

७०५५

अचिन्त्यमहिमानिधानाय श्रीशङ्खधरपार्श्वनाथाय नमो नमः ।
अनन्तलब्धिनिधानाय श्रीगौतमस्वामिने नमः ।
णमोज्ज्यु सिरिपवणस्स ।

तपागच्छीयश्रीजिनचन्द्रसूरिशिखरविरचिता

卐 श्रीसंवेगंगशाला 卐

संशोधकौ सम्पादकौ च-स्व. आचार्यदेवविजयमनोहरसूरिशिष्याणुः शुनिहेमेन्द्रविजयः
पं. वासुभाइ सर्वचंदश्च

प्रकाशक : अण्हीलपुरपत्तननिवासी झवेरी कान्तिलाल मणीलाल [मोहमयी-भुम्बापुरी]

वीर सं० २४९५
वि. सं० २०२५

-: मूल्यम् :-

सार्धं रूप्यकद्वादशकम्

प्रथमसंस्करणम्

प्रतय : २२५०

卐

પ્રાપ્તિ-સ્થાન

卐

卐

શેઠ સુભાલ રવચંદ જેયંદ
જૈન વિદ્યાશાળા,
દોશીવાડાની યોળ,
અમદાવાદ-૧.

પંડિત બાબુભાઈ સવચંદ
ફપપ/અ મનસુખભાઈની યોળ,
કાળુપુર,
અમદાવાદ-૨.

ક

પ્રસ્તાવના

ક

જેમાં પદે પદે વાક્યે વાક્યે ને શ્લોકે શ્લોકે સંવેગની છાનો. ઉછળી રહી છે, એવા આ અન્યત્ર નામ સંવેગરંગશાળા છે. આ અન્થરતનની રચના કરનાર સમર્થતાક્રિક મહાવાદી શ્રીસિદ્ધસેનદિવાકરસૂરિજીકૃત સંમતિતર્ક અન્થ પર અસાધારણ ટીકા લખનાર પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજના વડીલ ગુરુખન્ધુ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીજિનયન્દ્રસૂરિજી મહારાજ છે.

આ અન્થ ખાસ કરીને જ્યેષ્ઠ પુણ્યાત્માઓને લાભ કરનાર નિવડશે કે જે હૃદયથી જોમ માને છે કે હું આત્મા છું; અનાદિકાળથી સંસાર સમુદ્રમાં રખડી રહ્યો છું; હું શાશ્વત છું; પણ મારી વર્તમાન અવસ્થા અશાશ્વત છે. મારી આ અનંત રખડપટ્ટીનો અંત લાવવો હોય તો ‘સંવેગ’ ગુણનો વેગ મારે વધારવો જોઈએ. વિના સંવેગે મારા સંસારનો અંત આવવાનો નથી; કેમ કે વગર સંવેગે લાંબાકાળ સુધી પણ તપેલું તપ, સેવેલું શીલ કાયકષ્ટ રૂપ છે, આચરેલું અનુપમ ચારિત્ર અને મેળવેલું ધણું ધણું જ્ઞાન પણ ખરેખર ક્રેતરા ખાંડવા જેવું છે. આ વાત અન્થકારના શબ્દોમાં જોઈએ તો:-

“સુચિરં પિ ત્વો તવિયં, ચિન્નં ચરણં સુયં પિ વહુ પઢિયં । જહ નો સંવેગસો, તો તં તુસવ્ખણં સન્નં ॥
પણ વાંચનાર જોમ પૂછશે કે, સંવેગ એટલે શું ? તેનો ઉત્તર પણ અન્થકાર નીચેના શબ્દોમાં આપે છે:-

एसो पुण संवेगो, संवेगपरायणेहिं परिकृद्दिओ । परमं भवभीरुत्तं, अहवा मोक्खामिकंखित्तं ॥

તીર્થંકર ભગવંતોએ સંવેગનો અર્થ આ પ્રમાણે કહેલો છે. અત્યંત સંસારનો ભય અથવા મોક્ષની અભિલાષા. અત્યંત સંસારનો ભય જોટલે ચારે ગતિનો ભય. ચારે ગતિમાં નરકગતિ અને તિર્થંચ ગતિનો ભય તો લગભગ બધા જ મનુષ્યોને છે. કોઇને પૂછીએ કે, સુખી યુરોપિયનના કુતરા તરીકે જન્મ લેવો છે ? તો તે તરત જ ના પાડશે. આપણે કહીએ કે, મોટરમાં બેસવા મળશે, ઠરઠોજ માણસ નવડાવશે, સારું સાફ ખાવાનું મળશે. વિજેરે વિજેરે ભૌતિક સુખો અતાવીએ તો પણ તે ના જ પાડશે. કેમ કે તિર્થંચ-પશુ કે ઢોર થવું કોઇને ગમતું નથી. જ્યારે નરકમાં તો દુઃખ ને દુઃખ જ હોય છે. ત્યાં જવાનું મન કોને થાય ? ત્યારે રહી બાકીની બે ગતિ. એક મનુષ્ય અને બીજી દેવગતિ. આ મનુષ્યગતિમાં પણ હીન-દુઃખી અને કંગાળકુલમાં જન્મ લેવાનું કોઇ ઇચ્છતું નથી. તેમજ દેવલોકમાં પણ બીજા સ્વામી દેવોની ગુલામી કરવી પડે. તેના હુકમથી પણ થઇ તેને પીઠ ઉપર બેસાડવા પડે. તેવું કોઇને પસંદ નથી. ત્યારે સંસારી જીવને શું પસંદ છે ? સંસારનું ભૌતિક સુખ.

તેની સામે સંવેગ ગુણ આપણને કહે છે કે, આ સંસારના સુખોને મોક્ષસુખ મેળવવા ખાતર લાત મારતા શીખો. અને આ શિક્ષણ તમારા હૈયામાં પરિણામ પામે એ માટે આ ગ્રન્થનું પુનઃ પુનઃ વાચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

આ સંવેગ ગુણ મેળવવાની જેને ઇચ્છા થતી નથી. તેને આ ગ્રન્થકાર દુર્ભગ્ય કે અભગ્ય તરીકે ઓળખાવે છે. આ ઉપરથી સમજી શકાશે કે, આ સંવેગ ગુણની જીવનમાં કેટલી આવશ્યકતા છે ?

કહિયું હોય તો એમ પણ કહી શકાય કે, મંત્રોમાં જેમ નમસ્કાર મહામંત્ર સર્વશ્રેષ્ઠ છે, પર્વતોમાં જેમ શ્રીશત્રુજય સર્વશ્રેષ્ઠ છે, દેવોમાં જેમ વીતરાગ પરમાત્મા સર્વશ્રેષ્ઠ છે તેમ સર્વ ગુણોમાં શિરામણિ ભાવને ભજનાર આ સંવેગ ગુણ ગુણોમાં સર્વશ્રેષ્ઠ છે.

આ અન્યમાં ચાર મુખ્યદારનું કથન કરવામાં આવ્યું છે. સંવેગગુણની પ્રાપ્તિ થયા પછી પણ આરાધના કયા ક્રમે કરવી અથવા એ ગુણને પ્રાપ્ત કરવા પણ આ આરાધના કેવી રીતે કરવી તેનું આમાં સ્પષ્ટ વર્ણન છે.

આ ચાર દારો (૧) પરિકર્મવિધિ દ્વાર (૨) પરગણ્યસંક્રમણ દ્વાર (૩) મમત્વઉચ્છેદ દ્વાર અને (૪) સમાધિલાભ દ્વાર છે.

આ ચારે મુખ્ય દારોમાં પેટાદારો પહેલાના ૧૫, બીજાના ૧૦, ત્રીજાના ૬ અને ચોથાના ૬ છે. તે પેટાદારોનું વર્ણન વિસ્તારથી છે, જે જિજ્ઞાસુઓને વાંચી જવા ભલામણ છે.

પહેલા પરિકર્મવિધિદ્વારમાં આત્માને તે તે દારોમાં બતાવેલી આરાધના દ્વારા સંસ્કારી બનાવવાનો છે. મોહરાજનું સામ્રાજ્ય ગજબનું છે. જીવને ક્યાં અને ક્યારે ફસાવી દે, તેનો પત્તો નથી. માટે એના સકંઠમાં જીવ ફસાઈ ન જાય તેની સાવધાની માટે આ બધા પેટા દારોની વિધિપૂર્વક આરાધના કરવાની કહી છે.

આ દારમાં સાધુ અને શ્રાવકના ઉપકરણોનું જેમ વર્ણન છે, તેમ ગુરુ પાસેથી ગ્રહણશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષા લઈ આત્માના સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રનો વિકાસ કરનારા ગુણોનું પણ વર્ણન છે. અહિં ગ્રહણશિક્ષાનો અર્થ એ સમજવાનો છે કે, ગુરુ મહારાજ પાસેથી સાધુપણું અને શ્રાવકપણું શી રીતે આરાધવું એની સમજણ લેવી અને આસેવન શિક્ષાનો અર્થ એ છે કે, એ સમજણને જીવનમાં જીવીને આત્મસાત્ કરવી.

આ શિક્ષાઓ વિનય વિના આવતી નથી માટે પેટાદ્વારમાં વિનયદ્વાર પણ પાડવામાં આવ્યું છે. વિનયનો ભાંગ કરી જે સાધુ કે શ્રાવક ધર્મમાં આગળ વધવા માંગે છે, તે કદી પણ આગળ વધી શકતો નથી. કેમ કે પરમાત્માનું શાસન વિનયને ધર્મના મૂળ તરીકે ઓળખાવે છે.

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર જે પ્રભુભાવિત છે, તેના ૩૬ અધ્યયનોમાં પહેલું અધ્યયન વિનય અધ્યયન છે. કેમ કે વિનય ન હોય તો યાકીના અધ્યયનમાં ભતાવેલા ગુણો જીવમાં યથાર્થરૂપે આવી શકતા નથી. માટે જ પ્રથમ અધ્યયન વિનયનું રાખવામાં આવ્યું છે. આ સિવાયના બીજા પ્રથમ મુખ્યદ્વારના પેટાદ્વારો જે સમાધિદ્વાર, મનોનુસિદ્ધીદ્વાર, અનિયતવિહારદ્વાર, રાજદ્વાર, વિગેરે દ્વારો જે ભતાવવામાં આવ્યા છે તે જિજ્ઞાસુઓને ગ્રન્થમાં જોઈ લેવાની અમારી ભલામણ છે. પ્રત્યેક પેટાદ્વારનું વર્ણન જો કરવામાં આવે તો પ્રસ્તાવના જ સ્વયં એક ગ્રન્થ બની જાય.

હવે બીજા દ્વાર પરગણુસંક્રમણુ નામનું છે. એના પેટાદ્વારો ૧૦ છે. દરેકે દરેક દ્વારમાં ગુરુઆજ્ઞાની મુખ્યતા, કષાયને વોસિરાવવાની ભાવના, સાધુને સર્વથા સ્ત્રીપરિચયનો ત્યાગ, દશ પ્રકારની સમાચારીનું વિધિપૂર્વક પાલન વિગેરે ભતાવવામાં આવ્યું છે.

આ આચારોમાં જ્યાં જ્યાં સ્ખલના થાય છે, ત્યાં ત્યાં ગુરુ-શિષ્યભાવમાં ખામી આવે છે. એક ગરછના આચાર્ય બીજા ગરછના આચાર્ય ઉપર જેવો વાત્સલ્યભાવ રાખવો જોઈએ તેવો રાખી શકતા નથી અને સાધક સામાચારીનું પાલન કરવામાં શિથિલ બનવાથી સ્વચ્છંદી બને છે.

ત્રીજી મૂલદ્રાર સમત્વ ઉચ્છેદ નામનું છે. આના નવ પેટાદારો છે. તેમાં શરૂમાં આલોચનાવિધાનદ્વાર મૂકવામાં આવ્યું છે આત્માને હજીવો કરવા માટે પ્રત્યેક સાધુ અને શ્રાવકે કરેલા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાનું હોય છે. તેમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કેવી રીતે લેવું, એના આપનારની લાયકાત, લેતી વળતની વિધિ વગેરેનું વર્ણન વિસ્તારથી કરવામાં આવ્યું છે. આલોચના નહીં લેનાર સાધુ કે શ્રાવક સશલ્ય કહેવાય છે, અને શલ્યવાળો સાધના કરે તો પણ જ્યાં સુધી શલ્યની આલોચના ન લે ત્યાં સુધી શુદ્ધ થતો નથી. વિગેરે વિગેરે ઘણા સુંદર વિચાર આમાં કરવામાં આવ્યો છે.

આ દ્વારમાં શય્યા-સંસ્થાદો વગેરે કયાં કરવો, પ્રત્યાખ્યાન આદિ દ્વારા શરીર, ઇન્દ્રિયોને અને મનને કેવી રીતે કાબુમાં લેવા, ખમ્સવા ખમાવવા દ્વારાએ કષાયોને કેવી રીતે અંકુશમાં રાખવા તેનું આખેડૂળ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. અહિં શય્યા શબ્દનો અર્થ વસતિમાં સમજવાનો છે. સાધુની વસતિ કેવી હોય? આત્મખાનુ પાડોશ હોય તે પણ કેવો હોય? સ્ત્રીના શબ્દો જ્યાં ન સંભળાય. રૂપ ન દેખાય વગેરે વગેરે વાતોનું વર્ણન કરી સાધકને ખૂબ ખૂબ સાવચેત રહેવા સૂચન કરવામાં આવ્યું છે.

છેલ્લું ચોથું સમાધિલાભ દ્વાર છે. આના પેટાદારો નવ છે. આ દરેક પેટાદારોના અવાન્તર દ્વારો પણ આપવામાં આવ્યા છે. આમાંના એક એક દ્વાર આરાધના માટે ધ્યાન ખેંચે તેવા છે. તેમાં પણ ચતુઃશરણગમન, સુકૃત-અનુમોદન ને હૃષ્કૃત-નિંદા દ્વારો, બે પેટાદારોમાં પણ અવાન્તર દ્વારો છે-તે સવિશેષ ધ્યાન ખેંચે તેમ છે.

અનિહંત આદિનું શરણ શા માટે સ્વીકારવાનું છે? એ તારકો રાજકુલમાં જન્મ્યા હતા. સુખસામગ્રીમાં ઉછરી મોટા થયા હતા. ઋદ્ધિના હગલા વચ્ચે એમનું જીવન પસાર થઈ રહ્યું હતું. માતાના ગર્ભમાં આવતાં

જેમને ઇન્દ્રાદિ દેવતાઓ નમતા હતા, તેમણે પણ માથાના વાળ ઉછેડી લોચ કરી સ્વપર હિતાથે પ્રવળ્યાનો સ્વીકાર કર્યો અને જ્યાં સુધી ધાતી કર્મોનો ક્ષય ન થયો ત્યાં સુધી પલાંઠી વાળીને તેઓ ગેઠા પણ નહીં. આવા પરમાત્માને શરણે ઝોટલા માટેજ જવાનું છે કે “સંસારના ગમે તેટલા સુંદર મનમોહક કે સાનુકૂળ સુખો મળે તો પણ તે ત્યાજ્ય છે” આવી બુદ્ધિ આવે ત્યારે જ આ પરમાત્માને શરણે સાચી રીતે જ શકાય છે. બાકી પરમાત્માનું શરણું મળતું નથી. એ વાત નિશ્ચિત છે. આ રીતે પરમાત્માનું શરણું પ્રાપ્ત કરનાર જે પુણ્યશાલી આત્મા ભૂતકાળના હુબ્બતોની ગહા કરે, સુકૃતોની અનુમોહના કરે અને આત્માને અરિહંતમય બનાવવા તેનું ધ્યાનાદિ કરે છે અને અવશ્ય સંઘયણાદિ સામગ્રી સંપન્ન હોય તો તે, તેજ ભવમાં અથવા બહુજ થોડા ભવમાં સકલકર્મનો ક્ષય કરી સુકિતપદને પામે છે.

સંસાર એ કર્મ રાજ્યે ઊભો કરેલો નિર્દયતા અને નિષ્કુરતાપૂર્વકનો તમાશો છે. સંસારી જીવો એ તમાશો કે નાટક ભજવનારા નાટકીઆ છે. ચાર ગતિ એ નાટકશાળાની રંગભૂમિ છે. કર્મરાજ એ નાટકનો સૂત્રધાર (મેનેજર) છે. અન્થકાર કહે છે કે આ નિર્દય એવા કર્મરાજને પનારે એ તમારે ન પડવું હોય તો સંવેગશુભના સ્વરૂપને આ અન્થમાંથી યુરુસુએ સાંભળો, સાંભળ્યા પછી સમજો, સમજ્યા પછી શ્રદ્ધા કરો અને પછી જીવનમાં ઉતારવા સતત પ્રયત્નશીલ બનો. આ રીતનો પ્રયત્ન સતત ચાલુ હશે તો કર્મરાજ તમારા પગમાં નમતો આવશે. અહિં તમે સુકિતના સુખનો નમુનો ચાખશો અને જ્યાં સુધી સુકિતમાં નહિં જાઓ ત્યાં સુધી સંસારના સુખો તમારી પગચાળી કરશે, અને ત્યારે તમારે તો જોની સાથે આણુબનાવ રહેશે તેમજ બહુ નજીકમાં તમે સકલ કર્મનો ક્ષય કરી સુકિતપદના લોકતા બનશો.

આ અન્ધની ખૂબી એ છે કે દારો અને પેટાદારોના વર્ણનમાં સિદ્ધાન્તસિદ્ધ દેખાતો આપીને તે દારો અને પેટાદારોની સમજણ ખૂબજ સુંદર રીતે આપી છે.

આ અન્ધની વાત કોઈ પ્રાચીન અન્ધમાંથી અન્ધકારે લીધેલી હોય તેમ જણાય છે. કેમ કે રચયિતા પૂ. જિનચંદ્રસૂરિજી મહારાજ છે. અને બે વાત કરવામાં આવી છે તે ભગવાન મહાવીરના સ્વહસ્તલીક્ષિત શિષ્ય મહુસેન રાજર્ષિની છે. ભગવાન મહાવીર નિર્વાણ પામ્યા પછી ભગવાન ગૌતમસ્વામીજીને કેવળજ્ઞાન થાય છે. તેમને આ લઘુ-બંધુ પોતાની વૃદ્ધાવસ્થામાં કંપતે શરીર પૂછે છે કે જ્યારે શરીર વિશિષ્ટ તપની આરાધનામાં ઉપયોગી ન રહે ત્યારે અંતિમ આરાધના કેવી રીતે કરવી ? એના ખુલાસા સવિસ્તર રીતે ભગવાન ગૌતમસ્વામીજી મહારાજ કહે છે એજ આ અન્ધનો વિષય છે.

હુંકમાં સંવેગરંગશાળા એટલે મોહની સામે વિંઝાતી શમશેર. એની એક એક ગાથામાં મોહની વેદતા અને ચીત્તારના ડુસકાં સંભળાય છે. એમાં સંભળાય છે શિવસુંદરીના પાયલનો અંકાર. એની ગૌરવગાથા એટલે કૂર અને વિકરાલ એવા કાલને કૂર થપડો. એમાં આપેલી કથાઓમાં શેતાનની શેતાનિયત બેમ સંભળાય છે તેમ વીરની વીરતા પણ વર્ણવાય છે અને કાયદોની કાયરતાની કમનસીબ કહાણી પણ છે. સંવેગરંગશાળાના સ્લોકો જુના જમાનાની બંદુકો કહો. બે કહેવું હોય તે કહો. પણ એ વાત ચોક્કસ છે કે આ અન્ધ વાંચનાર ભવ્ય ભવ શોડા કાલમાં નિજના મોહનો નાશ અને સ્વ-સ્વરૂપની અનુભૂતિ કરે છે. મોહમાં પાગલ બનેલા કાયદોની કમનસીબ કથા સાંભળી કર્મની કૂરતા ભરી કતલ કરનારા પણ કંપી ઉઠે છે. બીજી બાજુ વીરપુરુષોએ મોહની સામે બતાવેલ શૌર્યનાં

સન્માન પણ સ્થળે સ્થળે દેખાય છે. દુકામાં સંવેગરંગશાળા આપણને કહે છે, “ઐ મોહનિદ્રામાં મસ્ત બનેલા માનવી ! તું તારી આત્માની આંખને ઉઘાડ ઊઠ, જોડો થા. માત્ર જોડા થયે નહિ ચાલે પણ ઊલો થા અને આ ગ્રન્થમાં ઘટાવેલા બળવાન શસ્ત્રો સ્વીકારી મોહની સામે લડાઈ લડવા માંડ. ઐ અસાનના અધિકારમાં અથડાતા માનવી ! જરા વિચાર કર, વિચાર કર. ક્યાં તારી આરાધનાની ઉત્તમ સામગ્રી અને ક્યાં તારી મોહમસ્તતા ? આ મોહમસ્તીને મારીને મૂળ સ્વરૂપને પ્રગટ કરવું હોય તો આ ગ્રન્થનું પુનઃ પુનઃ રટણુ કર.”

આ ગ્રન્થ જોટલે રત્નત્રયીની પાંગરેલી વસંતઋતુ, મિથ્યાદર્શન મિથ્યાજ્ઞાન અને મિથ્યાચારિત્રની પાનખરઋતુ. આ કથા કોઈ કલ્પનાના ગુથેલા તાર નથી પણ આત્માને હિતકર તથ્યોનું પથ્ય છે. સંસાર શેતરંજની પાશવલીલા આ ગ્રન્થ આયોદ્ધન દર્શાવે છે.

બારમી સદીની પ્રથમ પચ્ચીસીમાં લખાયેલ આ ગ્રન્થ એ માત્ર કોઈ પુસ્તક કે પાનાઓના ઢગ નથી. સિદ્ધાંત કે નિયમોની યાદી નથી. માત્ર અહેવાલોનો હિમાલય નથી પણ સંસાર સાગર પાર કરવા કર્મમસ્ત્યોની કતલ કરનાર હોડી છે. માત્ર હોડીજ નહિ પણ મુક્તિ મહાલયમાં સાદિ અનંતકાલ પર્યંત મહાલવા માટેનું મહાન યાનપાત્ર છે. એનો એક એક શ્લોક મોહની સામે મશીનગન છે. એનું એક એક પદ કર્મ સામે રીવોલ્વર છે. એનો એક એક અક્ષર એ મિથ્યાત્વમાતંગને મહાત કરવા મૃગાધિરાજ છે. એનો એક એક અધિકાર અવિરતિને ઉજેડવા અને કષાયવૃક્ષોને કાપવા કુહાડો છે

વધુ શું કહીએ ! આ ગ્રન્થ જોટલે સાક્ષાત મિથ્યાત્વનું મોત, અવિરતિની વિરતિ (વિરામ) અને કષાયોની કુટિલતાની કૂર કહાણીના કથન સાથે તેની કરપીણ કતલ તેમજ મન, વચન અને ધ્યાના યોગનો અયોગ છે.

પૂજ્ય પરમતપોનિધાન સંઘસ્થવિર આચાર્ય લગવંત શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર ગાંભીર્યાદિગુણોથી ગૌરવિત સમર્થ વ્યાખ્યાતા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની અંતિમ અવસ્થામાં આ અન્યનું રોજ એકાગ્રચિત્તે શ્રવણ કરતા હતા. અને એ શ્રવણની ક્રિયા ચાલુ હતી ત્યારે જ આ મહાયુરુષે પોતાના આત્માને અમરોનો સ્વામી બનાવ્યો હતો. એટલે કે પૂજ્ય સમાધિપૂર્વક પોતાના હેહનો ત્યાગ કર્યો હતો.

જેમ પૂજ્ય પરમતપોનિધાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજનો તેમના ઉપર અનન્ય ઉપકાર હતો તેમ તેઓશ્રીનો પણ તેમના આખા સમુદાય ઉપર જબરજસ્ત ઉપકાર છે. તેઓશ્રીની ખાસ લલામણુ હતી કે જો તમારે રાગની હોળીમાં ન સળગવું હોય તો તમે આ અન્યનું પુનઃ પુનઃ વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

તેઓશ્રીનાં વિક્ષાન શિષ્યરત્ન શાંતમૂર્તિ સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય વિજય મનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ વિનેય પં. વિયુધવિજયજીગણિનરની શુભ ગ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમ તપસ્વી પર્યાયસ્થવિર મુનિપ્રવર શ્રી હિમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે હસ્તપ્રત ઉપરથી પં. બાબુભાઈપાસે ગ્રેસ ક્રેપી કરાવી યોગ્ય સંશોધન કરી છપાવી આ અન્ય તૈયાર કરેલ છે. આ અન્યરત્નને છપાવવા તેઓશ્રીએ જે પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે ખરેખર શ્રુતભક્તિના ઉદાહરણરૂપ છે. પણ તે સાથે અનેક લઘુકર્મી જીવોને બોધિણીની પ્રાપ્તિમાં તેઓ કારણભૂત પણ બન્યા છે.

અત્રે ધ્યાન રાખવું ઘટે કે પૂજ્ય પરમોપકારી આચાર્યપ્રવર શ્રી મેઘસૂરિજી મહારાજ આ અન્યની લખેલી પ્રતથી જ તેના પદાર્થોનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરતા હતા. આજ સુધી આ પ્રતના ત્રણ

હજાર સ્તોક છપાયા હતા. પૂરેપૂરી પ્રત હવે જ પ્રગટ થાય છે. તે આરાધક જીવો માટે ઘણો જ આનંદનો વિષય છે. સૌ કોઈ માધુ, શ્રાવક આદિ જિજ્ઞાસુ વર્ગ આ અન્યતરત્તનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરે અને દિનપ્રતિદિન પોતાના આત્માનો આધ્યાત્મિક વિકાસ સાથે જોજ જોજ શુભાભિલાષા.

માગસર સુદ ૫

તંબોલી શેરી, જૈન ઉપાશ્રય, રાંધનપુર.

પૂજ્યપાદ વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ આચાર્યદેવ

વિજય રામચન્દ્રસૂરીન્દરજી

મહારાજનો શિષ્યાજી

મુક્તિવિજય

BARDIA BROTHERS

Motilal Mansion, Kapasia Bazar,

AHMEDABAD-2,

પૂજ્ય પરમતપોનિધાન સંઘસ્થવિર આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્માલંકાર ગાંભીર્યાદિગુણોથી ગૌરવિત સમર્થ વ્યાખ્યાતા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની અંતિમ અવસ્થામાં આ અન્યનું રોજ યોગાગ્રચિત્તે શ્રવણ કરતા હતા. અને એ શ્રવણની ક્રિયા ચાલુ હતી ત્યારે જ આ મહાયુગુપ્ત પોતાના આત્માને અમરોનેા સ્વામી બનાવ્યો હતો એટલે કે ખૂબજ સમાધિપૂર્વક પોતાના દેહનેા ત્યાગ કર્યો હતો.

જેમ પૂજ્ય પરમતપોનિધાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજનેા તેમના ઉપર અનન્ય ઉપકાર હતો તેમ તેઓશ્રીનેા પણ તેમના આખા સમુદાય ઉપર જળરજસ્ત ઉપકાર છે. તેઓશ્રીની ખાસ લક્ષામણુ હતી કે જો તમારે રાગની હોળીમાં ન સળગવું હોય તો તમે આ અન્યનું પુનઃ પુનઃ વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

તેઓશ્રીનાં વિક્ષાન શિશ્યરત્ન શાંતમૂર્તિ સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય વિજય મનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ વિનેય પં. વિષ્ણુધવિજયજીગણિવરની શુભ પ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમ તપસ્વી પર્યાયસ્થવિર મુનિપ્રવર શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે હસ્તપ્રત ઉપરથી પં. બાલુભાઈ પાસે પ્રેસ કોપી કરાવી યોગ્ય સંશોધન કરી છપાવી આ અન્ય તૈયાર કરેલ છે. આ અન્યરત્નને છપાવવા તેઓશ્રીએ જે પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે ખરેખર શ્રુતભક્તિના ઉદાહરણરૂપ છે. પણ તે સાથે અનેક લઘુકર્મી જીવોને યોધિળીજની પ્રાપ્તિમાં તેઓ કારણભૂત પણ બન્યા છે.

અત્રે ધ્યાન રાખવું ઘટે કે પૂજ્ય પરમોપકારી આચાર્યપ્રવર શ્રી મેઘસૂરિજી મહારાજ આ અન્યની લખેલી પ્રતથી જ તેના પદાર્થોનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરતા હતા. આજ સુધી આ પ્રતના ત્રણ

ત્યારે હું ત્યાં જ ઊભો હતો. બાળ સાધુ હતો. નૂતન મુનિ હતો. ‘સંવેગરંગશાળા’ની ત્યારે ગવાતી ગૌરવગાથા સાંભળી આ અંથ પ્રત્યે મારા મનમાં અહોભાવ બાગ્યો હતો. અને તેથી જ્યારે સં. ૨૦૨૨ની સાલમાં પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્ર આ અન્થરત્નની પ્રેસકોપી લઈને પરમપૂજ્ય ભવોદધિતારક આ. ભ. શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ. સા. પાસે આવ્યા અને જોના સંશોધનાદિ માટે મને સોંપવાની વાત કરી. ત્યારે હું સહજ રીતે જો માટે લલચાયો હતો. પણ ત્યારે હું કર્મસાહિત્યના ‘રસબંધ’ અંથના સંશોધન સંપાદનાદિ કાર્યમાં તથા કર્મસાહિત્યના ‘ખવગમેસેદી’, ‘હિંદુબંધો’ વિગેરે અંથોના પ્રકાશન તેમજ તે પ્રસંગે યોજાયેલ નેત્ર સાહિત્યના પ્રદર્શનના કાર્યમાં ખૂબ ગુંથાયેલો હતો. તેથી પૂ. આચાર્ય ભગવંતે તે કાર્યનો ભાર મને ન સોંપ્યો. ખૂબ જ આનંદની વાત છે કે ટુંક સમયમાં જ પૂજ્ય પરમ તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે તથા પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્રભાઈએ સુંદર રીતે સંશોધન, સંપાદન કરી આ અંથ તૈયાર કર્યો અને તે આભે આપ સહુના હાથમાં આવી રહ્યો છે.

પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મ. સા. પૂ. મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજના હાદાગુરુ થાય, પોતાના હાદાગુરુજીને પરમ સમાધિ આપનાર આ અંથરત્ન પ્રત્યે ગુરુભક્ત મુનિરાજશ્રીને ખૂબ આત્મીયતા હતી અને છે. આ અન્થનું શ્લોક પ્રમાણ ૧૦,૦૫૩ છે તેમાં ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ અન્થ પૂર્વે છપાઈ ગયો હતો. પણ તે પ્રાયઃ અશુદ્ધ છપાયો હતો. બાકીનો ૭૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણ અન્થ અપ્રગટ હતો. તેની કાળજીપૂર્વક પ્રેસ કોપી હસ્તપ્રતોના આધારે પૂ. તપસ્વી મુનિવરશ્રીજી પંડિત બાબુભાઈ પાસે કરાવી હતી. તેઓશ્રીને આ અન્થ પ્રત્યે ખૂબ જ મમતા બગી. પ્રેસકોપી થતી ગઈ તેમ તેઓ વાંચતા ગયા અને સંવેગના રંગથી રંગાતા

—: પ્રવેશ :—

લેખક :— પૂ. સુનિરાજ શ્રી મિત્રાનંદવિજયજી મહારાજ.

સંવેગરંગશાળા :— શાસ્ત્ર ગ્રંથનું આ પાવન નામ મારા કાનમાં ૨૬ વર્ષથી ગુંજતું થયું હતું. તે સમયે ગાંભીર્યોદ્ધિ ગુણરત્નોના સાગર પરમપૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્દ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજે આ ગ્રંથને લોહીના કણેકણમાં પચાવી દીધા હતા. એમ કહીએ તો અતિશયોકિત નથી. તેઓશ્રી સં. ૧૯૬૯ ના આસો સુદી એકમની અપોદે એ વાગે પાંચ પૂ. આચાર્યદેવો, સેંકડો સાધુ-સાધ્વીઓ તથા વિશાળ શ્રાવક-શ્રાવિકા વર્ગની હાજરીમાં કાળઘર્મ પામ્યા ત્યારે તેઓશ્રીને જે અદ્ભુત સમાધિ હતી. તેમાં આ ગ્રંથરત્નના મનન-ચિંતનનો મોટો ફાળો હતો. તે પૂજ્ય ગુરુપ ૧૧-૧૧ વર્ષથી અનેક રોગોની સામે ઝઝૂમી રહ્યા હતા. છેલ્લી અવસ્થામાં એક બાળુ રોગોએ માઝા મૂકી હતી ત્યારે બીજી બાળુ તેઓએ આ ગ્રંથરત્નનું પરિશીલન કરી ચિત્તની સમાધિને સહજ પથ ખંડિત થવા દીધી ન હતી. છેલ્લી ૨-૫ મિનિટ પહેલાં તેઓશ્રીના ગુરુવર્ય સંઘસ્થવિર પૂ. આપજી મહારાજ સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે પૂછ્યું, ‘મેઘસૂરીજી ! સમાધિનું લક્ષ છે ને ? શું વિચાર કરો છો ?’ ત્યારે મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ તરફથી જવાબ મળ્યો— ‘સાહેબ ! આપે સૂચવેલી સંવેગરંગશાળાનું ચિંતન ચાલે છે.’ શુક મહારાજે પરમતોષ માન્યો અને ૨ કે ૫ મિનિટમાં જ સંવેગના રંગે રંગાયેલો એ પાવન આત્મા દેહપિંજર છોડી ગયો.

ત્યારે હું ત્યાં જ બિલો હતો. બાળ સાધુ હતો. નૂતન મુનિ હતો. ‘સંવેગરંગશાળા’ ની ત્યારે ગવાતી ગૌરવગાથા સાંભળી આ ગ્રંથ પ્રત્યે મારા મનમાં અહોભાવ જાગ્યો હતો. અને તેથી જ્યારે સં. ૨૦૨૨ની સાલમાં પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્ર આ ગ્રંથરત્નની પ્રેસકોપી લઈને પરમપૂજ્ય ભવોદધિતારક આ. ભ. શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ. સા. પાસે આવ્યા અને જોના સંશોધનાદિ માટે મને સોંપવાની વાત કરી. ત્યારે હું સહજ રીતે એ માટે લલચાયો હતો. પણ ત્યારે હું કર્મસાહિત્યના ‘રસમધ’ ગ્રંથના સંશોધન સંપાદનાદિ કાર્યમાં તથા કર્મસાહિત્યના ‘ખવગરસેદી’, ‘ઠિંધળંધો’ વિગેરે ગ્રંથોના પ્રકાશન તેમજ તે પ્રસંગે યોજાયેલ જીન સાહિત્યના પ્રદર્શનના કાર્યમાં ખૂબ ગુંથાયેલો હતો. તેથી પૂ. આચાર્ય ભગવંતે તે કાર્યનો ભાર મને ન સોંપ્યો. ખૂબ જ આનંદની વાત છે કે ટુંક સમયમાં જ પૂજ્ય પરમ તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે તથા પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્રભાઈએ સુંદર રીતે સંશોધન, સંપાદન કરી આ ગ્રંથ તૈયાર કર્યો અને તે આજે આપ સહુના હાથમાં આવી રહ્યો છે.

પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેધસૂરીશ્વરજી મ. સા. પૂ. મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજના દાદાગુરુ થાય, પોતાના દાદાગુરુજીને પરમ સમાધિ આપનાર આ ગ્રંથરત્ન પ્રત્યે ગુરુભક્ત મુનિરાજશ્રીને ખૂબ આત્મીયતા હતી અને છે. આ ગ્રંથનું શ્લોક પ્રમાણ ૧૦,૦૫૩ છે તેમાં ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ પૂર્વે છપાઈ ગયો હતો. પણ તે પ્રાયઃ અશુદ્ધ છપાયો હતો. બાકીનો ૭૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ અપ્રગટ હતો. તેની કાળજીપૂર્વક પ્રેસ કોપી હસ્તપ્રતોના આધારે પૂ. તપસ્વી મુનિવરશ્રીએ પંડિત બાબુભાઈ પાસે કરાવી હતી. તેઓશ્રીને આ ગ્રંથ પ્રત્યે ખૂબ જ મમતા જાગી. પ્રેસકોપી થતી ગઈ તેમ તેઓ વાંચતા ગયા અને સંવેગના રંગથી રંગાતા

ગયા. સાથે તેઓને આયથીલનો તપ પણ ચાલુ જ હતો. મોક્ષમાર્ગની આરાધનાની ગંભીર વાતો મોક્ષાર્થી-
જીવોને હૃદયંગમ બની જાય એમાં શું નવાઈ ?

પંડિત શ્રી બાબુભાઈનો સહયોગ સાધી તેઓશ્રીએ અથાગ પરિશ્રમથી આ ગ્રન્થનું સંશોધન સંપાદન કર્યું છે. ગ્રન્થરત્નનું ગુણનિષ્પન્ન નામ :- સંવેગનો રંગ લગાડવા માટે આ ગ્રન્થ શાળા જેવો છે. સંવેગરંગ એટલે સુકિતનો અલિદાષ, મોક્ષની લગની; મોક્ષમાર્ગની આરાધનાનો ભાવ, સુરનરના સુખોમાં દુઃખનું દર્શન, અને માત્ર એક સુકિતના સુખનો અલિદાષ. સંસારના રંગને કારણે જીવો સંસારની ચાર ગતિમાં બેસીતમ ત્રાસ વેઠી રહ્યા છે. એ રંગને હઠાવી સંવેગનો રંગ લગાડવા તાલિમ-શિક્ષા જોઈએ. આ ગ્રન્થ, એ શિક્ષા આપતી શાળાની ગરજ સારે છે. એથી આ ગ્રન્થનું નામ યથાર્થ છે. ગ્રન્થના રચયિતા જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે સુંદર વિષયોની પસંદગી કરી એની રજુઆત એવા માર્મિક શબ્દોમાં કરી છે કે વાંચતા હરકોઈ મોક્ષાર્થીને સંવેગનો રંગ લાગ્યા વિના અને સંસાર પ્રત્યે નફરત છૂટ્યા વિના રહે નહીં.

ગ્રન્થ રચના માટે વિજ્ઞપ્તિ :- આ ‘સંવેગરંગશાળા’ ગ્રન્થની રચના માટે નવાંગી ટીકાકાર મહર્ષિ શ્રીમદ્ અલયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજે પોતાના વડિલ ગુરુબંધુ સ્વરિશેખર શ્રી જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજને વિનંતી કરી હતી. વિનંતી કરનાર મહાપુરુષનું જૈનશાસનમાં વિશિષ્ટકૌટિનું સ્થાન અને માન હતું એટલે તેઓશ્રીની વિનંતી પણ વડિલ ગુરુબંધુ આગળ તેવો જ આદર પામે એમાં નવાઈ શી ?

ગ્રંથકાર મહર્ષિ :- ‘સંવેગરંગશાળા’ ના રચયિતા ગ્રંથકાર મહર્ષિ શ્રી જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજીનું જન્મસ્થાન માતાપિતા, જન્મસંવત, દીક્ષાસંવત અંગે ખાસ કરી માહિતી મળતી નથી પરંતુ આચાર્ય મહારાજશ્રી દેવલદ્રસૂરીશ્વરજીએ રચેલા મહાવીરચરિત્ર, કથારત્નકોષ, તથા પાર્શ્વનાથચરિત્રની પ્રશસ્તિઓમાંથી

સંવેગરંગશાળા તથા તેના રચયિતા અંગે કાંઈક માહિતી મળી શકે છે. તેથી એ પ્રશસ્તિઓના ઉપયોગી અંશોનું અહિં ગુજરાતી અવતરણુ આપવામાં આવે છે. જે જિજ્ઞાસુઓને કાંઈક સંતોષપ્રદ થશે.

“વિશિષ્ટ ગુણરત્નોના ભંડાર, મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારથી અંધ બનેલા લોકો માટે સૂર્યસમા અને હર ક્રેગાવી દીધો છે વૈરભાવ જેમણે એવા શ્રી વજ્રસ્વામી મહારાજ થયા. તેઓશ્રીની પરંપરામાં ચાંદ્રકુલમાં મુનિઓના નાયક શ્રીવદ્યમાનસૂરિ નામના આચાર્ય થયા. તેઓ અનુપમ ઉપશમભાવના ઉત્પત્તિસ્થાનસમા અને સંયમગુણના ભંડાર હતા. મહોદ્દેવના અદૃહાસ્ય જેવા ઉત્ત્વળ યશથી સાધી (ભરી) દીધી છે. દિશાઓ જેમણે એવા તે મુનિપતિને જગતમાં પ્રસિદ્ધ, સૂર્યચંદ્ર જેવા બે ૧૪ શિષ્યો હતા. તેમાંના પહેલા શિષ્ય શ્રીજિનેશ્વરસૂરિ સંસારસાગરના મોજાઓથી ખળભળી ગયેલા ભવ્યજીવોને તારવા સમર્થ મોટા જહાજ સમાન હતા. અને ધીજી શિષ્ય પૂર્ણિમાના ચંદ્ર જેવા સુંદર પ્રશંસાપાત્ર બુદ્ધિવાળા અને વ્યાકરણ તેમજ છંદશાસ્ત્રના રચયિતા બુદ્ધિસાગરસૂરિ નામના હતા. એકાંતવાદનો વિદાસ કરી રહેલા વાદીરૂપ હરણીયાઓના નાશ માટે સિંહસમાન એ બુદ્ધિસાગરસૂરિના પહેલા શિષ્ય જિનચંદ્રસૂરિ થયા. તેમણે સંવેગરંગ શાળાની રચના કરી. એ કેવળ કાવ્યરચના નથી કરી પણ ભવ્યજીવોને આશ્ચર્ય પમાડનારી સંયમપ્રવૃત્તિ કરી છે. બુદ્ધિસાગરસૂરિના ધીજી શિષ્ય સ્વપર શાસ્ત્રના જ્ઞાતા, વિશુદ્ધ સિદ્ધાન્તની પ્રરૂપણા કરવામાં કુશળ, અને સમગ્ર પૃથ્વીમંડળમાં પ્રસિદ્ધ અભયદેવસૂરિ થયા. જેઓએ નવાંગવૃત્તિ રચવા વડે કરીને અલંકારને ધારણ કરનારી, લક્ષણવંતી, સુંદરપદોવાળી એવી ‘સરસ્વતી’ને સ્ત્રીની જેમ પ્રસન્ન બનાવી. તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ થયા. જેઓ ચંદ્રની જેમ લોકોના મનને આનંદ આપનારા અને સઘળાંય શાસ્ત્રોના અર્થને સમજાવવામાં નિપુણબુદ્ધિવાળા હતા. તેમના કહેવાથી મુમતિનાચક્રના શિષ્યલેશ-

નામના શિષ્ય ગુણુચ્યંદ્રગણિએ આ વીરચરિત્ર રચ્યું. તેમજ સુંદર અને આશ્ચર્યકારક લક્ષણોથી યુક્ત સિદ્ધ અને વીર નામના ભાઈઓ કે જેઓ એ (વીર) તીર્થપતિ પ્રત્યે પૂર્ણ ભક્તિ ધારણ કરનારા હતા તેઓએ બાળ છવો સમજી શકે એવું આ ચરિત્ર રચાવ્યું. વિ. સં. ૧૧૩૯ના જેઠ સુ. ૩ ને સોમવારે આ ચરિત્ર રચના સમાપ્ત થઈ.”

—ગુણુચંદ્રગણિરચિત મહાવીર ચરિત્રની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

“ચાંદ્રકુલમાં ગુણુગણુથી વૃદ્ધ પામતા શ્રીવર્ધમાનસૂરિના શિષ્યો જિનેશ્વરસૂરિ અને ભુદિધસાંગરસૂરિ થયા. તેમના જિનચંદ્રસૂરિ અને અભયદેવસૂરિ નામના શિષ્યો શીત-ઉષ્ણ કિરણોથી ચંદ્ર-સૂર્યની જેમ જગતમાં પ્રસિદ્ધ હતા. તેમના શિષ્ય સઘળાચ શાસ્ત્રોના અર્થમાં પાર પામેલી છે મતિ જેમની એવા નામથી અને અર્થથી પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ થયા. તેમના સેવક અને સુમતિનાચકેના શિષ્યદેશ-નામના શિષ્ય દેવભદ્રસૂરિએ આ કથારત્નકોષ રચ્યો. સંઘમાં ધુરંધર ગણાતા સિદ્ધ અને વીર નામના ભાઈઓની વિનંતીથી ચરમતીર્થંકર શ્રીવીરભગવાનનું ચરિત્ર રચ્યું અને વળી જેમણે સંવેગરંગશાળા નામનું આરાધનારત્ન (શાસ્ત્ર) પરિકર્મિત-સંસ્કારિત કરીને ભવ્યજીવોને યોગ્ય બનાવ્યું. અને અમલચંદ્ર ગણિએ એની પહેલી પ્રતિ (પ્રથમાદર્શ) વિ સં. ૧૧૫૮ માં લખી.”

—દેવભદ્રાચાર્યરચિત કથારત્નકોષની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

“તે ભગવાનનું ઇન્દ્રોને પણ વંદનીય શાસન ચાલતું હતું ત્યારે ચાંદ્રકુલમાં મોટી ગણાતી વજ્રશાખામાં પ્રસિદ્ધ અને જ્ઞાન દર્શન ગુણુનિધિ શ્રી વર્ધમાનસૂરિ થયા. જેમનું નામ સાંભળતાંની સાથે લોકો રોમાંચ અનુભવતા હતા. તેમને જગતમાં પ્રસિદ્ધ, સૂર્ય-ચંદ્ર જેવા આચાર્ય જિનેશ્વરસૂરિ અને ભુદિધસાંગરસૂરિ નામના શિષ્યો હતા. તેમને વળી પૃથ્વીતલમાં પ્રસિદ્ધ જિનચંદ્રસૂરિ અને અભયદેવસૂરિ નામના શિષ્યો હતા.

સિદ્ધાંતની સંસ્કૃત ટીકાઓ—વિવેચનાઓ રચીને જેમણે લખ્યુંલેવો ઉપર ઉપકાર કયો છે. તે અભયદેવસૂરિના ગુણલવને પણ વિસ્તૃત કરવા કોણુ સમર્થ છે? તેમના શિષ્ય સર્વગુણના નિધાન પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિ હતા. તેમના ચરણ કમલને સેવતા અને વાચક સુખતગણિના શિષ્યે સંવેગરંગશાળા નામનું આરાધનાશાસ્ત્ર જગતમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું. તેમજ વીરચરિત્ર અને કથારત્નકોષની રચના કરી. સોનાના ઇંડા (કળશ) થી શોભતા સુનિસુવતસ્વામીના મંદિરથી તેમજ વીર પરમાત્માના મંદિરથી શોભતા ભઙ્ગચમાં આમદત્ત ના મંદિર (ઘર)માં રહેલા દેવભદ્રસૂરિએ આ પાર્શ્વનાથચરિત્ર રચ્યું. એનું પ્રથમ પુસ્તક અમલચંદ્ર ગણિએ વિ. સં. ૧૧૬૮ માં લખ્યું. આમાં જે કાંઈ અનુચિત હોય તેની આચાર્યોએ ક્ષમા આપવી અને એને સુધારી લેવું.”

—દેવભદ્રીય પાર્શ્વનાથ ચરિત્રની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

આ ઉપરાંત સંવેગરંગશાળા ગ્રંથની પુષ્પિકા પણ બેવા બેવી છે. તે આ પ્રમાણે છે:—
“શ્રીમદ્ જિનચંદ્રસૂરિએ રચેલી અને તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિની અભયર્થનાથી ગુણચંદ્રગણિથી પરિકાર પામેલી તેમજ જિનવદ્દભગણિથી સંશોધિત થયેલી સંવેગરંગશાળા આરાધના સમાપ્ત થઈ.”

આ ત્રણે પ્રશસ્તિઓ તથા સંવેગરંગશાળા ગ્રંથની પુષ્પિકા ઉપરથી ફલિત થાય છે કે આ ગ્રંથના રચયિતા જિનચંદ્રસૂરિ છે, તેઓ વજ્રસ્વામીની પરંપરામાં થયેલ બુદ્ધિસાગરસૂરિના શિષ્ય હતા. આ ગ્રંથની રચના કર્યા પછી તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિના કહેવાથી સુમતિવાચકના શિષ્ય શ્રી ગુણચંદ્રગણિએ (આચાર્ય થયા પછી દેવભદ્રસૂરિ નામ) એને સંસ્કારયુક્ત બનાવી અર્થાત સુધારો કરી સંકલિત કરી અને જિનવદ્દભગણિએ તેનું સંશોધન કર્યું.

જેન સાહિત્યના ઇતિહાસમાં ચોક્કસલાલ દક્ષિણ દેસાઈએ આ ગ્રંથના રચયિતા તરીકે દેવભદ્રસૂરિનો નિર્દેશ કયો છે. તે ઉપરાંત પ્રશસ્તિઓથી બિનપાયાદાર કરે છે.

અન્યવસ્તુ :—

મહસેન રાજા ભગવાન મહાવીરદેવના સ્વહસ્તે દીક્ષિત થયેલા રાજર્ષિ હતા. તેમણે ભગવાન મહાવીર પરમાત્માનું નિર્વાણ સાંભળ્યું. આથી તેમને અંતિમ સમયે વિશેષ આરાધના કરવાનો મનોરથ ઉત્પન્ન થયો. તેમણે ગણધર મહારાજ શ્રી ગૌતમસ્વામીજીને વિશેષ આરાધના કથી રીતે કરવી તે માટે પૂછ્યું. તેના જવાબમાં મહસેન રાજર્ષિને ઉદ્દેશીને, ચતુર્વિધ સંઘ સામાન્ય તેમજ વિશેષ આરાધના કથી રીતે કરી શકે તે વિષયનું નિરૂપણ શ્રી ગૌતમસ્વામીજી કરે છે. તે આરાધનાનો અધિકાર ગ્રન્થકાર મહર્ષિ જિનચન્દ્રસૂરિમહારાજ સંવેગરંગશાળામાં પોતાના લઘુ ગુરુબ્રધુ નવાંગીટીકાકાર શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજની વિનંતીથી વર્ણવે છે.

આમાં સામાન્ય-વિશેષરૂપે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપની આરાધના ચાર સ્કંધ રૂપે સાધુભગવંતો તથા ગૃહસ્થો-શ્રાવકોના દષ્ટાન્તોપૂર્વક વર્ણવી છે. ત્યાર બાદ મોક્ષનગરમાં પ્રવેશ કરવામાં કારણરૂપ વિશેષ આરાધનાનાં ચાર મૂળદારો આ પ્રમાણે કહેવામાં આવ્યાં છે.

૧. પરિકર્મવિધિ ૨. પરગણુસંક્રમણ ૩. મમત્વવિરોધ ૪. સમાધિલાભ

૧. પહેલા પરિકર્મવિધિદ્વારના ૧૫ પેટાદારો નીચે સુજળ છે.

૧. ચારિહ દાર:- અરિહ એટલે યોગ્ય. આરાધનાને લાયક કોણ થઈ શકે તેનું વર્ણન કરી ગૃહસ્થમાં વંકચૂલનું અને સાધુમાં ચિદાતીપુત્રનું દષ્ટાન્ત આપ્યું છે.

૨. લિંગ દાર:- ગૃહસ્થ માટે તેમજ સાધુ માટે આરાધનામાં ઉપયોગી વેષ-પહેરવેશનું વર્ણન કર્યું છે. સાધુને સુકપત્તિ, રજોહરણ, શરીરને કાયોત્સર્ગદ્વારા વાસિરાવનું, અચેદપણું તથા

કેશલોચનું સ્વરૂપ જણાવી લિંગયુક્ત તથા ગુણયુક્ત હોવા છતાં ગુરુ ઉપર ક્ષેપ કરનાર આરાધક બનતો નથી. આ વિષય પર ફક્તવાલકે સુનિનું દષ્ટાંત વર્ણવ્યું છે.

૩. શિક્ષાદ્વાર:- સાધુ અને શ્રાવકને ઉદ્દેશીને ગ્રહણશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષા દષ્ટાન્તો સાથે આપી છે. બન્ને શિક્ષાઓનું પરસ્પર સાપેક્ષપણું, મોક્ષ માટે તેની સાધના, શ્રાવકની સવારમાં ઉઠતા ભાવવાની ભાવના, દિનકૃત્ય, સંધ્યાકૃત્ય તથા શ્રાવકના ગુણોનું વિવેચન છે.

૪. વિનયદ્વાર:- વિનયનું મહત્ત્વ દષ્ટાન્તો સાથે વર્ણવ્યું છે.

૫. સમાધિદ્વાર:- સમાધિના પ્રકારો, તેનું સ્વરૂપ, સમાધિનું માહાત્મ્ય નમિરાજપિંના દષ્ટાન્તપૂર્વક વર્ણવવામાં આવ્યું છે.

૬. મનોડતુશાસ્ત્ર દ્વાર:- મનને વસુદત્તના દષ્ટાન્તપૂર્વક શિષ્યામણુ આપવામાં આવી છે.

૭. અનિયતવિહાર દ્વાર:- અનિયતવિહારનું સ્વરૂપ તથા તેનો વિધિ વર્ણવવામાં આવ્યો છે.

૮. રાજ દ્વાર:- આ રાજને આશ્રયીને અનિયતવિહાર દ્વાર છે. સ્વરાજ્યમાં તીર્થ-દર્શનથી લોકો ધર્મની પ્રશંસા કરે. તેઓને ધર્મની પ્રાપ્તિ, ભવના સ્વરૂપનું ચિંતન, દેવગુરુ આદિ ધર્મ-સામગ્રીની હુલ્લભતાનો ખ્યાલ, ઉત્તમ મનોરથો, ચતિને વસતિદાન, આ લોક પરલોકમાં વસતિદાનના લાભો, સાધુ અને શ્રાવક માટેનો લાભવિધિ, તેના ગુણોનું વર્ણન, દુર્ગતનારી તથા શુદ્ધલકેસુનિનું દષ્ટાન્ત અને દર્શનવિશુદ્ધિ આદિ છ ગુણોનું વર્ણન કર્યું છે.

૧૩. શીતિકાર:- શીતિકાર અર્થાત શ્રેણિકાર. આમાં શ્રેણિના વર્ણુનમાં ભાવશ્રેણિ ઉપર ન્યય ભૂદત્તનું દંટાંત આપવામાં આવ્યું છે.

૧૪. ભાવનાકાર:- કદ પીં વિગેરે ભાવનાઓનું સ્વરૂપ વર્ણુધું છે. પ્રશસ્ત અપ્રશસ્ત ભાવનાઓના પ્રકારો પુખ્તપૂલ વગેરેના દષ્ટાંતો સાથે નિર્દેશ્યા છે.

૧૫. સંલેખનાકાર:- આમાં અનશનનો વિધિ તથા ગંગદત્તનો પ્રસંગ આપ્યો છે.

૨. બીજા પરગણુસંક્રમણુકારના ૧૦ પેટાકારો આ પ્રમાણે છે.

૧. દિશાકાર:- આ કારનું સ્વરૂપ વર્ણુવી દિશાનો અવગ્રહ (આચાર્યપદ) નહિ આપવા ઉપર શિવભદ્રસૂરિનું દષ્ટાંત.

૨. ક્ષામણુકાર:- કારના સ્વરૂપનું વર્ણુન તથા ક્ષમાપના નહિ આપવા ઉપર નયશીલસૂરિનું દંટાંત.

૩. અનુશાસ્તિકાર:- કારના સ્વરૂપનું વિવેચન, સ્ત્રીસંગના દોષો-સંસર્ગન્યદોષોનું વર્ણુન અને એના પર સુકુમાલિકાનું દંટાંત આપ્યા બાદ પરગણુસંક્રમણુવિધિકારનું સ્વરૂપ, સુસ્થિતગવેષણાકાર, ઉપસંપદાકાર, પરીક્ષાકાર, પ્રતિલેખનાકાર, પૃચ્છાકાર તથા પ્રતિપૃચ્છાકારનું સ્વરૂપ વર્ણુવી બીજા પરગણુસંક્રમણુકારની પૂર્ણોદ્ધતિ કરવામાં આવી છે.

૩. ત્રીજા ભમત્તવિચ્છેદ કારના નવ-પેટાકારો નીચે સુબળ છે:-

૧. આલોચનાવિધાન ૨. શર્યા ૩. સંસ્તારક ૪. નિર્યોમક ૫. દર્શન ૬. હાનિ ૭. પ્રત્યાખ્યાન ૮. ખમાવણું ૯. ખમણું. આ કારોના સ્વરૂપનું વર્ણુન છે.

આલોચના વિધાનદારના ૧૦ પેટાદાર

૧ ફેટલા કાળે આલોચના આપવી, ૨ કોને આપવી, ૩ કોણે આપવી, ૪ નહિ આપવામાં કયા દોષો,
૫ આપવામાં કયા ગુણો, ૬ કેવી રીતે આપવી, ૭ આલોચનાનો વિષય, ૮ ગુરુએ કેવી રીતે આપાવવી,
૯ પ્રાયશ્ચિત્ત, ૧૦ ફળ-આ દારોના સ્વરૂપવર્ણન પ્રસંગે આચાર્ય મહારાજના ૩૬ ગુણોનું વર્ણન અને
ક્ષામણીદાર ઉપર ચાંદુદ્રાચાર્યનું દષ્ટાંત આપી બાકીના શર્યાદિ દારોનું સ્વરૂપ સમજાવી આ ત્રીજું દાર પૂર્ણ
કરવામાં આનું છે.

૪. ચોથા સમાધિલાલદારના નવ પેટા દારો નીચે સુજા છે.

૧ અનુશાસ્તિકાર, ૨ પ્રતિપત્તિકાર, ૩ સારણાદાર, ૪ કવચદાર, ૫ સમતાદાર, ૬ ધ્યાનદાર,
૭ લેશ્યાદાર, ૮ ફળદાર, ૯ વિજહનાદાર.

અનુશાસ્તિકારમાં એના ૧૮ પેટાદારોનું વર્ણન છે. તે દારો આ પ્રમાણે છે.

૧ અદાર પાપસ્થાનક, ૨ આઠમદસ્થાન, ૩ કોધાદિકષાયો ૪ પ્રમાદદાર, ૫ પ્રતિબંધ, ૬ સમ્યક્ત્વસ્થિતરત્ન,
૭ અરિહંતાદિષ્ટકલકિતમાનપણું, ૮ પંચનમસ્કારમાં તત્પરપણું, ૯ સમ્યગ્સાનોપયોગ, ૧૦ પંચમહાન્નત,
૧૧ ક્ષપકને ચતુઃશરણુગમન, ૧૨ હૃદયગર્હકરણુ, ૧૩ સુકૃત અનુમોદના, ૧૪ બાર ભાવના, ૧૫ શીલપાલન,
૧૬ ઇન્દ્રિયદમન, ૧૭ તપમાં ઉદ્ધમ, ૧૮ નિઃશલ્યતા.

આ બધાં દારો દષ્ટાંતો સાથે વર્ણવ્યાં છે. તે પછી પ્રતિપત્તિ વગેરે દારોનું વિવેચન કર્યું છે અને અંતે

મહાસેન રાજર્ષિના મનોરથો અને તેમણે કરેલા અનશનનો આરંભ, તેમની ઇન્દ્રે કરેલી પ્રશંસા અને દેવાદિઓ

કરેલા ઉપસંગો અને તેમાં રાજર્ષિનું નિશ્ચલપણું રાજર્ષિના ભાવિલવનું વર્ણન કરી, અન્યકત્તોએ પોતાના ગુવાદિની પરંપરા દર્શાવીને અન્યની સમાપ્તિ કરી છે.

આરમા સૈદ્ધાના બહુશ્રુતગીતાર્થ સંવિગ્નશિરોમણિ આચાર્ય ભગવંત શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ મહારાજે રચેલ, શ્રીસંઘના પરમયુગ્મેદ્યે સ્વ. આ. વિજયમનોહરસૂરિ મં સાના પરમ વિનેય શિષ્યરત્ન પં. વિબુધવિજયજી ગણિવરની શુભ પ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમતપસ્વી સુનિભગવંત શ્રીહેમેન્દ્રવિજયજી તથા પંડિત બાબુભાઈ સવચંદના સંશોધન-સંપાદનથી આ મહાન અન્ય શ્રીસંઘના કરકમલમાં આવી રહ્યો છે. એક પણ મોક્ષાર્થી આત્મા આ અન્યના વાંચન-શ્રવણથી બાકાત ન રહે. વ્યાખ્યાનમાં પણ આ અન્ય સર્વેત્ર વંચાય અને વર્તમાનકાલીન શ્રીસંઘને ભગવાન જિનેશ્વરદેવના માર્ગની આરાધનાનું જ્ઞાન અને શ્રદ્ધાબળ પ્રાપ્ત થાય એજ એક અભિલાષા.

ખંભાત
દહેવાણનગર, દોકળ કુઈ,
ગોષ સદ ૬.

સિદ્ધાંતમહોદધિ પ. પૂ. સ્વર્ગત
આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી
મહારાજનો પ્ર. પ્ર. શિષ્યાણુ મિત્રાનંદવિજય

—: આત્મસંતોષ :-

‘સંવેગરંગશાળા’ જેવા મહાન ગ્રંથનું સંશોધન અને સંપાદન કોઇ વિકાન મુનિવરના હાથે થાય એવું મનમાં થયા કરતું હતું. પરંતુ કુદરતે એ કાર્ય વિક્લગ્ય પડિત વ્યાખ્યાના સહયોગથી મારેજ કરવાનું થયું.

અહુશ્રુત ગીતાર્થ મહાપુરુષોની ગ્રંથરચનાઓ અતૌકિક હોય છે. લગ્ય આત્માઓને એ શાસ્ત્રોચક્ષુની ગરજ સારે છે. મારે કહેવું પડશે કે શાસ્ત્રનિધિમાં સંવેગરંગશાળા ગ્રંથ કોઇ અનોખું સ્થાન ધરાવે છે. મારા માટે તો એ ગ્રંથના પરિશીલને ભવોભવનું આત્મપાથેય ભરી આપ્યું છે. એ ગ્રંથનું સંશોધન-સંપાદન મારા હાથે ન થયું હોત તો એનું ઊંડું પરિશીલન ન થાત. એ ન થાત તો વિષય-કથાયત્રી મેટ્રી રમત કદાચ જીવનમાંથી વિદાય ન હોત અને આજે મારામાં રતનત્રયીની આરાધનાનો જે ઉમંગ અને ઉછરંગ પ્રગટ્યો છે, જે કાંઇ ભાવવિશુદ્ધિનો અનુભવ થઈ રહ્યો છે, તે ન થાત. જ્યારે આ ગ્રંથરતન ચતુર્વિધ સંધના હાથમાં આવી રહ્યું છે ત્યારે સહુ કોઇ મોક્ષાર્થી આત્માઓ આ ગ્રંથનું વાંચન-શ્રવણ-પરિશીલન ખૂબ ઉંડાણથી કરે અને અશુભ ભાવોને દૂર ફગાવી, આત્મામાં શુભ ભાવો ભરી જીવનને ઉદ્ધર્વાગમી બનાવે એજ એકનીએક સુભાલિલાધા.

—મુનિ હેમેન્દ્રવિજય

પ્ર સંપાદકીય પ્ર

‘સંવેગરંગશાળા’નું સંશોધન-સંપાદન કરતાં પરમાત્માના શાસન પ્રત્યે અમારા અંતરમાં જે અહોભાવ પ્રગટ્યો છે તેનો અનુભવ અમે જ કરી રહ્યા છીએ. જગતને એ કેવી રીતે બતાવીએ ? કારણ, શબ્દ દ્વારા એનું વર્ણન કરવું અતીવ મુશ્કેલ છે. પણ અમને ખાત્રી છે કે આ અન્યનું જે કોઇ નિકટ સુક્તિગામી આત્મા વાંચન કરશે તેને જરૂર જનશાસન પ્રત્યે અને શાસનના સ્થાપક અરિહંતદેવો પ્રત્યે અહોભાવ પ્રગટશે.

આ અન્યની સુદર વિષય-સંકલના અને મોક્ષમાર્ગનું મૌલિક વિવેચન જોતાં એમ લાગ્યું કે હવે પૂ. આચાર્ય ભગવંતો તથા વિદ્વાન મુનિપ્રવરો આદિ આ અન્ય વ્યાખ્યાનમાં વાંચે તો આજે જે ધર્મશ્રદ્ધાના પાયા હુચ્ચમચી ગયા જેવું દેખાય છે તે પાછા સુસ્થિર બની જાય. જૈન શાસનની મામિકતાને દર્શાવતો આ અન્ય એક આરિસા સમો છે. પથ્થરહિલમાં પણ સંવેગરસની સેર પ્રગટાવવાની શક્તિ આ અન્યમાં છે.

સૂરિશેખર શ્રીજિનચંદ્રસૂરિવિરચિત સંવેગરંગશાળા અન્યનું સંપાદન અમે કરી શક્યા તે અમે અમારું અહોભાવ્ય સમજીએ છીએ. અન્ય અંગેનું વર્ણન આસુખ, પ્રસ્તાવના અને પ્રવેશમાં થયું છે. હજી એનું વર્ણન કરવું હોય તો ઘણું થઇ શકે એમ છે. અન્યનું નામ જ એની મહત્તા પુરવાર કરે છે. પણ એ વિષયમાં અમે જિંડા નહિં ઉતરતાં સંપાદન અંગે સંક્ષેપમાં નિવેદન કરીશું.

આ અન્ય પ્રથમ શ્રીજિનદત્તસૂરિ પ્રાચીન પુસ્તકોદ્ધાર કંડ ૩ તરફથી અન્યાંક ૧૩ તરીકે સંસ્કૃત છાયા સાથે ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ છપાયેો હતો. પણ તેમાં મુદ્રણની તેમજ છાયા વિગેરેની અશુદ્ધિઓ હતી. આથી પૂ. મુનિરાજ

શ્રી હિમેન્દ્રવિજયજી મહારાજ ૧૦,૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણુ સમગ્ર ગ્રન્થ છપાવવાની ભાવનાવાળા હતા. તેઓએ તેની પ્રેસકોપીનું કાર્ય લગભગ પાંચેક વર્ષ પહેલાં મને (પં. બાબુભાઈને) સોંપ્યું હતું. અનેક કાર્યો વચ્ચે પણ ૨૦૨૨માં તે કાર્ય પૂર્ણ કરી પૂ. મુનિરાજશ્રીને મેં પ્રેસકોપી સોંપી. ત્યાર બાદ તેઓશ્રી આખી પ્રેસકોપી વાંચી ગયા. પૂ. આચાર્યદેવો આદિને વંચાવી. કેટલાક શક્તિ સ્થળો અમે બન્નેએ તારપત્રની પ્રતની ફોટો કોપી ઉપરથી સુધાર્યાં છે. આ પ્રત જેસલમેરના ભંડારમાં લખાયેલી. જેની ફોટો ફીલ્મ આગમપ્રભાકર પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજીએ પૂ. મુનિરાજ શ્રી હિમેન્દ્રવિજયજીને ખતાવેલી. ત્યારબાદ આગમપ્રભાકર પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજીએ ફોટોફીલ્મ ઉપરથી ફોટોકોપી કરાવી આપી. જે ફોટોકોપી હાલ શ્રી જૈન વિદ્યાશાળાના ભંડારમાં હયાત છે.

આ ગ્રન્થની પ્રેસકોપી જૈનવિદ્યાશાળામાં સ્વ. સંઘસ્થવિર પ. પૂ. આ. દે. વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના હસ્તલિખિત ભંડારની હસ્તલિખિત પ્રત ઉપરથી કરવામાં આવી હતી. પ્રેસકોપી કરતી વખતે બીજી એક પ્રત પૂ. આગમપ્રભાકર મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી તરફથી મળી હતી પણ તે બહુ મદદરૂપ બની શકી ન હતી.

સંશોધનમાં બે પ્રતિઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. (૧) જેસલમેરના ભંડારની પ્રતની ફોટોકોપી જેનો ઉલ્લેખ અમે ઉપર કરેલ છે. (૨) હસ્તલિખિત પ્રત પાનાં ૨૩૩, પ્રત નં. ૪૬૭૫ આગમપ્રભાકર મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી તરફથી મળેલી.

આ રીતે પ્રેસકોપી કરતી વખતે બે પ્રતિઓ અને સંશોધન કરતી વખતે બીજી બે પ્રતિઓના આધારે આ ગ્રન્થનું મેટર અમે તૈયાર કરેલ છે.

આ ગ્રંથની રચના વિ. સં. ૧૧૨૫ માં થયેલ છે. અને જે પ્રતિ ઉપરથી અમે સંપાદન કર્યું તે વિ. સં. ૧૨૦૩ માં લખાયેલી છે આથી ગ્રંથકારના સમયની નજીકના જ સમયની પ્રતિ મળી જવાથી આ સંપાદન પ્રાયઃ શુદ્ધ થઇ શક્યું હશે એવી અમારી ધારણા છે. જે કે કેટલાંક શંકિત સ્થળો બેનો અમે નિર્ણય કરી શક્યા નથી તે એમને એમ જ રહેવાં હીંધાં છે પણ તે બહુ જ અલ્પ છે.

આ સંપાદનમાં પૂ. આચાર્ય દેવો આદિ, આગમગ્રંથાકર પૂજ્ય સુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી તથા અન્ય મહાનુભાવોએ જે સહકાર આપ્યો છે તે સર્વના અમે ઋણી છીએ. આ મહાન ગ્રંથના સંપાદનમાં ઘણી ઘણી કાળજી રાખવા છતાં મંદમતિપણાથી, દ્રષ્ટિદોષથી અથવા ગ્રેસદોષ આદિથી જે કાંઇ ક્ષતિઓ રહી ગઇ હોય તે બદલ મિથ્યાદુષ્ટત અપર્ણું કરીએ છીએ.

હસ હજાર સ્લોક પ્રમાણ આ સંવેગરંગશાળા ગ્રંથ પોતાના નામ પ્રમાણે અદ્ભુત આત્મિક સુખને અપાવનારો ગ્રંથ છે. આ શાસ્ત્રે અમારા માટે તો હીપકની ગરજ સારી છે. એનું સંપાદન કરતા અમને એમાંથી દિવ્ય પ્રકાશ મળ્યો છે. હરેક મોક્ષાર્થી જીવોને એક વાર લક્ષપૂર્વક વાંચવા અથવા સાંભળવાની અમારી ખાસ વિનંતિ છે.

લો. સંપાદકો

વૈશાખ શુક્લ તૃતીયા
અમદાવાદ.

સ્વ. આચાર્ય દેવ (વજ્યમનોહરસૂરિ-શિષ્યાજી

હુમેન્દ્રવિજય

પં. બાબુભાઇ સવયંદ શાહ

પ્રકાશકીય

પ્ર

‘શ્રી સંવેગરંગશાળા’ નામના આ વિશાળકાય ગ્રન્થને પ્રકાશિત કરતા હું અનહદ આનંદ અનુભવું છું. આચાર્યદેવ વિજયમનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂ. મનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજીએ આ ગ્રન્થ પ્રકાશિત કરવા માટે મને સૂચવ્યું. આવા અદ્ભુત ગ્રન્થને પ્રકાશિત કરવાની યોગ્યતા મારામાં તો છે જ નહિ પરંતુ મુનિ મહારાજશ્રીના સૂચનનો હું અસ્વીકાર કરી શક્યો નહિ, આથી આ જવાબદારી મેં લીધી છે. વૈરાગ્યરસને ઉત્પન્ન કરનાર આ અદ્ભુત ગ્રન્થ અને તેના રચયિતા વિષે ઘણું ઘણું કહેવાઈ ગયું છે. જોટલે તે આંગે ફરીથી ઉલ્લેખ કરવો એ હું ઉચિત સમજતો નથી.

અંતમાં શ્રી સકળસંઘ આ ગ્રન્થનો ઉપયોગ કરી આત્મકલ્યાણમાં ઉજમાળ અને એ જ અભિલાષા સાથે માફ સંક્ષિપ્ત નિવેદન પૂર્ણ કરું છું.

સુખર્ષ તા. ૨૨-૪-૬૮

કાન્તિલાલ મણીલાલ ઝવેરી

પ્ર સુકૃતના સહાયકો

પ્ર

આ ગ્રન્થરત્નના મુદ્રણ માટે પૂ. પં. પ્રવરશ્રી વિષ્ણુધિવિજયજી ગણિવર આદિ ઠા. ૩ નું સુખર્ષ, મરીનડાઈવ, પંચાસર સોઝાયટીમાં ઝવેરી કાન્તિલાલ મણિલાલના મક્કનમાં ચોમાસુ થયું ત્યારે જ્ઞાનખાતાની રક્તમમાંથી રૂ. ૨૫૦૦ની રકમ સહુથી પહેલાં કાન્તિલાલજીએ જાહેર કરી હતી. ત્યારબાદ સંગમનેર આદિ ગામોના સંઘના જ્ઞાનખાતામાંથી તથા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીઓના ઉપદેશથી શ્રુતભક્ત શ્રાવક-શ્રાનિકોએ તરફથી આર્થિક સહાય મળવાથી અમે આ પ્રકાશન કરી શક્યા છીએ તેથી સુકૃતના સહભાગી સહુકોઈના આભારી છીએ. —સંપાદકો

संवेगरङ्गशालायाः

पत्रसंख्या	विषयः
१	मङ्गलम् ।
५	रचनाप्रयोजनम् ।
७	ग्रन्थस्वरूपवर्णनम् ।
८	महसेननृपकथा ।
४६	महसेननृपस्य आराधनामनोरथः ।
४८	आराधनास्वरूपम् ।
५२	संक्षिप्ताराधनायां मधुनृपदृष्टान्तः ।
५४	सुकेशलघुनिदृष्टान्तः ।
५८	मरुदेवीदृष्टान्तः ।
६०	शुल्लकदृष्टान्तः ।
६४	परिकर्मादिमूलद्वाराणि ।
६५	परिकर्मद्वारे अर्हद्वारस्वरूपम् ।
६७	अर्हद्वारे वङ्कचूलराजपुत्रदृष्टान्तः ।

विषयानुक्रमः ।

पत्रसंख्या	विषयः
९०	चिलातीपुत्रदृष्टान्तः ।
९६	लिङ्गद्वारस्वरूपम् ।
९८	कूलवालकमुनिदृष्टान्तः ।
१०५	शिक्षाद्वारस्वरूपम् ।
११६	आर्यमङ्गुक्षरिदृष्टान्तः ।
११८	अङ्गारमर्दकक्षरिदृष्टान्तः ।
१२५	विनयद्वारस्वरूपम् ।
१२८	श्रेणिकनृपकथा ।
१३३	समाधिद्वारस्वरूपम् ।
१३५	नमिराजर्षिदृष्टान्तः ।
१४२	मनोज्ञुशास्तिद्वारस्वरूपम् ।
१५६	वसुदत्तदृष्टान्तः ।
१६१	अनियतविहारद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- १६४ दुर्गतानारीदृष्टान्तः ।
१६६ कनकध्वजदृष्टान्तः ।
१६९ शैलकदृष्टान्तः ।
१७१ राजद्वारस्वरूपम् ।
१८१ कुरुचन्द्रनुपदृष्टान्तः ।
१९४ परिणामद्वारस्वरूपम् ।
२०१ पुत्रस्याशिक्षणे वज्रकेशरिणः कथा ।
२१२ अन्धपुत्रदृष्टान्तः ।
२२७ साधारणद्रव्यस्य विनियोगस्थानानि साधारण-
द्रव्यकरणे गुणाश्च ।
२६३ त्यागद्वारस्वरूपम् ।
२६४ सहस्रमल्लदृष्टान्तः ।
२६८ मरणविभवित्तद्वारे सप्तदशमरणानां स्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- २६९ जयसुन्दर-सोमदत्तयोः दृष्टान्तः ।
२८० पण्डितादिमरणद्वारस्वरूपम् ।
२८२ सुन्दरीनन्दस्य दृष्टान्तः ।
२९१ सीतिद्वारस्वरूपम् ।
२९२ स्वयम्भूदत्तदृष्टान्तः ।
२९९ भावनाद्वारस्वरूपम् ।
३०३ पुष्पचूलदृष्टान्तः ।
३०४ श्रीआर्यमहागिरिदृष्टान्तः ।
३०९ संलेखनाद्वारस्वरूपम् ।
३१८ गङ्गादत्तदृष्टान्तः ।
३२४ गणसंक्रमणद्वितीयमूलद्वारस्वरूपम् दिग्द्वार-
स्वरूपञ्च ।
३२७ दिगननुज्ञायां शिवभद्रहरिदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ३२९ क्षामणाद्वारस्वरूपम् ।
३३२ अक्षमापनायां नयशीलद्वारिदधान्तः ।
३३५ अनुशास्तिद्वारस्वरूपम् ।
३४३ सुकुमारिकादधान्तः ।
३५७ परगणसंक्रमणविधिद्वारस्वरूपम् ।
३६० सुस्थितगवेषणाद्वारस्वरूपम् ।
३६७ उपसंपदद्वारस्वरूपम् ।
३६८ परीक्षाद्वारस्वरूपम् ।
३७० प्रतिलेखनाद्वारस्वरूपम् अप्रतिलेखनायां
हरिदत्तमुनिदधान्तः ।
३७६ पृच्छाद्वारस्वरूपम् ।
३७७ प्रतीच्छाद्वारस्वरूपम् ।
३७८ ममत्वव्युच्छेदतृतीयमूलद्वारे आलोचनाविधाना-
दीनि द्वाराणि ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ३७९ आलोचनाविधानद्वारस्वरूपम् ।
३८५ लज्जात्यागे विप्रसुतदधान्तः ।
३९६ स्रुतेजोनृपदधान्तः ।
३९७ अवन्तीनृप-नरसुन्दरयोः दधान्तः ।
४०५ शय्याद्वारस्वरूपम् ।
४०७ गिरिशुक्रयोः दधान्तः ।
४०८ संस्तारकद्वारस्वरूपम् ।
४११ गजसुकुमाल-अर्णिकापुत्रयोः दधान्तः ।
४१५ निर्यामिकद्वारस्वरूपम् ।
४१८ दर्शनद्वारस्वरूपम् ।
४१९ दानिद्वारस्वरूपम् ।
४२२ प्रत्याख्यानद्वारस्वरूपम् ।
४२४ क्षामणाद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ४२६ क्षामणायां चण्डरुद्रसूरिदृष्टान्तः ।
४३० समाधिलाभनामक-चतुर्थमूलद्वारस्वरूपम् ।
४३१ अनुशास्तिद्वारे अष्टादशपापस्थानादि-
प्रतिद्वारनामानि ।
४३२ प्राणिवधपापस्थानकस्वरूपम् ।
४३५ प्राणिवधत्यागात्यागयोः श्वश्रून्पूयोः दृष्टान्तः ।
४३९ मृषात्रादपापस्थानकस्वरूपम् ।
४४२ सत्यासत्यवचनयोः नारदवसुनृपयोः कथा ।
४४४ अदत्तादानस्वरूपम् ।
४४६ दुर्ललितगोष्ठिदृष्टान्तः ।
४४७ मैथुनपापस्थानकस्वरूपम् ।
४५१ मैथुनप्रवृत्तिनिवृत्तिदोषगुणविषये गिरिनगर-
निवासित्रयस्यादारकाणां दृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ४५३ परिग्रहपापस्थानकस्वरूपम् ।
४५५ परिग्रहविषये लोभनन्दजिनदासश्रावक्याः
दृष्टान्तः ।
४५६ क्रोधपापस्थानकस्वरूपम् ।
४५७ प्रसन्नचन्द्रनृपदृष्टान्तः ।
४५९ मानकपायस्वरूपम् ।
४६१ बाहुबलिदृष्टान्तः ।
४६३ मायापापस्थानकस्वरूपम् ।
४६४ पाण्डुरार्यदृष्टान्तः ।
४६५ लोभपापस्थानकस्वरूपम् ।
४६६ लोभे कपिलदृष्टान्तः ।
४६९ प्रेमपापस्थानकस्वरूपम् ।
४७१ अहंभमित्रदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

४७२ द्वेषपापस्थानकस्वरूपम् ।

४७३ धर्मरुचिद्विद्वान्तः ।

४७६ कलहपापस्थानकस्वरूपम् ।

४७६ हरिकेशद्विद्वान्तः ।

४८२ अभ्याख्यानापापस्थानकस्वरूपम् ।

४८३ रुद्र-अङ्गुर्योः द्विद्वान्तः ।

४८४ अरतिरतिपापस्थानकस्वरूपम् ।

४८५ पुण्डरीकण्डरीकयोः द्विद्वान्तः ।

४८६ शुक्लककुमारमुनिद्विद्वान्तः ।

४८९ पैशुन्यपापस्थानकस्वरूपम् सुबन्धुसचिवचाणक्ययोः

द्विद्वान्तः च ।

४९२ परपरिवादपापस्थानकस्वरूपम् ।

४९४ सुभद्रासतीद्विद्वान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

४९७ मायामृषावादपापस्थानकस्वरूपम् ।

४९८ कूटक्षपकद्विद्वान्तः ।

४९९ मिथ्यादर्शनशल्यपापस्थानकस्वरूपम् ।

५०२ जमालिद्विद्वान्तः ।

५०४ जातिमदस्वरूपम् ।

५०६ विप्रसुतद्विद्वान्तः ।

५१० कुलमदस्वरूपम् ।

५११ मरीचिद्विद्वान्तः ।

५१४ रूपमदस्वरूपम् ।

५१४ काकन्दीवास्तव्य-भात्रोर्द्विद्वान्तः ।

५१८ वलमदस्वरूपम् ।

५१९ मल्लदेवनृपद्विद्वान्तः ।

५२२ श्रुतमदस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ५२३ स्थूलभद्रदृष्टान्तः ।
५२८ तपोमदस्वरूपम् ।
५२८ दृढग्रहारिदृष्टान्तः ।
५३१ लाभमदस्वरूपम् ।
५३१ दण्डणकुमारदृष्टान्तः ।
५३४ ऐश्वर्यमदस्वरूपम् ।
५३५ दक्षिणोत्तरमधुरावणिजोः दृष्टान्तः ।
५३९ तपेऽर्थयमदस्थाने बुद्धिवृद्धभत्वमदस्वरूपम् ।
५४० क्रोधादिनिग्रहद्वारस्वरूपम् ।
५५० मांसस्य महार्घत्वे अभयकुमारदृष्टान्तः ।
५५६ कण्ठीकदृष्टान्तः ।
५५९ कषायद्वारस्वरूपम् ।
५६१ प्रमादद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ५६१ निद्रात्यागे अगडदत्तदृष्टान्तः ।
५६६ विकथाद्वारस्वरूपम् ।
५७७ प्रतिबन्धत्यागद्वारस्वरूपम् ।
५८१ सम्यक्त्वद्वारस्वरूपम् ।
५८३ अर्हदादिपट्टकभक्तिद्वारस्वरूपम् ।
५८४ कनकस्थनुपदृष्टान्तः ।
५८८ पञ्चनमस्कारद्वारस्वरूपम् ।
५९६ नमस्कारस्य ऐहिकफले श्रावकपुत्रदृष्टान्तः ।
५९८ कामविषयफले श्राविकादृष्टान्तः ।
५९९ परलोकफले इण्डिकयक्षदृष्टान्तः ।
६०० सम्यग्ज्ञानोपयोगद्वारस्वरूपम् ।
६०४ यवराजर्षिदृष्टान्तः ।
६०७ पञ्चमहाव्रतद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ६२० चारुदत्तदृष्टान्तः ।
६३४ चतुःशरणगमनद्वारस्वरूपम् ।
६४० दुष्कृतगर्हाद्वारस्वरूपम् ।
६५३ सुकृतानुमोदनाद्वारस्वरूपम् ।
६५६ भावनाद्वारस्वरूपम् ।
६५८ अनित्यभावनायां नगनजिन्नरेन्द्रदृष्टान्तः ।
६६० अशरणत्वस्वरूपम् कौशाम्बी-इभ्यपुत्रदृष्टान्तश्च ।
६६२ संसारभावनास्वरूपम् ।
६६३ तापसश्रेष्ठिदृष्टान्तः ।
६६४ एकत्वभावनास्वरूपम् ।
६६५ परसहाय-अनपेक्षायां वीरभगवद्दृष्टान्तः ।
६६६ अन्यत्वभावनास्वरूपम् ।
६६७ सुलसदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ६६९ अशुचित्वभावनास्वरूपम् ।
६६९ शुचिवोदनात्मणदृष्टान्तः ।
६७२ आश्रय-संवरनिर्जराभावनास्वरूपम् ।
६७४ लोकस्वरूपे शिवराजर्षिदृष्टान्तः ।
६७५ बोधिदुर्लभत्वभावनास्वरूपम् ।
६७७ वणिक्पुत्रदृष्टान्तः ।
६८४ धर्मगुरोः दुर्लभत्वम् ।
६८६ शीलपालनद्वारस्वरूपम् ।
६८८ इन्द्रियदमनद्वारस्वरूपम् ।
६९१ श्रोत्रेन्द्रियविषये भद्रादृष्टान्तः ।
६९२ चक्षुरिन्द्रियविषये समरधीरनुपदृष्टान्तः ।
६९७ रसनेन्द्रियविषये सोदासदृष्टान्तः ।
६९८ स्पर्शेन्द्रियविषये विप्रसुतदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या विषयः

- ६९९ तपोद्वारस्वरूपम् ।
७०० निःश्लयताद्वारस्वरूपम् ।
७०१ निदानश्लये ब्रह्मदत्तचक्रिकथा ।
७०७ मायाश्लये पीठमहापीठदृष्टान्तः ।
७१० मिथ्यात्वश्लये नन्दमणिकारश्रेष्ठिदृष्टान्तः ।
७१४ प्रतिपत्तिद्वारस्वरूपम् ।
७२६ सारणाद्वारस्वरूपम् ।
७२७ कवचद्वारस्वरूपम् ।
७३७ समताद्वारस्वरूपम् ।
७३८ ध्यानद्वारस्वरूपम् ।
७४१ लेश्याद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ७४३ आराधनाफलद्वारस्वरूपम् ।
७५० विजहनाद्वारस्वरूपम् ।
७५७ महसेनस्य अनशनारम्भः ।
७५९ उपसर्गेऽपि अक्षुब्धत्वम् ।
७६२ महसेनस्य सवार्थसिद्धावुत्पत्तिः ।
७६४ महसेनस्य भाविभववर्णनम् ।
७६७ ग्रंथकर्तृ परम्परावर्णनम् ।
७६९ ग्रन्थरचनायाः सहायकस्य नगर्याश्च नाम्नी रचनासमयश्च ।
७७० ताडपत्रीयप्रति-लेखकप्रशस्तिः ।
७७३ शुद्धिपत्रकम् ।

ક્ર શ્રદ્ધાં જલિ ક્ર

જે ઉદ્ધારક મહાપુરુષે મારા જેવા રંક ઉપર કરુણા કરી ધમબોધ આપ્યો. મારા અંતરમાં વૈરાગ્યભાવ પલ્લવિત કરી સંયમરત્નનું દાન કર્યું, ખેંચ ખાંતથી ગ્રહણ-આસેવન શિક્ષા આપી સંયમજીવન સુસંસ્કારિત બનાવ્યું. જેનશાસનનો અમૂલ્ય જ્ઞાનખળનો બતાવી સંસારથી સદા મારે વિસેખ બનાવ્યો. તપની પરિણતિ જગાવી અદ્ભુત આત્મતેજ પ્રગટાવ્યું. જે પુણ્યપુરુષની અસીમ-કૃપાના બળે શ્રીવૃંદમાન આયંબિલની ૧૦૦ ઓળી નિર્વિદ્ધને પૂર્ણ કરી શક્યો. જે મહોપકારી ગુરુલગવંતને અંતિમ સમયે સમાધિમાં સહાયક બની ધન્યાતિધન્ય બન્યો છું. જે તે સુગહીત-નામધૈય સ્વર્ગાત ગુરુદેવ શાસનપ્રભાવક પ્રશાંતમૂર્તિ આચાર્યભગવાન શ્રીમદ્ વિજય મનોહર સૂરીશ્વરજી મહારાજના કરકમલમાં અમારા વરુ સંશોધિત-સંપાદિત ‘સંવેગરંગશાળા’ અંથરત્નનું ‘સમપૂર્ણ’ કરી ચત્કિચિત્ કૃતકૃત્યતા અનુભવું છું.

સમપૂર્ણ :- આપનો લઘુશિષ્ય હિમેન્દ્રવિજય

૫૬. મનિરાજ શ્રીહિમેન્દ્રવિજયજી મહારાજસાહેબની વર્ધમાનતપની
૧૦૦ ઓળીની નિર્વિદ્ધ પૂર્ણહિતિ નિમિત્તે શ્રુત-આરાધનરાગી
આવદ્ધસંવ તરફથી લેટ.

विवर्तकसायविलास—प्यसंकुले मयणवणदवरउहे । दुव्वासणाविसप्पिर—गिरिसरियापूरदुगंगंमि ॥२१॥
 निविडदुहविडविक्रिणो, वियडंमि भंवाडवीकडिल्लंमि । दीहद्वमद्धगेहिं व, संचरंतेहिं सत्तेहिं ॥२२॥
 गंभीरीनीरीरहि—निहिचमुत्ताहलं व मणुयत्तं । जुगसमिलानाएणं, लद्धूणं कह वि दुल्लभं ॥२३॥
 तत्थ वि कहिंपि सविसेस—दुल्लहं उसरे व्व वरसस्सं । मरुभूमीए कप्प—दुमं व सुकुलाइ लद्धूणं ॥२४॥
 तत्थ वि य भाविभदत्तेण, सेसत्तेण य भवस्स, । अबलत्तेण दुज्जय—तरदंसणमोहणीज्जस्स ॥२५॥
 सुगुरुवएससवणा, सयं पि वा कम्मगंठिभेएणं । तडितडपालं वं पिव, गुरुगिरिसरिहीरमाणेहिं ॥२६॥
 रोरेहि व निहाणं, सुवेज्जमिव विविहवाहिविहुरेहिं । अवडंतो पडिएहिं, समत्थ—हत्थावलं व ॥२७॥
 सविसेसपुन्नपरिस—लब्धं सव्वन्नुधम्ममकलंकं । निज्जयचित्तामणिकप्प—पायवं पाविउं परमं ॥२८॥
 हियमेव गवेसेयव्व—मण्णो तं च जं न अहिएण । नाहिज्जइ नियमेणं, कहिंपि कत्तो वि कइया वि ॥२९॥

[तीहिं विसेसय]

तं च तहाविहमणुवम—मज्जेतेगंतियं परं मोक्खे । मोक्खो य कम्मसयओ, कम्मसयओ पुण विमुद्दाए ॥३०॥
 आराहणाए आरा—हियाए ता तीए सह हियत्थीहिं । जइयव्वमुवेयमुवाय—विरहओ होइ नो जेण ॥३१॥ [जुम्मं]

कारुण्यपुण्यहियए-धम्मज्जयजंतुजणियसाहेज्जे । दुज्जयनिज्जियमयणे, मुणियो पणमामि १ नवनिहिणो ॥९॥
 गुणरायरायहाणिं, नमामि सच्चन्नुणो महावाणिं । भीमभावागडनिवडंत-जंतुनिरवज्जरज्जुं व ॥१०॥
 तं जयइ पवयणं रपव-यणं व सारं जमंणिणो ददुं । वसह व्व उप्हं पत्थि-या वि लंगंति मग्गमि ॥११॥
 चिन्तारधइसंजोयेण, सुहझाणवसहसेणीए । जे भवक्खादाय-इिठ्ठणमुड्ढं पराणिंति ॥१२॥
 आराहणाघडीमा-लियाए आराहंगिणगुदयं । निजामगे गुरू ते, मुणियो य नमामि सविसेसं ॥१३॥
 सुगइराममूलपयवी-चउलंधाराहणा इमा जेहिं । संपत्ता ते वंदे, मुणियो गिहिणो य अभिणंदे ॥१४॥
 आराहणाभगवई, जयउ जए जं दढं समारूढा । नावं व भव्वभविणो, तरन्ति रुदं भवसमुदं ॥१५॥
 सा जयइ य सुयदेवी, जीए पसाएण मंदमइणो वि । कइणो भवंति नियइच्छि-यत्थनित्यारणसमत्था ॥१६॥
 सयलजणसलहणिजं, पयविं जेसिं पयप्पभावेण । पत्तोमिह विवुहपणए, ते नियगुरूणो पणिवयामि ॥१७॥
 इत्थं समत्थथोयव्व-सत्थविसयाए पत्थुयथुईए । करडिघडाए सुहडो व्व, दलियपच्चूहपडिवक्खो ॥१८॥
 मंदमई वि सयमंहं, महन्तगुणगणगुरूण सुगुरूण । चरणपसाएणं भव्व-हियकए किं पि जंपेमि ॥१९॥ [जुम्मं]
 इह हि वियंभंतकयंतसीह-हम्मन्तजन्तुभिगनिवहे । विलसिरदुदंतिं दिय-सावयउपंपकलल्लेक्के ॥२०॥

तं नमह महावीरं,—^१अणंतरायं पि परिहरियारयं । रसुगयंपि सिवं सोमं पि, चत्तदोसोदयारम्भं ॥४॥
 जे निव्वाणगया वि हु, नेहदसावज्जिया वि दिप्पंति । ते अपुव्वपईवा, जयन्ति सिद्धा जयपसिद्धा ॥५॥
 अइसयसहस्ससुंदरं-मयरंदुद्धामसुयसरोयस्स । जिणसुहसरणस्सयस्स ^४मूलनालाइयं जेहिं ॥६॥
 पालितं-परुवित्ते, निच्चं पंचण-यारमायारं । गुणगणहरे गणहरे, ते गोयमपभिणो वंदे ॥७॥
 अणवरयसुत्तदाणा-णंदियमुणिभसरनियरपरियरिए । निच्चं चरणपहाणे, करिणो व्व थुणामि उज्झाए ॥८॥

तं नमत महावीर-मनन्तरायमपि परिहृतरागम् । सुगतमपि शिवं, सोममपि त्यक्तदोषोदयारम्भं ॥४॥

ये निर्वाणता अपि लब्ध, स्नेहदशार्वाजिता अपि दीप्यन्ते । ते अपूर्वप्रदीपा जयन्ति सिद्धाः जगत्प्रसिद्धाः ॥५॥

‘^१अणंतरायंपि परिहरियारयं’ इति पदे अनन्तरागमपि परिहृतरागम् इति पदसंस्कारे विरोधो वर्तते तथाऽपि अनन्तरायमपि परिहृतरागम् इति पदसंस्कारकरणेन तत्परिहारो भवति । ‘रसुगयं पि सिवं’ इत्यत्र यः सुगतः सः कथं शिवो भवितुमर्हति इति विरोधो भवेत्, तथापि शोभनं गतं-ज्ञानं यस्य सः = सुगत इति तात्पर्यग्रहणेन सुगतोऽपि शिवः-कल्याणकारी भवतीति विरोधपरिहारो भवत्येव । ‘^३सोमपि चत्तदोसोदयारंभं’ इत्यत्र सोमः-चन्द्रः दीक्षायाः-रात्रेः उदयस्य आरम्भक एव इति विरोधो वर्तते किन्तु सोमः-सौम्यः भगवान् दोषाणां-रागादिदोषाणाम् उदयस्य यो आरम्भः सः त्यक्तः येन सः त्यक्तदोषोदयारम्भो भवत्येव । एवमन्वयापि यथायथं पदघटना कार्या ।

णमोऽस्त्यु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।
 अचिन्त्यमहिमानिधानश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ।
 अनन्तलब्धिनिधानाय श्रीगौतमस्वामिने नमः ।

श्रीश्रुतदेवतायै नमः ।

सिरिजिणचन्दसूरिविरहआ—

संवेगरंगसाला

रेहइ जेसिं पयनह-परंपरा उगमन्तरविरहारा । नमिरसुरमउडसंवट्ट-खुडियवसयणराइ व्व ॥१॥
 अहव सिवपहपलोयण-मणजणहत्थप्पईवंपति व्व । तिहुयणमहिण ते उअभ-प्पमुहत्तित्थाहिवे नमह ॥२॥
 अज्ज वि य कुतित्थियहत्थि-सत्थमच्चत्थमोत्थराइ जस्स । १ दुगनयवगगनहनिवह-भीसणो तित्थमयनाहो ॥३॥

राजते शेषां पदनखपरम्परा, उद्गमद्राविरुचिरा । नम्रसुरमुकुटसंवट्ट-खण्डितवररत्नराजिवत् ॥१॥

अथवा शिवपथप्रलोकनमनोजनहस्तप्रदीपपङ्क्तिवत् । त्रिभुवनमहितान् तान् ऋगभ-प्रमुदतीर्थधिपान् नमत् ॥२॥

अद्यापि च कुतीर्थिकहस्तिसार्थ-मत्यर्थमाक्रामति यस्य । दुर्गनयवर्गनखनिवह-भीषणस्तीर्थमृगनाथः ॥३॥

सा पुन काउमणेहि चि, तदत्यपयडणसमत्यसत्थाणि । मोत्तुं ँअभिउत्तेहि वि, नाउं तीरइ न जं सम्मं ॥३२॥
 तम्हाऽऽराहणसत्थं, सुपसत्थमहत्यहेउपरिक्किणं । गिहिसाहूभयविसयं, वोच्छमहं तुच्छबुद्धी वि ॥३३॥
 आरहणमिच्छंतो य, तिगरणं पढममेव रुंसेज्जा । अनिरुद्ध जेण इमं, किं असुहं तं न जं कुणइ ॥३४॥
 तद्वाहि— निरुक्तं विविहविसयरणंमि । अरइइकुमइकरिणी—कसायकलभोरुजृहजुओ ॥३५॥
 असमजसं भमतो, पमायमयमत्तमणकरी एत्त । अवगुंठइ अप्पाणं, पए पए बहुविहरएणं ॥३६॥
 कयवहुगुणतरुभंगो, पइत्तणऽन्नन्नवन्नकयघडणा । असइ च्च विलसमाणी, चाणी वि अणत्थपत्थारी ॥३७॥
 अत्थनिरवेक्खविची, सव्वत्थ समंतओ वि अनिरुद्धो । तत्तायगोलकपो, काओ वि न होज्ज कुसलकरो ॥३८॥
 अममंजसवावरो, एक्केक्कं पि इमेसिं, लोगुगाचायवीयमडनिरुद्धं । किं पुण तस्समवाओ, जएज ता तन्निरोहकए ॥३९॥
 सो पुण पसत्थगंधसत्थ—चिंतणा—विरयणाऽऽइणा चेव । सम्मं पारद्धणं, संजायइ नन्नहा जम्हा ॥४०॥
 अत्थेहाए तस्सेव माणसं, भासणेण पुण वयणं । होइ चिय सुनिरुद्धं, तद्धिहणाईहिं पुण काओ ॥४१॥
 एवं च कम्मबंधेक्क—हेउपडिरुद्धजोगपसरस्स । होही महप्पणो च्चिय, उवयारो पत्थुयपंवथा ॥४२॥
 इह (य) तन्निरोहजणिओ, एमुवयारो परोऽणुभवसिद्धो । संवेगवण्णेण पुण, पए पए पममसुहलाभो ॥४३॥

जह य अणंतरजायं पि, किं पि १ कट्टिट्ठगोवलाइदलं । साडणसं धणत्रिहिणा, काडणं अवचिओवचियं ॥६७॥
 आकारंतरविहिणा, ठवेइ सुविसिट्ठमंदिरत्तेण । अइनिउणमुत्तहारी, तंहेव अहयं पि उवउत्तो ॥६८॥
 सुयदिट्ठचिरपमेयं, किं पि पारद्धगंधपाउज्जं । गाहा—सिलोग—गाहउद्ध—कुलगपमुहं पग्गयं पि ॥६९॥
 अवणयणदाणविहिणा, कहिं पि काडण अवचिओवचियं । दाराणुगुणेत्ताणं, एत्थ कल्यवि ठविस्सामि ॥७०॥
 सपवंधेसु य नियद्धव्व—गव्वचागत्यमवरकइइयं । पक्खिवमाणो तकरण—सुचित्तजुत्तो वि होइ लह् ॥७१॥
 केवलमुवयारकए, परेसिमेसो महं समांसो । सो य सपरोभयउत्तीहिं, जुत्तिजुत्तत्तणमुवेइ ॥७२॥
 दीसइ य जेण सविसेस—गाहगे आगयम्मि वणियज्जो । सपरोभयहट्ठपयट्ठ—भंडविच्छट्ठववहारी ॥७३॥
 एसा य पत्थुयारा—हणेह संवेगरंगसालत्ति । भण्णइ विणिच्छियत्था, गुणनिष्फण्णेण नामेण ॥७४॥
 एसा य जहा रण्णा, महसेणेणं नवल्लदिकखेणं । ३जइगिहिविसया पुट्ठा, सिट्ठा जह गोयमेणं च ॥७५॥
 जह तं सम्मं आराहिज्जण, सो पाविही य नेव्वाणं । तह एत्थ कहिज्जंतं, अवहियचित्ता निसामेह ॥७६॥
 अत्थि धणधण्णयडिपुण्ण—पउरपुरगामनिवहरमणिज्जो । रमणिज्जरूवलावन्न—जुवइरेहन्तदिसिच्चो ॥७७॥
 दिसिचक्रागयेनेगम—कीरन्तविचित्तभूरिववहारी । ववहारज्जियवहुधुण—जणकारियपवसरुभवाणा ॥७८॥
 सुरसवणतुंगसिं गण्ण—धवलथयनिवहभरियनहविवरो । नहविवरट्ठियखेयर—परिभावियरभयगुणेहाहो ॥७९॥

रम्यगुणोहरंजिय-पंथियकीरन्तवासपरिवंछो । कच्छो नाम जणवओ, जंबूदीवम्मि भरहंहे ॥८०॥
 गोविंदसयाणुगयो, बहुहलिओ गेगअज्जुणो जो य । एगहरिहलियअज्जुण-भवमन्नइ भारहं कंहं पि ॥८१॥
 तत्थ जुवइ व्व ? सुविआ, दिणअरमुत्ति व्व पउरपहकलिया । सुविभत्तवन्नसन्ना, पच्चअत्ता सद्विज्ज व्व ॥८२॥
 जा ववइ गरुयपरिहा-सलिलाउलसालवलयरिक्खत्ता । जलनिहिजगइवेडिय-जंबुदीवस्स समसीसिं ॥८३॥
 जा निच्चपयइविसइनइ-कलगेयवइड्ढयाऽऽणंदा । परचकभयविमुक्का, कयजुगलीलं विडंवेइ ॥८४॥
 अइगुरूयरिद्धिवित्थरपरिणयजणदिज्जमाणाए । वेसमणो वि हु मणो, जीए समणो व्व पडिहाइ ॥८५॥
 सा हिमसेलसमुज्जल-महन्तपासायरुद्धदिसिपसरा । सिरिमाला नामेणं; अहेसि नयरी सुरपुरि व्व ॥८६॥
 पउमाणणाहिं सुपओहराहिं, वियसंतकुवलयच्छीहिं । बहिया पुक्खरिणीहिं, अन्तो नारीहिं जा सहइ ॥८७॥
 बहुसाहियाओ विस्सुय-कइकुलकलियाओ काणणालीओ । बहिया अन्तो पवराओ, जीए छज्जन्ति य सहाओ ॥८८॥
 परमेवको चिय दोसो, तीए पुरीए गुणालिकलियाए । खिप्पंति मग्गणा जं, परंमुहा रधम्मवंतेहि ॥८९॥
 निम्मलजसोवलंसे, अत्थित्तं संगई य साहूसु । रागो सुयम्मि चिन्ता, निच्चं चिय धम्मकम्मम्मि ॥९०॥

१ यथा सुवती संवृताङ्गोपाङ्गा भवति तथा नगरी अपि प्राकारेण सुवृता-सुरक्षिता ।

२ धर्मवर्दिभः मार्गणाः = याचकाः पराङ्मुखाः क्षिप्यन्ते इति विरोधो भासते अपि तु धर्मवर्दिभः धनुर्वदिभः मार्गणाः = बाणाः पराङ्मुखाः क्षिप्यन्ते इत्यर्थग्रहणेन विरोधपरिहारो भवति ।

साहमिणसु वच्छल्ल-या य रक्खा दुहत्तसत्तसु । सुगुञ्जणम्मि तद्वा, निवासिणा जत्थ लोअस्स ॥९१॥
 पालेइ तं च पणमन्त-भूवमणिमउडमसिणपयपीढो । अच्चन्तपयंडपयाव-विजियसाइयदिवसयरो ॥९२॥
 तिक्खकस्सालनिदय-निद्धारियदसिरेरिक्खिभो । पुरपरिहुब्भडभुयंडंड-चंडिममुमुरिय विपक्खो ॥९३॥
 रूवविणिज्जियसयणो, ससियणो कमलपत्तसमनयणो । अच्चंतपउरसेणो, राया नामेण महसेणा ॥९४॥
 सोहग्गचायविउसत्तणेण, एमो वि णेगरूवो व्व । रामामग्गणविदुहाणं, हिययगेहेमु जो वृत्थो ॥९५॥
 डिंडीरपिंडपंडुरल्लत्त-छन्नंतरं दिसाचकं । छज्जइ य विजयजत्तासु, जस्स विहियड्डहासं च ॥९६॥
 उज्झियपरिग्गहाणं, वज्जियविसयाण भिक्खुविचीण । सुमुणीण च सत्तूणं, जो थम्मगुरुत्तणं पत्तो ॥९७॥
 पग्गहियखग्गपसरंत, नीलकंतिच्छुब्भडो हत्थो । जस्स रणे उग्गयथूम, -कंउसाहं समुव्वहइ ॥९८॥
 तं नत्थि जं न जाणइ, स महप्पा बुद्धिपगरिसवसेण । किंतु निइक्खिन्नत्तं, खलत्तं पि इ न जाणेइ ॥९९॥
 अच्चंतहयगयो वि हु, पउरविपत्ती वि जं स नरत्ताहो । वट्ठकस्विरपरिक्किण्णा, सुहिओ वि य तं महच्छरियं ॥१००॥
 एक्को च्चिय से दोसो, जं सुगुणइहो वि तेण सिट्ठज्जणो । अकरो चाइयवसेणा, अनासंदडो कओ सच्चो ॥१०१॥
 तस्स य रन्नो सुहचंद-चंदिमाविजियकेामुड्ढमयंका । निम्मेरुव्वरायन्त-चारुसिंमारससिरीया ॥१०२॥
 उत्तमकुलसंभूया, सुसीलयांलकिया विगयपणया । भत्ता सुगुणाऽऽसत्ता, भज्जा नामेण कणगवई ॥१०३॥
 नीसेसकलाकोसल-कलिओ रूवी गुणालओ सोमो । पडिविंचो इव रणेया य, अहेसि पुत्तो [उ] जयसेणा ॥१०४॥

॥१०५॥

॥१०६॥

॥१०७॥

॥१०८॥

॥१०९॥

॥११०॥

॥१११॥

॥११२॥

मुधिसुद्वुद्धिपगरिस—निच्छियनीसेससंसयत्थेसु । नयगम्भमहत्थपसत्थ—सत्थपरिभावणपरेसु
 संधिविगहजाणाऽऽसणाइ—गुणछक्कपणिहियमणेसु । नियसामिकज्झसाहण—वहुसमिणायजीनियव्वेसु
 अवरोप्परगाढपरूढ—पणयपरिचत्तविप्पओगेसु । सुकईसु व अपुव्वत्थ—चिंतणच्छिन्नवच्छेसु
 मंतीसु धणंजयजय—सुबंधुपसुहेसु विस्सुयजसेसु । आरोवियरज्जभरो सो य णिवो कीलइ जहिच्छं
 तहाहि—

कयाइ मंजुगुजिउम्भड्ढंतनेउं, विसंहुल्लुच्छलंततारहारलट्ठकंउियं;
 १अंगगहारतुट्ठदीहकंचिदामसुत्तयं, विचित्तयं पलोयए पंगगणा नट्टयं
 कयाइ गाढरुट्ठदुट्ठमत्तहत्थिकंधं, समारुहित्तु पाणिपल्लवेण धारिअकुसो ।
 सलीलमाययप्पहेसु काणोणसु कीलिउं, जणोवरोहकायरो समन्दिरे नियत्तए ॥
 कयाइ भूरिचंचरीयपिज्जमाणदाणयं, गयिंदमंडलिं सुवेगयं तुरंगवणयं ।
 विसिट्ठमट्ठकट्ठसिट्ठयं सुसंदणुकरं, २पगिट्ठलद्धसासए महाभडे य पेच्छए ॥
 कयाइ पुण्णपाववन्धमोक्खजुत्तिजुत्तयं, अणेगभंगसंगयं भवस्सरूवसूयगं ।
 निरंतरं तदत्थदिन्नचित्तउ सविग्घयं, असेसदोसनासयं निसामए य आगमं ॥

इयं पुंस्त्वभवज्जियभूरि-पुन्नपव्वभागुण्णवंछस्स । वोलेति वासरा तस्स, राइणो विविहकीलाहिं
 अह अन्नया कयाई, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । सव्वेयस्तरुणीधुव्व-माणसियचारुचमस्स
 दूरदिसागयसामंतं-मंडलीपणयचलणकमलस्स । अन्नन्नसेवगजणे, सणियं पक्खित्तचवग्गुस्स
 कंप्पिरत्तणुणा सियसिरुहेण, सक्खा जरापणिहिण व्व । कंचुइणा संलत्तं, सिग्गं उवसप्पिउणवं
 ॥११३॥

जयउ जयउ देवो, माणमीलंतरामा-मुहकुमुयमयंको, सोक्खवल्लीण कंदो ।

कुवल्लयदलदीह-रच्छीलच्छीए लीला-लसभुयपरिसत्तो सव्वसंपत्तिजुत्तो
 विन्नवणिज्जमिमं प्हु ! पडिहयपडिक्खवल्लक्ख ! अम्हाणं । अंतोउरट्ठियाणं, सव्वत्तो दिन्नदिट्ठीणं
 परपुरिसपलोयणवाउलाण, कत्तो वि झत्ति संपत्तो । वणवाणो व्व एगो, पुरिसो अनिवाणेण भीमो
 १विंसो व्व खगवेणूए, संगतो गिरिवरो व्व गरुयंसो । उव्वभड्ढुयदंडुव्वद्ध-वीरवल्लो अक्खुद्धमणो
 कणगवईए देवीए, वासभवणम्मि णिययगेहे व्व । नाहो व्व सो पविट्ठो, अवगन्नियकंचुइसमूहो
 णिसियज्जगखगगाया वि, तत्थ न कमंति वज्जथंमे व्व । दप्पुव्वभडा वि मुहडा, तम्पुहवणेण निवडन्ति
 करुणाए च्चिए मने, न पहरियं तेण अम्ह पुरिसाणं । अन्नह कयन्तक्खप्पस्स, तस्स कत्तो भवे खलणा
 अस्सुयमदिट्ठुव्वं, इय एरिसक्खमिन्दिमावडियं । एत्तो उवरिं देवो, आइसइ जयं तयं कुणिमो
 ॥११७॥

इय सोच्चा कोवभरुभवन्त-भालयलभिउडिभीमेण । पुणफुत्तफुरुफुन्ता-हरेण तंडवियभमुहेण ॥१२५॥
 सामंतसुहडसेणावईसु, निव्वडियपुरिसयारेसु । नवकुवलयदलदीहा, चवखू खित्ता महीवइणा ॥१२६॥
 अह ते कयंतजणणिं व, भीसणं पेच्छळण सामंता । संखेहवसा जाया, चित्ताऽऽलिहिय व्व सव्वे वि ॥१२७॥
 सेणावइसुहेहि वि, तव्वइयसवणचत्तमाणेहिं । सुस्समणेहि व संली-णयाए दिणं मणेा झत्ति ॥१२८॥
 राया वि सहं सुणं व, पेच्छउं पाणिकलियकरवालो । धी सेवगाहमा विक्कल-विहियपोरिसफडाडोवा ॥१२९॥
 अवसरह तुरियमेत्तो, चक्खुप्पसराउ इय पयंपंतो । आनद्धपरियरो लहु, नीहरिओ रायभवणातो ॥१३०॥
 अह चंडचवलमंगल-विस्संभरपमुहअंगरक्खेहिं । भालयलवडियकरसं-पुंडेहिं भत्तीए विणत्तो ॥१३१॥
 देव पसीयह वियरह, आएसं अन्ह एत्थ पत्थावे । विरमह संयं न जुत्तो, पढमं चिय पत्थणांमंगो ॥१३२॥
 जइ वि संयं न नियत्तह, खणमेक्कं तह वि पेच्छगा होह । चक्खुक्खेवा हि पहूणं, हुन्ति पारद्धविग्घहरा ॥१३३॥
 इय सविणयपयंपिय-सवणमणागोवसन्तपरिकोवो । दरकंपियाए दिट्ठीए, पत्थिवो तेऽणुमन्नेइ ॥१३४॥
 तो चावकुंतकरवाल-भल्लिसेह्हाइपरणसमेया । निव्विवरवम्मभूसिय-तणुणो चंडाणो चलिया ॥१३५॥
 पत्ता य कमेगंते-उरंभि दिट्ठो य तत्थ सो पुरिसो । आसीणो सेज्जाए, देवीए समं ततो भणिओ ॥१३६॥
 रे रे पुरिसाऽहम ! सामि-सालमहिलं मलिच्छसमसील । कामिंतो तुमभिन्दिं, पइससि कीणासवयणम्मि ॥१३७॥
 नियदुच्चरिण्ण वि तुह हयस्स, जइ वि हु न पहरिउं जुत्तं । तह वि हु नियपहुचिच्चाणु-वित्तिओ हम्मसि निरुत्तं ॥१३८॥

तो तेण चितियमिमं, किं कोइ इमो सुरो व्व खयरो व्व । होज्ज व विज्जासिद्धो, एवंहिसत्तिसं जुत्तो ॥१५२॥
 जइ ताव सुरो किं तस्स, माणुसीए इमीए किर कज्जं । अह खयरो सो वि न भूमि-गोयरिं नूण वंछेज्जा ॥१५३॥
 विज्जासिद्धो वि विसिट्ठ-रूवपायालजुइयमुहासु । संतीसु दिव्वनारीसु, कह इमं अणुसरेज्ज धुवं ॥१५४॥
 अहवा पासविसरि-कयन्तवसजायधाउखोहस्स । कस्स न कस्स व हिययं, काउमकज्जं अभिलसेज्जा ॥१५५॥
 किं वा इमिणा सो को वि, होउ जुज्जइ न संपयमुवेहा । भज्जयि अरक्खन्तो, कह रक्खिस्सामि महिवलयं ॥१५६॥
 देसंतरेसु वि इमो, मज्झ कलंको चिरं पवित्थरिही । एत्तो ज्जिय रामो वि हु, सीयाए कए गओ लंकं ॥१५७॥
 ता जावज्जवि णो दूर-देसमणुसरइ सो दुरायारो । ताव सयमेव गंतूण, तं अणज्जं निगिण्हामि ॥१५८॥
 थंमणपमुहं चिरसिक्खियं च, विज्जावलं परिवक्खामि । इति चितिय कइययमुहड-संगओ पट्ठिओ राया ॥१५९॥
 अह भूमिवइं मुणिउं चलयं, चलिओद्धुरसिन्धुरभीमयरं । मयराइधयाउलभूसिरहं, रहसुग्गइसेवगलद्धदिसं ॥१६०॥
 दिसिचक्कपवट्ठुरंगणं, गणनायकदण्डवईहिं जुयं । जुवइज्जणकायरखोभकरं, करहोहपरोवियवक्खयरं ॥१६१॥
 रयजाणवसुक्खयक्खोणिरयं, रयणुब्भडभूसणवित्थरियं । छुरियाइमहाउहदिन्नभयं, भयकंपिरवालयचत्तपहं ॥१६२॥
 पहंसंतपहंतसुमागहयं, हयहेसियतासिअसिं खलयं । लयणग्गयं गिहिसच्चवियं, वियसन्तमहाभडलोयणयं ॥१६३॥
 नगरीउ बहं चउरंगवलं, वलवन्तविपक्खक्खएकसहं । सहस ज्जिय पाविय भूरिमहं, महसेणुमग्गिण नीहरियं ॥१६४॥
 अह तेण समग्गेण वि, परियरिओ पवसुरगमालो । ऊसियसियायवत्तो, राया जा जाइ थेवपहं ॥१६५॥

ताव पुरिसेण तेणं, दरदलियकवोल्मीसि हसिऊणं । नरनाहं मोत्तूणं, थंभियमवरं वलं मयलं ॥१६६॥
 राया वि चित्तलिहियं व, पेच्छिउं तं समगामवि सेनं । परिचिन्तिउं पवचो, अन्ननं विम्वयाउलिओ ॥१६७॥
 अहह महापावो कह, एवंविहमंतसत्तिसुत्तो । कह वा विवुवहनिमिद्धं, अकळमं वविहं क्काइ ॥१६८॥
 मन्ने एरिसग न्चिय, ते वि हु थंभाइकारिणा मंता । तेणनोन्नाणुगमो, समसीकत्तेण जाओ मिं ॥१६९॥
 अहवा किमणेग विचिंतिण, सुमरामि थंभणिं चिजं । एयस्स थंभणट्ठा, चिरपट्ठियं सुगुद्धमल्लमि ॥१७०॥
 तो सव्वंगनिवेसिय—रक्खामंतवखरोजनिलनिगेहं । काउं नासापंरत—निमियथिलोयंगंवुद्धो ॥१७१॥
 पउममयरं दंसंदोह—सुंदरुद्धामपसरियमऊहं । थंभणकरपरमक्खर—मारद्धो सुमरिउं राया ॥१७२॥
 अह खणमेत्तमि गए, तत्तोद्धत्तं पलोयए जाव । दरपहसिरेण तेणं, पजंपियं ताव पुरियेण ॥१७३॥
 हे नरवर ! जीव चिरं, पुब्बं मंदा गई ममं दूना । तुह थंभणविजाए, मंपइ पवणोवमा जाया ॥१७४॥
 ता जइ कज्जं भजाए, अत्थि एजाहि सिग्गवेणेण । इय सो पयंपमागो, तुरियं गंतुं पयट्ठो चि ॥१७५॥
 अहह कंढं चिरसिक्खिय—विजा वि हु विहलिया ममेयाणिं । विहलिजउ अहव पं, मोत्तूण पणमं एं ॥१७६॥
 इय चिंतिऊण राया, अविचलचिचो पवट्ठिउच्छो । खगसहाओ मद्धसा, लग्गो तम्माणुमणेण ॥१७७॥
 एसो वच्चइ राया, एसा देवी इमो य सो पुरिसो । इय जंपिरे जगम्मि, ताणि गयाइ सुदुग्गहं ॥१७८॥
 पइसमयकसाहयतरल—तुरयलहुभूरिलंविद्यद्वाणो । थंभंतेण राया, जाव न तं पावइ मणुम्मं ॥१७९॥

ताव निरव्भा विज्जु व्व, झत्ति देवी अदंसणीभूया । सो वि य पुरिसो थाणु व्व, निच्चलो संठिओ समुहो ॥१८०॥
 एणागिणं च तं पेच्छि-ऊण भूमीवई विचिंतै । किं सुमिणमिमं माया व, होज्ज दिट्ठीए वंधो वा ॥१८१॥
 अहवा किमणेण विगाप्पिएण, इममेव ताव पुच्छामि । अमुणियसीले पुरिसे, पहरिउमवि जुज्जइ न जम्हा ॥१८२॥
 तो भणियमणेण सविम्हएण, भो भो अणन्तसामत्थ ! । भज्जा न केवलं चिय, हरिया तुमए मम मणं पि ॥१८३॥
 ता कहसु को तुमं ? किं, तए कुलं मण्डियं मल्लियं ? च । एरिसमाहण्णं, अकज्जकरणेण य इमेणं ॥१८४॥
 तेजावि ईसि हसिऊण, जंप्पियं भो नरिंद ! सच्चमिणं । विहियं उभयं पि मए; कुलमइलणमेक्कमेव तए ॥१८५॥
 नियगिहिणिं पि हु नीसेस-नयस्सलोगस्स पेच्छमाणस्स । अन्नणियावज्जेणं, अस्सलमाणेण हीरन्तिं ॥१८६॥
 इय गुरुयकुलकलंकं, न पेच्छसि अप्पणो तुमं मुद्ध ! । मह पुण पोसिवित्तिं पि, दोसपक्खम्मि पक्खिवसि ॥१८७॥
 अहवा परदोसपलोगंमि, जायइ जणो सहस्सवखो । जच्चंधो व न पेच्छइ, गिरिवरुणए वि नियदोसे ॥१८८॥
 एवंविहेण तुमए, तह कह वि हु मइलियं कुलं सयलं । जह विमल्लिज्जइ नो सुकय-जलहरासारवसिसे वि ॥१८९॥
 निस्सामन्नपरिक्कम-रहियाणं भइ ! तुज्झ सस्सिणं । नाम्मुक्कित्तणमेत्तं, बुच्चइ भूमीवइत्तं पि ॥१९०॥
 को वा इह तुह दोसो, ते अवरज्झंति इत्थ चिरपुरिया । असमत्थं पि तुमं जे, भूमिपालं पइड्ढंति ॥१९१॥
 को वा तेसिं दोसो, नरिंद ! तुम्हारिमाण कुमईणं । एस चिय होइ गई, विसयव्वामोहियमाणं ॥१९२॥
 इय सोच्चा नरनाहो, लज्जामउलंतनयणसरसिरुहो । परिभाविउं पवत्तो, पओससमउ व्व विच्छओ ॥१९३॥

ताव पुरिसेण तेणं, दरदलियकवालमीसि हसिऊणं । नरनाहं भोत्तूणं, थंभियमवरं बलं सयलं ॥१६६॥
 राया वि चित्तलिहियं व, पेच्छिउं तं समगमवि सेनं । परिचिन्तिउं पवत्तो, अच्चन्तं विम्हयाउलिओ ॥१६७॥
 अहह महापावो कह, एवंविहमंतसत्तिसंजुत्तो । कह वा विबुवहनिस्सिद्धं, अक्कजमेवविहं कुणइ ॥१६८॥
 मन्ने एरिसग च्चिय, ते वि हु थंभाइकारिणा मंता । तेणन्नेनान्नाणुगमो, समसीलत्तेण जाओ सिं ॥१६९॥
 अहवा किमणेग विचिंतिएण, सुमरामि थंभणिं विज्जं । एयस्स थंभणट्ठा, चिरपट्ठियं सुगुरुमूलम्मि ॥१७०॥
 तो सव्वंगनिवेसिय—रक्खामंतवखरोडनिलनिरोहं । काउं नासापेरंत—निमियथिरलोयणंवुल्लो ॥१७१॥
 पउममयरंदंसंदोह—सुंदरुदामपसरियमज्जहं । थंभणकरपरमक्खर—मारद्धो सुमरिउं राया ॥१७२॥
 अह खणमेत्तंमि गए, तत्तोहत्तं पलोयए जाव । दरपहसिरेण तेणं, पंजपियं ताव पुरिसेण ॥१७३॥
 हे नरवर ! जीव चिरं, पुव्वं मंदा गई ममं हुंता । तुह थंभणविज्जाए, संपइ पवणोवमा जाया ॥१७४॥
 ता जइ कज्जं भज्जाए, अत्थि एज्जाहि सिग्गवेणेण । इय सो पयंपमाणो, तुरियं गंतुं पयड्ढो त्ति ॥१७५॥
 अहह कं चिरसिक्खिय—विज्जा वि हु विहलिया ममेयाणिं । विहलिज्जउ अहव पं, मोत्तूण परक्कमं एक्कं ॥१७६॥
 इय चिंतिऊण राया, अविचलच्चित्तो पवड्ढिउच्छाहो । खगसहाओ सहसा, लग्गो तस्साणुमग्गेण ॥१७७॥
 एसो वच्चइ राया, एसा देवी इमो य सो पुरिसो । इय जंपिरे जणम्मि, ताणि गयाइं सुदूरपहं ॥१७८॥
 पइमयकसाहयतरल—तुरयलहुभूरिलिचियद्धानो । थंवन्तरेण राया, जाव न तं पावइ मणुस्सं ॥१७९॥

ताव निरवभा विज्जु व्व, झत्ति देवी अदंसणीभूया । सो वि य पुरिसो थाणु व्व, निच्चलो संठिओ समुहो ॥१८०॥
 एगाणिं च तं पेच्छि-ऊण भूमीवई विचिंतेइ । किं सुमणिमिमं माया व, होज्ज दिट्ठीए वंधो वा ॥१८१॥
 अहवा किमणेण विगप्पिएण, इमेव ताव पुच्छामि । अमृणियसीले पुरिसे, पहरिउमवि जुज्जइ न जम्हा ॥१८२॥
 तो भणियमणेण सविग्गएण, भो भो अणन्तसामत्थ ! । भज्जा न केवलं चिय, हरिया तुमए मम मणं पि ॥१८३॥
 ता कहसु को तुमं ? किं, तए कुलं मण्डियं मल्लियं ? च । एरिसमाहप्पेणं, अकज्जकरणेण य इमेणं ॥१८४॥
 तेणावि ईसि हसिऊण, जंप्पियं भो नरिंद ! सच्चमिणं । विहियं उमयं पि मए; कुलमइलणमेक्कमेव तए ॥१८५॥
 नियगिहिणिं पि हु नीसेस-नयरलोणस्स पेच्छमाणस्स । अन्नगणियावजसेणं, अक्खलमाणेण हीरन्तिं ॥१८६॥
 इयं गुरुयकुलकलंकं, न पेच्छसि अप्पणो तुमं मुद्ध ! । मह पुण पोसिविचिं पि, दोसपक्खम्मि पक्खिवसि ॥१८७॥
 अहवा परदोसपल्लोयणंमि, जायइ जणो सहस्सवखो । जच्चंधो व न पेच्छइ, गिरिवरगुरुए वि नियदेसे ॥१८८॥
 एवंविहेण तुमए, तह कह वि हु मइलियं कुलं सयलं । जह विमल्लिज्जइ नो सुकय-जलहरासारवरिसे वि ॥१८९॥
 निस्सामन्नपरिक्कम-रहियाणं भइ ! तुज्झ सरिसाणं । नासुक्किचणमेत्तं, वुच्चइ भूमीवइत्तं पि ॥१९०॥
 को वा इह तुह दोसो, ते अवरज्झंति इत्थ चिरपुरिसा । असमत्थं पि तुमं जे, भूमिपालं पइड्ढंति ॥१९१॥
 को वा तेसिं दोसो, नरिंद ! तुम्हारिसाण कुमईणं । एस चिय होइ गई, विसयव्वामोहियमणाणं ॥१९२॥
 इयं सोच्चा नरनाहो, लज्जामउलंतनयणसरसिरुहो । परिभाविउं पवत्तो, पयोससमउ व्व विच्छओ ॥१९३॥

धी मज्झ जीवियं पोरिसं च, बलबुद्धिपगरिसत्तं च । जेण मए वयणिज्जं, उवणीया पुव्वपुरिसा वि ॥१९४॥
 अप्पा न केवलो चिय, लहुयत्तं लंभिओ अधन्नेण । लहुईकया महन्तो, सिक्खागुरुणो वि भयवन्तो ॥१९५॥
 किं जाएण वि तेणं ? जाएण वि जीविण किं तेण ? । नियपुव्वपुरिसलाघव-लेसंमि वि जो पयइज्जा ॥१९६॥
 सत्त्वं च विसयमोहिय-मईणमिच्चाइ जं भणियममुणा । कहमन्नहमेवंविह-विडंणा मज्झ जाएज्जा ? ॥१९७॥

तद्वाहि-

सत्थस्साविसओऽयं, न मंततंतसु कुसलया अत्थि । उज्जोगिणो वि मज्झं, किं बलमेत्तो परं होही ॥१९८॥
 एवं च संपयं इह, तावसदिक्खा निसेविउं जुत्ता । कह दंसिस्सामि मुहं, नियत्तिउं नयग्गिलोयस्स ॥१९९॥
 इय गरुयविसायपिसाय-चाउलिज्जन्तमाणसो राया । जा मुयइ नेव खणं, ता गहियो तेण हत्थम्मि ॥२००॥
 भणिओ य महायस ! मुयसु, सोगमित्तो कयं विचिच्चेणं । परिहासेणं माइंद-जालमेयं न परमत्थो ॥२०१॥

तद्वाहि-

नाहं पुरिसो न य मज्झ, तुज्झ दइयाए कज्जमवि किं पि । न य सामन्नपरिक्कम-चिक्कंता हेसि तं राय ! ॥२०२॥
 किंतु इय वइयरेणं, तियसो हं पढमदेवलोगाओ । तुज्झ पडिवाहणत्थं, पुव्वप्पणएण ? आओ म्हि ॥२०३॥
 किं वा मित्त ! न सुमरसि, जमुणानइपरिसरम्मि पुव्वभवे । जं आसि तुमं हत्थी, बहुलक्खणसंगयसरीरो ॥२०४॥

सत्तंगपरिद्धाणो, महानरिन्दो न्व विसयपडिचद्धो । पवहन्तदाणपसरो, सरोसपडिदन्तिभंगकरो ॥२०५॥
वहुक्कखिलपरियरिओ, वियन्तो तेसु तेसु ठाणेषु । करिपिसियलालसेहिं, सवरजुवाणेहिं, दिट्ठो सि ॥२०६॥
तो तेहिं वारिबंधण-पमुहोवाएहिं सरपहारेहिं । परिवारब्धूयं तुह, विणासियं गयकुलमसेसं ॥२०७॥
अपमत्तयाए गइक्कोसलेण, दूराउ परिहरन्तेण । तुमए तेसिमवाए, चिरकालं रविखओ अप्पा ॥२०८॥
अह अनया कयाइ, सलिलोयारम्मि तुज्झ गहणत्थं । तेहिं खड्डा खणिउं, उवारिं छड्डया तणाईहिं ॥२०९॥
खित्ता तदुवारि धूली, तह जह भूमीए सा समा जाया । तो तरुगहणनिलुक्का, पलोइउं ते पवत्त चि ॥२१०॥
तुममवि असंक्रियमणो, पुब्बपवाहेण पाणियं पाउं । इंतो धस चि पडिओ, तीए खड्डाए विवसंणो ॥२११॥
अइपंडिओ सि चिरजीविओ सि, रे ! इण्हं कत्थ वच्चिचिसि । इय कलकलं करेता, सवरजुवाणा य संपत्ता ॥२१२॥
तो तेहिं निइयं दारि-ऊण कुम्भत्थलाउ धूलाइं । रमोत्ताहलाइं गहियाइं, जीवमाणस्स इदसणा य ॥२१३॥
अह तिकववेयणापबल-जलणजालाकलावसंतत्तो । जीविता खणमेगं, इत्ति तुमं मरणमणुपत्तो ॥२१४॥
उववन्नो य नईए, गंगाए परिसरम्मि सारंगो । तत्थ वि बोलो वि तुमं, सज्जहनाहेण हणिओ सि ॥२१५॥
तत्तो मगहाविसए, सालिगामम्मि सोमदत्तस्स । विप्पस्स सुओ जाओ, नामेणं वंशुदत्तो चि ॥२१६॥
वंशणजणपाओगो, कलाकलावो य अहिगओ तुमए । जागविहिपरमकुसल-त्तणेण लद्धा पसिद्धी य ॥२१७॥

कीरंति जल्य कथ्य वि, सगत्थं अहव रोगसमणत्थं । जागा तेसु य पढमं, तं निजसि पडल्लोणेण ॥२१८॥
 कहसि य जागस्स विहिं, पयड्ढसे विविहपावठाणां । अगणियपरलोयभओ, हुणसि सहत्थेण छागे य ॥२१९॥
 एवं वच्चंतेसु, दिणेषु एगम्मि अवसरे रत्ता । पारम्भिओ महन्तो, तुरंगमेहो महाजागो ॥२२०॥
 आहूओ तल्य तुमं, रत्ता सक्कारिओ य भत्तीए । पगुणीकया य अस्सा, सुलक्खणा जागकज्जेणं ॥२२१॥
 अभिसंतिया य तुमए, वेयपसिद्धेण ते विहाणेणं । एत्थन्तरंमि तारिस-जागविहिं पेच्छमाणस्स ॥२२२॥
 कथ्यवि दिट्ठं एवंविहं ति, ईहाइगो करेत्तस्स । जायं जाइस्सरणं, एकस्स तुरंगपोयस्स ॥२२३॥
 दिट्ठं च पुव्वजम्मे, जागविहिवियक्खणेण हुंतेण । जं हुणिया भयविहुरा, बहुसो वि गवाइणो तेण ॥२२४॥
 दट्ठूण वइयरमिमं, ताहे परिचिन्तियं भयत्तेण । धम्मच्छलेण पावं, अहो कहं उवचिणन्ति जणा ॥२२५॥
 साहंति य सुद्धाणं, जागे निहया वयंति सगंगंमि । तिप्पिज्जंति य तियसा, जलगम्मि हुणिज्जमाणम्मि ॥२२६॥
 न सुगंति इमं पावा, जइ जागहया वयन्ति सगगम्मि । सग्गाभिलसिणो सयण-वंयुणो ता वरं हुणिया ॥२२७॥
 अहवा पयंडपांसंड-कूडपडियस्स सुद्धलोयस्स । को दोसो अवरज्झंति, एत्थ वेइयउवज्झाया ॥२२८॥
 ता एयं पाविडं, सुदुट्ठवेदूठं हणामि उवझायं । जइ पुण जियन्ति एए, जागनिमित्तागया तुरया ॥२२९॥
 इय चिंतिज्जण तेणं, वच्छयले खरसुरप्पहारेणं । तह पहओ ? सज्ज तुमं, जह सुक्को जीवियव्वेण ॥२३०॥

पविर्यंभियपाणिवहा-भिलासवसंसंविदत्तपवेणं । घडियालए य जातो, नेरइओ पढमनरयस्मि ॥२३१॥
 छव्विहपज्जचीए, पयडसरीरो मुहुत्तमज्झस्मि । जा चिट्ठसि ताव लहुं, पकुणन्ता किलकिलारावं ॥२३२॥
 परमाहम्मिय-असुरा, अच्चन्तं निदया महाक्करा । वीभच्छा भयजणगा, समागया तथ ठाणम्मि ॥२३३॥
 दुक्खं वज्जघडीए, किं रे चिट्ठसि विणिस्सरसु बाहिं । इह जंपिऊण वज्जं-कुसेहिं कडिढन्ति तुह देहं ॥२३४॥
 तत्तो निसियाए कप्पणीए, कप्पन्ति सुहुमखंदेहिं । अंगं करुणसरणं, तुह विरसं आरसंतस्स ॥२३५॥
 अइसुहुमखंडिए वि हु, पुणो वि मिलिए तणुम्मि सए व्व । भयविहुरो नासन्तो, घेणसि तेहिं तुमं सहसा ॥२३६॥
 तो वज्जकुंभियाए, हेट्ठा पज्जलियतिव्वजलणाए । पविखप्पसि पागत्यं, अणिच्छमाणो हट्ठेण तुमं ॥२३७॥
 तत्थ य अच्चंतं दज्झ-माणदेहो तिसाए अभिभूओ । वाहरसि विरससदं, तेसिं पुरतो तुमं एवं ॥२३८॥
 तुव्वे जणणीजणगा, भाया सयणा य बंधवा पहुणो । सरणं ताणं तुज्झे, तुव्वे च्चिय देवया मज्झ ॥२३९॥
 ता सुयह खणं एक्कं, पायह सलिलं पसीयह इयाणिं । इय भणिए हिट्ठमणा, ते महुरगिराए जंपंति ॥२४०॥
 रे ! वज्जकुंभियामज्झ-भागओ कडिढं वरागमिमं । पाएह वारि सिसिरं, तहत्ति पडिवज्जिउं अवरे ॥२४१॥
 तत्ततउंतवसीसय-रसभरियं भायणं गहेऊणं । सिसिरं ति पयंपता, पायन्ति तुमं महापावा ॥२४२॥
 अह तेण जलणतुल्लेण, दज्झमाणस्स वलियगीवस्स । तुज्झ अणिच्छन्तस्स वि, भेतुं संडासएण मुहं ॥२४३॥
 निसिरंति तमाकंठं, तो तेण कडिजमाणसव्वंगो । मुच्छानिमीलियच्छो, धस चि णिवडसि महीवीढे ॥२४४॥

खणलद्धचेयणो असि-वणाभि सिसिरं ति जायसंक्रप्पो । वच्चसि तत्थ वि छिज्जसि, पयंडतरुयत्तखगेहिं ॥२४५॥
 तत्तो पुणो वि तेहिं, रंगतरंगभंगुरावत्ते । वेयरणीनईनीरे, खिप्पसि पज्जलियजलणाभे ॥२४६॥
 तत्थ वि विज्जुड्डामर-महद्धकल्लोलपेह्णवसेण । उव्वुड्डुणवुड्डुणचलण-खलणवाउलियसव्वंगो ॥२४७॥
 जरतरुदलं व कहवि हु, तीए किलेसेण पत्तपरतीरो । अच्छंतो असुरेहिं, वेत्तूंगं हरिसियंगेहिं ॥२४८॥
 जोत्तिज्जसि वसभो इव, रहमि अच्चन्तभूरिभारम्मि । विज्जसि पड्कूखणं कुंत-तिकूखधाराए आराए ॥२४९॥
 अह तत्थ परिससन्तो, जा गंतुं नेव सक्कसि कहिं पि । ता उग्गमोगरेहिं, चूरिज्जसि तं महाभाग ! ॥२५०॥
 अण्णालिज्जसि वियडे, सिलायले भिज्जसे य कुन्तेहिं । छिज्जसि कसवत्तेहिं, पीलिज्जसि चिच्चजंतेसु ॥२५१॥
 भुंजाविज्जसि णियअंग-मंसखण्डां जलणपक्काइं । ताडिज्जसि पुणरुत्तं, विचिच्चदंडप्पहारेहिं ॥२५२॥
 असुरविउव्वियगरुंग-पविखअइतिवखनदखचंचूहिं । पहणिज्जसि करुणसरं, स्यमाणो उड्डकययाहू ॥२५३॥
 इय नरयउव्वभदुहं, अणुभूयं जं तए नरवरिंद ! । तं सव्वं परिकहिउं, जयपहुणो छिचय तरन्ति परं ॥२५४॥
 एवं सागरमेगं, निवसित्ता भीसणम्मि नरयम्मि । दुक्कूखाइं असंखाइं, विसहिय तत्तो मओ सन्तो ॥२५५॥
 तुममुववन्नो भरहे, नयरे रायग्गिहम्मि रोसकुले । पुत्तत्तेणेण तत्थ वि, अणेगरोगाउलसरीरो ॥२५६॥
 समयाणुरूवभोयण-रोगपडीयासयणपरिहीणा । अच्चन्तं दीणमणो, भिक्खाविचीए जीवन्तो ॥२५७॥
 तरुणत्तं संपत्तो, तत्थ वि अच्चन्तदुक्खिओ सन्तो । परिचिंतिउं पवत्तो, धी धी मह जीविअच्चस ॥२५८॥

जं सरिसे वि हु मणुअत्तणम्मि, तुल्ले अ ईदअग्गामे । भिदखाए जियामि अहं, इमे अ धन्ना पविलसन्ति ॥२५९॥
एगे वहन्ति सोगं, अज्ज न अग्गेहिं किं पि दिन्नं ति । अज्ज न किं पि हु लद्धं, अहं तु एवं किलिस्सामि ॥२६०॥
छड्डिडज्जइ धम्मकए, एगेहिं समुद्धुरा वि नियरिद्धी । बहुठाणजज्जरं पि हु, न चइज्जइ कप्परं पि मए ॥२६१॥
एगे खिवन्ति चक्खुं, सन्तीसु वि नेव पवरतरुणीसु । संकप्पोवगयासु वि, अहं तु तोंसं पखिहामि ॥२६२॥
जच्चक्कणगच्छविं पि हु, एगे जंपंति असुइयं देहं । रोगसयविद्धुरियं अप्प-णो य तमहं तु सलहोम ॥२६३॥
जय जीव नन्द एवं, एगे थुवन्ति मागहज्जेण । अक्कोसिज्जामि अहं तु, निन्निमित्तं पि भिक्खगओ ॥२६४॥
परस्सं पि पयंपन्ता, जणन्ति एगे जणाण परितोसं । आसीसाउ दिन्तो वि, अद्धचंदं लहामि अहं ॥२६५॥
इयं पउरपावणिहिणो, निहीणच्चिट्ठस्स रोगविहुरस्स । पव्वज्ज च्चिय उचिया, जम्हा तीए वि किच्चमिणं ॥२६६॥
मलमलीणसरीरत्तं, भिक्खाविची य भूमिसयणं च । पवरसहीसु निवासो, सया वि सीउण्हसहणं च ॥२६७॥
निक्किंचणया खन्ती, परपीडावज्जणं किसतणुत्तं । जम्मसमणन्तरं चिय, एयं तु सहावसिद्धं मे ॥२६८॥
एयं च कुणइ सोहं, परमं लिंगिस्स न उ गिहत्यस्स । अणुरुवट्ठाणगया, सच्चं दोसा वि होन्ति गुणा ॥२६९॥
इय चिन्तिज्जण तुमए, परमं वेरगमुव्वहन्तेण । गहिया तावसदिक्खा, कयं च दुक्करतवच्चरणं ॥२७०॥
अह पज्जन्ते मरिउं, जंबुदीवंमि भारहे वासे । वेयड्ढम्मि गिरिधरे, रहनेउरचक्कवालपुरे ॥२७१॥
चण्डगइनामधेयस्स, पवरविजाहरस्स भजाए । विज्जुमईए गव्भे, पाउब्भुओ सुयत्तेण ॥२७२॥

उचियसमए पसुओ, कयमभिहाणं च कुलिसवेगो चि । अच्चन्तसुत्तणू, कुमारभावं समणुपत्तो ॥२७३॥
 सिक्खविओ सयलकला-कलावकोसल्लमप्पकालेण । नहगमणप्पमुहाओ, विजाओ वि हु ओगोआओ ॥२७४॥
 अह जणनयणाणन्दं, मणस्सिणीमाणकुसुयमायंडं । तरुणत्तणमणुपत्तो, रेहसि मयरद्धओ व्व तुमं ॥२७५॥
 समवयमित्ताणुगतो, गउ व्व तियच्चवरेसु सरसीसु । निस्सकं भमसि पुरे, पउरेसु काणणेसु पि ॥२७६॥
 अह अन्नया कयाई, तुमए ओलोयणट्ठिया दिट्ठो । हेमप्पहविजाहर-धूया सुरसुंदरीणामा ॥२७७॥
 तीसे य जोच्चणेणं, लायणेणं च रूवविहवेणं । सोहगेण य हियं, सुहय ! तुहायद्धियं दूरं ॥२७८॥
 तीए वि हु तुह दंसणवसेण, वियसन्तणयणकमलाए । कुसुमाउहो वि वजा-उहो व्व मयणो पवित्थरिओ ॥२७९॥
 नवरं समीवसंठिय-सहीण लज्जाए रंभियवियारा । नीलुप्पलमुवदंसइ, सा तुह अग्गायणमिसेण ॥२८०॥
 कसिणाए रयणीए, संकेओ सुइओ इमीए चि । हस्सिभरनिम्भरंगो, तुमं गतो णिययभवणंमि ॥२८१॥
 तो कयदिणकायव्वो, णियणियगेहेसु पेसियवयस्सो । खग्गसच्चिवो निसीहे, नीहरिओ णिययगेहातो ॥२८२॥
 केण वि अमुणिज्जन्तो, तेणेवोलायणेण सणियपयं । पविसित्ता सेज्जाए, तीए समीवे निसन्नो सि ॥२८३॥
 सो एस दिवसदिट्ठो, पवरजुवाणो चि जायहरिसाए । नियदइयणिव्विसेसा, तुज्झ कया तीए पडिचत्ती ॥२८४॥
 अह अवरोप्पसविलास-वयणगोड्डीए गमिय खणमेगं । तुमए भणियं हे सुयणु !, विसरिसें दीसइ तुहेमं ॥२८५॥

तहाहि—
 कह पहसियससिजोण्हा—देहसिरी कह व भुयगभीमोड्यं । रेहइ १ चिहुरचओ तुह, वेणीवंधेण संजमिओ ॥२८६॥
 कह लखवणेहिं लखिव—जसे तुमं विज्जमाणनाह व्व । अप्पत्तणइसंगम—सुहं च कह नज्जइ सरीरं ॥२८७॥
 ता कहसु सुयणु परमत्थं, किं सो पई तए चत्तो । अहवा चत्तासिं तुमं, अन्नासत्तेण तेणेव ॥२८८॥
 अह तीए थेवमउल्लिय—लोयणनलिणाए जंपियं एयं । हे सुहय ! सुणसु एत्थं, परमत्थं विसरिसत्तम्मि ॥२८९॥
 आरूढजोव्वणा हं, इहेव विज्जाहरिंदपुत्तेणं । कणगप्पहनामेणं, उव्वूढा गाढपणाएणं ॥२९०॥
 परिणयणांतरमवि, मह दोसा वेयणीयवसओ वा । दाहज्जेण गहिओ, स महप्पा जलणतुल्लेण ॥२९१॥
 तो उव्वेच्छइ कंपइ, दीहं नीससइ विसमारसइ । सिहितावियलोह^२कवाह्लि—मज्झस्वित्तो व्व अणवरयं ॥२९२॥
 पारद्धा य अणेगे, तप्पिण्णा रोगपसमणनिमित्तं । विविहोसहप्पओगा, परिचत्तासेसकज्जेणं ॥२९३॥
 तं गत्थि ओसहं नत्थि, सो मणी सा न विज्जए विज्जा । १विज्जा वि नत्थि ते जे, न तत्थ वावारिया पिउणा ॥२९४॥
 पम्मुक्कपाणभोयण—ण्हाणविलेवणपमोक्ककायव्वो । सोगभरगब्भिरगिरो, रुयइ य पासट्ठिओ सयणो ॥२९५॥
 जणणी वि से अविच्छिन्न—सोगवसनिस्सरन्तनयणजला । नज्जइ दिट्ठिजुगेहन्न—सिन्धुगंगापवाह व्व ॥२९६॥
 तप्पणइजणो वि दढं, तम्मइ निम्मायपेमसव्वस्सो । तिक्कवणहव्ववाहोव—दद्धखाणु व्व विच्छाओ ॥२९७॥

इयं तस्स आवयाए, विमणुम्मणयंमि नयरिलोयम्मि । कीरन्तेसु य विविहेसु, देवउवाइयसएसु ॥२९८॥
 अवि अहिययरं बुद्धिं, वच्चंते पइखणं पि दाहजरे । पम्मुक्कजीवियासे, नियत्तमाणम्मि वेज्जगणे ॥२९९॥
 तेण परिचिन्तियमिमं, अहो न केणइ कंहपि साहरो । कीरइ विहरावडियस्स, थेवमेत्तं पि जीवस्स ॥३००॥
 अइवच्छला वि निद्धा वि, बंधवा उणणिज्जणगसहियावि । आवयकूवावडियं तडडिया, चेव सोयंति ॥३०१॥
 थेवं पि जत्थ जायइ, जियस्स कत्तो वि नो परित्ताणं । तत्थवि वसंति लोगा, अहो मंह मोहमाहणं ॥३०२॥
 जइ कह वि य दाहजरो, ममं इमो उवसेमेज्ज थेयंपि । ता उज्झियसयणधणो, जिणदिक्खं अणुसरांमि ति ॥३०३॥
 अह विहिवसेण दिव्वो-सहाइविहे वि सो णिरायंको । जाओ संतो सयणे, सोयाविय ब्रहुपयारेहिं ॥३०४॥
 पवज्जं पडिवन्नो, गुणसागरस्सुरिणो सयांसंमि । छट्ठमाइदुक्कर-तवचरणपरो य विहरित्था ॥३०५॥
 इय भो महायस ! तए, मह विससिरूवयं समुद्धिस्स । पुट्टं जं तं सिट्ठं, सव्वं पि मए जहावित्तं ॥३०६॥
 एवं सोच्चा महसेण-राय ! तुमए विचिंतियं तइया । धी धी अणज्जकजा-सत्तं पुरिसत्तणं मज्झ ॥३०७॥
 धी धी बुद्धीए वि हु, निवडउ वज्जासणी गुणगिरिंमि । सत्थत्थपासगत्तं पि, जाउ पायालमूलंमि ॥३०८॥
 पविसउ दरीए उत्तम-कुलजम्मसमुब्भजो य अभिमाणो । नीई वि वराई पुरिस-पवसवरं अणुसरेउ ॥३०९॥
 जो वंतमिमं तेण, पुरिसप्पवरुत्तमंगस्यणेण । सेविउमंहं समीहामि, सारमेओ व्व निह्छज्जो ॥३१०॥
 सा धणो कयपुण्णो, सफलं तस्सेव माणुसं जम्मं । सरयणिसायरधवला, पत्ता तेणं चिय पसिद्धी ॥३११॥

णियकुलनहयलचंदो, सो चिय कणगणभो परं एक्को । लीलाए जेण दलिओ, धोरमहामोहपडिक्खो ॥३१२॥
 हे पावहियय ! एवंविहाण, पुरिसाण सुणिय सच्चरियं । परमणीपरिभोगे, सुमुणिणिसिद्धे कहं रमसि ॥३१३॥
 जाउ वि लडहलायन्न-पुन्नसव्वंगियाउ पयईए । सोहणसमुग्गाओ, मणहरसव्वंगचेट्ठाओ ॥३१४॥
 पयईए चिय सद्दाइ-विसयसुंदरसीमभूमीओ । दीसंतकंतसव्वंग-संगिसिगागरुईओ ॥३१५॥
 वम्महनिहीसु तासु वि, मा मण ! तं रमसु णिययरमणीसु । पवणपकंपिरपिप्पल-पत्तसमुत्तालचिचासु ॥३१६॥

अन्नं च—

जाणसि तुच्छमिह सुहं, जाणसि दुक्खं पि मेरुगिरिगरुयं । जाणसि य चलं जीयं, जाणसि तुच्छओ लच्छीओ ॥३१७॥
 जाणसि अथिआ नेहा, जाणसि खणभंगुरं समत्थमिभं । तह वि हु गिहवासं कीस ? जीव नो चयसि एत्ताहे ॥३१८॥
 इय निरवग्गहवेरग्ग-मग्गण्डिलग्गचित्तपत्तरेण । आबद्धकरयलंजली, भणिया सा ससिमुही तुमए ॥३१९॥
 हे सुयणु ! तुमं जणणी, तुज्झ पई जो य सो ममं जणगो । जस्सुद्धरिओऽहमकिच्च-कूवया चरियरज्जुए ॥३२०॥
 एत्तो य मह विरागो, वड्डइ संसारिएसु किञ्चेसु । तुममऽवि महाणभावे ! पइमग्गं अणुसरेज्जासु ॥३२१॥
 जेण खरपवणताडिय-पह्ववचलमाउयं चला लच्छी । तडितरलं तारुणं विसया वि विसं व दुहजणगा ॥३२२॥
 पियजणजोगो वि वियोग-विहुओ रोगभंगुरं गत्तं । अक्कमइ पइखणं परम-दारुणा वेरिणि व्य जरा ॥३२३॥
 अण्णससिउज्जण एवं, तीए गेहाओ झत्ति नीहरिओ । तेणं चिय मग्गेणं, गतो तुमं णिययभवणम्मि ॥३२४॥

तस्य यं ठियस्सं तुज्जं संसारासारयं णियंतस्स । वेयालियपुत्तेणं, पढिया एक्का इमा गाहा ॥३२५॥
 जह किं पि कारणं पा—विज्जण जायइ खणं विरागमई । तह जइ अवट्ठिया सा, हवेज्ज ता किं न पजत्तं ॥३२६॥
 एयं च तुमं सोच्चा, सविसेससमुल्लसंतसुहभावो । जाए पभायसमए, अलहन्तो मंदिरम्मि रइ ॥३२७॥
 कइवयज्जणपरियरिओ, वणलच्छिं पेच्छिउं विणिक्खन्तो । अह एगत्युज्जाणे, चारणसमणो तए दिट्ठो ॥३२८॥
 जो पसत्थगुणरयणमण्डणो, मोहमद्धदददप्पखण्डणो । देहकंतिभूसियदिसामुहो, पावलोगसं गतिपरंमुहो ॥३२९॥
 जोगमगगनिग्गहियमाणसो, कम्मवेरिजयपयडसाहसो । सोमयाए ज्जणचित्तरज्जो, महिगतो व्व छणहरिणलंछणो ॥३३०॥
 अहविसिट्ठसुहलेससंगओ, भव्वलोयपायडियमगओ । कोहमाणभयलोहवज्जिओ, नेव वाइनिवहेण निज्जिओ ॥३३१॥
 एककचलणनिमियंगभारओ, त्तरसंमुहकयडच्छित्तारओ । सेलरायसिहरं व निच्चलो, काउस्सगगतो सत्तवच्छलो ॥३३२॥
 तं एवंविहगुणसं—गयं मुणिं पेच्छिउं वियसियच्छो । पाएसु तुमं पडिओ, एवं भणिउं पवत्तो य ॥३३३॥
 भयवं ! सिवमगुवदं—सणेण मम संपयं कुण पसायं । तुह पयजुयचिन्तामणि—पलोयणं होउ मा विहलं ॥३३४॥
 एवं भणिए पारा—विज्जण उस्सगगमुग्गकरूपाए । जोगो त्ति कलिय तेणं, भणियं भो भव्व ! निसुणेसु ॥३३५॥
 एत्थं अणोरपारे, संसारे दुक्खलक्खपउरम्मि । पाविज्जइ मणयत्तं, जीवेहिं कहवि तुडिजोगा ॥३३६॥
 तस्य वि आरियदेसा, देसे वि हु वरकुलाइसामग्गी । तस्य वि सोहगोवरि—मंजसिरिसो य जिणधम्मो ॥३३७॥
 जग्गहा नसुगलच्छी, लब्भइ मणुयत्तमवि य तुडिजोगा । न वि लब्भइ जिणधम्मो, अचिन्तचिन्तामणीकप्पो ॥३३८॥

एवं च रयणनिहिलाभ—संनिभं पाविज्जण तं कह वि । जो नेइ विफलमइतुच्छ—त्रिसयवासंगवासूढो ॥३३९॥
 सोडाणंतवारमणवरय—जम्मजरमरणवारिपडिहत्थं । बहुरोपमयरभीमं—भवन्नयं सेवइ वगगो ॥३४०॥
 को नाम किर सकण्णो, मुदीहकालं किलिस्सिउं कह वि । पत्तो सुवण्णकोडिं, हारति तं कागणीए कए ॥३४१॥

किंच—

धम्मत्थकाममोक्खा, चउरो किर होति एत्थ पुरिसत्था । ताण पुण सेसपुरिसत्थ—हेउभावो वरो धम्मो ॥३४२॥
 तं पुण मिच्छत्तमोह—मोहिओ णो जहड्डियं जीवो । नाउं सक्को परिपीय—पउरमइरारसो व्व नरो ॥३४३॥
 ता भो महायस ! तुमं, उज्झियमिच्छत्तसव्वकायव्वो । जिणमेक्कं चिय देवं, मुणिणो गुरूणो य सरिज्जण ॥३४४॥
 पाणिवहुमुसावायं, अदत्तमेहुणपरिगहारंभं । मुंचसु इमग्गि मुक्के, जीवो मुच्चइ भवभएण ॥३४५॥
 न य एत्तोच्चिय धम्मो, अन्नो भुवणत्तए वि अत्थि वरो । न य एयविउत्तेणं, मोक्खसुहं लब्भइ कहं पि ॥३४६॥
 न य निस्सारस्स, सरीरयस्स एयस्स धुवविणासिस्स । धम्मोवज्जणमेक्कं, मोत्तूणज्वरं फलं अत्थि ॥३४७॥
 खरपवणपहयपउमिणि—दलगलगंगंबुविंदु व्व चलस्स । न य धम्मज्जणविरेहे, किं पि फलं जीवियस्सावि ॥३४८॥
 पडिपुन्नमिसं धम्मज्जणं च, नो सव्वविरतिविमुहेण । काउं तीरइ न य एय—विरहेणं लब्भए मोक्खो ॥३४९॥
 न य तदभावे च सुहं, नीसेसकीलेसलेसपरिहीणं । एगन्तियमच्चन्तिय—यणंतमन्नत्थ संभवइ ॥३५०॥
 इय एवंविहसोक्खं, मोक्खं जइ वंछसे तुमं लद्धुं । ता जिणदिक्खानावं, धेत्तुण भवन्नवं ठरसु ॥३५१॥

इयं वृत्ते हरिसवसुच्छलन्त-पुलण्ण भत्तिपण्ण । तुमए गहियां दिक्खा, तस्स समीवे सुणित्रस्स ॥३५२॥
 अहं पटियसयलसत्थो, सुणिउण मइसुणियसव्वपरमत्थो । छज्जीवरवखणपरो, गुरुकुलवासम्मि णिवसन्तो ॥३५३॥
 विविहितवच्चरणाइं, कुणमाणो गुरुगिलाणत्रालाणं । उवयारे वट्टन्तो-निंदन्तो पुव्वदुच्चरियं ॥३५४॥
 अपुव्वापुव्वगुणज्जणम्मि, अब्भुज्जमं परिवहन्तो । सत्तिसेसपसमपीऊस, पसमियासेसकोहग्गी ॥३५५॥
 निगगहिंइंदियवग्गो, चिरकालं पालिउण पव्वज्जं । कयपज्जन्ताणसणो, देवो जातोऽसि सोहम्मे ॥३५६॥
 सां वि सुरसुन्दरी तदिणाउ, आरब्भ विहियपव्वज्जा । पुव्वसिणेहवसेणं, तुह देविच्चेण उववन्ना ॥३५७॥
 जातो च मए सद्धिं, पडिवंधो कोइ तुज्झ अइगरुओ । खणमवि त्रियोगदुव्वं, असंहताण य गतो कालो ॥३५८॥
 चवणसमए य तुमए, नीओऽहं केवलस्स पासम्मि । आपुच्छिओ य भयवं, पुव्वभवे भाविजम्मं च ॥३५९॥
 तेणावि गयपमोवखा, असंसखसुतिवखदुव्वखपडिवद्धा । पुव्वभवा परिकहिया, इमो य भाविनरिंदभवो ॥३६०॥
 तो तुमएऽहं भणिओ, जोडियकरसंपुडेण ससिणेहं । मा काहिसि वंझम्मिं, अपच्छिं पत्थणं सुहय ! ॥३६१॥
 जइया हं नरनाहो, होमि महाविसयसंगवाम्ढो । गयपमुहभवेहिं तथा, तुमए पडिवोहियव्वो त्ति ॥३६२॥
 पावट्ठाणपसत्तो, अपत्तजिणधम्मसारचारित्तो । मा निवडिस्सामि पुणो वि, दुक्खवसीमासु कुगईसु ॥३६३॥
 पडिवन्नम्मिं च मए, चुओ तुमं एस्स पत्थिवो जातो । सा पुण देवी भज्जा, कणगवई नाम तुह जाता ॥३६४॥
 पाण्ण नेव सुहिणो, सोऽं पि हु अहिलसन्ति धम्मगिरं । इय सुदुहट्ठस्स मए, तुह सिद्धो एस बुत्तन्तो ॥३६५॥

ता सोऽहं तुह भित्तो, सो य तुमं ते इमे य पुव्वभवा । जं बहुगुणोववेयं, तं इत्तो कुण महाभाग !
 इय कहिए महसेणो, जाई सरिऊण निरवसेसंपि । सुच्छानिमीलियच्छो, निदोवगओ व्व ठाइ खणं
 अह सिंसिरपवणपरिलद्ध-चेयणो भालनिमित्तकरकमलो । सायरकयपणाभो, राया तं भणिउमाढत्तो
 पडिवन्नभरुव्वहोण, सुहय ! तुमए न केवलं सग्गो । समलंकिओ विरायइ, ओइन्नेणेह धरणी वि
 जइ वि तुह पणयवच्छहयाए, तुच्छं तिलोयदाणमवि । पच्चुवयारी होहामि, कहमहं तह वि इइ कहसु ॥३६६॥
 भणियं सुरेण जइया, जिणपयमूले पवञ्जिहिसि दिक्खं । पच्चुवयारी नरवर !, होहिसि निस्संसयं तइया ॥३६७॥
 एवं काहं ति पयंप-माणसुवलद्धसुद्धसम्मत्तं । मोत्तुं सगिहम्मि निवं, जहागयं पडिगओ तियसो ॥३६८॥
 राया वि विन्दिहयमणो, नियनियठाणत्थसुहडकरितुरगं । भवणं देविं च पलो-इऊण चिंतेउमाढत्तो ॥३६९॥
 देवाणमहो सत्ती ! तहाविहं दंसिऊण उडुमरं । तह उवसामं नीयं, जह न सुणइ पेच्छगो वि जणो ॥३७०॥
 एवंविहं सुसामत्थ-सुन्दरं सुरभवं सरन्तस्स । माणुस्साएसु किच्चेसु, जीव कह तुज्झ रमइ मई ॥३७१॥
 कह वा वि वंतपित्तासुईसु, दुग्गन्धमलविलीणेषु । भोगेसु पडिबन्धो, उप्पज्झइ तुज्झ निह्छज्ज ! ॥३७२॥
 किं वा खण्णं सुसज्ज-विसयवावारचिंतणं मोत्तुं । अणवरयमिमं चिय मोक्ख-हेउभूयं ण पत्थेसि ॥३७३॥
 किं होही तं सुदिणं, सव्वं संगं जहिं विमोत्तणं । भिगचारियं चरिस्सामि, सुमुणिपयसेवणासत्तो ॥३७४॥
 का होही-सा सुनिसा, जीए कंइयणइया वसभा । वटिस्सन्ति ममंजं, उस्सग्गट्टियस्स थाणुं व ॥३७५॥

को वा सो सुमुहूतो, होही खलियाईदोसपासुवकं । आयासपसुहमहं, जग्मि सुत्तं पढिस्सामि ॥३८०॥
 को वा सा वेला वि हु, होही जीए य पक्खिविस्सामि । देहविणासपसत्ते वि, कल्लभरमंथरं दिट्ठिं ॥३८१॥
 कइया व थेवखलिए वि, पलसवयोणेहिं वोहिओ सन्तो । हरिसभरनिब्भरंगो, गुरुण सिक्खं गहिस्सामि ॥३८२॥
 होही य को स समओ, जग्मि इह परभवेसु णिरवेक्खो । आराहणमाराहिय, पाणच्चायं करिस्सामि ॥३८३॥
 इय संवेगोवगओ राया जा चिन्तए रवी ताव । सविसेसमणिच्चं उव-संसिउं अत्थमणुपत्तो ॥३८४॥
 १स्राराण्यकरपहकर-करंविओ सहइ तयणु जियलोओ । जयकवलणमणकीणास-चक्खुपहपसरूद्धो व ॥३८५॥
 कुणह जणा अत्तहियं, एस विसप्पइ तमो कयंतो व्व । इय विहगकलयेलेणं, कहइ व संज्ञा वियंभती ॥३८६॥
 विहलियदोसावेसो, अवहत्थियतमभरो मुणिजणो व्व । विप्फुरइ पयडमाहप्प-निम्मलो तारयसमूहो ॥३८७॥
 कालपरिणामविहडिय-पुव्वदिसासिप्पिसंपुडुल्लसिओ । मुत्ताहलनिउंवो व्व, सीयकिणो वि उग्गमइ ॥३८८॥
 एवंविह निसिसमए, जाए काउं पओसक्किच्चाइं । सुहेसेआए निसन्नो, नरनाहो चिंतए एवं ॥३८९॥
 पुरनगरखेडकब्बड-मंडवगामासमाइणो धन्ना । ते जेसु जिणो विहरति, भुवणगुरु सिग्गिमाहावीरो ॥३९०॥
 जइ सो भयवं भुवणेक्क-बंधवो एज्ज एत्थ नयरीए । ता पव्वजं घेत्तुं, दुक्खवाण जलंजलिं देमि ॥३९१॥
 इय नरवडणो चिन्तागयस्स, निदाए अविग्गए व्व । पडिक्खक्कोधिआए, चिन्तापसरो पडिनिरूद्धो ॥३९२॥

अह पच्छिमरयणीए, अत्तानं दुग्गपव्वयसिरम्मि । आरोहियमुत्तमवल-जुएण पुरिसेण सुमिणम्मि
 दट्ठुणं नरनाहो, मंगलजयतूयोसपडिबुद्धो । चिन्तइ परमव्बुदओ, होही धुवमज्ज मह को वि
 किंतु मम पव्वयारोहणेण, जो वड्डिओ महाभागो । उवयारेण स नज्जइ, परमव्बुदएकहेउ त्ति
 एवं विगण्यमाणस्स, भूमिनाहस्स झत्ति आगंतु । सिरइयपाणिकमला, पडिहारी भणिउमाढत्ता
 देव ! दुवारे उज्जाण-पालया तुम्ह दंसणट्ठाए । करकलियकुसुममाला, चिट्ठन्ति किमेत्थ कायव्वं
 रत्ता जंपियमाणेहि, झत्ति तो सा पडिच्छिउं आणं । उज्जाणपालगे लहु, घेत्तुं पत्ता निवसमीव
 उज्जाणपालगेहिं, कयप्पणामेहिं अप्पिउं कुसुमे । सिरसि विरइयंजलीहिं, पर्यप्पियं जयसि तं देव !
 वद्धाविज्जसि य जओ, तइलोककदिवायरो महावीरो । तिहुअणसरपरिसरकुमुय-विब्भमव्भमिरजसपसरो
 छत्तत्तयपिसुणियसग्ग-मच्चपायालपवरसामित्तो । सालत्तयपरिवेढिय-मणिमयसीहासणासीणो
 हरिसुद्धुरसुरपक्खित्त-पउरकुसुमंजलीहिं अग्घविओ । संसयवुच्छेयसमत्थ-सत्थवित्थरियधम्मकहो
 सहारिससुरवइकरविहुय-कुमुयहिमगोरचामरूपीलो । उम्मिल्लपवरपल्लव-कंकेल्लिपसाहियदियंतो
 मायंडयंडपरिफुरंत-भामंडलोवहयतिमिरो । सुरपहयंदुहुहाव-पयडियअप्पडिमरिउविजओ
 गणणाइक्कन्तसुरासुरिंद-संदोहणयपयपउमो । सयमेव समोसरिओ, सरणागयवच्छलो भयवं
 एवं सौंचा अच्चन्त-पहरिसुप्पन्नवहलपुलयंगो । करकमलनिलीणं पिब, मन्ततो तिहुयणसिरिं पि

॥३९३॥
 ॥३९४॥
 ॥३९५॥
 ॥३९६॥
 ॥३९७॥
 ॥३९८॥
 ॥३९९॥
 ॥४००॥
 ॥४०१॥
 ॥४०२॥
 ॥४०३॥
 ॥४०४॥
 ॥४०५॥
 ॥४०६॥

सो एष जिणो सुमिणम्मि, जेण आरोहिओ ष्हि गिरिसिहरे । संसारपाणामी, भवामि एत्तो त्ति चिन्तन्तो ॥४०७॥
 अद्धत्तेरसलक्खे, रययस्स पणामिउं निवो तेसिं । पीईदाणं तो सिग्घ-मेव करिकन्धरारूढो ॥४०८॥
 सयलंतेउपुरलोय-परिगओ मांगहेहिं थुव्वंतो । निक्खवंतो णयरीओ, वंदणवडियाए जयगुरुणो ॥४०९॥
 दूराउ चिय छत्ताइ-छत्तमालोइउं च हिट्ठमणो । पम्भुक्करायचिंधो-पंचविहाभिगमसंजुत्तो ॥४१०॥
 ओसरणे पविसित्ता, उत्तरदिसिसंठिण्ण दारेण । हरिसवसवियसियच्छो, सामिं तिपयाहिणेऊण ॥४११॥
 महिविट्ठुचुविणा मत्थ-एण पुणरुत्तविइयणामो । भालयलारोवियपाणि-पह्वो थुणिउमाढत्तो ॥४१२॥
 जय विमलकेवलालोय-दलियमिच्छत्तभीमतमपसर ! । पसरंतुव्वभडकलिकाल-मेहविद्वणखरपवण ! ॥४१३॥
 खरपवणवलं दियतुरय-वगगनिग्गहणतिहुअणपसिद्ध ! । तिहुयणपसिद्धसिद्धत्थ-सायकुलकमलमायंड ! ॥४१४॥
 मायंडुड्ढामरुगुरुप्राव-पडिहयकुत्तिथिविप्फुरण ! । रणरोगासिवपसमण-सहेक्कनामग्गहण ! देव ! ॥४१५॥
 देविन्दविन्दवन्दिय ! दढरागदोसदारुक्कवत्ति ! । कक्कवत्तिनिव्वुईसुह ! जयसि तुमं जिण ! महावीर ! ॥४१६॥
 उवसग्गवग्गानिक्खोभयाए, कह मेरुणोवमा होज्ज । तुह देव ! चलियचलणं-गुलीए हलहलियसिहरेण ॥४१७॥
 कह तेजसोमयासु वि, उवमिज्जसि नाह ! तं रविससीहिं । दिणरयणीण विरामे-जेसिं सिरी दूग्गुवरमति ॥४१८॥
 कह वा तेण तुलिज्जति, तुह जिण ! गंभीरिमावि जलनिहिणा । जो दुड्डसत्तकयखोभ-णं पि णो गोविउं तरति ॥४१९॥
 इय दूरससारिच्छे, उवमाणे जइ परं भुवणनाह ! । तुमए चिय तुमभुवमि-ज्जयि त्ति मह चित्तसंविच्ची ॥४२०॥

॥४२१॥

॥४२२॥

एवं शोऊण जिणं, गोयमपमुहे य गणहरे नमिउं । राया पसन्तचित्तो, तयणु निविट्ठो महीविट्ठे
तो जयगुरुणा नरतिरिय-देवसाहारणाए वाणीए । पारद्धा धम्मकहा, कहिउं पीऊसबुद्धिसमा

कहं-

॥४२३॥

॥४२४॥

॥४२५॥

॥४२६॥

॥४२७॥

॥४२८॥

॥४२९॥

॥४३०॥

॥४३१॥

॥४३२॥

हंहो देवाणुपिया, जइ वि हु तुज्जेहिं जलहिपब्भट्ठं । रयणं पिव मणुयत्तं, संपत्तं कहवि तुडिजोगा
जइ वि हु मणवंछियसयल-वत्थुसत्थेक्कसाहणसमत्था ! चिन्तामणि व्व भुयदंड-चंडिमावज्जिया लच्छी
जइ वि हु णो पेच्छिजति, तुच्छं पि हु पुन्नपगरिसवसेण । इट्ठवियोगाणिट्ठ-प्पओगपमुहं च किंपि दुहं
जइ वि हु विसट्ठकन्दोट्ठ-दामदीहच्छियासु तरुणीसु । उवरमइ न थेंवं पि हु, अच्चन्तं गाढपडिबंधो
रागदोसविउत्तं, खणमेकं तह वि माणसं काउं । परिचिंतह एयाणं, सरूवमिय णिउणबुद्धीए
एत्थ भवम्मि पत्तं पि, कह वि मणुयत्तमकयधम्मेण । एमेव हारियं पुण, पाविज्जति कहवि तुडिजोगा
पुढवाइएसु जम्हा, जीवो परिवसति कालमस्संखं । तं चेव अणंतगुणं, वणस्सइम्मि गतो सन्तो
अन्नासु वि विविहासुं, निंदियजोणीसु णोगवारा तो । जीवस्स भमन्तस्स, कत्तो चिय एयसंपत्ती
अवि लब्भन्ति समत्थाइं, सेसमणवंछियाइं कजाइं । सिवसोक्खसाहणखमं, एयं पुण नूण दुल्लभं
जा वि हु गरुयकिलेस-प्पसाहिया दुक्खस्सखणिज्जा य । सयणनरनाहतक्कर-^१तक्कुयसाहारणा लच्छी

आवयणिबंधणाए संमोहकरीए एगभवियाए । सरयब्भं व चलाए, विहलो तीए वि परितोसो ॥४३३॥
 जं पि य कहं पि संपह, इडवियागांइ नावडइ दुयखं । किं एत्तियमेत्तेण वि, तस्साभावो सया जातो ॥४३४॥
 जम्हा सिद्धे मोत्तुं, अन्नो सो नत्थि तिहुयणे वि जणो । सारीरमाणसांइ, जस्स वियंभंति न दुहाइं ॥४३५॥
 एत्तो चिय मुणिवसभा, सव्वं संगं विवज्जिउं दूरे । अब्भुजमन्ति भवभीरु—माणसा मोक्खसोक्खत्थं ॥४३६॥
 जइ पुण इडवियोगाइ, नेव थेवं पि होज इह दुक्खं । तो नो करेज दुक्कर—तवचरणं को वि मोक्खकए ॥४३७॥
 एयं च चिन्तह दढं, पडिबंधो जो य एस रमणीसु । सो किं पाकफलं पिव, सुहमहुरो अंतविरसो य ॥४३८॥
 अस्संखभवयरं पर—परिचयकरी सुहासयविदारी । सुमुणिजणवज्जणिजा, मणसा वि य नेव सरणिजा ॥४३९॥
 जं किं पि एत्थ वसणं, दुक्खं जं किं पि जं च वयणिज्जं । सव्वस्स तस्स मूलं, एसा चिय गिज्जए एका ॥४४०॥
 भवसायरस्स पारं, ते चिय पत्ता पवित्तिया धरणी । तेहिं चिय सच्चरिण, जेहिं चत्ता इमा दूरं ॥४४१॥
 इयं भो महाणुभावा !, मुणिउणबुद्धीए चिन्तइत्ताणं । अणुसरह सरहसं धम्म—सारवाचारमणवरयं ॥४४२॥
 एवं जिणेण कहिए, सविसेससमुल्लसन्तसुहभावो । राया कयप्पणामो, गिडालतडधडियकरकमलो ॥४४३॥
 जं पि उमादत्तो जाव, नाह रज्जे ठवामि नियपुत्तं । ताव तुह पायमूले, पव्वजं संपवज्जामि ॥४४४॥
 भणियं तिहुयणगुरुणा, जुज्जह तुम्हारिसाण राय ! इमं । नहि विन्नायसरूत्ता, रमंति थेवं पि संसारं ॥४४५॥
 अह पणमियजिणचरणो, राया गंतुण निययभवणग्गिम । सामन्तमंतिपमुहं, पवरजणं वाहारावेति ॥४४६॥

भणइ य स गगरगिरं, अहो ममिन्हि पव्वज्जिउं दिवखं । जाया बुद्धी ता अहि-वइत्तदप्पाउ मोहा वा
 जं वड्डियमवयारे, तुम्ह मए किं पि कहवि तं सव्वं । खमियव्वं तुम्भेहि, बुद्धिं नेयं च रज्जमिमं ॥४४७॥
 एवं ते अणुसासिय, महाविभूईए पुण्णदियहंमि । जायम्मि सुहसुहुत्ते, रज्जमि ठवेइ जयसेणं ॥४४८॥
 सामंतर्मतिमंडल-पमुहपहाणेण परियणेण समं । पणमित्ता सपणयं, करयंजली तमणुसासइ य ॥४४९॥
 जइ वि हु पयडीए चिय, सच्चरियालंकियस्स तुह वच्छ ! । नो अत्थि सिक्खणिज्जं, तहवि अहं किं ॥४५०॥

सामी मंती रडुं, जुगं कोसो वलं सुही चेव । अन्नोन्नुवगारेणं, पुत्तय ! सत्तंगरज्जमिमं
 अवलंबिऊण सत्तं, बुद्धीए जहोचियं च चित्तिता । सत्तंगस्स वि एयस्स, लामहेउं जएज्ज तुमं ॥४५१॥
 तत्थप्पाणं पढमं, ठवेज्ज विणए तओ अमन्चे उ । तत्तो भिच्चे पुत्ते य, तयणु पच्छा पुण पयाओ ॥४५२॥
 उत्तमकुलप्पसुई, ख्वं समणीमणोहरणचोरं । सत्थपरिकम्मिया तह, मई य भुयवलं वच्छ ! ॥४५३॥
 एसो य संययं जो, विवेयमायंडगुण्णययंडो । जोवणत्तमो वियंसइ, मोहमहामेहपडलयणो ॥४५४॥
 जा य बुहसलहणिजा, पयई आणा य पणइसिरवूढा । एयाणेक्केकं पि हु, सुदुज्जयं किं पुण समूहो ॥४५५॥
 गल्यविहलंचलत्तण-कारणदारेण दारुणो भुवणे । लच्छीमओ विपुत्तय ! पुरिसं लहुएइ सयराहं ॥४५६॥
 पि जं पेमि ॥४५७॥
 ॥४५८॥

सुइवायदिद्विहरणे, नराण लच्छीए को विसंवायो । जं न कुणति गरलसहो—यरा वि मरणं तमच्छरीर्यं ॥४५९॥

अन्नं च—

पुव्वकयकम्मपरिणति—वसेण विहवो कुलं वरं रूवं । संपज्जइ रज्जं पि हु, गुणहेऊ ण उण विणयगुणो ॥४६०॥

ता उज्झिऊण दप्पं, विणयं सिकखेसु नो मयं भयसु । विणयोणयाण पुत्तयं !, जायन्ति गुणा महग्घविया ॥४६१॥

भुवणयलम्मि वियंभइ, विउसाणणक्रीणपहयजसपडहो । धम्मो कामो मोक्खो, कला य विजा य विणयाओ ॥४६२॥

विणएण लब्भइ सिरी, लद्धा वि पलाइ दुव्विणीयस्स । नीसेसगुणाहाणं, विणओ चिय जीवलोगम्मि ॥४६३॥

किं बहुणा णत्थि जए, तं जं नो जायए इमाहिंतो । तम्हा सिक्खसु विणयं, पुत्तय ! कल्लाणकुलभवणं ॥४६४॥

तहा—

सत्तट्ठिईए गोत्तट्ठिईए, धम्मट्ठिईए अचिरोहा । अत्थस्स अज्जणं जं, वद्धणमह रक्खणं जं च ॥४६५॥

सम्मं च जं सुप्ते, विणियोगो रायवित्तमिय चउहा । एत्थं पि पयट्ठेज्जासु, परमपयत्तेण पुत्त ! तुमं ॥४६६॥

सामं भेयं च उव—प्पयाणमह दंडमिय चउभेयं । निवनीई पियपुत्तय !, आराहेज्जासु झत्ति तुमं ॥४६७॥

किंतु—

पढमाए असज्जे चिय, कज्जे बीयाइयाओ नीईओ । वावारेज्ज जहकम्मं, विचारइत्ता जहान्नेणं ॥४६८॥

जं सामनए सन्ते, सन्ते पुरिसाण भेयविन्नाणे । दाणे य संपडन्ते, को दंडे आयरं कुणइ ॥४६९॥

अणुवत्तेजसु नीदं, पाणप्पियपणइणिं व णिच्चंपि । अनायं पुण रुंभेज्ज, सब्बहा दुट्ठसत्तुं व ॥४७०॥
 वत्थन्नपाणभूत्तण-सेजाजाणाइएसु अपमत्तो । पेहेज्ज विसविगारं, च भिं गारायाइपक्खीहिं ॥४७१॥
 पयडीए भिं गराओ, सुगो तहा सारिया इमे विहगा । सन्निहियन्नगविसा, करुणं कुव्वन्ति उव्विग्गा ॥४७२॥
 झत्ति विरजन्ति विसं, दट्ठहणं लोयणा चकोरस्स । नच्च फुडं च कुंचो, मरइ पुण मत्तकोइलओ ॥४७३॥
 भोत्तुमहिलसियमन्नं, थवं हि पक्खिक्खणत्थमगीए । पक्खिविज्जणं सम्मं, तल्लिं गाइं पि पेहेजा ॥४७४॥
 धुमाभा जाला से, नीलत्तं अगिणो य फोडरवो । तल्लग्गमच्छियाईण, निच्छियं होइ मरणं च ॥४७५॥
 न तहा सुस्सिन्नत्तं, जलविलत्तं तहा विवन्नत्तं । सिग्घं च सीयलत्तं, जायइ विसभावियन्नस्स ॥४७६॥
 नीरस्स कोइलाभा, सविसस्स दहिस्स पुण भवे सामा । आयंवा दुट्ठस्स य, मज्झम्मि होति रेहाउ ॥४७७॥
 पमिलाणत्तं विसदूसियस्स, सब्बस्स अल्लदव्वस्स । सुक्कस्स विवन्नत्तं, विवरीयत्तं खरमिज्जणं ॥४७८॥
 पाउरणत्थरणणं, झामप्पहमंडलाण बाहुल्लं । लोहमणिपमुहाणं तु, होइ मलपंककलुसत्तं ॥४७९॥
 एवं सामन्नेणं, नाज्जणं पुत्त ! सुत्तजुत्तीए । विसदूसियदव्वाइ, दूरेणं परिहरेज्ज तुमं ॥४८०॥
 अच्चन्तगढूमंतो, परिभागविज्ज य देसकालाणं । सारत्थाणमदाई, दाई वि कहिं पि पत्तविज्ज ॥४८१॥
 सुपरिक्खियकज्जकरो, विसेसओ संधिविग्गाहविज्ज य । उचियन्नू य कयन्नू, पियंवओ ः सब्बवेयन्नू ॥४८२॥

जियानेदुहुहापवासो, सव्वपरीसहसहो सुसाहुव्व । अदुराराहो गुणिवच्छ-लो य तं वच्छ ! होज्ज सया ॥४८३॥
 मा पेछेज्ज य मइरा-मिगयाजूयाणि पुत्त ! ततो जं । दीसंति सुगिज्जन्ति य इह-परलोपुग्गवाञ्जाया ॥४८४॥
 कोउयमेत्तं मोत्तुं, थीसु वि मा काहिसि अइपसंगं । वीसासं च बहुविहा, ताहिंतो वि हु जओ दोसा ॥४८५॥
 तह कोहलोभमयदोह-थंभचलत्तवज्जिओ होज्जा । मच्छपेहन्नपरो-वतावअलियत्तवज्जी य ॥४८६॥
 सव्वासमवन्नणं, णियणियठिइठावगो य होज्जाहि । दुड्डाण णिगहं सिहु-पालणं तह करेज्ज सया ॥४८७॥
 तहा-

जइ होहिसि तिकूखकरो, उन्वियणिओ रवि व्व होहिसि ता । अच्चन्तमिउकरो, पुण पराभवद्वाणमिंदु व्व ॥४८८॥
 ता तिकूखमिउकरं तं, पुत्त ! पयत्तेण दूरमुज्झित्ता । सव्वत्थ दव्वखेत्ता-इयाण वट्टेज्ज अणुरूवं ॥४८९॥
 दीणाणमणाहाणं, परेहिं परिपीडियाण भीयाणं । सज्जो करेज्ज जणगो व्व, सव्वजत्तेण पाडियारं ॥४९०॥
 तह विविहवाहिणिहिणो, अज्जं कल्लं व धुवविणासिस्स । मा देहस्सावि कए, अहम्मकम्मे रमेज्जासि ॥४९१॥
 को नाम कुलपस्सओ, तुच्छसुहलेसमोहियमईओ । निस्सासरीरकए वि, पाणिणो पुत्त ! पीडेज्जा ॥४९२॥
 गुरुदेवातिहिपूया-पडिच्चत्तिपरो य दव्वभावसुई । होज्जसु पियददधम्मो, धम्मियवच्छल्लकारी य ॥४९३॥
 सव्वाओ वि पवित्ती, सव्वसत्ताण सुहकए चैव । न य तं वग्गमाभावे, भवेज्ज ता पुत्त धम्मपरो ॥४९४॥
 तह वच्छ तुमं मह किं गुणस्स, सयणीदिणाणि वोळिन्ति । इय सह संनिहियमई, नासि दुही उभयलोने वि ॥४९५॥

संवासं सीलगुणडूढहिं, तह संक्रहं वियडूढेहिं । पीइं अलुद्धबुद्धीहिं, वच्छ ! निच्चं चिय करेजा ॥४९६॥
 अपपसंसं च चएज्ज, पुत्त सपुग्गिस्सिदिंयं अहमं । विसमुच्छा इव पुरिसं, जा कुणइ विवेयनिस्सारं ॥४९७॥
 अपपसंसा हि नरस्स, होइ चिंधं खु निग्गुत्तस्स । जइ तस्स गुणा हुंता, ता नूण जणो वि सलहंतो ॥४९८॥
 सयणो व परजणे वा, परपरिवाओ विवज्जणिजो चि । अपहिंयमहिलसन्तो, परगुणदंसी सया होज ॥४९९॥
 परगुणमच्छरभावो, सगुणपसंसा य पत्थणाकरणं । अविणीयत्तं पुत्तय ! इमाइं गरुयं पि लहुइंति ॥५००॥
 परनिन्दापरिहारो, सपसंसालज्जणं अणत्थित्तं । सुविणीयत्तं च पुणो, इमाइं लहुयं पि गरुइंति ॥५०१॥
 परगुणगहणं छुन्दाणु-वत्तणं हियमक्कक्कसं वयणं । सुपसन्नसरूवत्तं, अमंतमूलं वसीकरणं ॥५०२॥
 अन्नं च पुत्त ! तुज्झं, पढमं चिय जह जरा किर मणम्मि । अल्लियई तओ देहे, तह कायव्वं तया वच्छ ! ॥५०३॥
 निव्वाहियमइगहणं, विणाववाएण जोव्वणं जेण । दोसनिहाणे जम्मे, किमिव न पत्तं फलं तेण ॥५०४॥
 एस सुसीलसहावो, सत्थत्थविज्ज य एस एस खमी । एस गुणी इइ कस्सवि, धन्नस्साधोमणा भमइ ॥५०५॥
 तह वच्छ तह १सयम्मी, निवेसियव्वो गुणाण पब्भारो । दोसाण २दुक्किराणवि, जह अवगासो चिय न होइ ॥५०६॥
 हियमियभोयणभोई य, तह हवेज्जासि जह न वेज्जेहिं । वाहिज्जासि किंतु धरोसि, नीतिमिच्चेण ते पासे ॥५०७॥

किं बहुणा—

१ स्वस्तिम् । २ दुक्किराणाम्-दुःखेन दूरीकर्तुं शक्यानामित्यर्थः ।

पयडियपभूयपव्वो, पासनिवेशियसुपत्तसंताणो । पयइसरलो सुवंसो व्व, पुत्त ! वडुसु तुमं दूरे ॥५०८॥
 सोमो नयणाऽऽणंदी, कलालओ पइदिणं पवड्हंतो । पुत्त ! पयाणं चन्दो व्व, जलहिणो होज्ज बुड्हिक्कए ॥५०९॥
 पयईए चेव गरुओ, पयईए चेव दडपइट्ठाणो । पयईए थिरसहावो, पयईए सुवण्णारयणपहो ॥५१०॥
 सुविमुद्धजाइवंसो, विवुहाणुगतो य लोयमज्झमि । मेरु व्व तुमं पुत्तय !, अचलपहुत्तं चिरं धरसु ॥५११॥
 गम्भीरिमोदयालं—कितो य गुणमणिणिही पडिच्छंतो । बहूनइनिवहं जलहि व्व, मा हु लंवेज्ज मज्जायं ॥५१२॥
 इय महसेणनरिंदो, विविहजुत्तीहिं सिक्खविय पुत्तं । सामंतमंतिपमुहं, सप्पणयं भणइ पुरलोयं ॥५१३॥
 एत्तो तुवमं एसो, सामी चक्खू य मेढीभूतो य । ता एयस्साणाए, ममं व वडेज्जह सया वि ॥५१४॥
 हासेण व कोहेण व, लोहेण व जं च दूमिया तुवमे । रज्जोवगएण मए, तं पि य खमियव्वमेत्ताहे ॥५१५॥
 कणगवई वि य भणिया, देवि ! तुमं चयसु संपइ पमायं । अणुसरसु सव्वविइं, विरमसु संसारवासाओ ॥५१६॥
 किमिह पडिबन्धठाणं, सयणेय धणेय जोव्वणे य जहिं । अणवरयकयविणासो, वसति समीवे च्चिय कयन्तो ॥५१७॥
 अहपव्वज्जन्धुज्जय—निवाणीवज्जताडिया देवी । बाहण्णवाहवाउल—विलोयणा जंपए एवं ॥५१८॥
 देवी—थेरत्तसमुच्चियमिमं, को संपइ पत्थुयत्थपत्थावो । राजा—तं होज्ज न वा को मुणत्ति, तडिहयांचंचले जीए ॥५१९॥
 देवी—दुस्सहपरीसहे कहं, सहिही तुह सुंदरा सररीसिरी । राजा—किं सुंदरत्तमेयाए, अट्टिचम्मवावणद्धाए ॥५२०॥
 देवी—कइयवि दिणाणि निवसह, सगिहे च्चिय कीस ऊसुगा होह । राजा—बहुविग्गे सेयत्थे, खणंपि कइ गिवसिडं जुत्तं ? ॥५२१॥

देवी—पेच्छह तहावि नियपुत्त—रज्जलच्छीए पवरविच्छहुं । राजा—संसारंमि भमंतेहिं । गंतसो किं ठियमदिहुं ॥५२२॥
 देवी किं दुक्करेण इमिणा, संतीए समुद्धराए रिद्धीए । राजा—सरयवभंगुराए, इमीए को तुज्ज वीसंभो ॥५२३॥
 देवी—पंचप्पयारपवरे, अपत्तकालेवि चयसि किं विसए । राजा—मुणियसरूवो को ते, सरेज्ज पज्जंतदुक्कवकरे ॥५२४॥
 देवी—तइ पव्वजोवगए, सुचिरं परिदेविही सयणवगो । राजा—नियनियक्काइं इमो, परिदेवइ धम्ममणिरवेक्खो ॥५२५॥
 इय पव्वजापडिक्कल—जं'पिरं पेच्छिउं' निवो देवि' । जं'पइ महाणुभावे !, एत्थ वि किं तुह रई जाया ॥५२६॥
 किं पग्गुहं जं' मज्झ—वयणओ इय भवाओ तइयभवे । गहिया तुमए दिक्खा, पग्गुक्काज्जेससंगाए ॥५२७॥
 सोहम्मदेवलोए, देवित्तेणं च मज्झ उववन्ना । इण्हिं पुणो वि भज्जा, परूढदढपेमपडिवद्धा ॥५२८॥
 इय जं'पिरे नरि'दे, देवी अणुसरिय पुव्वभववित्तं । आवद्धकरयलंजलि—मुल्लिवित्तमं समाढत्ता ॥५२९॥
 नरत्ताह ! जुण्णगोणि व्व, विसयपंकमि नूण १ खुत्ता हं । उवएसरज्जुणायडिह—ऊण तुमए समुद्धरिया ॥५३०॥
 इण्हिं चिय विप्फुरियं, विवेयरयणेण इण्हिं निन्द्हा । घरवासवासणा विय, इण्हिं मोहो मह पलीणो ॥५३१॥
 ता जह पुव्वं तह संपयं पि, पडिवज्जिमो समणदिक्खं । सुमिणोवसेण एत्तो, पज्जत्तं गेहवासेणं ॥५३२॥
 इय तीए जंपियंमि, राया सव्विसेसवडिहउच्छाहो । कयमज्जणोवयारो, परिहियफलिहुज्जलदुगूलो ॥५३३॥

मोयावियचारगरुद्ध—यद्धअवराहकारिनरवग्गो । सन्वत्य वि णयरीए, उग्घोसावियअमावाओ
 कारावियजिणमंदिर—पूयासक्कारपेच्छणाइमहो । 'सुंकाइपरिचाया, धम्मियजणजणियपरितोसो
 सम्माणियपणइज्जणो, २जंमणिगतवक्कुयाण दिण्णधणो । उच्चियपडिवत्तिपुव्वय—संभासियपयइवग्गो य
 पासायसिहरपरिसंठिएहिं, हरिसुद्धसंतपुलएहिं । पेहिजंतो णयरी—जणेहिं' दढमणिमिसच्छीहिं
 सन्भूयाहिं' महत्थाहिं, हिययपरितोसकरणदक्खाहिं । वेयालियणित्रहेणं, गिराहिं' पवराहिं' थुवंतो
 देवीए समं राया, सहस्सनग्वाहिणीए सिवियाए । आरुहिज्जण पयड्डो, गंतुं जिणपायमूलंमि
 तयणु गहिरदुंदुहीमेरिभंकारसम्मिस्सआवूरियाऽसंखसंखुब्भवाऽऽरावरुद्धंवरं,

जुगविगमसमीरपक्खुद्धखीरोयनिग्घोससंकाकरं किङ्करेहिं' हयं तूचाउच्चिहं ।

पहरिसवसनीसरंतं सुजलोविलच्छेण संखोहपल्लयकंचीकलावेण सव्वायरं,
 बहुविहकरणं उच्चियं नच्चियं वारसामाजणेणं जणाणंदसंदोहदाणक्खमेणं परं [दण्डओ छन्दो] ॥५४०॥
 इय परमविभूईए, राया संपण्य ओसरणभूमिं । ओयरिउं सिवियाओ, सामिं तिपयाहिणेज्जण

जय भवभयवारण ! सिवसुहकारण ! दुजयणिज्जियविसमसर !

सिंरिचीरजिणेसर ! पणयसुरेसर ! थुइपरलोयहं दुरियहर ! ॥५४१॥

इह धुणिक्रणं उज्झइ, रयणालंकारदुसुमसंभारं । पुव्वुत्तरदिसिभाए, तओ जिणं विन्न्वइ एवं ॥५४३॥
 जयगुरु ! भवजलहित्तो, पव्वज्जाजाणवचदाणेणं । करुणायर ! उचारिसे, संपयं जणमगाहमिम ॥५४४॥
 एवं भणिए भुवणेक्क-भाणुणा तेसिं नियहत्थेण । दिन्ना दिक्खा अस्संख-दुकूलनिम्भोक्खणसमत्था ॥५४५॥
 एवमणुसासियाणि य, दिक्खेयमहो महत्तपुन्नेहिं । लद्धा तुम्हेहिं जओ, तम्हा एत्तो पयत्तेण ॥५४६॥
 पाणिवहो अस्सच्चं, अदत्तमेहुणपरिग्गहारंभो । जोगकरणत्तिगेणं, जाजीवं चिय विमोत्तन्वो ॥५४७॥
 जइयव्वं जहसत्तीए, कम्मनिग्गमहणमूलहेउंमि । निच्चं पमायविरहो, बारसविहतवविसेसंमि ॥५४८॥
 धणधन्नाइयदव्वे, खेत्ते पुरखेडकव्वडप्पमुहे । काले सरयाईए, ओदइयाइम्मि भावे य ॥५४९॥
 थेवं पि नेव रागो, न वा पओसो मणंमि धरियन्वो । जम्हा मूलं एए, पसरंतमहाभवदुमस्स ॥५५०॥
 इय सुचिरं सिक्खविउं, कणगवई चन्दणाए उवणीया । पहुणा महसेणो पुण, समप्पिओ थेरसाहूण ॥५५१॥
 तो विहरइ स महप्पा, गामागरनगरमंडियं वसुहं । थेराण समीवंमि, सुत्तं अत्थं च गिण्हंतो ॥५५२॥
 अह अन्नया कयाई, केवल्लिपजायपालणं काउं । पावापुरीए नाहो, सिवमयलमणुत्तरं पत्तो ॥५५३॥
 तो तेण चिन्तियमिमं, अहो कयंतस्स किंपि नासज्झं । जं तारिसा वि पहुणो, विणासधम्मत्तणमुवंति ॥५५४॥
 जइ ते वि नमंतसुरिंदविंद-मणिमउडलीढपयपीढा । चलणगगालियाचल-डोछावियसधरणिपयला ॥५५५॥
 धरणिपयलछत्तसुरसेल-दण्डकरणप्पहाणसामत्था । कंकेछिपमुहवप्पाडि-हेरसिरिपायडिस्सरिया ॥५५६॥

अंसीकिञ्जति अणिच्चयाए, अच्चंतदुन्निवाराए । तो निस्सारसरीरम्मि, मारिसे होज्ज का गणणा ॥५५७॥
 अहवा ते जयगुरुणो, असोयणिज्जा जएकमहणिज्जा । भेत्तूण कम्मगंठिं, जे पत्ता सासयं ठाणं ॥५५८॥
 अहमेव सोयणिज्जो, जो अज्जवि निविडकम्मनिगडेहिं । अच्चंतनिगडिओ चा-रगे व्व चिट्ठामि संसारे ॥५५९॥
 को वा विसेसलाभो, इओ जराज्जरस्स मे होही । जेण न काउं तीरंति, निच्चं तवचरणवावारा ॥५६०॥
 तम्हा जुत्ता इन्दि, सविसेसाऽऽराहणा मह विहेउं । सा य कह निच्छियत्था, सुवित्थरत्था य नायव्वा ॥५६१॥
 किं वा एएण विचिन्तिएण, वच्चा मि गणहरिंदस्स । उप्पन्नकेवलस्स, गोयमपहुणो समीवंमि ॥५६२॥
 पुच्छामि तं च आराहणाए, भेयप्पभेयसहियाए । गिहिसाहुगोयराए, विहाणमेगगचित्तोऽहं ॥५६३॥
 तो सुणिज्जण सवित्थर-मसेसमवि तच्चिह्वाणमुवउत्तो । सयमायरा मि पक्केहि मि, सव्वसत्ताण य परेसिं ॥५६४॥
 पढमं सम्मं नाणं, पच्छा कणं परोवणसो य । अमुणियजहट्ठियत्था, परमप्पाणं च नासिंति ॥५६५॥
 इय चिन्तिज्जण वच्चाइ, स महत्पा गोयमस्स पासमि । कलि विजयवद्धलकूलो, पच्चक्खो धम्मराउ व्व ॥५६६॥
 तवसुसियतणुत्तणओ, सणियं कयभूमिचरणविन्नासो । जुगविगमसुसियसुरसरि-पव्होऽनिलचलतरंगो व्व ॥५६७॥
 थविंरत्तंवसपंकपिर-करचणसिरोदराइसव्वंगो । अणवरयं पावरयं, सरीरल्लगं व विधुणंतो ॥५६८॥
 जुगमेत्तनिहियनयणो, गन्तूणं गोयमं गणहरिन्दं । तिपयाहिणापुरस्सर-मभिवंदइ विणयपणयंगो ॥५६९॥
 हरिसवसवियसियच्छो, भालयलमिलंतमउल्लक्रममलो । सव्वभूयाहिं गिराहिं, थुइं च काउं समाहत्तो ॥५७०॥

जय तेलोक्कदिवायर !, जयगुरु ! जिणवीरपढमवरासिस्स ! । भीमभवजलणसंतत्त-गत्तसत्ताण जलवरिस ! ॥५७१॥
जय हिमवन्तमहाऽचल-महंतरंगंतनयतरंगाए । जणगत्तणेण निम्मल-दुवालसंगीसुरसरीए ॥५७२॥
जय अक्खसीणमहाणस-तावसज्जणजणियपरमपरितोस ! । अच्चंतपसिद्धयभूय-लद्धिसुसमिद्धिसंपन्न ! ॥५७३॥
जयधम्मधुराधरणेक्क-वीर ! जय विजियसव्वजेयव्व ! । जय सव्वायरसुरजस्व-रक्खवणिगइयपयक्कमल ! ॥५७४॥
जय जगचूडामणिणा, जिणेण तित्थत्तणेण वागरिय ! । निम्मलछत्तीसगुणालि-निलय ! भयवं ! कुण पसायं ॥५७५॥
भेय्यभेयदिट्ठत-जुत्तिजुत्तं सवित्थरं नाह ! । गिहिसाहुगोयरं मह, कहेहि आराहणविहाणं ॥५७६॥
इय कहिज्जणं विरए, फुरंतमणिकंतदंतदिचीए । धवलित्तो व्व नहयलं, गोयमसामी भणइ एवं ॥५७७॥
भो ! भो देवानुप्पिय !, पहाणगुणरयणणिरुवमनिहाण ! । सुविसुद्धवुद्धिकुलभवण ! सुट्ठ पुडं तए एयं ॥५७८॥
न हु कछाणपंपर-परंसुहाणं कयाइ पुरिसाण । जायइ सुदिट्ठपरमत्थ-पेहणुप्पेहणा बुद्धी ॥५७९॥
ता निरुवमधम्माऽधार-धरियदुद्धरपगिद्धतवभार ! । महसेणमहामुणि ! सिस्स-माणमेयं निसामेसु ॥५८०॥
इय एसा जह रन्ना, महसेणेणं पवन्नदिक्खेणं । जइगिहिविसया पुट्ट त्ति, जं पुरा भणियवुत्तं तं ॥५८१॥
अहुणा सिट्ठा जह गोयमेण, महसेणमुणिवरिडुस्स । आराहणा तहाऽहं, जहासुयं तं निंदसेमि ॥५८२॥
आराहणेह सिवपुर-परमपहो पहयरागदोसेहिं । अणुवकयपराणुगह-परेहिं भणिया जिणिदेहिं ॥५८३॥
सा य महाजलजलनिहि-निहिचरणं व कहवि तुडिजोगा । ववहारनयमएण वि, कहं पि जइ लब्भइ जिएहिं ॥५८४॥

अंगीकृञ्जति अणिच्चाए, अच्वंतदुन्निवाराए । तो निस्सारसरीरम्मि, मारिसे होज्ज का गणणा ॥५५७॥
 अहवा ते जयगुरुणो, असोयणिज्जा जएक्कमहणिज्जा । भेतूण कम्मगंठिं, जे पत्ता सासयं ठाणं ॥५५८॥
 अहमेव सोयणिज्जो, जो अज्जवि निविडकम्मनिगडेहिं । अच्वंतनिगडिओ चा-रगे व्व चिट्ठामि संसारं ॥५५९॥
 को वा विसेसलाभो, इओ जराजजरस्स मे होही । जेण न काउं तीरंति, निच्चं तवचरणवावारा ॥५६०॥
 तम्हा जुत्ता इन्दिं, सविसेसाऽऽराहणा मह विहेउं । सा य कह निच्छियत्था, सुवित्थरत्था य नायव्वा ॥५६१॥
 किं वा एएण विचिन्तिएण, वच्चाभि गणहरिंदस्स । उपपन्नेकवलस्स, गोयमपहुणो समीवंमि ॥५६२॥
 पुच्छामि तं च आराहणाए, भेयप्पभेयसहियाए । गिहिसाहुगोयराए, विहाणमेगगचिच्चोऽहं ॥५६३॥
 तो मुणिज्जण सवित्थर-मसेसमवि तव्विहाणमुवउत्तो । सयमायराभि पक्केहिमि, सव्वसत्ताण य परेसिं ॥५६४॥
 पढमं सम्मं नाणं, पच्छा कणं परोवएसो य । अमुणियजहड्डियत्था, परमप्पाणं च नासिंति ॥५६५॥
 इय चिन्तिज्जण वच्चइ, स महप्पा गोयमस्स पासंमि । कलिविजयवद्धलकूखो, पच्चक्खो धम्मराउ व्व ॥५६६॥
 तवसुसियतणुत्तणओ, सणियं कयभूमिचरणविन्नासो । जुगविगमसुसियसुसरि-पवहोऽनिलचलतरंगो व्व ॥५६७॥
 थविंत्तवसपंकपिर-करचरणसिरोदराइसव्वंगो । अणवरयं पावरयं, सरीरलगं व चियुणंतो ॥५६८॥
 जुगमेत्तनिहियनयणो, गन्तूणं गोयमं गगहरिन्दं । तिपयाहिणापुस्सर-मभिवंदइ विणयपण्यंगो ॥५६९॥
 हरिसवसवियसियच्छो, भालयलमिलंतमउल्लकस्समलो । सव्वभूयाहिं गिराहिं, थुइं च काउं समाहत्तो ॥५७०॥

जय तेलोक्कदिवायर !, जयगुरु ! जिणवीरयढमत्रसिस्स ! । भीमभवजलणसंतत्त-गतसत्ताण जलवरिस ! ॥५७१॥
जय हिमवन्तमहाऽचल-महंतरंगंतनयतरंगाए । जणगत्तेण निम्मल-दुवालसंगीसुरसरीए ॥५७२॥
जय अकूखीमहाणस-तावसज्जजिणियपरमपरितोस ! । अच्चंतपसिद्धपभूय-लद्धिसुसमिद्धिसंपन्न ! ॥५७३॥
जयधम्मधुराधरणेक्क-वीर ! जय विजियसव्वजेयव्व ! । जय सव्वायरसुरजक्ख-रक्खपणिवइयपयक्कमल ! ॥५७४॥
जय जगच्चूडामणिणा, जिणेण तित्थत्तेण वागरिय ! । निम्मलछत्तीसगुणालि-निलय ! भयवं ! कुण पसायं ॥५७५॥
भेयप्पमेयदिट्ठत्त-जुत्तिजुत्तं सवित्थरं नाह ! । गिहिसाहुगोयरं मह, कहेहि आराहणविहाणं ॥५७६॥
इय कहिऊणं विरए, फुरंतमणिकंतदंतदिचीए । धवलित्तो व्व नहयलं, गोयमसामी भणइ एवं ॥५७७॥
भो ! भो देवाणुप्पिय !, पहाणगुणरयणणिरुव्वमनिहाण ! । सुविसुद्धुद्धिकुलभवण ! सुट्ठ पुडं ताए एयं ॥५७८॥
न हु कल्लाणपरंपर-परंसुहाणं कयाइ पुरिसाण । जायइ सुदिट्ठपरमत्थ-पेहणुप्पेहणा बुद्धी ॥५७९॥
ता निरुव्वमधम्माऽधार-धरियदुद्धरपगिट्ठतवभार ! । महसेणमहासुणि ! सिस्स-माणमेयं निसामेसु ॥५८०॥
इय एसा जह रन्ना, महसेणेणं पवन्नदिक्खेणं । जइगिहिविसया पुट्ठ त्ति, जं पुरा भणिय वुत्तं तं ॥५८१॥
अहुणा सिट्ठा जह गोयमेण, महसेणसुणिवरिट्ठस्स । आराहणा तहाऽह, जहासुयं तं निदंसेमि ॥५८२॥
आराहणेह सिवपुर-परमपहो पहयरागदोसेहि ! । अणुवक्कयपराणुगह-परंहेहि भणिया जिणिदेहि ॥५८३॥
सा य महाजलजलनिहि-निहित्तरयणं व कहवि तुडिजोगा । ववहारनयमाण वि, कहं पि जइ लब्भइ जिएहि ॥५८४॥

॥५९८॥
॥५९९॥
॥६००॥
॥६०१॥
॥६०२॥
॥६०३॥
॥६०४॥
॥६०५॥
॥६०६॥

अणुवक्यपराणुगह—परपरमेसरजिणप्पणीयत्ता । कहवि अबोहे वि परं, भवियव्वमिमेहिमिय भावा
निस्संसयपडिवत्ती, निच्चं चिय जं च कुच्छियमयं पि । एयं पि इयगुणेणं, सुमयं ति न कंखकारित्तं
विदियाणुट्ठाणफलंमि, तह य जं संसयस्स परिहरणं । जल्लमलाविलगत्तेसु, जईसु न दुगंछणं जं च
जो य कुत्तित्थियअइसय—दंसणाउ न विम्हओ जा य । धम्मियगुणोववूहा, जं गुणदुत्थे य थिरिकरणं
जं च तहाविहसाहम्मिएसु, वच्छल्लमिह जहाथामं । अरिहण्णीयपवयण—पभावणं जं च बहुभेयं
इणमेव य णिगंथं, पवयणमट्ठो अयं सु परमट्ठो । सेसो हु पुणो अणट्ठोत्ति, भावणा जा य भावेण
निम्मलसम्मत्तगुणइह—पुरिसरयणेसु, जं च निच्चं पि । भत्तिवहुमाणकरणं, दंसणआराहणा सा उ
तह जा असेससावज्ज—जोगपरिवज्जेण सुपवित्ती । पंचसु महव्वयेसु, दसप्पयारे य जइधम्म
पडिलेहणा—पमज्जण—पमुहाए चक्कवालरूवाए । दसभेयाए तह जा, जइसामायारीए आसेवा

अहवा—

॥६०७॥
॥६०८॥
॥६०९॥
॥६१०॥

दसविहवेयावच्चं, नवसु य तह बंभचेरगुत्तीसु । जा पिण्डविसुद्धीए, गुत्तित्तिगे समिइणणे य
दव्वं खेतं कालं, भावं वाऽऽसज्जडभिगहगहणे । इंदियदमणे कोहाइ-निग्गहे जा य पडिवत्ती
जमणिच्चयाइविसए, दुवालसण्हमह पंचवीसाए । पंचमहव्वयविसयंमि, भावणं भावणाण सया
जं च विसेसाभिगह—गहणसरूवाण भिक्खुपडिमाण । सम्मं दुवालसण्हं पि, पालणं जा य सामइए

छेओवट्टाणिए, परिहारविसुद्धिए य चरणंमि । जा सुहुमसंपराए, पडिवत्ती तह अहक्खाए ॥६११॥
सच्चरणरणपडिपुन्न-पुरिससीहेसु जं च निच्चं पि । भत्तिवहुमाणकरणं, सा चरणाराहणा भणिया ॥६१२॥
न जहा मणस्स खेओ, तहाविहा जह न देहवाहा वि । इंदियवगो वि हु वियल-भावभावजए न जहा ॥६१३॥
रुहरिपिसियाइधाऊण, जह य न जायइ तहाविहोवचओ । न य अवचओ वि सहसा, न वायपित्ताइखोभो य ॥६१४॥
पारद्धानं संजम-गुणाण जायइ जहा न परिहाणी । किंतु जह उत्तरोत्तर-मुस्सप्पणमेव ताण भवे ॥६१५॥
तह जा तवे पवित्ती, अणसणप्पमिइंमि छव्विहे वड्ढे । पायच्छित्तप्पमुहे, इयरंमि वि छव्विहे चेव ॥६१६॥
इहलोयपारलोइय-सव्वासंसाण दूरपरिहरणा । बलवीरियपुरिसकाराण, णिच्चमणिगूहणविहीए ॥६१७॥
जिणदेसियं ति जिणसेवियं ति, तित्थेसरत्तणकरं ति । भवहयणं ति निज्जर-फलं ति सिवसुहनिमिच्चं ति ॥६१८॥
जहचिंतियत्थसंपाडणं ति, दुक्करचमक्कारजणं ति । निस्सेसदुडुनिग्गह-करं ति करणाण दमणं ति ॥६१९॥
देवाणं पि हु आकंपणं ति, निस्सेसविग्घहरणं ति । आरोगकरं ति सुमं-गलं ति किच्चं ति काऊण ॥६२०॥
कायव्वे च्चिय बहुहा, इंमि परमागं ति एहिं खु । हेऊहिं जो य करणु-ऊमो तवे परमसंवेगो ॥६२१॥
जं च विचिच्चतवोणुण-मणिरोगणगिरिसु पुरिससीहेसु । भत्तिवहुमाणकरणं, तं च तवाराऽऽहणं जाण ॥६२२॥
इय सामन्नेण निदं-सियावि एसा विसेसच्चिन्ताए । संखेववित्थरवसा, दुवियप्पाऽऽराहणा होइ ॥६२३॥
तत्थ य संखेवेणं, ताव इमा जं मुणिय ददमऽसुहं । समणं व सावयं वा, सवित्थराऽऽराहणाणुच्चिअं ॥६२४॥

अच्चं तत्तिव्वगेलन्न-पत्तमप्पत्तच्चित्तसंतायं । दिन्नालोयणमुधुय-सल्लं गुरुणो भणाविंति ॥६२५॥
 तदसंपत्तीए पुणो, अवलं वियसाहसो सयं चेव । काऊण भूमिगोचिय-चिइवन्दणपमुहकायव्वं ॥६२६॥
 भालयलधरियकरसंपुडो य, धरिऊण माणसुच्छंणे । अरहंते भगवंते, सिद्धे य भणेइ सो एवं ॥६२७॥
 भावाऽरिनिहंताणं, भगवंताणं नमोऽरिहंताणं । परमाइसयसमिद्धानं, तह य नमो सव्वसिद्धानं ॥६२८॥
 एसोऽहमिहगओ हु, वन्दासि ते य तथ्य चेव ठिया । पासंतु वंदमाणं, अप्पडिहयनाणउज्जोया ॥६२९॥
 तह पुव्वं पि हु सक्किरिय-णीयसंविग्गसुकडजोणीणं । पुरओ गुरुण सव्वं, मिच्छत्तं मे पडिक्कंतं ॥६३०॥
 जीवाऽजीवाइयथ-रुइसरूवं च ताण चेव पुरो । सम्मत्तं पडिवन्नं, भवगिरिणिदल्लणददकुलिसं ॥६३१॥
 इण्हिं पि ताण पुरओ, सविसेसमसेसयं पि मिच्छत्तं । तिविहं तिविहेण पडि-कूकमामि भवभमणेउमऽहं ॥६३२॥
 सम्मत्तं पुण पुणरवि, तेसिं समीवंमि संपवज्जामि । तथ्य वि पडिवत्ती किर, पुरा वि एसा महं आसि ॥६३३॥
 भावारीचक्कअक्कमण-पत्तसब्भूयनामधेयवरा । अरिहंता भगवंतो, देवा साहू य गुरुणो चि ॥६३४॥
 सा चेव इयाणिं पि हु, सविसेसा मज्झ होउ पडिवत्ती । एवं वयाणि वि पुणो, विसेसओ संपवज्जामि ॥६३५॥
 तह मेत्तीभावो मह, समत्तसत्तेसु आसि पुव्विं पि । संपइ सविसेसो सो, तुम्हाण पुरो हवउ मज्झ ॥६३६॥
 इइ कडु सव्वसत्ते, खामेमि खमंतु तह महं ते वि । मित्ती चेव महं ताण-मुवरि मणसा वि न पथोसो ॥६३७॥
 तह पडिवन्धो दव्वाइ-गोयरो सव्वहा वि वोसिरिओ । जाव इमम्मि वि देहे, वोसिरिओ मज्झ पडिवन्धो ॥६३८॥

॥६३९॥

॥६४०॥

॥६४१॥

॥६४२॥

॥६४३॥

॥६४४॥

॥६४५॥

॥६४६॥

॥६४७॥

॥६४८॥

॥६४९॥

॥६५०॥

इय पडिहयपडिबन्धो, तिबिहं च चउव्विहं च आहार । सागरमणागारं, पच्चकूखइ सो भवुव्विगो
तत्तो य पंचपरमेद्धि—मंतमच्चंतभत्तिसंजुत्तो । परिवत्तंतो कालं, करेज्ज सज्झाणसंपन्नो
एत्थ य महुनरनाहो, संखित्तराहणाए दिट्ठंतो । अब्भो सुकोसलमुणी, मुणियव्वो निचलपइन्नो

तद्वाहि—

अहिगयजीवाइयत्थ—वित्थरो परमसम्मदिट्ठी य । किं बहुणा आगमभणिय—सयलसावयगुणाणुगओ
महुराउरीए राया, आसि महू सो य अन्नया धन्नो । कीलानिमित्तमुज्जा—णमुवगतो परिमियवलो य
तत्थ रमतो सो हेरिज्जण, सचुंजएण पडिरिउणा । पडिरुद्धो भूरिवलेण, भाउणा रामदेवस्स
साहिकूखेवं भणिओ य, रे लहुं चयसु भुयवलवलेवं । जइ जीयत्थी ता मत्थ—एण उव्वहसु मे आणं
आ पाव ! कहं इय जंपिज्जण, अज्जवि तुमं धरसि जीयं । इइ तज्जंतो आचद्ध—भिउडिभीमो महू राया
आवरणविरहियंगो, दप्पुद्धुरपवरसिन्धुरारुद्धो । जुज्जेण संपलग्गो, तेण समं, जीयणिरवेकूखो

तो भिन्नकुंभिकंठयं, पडंतदंतिमिंठयं । १ वलंतपीलुपट्टयं, २ तुट्ठंतसारिवट्टयं
दंतग्गदट्टुड्डयं, ३ मरंतलट्टुवंठयं । सडंतसारखग्गयं, पलाणभीरुवग्गयं

छिज्जन्तअंगरकूखयं कुंतग्गभिन्नकूखयं । भज्जन्तभूरिसंदणं, पहारदाणदारुणं

सव्यथ लोहियालणं, अणोगरुंडभीसणं । काऊण सचुपक्खयं, महूनिवो विलक्खयं ॥६५१॥
 अणवरयवेरिपग्गुक्क—सत्थसंधायधायविहलंगो । नीहरिऊण रणाओ, कुंजरपट्टिओ संतो ॥६५२॥
 वेरगमग्गपडिलग—माणसो माणसोयपरिचत्तो । अच्चंतमहासत्तो, चिन्तिउमेवं समाढत्तो ॥६५३॥
 आसि किर मज्झ बज्झ—ट्टिईए रज्जं पि भुंजमाणस्स । जिणवयणापमभाविय—मणम्मि सुमणोरहा एए ॥६५४॥
 अज्जं चयामि कहं, चयामि भवसयनिबन्धणं रज्जं । गेण्हामि य परमणएक्क—हेउं सव्वन्नुणो दिक्खवं ॥६५५॥
 अइयारंपक्कुक्कं, पालित्ता तं च अंतकालम्मि । आराहणविहिमण्हं, आराहिस्सामि जहविहिणा ॥६५६॥
 इण्हं च न फासुयमही, न य संथारो न चेव निजमगा । अहह १ अथक्के जाया, अतक्किया मे इमाज्जत्था ॥६५७॥
 अहवा एयावत्थस्स, मह किमिन्दिं पि दीहचिन्ताए । करिप्पिट्ठी संथारो, अप्पा निजामओ होउ ॥६५८॥
 इय चित्तिऊण चत्ताणि, तेण लहु दव्वभावसत्थाणि । अप्पा य तक्खणं चिय, णिवेसिओ परमसंवेगे ॥६५९॥
 हरिकरिह्नरनिवहा, अंतोउरिया य विविहमंडारा । सनगनगरागरथरा, तिविहं तिविहेण वोसिरिया ॥६६०॥
 वोसिरियं सव्वं पि हु, अट्टारसपावठाणपडलं मे । नीसेसदव्वखेत्ताइ—गोयरो तह य पडिचन्धो ॥६६१॥
 तो धम्मज्झाणरओ, रोदट्टज्झाणवज्जिओ धीमं । गराहियचिरदुच्चरिओ, निरुद्धसव्विन्दियप्पसरो ॥६६२॥
 पडिचन्नाणसणविही, त्थामियनीसेससत्तंसताणो । मज्झत्थो भत्तीए, कयंजली भणिउमाढत्तो ॥६६३॥

भावारिविणासीनं, सबन्धुणं नमोऽरिहंताणं । कम्मकलावविमुक्काणं, नमो नमो सब्वसिद्धाणं ॥६६४॥
 धम्मायाररयाणं, आयरियाणं नर्मांम सब्वेसिं । सुत्तप्पवत्तगाणं, उव्वायाणं च पणमांमि ॥६६५॥
 खन्ताइमुणजुयाणं, नमांमि भावेण सब्वसाहूणं । इय पंचनमोवकारं, कुणमाणो मरणमणुपत्तो ॥६६६॥
 तो सत्तसागराज, जाओ स सणंकुभारकपंम्मि । भासुरवोदी देवो, सुहपणिहाणप्पभावेणं ॥६६७॥
 इय महुनरिन्दसंतिय—मक्खवाणयमक्खयं समासेण । एत्तो सुकोसलमहा—मुणिस्स वत्तव्वयं भणिमो ॥६६८॥
 सार्केयमहानगरं, राया नामेण आसि कित्तिधरो । भज्जा से सहदेवी, सुकोसलो नाम ताण सुओ ॥६६९॥
 अह अन्नयो कयाई, जायविरागो सुकोसलं रज्जे । ठविज्जण सुगुरुमूले, पव्वज्जं गिण्हइ नरिन्दो ॥६७०॥
 गहणासेवणरूवं, सिक्खं दुविहं पि सम्ममुवत्तो । आसेवंतो विहरइ, अममो गामागराईसु ॥६७१॥
 एगम्मि य पत्थावे, सांकेयपुरे समागओ सो य । भिक्खट्ठाए पविट्ठो, सहदेवीए य दिट्ठो य ॥६७२॥
 मा मम पुत्तं उग्गाहिज्जण, समणं इमो सुणी काही । इइ चिन्तिज्जण तीए, पुराओ निट्ठाडिओ सहसा ॥६७३॥
 अहह कहं एयाए, हीलिज्जइ नियपहू वि पावाए । इय गाढसोगगगिर—गिराए रुन्नं च धाईए ॥६७४॥
 पुट्ठा सुकोसलेण य, अम्मो ! तं कीस स्यसि ? मे कहसु । तीए वुत्तं पुत्तय, ! कहेमि जइ सोउमिच्छसि तं ॥६७५॥
 जस्स पसाएण इमं, रायसिरिं चाउंगवल्कलियं । पत्तो सि सोवि देवो, कित्तिधरो रायरिसिपवरो ॥६७६॥
 चिरकालाओ एत्था—गओ लहुं वेरिओ व्व नयराउ । एयाए तुज्झ जणणीए, अज्ज नीसारिओ वच्छ ! ॥६७७॥

एवंविहववहारो, हीणकुलेसु वि न दीसए कहवि । तिहुयणसलाहणिज्जे, तुम्ह कुले होइ चुज्जमिणिं ॥६७८॥
 एवंविहं च नियसामिणो वि, दट्ठुं पराभवं पुत्त ! । अन्नं काउमसक्का, दुक्खं रुन्नेण अवणेमि ॥६७९॥
 एवं सोच्चा विम्हइय-माणसो सो सुकोसलो राजा । पिउणो वन्दणहेउं, नीहरिओ झत्ति नयराओ ॥६८०॥
 अबन्नकाणणेषुं, पलोयमाणेण निउणदिट्ठीए । दिट्ठो य तेण तरुओ, हेट्ठिओ कित्तिधरसाह ॥६८१॥
 ताहे सुकोसलो परम-हरिसवसनिस्सरंतरोमंचो । अच्चन्तभत्तिसारं, पडिओ साहुस्स चलेणसु ॥६८२॥
 भणिउमिमं च पयचो, भयवं ! गेहम्मि हुयवहपलित्ते । पिउणो नियपियपुत्ते, विमोत्तु किं जुज्जए गमणं ॥६८३॥
 अणवरयजम्ममरणग्गि-पउरजालाकलावदज्जन्ते । जं लोए इह मोत्तुं, ममं तुमं ताय ! पव्वइओ ॥६८४॥
 अज्जवि कुणसु पसायं, दिक्खवाहत्थावलंबदाणेण । भीमभवक्खुक्खरम्मि, निवडमाणस्स मे ताय ! ॥६८५॥
 अच्चन्तनिच्छयं पिच्छि-ऊण परमं च भवंविरागित्तं । दिन्ना से पव्वज्जा, कित्तिधरेणं सुणिवरेण ॥६८६॥
 सहदेवी पुण नाउं, सुकोसल दिक्खियं अइहुट्ठा । मरिऊणं मोगिल्ले, गिरिम्मि वग्घी समुप्पन्ना ॥६८७॥
 ते पुण दोवि सुणिवरा, तवनिरया संजमम्मि उज्जुत्ता । दुस्सहमहापरीसह-रिउसंगरविजयजयपयडा ॥६८८॥
 अप्पाडिबद्धविहारं, विहरन्ता तम्मि चेव गिरियवरे । संपत्ता अह जाओ, वरिसायालो तहिं तेसिं ॥६८९॥
 तो गिरिगुहाए मज्झे, सज्जायज्झाणद्धोसियसरीरा । चाउम्मासं वसिउं, निस्सरिया सरयकालम्मि ॥६९०॥
 अह सा वग्घी अच्चन्त-पुव्ववरेण जायपरिकोवा । ते गच्छन्ते पिच्छिय, अभिमुहमभिधाविया सहसा ॥६९१॥

मुणिणो वि अबुद्धमणा, तं इतिं पासिउं महासत्ता । अब्बो तिव्वुवसग्गो, उवट्ठिओ सावयकओत्ति ॥६९२॥
 काउं पक्खखाणं, सागारमदीणचित्तिणो धीरा । अवलंविद्यवाहुलया, नासग्गसंगिदिट्ठिया ॥६९३॥
 मेरु व्व निपक्कया, काउस्सग्गे ठिया य चिट्ठन्ति । ज्ञा ताव अवक्खंदं, दाज्जण सुकोसलो तीए ॥६९४॥
 वग्धीए ँसिध्धमवणीए, पाडिओ भक्खिउं समारद्धो । सम्ममहियासमाणो, भावेइ इमं च स महप्पा ॥६९५॥
 सारीरमाणसेहिं, दुक्खेहिं अभिदुयम्मि संसारे । सुलहमिणं जीवाणं, जं किर दुक्खेहिं सह जोगो ॥६९६॥
 कहमन्नहेह खंदग—मुणिनाहो पंचसाहुसयसहिओ । अब्बंतं जन्तपीडण—पीडाए मरणमणुपत्तो ॥६९७॥
 कह वा उस्सग्गगयस्स, चत्तदण्डस्स दंडसाहुस्स । सीसं छिन्नं एमेव, जमुणरन्ना परुट्ठण ॥६९८॥
 ता एत्थ भवसमुद्दे, सुलहाउ चेव आवयाओ दढं । भव-सयदुहनिम्महणो, दुलहो पुण नवरि जिणधम्मो ॥६९९॥
 सो पुण कहकहवि, मए चिन्तारयणं व कामधेणु व्व । कप्पद्दुमो व्व पत्तो, दुल्लहलंभो वि सुकयवसा ॥७००॥
 इय एसो चिय सफ़लो, मज्झ अणायरणदोसपरिहीणो । सच्चरणगुणपहाणो, जम्मोऽणाइम्मि संसारे ॥७०१॥
 केवलमेक्कमिमं चिय, चित्तं परितवइ जमहेमेयाए । वग्धीए कम्मवन्धस्स, कारणत्तेणज्ज रवेयमि ॥७०२॥
 एत्तो चिय ते नमिमो, जे मुणिणोऽणुत्तरं गया मोक्खं । जम्हा ते जीवाणं न, कारणं कम्मबंधस्स ॥७०३॥
 सोएमि न अप्पाणं, एयं सोएमि कम्मपरत्तनं । जिणवयणवाहिरमइ, दुक्खवसमुद्दम्मि निवडन्ति ॥७०४॥

इय चिन्तयस्स य से, सरीरकम्ममलतब्भवाज्जहिं । समगं पिव तं समसीसि-गाए सहस चिय पहीणं ॥७०५॥
 तो उत्तरोत्तरपवड्ड-माणज्झाणानलेण दड्डम्मि । सयलम्मि वि कम्मवणे, अन्तगडो केवली होउं ॥७०६॥
 समएण गतो सिद्धिं, रायरिसिसुकोसलो महासत्तो । किं वा सुप्पणिहाणेक्क-चट्ठलकूवाण दुस्सज्झं ॥७०७॥
 गाढाउत्तसंपन्न-साहुगिहिगोयरा समक्कवाया । संखेवेणं आरा-हणा इमा कम्मनिम्महणी ॥७०८॥
 वित्थरओ पुण आरा-हणाए सुसिलिट्ठवरपुरीए व्व । चत्तारि चैव मूल-दाराइं भवन्ति एयाइं ॥७०९॥
 परिकम्मविही १ परगण-संकमणं २ तह मसत्तउच्छेओ ३ । तत्तो समाहिलाहो ४, जहवक्रमेणं जहत्थाइं ॥७१०॥
 इय पत्थुयत्थवित्थर-पत्थावणकरणपढमठाणाणि । एयाइं चत्तारि वि, मूलदाराइं भगंति ॥७११॥
 एएसु य चउसु वि अरिह-लिं गसिक्खाइं नामधेयाइं । पडिदाराइं पन्नरस, दस नव नव हुंतउण्णक्कमरो ॥७१२॥
 ताइं पुण नियनिय-मूलदारावित्थरपरूवणावसरे । वोच्छं नवरमिमाणं, अत्थवत्था इमा नेया ॥७१३॥
 इह परिकम्मविहीए, अरिहदाराइं चायदारत्तं । जा वि विमिस्सा का वि हु, विभागपरिकीत्तणेणं च ॥७१४॥
 गिहिसाहूभयविसया, होही वत्तव्या तदुत्तरिं तु । पायं साहुगय चिय, जम्हा संजायविइमई ॥७१५॥
 वड्डन्तपरमसड्डो, सड्डो वि हु कुणइ कालमज्जन्तम्मि । अणवज्जं पवज्जं, पवज्जिउं ते णिसामेह ॥७१६॥
 अलमिनिहि पसंणेणं, आराहणमेयमज्जन्तकालम्मि । अइयारंपक्खुक्कं, न थेवपुनो जणो लहइ ॥७१७॥
 जह नाणंदसणाण, य सारो चरणं भवे जहुदिट्ठं । चरणस्स य सारो जह, निव्वाणमणुत्तरं भणियं ॥७१८॥

निष्वाणस्स य सारो, अब्बात्राहं जहा सुहं विन्ति । तह सव्वपवयणस्स वि, सारो आराहणा जेण
सुचिरं पि निरइयारं, विहरित्ता नाणदंसचणरित्ते । मरणे विराहइत्ता, अणंतसंसारिणो दिट्ठा
आसायणवहुलाणं, विराहराणं च नाणचराणं । पोणलपरियइट्ठं, उक्कोसं अंतरं जम्हा
दिट्ठा भिच्छादिट्ठी, अमाइणो तक्खणेण सिद्धा य । आराहियमराणंता, मरुदेवाइ महासत्ता
किर मरुदेवी नामं, अहेसि भज्जा नरेन्दनाभिस्स । सा उसभजिणे पव्वज्ज-मुवगए सोगंसत्ता
अणवरयविणिंतंसुय-पवाहपवखालियाणा रुयइ । जंपइ य ममं पुत्तो, उसहो परिभमइ एगागी
वसइ य सुसाणसुन्नहर-रणपमुहेसु भीमठाणेसु । अच्चन्तनिट्ठणो इव, पडिभवाणं भमइ भिक्खं च
एसो पुण से पुत्तो, भरहो हरिकरिहुभंडं एवं । भयवसनमंतसामन्त-मण्डलं भुंजए रज्जं
हा हा हयास ! हयविहि ! एवंविहवसणमुवणमिंतस्स । मज्झ सुए तुह निग्घिण !, का किच्ची को व फललाभो
इय एवं अणवरयं, कयप्पलावाए सोयविहुराए । तीए रोयंतीए, अच्छीसुं निवडिया नीली
अह तिहुयणेक्कपहुणो, उप्पन्ने विमलकेवलालोए । तियसेहिं विरइयम्मि, मणिमयसिंहासणसणाहे
ओसरणे चक्कवई, भरहो सोऊण केवलुप्पायं । मरुदेवीए समेओ, करेणुगाए समारुहो
जिणवन्दणत्थमिंतो, छत्ताइच्छत्तपमुहमिस्सरियं । दट्ठूणं जयगुस्सणो, सविम्हयं भणिउमाहत्तो
अम्मो ! पेच्छ नियसुयं, ससुराऽसुरतिजयपूयणिजपयं । भुवणच्छेयभूयं, परमिस्सरियं च एयस्स

॥७१९॥

॥७२०॥

॥७२१॥

॥७२२॥

॥७२३॥

॥७२४॥

॥७२५॥

॥७२६॥

॥७२७॥

॥७२८॥

॥७२९॥

॥७३०॥

॥७३१॥

॥७३२॥

सलहिजंता तुमए, जा मह रिद्धी पुरा पयत्तेण । सा तुह सुयरिद्धीए, न कोडिलेसे वि निव्वडइ ॥७३३॥

तहाहि, पेच्छ—

छत्तचिगचिन्धबन्धुरं, बहलसाहकंकेल्लिमणहरं । भुवणलच्छिविछड्डसासणं, अम्म ! रम्ममेयस्स आसणं ॥७३४॥

पंचरायमणिरइयगोउरं, रुप्पहेममणिसालसुंदरं । जाणुमेत्तडुसुमोहभूसियं, नियसु अम्म ! ओसरणभूमियं ॥७३५॥

इंतजन्तसुरगणविराइयं, वरविमाणमालाहिं छाइयं । दुंदहीथणियसइणिबभरं, पेच्छ अंत्र ! खणमेक्कमंत्रं ॥७३६॥

नियसु एत्थ णमन्तमत्थया, संथुणंति जिणमिंदसत्थया । एत्थ पेच्छ नच्चंतअच्छरा, सहरिसं च गायंति किन्नरा ॥७३७॥

अह जिणवाणीसवणुब्भवन्त—हरिसंसुपूरुहयनीली । मरुदेवी पेच्छंती, छत्ताइच्छत्तमऽमलच्छी ॥७३८॥

तं किं पि सुहज्झाणं, पडिवन्ना जेण तक्खणेणाऽवि । विद्धंसियसयलरया, सिवसोक्खसिरिं समणुपत्ता ॥७३९॥

इय निरुवमसुहहेउं, पज्जनन्ताराहणाफलं सोच्चा । संसयवाउलचित्तो, सविणयपणओ भणइ सिस्सो ॥७४०॥

जइ पवयणस्स सारो, मरणन्ताराहणा घुणिवराण । किं दाणिं सेसकाले, जयन्ति तवनाणचरणेसु ॥७४१॥

गुरुराह—

जावज्जीवपइना—निव्वहणाराहणा जओ भणिया । पढमं तीए भंगे, सा कत्तो तस्स मरणंते ॥७४२॥

तेण जहासत्तीए, आराहिंतेण सेसकालम्मि । मरणंते होयव्वं, मुणिणा दढमऽप्पमत्तेण ॥७४३॥

परिजविया वि न सिज्झइ, पहाणसेवं विणा जद्दा विज्जा । तह पव्वज्जाविज्जा, मरणंताराहणाए विणा ॥७४४॥

पुव्वमणव्भत्थकमो, रिउमडगहणम्मि जइ वि परिहत्थो । सुहडो वि जयपडायं, न हरइ जह समरसीसम्मि ॥७४५॥
तह उग्गपरीसहंसकडम्मि, न लहइ सुणी वि मरणन्ते । आराहणविहिमणहं, पुव्वमणव्भत्थसुहजोगो ॥७४६॥
कयकरणा वि सकज्जं, अच्चंतपमाइणो न साहिंति । परिघडियविरइवुद्धी, आहरणं खुड्डगो एत्थ ॥७४७॥

तहाहि-

महिमण्डणाऽभिहाणे, नयरे नाणाइगुणमणिनिहाणो । सिरिधम्मघोसद्धरी, समोसढो वाहिरुज्जाणे ॥७४८॥
पंचसयाइं सुणीणं, परिचरो तस्स निम्मलगुणं । तप्परिबुडो य रेहइ, सुरसहिओ सो सुरिन्दो व्व ॥७४९॥
रयणायरे व्व नयरं, वडवणी सुरपुरम्मि राहु व्व । परितावकरो भीमो, तग्गच्छे ससहरसरिच्छे ॥७५०॥
सिस्सो अइकलुसमई, निद्धम्मो सीलपसमगुणवियलो । असमाहिकरो साहूण-मासि नामेण रुहो ति ॥७५१॥
मुणिजणनिन्दियकज्जे, भुज्जो भुज्जो समयरंतं तं । तज्जंति करुणाए, समणा इय महुरचयणेहिं ॥७५२॥
पवरकुलवड्ढिओ वच्छ !, तं सि तह दिक्खिओ सुगुणा तं । एवंविहस्स तुह निन्दि-यत्थकारित्तणमजुत्तं ॥७५३॥
एवं महुरगिगए, वारिज्जंतो वि विरमइ न जाव । दुच्चरियाओ निट्ठुर-गिराए ता तेहिं' पुण भणिओ ॥७५४॥
रे दुस्सिकूव दुरासय !, काहिसि जइ दुट्ठच्चेट्ठियमियाणिं । धम्मववत्थाचूरय !, ता गच्छा निच्छुभिस्सामो ॥७५५॥
एवं च तज्जिओ सो, रुड्डो साहूण मारणनिमित्तं । सयलमुणिजोग्गजलभा-यणम्मि परिखिवइ विसमुग्गं ॥७५६॥
अह जाए पत्थावे, पियणत्थं जाव तं जलं जइणो । गिण्हंति ताव तग्गुण-तुड्डाए देवयाए इमं ॥७५७॥

भणियं भो भो समणा ! , एत्थ जले तुम्ह दुट्ठसिस्सेण । रुद्धेण विसं खित्तं, ता मा एयं पिविञ्जाह
 एवं सोच्चा समणेहिं, तं जलं तेण दुट्ठसिस्सेण । समगं तव्वेलं चिय, तिर्विहं तिविहेण वोसिरियं ॥७५८॥
 अह सो मुणिजणमारण—परिणामजियपयंडपावभरो । तज्जम्मे चिय अब्बंत—तिव्वरोगाउलसरीरो ॥७५९॥
 उज्झियजिणिंददिकवो, इओ तओ परगिहेसु णिवसन्तो । बहुपात्रकम्मपसरो, भिक्खाविचीए जीवन्तो ॥७६०॥
 पव्वजापरिभट्ठो, अट्ठव्वो सुट्ठचेट्ठो य । सो एसो त्ति जणेणं, किच्चिजन्तो समक्खं पि ॥७६१॥
 अट्ठदुहट्ठोवगओ, पए पए रुद्धज्जाणझाई य । वाहिसिहिविहुरदेहो, अट्ठूरमई मओ सन्तो ॥७६२॥
 सव्वपुढवीण पाउग—पावबन्धेक्केउभूयासु । अब्बन्तलुहनिन्दिय—तिरिक्खजोणीसरूवासु ॥७६३॥
 पत्तेयं पत्तेयं, एगंतरियासु अंतरगईसु । आहिंडिय आहिंडिय, जहक्कमं नरयपुढवीसु ॥७६४॥
 अइत्तिकवदुक्खलक्खक्खणीसु, घम्माइयासु सत्तलु वि । उप्पन्नो नेरइओ, कयउक्कोसाउयनिबन्धो ॥७६५॥
 तत्तो जलथलक्खहर—जोणीसु अणेगसो समुप्पन्नो । वित्तिउरिन्दियजाइसु, जाओ य बहसु अइवहुसो ॥७६६॥
 तत्तो जलजलणाऽनिल—पुढवीसुमऽसंखकालमुप्पन्नो । एवं वणस्सइम्मि वि, नवरमणंतं तहिं कालं ॥७६७॥
 तत्तो बब्बरमायंग—भिच्छवम्मयररयगपमुहेसु । संबुत्थो सव्वत्थ वि, जणवेसो दुक्खजीवी य ॥७६८॥
 तहा— ॥७६९॥
 कहिं पि सत्थदारिओ, कहिं पि लेट्ठुवूरियो । कहिं पि रोगदूमिओ, कहिं पि विज्जुझामिओ ॥७७०॥

कहिं पि धीवराहओ, कहिं पि जायदाहओ । कहिं पि अगिदहओ, कहिं पि गाढवहओ ॥७७१॥
 कहिं पि गवभसाविओ, कहिं पि सत्तुमारिओ । कहिं पि जन्तपीलियो, कहिं पि झलकीलियो ॥७७२॥
 कहिं पि वारिवूहओ, कहिं पि गड्डूहओ । संहंतओ महादुहं, गतो य मच्चुणो सुहं ॥७७३॥
 इय भूरिभवपरंपर-दुहसहणुपन्नकम्मलहुभाओ । पयणुकसायत्तेण य, चुन्नउरे पवनयरम्मि ॥७७४॥
 वेसमणसेट्टिगेहिणि-वसुभदाए य पुत्तभावेण । उयणो नियसमये, गुणागरो से कयं नामं ॥७७५॥
 चड्डिउमाहत्तो सो, गत्तेणं बुद्धिवित्थरेणं पि । अह अवया कयाई, समोसढो तत्थ तित्थयो ॥७७६॥
 वन्दणवडियाए जणो, गुणागरो वि य समागतो तुरियं । वन्दिता जयनाहं, उवविट्ठो धरणिवट्ठम्मि ॥७७७॥
 संसयसहस्समहणी, सिवसुहजणी कुदिट्ठितमहरणी । कल्लारयणधरणी, पयट्ठिया देसणा पहुणा ॥७७८॥
 पडिबुद्धो पउरजणो, पडिवन्नो केणवि विरुद्धम्मो । मिच्छत्तमुज्झिज्जणं, केणवि गहियं च सम्मत्तं ॥७७९॥
 सो पुण गुणागरो गरुय-हरिसपब्भारुल्लयसरीरो । जयगुरुकयप्पणामो, समुचियपत्थावमुवलब्भ ॥७८०॥
 भणिउमिमं पारद्धो, भयवं ! साहेसु पुब्बजम्मम्मि । किमहं होंतो त्ति महन्त-मेत्थ कोऊहलं मज्झ ॥७८१॥
 अह जयपहुणा तस्सो-वयारमवल्लोऽज्जण नीसेसो । रुद्धयसुड्डयमाई, परिकहिओ पुब्बवुत्तन्तो ॥७८२॥
 इय सो सोउं भयविहुर-माणसो जायगाढपरितावो । जंपह इमस्स पावस्स, नाह ! किं होज पच्छित्तं ॥७८३॥
 जयगुरुणा भणियं साहु-विसयं बहुमाणपप्पुहसुहकिच्चं । मोत्तूणं नो भदय !, अन्नेणं अत्थि इह सुद्धी ॥७८४॥

तो पंचसाहुसयविसय-वन्दणप्यभिइविणयकिच्चपरो । गहिओ अभिग्गहो तेण, घोसंसारभीएणं
 परिवालइ य जहुत्तं, जत्थ य दिवसे न होंति पंचसया । साहूणं पडिपुन्ना, तत्थ न सो भोयणं कुणइ ॥७८५॥
 इय छम्मासे पालिय, अभिग्गहं तयणु संलिहियदेहो । मरिऊण वंभलोए, देवत्तेणं समुप्पन्नो ॥७८६॥
 ओहिचलेणं तत्थ वि, सुणिऊणं पुव्वकालवुत्तं । सविसेसजयगुरुसाहूण, वन्दणाइम्मि वड्डन्तो ॥७८७॥
 अइवाहिय देवत्तं, तओ चविच्चा पुरीए चम्पाए । नरनाहचन्दरायस्स, पुत्तभावेण उपन्नो ॥७८८॥
 पुव्वभवसाहुददपकूख-वायभावेण तत्थवि स धीमं । सुणिणो ददुं जाइं, सरेइ तोसं च उव्वहइ ॥७८९॥
 एत्तो चिय पियसाहु त्ति, नामधेयं पिऊहिं से विहियं । तरुणत्तणमणुपत्तो, पडिवज्जइ सो य पव्वज्जं ॥७९०॥
 तत्थवि य समत्थतवस्सि-लोयविस्सामणाइकरणपरो । विविहाभिग्गहगहणेक्क-यद्धलक्खोऽपमाई य ॥७९१॥
 संलेहणं करित्ता, पजन्ते सुक्कपमुहक्कपेसु । तियससुहमणुभविच्चा, जहक्कमं जाव सव्वदूठे ॥७९२॥
 सव्वुक्किट्ठं सोक्खं, अणुशुअिय एत्थ लद्धमणुयत्तो । कयपव्वज्जो निरवज्ज-विहियआराहणचिद्वाणो ॥७९३॥
 निम्महियमोहजोहो, ँसुसुमूरियभवनिमित्तकम्मसो । असुसुरविहियमहिमो, हिमगोरं सिवपुरं पत्तो ॥७९४॥
 इय सुड्डुगनाएणं, पव्वज्जं उवगया वि दक्खा वि । आराहणाविहाणं, काउं पारिंति न पमत्ता ॥७९५॥
 जे पुण जह एसो चिय, तह पइभवविहियपव्वसामन्ना । आराहणेजयलच्छिं, ते लीलाए चिय लहन्ति ॥७९६॥

ता निक्कलं कपवज्ज-पालणा मरणकालविसयाए । आराहणाए जणग-त्तणेण णिच्चं पि कायव्वा
 एवं सोच्चा सिस्सेण, जम्पियं पुव्वमकयसामन्ना । नणु मरुदेवी सिद्धा, भणियमिणं किमिह तत्तं ति
 गुराह-

॥७९८॥

॥७९९॥

पुव्वमभावियचित्तो, आराहेइ जइ कोइ मरणंतं । खत्तयनिहिआहरणेण, तं न सव्वत्थ वि पमाणं
 तद्दाहि-

॥८००॥

जइ कीलगाखिवणत्थं, दरं खणंतेण भूमिवट्ठमि । केणवि नरेण पत्तो, रयणनिही कहवि देववसा
 ता किं तेणऽन्नेण वि, तद्दा खणंतेण सो लहेयव्वो । अविसेसेण महीए, तद्दा सव्वत्थ नेगन्तो
 इय जइ सा मरुदेवी, पुव्वमणब्भत्थकुसलकम्मा वि । सिद्धा कंहपि किं एव-मेव सिज्झउ जणो सव्वो

॥८०१॥

॥८०२॥

॥८०३॥

॥८०४॥

॥८०५॥

॥८०६॥

॥८०७॥

आराहणं च विहिणा, काउं पडिपुण्णमीहमाणेण । सुणिणा वा गिहिणा वा, परिकम्ममेयव्वओ अप्पा
 पढमं पि रोगिणा इव, विसेसकिरियत्थिण त्ति दंसेमि । परिकम्मविहीणामं, पुव्वुद्धिं महादारं
 तपपडिचद्धां पुण, पन्नस हवन्ति संगयगुणां । जाइ पडिदाराइ, जहक्कमं ताणि कित्तेमि
 अरिहो १ लिंगं २ सिकूवा ३, विणय ४ समाही ५ मणोणुसही य ६, अणिययविहारदारं ७, रायदारं च
 ८ परिणामो ९ ॥८०८॥

चाओ १० मरणविहत्ती ११, अहिगयमरणं च १२ सीइदरं च १३, तह भावणण दारं १४, चरिमं १५ ॥८०९॥

॥८१०॥

॥८११॥

॥८१२॥

॥८१३॥

॥८१४॥

॥८१५॥

॥८१६॥

॥८१७॥

॥८१८॥

॥८१९॥

॥८२०॥

अरिहो जोगो भन्दइ, सो पुण आराहणाए नायव्वो । सामन्तमन्तिसत्थाह—सेट्टिकोडुंवियाईणं
राईसरसेणावइ—कुमारपभिईणमज्जवमज्जनयरो । तेसिमडविरुद्धकारी, विरुद्धसंसग्गिपरिहारी
जो जइणो चिन्तामणि—कूपे चि करेइ तीए बहुमाणं । पत्थेइ थिरणुराओ, जो जइसज्जत्तमचत्थं
आराहणाजरिहेसु य, जो वच्छल्लं करेइ अणवरयं । भावेइ दुल्लहत्तं, तीए धम्मे पमाईणं
आलोएइ य निच्चं, मच्चुं पच्चूहमीहियत्थाणं । तस्स य निरोदसाहण—माराहणमेव भावेइ
अरिहन्तेसु य पूया—सक्कारं कुणइ निच्चमुज्जुत्तो । भावेइ य गुणगुरुयं, तेसिं गुणमणिकरंडाणं
पवयणपंसणाए, रमेइ विरमेइ धम्मनिन्दाओ । गुणगुरुभत्तीए, सत्तीए सजइ निच्चं
सुमणे समणे वन्दइ, सुट्ठु निन्देइ णिययदुच्चरियं । गुणसुट्ठिएसु रज्जइ, सजइ सइ सीलसन्धेसु
वज्जेइ कुंससग्गिं, संसग्गिं कुणइ सीलवन्तेहिं । निच्चं पि गुणे गिण्हइ, परस्स सन्ते वि नो दोसे
दुट्ठपमायपिसाए, निहणेइ हणेइ इंदियमइंदे । ताडेइ य दुच्चरियं, मणमकडमुक्कदुपयारं
नाणं सुणेइ नाणं गुणेइ, नाणेण कुणइ किच्चाइ । १ नाणाहिएसु रज्जइ, अणुसज्जइ नाणदाणम्मि

अकुसलखओवसमओ, निययं कुसलाणुबन्धओ चेव । इइ गुणसत्तो सत्तो, सो चिय आराहणा-अरिहो ॥८२१॥
 तह कुगईपहसहाए, जिणइत्तु परेसि कहमवि कसाए । पसमेइ पसंतमणो, जो सो आराहणा-अरिहो ॥८२२॥
 अणुवसमपरे वि परे, कुणमाणो सम्मसुवसमोवायं । आराहणारिहत्तं, लहई चिय सुद्धभावाओ ॥८२३॥
 आराहणाठिएण वि, कसायसल्लं सपुद्धरेयव्वं । जो पढमं पि तमुद्धरई, तदरिहो सो वि नायव्वो ॥८२४॥
 जो य न तहारिहेण, मन्नो अन्नस्स तदरिहो सो वि । ईयरो वि तदरिहो, जइ कहमवि ववहरणजुन्नाओ ॥८२५॥
 इहरा आराहणसंठियस्स, संधाणुगम्भमाणस्स । धणवइयओसकरणा, मालिन्नं पवयणस्स भवे ॥८२६॥
 संमाणदाणसिक्खावणाहिं, ठिइधरियपरिअण्चाई । जो सो वि तदरिहो खलु, इहरा लोगम्मि परिवाओ ॥८२७॥
 तदसामत्थे पुण सव्व-हा वि धम्मियविसिट्ठलोयमओ । जहतह तप्परिचाई वि, तदरिहो होइ विन्नेओ ॥८२८॥
 तह पर्यईए विणीओ, पर्यईए चेव साहसेक्कणो । पर्यईए सुकयन्नू, निच्चियनिगुणभवठिई य ॥८२९॥
 तत्तो य तव्विरत्तो, पर्यईए चेव अप्पहासो य । पर्यईए अदीणो, पर्यई पडिवन्नसुरो य ॥८३०॥
 आराहणाए जो वि य, ठियं जणं जणियपावपरिहारं । सोउं दट्ठुं च भवे, तव्वत्तिरसिज्जमाणमणो ॥८३१॥
 होहं अहं कंहं पि हु, कयावि कमचिन्नपुन्नसामन्नो । किं मन्ने पुन्नेहिं, सव्वन्नुविहीए इयरूवो ॥८३२॥
 इय वासणापहाणो, धीवलिओ थिरपसन्तपर्यई य । सिट्ठजणस्स बहुमओ, नेओ आराहणा-अरिहो ॥८३३॥

अहवा

अचंचंतचंडमणवयण-कायकिरिया वि कूरकम्मा वि । अणवरयं महुमेरय-पिसियाउमणलालसमणा वि ॥८३४॥
थीवालुड्डमरण-चोरिकपरिस्थिसेवणपरा वि । अलिउछावाभिरती वि, धम्मविहिओवहासा वि ॥८३५॥
होऊण पुव्वकाले, किं पि हु वेरगगकारणं पण । पच्छा पच्छायावा, परमोवसमं पवजंति ॥८३६॥
जे ते वि हुंति आरा-हणाए अरिहा सुहासया धीरा । रायसुयवंकचूली, चिलाइपुत्ताइणो व्व धुवं ॥८३७॥

तहाहि—

सुविभत्ततियचउपह—चचरदेवउलभवणरमणिज्जे । सिरिपुरनगरे राया, अहेसि नामेण विमलजसो ॥८३८॥
वड्डरिक्कुभनिग्गेय—लगगरूहिरारुणुव्वडच्छायो । परिकुवियजमकडक्खो व्व, जस्स खणो रणे सहइ ॥८३९॥
जस्स य जिणसुणिचलणु—प्पलेसु भसलत्तणं समुव्वहइ । भत्तिवसेण य मणिमउड—किरणटिविडिक्कियं सीसं ॥८४०॥
तस्स य भज्जा निरुव्वम-रूवाइगुणोवहसियसुरदयिया । सयल्लेतेउरपवरा, नामेण सुमंगला देवी ॥८४१॥
जमलगजायत्तणओ, पुत्तो नामेण पुण्णचूलो से । धूया य पुण्णचूला, दोन्नि वि अन्नोन्नणिद्वाणि ॥८४२॥
नवरं अणत्थसत्थं, उप्पायंतो पुरम्मि सव्वत्थ । भन्नइ स पुण्णचूलो, जणेण किर वंक्कलि चि ॥८४३॥
नामेण इमेणं चिय, संपत्तो सो पसिद्धिमन्नदिणे । तदुवालंभायवण—रूडेणं सो नरिदेणं ॥८४४॥

निव्विसओ आणत्तो, ताहे नियपरिजणेण पस्सियस्सिओ । तीए विय भइणीए, सहिओ नयराउ नीहरिओ ॥८४५॥
लंघित्ता नियदेसं, वच्चंतो पउरगिरिसणाहाए । हरिहराऽऽहयंकुंजर—विमुक्कसिक्कारभीमाए ॥८४६॥
नीरंथगरुयतरुवर—पडिरुद्धाइच्चकंतिपसराए । १ पसरंतसरहसहरिसि—एवसवणपलाणसीहाए ॥८४७॥
सीहावलोयणाउल—मयउलकीरंतदरिपवेसाए । वेसाए व्व सया वि हु, महाभुयंगेहिं कलियाए ॥८४८॥
अडवीए निवडिओ सो, कत्थ वि य अदिस्समाणमग्गाए । तण्हालुहाकिलंतो य, जंपिउं एवमाहत्तो ॥८४९॥
रे पुरिसा ! उच्चतरुंमि, आरुहिताज्वलोयह दिसाओ । किं अत्थि एत्थ कत्थ वि, जलासओ एवसिममहवा वि ॥८५०॥
तव्वयणेणाऽऽरूढा, पुरिसा उच्चम्मि पवरतरुसिहरे । अवलोइउं पवत्ता, दिसिवलयं णिउणदिट्ठीए ॥८५१॥
अह थैवभूमिभागे, मसिकोइलगवलसामलसरीरा । जलणं पज्जालित्ता, भिच्छा आलोइया तेहिं ॥८५२॥
सिंहं च इमं नरवइ—सुयस्स तेणावि जंपियं भदा ! । गच्छह एसिं समीवे, पुच्छह मग्गं एवसिमहुत्तं ॥८५३॥
इय सोळ्ळणं पुरिसा, गया समीवम्मि तेसिं भिच्छाणं । आपुच्छिउं पवत्ता, मग्गं भिच्छेहि तो भणिया ॥८५४॥
कत्तो तुब्भे एत्था—गया तहा कस्स संतिया किं वा । देसंतरं समीहह, गंतुं साहेह ताव इमं ॥८५५॥
पुरिसेहिं जंपियं सिरि—पुराओ नामेण वंकचूलि ति । विमलजसरायपुत्तो, पिउअवमाणाउ नीहरिओ ॥८५६॥
परदेसं वच्चंतो, इहागतो तस्स सेवगा अम्हे । मग्गस्स पुच्छणट्ठा, तुम्ह समीवं समणुपत्ता ॥८५७॥

भिच्छेहि' जंयियं भो !, तं दंसह अरुह नरवइस्स सुयं । पडिवन्नं पुरिसेहि, बलिज्जण य दंसिओ कुमरो ॥८५८॥
 अह दुराउ चिय मुक्क-कंडकोदण्डपमुहसत्थगणा । भिच्छा नमिउं कुमरं, चिंतेउमिमं समादत्ता ॥८५९॥
 एवंविहंसुंदराय-लवखणालंकिओ इमो अरुह । जइ कहवि होइ सामी, ता जायइ सव्वसंपत्ती ॥८६०॥
 इय चिन्तिज्जण तेहि, निडालतडधडियपाणिकोसेहि । सविणयपणयं भणियं कुमार !, विन्नवणियं सुणसु ॥८६१॥
 चिरसमुवज्जियपुन्नेण, नूणं तुम्हासिा पवरपुरिसा । दीसंति ता पसीयह, आगच्छह अरुह पल्लीए ॥८६२॥
 कुणह नियपायंकय-पविचियाए य तीइ रज्जं च । सामिवियलाण अम्हं, एत्तो सामी तुमं चेव ॥८६३॥
 इय सप्पणयब्भत्थण-पस्सहत्थियनियकुलव्वत्थेण । पडिवन्नं कुमरेणं, विसयासंगीण किमकिच्चं ॥८६४॥
 अह परियणेण सहिओ, पडिडुचिचेहि' तेहि' भिच्छेहि । दंसिज्जमाणमगो, पडुच्च पल्लिं पयडो सो ॥८६५॥
 अब्बंतनिविडुमदुग्गमेण, सणियं पहेण गच्छंतो । सीहगुहापल्लीए, तीए अदूरग्गि संपत्तो ॥८६६॥
 दिट्ठा य कुमारेणं, दंसणमेत्ते वि दिनभूरिभया । विसमगिरिदुग्गलगा, कयन्तज्जणि व्व सा झत्ति ॥८६७॥

अवि य— ॥८६८॥
 एगत्थनिहियकुंजर-महंतदंतोवरइयपरिवेढा । अन्नत्थ मंसविक्रय-मिलत्तज्जणजणियहलत्रोला ॥८६९॥
 एगत्थ १ बंदपग्गाहिय-पहियकीरंतकलणरुन्नखा । अन्नत्थ विणासियजंतु-२ रुहिरविलफ्फिलियमहिवट्ठा

एणत्थ 'घोरसरधुरु'—^१ 'दुरन्तकोलेयनिग्रहदुपेच्छा । अनत्थुच्छं वियपिसिय—भक्खणुम्मिलियसउणिकुला
 एणत्थ परोणरवहर—भावजुद्धं तंभीमभिह्वभडा । अनत्थ लक्खविं धण—पयट्ठएगगधाणुक्का
 जत्थ य दुहत्तजणमाणम्मि, धम्मं वयन्ति निक्कम्मा । गिज्झइ य परममंडण—मडक्कित्तिमं परजुवइसंगे
 सलहिज्झइ मइविभवो, विसिट्ठ [विसत्थ] जणवंचणम्मि दढवेरं । बुद्धइ हियभासिम्मि, तव्विवरीए य मित्तत्तं
 जह तह भासित्तणमडवि, वन्निज्झइ वयणकोसलत्तेण । सत्तवियलो त्ति भन्नइ, नयाणुवत्ती वि मूढेहि
 इय एवंविहलोण, संकुलाए य तीए पछीए । अच्चन्तपाववसगो, नरयकुडीए व्व स पविट्ठो
 ठविओ य सवहुमाण', चिरपछीवइययम्मि भिह्वेहिं । निययपरक्कमवसओ, जाओ अचिरेण पछिवई
 अवगणियकुलायारो, अविचिन्तियजणगधम्मववहारो । अवहत्थियलज्जभरो, विस्सुमरियसाहुधम्मगिरो
 वणवारणो व्व अणिवा—रणो सया तेण भिह्वलोण । परियरिओ अणवरयं, पाणिवहाईसु वट्ठतो
 पचासन्नपुरागर—मंडवकव्वडविणासणुज्जुत्तो । थीवालबुड्ढवीसंभ—घायदिन्नावहाणो य
 निच्चं जूयपसंगी, निच्चं चिय मज्झमंसउवजीवी । तत्थेव य जायई, कालं बोलेइ लीलाए
 अह अणया कयाइ, वचंता कहवि सत्थपब्भट्ठा । कइवयसिस्सपरिवुडा, संपत्ता तत्थ आयरिया
 जाओ य तम्मि समए, निवडंतुदामसलिलपव्वभारो । तंडवियसिंहंडिकुलो, पढमो चिय पाउसाड्डरंभो
 ॥८७०॥
 ॥८७१॥
 ॥८७२॥
 ॥८७३॥
 ॥८७४॥
 ॥८७५॥
 ॥८७६॥
 ॥८७७॥
 ॥८७८॥
 ॥८७९॥
 ॥८८०॥
 ॥८८१॥
 ॥८८२॥

रेहन्ति जग्मि पल्लव-पसाहिया साहिणो महीवट्टं । अवगुंठियं व छज्जइ, निरंतरं हरियपडण ॥८८३॥
 गिरिसिहरेहिं तो तुंग-लोलकल्लोलरवनिहेण जहिं । गिम्हं व सवंतीओ, महानईओ पलोइं ति ॥८८४॥
 जग्मि य पउजलाउल-महिमंडलदुग्गमगपरिभग्गा । दूराउ चिय सुमारिय-दइया पहिया नियंचति ॥८८५॥
 इय एवंविहरूवं, वरिसायालं पलोइउं सरी । समणे सुगुणपहाणे, महुरगिरिए इमं भणइ ॥८८६॥
 भो भो महाणुभावा !, उब्भित्तणंकुरा मही जाया । कुंथुपिणीलियपउरा, ता एत्तो जुज्जइ न गंतुं ॥८८७॥
 जम्हा जिणेहिं कहिया, सारो धम्मस्स एत्थ जीवदया । तच्चिरहम्मि य दिक्खा, निरत्थिया कुनिवसेव व ॥८८८॥
 एत्तो चिय वासासुं, सुण्डिलीणंगुंगवावारा । कुम्भु व महामुणिओ, एगट्ठाणम्मि निवसंति ॥८८९॥
 ता जामो पल्लीए, इमाए किर एत्थ वंकचूलिं ति । विमलजसभूवइसुओ, सुम्मइ भिच्छाण नाहो ति ॥८९०॥
 तं मग्गित्ता वसहिं, अइलंघेमो इमं वरिसयालं । एवं च निकलंकं, अणुचिणं होइ सामण्णं ॥८९१॥
 पडिवन्नं समणेहिं, तओ गया वंकचूलिणो गेहे । गब्बुग्गीवेण मणाग-मेत्तयं तेण पणिवइया ॥८९२॥
 दिन्नासीसेण य मुणिवरेण, भणियं अहो महाभाग ! । अम्हे सत्थव्वट्ठा, संपइ गंतुं च असमत्था ॥८९३॥
 जिणसासणसरवराय-हंसनरनाहविमलजसपुत्तं । सोऊण तुमं इहइ, समागया ता महाभाग ! ॥८९४॥
 उवणेहि किं पि वसहिं, चाउम्मासं जहा इह वसामो । पयमेत्तं पि न गंतुं, कप्पइ एत्तो तवस्सीणं ॥८९५॥
 अह पावपरिणएण वि, अणजसंगइसमुत्थदोसाओ । तेणं भणियं भयवं !, नो वसिउं जुज्जए एत्थ ॥८९६॥

जेणं इह संसासी, पाणिबहाऽधिरमाणसो कूरो । लोगोऽणजो खुदो, न साहुसंवासजोगो चि ॥८९७॥
 तो सुणिवहणा भणियं, अहो महाभाग ! किमिह लोणेण । जीवाण रक्खणं चिय, कायव्वं सव्वजत्तेणं ॥८९८॥
 कुंथुपिवीलियपडलाऽऽलम्भि, नव हरियसलिलकलियम्भि । भूमितले वच्चंता, जइणो धम्माउ भस्संति ॥८९९॥
 ता दंसेसु निवासं, साहिजं कुणसु अम्ह धम्मम्भि । उत्तमकुलप्पसूयाणं, दूसणं पत्थणाभंगो ॥९००॥
 एवं सोच्चा नरवइ-सुएण भणियं कयंजलिउडेण । भयवं ! देसो वसहिं, परं न एत्थाऽऽव्वसंतेहिं ॥९०१॥
 तुम्हेहिं श्रेवमेत्ता वि, मज्झ लोयस्स धम्मसंचंथा । कहियव्वा नूण कहा, किंतु सकज्जम्भि जइयव्वं ॥९०२॥
 जम्हा तुब्भं धम्मे, वन्निज्जइं सव्वजीवपरिक्खवा । अस्सच्चवयणविरइं, परधणगिहिणीपरिचाओ ॥९०३॥
 महुमज्जमंसपरिभोग-वज्जणं निच्चमिं दियजओ य । एव करंते य धुवं, सीयइ अम्हाण परिवारो ॥९०४॥
 अहह ! कहं सकुलक्कम-संबद्धजिणिं दधम्मसव्वरसं । विरसुमरइ दुसंगइ-गसिओ वि हु अज वि न एस ॥९०५॥
 इय चिंतंतेण सुणी-सरेण पडिवज्जिया ववत्था से । १धम्मविवरंमुहम्भि वि, जणम्भि जुत्त चिय उवेहा ॥९०६॥
 तो वंकचूलिणा पण-मिज्जण तेसिं समप्पिया वसही । सज्झायझाणणिरया, ठियो य ते तत्थ भयवंतो ॥९०७॥
 कुव्वंति विविहदुक्कर-तवचरणमणुत्तरं अहिजंति । नयभंगगहणमागम-मणुपरियइंति य तदत्थं ॥९०८॥
 भावेंति भावणाओ, पालिंति वयाइं निरह्याराइं । सुणिणो महाणुभावा, सुगुहसमीवड्डिया संता ॥९०९॥

तत्तो-

संथवसथेवुप्पन्न-भत्तिगा वंकवूलिगा सम्मं । गिययपहागपरियगो, वाहरिऊग य इमं भणितो ॥९१०॥
हंभो देवाणुपिया !, खत्तियकुलसंभवं ममं सोच्चा । माहणवणियप्पमुहो, विसिद्धलोगो इहं एही ॥९११॥
तम्हा एत्तो न गिहम्मि, जीवघाओ न मंसपरिभोगो । नो मज्जपाणकीला, कायव्या किंतु पछिवहिं ॥९१२॥
एवं च कए एए वि, साहुणो दूसुक्कविचिकिच्छा । गिण्हंति तुम्ह भवणसु, भत्तपाणं जहावसरं ॥९१३॥
जह आणवेइ सामी, तह काहामो त्ति तेहिं पडिवन्नं । वोलाविंति य दिवसे, मुणिणो वि सकजउज्जुत्ता ॥९१४॥
अह मुणिवड्ढणा नाउं, विहारकालं ममत्तरहिण्ण । सेज्जायरो त्ति विहिणा, कहियमिमं वंकवूलिस्स ॥९१५॥
भो नरवइसुय ! तुह वसहि-दाणसाहेज्जेकमासज्ज । एत्तियदिणाइं वुत्था, एत्थं अम्हे समाहीए ॥९१६॥
एत्तो पुण पडिपुण्णा, वट्ठइ अवही विहारसमओ य । संपत्तो लक्खिज्जइ, इमेहिं पच्चकूखलिं गेहिं ॥९१७॥
पेच्छसु ^१वइउकंता, कच्छा उच्छूणमिन्तजंतेहिं । सव्वत्तो सगडेहिं, अकंता सयलमग्गा वि ॥९१८॥
थेवसलिलाउ पव्वय-नईउ वसभा वि जायदढ्ढयामा । सुक्कसलिला य पंथा, गामा ^२पन्नायचिकूवच्छा ॥९१९॥
ता भो महायस ! तुमं, परमुवयारि त्ति भन्नसे एवं । गामन्तरगमणट्ठा, अणुजाणसु संपयं अम्हे ॥९२०॥
जम्हा गौलसाइय-मेहभमरउलसउणिसुमुणीणं । हुन्ति अनियत्ताओ, वसहीओ सहावओ चेव ॥९२१॥

इय भणिउं मुणिवइणो, गंतुं संपट्टिया सह सुणीहिं । तेसिमणुव्वयणट्ठा, पछिवई पट्टिओ ताहे
 अह सखीहिं समं चिय, ताव गओ जाव नियसीमंतं । तो वंदिऊण सूरिं, पयंपिउं एवमाऽऽहत्तो
 भयवं ! एत्तो उवरिं, एसा परदेससंतिया सीमा । ता गच्छह वीसत्था, अहं पि सगिहम्मि वच्चा मि
 वज्जरियं मुणिवइणा, नरवइसुय ! जा ताए सह ववत्था । धम्माकहणसरूवा, आसी सा संपयं पुन्ना
 ता तुज्झ अनुवाए, धम्मवएसं पयंपिउं किं पि । वंछत्थि वच्छ ! वुच्चउ, किंवा पुवं पिव निसेहो
 उच्चालियचलणा एत्थ, सूरिणो केत्तियं कहिस्संति । इय चिंतिऊण तेणं, पयंपियं भणसु सुकरं ति
 एत्थन्तरम्मि सखी, सविसेससुयोवओ गओ नाउं । जेहिं नियमेहिं जायइ, इमस्स धम्ममुमुहा बुद्धी
 जत्तो पच्चक्खं चिय, उप्पज्जइ आवयापडिग्घाओ । मुणइ य एयं गियमा, नियमाण फलं इमाणं ति
 तो कहइ जहा भइय !, जीवे घाओ न ताव दायव्वो । जाव न सत्तट्ठए, पच्छाहुत्तं नियत्तो सि
 एगो एसो नियमो, वीओ पुण मा अनायनामाणि । भविस्वहसि फलाणि तुमं, अच्चन्तछुहाऽभिभूओ वि
 तइओ पुण गरुयनरिंद-अगमहिंसी न कामियव्व च्ति । भोत्तवं नेव य काय-मंसमेसो चउत्थो च्ति
 एए चउगे वि तुमं, जालीवं सव्वजत्तओ नियमे । पालेज्जसु एयं चिय, जग्घा पुरिसाण पुरिसवयं
 किंच—

॥९२२॥

॥९२३॥

॥९२४॥

॥९२५॥

॥९२६॥

॥९२७॥

॥९२८॥

॥९२९॥

॥९३०॥

॥९३१॥

॥९३२॥

॥९३३॥

माणेवककणगमुत्ता-हलाईं महिलाण मंडणं एयं । पडिवन्नपालणं पुण, सप्पुरिसाणं अलंकारो ॥९३४॥
 छिज्जउ सीसं परिगलउ, संपया बन्धवा वि विहडंतु । पडिवन्नपालणे सुपुरि-साण जं होइ तं होउ ॥९३५॥
 सदस्सदविसेसणं पि हु, एत्तो चिय बुच्चइ इह नराणं । अन्नह समम्मि पंचि-दियत्तणे होज कह भेदो ॥९३६॥
 इय मुणिवड्ढा भणिए, सम्मसम्मिगहचउक्कमाऽऽदाय । काऊणं च पणामं, भिच्छवई पडिगओ सगिहं ॥९३७॥
 सिस्सज्जेण परिचुडा, मुणिवड्ढो वि य जहाभिमयदेसं । इरियासमिड्ढुत्ता, सणियं गंतुं पयड्ढु ति ॥९३८॥
 इयरस्स य पावपओयोगेसु, अणवरयकरणपउणस्स । नाणाविहवसणसया-उलस्स वचान्ति दियहाइं ॥९३९॥
 अह अन्नया कर्याई, अत्थाणीमंडवे निसण्णेण । तेणं पयंपियमिमं, चिरमिह ववसायरहियस्स ॥९४०॥
 वोलंति वासरा मे, ता भो पुरिसा ! पुं व नयरं वा । गामं सत्थं बुच्चियं, सन्वत्थ पलोइउं एह ॥९४१॥
 जेण तयं लुंटेउं, वच्चासो सेसकज्जाएण । महुमहणं पि विमुंचइ, लच्छी ववसायपरिहीणं ॥९४२॥
 आयन्निऊण एवं, तहत्ति पडिसुणियसासणा झत्ति । पुरिसा जहुत्तठाणाइं, हेरिऊणाऽऽगया चिन्ति ॥९४३॥
 नाह ! निसामेहि महा-सत्थो बहुसारवत्थुपडिपुणो । असुगपहेणं एही, दोणं दिवसाणमुवरिम्मि ॥९४४॥
 ता जइ^२वट्ठाबंधं काउं, अच्छह अणागयं तुन्ने । ता पावेह जहिच्छिय-लच्छीविच्छड्डुमचिरेण ॥९४५॥
 एवं सोच्चा कडवय-दिणाणमुच्चियं गहाय पाहेज्जं । नियपरियणपरिकिन्नो, पछिवई तं गओ ठाणं ॥९४६॥

सो पुण सत्यो अवसुण-दोसओ तं पंहं विमोचूण । मगंतरेण लग्गो, पत्तो य समीहियएसं ॥९४७॥
 भिच्छाहिवो य तप्पह-पलोयणं कुणइ अणिमिसच्छीहिं । नवरं पुव्वाणीयं, संवलणं निड्डियं सव्वं ॥९४८॥
 ताहे विच्छायमुहो, पीडिजंतो छुहाइ पडिवलियो । पत्तो पल्लिसमीवे, तत्तो गंतुं अचाइत्तो ॥९४९॥
 सिसिररुच्छायाए, नवकिसलयसत्थरे 'समकिलंतो । पाशुकनीसंहगो, विस्सामं काउमाढत्तो ॥९५०॥
 परियणपुरिसा य गया, सव्वत्तो कंदमूलफलेहं । अह एगत्य पएसे, तेहिं अवलोयमाणेहिं ॥९५१॥
 फारफलभारभज्जिर-साहासयसंकुलो महासाही । किं पागनामधेओ, दिड्डो अचन्ततुड्डेहिं ॥९५२॥
 गहियाणि जहिच्छाए, फलाणि तत्तो विपाकपिं गाणि । उवणीयाणि य सिरिंक्र-चूलिणो विणयपणएहिं ॥९५३॥
 भणियं च तेण हंभो !, फलाणि एयाणि किमभिहाणाणि । दीसन्तसुं दराइं, न कयाइ वि दिट्ठपुव्वाइं ॥९५४॥
 तेहिं भणियं सामी, न याणिमो नामधेयमेयाणं । पागवसेणं केवल-मणुमाणेमो रसं पवरं ॥९५५॥
 पल्लिवइणा वुत्तं, हवंति जइ अमयनिच्चिसेसाणि । अमुणियनामाणि इमाणि, तहवि भुंजाभि न फलाणि ॥९५६॥
 तव्वेलावत्तगमेग-मेव मोत्तुं च छुहकिलंतैहिं । आढचाइ ताइं, भोत्तुं पुरिसेहिं सेसेहिं ॥९५७॥
 मुहमुहरेसुं तेसुं, विसएसुं व पणिइम्मि विरसेसुं । भुंजेउं सुत्तेसुं, विसवसओ चेयणा नट्ठा ॥९५८॥
 अह पमिलाणच्छिजुया, अन्तो चिय मुज्झमाणनिस्सासा । निहाइउं पवत्ता, सुहसेजाए पसुत्त व्व ॥९५९॥

अह तज्जीयं धेतुं व, चोरो इव दिणयोरो गओ अत्थं । तग्गमणं पि य पक्खीहिं, पिसुणियं वाउल्लवेणं ॥९६०॥
 कुणमाणो जीयलोयं, कुंकुमसंजियं व सव्वत्तो । कयचक्कवायविहुरो, संझाराओ पवित्थरिओ ॥९६१॥
 गवलगुलियासमप्पह—पडसंछाडयत्तणु व्व १ पंसुलिया । ताविच्छगुल्लक्कसिणा, वियंभिया तिमिरिंछोली ॥९६२॥
 २ निच्चविडप्पगसिज्जंत—चं३ पव्वभट्टसगलपडलं व । ३ एक्कसरियाए सव्वत्थ, पसरियं तारयाजालं ॥९६३॥
 तो तिजयविजयदिक्खिय—वम्महमुणिसयणफलिहफलं व । तियसभवंगणु—च्छगणुक्कलहोयकलसो व्व ॥९६४॥
 गयणसरोवरवियसंत—सहस्सपत्तं व रयणिरमणीए । ४ रोयण—थोर—थवक्को व्व, उग्गओ तुहिणकिरणो वि ॥९६५॥
 ताहे गमणज्जुकूलं, वेलं कलिज्जण पछिनाहेण । सुत्तं त्ति मन्नमाणेण, बोहिया ते गुरुगिराए ॥९६६॥
 पुणरुत्तं जंपिया वि हु, न जाव थेंवं पि देन्ति पडिवयणं । ताव समीवे ठाऊण, निउणमवलोइया सव्वे ॥९६७॥
 निन्नट्टजीवियव्वे, सव्वे दट्ठुण चिंतियं तेण । अमृणियनामफलाणं, उवयोगकलं अहो एयं ॥९६८॥
 अहमज्जि एयमज्जत्थं, इमां भोतुं फलाणि वच्चंतो । जइ निक्कारणवच्छल्ल—मुणिवइनियसो न मे हुन्तो ॥९६९॥
 ते गुरुणो गुणनिहिणो, तमतलसिहिणो जयंतु जाजीवं । जेहिं नियमप्पयाण—च्छलेण जीयं च मे दिन्न ॥९७०॥
 इय सुचिरं गुरुमुववूहि—ऊण अब्बन्तसोगविहुरंगो । तप्पहरणाडुवगरण—मेगठाणम्मि ठविऊण ॥९७१॥
 भडचडयरपरिखित्तो, पुब्बिं भमिऊण पछिमज्झम्मि । कह संपइ एगागी, तत्थ वि मयसव्वपरिवारो ॥९७२॥

दंसिस्सामि मुहमहं, लोपाणं पयडमेव वञ्चंती । इय चिंतंती चलिओ, जाए रयणीए मज्झस्मि ॥९७३॥
 अह सिंघं चियं पत्तो, निययगिहे खगमेत्तयसहाओ । केणावि अनज्जंतो, सेज्जामवणस्मि य पविट्ठो ॥९७४॥
 पेच्छइ य पज्जलन्तां—पईवपसरत्तकंतिपडलेण । सेज्जाए निययभजं, पुरिसेण समं सुहपसुत्तं ॥९७५॥
 ताहे भालयलसमु—ह्छंसंतंगन्तत्तिवलिविगरालो । दन्तगभागनिट्ठुर—दट्ठोडो गाढकोवेण ॥९७६॥
 विष्फारियफाराण—नयणुब्बडकंतिपडलपछवियं । आयडिहउण खगं, चिंतंतेउमिमं समाढत्तो ॥९७७॥
 को अज्ज एस कीणास—वयणमणुसरिउमिच्छइ वरागो । जो मइ जीवंते वि हु, मम भज्जं सेवइ अणजो ॥९७८॥
 किं वा इमा वि पावा, मम भज्जा चत्तलजमजाया । पुरिसाहमेण केण वि, सद्धिं एवं पसुत्तं चि ॥९७९॥
 एत्थ ट्टियाणि दोन्नि वि, इमाणि खंडेमि मंडलगेण । अहवा लोयविरुद्धे, इत्थीए वहे कंहं एस ॥९८०॥
 विवकंतुक्कडपरचक्क—करिषडाडोवविहडणपयंडो । वावारिज्जइ बहुसर—पत्तकित्ती महाखगो ॥९८१॥
 तो एयं चियं एककं, हणामि इइ जाव देइ नो धायं । ता चिरगहियाभिग्गह—मणुसुसरइइत्ति स महप्पा ॥९८२॥
 ताहे पच्चोसविक्रय, सत्तट्ठपयाइं जाव पहेरइ । उवरिं पीढिउक्खलणे, खगणेण खडक्किक्कयं ताव ॥९८३॥
 अह भाउजायादेह—भारपीडिजमाणवाहाए । विहडंतनिविडनिदा—भराए भगिणीए तं सोच्चा ॥९८४॥
 चिरकालं जीवउ मज्झ, भाउगो वंक्कूलिनामो सो । सज्झसवसप्पवुद्धाए, तीए वि [अ] जंपियं सहसा ॥९८५॥
 आयन्निउण एवं, विचिंतियं वंक्कूलिणा ताहे । अहह ! कंहं मम भगिणी, सा एसा पुण्फचूलं चि ॥९८६॥

जीए अच्यंतं गाढ-पणयवसओ ममं सरंतीए । सुहिसयणजणणि-जणगाइणो वि पुवं परिचत्ता ॥९८७॥
 हा ! कहमेयमियाणिं, हणिऊणं नियज्जीवियब्भहिंयं । अइगरुयपावकारी, जीवंतोऽहं सयमलज्जो ॥९८८॥
 कथं व पसत्थतित्थे, गयस्स केण व तवोविसेसेण । हुंता सुद्धी भइणी-विणासजायाउ पावाओ ॥९८९॥
 इय चिन्तिऊण भइणीए, कंठमासज मन्नुभरविहुरो । रोविउमारद्धो णियय-पावचेट्ठाए संतत्तो ॥९९०॥
 कह कह वि पुफ्फचूलाए, विम्हयाऽऽक्खित्तचिच्चपसराए । उववेसिऊण सेजाए, वंक्कचूली इमं भणिओ ॥९९१॥
 भाउग ! विच्छायमुहो, तत्थ वि नीसेसपरियणविहीणो । तत्थवि पच्छन्नो चिय, गिहे किमेवं पविट्ठोऽसि ॥९९२॥
 किं वा जंबूणयसेल-सारसत्तो वि गरुयपयई वि । सहस चिय मं अवलंवि-ऊण एवं परुन्नोऽसि ॥९९३॥
 किंच तुहागमणाम्मि, पडिभवणदुवारवद्धवल्धया । १दल्लफ्फलियजणाउल-रच्छा पल्ली इमा हुंता ॥९९४॥
 अच्चन्ताऽणिट्ठसुम्भवे वि, गाढावयानिवडणे वि । दूरे परुन्नमऽन्नह-मुहरागो वि हु न ते हुंतो ॥९९५॥
 तो तेण तीए कहियो, सव्वो परियणविणासवुत्तन्तो । परपुरिसवुद्धिवावा-रियासिपडिबलणवत्ता वि ॥९९६॥
 एवं च जंपियं भइणि ! नेव सोएमि परिजणविणासं । सोएमि पुण इमं जं, तुमं मए इय हया हुंता ॥९९७॥
 एत्तो चिय इण्हिं पि हु, वइयरमिममेव सुमरमाणो हं । बाहपवाहमित्तं, खलिउं न तरामि नयणेसु ॥९९८॥
 केण पुण कारणेणं, एवं काऊण पुरिसनेवच्छं । भाउजायाए समं, भइणि ! पसुत्तासि कहसु ममं ॥९९९॥

तीए भणियं भाउग ! तुमए पगयम्मि विजयजत्ताए । एत्थागया नडा नच्च णड्डया तेहिं पुट्टाज्हं ॥१०००॥
 अच्छइ इह पछिवई, न व च्चि तो चिंतियं मए एयं । जइ नत्थि च्चि कहिस्सं, ता सोच्चा कोइ रिउपुरिस्सो ॥१००१॥
 साहिस्सइ सीमालाणं, तुम्ह पडिवद्धगाढवेराणं । ते पुण लद्धोगासा, मा पछिं विदविस्संति ॥१००२॥
 तेण मए भणियम्मिमं, अच्छइ सो पछिमउडमाणिकको । सयमेव वंक्रवूली, नवरं कअन्तरासत्तो ॥१००३॥
 कं वेलं पेच्छणयं, दंसेमो मे पर्यपियं तेहिं । वुत्तं च मए रयणीए, जेण सोज्जाउलो नियइ ॥१००४॥
 पारद्धं तेहिं तहेव, तयणु कयपुरिसचारुनेवच्छा । भाउजायाए समं, तुमं व तहियं निसन्नाज्हं ॥१००५॥
 अह मज्जरत्तसमए, उच्चियं दाउं नडाण दायन्वं । निदाघुम्मिसनयणा, इमाए सद्धिं पसुत्तम्मिह ॥१००६॥
 एत्तो उवरिं न मुणेमि, किंपि नवरं खडक्कयं सोच्चा । जीवउ भाया सुचिरं ति, जंपमाणी विउट्ठाज्हं ॥१००७॥
 एवं सोच्चा य ईसिं, पसन्तसोगो पुणो पुणो तेसिं । नियमाग फलं एयं ति, चिन्तयन्तो गमइ कालं ॥१००८॥
 अह परिवारविरहओ, पुराज्जरे लुट्ठिउं अपारन्तो । दट्ठूण परियणं सीय—माणमुपन्नसंतावो ॥१००९॥
 खत्तखणणं विमोत्तूणं, एत्तो मे नत्थि जीवणोवाओ । इय निच्छिउण एगो वि, सो गओ नयरिसुज्जेणिं ॥१०१०॥
 धणवन्तलेयमन्दिर—पवेसनीहरणदारपडिदारे । पेहिच्चा य पविट्ठो, मुसणट्ठा गरुयेगेहम्मि ॥१०११॥
 अह तम्मि नवरि दीसंत—वाहिराकारसुंदरे सोच्चा । कलहं परोप्परं महिलि—याण चिंतेउमारद्धो ॥१०१२॥

नूनं न तह बहुधणं, अत्थि गिहे एत्थ कलहकरणाओ । १ छुल्लुच्छलेत्ति उणाइं, जेण लोए वि पयडमिणं ॥१०१३॥
 संते वि हु थोवधणे, मुठे का होज मज्झ संपत्ती । नहि विंदुणा भरिज्झइ, अइगरुण वि नईनाहो ॥१०१४॥
 इय तं मोत्तण धरं, स महप्पा सयलनयरिपयडाए । गणियाए देवदत्ताए, मंदिरम्मि गओ झत्ति ॥१०१५॥
 खत्तं च पाडिऊणं, कयकरणो रयणरम्मभित्तिम्मि । वासभवणे पविट्ठो, अच्छन्नजलंतदीवम्मि ॥१०१६॥
 दिट्ठा य सुहपसुत्ता, सेज्जाए गाढकोढसुट्टिएण । एगेण नरेण समं, सा गणिया भीसणगेण ॥१०१७॥
 अहह ! कहं एवंविह-धणवित्थारा वि पेच्छ दविणट्ठा । कुट्ठिं पि अभिगमंती, एसा इय वट्ठइ अणज्जा ॥१०१८॥
 अहवा अहं अणज्जो, जो एत्तो वि हु धणं समीहामि । ता पज्जत्तं इमिणा, परमिस्सरगिहमणुसरमि ॥१०१९॥
 ताहे समग्गवणिय-प्पहाणसेट्ठिस्स मंदिरे खत्तं । पाडित्ता सणियगई, झत्ति पविट्ठो भवणमज्जे ॥१०२०॥
 पेच्छइ य तहिं सेट्ठिं, करसंपुडधरियखडियसंपुडयं । पुत्तेण समं लेक्खग-मणुक्खणं चिय करेमाणं ॥१०२१॥
 एत्थ य एगम्मि २ विसोवगम्मि, कहमवि अपुज्जमाणम्मि । रुट्ठो जंपइ सेट्ठी, रे ! रे ! कुलक्खलणकयन्त ! ॥१०२२॥
 अवसर दिट्ठिपहाओ, मा गेहे मज्झ वसिहिसि खणं पि । एत्तियमेत्तत्थखयं, नाजहं पिण्णो वि हु सहिस्सं ॥१०२३॥
 एवं परंपमाणं, उब्भडकोवासाणच्छिविच्छोहं । तं पेच्छऊण चिंतह, पल्लिवई विम्भिओ संतो ॥१०२४॥
 जो एगविसोवगविप्प-णासमज्जलोइऊण पुत्तमज्जवि । निस्सारिडं समीहइ, सो जइ मुसियं गिहं मुणइ ॥१०२५॥

ता नूण मरु धणविण्णास-वसजायहियसंघट्ठो । एवं च किविणपिउणो, न मारणं जुज्झइमस्स ॥१०२६॥
 वच्चाभि मंदिरे नरवइस्स, गिण्हामि वंछियं तत्तो । न हु विरमइ तण्हा वार-णस्स, १तणुविरयनीरेण ॥१०२७॥
 एवं परिभावेतस्स, तस्स रयणी विराममणुपत्ता । अरुणो विफुरिओ पुव्व-दिसिमुहे घुसिणतिलउ व्व ॥१०२८॥
 अह सणियं चिय तत्तो, नियत्तिउ' सो गओ अरुणम्मि । पुट्ठसरीरं गोहं, धेत्तुं च समागओ नयरि' ॥१०२९॥
 मुक्का य तेण तप्पुच्छ-वद्धदढदोरेण अप्पाणं । संजमिऊणं गोहा, निवभवणारोहणनिमित्तं ॥१०३०॥
 निट्ठुरचरणवट्ठभओ य, सो लंघिऊण गिहभित्ति' । पासायं आरुहो पल्लिवई तयणु तुट्ठमणो ॥१०३१॥
 तं उज्झिऊण सणियं, आढत्तो पविसिउ' भवणमज्जे । तन्वेलं पुण तथ य, रत्नो उवरि' विहियकोवा ॥१०३२॥
 मणिभूसणकंठिकडप्प-निहयतिमिरा नरेंदवरभज्जा । सेज्जागया पलोइय, तं जंपिउमेवमाऽऽरद्धा ॥१०३३॥
 को भइ ! तुमं ? चोरो भिह, वंकचूलि त्ति सुवणजणपयडो । मणिकणगचोरेणऽट्ठा, इहागओ तेण इय भणिण ॥१०३४॥
 परिवुत्तं देवीए, न तुमं चोरो हिरन्नमार्इणं । चोरिउमिच्छसि निज्झिण !, जेणं मम संपयं हियं ॥१०३५॥
 तेणं पर्यपियं सुयणु !, मा तुमं एवमुल्लवसु जेण । को सुचिरजीवियऽत्थी, फणिपहुमणिमभिलसइ धेत्तुं ॥१०३६॥
 अह तस्स मयणसच्छह-सरीरसुंदरहस्यिहियाए । इत्थीसहावओ चिय, अच्चन्तं तुच्छवुद्धीए ॥१०३७॥
 कुलगंजणावलोयण-परंमुहाए अणंगविहुराए । तीए भणियं भइय !, २दुरुल्लियपडिसयविगण्णो ॥१०३८॥

अभिगमसु ममं संपद्, सेसा तुह चिन्तित्यसंपत्ती । एत्तो चिय नीसेसा, सविसेसा होहिइ अचिरा ॥१०३॥
 किं नो पेच्छसि अचंचत-निम्मलुम्मिह्खरयणपहपसरं । आभरणमालियं एत्थ सुहय !, एयाए तं सामी ॥१०४॥
 इय तीए गिरं सोऊण, जंपियं वंकचूलिणा सुयणु ! । का सि तुमं किमिहेच्छसि, को वा तुह पाणनाहो चि ॥१०४१॥
 तीए भणियं भदय !, महानरिंदस्स अगमहिसी हं । कयकोवा नरनाहे, एवं एत्थावसामि चि ॥१०४२॥
 पुव्वग्गहिआभिग्गह-मणुसरिऊणं पयंपियं तेण । जइ नरवइणो भज्जा, ता मह जणणि व्व होसु तुमं ॥१०४३॥
 ता मा महाणुभावे ! पुणरवि एवं समुल्लविज्जासि । मइलिज्जइ जेण, कुलं कुलप्पसूयाण तमऽक्किचं ॥१०४४॥
 अहह महासुद्ध ! किमेव-मणुचियं वाउलो व्व वाहरसि । इय निव्वभच्छंतीए तीए, सकोवाए भणिओ सो ॥१०४५॥
 जं सुमिणे वि न पेच्छसि, भूवइभजं पि तमहुणा पत्तं । किं मूढ ! नोवभुंजसि, पडिभणियं तेण एत्ताहे ॥१०४६॥
 अम्ब ! विमुच ग्गाहं, मणसावि हु चितियं न जुत्तमिं । वरमुग्गविसं खइयं, मा कयमेवंविहमक्कजं ॥१०४७॥
 वयणपडिक्कूलावस-सविसेसविसप्पमाणकोवाए । पयडक्खरेहिं भणियं, देवीए तं पडुच्च इमं ॥१०४८॥
 होसि वसे मज्झ तुमं, हयास ! नूणं विडम्बिओ संतो । जाइस्सइ सगं नग्ग-^१खवणओ नवरि रविग्गुत्तो ॥१०४९॥
 अह तेणं सा भणिआ, अम्बा अम्ब चि पुव्वमुल्लविउं । तुममेव संपयं कह, जायं भणिऊण सेवेमि ॥१०५०॥
 एयं च तदुल्लवं, कडगंजतरिओ समग्गमवि सोच्चा । देवीपसायणट्ठा, चिरागओ चिंतए राया ॥१०५१॥

अच्छरियमहो सम्माण-दाणनंदिजमाणहियया वि । नावत्थाणं वंधइ, इत्थी एगत्थ पुरिसग्गि ॥१०५२॥
 जेण सुकुलुगया वि हु, अणुरत्तमणं ममं पि मोत्तण । अमुण्णिज्जंतं पि जणं, कामिउमिच्छइ इमा एवं ॥१०५३॥
 धी धी पडिवंधो सब्ब-हेव रामासु सुहविरामासु । अहह कंहं सुकुला वि हु, विहुरे खिपंति एयाहिं ॥१०५४॥
 अज्जवि कोवि सुपुरिसो, एसो चोरो न जो मुयइ मेरं । पत्थिज्जंतो वि इमीए, सामभेयाइभणिइहिं ॥१०५५॥
 अज्जवि रयणाधारा, धरणी अजवि न एइ कलिकालो । दीसंति जेण एवं-विहाइं वरपुरिसरयणाइं ॥१०५६॥
 जे किर करिंभत्थल-मेक्कपहारेण चैव खंडंति । ते वि हु अवलालोयण-सरपहरहया किलिस्संति ॥१०५७॥
 एसो य महासत्तो, इमीए इय पत्थिओ वि थेंवं पि । सबवत्थं नो चूरइ, ता इत्तो होइ दट्ठव्वो ॥१०५८॥
 इय जाव निवो चिंतइ, ताव विणिच्छयकएण देवीए । भणियं किं रे ! नियमा, नो काहिसि मज्झ वयणं ति ॥१०५९॥
 तेणाजवि अपियं सहरि-सेण एवं ति अह परुद्धो । वाहरियं देवीए, रे पुरिसा ! रायसव्वस्सं ॥१०६०॥
 हीरंतं किमुवेक्खह, धावह एसो इहाऽऽव्वसइ चोरो । इय सोच्चा सब्बत्तो, समागया जामरव्वभडा ॥१०६१॥
 असिचक्कावहत्था, न जा पहारं कुणंति ता रत्ता । भणिया हंहो ! चोरं, ममं व रव्वेज्जह इमं ति ॥१०६२॥
 अह तेहिं पडिरुद्धो, अखुभियचिच्चो महागइंदो व्व । विगमेइ वंकचूली, रयणिं करकलियकरवालो ॥१०६३॥
 देवीए चिहियकोवो, सेज्जाभवणे गओ य नरनाहो । कह कह वि लद्धनिदो, पासुत्तो पच्छिमनिसाए ॥१०६४॥
 अह जायम्मि पहाए, वज्जंतेसु पहायतुरेसु । अवसरनिवेयेणं, पट्ठियमिमं मागहसुएण ॥१०६५॥

अपडिहयपयावो, समत्थतेयस्सितेयनिम्महणो । अक्खंडमंडलधरो, पडिहयदोसाअरपयासो ॥१०६६॥
 पवियंभमाणक्कमला-चरो य अचले पड्डिओ उदए । संमग्गपयासपरो, जयसि तुमं देव ! सुरो व्व ॥१०६७॥
 सुणिऊण इमं राया, कयपाभाइयसमग्गकायव्वो । अत्थाणे आसीणो, निसिवित्तं सुमरमाणो ॥१०६८॥
 एत्थंतरम्मि पुरिसेहि, वंक्कूली कयप्पणमेहि । सो देव एस चोरो त्ति, जंपमाणेहि उवणीओ ॥१०६९॥
 ददूट्ठण य से रुवं, विम्हइयमणेण चित्तियं रत्ता । एवंविहाए कह आ-गिइए चोरो हवेज्जेसो ॥१०७०॥
 जइ सच्चं चिय चोरो, ता किं देवीए नो कयं वयणं । पायं न भिन्नचित्ताण, होइ कत्थ वि जओ खलणा ॥१०७१॥
 अहवा किमज्जेण विगप्पिएण, इममेव ताव पुच्छामि । इइ चित्तिऊण सुसिणिद्ध-चक्खुणा पेक्खिओ रत्ता ॥१०७२॥
 तेण य कओ पणामो, दवावियं आसणं च उचियं से । तहियं आसीणो सो, पुड्डो समयेव नरवइणा ॥१०७३॥
 हंहो देवाणुप्पिय !, कोऽसि तुमं किंच असारिसं कम्मं । अच्चन्तनिंदणिजं, पारद्धं तेण तो भणियं ॥१०७४॥
 सीयन्तपरिणब्भत्थियाण, पुरिसाण खीणविहवाणं । न हु णवरि कायराणं, गरुयाण वि चलइ मइविहवो ॥१०७५॥
 कोऽसि तुमं जं च तए, पुट्ठं तत्थ वि न किं पि वत्तवं । एवंविहकिरियाए, पायडिए णियसरूवम्मि ॥१०७६॥
 रत्ता भणियं मा भणसु, एरिसं होसि तं न सामन्नो । ता अच्छउ ताव इमं, कहेसु रयणीए वित्तं ॥१०७७॥
 देवीए उल्लावो, नूणं रत्ता वियाणिओ सव्वो । इइ निच्छिऊण तेणं, पयंपियं देव ! निसुणेसु ॥१०७८॥
 तुह गेहंसुसिउमणो, अहं पविट्ठो तहिं च देवीए । दिट्ठो कंहपि एत्तो वि, देव अन्नो न वित्तो ॥१०७९॥

पुनरुत्तं पुच्छिओ विहु, जाव इमं चिय स जंपइ महप्पा । सप्पुरिसयाए तुहेण, ताव भणियं नरिदेण ॥१०८०॥
 तो भइ ! वरेसु वरं, तुडोऽहं तुज्झ सुद्धचेट्टाए । तो वंक्कूलिणा भाल-वड्डुकयपाणिकोसेण ॥१०८१॥
 विन्नत्तं एसो चिय, देव ! वरो सव्वहा न कायव्वो । देविं पडुच्च कोवो, जं सा जणणी मए भणिया ॥१०८२॥
 पडिवन्नमिमं रत्ता, तओ वियंभंतगाढपणएण । पुत्ते व्व पक्खवायं, अच्चंतं उव्वहंतएण ॥१०८३॥
 ठविओ महंतसामंत-संतिए सो पयम्मि दिन्नो य । कस्तिरयरयणविहवो, समप्पिओ सेवगज्जो य ॥१०८४॥
 एवं च पत्तविहवो, सो चिंतइ ते समग्गगुणनिहिणो । एरिसकट्टागाणं, निव्वन्धणं सूरिणो जाया ॥१०८५॥
 कहमन्नहा तहाऽहं, जीवंतो कह व मज्झ सा भइणी । कह वा इण्हिं एवं-विहं च लच्छिं अणुहवन्तो ॥१०८६॥
 हा मन्दबुद्धिणो मह, परंमुहस्स वि महाणुभावेहिं । कहमुव्वयरियं तेहिं, परोव्वयारेक्कनिरएहिं ॥१०८७॥
 ते चिय चिंतामणिणो, कप्पदुमा कामधेणुणो य धुवं । नवरं निप्पुणेणं, मए न मुणिया मणां पि ॥१०८८॥
 इय ते चिय शुणिवइणो, सुहे व्व सयणे व्व जणणिज्जणे व्व । देवे व्व सुमरमाणो, अणवरयं गमइ दियहाइ ॥१०८९॥
 अह अबम्मि अवसरे, दमवोसा नाम सूरिणो दिट्ठा । अच्चंतपहिट्ठेणं, पणिवइया ते य भत्तीए ॥१०९०॥
 जोगो त्ति कलिय तेहिं, उवइडो अरिहधम्मपरमत्यो । अणुहवसिद्धो त्ति पर-प्पमोयओ तेण गहिओ य ॥१०९१॥
 जाया य समीवग्गास-वत्तिणा परमधम्मकुसलेण । जिणदाससावणेणं, सह मेत्ती तेण य समं सो ॥१०९२॥
 नयभूरिभंगंभीर-मणुदिणं आगमं निसुणमाणो । वच्छहं कुणमाणो, सयणेसु व तुल्लधम्मेषु ॥१०९३॥

निव्यत्ति'तो जिणमंदिरेसु, सन्वायरेण पूयाई । पुब्बग्गहि्याभिग्गह—निवहं च सया वि चिन्तिन्तो ॥१०९४॥
 जहभणियं जिणधम्मं, परिपालिन्तो पमायविरहेण । सज्जणसलाहणिज्जं, सामंतसिरिं समणुहवइ ॥१०९५॥
 अन्नम्मि य पत्थावे, नरवइयणओ पउरवल्लल्लिओ । कामरूवनरिंदं पइ, चलिओ सो विजयजत्ताए ॥१०९६॥
 कालकूकमेण पत्तो, रिउणो देसस्स सीमभागम्मि । एत्थंतरम्मि पत्तो, पडिसत्तू वि हु तओ तत्थ ॥१०९७॥
 ढलंतचारुचामरं, फुरंतछत्ताडामरं । १थणंतसंदणोहयं ससुल्लसंतजोहयं ॥१०९८॥
 डुकूकन्तमत्तवारणं, भडाण तुट्टिकारणं । २हिंसन्तआसघट्टयं, पढंतभूरिभट्टयं ॥१०९९॥
 रसंततारतूरयं, चोइजमाणसूरयं । वज्जंतजुद्धकूकयं, अब्बोन्नसुक्कहक्कयं ॥११००॥
 ३थुव्वंतचित्तिविधयं अब्बोन्नघायसंधयं । संनद्धवद्धकूकयं, नदन्तजोडुसंखयं ॥११०१॥
 फुरन्तत्तिक्खग्गयं, दलाण ताण लग्गयं । पयंडकोवकारणं, परोप्परं महारणं ॥११०२॥
 तओ य नट्टकायरं, हयाऽऽसजोहकुंजरं । पहारजालजजरं, पढंतदेहपंजरं ॥११०३॥
 किरासि जं महाबलं, परेसिं संतियं बलं । रणाऽऽगयं समग्गयं, खणेण तं पि भग्गयं ॥११०४॥

जो आसि रणंगणुक्कडो, राया कामरूओ महाभडो ।

अह सो वि खणेण निज्जिओ, लहु पाणेहिं कओ विवज्जिओ

॥११०५॥

वंकचूली वि खरपहरभिन्नंगओ, विजियपडिवक्खु, समराउ लहु निगतो ।
 पत्तु उज्जेणिनयरीए धायाऽऽसरो, तस्स आगमणि तुट्ठो दढं नखरो
 वेजसत्थेण से वणचिकिच्छा कया, नेव जाया मणांगं पि नीरोगया ।
 रोहपत्ता वि विहडन्ति धाया पुणो, चत्तजीयाऽऽसओ तेण धुवमप्पणो
 तो पुणो सोगगगिरसरो भूवई, भणइ वेज्जे अहो मज्झ सेणावई ।
 जेण केणावि दिव्वोसहेणं लहुं, होइ नीरोगु तं देह एत्तो बहं
 तयणु वेज्जेहिं सत्थाइं संचित्तिं, निउणवुट्ठीए अवरोप्परं निच्छिउं ।
 कायमंसोसहं संसियं सोहणं, तस्स धायव्वणणं च सरोहणं
 अह—

॥११०६॥

॥११०७॥

॥११०८॥

॥११०९॥

जिणधम्मणरत्तिण निरुत्रमत्तिण, कायमंसु पडिसिद्धु तिण ।
 वरि जीचिउ वच्चउ नियसु म सुच्चउ, तो वि एउ सुमरंतएण

अह जइ पुण निग्गमणय—जुत्तजिणदासवयणओ कुणइ । ओसहम्मिं ति रत्ता, पुरिसं पेसित्तु
 आहूओ इंतो पुण, देविदुगं पेच्छिउण । जिणदासो पुच्छइ कीस, रुयह ताहिं च संलत्तं
 मयनादाणं सोहम्म—कथं देवीणमिण्हिं अम्हाणं । मरिउण वंकचूली, असुत्तमंसो हवइ नाहो

॥१११०॥

॥११११॥

॥१११२॥

॥१११३॥

गामाउ

जइ पुण तुह वयणाओ, कहंपि किर कायंसमडसिही सो । ता नूणं भग्गनियमो, पडिही अनत्थ कुगईए ॥१११४॥
 एएण कारणेणं, रेएमो निब्बरं महाभाग ! । एवं च तुमं सोच्चा, जं जुत्तं तं करेज्जासु ॥१११५॥
 आयन्निज्जण एवं, विव्हियचित्तो गओ स उज्जेणि । दिट्ठो य वंक्कूली, नरवइवयणाणुरोहेण ॥१११६॥
 भणिओ य सुहय ! नो कीस, कुणसि तं कायंसपरिभेगं । जायारोगसरीरो, पायच्छित्तं चरेज्जासि ॥१११७॥
 तेणं पर्यपियं धम्म-मित्त ! एवं तुमंपि उवइससि । जाणन्तनियमभेगे, पच्छित्तं कं गुणं जणइ ॥१११८॥
 जइ नियमं भंजित्ता, तप्पायच्छित्तमणुचरेयव्वं । ता पढमं चिय जुत्तो, नो काउं नियमभंगो चि ॥१११९॥
 तो कहियं नरवइणो, जिणदासेणं जहा इमो देव ! । अवि चयइ जीवियव्वं, न पुणो नियमं चिरग्गहियं ॥११२०॥
 एत्तो पारत्तहियं, ता कीउ देव वंक्कूलिस्स । निच्छियभाविरमरणे, किमकिच्चेणं कएणिमिणा ॥११२१॥
 एवं बुत्ते रत्ता सुय-निहिणो साहुणो समाहूय । पज्जंतविहिसणाहो, कहाविओ धम्मपरमत्थो ॥११२२॥
 अह सो साहुसमीवे, आलोइयसयलपुव्वदुच्चरिओ । खामियसमग्गजीवो, विसेसपडिवन्नवयनिवहो ॥११२३॥
 पंचपरमेड्डिमंतं, परिवत्तंतो समुज्झियाहारो । मरिज्जण अच्चुयम्मि, देवो जाओ महिइहीओ ॥१२२४॥
 जिणदाससावगो वि य, सगामहुत्तं पुणो णियत्तंतो । तं तह देविजुयलं, रोयंतं पेच्छित्तं भणइ ॥११२५॥
 संसम्मि असुत्ते चिय, किं तुभ्मे रुयह ताहिं तो कहियं । सविसेसविहियधम्मो, देवो अनत्थ सो जाओ ॥११२६॥
 अम्हे निप्पुत्ता उ, संपयमडवि पाणनाहरहियाओ । जम्हा तहडियाओ, सोगं तेणं करेमो चि ॥११२७॥

अहं जिणंदासो दिव्वं, देविद्धिं वंक्कूलिणा लहं । जिणधम्मपहावेणं, नाउ' एवं विचिंतेहं ॥११२८॥
 नमिरपरमपेग्गुभन्तदेविंदविंदु-ब्भडकणयकिरीडुग्गुपायाज्जविंदो ।
 जयइ जिणसमूहो देसिओ जेण धम्मो, सिवसुरपुरलच्छि-हत्थदाणेक्कदच्छो ॥११२९॥
 खणमडवि परिसुढं पालिज्जणंतकाले, कलिकलिलमडसं खालिउ' जप्पभावा ।
 पवरगइसुवे'ती वंक्कूलि व्व जीवा, स जयउ जयपुज्जो वीयरागाण धम्मो ॥११३०॥
 इय वंक्कूलिचरियं, निवेइयं संपयं परिकहेमि । पुव्वं चिय उक्खित्तं, चिलाइपुत्तमस वित्तं ॥११३१॥
 भूमिपइड्डियनयरे, नामेणं आसि जन्नदेवो त्ति । विप्पो पंडियमाणी, जिणसासणखिंसणाऽसत्तो ॥११३२॥
 जो जेण जिप्पइ इहं, सो सिस्सो तस्स इह पइन्नाए । वायम्मि निज्जिओ पवर-जुद्धिणा साहुणा सो य ॥११३३॥
 पव्वाविओ य णवरं, पव्वज्जं देवयाए उज्झन्तो । पडिसिद्धो अह जाओ, निच्चलो साहुयम्ममि ॥११३४॥
 तहजवि हु जाइमएणं, दुगुंछभावं मणागयुव्वहइ । पडिवोहिओ य तेणं, नीसो निययसयणजणो ॥११३५॥
 भज्जा पुण तस्स परूढ-गाढेप्पमाऽणुबंधदोसेण । काराविउ' समीहइ, तं पव्वज्जापरिचायं ॥११३६॥
 सो पुण निच्चलचित्तो, सद्धम्मपरो गमेइ दियहां । अह अन्नवासरम्मि, दिन्नं से कम्मणं तीए ॥११३७॥
 तदोसेणं मरिज्जण, स देवलोए सुरो समुप्पन्नो । इयरी वि य पव्वइया, तन्निवेएण संतत्ता ॥११३८॥
 आलोयणं अक्काउं, मया समानी सुरेसु उपपन्ना । अह जन्नेवजीवो, चइज्जणं रायगिहिनयरे ॥११३९॥

धणसत्थवाहेणें, चिलाइनामाए दासदेडीए । तेण दुगुंछादोसेण, पुत्तभावं समणुपत्तो ॥११४०॥
 विहियं च जणेणं से, चिलाइपुत्तो चि ? गुत्तमभिहाणं । इयरी वि तओ चइउं, तस्सेव धगस्स भज्जाए ॥११४१॥
 पंचह सुयाणुवरिं, नायेणं सुंसुमा सुया जाया । सो य चिलाइपुत्तो, बालणाहो कओ तीसे ॥११४२॥
 अच्चत्तकलहकारि चि, दुव्विणीओ चि सत्थवाहेण । निच्छूढो गेहाओ, परियडमाणो गओ पल्लिं ॥११४३॥
 आराहिओ य बाढं, पल्लिवई गाढविणयओ तेण । अह पल्लिवइम्मि मए, मिलिउणं चोरनिवहेण ॥११४४॥
 जोगो चि कलिय विहिओ, पल्लीनाहो महाचलो सो य । अच्चत्तनिग्घिणो हणइ, गामपुरनयसत्थाई ॥११४५॥
 एगम्मि य पत्थावे, तेणं चौराण एयमुवइडुं । रायगिहम्मि नयरे, सत्थाहो अत्थि धणनामो ॥११४६॥
 तस्स य धूया नामेण, सुंसुमा सा य मज्झ तुम्ह धणं । ता एह तत्थ जामो, अवहरिउं तं च एमो चि ॥११४७॥
 पडिबन्नं चोरेहिं, रयणीए ततो गया य रायगिहे । ओसोयणीं च दाउं, झत्ति पविट्ठा धणस्स गिहे ॥११४८॥
 सुडुं चोरेहिं गिहं, गहिया सा सुंसुमा वि इयरेण । सत्थाहो सुयसहिओ, अन्नत्थ लहुं अवक्कंतो ॥११४९॥
 पावियसमीहियत्थो, सट्ठाणं पट्ठिओ य पल्लीवई । अह उग्गयम्मि सरे, पंचहि वि सुएहि परिकिच्चो ॥११५०॥
 दढदेहवक्कवओ, नरवइवहुसुहडपरिवुडो सिग्घं । तम्मणेणं लगो, धूयानेहेण सत्थाहो ॥११५१॥

भणिया य रायसुहडा, धणेण धूयं ममं नियत्तेह । दव्वं तुम्हं दिन्नं, इय भणिए धाविया सुहडा ॥११५२॥
 इत्ते य ते पलोइय, नट्टा चोरा धणं विमोत्तण । वेत्तण य तं सुहडा, जहागयं पडिगया सव्वे ॥११५३॥
 सुयसहिओ सत्थाहो, गंतुं एकूको परं समारद्धो । संपत्तो य समीवे, अचिरेण चिलाइपुत्तस्स ॥११५४॥
 मा होउ इमा कस्स वि, इइ सीसं सुंसुमाए वेत्तण । सो सिग्घमवक्कंतो, विमणो वलिओ य सत्थाहो ॥११५५॥
 अह अडवीए मज्जे, चिलाइपुत्तेण परिमन्तेण । दट्ठण साहुमेगं, उस्सगट्ठियं महासत्तं ॥११५६॥
 जंपियमहो महामुणि !, संखेवेणं कहेसु मह धम्मं । इहरा तुज्झ वि सीसं, फलं व असिगा लुणिस्सामि ॥११५७॥
 मुणिणा उ निवभएण वि, उवयारं से मुणित्तु भणियमिणं । उवसम-विवेग-संवर-पयत्तियं धम्मसव्वस्सं ॥११५८॥
 वेत्तुं च इमं समं, एगंते सो विचिंतिउं लग्गो । उवसमसदत्थो घडइ, सव्वकोहाइचायम्मि ॥११५९॥
 सो कुद्धस्स कहं मे, ता कोहाइ मए परिच्चत्ता । परिहारे धणसयणाण, होइ नूणं विवेगो वि ॥११६०॥
 ता किं खणेणं मे, किं वा सीसेण मज्झ एत्ताहे । इंदियमणसंवरणे य, संवरो णिच्छियं घडइ ॥११६१॥
 ता तं पि अहं काहं, इइ चिंतन्तो विमुक्कअसिसीसो । नासग्गनिहियदिट्ठी, निरुद्धमणकायवावरो ॥११६२॥
 परिभावेतो पुणरुत्त-मेव एयाणि तिन्नि वि पयाणि । काउस्सग्गेण ठिओ, सुनिच्चलो कंचणगिरि व्व ॥११६३॥
 अह रुहिरगंधलुद्धाहिं, कुलिसतिवखग्गचंडुंडाहिं । १मुंडगलियाहिं लहुं, सव्वत्तो भोत्तुमारद्धो ॥११६४॥

अवि य-

आपायसीसं सयलं पि देहं, मुङ्गलियाहि विभक्खिज्जण ।

विणिम्मियं चालणियासमाणं, तहावि ज्ञाणाउ न कंषिओ सो

॥११६५॥

पयंदुण्डाहिं पिवीलियाहिं, खद्धे सरीरम्मि मुणिस्स तस्स । छिदाइं रेहंति समत्थपाव-निस्सारदाराणि व दीहराणि ॥११६६॥

अड्डाइएहिं दियहेहिं धीमं, सम्मं समाराहिय उत्तिमड्डं । सुरालयं सो सहसारनामं, पत्तो सुचारित्तधणो महप्पा ॥११६७॥

अच्चंतंचंडमाणवयण-काय इच्चाइ जं पुरा जुत्तं । तं साहरणं भणियं, एत्तो पगयं निसामेह ॥११६८॥

सुविणिच्छियपरमत्थो, अणज्जजणकज्जवज्जुज्जुत्तो । इय गुणवंतो आराह-णाए अरिहो हवेज्ज गिही ॥११६९॥

किंतु सुदंसणमूलं, पंचाणुव्वयसमन्नियं तह य । तिगुणव्वओववेयं, चउसिकूवावयसणाहं च ॥११७०॥

समणोवासयविसयं, धम्मं परिपालिउं निरइयारं । दंसणपमुहेक्कारस-पडिमाओ तह य फासित्ता ॥११७१॥

बलविरियाणं हाणिं, वियाणिउं कुणइ अन्तकालम्मि । आराहणं जिणाणा-णुसारओ सुद्धपणिामो ॥११७२॥

संविगं गीयत्थं, साहं पिव गुरुज्जणं समासज्ज । पंचसमिओ तिगुत्तो, अणिगूहियसत्तवलविरिओ ॥११७३॥

पइदिणपवड्डमाणुत्त-रोत्तरऽच्चन्तपरमसंवेगो । सम्ममवगम्म रम्मं, सुत्तथेहिं जिणिंदमयं ॥११७४॥

तप्पारंतंजोगा, १अणुसोयं वज्जिज्जण जत्तेण । पडिसोयलद्धलकूवो, जुत्तो य पमायपरिहारे ॥११७५॥

१ अणुसोयं = अनुलोतः शरीराद्यनुकूलचरणम् इत्यर्थः ।

संते बलमि अणहे, संते विरियमि चरणकरणखमे । संते पुरिसक्कारे, संतमि परक्कमे तह य ॥११७६॥
 चरिअण चिरं चरणं, बलविरियाईसु हायमाणेसु । १ हत्थं पच्छिमकालमि, चेव आराहणं कुआ ॥११७७॥
 इहरा बलविरियाईसु, संतेसु वि अहिलसेअ जो मूढो । आराहणमिह तमहं, मन्ने सामन्ननिव्विण्णं ॥११७८॥
 जइ पुण वाही होजां, सिग्घं पारद्धम्मविग्घकरी । माणुसतेरिच्छियतियस-संभवा अहव उवसग्गा ॥११७९॥
 अणुकूला वा सत्तू, चारित्तधणावहारिणो होंति । दुब्बिकूखं वा गाढं, अडवीए विप्पणट्टत्तं ॥११८०॥
 जंयाबलं व हीएअ, होअ वि गेलन्नमिंदियाणं वा । अपुब्बधम्मगुणअअ-णम्मि सत्ती व न हवेजा ॥११८१॥
 अन्नमि वावि एया-रिसम्मि आगाढकारणे जाए । आराहणं करेअ, ता सिग्घं चिय न वयणिअं ॥११८२॥
 जे पुण संयं कुसीला, कुसीलसंगम्मि चेव हसिपरा । निअं पि चंडदंडा, नहु ते आराहणा-अरिहा ॥११८३॥
 तह पयइनिग्घिमणा-कसायकलुसा पवडिहयामरिसा । अणियत्तचित्ततण्हा, मोहोवहया नियणकडा ॥११८४॥
 जे वि य अचासायण-निरया जिणसिद्धस्सरिपमुहाणं । परवसणदंसणुपअ-माणमाणसपमोया य ॥११८५॥
 सदाइविसयगिद्धा, सद्धम्मपरम्मुहा पमायपरा । सब्बत्थ निरणुतावा, न ते वि आराहगा होंति ॥११८६॥
 तह जे न केवलं चिय, अधम्मवंता संयं सहावेण । जे वि य पच्चूहपरा, धम्मपराणं पराणं पि ॥११८७॥
 चेइयसाहारणदव्व-दोहदुड्डा ठिया य रिसिधाए । जे जे य जिणवरागम-उस्सुत्तपरूवणपरा य ॥११८८॥

सरयससिलच्छिह—जिणसासणजसविणासगा जे य । जे वि य १वइणीविद्धं सकारिणो किर महापावा ॥११८९॥
 परलोगनिप्पिवासा, इह लोणे चेव सुट्ठ पडिवद्वा । निच्चं पसत्तचित्ता, अट्टारसपावठाणेसु ॥११९०॥
 जं च विसिद्धज्जाणं, असंमयं जं च धम्मसत्थाणं । तत्थ वि जे गाढरया, पडिसिद्धाऽऽराहणा तेसिं ॥११९१॥
 सत्थग्गिविसविहूय—सावयसलिलाइवसणपत्तो जो । आह स कहमाराहओ, सिग्घं मारिन्ति एयाइ ॥११९२॥

गुराराह—

नणु संखेवाराहण—माराहइ सो वि पुव्वभणियमिणं । जह महुराया जह वा, सुकोसलो रायरिसिपवरो ॥११९३॥

अवि य—

जो किर धीवलकलिओ, उवसग्गपभवभयसमन्नंतो । झत्ति उवट्ठियमेत्ते, उवसग्गे अह व पत्ते वि ॥११९४॥
 जावज्जवि किर सबलो, ताव चिय आयाहियविहणमणो । सम्मं अमूढलवखो, जीवियमरणेसु य समाणो ॥११९५॥
 अवि संभवंतमरणे, रणे व्व सुहडो अभिन्नमुहरागो । आराहणं स संखे—वओवि कुज्जा महासत्तो ॥११९६॥
 इय सुत्तवुत्तजुत्तीजुयाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख—चउमहामूलदाराए ॥११९७॥
 आराहणाए पन्नरस—पडिदारमयस्स पढमदारस्स । वित्थरओ परिकहिंयं, पढममिं अरिहदारं ति ॥११९८॥

आराहणाए अरिहो, निंदसिओ संपयं च जेणेसो । लिंगिज्जइ लिंगेणं, लेसुद्देसेण तं भणिमो
 निच्चकरणीयजोगा, परलोयपसाहगा जिणुद्धिडा । जे आसि पुरा अह ताण, चेव सविसेसमत्तम्मि
 सम्मं उज्जमणं जं, संवेगरसाइरेगओ गाढं । आराहणअरिहत्ते, आराहणलिंगभिणमेव
 उस्सगियं च तं साव-गस्स निक्खित्तसत्थमुसलत्तं । ववगयमालावन्नग-विलेवणुव्वट्टत्तत्तं च
 अप्पडिकम्मसरीरत्तणं च, पइरिक्कदेसवत्तित्तं । लज्जाछायणमेत्तो-वहित्तसमभावभावित्तं
 पाएण पइखणं पि हु, सामाइयपोसहाइनिरयत्तं । पडिवंधच्चाइत्तं, तह भवनेगुण्णभावित्तं
 सद्धम्मकम्मउज्जय-जणवज्जियसन्निवेशवज्जित्तं । कामवियारुप्पायग-दव्वाण वि अणभिलासित्तं
 निच्चं गुरुजणवयणा-णुरागसंभिन्नसत्तधाउत्तं । परिमियफासुयपणन्न-भोगवत्तित्तमणुदियहं
 एसाइ गुणब्भासत्तणं खु, आराहगस्स इह गिहिणो । लिंगं अह जइणो वि हु, सामन्नेणं इमं मेयं
 मुहणंतग १ रयहरणं २ वोसट्ठसरीरया ३ अचेलक्कं ४ । सिरलोय ५ पंचमेयो उस्सगियलिंगकप्पो सो
 संजमज्जासाहण-चिंधं जणपच्चओ ठिईकरणं । गिहिभावचिवेगो वि य, लिंगगगहणे गुणा होन्ति
 तं लिंगं जहाजायं, अव्वभिचारी सरीरपडिवद्धं । उवही पुण थेराणं, चोइसहा सुत्तणिदिट्ठो
 सीसोवरिकायपमज्जा य, मुहमरुतमाड्डीरक्खडा । रयरेणुरक्खगड्ढा, दिट्ठं मुहणंतगं मुणिणो [दारं]
 रयसेयाणमज्जगहणं, मइवसुकुमारया लहुत्तं च । जत्थेए पंच गुणा, तं रयहरणं पसंसंति

॥११९९॥

॥१२००॥

॥१२०१॥

॥१२०२॥

॥१२०३॥

॥१२०४॥

॥१२०५॥

॥१२०६॥

॥१२०७॥

॥१२०८॥

॥१२०९॥

॥१२१०॥

॥१२११॥

॥१२१२॥

इरिया ठाणे निक्खेव-विवेगे तह य निसियणे सयणे । उव्वत्तणमाईसुं, पमज्जणट्ठाए रयहरणं [दारं] ॥१२१३॥
 अब्भंगासिणानुव्वट्ठणाणि, तह केत्तमंसु स'ठप्पं । वज्जेइ दंतमुहनासि-यडच्छिममुहाइस'ठवणं ॥१२१४॥
 जल्लमलदिद्धदेहो, लुक्खो कयलोयविगयसिरसोहो । जो रूढनक्खरोमो, सो गुत्तो वंभचेरम्मि [दारं] ॥१२१५॥
 जुन्नेहिं मलिणेहि य, पमाणजुत्तेहिं थोवमुल्लेहिं । चेलेहिं संतेहि वि, जियरक्खट्ठा अचेलक्कं ॥१२१६॥
 गंथच्चाओ लावव-मप्पा पडिलेहणा गयभयत्तं । वेसासियं च रूवं, अणायरो देहसोवखेसु ॥१२१७॥
 जिणपडिरूवं विरिया-यारो रागादिदोसपरिहरणं । इच्चेवमाऽऽइबहुया, आचेलक्के गुणा होति [दारं] ॥१२१८॥
 पयडमहासत्तत्तं, जिणबहुमाणो तदुत्तकरणं । दुक्खसहत्तं नरगाइ-भावणाए य निव्वेओ ॥१२१९॥
 २अणाक्खिया य ३लोएण, अपणो होइ धम्मसट्ठा वि । न य सुहसंगो पच्छा-पुरक्कम्मविवज्जणं चेव ॥१२२०॥
 देहम्मि वि अममत्तं, भूसाचाओ य निव्वियारत्तं । अप्पा य होइ दमिओ, लोयम्मि गुणा इमे इहरा ॥१२२१॥
 जाएज्ज संकिलेसो, बाहिज्जन्तस्स जूयल्लिक्खवाहिं । कंहुयणे पुण णियमा, तासिं संघट्ठमाऽऽईया ॥१२२२॥
 इय पंचरूक्खसामन्न-लिंगमुवदंसियं समणविसयं । एत्तो सविसेसं पि हु, तमऽहं दोण्हं पि पक्केहिमि ॥१२२३॥
 नाणाऽऽइगुणगणाऽऽगर-गुरुपयंपकयपसायणपरत्तं । थेवे वि हु अवराहे, पुणो अत्तणो गरिहा ॥१२२४॥
 सविसेसाऽऽराहणकरण-निरयमुणिसक्कहासवणवंधा । अहचारंपकपम्भुक्क-मूलगुणसेवणाऽभिर्इ ॥१२२५॥

आराहणाए अरिहो, निंदसिओ संपयं च जेणेसो । लिंगिज्जइ लिंगेणं, लेसुदेसेण तं भणिमो
 निच्चकरणीयंजोगा, परलोयपसाहगा जिणुद्धिडा । जे आसि पुरा अह ताण, चेव सविसेसमत्तम्मि
 सम्मं उज्जमणं जं, संवेगरसाइरेगओ गाढं । आराहणअरिहत्ते, आराहणलिंगमिणमेव
 उस्सग्गियं च तं साव-गस्स निक्खित्तसत्थमुसलत्तं । ववगयमालावन्नग-विलेवणुव्वट्टत्तणत्तं च
 अप्पडिकम्मसरीरत्तणं च, पइरिक्कदेसवत्तित्तं । लज्जाछायणमेत्तो-चहित्तसमभावभावविच्चं
 पाएण पइखणं पि हु, सामाइयपोसहाइनिरयत्तं । पडिवंधच्चाइत्तं, तह भवनेगुण्णभावविच्चं
 सद्धम्मकम्मउज्जय-जणवज्जियसन्निवसवज्जित्तं । कामविचारुप्पायग-दव्वाण वि अणभिलासित्तं
 निव्वं गुरुजणवयणा-पुरागसंभिन्नसत्तथाउत्तं । परिमियफासुयपाणन्न-भोगवत्तित्तमणुदियहं
 एमाइ गुणव्भासत्तणं खु, आराहगस्स इह गिहिणो । लिंगं अह जइणो वि हु, सामन्नेणं इमं णेयं
 मुहणंतग १ रयहरणं २ वोसट्टुसरीरया ३ अचेलक्कं ४ । सिरलोय ५ पंचभेयो उस्सग्गियलिंगक्कणो सो
 संजमजत्तासाहण-चिंधं जणपचओ ठिईक्कणं । गिहिभावविवेगो वि य, लिंगगहणे गुणा होन्ति
 तं लिंगं जहाजायं, अब्बमिचारी सरीरपडिवद्धं । उवही पुण थेराणं, चोदसहा सुत्तणिद्धिओ
 सीसोवरिकायपमज्जणा य, मुहमकत्तमाऽऽईरक्खडा । रयरेणुरक्खगड्ढा, दिट्ठं मुहणंतगं सुणिणो [दारं]
 रयसेयाणमज्जहणं, मइवसुकुमारया लहुत्तं च । जत्थेए पंच गुणा, तं रयहरणं पसंसंति

॥११९९॥

॥१२००॥

॥१२०१॥

॥१२०२॥

॥१२०३॥

॥१२०४॥

॥१२०५॥

॥१२०६॥

॥१२०७॥

॥१२०८॥

॥१२०९॥

॥१२१०॥

॥१२११॥

॥१२१२॥

इरिया ठाणे निखेव-विवेगे तह य निसियणे सयणे । उव्वत्तणमाईसु, पमज्जणट्टाए रयहरणं [दारं] ॥१२१३॥
 अब्भंगसिणानुव्वट्टणाणि, तह केससं सु ठप्पं । वज्जेइ दंतमुहनासि-यडच्छिभमुहाइसं ठवणं ॥१२१४॥
 जल्लमलद्विद्धेहो, लुवखो कयलोयविगयसिसोहो । जो रूढनक्खरोमो, सो गुत्तो वंभचेरम्मि [दारं] ॥१२१५॥
 जुन्नेहिं मल्लिणेहि य, पमाणजुत्तेहिं थोवमुल्लेहिं । चेलेहिं संतेहिं त्रि, जियक्खव्हा अचेलकूकं ॥१२१६॥
 गंथंचाओ लावच-मप्पा पडिलेहणा गयभयत्तं । वेसासियं च रूवं, अणायरो देहसोवखेसु ॥१२१७॥
 जिणपडिरूवं विरिया-यारो रागादिदोसपरिहरणं । इच्चेवमाऽऽइग्गुया, आचेलक्के गुणा होति [दारं] ॥१२१८॥
 पयडमहासत्तत्तं, जिणवहुमाणो तदुत्तकरणेणं । दुक्खसहत्तं नरगाइ-भावणाए य निव्वेओ ॥१२१९॥
 २अणक्खिया य ३लोएण, अप्पणो होइ धम्मसद्धा वि । न य सुहसंगो पच्छा-पुरक्कम्मविज्जणं चेव ॥१२२०॥
 देहम्मि वि अममत्तं, भूसाचाओ य निव्वियारत्तं । अप्पा य होइ दमिओ, लोयम्मि गुणा इमे इहरा ॥१२२१॥
 जाएज संकिलेसो, वाहिजन्तस्स जूयल्लिक्खाहिं । कंडुयणे पुण णियमा, तासिं संघट्टमाऽऽईया ॥१२२२॥
 इय पंचरूवसाभन-लिं गमुवदंसियं समणविसयं । एत्तो सविसेसं पि हु, तमडहं दोणं पि पक्केमि ॥१२२३॥
 नाणाऽऽइगुणगणाऽऽगर-गुरुपयंपकयपसायणपरत्तं । थेवे वि हु अवराहे, पुणो पुणो अत्तणो गरिहा ॥१२२४॥
 सविसेसाऽऽराहणकरण-निरयमुणिसक्कहासवणंवंडा । अइचारंपकयम्भुवक्क-मूलगुणसेवणाऽभिरेइ ॥१२२५॥

पिंडविसुद्विपमुहपहाण-किरियासु बद्धलक्वत्तं । पुव्वपडिवन्नसंजम-निरवज्जुजोगसंजुत्तं ॥१२२६॥
 एमाइ गुणक्लवो, विसेसलिङ्गत्तणेणमज्जसेओ । समणाण गिहत्थाण य, हियाभिकंखीण जहजोगं ॥१२२७॥
 नवरं एवंविहगुण-जुआ वि कहमवि य कोहपडिन्द्रा । चोयणवसेण सुगुरूसु, सुगईपहसत्थवाहेसु ॥१२२८॥
 कुव्वंति जे पओसं, उक्कलिज्जंति कूलवालो व्व । आराहणामहायण-निहाणलाभाओ ते अचिरा ॥१२२९॥

तहाहि-

आसि चरणाऽऽइगुणमणि-रोहणगिरिणो विसिट्टुसंघयणा । निज्जिणियमोहमच्छा, महच्छमाहप्पदुद्धरिसा ॥१२३०॥
 संगमसीहा नामेण, स्वरिणो भूरिसिस्सपरिचारा । तेसिं सिस्सो एगो, मणागमुस्सिखलसहावो ॥१२३१॥
 कुणमाणो वि हु दुक्कर-तवोविहाणाऽऽइ णिययवुद्धीए । आणासारं चरणं, न पवज्जइ कुग्गहवसेण ॥१२३२॥
 चोईति स्वरिणो तं, दुस्सिक्ख ! किमेवमऽफलमप्याणं । उस्सुत्तकट्टचेट्ठाए, दुट्ठ ! सन्तावमुवणेसि ॥१२३३॥
 आणाए चिय चरणं, तवमेगे जाण किं न भगं ति । आणं चऽइक्कमंतो, कस्साऽऽएसा कुणसि सेसं ॥१२३४॥
 एवं सासिज्जंतो, गुरूसु वेरं स उव्वहइ धोरं । अह अबया कयाई, तेगेक्कणं समं गुरुगो ॥१२३५॥
 एककम्मि गिरिवरम्मि, सिद्धिसिलांदणत्थमाऽऽरूढा । सुचिरं च तं नमंसिय, सणियं ओयरिउमाऽऽरूढा ॥१२३६॥
 अह तेण दुव्विणीएण, चित्तिअं नूण एस पत्थावो । ता दुव्वयणणिहाणं, हणामि आयरियमेयमज्जं ॥१२३७॥

जइ एत्थ वि पत्थावे, उवेहियो एस निस्सहावो वि । ता जाजीवं निब्भ-च्छही ममं दुट्ठसिक्खाहिं ॥१२३८॥
 इय चिंतिज्ज पट्ठि-ट्ठिएण महई सिला परिम्मुक्का । सखीणं हणणट्ठा, दिट्ठा य कहंणि सा तेहिं ॥१२३९॥
 तो ओसरिउं सिधं, पयंपियं रे महादुरायार ! । गुरुपच्चाणीय ! अचंत-पावमिय ववसिओ कीस ॥१२४०॥
 न मुणसि लोगठिइं पि हु, उवयारिसु जं करेसि वहवुद्धिं । जेसुवयारे थोवं, समग्गतइलोवकदाणं पि ॥१२४१॥
 मन्नंति उवयारं, तणे वि सीसा उ केवि अवणीए । उट्ठिंति वहाय परे, तुमं व सुचिरोवचरिया वि ॥१२४२॥
 अहवा कुपत्तंसंगहवसेण, एसेव नूण होइ गई । न कयाइ महाविसविस-हरेण सह निव्वहइ मेत्ती ॥१२४३॥
 इय एवंविहगुरुपाव-कम्मनिम्मूलदलियसुक्यस्स । सव्वन्नुधम्मपालण-दूराओगस्स तुह पाव ! ॥१२४४॥
 होही एत्तो इत्थी-सयासओ नूण लिंगचाओ वि । एवं सविउं सखी, जहागयं पडिनियत्तो चि ॥१२४५॥
 तह काहं जह एयस्स, सखिणो भवइ वयणमज्जस्स । इय चिंतिउं कुसिस्सो, सो य गओउरन्नभूमीए ॥१२४६॥
 जणसंचारविरहिए, एगम्मि तावसाज्जसमम्मि ठिओ । कूले नईए उग्गं, तवं च काउं समाढत्तो ॥१२४७॥
 पत्ते य वरिसयाले, तत्तवट्ठाए देवयाए नई । मा हीरिही जलेणं ति, वाहिया अवरकूलेण ॥१२४८॥
 अह कूलंउत्तरलगं, ददट्ठण नई जणेण से विहियं । तदेसणेण गुत्तं, अभिहाणं कूलवालो चि ॥१२४९॥
 तपहपयइसत्थाओ, लद्धभिक्षवाए जीवमाणस्स ! । लिंगचाओ जाओ, जह से तह संपयं भणिमो ॥१२५०॥

चंपाए नयरीए, असोगचंदो चि पत्थिवो अत्थि । सेणियनरिंदपुत्तो, विक्रमअकूकन्तरिउचक्को ॥१२५१॥
 हल्लविहल्ला से लहुग-भाउणो तेसिं सेणिएण वरो । हत्थी हारो दिन्नो, अमएण वि पव्वयंतेण ॥१२५२॥
 खोमं कुंडलजुयलं, जणणीतणयं पणामियं तेसिं । अह खोमहारकुंडल-विराड्ए करिविराड्ढरूढे ॥१२५३॥
 ते चंपाए तियच्चवरेसु, दोगुंदुगे व्व कीलंते । दट्ठुं असोगचंदो, भणिओ भजाए सामरिसिं ॥१२५४॥
 रायसिरी परमत्थेण, देव ! एएसिं तुज्झ भाऊण । जेणेवमलंकरिया, करिखंधगया पकीलंति ॥१२५५॥
 तुह पुण मोत्तु आयास-मेवकमडन्नं न रज्जफलमडत्थि । ता तुममेए पत्थेसु, हत्थिप्पसुहाइं रयणाइं ॥१२५६॥
 रत्ता पर्यपियं कह, मयच्छि ! पिउणा पणामियाइं संयं । लहुभाईणमिमाइं, मगन्तो नेव लज्जामि ॥१२५७॥
 तीए भणियं का नाह !, एत्थ लज्जा परं वहुं रज्जं । दाऊगमिमेसिं करि-पमोक्खरयाइं लिंतस्स ॥१२५८॥
 इय पुणरुत्तं तीए, तज्जिजंतो महीवई सम्मं । एगम्मि अवसरम्मि, हलविहल्ले इमं भणइ ॥१२५९॥
 भो ! तुब्भमहं सविसेस-मज्जरकस्सिरयरयणदेसाई । देमि ममं च समप्पह, ताव इमं हत्थिवररयणं ॥१२६०॥
 आलोचिऊण देमो चि, जंपिउं ते गया गिययठाणे । माणेहिइ हट्ठेगं ति, भयवसा रयणिसमयम्मि ॥१२६१॥
 हत्थिम्मि समारुहिउं, अमुगिज्जन्ता जणेण णीहरिया । वेसालीए पुरीए, चेडगरायं समल्लीणा ॥१२६२॥
 नाया असोगचंदेण, तदणु त्रिणएण दूयवयणेहिं । हल्लविहल्ले पेसेहि, सिग्घमिइ चेडगो भणिओ ॥१२६३॥
 अह चेडगेण भणियं, नीणेमि कहं इमे हट्ठेगाहं । सयमेव तुमं संबो-हिऊण उचियं समाचरसु ॥१२६४॥

एए तुमं च जम्हा, धूयसुया मज्झ नत्थि हु विसेसो । गेहाऽऽगय चि णवरं, बला न सवक्केमि पेसेउं ॥१२६५॥
 एवं सोच्चा रुट्ठण, तेग पुणरऽवि य चेडगो भणिओ । पेसेसु कुमारे अत्र, जुज्झसज्जो लहुं होसु ॥१२६६॥
 पडिवन्ने जुज्जे चेडगेग, काउं समग्गसामग्गिं । वेसोलीए पुरीए, असोगचंदो लहुं पत्तो ॥१२६७॥
 जुज्जेण संपलगो, णवरं चेडगमहामहीवड्ढा । कालप्पमुहा दस अवरं-माउगा भाउगा तभ्स ॥१२६८॥
 दसहिं दिवसेहिं वहिया, अतोहमेक्कं सरं खिवंतेग । किर से एक्कदिणंजतो, एक्कसरक्खेवनियमो चि ॥१२६९॥
 एक्कारसमे य दिणे, भयभीएणं असोगचंदेणं । चित्तियमहो इयाणिं, जुज्झंतो हं विणस्सामि ॥१२७०॥
 ता जुज्झिउं न जुज्झइ, इह ओसरिउं रणंऽगगाउ लहुं । कुणइ स अट्टमभत्तं, सुस्सन्निज्झाऽभिलासेण ॥१२७१॥
 अह सोहम्मसुरिंदो, चमरो वि य पुव्वसंगयं सरिउं । तम्मूले संपत्ता, पयंपिउं एवमाऽऽहत्ता ॥१२७२॥
 भो भो देवाणुप्पिय!, कहेसु किं ते पियं पयच्छामो । रत्ता भणियं मारेह, चेडयं वेरियं मज्झ ॥१२७३॥
 सक्केण जंपियं परम-सम्मदिट्ठिं इमं न मारेमो । सण्णिज्झं तस्स तुज्झ य, जह भणसि ता कुणिमो चि ॥१२७४॥
 एयंपि होउ इह जं-पिज्जण रत्ता असोगचंदेण । चेडगनिवेण सद्धिं, पारद्धो समरसरंभो ॥१२७५॥
 अप्पडियहयसुरवइपाडि-हेरपायडपहावदुपेच्छो । रिउपक्खं निहणंतो, सो पत्तो चेडगं जाव ॥१२७६॥
 तो आयनं आयद्धिज्जण, चावं कयंतओ दूव्व । तं पइ अमोहविसिहो, पाप्पक्को चेडगनिवेण ॥१२७७॥

तं च तदंतरचमरिंद-रइयफालिहरिलापडिवखलियं । अवलोइजण सहसा, विम्हइओ चेडयनरिंदो ॥१२७८॥
खलिए अमोहसत्थे, एत्तो नो मज्झ जुज्झिउं जुत्तं । इइ चिंतिउं पविट्ठो, वेगेण पुरीए मज्झम्मि ॥१२७९॥
किंतु गयं से निहणं, असुरिंदसुरिंदनिम्मिएहिं बहुं । रहसुसलसिलोकंटा-रणेहिं चउंगमउवि सेन्नं ॥१२८०॥
नयरीरोहं काउं, असोगचंदो ठिओ चिरं कालं । उतुंगसालकलिया, न वि भज्झइ सा कहंपि पुरी ॥१२८१॥
एगम्मि य पत्थावे, राया तं भंजिउं अपारंतो । जा सोइत्तो अच्छइ, ता पडियं देवयाए इमं ॥१२८२॥
“समणे जइ कूलवालए, मागहियं गणियं लज्जिस्सई । राया य असोगचंदए, वेसालिं नगरिं गहिस्सइ ” ॥१२८३॥
हरिसवियसंतवयणो, पाउं अमयं व सवणपुडएहिं । वयणमिमं नरनाहो, तं समणं पुच्छए लोयं ॥१२८४॥
अह कहमवि लोगाउ, नईकूलट्टियमिमं वियाणित्ता । पणतरुणीण पहाणं, मागहियं वाहरावेइ ॥१२८५॥
भणइ य भदे ! तं कूल-वालगं समणमेत्थ आपणेहि । एवं करेमि तीए, पडिवन्नं विणयपगयाए ॥१२८६॥
तो कवडसाविया सा, होउं सत्थेण तं गया ठाणं । वंदित्ता तं समणं, सविणयमेवं पयंपेइ ॥१२८७॥
गिहनाहे सग्गए, जिणिंदभवणाइ वंदमाणाइं । सोउं तुव्भे एत्थं, समागया वंदणट्ठाए ॥१२८८॥
ता अज्जं चिय सुदिणं, पसत्थतित्थं व जं तुमं दिट्ठो । एत्तो कुणसु पसायं, भिक्खवागहेणेण सुणिपवर ! ॥१२८९॥
तुम्हारिसे सुपत्ते, निहित्तमपंपि दाणमचिरेण । सग्गाऽपवग्गसोकूखाण, कारणं जायए जेण ॥१२९०॥
इय बहुभणितो सो कूल-वालओ आगओ य भिक्खुवट्ठा । दिन्ना य मोयगा दुट्ठ-दन्वसंजोइया तीए ॥१२९१॥

तवभोगाङ्गन्तरमवि, अहसारी से दहं समुपपन्नो । तेण विवलोत्तरतो, काठं उव्वत्तणाइं पि ॥१२९२॥
तीए भणियं भयवं, उस्सग्गजवायवेइणी अहयं । गुरुसामिबधुतुल्लस, तुज्झ जइ किं पि पडियारं ॥१२९३॥
काहं फासुयदव्वेहि, होजा एत्थ वि असंजमो कोई । ता अणुजाणसु भंते, वेयावच्चं करेमि ति ॥१२९४॥
पगुणसरीरो सन्तो, पायच्छित्तं इहं चरेज्जासि । अप्पा हि रक्खियव्वो, जत्तेण जेण भणियमिमं ॥१२९५॥
सव्वत्थ संजमं संज—माउ अप्पाणमेव रक्खेत्तो । मुच्चइ अइवायाओ, पुणो वि सोही न याउविरेइ ॥१२९६॥
इय सिद्धं ताभिप्पाय—सारवयणाणि सो निसामित्ता । मागहियं अनुजाणइ, वेयावच्चं करेमाणि ॥१२९७॥
तो उव्वत्तणधावण—निसियावणपमुहसव्वकरियाओ । कुणइ समीवत्थिया सा, अणवरयं तस्स परितुडा ॥१२९८॥
कइवयदिणाइं एवं, पालित्तो ओसहप्पयोगेण । पगुणीकयं सरीरं, तवस्सिणो तस्स लीलाए ॥१२९९॥
अह पवरुब्भडसिं गार—त्तारनेवत्थसुंदरंगीए । एगम्मि दिणे तीए, सवियारं सो इमं बुत्तो ॥१३००॥
पाणनाह ! निसुणेसु मे गिरं, गाढरूढपडिबंधंधुरं । मं भयाहि सुभरासिणो निहिं, सुंच दुक्करमिमं तवोविहिं ॥१३०१॥
किं अणेण तणुसोसकारिणा, पइदिणं पि विहिएण वेरिणा । पत्तमेव फलमेयसंतियं, मं लहितु ? पइं कुंददन्तियं ॥१३०२॥
किं वडरन्नमिमस्सिओ तुमं, दुडुसावयसमूहदुग्गमं । एहि जासु नयरं मनोहरं, रइसरूचहरिणच्छिंदुंदरं ॥१३०३॥
मुद्ध ! धुत्तनिवहेण वंचिओ, अच्छे जमिह सीसलुंचिओ । किं विलासमऽणुवासरं तुमं, नो करेसि भवणे मए समं ॥१३०४॥

तुज्झ थेवविग्गेहि वि निच्छियं, निस्सरेइ मह नाह ! जीवियं । ता उवेहि सममेव वच्चिमो, दूरेदसगयति त्थिं वंदिमो ॥१३०५॥

एत्तिण्णं वि समत्थपावयं, तुज्झ मज्झ चिय वच्चिही खयं ।

पंचरूवविसए य भुंजिमो, जाव नाह ! इह किं पि जीविमो

इय सवियारं मंजुल-गिराहिं, तीए पंयपिओ संतो । सो संसुद्धो परिचत्त-धीरिमो सुयइ पव्वज्जं

अच्चन्तहरिसियमणा, तो तेण समं समागया रत्नो । पासे असोगचंदस्स, पायवडिया य विन्नवइ

सो एस देव ! सुणिक्कूल-वाल्लो मज्झ पाणनाहो चि । जं कायव्वं इमिणा, तं संपइ देह आप्पसं

रत्ना भणियं भइय !, तह कुण जह भजए इमा नयरी । पडिवज्जइ सो वयणं, तिदंडिरूवं च काऊण

पविसइ पुरीए मज्झे, सुणिसुव्वयनाहधूहमज्ज दट्ठं । चिन्तेइ नेव भज्जइ, धुवमेयपभावओ नयरी

ता तह करेमि अवणेन्ति, जह इमं नयरिवासिणो मणुया । इइ चिन्तिऊण भणियं, हंहो लोगा ! इमं धूमं

जइ अवणेह लहुं चिय, ता परचक्कं सदेसमणुजसरइ । इहरा नयरीरोहो, न फिड्ढिही जावजीवं पि

सेकेइओ य राया, अवसरियव्वं तए वि धूमम्मि । अत्रणिज्जंते दूरं, वेत्तुं णियसव्वसेन्नं ति

अह लोणेणं भणियं, भयवं ! को एत्थ पच्चओ अत्थि । तेणं पयंपियं धूमे, थेवमेत्तम्मि अवणीए

जइ परच्चक्कं वच्चइ, ता एसो पच्चओ चि इह वुत्ते । लोणेणं आरद्धं, अवणेउं धूमसिहरज्जं

अवणिज्जंते तम्मि, वच्चंतं पेच्छिऊण रिउसेन्नं । संजायपच्चणं, अवणीयं सव्वमज्जि धूमं

॥१३०६॥

॥१३०७॥

॥१३०८॥

॥१३०९॥

॥१३१०॥

॥१३११॥

॥१३१२॥

॥१३१३॥

॥१३१४॥

॥१३१५॥

॥१३१६॥

॥१३१७॥

तो भग्ना वलिङ्गं, रत्ना नयरी विडम्बिओ लोगो । अवडम्मि निवडिओ चेड-गो य जिणपडिममाऽऽदाय ॥१३१८॥
इय एवंविहगिरिरुय-पावरासिस्स भायणं जाओ । जं कूलालगो सुगुरु-पच्चणीयचदोसेण ॥१३१९॥
जं च सुदुक्करतवचरण-करणनिरओ वि रत्नवासी वि । भग्गपद्दो जाओ, तमऽसेसं गुरुपओसफलं ॥१३२०॥
तेणं सविसेसमिणं, लिंजं गुरुपयपसायणारूवं । आराहणाऽरिहाणं, भन्नइ कयमिह पसंसेण ॥१३२१॥
इय निव्वुइपहसंदणसमाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोकूख-चउमहामूलदाराए ॥१३२२॥
आराहणाए पन्नरस-पडिदारभयस्स पढमदारस्स । लिंंगाभिहाणमेयं, अकूखायं वीयपडिदारं ॥१३२३॥
पुव्वुत्तलिंगजुत्ता वि, सम्ममाऽऽराहणं न पावेति । जम्हा विणा इमीए, ता एत्तो भण्णए सिक्खा ॥१३२४॥
गहणाऽऽसेवणतदुभय-भेएहिं सा भवे तिहा तथ । नाणब्भाससरूवा, सिक्खा वुच्चइ गहणासिक्खा ॥१३२५॥
सा य जहन्नेण जइस्स, सावयस्स य पडुच्च सुत्तथे । अट्ट उ पवयणमाया, जाव भवे तुच्छमणो वि ॥१३२६॥
उक्कोसेणं साहुस्स, सुत्तओ अत्थओ य होइ इमा । पवयणमायाइविंदु-सारपुव्वाऽवसाण ति ॥१३२७॥
जावं छज्जीवणियं, उक्कोसा सुत्तओ गिहतथस्स । अत्थं पडुच्च पिंडेस-णाऽवसाणा स किर जेण ॥१३२८॥
पवयणमायाऽहिगमं, विणा वि सामाइयं कह करेज्ज । छज्जीवणियानाणं, विणा य कह रक्खइ जीवे ॥१३२९॥
विंडेसणऽत्थविन्नाण-विरहओ कह व देज्ज समणाणं । फासुयएसणियाइं, पाणाऽसणवत्थपत्ताइं ॥१३३०॥
इय दोरमवऽन्नवतरण-तरीसमुदासपायडपहावं । पुन्नाऽणुवंधिपुण्णाण, कारणं परमकल्लाणं ॥१३३१॥

मुहपरिणईसु महुरं, पमायदढसेलवज्जऽमणवज्जं । जरमरणरोगपसमण—मणहारिरसायणविहाणं
 जिणवयणं पढमं सुद्ध—मऽविकलं सुत्तओ पढेयव्वं । पच्छा सुसाहुपासे, सोयव्वं अत्थओ सम्मं
 पढिय-सुणियं पि एकसि, जत्तेण पुणो पुणो हु पेहेज्जा । आजम्ममऽप्पणो तयणु—वंधथिरीकरणेहेउ त्ति
 तं किं पि परमतत्तं, इमं मए पावियं सुपुन्नेहिं । एवं च भावसारं, बहुमन्नेज्जाऽणवज्जं तं
 भइं समंतभइस्स, तस्स पायडियसुगइमणस्स । जिणवयणस्स भगवओ, भवंति जत्तो गुणा एए
 आयहियपरिन्ना भाव—संवरो नवनवो य संवेगो । निक्कंपया तवो भाव—णा य परदेसियत्तं च
 नाणेण सब्बभावा, जीवाऽजीवाऽऽसवाइणो सम्मं । नज्जंति आयहियं, अहियं च भवे इह परे य
 आयहियमऽयणंतो, मुज्झइ मूढो समाइयइ पावं । पावनिमित्तं जीवो, भमइ भवसायरमणंतं
 जाणंतस्सायहियं, अहियनियत्ती य हियपवित्ती य । होइ जओ ता निच्चं, आयहियं आगमेयव्वं
 सज्झायं कुव्वंतो, पंचिंदियसंबुडो त्तिगुत्तो य । संवरइ असुहभावे, रागदोसाऽऽए घोरे [दारं]
 जह जह सुयमज्जगाहइ, अइसरसपसरनिब्भरमऽउव्वं । तह तह पल्हाइ मुणी, नवनवसंवेगसद्दाए [दारं]
 आयोवायविहिन्नु, १विज्जा तवनाणदंसणचरित्ते । विहरइ विमुद्धलेसो, जावजीवं पि निक्कंपो [दारं]
 वारसविहम्मि वि तवे, सन्निभन्तरवाहिरं कुसलदिट्ठे । नऽवि अत्थि नऽवि य होही, सज्झायसमं तवोक्कम्मं [दारं]
 १ विद्वान् ।

सञ्ज्ञायभावाणए य, भाविया होति सब्वगुत्तीओ । गुत्तीहिं भावियाहिं, मरणे आराहओ होइ [दारं] ॥१३४५॥
आयपरसमुत्तारो, आणावच्छेद दीवणा भत्ती । होइ परदेसियत्ते, अब्बोच्छिन्ती य तित्थस्स ॥१३४६॥

अन्नं च-

उवाएसमंज्जरेण वि, कामज्ज्थे कुसलो सयं लोगो । धम्मो उ गहणसिक्ख, विणा न ता तीए जइयव्वं ॥१३४७॥
अत्थाऽऽसु अविहीए, तदभावो चेव जइ परनराणं । रोगचिगिच्छाऽऽहरणा, धम्मो अविही अणत्थकए ॥१३४८॥
ता निब्बं धम्मज्ज्थी, जत्तपरो होज गहणसिक्खाए । निम्मोहं धम्मज्जो, पविच्छिहेज तदुज्जोओ ॥१३४९॥
नाणं चित्तरयणं, नाणं कप्पहुमो परो लोए । तह सब्वगयं चक्खू, धम्मस्स य साहणं नाणं ॥१३५०॥
जस्सेह न बहुमाणो, अफल चिय तस्स धम्मकिरियाऽवि । पेक्खणगेक्खणकिरिया, जह जच्चं धस्स लोयम्मि ॥१३५१॥
अन्नं च विणा नाणं, जो वड्डइ कामचारओ किच्चे । लहइ न तस्सिद्धिं सो, न सुहं न परं गइ वाऽवि ॥१३५२॥
इय मोत्तण पमायं, पढमं चिय कज्जसाहणमणेण । सम्मं सया वि जत्तो, कायव्वो नाणगहणम्मि ॥१३५३॥
अन्नं च पत्थुयज्ज्थे, एत्थं नीसेसनयमयाणं पि । संगहिणो नया दोन्नि, नाणकिरियाऽभिहाणाओ ॥१३५४॥
तत्थ किर नाणनयमय-मेयं जं सब्वहा वि कज्जत्थी । गहणस्सिक्खाए चिय, जएज्ज सम्मं सइ तहाहि ॥१३५५॥
हेओवाएयज्ज्थे, विन्नाए चेव गहणसिक्खाए । सम्मं बुहेहिं जइयव्वं, अन्नहा फलविंसवाओ ॥१३५६॥
फलसाहणेक्केहज्ज, सन्नाणं चिय नराण नो किरिया । मिच्छानाणपवत्ताणं, फलविंसवायभावाओ ॥१३५७॥

इय इहलोगफलं पइ, जह भणियं तह भवंतरऽफलं पि । आसज सो चिय विही, जिणनाहेहि जओ भणियं ॥१३५८॥
 “पढमं नाणं तओ दया, एवं चिट्ठइ सव्वसंजए । अन्नाणी किं काही, किंवा नाही छेयपावयं” ॥१३५९॥
 इह जह खाओवसमिग-नाणस्स तहेव खाइगस्साऽवि । संमं विसिट्ठफलसाह-गत्तणं होइ विन्नेयं ॥१३६०॥
 जम्हा अरिहन्तस्स वि, संसारसमुद्वपारपत्तस्स । दिक्खापडिवन्नस्स वि, पण्डितवचरणवंतस्स ॥१३६१॥
 नो ताव सिद्धिगमणं, केवलनाणं न जाव उप्पन्नं । जीवाऽइसमत्थपयत्थ-सत्थविथारणसमत्थं ॥१३६२॥
 तम्हा इहपरलोइय-फलसंपत्तीए कारणमऽवंगं । सन्नाणं चिय तत्तो, तस्मि पयत्तो न मोत्तव्वो ॥१३६३॥
 नाणं विणा न गोरव-मेइ नरो इदं दत्तपुत्तो व्व । नाणाउ तस्सुओ चिय, सुखिंददत्तो व्व गउरविओ ॥१३६४॥
 तथाहि-

इंदपुरे इव रम्मे, इंदपुरे वरपुरम्मि नरनाहो । नामेण इंददत्तो, इंदो इव विबुहमहणिज्जो ॥१३६५॥
 सिरिमालिपमुहपुत्ता, वावीसमणंगचंगरूवधरा । वावीसाए देवीण-मऽत्तया तस्स य अहेसि ॥१३६६॥
 एगम्मि य पत्थावे, अमच्चधूया रइ व्व पच्चक्खा । दिट्ठा तेणं मेहे, कीलंती विविहकीलाहि ॥१३६७॥
 तो पुच्छिओ परियणो, कस्सेसा तेण जंपियं देव ! । मंत्तिमुया अह रन्ना, तडुवरि संजायराणेण ॥१३६८॥
 विविहपयारेहि मग्गिऊण, मंत्तिं सयं समुव्वुहा । परिणयणाणं जत्तरमवि, खित्ता अंतउरे सा य ॥१३६९॥

अन्नपवसरामा—पसंगवासंगओ य नरवङ्गो । विस्सुमरिया चिरेण य, दट्ठं^१ ओलोयणाठियं तं ॥१३७०॥
 जंपियमज्जेण ससहर—सरिच्छपसरंतकंतिपब्भारो । का एसा कमलञ्छी, लच्छी विव सुंदरा जुवई ॥१३७१॥
 कंचुङ्गा संलत्तं, सा एसा देव मंतिणो धूया । जा परिणिज्जण मुक्का, तुम्भेहिं पुव्वकालम्मि ॥१३७२॥
 एवं भणिए राया, तीए समं तं निसीहिणिं बुत्थो । उउहाय चि तय चिय, पाउब्भूओ य से गब्भो ॥१३७३॥
 अह सा पुव्वमज्जचेण, आसि भणिया जहा तुहं पुत्ति!! पाउब्भवेज्ज गब्भो, जं च नरिंदो समुल्लवइ ॥१३७४॥
 तं साहेजसु तइया, मंहं ति तीए वि सव्ववुत्तंती । सिद्धो पिउणो तेणाजवि, मुज्जखंडम्मि लिहिज्जण ॥१३७५॥
 पच्चयकण मुक्को, पइदियहं सारवेइ अपमत्तो । जाओ य तीए पुत्तो, सुरिंदत्तो कयं नामं ॥१३७६॥
 तम्मि य दिणे पत्तयाणि, तत्थ चत्तारि चेडरूपाणि । अगियओ पव्वयओ, वहुली तह सागरयनामो ॥१३७७॥
 उवणीओ पणत्थं, लेहाऽऽयरियस्स सो अमच्चेण । तेहिं चेडेहिं समं, कलाकलावं अहिज्जेइ ॥१३७८॥
 ते वि सिरिमालिपप्पुहा, रत्नो पुत्ता न किंचि वि पढंति । धेवं पि कलाऽऽयरिण, ताडिया निययज्जणीए ॥१३७९॥
 साहेति रोयमाणा, एवं एवं च तेण हणियम्ह । अह कुवियाहिं भणिज्जइ, उज्जाओ रायमहिलाहिं ॥१३८०॥
 हे कूडपंडिय! सुए, अम्हाणं कीस हणसि रणिससइ । पुत्तरयणाइ जह तह, न होंति एयं पि नो मुणसि ॥१३८१॥
 हो !-होउ तुज्झ पाढणविहीए, अच्चंतमूढ ! विहलाए । जो न सुए धेवं पि हु, ताडिंतो वहसि अणुकपं ॥१३८२॥

इय ताहिं फलसवयोगेहिं, तज्जिएणं उवेहिया गुरुणा । अच्चन्तमहामुक्खा, जाया ताहे नरिंदसुया ॥१३८३॥
 राया वि वइयरमिमं, अयाणमाणो मणम्मि चिन्तेइ । अच्चंतकलाकुसला, मम चेव सुया परं एत्थ ॥१३८४॥
 सो पुण सुरिंददत्तो, कलाकलावं अहिज्जिओ सयलं । अगणेत्तो समवयचेड-रूवविहियं पि पच्चूहं ॥१३८५॥
 अह म्हुराए नयसीए पव्वयगनराहिवो निययधूयं । पुच्छइ पुत्ति ! तुह वरो, जो रोयइ तं पणामेमि ॥१३८६॥
 तीए पर्यपियं ताय !, इंददत्तस संतिया पुत्ता । सुव्वंति कलाकुसला, स्रग धीरा सुरूवा य ॥१३८७॥
 तेसिं एकं सुपरिविखऊण, राहाणवेहविहिणाज्झं । जइ भणसि ता सयं चिय, गंतूण तहिं वरेमि ति ॥१३८८॥
 पडिवन्नं नरवइणा, ताहे पउराए रायरिद्धीए । सा परिगया पयट्ठा, गंतुं नयरम्मि इंदपुरे ॥१३८९॥
 तं इत्तिं सोऊणं, तुट्ठेणं इंददत्तनवइणा । कारविया नियनयरी, उब्भवियविचिच्चयनिवहा ॥१३९०॥
 अह आगयाए तीए, दवाविओ सोहणो य आवासो । भोयणदाणप्पमुहा, विहिया उचिया पवित्ती वि ॥१३९१॥
 विन्नत्तो तीए निवो, राहं जो विंधिही सुओ तुज्झ । सो चिय मं परिणेही, एत्तो चिय आगयाज्झमिहं ॥१३९२॥
 रत्ना भणियं मा सुयणु !, एत्तिएणाडवि तं किलिस्सिहसि । एवकेक्कपहाणगुणा, सव्वे वि सुया जओ मज्झ ॥१३९३॥
 उचियपणसे य तओ, सव्वेयरभमिरचक्कपंतिल्लो । सिरिरइयपुत्तिगो लहु, मं पइट्ठाविओ थंभो ॥१३९४॥
 अवलाडओ य रइओ, वट्ठा मंचा कया य उल्लोया । हरिसुल्लसन्तगत्तो, आसीणो तत्थ नरत्ताहो ॥१३९५॥
 उवविट्ठो नयरिजणो, आह्या राइणा निययपुत्ता । वरमालं वेत्तणं. ममागया म ति ॥१३९६॥

अह सव्वपुत्तजेद्धो, सिरिमाली राइणा इमं बुत्तो । हे वच्छ ! मणोवंछिय-मज्झमेत्तो कुणसु मज्झ ॥१३९७॥
 धवलेसु नियकुलं पर-धुन्नइं नेसु रज्जमज्जज्जं । गिण्हाहि जयपडायं, सत्तणं विप्पियं कुणसु ॥१३९८॥
 एवं रायसिरिं पिव, पच्चक्खं निव्वुइं नरिंदसुयं । परिणेषु कुसलयाए, राहावेहं लहुं काउं ॥१३९९॥
 एवं च बुत्तु सो रायपुत्तु, संजायखोहु निन्नहुत्तोहु । पस्सेयकिन्नु अइच्चित्तसुन्नु, दीणाज्जणत्थु पगलंतकच्छु ॥१४००॥

हेट्ठं नियंतु पोरिसु सुयंतु, ठित्थं भिउ व्व दढंजंतिउ व्व ॥१४०१॥

पुणरवि भणिओ रन्ना, संखोहं उज्झिज्जण हे पुत्त ! । कुणसु समीहियमज्झं, केत्तियमेत्तं इमं तुज्झ ॥१४०२॥

संखोहं पुत्त ! कुणंति, ते परं जे कलासु न वियइढा । तुम्हारिसाणस कंहं, अकलंककलाकुलगिहाणं ॥१४०३॥

इय संलत्तो धिट्ठिम-मज्जलं विय सो मणागमज्जियइद्धो । कह कहवि धणुं गेण्हइ, पक्कपिरेणं करज्जणेण ॥१४०४॥

सव्वसरीराज्ज्यासेण, कहवि आरोविज्जण कोदंडं । जत्थ व तत्थ व वच्चउ, मुक्को सिरिमालिणा वाणो ॥१४०५॥

थंमे अब्भिट्ठित्ता, झडत्ति, सो भंगमुवगतो तयणु । लोगो कयतुमुल्लवो, निहुयं हसिउं समारद्धो ॥१४०६॥

एवं सेसेहि वि नर-वइस्स पुत्तेहिं कलाविउत्तेहिं । जह तह मुक्का वाणा, न कज्जसिद्धी परं जाया ॥१४०७॥

लज्जामिलंतनयणो, वज्जाज्जणित्ताडिओ व्व नरनाहो । विच्छायमुहो विमणो, सोणं काउं समाढत्तो ॥१४०८॥

भणिओ य अमच्चेणं, देव ! विमुंचह विसायमज्जो वि । अत्थि सुओ तुम्हाणं, ता तं पि परिस्सवह इयाणिं ॥१४०९॥

रत्ना भणियं को पुण, समप्पियं मंतिणा तओ भुजं । तं वाइऊण रत्ना, पर्यपियं होउ तेणाऽवि
 अचं तपाडिएहिं पि, इमेहिं पावेहिं जं समायसियं । सो वि हुतमाऽयरिस्सह, धी धी एवंविहसुएहिं
 जइ पुण तुह निब्बंघो, विनासिजउ तदा सुओ सो वि । तो मंतिणोवणीओ, सुरिंददत्तो सउज्जाओ
 अह तं भूमीवइणा, विचिच्चपरणपरिस्समकिणं । उच्छंणे विणिवेशिय, पर्यपियं जायतोसेण
 पूरेसु तुमं मम वच्छ !, वंछियं विंधिऊण राहं च । परिणसु निव्वुइं राय-कन्नगं अज्जिणसु रज्जं
 ताहे सुरेंददत्तो, नरत्ताहं नियगुरुं च नमिऊण । आलीढ्ढाणठिओ, धीरो धणुदंडमाऽऽदाय
 निम्मलतेल्लाऊरिय-कुंडयसंकतचक्रगच्छिडुं । पेहिनतो अवरेहिं, हीलिज्जन्तो वि कुमरेहिं
 अग्गीययप्पमुहेहिं, रोडिज्जन्तो वि तेहिं चेडेहिं । गुरुणा निरुविएहिं, पासट्टिएहिं च पुरिसेहिं
 आयडिइयखगेहिं, जइ जुक्सि ता वयं हणिस्सामो । इइ जंपिरेहिं दोहिं, तज्जिज्जंतो वि पुणरुत्तं
 लक्खुम्महुकयचक्खू, एगगमणो महामुणिंदो व्व । उवलद्धचक्कविवो, राहं विंधइ सरेण लहुं
 विद्वाए तीए खित्ता, वरमाला निव्वुइए से कण्ठे । आणंदिओ नरेंदो, जयजयसदो समुच्छलिओ
 विहिओ वीवाहमहो, दिन्नं रज्जं पि से महीवइणा । एवं सुरेंददत्तो, नाणाउ गउरवं पत्तो
 इय नाणनयमणं, जत्तो निच्चं पि गहणसिक्खाए । कायव्वो इहपरभव-सुहदाणअवंइहेऊए
 एयरहिया न जम्हा, किरियाजुत्ता वि हेतिं जणपुज्जा । अचंतकलावियला, निवसुयसिरिमालिपमुह व्व
 ॥१४१०॥
 ॥१४११॥
 ॥१४१२॥
 ॥१४१३॥
 ॥१४१४॥
 ॥१४१५॥
 ॥१४१६॥
 ॥१४१७॥
 ॥१४१८॥
 ॥१४१९॥
 ॥१४२०॥
 ॥१४२१॥
 ॥१४२२॥
 ॥१४२३॥

इय ताव गहणसिक्खवा, निदंसिया इन्हिं पुव्वउद्दिट्ठा । किरियाकलारूवा, बुच्चइ आसेवणासिक्खवा ॥१४२४॥
 एयाए विणा वणमालईए, कुसुमोगमो व्व विहवाए । रूवाऽऽइगुणगोइव, होइ विहला गहणासिक्खवा ॥१४२५॥

किंच-

जोगतिगेणासेवण-सिक्खं चिय सम्ममायरन्तस्स । गहणस्सिक्खवा जायइ, न अन्नहा जेण पयडमिणं ॥१४२६॥
 गुरुचरणपसायणओ, असेसवक्खेववज्जुज्जमओ । सुस्ससणपडिपुच्छण-पमुहगुणपउंजणेणं च ॥१४२७॥
 बहुवहुतरवहुतमवोह-संभवा परमपगरिसुवेइ । गहणस्सिक्खवा न उ अन्न-हा वि सिरिमालिणो व्व धुवं ॥१४२८॥
 एवं जाया वि अभिक्खणं पि, मणवयणकायकिरियाहिं । आसेविज्जन्त चिय, वड्डइ एसा थिरा य भवे ॥१४२९॥
 ता होइ अहुन्ता वि हु, हुंतीए अहुंतियाए हुन्ता वि । न हु होइ जप्पभावा, भव्वाण इमा गहणासिक्खवा ॥१४३०॥
 तीए चिय एक्काए, नमोऽत्थु सव्वसुहसिद्धिभूमीए । आसेवणासिक्खवाए, भवतरुपलयानलसमाए ॥१४३१॥
 एत्थ य किरियानय-मयमेयं जं सव्वहा वि कज्जत्थी । किरियाए चिय सम्मं, जएज्ज निच्चं चिय तहाहि ॥१४३२॥
 हेओवादेयत्थे, विन्नाए उभयलोगफलसिद्धिं । इच्छन्तेण मइमया, जइयव्वं चेव जत्तेण ॥१४३३॥
 जम्हा पविचिलक्खण-पयत्तविरेहे न नाणिणो वि इहं । अहिलसियवत्थुसिद्धी, दीसइ अन्नेहि वि जमुत्तं ॥१४३४॥
 किरिय चिय फलजणी, नो नाणं संजमस्यविसयाण । विन्नाया वि सुनिउणं, न नाणमेत्ता सुही होइ ॥१४३५॥

तिसिओ वि हु सलिलाइय-मवलोयन्तो वि जाव न पयड्डो । पिवणाऽऽकिरियाए, १ तत्तिचिफलं न ता लहइ ॥१४३६॥
 अगड्डियइड्डरसोववेय-भोयणतडोवविट्ठो वि । हत्थमवावारिन्तो, नाणी वि हु मरइ भुक्खाए ॥१४३७॥
 अइपंडिओ वि वाई, आहसिय परं गतो निवसभाए । वयणमवावारिन्तो, न लहइ अत्थं सलाहं च ॥१४३८॥
 इय इहलोयफलं पइ, जह बुत्तो तह भवन्तरफलं पि । आसज्ज सो चिय विही, जओ जिणिदेहिं भणियमिणं ॥१४३९॥
 चेइयकूलगणसंवे, आयरियाणं च पवयणसुए य । सव्वेसु वि तेण कयं, तयसंजममुज्जमन्तेण ॥१४४०॥
 इय जह खाओवसमिग-चरणस्स तहेव खाइगस्सावि । समं पगिड्डफलसाह-गत्तणं होइ विन्नेयं ॥१४४१॥
 जम्हा अरिहन्तस्स वि, पत्तस्स वि विमलकेवलाऽऽलोयं । नो ताव नाणओ चिय, संपज्जइ मुत्तिसंपत्ती ॥१४४२॥
 जाव न समत्थकम्मिं-धणगिगुत्था परा विसुद्धिकरी । लहुपंचऽक्खरसंगिण-मेत्तकालप्पमाणड्डिइ ॥१४४३॥
 नीसेसाऽऽसवसंवर-रूवा एत्थं अपत्तपुब्बा य । सेसकिरियापहाणा, पत्ता चारित्तकिरिय ति ॥१४४४॥
 नायं च एत्थ सो चिय, सुरिंददत्तो न जइ मुणन्तो वि । राहं विंधंतो ता, परे व्व हीलापयं हुंतो ॥१४४५॥
 तम्हा इहपरलोइय-फलसंपत्तीए कारणमड्वंजं । आसेवासिक्ख चिय, ता इह जत्तो न मोत्तव्वो ॥१४४६॥
 एवं च नाणकिरिया-नएहिं उड्डिमुभयपक्खे वि । सिद्धंतुड्डिविचित्त-जुत्तिनिविहं निसामेत्ता ॥१४४७॥
 एगत्य मांसलाऽऽमोय-मणहरं फुडियकेयईकोसं । अन्नत्तो दरविदलिय-मवलोइय मालईमउलं ॥१४४८॥

तगंधलुद्धओ महु-यरो व्व दोलायमाणमणपसरो । सिस्तो पुच्छइ सट्ठाण-डुत्तिगलयत्तणे १भंतो ॥१४४९॥
 किं' तत्तमेत्थ गुरुणा, पयंपियं हंत उभयसिक्ख चि । गहणाऽऽसेवणरूवा, अब्बोन्नसवेक्खयाए जओ ॥१४५०॥
 आसेवणाए सिक्खा, न गहणसिक्खं विणा भवइ सम्मं । सहला न गहणसिक्खा वि, इह विणाऽऽसेवणासिक्खं ॥१४५१॥
 संसत्तं पि जओ इह, सुयाऽऽणुसारेण जा पवित्ती उ । सुत्तत्थगहणपुब्बा, किरियां तेणेह सिवज्जणी ॥१४५२॥

किंच-

सुयनणाग्ग्मि वि जीवो, वट्ठन्तो सो न पाउणइ मोक्खं । जो तवसंजममइए, जोए न चएइ वोढुं जे ॥१४५३॥
 “हयं नाणं कियाहीणं, हया अन्नाणओ किया । पासंतो पंगुलो दड्ढो, धावमाणो य अंधओ” ॥१४५४॥
 “संजोगसिद्धीए फलं वयंति, न हु एगच्चक्केण रहो पयाइ । अंधो य पंगू य वणे समेच्चा, ते संपउत्ता नगरं पविट्ठा” ॥१४५५॥
 नाणं नयणसमाणं, चरणं चरणप्पवित्तिपडिरूवं । दोण्हं पि समाजोगे, सिवपुरगमणं जिणा विति ॥१४५६॥
 सिक्खुत्तादुगोउवएसो, जइ ता सुणिणो वि वन्निओ एवं । सविसेसं समणोवास-एण ता तत्थ जइयव्वं ॥१४५७॥
 एत्तो चिय वन्निज्जइ, ते चिय धन्वा जयग्ग्मि सप्पुरिसा । जे निच्चमऽप्पमत्ता, नाणी य चरित्तजुत्ता य ॥१४५८॥
 परमत्थग्ग्मि सुदिट्ठे, अविनट्ठेसु तवसंजमगुणेषु । लब्भइ गई विसिट्ठा, कम्मसमूहे विणट्ठग्ग्मि ॥१४५९॥
 लविक्खत्ता दक्खो लक्ख-णिज्जभावे उ गहणसिक्खाए । लक्खवाणुरूवमह अणु-सरेज आसेवणासिक्खं ॥१४६०॥

जइ ताव गहणसिक्खा, एक चिय फलवई हवेजइ इहं । ता नहि सुयनिही सो विहु, मेहुरामंगू तहा हुंतो ॥१४६१॥
तहाहि-

महुराए नयरीए, जुगप्पहाणो सुयस्स य निहाणो । अणवरयसिस्ससुत्तत्थ-कहणपडिवद्धवाचरो
अगणियपरिस्समो भव-सत्तसद्धमदेसणाईसु । नामेण अज्जमंगू, आसि सखी जणपसिद्धो
सो पुण जहुत्त किरिया-कलाववियलो सुहाभिलासी य । सावयकुलपडिचद्धो, पग्गहिओ गारवतिण्ण
अणवरयभत्तजणदिज्ज-माणपाणञ्जनवत्थलाभेण । तत्थेव चिरं बुत्थो, चिच्चा अब्भुज्जयविहारं
अह चेव पुरीए, निद्धमणाऽसन्नजक्खभवणम्मि । अच्चंतं किच्चिसिओ, जक्खो होऊण उप्पन्नो
सुणिज्जण विभंगेणं, पुव्वभवं तो विचित्तिं लग्गो । हा हा पावेण मए, पमायमयमत्तचित्तेण
पत्तं पि विचित्ताऽइसय-रणपडिपुन्नजिणमयनिहाणं । तक्कहियपवित्तिपरं-मुहेण विहलत्तसुवणीयं
माणुस्सखेत्तजई-पमोक्खसद्धमहेउसामग्गिं । चरणं पमायभट्ठं, एत्तो कत्तो लहिस्सामि
हा जीव! पाव ! तइया, इड्ढीरसगाराण विसत्तं । सत्थऽत्थजाणेण वि, न लक्खियं किं तए आसि
मायंगनिच्चिसेसं, किच्चिसियसुरत्तणं इमं पत्तो । जाओऽग्ग्हि चिरमऽजोग्गो, विरइपहाणस्स धम्मस्स
धी धी सत्थत्थपरि-स्समो ममं धी मईए सुहुमत्तं । धी धी परोवएस-प्पयाणपंडिच्चमच्चंतं
॥१४६२॥
॥१४६३॥
॥१४६४॥
॥१४६५॥
॥१४६६॥
॥१४६७॥
॥१४६८॥
॥१४६९॥
॥१४७०॥
॥१४७१॥
॥१४७२॥
॥१४७३॥

धी भाववियलकिरिया—कलावमणुदुणमणुद्वियं तं पि । वेसानेवत्थं पिव, परचित्तपसायणामेत्तं ॥१४७४॥
 इय एवं नियदुचरिय—मणुखणं परमजायवेग्गो । निंदंतो दिवसाइं, गमेइ गोत्तीनिहित्तो व्व ॥१४७५॥
 अह तेण पएसेणं, उच्चारमहिं पडुच्च वच्चंते । दट्ठूण निययसिस्से, मुणिणो पडिवोहणऽड्डाए ॥१४७६॥
 जक्खवपडिमासुहाउ, दीहं निस्सारिउं ठिओ जीहं । तं च मुणिणो पलोइय, पइदियहं भणिउमाढत्ता ॥१४७७॥
 जो कोई एत्थ देवो, जक्खो रक्खो व किन्नरो वाऽवि । सो जंपउ पयडं चिय, न किंपि एवं वयं मुणिमो ॥१४७८॥
 तो सविसायं जक्खेण, जंपियं भो तवस्सिणो सोऽहं । तुब्भाण गुरू किरियाए, मंगुलो अज्जमंगु त्ति ॥१४७९॥
 तेहिं बुत्तं हा सुयनिहाण !, सिक्खादुग्गम्मि वि सुदक्ख ! । कह हीणजक्खजोणिं, गतोऽसि चोज्जं महंतमिमं ॥१४८०॥
 तेणं भणियं नो किं पि, चोज्जमिह साहुणो महाभागा ! । एस चिय होइ गई, सिट्ठिलियसद्धम्मकम्माण ॥१४८१॥
 सावयपडिच्चट्ठाणं, इड्ढिद्वससायगारवगुरूणं । सीयविहारीणं मारि—साण जिब्भिमंदियजियण ॥१४८२॥
 इय मह कुदेवजोणिं, जाणित्ता साहुणो महासत्ता ! । जइ सुगईए कज्जं, ता दुलहं संजमं लद्धुं ॥१४८३॥
 परिहरियपमायो, निज्जियाजंगजोहा । चरणकरणरत्ता, नाणवंताण भत्ता ॥१४८४॥
 परिचइयमसत्ता, मोक्खमग्गे पसत्ता । विहरह लहुभूया, भूयरक्खवं कुणंता ॥१४८५॥
 भो भो देवाणुप्पिय !, संमं संबोहिया तए अम्हे । इइ जंपिऊण मुणिणो, पडिवत्ता संजमुज्जोय

इय पुत्रा वि हु वंछिय- सोगतिफलसाहिगा गहणसिक्खा । आसेवणसिक्खाए, रहिया नो जायइ कहं पि ॥१४८६॥
 आसेवणसिक्खा वि हु, असहाय चिय गुणाय नो भणिया । अंगारमद्दगस्स व, सम्मं सन्नाणसुन्नस्स ॥१४८७॥
 तथाहि--

अत्थि पुरं गज्जनयं, सुसाहुगणपरिचुडो विजयसेणो । सरी सद्धम्मपरो, तत्थ ठिओ मासकप्पेण ॥१४८८॥
 पच्छिमरयणीसमए, सीसेहिं तस्स सुमिणओ दिट्ठो । पंचसयकलहकलिओ, कोलो वसहीए किल पत्तो ॥१४८९॥
 विग्घियमणेहिं तेहिं, सुमिणज्जं पुछिया य तो सरी । तेहिं कहियं एही, गुरुकोलो साहुगयसहिओ ॥१४९०॥
 अह उगयम्मि सरे, सोमगहसंगओ रविसुओ व्व । कप्पतरुसंडमंडल-सहिओ एरंडरुखो व्व ॥१४९१॥
 पंचमयसुमुणिजुत्तो, आयरिओ रुद्धेवनामोत्ति । पत्तो साहुहिं कया, उचिया से सव्वपडिवत्ती ॥१४९२॥
 अह वत्थव्वा मुणिणो, परिवखणड्ढा निसिम्मि कोलस्स । गुरुवयणेणं खिविउं, काइयभूमिम्मि अंगारे ॥१४९३॥
 पच्छन्नपएसगया, पलोयमाणा य जाव चिहंति । पाहुणगसाहुणो ताव, पट्टिया काइयमहीए ॥१४९४॥
 अंगारक्कमणुप्पन्न-किसिकिसाडरावसवणओ चेव । मिच्छामि दुक्कडं हा, किमेयमेवं ति जंपन्ता ॥१४९५॥
 अंगारकिसकिसोख-ठाणम्मि विरुज्जण चिंधाई । गोसे पेहिससामो, होज किमेयं ति बुद्धीए ॥१४९६॥
 विणियत्तंति जवेणं, तेसिं गुरु पुण तदारवे तुट्ठो । एए वि जिणेहिं अहो, जीवा कइयि त्ति भासंतो ॥१४९७॥
 रत्थसययं अंगारे, मदंतो काइयामहिम्म गओ । एसो य वइयो तेहिं, संसिओ निययसुरिस्स ॥१४९८॥

तेणाडवि जंप्पियं भो, तवस्सिणो एस सो गुरू कोलो । एए वि महासुणिणो, सिस्सा एयस्स गयकलहा ॥१४९९॥
 तो पत्थावे पाहुणग-साहुणो विजयसेगहरीहिं । जहदिट्ठेउजुत्तीहिं, वोहिउणं इमं भणिया ॥१५००॥
 भो भो महाणुभावा ! तुम्ह गुरू एस निच्छियमडभव्वो । जइ मोकूलकंखिणो ता, चएह एयं लहुं चैव ॥१५०१॥
 जम्हा गुरूणो वि हु उप्पहम्मि, लगस्स मूढबुद्धिस्स । चागो विहिणा जुत्तो, इहरा दोसप्पसंगाओ ॥१५०२॥
 एवं सोच्चा तेहिं, उवायओ उज्झिओ इमो झत्ति । कयउगगतवविसेसेहिं, पाविया देवलच्छी वि ॥१५०३॥
 अंगारमद्दगो पुण, सन्नाणविदज्जियत्तेणे चिरं । कट्ठाणुट्ठाणपरो वि, दुक्खभागी भवे जाओ ॥१५०४॥
 इय भो देवाणुपिया !, गहणाऽऽसेवणसरूवसिक्खवासु । दोसु वि जएज्ज समं, तुममाराहणमभिलसंतो ॥१५०५॥
 एवं तदुभयसिक्खा, भणिया वि पुणो हवेज्ज दुवियप्पा । सामन्नविहिसरूवा, सविसेसविहीसरूवा य ॥१५०६॥
 एवकेक्का वि य दुविहा-जइगिहिविसयत्तेणे नायन्वा । ताव गिहत्थाणमडहं, भणामि सामन्नविहिसिक्खं ॥१५०७॥
 ववहारसुद्धी जणणिं दणिज्ज-वावारचागनिफन्ना । कालुस्ससवियलसद्धम्म-कम्मपरिवालणसरूवा ॥१५०८॥
 संखाण व धवलपहा गभीरया, विव महासमुद्धानं । चंदाण सिसिरजोण्ह व्व, नयणसोह व्व हरिणीण ॥१५०९॥
 उच्छृण महुरया विव, सुसावयकुलपल्लसब्भावे । जइ वि हु सिद्धा सा तेसिं, तह वि एवं समवसेया ॥१५१०॥
 नाणवयबुद्धसेवा, सत्थज्जभासो परोवयारित्तं । सच्चरियजणपसंसा, दक्खिन्नपरायणत्तं च ॥१५११॥
 उत्तमगुणाणुरागो, अणूसुगत्तं अखुदभावो य । परलोयभीरुत्तं, सव्वत्थ अणक्खपरिहारो ॥१५१२॥

गुरुदेवाऽतिथिपूयण-मपक्ववाएण नायदरिसित्तं । असदऽगहवज्जणया, सपणयपुन्वाऽभिभासित्तं ॥१५१३॥
 वसणम्मि सुधीरत्तं, संपत्तीए ँअणुत्तुणत्तं च । सगुणपंसंमालज्जण-मऽत्तुक्कस्सिस्स परिहारो ॥१५१४॥
 नयविवक्कमसालित्तं, लज्जालुत्तं सुदीहदरिसित्तं । उत्तमकमवत्तित्तं, पडिवन्नभरेक्कधवलत्तं ॥१५१५॥
 उचियठिइपरिवालण-मऽदुराराहत्तणं जणपियत्तं । परपीडापरिहारो, थिरया संतोससारत्तं ॥१५१६॥
 अणवरयगुणऽवभासो, परत्थसंपाडणेक्ककरसियत्तं । पयइए विणीयत्तं, हिओवएसोवजीवित्तं ॥१५१७॥
 गुरुजणरायाऽईणं, अवन्नवायाऽइक्कारिपरिहरणं । इहपरलोयाऽपायाऽइ-चिन्तणं चैव अइनिउणं ॥१५१८॥
 एमाइगुणगणो सावगेहिं, इह परभवे य हियहेऊ । अप्पणयम्मि निच्चं, निवेसियव्वो पयत्तेण ॥१५१९॥
 इय गुणजोगाराऽइहिय-सामन्नविही गिही अ जत्तेण । साहेइ विसेसविहिं पि, नूण तदऽव्वंइहेउत्ता ॥१५२०॥
 सामन्नगुणाऽसत्तो, किमऽलं धरिउं नरो विसेसगुणे । न हु सरिसवं पि वोढुं, असमत्थो मंदरं धरिही ॥१५२१॥
 लोगाडिइपगिड्डो, एवं चिय भूमिगाऽणुसारेण । सामन्नविहीसिक्खं, सुस्समणो वि हु अणुसरेज्ज ॥२५२२॥
 अह पुन्वसूइयं चिय, संखेवेणं विसेसविहिंसिक्खं । सुस्सावगसाहुगयं, भणामि दुविहं पि सुविभत्तं ॥१५२३॥
 तत्थ य सामन्नविहि-प्पवित्तिअव्वमहियजोगयगयस्स । गिहिणो विसेससिक्खा, पढमं चिय बुच्चए ताव ॥१५२४॥
 सम्ममवगयस्स जिणमय-मऽणुदिणवड्डहन्तसुद्धपरिणामो । परिणाममंगुलं जाणि-ऊण घरवासवासंगं ॥१५२५॥

१ अनुत्तानत्वं = गवर्हिहितत्वम् इत्यर्थः

॥१५२६॥
 ॥१५२७॥
 ॥१५२८॥
 ॥१५२९॥
 ॥१५३०॥
 ॥१५३१॥
 ॥१५३२॥
 ॥१५३३॥
 ॥१५३४॥
 ॥१५३५॥
 ॥१५३६॥
 ॥१५३७॥
 ॥१५३८॥
 ॥१५३९॥

भंगुर-माऽऽउं तारुन्मऽऽथं च
 पडुपवणंऽदोलियकयलि-पत्तपडिवद्धतोयचिंदुं व । सुविणिच्छिज्जण
 पयइविणीओ पयईए, भइओ पयइपरमसंविणो । पयईउदारचित्तो, पयइजहुक्खित्तभरधवलो
 निच्चं चिय साहग्मिय-वच्छल्ले जुवचेइउद्वारे । परपरिवायच्चाए, जएज सुस्सावगो महंमं
 निद्वाविस्मम्मि तहा, सम्मं कयपंचमंगलविहाणो । अणुसरगपुव्वयं उट्ठि-ऊण उचियं च काऊण
 संखेवेणं पि हु वीय-रायपडिमाउ वंदिउं सगिहे । गच्छेज साहुवसहिं, करेज आवस्सायाइ तहिं
 एवं हि कीरमाणे, जिणणमाऽऽणा कया हवइ सम्मं । गुरुपरंतत्तं सुत्त-अत्थसविसेसनाणं च
 जहठियसामायारी-कुसलत्तमऽसुद्धुद्धिविगमो य । गुरुसक्खिअओ य धम्मो, संपुण्णविही य होइ कया
 साहूण असइ वसही-संकिन्नत्ताइकारणेहिं वा । गुरुणा समणुन्नाओ, पोसहसालाईसु वि कुजा
 सज्झायं काऊणं, खणं अपुव्वं पढेज सुत्तं पि । तत्तो य विणिक्खमिउं, होऊण य दव्वभावसुई
 पढमं नियगेहे चिय, निच्चं चिइवंदणं समयविहिणा । विभवाऽणुसारिपूया, पुव्वमऽणुइज गोसम्मि
 तयणंतरं तु जइ ता, तहाविहं तस्स नऽत्थि गिहकिच्चं । ता तव्वेलं चिय कय-सरीरसुद्धी सुनेवत्थो
 पुप्फाइपरपूयंग-वग्गहत्थेण परियणेण समं । वच्चेज जिणिंदगिहे, पंचविहाभिगमपुव्वं च
 तत्थ पविसित्तु विहिणा, उदारपूयापुरस्सरं सम्मं । चिइवंदणं करेजा, पणिहाणंजं सुसंविणो
 अह कारणेण केणऽवि, जिणवरभवणम्मि अहव नियगेहे । पोसहसालाए वा, हवेज सामाइयाऽऽइ कयं

तो साहुसमीवम्भि, गंतुं किइकम्मपुव्वगं सम्मं । कुञ्जा पच्चकूवाणं, खणं च जिणवयणासवणं च
 भत्तीए तहा काउं, बालगिलाणाइगोयरं पुच्छं । तक्किच्चं च समगं, संपाडेज्जा जहाजोगं
 अणइकम्पेण कुलक्कम्मस्स, लोगाज्ववायविरहेण । तत्तो वित्तिनिमित्तं, ववहारमऽणि'दियं कुञ्जा
 भोयणकाले य गिहं, आगम्म चउव्विहाए पूयाए । १ पुफ्फाऽऽमिसवत्थेहि, थोत्तेहि' य भावसारेहि'
 संपूइऊण विहिणा, जिणविंबं तयणु साहुमूलम्मि । गंतूण भणइ एवं, अणुगगं कुणह मे भंते !
 असणाऽऽईदव्व्वाणं, गहणेण भवाज्वडे निवडियस्स । जयजीववच्छलेहि', दिज्जउ हत्थावलंबो मे
 संपट्टियंसंघाडग-पट्टिठिओ जाइ जाव नियदारं । एत्थंतरमऽन्ने वि हु, गिहट्टिया अभिमुहा इति
 वंदंति य तो सद्धो वि, जायसइहो पमज्जिउ' पाए । दाऊण आसणं कुणइ, संविभागं जहाविहिणा
 वंदणपुव्वं अणुगच्छिऊण, तत्तो गिहे समागम्म । भुंजाविय जणयाई, चिंतिय गोणाइ रपेसाई
 देसंस्तराऽज्जयाणं, चिंतं काऊण सावगाणं पि । पडियग्गिउ' गिलाणे, ताहे उचियप्पएसम्मि
 उचियाऽऽसणोवविट्ठो, पच्चकूवाणं च सरिय जहगहियं । कयंपंचनमोक्कारो, सुसावगो तयणु भुंजेज्जा
 भोत्तण तओ विहिणा, पुरओ घरचेइयाण ठाऊण । तव्वंदणं करित्ता, पच्चकूखइ दिवसचरिमाऽऽई
 खणमेतं सज्झायं, अपुव्वपहणं च किंचि काऊणं । पुणरवि वित्तिनिमित्तं, ववहारमऽणि'दियं कुञ्जा

संज्ञासमयग्निं पुणो, पूयं काऊण जिणवरिंदाणं । सारथुइथोत्तपुव्वं, सग्निहग्निं वि वंदणं कुञ्जा ॥१५५३॥
 तो जिणभवणे गंतुं, वंदेज्जा पूइऊण जिणविंदे । सामाइयपडिक्कमणाऽऽइ, गोसभणिंयं पिव करेज्जा ॥१५५४॥
 साहुसमीवे अक्कए य, तम्मि गच्छेज्ज साहुवसहीए । वंदणमालोयणं, खामणंयं पि य तहिं काउं ॥१५५५॥
 गिण्हइ पच्चक्खाणं, खणमिह सवणं च धम्मसत्थस्स । विस्सामणाऽऽइ विहिणा, भत्तीए करेज्ज साहूणं ॥१५५६॥
 संदिद्धपए पुच्छिय, सावगवग्गस्स काउमुचियं च । गिहगमणं विहिसुयणं, विहेज्ज गुरुदेवसरणं च ॥१५५७॥
 उक्कोसवंभयारी, परिमाणकडो व होज्ज नियमेण । कदंप्पाइविउत्तो, पडिक्कम्मि य तुयइज्जा ॥१५५८॥
 उद्दाममोहवसओ, पयट्ठिउं कहवि अहमक्किच्चग्निं । उवसन्तमोहवेगो, चिन्तेज्जा भावसारमिमं ॥१५५९॥
 मोहो दुहाण मूलं, मूलं च विवज्जयस्स सव्वस्स । एयस्स वसं पत्ता, सत्ता मन्नंति हियमज्झियं ॥१५६०॥
 जस्स वसेणं पि य कामिणीण, वयणाऽऽइयं असारं पि । १चंदाईहुवमिज्जइ, थिरत्थु ही तस्स मोहस्स ॥१५६१॥
 इत्थीकडेवराणं, रसतत्त-चिन्तं तओ तहा कुञ्जा । जह मोहाजरिजयाउ, संवेगस्सो समुच्छलइ ॥१५६२॥

तहाहि-

जं ताव कामिणीणं, मणोहरं हरिणलंच्छणच्छायं । वयणं तं पि हु मलगल्लिर-३विवरसत्तयसमाउत्तं ॥१५६३॥
 विच्छिन्नथोरथणया, मंसचया पोट्टमउसुइमंज्जसा । मंसट्ठिनसाविरयण-मेत्तं सेसं पि हु सरीरं ॥१५६४॥

१ चन्द्रादिभिः उपमीयते ।

२ स्वतत्त्वचिन्ताम् = स्वरूपचिन्तनम् ।

३ विवरसप्तक ० ।

जं पि य पर्यङ्गं चिय, दुर्गन्धिमलाऽऽविलं विलीणं च । पर्यङ्गहो गतिदारां, वीभच्छं कुच्छणिजं च ॥१५६५॥
 अहलज्जणीयमंगुल-रूवं ति १ ठुज्जहं य किर रमणं । तस्मिं वि रमेज्ज जो नणु, स केण अब्बो विरज्जेज्ज ॥१५६६॥
 एवं गुणाण सीमंतिणीण, रमणस्मि जे विरत्तमणा । जम्भजरामणाणं, दिन्नो हु जलंजली तेहिं ॥१५६७॥
 इय जेण जेण बाहा, हवेज्ज तं तस्स तस्स पडिवकूवं । पुब्बाऽवरनिसिसमए, सम्मं भावेज्ज किं बहुणा ॥१५६८॥
 तित्थयरप्पडिवत्तिं, पंचविहाऽयारसारगुरुभत्तिं । सुविहियज्जज्जसेवं, सम-समहियगुणसमावासें ॥१५६९॥
 अपुब्बगुणसमज्जण-मऽपुब्बापुब्बतरसुयऽब्भासें । अपुब्बत्थाऽहिगमं, अपुब्बाऽपुब्बसिक्खगहं ॥१५७०॥
 समत्तगुणविसुद्धिं, जहगहियवएसु निरइयारत्तं । अंगीकयधम्मगुणा-विरोहिगिहकज्जकारित्तं ॥१५७१॥
 धम्मे चिय धणवुद्धिं, समधम्मिसु चैव गाढपडिबंधं । आगमविहिविहियाऽतिहि-प्पयाणपरिसेसभोइत्तं ॥१५७२॥
 इहलोयसिद्धिलभावं, परलोयाराहणेक्करसियत्तं । चरणगुणलपडत्तं, जणवायाऽभिगमभीरुत्तं ॥१५७३॥
 संसारसोक्खपरमत्थ-दोसगुणभावणाणुसारेण । पड्वेलं चिय सम्मं, परमं संवेगरसगमणं ॥१५७४॥
 सव्वत्थ विहिपरत्तं, जिणसासणपरमसमरसाऽऽपत्तिं । संवेगसारसमइय-सज्जायज्झाणरसियत्तं ॥१५७५॥
 एमाइ उत्तरोत्तर-गुणगणसऽवियन्हमाणसो धीमं । आराहेतो सम्मं, गमेज्ज कालं कुलपसुओ ॥१५७६॥
 एवं च गुरुं पि गिरिं, आरुहइ पर्यपण जह कोई । आरहाणागिरिं तह, सम्मं धीरो समारुहिही ॥१५७७॥

एवं धम्मऽत्थिगिहत्य-गोयरा इह विसेसविहिसिक्खा । बुत्ता एत्तो बुच्चइ, मुणिविसया सा समासेण ॥१५७८॥
 नवरं समयविज्जहिं, सा च्विय भणिया विसेसविहिसिक्खा । जा किर पइदिणकिरिया, जईण पुण सा इमा नेया ॥१५७९॥
 पडिलेहणापमज्जण-भिविखरियालोयंजणा चेव । पत्तगधुवणवियारा, थंडिलमाऽऽवस्सयाऽऽइया ॥१५८०॥
 जा वि य इच्छामिच्छ-प्पमुहा उवसंपयाऽवसाणाओ । सुविहियजणपाउगा, सामायारी दसपयारा ॥१५८१॥
 पढउ सयं पाढेउ य, परे वि तत्तं पि चिंतउ पयत्ता । जइ नत्थि विसेसविहिम्मि, आयरो ता सुणी वसणी ॥१५८२॥
 इय गुणदोसपरिक्खं, काउं अवगम्म तह गहणसिक्खं । समणसरेज्ज अभिक्खं, सम्मं आसेवणासिक्खं ॥१५८३॥
 एवं च सप्पभेओ-भयसिक्खजुओ हवेज्ज धम्मऽत्थी । सव्वो वि सव्वया वि, किं पुण आराहणाचित्तो ॥१५८४॥
 आराहणा वि न जओ, पायं तह सम्ममरिहइ होउं । एमेव अत्थिणो वि हु, पुव्वमऽणब्भत्थजोगस्स ॥१५८५॥
 तम्हा तदऽत्थिणा सव्वहा वि, एयासु भणियसिक्खासु । जइयवं जत्तेणं, एत्तो य कयं पसंणेण ॥१५८६॥
 इय धम्मुवाएसमणो-हराए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीणामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१५८७॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । तइयं सिक्खादारं, समत्तमेयं सभेयं पि ॥१५८८॥
 आराहणो न पुव्वुत्त-सिक्खदक्खो वि विणयविरहेण । होइ कयत्थो जत्तो, एत्तो बुच्चइ विणयदारं ॥१५८९॥
 विणओ य पंचरूवो, परूवियो नाणदरिसणचरित्ते । तवविणओ य चउत्थो, चरिमो उवयारिओ विणओ ॥१५९०॥
 “काले विणए बहुमाणे, उवहाणे तहा अनिन्हवणे । वंजण-अत्थ-तुमुए, विणओ नाणस्स अहुविहो” ॥१५९१॥

“निसंसंक्रिय निक्कंखिय, निव्वितिगिच्छा अमूढदिट्ठी य । उववूह थिरीकरणे, वच्छल्ल पभावणे अट्ठ”
 पणिहाणपहाणस्स उ, गुत्तीओ तिन्नि पंच समिईओ । आसज्ज उज्जमंतस्स, होइ विणओ चरित्तस्स
 भत्ती तवम्मि तह तवरएसु, सेसेसु हीलणच्चाओ । जहविस्सिअमुज्जमो वि अ, तवविणओ एस नायव्वो
 काइयवाइयमाणस्सिओ अ, तिविहोवयारिओ विणओ । सो पुण सव्वो वि दुहा, पच्चक्खो तह परोक्खो अ
 तत्थ य गुणवंताणं, दंसमणमेत्ते वि आसणच्चाओ । सत्तट्ठपओसप्पणम—अभिमुहमिन्ताण सप्पणयं
 अंजलिकरणं पाय—प्पमज्जणं आसणोवणयणं च । आसीणेषु य तेसु, सयमुवविसणं उचियठाणे
 इच्चाइ काइओ वाइ—ओ य नाणाहिए पडुच्च भवे । किंचंतस्स गुणगणं, गउरवसारेहिं वयणेहिं
 अकुसलमणनिरोहो, कुसलस्स उदीरणं च ते चेवं । आसज्ज जं किर भवे, एसो माणस्सिओ विणओ
 आसणदानाईओ पच्चक्खो, एस चेव गुरुविरहे । तक्कहियविहिपहाण—प्पविच्छिओ हवइ य परोक्खो
 इय भूरिभेयभिन्नं, विणयं निउणं वियाणिउं धीरो । आराहणाअभिलासी, सम्मं कुज्जा तयं जम्हा
 जो परिभवइ अविणया, धम्मगुरुं जत्थ सिक्खए विज्जं । सा सुगहिया वि विज्जा, दुक्खेणं तस्स देइ फलं
 किंच—

॥१५९२॥

॥१५९३॥

॥१५९४॥

॥१५९५॥

॥१५९६॥

॥१५९७॥

॥१५९८॥

॥१५९९॥

॥१६००॥

॥१६०१॥

॥१६०२॥

सव्वत्था लभेज्ज नरो, वीसंभं पच्चयं च बुद्धिं च । जइ गुरुज्जणोवइड्डं, विणयं भावेण गिण्हेज्जा
 पव्वइयस्स गिहिस्स व, विणयं चेव कुसला पसंसंति । न हु पावइअविणीओ, किंचिं च जसं च लोयम्मि

॥१६०३॥

॥१६०४॥

जाणंता वि य विणयं, केई कम्मउणुभावदोसेण । नेच्छंति पउंजेउं, अमिभूया रागदोसेहिं ॥१६०५॥
 विणओ सिरीण मूलं, विणओ मूलं समत्थसोक्खाणं । विणओ हु धम्ममूलं, विणओ कट्ठाणमूलं ति ॥१६०६॥
 विणएण विहीणस्स, उ, सब्बं पि, निरत्थयं अणुट्ठणं । तं चेव विणयसारं, सयलं सहलत्तणमुवेइ ॥१६०७॥
 तह विणयविहीणम्मि, सिक्खा वि निरत्थिया भवे सब्वा । विणओ सिक्खाए फलं, विणयफलं सब्बपाहन्नं ॥१६०८॥
 दोसा वि गुणा विणयाउ, होति दोसा गुणा वि अविणीए । सज्जणमणरंजण-जणणी मेत्ती वि विणयाओ ॥१६०९॥
 विणयपरम्मि गुरुत्तं, समं दंसंति जणणिजणया वि । विणयविहीणे पुण ते वि, अहह ! सत्तुं विसेसें'ति ॥१६१०॥
 विणयोवयारकरणा, अदिस्सरूवा वि दिं'ति दरिसावं । अविणयजणियाजणकरवा, फिडंति पासट्ठिया वि लहुं ॥१६११॥
 पत्थरवरहियया १ दुक्कुहावि, विणयाउ पल्हयंति लहुं । नियवच्छदंसणेण व, पत्तयसुरहिं व्व निब्भंतं ॥१६१२॥
 विणयाओ विस्सासो, विणयाउ सयलअत्थसिद्धीओ । विणयाओ चिय फलदाइ-णीओ सब्वाओ विजाओ ॥१६१३॥
 अविणीयस्स पणस्सइ, जइ न पणस्सइ न जुजइ गुणेहिं । विजा सुसिक्खियावि हु, गुरुपरिभववुद्धिदोसेणं ॥१६१४॥
 अविणीयस्स उ विज्जं, गुरु वि दिंतो लहेज्ज वयणिज्जं । हारेज्ज सकज्जं पि हु, पावेज्ज ततो विणासं पि ॥१६१५॥
 किं'व-

विजा वि होइ बलिया, गहिया पुरिसेण विणयवंतेण । सुकुलपत्तया कुलवा-लिय व्व पवरं पइं पत्ता ॥१६१६॥
 संकमइ दुव्विणीए, गुरुपरिभवकारए य नो विजा । सेणियनिवे व्व तत्थेव, संकमेज्जा उ विवरीए ॥१६१७॥

तहाहि—

रायग्गिहम्मि नगरे, राया नामेण सेणिओ आसि । १ संमत्तथिरत्तपहि व्व, सक्कविष्फारियपसंसो

॥१६१८॥

सयलंतेउरपवरा !, देवी नामेण चेच्छणा तस्स । चउव्विहवुद्धिसमिद्धो, मंती पुत्तो य अभओ च्चि

॥१६१९॥

एगम्मि य पत्थावे, देवीए पत्थिवो इमं भणिओ । पासायमेगखंभं, मम जोगं कारवेसु च्चि

॥१६२०॥

दुव्विग्गहेण इत्थी-गहेण, संताविएण नरवइणा । पडिवन्नं तव्वयणं, अभयङ्गमारो य आइहो

॥१६२१॥

तो वडूदइणा समगं, थंभनिभित्तं महाडवीए गओ । दिट्ठो तहिं च रुक्खो !, सुसिणिद्धो अहमहासाहो

॥१६२२॥

रअहिट्ठिओ सुरेणं, होहि च्चि ३ विचित्तकुसुमधूवेहिं । अहिवासिओ स साही, कओववासेण अभवेण

॥१६२३॥

अह बुद्धिरंजिएणं, तरुवासिसुरेण निसिपसुत्तस्स । सिट्ठं अभयस्स महाणु-भाव ! मा छिंदिहिसि एयं

॥१६२४॥

वच्चसु तुमं पि सगिहं, काहमहेगखं भपासायं । सव्वोउयतरुल्लुल्ल-मणहराऽऽरामपरिकलियं

॥१६२५॥

इय पडिसिद्धो अभओ, वडूदइणा सह गओ सगेहम्मि । देवेण वि निम्मविओ, आरामसमेयपासाओ

॥१६२६॥

तम्मि य देवीए समं, विचित्तकीलाहिं कीलमाणस्स । रइसागरावगाढस्स, राइणो जंति दियहाइं

॥१६२७॥

अह तन्नयरनिवासिस्स, पाणवइणो कयाइ गव्वभवसा । भज्जाए समुप्पन्नो, दोहलओ अंवगक्कलेसु

॥१६२८॥

तो तम्मि अपुजंते, पइदियहं खिज्जमाणसव्वंगिं । तं दट्ठूणं पुट्ठं, तेण पिए ! कारणं किमिह ?

॥१६२९॥

परिपक्वंड्यफलदोहलो य, तीए निवेइओ ताहे । पाणाऽहिवेण भणियं, चूयफलाणं अकालोऽयं ॥१६३०॥
जइ वि हु तहावि कत्तो वि, सुयणु ! संपाडिमो थिरा होसु । निसुओ य तेण रत्नो, सब्बोउयफलदुमारामो ॥१६३१॥
तं चाऽऽरामं बाहिट्टिण्ण, पेहंतएण पक्कफलो । दिट्ठो अंबयसाही, ताहे जायाए रयणीए ॥१६३२॥
ओणामणीए विज्जाए, साहसोणामिज्जण गहियाइं । अम्वयफलाइं पुणरवि, पच्चोणामणिसुविज्जाए ॥१६३३॥
साहं विसज्जिऊणं, समप्पियाइं पियाए हिट्ठेण । पडिपुनदोहला सा, गव्वं वोढुं समाढत्ता ॥१६३४॥
अह अवरावरतरुवर-पलेयणं राइणा कुणंतेंण । पुव्वदिणादिट्ठफलपडल-वियलमवलोइउं चूयं ॥१६३५॥
भणिया रक्खवगपुरिसां, रे ! केणोसो विलुत्तफलभरो । विहिओ त्ति तेहिं वुत्तं, देव ! न तावेत्थ परपुरिसो ॥१६३६॥
नूणं पविट्ठो न य नीहरंत-पविसंतयस्स वि पयाणि । कस्स वि दीसंति मही-यलम्मि ता देव ! चोज्जमिणं ॥१६३७॥
जस्साऽमाणुससामत्थ-मेरिसं तस्स किंपडकरणिज्जं । नत्थि त्ति य चिंतेंतेण, राइणा सिट्ठमऽभयस्स ॥१६३८॥
एवंविहत्थकरण-कूखमं लहुं लहसु पुत्त ! चोरं ति । जह हरियाइं फलाइं, तहऽन्नया दारमऽवि हरिही ॥१६३९॥
भूमियलनिलीणासिरो, महापसाओ त्ति जंप्पिउं अभओ । तियचच्चरेसु चोरं, निरूविउं बाढमाऽऽढत्तो ॥१६४०॥
बोलीणाइं कइवयदिणाइं, पत्ता न तप्पउत्ती वि । चिंतावाउलचित्तो, ताहे अभओ दहं जाओ ॥१६४१॥
पारद्धमऽन्नदियहे, नडेण नयरीए बाहि पेच्छणयं । मिलिओ पउरनरगणो, अभएण वि तत्थ गंतूणं ॥१६४२॥
भावोवलकूखणट्ठा, पर्यपियं भो जणा ! निसामेह । जाव नडो नागच्छइ, ताव ममऽकूखाणयं एक्कं ॥१६४३॥

तेहिं पयंपियं नाह !, कहह तो कहिउमेवमाऽऽरद्धो । नयरम्मि वसंतपुरे, आसि सुया जुन्नसेट्टिस्स ॥१६४४॥
 दारिद्रिद्विदुत्तेण, नेव परिणाविया य सा पिउणा । वड्डुकुमारी जाया, वरडत्थिणी पूयए मयणं ॥१६४५॥
 आरामाउ सा चोरियाए, कुमुमोच्चयं करेमाणी । पत्ता मालागारेण, जंपियं किंपि सवियारं ॥१६४६॥
 तीए बुत्तो किं तुज्झ, भइणिधूयाओ मह सरिच्छाओ । नेवडत्थि जं कुमारिं पि, मं तुमं एवमुल्लवसि ॥१६४७॥
 संलत्तं तेण तुमं, उव्वूढा भत्तुणा अभुत्ता य । एसि समीवे जइ मे, मुंचामि अन्नहा नेव ॥१६४८॥
 एवं ति पड्डिसुणित्ता, गया गिहं सा कयाइ तट्टेण । मयणेणं से दिन्नो, मंतिस्स सुओ वरो पवरो ॥१६४९॥
 सुपसत्थे हत्थगह—जोगे लगंम्मि तेण उव्वूढा । एत्थंतरम्मि अत्थगिरि—मुवगयं भाणुणो विम्बं ॥१६५०॥
 कज्जलभसलच्छाया, वियंभिया दिसिसु तिमिरिंछोली । हयकुमुयंसंडजड्डुं, समुगगयं मण्डलं ससिणो ॥१६५१॥
 अह सा विचित्तमणिमय—भूसणसोहंतकन्तसव्वंगा । वासभन्नणम्मि पत्ता, भत्ता एवं च विन्नत्तो ॥१६५२॥
 तव्वेलुव्वूढाए, आगंतव्वं ति मालियस्स मए । पड्डिवन्नमाऽऽसि पियम !, ता जामि तहिं विसज्जेसु ॥१६५३॥
 सच्चपइन्ना एस त्ति, मन्नमाणेण तेणऽणुन्नाया । वच्चन्ती परिहियपवर—भूसणा सा पुराउ बहिं ॥१६५४॥
 दिट्ठा चोरेहिं तओ, महानिही सो इमो त्ति भणिरेहिं । गहिया नवरं तीए, णिवेइओ निययसव्वभावो ॥१६५५॥
 चोरेहिं जंपियं सुयणु !, जाहि सिगं परं वलेज्जासि । मुसिऊणं जेण तुमं, जहाऽऽगयं पड्डिनियत्तामो ॥१६५६॥
 एवं काहं ति पयंपिउण, संपड्डिया अहऽद्धपेह । तरलतरतास्याऽऽउल—समुच्छलंतडच्छिविच्छोहो ॥१६५७॥

रणरणिरीददंतो, दूरपसारियरउदमुहकुहरो । चिरुहिण्णं लद्धाजसि, एहि एहि चि जंपन्तो ॥१६५८॥
 अचन्तभीसणंजो, समुट्ठिओ रूखसो सुटुप्पेकूखो । तेणाजवि करे धरिया, कहिओ तीए य सवभावो ॥१६५९॥
 पामुक्का आरामे, गंतूणं बोहिओ सुहपसुत्तो । मालागारो भणिओ य, सुयणु ! साऽहं इहं पत्ता ॥१६६०॥
 एवंविहरयणीए, साऽभूसणा कह समागया तं सि । इय तेणं सा पुट्ठा, सिट्ठं तीए य जहवित्तं ॥१६६१॥
 अब्बो ! सच्चपइन्ना, महासईम त्ति भावमाणेण । चलणेसु निवडिऊणं, मालागारेण तो सुक्का ॥१६६२॥
 पत्ता रूखसपासे, सिट्ठो से मालियस्स वुत्तन्तो । अब्बो ! महप्पभावा, एसा जा उज्झिया तेण ॥१६६३॥
 इति भावैतेण निवडिऊण, पाएसु तेण वि विमुक्का । चोरसमीवे य गया, सिट्ठो तह पुव्ववुत्तन्तो ॥१६६४॥
 तेहि वि अणप्पमाहप्प-दंसणुप्पन्नपकूखवाएहि । सालंकार चिय वंदि-ऊण सगिहम्मि पट्ठविया ॥१६६५॥
 अह आभरणसमेया, अकूखयदेहा अभगसीला य । पत्ता पइस्स पासे, कहियं सव्वं जहावित्तं ॥१६६६॥
 परितुट्ठमणेण समं, तेण पसुत्ता समत्थरयणिं पि । जाए पभायसमए, चिंतियमिय मंतिपुत्तेण ॥१६६७॥
 छंदड्डियं सुरूवं, समसुहदुक्खं अनिगयरहस्सं । धन्वा सुत्तविउट्ठा, भित्तं महिलं च पेच्छंति ॥१६६८॥
 इति भावैतेण कया, घरस्स सा सामिणी समग्गस्स । किं व न कीरु निक्कवड-पेमपडिचद्धिययम्मि ॥१६६९॥
 इय पहतकूररकूखस-मालागाराण मज्झओ केण । तच्चाणेण कयं दुक्क-रं ति भो ! मज्झ साहेह ॥१६७०॥

ईसालुएहिं भणियं, सामी ! पङ्गा सुदुक्करं विहियं । परपुरिससमीवे जेण, पेसिया सव्वरीए पिया ॥१६७१॥
 भणियं लुहालुएहिं, सुदुक्करं रक्खसेण चैव कयं । जेण चिरं लुहिणवि, न भक्खिया भक्खणिज्जा वि ॥१६७२॥
 अह पारदारिएहिं, परंपियं देव ! मालिओ एक्को । दुक्करगारी जेणं, चत्ता सा निसि सयं पत्ता ॥१६७३॥
 पाणेण जंपियं होउ, ताव चोरेहिं दुक्करं विहियं । पइरिक्के वि विमुक्का, ससुव्वना जेहिं सा तइया ॥१६७४॥
 एवं वुत्ते चोरो त्ति, निच्छिउं सोअभएण मायंगो । गिण्हाविऊण पुड्डो, कइमाऽऽरामो विडुत्तो त्ति ॥१६७५॥
 तेणं परंपियं नाह !, पवरविज्जावलेण णियएण । कहिओ य वइयो सेणि—यस्स एसो समग्गो वि ॥१६७६॥
 रत्ता वि संसियं देह, मज्झ जइ कहवि निययविज्जाओ । सो पाणो ता मुंचह, इहरा से हरह जीयं ति ॥१६७७॥
 पडिवन्नं पाणेणं, विज्जादाणं पि अह महीनाहो । सिंहासणे निसण्णो, विज्जाओ पडिउमाढत्तो ॥१६७८॥
 पुणरुत्तपयत्तुक्कित्तिया वि, रत्तो न ठंति जा विज्जा । सो ता तज्जइ रुद्धो, न रे ! तुमं देसि सम्मं ति ॥१६७९॥
 अभएण भणियमिह देव !, नत्थिएयस्स थेवमवि दोसो । विणयग्गहिआ हि विज्जाओ, ठंति फलदा य जायंति ॥१६८०॥
 ता पाणमिमं सीहासणम्मि, ठविऊण सयमडवि महीए । होऊण विणयसारं, पढसु जहा ठंति इन्दिं पि ॥१६८१॥
 तह चैव कयं रत्ता, संकंताओ लहुं च विज्जाओ । सक्कारिऊण मुक्को, पाणो अच्चंतणह व्व ॥१६८२॥
 इय जइ इहलोइयत्तुच्छ—कजविज्जा वि भावसारेण । पाविज्जइ हीणस्स वि, गुरुणो अच्चंतविणएण ॥१६८३॥

ता कह समथमणवंच्छियथ—दाणकूलमाए विजाए । जिणभणियाए १ दाएण, विणयविमुहो बुहो होज ॥१६८४॥
 अन्नं च—
 पथरकया वि देवा, साण्णिज्झपरा हवति विणयाओ । जइ ता का गणणा अन्न—वत्थुसिद्धीए धीराणं ॥१६८५॥
 जइ वि सुयनाणकुसलो, होइ नरो २ हेउकारणविहन्नु । अविणीयं तहवि न तं, समयज्जविज्ज पसंसंति ॥१६८६॥
 संमत्तनाणचारित्त—पसुहगुणहेउविणयकरणपरं । अबहुसुयं पि कुसला, बहुसुयपयम्मि ठावति ॥१६८७॥
 जस्स विणओ स नाणी, जो नाणी तस्स सम्मकिरियाओ । सम्मकिरियाओ जस्स उ, सो च्चिय आराहणाजोगो ॥१६८८॥
 तम्हा कल्लणपरंपराए, संपाडणेक्कपड्डयम्मि । विणयम्मि निमेसं पि हु, बुहेण न पमाइयव्वं ति ॥१६८९॥
 इय संसारमहोयहि—तरीए संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख—चउमहामूलदाराए ॥१६९०॥
 आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढमदारस्स । संखेवेणं भणियं, विणयो च्चि चउत्थपडिदारं ॥१६९१॥
 ३ विणयपणयस्स वि परं, समाहिविरहम्मि जेण पुरिसस्स । सग्गाज्जवगज्जणी, न सम्ममाज्जराहणा घडइ ॥१६९२॥
 ता एत्तो दारं पिव, मणवंछियसव्वकज्जसिद्धीए । सिद्धीपुरीए पवरं, समाहिदारं पवक्खामि ॥१६९३॥
 सो य समाही दुविहो, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । पयइप्पहाणदव्वो—वओगओ जायइ समाही ॥१६९४॥
 अहवा वि सुदुल्लभं, पयईए सुंदरं तहा इट्ठं । सइं रूवं च रसं, गंधं फासं च जहसंखं ॥१६९५॥

ईसालुएहिं भणियं, सामी ! पइणा सुदुक्करं विहियं । परपुसिसमीवे जेण, पेसिया सव्वरीए पिया ॥१६७१॥
 भणियं छुहालुएहिं, सुदुक्करं रक्खसेण चैव कयं । जेण चिरं छुहिएण वि, न भक्खिया भक्खणिज्जा वि ॥१६७२॥
 अह पारदारिएहिं, परंपियं देव ! मालिओ एक्को । दुक्करगारी जेणं, चत्ता सा निसि सयं पत्ता ॥१६७३॥
 पाणेण जंपियं होउ, ताव चोरेहिं दुक्करं विहियं । पइरिक्क वि विमुक्का, समुववा जेहिं सा तइया ॥१६७४॥
 एवं बुत्ते चोरो त्ति, निच्छिउं सोअएण मायंगो । गिण्हाविऊण पुड्डो, कइमाअगमो विलुत्तो त्ति ॥१६७५॥
 तेणं परंपियं नाह !, पवरविजावलेण णियएण । कहिओ य वइयोरो सेणि-यस्स एसो समगो वि ॥१६७६॥
 रत्ता वि संसियं देइ, मज्झ जइ कहवि निययविज्जाओ । सो पाणो ता मुंचह, इहरा से हरह जीयं ति ॥१६७७॥
 पडिवन्नं पाणेणं, विज्जादाणं पि अह महीनाहो । सिंहासणे निसण्णो, विज्जाओ पट्टिउमाहत्तो ॥१६७८॥
 पुणरुत्तपयत्तुक्कित्तिया वि, रत्तो न ठंति जा विज्जा । सो ता तज्जइ रुड्डो, न रे ! तुमं देसि सम्मं ति ॥१६७९॥
 अमएण भणियमिह देव !, नत्थिएयस्स थेवमवि दोसो । विणयग्गहिया हि विज्जाओ, ठंति फलदा य जायंति ॥१६८०॥
 ता पाणमिमं सीहासणम्मि, ठविऊण समयमडवि महीए । होऊण विणयसारं, पढसु जहा ठंति इन्हिं पि ॥१६८१॥
 तह चैव कयं रत्ता, संकंताओ लहुं च विज्जाओ । सक्कारिऊण मुक्को, पाणो अच्चंतपणइ व्य ॥१६८२॥
 इय जइ इहलोइयतुच्छ-कजविज्जा वि भावसारेण । पाविजइ हीणस्स वि, गुरुणो अच्चंतविणएण ॥१६८३॥

ता कह समत्थमणवंच्छियत्थ-दाणकूवमाए विजाए । जिणभणियाए १ दाएण, विणयविमुहो बुहो होअ ॥१६८४॥
 अन्नं च-
 पत्थरकया वि देवा, साण्णिज्झपरा हवंति विणयाओ । जइ ता का गणणा अन्न-चत्थुसिद्धीए धीराणं ॥१६८५॥
 जइ वि सुयनाणकुसलो, होइ नरो र्हेउकारणविहन्नू । अविणीयं तहवि न तं, समयज्थविउ पसंसंति ॥१६८६॥
 संमत्तनाणचारित्त-पमुहुगणहेउविणयकरणपरं । अबहुस्सुयं पि कुसला, बहुस्सुयपयम्मि ठावेंति ॥१६८७॥
 जस्स विणओ स नाणी, जो नाणी तस्स सम्मकिरियाओ । सम्मकिरियाओ जस्स उ, सो च्चिय आराहणाजोग्गो ॥१६८८॥
 तम्हा कल्लणपरंपराए, संपाडणेक्कपड्डयम्मि । विणयम्मि निमेसं पि हु, बुहेण न पमाइय्वं ति ॥१६८९॥
 इय संसारमहोयहि-तरीए संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१६९०॥
 आराहणाए पनस्स-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । संखेवेणं भणियं, विणयो च्चि चउत्थपडिदारं ॥१६९१॥
 ३ विणयपणयस्स वि परं, समाहिविरहम्मि जेण पुरिसस्स । सग्गापवगज्जणी, न सम्ममाऽऽराहणा घडइ ॥१६९२॥
 ता एत्तो दारं पिव, मणवंछियस्सव्वज्जसिद्धीए । सिद्धीपुरीए पवरं, समाहिदारं पवक्खामि ॥१६९३॥
 सो य समाही दुविहो, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । पयइप्पहाणदव्वो-वओगओ जायइ समाही ॥१६९४॥
 अहवा वि सुदुल्लभं, पयइए सुंदरं तहा इड्ढं । सद्दं रूवं च रसं, गंधं फासं च जहसंखं ॥१६९५॥

सोऽ' ददुं भोतुं, जि'धित्ता फासिउ' समाहाणं । जं पाउणेज्ज पाणी, दव्वसमाही भवे सो उ ॥१६९६॥

तेण न इहाऽहिगारो, अहवा सो वि हु कहि' पि केसिं पि ।

भावसमाहिनिमित्तं, इच्छिज्जह चैव जं भणियं ॥ ॥१६९७॥

“ मणुन्न' भोयणं भोच्चा, मणुन्न' सयणाऽऽसणं । मणुन्नम्मि अगारम्मि, मणुन्नं ज्ञायए सुणी ” ॥१६९८॥

भावम्मि समाही पुण, एगंतेणव चित्तविजयाओ । चित्तविजओ य सम्मं, रागदोसाण परिहरणा ॥१६९९॥

तप्परिहारो य सुहेयेरेसु, सदाइएसु विसएसु । पत्तेसु विचित्तेसु वि, अभिसंगपओससंचारो ॥१७००॥

तम्हा कुमगलग्गं, विवेयरज्जूए चडुलतुरंगं व । सुदढं संजभिज्जणं, माणसमुस्सिखलपयारं ॥१७०१॥

जइयव्वं सव्वेण वि, सुहऽत्थिणा सुपुरिसेण निच्चं पि । सम्मं समाहिकरणे, विसेसओ धम्मनिरएण ॥१७०२॥

तत्थऽवि सविसेसतरं, पज्जंताऽऽराहणुज्जयमणेण । न तमंतरेण हि सुहं, धम्मो आराहणा य भवे ॥१७०३॥

तद्वाहि-
असमाहीओ दुक्खं, दुहिणो पुण अट्टमेव न उ धम्मो । धम्मविहीणस्स पुणो, दूरे आराहणामण्णो ॥१७०४॥

भोतुं समाहिमेकं, असेससेसंजासंगया वि जओ । सव्वा सुहासामगी, दावज्जी चैव पुरिसस्स ॥१७०५॥

जं वा तं वाऽसिस्स वि, जेण व केणं पि पाउयस्साऽवि । जत्थ व कत्थ व वासिस्स, जम्मि कम्मि वि अहव काले ॥१७०६॥

जं वा तं वा विसमं, समं व संपावियस्स वि अवत्थं । परमसुहं चिय निच्चं, समाहिमंतस्स पुण नियमा ॥१७०७॥

सोक्खं च समाहिकयं, अभयं अकिलेसजं अलज्जणियं । परिणामसुंदरं सवास-मऽक्खयं निरुवममपावं ॥१७०८॥
 किंच-
 पज्जत्तेत्तिण वि, सुसमाहिठियस्स वीरपुरिसस्स । जं सो न भइ कस्सवि, नयावि से भइ को वि परो ॥१७०९॥
 अवि य-
 जे सुसमाहिम्मि रया, विरया नीसेसपावठाणाओ । सुहिसयणधणाऽइविणास-दंसणे वि हु न तेसिं मणो ॥१७१०॥
 अचलो व्व चलइ थेवं पि, सुसंजमाउ ममत्तचत्ताण । सुसमाहिनिही भयवं, रायरिसिनमीह दिट्ठो ॥१७११॥
 तद्वाहि-
 नगनगराऽजगरवरपुर-धणधणसमिद्धगामरंसम्मि । नामेण विदेहाज्ज-वयम्मि मिहिलापुरी आसि ॥१७१२॥
 नयविणयसच्चत्तरत्त-सत्तपप्पुहपप्पाणगुणकलिओ । पालेइ तं च राया, जयभमिरजसो नमी नाम ॥१७१३॥
 जम्मि नरेदे रज्जं, पालिते खंडणाऽहरदलाण । करपीडणं उरोजाण, जइ परं तरुणिलोगस्स ॥१७१४॥
 गुणवाहाए बुद्धी य, सदसत्थेसु सुम्मइ विरोहो । उपेक्खा वि य दीसइ, जइ पर सुकईण कव्वेसु ॥१७१५॥
 सो एवंविहगुणवं, अणप्पमाहप्पनिहयपडिक्खो । सहसक्खो इव, विसए, निसेवमाणो गमइ कालं ॥१७१६॥
 अह एगम्मि अवसरे, वेयणियवसेण पलयजलणसमो । नरवड्ढा तस्स महा-धोरो दाहज्जरो जाओ ॥१७१७॥
 तेण य वाउलियतणू, वज्जाऽनलमुग्गुरे निवडिओ व्व । उव्वेह्लइ परियत्तइ, सुदीहसुस्सइ स महप्पा ॥१७१८॥

॥१६९६॥

सोऽं ददुं भोक्तुं, जि'घित्ता फासिउं समाहाणं । जं पाउणेज्ज पाणी, दव्वसमाही भवे सो उ
तेण न इहाजहिगारो, अहवा सो वि हु कहिं पि केसिं पि ।

॥१६९७॥

भावसमाहिनिमित्तं, -इच्छिज्जइ चैव जं भणियं ॥

॥१६९८॥

“ मणुन्नं भोयणं भोच्चा, मणुन्नं सयणाऽऽसणं । मणुन्नम्मि अगारम्मि, मणुन्नं ज्ञायए सुणी ”

॥१६९९॥

भावम्मि समाही पुण, एगंतेणैव चित्तविजयाओ । चित्तविजओ य सम्मं, रागदोसाण परिहरणा

॥१७००॥

तप्परिहारो य सुहेयरेसु, सदाइएसु विसएसु । पत्तेसु विचित्तेसु वि, अभिसंगपओससंचारो

॥१७०१॥

तम्हा कुमगलग्गं, विवेयरज्जूए चडुलतुरंगं व । सुदहं संजमिऊणं, माणसमुस्सिंखलपयारं

॥१७०२॥

जइयव्वं सव्वेण वि, सुहज्जिणा सुपुरिसेण निच्चं पि । सम्मं समाहिकरणे, विसेसओ धम्मनिरएण

॥१७०३॥

तत्थजवि सविसेसतरं, पज्जंताऽऽराहुज्जयमणेण । न तमंतरेण हि सुहं, धम्मो आराहणा य भवे

तद्वाहि-

॥१७०४॥

असमाहीओ दुक्खं, दुहिणो पुण अट्टमेव न उ धम्मो । धम्मविहीणस्स पुणो, दूरे आराहणामग्गो

॥१७०५॥

भोक्तुं समाहिमेकं, असेससेसंजसंगया वि जओ । सव्वा सुहसामग्गी, दावज्जी चैव पुरिसस्स

॥१७०६॥

जं वा तं वाजसिस्स चि, जेण व केणं पि पाउयस्साडवि । जत्थ व कत्थ व वासिस्स, जम्मि कम्मि वि अहवं काले

॥१७०७॥

जं वा तं वा विसमं, समं व संपावियस्स वि अवत्थं । परमसुहं चिय निच्चं, समाहिमंतस्स पुण नियमा

सोक्खं च समाहिकयं, अभयं अकिलेसजं अलज्जणियं । परिणामसुंदरं सवस-मऽक्खयं निरुवमसपावं ॥१७०८॥
 किंच-
 पज्जत्तमेत्तिण वि, सुसमाहिठियस्स वीरपुरिस्स । जं सो न भइ कस्सवि, नयावि से भइ को वि परो ॥१७०९॥
 अवि य-
 जे सुसमाहिम्मि रया, विरया नीसेसपावठाणाओ । सुहिसयणधणाऽऽविणास-दंसणे वि हु न तेसिं मणो ॥१७१०॥
 अचलो व्व चलइ थेवं पि, सुसंजमाउ ममत्तचत्ताण । सुसमाहिनिही भयवं, रायरिसिनमीह दिट्ठतो ॥१७११॥
 तहाहि-
 नगनगराऽऽगरवरपुर-धणधणसमिद्धगामरंमम्मि । नामेण विदेहाजण-वयम्मि मिहिलापुरी आसि ॥१७१२॥
 नयविणयसच्चसूत-सत्तपसुहप्पहाणगुणकलिओ । पालेइ तं च राया, जयभमिरजसो नमी नाम ॥१७१३॥
 जम्मि नरेदे रज्जं, पालिते खंडणाऽहरदलाण । करपीडणं उरोजाण, जइ परं तरुणिलोगस्स ॥१७१४॥
 गुणवाहाए बुद्धी य, सदसत्थेसु सुम्मइ विरोहो । उपेक्खा वि य दीसइ, जइ पर सुकईण कव्वेसु ॥१७१५॥
 सो एवंविहगुणवं, अणप्पमाहप्पनिहयपडिक्खो । सहसक्खो इव, विसए, निसेवमाणो गमइ कालं ॥१७१६॥
 अह एगम्मि अवसरे, वेयणियवसेण पलयजलणसमो । नरवइणा तस्स महा-घोरो दाहज्जरो जाओ ॥१७१७॥
 तेण य वाउलियतणू, वज्जाऽनलमुम्भुरे निवडिओ व्व । उव्वेछइ परियत्तइ, सुदीहसुस्सइ स महप्पा ॥१७१८॥

वाहरिया वरवेजा, कया य तेहिं च भेसहपओगा । न य पसमसुवगतो से, मणागमेत्तं पि परितावो ॥१७१९॥
 अवरें वि मंतंतताऽऽह-जाणगा जे जणे पसिद्धिगया । आहूया ते वि तहिं, असाहियद्वा य नीहरिया ॥१७२०॥
 नवरं पइखणचंदण-रससिसिगुणालियाजलदाहिं । अच्चंतदाहविहुसरस, होइ से थेवमाऽऽहारो ॥१७२१॥
 अह तन्निमित्तमणऽवरय-मेव अंतेउरीहिं समकालं । पियविहुजायदुकूखाहिं, चंदणम्मि घसिज्जंते ॥१७२२॥
 पयलंतकोमलभुया-परोप्परफिडियकणगवलयभवो । अवहरियऽन्ननिनाओ, वियंभिओ रणझणाऽऽरावो ॥१७२३॥
 तं चायणिय रत्ना, पयंपियं किं समुब्भवो एसो । बाढमऽणिव्बुइकारी, अहो निनाओ पचित्थरइ ॥१७२४॥
 भणियं च परियणेणं, देव ! रवो कणयवलयसंभूओ । अंतेउरीण चंदण-मुग्घस्सिंतीणमेसो च्चि ॥१७२५॥
 सोऽं च नरवइगिरं, एक्केकं धरिय सेसवलायं । अवणीयाइ अंते-उरीहिं भुयवह्वरीहिंतो ॥१७२६॥
 खणमेत्तम्मि अइगए, पुणो वि पुच्छियमिमं नरिंदेण । किं रे ! न संपयं सो, निसुणिज्जई कणयवलयरवो ॥१७२७॥
 भणियं जणेण सामी !, परोप्परफिडणविरहओ इण्हिं । एगागीणं वलयाण, कह रवो संभवेज्ज इहं ॥१७२८॥
 अब्बो ! जह एयाणं, असहायाणं तहा जीयाणं पि । नूणमणत्थुप्पाओ, रवो व्व नो जायइ कहं पि ॥१७२९॥
 जेत्तियमेत्तो संगो, तेत्तियमेत्ता अणत्थपत्थारी । संगं विवज्जिऊणं, ता होमि अहं पि निस्संगो ॥१७३०॥
 इय संवेगोवगयस्स, राइणो जाइसरणमुपपन्नं । पुव्वभवच्चिन्नसामन्न-सुत्तमणुसुमरियं झत्ति ॥१७३१॥
 अणुकूलकम्मवसओ, सो वि हु दाहजरो अवक्कतो । अह निययए पुत्तं, ठविऊणं सो महाभागो ॥१७३२॥

पत्तेयबुद्धलिङ्गी, एगागी सव्वसंगमवहाय । नयरी बहियाऽऽरामे, उस्सगेणं ठिओ भयवं ॥१७३३॥
 तो रायरिसिम्मि नमिम्मि, तहट्टिए हरियसव्वसार व्व । अच्चंतणइविच्छो-हिय व्व गुरुरोगविहुर व्व ॥१७३४॥
 कयकरुणाविपलावा, वाउलहलबोलबहुलियदियंता । अंमुजलाऽऽविलनयणा, तव्वेलं चिय अहेसि पया ॥१७३५॥
 अह ओलंवि यमुपरिह-मऽमससेलं व निच्चलं दट्ठुं । नमिरायरिसिं सक्को, चिन्तेउमिमं समाढत्तो ॥१७३६॥
 पढमं पडिबन्नाम्मि, सामन्ने संपयं नमिसुणिस्स । केरिच्छा हु समाही, हव्वज गंतुं परिक्रवामि ॥१७३७॥
 तो कयमाहरूवो, विउव्विउं नयरिदाहुसुदामं । विलवंतलोयनिवहं च, कुलिसपाणी नमिं भणइ ॥१७३८॥
 किं मुणिपुंगव ! मिहिलाए, अज्ज सुव्वंति सव्वठाणेसु । करुणप्पलावरूवा, लोयाणं विविहआरावा ॥१७३९॥
 नमिणा भणियं सच्छाय-फुल्लफलमणहरम्मि वच्छम्मि । जह भज्जंते वाएण, पक्खिखणो दुक्खिखया संता १७४०॥
 कंदंति सरणरहिया, तह लोया वि हु पुरीविणासम्मि । अच्चंतसोगविहया, परिदेवन्ति बहुदुहत्ता ॥१७४१॥
 सक्केण जंपियं पेच्छ, पेच्छ एसा कंहं तुहं नयरी । कीलापासाओ वि य, उज्झइ पवलेण जलणेण ॥१७४२॥
 अंतोउरं पि पेच्छसु, उब्भिभयमुयनालमुब्भपलावं । हा नाह ! खख रक्ख त्ति, जंपिरं परमकरुणमयं ॥१७४३॥
 नमिणा भणियं परिचत्त-पुत्तसुहिसयणगिहकलत्तस्स । जइमज्झ होज्ज किंचि वि य, किंचणं ता तयं दज्जे ॥१७४४॥
 तदऽम्भावे मिहिलाए, उज्झंतीए वि किं नु उज्जेज्जा । एवं च पेहियाए वि, भइ ! किं वा मह पुरीए ॥१७४५॥
 एयं हि परमसोक्खवं, नूण मुमुक्खूण चत्तसंगाण । जं नत्थि पियं न य किं पि, अप्पियं मोक्खकंखीण ॥१७४६॥

इय पसमसारमाऽऽयन्निज्जण, नमिणो पयंपियं सक्को । संहरियनयरिदाहो, पुणो वि एवं समुल्लवह ॥१७४७॥
 नाहो त्ति ताणकारि त्ति, सरणकारि त्ति परभयवसट्ठो । निविडमुदंढमंडव-मड्ढीणो एस तुज्झ जणो ॥१७४८॥
 तम्हा पुरीए पायारं, गोउग्गलदुग्गमं । आउहाणि य कारित्ता, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७४९॥
 सुणिणा जंपियं हंत ! सद्ध चिय पुरी मंह । कओ य तीए पायारो, सुतुंगो खं तिलक्खणो ॥१७५०॥
 संवरज्जलदुग्गम्मो, धिईकैयणसंगओ । परक्कमो धणू तत्थ, तवो नारायराइयं ॥१७५१॥
 आउहं पि कयं चारु, कम्मसत्तुविणासगं । एवं पि कयरक्खस्स, किं न पव्वहुं खमं ॥१७५२॥
 सक्केण जंपियं भन्ते !, कारइत्ताणमुत्तमे । पासाए विविहे पच्छा, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७५३॥
 नमिणा भासियं भद् !, को करेज्ज पहे गिहं । जीवस्स जत्थज्वत्थाणं, तत्थ कुव्वेज्ज तं बुहो ॥१७५४॥
 वज्जाउहेण संलत्तं, खुद्दे चोराइणो परे । हणिता लोगखेमत्थं, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७५५॥
 नमिणा जंपियं एए, मिच्छा हम्मंति निच्छियं । अखेमयाणि कम्भाणि, हंतुं जुत्ताणि ताणि मे ॥१७५६॥
 हरिणा जंपियं भंते !, जे नमंति न पत्थिवा । ते लहुं निज्झिउं सव्वे, पव्वज्जा तुज्झ जुज्जाए ॥१७५७॥
 सुणिणा बुत्तमत्ताणं, जो जिणेज्ज सुदुज्जयं । सहस्सजोहिणो १वीह, सो एकको विजई परं ॥१७५८॥
 ता अप्पणा समं ताव, जुज्झिउं मज्झ जुज्जाए । निस्सेयसत्थिणो वज्झ-जुज्जेणं विहलेण किं ॥१७५९॥

कोहं लोहं मयं माय-मिन्दियाणि य पंच वि । जियाणि जेण सव्वंपि, जेयव्वं तेण निज्जियं
 अक्कमिच्चा तिलोक्कं पि, किच्ची तस्स परं ठिया । सासया सिद्धिखेचं व, जेण एयं विणिज्जियं
 सोच्चा एयं सहस्सकूखो, भत्तिपव्वभारसंगओ । पुणो नमिं रायरिसिं, एवमाऽऽह महायसं
 जइत्ता पउरे जन्ने, भोइत्ता माहणाऽऽइणो । दाणं दीणाऽऽइयाणं च, सामन्नं काउमऽरिहसि
 गिहासमं विमोत्तण, किं वा पव्वज्जमिच्छसि । पोसहाऽभिरओ राय !, एत्थेवाऽऽवससु तुमं
 नमिणा भासियं जन्ने, दक्खिणालक्खसुंदरे । जो कारवेज्ज तत्तो वि, संजमो गुणकारणो
 मासे मासे कुसज्जेण, जो भुंजेज्ज गिहट्ठिओ । विमुक्कसव्वसंगस्स, लेसेण वि न सो समो
 जंपियं हरिणा राया !, सुवन्नं मणिसंचयं । कंसं दूसं च वड्ढित्ता, पव्वज्जं काउमऽरिहसि
 मुणिणा भणियं भइ !, सुवन्नमणिमाऽऽइणो । केलासतुंगकूडा वि, असंखा वि पणामिया
 लुद्धस्स जंतुणो तित्तिं, एगस्स वि जणिंति नो । इच्छा आगाससंकासा, सक्का केण व पूरिउं
 जहा जहा भवे लाभो, लोहो होइ तहा तहा । एवं तेलोक्कलाभे वि, न होजा का वि निव्वुइ
 वज्जिणा जंपियं राय !, संते भोगे मणोहरे । चिच्चा असंते पत्थित्तो, संकप्पेणं विहम्मसि
 मुणिणा भासियं सुद्ध !, वरं सच्छं वरं विसं । वरं आसीविसो सप्पो, वरं कुद्धो य केसरी
 वरं अग्गी य नो भोगा, चित्तिज्जंता वि जे नरं । नरयं निंति दुत्तारं, भामयंति भवज्जवे

॥१७६०॥
 ॥१७६१॥
 ॥१७६२॥
 ॥१७६३॥
 ॥१७६४॥
 ॥१७६५॥
 ॥१७६६॥
 ॥१७६७॥
 ॥१७६८॥
 ॥१७६९॥
 ॥१७७०॥
 ॥१७७१॥
 ॥१७७२॥
 ॥१७७३॥

सद्धार्षिणं हि जोगे वि, मञ्चू एगभवो भवे । भोगाणं पत्येणणावि, पाणी हम्भइ लक्खसो
ता चत्तभोगवण्छो हं, अहोगइकरं परं । कोहं हंतूण माणं च, दिन्नाऽहमगईगमं
सुगईधायगं मायं, लोहं पि दुहओ भयं । विद्धंसिऊण सामन्ने, उज्जमिस्सामि एगगो

॥१७७४॥

॥१७७५॥

॥१७७६॥

इय परससमाही-मंतमऽच्चन्तसन्तं; बहुविहभणिईहिं, तं परिकिखत्तु सक्को ।

कणगमिव सुणित्ता, एगरूवं सरूवं; पयडियहरिसेणं, थोउमेवं पवत्तो ॥

॥१७७७॥

जयसि विजियकोह !, धंसियासेसमाण !; पडिहयपसरंतु-दाममायापवंच ।

सुणिवर ! हयलोह-जोहसंचत्तसंगो; तुममिह परमेवको, पुज्जणिज्जो जयम्मि ॥

॥१७७८॥

तुममिह परमेवको, उत्तमो उत्तमाणं; भविहसि परजम्मे, उत्तमो तं सि चेव ।

तिजयतिलयतुल्लं, उत्तमं सिद्धिखेत्तं; अणुसरिहिसि नूणं, पिट्टकम्मऽडुगंठी ॥

॥१७७९॥

भवति कद न सुद्धी, तुज्झ संकित्तणेणं; कदमुवसममेई, दंसणे वा न पावं ।

फुरति मणनिरोहा-ऽऽयासंसज्झो अवंझो; सिवसुहजणणम्मि, जस्स एसो समाही ॥

॥१७८०॥

इय थुणिय सुणिंदं, वंदिऊणं च पाए; कमलकुलिसचक्काऽ-लंकिए भत्तिसारं ।

भसलगवलनीलं, वोममुल्लंघिऊणं; सुरपुरमऽणुपत्तो, तक्खणेणं सुरेन्दो ॥

॥१७८१॥

एवं नमि न्व धीरा, इहलोइयपावसंगविरयमणा । अच्चंतसामाहीए, कुणंति सबुज्जमं जम्हा

॥१७८२॥

धम्मगुणनागराणं, निवासनयरं परं चिय समाही । आराहणालयाए, रुंदो कंदो तह समाही ॥१७८३॥
 सम्मत्तनाचारित्त-खन्तिपमुहा महागुणा वि फलं । देन्ति ससज्जं सम्मं, समाहीगव्वम चिय जहुत्तं ॥१७८४॥
 उवविसउ य एगंते, बन्धउ पउमासणं पयत्तेण । धसउ य सासं रुंधउ, बज्जं तह कायचेहुं पि ॥१७८५॥
 निमिओहुण्डं मंथर-तारं दिट्ठिं च १ निसउ नासणे । जइ न समाही लग्गइ, तफ़लभोगी न ता जोगी ॥१७८६॥
 करयलनिर्लीणनिम्मल-फ़लिहं व सुदिव्वजोइणो जं च । पासंति जगं सचरा-चरं पि तं पि हु समाहिफलं ॥१७८७॥

किंच-

चित्तं समाहियं जस्स, होइ सवसं २ विसोत्तियारहियं । सो वहइ निरइयारं, सामन्नधुरं अपरितंतो ॥१७८८॥
 ते धन्ना भुवणयले, समाहिवलदलियरायदोसा जे । परमं देहाऽऽहारं, आहारं पि हु अणीहंता ॥१७८९॥
 सुविइयवत्थुसरूवा, हरिसविसायाऽऽइहिं अपुट्ठा । बहुजम्मनिम्मियं पि हु, कम्मं निम्मूलयंति लहुं ॥१७९०॥
 ता चित्तविजयलक्खण-भावसमाहीए होइ जइयव्वं । एणं चिय एत्थं, पगयंति कयं पसंगेण ॥१७९१॥
 इय सुत्तबुत्तजुत्तीजुयाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहिपामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१७९२॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । पंचमगं भणियमिमं, समाहीनामं पडिदारं ॥१७९३॥
 एसो य समाही चित्त-विजयजणिओ वि न हु थिरो होइ । आराहगो मणं जइ, वारंवारं न सासेइ ॥१७९४॥

जओ-

पोयवहणं व चित्तं, चिन्तासागरगयं परिभमंतं । अन्नाणपवणपेच्छिय-विसोत्तियावीइहम्मंतं

॥१७९५॥

पडियं मोहावत्ते, कह लगेज्जा समाहियरमणे । जइ जाएज्ज न सम्मं, अणुसासणकन्नधारो से

॥१७९६॥

दोसाण नासणं गुण-पयासणं ताऽणुसासणं एत्तो । चित्तस्स बुच्चइ तयं, एवं सुसमाहिओ कुज्जा

॥१७९७॥

हं भो ! चित्त ! विचित्तं, चित्तं व तुमं पि वहसि बहुभावे । किंतु परतंतेहिं, मोहेइ तुमं तु अप्पाणं

॥१७९८॥

सइ रूयगीयनच्चिय-हसियाऽइवियारओ जणं दट्ठुं । मत्तं व हियय ! तह तं, वट्ठसु जह नाऽसि हसणीयं

॥१७९९॥

मोहभुजंगमदंडं, सुविसंथुलचेडियं जयमसंतं । किं न पुरत्थं पेच्छसि, विवेयमंतं न जं सरसि

॥१८००॥

चित्तचपलत्तणेणं, रसायलं विससि जासि गयणं पि । भमसि दिसिमंडलाणि वि, असंगयं पुण न तं फुससि

॥१८०१॥

जम्मजरमरणसिहिणा, भवभवणे सव्वओ पलित्तंमि । नाणोदहिमऽवगाहिय, सुत्थत्तं लहसु हियय ! तुमं

॥१८०२॥

हियय ! तुमे एस कओ, भववासणवागुराए महबन्धो । ता तह पसिय इयाणिं, जह तन्विगमो लहुं होइ

॥१८०३॥

किं चित्त ! चित्तिएहिं, विहवेहिं अत्थिरेहिं अहं न तुहं । तत्तप्पाज्वगमो ता, संतोसरसायणं पियसु

॥१८०४॥

हे हियय ! भवसरूयं, पुत्तकलत्ताऽइवइअरविचित्तं । चिन्तेसु इंदजालं ति, जइ सुहं महसि अवियारं

॥१८०५॥

भववणगयम्मि सांरंग-गहणपडुयम्मि कामगुगकूडे । हिययगयमऽणयं किं नो, कासि जं तुह सुहमरड्डो

॥१८०६॥

भवपभवे जइ दुक्खे, तुज्झ पओसो सुहे य मणवंछा । ता तह कुण जह न सिया, तं तं च भवे जह अणंतं

॥१८०७॥

मित्तमिच्छेत्तु समा, चित्तपवित्री जया य तुह होही । लहिहिसि तं तइय चिय, सुहमऽवगयसयलसंतावं ॥१८०८॥
 नरयतिदिवेऽरिमित्ते, भवमुखे दुहसुहे तणमणीसु । जइ लेट्टुकुंचणेसु य, सममऽसि ता मण ! कयत्यमऽसि ॥१८०९॥
 दुव्वारमिमं मच्चुं, पच्चासन्नीभवन्तमऽणुसमयं ! हे हियय ! चिंतसु तुमं, किं सेसवियप्पजालेण ॥१८१०॥
 हे हियय ! चिन्तसि तुमं, नाऽणज्जराए जज्जरिंजतिं । नियतणुकुडिं पि एयं, अहह महामोहमहिमा ते ॥१८११॥
 जत्थ जरमणदारिद्र-रोगसोगाइदुहगणो लोए । तत्थ वि कंहं तुमं मूढ-हियय ! न विरागमुव्वहसि ॥१८१२॥
 जीयं पि तणुम्मि गयाऽगयाइं, सासच्छलेण कुणमाणं । किं न मणो ! मुणसि जेणं, चिट्ठसि अजराऽमरं व तुमं ॥१८१३॥
 सह राणेण मण ! तुमं, सुहाऽभिमाणाउ भमडियं सुइरं । चय तं भय तदुवसमं, ईयाणिं जं मुणसि सुहभेयं ॥१८१४॥
 अविवेयत्ता बालत्तणम्मि, वियलत्तणाउ वुइहत्ते । मण ! धम्मचित्तविरहे, बहू वि विहलो नरभवो ते ॥१८१५॥
 मयरद्धएक्कमित्तं, कुगइमहादुकूखंसंतिनिमित्तं । विसयाणुगामिचित्तं, मोहुप्पत्तीए हेउं च ॥१८१६॥
 अविवेयविडविकंदं, चन्दणरूक्खो व्व दप्पसप्पस्स । नीरंधमेहपडलं, सन्नाणमयंकविंवस्स ॥१८१७॥
 तारुणं पि हु तुह मण !, उम्मायपरस्स निच्चकालं पि । सव्वाऽणत्थकए चिय, न धम्मगुणसाहग पायं ॥१८१८॥
 एयं कयं इमं पुण, करेमि काहं इमं च गिहकिच्चं । इय आउलस्स तुह हियय !, वासरा जंति अकयत्था ॥१८१९॥
 वीवाहिया न दुहिया, न पाटिओ बाढमेस बालो वि । तं तं च किंचि वि मंहं, अज्जऽविकज्जं न सिद्धं ति ॥१८२०॥
 अज्ज इमं काहमड्हं, इमं च कल्लम्मि किर करिस्सामि । एयं च तम्मि दियहे, पक्खे वा अहव मांसंते ॥१८२१॥

वरिसंजते वा एयं, काहं इच्चाइ निच्चचिन्ताहिं । हे खिज्जमाणमाणस !, कत्तो तुह निव्वुइलवो वि ॥१८२२॥
किंच-

एयं करेमि इन्दि, एयं काऊण पुण इमं कल्ले । काहं को मण ! चिन्तइ, सुमिणयतुल्लम्मि जियलोगे ॥१८२३॥
कत्थ गयं होसि गयं, मण ! काउं किंच होहिसि कयज्जं ।

थिरयाए गच्छ कुणसु य, न गयस्संजतो न य कयस्स ॥ ॥१८२४॥

चिन्तासन्ताणपरं, जइ चिट्ठसि चित्त ! निच्चकालं पि । अच्चन्तदुरुत्तारे, ता रे ! निवडसि दुहसमुदे ॥१८२५॥

हा हियय ! किं न चिन्तसि, जमेस रिउरूवचरणछक्किळो । वित्थारियपक्खदुगो, तिलोयपउमस्स सारं व ॥१८२६॥

पिवमाणो वि पइदिणं, अतित्तिमं चेव अकूखलियपसरो । सव्वजगजीवतुल्लो, इह कीलइ कालभमरुल्लो ॥१८२७॥

अधणे धणं धणे पुण, क्रमेण निवचकिसक्कपयवीओ । मण ! मणसि तुमं लहसि य, जइ वितहा विहु न ते तिच्ची ॥१८२८॥

पविसंता सल्लं पिव, पर्यईए पइदिणं पि पीडकरा । जे कामक्रोहपमुहा, अब्भिन्तरसत्तुणो तुज्झ ॥१८२९॥

निच्चं देहगय च्चिय, चित्त ! तदुच्छायणे न वंछा वि । बज्झारिसु पुण धावसि, अहो महामोहमाहणं ॥१८३०॥

वज्झारिसु भित्तं, करेसि सत्तूत्तमन्तारीसु । जइ ताहे हियय ! तुमं, अइरा साहसि सकज्जं पि ॥१८३१॥

मुहमहुरकडुविवागेसु, हियय ! विसएसु कुणसु मा गिद्धिं । विहिवसविवज्जमाणा, सुत्तिक्खदुक्खाइं से देन्ति ॥१८३२॥

जइ पढमं पि न रज्जसि, मुहमहुरज्जसाणविसविसएसु । ता हियय ! तुमं पच्छा वि, लहसि न कयावि संतावं ॥१८३३॥

विसएहिं विणा न सुहं. विसया वि हवति बहुकिलेसेहिं । ता तव्विमुहं चिन्तसु, सुहंउतरं किं पि हे हियय ! ॥१८३४॥
 जह आवायं विसयाणं, पेच्छसे जइ तहा विवाणं पि । ता चित्त ! एच्चिय तुमं, न कयाइ विडंबणं लहसि ॥१८३५॥
 विसतुल्लविसयंवछाए, कीस हे हियय ! वहसि संतावं । ता किं पि चिन्तसु तुमं, होइ जओ निव्वुई परमा ॥१८३६॥
 तह विसयासाछिइडेण, नाणजणिया गुणा गलिस्संति । ता चयसु तं तुमं मूढ-हियय ! तेसिं थिरत्तकए ॥१८३७॥
 विसयासावाओलि-जणियरओगुंडियं कह न हियय ! । सहजायकरणवग्गस्स, लज्जसे भमिसमजणिचंद्र ॥१८३८॥
 कामसरजज्जरे रे !, तुमंमि मणकुंभ ! कम्ममलहरणं । भवसंतावखयकरं, न ठाइ सव्वन्नुवयणजलं ॥१८३९॥
 अह तं पि ठियं कहमवि, किं नो पसमइ कसायदाहो ते । एसो किं व न भिज्जइ, जो तुह अविवेयमलगंठी ॥१८४०॥
 अणवरयगरुयदुक्खोह-मन्दरुहाममंथमहियस्स । तहवि तुह हिययसायर !, विवेयरयणं न उच्छलियं ॥१८४१॥
 अविवेयपंककलुसस्स, चित्त ! नो ताव तुह मई कुसला । जायइ न जाव विहिओ, सुविवेयजलाजमिसेयविही ॥१८४२॥
 हे हियय ! सुंदरा वि हु, सदा रूवाणि रसविसेसा य । गंधा फासा य वरा, ताव चिय तरलयंति तुमं ॥१८४३॥
 जाव न सम्मं अत्रगा-हिओ तए तत्तवोहरयणिछो । सुहसलिलरूपुनो, सुयनाणअगाहमयरहरो ॥१८४४॥
 सदा १निरु सुइसुहया, रूवाणि य चक्रुवुहरणचोराणि । रसणासुहया य रसा, गंधा घाणिन्दियाऽऽणंदा ॥१८४५॥
 फासा फरिसणसुहया, संगे दाउं पि सुहमज्जह वियोगे । देन्ति दुहं तहज्जंतं, चित्त ! अलं तुज्ज ता तेहिं ॥१८४६॥

अइरम्मं हम्मयलं, सरयससी पियजणेण संगो य । कुसुमाणि मलयजरसो, दाहिणपवणो य मइरा य ॥१८४७॥
 एयाणि समुदिताणि वि, चित्त ! सरागस्स हंतित्ति खोभाय । तुह विसयसंगविमुहस्स, किं पुणेयाणि काहिंति ॥१८४८॥
 किं बहुणा दाणेण, किं वा बहुणा तवेण तविण्ण । कट्ठाणुट्ठाणेण वि, बज्जेण किमेत्थ बहुणा वि ॥१८४९॥
 किं च पट्टिण्ण बहुणा, जइ ता मण ! मुणसि अप्पणो पत्थं । ता रागाइपयाओ, विरमसु रमसु विरागपए ॥१८५०॥
 कसिणाहिविलसमीवे, बहुच्छिड्डं चारुचंदणदलेण । काउं गिहं तदन्तो य, मालईकुसुमसयणिज्जे ॥१८५१॥
 निहं जिगीससि तुमं, जं सुहमेयं ति कट्ठु हे हियय ! । अभिलससि विसयसंगं, नीरागतं विमोत्तूणं ॥१८५२॥
 अणहं परिणामसुहं, जइ ईसरीयत्तमीहसे हियय ! । ता तुमप्पाणुगयं, धरेसु सन्नाणवररणं ॥१८५३॥
 धोरं तमो तुहंज्जो, जा वियरइ ता तुमं निरालोयं । अह हियय ! जिणमयरविं, धरेसि ता होसि साऽऽलोयं ॥१८५४॥
 मोहमहातमसंकुल-भवविसमगुहंतराउ तुह हियय ! । न विणा नाणपईवं, निगमुवायं परं मन्ने ॥१८५५॥
 दब्बाइसु पडिवंधं, मोत्तुं चित्ताणुसरसु संवेगं । जेणाऽऽमूलाओ तुह, तुइइ एसो भवपबंधो ॥१८५६॥
 हियय ! सकिलेसविहवेहिं, सुहकए कामिण्हिं किं मूढ ! । अप्पाणं संतोसे, निवेसिउं होसु तं सुहिंयं ॥१८५७॥
 जणयंतिं किलेसं अज्जणम्मि, मोहं समज्जियाओ पुणो । तावं परं च नासे, परयईए च्चिय विभूईओ ॥१८५८॥
 ता तासु कुगइगमवत्तिणीसु, रायग्गिचोरसज्झासु । हे चित्त ! तत्तचित्तण-पुरस्सरं चयसु पडिवन्धं ॥१८५९॥
 अट्ठियथूणाधरिए, पए पए ण्हास्सन्धणनिवद्धे । तयमंसवसाल्लवम्मि, इंदियाऽऽस्सव्वगुत्तम्मि ॥१८६०॥

अंतो सकम्सनिगडा—ऽवबद्धजीवे य गुचिगेहे व्व । दुक्खाणुभवणठाणे, मण ! कुण काए वि मा मोहं ॥१८६१॥
 सच्चित्तप्पमुहदव्वाइ—विसयपडिवन्धनिविडतंतूहि । अप्पाणमण्णो चेव, चित्त ! निच्चं पि हु समंता ॥१८६२॥
 गाढं परिवेढंतस्स, तुह कहं कोसियारकिमिणो व्व । मोक्खो पुणो वि होही, हे मूढ ! इमं पि चिन्तेसु ॥१८६३॥
 इंदियगज्जं जं किञ्चि, कत्थइ एत्थ अत्थि वत्थु नतं । थिरमड्ह तत्थ वि जइ रमसि, मण ! तुमं चेव ता मूढं ॥१८६४॥
 एकं निययाऽणुभवा, वीयं पुण जिणवरिंदवयणाओ । करिकलहकन्नपाली—तरलतरत्तं खु पयईए ॥१८६५॥
 संसारसमुत्थसमत्थ—वत्थुसत्थस्स मण ! मुणित्ताणं । मा पडिवन्धं बंधसु, खणमेच्चं पि हु तुमं तत्थ ॥१८६६॥

किंच—

निस्सारे संसारे, सारो सारंगलेयणा चेव । इय कुब्भममइरामत्त—चित्त ! तुह निव्वुई कत्तो ॥१८६७॥
 एत्थ परत्थ व जम्मे, जंतूणं जाणि तिव्वदुक्खाणि । ताण न निमित्तमडन्नं, मोत्तूणं मण ! मयच्छीओ ॥१८६८॥
 मुहमहुरत्तं पज्जंत—दारुणत्तं च पेच्छिऊण विही । पलियच्छेण मन्ने, जुवईण सिरे खिवइ छारं ॥१८६९॥

तहा—

पफुच्छाणि वि सुविसाल—नेत्तपत्तोवसोहियाणि वि । लायणजलड्ढाणि वि, अलयाऽलिकुलाउलाणि वि ॥१८७०॥
 पसरंतपरिमलाणि वि, असरिसरूवसिरिपरिगयाइं पि । मयपरवसलीलोऽलस—विलासिणीवयणकमलाणि ॥१८७१॥
 आवायमेत्तसुहदाय—गाणि होऊण किं पि ताइं पि । हे मणमहुर ! बंधाय, तुज्झ होहिन्ति पज्जंते ॥१८७२॥

वसपेप्फसहुकरं—प्हारुजंवालपूहपुहाण । वीभच्छकुदव्याण वि, रासी जं जुवईजणदेहं ॥१८७३॥
 रत्तुपलंभाखम्भ—जच्चकंचणसिलासुकलसेहिं । कंकेछिपल्लवल्या—ससिविहुमकुंदकल्लियाहिं ॥१८७४॥
 कुवलयदलद्धमीचंद—सिहिकलावेहिं उवमइ बुहो वि । तं चित्त ! तुहंज्जो विप्फु—रंतरागस्स माहपं ॥१८७५॥
 कलमलगमंसोणिय—पुरीसकंकालकलुसकोट्टासु । दीसतसुंदरासु वि, ता मण मा १च्च रमणीसु ॥१८७६॥
 सदाऽऽसमुदयदेहे, विलसन्तं झत्ति पक्खिवित्ताणं । जुवइजणनिविडवडिसं, मयरद्धयधीवरेण तुमं ॥१८७७॥
 तत्संगाऽऽमिसरसियं, वेगादाऽऽगरिसिउण मणमीण ! । तिव्वाऽणुरागअग्गीए, मूढ ! ताविज्जसि समन्ता ॥१८७८॥
 धेवं पि हु न वियारं, कुणन्ति रमणीण हसियल्लियाइं । जिणवयणमऽमयभूयं, जइ मण ! तुह परिणमइ सम्भं ॥१८७९॥
 जीए विओगऽग्गिपली—विओ तुमं मण ! मुहुत्तमेत्तं पि । वरिससयसमइरित्तं, परिमन्नसि समयमेत्तं पि ॥१८८०॥
 सह तीए विप्पओगो, स कोवि तुह होहिइ न जेण पुणो । जायइ संजोगाऽऽसा वि, सागरोवमसएहिं पि ॥१८८१॥
 अचन्त संवासो, लब्भइ न सए वि चित्त ! देहम्मि । नियजीवेणाऽवि सया, किं पुण अन्नेण केणाऽवि ॥१८८२॥
 जोगा य वियोगा विय, जीवाणध्रुवं जयम्मि जायाण । मण ! बुब्बुय व्व सलिले, भवन्ति न भवन्ति य खणेण ॥१८८३॥
 जं पयइचला पाणा, चिहुंति खणं पि त मण ! उच्छेरं । न हु होइ खणाउ परं, विज्जुल्याए समुज्जोओ ॥१८८४॥
 इहेहिं विप्पओगो, जम्मसहस्साइं संगमो य खणं । तह वि तुमं हे हयहियय !, महसि पियसंगमं चेव ॥१८८५॥

आवायमेत्तरमणीयगण, पियसंगमाण हे हियय ! १ भुत्ताणमऽपत्थाण वं, परिणामो दारुणो चव ॥१८८६॥
 संतोसपरस्स तवे रयस्स, सव्वत्थ निराभिलासस्स । चिट्ठु ता इह धम्मो, दूरीकयदुग्गईमग्गो ॥१८८७॥
 एत्तियमेत्तेणं चिय, हे माणस ! तुज्झ किं न पज्जत्तं । तम्मसि तोसकए जं, न चक्किसक्कत्तणं पि ॥१८८८॥
 तह अत्थऽऽज्जरक्खण-२ वयणकयं वेयणं न पावेसि । मण ! परमनिव्वुई ते, भवे वि संतोसओ होही ॥१८८९॥
 संतोसाऽमयससिच्चमाण-माणस ! सुहं सया जं ते । तमऽसंतुडे कत्तो, इओ तओ चिन्तणाऽऽसत्ते ॥१८९०॥
 तमुदारत्तं तं चिय, गुरुत्तणं तह तमेव सोहगं । सा कित्ती तं च सुहं, संतोसपरं तुमं मण ! जं ॥१८९१॥
 सव्वाउ संपयाओ, संतोसपरे तुमम्मि हे चित्त ! । चक्कित्तसुरत्तेसु वि, इहरा दारिद्दमेव सया ॥१८९२॥
 दीणत्तमेसि अत्थी, लद्धत्थं गव्वमऽपरितोसं च । नट्ठधणं पुण सोगं, सुहेण चिट्ठसि मण ! निरासं ॥१८९३॥
 अन्तोसारो नीसरइ, नूणमत्थित्तणेण सममेव । अन्नह तदवत्थस्स वि, कह मण ! हलुयत्तमऽत्थिस्स ॥१८९४॥
 जं किर मयस्स भारो !, तं पि फुडं जाणियं जह जियन्तो । अत्थित्ताउ हलुओ, हुंतो तं पुण मए नत्थि ॥१८९५॥
 उव्वियसि दुहेहिन्तो, निच्चं पि समीहसे पुण सुहाई । न य पुण कुणसि तुमं तं, समीहियं लहसि मण ! जेण ॥१८९६॥
 जं विहियं हियय ! पुरा, तुमए चिय तमऽहुणा तुह उवेइ । मा कुण हरिसविसायं, सह सम्मं परिणतिं काउं ॥१८९७॥

किंच-

संजोगा सविओगा, विसं व विसया वि परिणईविरसा । काओ य बहुअवाओ, रूवं खणभंगुरसरूवं ॥१८९८॥
एवं परोवाएसं, देन्तस्स जहा मंहं फुरइ वयणं । तह जइ ! चित्त तुमम्मि वि, एवं ता किं न पज्जत्तं ॥१८९९॥
जं पुण्णपावरूवं, वड्डइ तुह हियय ! निविडनिगड्डुगं । सज्झाणकुंचियाए, चिहाडिउं लहसु तं मुत्तिं ॥१९००॥
मायण्हियाउ तण्हा-विगमकए पिवसि चित्त ! चुलुएहिं । सारगवेसणहेउं, तयमुन्वेढेसि कयलीए ॥१९०१॥
नवणीयकए सलिलं, विरोलसे वाळुयं च तेछकए । पीलसि तुमं जमीहसि, संसारे वि हु सुहाडुणभवं ॥१९०२॥
किं पि हु निक्कज्जन्तं, किं पि हु निप्पन्नमिह परं मुक्कं । अंकम्मि कीरमाणं, परं च विहडइ जहा भंडं ॥१९०३॥
तह गव्वाइअवत्थं, विविहं पावित्तु पाणिणोऽण्णे । विहडंते मुण्णिउं चित्त !, चिन्तसु किं पियुहचिन्तं ॥१९०४॥
एकं पि तुमं बहुवत्थु-चिन्तणा चित्त ! पावसिबहुत्तं । तहभूयं पुण एत्तिय, कस्स न दुक्खवस्स होसि पयं ॥१९०५॥
सयलऽन्नवत्थुचिन्तं, चइत्तु ता चित्त ! चिन्तसु परं तं । एकं पि किं पि वत्थुं, जेण परं निव्वुइं लहसि ॥१९०६॥
सज्झाणवलेणं कम्म-मूलभवकाणणम्मि भग्गम्मि । मत्तमहाकरिणा इव, तुमए हे चित्त ! लहु मज्झ ॥१९०७॥
रागाऽऽइएहिं पमिलाण-मेव पच्चगपच्छवेहिं व । कम्ममेहिं पक्खीहि व, उड्डेज्जणं कहिं पि गयं ॥१९०८॥
जम्मजरामरणेहिं, पुप्फेहि व सव्वहा पण्डुं व । दुक्खेहिं तु फलेहिं व, खीणं जह होइ तह कुणसु ॥१९०९॥
कम्मजलसंगवइहंत-गुविलभवच्छरिं दुहकल्लिहं । ज्ञाणऽग्गिणा मण ! तुमं, जइ डहसि न रोहइ तओ सा ॥१९१०॥

लच्छीए जइ न मज्जसि, नयाडवि रागाइयाण वसयेसि । रमणीहिं न हीरिज्जसि, तरलिजसि जइ न त्रिसएहिं ॥१९११॥
संतोसेण न मुच्चसि, आलिं गिज्जसि य जइ न इच्छाए । पावं च जइ न चिन्तसि, तुह चेव नमोऽत्थु ता चित्त ! ॥१९१२॥
तहा—
जइ ताव तुमं माणस !, रागं अभिसंभवागओ जिगसि । दोसं अपीइपरिहा—रओ य मोहं तु सचागा ॥१९१३॥
कोहं खमाए सम्मं, मिउभावाऽऽनयणओ य पुण माणं । सरलत्तणेण मायं, संतोसगुणेण लोहं तु ॥१९१४॥
संतोसवसं नयसि य, इंदियगासं ब्रला वि जइ निच्चं । जइ जीवाणं कप्पसि य, अप्पियं पियकए चेव ॥१९१५॥
अस्संजमग्गि अरुं, रुं च पुण संजमग्गि जइ कुणसि । जइ भयसि भवभयं चिय, पावं चिय जइ दुगुंछिहसि ॥१९१६॥
जइ वत्थुसरूऽऽवालोयणाउ, न करेसि हरिससोगाइ । तह वयणनिसिरो जइ, सच्चं चिय चिन्तसे निच्चं ॥१९१७॥
जइ जिणवरोसु भत्तिं, निच्चं तप्पवयणे पुण पसत्तिं । सम्मं जहसत्तीए, धम्मगुणेषुं च आसत्तिं ॥१९१८॥
कालाऽणुरूवसुंदर—किरियापरपरससाहुवहुमाणं । दीणदुडिएसु करुणं, पावपरेसु पुण उवेहं ॥१९१९॥
जइ कुणसि ता परेणं, किं किरियावित्थरेण विहलेणं । तुज्झ पसाएण ममं, मुत्ती करपह्ववज्झीणा ॥१९२०॥
मइलिजइ निस्सासेहिं, दप्पणो लहु जहा सुविमलो वि । धूमेणं जलणसिहा, कलुसिजइ जह सुवहुलेण ॥१९२१॥
विच्छाइजइ जह ससहरो वि, पसरंतरेणुपडलेण । तह मण ! कुवासणाए, मलिणिजसि धवलमऽवि तं पि ॥१९२२॥
जे नियमिय अप्पणं, न रागदोसाऽऽनिगहो विहिओ । न य सुहइयाणगीए, दइहो कम्मं धणपवन्धो ॥१९२३॥

विसृष्टिं तां खंचिय, धरिओ सारे न इंदिगंगामो । तं किं न तुज्झ हे चित्त !, मुत्तिसोक्खम्मि वंछा वि ॥१९२४॥
 सज्जिज्जन्ति न करिणो, न पक्खरिज्जन्ति तुरयधट्ठाइं । नाऽऽयासिज्झइ अप्पा, वावारिज्झइ न खगं पि ॥१९२५॥
 किन्तु सुहज्झाणेणं, अरिणो रागाऽऽइणो हणिज्जन्ति । तह वि तुमं माणस ! कीस, परिभवं सहसि तेहिं तो ॥१९२६॥
 गुरुकहिओवाएणं, पढमं सालंघणं पयत्तेण । अब्भसिज्जणं जोगं, वियलियनिसेसपच्चूह ॥१९२७॥
 जइ वज्झाविसयचिन्ता—वावारविवज्जा निरालंघे । तत्ते परे निलीयसि, ता चित्त ! न चैव चरसि भवे ॥१९२८॥
 पयईए चलसहावं, दुइंति दिगतुरंगथट्ठमिणं । विसयाभिलासवेगं, विवेगरज्जूए संजमिउं ॥१९२९॥
 जइ मण ! धरेसि सवसं, फुरन्ति रागाइसत्तुणो न तओ । इहरा उ परिभविज्जसि, लद्धप्पसरेहिं तेहिं सया ॥१९३०॥
 जह न वरिसन्तमेहेहिं, नेय पविसंतसरिसहस्सेहिं । उक्करिसो जलनिहिणो, न याज्वकरिसो वि तदऽभावे ॥१९३१॥
 तह सयमुविंतभोगोव—भोगजोगे वि हियय ! जइ तुह वि । नोक्करिसो तदऽभावे, न याज्वकरिसो वि होइ तया ॥१९३२॥
 संपत्तपावियव्वं, सुकयड्ढं तह परं तुमं चैव । भोगाइकयाऽऽसंसो, दुक्करकारी वि न उण मुणी ॥१९३३॥

अन्नं च—

मोहो एस नराणं, जं गिहचागा वणम्मि जोगरओ । साहइ मोक्खं ति भणंति, जेण सन्नाणओ मोक्खो ॥१९३४॥
 तं पुण गिहे व रन्ने व, होइ कजं पि साहइ ससज्जं । उज्झिय सेसवियपं, चित्त ! विचिन्तेसु ता नाणं ॥१९३५॥
 संसारुत्थपयत्था, परं सुरम्मा वि न हु हरंति तुमं । जइ मण चिट्ठसि सन्नाण—पवरपागारपरिखित्तं ॥१९३६॥

जइ सन्नाणतरंडं, अक्खण्डं छड्डसे न कइया वि । हे हियय ! हीरसि न ता, अविवेयसरिप्पवाहेण ॥१९३७॥
जीवे सुपत्तभूए, चिद्धंतिं मोहतन्तुमयवड्ढिं । नेहं च निद्धविंतो, मिच्छत्ततमोविणासी य ॥१९३८॥
कालुस्सकज्जलं उव्व-मन्तओ जइ गिहस्स व तुहंउतो । सन्नाणईवो जलइ, चित्त ! ता किं न पज्जत्तं ॥१९३९॥
गुरुगिरितडसंभूयं, विसयचिरागमज्झमुद्धुस्सखंधं । धम्मउत्थिसउणरूढं च, परमत्तचोवएसतरं ॥१९४०॥
होऊणमऽणुत्तालं, सणियं चित्त ! जइ समारुहिउं । गिन्हसि सन्नाणफलं, ता आसाएसि सुत्तिरसं ॥१९४१॥
रोगाण व कम्माणं, विज्जासिद्धो व्व वियरइ सुगुरू । बज्झोवयारविमुहं, पसमणपरमोवएसं जं ॥१९४२॥
तं ज्ञायसु चित्त ! न केव-लं जओ अहिगयकूखओ चेव । सयलकिलेसविमुक्कं, जायइ अजामरत्तं पि ॥१९४३॥
हे चित्त ! पयत्तेणं, चिन्तसु तत्तं तुमं तयं तयं किं चि । चिन्तियमेत्तेणं चिय, चिरं पि जेणासि सुनिवुत्तं ॥१९४४॥
धीमं विऊ सुरूवो, चाई सूर्रोऽहमेव इच्चाई । दप्पजरो ता तुह मण !, जा न निलीयसि परे तत्ते ॥१९४५॥
अविवेयमिं ठमुल्लुंठिऊण, थंमं पि भंजिय दढं पि । पुत्तकलचाइसिणेह-निविडनिगडाइं तोडेउं ॥१९४६॥
रागाऽऽइवन्धणदुमे वि, दूरुसुम्मूलिऊण धम्मवणे । हे चित्त ! चरसु हत्थी व, जं परं निव्वुइं लहसि ॥१९४७॥
सक्खं जिणिन्दभणियं, इमं ति एयं च गणहरेण पुणे । तस्सीसेण य एयं, चोइसदसपुब्बिणा य इमं ॥१९४८॥
पत्तेयबुद्धपमुहेहिं, भासियं पुव्वजिणवरोहि इमं । भणियं इच्चाई पर-पच्चायणवयणचिन्तणओ ॥१९४९॥
हे चित्त ! खिज्जासि चिय, सयं रसाऽणुभवसुन्नमेव तुमं । दब्बि व्व दिव्वभोयण-चहुविहस्सपयडणपरा वि ॥१९५०॥

अहवा वासिञ्जइ भिञ्जइ य, दन्वी रसेहिं न उण तुमं । जिणवयणमणुसरंतं पि, मूढ ! हे हियय ! कहमिहरा ॥१९५१॥
 वररिसिसुहासियाइं, अणेगसो पढसि सुणसि तह निच्चं । भावेसि य अहनिउणं, तप्परमज्झं च बुज्झसि य ॥१९५२॥
 न उण अणुभवसि पसमं, न य संवेगं न यावि निव्वेयं । न सुहुत्तमेत्तमवि तह, तब्भावत्थेण परिणमसि ॥१९५३॥
 जिणवयणसमरसाऽपत्ति-मन्तरेणं तु वज्झचरणे वि । सुविसुद्धसाहुकिरिया-सेवणरूवे जहाथामं ॥१९५४॥
 उच्छहसि वि न मण ! तुमं, पप्पायमयुग्मिंरं मणागं पि । एवं च लद्धपोयं पि, मूढ ! बुड्ढसि भवोहज्जन्तो ॥१९५५॥
 अहव न जिणवयणत्थेण, केवलं न परिणमसि चेव तुमं । साभिप्पायविसरिसं, किंतु तयं उव्ववत्थिसि वि ॥१९५६॥
 नियवोहवाहणेणं, हे हियय ! कहिं पि जिणमण्णाऽवि । मउलाविज्जसि बाढं, मूढ ! तुमं सव्वहा वि जओ ॥१९५७॥
 कइयवि रुहसि नहण्णे, एगंतुस्सगगतलियं संतं । कइयवि विससि रसायल-मज्जवाए चिय निलीणं तु ॥१९५८॥
 उस्सगगदिट्ठिणो तुह, अववायठिया न चेव रोयंते । अववायदिट्ठिणो उण, उस्सगगठिया न रोयन्ति ॥१९५९॥
 तह दव्वखेत्तकालाऽऽयाण-मणुसारओ जहाविसयं । उभयपयसेवगा जे य, ते वि नो तुज्झरोयन्ति ॥१९६०॥
 एवं मण ! निच्छयनय-ठियस्स ववहारनयठिया तुज्झ । ववहारनयठियस्स उ, रोयन्ति न निच्छयनयत्था ॥१९६१॥
 तह दव्वखेत्तकालाऽऽयाण-मणुसारओ जहाविसयं । उभयनयमयठिया जे उ, ते वि णो तुज्झ रोयन्ति ॥१९६२॥
 उस्सगगपमुहसमत्थ-नयमयं मयमरोयमाणस्स ! । कह नज्जइ निरवज्जा, मण ! जिणमयपरिणई तुज्झ ॥१९६३॥
 तव्विसए सुयनिहिणो, नो बहु पुच्छसि वि किरमए तत्तं । नायं ति किं पि अंसं, निरुवसमं चित्त ! वेत्तूण ॥१९६४॥

एवं च तुज्ज न गिलाण-कज्जविसया वि जायए चिन्ता । कालाऽणुरूपगुणिगोय-रं च न पमोयकरणं पि ॥१९६५॥
 वच्छछिथिरीकरणोव-वृहणाइ वि न चेव सब्बत्थ । अविगाणेणं चिन्तसि, साहिप्पाया जइ कहं पि ॥१९६६॥
 एवंविहं च कुग्गह-चक्कं छेतुं विवेयचक्केण । सव्वोवाहिविसुद्धं, सद्धम्मे कुणसु पडिवन्धं ॥१९६७॥
 जइ तुममिह पडिवन्धं, हुंतं थेंयपि ता न इयकालं । होज महदुकूबजालं, किं न सुयमिमं तए चित्त ! ॥१९६८॥
 एगदिवसं पि जीवो, पव्वज्जसुवागओ अब्बन्नमणो । जइ वि न पावइ मोक्खं, अवस्स वेमाणिओ होइ ॥१९६९॥
 अहवेगदिवसमिच्चाइ-थूलं माणं जओ सुहुत्ते वि । सन्नाणपरिणईए उ, फलमिडुं होइ जमिहुत्तं ॥१९७०॥
 जं अन्नाणी कम्मं, खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं । तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ ज्जसासमेत्तेण ॥१९७१॥
 कहमिहरा मरुदेवी, पुवं अगुणा वि तवस्वणा चेव । सिद्धा तुमं तुहे मण !, सुनाणपरिणइगुणविहीण ! ॥१९७२॥
 कइया वि रागरत्तं, कइयवि दोसेण कलुसियसरूवं । कइया वि मोहमूढं, कया वि कोहग्गिसंतत्तं ॥१९७३॥
 कइयावि माणथद्धं, कयाइ मायाए बाढमाऽऽविद्धं । कइया वि महालोहोय-हिम्मि सव्वंगनिम्मगं ॥१९७४॥
 कइया वि वेरमच्छर-रणरणयभयदुरोहझाणगयं । कइया वि दव्ववेत्ताऽऽइ-विसयचिन्ताभरकन्तं ॥१९७५॥
 निच्चं पि वावडं चिय, खरपवणपणुन्नधयवडो व्व तुमं । नाऽवत्थाणं थेंवं पि, लहसि कइया वि परमत्थे ॥१९७६॥
 इच्चाइ चित्त ! केत्तिय-मऽणुसासिज्जसि तुमं सयं चेव । कुसलाऽकुसलविभागं, परिभावसु तह य निच्छयसु ॥१९७७॥
 तत्तो कुसलपवित्तिं, निच्चं कुसलट्टिएसु बहुमाणं । कुणसु अ कुसलाऽकुसलत्थ-चायमज्झत्थभावे य ॥१९७८॥

एवमऽकुसलविवर्जण-कुसलपवित्तिपहणकारणओ । कजं पि मण ! समाही-रुवं परमं चिय लहेसि ॥१९७९॥
 इय जौ निच्चं पि मणो, अणुसाइ भावसारमऽणुसमयं । १समयं मायं कोहं लोहं, च जिणेज्ज किं चोज्जं ॥१९८०॥
 इहरा अणप्पकुविकप्प-कप्पणाऽऽसत्तचित्तेलविओ । हियमवि अहियं सयणं पि, परजणं मित्तमवि सत्तुं ॥१९८१॥
 सब्भूयमऽसब्भूयं पि, मन्नमाणो करि व्व दुव्वारो । किं किं न पावठाणं, वसुदत्तो इव करेज्ज जणो ॥१९८२॥

तहाहि-

उज्जेणीए पुरीए, नरवइणो सूरतेयनामस्स । सोमण्हो त्ति नामं, आसी उवरोहिओ विप्पो ॥१९८३॥
 नीसेससत्थपरमत्थ-जाणगो सब्बदरिसणविहन्नू । अच्चन्तवह्हो गुणि-जणस्स रन्नो य सुगुणो त्ति ॥१९८४॥
 एगम्मि य पत्थावे, दिवं गओ सो तओ य से पुत्तो । वसुदत्तो नामेणं, तप्पयविनिवसणट्ठाए ॥१९८५॥
 सयणेहिं दंसिओ नरवइस्स, नवरं लहु त्ति अपढो त्ति । पडिसिद्धो रत्ता सो, अन्नोय निवेसिओ तत्थ ॥१९८६॥
 परिभूयं अप्पाणं, मन्नतो गुरुविसायंसत्तो । वसुदत्तो नीहरिओ, पढणत्थं तयणु गेहाओ ॥१९८७॥
 पवरं विज्जाखेत्तं, नाणाविहविउससंगयं सोच्चा । पाडलिपुत्तं लोयाओ, तत्थ गन्तुं समारद्धो ॥१९८८॥
 कालक्केमेण पत्तो, पढियाओ तहिं च सब्बविज्जाओ । अह सिद्धवच्छियत्थो, समागतो निययनयरम्मि ॥१९८९॥

तुडो विजाए निचो, दिबा पिउसंतिया य से सुत्ती । जाओ य सम्मओ राय-पउरलोयस्स सव्वस्स ॥१९९०॥
 नसइसम्माणेणं, इस्सरिएणं च सुयमएणाडवि । तिणम्मिज जयं नियन्तो, कालं वोलेइ सो तत्थ ॥१९९१॥
 इस्सरियाऽड्लवेण वि, तरलिजइ माणसं अवीराणं । किं पुण कुलवलविजाऽइ-याण सव्वेसिं समवाए ॥१९९२॥
 अवि तीरिजइ जुगविगम-जलहिक्खोलपडलमडवि खलिउं । इस्सरियाऽइसहामय-विवसं तु मणो न थेंवं पि ॥१९९३॥
 इय सो उम्मत्तमणो, एगस्मि दिणे नडाण पेच्छणयं । कोऊहलेणं दट्टुं, निसिम्मि मिच्चेहि संलत्तो ॥१९९४॥
 हे भिच्च ! एहि जामो, नडपेच्छणयं खणं पलोएमो । दिट्ठी दट्टव्वपलोय-णेण सहलत्तणमुवेइ ॥१९९५॥
 तेसिं अनुविचीए, गओ तहिं सो ठिओ य खणमेक्कं । अह तत्थ तया जुवई, विडेण सह जंपिरी एवं ॥१९९६॥
 अलियविउसेण पइणा, निरुद्धपंसराए संपयं मज्झ । तुह सुहय ! दंसणामड्य-लाभेणं निव्वुई जाया ॥१९९७॥
 हे पेच्छणगपयड्डुग !, चिरकालं जीवियं हवउ तुज्झ । जेण कओ वक्खेयो, मह पइणो कोवजलनिहिणो ॥१९९८॥
 ता एहि सुहय ! जावेस, कूडविउसो इहेव जावेइ । ताव खणं कीलिता, नियनियगेहेसु वच्चामो ॥१९९९॥
 इय तीए पणयसारं, गिरमायन्निय विचिन्तियं तेण । अलियवियपविगप्पण-पवणपणोद्धियमणेण इमं ॥२०००॥
 नूणं सा मे भज्जा, एसा परपुरिसमणुसरइ पावा । कूडविउसं च मन्ने, ममं च उदिस्स वागरइ ॥२००१॥
 पुवंं पि दुडुसीला, लिङ्गेहि मए वियाणिया आसि । संपइ पच्चक्खं चिय, दिट्ठा ता निग्गहामि इमं ॥२००२॥
 इय चिन्तेन्तो जा ताड-णट्टया पट्ठिओ इमो तीए । ता सच्छंदपयारा, सा जुवई कत्थइ गय त्ति ॥२००३॥

मन्ने इंतं मं पेच्छिऊण, पावा धरं गया तुरियं । इय बुद्धीए तओ सो, वेणेण गिहुम्भुहो चलिओ ॥२००४॥
अह पवलक्रोवविवसो, जा पत्तो निययेगेहदारम्मि । ताव य सरीरचिन्तं, काउं गेहम्मि पविसंती ॥२००५॥
दिट्ठा नियगा भगिणी, भज्ज त्ति वियाणिऊण तोतेण । आयावे ! मज्झ गिहे, दुस्सीला वि हु कंहं विससि ॥२००६॥
कूडविउसं ति मं दूस्सिऊण, पुरओ विडस्स रमिउं च । तेण सह सहरिसं आग-याडसि इय उल्लवतेण ॥२००७॥
हा हा किमेवमेयं, को एसो किं मए कयमऽकज्जं । इइ पुणरुत्तं बहुजं-पिरी वि अच्चन्तक्रोववसा ॥२००८॥
अवियाणित्ता तह तेण, जट्ठिमुट्ठीहिं निट्ठुरं पहाया । सा मम्मपएसम्मि, जह मुक्ता जीवियव्वेण ॥२००९॥
अह अणुमणेणं चिय, समागएणं समित्तवग्गेण । पडिसिद्धो सविससं, कुद्धो तत्तो इमं भणइ ॥२०१०॥
रे पावा ! तुम्हाणं, भेएणं नूणमेरिसमऽकज्जं । मह भजाए कीरइ, तेणं तुम्भे ममं खलह ॥२०११॥
नडपेच्छणए वि धुवं, एत्तो चिय अहमऽणिच्छमाणो वि । नीओ तुम्हेहिं इमीए, कज्जनिव्विग्यसिद्धिकए ॥२०१२॥
कित्तिममेत्तीजुत्ताण, होज्ज अहवा न किं चि वि अकिच्चं । परिचयह दुट्ठसीला !, ता एत्तो मज्झ चक्खुपहं ॥२०१३॥
एवं वसुदत्तेणं, अलीयकुवियपवाउलमणेण । निदोसा वि हु ते तज्जि-या तहा जह गया सगिहं ॥२०१४॥
कोलाहलं च सोच्चा, समागया मन्दिराओ से भज्जा । दट्ठूण वइयरमिमं, एवं भणिउं पवत्ता य ॥२०१५॥
हा हा निग्विण ! निछज्ज-उणज्ज ! किं हणसि अप्पणो भइणिं । जेणेवंविहपावं, सोवागा वि हु न कुव्वंति ॥२०१६॥
एवं तीए बुत्तो, पुरलोणेण वि य निन्दिओ संतो । सो चिन्तेइ पुणो वि हु, अणप्पकुविगपपविहरमणो ॥२०१७॥

असई न केवलं चिय, मह भजा किन्तु साईणी वि भवे! । एवं वामोहिता, ममं पि जा समयसवकंता ॥२०१८॥
 भइणीए विणिहयाए, पसंतकरो चि मं वियाणिता । विणिवारिउमाऽऽरद्धा, साहु व्व अभिन्नमुहरागा ॥२०१९॥
 किमडहं नियभइणिं पि हु, न गुणेसि सुदूसन्धयारे वि । जइ एयाए नो दिट्ठि-वंचणं मह कयं हुंतं ॥२०२०॥
 इय चिन्तिउण कुवल्लय-दलसामं कद्धिउण असिधेणुं । पावे डाइणि ! भइणी-विणासज्जणि ! पलाइहसि ॥२०२१॥
 कत्थेयाणिं सुरगुरुसमो वि, जो हं तए वि विव्भमिओ । इति जंपन्तो भजाए, लुणइ नासं सउडुउडं ॥२०२२॥
 अह उग्गयम्मि हरे, निसिवाइयसवणजायरोसेण । लोणेण नरिंदेण य, सो नयरीओ विणिच्छूढो ॥२०२३॥
 एसागी य भमंतो, वइदेसाए पुरीए संपत्तो । तारापीढो राया, तहिं च आराहिओ तेण ॥२०२४॥
 तुहेण नरिंदेणं, दिन्नं से जीवणं पडिडमणो । तत्थ टिउं पवत्तो, अह जाए हूरगहणम्मि ॥२०२५॥
 सो चिन्तिउं पवत्तो, अज्ज अहं वग्गमणे निमंतिता । बहुभक्खं वंजणाऽऽउल-मऽणेगपाणगसमाइन्नं ॥२०२६॥
 बहुविच्छित्तिसणाहं, भोयणजायं करावइस्सामि । खीरं च खीरहरियाउ, राइणो मग्गइस्साम्मि ॥२०२७॥
 जइ सो कह वि न दाही, पुणो पुणो मग्गिओ वि सप्पणयं । तो अत्ताणं हणिउं, वग्गमणहच्चं पि से काहं ॥२०२८॥
 एवं कूडविगप्पेहिं, भामिओ, चिन्तणं पि सच्चं व । मन्नंतो सो भोयण-वेलापत्त चि पुणरुत्तं ॥२०२९॥
 किर सुचिरमग्गिओ वि हु, न खिरहरिओ पणामए खीरं । तो गाढकोववसओ, छुरियाए हणइ अप्पाणं ॥२०३०॥
 वाहरइ य उद्धकरो, वग्गमणहच्चा इमा अहो लोगा ! । खीरहरियस्स रन्नो, जेणं खीरं न से दिन्नं ॥२०३१॥

इय खणमेगं वाहरिय, गाढघाएण हग्गिओ संतो । रोद्ध्वाणोवगओ, मरिज्जणं नारगो जाओ ॥२०३२॥
 एवं सच्छंदपयट्ठ—चित्तदोषट्ठपडिहयंउपाणो । जग्हा जीवा ठाउं, खणं पि न सुहेण पारैति ॥२०३३॥
 तेणाऽणुमासणं भाणसस्स, कीरइ पइक्खणं चेव । इहरोवदंसियठिइए, होइ न खणं पि कुसलत्तं ॥२०३४॥

किंच—

दासं व मणं अवसं, सवस जो कुणइ तेण जयरंगे । गहिया विजयपडागा, सो चिय स्रो स विक्कमवं ॥२०३५॥
 अवि नाम कहवि कीरइ, पिवणं पुरिसेण जलनिहीणं पि । पज्जलियजलणजाला—कलावमज्जे य सयणं पि ॥२०३६॥
 चंक्रमणं पि हु तिकखज्जग—खणगधाराए वीरचरिण । पउमाऽऽसणं पि वज्झइ, तिव्वज्जिजलत्तंकुत्तज्जे ॥२०३७॥
 न य पुण पयईए चिय, चलस्स कुप्पहपसज्जमाणस्स । कीरइ जओ जए माण—सस्स अकयाऽऽउहस्साऽवि ॥२०३८॥
 मत्तगइदं पि दमन्ति, निंति सीहं पि अप्पवसिगत्तं । पक्खुहियजलहिजल—पसरमवि लहुं निरुंभन्ति ॥२०३९॥
 न य सक्का अकिलेसेण, चेव पुण ग्राणसं जिणेउं जे । अह कह वि तं पि हु जियं, जियं खु ता सव्वजेयव्वं ॥२०४०॥
 किं वहुणा तव्विज्जए, विजिओ चिय दुज्जओ हवइ अप्पा । सो पुण विजिओ जायइ, परमणा परमपयसामी ॥२०४१॥
 इय मणअलमालइमालियाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपायोवख—चउमहामूलदाराए ॥२०४२॥
 आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढभदारस्स । चित्ताणुसासणमिणं, भाणियं छुट्ठं पडिदारं ॥२०४३॥
 अणुसासिज्जंतं पि हु, चित्तं पाएण निचवासाओ । पडिवन्ध्वेल्लित्तं, निरभिसंगं न भविउमज्जं ॥२०४४॥

अनिययविहारमेत्तो, ता किच्चेमो समत्थदोसहरं । जं सोच्चा परिचइउं, आलस्समस्वस्समुज्जुत्तो ॥२०४५॥
 वसहीसु य उवहीसु य, गामे नयरे गणे य सन्निजणे । सव्वत्थ अपडिबद्धो, विसुद्धसद्धम्मकरणई ॥२०४६॥
 सइ अनिययं विहारं, करेज्ज साहू विसेसगुणकंखी । तित्थजत्ताऽऽइकरणे, जएज्ज तह सावगो वि सया ॥२०४७॥
 जम्हाऽनिययविहारो, सक्खं चिय नत्थि किर गिहत्थस्स । किन्तु गिहत्थो वि अहं, दव्वत्थयसा मारेहत्ते ॥२०४८॥
 निक्खमणपमुहतित्थेसु, ताव वंदामि तो पव्वज्जिस्सं । चिच्चा संगमऽसेसं, आराहणमऽहव पव्वज्जं ॥२०४९॥
 एवंविहयुद्धीए, पसत्थित्थेसु वच्चमाणस्स । सुट्ठियगवेसणं वा, कुणमाणस्स य भवे सो वि ॥२०५०॥
 तत्थ य जो पव्वज्जं, काउं आराहणं समीहइ से । सुट्ठियगवेसणं गण-संक्कमदारे निदंसिस्सं ॥२०५१॥
 जो पुण गिहट्ठिओ चिय, आराहणमेक्कमेव काउमणो । सुट्ठियगवेसणविही, वत्तव्वो तस्स इह चेव ॥२०५२॥
 अह साहुसावयाणं, सव्वण वि जिणमयाऽणुसारीणं । खित्ताओ खित्तमऽन्नं, गच्छंताणं विही एसो ॥२०५३॥
 किर जस्स जेण सद्धिं, मणसा वयणेण अहव काएणं । किं पिकयं कारियमणु-मयं च जं दुक्कडं अत्थि ॥२०५४॥
 थेवं पि तं समत्थं, समं खामेइ समाहिमगंतो ! । मा होउ कहवि मग्गा-इए वि वेराणुऽवन्धो चि ॥२०५५॥
 जइ ताव सुणी गंता, वंदित्ता स्सरिणो सउज्झाए । परियायलहू पुण सेस-ए वि समणेऽभिंवदिच्चा ॥२०५६॥
 इय भणइ जहाऽहं तुज्झ, सन्तियं चेइयाण साहूणं । संघस्स य नयराईसु, गच्छंतो वंदणं काहं ॥२०५७॥
 अहवा गंता जेड्ढो, तो तं वंदित्तु विंति ठियसमणा । अमहच्चयं करेज्जसु, चेइयसाहूण वंदणयं ॥२०५८॥

तत्तो चेइयभवणो, गंतुं भत्तीए चेइयाण पुरो । सम्मं तव्वंदावण-पच्चयमिह कुणइ पणिहाणं ॥२०५९॥
एमेव सावणो वि हु, सम्मं खाभियसमत्थवत्थव्वो । सम्मं कयचेइयस्सरि-साहुवंदणविहाणो य ॥२०६०॥
तद्धिन्नगहियनिरवज-विसयसंदेसगो सपणिहाणो । गामनगरागराऽऽसु, महया जाणाइविहवेण ॥२०६१॥
नायऽज्जियचित्तेण, मग्गट्टियभूरिधम्मठाणेषु । जिणसासणुन्नइं निच्च-मेव परमं पकुव्वन्तो ॥२०६२॥
दीणाऽणाहाण परं, अणुकंपादाणओ य आणंदं । उप्पायन्तो धीमं, परिभमइ समत्थतित्थेसु ॥२०६३॥
तत्थ गिही साहू वि य, पासित्ता चेइयाइं तो सम्मं । संघो किरिस वंदइ, इय पणिहाणेण पढमं तु ॥२०६४॥
क्काऊण वंदणं संघ-संतियं चेइयाणमुवउत्तो । तो अप्पसंतियं पि हु, तदऽवत्थो च्चिय कुणइ सम्मं ॥२०६५॥
अह दव्वखेत्तकालाऽऽइयाण, संकिन्नाया भवे कहऽवि । ताहे पणिहाणाऽऽइ, संखित्तं पि हु कुणइ चेव ॥२०६६॥
अह साहुसावगजणं, नाणाऽऽइगुणागरं भणइ दट्ठुं । अमुगत्थामे तुव्वमे, वंदाविज्जह जिणवरिन्दे ॥२०६७॥
ते वि ससंभमपाउव्वंत-रोमंचकंचुइयकाया । महिवट्ठठवियसीसा, सुभत्तिभरनिव्वरमणा य ॥२०६८॥
जय तइल्लोक्कमहापहु !, पभूयगुणरयणसायर ! जिणिंद ! । इय देवगुणे अहवा, नमोऽत्थुणं एवमाईणि ॥२०६९॥
सक्कत्थयवयणाइं, किंचत्ति ताव जाव आगंता । भणइ पुणो आयरियाइ-पेसिए धम्मलामाऽऽइ ॥२०७०॥
अमिबन्दणाऽणुवन्दण-रूवं उचियट्ठिइं किर जणो ता । कुणइ ततो अन्नोन्नं, विसेसपुच्छाइसु विभासा ॥२०७१॥
इय पेरणीयपेसग-भावा, सुहजोगओ य उभएसिं । सुहवन्वो जयगुरुणा, निदिट्ठो इट्ठसिद्धिफलो ॥२०७२॥

एयं सोमायरि, नाऊण विहीए जे पउजन्ति । ते चेव एत्थ कुसला, सेसा सव्वे अकुसला उ
इय भणियविहीए गिही, हिउंतो तेसु तेसु देसेसु । अप्पाणए परम्मि य, सविसेसे कुणइ धम्मगुणे

॥२०७३॥

२०७४॥

तहाहि—

दट्ठूण सावयजणं, सविसेसं दव्वभावथयनिरयं । सयमजवि सविसेसं चिय, तक्कणपरायणो होइ
तं च तहाविहिनिरयं, पए पए पासिउं पयइतं । पवियंभन्ति सुहगुणा, धम्मपराणं पराणं पि

॥२०७५॥

॥२०७६॥

किंच—

तदंसणाउ सद्धा, पायमज्जसद्धालुणो वि सद्धम्मे । सद्धालुणो सयं पुण, संजायइ तप्पविची वि
अथिरा जायन्ति थिरा, थिराउ गिण्हन्ति तह विसेसगुणे । अगुणा विहोति सगुणा, सगुणा ददव्वहुतरगुणा य
इय जिण्णदिक्खानिब्बाण-नाणतित्थेसु सुप्पसत्थेसु । वंदतो सव्वन्नू, सुट्ठियगुरूणो य पेहन्तो
ता भमति गिही जा कह वि, पाविओ सुट्ठिओ गुरू परमो । पत्ते य तम्मि हरिसु-छसंतरोमंचक्रंचुइओ
संपत्तपावणिजं, समत्थतित्थोहपूयपावं च । अप्पाणं सन्नंतो, विहिणा आलोयणं देजा
तो गुरुजणोवइठं, पडिवज्जेजा य सम्मं पच्छित्तं । एवं च विचिन्तेजा, अहो कहं पावकलुसो वि
पच्छित्तदाणजलवालणेण, नीओ परं विसोहिमज्झं । निक्कारणकरुणा सा-यरेण एएण मुणिवज्जा
नूणम्मिमो जणणिं पि हु, जणगं पि हु बन्धवं पि भित्तं पि । अभिमविज्जणं वच्छच्छ-भावतो विहरति जयम्मि

॥२०७७॥

॥२०७८॥

॥२०७९॥

॥२०८०॥

॥२०८१॥

॥२०८२॥

॥२०८३॥

॥२०८४॥

कहमञ्जना अदिहं, असुयं देसंतराऽऽगयं च ममं । पियपुत्तं पिव एवं, बहुमन्नेजा महाभागो
 अह परमविम्हिउफुल्ल-लौयणो पज्जुवासिज्जण चिरं । तस्सुवएसे गिण्हिय, निमन्तइ गुरुं विहारेण
 इय ताव पुन्नपव्भार-पुन्नवंछस्स सावयवरस्स । कस्सवि निव्विग्वं चिय, वंछियसिद्धी हवेज्ज फुडं
 कस्स वि य तथा संपट्टियस्स, अवि नाम अंतरा चेव । होजा पाणविवत्ती, उवक्कमाऽऽविहिक्खसेण
 सुहपणिहाणगुणेणं, तित्थाईणं अपूयणेणाऽवि । दुग्गयनारीए इव, तस्सज्झकलं तहवि होजा

तहाहि—

कायं दीए पुरीए सुरसिर-मणिकिरणविच्छुरियचरणो । चरणपयट्टियलोगो, लोगाऽलोगणपयासकरो
 करुणामयखीरनिही, निहीणउत्तमजणेसु समदिट्ठी । सिद्धत्थपत्थिवसुओ , समोसढो सिरिमहावीरो
 पवरमणिरयणरूहं, नाणाचिहधुव्वमाणवलवयं । सिंहासणाऽभिरामं, सुरेहिं रइयं च ओसरणं
 तत्थ य पुव्वाऽभिमुहो, ससुराऽसुरतिजयपूयणिज्जकमो । आसीणो जयनाहो, भव्वज्जणविबोहओ वीरो
 असुरसुरखयरकिं नर-नरनरवइणो य पुलइयसरीरा । जिणवन्दणऽट्टमऽचिरा, ओसरणमहिं समल्लीणा
 नयरीजणो वि हरिकरि-जाणविमाऽणाइएसु आरूढो । उव्वडकयसिं गारो, तियससमूहो व्व सोहंतो
 धूवसमुग्गयवरगन्ध-कुसुमपडलाइऽजावडकरेण । किं करनियरेण समं, इत्ति जिणं वंदिउं चलिओ

॥२०८५॥

॥२०८६॥

॥२०८७॥

॥२०८८॥

॥२०८९॥

॥२०९०॥

॥२०९१॥

॥२०९२॥

॥२०९३॥

॥२०९४॥

॥२०९५॥

॥२०९६॥

अह तत्थेव पुरीए, वत्थव्वाए दरिद्धेरीए । धेत्तूण दारुयाइं, इतीए नयरीवाहिम्मि ॥२०९७॥
 अचन्तविम्बियाए, पुट्टो एणो नरो अहो भद ! । एगामिसुहो लोगो, कत्थ इमो गन्तुमाऽऽरद्धो ॥२०९८॥
 तेणं पर्यपियं तिजय-बन्धुणो धुयकिलेसकलुसस्स । जम्मजरमरणवल्ली-वियाणविच्छेयपरसुस्स ॥२०९९॥
 सिरिरीजरणिस्स पयाऽरविंद-पूयणनिमित्तमेस जणो । वच्चइ सिवसुहकारण-धम्मनिसामणनिमित्तं च ॥२१००॥
 एवं सोच्चा सुहकम्म-जोगओ जायभत्तिपवभारा । सा चिन्तिउं पवत्ता, किमऽहमऽपुन्ना दरिदा य ॥२१०१॥
 पकरेमि जेण सुविसिद्ध-ज्जग्घपूयंऽगवग्गसामग्गी । नेवऽत्थि जीए जिणवर-चरणप्पलजुयलमऽच्चेमि ॥२१०२॥
 अहवा किमऽण्णेणं सिंदु-वारकुसुमाइं पुव्वदिट्ठाइं । मुहियालब्भाइं लहुं, धेत्तूण करेमि जिणपूयं ॥२१०३॥
 ताहे ताइं धेत्तुं, वड्ढंतजिणिंदपूयपरिणामा । ओसरणस्साऽभिमुहं, तुरियं गन्तुं समारद्धा ॥२१०४॥
 नवरं अद्धपहे च्चिय, अच्चन्तं थेरभावविहुरंगी । पंचत्तमुवगया सा, वड्ढंतविमुद्धपरिणामा ॥२१०५॥
 अह जिणपूयापणिहाण-मेत्तसुविट्ठत्तकुसलकम्मेण । सोहम्मदेवल्लोए, अतुच्छसुलच्छिमऽणुपत्ता ॥२१०६॥
 थेरत्तणेण मुच्छं, गय त्ति मुट्ठिय त्ति वा विचिन्तन्तो । अणुकंपाए लोगो, जलेण सिंचइ य से अंगं ॥२१०७॥
 अपरिण्फंदं च तयं, पलोइउं पुच्छइ जिणं भन्ते ! । किं सा जियइ मया वा, वुत्तं नाहेण य मय त्ति ॥२१०८॥
 अह सो थेरीजीवो, देवत्तं पाविऊण तव्वेलं । ओहीए मुणियनियपुव्व-वइयरो परमभत्तीए ॥२१०९॥

कहमऽन्नन्ना अदिहं, असुयं देसंतराऽऽगयं च ममं । पियपुत्तं पिव एवं, बहुमन्नेजा महाभागो
 अह परमविम्बिहउफुल्ल-लोयणो पज्जुवासिउण चिरं । तस्सुवएसे गिण्हिय, निमन्तइ गुरुं विहारेण
 इय ताव पुन्नपव्वार-पुन्नवंछस्स सावयवरस्स । कस्सवि निच्चिवं चिय, वंछियसिद्धी हव्वज फुडं
 कस्स वि य तथा संपडियस्स, अवि नाम अंतरा चेव । होजा पाणविवची, उवक्कमाऽऽनिहियसेण
 सुहपणिहाणगुणेणं, तित्थाईणं अपूयेणाऽवि । दुग्गयनरीए इव, तस्सज्जफलं तहवि होजा
 तहाहि—

॥२०८५॥

॥२०८६॥

॥२०८७॥

॥२०८८॥

॥२०८९॥

कायंदीए पुरीए सुरसिर-मणिकिरणविच्छुरियचरणो । चरणपयट्टियलोगो, लोगाऽलोगप्पयासकरो
 करुणामयखीरनिही, निहीणउत्तमजणेसु समदिट्ठी । सिद्धत्थपत्थिवसुओ , समोसढो सिरिमहावीरो
 पवरमणिरयणरूइं, नाणाविहधुव्वमाणधवलथयं । सिंहासणाऽभिरामं, सुरेहिं रुइं च ओसरणं
 तत्थ य पुव्वाऽभिमुहो, ससुराऽसुरतियपूयणिज्जकमो । आसीणो जयनाहो, भव्वज्जणविवोहओ वीरो
 असुरसुरवरयकिंनर-नरत्तराहणो य पुलइयसरीरा । जिणवन्दणऽड्डमऽचिरा, ओसरणमहिं समल्लीणा
 नयरीजणो वि हरिकरि-जाणविमाऽऽणाइएसु आरूढो । उच्चडकयसिंगारो, तियससमूहो व्व सोहंतो
 थूवसमुग्गयवरगन्ध-कुसुमपडलाइऽऽजावडकरेण । किंकरनियरेण समं, इत्ति जिणं वंदिउं चलिओ

॥२०९०॥

॥२०९१॥

॥२०९२॥

॥२०९३॥

॥२०९४॥

॥२०९५॥

॥२०९६॥

अह तत्थेव पुरीए, वत्थव्वाए दरिद्धेरीए । धेत्तूण दारुयाइं, इंतीए नयरीवाहिम्मि
 अच्चन्तविम्बियाए, पुट्टो एगो नरो अहो भद् ! । एगामिसुहो लोगो, कथ इमो गन्तुमाऽऽरद्धो
 तेणं पयंपियं तिजय-बन्धुणो धुयकिलेसकलुसस्स । जम्मजरमरणवल्ली-वियाणविच्छेयपरसुस्स
 सिरीवीरजिणस्स पयाजरविंद-पूयणनिमित्तमेस जणो । वच्चइ सिवसुहकारण-धम्मनिसामणनिमित्तं च
 एवं सोच्चा सुहकम्म-जोगओ जायभत्तिपव्वारा । सा चिन्तिउं पवत्ता, किमऽहमऽपुन्ना दरिदा य
 पक्क्रेमि जेण सुविसिद्ध-ज्जाग्घपूयंऽगवग्गसामग्गी । नेवऽत्थि जीए जिणवर-चरणुप्पलजुयलमऽच्चेमि
 अहवा किमऽणेणं सिंदु-चारक्कुसुमाइं पुव्वदिट्ठाइं । सुहियालव्भाइं लहुं, धेत्तूण करेमि जिणपूयं
 ताहे ताइं धेत्तुं, वड्ढंतजिणिंदपूयपरिणामा । ओसरणस्साऽभिमुहं, तुरियं गन्तुं समारद्धा
 नवरं अद्धपहे च्चिय, अच्चन्तं थेरभावविहुरंगी । पंचत्तमुवगया सा, वड्ढंतविमुद्धपरिणामा
 अह जिणपूयपणिहाण-मेत्तसुविट्ठत्तकुसलकम्ममेण । सोहम्मदेवलोए, अतुच्छसुलच्छिमऽणुपत्ता
 थेरत्तणेण मुच्छं, गय त्ति सुट्ठिय त्ति वा विचिन्तन्तो । अणुकंपाए लोगो, जलेण सिंचइ य से अंगं
 अपरिण्फंदं च तयं, पलोइउं पुच्छइ जिणं भन्ते ! । किं सा जियइ मया वा, वुत्तं नाहेण य मय त्ति
 अह सो थेरीजीवो, देवत्तं पाविऊण तव्वेलं । ओहीए मुणियनियपुव्व-वइयरो परमभत्तीए

॥२०९७॥

॥२०९८॥

॥२०९९॥

॥२१००॥

॥२१०१॥

॥२१०२॥

॥२१०३॥

॥२१०४॥

॥२१०५॥

॥२१०६॥

॥२१०७॥

॥२१०८॥

॥२१०९॥

सह्यं उद्धरिउमणो, संवेगुव्वेयतिव्वसद्धाए । जं जाइ सुद्धिहेउं, सो तेणाऽऽराहओ होइ ॥२१३७॥
 एवं तवस्सिणो वि हु, आलोयणपरिणयस्स इन्तस्स । गुरुणो व अप्पणो वा, त्रियलत्तं होज्ज संसोही ॥२१३८॥
 अहवा साहुगिहीणं, दोण्ह वि साहारणे गुणे पायं । अणिययविहारजणिए, सव्वन्नुमए इमे सुणह ॥२१३९॥
 दंसणसोही १ थिरकरण, २ । भावणा ३ अइसयऽत्थ ४ कुमलत्तं ।

५ जणवयपरिक्खणा वि य ६ । अणिययवासे गुणा हंति ॥ [दारगाहा] ॥२१४०॥

निकूखमणनाननिव्वाण-ठाणचिइचिन्धजम्मभूमीओ । पेच्छंतो उ जिणाणं, सुविसुद्धं दंसणं कुणह [दारं] ॥२१४१॥

संवेगं संविग्गणं, जणइ इय सुविहिओ सुविहियाण । अथिरमइणं च पुणो, जणेइ धम्मम्मि थिरीकरणं ॥२१४२॥

संविग्गपरे पासिय, पियधम्मपरे यऽवज्जभीरू य । समयवि पियथिरधम्मो पायं विहरंतओ होइ [दारं] ॥२१४३॥

चरिया छुहा य तण्हा, सीयं उण्हं च भावियं होइ । अहियासिया य सेज्जा, सम्मं अणिययविहारेण [दारं] ॥२१४४॥

सुत्तऽत्थथिरीकरणं, अइसइयऽत्थाण होइ उवलंभो । अइसइयसुहराणं, पलोयोणे विहरमाणस्स [दारं] ॥२१४५॥

निकूखमणपवेसाईसु, आयरियाणं च बहुपयाराणं । सामायारीकुसलो, जायति गणसंपवेसेण [दारं] ॥२१४६॥

साहूण सुहविहारो, निरवज्जो जत्थ सुलहविची य । तं खेत्तं विहरंतो, नाही आराहणाजोगं ॥२१४७॥

एमाइयं गुणगणं, समीहमाणेण साहूणा निचं । अणिययविहारचरियाए, वड्डियव्वं सइ वलम्मि ॥२१४८॥

जो पुण रसाऽइगिद्धी-वसेण वलवं पि इह पमाएज्ज । न स केवलं सुणीहिं, सुंचेज्ज गुणेहि वि अवस्सं ॥२१४९॥

पञ्चागयमुहभावो, सो क्षिय इह उज्जओ सुणिगुणेहि' । परिवारिज्झइ सज्जो, उभयज्जय वि सेलगो नायं

तद्वाहि-
 सेलगपुरम्मि नगरे, आसी निवो सेलगो पुरा तस्स । पउमार्वाइ य देवी, ताण सुओ मड्डुगो नाम
 थावच्चापुत्तमुणिन्द-चलणसेवोवल्लज्जिणधम्मो । सो राया नयसारं, भुंजइ निस्वजरत्तसुहं
 एगम्मि य पत्थावे, थावच्चापुत्तसुरिपयविची । सुयस्सरी विहरंतो, समागओ तत्थ नयरम्मि
 मियवणउज्जाणम्मि य, समोसढो सुणिज्जणोचियपएसे । सुणियाऽज्जसो य राया, समागतो वन्दणनिमित्तं
 तिपयाहिणापुरस्सर-मह तच्चलणुप्पले नमंसित्ता । हरिसवसपुलइयंगो, आसीणो धम्मसवणज्जत्थं
 सुणिवइणा वि हु संसार-परमनिव्वेयकारिणी तस्स । विसयविरागुप्पायण-पवणा संमोहनिम्महणी
 संसारसमुत्थसमत्थ-वत्थुविगुणत्तपयडणपहाणा । धम्मकहा सुइसुहवयण-वित्थरेणं कया सुचिरं
 पडिबुद्धो नरनाहो, परमपमोउब्भवन्तरोमंचो । गुरुचरणे णमिच्चा, जंपिउमेवं समाढत्तो
 भयवं ! जाव नियसुयं, ठवेमि रत्तम्मि ताव तुह पासे । उज्झित्ता रत्तमऽहं, पव्वज्जं संपवज्जाभि
 जुत्तमिणं जाणियभवठितीण, तुम्हारिसाण नरनाह ! । ता एत्तो पडिबन्धं, मा काहिसि थेवमऽवि एत्थ
 एवं गुरुणा अणुसासिओ य, राया गओ सगेहम्मि । निययपयम्मि निवेसइ, मड्डुगनामं वरकुमारं

સહ્યં ઉદ્ધરિઉમણો, સંવેગુવ્વેયતિવ્વસદ્ધાए । જં જાહુ સુદ્ધિહેઁ, સો તેણાડડરાહઓ હોહિ
 एवं तवस्सिणो वि हु, आलोयणपरिणयस्स इन्तस्स । गुरुणो व अप्पणो वा, वियलत्ते होज संसोही ॥२१३७॥
 अहવા સાહુગિહીનં, દોળહ વિ સાહારોણે ગુણે પાયં । અણિયયવિહારજણિए, સવ્વન્નુમए इमे सुणह ॥२१३८॥
 દંસણસોહી ૧ થિરકરણ, ૨ । ભાવણા ૩ અહસયડ્ઠ્ય ૪ કુસલત્તં । ॥२१३૯॥

૫ જળવયપરિક્કવણા વિ ય ૬ । અણિયયવાસે ગુણા હોંતિ ॥

નિક્કૂલમણનાણનિવ્વાણ-ઠાણચિહ્નચિન્ધજમ્મભૂમીઓ । પેચ્છંતો ડ જિણાણં, સુવિસુદ્ધં દંસણં કુણહ [દારાગાહા] ॥૨૧૪૦॥
 સંવેગં સંવિગ્ગાણં, જળહ ઇય સુવિહિઓ સુવિહિયાણ । અથિરમહ્ણં ચ પુણો, જણેહ ધમ્મમ્મિ થિરીકરણં [દારં] ॥૨૧૪૧॥
 સંવિગ્ગપરે પાસિય, પિયધમ્મપરે યડ્ઠજ્ઞભીરૂ ય । સયમવિ પિયથિરધમ્મો પાયં વિહરંતઓ હોહ [દારં] ॥૨૧૪૨॥
 ચરિયા છુદ્ધા ય તળ્હા, સીયં ઉળ્હં ચ ભાવિયં હોહ । અહિયાસિયા ય સેજ્ઞા, સમ્મં અણિયયવિહારેણ [દારં] ॥૨૧૪૩॥
 સુત્તડ્ઠ્યથિરીકરણં, અહસઇયડ્ઠ્યાણ હોહ ઉવલંભો । અહસઇયસુયહરાણં, પલોયણે વિહરમાણસ્સ [દારં] ॥૨૧૪૪॥
 નિવ્વલ્લમણપવેસાઈસુ, આયરિયાણં ચ વહુપયારાણં । સામાયારીક્કુસલો, જાયતિ ગણસંપવેસેણ [દારં] ॥૨૧૪૫॥
 સાહૂણ સુહવિહારો, નિરવજ્ઞો જત્થ સુલહવિત્તી ય । તં સ્વેત્તં વિહરંતો, નાહી આરાહણાજોગ્ગં [દારં] ॥૨૧૪૬॥
 एमाइयं गुणगणं, समीहमाणेण साहुणा निच्चं । अणिययविहारचरियाए, वद्धियव्वं सह बलम्मि ॥२१४७॥
 જો પુણ રસાડ્ઠ્ઠિગિદ્ધી-વરેણ વલત્તં પિ ઇહ પમાણ્ણ । ન સ કેવલં સુણીહિં, મુંચેજ્ઞ ગુણેહિ વિ અવસ્સં ॥૨૧૪૮॥

पचागयसुहभावो, सो चिय इह उजओ मुणिरुणेहिं । परिवारिज्झइ सज्जो, उमयज्जय वि सेलगो नायं ॥२१५०॥

तहाहि-

सेलगपुरम्मि नगरे, आसी निवो सेलगो पुरा तस्स । पउमावई य देवी, ताण सुओ मड्डुगो नाम ॥२१५१॥

थावचापुत्तमुणिन्द-चलणसेवोवलद्धजिणधम्मो । सो राया नयसारं, भुंजइ निरवजरज्झसुहं ॥२१५२॥

एगम्मि य पत्थावे, थावचापुत्तस्सरिपयविच्ची । सुयस्सूरी विहरंतो, समागओ तथ नयरम्मि ॥२१५३॥

मियवणउज्जाणम्मि य, समोसढो मुणिज्जणोच्चियपएसे । मुणियाऽऽगमो य राया, समागतो वन्दणनिमित्तं ॥२१५४॥

तिपयाहिणापुरस्सर-मह तच्चलणुप्पले नमंसित्ता । हरिसवसपुल्लइयंगो, आसीणो धम्मसवणज्जत्थं ॥२१५५॥

मुणिवइणा वि हु संसार-परमनिव्वेयकारिणी तस्स । विसयविरागुप्पायण-पवणा संमोहनिम्महणी ॥२१५६॥

संसारसमुत्थसमत्थ-वत्थुविगुणत्तपयडणपहाणा । धम्मकहा सुइसुहवयण-वित्थरेणं कया सुचिरं ॥२१५७॥

पडिबुद्धो नरनाहो, परमपमोउब्भवन्तरोमंचो । गुरुचरणे पणमित्ता, जंपिउमेवं समाढत्तो ॥२१५८॥

भयवं ! जाव नियसुयं, ठवेमि रज्जम्मि ताव तुह पासे । उज्झित्ता रज्जमडहं, पव्वज्जं संपवज्जाभि ॥२१५९॥

जुत्तमिणं जाणियभवतिठीण, तुम्हारिसाण नरनाह ! । ता एत्तो पडिबन्धं, मा काहिसि थेवमडवि एत्थ ॥२१६०॥

ततो कयसिं'गारो, सहस्सनरवाहिणीए सिवियाए । आरूढो पंथयपमुह—मंतिसयपंचगाऽणुगओ ॥२१६२॥
 गन्तूण गुरुसमीवे, उज्झियसंगो पवज्झइ दिक्खं । संवेगसारमऽणुदिण—मुज्जमइ य धम्मक्रम्मेसु ॥२१६३॥
 कालक्रमेण एक्कारसाऽवि, अंगाणि सो अहिज्जेइ । दुक्करतवकरणपरो, विहरइ य महीए वाउ व्व ॥२१६४॥
 अह पंथगपमुहणं, पंचहं मुणिसयाण सुयसूरी । तं सूरित्ते ठविउं, साहुसहस्सेण परियरिओ ॥२१६५॥
 विहरित्ता बहुकालं, पुंडारियमहानगे कयाऽणसणो । असुरसुरविहियपूओ, निव्याणपयं समणुपत्तो ॥२१६६॥
 सो पुण सेलगसूरी, तवोविसेसेहिं अरसविरसेहिं । पाणेहिं भोयणेहि य, जातो चम्मऽड्डिमेत्ततणू ॥२१६७॥
 गहिओ रोगेहिं पि य, तहाऽवि सत्ताहिओ च्चि विहरंतो । सेलगपुरे पहुत्तो, समोसढो भिगवणुज्जाणे ॥२१६८॥
 पीइपडिबन्धेण य मड्डुगो, निवो वन्दणट्टया पत्तो । सोऽण य धम्मकहं, पडिबुद्धो सावगो जातो ॥२१६९॥
 अह सो सूरिं दट्ठुं, सरेगमच्चंतकिससरीरं च । जंपेइ अहं भन्ते !, अहापवत्तेण तेभिच्छं ॥२१७०॥
 कारेमि तुम्ह एसणिय—भत्तपाणोसहाइएणं ति । पडिसुणियं मुणिवड्डणा, कारविया तयणु से किरिया ॥२१७१॥
 अह पगुणीभूयतणू वि, पवलरसगारवाऽऽपडिबद्धो । सरी मुणिगुणविमुहो, तत्थेव द्वाउमाऽऽरद्धो ॥२१७२॥
 पंथगवज्जेहिं ततो, परिचत्तो सेसएहिं साहूहिं । अह चउमासगरयणीए, निवभरं सुहपसुत्तो सो ॥२१७३॥
 चउमासियाऽड्डयारं, खामेउं पंथगेण सीसेणं । छिक्को चलणेसु ततो, झत्ति विउद्धो भगति कुद्धो ॥२१७४॥

को एस दुरायारो, मं पाएसुं सिरेण घट्टेइ । तेणं भणियं भन्ते !, पंथगनामो अहं साहू
 खामेमि चउम्मासिय-मेक्कसि खमह न पुणो इमं काहं । अह संवेगोवगओ, खूरी इय भणित्तमाऽऽरद्धो
 रसगारवाऽऽइविसविहय-चेयणो सुट्ठु वोहिओ तुमए । पंथय ! ता कयमेत्तो, एत्थाज्वत्थाणसोक्खेण
 अह विहरित्तमाऽऽरद्धो, स महप्पा अणिययाए वित्तीए । विहरंतो परियरिओ, पुणरऽवि पोराणसिस्सेहि
 कालंत्तरे य विहुणिय-रयमलो मलियपचलमोहभडो । सेत्तुजपव्वयम्मि, निव्वाणमऽणुत्तरं पत्तो
 इय दोसगुणे नाउं, सीयल-उज्जयविहारचरियाए । अविहारपक्खमाऽऽसज्ज, को णु वट्टेज कुसलऽत्थी

किंच-

पडिबन्धो लहुयत्तं, न जणुवयारो न देसविन्नाणं । नाऽऽणाऽऽराहणसेए, दोसा अविहारपक्खम्मि
 कालाऽऽइदोसओ पुण, न दव्वओ एस कीरइ नियमा । भावेण उ कायव्वो, संथारगवच्चयाऽऽईहि
 इय पावकलिलजलविब्भमाए, संवेगरंगसालाए । परिकम्भविहीपाभोक्ख-चउमहामूलदाराए
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । अणिययविहारनामं, सत्तमदारं समत्तम्मिं
 अणिययविहारचरिया, एसा गिहिसाहुगोयरा भणिया । संपइ नरिंदविसयं, एयं चिय किं पि किंचमि
 जम्हा को-वि हु चिरभूरि-सुकयसंभारभाविककणो । नरनाहो वि य होउं, अच्चंतं पसमरसरसिओ
 परलोयभीरुचित्तो, सम्मं विसकप्पकलियविसयसुहो । भोक्खसुहवद्धबुद्धी, आराहणकरणमीहेजा

तस्स सए चिय देसे, जिणिन्दिविंवाइ वंदमाणस्स । होज्ज अणिययो विहारो, परदेसे विण्यसम्भावा ॥२१८८॥

तहाहि—

करडिघडुब्बभडसुहोह—तुरयरहवृहपरिवुडे तम्मि । परदेसेसु वि तित्थाइ, वंदिउं संपयट्टम्मि ॥२१८९॥

रजाज्वहारमाऽसंकिज्जण, पडिनरवई पडुपेज्जा । हीरेज्ज व तद्देसो, पडिरिण्णा सामिरिहिओ त्ति ॥२१९०॥

तम्हा भत्ते गुणसंगयम्मि, सत्थऽत्थवोहकुसलम्मि । मंतिम्मि रज्जभारं, आरोविय अप्पतुल्लम्मि ॥२१९१॥

साहियजेयव्वगणो, सुत्थीकयमण्डलो महाकोसो । नियनियनियोगसुनिउत्त—भत्तिमन्तप्पहाणजणो ॥२१९२॥

अच्चंतपवरपूया—पुरस्सरं लोक्कपीडमऽकरेतो । जिणभवणाइ वन्देज्ज, निययदेसे चिय नरिंदो ॥२१९३॥

अह तं अटुट्ठेदोघट्ट—घट्टपडिरुद्धरायपहपसरं । सहरिसहरिहेसाऽऽरव—खरखुरवभरियनहविवरं ॥२१९४॥

पप्पुक्कहक्कपोवकार—घोरपाइक्कचक्कपरिकिंनं । पउरसियल्लत्तल्लाइय—दिणयरक्करपहकराऽऽभोगं ॥२१९५॥

निययदेसट्ठियजिणभवणण, पेच्छणं आयेरेण कुणमाणं । दट्ठुं धम्मपसंसं, के के मणुया न कुव्वंति ॥२१९६॥

के वा उत्तमजणपूइयं ति, सोमं ति मोक्खवेउं ति । विमंसिज्जण जिणधम्म—मेक्कचित्ता न मेण्हंति ॥२१९७॥

एवं च सो महप्पा, संपाइयपवरधम्मकायव्वो । कइया वि विसयनिंदं, करेइ जिणभणियनीईए ॥२१९८॥

कइया वि महाश्रुणिपवर—चरियमेगगमाणसो सुणइ । कइया वि मंतिसामन्त—संगओ कुणइ जणचिन्तं ॥२१९९॥

धम्मविरोहं कइया वि, पेच्छिउं सव्वहा निरुंभेइ । कइया वि निययपरियण—सुवउत्तो एवमुल्लव्वइ ॥२२००॥

हंहो ! निउणं पेहह, संसारे सारमज्झि नो किं पि । जं तडिववलं जीयं, तरंगतरलाओ रिद्धीओ
 अंगरोप्परपडिवन्धा, बन्धा इव दित्ति निब्बुइं नेव । निच्चयगुणो य मच्चू, निस्सारो वत्थुपरिणामो
 कम्मविवागो अच्चंत-भीसणो सोक्खसंभवो तुच्छो, अस्सखदुक्खकरी, सेविजंतो पमाओ य
 दुलहो य मणुस्सभवो, दुलहा सद्धमकम्मसामग्गी । नीसेसदोसकारण-अतुच्छमिच्छत्तचाणेण
 तालोक्कचक्कमढण-विट्ठजयकाममल्लमलगखमो । दुलहो देवो भवजलहि-तारणो वीयरगो वि
 दुलहा विमुक्कसंगा, गुरुणो सव्वन्नुसासणं दुलहं । लद्धे वि एत्थ धम्म-ज्जमो न जं तं महच्छरियं
 एवं समीववत्तिण-मणुसासित्ता जणं स कइया वि । गीयत्थे संविग्गे, सुणिवइणो पज्जुवारोइ
 ते वि य गम्भीरुत्तीहि, जुत्तिजुत्ताहिं वागरिन्ति जहा । नरवर ! पयईए चिय, धीमं तुम्हासिओ पुरिसो
 जिणवयणाओ नाउं, निवन्धणं असुहकम्मबन्धस्स । अवरहकरे वि परे, न पउस्सेजा मणागं पि
 नमिरनरिं दामरमउड-लभारयणप्पहापहासिच्छं । चक्कथसुरपहुत्तं पि, मोक्खकंखी न कंखेजा
 सारीरमाणसाज्जेण-तिक्खदुक्खोहखोहपउराओ । गुत्तिट्ठिओ व्व मुत्तिं, चिन्तेजा पयइभीमभवा
 ददूण य दुक्खत्ते, तहुक्खाऽऽलिं गिओ व्व सव्वंगं । करुणापहाणचित्तो, दीणाऽणाहेऽणुकं पैजा
 जीवाऽजीवाइसमत्थ-वत्थुवित्थारमऽवितहं सम्मं । मन्नेज्ज जिणाणाए, सम्मत्तविसुद्धिमिच्छंतो
 कामो कोहो लोहो, हरिसो माणो मओ य इयरूवं । दरियाऽरिछक्कमन्तर-मल्लद्वपसरं सया कुजा

॥२२०१॥
 ॥२२०२॥
 ॥२२०३॥
 ॥२२०४॥
 ॥२२०५॥
 ॥२२०६॥
 ॥२२०७॥
 ॥२२०८॥
 ॥२२०९॥
 ॥२२१०॥
 ॥२२११॥
 ॥२२१२॥
 ॥२२१३॥
 ॥२२१४॥

सन्वाओ वि किरियाओ, किलिङ्गचित्तस्स हंति विहलाओ । तस्साफल्लकए ता, सया विमुद्धं धरेज मणं ॥२२१५॥
 विसपरिभावियधारा—करालकरवालतच्छियंजो व्व । संजायइ जीए परो, न तं गिरं कह वि भासेजा ॥२२१६॥
 न कयाइ कुलप्पसओ, सुहलेस विमोहिओ महासत्तो । खगभंगिसरीरेणं, किलिङ्गचेट्ठं अणुट्टेजा ॥२२१७॥

तहा—
 चिन्ताणंतसमकाल—मेव संपज्जमाणसयलत्थं । वीरस्स धरापहुणो, रजं पि हु भुंजमाणस्स ॥२२१८॥
 धम्माम्भिसुहा चिन्ता, सभ्मं संवेगभावियमइस्स । संसारसरूत्रविभा—विरस्स एवंविहा होजा ॥२२१९॥
 हद्धी सव्वंगं पि हु, सया वि सावज्जजीविणो मज्झ । संसारसरणकारण—वावारपरायणमणस्स ॥२२२०॥
 नणु होही तं किंपि हु, भविस्सवरिसं रिज्ज व सा काडवि । सो मासो पक्खो वा, तमड्होस्सं अहव दिवसो ॥२२२१॥
 दिवसे वा स सुहुत्तो, तम्मि खणो अहव को वि सो वारो । वारे तं नक्खत्तं, जत्थाड्हं विइयपरमड्थो ॥२२२२॥
 संक्रामिज्जण पुत्ते, रज्जुरं धीरपुत्तिसपन्नत्तं । सव्वन्नुपणीयाड्ढणाए, पातंतं परिवहंतो ॥२२२३॥
 संवेगरुयगीयड्थ—सुक्किरियाणं गुरुण पयमूले । पडिवज्जिज्जण दिक्खं, निरवेक्खो सव्वसंगेसु ॥२२२४॥
 छड्डमदसमदुवालसाड्ढ—विविहेहिं तवविसेसेहिं । संलिहियड्ढा तह दव्व—भावसंलेहणविहीए ॥२२२५॥
 वोसड्डचत्तेहो, निवद्धपउमाड्ढसणो गिरिसिलाए । थाणुमईए परिजुत्त—हणिक्कयकायकंडुयणो ॥२२२६॥
 सन्वाड्ढहारच्चाई, जहड्डियाड्ढराहणाविहाणेण । पंचनमोकारपरो, पाणच्चायं करिस्सामि ॥२२२७॥

नवरं नो जावज्जवि, लभामि पव्वज्जमऽक्यपुब्बोऽहं । ता सगिहे चिय वसहिं, दाउं सेवेमि सुणिणो चि ॥२२२८॥
जुत्ता य इमा चिन्ता, विससओ वसहिदाणविसयम्मि । जं सेसदाणऽविकूवाए, वसहिदाणं चिय पहाणं ॥२२२९॥
वसहिअलाभे हि सुणीण, दाउमऽणवट्ठियाण न तरंति । अत्ताऽणुगहहेउं, गिहिणो भत्ता वि भत्ताऽऽई ॥२२३०॥
न य भेसज्जं न य ओसहं च, नो कंबलं न वत्थं च । फासुयमऽक्यमऽकारिय-मऽणुमयं नेव पायं पि ॥२२३१॥
नो पायपुंछणं ढंड-णं च महमन्तयं विणेयं च । सत्थं पोत्थयमऽन्नं पि, साहुज्जणजोगमुवगरणं ॥२२३२॥
दाउं पारेन्ति न सुगुरु-सेवणं नेव तव्वयणसवणं । काउं खमंति के वि हु, भववासविरत्तचिच्चा वि ॥२२३३॥
अणिययविहारचरियाए, आगयाणं च जइ न खेत्तम्मि । वसहीलाभो जायइ, जईण ता कह ठिती तत्थ ॥२२३४॥
ठिइमऽन्तरेण तवखेत्तजा य, कह उभयलोगसंभविणो । समणाण गिहत्थाण य, पत्तयं संभवंति गुणा ॥२२३५॥
तत्थ इहलेइया संजयाण, असणाऽऽइलाभपभिईया । परलोयसंभवा पुण, संजमपरिपालणाऽऽईया ॥२२३६॥
गिहीण उ इहभविया पुण, सुणिसंगाउ कुसंगन्नागाई । परभविया पुण सद्धम्म-सवणपमुहा गुणाऽणो ॥२२३७॥
तह ते सयं न गेहं, कुणन्ति न य कारविंति अन्नेहिं । अणुमन्नंति वि नो पर-कयं पि मणवयणकाएहिं ॥२२३८॥
जम्हा न सुहुमवायर-छज्जीवनिकायहणणविरहेण । जायइ गिहं कुडीरग-मेत्तं पि अओ चिय पयुत्तं ॥२२३९॥
अविकत्तिऊण जीवे, कत्तो घरसरणगुत्तिसंठपं । अवि कप्पिऊण तं तह, पडिओ अस्संजयाण पहे ॥२२४०॥

अन्नं च-

जइ तूरवपुरसर-मउणगजणसुगुसंघपच्चरूखं । चईय गिहं च करेसि, भन्ते ! सामाइयं इण्हिं ॥२२४१॥
सवं पि हु सावज्जं, जोगं पच्चक्खिमो उ जाजीवं । तिविहं तिविहेणं ति, महापइना कया एसा ॥२२४२॥
ता कह सवंगेहिं, छज्जीवनिकायस्खणक्कपरं । सकयपइन्नं मोत्तुं, कुणंति मुणिणो गिहाऽऽ सयं ॥२२४३॥
तम्हा अवकए चिय, पारुद्धं निद्धियं च अवकए । मणवइकाएहिं सयं, अकयमऽकारियमऽह परेहिं ॥२२४४॥
अणगुमयं च अओ चिय, मूलत्तरगुणजुयं पमाणिहं । थीपमुपंगदुस्सील-वज्जमुज्झियतदाऽसनं ॥२२४५॥
सज्जायकालउच्चार-पासवणभूमिसंजुयं गुत्तं । जइजोगं निरवज्जं, सेज्जं देज्जा जईण गिही ॥२२४६॥
दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पंडुच्च जइ तहारूवा । नो संपज्जइ तहवि हु, चिन्तिय सारेतरविभागं ॥२२४७॥
सुहुमपपोसजुत्तं, गुरुवहुगुणसंगयं सया वसहिं । देज्ज जईणं न जं ते, तीए विणा संजमायाऽलं ॥२२४८॥
दुत्तरसऽवि भवजलहिं, सेज्जाए तरइ जेग तदाया । सेज्जायरो चि बुत्तो, एत्तो चिय समयकेअहिं ॥२२४९॥
तथ ढिया य जइणो, अन्नेहिंतो वि वरथपत्ताऽई । जं पावंति तयं पि हु, दिन्नं परमत्थओ तेण ॥२२५०॥
जइ वि न कहिं पि हु सयं, संपन्नं पुव्ववन्नियं ताणं । तह वि हु वसहीदाया, जातो तम्मूलहेउ चि ॥२२५१॥
जं मूलकारणं सो, अह उत्तरकारणाइं इयरे उ । सइ मूलंजे पायं, विसयो किर उत्तरंज्माणं ॥२२५२॥
वल्लिए मूलजुयम्मि, जहा तरू लहइ परमवित्थारं । तह वसहिमूलवल्लिओ, पावइ पसरं जइजणो वि ॥२२५३॥
किं-च-

वाययवासधारा—सीयाऽऽयवमारुओवसगगणं । चाराण दुहुसावथ—गणाण ॥२२५५॥
 रवखेमाणो मुणिपुंगवे उ, सगिहम्मि वसहिदाणाओ । ताण मणवयणकाये, कुणइ पसन्ने सयाकालं ॥२२५६॥
 जोगपसन्नायाए य, चैव जायइ सुई मई सन्ना । तह निव्वुईसुहं तणु—वलं च मुहझाणवुइइकए ॥२२५७॥
 जम्हा सुमणुन्नाऽऽलय—सयणाऽऽसणभोगेणसु पाएणं । सुमणुन्नझाणझाई, जायति साहू भवविराणी ॥२२५८॥
 जस्साऽऽसम्मि मुणिणो, सुहुत्तमेत्तं पि विस्समन्ति सो । कयकिच्चो तेणं चिय, किमऽन्नपुन्नेग किर तस्स ॥२२५९॥
 धन्नो तेसिं जम्मो, कुलं च धन्नं सयं पि ते धन्ना । पक्खालियपावमला, सुसाहुणो जाण ठंति गिहे ॥२२६०॥
 जइ पुण दुगंछिएसु, कुलेसु एयाण जणमिह हुंतं । ता कह जएक्कपुज्जा, ठायंता तग्गिहे मुणिणो ॥२२६१॥
 पुन्नकलियाण गेहेसु. ठंति मुणिणो पणट्टमयमोहा । न कयाइ रयणवुड्डी. निवडइ पावाण गेहेसु ॥२२६२॥
 सो नाम को वि कालो, कलिकलुसविवज्जिओ जियाण भवे । गुणरयणमहानिहिणो, जम्मि गिहे ठंति वरमुणिणो ॥२२६३॥
 सेवा वि दुल्लह चिय, महाणुभावाण पावनिह्लणी । छाया वि कप्पतरुणो, पुन्नेहिं विणा न संपडइ ॥२२६४॥
 अक्खण्डंसजमधुरं—धराण धीराण धम्मबुद्धीए । मुणिवसभाणं वसहिं, दिंतेण इमं इमं च कयं ॥२२६५॥
 चारित्तपक्खवाओ, गुणाणुरागित्तणं सुधम्मिच्चं । सुद्धाण पक्खवाइ—त्तणं च किन्तीसमुच्छालो ॥२२६६॥
 संमग्गवुद्धिकरणं, कुसंगचाइत्तणं सुसंगरई । सगिहंजणम्मि कप्प—हुमस्स आरोवणविहाणं ॥२२६७॥
 कामदुहेणुगहणं, चिन्तामणिणो य करयले धरणं । निययभत्रणंगणे चिय, पहाणरयणायराऽऽणयणं

धम्मपद्याए दाणं, पियणं अमयस्स पवरनिहिगहणं । सव्वमुहसंचयारो, विजयपडायाए गहणं च ॥२२६८॥
 परमं च सव्वकामिय-विज्जामन्ताण साहणविहाणं । भवइ य विवेगसंगय-गुणन्नुयापयडणं च कयं ॥२२६९॥
 तह तस्सुवस्सए संठियाण, साहूण गुणसमिद्धाणं । पायसमीवमुवागम्म, धम्मसवणं कुणंति जणा ॥२२७०॥
 जं जं च तदाऽऽयन्नण-पच्चागयचेयणा भवियसत्ता । धम्मकिरियासु निच्चं, रमन्ति विविहासु जं च तहा ॥२२७१॥
 पडणीया भदत्ते, भदा उ दयाए जं च जहसत्तिं । मंसाऽऽसवाइणियमे, अन्ने पुण जं च संमत्ते ॥२२७२॥
 संपावियसम्मत्ता य, जं परे परमभत्तिसंजुत्ता । मणहरजिणिदंमंदि-विंवपइड्डवणाईसु ॥२२७३॥
 जिणहरजत्ताईसु य, महूसवेसु सया पयइत्ति । जं जं च जिणपवयण-पभावणापमुहक्किच्चे य ॥२२७४॥
 जं उज्जमंति केई, गिलाणसाहम्मिययाऽऽइक्कज्जेसु । जं च जिणाऽऽभमोत्थय-लिहावणं केई कारिंति ॥२२७५॥
 जं केइ देसविरतिं, गिण्हंति जं च सव्वविरइं च । जं च विचिच्चेसु तवो-कम्मसु य के वि हु रमंति ॥२२७६॥
 सव्वाण ताण तेहि, विहिजमाणण पुन्नहेउणं । साहवस्सयदाया, निदिद्धो मूलहेउ त्ति ॥२२७७॥
 सो चिय राया सो चेव, रायमत्थयमणी स थिरज्जो । रज्जे जस्स जइज्जो, विहरति अप्पडिहयप्पसरं ॥२२७८॥
 रज्जे य सेसदेसाण, रायभूओ स चेव देसो वि । उव्वहइ आरियत्तं, सुसाहुणो जत्थ विहरंति ॥२२७९॥
 देसे पुण नयरं सेम-नयरसिरसेहरं पवित्तं च । तं चिय चरंति निच्चं, जत्थ गुणइहा महामुणिणो ॥२२८०॥
 नगरे य पाडगो पात्र-साडगो जइज्जो जहिं वसइ । सो चिय धनो पुनो, सुनो अनोऽत्ति मन्नेऽहं ॥२२८१॥

तत्थ पुण जत्थ गीयत्थ-सुत्थियजईण जायए वसही । भवणं तं चिय एक्कं, लक्खणपुन्नं खु मन्नेऽहं ॥२२८२॥
लच्छीए तमाऽऽत्तासो, तं अरिहं पवरयणवुड्डीए । वत्थु पुरिसो त्रि सुवि, तस्स चैव परमत्थओ उदई ॥२२८३॥
कहमऽन्नहा सुणीणं, संजम-सिरिपरमम्मणभूभीणं । तत्थाऽन्नत्थणं पि हु, होजा जिणवयणनिरयणं ॥२२८४॥
न हु होति तत्थ दोसा, सिद्धुत्तुघोसणाद्धुणिगुणेण । खुदोवद्वपमुहा, अब्भुदयाऽऽई य होनि गुणा ॥२२८५॥
जं रेगऽग्गिपिसाय-ग्गहपभिइयखुददेवजा दोसा । क्खनरनिरियजा वि य, पावा पावाउ पभवति ॥२२८६॥
पावस्स य पडिवक्खो, दक्खो नेओ जिणिंदसद्धम्मो । जत्थ पुण तप्पयारो, पावविथारा कुओ तत्थ ॥२२८७॥
नहि वलियम्मि सपक्खे, दीसइ पडिवक्खसंभवो पायं । पभवते सइ मायंड-मंडले निमिरनियरो व ॥२२८८॥
इय मोक्खसाहणाऽव्वं-हेउणो नाणदंसणसग्गा । विविहतवनियमसंजम-सज्जायऽज्जयणझाणाई ॥२२८९॥
सद्धम्मगुणा गुणिसेव-गस्स रन्नोऽह्वा अमच्चस्स । सेट्ठिस्स सत्थवाहस्स, इब्भपमुहस्स वसहीए ॥२२९०॥
अन्नस्स व जस्स परं, अणुग्गहं समणुमन्नमाणस्स । चिद्धंताणं साहूण, निव्वहंति निरावाहं ॥२२९१॥
धम्माऽणुभावओ चैव, तस्स दोसा न होति पावकया । हुंति य सद्धम्मकया, परमब्भुदया, विविहरूत्ता ॥२२९२॥
अच्चं तऽणुरत्तकलत्त-पुत्तसुविणीयपरियणप्पमुहा । चउरंगवलाईया, नियनियपयवीए अणुसरिसा ॥२२९३॥
दाउं वसहिम्मिहभवे, जंतत्तणकयकुडीरक्कोणे वि । भवसोक्खनिराक्कंखीण, मोक्खसोक्खेक्कलक्खाणं ॥२२९४॥
साहूण सुविहियाणं, महाणुभावाण परमभत्तीए । चइउं मलाविलं देह-पंजरं अन्नजम्मम्मि ॥२२९५॥

मणिमयमहंतभासंत-भित्तिविच्छित्तिचिच्छाहज्जाणए । सुविमालसालभंजिय-मत्तालंवाइसयकलिए ॥२२९६॥
नाणामणिघडणुभड-थंभसहस्ससियम्मि रयणयलें । अणवरयरयणमणिकंत-किरणभरनिग्भरुज्जोए ॥२२९७॥
गयणंज्जणसंलग्गज्जग-तुंगतोरणमणाभिरामिल्ले । धुवंतंधवलधयवड-मालाकलिए परमरम्मे ॥२२९८॥
आएसाज्जंतुर-माणअणुरत्तकिंकरसुरड्ढे । ललमाणजणियनयण-च्छणज्जराजणसमाइन्ने ॥२२९९॥
वरयणकणगमणिमय-सयणाज्जसणल्लत्तचमरभिंंगारे । तह पंचवन्नमणिरयण-कुसुमदेवंजसुयसमिद्धे ॥२३००॥
चिंताज्जंतरसमकाल-संमिलंताज्जुक्कूलसयलज्ज्ये । सन्वुत्तमे विमाणे, जायति देवो महिहिइओ ॥२३०१॥
तत्तो य चुओ संतो, उदग्गसोहग्गरूवधारी य । जणमणनयणाज्जणंदी, निरुवक्कमदीहनिरुयाज्ज ॥२३०२॥
लायन्नपुन्नगतो, वंदियणुग्घुस्समागणुणनिवहो । मणिकणगरयणसयणा-सणद्धुपासायतललल्लणो ॥२३०४॥
संपज्जमाणमाणस-समीहियज्ज्यो महाविभूल्लो । सव्वाज्जसयनिहाणं, दिसि दिसि पसरंतजसपसरो ॥२३०५॥
पुन्नाज्जुवंधिपुन्नो, अखंडछकूखंडभरहभोत्ता य । होज्जेह चक्कवड्डी, राया वाज्जवंडमंडलियो ॥२३०६॥
तदमच्चो वा सेट्ठी, सत्थाहो वा महिम्मपुत्तो वा । संपाविज्जण परमे, चारिच्चणो ततो धन्नो ॥२३०७॥
तोणव भवेणं सो, तिहिं सत्तिहिं वा भवेहिं नियमेणं । काज्जणं कम्मखयं, खिपं मोक्खं पि पाउणइ ॥२३०८॥
इय भावसारवसही-दाणेण नरिंदणुन्नमज्जकलंकं । वंछियपूणपवणं, जं जायइ तं किमज्जखरियं ॥२३०९॥

॥२३०९॥

अच्छरियं पुण तं जं, उवरोहेणाऽवि वसाहिदाणाओ । अणवरयसाहुदंसण-ईसिं पडिबन्धभावेण

॥२३१०॥

अहमगइमुवगओ वि हु, पमायमयमोहिओ वि मुद्धो वि । पडिबुद्धो कुरुचंदो, जाइं सरिऊण समयमेव

तहाहि—

॥२३११॥

कुलभवनं व सिरीए, अच्छरियाणं पि जम्मभूमि व्व । विजाणमागरो इव, सावत्थी, नाम आसि पुरी

॥२३१२॥

तथ य नमंतपत्थिव-सिरयणपहापहासिपयजुयलो । नामेणाऽऽइवराहो भुवणपसिद्धो महीनाहो

॥२३१३॥

तस्स य अप्पडिमगुणो, रुवेणं वम्महो व्व पच्चक्खो । समरंगणणपरिहत्य-याए जिण्हु व्व विण्हु व्व

॥२३१४॥

ताराचंदो नामेण, अत्तओ रायलवखणाऽणुगतो । नियजीयनिव्विसेसो, कुरुचंदो नाम से भित्तो

॥२३१५॥

अह सो ताराचंदो, जुवरायपयप्पयाणक्कामेण । इयस्कुमारेहिंतो, सविसेसं पेहिओ रन्ता

॥२३१६॥

अह निवसिणिद्धसवियास-चक्खुविव्खेवगोयरीभूयं । दट्ठं सवत्तिजणणीए, रायसन्निहिनिसन्नाए

॥२३१७॥

नियसुयस्सविग्घं, विभावयंतीए निहुयमेगंते । भक्खविमिस्सं कम्मण-मुवणीयं तस्स हणणट्ठा

॥२३१८॥

अविगप्पिऊण तेण य, उवभुत्तं अह तदुत्थदोसेण । रूववलंगविणासी, पाउब्भूओ महावाही

॥२३१९॥

तेण य विहुस्सज्जारं, दुगुंछणिज्जं च पेच्छिय सरीरं । अच्चंतसोगवत्थो, ताराचंदो विचिंतैइ

॥२३२०॥

अधणाण गरुयरोगाऽऽउराण, नियसयणपरिहवहयाण । मरणमहवज्जन्देसे, गमणं जुज्झइ सुपुरिसाण

ता एत्थ निवसिउं मे, खणं पि न खमं विणहुदेहस्स । खलसविलासऽद्धच्छीहि, निच्चं पेच्छिजमाणस्स ॥२३२१॥
 तो रयणीए अनिवेइऊण, नियपरियणस्स वि १सवत्तं । गंतुं जवा पयट्ठो, पुव्वदिमाहुत्तमेगागी ॥२३२२॥
 अच्चंतं विमणमणो, सणियं सणियं कमेण गच्छंतो । अन्नऽन्ननगाऽऽगरनगर—गामनियं च पेच्छंतो ॥२३२३॥
 सम्मेयमहागिरिपरि—सरम्मि पत्तो पुरम्मि एगम्मि । लोगो य पुच्छिओ तत्थ, को गिरि भन्नु इमो ति ॥२३२४॥
 लोकेणं जंपियं सुद्ध !, दूरदेसाऽऽगयत्तणेण इमं । रविमिव सुविस्सुयं पि हु, जइ पुच्छसि ता निसामेसु ॥२३२५॥
 सम्मेयमहागिरिराउ एहु !, जहिं जिणसमूहु परिचत्तदेहु । निव्वाणह पत्तु सुरासुरेहिं, थुव्वंतु भत्तिव्वरनिव्वभरेहिं ॥२३२६॥
 पवणुच्छंसंततरुपेच्छेवेहिं, सव्वायेरेण २नावइ करेहिं । आराहणत्थु पहि इन्त भव्व, जो विहगरवेहिं निमंतइ व्व ॥२३२७॥
 नासग्गनिवेसियचव्वलुल्लसु, थेवं पि देहसोक्खणऽवेक्खु । ॥२३२८॥
 एगगगचित्तु निव्विग्घु जित्तु, परमवक्खरु झायइ जोगिसत्थु ॥
 भूमिगुणेण जहिं सुक्खेवर, कीलंति दुट्ठसत्ता वि पउर ।
 मुद्धा वि जेत्थु कयपणचाय, देवत्तणु ३पावहिं गयविसाय ॥
 अइरम्मयगुणरंजिय, पडिअयवज्जिय; विलसहिं जहिं किन्नरमिहुण ।
 सव्वोउयकुसुमसमुद्धुर, फलभरमणहर; चाउदिसि छजंति वण ॥ ॥२३२९॥
 ॥२३३०॥

एवं निसामिऊणं, अच्च तं जायच्चिचपरितोसो । सो देहं चइउमणो, चलितो तित्थं ति काऊण
 गयणगगलग्गदीहर—करालसिहरोवरुद्धदिसिपसरं । अह उवउत्तो सम्भं, सणियं सणियं तमाऽऽरूढो ॥२३३१॥
 कयकरचरणविमुद्धी, सरसिरुहाइं गहाय सरसीओ । असुयसंजमियमुहो, अजियाऽऽईणं जिणिं दाणं ॥२३३२॥
 मणिरयणभासुराणं, पडिमाणं कंतिसलिलधोयाणं । फालियसिद्धिसिलाण य, पूयापब्भारसुवरयइ ॥२३३३॥
 जिणपायपूयसुहसिद्ध—खेत्तगुणवड्हमाणसुहभावो । आणन्दसंदिरऽच्छो, थुइं च इय काउमाऽऽत्तो ॥२३३४॥
 ॥२३३५॥

इह निहणियमोहा-उणंतकालप्परूढं । पवलजणणमच्चू-वेछिमुल्लरिऊणं ।

दरिसियसिवग्गा, जे गया सिद्धिवासं । सिवमऽयलमज्जंतं, ते जिणिं दा जयंति ॥ ॥२३३६॥

पयणपइपभावे—णंपि जेसिं असेस—प्पवरसुहसणाहा हुंति लीलाए भव्या ।

नियकरयलं वा—ऽऽलोइयाऽलोयलोया, तिहुयणजणपुज्जा ते जिणिन्दा जयंति ॥२३३७॥

इय थोऊण जिणिं दे—समुच्चगिरिसिहरमज्जरुहइ । रोगघुणजजरं देह—मुज्झिउं जाव परितुडो ॥२३३८॥

ताव सरंइदुदुर—पसरंतुदामकंतिपब्भारं । सीलंजामरकंतं व, दूरमोणवियकायलयं ॥२३३९॥

हेट्टासुहलं वियदीह—वाहुकरनहमऊहरज्जुहिं । नरयावडनिवडियपाणि—लोयमाऽगारिसयंतं व ॥२३४०॥

अमराचलनिचलचलण—अंगुलीविमलकंतिनहमिसओ । खंतिपमोक्खं दसविह—मुणिधम्मं पिव पयासंतं ॥२३४१॥

फालिहमाणिरुइरण्ह—गिरिकंदरसंठियं सुदित्तणुं । साहुं उस्सगगयं, पेच्छइ सुहनिवहभूमिं व ॥२३४२॥

सवसं चिय मरणं मह, ताव मुणिंदं इमं नमंसांमि । इति चिंतिउण संभम-भरियज्जो नमइ सो साहुं ॥२३४३॥
 नमिउण भत्तिसारं, रुवं जा नियइ विम्हइयचित्तो । ता विजाहरमिहुणं, गणयलाओ समोयरियं ॥२३४४॥
 हरिसवसवियसियज्जं, पडियं चलणुप्पलम्मि से मुणिणो । गुणसंथवं च काउं, निसन्ममऽमले मंहीवडे ॥२३४५॥
 ताराचंदेण ततो, भणियं इह भे कुओ समोगमणं । केण व कज्जेण ततो, बुत्तं विजाहरेण इमं ॥२३४६॥
 विजाहरसेणीओ, पहुणो एयस्स वंदणनिमित्तं । भणियं ताराचंदेण, भइ ! को एस मुणिसीहो ॥२३४७॥
 परिचत्ताऽभरणो वि हु, दिव्वालंकारभूसियंजो व्व । लक्खिजइ मणुओ वि हु, अमणुयमाहप्पकलिओ व्व ॥२३४८॥
 अह खेयेरेण हरिस्ससियेण, अच्चंतपयत्तेण पुच्छिण । पडिभणिउ निसुणि ब्रहुगुणसणाहु, विजाहरसेणीहि एहु नाहु ॥२३४९॥

जरज्जम्ममरणरणयभीमु, सयमेव मुणिवि भवदुहु असीमु ।

रज्जम्मि ठवेविणु निययपुत्तु, सुस्समणु जाउ समसत्तुमित्तु ॥ ॥२३५०॥

सा रायलच्छी अच्चंतभत्त, जिं लीलं खलमहिल व्व चत्त ।

जसु अज्ज वि विरहहुयासत्तु, अंतोउरु विरमति नो रुयंतु ॥

पन्नत्तिपमोक्खपहाणविज्ज, दासि व्व जस्सु कज्जेसु सज्ज ।

चिरु वडिद्वय नडिय जेम्भ कित्ति, तह्लोकरंगि नच्चिय सुदित्ति ॥

तवसत्तिए जायअणेगलद्धि, जसु अणुवम रेहइ सुहसमिद्धि ।

जो कुणइ अखंडिउ मासखवणु, तसु तुल्ल होउ धरणीए कवणु ॥

॥२३५२॥

॥२३५१॥

॥२३५०॥

॥२३५३॥

एरिमुगुणजुचउ, भवह विरत्तउ; चारित्तुत्तमरणनिहि ।

एहु मुणहि मुणीसरु, पणयनरेसरु; निरुत्तमकरुणाऽमायसजलहि ॥

इय जंपिऊण विसए, खगरे रोमंचकुंजुइयाओ । ताराचंदो भत्तोए, तं मुणिं पणमइ पुणो वि
अह तस्स तणुं गुरुओग—जऊरं पेच्छिउं भणइ खयरो । हंहो महायस ! तुमं, न कीस एयस्स वरमुणिणो
कप्पतरुकिसलयसमं, पयजुयलं नणु परासुसिचाणं । अवणेसि रोगमेयं, अणप्पमाहप्पगुणनिहिणो
एवं बुत्तो परम—पमोयलच्छिं समुव्वहंतो सो । परिमुमइ महासुणिगो, पयंपंकयमुत्तमंगेण
अह मुणिमाहप्पेणं, तक्खणमेव य पणहुचिरोगो । अब्भहिमुरुव्वतणू, ताराचंदो दहं जातो
परमपरितोससारं, तद्दिहहुवल्लजीवियव्वं व । अप्पाणं मन्नंतो य, थोउमेवं समाहत्तो
जय निजियकुमुमाउह !, वज्जियसावज्जकज्जपडिचंथ ! । अंगीकयंसंजमभर !, समाहिनिग्गहियमोहगह !
सुरविजाहरवंदिय !, रागमाहाकरिविणासवरनहर ! । हरिणऽच्छिसुतिक्खकडक्ख—नाणलक्खेहि वि अबुद्ध ! ।
तिव्वदुहजलणंसंतत्त—सत्तपीऊसवरिससंकास ! । कासकुमुमप्पगासु—च्छलंतजसधवल्लियदिपंत !
कलिकालुब्भडपसंत—धंतहीरंतसिधपहर्पईव ! । निस्सामन्नमहागुण—रयणोहनिहाण ! जयसि तुमं
रोगाऽऽउरंगचागत्य—सित्थ मज्झागमो वि धुवमिण्हिं । सहलो जाओ तुह नाह !, पायंपंकयपभावेण
ता एत्तो जयबंधव !, माया जणगो यबंधवो सयणो । तुममेवेक्को मुणिवर !, आइससु मए जमिह किंच ॥

॥२३५४॥

॥२३५५॥

॥२३५६॥

॥२३५७॥

॥२३५८॥

॥२३५९॥

॥२३६०॥

॥२३६१॥

॥२३६२॥

॥२३६३॥

॥२३६४॥

॥२३६५॥

॥२३६६॥

अह मुणिवद्दणा जोगो चि, कलिय पाराविऊण उस्सगं । सम्मत्तुत्तममूलो, पंचाणुव्वयमहाखंधो ॥२३६७॥
 तिगुणव्वयसाहालो, चउसिक्खवावयमंहंतपडिसाहो । बहुनियमकुसुमकिन्नो, जससोरभभरियदिसिनिवहो ॥२३६८॥
 सुरमणुयरिद्धिफलपडल-मणहरो पावतावपसरहरो । उवइडो तस्स जिणिंद-कहियसद्धम्मकप्पतरू ॥२३६९॥
 अच्चंतुद्धसद्धा-वेरणाविलगतिव्वभावेण । सदहणनाणसारं, जहोचियं तेण य पवन्नो ॥२३७०॥
 पडिन्नोहिऊण एवं, ताराचंदं पुणो वि मुणिवसभो । सुब्रवेक्खवद्धलक्खो, काउस्सगे ठिओ थिमिओ ॥२३७१॥
 तो विज्झाहरमिहुणं, ताराचंदो य ज्ञाणविन्नो चि । ब्राहिं नीहरियांड, सप्पणं पणमिउं साहुं ॥२३७२॥
 साहम्मिओ चि संजाय-पणयभावेण तेण खयरेण । ताराचंदस्स विसाऽऽ-दोसविंदसणी गुलिया ॥२३७३॥
 दिन्ना भणितो य इमं, अहो महाभाग ! तुमभिमं भोतुं । विसक्कम्भणाऽऽभोगे वि, निव्वभओ भमसु निस्संकं ॥२३७४॥
 गहिया ताराचंदेण, सायरं तयणु खयरमिहुणम्मि । गयणयलं उपइए, सा उवभुत्ता पहिड्डेण ॥२३७५॥
 ओयरिओ सेलाओ, पग्गुणसरीरो क्रमेण गच्छन्तो । पुव्वमहोयहितीरं, रयणपुरं नयरमऽणुपत्तो ॥२३७६॥
 अइकसिणकंतकुंतल-कलावरेहंतसीसमऽइरुं । रुव्वजियकुसुमविसिंहं, दट्ठुणं तं च गणियाए ॥२३७७॥
 रूवाऽऽगरिसियहियाए, मयणमंजूसनामयेयाए । भणिया जणणी अम्मो !, जइ पुरिसमिमं न आपोसि ॥२३७८॥
 ता जीवियव्वमुज्झामि, निच्छियं मा करेज्जसु विगणं । इय भणिए अत्ताए, रायसुओ आणीओ सगिहे ॥२३७९॥
 न्हाणविलेवणभोयण-पमुहपडिंवत्तिपुव्वमऽह तत्थ । बुत्थो तीए सद्धिं, सुचिरं सो निययेगेहि व्व ॥२३८०॥

नवरं अत्ता जंपइ, आ पावे छुद्धि मयणमंजूसे !! समणं व निद्धणं धरसि, कीस एयं तुमं पहियं ॥२३८१॥
पणरमणाणं वच्छे, कुलक्कसो एस जं न धणहीणो । कामिज्जह वजहो वि, अहव मीणज्जाओ वि सयं ॥२३८२॥
धूयाए जंपियं अम्म !, तुज्झ पाथप्पसायओ होही । आसत्तवेणियं धण-मिमं पि किं काहिसि परेण ॥२३८३॥
अह निट्ठुरेहिं वयणेहिं, तज्झिया वारिया य सा बहुसो । जा नेव तं विमुंचति, अत्ताए चिन्तियं ताव ॥२३८४॥
एयम्मि जीवते, पडिवज्जइ मज्झ नेव वयणमिमा । ता उगविसं दाउं, हणामि निहुयं डियाडहमिमं ॥२३८५॥
तो एगम्मि अवसरे, उगविमुम्मिस्सचुन्नयसणाहो । तंवलवीडगो से, उवणीओ तीए पणएण ॥२३८६॥
गहिओ ताराचन्देण, भविस्वओ वि य वियप्परहिण्ण । जाओ य विसवियारो, न पुव्वगुलियाऽणुभावेण ॥२३८७॥
हा ! कह विसप्पओगे वि, नो मओ एस संपयं पावो । इह तीए जीयहरणं, पुगो वि से कम्मगं दिनं ॥२३८८॥
तेणाऽवि तस्स गुलियाऽणु-भावओ नो अहेसि जियनासो । अवि अहिययरी आरोग्ग-रूवल्लच्छी पवित्थरिया ॥२३८९॥
वज्जाऽड्हय व्व सुसिय व्व, सयणदूरुज्झिय व्व सा तत्तो । करपल्हत्थियवयणा, सोगं काउं समाट्ठा ॥२३९०॥
भणिया ताराचन्देण, अम्म ! तं कीस अज्ज कसिणसुही । पेच्छिज्जासि पढमसमुब्भ-वंतघणपाउससिरि व्व ॥२३९१॥
तीए भणियं हे वच्छ !, तेण कहिएण को गुणो होही । हियमऽवि सुजुत्तियं पि हु, जं काउं नेव सक्किहसि ॥२३९२॥
तेणं पर्यंपियं अम्म !, कहसु काहामऽहं तुहं वयणं । तीए वुत्तं पुत्तय !, जह एवं ता निसामेहि ॥२३९३॥
सुविसिट्ठलक्खणधरो, रूवी सुगुणो मणोरमसरीरो । तं वच्छ ! विसयगिद्धीए, निहणमज्चिरेण पाविहसि ॥२३९४॥

जं वायासं न करेसि, नेव उवविससि सिद्धगोहीसु । देवभवणाऽऽसमेसु य, न कयाइ वि जं च परिभमसि ॥२३९५॥
 अच्छिन्नविसयवंचाए, वच्छ ! गच्छति हरी वि मच्चुमुहं । किं पुण तुमं सरोरुह-मुणालदलक्रीमलसरीरो ॥२३९६॥
 दुल्लहलंभं पि हु वत्थु-मज्जरमिह संघडेज विहिजोगा । पुरिसरयणाण तुम्हारि-साण कत्तो पुणो वडणा ॥२३९७॥
 ता वच्छ ! अहं एयाए, चेव चिंताए सोगसंतत्ता । पइदिउहहीयमाणं, दट्ठं तुममेव वडामि ॥२३९८॥
 सच्छसहावत्तणओ, ताराचदेण पडिसुयमिमं च । नवरं रहम्मि इयरीए, कवडमेयं ति सिद्धं से ॥२३९९॥
 अह पुव्वडिईए पइ-दिणं पि वडुत्तयम्मि सा तम्मि । नित्तेइ विसाईण वि, अगोयरो एस पाविट्ठो ॥२४००॥
 जइ सत्थेण हणिज्जइ, एसो ता मरइ नूण भूया वि । अहह पडियोरहिंयं, केरिसगं वसणमाऽऽज्जडियं ॥२४०१॥
 इय सोगाऽऽउलहियया, गिहम्मि ठाउं अपारयंती सा । चेडीहिं पखिडानयर-परिसरं निग्गया दट्ठं ॥२४०२॥
 पेच्छंती य जहिच्छं, इओ तओ जलहितीसऽणुपत्ता । दिट्ठं च तत्थ देसं-तराऽज्जयं तीए वोहिल्यं ॥२४०३॥
 पुट्ठो तव्वासिज्जो, कत्तो इममाऽऽगयं कया जाही । तेणं वुत्तं दूगओ, आगयं अज्ज निसि जाही ॥२४०४॥
 एवं भणिए तीए वि, चिन्तियं होउ सेसचिंताहिं । इह सो ओरोविज्जउ, निसाए अइनिम्भरपसुत्तो ॥२४०५॥
 वच्चइ य दूरदेसंत-रम्मि उहहह पुणो वि न वलेज्ज । एवं च कए भूया वि, मज्झनो जीवियं चइही ॥२४०६॥
 अह जाणवत्तनाहो, एगंते तीए भासिओ एवं । पुत्तसमेया अहंयं, तुमए सह आगमिस्सामि ॥२४०७॥
 तेणं पर्यपियं अस्व !, जइ तुमं इच्छसे समागन्तुं । ता मज्झरत्तसमए, अजं नावं सरेज्जासि ॥२४०८॥

पडिवन' तीए गया य, मंदिरे आगए य निसिमज्जे । निम्भरनिशसुत्तो, ताराचंदो ससयणिज्जे ॥२४०९॥
 धूयाए पसुत्ताए, सणियं चेडीहिं उचिखविय नीओ । नावाए एगदेसे, सेज्जाऽऽरूढो चिय विमुक्को ॥२४१०॥
 भणिओ य तीए नावाए, नायगो एस मज्ज पुत्तो चि । एसा अहं पि एत्तो, तुममेक्को अम्ह सत्थाहो ॥२४११॥
 आमं ति जाणनाहेण, जंविए भूरिक्खवडभरिया सा । तज्जणदिट्ठि वंचिय, जहाऽऽगयं लहु पडिनियत्ता ॥२४१२॥
 मुक्कं च जाणवत्तं, वज्रं ताऽऽज्जघोररसिएण । बुद्धो ताराचंदो य, संभसुभंतनयणपुडो ॥२४१३॥
 किं' एयं को देसो, कत्थाऽहं को व मम इह सहाओ । इय चिंतन्तो जा नियइ, ताव पेच्छइ महाजलहिं ॥२४१४॥
 अच्चंतच'डकोदंड-मुक्ककंडं व सिग्घवेणेण । आपूरियसियवडयं, गच्छंतं जाणवत्तं पि ॥२४१५॥
 विम्व्हियमणो य चिन्तइ, छायाखेहुं व इंदजालं व । अविभावणिज्जरूवं, किमिव ममाऽऽवडियमिममज्जवा ॥२४१६॥
 चिंताऽऽक्कंतमवयण-गोयरं विहलपुरिसवावारं । अधडंतघडणरइणो, हयविहिणो विलसियं किं पि ॥२४१७॥
 ता होउमिण्हि एयं पि, किं' पि किं' एत्थ विहलचिन्ताए । इति भाविऊण पुणरवि, सुत्तो सेज्जाए निच्चिन्तो ॥२४१८॥
 अह उग्गमंतरविमंडलम्मि, अत्ताए विलसियं नाउं । सुपसन्नवयणकमलो, सेज्जाए सप्पुट्ठिओ संतो ॥२४१९॥
 नावाऽहिवेण चिररूढ-गाढपणण बालमित्तेण । कुरुवंदेणं दिट्ठो, झडत्ति तह पच्चभिन्नाओ ॥२४२०॥
 आलिं'गिऊण गाढं, संसंभमं पुच्छिओ य सो तेण । अच्छरियमिमं कत्तो, वयंस ! तुह एत्थ आगमणं ॥२४२१॥
 कत्थ व एत्तियकालं, सावत्थीओ विणिक्खविमिच्चाणं । भमिओ सि कह व संपइ, पुणन्नवंगो तुमं जातो ॥२४२२॥

ताराचन्देण ततो, ता नयरीनिगमाओ आरब्ध । कहिओ से चुत्तौ, जाव निसंते पयुद्धो चि ॥२४२३॥
 कुरुचन्देण वि सिद्धो, अत्ताए वइयो सभणो वि । तो नायतपपंचो, ताराचन्दो विचिन्तेइ ॥२४२४॥
 अन्नं जंयति कुणंति, अबमडन्नं नियन्ति ससिणेहं । नेहरहिया विकामिति, अन्नमित्थीण धी ! चरियं ॥२४२५॥
 मायंगाण वि गंडं, जाओ चुवंति दाणलोभेण । भभरीओ विव जुवइण, ताण किं एत्थ वयणिज्जं ॥२४२६॥
 अहवा गिरिसरनिवडंत-सरियकल्लोलचं चलमणाण । कवडकुडीणं रामाण, नूण एसो विय सहावो ॥२४२७॥
 इइ चिन्तिज्जण भणियं, हंहो कुरुचन्द ! कहसु नियवत्तं । किं एत्थ तुहाऽऽगमणं, गमणं च पुणो कहिं होही ॥२४२८॥
 कह वा ताओ निवसति, अवि कुसलं सयलरायचक्कस्स । सुत्था सावत्थी वि य, सगामपुरज्जणवया धणियं ॥२४२९॥
 कुरुचन्देणं भणियं, रायाऽऽणसेण एत्थ रयणपुरे । आओहि संपयं पुण, सावत्थीए गमिस्सामि ॥२४३०॥
 कुसलं च रायचक्कस्स, तह य नयरीए जणवयजुयाए । तुह गाढविश्वदुहियं, एक्कं मोत्तुं महीनाहं ॥२४३१॥
 जदियहाओ तं निगओ सि, तत्तो वि पेसिया पुरिसा । सव्वदिसासुं रत्ता, तुज्झ पउत्तीए लहणज्जं ॥२४३२॥
 ता रयणपुराऽऽगमणं, जायं से बहुकलं महाभाग ! । जं लद्धो तुमसिग्धिं, पुन्नेणाऽत्तकियाऽऽगमणो ॥२४३३॥
 इओ य-

ताराचन्दं सयणे, पडिबुज्झियइत्ति मयणमंजूसा । अनियंती हा पिययम !, कहिं सि इति जंपिरी जाव ॥२४३४॥
 रोविउमाऽऽरद्धा ! ताव, तीए अत्ताए रयणलंकारं । अवहरिज्जणं भणिया, अच्छिन्नं रुयसि किं वच्छे ! ॥२४३५॥

तीए कहियं पेच्छामि, एत्थ नो हिययवह्छं अरमो ! । तो कवडेण पलोइय, सवाहिरडब्भंतरं गेहं ।
 अत्ताए आउलाए, बुत्तं सो वि हु न रयणडलंकारी । दीसइ मन्ने तं गिण्हि—ऊण सो अज न्हो चि ।
 आ पाविट्ठि ! सुमुहाडसि, तेण जोगाडसि एत्तियस्स तुमं । जा वारिया वि बहुसो, अणुरत्ता निद्धणे पहिए ।
 एमाइ पवंचपहाण—वयणनिवहेण तज्जिया तीए । तह सा जह जायभया, सहसा मोणं समल्लीणा ।
 एत्तो य जलहिपारे, पत्ता नावा समुज्झिउं तं च । कुरुचंदेण समेओ, ताराचन्दो रहारूढो ।
 वच्चंतो कालेणं, पत्तो सावत्थीनयरीचाहिम्मि । जाणियतदागमेणं, पिउणा य पवेसिओ गेहे ।
 पुड्डो नियबुत्तंतं, कहिओ सयलो वि से कुमारेण । तुट्टेण तओ रत्ता, कओ अमच्चो उ कुरुचन्दो ।
 सुपसत्थवासरम्मि, ताराचन्दो निवेसिओ रज्जे । समयमवि कयपव्वज्जो, मरिऊण सुरालयं पत्तो ।
 पउररहजोहवारण—तुरंगवड्ढंतकोसकोट्टारो । राया ताराचन्दो, निरवज्जं रज्जमणुहवड्ढं ।
 चारणमुणिपुंगवकहिय—धम्मसेगगमाणसो कुणइ । अच्चन्तभावसारं, पूयइ य जिणिंदविचाइं ।
 अह एगम्मि अवसरे, बहुसुया सूरिणो विजयसेणा । अणिययविहारविचीए, आगया तत्थ विहरंता ।
 महइए विभूइए, ताराचन्देण वंदिया ते य । दिन्ना वसही सगिहे, सविसेसं धम्मसवणट्ठा ।
 तो अणवरयं नयभंग—संगयं बहुवियारभारसहं । जुत्तीहिं अवरुद्धं, सिद्धंतमडविस्समं सुणइ ।
 इय अणवरयं समयं, सुणमाणेणं सया वि नरवइणा । संलेहणाज्वसाणो, सुणिओ गिहिधम्मपरमज्ज्यो ।

पडिवुद्धा अन्ने वि य, तन्नयरिनिवासिणो बहुलोभा । सद्धम्मविमुहचित्तं, एकं मोत्तूण कुरुचन्दं ॥२४५०॥
 तं च तहाविहमवल्लोइऊण, रत्ता विचिन्तियमिमस्स । नो उवगारो जातो, मए समं धम्ममन्नोऽवि ॥२४५१॥
 जइ पुण गेहसमीवे, ठिएहिं सरीहिं होअ धम्ममई । एयस्स पइखणं चिय, मुणिकिरियाऽऽल्लोयणवसेण ॥२४५२॥
 ताहे वाहरिऊणं, कुरुचन्दो भासिओ नरिंदेण । हंभो देवाणुप्पिय !, जंगमतित्थं इमे गुरुणो ॥२४५३॥
 ता एयाणं नियमन्दिरम्मि, थीपसुविवजिए देहि । वसहिं तयणु निसामेहि, धम्ममऽरिंहंतपन्नत्तं ॥२४५४॥
 धम्मो चिय दोगइमज्ज—माणमाणवसमुद्धरणधीरो । सग्गाऽपवगसुहुफल—संपाडणकप्पविडवी य ॥२४५५॥
 सेसं पुण खणभंगुर—मऽसारमच्चन्तमाऽऽहिजणगं च । पियपुत्तमित्तधणदेह—पसुहमेगंतसो मुणसु ॥२४५६॥
 इय भणिए नरइणा, कुरुचन्दो धम्मकम्मविमुहो वि । उवरोहेणं सग्गिहे, उवस्सयं देइ सरीणं ॥२४५७॥
 गुरुणो धम्मवएसे, सुणेइ पेच्छइ य विविहतवनिरयं । ईसिं पडिवन्धवंगुर—हियओ निच्चं तवस्सिजणं ॥२४५८॥
 तह वि हु न भावसारं, पडिवजइ वीयरायसद्धम्मं । कम्मगरुयाण किं वा, करेअ सुगुरुण संजोगो ॥२४५९॥
 अइ कप्पसमत्तीए, ठाणंऽतरसुवंगएसु सरीसु । ताराचन्दो राया, अहिगयजिणसमयसन्भवावो ॥२४६०॥
 कारियजिणिन्दभवणो, जत्तापूयाऽऽइकरणनिरयमणो । अणुकंपादाणाऽऽईसु, जहाविहाणेण चट्ठो ॥२४६१॥
 गेहसमीवनिवेसिय—पोसहसालाए पोसहुज्जुत्तो । अट्टमीचउदसीसुं, अन्नेसु य धम्मदियहेसु ॥२४६२॥
 पासं पिव गिहवासं, कप्पितो पावलोयपरिहारी । पवरुत्तरोत्तरगुणेसु, चित्तचित्तिं ठवित्तो य ॥२४६३॥

बाहिरविचीए चिय, चिन्ततो रज्जुदृवाचारं । सच्चरिएसु पयडूं, अणुमोयंतो य धम्मिजणं ॥२४६४॥
 आराहणाऽभिलासी, निम्मलपरिणामसंगओ सो य । मरिऊण अच्चुए दिव्व-देवरिद्धिं समणपत्तो ॥२४६५॥
 कुरुचन्दो वि तहाविह-धम्ममविहिवज्जिओ पमाई य । अट्टज्झाणोवगओ, मरिउं तिरिएसु उअवन्नो ॥२४६६॥
 तत्तो उव्वट्ठिचा, महाडवीए पुलिंदगो जातो । सत्थेण समं समणे, वच्चंते पेच्छिउं तत्थ ॥२४६७॥
 एंगतनिलुक्क्रेणं, तेणेरिसगा पुरा मया के वि । आसी दिट्ठ ति विचिन्ति-रेण सरिओ सपुव्वभन्नो ॥२४६८॥
 संभरिया य महागुण-मणिनिहिणो सगिहे वि धारिया मुणिणो । तेहिं पुणरुत्तदिन्ना, सरिया धम्मोवएसा वि ॥२४६९॥
 तो चिन्तिउं पवत्तो, महाणुभावेहिं तेहिं तइयाऽहं । सासिजन्तो वि तहा, धम्मज्जोगं न पडिवन्नो ॥२४७०॥
 जइ वि हु महाणुभावेण, राइणा ठाविया मह गिहम्मि । गुरुणो उवयारड्ढा, उवयारो तह वि नो जातो ॥२४७१॥
 गुरुकम्मणो कहं मह, एत्तो होही सुधम्मसामग्गी । अहवा किमऽणेण विचिन्ति-एण एवं ठितो वि लहुं ॥२४७२॥
 काऊण अणसणं सास-णं च धरिउं मणम्मि जयगुरुणो । ज्ञायंतो ते चिय सूरि-णो वि साहेमि नियकज्जं ॥२४७३॥
 इय निकलंकसम्मत्त-संगतो उज्झिऊण आहारं । कुरुचन्दो सोहम्मे, मरिउं देवत्तमऽणुपत्तो ॥२४७४॥
 एवं वसहिपयाणं, उवरोहकयं पि जणइ कट्ठाणं । पाएण परभवम्मि वि, दंसियकुरुचन्दनोएणं ॥२४७५॥
 ता सव्वसंगराहियाण, तियसमहियाण जयजियहियाणं । साहूण वसहिवियरण-परंमुहो कह बुहो होज्ज ॥२४७६॥
 किंच-

साहूणं वसहिदाणे, तन्वहुमाणा विसुद्धिभावेणं । अकलंकचरणसेवा, कम्मखओ निव्वुई य भवे
तहा—

सोम्मसुणिदंसणेणं, केई तद्धम्मदेसणाए परे । तक्कयदुक्करकिरियं, दट्टट्टण्डने पवुज्झन्ति
बुद्धा अन्ने पडिवोहयंति, कारिन्ति चेइयवराइं । साहम्मियवच्छलं, करेन्ति साहूण विहिदाणं
एवं तित्थविचइही, थिरया सेहाण तित्थवन्नो य । जीवाणमडभयदाणं, तम्हा एयम्मि जइयव्वं
एवं सुगुरुसमीवा—दाऽऽयन्निय भूवई विसिद्धेसु । वट्टेज्जा किञ्चेसु, निच्चं पि कयं पसंणेण
इय करणसउणिपंजर—तुलाए संवेगरंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख—चउमहामूलदाराए
आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढमदारस्स । रायाभिहाणमेयं, पडिदारं अट्टमं भणियं
पुव्वुत्तगुणगणाऽलं—किओ वि न विणा विसेसपरिणामं । आराहेउं पारइ, पत्थुयमाऽऽराहणं जीवो
ता परिणामहारं, एत्तो भन्नइ दुहो य तं होइ । गिहिसाहुगोयरत्तेण, तत्थ गिहिवग्गविसयस्स

इहपरभवगुणचिन्ता १, सुयसिकूवा २ कालविगमणं चैव ३ ।

सुयवोहणं च ४ सुट्ठिय—घडणा ५ आलोयणादाणं ६ ॥

आउपरिन्नाणं पि य ७, अणसणसंथारदिकवपडिवत्ती ८ । अट्टपडिदाराइं, इमाइं परिणामदारस्स
तत्थ य इहभवपरभव—गुणचिन्तादारेमवमड्वसेयं । किर पुव्वदंसियगुणो, राया सामन्नमणुओ वा

॥२४७७॥

॥२४७८॥

॥२४७९॥

॥२४८०॥

॥२४८१॥

॥२४८२॥

॥२४८३॥

॥२४८४॥

॥२४८५॥

॥२४८६॥

॥२४८७॥

॥२४८८॥

कारियजिणिं दभवणो, पयट्ठियाऽगोधम्मठाणो य । लोपदुगसलहणिज्ज-ट्ठिईए किच्चसु वट्ठतो ॥२४८९॥
 मंदीकयविसयरई, धम्मं चिय णिच्चवद्वपडिन्नद्यो । अत्थोवज्जणगिह-विविहकज्जासंगविरयमणो ॥२४९०॥
 सो अन्नया कयाई, पुव्वाऽवरत्तकालसमयग्मि । जागरमाणो सम्मं, सुपसन्नो-धम्मजागरियं ॥२४९१॥
 गुरुसंवेगपरिगतो, भववासुच्चिग्गमाणसो धणियं । आसन्नभावविभदो, निउणं एवं विचिन्तेइ ॥२४९२॥
 अनुकूलकम्मपरिणति-वसेण केणाऽत्रि अह उ ताव मए । अइदुल्लहो वि लद्धो, जम्मो विउल्लज्जलकुलम्मि ॥२४९३॥
 अन्नऽन्नगुणगणाऽऽरोवणेवक-रसियंतकरणविचीण । जाया पुणो वि दुलहा, मायावित्ताण संपत्ती ॥२४९४॥
 दिट्ठसुयसत्थपरमऽत्थ-गहणनिउणा य तप्पभावेणं । बुद्धिविजाविन्नाण-पयस्सिो वि य महं जातो ॥२४९५॥
 निजभ्युयुयलवलऽज्जिय-मज्जावज्जमऽवज्जवज्जियविहीए । विनिओइयं जहिच्छं, दविणं पि हु उचियठाणेसु ॥२४९६॥
 भुत्ता य कामभोगा, अभग्गपसरं मणुस्सपाउग्गा । निष्ठाइया य पुत्ता, तदुच्चियकायव्वमऽवि चिहियं ॥२४९७॥
 एवं सम्माणियसयल-इह भवाऽविक्रवणिज्जभावस्स । इह भवियभूरिसिद्दाऽऽइ-विसयसम्माणणाविसयं ॥२४९८॥
 आलम्बणभरियस्स चि, इमस्स दुल्ललियमामगजियस्स । अहुणा चि किर किमऽण्णं, विज्जइ आलंणद्वणं ॥२४९९॥
 जं नेगंतेणं चिय, चिन्तामणिकपपायवऽब्भहिए । विसयाऽस्सत्तिं मोत्तुं, धम्मं चिय निच्चलो होमि ॥२५००॥
 अहह ! कुसलस्स कस्स चि, विवेगसागस्स भविकामस्स । पयइगरुयस्स बाढं, भववासुच्चिग्गचित्तस्स ॥२५०१॥
 संते वि हु भोगाणं, समग्गसामग्गिसमुदए सवसे । तदऽवत्थुचिंतणाओ, तदप्पविचिप्पहाणस्स ॥२५०२॥

जम्माउ चिय निच्चं, धम्ममे चिय किच्चबुद्धिणो धणियं । परलोयविसयकिच्चसु, चेव संजायइ पवित्ती ॥२५०३॥
 आसापिसाइयाविणडियस्स, अग्गारिस्सस्स तुच्छस्स । तव्विवरीयस्स भवा-डमिंनदिणो पुण इमा कुमई ॥२५०४॥
 एयं न सुयं दिट्ठं पि, नेवमेयं तु नेव अणुभूयं । कत्थवि कयावि सुविणे वि, अहह ! विहलो गओ जग्गो ॥२५०५॥
 ता ताव इममिममंह, इहं तहिं तं च तं च माणेमि । तदडसंमाणजणियं, जेण ण दुक्खं खुडुक्कइ मे ॥२५०६॥

अहवा इमं तयं पि य, अणुभूयं किंतु परिमियं कालं ।

ता ताव किंपि कालं, करेमि वंछाऽणुरूवमड्हं ॥

कालाइक्कमणेण य, पच्छा वोच्छिन्नवंछरिंछोली । सीईभूओ जं जं, काहं तं तं मुहं होदी ॥२५०७॥
 को नाम किर सकनो, करेज्ज एयं वियप्पणमजुत्तं । पयईए चिय करिकलह-कन्नपालीचले जीए ॥२५०८॥
 तहा- ॥२५०९॥

एयं करेमि इण्णि, एयं काऊण पुण इमं कल्ले । काहामि को विचिंतह, सुमिणयतुल्लम्मि जियलोए ॥२५१०॥
 अन्नं च-

जइ ता तत्तगवेसी, ता अणणुभवे वि माणियं सव्वं । अह न तहा ता तस्माण-णे वि सव्वं अणणुभूयं ॥२५११॥
 जओ-

हियइच्छियांइ जइ जइ, संपज्जंतीह कह वि जीवाण । तह तह विसेसतिसियं, चित्तं दुहियं चिय वसायं ॥२५१२॥

किंच—

उवभोगोवायपरो, पसमेउं मणइ विसयतण्हं जो । नियछायऽकमणए, पुरोऽजरण्हे पहावइ सो

॥२५१३॥

तद्वा—

सुट्ठु वि भुत्ता भोगा, सुट्ठु वि रमियं पिण्हिं दारेहिं ।

॥२५१४॥

सुट्ठु वि पियं सरीरं, हा जिय! कइया वि मोत्तव्वं ॥

॥२५१५॥

सुचिरं वसिउं सह बंधवेहिं, रमिऊण इट्ठमिचेहिं । सुचिरं पि सरीरं लालि-ऊण छइडेवि गंतव्वं

॥२५१६॥

इट्ठजणो धणधन्नं, भवणं विसया य मणहरणचोरा । एगएए मोत्तव्वा, तहा वि किं गयनिमीला मे

॥२५१७॥

अरिहं देवो गुरुणो य, साहुणो जिणमयम्मि पडिबत्ती । धम्मियंसंमग्गी निम्म-लो य बोहो भवविरागो

॥२५१८॥

एमाइ मए सम्मं, पत्तो परलोयसाहगो वि विही । भवसयपरंपरासु वि, दुल्लंभो मंदपुन्नाणं

॥२५१९॥

अह पत्ते तम्मि महं, महंतपुन्नेहिं संपयं धम्मो । आराहेउं जुत्तो, विसेसओ अत्तहियहेउं

॥२५२०॥

तं च न तह काउमणो वि, विविहगिहकिच्चनिच्चपडिबद्धो । पुत्तकलत्ताऽसत्तो, तरामि काउं सुनिच्चिव्वं

॥२५२१॥

तां जाव अज वि जरा, दूरे वाहीओ नेव गाहिंति । जाव पवलं बलं पि हु, इंदियवग्गो समग्गो य

॥२५२२॥

जावऽणुरागी लोगो, जाव न चवलत्तणं भयइ लच्छी । जाव न इट्ठविओगो, जाव वियंभेइ न कयंतो

॥२५२३॥

ताव परिवारदुत्थत्त-भाविजिणधम्मखिंसरक्खऽट्ठा । निप्पच्चवायनिरवज्ज-कज्जसंसाहणट्ठा य

नियगं कुंडुवभारं, पुत्ते संकाभिऊण विहिपुव्वं । सिट्ठिलियतप्पडिबंधो, तप्परिणतिदंसणकएण ॥२५२४॥
परमगुरुपरमपूया-संपाडणलक्खणं जहाज्वसरं । नियभत्तिसत्तिसरिं, मोत्तुं दव्वन्थयं सेसे ॥२५२५॥
सावज्जाडरंभए, परिच्चत्ताण तणुयेत्ते वि । कारावणकरणेहिं, मणेण वायाए काएण ॥२५२६॥
पोसहसालमड्ढगो, आगमविहिसुद्धधम्मकिच्चेहिं । सम्मं भावियचित्तो, किं पि हु कालं किल गमेमि ॥२५२७॥
पच्छा पुत्ताडणुमओ, संलेहणपुव्वयं जहाज्वसरं । आराहणत्रिहिमज्झहं, सव्वपयत्तण काहामि ॥२५२८॥
इय उभयलोगगोयर-गुणचिंतणदारमाड्ढहियं पढमं । एत्तो य पुत्तसिक्खा-दारं लेसेण किच्चेमि ॥२५२९॥
अह पुव्वपवंचियउभय-लोगहियधम्मपरिणइपहाणो । सो गिहवई निवो वा, उज्झिउक्कामो वरनिवासं ॥२५३०॥
रयणिविरामविउद्धं, सव्वाड्ढयरकयपयप्पणामं च । पुत्तं नियगाडभिप्पाय-संसणट्ठा इय वएज्ज ॥२५३१॥
परयईए चिय पुत्तय !, जइ वि विणीयस्स गुणगवेसिस्स । सुविसिट्ठचेट्ठियस्स य, सिक्खिवियव्वं न तुह अत्थि ॥२५३२॥
अम्मापिऊण तह वि हु. हिओवएसप्पयणमुववणं । ता तं पइ संपइ सप्प-ओयणं किं पि जंयेमि ॥२५३३॥
वच्छ! सुगुणा वि महसालिणो वि, सुकुलुगया वि नरत्तसभा । उव्वणजोव्वणगहनिय-बुद्धिणो लहु विसीयंति ॥२५३४॥
ससिरविरयणहुयासण-पहापवाहाड्ढहयं पि अणवरयं । विरमइ न मणागं पि हु, जम्हा तारुणातिमिरमिमं ॥२५३५॥
एयम्मि य पसरंते, फुरइ कुवियप्पतारायाचकं । पसरइ विचित्तविसया-भिलासकडपूयणानिवहो ॥२५३६॥
उम्मायधूयसंधा, समुच्छलंति य पावियाज्वसरा । पचियंभइ सव्वत्तो, कलुसमई वग्गुलीवग्गो ॥२५३७॥

संजो पमायखजोय-या वि विलसंति पत्तपहपसरा । वग्गइ कुवासणांपसु-लीण सत्थो १अणुप्पित्थो ॥२५३८॥
तह वच्छ ! दप्पदाह-ज्जरो वि सिसिरोवयारनिरुवसमो । जलण्हाणाऽणुत्तारो, दढरागमलाऽवलेवो वि ॥२५३९॥
तह विसयविसवियारो, अनिवारो मंततंतजंताणं । लब्धिगयंऽधत्तं पि हु, असज्झमंऽजणपओगाणं ॥२५४०॥
विसयसुहसन्निवाओ-ब्भवा य निहा निसाऽवसाणे वि । अप्पडिबोहा इह वच्छ !, निच्छियं जायइ जणाणं ॥२५४१॥
पुत्तय ! तुमंपि तरुणो, उदग्गसोहग्गसंगयसरीरो । पवरिस्सरियसणाहो य, नूणमाऽऽवालकालातो ॥२५४२॥
‘अप्पडिमरूवभुयबल-साली विन्नाणनाणसंपन्नो । एवंगुणो य एएहिं, चेव हीरिज्जसि गुणोहिं’ ॥२५४३॥
न जहा तह वट्टेज्जसु, एक्केको वि हु गुणो जओ एसिं । दुव्विणयकारणं किं, पुणेसि सन्वेसिं समवाओ ॥२५४४॥
ता पुत्त ! परित्थीपेच्छणास्मि, आजम्मचक्खुवियलेण । परम्ममंजणस्मि, सया वि अच्चंतमूएण ॥२५४५॥
अस्सच्चयणसवणे, बहिरेणं पंगुणा कुसंचरणे । आलस्ससंगणं, सव्वासु असिद्धचेट्ठासु ॥२५४६॥
पुव्वाभिभासिणा पाणि-लोयपीडाविवज्जिणा णिच्चं । वितहाऽभिणिवेसपरं-मुहेण गंभीरभावेण ॥२५४७॥
उचियमुदारत्तं पि य, समुव्वहंतेण परियणपिण्ण । लोगाऽणुवित्तिजुत्तेण, उज्जमंतेण धम्ममि ॥२५४८॥
सुमरंतेणं चिरपवरं-पुरिसचरियाइं तदणुसारेण । संचरमाणेण सया, वड्ढित्तेणं च कुलकित्तिं ॥२५४९॥
गुणकित्तणं कुणंतेण, गुणिजणाणं पमोयमऽणुसमयं । धारंतेणं धम्मिय-जणम्मि परिहासिणाऽणत्थे ॥२५५०॥

कछाणमित्तसंसङ्गि-कारिणा कुसलसयलचेद्वेण । सव्वत्थ लद्धलभवेण, पुत्त ! होयञ्चमऽणवरयं ॥२५५१॥
 इय वड्ढेतो पुत्तय !, पियामहप्पमुहुपुरिसकमपत्तं । माणेसु विभूहिमिं, चिरभवसुकयाऽणुसारेण ॥२५५२॥
 अंगीकरेसु सयलं, कुटुंबभारं विहेहि तच्चित्तं । अब्भुद्धरेसु वंधव-जणं पि पीणेसु पणइगणं ॥२५५३॥
 अपोवसरिं कामिय-समगकायव्यवभारमऽहुणा मं । पकरेसु वच्छ ! संपइ. तुह जुत्तं वड्ढित्तं एवं ॥२५५४॥
 उक्खित्तसव्वभारस्स, तुज्झ अहयं तु संनिहिम्मि ठिओ । कछाणवद्धिजलकुल्लि-तुहसद्धम्मगुणनिरिओ ॥२५५५॥
 तुह सच्चरियकलावाऽ-वल्लोयणत्थं क्रियंतमऽवि कालं । चिट्ठामि तयणु तुह अणु-मइए संलेहणं काहं ॥२५५६॥
 इच्चेवमाऽऽयाहि, गिराहिं कंताहिं तह मणुनाहिं । सुयमऽपडिवज्जमाणं, दहपिइपडिवंधवभावेण ॥२५५७॥
 पडिवज्जाविय सम्मं, दंसियभूमीगयं पि निहिनिवहं । जाणाविज्जण लेक्खग-मह वहिगांसंपुडाऽऽइगयं ॥२५५८॥
 दावाविज्जण दायव्व-मज्जथमुगाहिज्जण लब्भं च । धरभारनायगत्ते, ठवेज्ज सयणाऽऽइपच्चक्रवं ॥२५५९॥
 नवरं किं पि हु वित्तं, जिणभवणमहूसवाइकरणत्थं । साहारणजोगं किंचि, किंचि सयणण पाउणं ॥२५६०॥
 किंचि सविसेससीयंत-संतसाहम्मिमओवठंमज्जं । किंचि वि अहिणवपडिवन्न-धम्मसम्मणणनिमित्तं ॥२५६१॥
 भइणीधूयाजोगं च-किंचि दीणाऽणुकंपणं किंचि । उवयारिमित्तबंधव-उद्धरणिबंधणं किंचि ॥२५६२॥
 धारेज्ज सहत्थे च्चिय, सुसावगो संकिलेसचागऽट्ठा । इहरा जिणभवणाऽऽइसु, निउंजिउं नेव पभवेज्जा ॥२५६३॥
 इय सामन्नगिहीविही, राया पुण सोहणे तिहिमुहुत्ते । रज्जाऽभिसेयपुव्वं, पुत्तं सपए निवेसित्ता ॥२५६४॥

कुजा सव्यसमर्पण-मुवदंसेजा नयक्कमं णिउणं । सामी मंती रुढं, एमाई पुव्वविहिणा उ
 सामंतमंतिसेणाऽहिवाण, पयईण सेवगाणं पि । नरवइणो वि य साहा-रणं च सिक्खवं पयच्छेज्जा
 एवं कयकायव्वो, पुत्ताऽऽरोवियसमत्थक्कभरो । पवरुत्तरोत्तरगुणे, आराहेज्जा जहाऽभिमए
 जौ पुण धम्मपवत्तो वि, निम्मलाऽऽराहणाऽभिलासी वि । पुव्वुत्तविहाणेणं, न करेज्ज सुयस्स सिक्खवणं
 नेव य मुच्छाऽऽइवसा, उवदंसेजा सविहववित्थारं । सो तस्स कम्मबंधाय, होज वइरो व्व केसरिणो

॥२५६५॥

॥२५६६॥

॥२५६७॥

॥२५६८॥

॥२५६९॥

तहाहि—

कुसुमत्थलंमि नयरे, धणसारो नाम आसि वरसेट्ठी । निययसमुद्धुरिद्धीए, दूरसुवहसियेवसमणो

॥२५७०॥

उवजाइयसयतोसिय-देवयदिन्नो अणामयसरीरो । वइरो नामेण सुओ, अहेसि एक्को परं तस्स

॥२५७१॥

सो पुण समहिगयकलो, पिउणा तरुणत्तणं समणुपत्तो । परिणाविओ महेसर-सेट्ठिसुयं विणयवइक्कन्नं

॥२५७२॥

अह विज्जुलयासरयऽब्भ-चंचलत्तेण सव्वभावाणं । हरिचक्किसक्कविक्रम-अगोयरत्तेण मच्चुस्स

॥२५७३॥

पइखणविणाससीलत्तेणेण, अच्चं तमाऽऽउकम्मस्स । धणसारो निययए, तं ठविउं मरणमऽणुपत्तो

॥२५७४॥

हा ताय! परमवच्छल !, गुणणिवहनिवास ! पणइकयतोस ! ! पुरलोयलोयणोवम !, कत्थ गतो देहि पडिवयणं

॥२५७५॥

हा ताय! तायसु ममं, विओगवज्जाऽसणीए भिज्जंतं । हिययं हिययसुहावह !, नियपुत्तमुवेहसे कीस

॥२५७६॥

ताय ! तए संगगाए, गयाह पंच वि इमाइं सगंगमि । गंभीरत्तं खंती, सच्चं विणओ नओ य धुवं ॥२५७७॥
 ताय ! तुह विप्पयोगे, न दुक्खमेक्को अहं चिय पवन्नो । विक्कलियमगोरहो पइ-दिणं पि नणु मगणगणो वि ॥२५७८॥
 इय जंपिरेण पायुक्क-दीहपोक्केण सोगविहुरेण । वडरेण पारलोइय-किच्चमसेसं कयं तस्स ॥२५७९॥
 पइदिणदंसणसारत्तणेण, पेम्माऽणुबंधुद्वीणं । कालक्कमेण ववगय-सोगाऽऽवेगो य सो जातो ॥२५८०॥
 पुव्वपचाहेणं चिय, कुंडुवचिं ताए लोयववहारे । दाणाऽऽईसु य वडुइ, नो खंडइ पुव्वपुरिसक्कमं ॥२५८१॥
 नवरं लच्छी तुळ्ळत्त-मुवगया नाऽऽगया वणियपुत्ता । देसंतरेसु चिरकाल-पेसिया लाभक्कज्जेण ॥२५८२॥
 निहिणो सुबीहूया, वडिहपउत्तो खयं गतो अत्थो । धन्नाऽऽइसंचया वि हु, निहड्डा तिव्वजलणेण ॥२५८३॥
 जं जत्तो तं तत्तो, पुन्नविज्जयवसेण से नट्ठं । सयणो वि परजणो इव, सव्वो वि परंमुहीहूओ ॥२५८४॥
 इय छायाखेडुं पिव, सुमिणुवलद्वं व सो पलोइत्ता । दव्वाइसरूवं जाय-पउरसोगो विचिं तेइ ॥२५८५॥
 परिचत्तकुसंगस्स वि, थीजूयविवज्जिणो वि ही ! मज्झ । नायट्ठियस्स वि कंहं, सव्वमऽवक्कंतमऽत्थाई ॥२५८६॥
 अहवा वच्चउ अत्थो, विज्जुज्जोउ व्व चंचलसहावो । अनिमित्तमेव सयणा वि, कीस विवरंमुहीहूया ॥२५८७॥
 हुं नायं सयणा वि हु, धणभंगे कज्जसिद्धिविरहेण । दंसिंति कह वरागा, पणयं मइ रोरतुल्लम्मि ॥२५८८॥
 ताव चिय सयणा बंधवा य, मित्ता य होति मणुयस्स । जाव न मुच्चइ कुवलय-दलदीहऽच्छीए लच्छीए ॥२५८९॥
 धणवज्जियस्स य ममं, एत्तोऽवत्याणमेत्थ नो जुत्तं । परमा विडंबणा का वि, पुव्वकमवंडणा जेण ॥२५९०॥

इह चि'तिऊण तेणं, कहिओ खेमिलगनामधेयस्स । मित्तस्सेऽन्नत्थगमा-ऽभिलासरूवो सवुत्तंतो ॥२५९१॥
 मित्तेण जंपियं जुत्त-मेव देसंतरंमि तुह गमणं । नवरं अहं पि तुमए, समगं चिय आगमिस्सामि ॥२५९२॥
 तो दो वि नियपुराओ, विणिक्खमिता सुवन्नभूमीए । ते सिग्घगईए गया, पारद्धा तत्थ य उवाया ॥२५९३॥
 अत्थोवज्जणकज्जेण-ऽणोगसो अह कहं पि विहिवसओ । खेत्ताऽणुभावओ विय, उवज्जियं केत्तियं पि धणं ॥२५९४॥
 तेण य धणेण रयणाई, अट्ट गहियाई पवरसुछाई । सुमारिय गिहाय तत्तो, विणियत्ता नियपुराऽभिमुहं ॥२५९५॥
 इंताण य अद्धपहे, अइपवलत्तेण लोहपसरस्स । खेमिलगस्स पयट्ठा, समत्थरयणगगहणवंधं ॥२५९६॥
 कह वंचिस्सामि इमं, कह व गहिस्सामि सव्वरयणाई । अणवरयमेगचित्तो, चि'तिउमेवं समादत्तो ॥२५९७॥
 अह एगमि दिणम्मि, गामस्संसत्तो गयम्मि वहरम्मि । रयणऽट्ठयगंठिसमा, अंतो पक्खित्तलेट्ठुदला ॥२५९८॥
 रइया अवरा गंठी, वइस्स इमं समप्पइत्ताणं । रयणीए वच्चिस्सं, इति चिन्तेऊण पाविट्ठो ॥२५९९॥
 सो जाव गंठिजुयलं, संजमइ ससंभमं लहुं ताव । वइरो समागतो भणइ, मित्त ! किं कुणसि तुममेयं ॥२६००॥
 किं दिट्ठोऽहमऽणेणं ति, सांकिएणाऽवि नियडिनिउणेण । तेणं पयंपियं मित्त !, कुडिलरूवा हि कम्मगई ॥२६०१॥
 सच्छंदविलसियाई, विहिस्स चि'तापहे वि न पडंति । जं सुमिणे वि न दीसइ, तं पि बला कज्जमाऽऽवडइ ॥२६०२॥
 एवं विभावज्जणं, कयं मए रयणगंठिजुयलमिमं । मा एगट्ठाणठियं, पणस्सिही कहवि हत्थाओ ॥२६०३॥

ता नियरयणचउक्कस्स, गंठिमेगं तुमं धरसु हत्थे । अवरं च अहं धारेमि, होउ दहरक्खणा एवं ॥२६०४॥
 इति संसिज्जण-सम्मोहमूढहियएण वइरहत्थम्मि । साररयणाण गंठी, बद्धा इयरा य नियगकरे ॥२६०५॥
 तो तत्थेव पसुत्ता, संपत्ते कहवि मज्झरत्तम्मि । तं लेट्टुगंठिमाऽऽदाय, खेमिलो निग्गओ तुरियं ॥२६०६॥
 गंतुं जोयणसत्तग-मुच्छोडइ जाव तं रयणगंठिं । ता पेच्छइ पुव्वनिहित्त-लेट्टुसयलाइं से अंतो ॥२६०७॥
 हा असिवत्तुक्कत्तिय-सच्छंदुदामविलसियसहाव ! । पावविहि ! किमिव तुमए, मम चिंत्तियमऽन्नहा विहियं ॥२६०८॥
 हंदि पुव्वभवुभूय-भूरिपावस्स दुक्खदाइत्तं । मित्तवियोगत्थकयं, फलजणगत्तेण निव्वडियं ॥२६०९॥
 मन्ने सुद्धसहावस्स, तस्स मित्तस्स वंचणाजणियं । पावं इह जम्मे चिय, उवट्ठियं पत्तपागं व ॥२६१०॥
 एवं समुच्छवन्तो, सोगमहाभरसमोत्थयसरीरो । संजमिओ इव वज्जा-हउ व्व ठाऊण खणमेक्कं ॥२६११॥
 अच्चं तंलुहाऽभिहओ, मग्गपरिरसमकिलामिओ वाढं । भिक्खवं भमिउमऽसत्तो, गिहम्मि एगंमि य पविट्ठो ॥२६१२॥
 भणिया तग्गिहविलया, अम्मो ! मे देहि भोयणं किंपि । आसऽग्गलाए खलियं, जावऽज्ज विजाइ नो जीयं ॥२६१३॥
 तदीणवयणसवणुब्भवंत-करुणाए तीए सप्पणयं । आरद्धं दाउं नवर-माऽग्गओ झत्ति गिहनाहो ॥२६१४॥
 सो तं च पजेमंतं, पेक्खिय रोसाऽरुणच्छिविच्छोहो । आ पावे ! मह गेहाउ, निग्गए पोससि विडे तं ॥२६१५॥
 इय निव्वमच्छिय गिहिणिं, खेमिलमुवणेइ रायपुत्तिमाण । एसो अक्कज्जकारि त्ति, तेसिं पुरतो निवेइत्ता ॥२६१६॥

भयकंपतसरीरो, विच्छायमुहो य सो तओ तेहिं । कहिओ जारो त्ति निवस्स, तेण वज्झो य आणत्तो ॥२६१७॥
 तो चिंसमाऽऽरसंतो, सो नीओ तेहिं वज्झठाणम्मि । भणितो य इट्ठदेवय-मणुमुमारु रे ! तुमभियाणिं ॥२६१८॥
 भयवसविसंतुलंस्तक्ख-राए वाणीए किंपि जंपतो । उट्ठंबिउं चिमुक्को, दीहररज्जूए रुक्खम्मि ॥२६१९॥
 अह जावज्जडवि नीहरइ, नेव जीयं कंहंपि तुडिजोगा । ता उट्ठंबगरज्जू, तुट्टा पडिओ य सो झत्ति ॥२६२०॥
 सिसिखणमारुणं, मणागमाऽऽसासिओ खणद्वेण । मरणमहाभयविहुरो, ठाणाउ तओ लहुं चलिओ ॥२६२१॥
 जाव य केत्तियमेत्तं पि, भूमिभागं स जाइ वेणेण । ताव तमालमहातरु-तलम्मि पेच्छइ मुणिं एणं ॥२६२२॥
 सज्झायं कुणमाणं, वरविणावेणुविजइवाणीए । तस्सवणडक्खत्तकुरंग-वगसेविज्जमाणपयं ॥२६२३॥
 तो अच्छरियवभूयं, तं वंदित्ता महीए उवविट्ठो । जोगो त्ति लक्खिखड्ढणं, मुणिणा वि पयंपिओ एवं ॥२६२४॥
 हं भो देवाणुप्पिय !, अणाइंसंसारमणुसरंताण । जीवाण वंछियत्था, के वि य सिज्झन्ति कह वि परं ॥२६२५॥
 भत्ती जिणेसु मेत्ती, जिणसु तत्ती गुरूवएसेसु । पीई सीलगुणइट्ठेसु, तह मई धम्मसवणम्मि ॥२६२६॥
 परउवयारे वित्तं, चित्तं परलोयकज्जचिंताए । धम्मपहाणो जम्मो, निरुवमपुन्नाण जइ होइ ॥२६२७॥
 लद्धे वि दुट्ठहे माणु-सत्तणे धम्मगुणविहूणाण । चोलेंति जाण दियहा, विहल चिय ताण ते नेया ॥२६२८॥
 ताण वरमऽजणणं चिय, जणणे वि हु वरमऽरत्नपसुभावो । धम्मगुणविरहिण्हि, जेहिं जम्मो कओ विहलो ॥२६२९॥
 आसन्नं चिय जेसिं, महाणुभावाण भाविभट्ठं । धम्मपवित्तिपहाणाइं, जंति तेसिं चिय दिणाइं ॥२६३०॥

ते चिय धन्वा ते पुन्र-भाङ्गो ताण जीवियं सहलं । धम्मज्जयाण जेसिं, रसइ मई नेव पावेसु ॥२६३१॥
 एवं सुणिणा कहिए, नियदुचरिएण जायवेरगो । पव्वजं पडिवज्जइ, खेमिलगो सुद्धभावेण ॥२६३२॥
 एत्तो य सो महप्पा, वइसो मिताज्जलेयणं काउं । तव्विरहहुयवहाऽऽउल-देहो कहवि दीणमणो ॥२६३३॥
 कुसुमत्थलंमि पत्तो, कयं च से पारलोइयविहाणं । रयणविणिवट्टणेण य, जाया पउरा समिद्धी य ॥२६३४॥
 भोगे भुंजंतस्स य, जातो कालक्कमेण से पुत्तो । सुपसत्थवासरग्गि, अभिहाणं केसरि चि कयं ॥२६३५॥
 अणुकूल्याए कम्मोदयस्स, थेवुज्जमे वि निरवज्जा । धणसंपत्ती जाया, सयणा वि हु सग्गुहीहया ॥२६३६॥
 तो तेण चित्तियं लच्छि-वज्जिओ सव्वहा इहं मणुओ । तूललवकासकुमुमं व, नूणं लहुयत्तणमुवेइ ॥२६३७॥
 ता एत्तो उवरि मए, रक्खेयव्वं धणं सजीवियं व । एएण विणा नूणं, पुत्तो वि हु परिभवं कुणइ ॥२६३८॥
 इति चित्तिज्जण सव्वो, अत्थचओ सायरं सहत्थेण । निक्खिखत्तो धरणियले, सुयं पि दूरे ठविंतेण ॥२६३९॥
 अह अन्नया कयाइ, सो खेमिलगाऽभिहाणसाहुवरो । सुत्तत्थपाग्गामी, विचिच्चवसोसियसरीरो ॥२६४०॥
 अणिययविहाचरियाए, विहरेमाणो समागतो तत्थ । वइरेण वंदिओ तह, कह कहवि य पच्चभिन्नाओ ॥२६४१॥
 अवितक्कियतदुवागम-वट्ठुताऽऽणंदसंदिरञ्छेण । भणिओ य सव्वहुमाणं, भयवं ! को एस बुत्ततो ॥२६४२॥
 पावेण मए तुज्जं, पंचत्तगमो वितक्किओ आसि । तह तेसु तेसु ठाणेषु, पेहेणेण वि अदिट्ठस्स ॥२६४३॥

ताहे सुणिणा निच्छउम-मेव सन्वा जहड्डिया वत्ता । नियगा सवित्थरं तरस, संसिया सच्छहियएण ॥२६४४॥
 आयन्निऊण य इमं, परमं विस्सहयसुवागओ वड्ढो । पडिबोहिओ य सुणिणा, विचिच्चजुत्तीहिं वयणेहिं ॥२६४५॥
 अब्भुवगओ य तेणं, संसारुन्वेयमुव्वहंतेण । सग्गापवग्गहेऊ, धम्मो सव्वन्नुपन्नत्तो ॥२६४६॥
 पालेइ निरइयारं, तं च पयत्तेण परमसाहुज्जणं । अच्चं तं भत्तिजुत्तो, पइदियहं पज्जुवासइ य ॥२६४७॥
 थेरत्तंमि य पत्ते, तेण सुओ केसरी निययटाणे । ठविओ सयं च पवरो, पारद्धो धम्मकम्मावही ॥२६४८॥
 नवरं सुचिरायासेणु-वज्जियं निहिण्णं सहिनिहित्तं । सुच्छावसेण साहइ, पुच्छिज्जंतो वि न सुयस्स ॥२६४९॥
 अज्जं कहेमि कल्लं, कहेमि एवं पयंपइ सया वि । जाणंतो वि हु नियजीवि-यन्वमड्ढोयदियहथिरं ॥२६५०॥
 सत्तावरोहरहिए, गिहेगदेसे य पोसहाड्ढंहिं । आराहणाभिलासेण, चित्तपरिक्रमणं कुणइ ॥२६५१॥
 पुत्तो वि पियरमड्ढं तं-थेरसुवलक्खित्तं पइखणं पि । अत्थं पुच्छइ सो विय, अच्छइ सामाइयंमि ठिओ ॥२६५२॥
 नो किं पि कइह अह सो, अन्नम्मि दिणम्मि मरणमड्ढणुपत्तो । इयरो य तेण दुक्खेण, दुक्खिओ जायवियलमणो ॥२६५३॥
 हा ! हा ! निहिणो धरणीए, सोत्थया ते कहं मुहा विगया । हा ! हा ! अणज्ज हे ताय !, पुत्तवेरी तुमं परमो ॥२६५४॥
 धी धी धम्मो वि हु तुज्ज, मूढ ! धी धी विवेयसारो ते । इय विलवंतो संतो, मरिउं तिरियत्तणं पत्तो ॥२६५५॥
 इय सो धम्मत्थी वि हु, जातो पुत्तस्स कम्मबंधाय । धम्मत्थीणं पुण कम्म-बंधहेउत्तणमड्ढुत्तं ॥२६५६॥

तेणं चिय भुवणगुरू, वीरो तह वरिसयालमज्जे वि । अबत्थ विहरिओ ताव-साणमऽपत्तियं नाउं ॥२६५७॥
 ते धन्ना सप्पुरिसा, ते चिय सद्धम्मकम्मपडिवन्ना । जे नो होंति निमित्तं, जीवाणं कम्मवंधस्स ॥२६५८॥
 बहुभवपरंपरावेर-वज्जणट्ठा सुयं ठवेज्जण । जत्तेण समाहीए, ता धम्मम्मि जएज्ज गिही ॥२६५९॥
 इय पुत्तसिक्खपडिदार-मेत्थ बीयं इमं समक्खायं । एत्तो य कालविगमण-पडिदारं तइयमऽस्वामि ॥२६६०॥
 सो पुव्वुत्तो सड्ढो, राया वा पुत्तनिहियनियपओ । तप्परिणइमवलोइउ-कामो जा किंपि किर कालं ॥२६६१॥
 अच्छिउमिच्छइ ता संव्व-सत्तसंताणवाहरहियम्मि । सच्चरियजणाऽहिट्ठिय-पेरंते पयइसोमंमि ॥२६६२॥
 सुविविचंमि पएसे, परिवाराऽणुमयसुद्धचित्तेणं । परिसुट्ठेण दलेण य, विड-विलयासंगपरिसुक्कं ॥२६६३॥
 सुविसिट्ठमट्ठथिर्योर-थंभमऽइवणक्कवाडसंपुडयं । मसिणसमभित्तिभागं, सुमट्ठमणिभूमिवट्ठं च ॥२६६४॥
 सुकरपडिलेहपमज्जणं च, पविसंतसत्तचित्तरं । बहुसावगपाउगं, तिकालसाहाणसरूवं ॥२६६५॥
 उच्चारभूमिजुत्तं, पावमहारोगिलोगपडियारं । सद्धम्मोसहसालं, पोसहसालं करावेज्जा ॥२६६६॥
 अहवा पारद्वविसुद्ध-धम्मकरणोच्चियं पुरा सिद्धं । पेहेज्ज किंपि गेहं, तं चिय पणुणं करावेज्जा ॥२६६७॥
 तत्थ य पसत्थधम्मऽत्थ-चित्ताणं धवत्तचित्तवाधारे । सावज्जकजपरिज्ज-णुज्जओ पायमाऽऽसज्ज ॥२६६८॥
 कइया वि वायणाए, कइया वि य पुच्छणाए कइया वि । परियट्ठणाए कइया वि, सत्थपरमऽत्थचिंताए ॥२६६९॥
 कइया वि य ज्ञाणेणं, मोणेण कयाइ संकुच्चियगत्तो । वीरासणाऽऽइणा तह, आसणवंधेण कइयावि ॥२६७०॥

॥२६७१॥
॥२६७२॥
॥२६७३॥
॥२६७४॥
॥२६७५॥
॥२६७६॥

कइया वि दुवालस भाव-णाण परिभावणेण कइया वि । सद्धम्मकहासवणेण, नेज्ज कालं समाहीए
उचियसमए य मुणिणो, सिद्धंतमहारहस्समणिनिहिणो । बहुमाणभत्तिमंतो गंतूणं पज्जुवासेज्ज
भोयणकाले य तहा, ताय ! पसीयह अणुगहं कुणह । एह मह मंदिंसी, संपइ आहारगहणज्ज
इय पुत्तेण सचियं, आहूओ थिमियमाणसो सणियं । गंतूण घरे विहिणा, रहिओ मुच्छाए भुंजेज्जा
तह पवरवीरियवसा, सइ सामत्थम्मि अत्तहियकंखी । सविसेसुज्जमजुत्तो, मइमं पडिमाउ पडिवज्जे
ताओ पुण एक्कारस्स, संखाए सावगाण भणियाओ । दंसणपडिमाऽइया, जिणेहिं इय महियमोहेहिं

दंसण १ वय २ सामाइय ३, पोसह ४ पडिमा ५ अवंभ ६ सच्चित्ते ७ ।

आरंभ ८ पेस ९ उद्धिट्ठ-वज्जए १० समणभूए य ११ ॥ [दारगाहो]

॥२६७७॥
॥२६७८॥
॥२६७९॥
॥२६८०॥
॥२६८१॥
॥२६८२॥
॥२६८३॥

पुव्वपंचियगुणमणि-पसाहिओ सावगो महप्पा सो । पढं दंसणपडिमं, पडिवज्जइ तीए पुण सम्मं
मिच्छत्तंपकवियलत्तणेण, थेवं पि कुगहकलंकं । नाऽऽयइ जेण मिच्छत्त-मेव तस्साहणायाऽलं
होज्ज णज्जाभोगजुओ, न विवज्जयवं तहेस धम्मंमि । अत्थिक्काऽइगुणजुओ, सुहाऽणुवंधो निस्इयारो
नणु पुव्वपरुवियगुण-गणस्स सुस्सावयस्स सम्भत्ते । विजंते वि किमेवं, दंसणपडिमा पुणो भणिया
भन्नइ इह आगारे, रायाऽभिओगाऽइणो वि वज्जेइ । परिपालेइ य सम्मं, अट्ठविहं दंसणाऽऽयारं
इय सविसेसं दंसण-पडिवत्तिपहाणभावमाऽऽसज्ज । दंसणपडिमा पढमा, नायव्या सावयस्स भवे

ननु जो निसगओ वा, अहिगमओ वा वि जायसुहवोहो । देवगुरुतत्तगोयर-गरुयविज्जासज्जणं ति
 नाऊणं मिच्छत्तं, पञ्चक्खइ दंसणं पवज्जइ य । तं पइ पडिवच्चिकमो, को णु भवे भणए एसो ॥२६८४॥
 स महप्पा दंसणनाण-पमुहगुणरयणरोहणागिरीणं । सुगुरूण भत्तिसारं, कयप्पणामो पयंपेइ ॥२६८५॥
 तुम्ह समीवे भंते !, करणेणं कारणेणऽणुमईए । मणवायाकाएहिं, जावज्जीवं पि मिच्छत्तं ॥२६८६॥
 पञ्चविखऊण नीसेस-मोक्खसंपाडणेक्कक्कप्पतरुं । जावज्जीवं सय्मं, सम्मत्तं संपवज्जामि ॥२६८७॥
 अज्जप्पभिइं मज्झं, जावज्जीवं पि परममत्तीए । सम्मत्तसंठियस्स, होउ इमा भावपडिवत्ती ॥२६८८॥
 अंतरअरिहणणाओ, देवो अरिहं खु देवबुद्धीए । निव्वाणसाहगगुणाण, साहणा साहुणो गुरुणो ॥२६८९॥
 जिणपहुपणीयजीवाऽऽ-तत्तमयसमयसत्थसदहणं । निव्बुडपुरप्पयाणे, पउणप्पयवीपडिसमाणं ॥२६९०॥
 होउ य मे पईदिण-मुच्चियपूयुव्वं जिणिंदवंदणयं । सुसमाहियमणवइकाय-वित्तिणो तिसु वि संझासु ॥२६९१॥
 धम्ममाऽभिप्पाएण य, न कप्पए किं पि मह समायरिउं । लोइयतित्थेसु ण्हाण-दाणपिंडप्पयाणाऽऽई ॥२६९२॥
 तह अग्गिहुणणकिरिया, धडिवाहडिगाऽऽइजुत्तहलदाणं । संकंतिगहणदाणं, कन्नाहलविसयदाणं च ॥२६९३॥
 संडपरिणयगकरंगं, तिलगुलकणगकयधेणुदाणं च । कप्पासपवागोलोह-एमुहदाणं तहऽन्नं पि ॥२६९४॥
 धम्ममईए नाऽहं, दाहं जम्हा अधम्मविसए वि । धम्ममईए निवेसो, नासइ पत्तं पि सम्मत्तं ॥२६९५॥
 जं सम्मत्तं सुत्ते, अविवज्जासो मईए निदिहो । सो पुण पुव्वुत्तेसु, पवत्तमाणस्स कह होइ ॥२६९६॥
 ॥२६९७॥

नो मे संपद् कण्ड, कुतित्यपडिवद्धदेवलं'गीसु । देवगुरुणो चि काउं, पडिवची धम्मबुद्धीए ॥२६९८॥
 नो मह तेसु पओसो, मणयं पि न भच्चिमेत्तमजवि किंतु । देवगुरुणविओगा, तेसु उदासत्तणं चेव ॥२६९९॥
 को नाम किर सकन्नो, कणगगुणविवजिए विवत्थुग्ग्मि । कणगं ति मइ कुज्जा, कणगज्जथी जइ वि सो गाढं ॥२७००॥
 नहि अकणगं पि संतं, जणेण गहियं पि कणगबुद्धीए । कणगपओयणाइं, साहेउमडलं परं वत्थु ॥२७०१॥
 गयरागदोसमोहत्तणेण, देवस्स होइ देवत्तं । तच्चरियाऽऽगमपडिमाण, दंसणा तं च विन्नेयं ॥२७०२॥
 सिवसाहगगुगणगउरवेण, सत्थज्जथसम्मगिरणेण । इह गुरुणो वि गुरुत्तं, होइ जहत्थं पसत्थं च ॥२७०३॥
 एवं नियनियलक्खण-लक्खियफुडदेवगुरुसरूवस्स । तत्थुत्तत्तपडिवत्ति-रूवसम्मत्तपडिमा मे ॥२७०४॥
 भवउ दव्वविसुद्धा, दुल्लभं गुणप्पहाणदव्वेहिं । सत्तीए दंसणंज्जाणं, गउरवेणं पगिण्डुणं ॥२७०५॥
 खेत्तविसुद्धा सव्वत्थ, देवगुरुगोयरा हु पडिवची । तुल्लच्चिय मज्झ परं, सीयंतेयरविभासाओ ॥२७०६॥
 कालविसुद्धा सा निर-इयारपरिपालणेण जाजीवं । भावविसुद्धा वि दढं, हट्ठप्पहट्ठत्तणं जाव ॥२७०७॥
 अहवा भावेणेवं, साइणिगहपमुहदोसगयसनो । उम्मत्तुक्खयच्चित्तो य, जाव न भवामि किं बहुणा ॥२७०८॥
 जाव य दंसणपडिमा-परिणामो कह वि नोवघायवसा । परिवडइ ताव मज्झं, दंसणपडिमा इमा होउ ॥२७०९॥
 एत्तो संकं संखं, वित्तिगिच्छं तह कुतित्थिसत्थस्स । संथवपंसंसाणइ य, वज्झइस्सामि जाजीवं ॥२७१०॥
 नरवइगणवलदेवय-अभियोभा एत्थ मोक्कला मज्झ । वित्तिअभावो पिइमाइ-पमुहगुरुनिगहो य तथा ॥२७११॥

इय कयपडिमापडिवत्ति—सुंदरं सावगं गुरुज्जणो वि । उव्ववूहइ कयपुन्नो, धन्नो य तुमं ति जेण इहं ॥२७१२॥
 ते धन्ना ताण नमो, ते च्चिय च्चिज्जीविणो बुहा ते य । जे निरइयासेयं, धरंति सम्मत्तवररयणं ॥२७१३॥
 एयं हि परं मूलं, कल्लाणणं तहा गुणगणस्स । एएण विणाऽणुट्ठाण—मऽफलमुच्छृण पुणं व ॥२७१४॥

अविय—

कुणमाणो वि हु किरियं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोए । दिंतो वि दुहस्स उं, जिगइ न अंधो जह विपक्खं ॥२७१५॥
 तह लिंतो वि निवित्तिं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोए । दिंतो वि दुहस्स उं, मिच्छदिट्ठी लहइ न सिवं ॥२७१६॥
 एत्थ य अंधक्खणय—मेवं अक्खंति किर वसंतपुरे । नयरे राया नामेण, आसि रिउमदणो तस्स ॥२७१७॥
 अंधो अहेसि पुत्तो, पढमो वीओ य दिव्वचक्खु त्ति । अज्झावगस्स पढणऽत्थ—मप्पिया ते य नरवइणा ॥२७१८॥
 गंधव्वप्पमुहाओ कलाओ, अंधो त्ति तेण जेट्टुओ । जाणाविओ तदियरो, धणुवेयाऽईओ सव्वाओ ॥२७१९॥
 अह परिभूयं मुणिज्जण अप्पयं, विगयचक्खुणा वुत्तो । उज्झाओ कीस न मइ. सत्थं तुं सिक्खवेसि त्ति ॥२७२०॥
 उज्झाएणं जंपिय—मड्हो महाभाग ! चववुरहियस्स । कह तुज्झ तमऽहुओ—गिणो वि पारेमि परिकहिउं ॥२७२१॥
 अंधेणं पडिभणियं, जइ वि हु एवं तहा वि मं अहुणा । सिक्खववसु धणुन्वेयं, अह तग्गाढोवरोहेण ॥२७२२॥
 उव्वइड्हो गुरुणा से, तेण वि नाओ सुबुद्धिविभवेण । जाओ य सदवेही, चुक्कइ न कंहं पि लक्खस्स ॥२७२३॥
 एवं ते दोवि सुया, कलासु कुसलत्तणं परं पत्ता । अब्भिमि य पत्थावे, समागयं तत्थ परचक्कं ॥२७२४॥

अह सो कणिहुपुत्तो, पिउणो आणाए पवरबलकलितो । आहवविहिपरिहत्थो, चलिओ रिउचक्कमज्जमिउं ॥२७२५॥
 कह जेहे विज्जते, काउमिमं जुज्जए कणिहुस्स । इति जंपिऊण सामारिस-मज्जमकोवं परिवहंतो ॥२७२६॥
 रिउसेनं पइ अंधो, वच्चंतो सासिओ इमं पिउणा । वच्छ! नियभूमिगाए उचियं चिय जुज्जए काउं ॥२७२७॥
 न य सुट्ठु कलाकुसलो वि, पवलभुयजुयलवलसणाहो वि । दिट्ठिविरेहेण काउं, तुमसरिहसि समखावारं ॥२७२८॥
 इच्चाइभूरिवयणेहिं, जोगवाराउ कारिओ वि बहं । अवगन्निऊण अंधो, दढकंकडनूमियसरीगे ॥२७२९॥
 करडतडपगलियमयं, निविडगुडाज्जोवकप्पणाभीमं । आरुहिऊण गयवरं, निहरिओ झत्ति नयराओ ॥२७३०॥
 सदाऽणुसारपम्मुक्क-मगणुप्पीलछाइयदियंतो । परचक्केणं सद्धिं, जुज्जेणं संपलगो य ॥२७३१॥
 अह सव्वत्तो सदाऽणु-सारनिवडंतघायसंघायं । दट्ठूण मुणियत्ता, रिउणो मोणं समल्लीणा ॥२७३२॥
 रिउसइं असुणंतो, तत्तो अंधो पढारमज्जुणंतो । पारद्धो हणिउमज्जीहिं, सव्वओ विहियमोणेहिं ॥२७३३॥
 मोयाविओ य कहकहवि, भाउणा सो सचकूळुणा झत्ति । दिट्ठतोवणओ इह, पढमं चिय दंसिओ चेव ॥२७३४॥
 पत्थुयेमेत्तो भन्नइ, जाजीवं दंसणं निही धेत्तुं । पच्छा य निरइयारं, दंसणपडिमं पवज्जेइ ॥२७३५॥
 अह तं सम्मं परिपालि-ऊण तग्गुणजुओ पुणो बीयं । वयपडिमं पडिचज्जइ, तीए पुण गिण्हइ वयाइं ॥२७३६॥
 पाणिवहाऽलियअहत्त-वंभपरिगहनिविच्चिरूवाइं । बंधाऽइं अइयारे, वज्जइ य इमे सुजत्तेण ॥२७३७॥
 सविसेसधम्मसवणाऽइएसु, किच्चेसु वट्ठइं सम्मं । अणुकंपासरसियंजत-करणविची य हवइ सया ॥२७३८॥

अह तइयं सामाइय-पडिभं पुव्वोवइदुगुणकलिओ । पडिवज्जेह महप्पा, सम्मसुदासीणयाऽऽज्जुओ
 उदासीणय १ मज्झत्य २-संकिंसेसविसुद्धीओ ३ । अणाउलत्त ४ असंगत्तं, एए पंच गुणा इहं
 जेहिं तेहिं जह तह, भोयणसयणाऽऽइहिं चित्तस्स । जो संतोसो जायइ, सा हु उदासीणया बुत्ता
 सामाइयपढमंगं, एसा य विसुद्धिकारणत्तेण । भणिया जिणेहिं संपइ, भन्नइ मज्झत्यविची उ
 एस सयणो परो वा, इय बुद्धी पयइतुच्छचित्ताण । पयइए विउलचित्ताण, पुण इमं जयमवि कुहुंव
 जम्हा अणाइनिहणे, संसारमहासरे सरंताणं । चहुभवसयअज्जियकम्म-रासिवसगाण सत्ताण
 अबोन्नमऽणोगविहो, कस्सेह न केण को व संवंधो । संजाओ इय चिंता, जा सा मज्झत्यविची उ
 अह संकिंसेसविसुद्धी, भन्नइ संवसइ जेहिं सह ताणं । अन्नाण य दुन्नयदंस-णे वि जमऽणवस्वपरिहरणं
 ठाणगमसुयणजागर-लाभाऽलाभाइएसु सव्वत्य । जो हसिस्वेमणस्सा-ऽभावो सो पुण अणाउलया
 अह कणयकयवरेंसुं, मित्ताऽमित्तो सोकवंदुक्खेसु । वीमच्छेच्छणिज्जेसु, तह य थुइयायनिंदासु
 अन्नत्य य विविहमणो-वियारकारणसमागमे वि सयो । समचित्तं जं तं, असंगयं विंति जयपहुणो
 एयाणं समुदाओ पंचह गुणाण परमसामइयं । अहव उदासत्तं चिय, एक्कं तक्कारणं परमं
 किं चहुणा—

सावज्जोवज्जण-निस्सज्जोवसेवणारूत्तं । सामाइयमित्तरियं, गिहिणो परमं गुणट्ठाणं

॥२७५२॥
 ॥२७५३॥
 ॥२७५४॥
 ॥२७५५॥
 ॥२७५६॥
 ॥२७५७॥
 ॥२७५८॥
 ॥२७५९॥
 ॥२७६०॥
 ॥२७६१॥
 ॥२७६२॥
 ॥२७६३॥
 ॥२७६४॥
 ॥२७६५॥

इय तइयाए सम्मं, करेइ मामाईयं स पडिमाए । मणदुप्पणिहाऽऽजाई, तहाऽईयारे य परिहाइ
 पुव्वपडिमाजुत्तो, अट्टमीमांसु पव्वदियहेसु । पडिवज्जई चउत्थीए, पोसहं चउविहं पि गिही
 अप्पडिदुप्पडिलेहिइय-संजासंथागाऽऽ वज्जेइ । सम्मं च अणणुपालण-माऽऽहाराईसु एयाए
 अह पंचमपडिमाए, पोसहादिवसेसु एगारईयं । सो पडिमं पडिवज्जइ, पुव्वोइयसव्वगुणजुत्तो
 असिणाणो दिणभोई, अवद्धकच्छो दिणम्मि कयवंभो । रत्तिं परिमाणकटो, पडिमावज्जेसु दियहेसु
 झायइ पडिमाए ठिओ, तिलोयपुज्जे जिणे जियकसाए । नियदोसपच्चणीयं, अन्नं वा पंच जा मासा
 छट्ठीए वंभचारी, रत्तिं पि स होइ नवरि सविसेसं । जियमोहो अविभूसो, ठाइ रहे सह न इत्थीहि
 चयइ य अहप्पसंगं, सिंगारकहं च जाव छम्मासा । पुव्वोइयपडिमासु, पडिवद्धमणो य अपमाई
 सत्तमपडिमाए पुणो, सचित्तमाऽऽहारमेस परिहरइ । पुव्वोइयगुणजुत्तो, अपमत्तो सत्त जा मासा
 आरंभमऽट्टमीए, सावज्जं कारवेइ पेसेहि । पुव्वपवत्तं न संयं, वित्तिकए अट्ट जा मासा
 नवमीए पेसेहि वि, सावज्जं कारवेइ नाऽऽरंभं । धणवं संतुडो पुत्त-भिच्चिनिक्खित्तभारो ति
 लोगववहारविरओ, थेवममत्तो य परमसंविग्गो । एसो पुव्वपवंचिय-गुणजुत्तो जाव नव मासा
 दसमीए तदुद्देसेण, जं कडं तंपि भुंजइ न भत्तं । छुरकयमुंडो कोई, सिहाधरो वा हवेज्ज गिही
 पुडो य निहाणाऽऽई, सयणेहिं कहेज्ज जइ स जाणेज्जा । पुव्वपडिमासमग्गो, दस मासा जाव विहरेज्जा

एगारसीए एसो, खुरेण लोएण वा वि मुंडसिरो । स्यहरणोवगहधारी, समणभूओ दहं विहरे ॥२७६६॥
 नवरं समयणसिणहे, अब्बुच्छिन्ने तहाविहे कहवि । सन्नायसन्निवेशं, दट्ठुं वच्चेज्ज नियसयणे ॥२७६७॥
 तत्थ वि सो आहारं, साहू विव एसणाए उवउत्तो । कयकारियाऽणुमोयण-विवज्जियं चेव गिण्हेज्जा ॥२७६८॥
 अह तस्सऽभिगमणाउ, पुव्वाउत्तं तु भत्तस्सयाई । कप्पइ आहारणं, पच्छाउत्तं तु नो कप्पे ॥२७६९॥
 तस्स य भिक्खुद्वाए, घरप्पविट्ठस्स जुज्जए वोत्तुं । पडिमोवगयस्स महं, भिक्खमऽहो देह गिहिणो त्ति ॥२७७०॥
 एवं च विहरमाणो, को सि तुमं इय परेण सो पुट्ठो । सइहो सावगपडिमा-पडिवन्नो हं ति पडिभणइ ॥२७७१॥
 एवं उक्कोसेणं, एक्कास्स-मास जाव विहरेइ । एगाहादियरेणं, सेसासु वि इय जहन्नेणं ॥२७७२॥
 सम्मत्तासु य एयासु, कोवि धीरो गहेज्ज पव्वज्जं । अन्नो गिहत्थभावं, वएज्ज पुत्ताऽऽपडिवंधा ॥२७७३॥
 गेहड्डिओ य संतो, पायं पम्मुक्कपाववावारी । सइ सामत्थे सीयंत-जिणगिहाऽई पडियरेज्जा ॥२७७४॥
 तदऽभावे साहारण-दव्ववएण वि करेज्ज तच्चित्तं । साहारणऽत्थविणिओग-विसयमिय नवरि जाणेज्जा ॥२७७५॥
 जिणभवणं १ जिणविंवं २, तह जिणविंवाण पूयणं तइयं ३ । जिणपव्वयणपडिच्चद्वाइं, पोत्थयाणि य पसत्थाइं ४ ॥२७७६॥
 निव्वाणसाहगुणाण, साहगा साहुणो, य ५ समणीओ ६ । सद्धम्मगुणाऽणुगया, सुमावगा ७ साविगाओ तहाट ॥२७७७॥
 पोसहसाला ९ दंसण-कज्जं पि तहाविहं भवे किंपि १० । एवं दस ठाणाइं, साहारणदव्वविसओ त्ति ॥२७७८॥
 तत्थ य समणा अणियय-विहारचरियाक्रमेण जहसुत्तं । अणुपुव्वेण पुराईसु, मास-चउमासकप्पेण ॥२७७९॥

पडिवंधपरिचाएण, दब्बखेत्ताऽऽइएसु विहरंता । तह सावगा वि वाणिज-तित्यजत्ताऽऽइकज्जेण ॥२७८०॥
 मुणियाऽऽगमपरमत्था, जिणसासणपरमभचिसंजुत्ता । गामाऽऽगरनगराईसु, किर चरमाणा पयत्तेण ॥२७८१॥
 मग्गाऽणुलग्गगामाऽऽइएसु, जिणभवणपसुहनियपव्वं । गामदुवारऽब्भासाइ-संठियं पसिणयंति जणं ॥२७८२॥
 तव्वयणाओ अत्थि च्चि, सम्मसज्जग्गम जिणगिहाऽईयं । गच्छंति तत्थ विहिणा, पमोयभरपुल्लइयसरीरा ॥२७८३॥
 जइ ताव थिरा ता पढम-मेव च्चिअवंदणं जहुत्तविहिं । काऊणं जिणगेहम्मि, भग्गलुग्गाइ पेहंति ॥२७८४॥
 अह ऊसुगत्तणं ता, संखित्तयरं पि ण्णमिउं पच्छा । तस्सडियपडियमंगं, पेहंति होज्ज तं क्ह वि ॥२७८५॥
 तत्तो कुणंति सामत्थ-संभवे सावगा उ तच्चित्तं । तदेसणादुवारेण, चेव मुणिणो वि जहजोगं ॥२७८६॥
 अहवा सदेसपरदेस-गामनगराऽऽगराइठाणेषु । सच्चरियजणाऽऽइन्नेसु, सावगेहिं विरहिएसु ॥२७८७॥
 परिदुब्बलसावगसंग-एसु वा उदयिवत्थुपरिसेसु । जं होज्ज जिणघरं जिण-सिणपरिसडियपडियांइ ॥२७८८॥
 विहडियसंधिचयं वा, परिखीणदुवारदेसपिहणं वा । देसणपयदुमुणिजण-सुहाउ तं अहव लोगातो ॥२७८९॥
 सोच्चा किंपि कहिं पि व, दट्ठुं संयं सावगो विचित्तेजा । अणुरत्तअट्ठिमिंजो, जिणसासणभत्तिरागेण ॥२७९०॥
 केणाऽवि पुननिहिणा, इयरूवजिणालयं कुणंतेण । परिपुंजिजण धरिओ, नियजसपसरो अहं मन्ने ॥२७९१॥
 किंतु इय निविडघडणे वि, अहह ! कालेण विहियमिह खूणं । अहवा विणस्सरा चिय, सव्वपयत्था भवसमुत्था ॥२७९२॥

ता अहमऽहुणा भंजेमि, एयकूखूणं तहा कए य इमं । भवगचंस्तोणिवाडिय-जणहत्थाऽऽलंघणं होही ॥२७९३॥
 इति चिंतिज्जण जइ तं, सत्तो समयमेव सुंदरं काउं । ता एक्को चिय कुणइ, सको काउं अह न एक्को ॥२७९४॥
 ता अन्नेसिं पि हु सावगाण, जाणाविउं तमऽल्यं तो । तव्विसयमऽब्भुवगमं, कारावेज्जा भणिइकुसलो ॥२७९५॥
 अह जह सो तह ते वि हु, असमत्था तल्य पत्थुए अत्थे । अनो वि नऽत्थि तक्कज-कारओ को वि जइ ताहे ॥२७९६॥
 इह अंतरम्मि साहा-रणस्स दव्वस्स होइ तं विसओ । न हु साहारणदव्वं, वएज्ज धीमं जहकूहं पि ॥२७९७॥
 सीयंतजिणगिहाइ वि, नो वडेज्जा अओ उ अन्नत्तो । दव्वाऽभावे साहा-रणं पि विवेज्जसु तहाहि ॥२७९८॥
 जिन्नं नवीकरेज्जा, १सिन्नं पुण संठवेज्ज ल्हसियं च । पुणरवि संपधरेज्जा, सडियं च पुणो वि संधेज्जा ॥२७९९॥
 पडियं समुद्धरेज्जा, लिंपावेज्जा य विगयल्लेवं च । विगयल्लुहं च २छुहावेज्ज, देज्ज पिहणं च अपिहाणो ॥२८००॥
 तह कलसाऽमलसारग-पट्ठंभाऽड्यं तदंगं च । सडियपडियं तहा पडिय-खंडिच्छिड्डुं च पायारं ॥२८०१॥
 एसाईयं अन्नं पि, तगयं परिविसंहुलं दट्ठुं । सम्मं समारएज्जा, सव्वं सव्वप्पयत्तेण ॥२८०२॥
 साहारणदव्वेण वि, तं जिणगिहमुद्धरावियं संतं । गुणरागिपेच्छगाणं, होइ धुवं बोहिलाभकए ॥२८०३॥
 पुढवाइयाण जइ वि हु, होइ विणासो जिणिंदगिहकरणे ।
 तव्विसया तह वि सुदिट्ठि-णोऽत्थि नियमेण अणुकंपा ॥ ॥२८०४॥
 एयोहिंतो बुद्धा, विरया रक्खंति जेण पुढवाई । तत्तो निव्वाणगया, अत्राहगा आभवमिमाणं ॥२८०५॥

रोगिसिखावेहाऽऽसु, वेज्जकिरिया व सुणउत्ता उ । परिणामसुंदर च्चिय, चेद्धा संवाहजोणे वि ॥२८०६॥
 इय जिणभवणद्वारं, भणियं जिणविंबदारमऽह भणिमो । तत्थ पुराऽऽसु सवंग-संगयं अत्थि जिणभवणं ॥२८०७॥
 किंतु न तत्थऽत्थिजिणिंद-विंबमंतो जओ उ केणाऽवि ।

तमवहीरियं व होज्जा, भणं व विलुंगियं च तओ ॥
 पुव्वुत्तविहाणेणं, साहारणदव्वमवि समादाय । नियसामत्थाऽभावे, सम्मं कारेज्ज जिणविंबं ॥२८०८॥
 कारित्ता जिणविंबं, निरुवमरूचं ससिं व सोमं च । पुव्वुत्तजिणिगिहे तं, उच्चियविहीए पड्डेज्जा ॥२८०९॥
 तं च गुणरागिणो केई, पेच्छिउं उच्छलंतरोमंचा । बोहिं लभेज्ज अन्ने, जिणदिक्खं तस्मिं चैव भवे ॥२८१०॥
 जइ पुण अणज्जजणसंगएसु, खिज्जंतवत्थुपुरिसेसु । पच्चंतदेसवत्तिस्सु, सावगजणवज्जिएसुं च ॥२८११॥
 गामनगराऽऽगराइसु, जिणभवणं होज्ज नवरि जज्जरियं । जिणविंबं पुण सवंग-सुंदरं दरिसणीयं च ॥२८१२॥
 तत्थ अणारियजणकीर-माणआसायणाऽऽइदोसभया । तत्तो जिणालयाओ, तहड्डियाओ वि कड्ढित्ता ॥२८१३॥
 जिणविंबं अन्नस्मिं वि, संचारेज्जो पुराइए उच्चिए । अब्बत्तो संचारण-सामग्गीए पुण अभावे ॥२८१४॥
 साहारणदव्वाओ, तस्सामग्गिं करेज्ज जहजोगं । एवं च कए के के, न बोहिवीयाऽऽण्णो सुगुणा ॥२८१५॥
 इय जिणविंबद्वारं, भणियं जिणयूयदारमऽह भणिमो । तत्थ सुचरियजणइद्धत्त-पमुहगुणजुत्तखेत्तेसु ॥२८१६॥
 अणहं जिणिंदभवणं, अणहं जिणविंबमऽवि परं किंतु । न कुओ वि पत्तियामेच-मऽवि तहिं किं पि पूयंगं ॥२८१७॥

होइ ति संयं ददुहुं, पुव्वुत्तिविहीए अहव सोऊणं । तो मेलिय सव्वे वि हु, तप्पुरगामाइमयहरगे ॥२८१९॥
 साहू व सावगो वा, सुनिउणवयणेहिं पन्नवेज्ज जहा । इह तुम्हे चेव परं, एकूके धन्ना न अन्ने उ ॥२८२०॥
 जाण किंर सन्निवेसे, इयरूवाइं विचिच्चभत्तीणि । दीसंति किच्चाणं, मणोहराणं तहउन्नं च ॥२८२१॥
 सव्वे वि पूयणिज्जा, सम्मं सव्वे वि वंदणिज्जा य । सव्वे वि अच्चाणिज्जा, तुम्हाणं देवसंघाया ॥२८२२॥
 तह कीस इह न संपइ, पूया जुत्तं न चेव तुम्हाणं । पूयंउतरायकरणं, देवाणेमाइएहिं च ॥२८२३॥
 वयणेहिं ते सम्मं, उवरोहेज्जा अणिच्छमाणेसु । अन्नत्तो पूयाउसं-भवे य साहारणं पि धणं ॥२८२४॥
 दाउं तत्थाऽऽवासिय-मालागाराऽइलोयहत्येण । पूयं धूवं दीवं च, संखसदं च कारेज्जा ॥२८२५॥
 एवं च कए ठाणाऽणु-रागकारीण भव्वसत्ताण । कप्पदुदुमो व्व उत्तो, नूणं गेहंउणो चेव ॥२८२६॥
 ददुहुं पूयाऽइसयं, परमगुरूणं जिणाण विंबेसु । वंधंति बोहिवीयं, जीवा संजायवहुमाणा ॥२८२७॥
 एवं पूयादारं, सम्मं संखेवओ समकूवायं । वोच्छं गुरूवप्सा, पोत्थयदारं पि अह तत्थ ॥२८२८॥
 अंगोवंगनिवद्धं, अणुओगचउक्कओवओगिं वा । जोणीपाहुडजोइस-निमित्तगब्भइत्थमऽवरं वा ॥२८२९॥
 जं सत्थं जिणपवयण-परमुन्नइकारणं महत्थं च । वोच्छिज्जंतं दिट्ठं, सुयं च तं जइ लिहावेउं ॥२८३०॥
 समयमसमत्थो अन्नो य, नऽत्थि जइ तल्लिहावगो कोई । ता साहारणदब्बेण, तं लिहावेज्ज बुद्धिक्कए ॥२८३१॥

॥२८३२॥
 ॥२८३३॥
 ॥२८३४॥
 ॥२८३५॥
 ॥२८३६॥
 ॥२८३७॥
 ॥२८३८॥
 ॥२८३९॥
 ॥२८४०॥
 ॥२८४१॥
 ॥२८४२॥
 ॥२८४३॥
 ॥२८४४॥
 ॥२८४५॥

तिसरं चउस्सर बहुस्सरं च, विहिणा लिहाविऊणं च । तप्पोत्थयाइं सुवियइह-संघट्टाणेषु डावेज्जा
 जे गहणधारणाए, पडुया ओयस्सिणो वईकुसला । पइभाऽऽगुणसमेया, ताण समप्पेज्ज विहिपुव्वं
 आहारवसहिवत्थाऽऽइहिं, काऊणुवगहं ताग । सासणवन्ननिमित्तं, कुज्जा तव्वायणविहिं च
 अद्धरिसिणीयमऽन्नेसिं, सासणं कयमिणं कुणंतेणं । थिरया नवधम्ममाणं, चरणगुणणं विसुद्धी य
 अब्बोच्छिची जिणसासणस्स, भव्वाऽणुकंपणं अभयं । सत्ताण य ता एत्थं, पयट्ठियव्वं जहासत्तिं
 पोत्थयदारं भणिऊण, भन्नई साहुदास्मऽह तत्थ । वत्थाऽसणपत्तोसह-भेसज्जाऽऽइसमत्थं पि
 फासुयमऽकयमऽकारिय-मऽणुमयं क्कोडिनवगपरिसुद्धं । उस्सग्गेणं मुणिपुंग-वाण संजमकए देज्जा
 संजमपोसकए चिय, जइ जइदाणं कहं तयडाउ । एमेव पुढविकायाइ-हिंसणं होइ जुत्तं ति
 “संथरणम्मि असुद्धं, दोण्ह वि गिण्हत्तं तयाणऽहियं । आउर-दिट्ठतेण, तं चेव हियं असंथरणे”
 चोरहरिओवहिंत्तं, गाढगिलाणत्तमोवत्तिंत्तं । एमाई अन्नं यि हु, अववायपयं पडुच्च पुणो
 वत्थाऽसणाऽऽइयाणं, ओसहभेसज्जमाऽऽइयाणं च । जइ सव्वोवाएहिं, अहागडाणं न संपत्ती
 तो कीयगडाऽऽइणि वि, संपाडेज्जा हु सपरसामत्था । अह अन्नत्तो तस्सत्ति-संभवो नेव से अत्थि
 संपाडेज्जा इय अंतरम्मि, साहारणेण सो सम्मं । साहू वि ताणि गिण्हइ, छड्डणचित्तो अवन्नाए
 जं उस्सग्गनिसिद्धाहं, जाइं दव्वाणि संथरे मुणिणो । कारणजाए जाए, सव्वाणि वि ताणि कप्पंति

चोयग आह-

जं चिय पए निसिद्धं, तं चिय जह कण्णई पुणो तस्स । एवं होइ अणवत्था, न य तित्थं नेय सच्चं तु ॥२८४६॥
उम्मत्तवायसरिसं खु, दंसणं न विय कण्णउक्कणं तु । अह ते एवं सिद्धी, न होज्ज सिद्धी उ कस्सेवं ॥२८४७॥

आयरिय आह-

न वि किंचि अणुनायं, पडिसिद्धं वा वि जिणवरिदेहिं । एसा हु तेसिमाज्जा, कज्जे सच्चेण होयव्वं ॥२८४८॥
किंच-

दोसा जेण निरुमंति, जेण खिजंति पुव्वकम्माइं । सो सो मोक्खोवाओ, रोगाज्वत्थालु समणं व ॥२८४९॥
उज्जुयमग्गुस्सग्गो, अववाओ तस्स चैव पडिवक्खा । उस्सग्गा विणिवइयं, धरेइ सालंगमज्जवाओ ॥२८५०॥
धावंतो उच्चाओ, मगन्नू किं न गच्छति कमेग । किं वा मउई किरिया, न कोरई असहओ तिकूवं ॥२८५१॥
उन्नयमज्जेक्ख निवस्स, पासिद्धी उन्नयस्स निन्नाओ । इय अन्नोन्नपसिद्धा, उस्सग्गज्जवाय दो तुल्ला ॥२८५२॥
जावइया उस्सग्गा, तावइया चैव होति अववाया । जावइया अववाया, उस्सग्गा तत्तिया चैव ॥२८५३॥
सट्ठाणे सट्ठाणे, सेया बलिणो य होति खलु एए । सट्ठाणपरट्ठाणा य, होति वत्थूउ निष्फन्ना ॥२८५४॥
संथरओ सट्ठाणं, उस्सग्गो असहुणो परट्ठाणं । इय सट्ठाण परं वा, न होइ वत्थु विणा किंचि ॥२८५५॥
अववाओ वि ठियस्स हु, गीयस्स य पुट्टकारणे नेओ । अलमज्जपसंगमणणेण, पत्थुयं चैव अह भणिमो ॥२८५६॥

सगाऽऽइलामे, चएज साहू असुद्धए विहिणा । पगुणत्तं आलोयइ, असुद्धमऽन्नाइ जं भुत्तं ॥२८५७॥
 इय जह साहुदारं, समणीदारं पि तह वियाणेज्जा । नवरं इत्थित्ताओ, तासिमज्जायाण बहुलत्तं ॥२८५८॥
 परिपिक्कसाउफ़लभर-वदसिमाओ हवति अज्जाओ । गुत्तिवइपरिगियाओ वि, सव्वगम्माउ पयईए ॥२८५९॥
 ता ताण परमजत्तेण, सव्वओ निच्चरक्खणीयाण । जइ पच्चणीयदुस्सील-लेयवसओ भवेऽणत्थो ॥२८६०॥
 ता साहारणदव्व-प्पयाणविहिणा वि सयमऽसामत्थे । कुज्जा संजमपच्चूह-कारिविद्धंसणं सम्मं ॥२८६१॥
 भणियं समणीदारं, सावगदारं भणामि तहियं च । धम्माणुरत्तचित्तो, धम्माऽणुद्वाणनिरओ य ॥२८६२॥

जइ कहवि गुणपहाणो, सुसावओ वित्तिदुव्वलो होइ ।

अत्थि य वणिक्कला से, दविणविणासी य जइ नो सो ॥

ताहे साहारणदव्वओ वि, काज्ज कं पि हु ववत्थं । ववहारनिमित्तं तस्स, मूलरासिं समप्पेज्जा ॥२८६३॥
 अह निव्विन्नाणो तह वि, अद्धपायाऽइ देज्ज से अहवा । जइ नो वसणोवहओ न, कलहणो नेय पिसुणो य ॥२८६४॥
 करकच्छाऽइसु सुद्धो, पवन्नदक्खिन्नविणयसारो य । तत्तो कम्मकरंतर-ठणे सो चिय धरेयव्वो ॥२८६५॥
 समधम्मवत्तिणो वि हु, तव्विवरीयस्स धारणे नियमा । संभवइ अप्पणो पव-यणस्स खिसापयं लाए ॥२८६६॥
 एवं सावगदारं व, साविगादारमऽवि वियाणेज्जा । सविसेसमऽह विहेया, तच्चिंता अज्जियाणं व ॥२८६७॥
 एवं च कुणेतं, तेणं जिणसाणस्स धीरेणं । अब्बोच्छित्तिनिमित्तं, परमपयत्तो कओ होइ ॥२८६८॥

अहना—

एवं विहिण् विहियं, सम्मत्ताऽऽहुणपकूवाइत्तं । सव्वन्नुसासणं पि य, पभाविंयं होइ तेणेव ॥२८७०॥
अविभाधियसपरजणो, अणविक्खियसरिसजाइउवयारो । सहधम्मयरा मह बंध—व त्ति निच्चं विचिं तितो ॥२८७१॥
साहम्मियाण सड्ढो, करेइ संसुमरणं पगरणेसु । संभासणं च दिट्ठाण, पूयणं पूगमाईहिं ॥२८७२॥
पडियणं रोगाईसु, विस्सामणमऽद्दगमणखिन्नाणं । ताग सुहेण सुहिंत्तं, तग्गुणउभायणं चेव ॥२८७३॥
अवराहगोवणं डोयणं च, बहुगुणअवंझलाभम्मि । ववहारे सीयंताण, सारणं धम्मकिच्चेषु ॥२८७४॥
दोसाण सेवणे वा—रणं तहा चोयणं सुमहुरेहिं । वयणेहिं तेहिं परुसेहिं, चेव पडिचोयणं वहुसो ॥२८७५॥
सइ सामत्थे उवडंभ—करणमऽह वित्तिदुव्वलाणं च । पडियारकरणमऽच्चन्त—वसणगत्तानिवडियाणं ॥२८७६॥
नीसेसधम्मकज्जुजयाण, साहेज्जकरणमज्जवरयं । दंसणनाणचरित्ते, ठियाण सम्मं थिरीकरणं ॥२८७७॥
इय बहुविहप्पगारं, साहम्मियवच्छलत्तणं नियमा । कुणमाणो सड्ढो तित्थ—बुड्ढमज्जहं जणइ भुवणे ॥२८७८॥
एवं पंसगपत्तस्थ—जुत्तमऽक्खायसाविगादारं । पोसहसालादारं पि, संपयं संपवक्खामि ॥२८७९॥
सुस्सामिपरिण्हिएसु, तहय सुविसिड्डज्जणसमिद्धेसु । गामनगराऽऽगराइसु, पोसहसाला सडियपडिया ॥२८८०॥
जइ होज होज सड्ढा य, तत्थ भवभीरुणो महासत्ता । निच्चं पि छव्विहाऽऽवस्स—याइसद्धम्मकम्मरया ॥२८८१॥
नवरि तहाविहलामं—ज्तरायकम्मोदयस्स दोसेण । सव्ववसाया वि हु कट्ठ—कप्पणा होंति निव्वाहा ॥२८८२॥

उद्धरिउमणा वि न चेव, सत्तिमंता तमुद्धरेउं जे । वियलियपक्खा सलहा व. अप्पयं दीवए पडिय ॥२८८३॥
 ता सह सत्तीए सयं, अन्नत्तो देसणं व काउणं । उभयाऽभावे साहा-रणाओ तं उद्धरावेज्जा ॥२८८४॥
 एवं समुद्धराविय-पोसहसालो विहीए सो धन्नो । अन्नेसिं सुपवित्ती-निबंधं होइ नियमेण ॥२८८५॥
 दंसाई अगणिंते, पोसहसामाईयं पवत्ते उ । संवेगभावियमई, ज्ञाणऽज्झयणं करेते उ ॥२८८६॥
 ददूट्ठण तत्थ सइढे, केइ निबंधंति बोहवीयाइ । अन्ने उ लहुयकम्मा, एत्तो चिय संपवुज्झंति ॥२८८७॥
 तित्थस्स वन्नवाओ, गुणरागीणं तहा पवित्ती य । अब्बोच्छित्ती तित्थे, अभयं घोसावियं लोए ॥२८८८॥
 एत्तो जे पडिबुद्धा, नियमा निव्वाणभायणं ते उ । ता तक्कयवहणाउ, विमोइया होति जीवा उ ॥२८८९॥
 जइ वि नियनियगिहेसु, आणंदाईण पुरिससीहाणं । एक्केक्कगणुवासग-दसापमोक्खेसु सत्थेसु ॥२८९०॥
 पोसहसालाओ वन्नियाओ, न तहा वि संबवइ दीसो । सुबहूणं साहारण-पोसहसालाए भणणे वि ॥२८९१॥
 जम्हा सुबहूणं मीलगम्मि, सविसेसभाविणो सुगुणा । सम्मं अब्बोन्नकया, अणुहवसिद्ध चिय तहाहि ॥२८९२॥
 अब्बोन्नविणयकरणं, अन्नोन्नं सारणाऽऽइकरणं च । धम्मकहावायणपुच्छ-णाऽऽइसज्झायकरणं च ॥२८९३॥
 सज्झायपरिस्संताण, तह य विस्सामणाऽऽइकरणं च । अब्बोन्नं सुहदुक्खाइ-पुच्छणं धम्मबंधूणं ॥२८९४॥
 सुत्तस्यतदुभयाणं, तुट्ठाणं संधणं च अब्बोन्नं । अब्बोन्नं दिट्ठस्सुय-सामायारीए परिकहणं ॥२८९५॥
 अब्बोन्नसुयऽल्ल्याणं, विसयविभागम्मि ठावणं सम्मं । कायन्वं जोगविसए, विहिअविहिनिरूवणं च मिहो ॥२८९६॥

पुच्छा य एकपोसह-सालामिलियाण होइ अन्नोन्नं । सइ निव्वहंतगेय(-धम्मञ्जखणगोयरा तत्तो
 तन्निव्वहणुववूहा, इयरेसुच्छाहणं सुयविहीए । इय पेरणीयेपरग-भावेण गुणुव्वभो परमो
 एत्तो चिय ववहारे वि, रायपुत्ताऽऽयाण निदिहं । धम्मवखणस्स करणं, पोसहसालाए एक्काए
 एवं किर सुवहूण वि, सुसावयाणं सुधम्मकरणाय । पोसहसाला एक्का, जुत्त त्ति कयं पसंगेण
 पोसहसालादारं, गुरूवप्सेण साहियं एयं । दंसणकज्जदारं, दरिसेमि संपयं किंपि
 दंसणकज्जं नेयं, चेइयसंवाइगोयरं जमिह । अवितक्किं कया वि हु, विसेसकिच्चं तहारूत्रं
 तं पुण दुविहं इहं, अपसत्थपसत्थभेयओ जाण । तत्थाऽपसत्थं तं, जं पडणीयाऽऽदारेण
 तित्थयरभवणपडिमा-भवंतंभंगाऽऽयाऽणुवद्धाणं । संघोवद्वहोभगरूत्रं, पडणीयकयमऽहवा
 देवादायाऽऽइकरावणाऽऽइ-विसयं च जं पसत्थं तं । तत्थ दुगे वि हु रायाइ-दंसणं संभवइ पायं
 तं च न विणोवयारं, तदऽसंपत्ती जया उ अन्नत्तो । ता साहाणदव्वाओ, तं विचिंतेज उचियन्नु
 एवं च कए के के, न उभयलोगुव्वभा गुणा तस्स । इह लोयम्मि किच्ची, परलोए सुगइगामित्तं
 चेइयकुलगणसंवे, आयरियाणं च पवयणसुए य । सन्वेसु वि तेण कयं, एत्थ जयंतेण जहजोगं
 साहारणस्स जम्हा, चेइयभवणाऽऽइयं इमं चेव । वुत्तं दसगं विसओ, ता धन्नाणं खु एत्थ मई
 इह होज कस्सइ मई, ठाणगदसगं इमं न हु कहिंपि । वुत्तं जिणुत्तसुत्ते, न परत्तं पुण पमाणत्ते

॥२८९७॥

॥२८९८॥

॥२८९९॥

॥२९००॥

॥२९०१॥

॥२९०२॥

॥२९०३॥

॥२९०४॥

॥२९०५॥

॥२९०६॥

॥२९०७॥

॥२९०८॥

॥२९०९॥

॥२९१०॥

स इमं वत्तव्वो हंत !, समुदियं नो कहिं पि भणियमिणं । भेएणं पुण सुत्ते, भणियं चिय बहुसु ठाणेसु ॥२९११॥
 तह साहारणदव्वं, पयडं चिय ताव दंसियं सुत्ते । चेइयदव्वं साहा-रणं च इच्चाइवयणेहिं ॥२९१२॥
 तस्स विणिओगठाणं पि, अत्थओ भणियमेव भवइ धुवं । इह पुण दसहा जिणमंदि-राऽऽइरूवेण तं चेव ॥२९१३॥
 विसयविभागेण फुडं, निरुवियं भव्वज्जणहियऽट्टाए । आगमविरोहविरहेण, कुसलवंधिक्कहेउ च्चि ॥२९१४॥
 जिणभवणाऽऽइपयाणं, एक्कंमि वि कया य पडिवत्ती । पुन्ननिमित्तं जायइ, किं पुण ताणं समुदियाणं ॥२९१५॥
 साहारणं च दव्वं, आरंभंतस्स तदिणाओ वि । जिणभवणं पमुहेसु, जायइ सन्वेसु पडिवत्ती ॥२९१६॥
 जं तस्स साऽणुबंधो, पधावइ पढममेव समकालं । तन्विसयसव्वदव्व-कूखेत्ताऽऽइसु चित्तपडिबंधो ॥२९१७॥
 तम्हा नियदव्वाओ, किंचि विहवाऽणुसारओ चेव । परिचिन्तिऊण साहा-रणस्स पारंभगा जे उ ॥२९१८॥
 जे य अणिंदियविहिणा, पइदिणमेयं नयंति परित्ठुडिं । परिवाल्यंति जे वि य, अचलियचित्ता महासत्ता ॥२९१९॥
 जे वि य पुव्वुत्तक्रमेण, चेव जुंजंति त जहाजोगं । तित्थयरनामगोत्तं, कम्मं वंधंति ते धीरा ॥२९२०॥
 पइदिणतन्विसयपवइढ-माणमाणसविसेसपरिओसा । नारयतिरियगइदुगं, ते नूण नरा निरुंभंति ॥२९२१॥
 संपजंति कया वि य, न वंधगा अयसनीयगोत्ताणं । जायंति य सविसेसं, निम्मलसम्मत्तरयणधरा ॥२९२२॥
 धी पुरिसो वा पच्छा वि, तत्थ रित्थं नियं पयच्छइ जो । सो कछाणपरंपर-मऽवियपं पावए परमं ॥२९२३॥
 इह लोणे चिय जायइ, नियजसपब्भारभरियमुवणयलो । पुण्णाऽणुबंधिसंपय-सामी भोई सुपरिवारो ॥२९२४॥

जंमंतरम्मि उत्तम-देवो तदणंतरं सुकुलउत्तो । तत्तो चरित्तसंपत्ति-भायणं तयणु सिद्धो वि ॥२९२५॥
 किं बहुणा भणिएणं, जइ ता न हु तब्भवेण से मोक्खो । ता तइयसत्तमेसु, अट्टमयं पुण न लंवेइ ॥२९२६॥
 जे पुण तम्मूढमणा, वामोहेणं कहिं पि केणाडवि । नियपक्खवायवसगा, एकम्मि चेव जिणभवणे ॥२९२७॥
 जिणविंवे वा मुणिसाव-गाऽइए वा वि एकहिं चेव । न य सव्वजिणगिहाऽईसु, सम्मं पुव्वोदितविहीए ॥२९२८॥
 वेचंति वंचगा पव-यणस्स ते कुगतिगामिणो जेण । तारिसपवित्तिओ ते, सासणवोच्छेयमिच्छंति ॥२९२९॥
 भणियमियकालविगमण-पडिदारं सप्पसंगमडवि तइयं । बुच्चइ चउत्थमेत्तो, पुत्तपडिवोहपडिदारं ॥२९३०॥
 अह पुव्वपवंचियनिच्च-किच्चनिच्चलनिलीणनियचित्तो । केवइए वि हु काले, बोलीणे वाहिविरहेण ॥२९३१॥
 पुत्तपयपरिणइं पेच्छि-ऊण सविसेसवडिउच्छओहो । आराहणाडभिलासी, सुसावगो जायवेरगो ॥२९३२॥
 निविडपडिबंधं धुर-मण्डुदुरं पुत्तगं समाहूय । भववेरगगरीए, गिराए एवं पयंपेआ ॥२९३३॥
 वच्छ ! नियच्छसु पर्यईए, दारुणत्तं भवस्स एयस्स । जम्हा इह दुल्लभं, पढमं पि जियाण मणुयत्तं ॥२९३४॥
 मरणस्स संचयारो, जम्मो अच्चंतकट्टुसंटुप्पा । संज्झभरायचवला य, संपया पयइओ चेव ॥२९३५॥
 भीमा रोगभुयंगा, विवलत्तं निंति थेवकाले वि । वडविडविबीयतुच्छो, साऽवाओ वि य सुहाऽणुभवो ॥२९३६॥
 सुरगिरिगरुयां आव-डंति दुक्खां परमतिक्खां । अणुपयमण्डुलगाओ, वियरंति आवयाओ वि ॥२९३७॥
 निच्छियभाविवियोगा, सव्वे वि हु लट्ठइडुसंजोगा । उपजंतमणोरह-पच्चूहा एइ मच्चू वि ॥२९३८॥

न य लखिबज्रह एत्तो, मरिज्जं पेच्च कत्थ गंतव्वं । एवंविहा य दुलहा, पुणो वि सद्धम्मसामग्गी ॥२९३९॥
 ता वच्छ ! न जावज्ज वि, कवलज्जिह मह जरापिसाईए । तणुपंजरमज्वलत्तं, वच्चंति न इंदियाइं पि ॥२९४०॥
 उट्ठाणवलपरक्कम—वियलत्तणमडवि न जाव आवडइ । ताव तुहाऽणुनाए, परलोयहिंयं पवज्जामि ॥२९४१॥
 अह कन्नकुहरकडुयं, विओगसंमयगं गिरं सोच्चा । गिरिगरुयमोगरेणा—ऽऽहओ व्व पाहाणपडिओ व्व ॥२९४२॥
 मुच्छानिमीलियऽच्छो, ताविच्छसरिच्छआणणच्छओ । उप्पन्नमन्नुवलिरऽवस्व—राए वाणीए नियज्जणं ॥२९४३॥
 सोगविगलंतनेत्तो, पुत्तो जंपेज्ज ताय ! हा कीस । एवमऽकंडुडुमर—प्पायं वयणं समुच्छवसि ॥२९४४॥
 अज्ज वि न पत्थुयऽत्थस्स, को वि संपज्जईह पत्थावो । अज्जवसायाओ इमाओ, ताय ! ता संपयं विस्स ॥२९४५॥
 तो जणो से जंपेज्ज, पुत्त ! अच्चंतविणयपडिबंधो । संजायपलियसंगं, ममोत्तिमंगं न किं नियसि ॥२९४६॥
 संचलियसंचयऽडिं, न कायजडिं पि किं पलोएसि । इसिपयासे वि न किं, विचलंति दंतपंतिं पि ॥२९४७॥
 लोयणबलियं नो नयण—जुवलियं किं न पेहसे वच्छ ! । वलिसंतयं सरीरत्त—यं पि निन्नहुलायनं ॥२९४८॥
 पवरपरक्कमनिव्वत्त—णिज्जकज्जोवजायसंदेहं । देहं बिंबं व रविस्स, पच्छिमाऽऽसाविलंबिस्स ॥२९४९॥
 पव्वभट्टलुसोहं, न वा विभावेसि किं तुमं वच्छ ! । जेणाऽकालं जंपसि, पत्थावे पत्थुयऽत्थस्स ॥२९५०॥
 लद्धूण हि मणुयत्तं, जिणधम्मजुयं गिहीणमिणमुचियं । जं अब्भुज्जयीविय—मंते अब्भुज्जयं मरणं ॥२९५१॥

किञ्च—

विहियं नि'दियदमणं, काऊण मणोनिरुंभणं जेण । लद्धं पि माणुसत्तं, अहह ! गयं निष्फलं तस्स ॥२९५२॥
 ता पुत्त ! समणुमन्नसु, सुणुरिसंचरियाणुणुरूखमऽहमिन्दिं । मगं समणुसरामि, अह पुत्तो जंयए ताय ! ॥२९५३॥
 कत्थ इमं तुह तेलोक्क--विम्हउण्णायगं तणुसरूवं । कत्थ व तदन्नहाकरण--कारणं चिंतियमिणं ते ॥२९५४॥

तहाहि—

कट्ठाणुट्ठाणमिमा, सुक्कोमला तुह तणू कंहं सहिही । तिब्वाऽय्यवं दुमो चिय, विसहह न उणो कमलमाला ॥२९५५॥
 जं जत्थ वत्थु जुज्झइ, काउं तं तत्थ कुणइ क्किर विवुहो । किं कुणइ कट्ठकुंडम्मि, को वि वालो वि हव्वन्नहं ॥२९५६॥
 एवं तुज्झ तणूए, मणहरलायन्नकंतिक्कलियाए । होइ तवाऽणुट्ठाणं, कीरंतं नणु विणासाय ॥२९५७॥
 ता ताय ! निययवलवीरिय--पुरिमकारपरक्कमे कमसो । सफलत्तं नेऊणं, कट्ठाणुट्ठाणमाऽय्यरसु ॥२९५८॥
 अह ईसिहसणवसविहड--माणलट्ठोड्डडलं किं'चि । दीसंतदन्तपंतिं च, पुत्तमेवं भणेज्ज पुणो ॥२९५९॥
 वच्छ ! ममोवरि गुरुनेह--मोहिओ तेणमेवमुल्लवसि । कहमज्जहा विवेए, संते एवं हवइ वयणं ॥२९६०॥
 किं न कयं पुत्त ! मए, मणुस्सज्जमंमि जमुचियं किच्चं । सुविसिट्ठलोयहिययस्स, तुट्ठिज्जणयं सह तहाहि ॥२९६१॥
 अणुरूचवट्ठाणवयणा, नीया लच्छी सलाहणिज्जत्तं । आरोवियभाक्खम--खंधो य सुओ तुमं जणिओ ॥२९६२॥
 नियवंसपइयाणं, चिरणुरिसाणं कमो य अणुसरिओ । इय कयक्किओ संपइ, परलोयहियं करिस्सामि ॥२९६३॥
 जं पुण वलविरियपरक्कमाण, सहलत्तणाऽइयं तुमए । पुब्बिं ममोवइहं, तं पि न जुत्तं जओ वच्छ ! ॥२९६४॥

धम्माऽणुद्वाणस्स वि, कालो सो चेव होइ पुरिस्सस्स । सामत्थं जत्थ समत्थ-कज्जविसयं परिप्फुरइ ॥२९६५॥
 निरवज्जिंदियसामत्थ-जोगओ सइ परक्कमे चेव । सयलाण वि करणीयाण, पच्चलो जायए पुरिसो ॥२९६६॥
 जइया पुण सयलिंदिय-वेयल्लवसेण नीसहसरीरो । इह उट्ठिउं पि न तरइ, तइया किं कुणउ कायव्वं ॥२९६७॥
 जे धम्मअत्थकामा, नूणं तरुणत्तणंमि कीरंति । परिणयवयस्स ते चेव, होन्ति गिरिणो व्व दुल्लघा ॥२९६८॥
 जिणवयणघुणियतत्तस्स, सयलकिरियाकलावसज्जम्मि । बलसमुदयम्मि तम्हा, नरस्स धम्मज्जमो जुत्तो ॥२९६९॥
 वीरियसज्जो जायइ, तयो हि तणुमेत्तसाहणो नेय । कुलिसो निहइ गिरिं, कयाइ नो मड्डियापिंडो ॥२९७०॥
 पखिज्जिओ न सामत्थ-याए काउं तरेज्ज किंपि नरो । इच्छामि सबलविरिओ, काउं धम्मे मइं तेण ॥२९७१॥

तहा- ॥२९७२॥
 तं विन्नाणं सो बुद्धि-परिसो बलसमत्थया सा उ । जा उवओगं वच्चइ एगंतणेव अपहिए ॥२९७३॥
 ता पुत्त ! ममं हियइच्छियम्मि, अणुमन्निउं तुमं पि सयं । धम्मस्खणं कुणंतो, करेज्ज इहलोगकज्जाइं

जओ- ॥२९७४॥
 सद्धम्मकरणरहिए, अइक्कमंतं खणे वि अप्पाणं । सुसियं मनइ धीरो, पमायददंडचरडेहिं ॥२९७५॥
 कुज्जा य मइं सुधम्मे, जावज्ज वि पभवइ चिरं जीयं । संकिन्नीभूयम्मि, तम्मि किं कीरए पच्छा ॥२९७६॥
 जइयन्नं चिय धम्म-क्खणम्मि न पमाइयव्वयं तत्थ । सद्धम्मे निरयनरे, जं जायइ जीवियं सहलं

जे निचं धम्मरया, अमय चिय ते जए मया वि नरा । जीवंता वि मय चिय, ते उण जे पावपडिवद्धा ॥२९७७॥
जाइजरा मरणहरं, सद्धम्मरसायणं पिवेज सया । पीएण जेण जायइ, पुत्तय ! मणनिब्बुइ परमा ॥२९७८॥

तहा-

धम्मज्झाणेण मणं, तयऽणुद्वाणेण मणुयजम्मं पिं । पसमऽज्जेण य सुयं, पुत्त ! पयत्तेण सलहेज्जा ॥२९७९॥
इच्चाईवयोहिं, पुत्तो पडिवोहिओ समानो सो । अणुमन्नेज्जा पियरं, परलोयहियऽत्यविचाए ॥२९८०॥
पुत्तपडिवोहदारं, चउत्थमेत्थं मए समक्खायं । सुट्ठियवडणापडिदार-मिण्हि पंचमगमऽक्खामि ॥२९८१॥
अहं सो अहिगयसत्तो, कह कह वि तणुब्भवेणऽणुन्नातो । पइसमयमुत्तरोत्तर-वड्ढंतविसुद्धपरिणामो ॥२९८२॥
अप्पविणासाऽऽसंकाए, सुच्चमाणो व्व रागदोसेहिं । जोगो त्ति कलिय सहसा, सरिज्जमाणो व्व पसमेण ॥२९८३॥
पुव्वकयकम्मकुलसेल-दलणदंभोलिविब्भममऽदब्भं । चारित्ताऽऽराहणमुज्ज-एण चित्तेण पत्थिन्तो ॥२९८४॥
संसारसमुत्थसमत्थ-वत्थुविगुणत्तणं च भावेंतो । पेच्छन्तो सुहसुमिणे य, कम्मह्लाघववसेण जहा ॥२९८५॥
किर अज्ज मए पत्तो, पवित्तफलफुल्लसीयलच्छाओ । पवरतरू तच्छायाऽऽइ-एहिं आसासिओ य ददं ॥२९८६॥
उत्तारिओ य केणऽवि, पहाणपुरिसेण पयइभीमाओ । हत्थाज्वलंवदाणेण, सागराओ अपाराओ ॥२९८७॥
इच्चाइसुमिणदंसण-पमोयवसपसरमाणरोमंचो । पडिबुद्धो वि समानो, सविम्हयं इय विचिंतेज्ज ॥२९८८॥
एवंविहं न दिइं, न सुयं सुमिणं नया वि अणुभूयं । ता मन्ने कल्लणं, भावि ममं किंपि अह कहवि ॥२९८९॥

तपुन्पगरिसागरि-सिए व्व कालक्रमेण विहरंतो । पुव्वगविट्ठे सुट्ठिय-मुणिवद्दणो आगए सोच्चा ॥२९९०॥
आगमणेणं एएसिं, नूणं किं न भावि भदं मे । के वा निसामइस्सामि, नेव सिद्धं तंपरमत्थे ॥२९९१॥
पुवित्रं निसुए थिरपरि-विए य काहामइहं ति चिंतंतो । गच्छेज्ज गुरुसमीवे, पमोयभरमरियसव्वंगो ॥२९९२॥
काउं पयाहिणत्तिय-माणंदजलाउल्लच्छिविच्छोहो । तो पाएसु पडेज्जा, निडालताडियथराव्ढा ॥२९९३॥
अह पज्जुवासिऊणं, सोउं च तदंतिए समयसारं । सो एस सुमिणदिट्ठो, सुविसिद्धमहाकलो साही ॥२९९४॥
सो व्विय एसो हत्थाज्व-लंबदाया ममं समुइंतो । एवं विचिंतयंतो, पत्थावस्मि भणेज्ज गुरुं ॥२९९५॥
भयवमस्तुच्छविसप्पिर-मिच्छत्तजलप्पवाहपडहत्थं । दीसंतमहाभीसण-मोहमहावत्तसयकिन्नं ॥२९९६॥
अणवरयमरणजम्भण-महल्लकल्लोलवाउल्लियपारं । पइसमयभमिरवहुरोग-सोगमयरोरगाऽऽइन्नं ॥२९९७॥
पयईए गंभीरं, अणोरपारं च पयइओ चेव । पयईए य रउदं, अपत्तमुदं भवसमुदं ॥२९९८॥
पव्वज्जाणवत्तं, समारुहित्ता विलंघिउं एयं । निज्जामणेण तुमए, हत्थं वंछामि सुणिनाह ! ॥२९९९॥
अह धम्मसुरु पसरंत-भूरिकारुत्तमंथरपुडाए । अंतोफुरंतऽणुगह-वससवियासाए दिट्ठीए ॥३०००॥
अणुगिण्हंतो व्व समत्थ-तित्थजल्लहाणपूयपावं च । पकरिंतो महुरगिराए, तं च एवं पडिभणेज्जा ॥३००१॥
हंभो देवाणुप्पिय ! विन्नायसमत्थभवसरुवस्स । पडिवरुवपवस्सनिविरुत्त-सव्वविसयाऽभिलासिस्स ॥३००२॥
आसंसापंकविमुक्क-चित्तवित्तिस्स जियपमायस्स । पसमरसपाणपइखण-पवइहमाणप्पिवासस्स ॥३००३॥

परमसुखगणद्विविध-समयविहिसारसरणकालस्स । अच्चन्तं जुत्तमिमं, तुह काउं एत्थ पत्थात्रे ॥३००४॥
 आलोइऊण नवरं, पडिवन्नगुणाड्डयारुज्जुत्तो । मणवञ्छियं महायस !, करेसु निवज्जपच्चञ्जं ॥३००५॥
 एवं चिय गिहिणो पाउणंति, चिरचिन्नसुगिहिधम्मस्स । फलमड्ढवा पज्जेते, संयारगदिकखगहणेण ॥३००६॥
 तदज्जसंपत्तीए पुण, सामाइयभावपरिणया संता । सुमुणि व्व चत्तसंगा, भत्तपरिणं पवज्जेति ॥३००७॥
 इच्छामो अणुसद्धिं ति, कट्ठु बहुमन्निउं गुरुगिरं सो । चिरकालपुन्नवंछो च्चि, किं पि इय जंपइ सखेयं ॥३००८॥
 अहह ! न कहिंपि भयवं !, विन्नाओ वि हु मए अपुन्नेण । एत्तिपमेत्तं कालं, अच्चउ ता दंमणं तुम्ह ॥३००९॥
 अहवा च्चिउउ दंसण-छायासेवाइसंभवो ताव । कह कप्पपायवं पइ-विन्नाणं पि हु अपुन्नाण ॥३०१०॥
 सयलपुहवीपयाणं, पयडपयावो वि जह सहस्सकरो । निच्चमडविन्नाउ च्चिय, सहावतामसन्नगकुलस्स ॥३०११॥
 एवं ममाडवि सामिय !, मोहमहातामसेक्कपयइस्स । विगुणस्स य अच्चंतं, कह व तुमं दंसणं एसि ॥३०१२॥
 एस पुण मोहमइलस्स, मज्झ दोसो न चेव पहु ! तुज्झ । पयडो च्चिय दिण्णाहो, उलुएण अदीसमाणोवि ॥३०१३॥
 अणुपयमज्जखलियप्पसर-प्पसरंतमुकंतकित्तिकोस ! तुयं । इह कत्थ कत्थ तह केण, केण भयवं ! न विन्नाओ ॥३०१४॥
 अवि य-

वासावज्जविहारी, जइ वि य न विकत्थए गुणे नियए । अभणंतो च्चिय नज्जइ, पयइ च्चिय सा गुणगणानं ॥३०१५॥
 भमरेहिं सहुयरीहि य, सेविज्जइ जइ विसिद्धगंधेणं । पाउसकालकयंवो, तह नाह ! तुमं पि लोएण ॥३०१६॥

कथ व न जलइ अगी, कथ व चंदो न पायडो होइ । कथ व न होति पयडा, सुगुणा तुम्हारिसा पुरिसा ॥३०१७॥
 उदए न जलइ अगी. मेहच्छइओ न दीसए चंदो । तुम्हारिसा पुण पद्द, सवत्थ सया पभासंति ॥३०१८॥
 अच्चंतमणहरो वि हु, नाऽऽणंदं जणइ कमलसंडाण । छणससहरो न सारय-रवी वि रूमो वि कुमुयाणं ॥३०१९॥
 भयवं ! तुमं पुण महा-पसमप्पमुहप्पहाणगुग्गोगा । परमपरितोसयारी, सव्वस्स वि जीवारसिस्स ॥३०२०॥
 किं बहुणा भणिएणं, अजं मह सव्वसाभिसम्माणो । अजं चिय अणुक्कला, जाया भवियव्वया मज्झ ॥३०२१॥
 अजं वद्दावणयं, अजं सयत्तूसत्ताण समवायो । दिणमवि अज्ज कयत्थं, अजं चिय सुप्पभायं ति ॥३०२२॥
 अजं चिय चित्तरई, अजं चिय परमंत्रधुसंबंधो । अज कयत्थो जम्मो, साफलं लोयणाणज्ज ॥३०२३॥
 अज्ज सभीहियलाभो, अजं चिय पुन्नरासिणा फलियं । अज सवलं लच्छीए, पेच्छियं किर ममाऽभिमुहं ॥३०२४॥
 निरवज्जं अज मए, अणप्पपुन्नाण पावणिज्जं जं । तुह पावपंसुपसमण ! मुणिंद ! पयपंकुयं पत्तं ॥३०२५॥
 इय सुट्ठियवडणानाम-धेयं पंचमसिमं पडिहारं । वन्नियमेत्तो भन्नइ, छट्ठं आलोयणादारं ॥३०२६॥
 अह सो सुगुरुवइहं, उवट्ठिओऽणुट्ठिउं महासत्तो । सुस्सावगो विसोत्तिय-वसेण एवं न चित्तेज्जा ॥३०२७॥
 भुज्जो भुज्जो बहुसो, बहुण सुगुरुगमंतियम्मि मए । आलोयणा वि दिन्ना, चरियाणि य पायच्छित्ताणि ॥३०२८॥
 सवत्थ वि जयणासार-मेव किरियासु वट्टमाणस्स । थेवं पि मह नेवडत्थि, किं पि आलोइयव्वं ति ॥३०२९॥
 किंतु दुरवगममुहुमाइ-यासंसोहणज्जयमडवि देज्जा । आलोयणं पडुच्च, चारित्ताइयारमिह एकं ॥३०३०॥

नाणदंसणतवचिरिय-गोयसाऽऽलोयणं तु साहु व्व । उवरिपयुत्तविहीणं, देउजा ना देसचाग्निं ।
 पुढविदगाऽगणिपवणे, वणे य पत्तेयऽणतरुवम्मि । वित्तिचउपंचिंदियगोय-रं पि अइयारमाऽऽलोणं ॥३०३१॥
 तत्थ पुढवाऽऽइपणने, सम्मं जयणापमायदोसेणं । जं न कया कह वि तयं, आलोणउजा सुयविहीणं ॥३०३२॥
 वित्तिचउपणिंदियणं, परेतावाऽऽइण करणओ जो य । अइयारो भंगो वा, वियडेउजा तं च हियकंती ॥३०३३॥
 अलिण अवभकूखाणाऽऽइ-दिट्ठिवंचणमऽदत्तदानंमि । तुय्यिण सुमिणम्मि वि, विवक्खकिट्ठं उगगासाइ ॥३०३४॥
 तह सकलत्तादन्नन्य-कैलिगुज्झं उगगासाणाऽऽइयं । वीचाहपीइकरणाऽऽइ, इत्थिपुसिणाणमजवियेसा ॥३०३५॥
 तह य परिग्गहसाणे, खित्ताइअइकमं समालोणं । दिसिमाणाउ परेणं, सयंगमं अन्नपंसं च ॥३०३६॥
 उवभोगप्परिभोगे, अणंतवहुवीयगाऽऽइभोयणओ । कम्मयओ खरकम्मं, इंगालाई तहाऽऽलोणं ॥३०३७॥
 वियडे अणत्थदंडे, तेछाऽऽइणं पमायकरणं तु । पायुवएसं हिंसप-याणमज्जणाणमजवि सम्मं ॥३०३८॥
 सामाइए फुसणाऽऽइ, दुप्पणिहाणाइ छिन्नणाई य । दंडगचालाणमजविहाण-करणपमुहं समालोणं ॥३०३९॥
 देसाज्वगोसियम्मि वि, पुढविकायाऽऽइसंवरजकरणं । अजयणचीवरयुवणा-ऽऽइयं च सत्वं समालोणं ॥३०४०॥
 पोसहविसए सेज्जा-थंडिलपडिलेहणाइ जं न करं । तप्पालणं च सम्मं, जं न करं तं पि वियेडेजा ॥३०४१॥
 अतिहिंविभाणो य कओ, असुद्धअमणुन्नभत्तपोणेहिं । इयरेहिं पुणं न कओ, जईण जं तं पि वियेडेजा ॥३०४२॥
 नियमेण गेण्हियव्वा, अमिग्गहा केई धम्मियज्जेणं । निग्गमिग्गहस्स जम्हा, न वट्ठण आसिटं तस्स ॥३०४३॥
 ॥३०४४॥

एएसिं जमऽगहणं, पमायओ भंसणा व गहियाणं । एसो उ अइयारो, भणितो आलोयणाविसओ ॥३०४५॥
इय देसचरणविसए, अइयारे वियडिउं अह जइ व्व । तवविरियदंसणए वि, नूण वियडेज्ज अइयारे ॥३०४६॥

तहा-

साहुसाहुणिवग्गे, गिलाणओसहनिरूवणं न कयं । जिणइंदमंदिराऽईसु, पमज्जणाई य जं न कय ॥३०४७॥
चेइयभवणंऽतो जं, सुत्तं भुत्तं च पीयऽमह जं च । जं पाणिपायपमुह-पकूवाणं त च वियडेज्जा ॥३०४८॥
तंवूलभकूवणावील-खेलसिंघाणजल्लुखिवणाई । तह साहणाइयं वाल-विउरणं तह जिणगिहंऽता ॥३०४९॥

जमऽणुचियाऽऽसणगहणं, असक्कहा वि य जिणिंदभवणंऽतो ।

विहिया तं सव्वं पि हु, जिणभत्तिपरो उ वियडेज्जा ॥ ॥३०५०॥
जं चेइयदव्वुवजीवणं च, रागाइणा कह वि विहियं । १विवलायंतं चेइय-दव्वं समुवेविसव्वं जं च ॥३०५१॥
आसायणा अवन्ना, अरहंताऽईण जा कया का वि । तं सम्मं सव्वं पि हु, वियडेज्जा अत्तसोहिकए ॥३०५२॥
धम्मगुणसंजुयाणं, निच्चं उववूहणाइ जं न कयं । जं मच्छसदोसुब्भा-यणाइकरणं पि त वियडे ॥३०५३॥

किं बहुणा जं किंपि हु, कहिं पि पडिसिद्धकरणमिह विहियं ।

कायव्याणमऽकरणं, करणे वि हु जं न सम्मकयं ॥ ॥३०५४॥

साहेज पुच्छियऽत्थं, नवरं विहिणा दहं सुइब्भूओ । निच्चलमणो सरेज्जा, विज्जं तदेवयाऽऽहवणिं ॥३०६७॥
 विज्जा एत्थं पुण “ॐ नग्वीरे ठ ठ” इमं चि नायव्वा । रविससिगहणे एसा, अट्टुत्तरदससहस्साण ॥३०६८॥
 जावेण साहियव्वा, अहं संपत्तम्मि कज्जकालम्मि । अंगुट्ठाइसु लीयइ, अट्टोत्तरसहसजावेण ॥३०६९॥
 तत्तो कुमारियाओ, वंछियमऽत्थं नियंति निब्भंतं । सम्मत्तनिच्चलाणं, णवरं वंछियकरी एसा ॥३०७०॥
 अहव सयं चिय सखा, अक्खित्तमणा गुणेहिं खवगस्स । तं नत्थि जं न साहइ, केत्तियमिह मरणकालं तु ॥३०७१॥

[दिवयादारं]

सज्जो व गिलाणो वा, सयं परेणं व आउनाणकए । सउणं निरूवएज्जा, अहं पढमं तत्थ सज्जकए ॥३०७२॥
 कयदेवगुरुणामो, पसत्थादियहंमि परमसुइब्भूओ । गेहे बहि व सम्मं, परिभावेज्जा सउणभावं ॥३०७३॥
 अहिमूसयकिमिकीडा-कीडियगिगहोहविच्छियाऽईणि । रफ्फुदेहियफोडा-मंक्कुणजूयाइ अइरिचं ॥३०७४॥
 लुयमक्काडियाजालय-भमरीगिहधन्नकीडया लोणं । लेवफोडविवन्नं, काणरहिंयं भवे अहियं ॥३०७५॥
 उव्वेयकलहइंझा, धणनासो वाहिमरणवसणाई । उच्चाडणं विएसो, सुण्णघरं होइ अचिरेण ॥३०७६॥
 अहं कहवि कया वि कहिं पि, वायसो सुहपसुत्तवत्थस्स । चंचूए चिहुरचयं, चुंउइ ता मरणमाऽऽसन्नं ॥३०७७॥
 वाहणसत्थोवाणह-छत्तयछायंगक्कुट्टणमऽसंको । जस्स किर कुणइ काओ, सो वि लहुं जमसुहगमिस्सो ॥३०७८॥
 पाएहिं महिं गाढं, गावो कुंदंति अंसुपुन्नऽच्छा । जइ ता न केवलो क्विय, रोगो मरणं पि तप्पहुणो ॥३०७९॥

साहेज पुच्छियस्थं, नवरं विहिणा दढं सुइभूओ । निचलमणो सरेज्जा, विज्जं तदेवयाऽऽहवणिं ॥३०६७॥
विजा एत्थं पुण “ॐ नेगीरे ठ ठ” इमं चि नायव्वा । रविससिगहणे एसा, अट्टुत्तरदससहस्साण ॥३०६८॥
जावेण साहियव्वा, अहं संपत्तम्मि कज्जकालम्मि । अंगुठाइसु लीयइ, अट्टोत्तरसहसजावेण ॥३०६९॥
तत्तो कुमारियाओ, वंछियमस्थं नियंति निम्भंतं । सम्मत्तनिचलाणं, णवरं वंछियकरी एसा ॥३०७०॥
अहव सयं चिय सक्खा, अक्खित्तमणा गुणेहिं खवगस्स । तं नत्थि जं न साहइ, केत्तियमिह मरणकालं तु ॥३०७१॥

[द्विवादारं]

सज्जो व गिलाणो वा, सयं परेणं व आउनाणकए । सउणं निरुवएज्जा, अहं पढमं तत्थ सज्जकए ॥३०७२॥
कयदेवगुरुपणामो, पसत्थदियंहमि परमसुइभूओ । गेहे बहि व सम्मं, परिभावेज्जा सउणभावं ॥३०७३॥
अहिमसयकिमिकीडा—कीडियगिहगोहविच्छियाऽऽईणि । १रफ्फुदेहियफोडा—मंक्कुणजूयाइ अइरिचं ॥३०७४॥
लुयमक्काडियाजालय—भमरीगिहधन्नकीडया लोणं । लेवफोडविवन्तं, काणरहियं भवे अहियं ॥३०७५॥
उन्वेयकलहंझा, धणनासो वाहिमरणवसणाई । उच्चाडणं विएसो, सुण्णघरं होइ अचिरेण ॥३०७६॥
अहं कहवि कया वि कहिं पि, वायसो सुहपसुत्तवत्थस्स । चंचूए चिहुरचयं, चुंटाइ ता मरणमाऽऽसन्नं ॥३०७७॥
वाहणसत्थोवाणह—छत्तयछायंगकुट्टणमऽसंको । जस्स किर कुणइ काओ, सो वि लहुं जमसुहगमिस्सो ॥३०७८॥
पाएहिं महिं गाढं, गावो कुंदति अंसुपुन्नच्छा । जइ ता न केवलो चिय, रोगो मरणं पि तप्पहुणो ॥३०७९॥

इय सञ्जाज्वत्यकए, सउणसरूवं पयासियं किंपि । संपइ गिलाणविसयं पि, किंपि साहेमि निमुणेह ॥३०८०॥
 जइ पिट्ठुंस्तं चट्ठइ, सुणहो वलिउण दाहिणदिमाए । तो मइ वाहियथो एगदिणज्जंभंतरे मुणह ॥३०८१॥
 जइ लिहइ उरं तो दोन्नि, वासरे चट्ठियंमि नंगूले । दियहाइं तिन्नि जीवइ, णिवेइयं साणसउणं ॥३०८२॥
 जइ सब्वंगं संकोचिउण, सोवइ निमित्तकालंमि । तो जाणह वाहिछो, गयजीओ तक्खणे जातो ॥३०८३॥
 धुणिउण कन्नजुयलं, अंगं वलिउण धुणइ जइ सुणओ । ता मइ रोगगहिओ, इंदो चि न रक्खिउं तरइ ॥३०८४॥
 वाइयवयणो लाला-मुयंतओ झंपिउण नयणजुयं । संकोचिउण अंगं, सोवंतो जम्पुरिं नेइ ॥३०८५॥
 वायसपक्खिसमूहो, आउरगेहस्स उवरि जइ मिलिओ । संझासु तीसु दीसइ, तो जाण विणासए जीयं ॥३०८६॥
 जस्स सयणीयेगेह, महाणसे वा ठवन्ति किर कागा । चम्मं रज्जुं वालं, हइं वा सो चि लहु मरिही ॥३०८७॥

[सउणहारं]

अह एत्तो किच्चिइह, अव्वभिचरियं उवस्सुइदारं । तत्थ पसत्थम्मि दिणे, जाए जणमुयणसमयम्मि ॥३०८८॥
 सूरी परंपराऽज्जाय-गणहरगणअणडमिरामणीएण । मंतेणं कन्नजुयं, अभिमंतिता पयत्तेण ॥३०८९॥
 पंचनमोकारेण वि, अहवा कयदेवयागुरूपणामो । गंधवखयजुयहत्यो, सियवत्थकउत्तरासंगो ॥३०९१॥
 आउपरिमाणकए, कयपणिहाणो अणज्जचित्तो य । परिपिहियकन्नकुहरो, विणिक्खमिच्चा सठाणातो ॥३०९२॥
 उत्तरईसाणपसत्थ-दिसिमुहं अह कमेण गंतण । चंडालवेससिप्पिय-चच्चरितियवलणदेसेसु ॥३०९३॥

पवित्रविय अक्खए गंध-बंधुरे तो उवस्सुइसइं । अवधारेज्जा सम्मं, सो सद्दो उण दुहा नेओ ॥३०९४॥
 एणो य पयत्थंतर-ववएसा तरस्सरुवगो इयरो । पढमो चिंतागम्मो, फुडकहियडत्थो चिय परो उ ॥३०९५॥
 जह एस गिहत्थमो, एवइयदिणेहिं अहव पक्खेहिं । मासेण वच्छरेण व, भज्जिस्सइ नेव वा नूणं ॥३०९६॥
 आसि असुंदरो वा, किं तु लहुं एस भज्जए लग्गो । चिरिठाई वा दीवो, अहवा लहुं नंदए लग्गो ॥३०९७॥
 १ पीढीदीवसिहाकट्ट-पत्तिपभिईउ जाण थीविसए । इच्चाइयत्थंतर-ववएसा उवस्सुइसद्दो ॥३०९८॥
 एस पुमं इत्थी वा, न जाइहि चिय इमाउ ठाणातो । न वयं गंतुं देमो, एसो वि न चेव गमणमणो ॥३०९९॥
 दोण्हं तिण्ह चउण्ह व, दिणाण मज्झम्मि अहव उवरिं वा । एवइयसंखदिणपवख-मासवरिसुवरि अंतो वा ॥३१००॥
 जइ अज्ज वि एस गमं, काही अहवा महायरेणाडवि । बहुसो वि धरिज्जंतो, गमिही लहु एस न हु ठाही ॥३१०१॥
 अज्जं चिय रयणीए, कळे वा परतरम्मि वा दिवसे । गमणूसुगो धुवमिमो, वयं पि लहु पेसणमण ति ॥३१०२॥
 तेण लहुं गमिहि चिय, इच्चाई तस्सरुवगो नाम । बीओ उवस्सुइए, सद्दो एवं दुगं सोच्चा ॥३१०३॥
 निजामगो मुणिवरो, अहवा तप्पेसिओ परो को वि । पत्थुयगिलाणमाडसज्ज, उचियकिच्चं करेज्जइवा ॥३१०४॥
 कन्नुघाडणसमणंतरं खु, जं किंपि सुणइ तत्तो वि । आसन्नाणासन्नं, कलिंति कालं कलाकुसला ॥३१०५॥

[उवस्सुइदारं]

भणियसुवसुहदारं, दारं छायाए सपयं तथ । छायं बहुभेयं पि हु, वोच्छं सामन्नओ चेव ॥३१०६॥
 आउपरिन्नाणकए, सम्मं निक्कंपमणवईकाओ । पइदिवसं पि किर नरो, निरूवएजा नियं छायं ॥३१०७॥
 सम्मं वियाणइत्ता, सरूवओ अप्पणो तणुच्छायं । सत्थनिदंसियविहिणा, सुहाड्सुहं तो वियाणेजा ॥३१०८॥
 आयवदप्पणसलिलाड्डइएसु, अंगाउ जा पडिप्फलइ । संठाणमाणवन्ना-इएहिं सा खलु पडिच्छाया ॥३१०९॥
 सा होज जस्स सहसा, छिन्ना भिन्ना तहाड्डला सहसा । अहवूणा अहिया वा, संठाणपमाणवन्नेहिं ॥३११०॥
 रज्जुसमाणाड्डगारा व, जस्स कंठप्पइट्ठिया छाया । लक्खिजइ अक्खिजइ, खिप्पं कंलइ खयमिमो त्ति ॥३१११॥
 जलतीरिठिओ पट्टीए, कयरवी पेच्छिरो नियच्छायं । भिन्नठियउत्तिमंगं, जमगेहे गच्छइ हत्थं ॥३११२॥
 असिरं व बहुसिरं वा, किं बहुणा पयइविसरिसरूवं । नियछायं जो पेच्छइ, हत्थं गच्छइ स जमगेहं ॥३११३॥
 छाया जस्स न दीसइ, वियाण तज्जीवियं दस दिणाणि । छायादुगं च दीसइ, जइ ता दो चेव दिवसाणि ॥३११४॥
 अहवा—

अंतोसुहत्तमेत्ते, दिवसे उदयाउ सम्मसुवउत्तो । अच्चंतसुईभूओ, पट्टीए ठवेत्तु रविचित्रं ॥३११५॥
 अहिगयसुहाड्सुहकए, नेमिच्ची निप्पकंपमड्ढाणं । धारं तो थिरचिच्चो, छायापुरिसं निरूवेजा ॥३११६॥
 तथ जइ ता तमडक्खय-सञ्चंगं पासए तथा कुमलं । तप्पायाणं पुण जइ, अदंसणं ता विदेसगमो ॥३११७॥
 ऊरूण जुगे रोगं, गुज्जे उ विणस्सए पिया नूणं । उयरे अत्थविणासो, हियए मच्चू अदीसंते ॥३११८॥

दक्षिणवामभुअदंसणे उ, जाणाहि भायसुयनासो । सीसे उ अदीसंते, छम्मासाओ भवे मरणं ॥३११९॥
 सवंगमसदीसंतम्मि, तम्मि जाणाहि सज्जमरणं तु । एवं छायापुरिसातो, आउकालं वियाणेज्जा ॥३१२०॥
 जो न जलदप्पणाऽऽसु, नियछायं नियइ नियइ वा विगियं । 'समवत्ती तस्स फुड', समीववत्ती परिव्वमइ ॥३१२१॥
 एवं छायाहितो वि, सम्ममुवओगसारपारम्भो । पाएण मच्चुविसयं, कलेइ कालं कलाकुसलो ॥३१२२॥
 [छायादारं]

एत्तो नाडिदारं, नाडिं च तिहा भणंति तच्चिउणो । पढमा इडा परा पिं-गला य तइया सुसुमणा य ॥३१२३॥
 वामवहा आइल्ला, दाहिणपरिवाहिणी भवे बीया । तइया पुण उभयवहा, तच्चिसयं निच्छियपहाणो ॥३१२४॥
 रज्जुपियवणो निफ्फंद-लोयणो सुक्कसयलवावारो । जो इहावत्थुगतो, सो जोगी लहइ फुडलक्खं ॥३१२५॥
 सड्डहं घडियाण दुगं, वहइ इडा पिंगला य अणुकमसो । खणमेत्तं खु सुसुमणा, एत्थइत्थे विन्ति अन्ने उ ॥३१२६॥
 गरुक्खररच्छकुचार-कालपरिमाणमेगमूसासं । नीसासं वा पाणं ति, वेन्ति सुत्थंजदेहिस्स ॥३१२७॥
 तेसिं पाणाणं तिहिं, सएहिं सड्डीए समहिएहिं तु । जायइ बज्झा घडिया, एक्का अह तेण माणेणं ॥३१२८॥
 वहइ इडा घडियापं-चंगंति तं पिंगला छपाणेणं । छपाणे उ सुसुमणा, ४पइय पवाहो इमाणमिमो ॥३१२९॥
 एत्थ य वामा चंदो, दिणनाहो दाहिणे भवे इण्हिं । कालपरिन्निवायं, वोच्छं एयाऽणुसारेणं ॥३१३०॥

भणियमुवस्सुइदारं, दारं छायाए सपयं तथ । छायं बहुमेयं पि हु, वोच्छं सामन्नओ चेव ॥३१०६॥
 आउपरिन्नाणकए, सम्मं निक्कंपमणवईकाओ । पइदिवसं पि किर नरो, निरुवएजा नियं छायं ॥३१०७॥
 सम्मं वियाणइत्ता, सरुवओ अपणो तणुच्छायं । सत्थनिदंसियविहिणा, सुहाउसुहं तो वियाणेजा ॥३१०८॥
 आयवदप्पणसलिलाऽऽइएसु, अंगाउ जा पडिफ्लइ । संठाणमाणवन्ना-इएहिं सा खलु पडिच्छाया ॥३१०९॥
 सा होज जस्स सहसा, छिन्ना भिन्ना तहाऽउला सहसा । अहवूणा अहिया वा, संठाणपमाणवन्नेहिं ॥३११०॥
 रज्जुसमाणाऽऽगारा व, जस्स कंठप्पइट्ठिया छाया । लक्खिखज्जइ अक्खिखज्जइ, खिप्पं कंखइ खयमिमो त्ति ॥३१११॥
 जलतीरिठिओ पट्टीए, कयरवी पेच्छिरो नियच्छायं । भिन्नठियउत्तिमंगं, जमगेहे गच्छइ हत्थं ॥३११२॥
 असिरं व बहुसिरं वा, किं बहुणा पयइविसरिससरूवं । नियछायं जो पेच्छइ, हत्थं गच्छइ स जमगेहं ॥३११३॥
 छाया जस्स न दीसइ, वियाण तज्जीवियं दस दिणाणि । छायादुगं च दीसइ, जइ ता दो चेव दिवसाणि ॥३११४॥

अहवा—

अंतोसुहुत्तमेत्ते, दिवसे उदयाउ सम्मसुवउत्तो । अच्चंतसुइभूओ, पट्टीए ठवेत्तु रविविचं ॥३११५॥
 अहिगयसुहाऽसुहकए, नेमिच्ची निप्पकंपमऽप्पाणं । धारेतो थिरचित्तो, छायापुरिसं निरूवेजा ॥३११६॥
 तथ जइ ता तमऽअवय-सच्चंगं पासए तया कुसलं । तप्पायाणं पुण जइ, अंदसणं ता विदेसगमो ॥३११७॥
 ऊरूण जुगे रोगं, गुज्जे उ विणस्सए पिया नूणं । उयरे अत्थविणासो, हियए मच्चू अदीसंते ॥३११८॥

दक्षिणवामभुजअदंसणे उ, जाणाहि भायसुयनासो । सीसे उ अदीसंते, छम्मासाओ भवे मरणं ॥३११९॥
 सवंगमडदीसंतम्मि, तम्मि जाणाहि सज्जमरणं तु । एवं छायापुरिसातो, आउकालं वियाणेज्जा ॥३१२०॥
 जो न जलदप्पणाडईसु, नियछायं नियइ नियइ वा विगियं । समवत्ती तस्स फुडं, समीववत्ती परिव्वभइ ॥३१२१॥
 एवं छायाहिन्तो वि, सम्मसुवओगसारपरम्भो । पाएण मच्चुविसयं, कलेइ कालं कलाकुसलो ॥३१२२॥
 [छायादारं]

एत्तो नाडिदारं, नाडिं च तिहा भणंति तच्चिउणो । पढमा इडा परा पिं-गला य तइया सुसुमणा य ॥३१२३॥
 वामवहा आइल्ला, दाहिणपरिवाहिणी भवे बीया । तइया पुण उभयवहा, तच्चिसयं निच्छियपहाणो ॥३१२४॥
 रऊपियवणो निफंद-लोयणो मुक्कसयलवावारो । जो एहावत्थुगतो, सो जोगी लहइ फुडलक्खं ॥३१२५॥
 सड्डं घडियाण दुगं, वहइ इडा पिंगला य अणुकमसो । खणमेत्तं खु सुसुमणा, एत्थइत्थे विन्ति अन्ने उ ॥३१२६॥
 गरुक्खरछक्कुच्चार-कालपरिमाणमेगमूसासं । नीसासं वा पाणं ति, वेन्ति सुत्थंजगदेहिस्स ॥३१२७॥
 तेसिं पाणाणं तिहिं, सएहिं सट्टीए समहिएहिं तु । जायइ बज्झा घडिया, एक्का अह तेण माणेणं ॥३१२८॥
 वहइ इडा घडियापं-चंगति तं पिंगला छपाणेणं । छपाणे उ सुसुमणा, एवइय पवाहो इमाणमिसो ॥३१२९॥
 एत्थ य वामा चंदो, दिणनाहो दाहिणे भवे इण्हिं । कालपरिन्नोवायं, वोच्छं एयाज्जुसारेणं ॥३१३०॥

आउयचिन्ताज्वसरे, पाणववेसाउ जीवियं जाण । निग्गमणे पुण मरणं, भणियमिणं परमरिसिगुरुणा ॥३१३१॥
 चंदायए दिणेसो, अहव दिणेसायए जया चंदो । असमंजसवहगा वा, दो वि तथा जियइ छम्मासं ॥३१३२॥
 जइ उत्तरायणदिणा-दाऽऽरब्ब दिणाणि पंच परिहइ । एकसरो चिय सुरो तो जीवति वरिसतिगमेव ॥३१३३॥
 अह वहति दिवसदसगं, ता जीवति दोणिण चैव वरिसाणि । पन्नरसदिणवहे पुण, एकसरे वरिसमेगं तु ॥३१३४॥
 अह उत्तरायणादेव, जस्स वीसं दिणाणि एकसरो । वहई दिणाहिवो ता, छम्मासे चैव सो जियइ ॥३१३५॥
 पणुवीसाए तिसासं, छुव्वीसाए य जियइ दो मासे । सत्तावीसदिणवहे, रचिम्मि पुण मासमेकं खु ॥३१३६॥
 अह उत्तरायणाउ, अट्ठावीसं दिणाणि परिहति । एकसरो चैव रवी, पन्नरस दिणाणि ता जियइ ॥३१३७॥
 एग्गूतीसदिणवह-रविम्मि पुण जाण दिवसदसगं खु । तीसाए दिणपणगं, एकतीसाए दिवसतिग ॥३१३८॥
 वत्ती ए दिणदुगं, अह तेत्तीसाए जियइ दिणमेकं । अन्नं पि सप्पसंगं, किं पि पक्खामि संखेवा ॥३१३९॥
 सयलदिणं दिणनाहो, वहमाणो माणवाण साहेइ । उप्पायं किं पि गिहे, दिणदुगवाही य गोत्तमयं ॥३१४०॥
 गामे गोत्तं य भयं, तिदिणवहो कहइ चउदिणवहो उ । सत्थावत्थस्स वि जो-णिणो धुवं पाणसंदेहं ॥३१४१॥
 पंचदिणपवहो पुण, मच्चुं सच्चव्द जोगिणो नूनं । वाहिं च किच्छसज्जं, दिणछक्खहो नरवइस्स ॥३१४२॥
 सत्ताज्जोत्तवहो, तुराण खयं कहेइ निम्भंतं । अत्तेउरभयजणो, अणवरयं अट्ठादिणवाही ॥३१४३॥

अणभिहयतूरनाओ, सद्दो वा ताडिएसु जइ न भवे । जलमंसउछजलो, अणवभवुड्डीए निवमरणं ॥३१५८॥
 सकथयचिंधतोरण-दुवारथंभिंदकीलगाऽईणं । सहसा भंगो पडणाणि, मरणमऽव्वंति नरवइणो ॥३१५९॥
 कुसुमफलाणि अकाले, अहवा जालाउ धूमसुयणं च । सुंदरदुमेसु दट्ठुं, हत्थं निच्छयसु रायवहं ॥३१६०॥
 निसि दिवसे य निरब्भे, पेच्छंतो सुरधणुं जियइ न चिरं । गीयरवतूरसद्दा, गयणे धुवरोगमरणाय ॥३१६१॥
 पवणस्स गइं फासं, न विंदइ विंदइ य विवरीयं । ससिजुयलं वा पेच्छइ, जो तं मरणसुगं जाण ॥३१६२॥
 गुदतालयजीहाऽईसु, अनिमित्तमतक्कियं मसाऽइसयं । दट्ठुं दुट्ठुड्ढाणं, उवड्ढियं जाण लहु मरणं ॥३१६३॥
 जस्स य जीहऽग्गम्मि, दीसइ कसिणो अदिट्ठुव्वो य । अनिमित्तो चिय विंदु, सो वि न मासा परं जियइ ॥३१६४॥
 अहवा निमित्तविरहा-दत्तक्कियं कह वि किर सरो वि दहं । जस्स सहावाउ पडइ, चडइ वा कम्मवसगस्स ॥३१६५॥
 अइकणुणदीणविरस-त्तणं च कंठग्गहं च दरिसेइ । निस्संदेहं देहं-तरं लहुं लहइ सो वि नरो ॥३१६६॥
 एगा व दो व तिन्नि व, चउ पंच व जस्स होति पुरिसस्स । अइदीहराउ पिहुलाउ, भालवड्ढम्मि रेहाउ ॥३१६७॥
 सो वरिसाणं तीसं, चालीसं सड्ढिमऽसिइमेक्कसयं । जीवति अणिंदियं चिय, जहासंखेण मुणियव्वं ॥३१६८॥
 अनिमित्तं सहस धिय, जरसंजणं सव्वहा वि पुरिसस्स । पयईए परिच्चायं, काऊणं दरिसेइ वियारे ॥३१६९॥
 रिज्जइ सिज्जइ खिज्जइ, उवयाराओ वि नवि गुणं लहइ । तं पि हु अयालपत्तं, कालपत्तं वियागाहि ॥३१७०॥
 लेसुंदसेण इमं, निमित्तदारं मए समक्कवायं । एत्तो मणामि किंचि वि, सत्तमयं जोइसद्दारं [निमित्तद्दारं] ॥३१७१॥

जग्मि सणी नक्खत्ते, तं नक्खत्तं मुहंमि दायव्वं । चत्तारि दाहिणकरे, पाएसु य तिन्नि तिन्नि भवे ॥३१७२॥
 चत्तारि वामहत्थे, हियए पुण पंच तिन्नि सीसम्मि । लोयणज्जुयलंमि दुगं, गुज्जे य दुगं विणिदिट्ठं ॥३१७३॥
 इय रक्खिठ्ठावणाए, ठविउं सणिपुसिचक्कमइनिउणं । जोएहु अप्पणो जम्म-रिक्खमइहनामरिक्खं वा ॥३१७४॥
 त जइ निमित्तकाले, हवेज्ज सणिपुसिगुज्जदेसत्थं । तह सव्वहा वि सोम-ग्गहेहिं अजुयं अदिट्ठं च ॥३१७५॥
 पावग्गहेहिं पुण सं-जुयं च दिट्ठं च सयलदिट्ठीए । ता सज्जस्स वि मरणं, सुयइ रोगिस्स का उक्कहा ॥३१७६॥
 अहवा पुच्छालग्गाणु-सारओ णिउणजेइसविउस्स । आएसाओ जाणेज्ज, मरणकालं फुडं खु जहा ॥३१७७॥
 पिट्ठोदए वि लग्गे, कूरा लग्गत्यहिबुगदसमठिया । जइ होंति अट्ठुट्ठम-रासीसु निसाजहिचो होइ ॥३१७८॥
 तो रोगी मरइ धुवं, अहवा लग्गाजहिचो गहो अत्थं । उवणमइ तो वि मरणं, रोगी सज्जो वि उवणमइ ॥३१७९॥
 चंदसणिभोमसूरा, लग्गदुवालसनवड्डुमत्था य । साहिंति रोगिमरणं, जइ बलवंतो न देवगुरू ॥३१८०॥
 चंदो जइ दसमगओ, रवी तइज्जे व संठिओ छंटे । मरइ असुहेण मणुओ, तइए दियहे न संदेहो ॥३१८१॥
 उदयाओ उ चउत्थे, निहणे वा जइ हवंति पावगहा । तो जाणवेति मरणं, तइए दियहे मणुस्साणं ॥३१८२॥
 कूरगहाणमुदए, पंचमए वा वि जइ ठिओ पावो । नीरोगो वि हु फिट्ठइ, दसद्वदियहे न संदेहो ॥३१८३॥
 धणमिहणे जामित्ते, असुहगहा जइ भवंति तो वाहिं । साहेति मरणमइहा, वियाण सव्वन्नुणा भणियं ॥३१८४॥

[जोइसद्वारं]

इय लेसुदेसेणं, जोहसदारं पि वन्नियं क्रिपि । सुविणगविसयं दारं, दरिसेमि संपयं क्रिपि ॥३१८५॥
 वानरी विगरालच्छी, आलिं गइ सुविणयम्मि जइ कहवि । तह मंसुकेसनहक-प्पणं च ता मरणमडचिरेण ॥३१८६॥
 तेछमसिलित्तअगो, विलुलियकेसो य विवसणो सुविणे । खरकरहगओ जमदिस-गामी जइ तो वि लहु मरणं ॥३१८७॥
 रत्तवडखवणयाणं, सुविणे दंसणमज्वस्समरणाय । रत्तवसणो य सुविणे, गायंतो निच्छियं मरइ ॥३१८८॥
 उट्टुखरजुत्तजाणं, एगागी आरुहेज्ज जो सुविणे । जगइ तत्थ टिओ चिय, जइ ता मरणं समासन्नं ॥३१८९॥
 कसिणंजवरनेवत्था, कसिणविलेवणविलित्तगत्ता य । नारी जइ उवगूहइ, सुविणे ता मरणमडचिरेण ॥३१९०॥
 जगंतो चिय निच्चं, जो पासइ दुइसुविणयं पुरिसो । सो मरइ वच्छंरज्जो, सच्चमिणं केवलीभणियं ॥३१९१॥
 सुविणे ँपेएहिं समं, सुरं पियंतो सियालसुणएहिं । जो कडिइज्जइ पायं, जरेण सो पाविही मरणं ॥३१९२॥
 सुमिणे वराहरासभ-कुङ्कुकरभविगमहिसयाईहिं । जो निज्जइ जमदिसं, स सोसदोसेण पुण मरिही ॥३१९३॥
 जायइ हियए तालो, वंसो वा कंठइवल्ली वा । जस्स सुमिणे स नासं, अणुगमिही रगुम्मदोसेणं ॥३१९४॥
 सुविणे चिय गयजालं, जलणं तप्पितयस्स पुण जस्स । नग्गस्स तह वण्णं, सच्चंगज्जभंगजुत्तस्स ॥३१९५॥
 पुरिसस्स हि हिययसरे, उट्ठाणं पाउंति पउमांइ । लहु गमिही जमगेहं, कुट्टविणट्ठंजगज्झी सो ॥३१९६॥

रत्नवरकुसुमधरो, कडिहज्जइ इत्थियाहि हसमाणो । जो सो गमिही पुण रत्त-पित्तदोसेण पज्जन्तं ॥३१९७॥
 नेहं सह चंडालेहिं, पिबइ सुमिणे पसेहदोसा सो । जो पुण जले निमज्जइ, सो रक्खसदोसओ मरिही ॥३१९८॥
 जो पुण मत्तो नच्चंतओ य, पेएण निज्जए सुविणे । उम्मायदोसओ सो, अंते पाणे परिच्चइही ॥३१९९॥
 नयणाऽऽमएण मरिही, ससिखरनिवायदंसणे सुमिणे । सुविणे ससिरविगहणाण, दंसणे पुण १ अमारीए ॥३२००॥
 पूयगसक्कुलिभक्खी, मरिही पुण तच्चिहं चिय वसंतो । जलतेह्वसामज्जाऽऽइ-पाणओ पुण अईसारा ॥३२०१॥
 वानरखरुहज्जार-वग्घविगह्यरेहिं सुविणम्मि । पेएहिं सियालेहिं व, जस्स गमो सो वि गमणमणो ॥३२०२॥
 रत्तकुसुमस्स पुरिसस्स, सुमिणए मुंडियस्स नगस्स । चंडालेहिं दक्खिण-दिसाए नयणं पुणो जस्स ॥३२०३॥
 जस्स सिरे वंसलयाइ-संभ पक्खिनिलयकरणं च । चडणं च कागगिद्धाऽऽइ-याण मुंडंतमऽह सुविणे ॥३२०४॥
 सुमिणे चिय पेयपिसाय-इत्थीचंडालसगमो जस्स । तह वेत्तलयातणवंस-उवलवं-टगकडिछम्मि ॥३२०५॥
 गत्ताए मसाणेसु य, सयणं पडणं व छारपंस्सु । जलपंकवुप्पणं सिग्घ-वेगसोएण हरणं च ॥३२०६॥
 तह रत्तकुसुममाला-विलेवणंऽवरविभूषणविहाणं । सुमिणम्मि गीयवाइय-नडुविहीए य करणं च ॥३२०७॥
 जस्संऽगवओवुइही, सुविणे अब्भंगणं च २ गायस्स । मंगलविवाहहासाऽऽइ-कम्मकरणं च तह जस्स ॥३२०८॥
 अब्भवहरणं सुमिणे य, जस्स पक्कपपमुहभक्खाण । ३ छुडीवियेयणं दम्म-लोहपमुहाण लाभो य ॥३२०९॥

१ अमारीए = मूत्रकुच्छेपण । २ गात्रस्य । ३ छुडी = छर्दिः = वमनम् ।

वल्लीवियाणवक्कल—सवंगाऽऽवेढणं च सुमिणम्मि । तत्थेव कलहकरणं, तह वंधपराजया जस्स ॥३२१०॥
 देवगहरिक्खवक्कलु—पईवदंताऽऽपडणनासाऽई । नासो य ः पागहाणं, पाओ करचरणचम्भाण ॥३२११॥
 निवमच्छणं च परिकुविय—पियरलोयाउ जस्स सुविणम्मि । सहसा अइहरिसो वा, पच्चयमेओ य तह जस्स ॥३२१२॥
 तह पागकम्मगेहे, जणणीए चियाए रत्तकुसुमवणे । अइसंकडंध्यारेसु, जस्स सुविणे चिय पवेस्सो ॥३२१३॥
 कासायवत्थरत्तच्छ—दंडधारीण नगकालाणं । मंदाणं खुदाणं च, दंसणं जस्स सुविणम्मि ॥३२१४॥
 निस्साहारं च तहा, पडणं पासायपव्वएहिन्तो । मच्छेहिन्तो गसणं च, जस्स सुविणे चिय नरस्स ॥३२१५॥
 अइकसिणकायचीरं, अइपिंगल्लोयणं विवत्थं च । विगियागारं खीगो—यरिं च अइदीहनहरोमं ॥३२१६॥
 हसमाणिं जो इत्थिं, अन्नगूहन्तिं व पेच्छए सुविणे । जो य अईयनिएहिं, हक्कारिज्जइ य गच्छइ य ॥३२१७॥
 जो वा करिजुत्तेणं, जाणेणं पेयपव्वइयसहिओ । पविसेइ सिंघलीपारि—भद्दुमदुग्गगहणम्मि ॥३२१८॥
 सो सुत्थो वि हु मरणं, अहवा दव्वाऽऽइयं महावसणं । पाउणिही रोगी पुग, नियमा मरणं चिय तहाहि ॥३२१९॥
 मरइ चिय रोगी पा—सिऊण इय परमदारुणे सुविणे । सुत्थो पुण संदेहं, संपाविय को वि जीवइ वि ॥३२२०॥
 दिट्ठो सुओऽणुभूओ, दोसुत्थो कप्पिओ य पत्थियओ । कम्मजणिओ य एवं, सत्तविहो वन्निओ सुमिणे ॥३२२१॥
 अह तेसु निफला खलु, आइल्ला पंच देसिया सुमिणा । दो चेव सुहाऽसुहस्र—यगा उ अंतिल्लया नेया ॥३२२२॥

तत्थ अइदीहहस्सो, जो सुमिगा जो य दिट्ठपम्हुट्ठो । अइपुच्चत्तमालम्मि, जो य दिट्ठो कहिंचि भवे ॥३२२३॥
 स चिरेण फलं तुच्छं व, देइ अह अइपहायदिट्ठो ता । तद्विजसे चेव मंहं-तयं च अन्ने पुण भणंति ॥३२२४॥
 रयणीए पढमजामे, दिट्ठो सुविणो फलेइ वासाउ । बीए मासतिगाउ, तइए पहरंमि मासदुगा ॥३२२५॥
 रयणीए चउत्थे पुण, पहरे दिट्ठो हु मासओ सुविणो । गोसम्मि वासराणं, दसण्ह सत्तण्ह वा फलइ ॥३२२६॥
 दट्ठुण अणिइं पि हु, पच्छा जो पासइ सुहं सुविणं । तस्स सुहं चेव भवे, एयं इट्ठे वि दट्ठुवं ॥३२२७॥
 जिणविंघूयणाओ, पंचनमोक्कारमंतसरणाओ । तव नियमदाणओ तह, सुविणो पावो वि मंदफलो ॥३२२८॥

[सुविणगदारं]

एवं सुविणगदारं, दंसिय दंसेमि रिट्ठिमिह जम्हा । न विणा रिट्ठं मरणं, न जीवियं दिट्ठिरिट्ठम्मि ॥३२२९॥
 ता सव्वपयत्तेणं, रिट्ठं आराहणउत्थिणा सम्मं । सययं निरूवणीयं, सुगुरूचएसाज्जुसारण ॥३२३०॥
 जो अनिमित्तो वि अत्तकिओ वि, सहस त्ति होइ पुरिसस्स । पयइविगाराज्जुभवो, निट्ठिं रिट्ठिमिह तं खु ॥३२३१॥
 पुरओ व पिट्ठओ वा, जस्स पयं पंकपंसुपमुहेसु । खंडमकंडे दीसइ, न जियइ सो अट्ठमासे वि ॥३२३२॥
 घयभायणमज्झगयं, रविविम्भं आउरेण दीसन्तं । पुच्चादाहिणअवरु-त्तरासु खंडं जियं कुगइ ॥३२३३॥
 छम्मास तिचि मासा, दो मासा एकमासपरिमाणं । रंहा-रंध-सधूमे, पनस दोपंच पंचदिणा ॥३२३४॥
 जस्स निवाए वि गिहे, ससग्गजलणंगवञ्जजोगे वि । १ नंदइ दीवो सहसा, वोहिज्जंतो वि पुणरुत्तं ॥३२३५॥

तह आउरस जस्स वि, गेहे अनिमित्तमेव अइमत्तं। निवडंति भायणाहं, भञ्जंति य सो वि लहु मरइ॥३२३६॥
 नियनियकरणेहि वि जस्स, सदस्सरूवगंधकासाणं। अनिमित्तमणुवलद्धी, उवलद्धी वा वि विवरीया ॥३२३७॥
 तह जो वेज्जवरं ओसहं च, अभिणंदइ न उवणीयं। तं पि हु नीसंदेहं, देहंउत्तरपत्थियं जाण ॥३२३८॥
 अंजणपुंजपगांसं, विंव' मयलंछणस्स रविणो य। जो पेच्छइ सो गच्छइ, जमाऽऽणं वारसदिणंउतो ॥३२३९॥
 समहियमुत्तपुरीसो, जो परिमियभत्तपाणभोई वि। इय विवरीओ जो वा, तस्साऽऽसन्नं मुणसु मरणं ॥३२४०॥
 पुवं सुविणीओ वि हु, सणुणस्स वि जस्स परिणो सहसा। विवरीयं पश्चिच्छइ, तं पि वियपेसु अप्पाउ' ॥३२४१॥
 न गयणगंगं पेच्छइ, पेच्छइ य दिवा य ताए जाय। सुरज्जागविमाणणि य, सो वि समासन्नजमनिलओ ॥३२४२॥
 एक्कं व दो वहूणि व, रविससिविवेसु तारएसुं वा। जो पेच्छइ छिड्डांइ, जाण तदाऽऽउं वरिसमेक्कं ॥३२४३॥
 उभयकरंउण्डइय-कन्नकुहरो न निसुणइ जो य। नियकन्नाणं घोसं, सो मरइ सत्तदिणमज्जे ॥३२४४॥
 दाहिणकरनिविडक्कंत-वामहयंगुलीण पव्वणा। जस्साऽऽरुगा न दीसंति, तस्स वि जाण लहु मरणं ॥३२४५॥
 सुहेदहवणाईसुं, अइय इडो दह' अणिडो वा। जस्सुच्छलइ अहेऊ, गंधो सो वि हु लहुं जाइ ॥३२४६॥
 जायइ सुणालसीयल-मंजामऽऽकम्हा सउम्हमजवि जस्स। जमरायायहाणी-पंथपयडो लहु' सो वि ॥३२४७॥
 पस्सेयहेउगेहे, होउ' निच्च' निएज्ज नियभाल'। जइ ता न होइ रसेओ, ता जाण जहाऽऽगओ मच्चू ॥३२४८॥

जस्स य सुक्का विट्ठा, निद्रियं च लहुं बुड्ढइ जलंमि। सो पुरिसो मासेणं, पासेणं वच्चइ जमस्स ॥३२४९॥
जूया व मच्छिया वा, निरतरं ज भयंति पच्छा वा। उवसपंति य तं काल-कवलियं कुसल! कलसु लहुं ॥३२५०॥
विज्जुं पुंदरधणुं, धणियमज्जेहे वि नहयले नियइ। सुणइ य गज्जियसदं, जो सो लहु जमपुरपवेसी ॥३२५१॥
जस्स सिरे कागोल्लग-कंकपमुहा पलासिणो विहगा। सहसाऽऽवडंति सो जाइ, जमगिहे थोवदिवसेहिं ॥३२५२॥
विच्छाए पेच्छंतो, रविससिताराणे जियइ वरिसं। अह सव्वहा न पेच्छइ, अच्छइ छम्मासमेव जइ ॥३२५३॥
तह ससिरविविवाणं, भूण्डणं पासइ अकम्हा जो। निस्संसयं वियाणसु, बारस दिवसाणि तस्साऽऽउ ॥३२५४॥
जो पुण दो रविविबे, पासइ नामइ स मासतियेण। रविविम्बमंस्तरिच्छे, पेच्छइ भमिरं अह लहुं ता ॥३२५५॥
सूरस्स अप्णो वा, जो जुगवं नियइ चउसु वि दिसासु। रविविम्बाणि तदाउ, दिणाण यडियाण व चउकं ॥३२५६॥
सव्वंगं व नियंतो, छिहुं मायंडमंडलमज्जके। नणु सगमगलगो, दसदिवसऽब्भन्तरे नेओ ॥३२५७॥
जियइ तिदिणं स सव्वं, पासइ पीयं पयत्थसत्थं जो। जस्स य कसिणं भिन्नं, हवइ पुरीसं स लहुमरणो ॥३२५८॥
बद्धच्चकुलुकूलो, निरिक्खमाणो वि न य नियं नियइ। भुमयाण जुयं जो सो, नवदिवसऽब्भन्तरे मरइ ॥३२५९॥
भालुवरि धरियहत्थो, पयत्थं चेव नियइ मणिबंधं। जो न पुण अहकिसतरं, तरसा सो वि हु मरणसरणो ॥३२६०॥
न नियइ नियनयणाणं, अगंगुलिघट्टियडच्छिपेरंतो। जो जोइ जाइ जमा-ऽऽण्णं स नियमा दिणतिगंस्ते ॥३२६१॥
वामडच्छिणो न पेच्छइ, अह रुद्धाज्वगकोणजोइ जो। तं पि कमेण वियाणसु, छत्तिदुमासेकमासाऽऽउ ॥३२६२॥

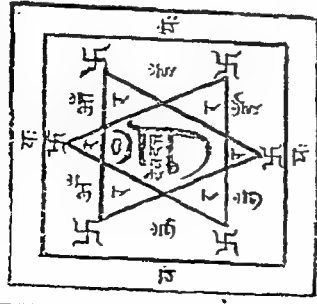
अह तं सकरं गुलिचं पियस्स, इयरुच्छिणो न पेच्छह जो । दस पंच तिनि दो वा-सरे उ तज्जीदियं जाण ॥ ३२६३ ॥
 अणवित्रिखयच्चलकखं, अहोमुहाड्डवडियलोयणुद्धउडं । परिमंथरथिरतारं, नासगाड्डसंगिदिट्ठिजुयं ॥ ३२६४ ॥
 जह होइ तहा 'निययं, निययं जो नासियं नियंतो वि । न हु पिच्छइ सो गच्छइ, रहत्थं पंथाड्डहमित्तेण ॥ ३२६५ ॥
 एवं चिय जीहणं, नियगमुहा निगयं नियंतो वि । जो न हु पिच्छइ अच्छइ, सो परमेणं अहोरत्तं ॥ ३२६६ ॥
 तह भूमिगाड्डुरुचं, होऊणं परमदच्चभावसुई । काऊण परमपूरं, परमगुरूणं परमविहिणा ॥ ३२६७ ॥
 सुकिलपकखं दक्षिखण-पाणिं परिकप्पिउं कमेण पुणो । हेट्ठिममज्झिमउवरिम-पच्चाणि कणिट्ठियाए य ॥ ३२६८ ॥
 पडिवयच्छट्ठिकारसि-तिहीओ परिकप्पिउं पयाहिणओ । सेसं गुलिपव्वेसु तु, सेसतिहीओ वियपेज्जा ॥ ३२६९ ॥
 पंचमिदसमीपुन्निम-तिहीओ ता जाव ठविय अंगुडे । एवं वामकरे पुण, परिकप्पिय कसिणपकूखकमं ॥ ३२७० ॥
 ता जाव तदंगुडे, उवरिमपव्वे अमावसाड्डे । एवं तीस तिहीओ, परिकप्पित्ता जहामणियं ॥ ३२७१ ॥
 ततो विविचित्तेसे, निवद्धपउमासणो महासत्तो । वद्धकरकमलकोसो, पसणथिरमणवईकाओ ॥ ३२७२ ॥
 झाएज्ज कसिणवन्नं, सुन्नं करकमलकोसमज्झगयं । सियवत्थच्छाड्डयड्डपा, सुवद्धलकूखो तहिं चेव ॥ ३२७३ ॥
 उग्घाडिय करकमलं, पलोइओ जीए कीए वि तिहीए । दीसइ स कालविंदू, सो कालो नत्थि संदेहो ॥ ३२७४ ॥
 जम्भन्तरलकूखेण वि, न मुण्डिज्जइ कह वि अप्पणो अप्पा । सयलसमयणुणा वि हु, सिरिगुरुवयणं पमोत्तुणं ॥ ३२७५ ॥
 इय कालचक्कारं, गाहादसरेण वन्नियमिमं च । पडिवयदिवसे ज्ञायह, रज्जिं पेच्छह आगयं मच्चु ॥ ३२७६ ॥

चालिंदुसमाउ आगिईए, भालम्मि वच्छि सीसे वा । जस्स अपुव्वाउ सिराउ, अहव रेहाउ जायंति ॥३२७७॥
 जस्स सिरे गोमयचुण-वणचुणो सिणिद्धभूमी वा । उवलक्खिज्ज खिज्ज, मांसज्जो जीवियं तस्स ॥३२७८॥
 दंता वि जस्स सहसा, सुपुच्छिया सक्काऽऽउला लुक्खा । सामा वा होति तमं-^१ तगंजति पत्थियं जाण ॥३२७९॥
 विरेहे वि दंतरोगस्स, जस्स तेसिं अत्ताकियं चेव । पडणं भंगो व भवे, भवज्जरं तुरियगामी सो ॥३२८०॥
 जीहा वि जस्स सामा, सुक्का रद्धणा पमाणओ अहिगा । हीणा वा थद्धा वा, सरणं मरणं खु तस्साज्जवि ॥३२८१॥
 अनिमित्तं अविलंबी, चकलुस्तावो य लंबगे सोसो । जइ ता कमेण दससत्त-वासंज्जे धुवं मरणं ॥३२८२॥
 कंठक्खोभे पहरा, तालुक्खोभे य आणुपाणुसया । अणवज्जवज्जपंजर-गंयं पि पुरिसं जमो नेइ ॥३२८३॥
 जस्संज्जुलीओ सहसा, फुडन्ति आयइद्धणं विणा चेव । सो वि अवस्सं काही, देही देहज्जन्तरं तरसा ॥३२८४॥
 अनिमित्तथक्कवणो, अनिमित्तं चेव नद्धदिट्ठी वा । वासरतिगं जइ परं, पुरिसो जीवइ न उवरिं पि ॥३२८५॥
 सत्थो वि सरीरेणं, न नियइ नियवामंखंघसिहरं जा । तं पि न चिरकालेणं, कालेणं कवलियं कलसु ॥३२८६॥
 धरिसिज्जता वि दढं, निस्सदा चेव जस्स करचणा । जस्स य निसि दिसिमोहो, रेयं च सरन्तमइरित्तं ॥३२८७॥
 छीयणकासणमुत्तण-किरियासुं कारणं विणा चेव । जस्स य अपुव्वसदो, जायइ जमक्कवलिओ सोज्जवि ॥३२८८॥

ण्हायंतस्स वि नलिणी-दलं व सल्लेण छिप्पइ न जस्स । अंगं संगं काही, स जमेण समं छमांसंतो ॥३२८९॥
 ण्हायाऽणुलित्तगतस्स, जस्स सुक्कइ उरत्थलं पढमं । सेसंजोसु उल्लेसु, अद्धमांसं न सो जियइ ॥३२९०॥
 तेह्णाऽऽविल व्व लुक्खा वि, जस्स सहसा भवंति सुसिणिद्धा । केसा असमारा वि हु, विभत्तसीमन्तजुत्ता य ॥३२९१॥
 तहऽसंखित्तभुजुयलं, दीसइ य अतक्कियं सुसंखित्तं । अंतोपविट्ठमऽहवा, विणिग्गयं लुलियपम्हउडं ॥३२९२॥
 घूयकवोयऽच्छिसमं, उम्मेसंनिमेसरहियमऽच्छिजुयं । जस्स-पणट्ठुब्भत्ता-लोयं व लहुं सरइ सो वि ॥३२९३॥
 नासा वि जस्स सहसा, कुडिला पिडगाऽऽउला दंढं फुडिया । सबुडछिड्ढा य भवे, भवंतरं सो वि अभिलसइ ॥३२९४॥
 अनिमित्तं चिय सत्ती, सील वाऊ रसई वलं बुद्धी । छक्कमिणं विणियत्तइ, छम्मासाऽऽसन्नमरणस्स ॥३२९५॥
 नीसरइ देहवेहे, विंगंधि अइक्कसिणसोणियं जस्स । जीहामूले खलं, पाणितले वा महावियणा ॥३२९६॥
 साडो तयकेसाणं, लुयरोमाणं न जस्स बुइढी य । हियए अईव उम्हा, जस्सुयरे पुण सुसीयत्तं ॥३२९७॥
 वालविलुंचणवेयण-मऽणुभवइ न जो उ दिवसल्लक्केण । अवगच्छ गच्छमाणं व, माणवं तं जमपुरीए ॥३२९८॥
 भणियं अरिट्ठदारं, जो होज विसिट्ठुधाराणाकलिओ । तं पुण पडुच्च जंत-प्पओगमह किंपि जंयेमि ॥३२९९॥
 वक्खेवंत्तरविरओ, तग्गयचित्तो कओवयागविही । पढमं मज्झे नसिउं, अहिगयसत्तस्स नाम ततो ॥३३००॥

अणतरगाहासूयजंतठवणा इमा-

ॐकारगवभमऽग्नेय-मंडलं कोणमज्झठियरेहं ।

सोत्थियलंछियत्राहिर-कोणं सिहिजालज्जडिलं व

॥३३०१॥

साऽणुस्सारअगाराइ-छस्सराऽऽवेढियं च पासेसुं ।

स्वाअकूत्तरमज्झगयं, चउपासट्ठियगुरुजयरं

॥३३०२॥

मारुयमंडलपरिवेढियं च, कप्पेतु निययवुद्धीए ।

तं पायतले हियए, सीसे संधीसु य नसेउं

॥३३०३॥

तो पट्ठीए सूरं, काउं सूरुदए चिय सुनिउणं । सपराऽऽउनिच्छयकए, नियहायं चिय पलोएजा

॥३३०४॥

जइ संपुणं पासइ, आवरिसं ता न अत्थि मच्चुभयं । अह नियइ कन्नसुन्नं, ता जीवइ वरिसचारसणं

॥३३०५॥

करविरहे दस वरिसे, अंगुलिविरहे य अट्ठ वरिसाणि । खंधाऽभावे सत्त उ, पासाण अदंसणे तिन्नि

॥३३०६॥

नासाविरहे वरिसं, केसाऽभावे य जियइ तप्पणगं । सिरवियलच्छायादं-सणे नरो जियइ छम्मासं

॥३३०७॥

गीवाविरहे मासं, चिबुगाऽभावे य जियइ छम्मासं । एक्कास चैव दिणाणि, दिट्ठीविरहे जियइ पुरिसो

॥३३०८॥

सच्छिड्डे पुण हियए, दीसंते सत्त वासरे जियइ । अह छायदुगं पासइ, जमपासे पडइ ता खिप्पं

॥३३०९॥

न्हायस्स य जस्संऽगाणि, कन्नपमुहाणि झत्ति सुकंति । पुव्वविहिभणियवच्छर-मासदिणेहिं स मरइ धुवं

॥३३१०॥

अंतपयोगदारं, निदसियं आउजाणोवायं। एकारसमं चरमं, विजादारं भणामिहिं ॥३३११॥
 विजामंतकुजहल-परो वि आराहगो तदपरो वा। समं जह सपरगयं, कलेइ कालं तह भणामि ॥३३१२॥
 विण्णसिऊण सिहाए, स्वां ॐ सीसे तहा थि चक्रुम्मि। पं ठविऊण य हियए, हा नाहीए नसित्तु तओ ॥३३१३॥
 “ॐ जुसः ॐ मृत्युंजयाय, ॐ वज्रपाणिने शूलपाणिने हर हर दह दह स्वरूपं दर्शय हुं फट्” ॥३३१४॥
 एयाए विजाए, सुइभूओ दहमज्जनचित्तो य। अट्टुत्तरसयवारं, समं नयणेऽभिमतित्ता ॥३३१५॥
 अरुणोदयवेलाए, छांयं पि नियं तहाऽभिमतित्ता। पट्टीए ठावित्ता, आइच्चं निचलसरीरा ॥३३१६॥
 अह अप्पणिज्जेव-ऽप्पणो कए परकए य परछायं। समं तक्कयपूओ, परसुवउत्तो पलोएज्जा ॥३३१७॥
 जइ तं संपुन्नं, चिय पासइ ता नत्थि मरणमाऽव्वरिसं। कम-जंघ-जाणुविरहे, ति-दु-इगवारेसेहिं मरइ धुवं ॥३३१८॥
 दसमांसंजंमि तदूरु-संखए कडिखए नवड्हहिं च। मरइ तदुदरअभावे, मासेहिं पंचहिं छहिं वा ॥३३१९॥
 गीवाऽभावे चउत्तिदु-एक्कगंसंखेहिं मरइ मासेहिं। पक्कं कक्खाण खए, वाहुखए दस दिणे जियइ ॥३३२०॥
 खंधंखए अट्ट दिणे, चउमांसं जियइ हिययछिड्डुत्ते। पहरदुगं चिय जीवइ, छायाए सिरोविहूणाए ॥३३२१॥
 अह सव्वहा वि छाया-वोच्छेओ भवइ जोगिणो कहवि। ता तक्खणमज्जे चिय, खिपं अक्खइ खयं नूणं ॥३३२२॥
 एमाइणो अणेगा, जइवि उवाया निदंसिया समए। आउपरिन्नाणकए, तह वि हु लेसेण इह कहिया ॥३३२३॥
 इय पडु पडिदारं आउ-नाणदारं भणित्तु सत्तमगं। वोच्छं अणसणसंथार-दिक्खपडिवत्तिदारमहं ॥३३२४॥

अह भणियविहाणवसा, विन्नायाऽऽसन्नमरणसमयस्स । पञ्जन्ताऽऽराहणविहि-मज्जेसमाऽऽराहिउमणस्स ॥३३२४॥
 जम्मजरामरणदारुण-दीहरसंसारवासभीरुस्स । जिणवयणसवणजायंत-तिव्वसंवेंगसद्धस्स ॥३३२५॥
 पयईए चिय निच्चं, सुत्तसमणोवासगस्स चित्तम्भि । पसमाऽऽइगुणसभिद्धस्स, भावणा भवइ किर एसा ॥३३२६॥
 अहह कहं परमाऽमय-कप्पे सह परिणए वि जिणवयणे । वसिउं जुजइ अज्जं पि, गिहवासे ँदुक्कियनिवासे ॥३३२७॥
 धी ! धी ! मज्झ अणज्जस्स, इंदियज्थेसु संपउत्तस्स । परमत्थेवेरिएसु वि, दाराऽऽइसु गाढरत्तस्स ॥३३२८॥
 ते चिय धन्ना निज्जिणिय-मोहजेहा जिइंदिया सोसा । रागदोसविउत्ता, भवतरुनिसियाऽसिणो समणा ॥३३२९॥
 पिहिियाऽऽसवा तवइढा, धणियं किरियासु संपउत्ता जे । सासयसोकरं मोकूखं, पडुच्च अन्धुज्जमंति दंढं ॥३३३०॥
 ता कइया तं होही, दियहं गीयत्थगुरुसमीवग्भि । जत्थ चरणं पवज्जिय, मोकूखज्थं उज्जमिस्सामि ॥३३३१॥
 संपत्तंसु वि सेसेसु, सयलमोकूखज्थसाहंजंगेसु । सव्वविरइं विणा कह, सासयसोकरो भवइ मोकूखो ॥३३३२॥
 ता जावज्जिवि छप्पास-वरिसपमुहं ममाऽऽउयं अत्थि । ता सव्वसंगचागेण, मोकूखमणं अणुसरामि ॥३३३३॥
 कह व चिरं चिट्ठउ ता, समभावठियस्स किर मुहुत्तं पि । पव्वज्जपरिणई जइ, जायइ ता किं न पज्जत्तं ॥३३३४॥
 इय परिणामपरिणओ, सव्विसेसुल्लसियतिव्वसंवेंगो । गंतूण गुरुसमीवे, अपावभावो भणइ भंते ! ॥३३३५॥
 कारुत्ताऽमयनीसंद-सुंदरं भणियमाऽऽसि जं तुमए । आलोयणाइपुव्वं, पव्वजाऽऽइ करेजासु ॥३३३६॥

इच्छामो चि भणिता, मए वि पडिवन्नमाऽसि जं इन्हिं । आउंमि पहुण्पंते, चेव तयं तह करेमि अहं ॥३३७॥
 आरुहिउमऽहं सुपुरिस !, पव्वज्जासुपसत्थवोहित्थं । निज्जामएण भवया, भवऽन्नवं तरिउमिच्छामि ॥३३८॥
 तत्तो य तस्स निब्भर-भत्तिभारोणमन्तसीसस्स । निरवज्जं पव्वज्जं, गुरू वि आरोवए विहिणा ॥३३९॥
 अह होज्ज देसविरओ, संमचारओ रओ य जिणधम्मो । ता तस्सऽणुव्वयाइं, आरोवइं सुपरिसुद्धाइं ॥३४०॥
 अणिआणोदारमणो, हरिसन्नसविसट्ठकंटयकरालो । पूइ गुरू संवं, साहम्मियमाऽइं भत्तीए ॥३४१॥
 नियदव्वमऽउव्वजिणिं द-भरणतव्विन्नवरपट्ठासु । वियरइ पसत्थपोत्थय-सुत्तित्थयस्सूयासु ॥३४२॥
 अह कहवि सव्वविरइ-कयाऽणुराओ विसुद्धमइकाओ । छिन्नसयणाऽणुराओ, विसयविसाउ विरत्तो ता ॥३४३॥
 संथारयपव्वज्जं पि, सव्वसावज्जवज्जणुज्जुत्तो । पडिवज्जइ संजमसज्ज-रज्जरसिओ हु स महप्पा ॥३४४॥
 तत्थ यऽणुव्वयधारी, पवन्नसंथारसमणादिकूवो य । संलेहणापुरस्सर-मंस्तम्मि अणसणं कुणइ ॥३४५॥
 इय अणसणसंथारग-दिकूवापडिवचित्तिदारमऽट्ठमयं । भणिंयं तव्वभणेण पुण, भणिओ गिहिविसयपरिणामो ॥३४६॥
 संयइ समग्गगुणमणि-निहिणो मुणिणो पडुच्च परिणामो । उदंसिज्जइ सो पुण, हवेज्ज इय चिन्तोणेण सुहो ॥३४७॥
 पुव्वावरत्तकाले, जागरमाणो य धम्मजागरियं । परिवड्ढिहयपरिणामो, मुणी मणम्मि विचिन्तेइ ॥३४८॥
 रोगऽरामगरालो, निरंतरुप्पात्तमरणनीरिद्धो । दव्वकूखेत्ताऽइचउ-व्विहाऽव्वयापरिओऽण्णइ ॥३४९॥
 अणवरउट्ठित्तवियप्प-लहरीहीरित्तजन्तुसंताणो । अइत्तिकूखदुकूखहेऊ, अहो ! रउहो भवससुहो ॥३५०॥

लङ्घूण वि इह किञ्छा, सुदुल्लहं कहवि माणुसं जम्मं । न लहंति परमदुलहं, जीवा धम्मं जिणकूखायं ॥३३५१॥
लद्धे वि तम्मि अधिरइ-पिसाइयानिविडपासपडियाण । दुल्लहं चिय सामन्नं, निस्सामन्नं गुणपहाणं ॥३३५२॥
किञ्छेण पाविज्जण य, सामन्नं दुल्लहं पि ओसन्ना । सीयंति सायबहुला, पंकोसन्ना गण्डं व्व ॥३३५३॥
जह कागणीए हेउं, महग्घरयणाण हाए कोडिं । तह भवसुहपसत्ता, सत्ता हारिंति मुत्तिसुहं ॥३३५४॥
अहह ! अणिच्चंमस्सारं, परिणामे भंगुरं सरीरम्मिं । जीयं जोव्वणमिड्ढी, पिअसंजोगा सुहं च तओ ॥३३५५॥
अहदुल्लहं मणुत्तं, जिणिंदवयणाऽऽयं च सामग्गिं । पप्प पुरिसेण सासय-सुहेएक्करसिएण होयव्वं ॥३३५६॥
जं अज्ज सुहं भविणो, संभरणीयं तयं भवे कल्लं । मग्गंति निरुवसग्गं, अपवग्गसुहं बुहा तेणं ॥३३५७॥
नरविबुहेसरसोकूखं, दुक्कूखं चिय भावओ बुहा वेत्ति । परिणामदारुणमस्सा-सयं च जं ता अलं तेणं ॥३३५८॥
सासयसुहं च नियमेण, जिणाऽऽणाऽऽराहणाफलं जम्हा । ता तीए उज्जम्मिओ, जिणवयणाविसुद्धुद्धीए ॥३३५९॥
चिन्नं सामन्नेणं, सामन्नं एत्तियं मए कालं । अह संपयं विसेसा-ऽणुट्ठाणमण्डिमो किंचि ॥३३६०॥
पच्छायावपरद्धो, पियधम्मो दोसनिरसणसयन्हो । अरिहइ पासत्थाई वि, जं तयं जइ वि दुस्सीलो ॥३३६१॥
निच्चं परिगलति बलं, निच्चं परिगलति पुरिसयारो वि । निच्चं परिगलति वओ, निच्चं परिगलइ विरियं पि ॥३३६२॥
निच्चं परिगलइ सुई, निच्चं परिगलइ दिट्ठिसामत्थं । निच्चं परिगलई मई, निच्चं परिगलइ आउं पि ॥३३६३॥
ता जाव बलं सन्तं, सन्तं विरियं तहज्जवि जाव । संतो य पुरिसयारो, संतो य परक्कमो जाव ॥३३६४॥

जावज्जवि अणुवहओ, इमो समग्गो वि इंदियग्गामो। जावज्जवि अणुकूला, दव्वकखेत्ताऽऽइसामग्गी ॥३३६५॥
 जिणकप्पियाऽऽइविसयं, विहारमऽऽबुज्जयं वि.मणुसरिमो। अहवा विसिद्धसंघयण-विसयमेयं न अम्हाणं ॥३३६६॥
 ता अज्जकालियंजइ-संघयणाऽणुसरिसं विसेसविहिं। विहिणा पडिवज्जामो, दुल्लहनरभवफलमिमं ति ॥३३६७॥
 एवं न केवलं चिय, सामत्तमुणी सुणीण वसभो वि। नियाऽवत्थासरिसं, जग्गेज्जा धम्मजागरियं ॥३३६८॥

जहा-
 परिवाल्लिओ सुदीहो, परियाओ वायणा य मे दिन्ना। निष्काइया य सीसा, तदुचियमऽवि विहियमेवं च ॥३३६९॥
 जं अम्ह भूमिगाए, उचियं किच्चं कम्मंमेण तयं। विहियं तयं विसेसेण, अप्पणो किंपि कप्पेमि ॥३३७०॥
 अच्चंतदुप्परक्कम-पमायपरचक्कपावस्सेण। जं किंचि किच्चवग्गे, कयाऽकयत्तं तयं चेच्चा ॥३३७१॥
 चिरचरियचरणस्स, चिरप्परुवियजिणिंदधम्मस्स। १सेयं मज्झं संपइ, विसेसहियमऽप्पणो काउं ॥३३७२॥
 किंतु अहालंदविहिं, परिहारिमुद्धियं व जिणकप्पं। पाओवगमणमिं गिणी-भत्तपरिन्नाविहिं वा वि ॥३३७३॥
 सइ सामत्थे सइ आउगे य, अनिग्ग(गू)हियऽत्तवलविरिओ। सइ सद्दासंवेगे, अहिगयजिणसमयसारस्सा ॥३३७४॥
 पसमाऽऽइगुणगणाऽलं-कियस्स सीसस्स नियपयं दाउं। संठाविज्जण य गणं, पडिवज्जामि इयाणीमऽहं ॥३३७५॥
 एवं वियारइत्ता, तुलिज्जण य अप्पयं पयत्तेण। सेसाणमऽसचीए, भत्तपरिन्नाए कुणइ मंइ ॥३३७६॥

इय सुद्धुद्धीसंजीवणीए, संवेगंगसालाए। आराहणाए सिवपुर-पयड्डज्जणाणतुल्लाए ॥३३७७॥
 पढमदारनवमए, दुभेयपरिणामनामपडिदारै। साहुपरिणामनामो, भेओ बीओ वि परिक्काहिओ ॥३३७८॥
 तवभणणा पुण भणियं, परिकम्मविहिस्स मूलदारस्स। नवमं दुभेयजुयमडवि, एयं परिणामपडिदारं ॥३३७९॥
 सुहपरिणामेणं परि-णओ वि न विसेसचागविरहेण। आराहणमाऽऽराहिउ-मलं भवे अहिगओ सत्तो ॥३३८०॥
 ता चागदारमड्डुणा, किंतमो सो य चउविहो चागो। दव्वं खेतं कालं, भावं च पडुच्च नायव्वो ॥३३८१॥
 तत्थ य गिहिणा जइ वि हु, आराहणकरणमूलकाले वि। पुत्तदविणऽप्पणेणं, विहिओ चिय दव्वओ चागो ॥३३८२॥
 तह वि हु सरीरपरियण-उवहिप्पमुहाणि भूरिदव्वाणि। पडिबंघाऽऽकरणं, सविवेसं वज्जणिजाणि ॥३३८३॥
 तह खेतओ वि जइ वि हु, पुरा पुराऽऽजरगिहाऽऽइयं चत्तं। तह वि समीहियठाणे चि, तेणं मुच्छा विमोत्तव्वा ॥३३८४॥
 न य कालओ वि सरयाऽऽइएसु पडिबंघवंधुरा बुद्धी। कायव्वा एवं चिय, भावंमि वि अप्पसत्थंमि ॥३३८५॥
 एवं संजमसाहण-मेत्तं मोत्तुं समत्थमडवि उवहिं। चयइ विमुद्धलेसो, मुणी वि मुत्तिं गवेसंतो ॥३३८६॥
 अप्पपरिकम्ममुवहिं, बहुपरिकम्मं च दो वि वज्जेइ। सेजासंथाराई वि, उस्सग्गपयं गवेसंतो ॥३३८७॥

किंच- ॥३३८८॥
 जे साहू पंचविहं, सुद्धिमज्जलद्धेण मुत्तिमिच्छंति। पंचविहं च विवेयं, ते हु समाहिं न पावेति ॥३३८८॥
 आलोयणं सेजाए^१, उवहीए^२ तह य भत्तपाणस्स^४। वेयावच्चकरणं^५ य, सुद्धी खलु पंचहा भणिया ॥३३८९॥

अहवा दंसणनाण-चरित्तसुद्धी य विणयसुद्धी य। आवासयसुद्धी वि य, पंचवियप्पा हवइ सुद्धी ॥३३९०॥
 इंदिय^१कसाय^२उवहीण^३, भत्तपाणस्स^४ तह सरीरस्स^५। एस विवेगो भणितो, पंचविहो भावदव्वगता ॥३३९१॥
 अहवा सरीर^१सेजा^२-संथारु^३वहीण^४ भत्तपाणस्स^५। वेयावच्चगराण य, एस विवेगो उ पंचविहो ॥३३९२॥
 इय कयसव्वचागो, लीलाए हइ मरणकाले वि। विजयपडायं सहसा, सहस्समल्लो व्व मुणिवसभो ॥३३९३॥

तथाहि-

संयउरंमि पुरवरे, अहेसि भूमिवइ कणगक्रेऊ। नयसच्चायसोंडीर-याड्डईगुणरयणरयणनिही ॥३३९४॥
 सेवाविहिंमि कुसलो, गुणाडुणुरागी य परमभत्तो य। नामेण वीरसेणो, तस्साड्डी सेवगो एक्को ॥३३९५॥
 सो पुण विणयपरक्कस-पमुहगुणाड्डवज्जिण नरवइणा। गामसयजीवणं पि हु, दिज्जन्तं नो समीहइ ॥३३९६॥
 अह एगंमि अवसरे, सदेससीमामडवनाहेण। दुग्गवलगाव्विएणं, चोराहिवकालसेणेणं ॥३३९७॥
 हीरंतं निजदेसं, निसामिउं जायगाहकोवेणं। उव्वद्वमिउडीमीमा-ड्डणणेण भणियं महीवइणा ॥३३९८॥
 हंहो महन्तसामन्त-मन्तिसेणाहिवा! सुहडपवरा!। किं कोवि कालसेणं, णिज्जिणिउं भे समत्थोडत्थि ॥३३९९॥
 अह जावडज्ज वि सामन्त-पमिइगो नेव किंपि जंपति। देव! समत्थो डंह ताव, जंपियं वीरसेणेणं ॥३४००॥
 तो सविलासाए सपग्गलाए, वियसंतकुमुयसोहाए। दिट्ठीए सप्पसायं, पलोइओ सो नरिंदेणं ॥३४०१॥
 सामिसपसायलोयण-पलोयणुडप्पन्नगुरुपमोएण। पुणरवि तेणं भणियं, देव! विसज्जेसु मं एणं ॥३४०२॥

रत्ना सहस्रतत्रोल-दाणपुत्रं विसज्जिओ ताहे । सामन्ताऽऽज्जणो वि य, मोणेण ठिओ अस्सयाए ॥३४०३॥
 अह रायाणं पणमिय, नीहरिओ सो झडत्ति नयराओ । पत्तो य कालसेणस्स, पल्लिनाहस्स पासम्मि ॥३४०४॥
 भणितो य तेण एसो, रुद्धो तुह भूवई कणगकेऊ । 'कालमुह' पविससि काल-सेण ! सेणाए सममिन्धि' ॥३४०५॥
 दुब्बहगव्वुणीवेण, कालसेणेण सोउमडवि एवं । किं एगागी काही, इमो वरागो त्ति अवगणिओ ॥३४०६॥
 तो कुवियकयन्तकडकूख-तिक्खमुक्खणियखगयेणुलयं । पाइक्कचक्कपम्मुक्क-वायसंघायमऽगणे'तो ॥३४०७॥
 अत्थाणमंडलिं मि'दिऊण, कयकरणयाए रणसुरो । केसेसु कालसेणं, झडत्ति सो गिण्हिउ' भणइ ॥३४०८॥
 रे रे पुरिसा ! जइ मज्झ, वायमेत्तो करिस्सह हयासा ! । कालेण नूण कवल्लि-ज्जिही तथा तुम्ह एस पहू ॥३४०९॥
 तग्घायकरा पुरिसा, पडिसिद्धा तयऽणु कालसेणेण । ओ इह पहरइ सो मह, पहरइ रज्जीए त्ति भणिरेण ॥३४१०॥
 एत्थंत्तरंमि तग्गुण-रंजियमणकणगकेउवयणेण । हरिकरिहजोहाऽऽउल-मऽणुपत्तं चाउरंगवलं ॥३४११॥
 ताहे सो वंचित्ता, अणाऽऽउलंगेण वीरसेणेण । भत्तिभरनिब्भरेणं, उवणीओ कणयकेउस्स ॥३४१२॥
 तुद्धो राया दिन्नं, गामसहस्सं च से पसाएण । नाममडवि तस्स ठवियं, सहस्समल्लो त्ति भूवण्णा ॥३४१३॥
 सो वि मडंगाडहिवई, संधिं घडिऊण निययठाणम्मि । सक्कारिऊण रत्ना, विसज्जिओ हरिसियमणेण ॥३४१४॥
 कालक्कमेण पवरो, सुदंसणो नाम मुणिवई तत्थ । उज्जाणम्मि गिसन्नो, दिट्ठो य सहस्समल्लेण ॥३४१५॥

अह भक्तिभोगयमत्थएण, वंदित्तु तस्स सो चरणे । जिणधम्मं सोउमणो, आसीणो भूमिवट्ठम्मि ॥३४१६॥
 गुरुणा वि य संसारा-उसारत्तपरूवणागुणपहाणो । निव्वाणलाभसरो, कहिओ जिणदेसिओ धम्मो ॥३४१७॥
 आयन्निज्जण य इमं, महन्तजायन्तपवरवेरम्मो । नमिज्जण पुणो चलणे, गुरुणो भणिउं समाहत्तो ॥३४१८॥
 भयवं ! तवचरणविवज्जियाण, अचं तमोहमूढाण । भवजलहिनिवडियाणं, जीवाणं कामभोगेहि ॥३४१९॥
 धणसयणाऽईएहिं, थेवो वि हु जायए न साहरो । मोत्तूणमेक्कमऽमलं, धम्मं, चिय परभवसेहेज्जं ॥३४२०॥
 ता जइ पेच्छह मम 'क'पि, जोगयं देह झत्ति पव्वज्जं । पज्जंतदारुणेणं, पज्जतं नेहवासेण ॥३४२१॥
 ता सुत्तुवओणेणं, गुरुणा से जोगयं सुणेज्जण । दिन्ना जिणिंददिक्खा, असंखदुक्खोहखयजणणी ॥३४२२॥
 तो नायसाहुज्जणजोग-पवरकिरियाकलावपरमत्थो । अहिगयवहुसुत्तज्थो, सो जाओ थेवदियेहेहिं ॥३४२३॥
 कालक्कमेण य दढं, देहाऽइसु चत्तपणयमोवेण । पडिवन्नो जिणक्कप्पो, तेण सुहनिप्पिवासेण ॥३४२४॥
 जत्थजत्थमियनिवासी, सुसाणसुन्नहरन्नसेवी य । वाउ व्व अपडिवद्धो, अणिययविचीए विहरन्तो ॥३४२५॥
 संपत्तो स महप्पा, तत्थ मडं वम्मि जत्थ चिरवेरी । वसति किर कालसेणो, सणि व्व कूरो सहावेण ॥३४२६॥
 अह तव्वहिया उस्सग्ग-सुवगतो सो पलोइओ तेण । तदेसमाऽग्गएणं, पावेणं कालसेणेणं ॥३४२७॥
 तो भणिया नियपुरिसा, रे ! रे ! सो एस वेस्सिओ मज्झ । एगाणिा वि जेणं, तइया वद्धो म्हि लीलाए ॥३४२८॥
 ता संपयं पणासह, सहसा एयस्स पोरुसज्वलेवं । मुक्काऽउहो सयं चिय, जा वट्ठइ एस वीसत्थो ॥३४२९॥

सोऽङ्ग इमं पुरिसिंहि, कोववसफुरुरंतअहरेहिं । सत्थेहिं विचित्तेहिं, सो हम्मन्तो विचित्तेइ ॥३४३०॥
 रे जीव ! मणाणं पि हु, सा काहिसि बालिसोसु एसु । वहणुज्जएसु वि तुमं, पओसभावं कंहं पि जओ ॥३४३१॥
 “सन्वो पुव्वकयाणं, कम्माणं पावए फलविवागं । अवराहेसु गुणेसु य, निमित्तमित्तं परो होइ” ॥३४३२॥
 जइ पच्छा वि हु तुमए, सोढव्या तिकूवदुकूवदंदोली । ता वरमिन्दिं सहिया, सन्नाणसहाईसहिण ॥३४३३॥
 जइ चंडचक्किणो वि हु, तहाविहं वंभदत्तनामस्स । नयणुप्पाडणदुकूवं, विहियं पसुवालमेत्तेण ॥३४३४॥
 जइ अरिहा वि हु होउं, पत्तो उन्नसगगगमड्ढोरं । तइलाकरंगमज्जे, अनुलमल्लो महावीरो ॥३४३५॥
 जइ वा वि तहा दुसहं, वंधुकूवयपमुहपायवेहंतं । अच्चत्तिकूवदुकूवं, पत्तो सिखासुदेवो वि ॥३४३६॥
 ता जीव ! तुमं थेवं पि, कीस अवयारकास्सि पओसं । अवहंतो नो वड्डसि, सायत्ते पसममोकूवम्मि ॥३४३७॥
 उवहिणगगुरुकुलेसु वि, पडिबंधो सव्वहा जइ विमुक्को । सइ भंगुरे असारे, तथा सरीरे कह णु मोहो ॥३४३८॥
 इय धम्मज्झाणपरो, स सहपा तिकूवल्लगवाएहिं । निहओ तेहिं जाओ, देवो सव्वट्ठसिद्धम्मि ॥३४३९॥
 इय जं भणियं पुब्बिं, कयचागो निम्ममो य लीलाए । साहू पत्थुयमज्ज्यं, साहइ तं दंसियमिमं ति ॥३४४०॥
 इय मणअलिमालइमा-लियाए संवेगरंगसालाए । आराहणाए मूलि-ल्लयम्मि परिकम्मविहिदारे ॥३४४१॥
 पत्थुयपन्नसण्हं, पडिदाराणं कमाणुसारेण । चायाडभिहाणमेयं, पडिदारं देसियं दसमं ॥३४४२॥
 सव्वचागो पुब्बं, पवनिओ सो य संभवति मरणे । ता मरणविमत्तिमड्हं, दारं एत्तो निंदसेमि ॥३४४३॥

आवीचि? ओहि? अंतिय?—बलायमरणं? वसट्टमरणं च? ।

छउमत्थमरण? १ केवलि? २—वेहाणस? ३ गिद्धपिट्टमरण? ४ च ।
अंतोसहं? ६ तवभव? ७—बालं? ८ तह पंडियं? मीसं? १० ॥३४४४॥

इय सत्तरस विहीउ, मरणे गुरुणो गिरंति गुणगरुया । तेसिं सरूवमडहुणा, वोच्छामि अहाऽऽणुपुव्वीए ॥३४४५॥
पइसमयाऽऽउयदलविह—डणं जमाऽऽवीइमरण बुत्तं तं । नरगाऽऽइभवनिमित्ता—ऽऽउक्रम्मदलियाणि पुण जाणि ॥३४४६॥
अणुभविय संपयं मरइ, जइ पुणो ताणि चैव अणुभविउं । मरिही तया तमेवं—भूयं भणियं अवहिमरणं ॥३४४७॥
नरगाऽऽइभवनिमित्ता—ऽऽउदलियमऽणुभविय मरइ हु मओ वा । ॥३४४८॥

संजमजोगविसन्ना, मरंति जे तं बलायमरणं ति । इंदियविसयवसगया, मरंति जे तं वसट्टं ति ॥३४४९॥
लज्जाए गारवेण य, बहुस्सुयमएण वा वि दुच्चरियं । जे न कहंति गुरुणं, न हु ते आराहगा होंति ॥३४५०॥
गारवपं कनिबुद्धा, अइयारं जे परस्स न कहेन्ति । दंसणनाणचरित्ते, ससल्लमरणं भवति तेसिं ॥३४५१॥
एयं ससल्लमरणं, मरिज्जण महाभए दुरुत्तारे । सुइरं भमंति जीवा, दीहे संसारकंतारे ॥३४५२॥
नरतिरिभवपाउगाऽऽउं, बंधिउं तक्कए मरंतस्स । तिरियस्स नरस्स य जं, तं तवभवमरणमाऽऽहंसु ॥३४५३॥
॥३४५४॥

मोक्षं अक्रमभूमग-नरतिरिए सुगणे य नेरइए । सेसाणं जीवाणं, तवभवमरणं तु वेसिं पि ॥३४५५॥
 मोक्षण ओहिमरणं, आवीचिआइयं ति पंचेव । सेसा मरणा सव्वे, तवभवमरणेण नेयव्वा ॥३४५६॥
 अविसयमरणं बालमरणं ति, विसयाण पंडियं वेत्ति । जाणाहि बालपंडिय-मरणं पुण देसविसयाणं ॥३४५७॥
 मणपज्जवोहिनाणी-सुयसइनाणी मरंति जे समणा । छउमत्थमरणमेयं, केवलिमरणं तु केवलिणो ॥३४५८॥
 गिह्वाऽऽइभक्खणं गिह्वा-पट्टमुत्वंधणाऽऽइ वेहासं । एए दोन्नि वि मरणा, कारणजाए अणुन्नाया ॥३४५९॥

जओ-

आगाढे उवसग्गे, दुब्बिमक्खे सव्वओ दुरुत्तारे । अविह्मिमरणं पि दिट्ठं, कज्जे कडजोगिणो सुद्धं ॥३४६०॥
 तेणं चिय सुणिपवरा, जयसुंदरसोमदत्तनामाणो । मरणां पडिवन्ना, वेहाणसगद्धपट्टांइ ॥३४६१॥

तहाहि-

वइदेसाए पुरीए, नरचिक्करायविहियरूखाए । सेट्ठी सुंदरसो आसि, तस्स पुत्ता दुवे जाया ॥३४६२॥
 जयसुंदरो चि पढमो, बीओ पुण सोमदत्तनामो चि ।

दो वि य परोप्परणय-प्पहाणचिच्चा पगिट्ठसत्ता य । वट्ठंती किच्चेसुं, इहपरलोयाऽविरुद्धेसु ॥३४६३॥
 एगम्मि य पत्थावे, महल्लसुहं कयाणयं वेत्तं । ते बहुनपरियरिया, अहिछत्ताए पुरीए गया ॥३४६४॥

तत्थ य अच्छं ताणं, ववहारवसा परोप्परं मेत्ती । जाया भावपहाणा, जयवद्धणसेट्ठिणा सद्धिं ॥३४६६॥
 सोमसिरी विजयसिरी, दोणि य धूयाउ तस्स सेट्ठिस्स । दिन्ना तो तेण तेसिं, विट्ठिओ य विहीए वीवाहो ॥३४६७॥
 तो ते ताहिं सद्धिं, अणिं दियं बुहयणस्स जहसमयं । पंचविहविसयसोक्खं, उवमुं जंता परिवसंति ॥३४६८॥
 अब्बम्मि अवसरम्मि, निजनगराऽऽगयनेरेण ते बुत्ता । हंभो ! पिउणा तुब्भे, सिग्घं एह चि आणत्ता ॥३४६९॥
 जम्हा अणिवत्तयसास-कासपट्ठेहिं भूरिरोहिं । सो पीडिओ समीहइ, तुब्भाणं दंसणं हत्थं ॥३४७०॥
 एवं सोच्चा ते त-कूखणेण मोत्त तहिं चिय कलत्ते । ससुरस्स कहिय वत्तं, पिउपासे पट्ठिया झत्ति ॥३४७१॥
 अच्छिण्णययाणेहिं, वच्चं ता निययंदिरे पत्ता । दिट्ठो य परियणो तत्थ, सोयविच्छायमुहसोहो ॥३४७२॥
 दिट्ठं भवणं पि पणट्ठ-सोहमऽहमीसणं सुसाणं व । उवरयदीणाऽणाह-प्पयाणसालानिउत्तजणं ॥३४७३॥
 हा हा हयम्ह ताओ, दिवंगओ फुडमिमं वरं तेणं । कमलवणं पिय अत्थमिय-दिणयरं जणइ नेत्र रंइ ॥३४७४॥
 एवं परिभावित्ता, खेडीदिन्नाऽऽसणम्मि आसीणा । एत्थंऽतरं मि गुरुसोण-वेगवाहाऽऽउलऽच्छेण ॥३४७५॥
 काऊण पायवडणं, णिवेइया परियणेण नीसेत्ता । अच्चं तसोणजणणी, तेसिं पिउणो मरणवत्ता ॥३४७६॥
 तो ते विमुक्कंठं, चिसंयुलं रोचिउं समारद्धा । पडिसिद्धा य कहं पि हु, महुरगिराए परियणेण ॥३४७७॥
 अहं तेहिं जंपियं कहह, असरिसं पेममुव्वहंतेण । अग्ग्हाणमऽणुणाणं, ताएणं किं समाइड्डं ? ॥३४७८॥
 सोगभरगगिरेणं, ता भणियं परिजणेण निसुणेह । ताएण तुम्ह दंसण-मऽच्चं तं अहिलंसेतेण ॥३४७९॥

एहन्ति मञ्ज पुत्ता, ते तप्पुरओ इयं च तं च अहं। साहिस्सामि ति पयं-पिरेण नो पुच्छिणं पि ॥३४८०॥
 अम्हाण किं पि सिद्धं, अच्चन्तपयंदरोगवसओ य। तुम्हमण्णागमणे चिय, पत्तो सो झत्ति पंचत्तं ॥३४८१॥
 एयं च निसुणिऊणं, किं पि अणाइकूखणिजसंतायं। तिच्चं समुव्वहन्तेहिं, तेहिं पासुक्कपोक्कर ॥३४८२॥
 हा कीस निग्घिण ! तए, कीणास ! न संगमो समं पिउणा।
 विहिओ ति किं च पावेहिं, तत्थ अम्हेहि बुत्थं ति ॥३४८३॥

एमाऽइ विलविरेहिं, पुणो पुणो ताडिउत्तमंगेहिं।

तह कह वि परुणं जह, जणेद्धिं पहिएहि वि य रुणं ॥३४८४॥
 तो चत्तमत्तपाणा, ते कहमऽवि परियणेण पणविद्या। तह वि य उवरोहेणं, समत्थकिच्चैसु वड्ढंति ॥३४८५॥
 अण्णम्मि अवसरम्मि, तेहिं दमघोसद्धरिणो पासे। संसारुच्छेयकरो, निसुओ सव्वन्नुणो धम्मो ॥३४८६॥
 तो मच्चुरोगदोगच्च-सोगजरपसुहदुक्खपडिहत्यं। संसारमऽसारं नि-च्छिऊण संजायवेरग्गा ॥३४८७॥
 ते दो वि हु गुरुपुरत्तो, भणन्ति भालयलघरियकरकमला। भयवं ! तुम्ह समीवे, पव्वज्जं गिण्हिमो अम्हे ॥३४८८॥
 अह गुरुणा सुत्तुवओग-सुणियतन्भावविग्वलेसेण। भणियं म्हाऽणुभावा !, उचिया तुम्हाण पव्वज्जा ॥३४८९॥
 नवरं थीपच्चओ, भावी तुद्दं सुदूसुवसग्गो। जइ तं जीवाऽवगमे वि, निपकंपा सहह सम्मं ॥३४९०॥
 ता पडिवज्जह सज्जो, पव्वज्जं उज्जमेह मोक्खकए। इहरा हासट्ठाण, किरिया आरूढवडियाण ॥३४९१॥

तेहिं भणियं भयवं !, जइ अन्हं जीवियव्वपडिवंधो । होल मणगं पि तथा, न धरेज्जा विरतिगहणमई ॥३४९२॥
 ता भववासुव्विग्गण, तुज्ज पयपउमजुयललग्गण । विग्गे वि अविचलाणं, अम्हणं देहि पव्वज्जं ॥३४९३॥
 तो दिक्खिअऊण गुरुणा, कायव्वविही निंदसिओ सव्वो । सुत्तइत्थेहिं च परं, निष्फत्तिं सम्मसुवणीया ॥३४९४॥
 गुरुलुवासे सुचिरं, वसिउं ते एगया महासत्ता । नियगुरुणो आणाए, एगागिविहारिणो जाया ॥३४९५॥
 अह कहवि विहरमाणो, अणिययविचीए सम्मसुवउत्तो । अहिछत्ताए पुरीए, साह जयसुंदरो पत्तो ॥३४९६॥
 तत्थ य जा किर तेणं, परिणीया आसि सेट्ठिणो धूयो । सोमसिरी सा पावा, तक्कालं असईविचीए ॥३४९७॥
 गव्वभवई संजाया, चिंतइ जयसुंदरो जइ इहेइ । उप्पव्वाविय तो तं, नियदुच्चरियं निगूहेमि ॥३४९८॥
 भिक्खुअड्डाए पविट्ठो, दिट्ठो तीए य सो कहवि साह । गेहे रसएज्झियाए, समाणसीलाए तो झत्ति ॥३४९९॥
 गेहस्संसत्तो खित्तो, भणितो य सचियपणयचलणाए । हे जीयनाह ! विरमसु, दुक्करतवचरणओ एत्तो ॥३५००॥
 तुज्ज मए जत्थ दिणे, दिक्खवावत्ता निसामिया सुहय ! । वज्जवट्ठणाइरित्तं, दुक्खं जायं ममं तत्थ ॥३५०१॥
 अज्जं चयामि कळ्हुं, चयामि किर जीवियं तुह विओगे । नवरं एत्तियदियहे, ठियं पि तुह दंसणाइसाए ॥३५०२॥
 इन्दिं च तए सद्धिं, जीयं मरणं व नत्थि संदेहो । ता पाणनाह ! जं तुज्ज, रोए तं समायरसु ॥३५०३॥

एवं तीए भणिणं, साहू सरिऊण सूरिणो वयणं । पुब्बुवइहं नाउं च, धम्मपच्चूहमऽणुवसमं ॥३५०४॥
 मोकूखल्लयवत्तलकूखो, वाहं नियजीवियव्वनिवेकूखो । तं भणति खणं एक्कं, भेदं ! तं ठाहि गिहवाहिं ॥३५०५॥
 जाव अहं नियकिच्चं, करेमि किंपि हु तदुत्तरं जं ते । होही हियमाऽयं तिय-सुहं च तं आयरिस्सामि ॥३५०६॥
 अह सा पहिद्वयणा, तहत्ति पडिमुणिय संठिया बाहिं । दाऊण गिहकवाडाइं, निविडकवडुकडाऽयारा ॥३५०७॥
 साहू वि कयाऽणसणो, धम्मज्झाणे परम्मि वट्टन्तो । वेहाणसेण विहिणा, मरिउं अच्चुयसुरो जातो ॥३५०८॥
 जाया पुरम्मि वत्ता, इमीए साहू इओ त्ति तो पिउणा । हत्थं णिब्भच्छेउं, निच्छूढा सा नियगिहातो ॥३५०९॥
 अच्चं तसिणेहवसा, विजयसिरी वि हु समं विणिक्खन्ता । मग्गे चिय सोमसिरी, सुइदोसा गया निहणं ॥३५१०॥
 विजयसिरी पुण एगत्थ, आसमे तावसाण पव्वज्जं । घेत्तूण ठिया सम्मं, भुंजंती कंदमूलाइं ॥३५११॥
 अवरम्मि अवसरम्मि, पुब्बोइयमुणिवरस्स लहुभाया । सो सोमदत्तनामो, विहरन्तो तत्थ संपत्तो ॥३५१२॥
 तिकूखज्जगकीलएणं, विद्धो चलणम्मि अकूखमो भमिउं । थक्को एगपणसे, विजयसिरीए कहवि दिट्ठो ॥३५१३॥
 नाओ य तओ तीए, मयणाऽनलदज्झमाणहिययाए । विविहेहिं पयारेहिं, पारद्धो खोहिउं सो य ॥३५१४॥
 एवं पइकूखणं चिय, खोभिज्जंतस्स तीए पावाए । सुमारियगुरुवयणस्सा, गंतुं च अचायमाणस्स ॥३५१५॥
 कह उज्झामि सजीयं ति, चिन्तयन्तस्स तम्मि देसम्मि । जायं दोण्ह निवाणं, तत्थ खणे बद्धवेराणं ॥३५१६॥

१ आओहणं महंतं, निवाडियाजोगसुहडकरितुरयं । पवहंतरुहिरपवंहं, दंसणमेत्ते वि भयजणं ॥३५१७॥
 परपक्खसपक्खवय, दहुं च निवेसु पडिनियत्तेसु । मडएसु खजमाणेसु, गिद्धभल्लुकमाऽऽईहि ॥३५१८॥
 साहू परिचिन्तइ नऽत्थि, मरणकिञ्चे परो उवाओ ता । ठाउं रणंजणे गद्ध-पट्टमरणं पवज्जामि ॥३५१९॥
 एवं विणिच्छिज्जणं, स महप्पा तीए कह वि पावाए । कंदफलाऽऽइनिमित्तं, गयाए कयसव्वकायव्वो ॥३५२०॥
 सणियं सणियं गंतुं, तेसिं मडयाण मज्झयारम्मि । पडिओ निज्जीवो इव, खद्धो अह दुट्ठसत्तेहिं ॥३५२१॥
 अच्चंतसमाहीए, मरिउं जाओ सुरो जयंतम्मि । इय गद्धपट्टमरणं, सम्मं आराहियं तेणं ॥३५२२॥
 एवं वेहाणसगद्ध-पट्टमणाइं कारणवसेण । नूणमऽणुण्णायाइं, जिणेहिं तइलोकमहिहं ॥३५२३॥

तहा-

२ अभिमरणं निवइम्मि, मारिए गहियसमणलिंणेणं । उड्ढाहपसमणऽत्थं, सत्थगहणं कयं गणिणा ॥३५२४॥

तहाहि-

पाडलिपुत्तम्मि पुरे, अच्चन्तपयंडसासणो राया । सामन्तचक्कणओ, उदायिनामो जयपसिद्धो ॥३५२५॥
 थेवाज्वराहमेत्ते वि, तेण एगस्स राइणो रज्जं । अवहरियं नीसेसं, सो पुण राया लहुं नड्ढो ॥३५२६॥
 पुत्तो य तस्स एगो, उज्जेणीए गओ परिभमंतो । ओलगिउं च लग्गो, उज्जेणीपत्थिवं पयओ ॥३५२७॥

अह सो उज्जेणिनिवो, १परिसवइ उदायिराइणो बहुसो । तेण य रायसुएणं, विन्नत्तो रहसि नमिऊण ॥३५२८॥
 देव ! मह जइ सहाई, होसि तुमं ता हणामि तुह सत्तुं । पडिसुयमेयं रत्ता, दिन्नं से जीवणं च बहं ॥३५२९॥
 तो कंकलोहकत्तिय-माऽऽदाय सुगोविउं इमो वि गतो । मारिउमुदायिरायं, नवरं छिहं अपाविंतो ॥३५३०॥
 अट्टमीचउइसीसु, सुणिवइणो राउलंमि वच्चंते । कयपोसहस्स रत्तो, रयणीए सासणनिमित्तं ॥३५३१॥
 दट्टुण सो विचिन्तइ, सिस्सो होउं इमाण समणण । पविसित्तु राउलं वं-छियत्थमऽचिरा य साहेमि ॥३५३२॥
 तो कंककत्तियं गो-विऊण गहिया अणेण पव्वजा । अच्चंतविणयविचीए, तोसिया सूरिणो य दढं ॥३५३३॥
 एगम्मि य पत्थावे, रयणीए पोसहं पवन्नस्स । रत्तो धम्मकहऽत्थं, दट्टुणं पडियं सूरिं ॥३५३४॥
 सो इत्ति अइविणीय-त्तणेण वेत्तूण कत्तियं चलितो । संथारगाऽऽइत्थो, रायउले सूरिणा सद्धिं ॥३५३५॥
 चिरदिक्खिओ त्ति संजम-रओ त्ति सुपरिक्खिओ त्ति काऊण । न निसिद्धो सरीहिं, गया ततो रायभवणम्मि ॥३५३६॥
 तत्तो य पोसहं गाहिऊण, भूमीवंइ सुचिखेलं । कहिऊणं धम्मकहं, सुत्ता रयणीए सुणिवइणो ॥३५३७॥
 तेसिं चैव समीवे, राया वि हु निइयुवगतो सहसा । अह ते निब्भसुत्तं, स दुट्ठसिस्सो विजाणित्ता ॥३५३८॥
 रत्तो कंठम्मि निवेसिऊण, तं कत्तियं विणिक्खन्तो । साहु त्ति न य निसिद्धो, वच्चंतो जामइल्लेहिं ॥३५३९॥

अहं कंककत्तियाछिन्न-कंठनि(न)वसुहिरुभूरिपवहेण । सित्तसरीरो सखी, इत्ति विवुद्धो निवं दहुं ॥३५४०॥
 वावाइयं विचिंतइ, तस्स कुसीसस्स नूण कम्ममिमं । ता जइ पाणच्चायं, इन्दिमइहं नो करिस्सामि ॥३५४१॥
 तो पवयणस्स खिंसा, होही सव्वत्थ धम्मनासो य । इति चिन्तिअणमऽणसण-पमुहं सव्वं विहिं काउं ॥३५४२॥
 तं चेव कत्तियं नियय-कंठदेसस्मि ठावइत्ताणं । कालं कुणइ महप्पा उस्सग्गज्जवायविहिक्कुसलो ॥३५४३॥
 इय सत्थुवंधणपभिइणा वि, आगाढकारणे मरणं । निदोसं चिय बुत्तं, भत्तपरिणं अह भणामि ॥३५४४॥
 भत्तं हि भुत्तपुव्वं, अणेगसो णेगहा मए एत्थ । जाया तित्ती तत्तो, न तओ तह कहवि जीवस्स ॥३५४५॥
 कहमऽन्नहा पुणो वि हु, असुयं व अदिट्ठमिव असुत्तं व । अमयं व पढमलाभे, बहुमन्नइ दिवसदिवसे तं ॥३५४६॥
 असुइत्तणाऽइवहुविह-वियारपरिणामधम्मणा तम्हा । किमिमिणा मणसा वि अवज्ज-हेउणा चिंतिएणाऽवि ॥३५४७॥
 इय जाणगपपरिआए, भत्तविसयं हि जं परिन्नाणं । पच्चकूखाणपरिन्नाए, तह य भयवंतवयणाओ ॥३५४८॥
 सव्वं पि असणपाणं, चउव्विहं जा य वाहिरो उव्वही । अब्भित्तो य तं पि हु, जाजीवं कोसिरे सव्वं ॥३५४९॥
 इच्चाइ जा उ तिविहस्स, अहव सव्वं चउव्विहस्साऽवि । आहारस्सिह जाव-जीवं पि पस्चियणरूवं ॥३५५०॥
 पच्चकूखाणं जं तं, भत्तपरिन्नि त्ति तीए किर मरणं । भत्तपरिन्नामरणं, सप्पडिक्कम्मं तयं णियमा ॥३५५१॥
 भत्तपरिन्नामरणं, दुव्विहं सवियार मो अवीयारं । सपरक्कमस्स मुणिणो, संलिहियतणुस्स सवियारं ॥३५५२॥
 अपरक्कमस्स मुणिणो, भत्तपरिन्नि भणंति अवियारं । काले अपहुण्णंते, तं पि हु तिविहं समासेण ॥३५५३॥

पढमं जाण निरुद्धं, निरुद्धतरयं च भन्नए वीयं । परमनिरुद्धं तइयं, तेसिं सरूवं पुण भणामि [दारुणाहा] ॥३५५४॥
 जो जंघावलरहिओ, रोगाऽऽयंकेहि' कगिसियसरीरो । तस्स मरणं निरुद्धं, अवीयारं भणए पढमं ॥३५५५॥
 तम्मि वि पुव्वुत्तविही, दुविहं तं पि य पयासमऽपयासं । जणनायं तु पयासं, जणे अविन्नायमऽपयासं [दार'] ॥३५५६॥
 बाल-उग्गि-वग्घमाऽऽईहिं, हल-मुच्छा-विस्स-याऽऽईहिं । नच्चा संवट्ठिज्जन्त-माऽऽउयं सिग्घमेव सुणी ॥३५५७॥
 जाव न वाया अक्खिबइ, जाव चित्तं न होइ अक्खिबत्तं । संनिहियाणाऽऽलोयइ, गणिमाऽऽईणं पि सो ताव ॥३५५८॥
 एयं निरुद्धतरयं, वीयं मरणं भणंति अवीयारं । सो चेव जहाजोगं, पुव्वुत्तविही भवइ तम्मि [दार'] ॥३५५९॥
 वायाइऽऽएहिं जइया, अक्खित्ता होज भिक्खुणो वाया । तइया परमनिरुद्धं, तइयं मरणं अवीयारं ॥३५६०॥
 नच्चा संवट्ठिज्जंत-माउयं सिग्घमेव सो भिक्खू । अरिहन्तसिद्धसाहूण, अन्तियं सव्वमाऽऽलोए ॥३५६१॥
 एवं भत्तपरिन्ना, सुयाऽणुसारेण वन्निया एसा । एत्तो इंगिणिमरणं, भणामि सम्मं समासेणं ॥३५६२॥
 इंगिजइ चेट्ठिजइ, पइनियए, चेव भूएएसम्मि । अणसणकिरिया इसाए, इंगिणी तीए य जं मरणं ॥३५६३॥
 भन्नइ इंगिणिमरणं, तं चउहाऽऽहाराचायजुत्तस्स । निप्यट्ठिक्कम्मस्सिगिय-देसंतोवत्तिणो चेव ॥३५६४॥
 जो भत्तपरिन्नाए, उवक्कमो भन्निही सवित्थारो । सो चेव जहाजोगं, उवक्कमो इंगिणीमरणे ॥३५६५॥
 संल्लिहियदव्वभावो, इंगिणिमरणम्मि बद्धववसाओ । आइमतियसंघयणो, धीमंतो खामिउं सगणं ॥३५६६॥
 अंतो बाहिं च ततो, विमुद्धमाऽऽरुहिय थंडिलं एक्को । संथरिय तणाइं तहिं, उत्तरसिरमऽहव पुव्वसिरो ॥३५६७॥

अरिहाऽऽअंतिगे सो, सीसम्मि कयंऽजली विसुद्धमणो । आलोयणं च दाउं, वोसिइ चउव्विहाऽऽहारं ॥३५६८॥
 सयमेव अप्पणो सो, करेइ आउं टणाऽऽइकिरियाओ । उच्चारऽऽइ विगिंचइ, सयं च सम्मं निरुवसग्गो ॥३५६९॥
 जाहे पुण उवसग्गा, दिव्वा माणुस्सया व से होज्जा । ताहे निप्पडिकंपो, ते अहियासेइ विगयभयो ॥३५७०॥
 पत्थिज्जंतो वि ततो, किंनरकिं पुरिसदेवकन्नाहिं । न य सो तहाऽवि सुब्भइ, न विम्हयं कुणइ रिद्धीए ॥३५७१॥
 जइ से दुक्खत्ताए, सव्वे वि हु पोग्गला परिणमेज्जा । तहवि न से थेवा वि हु, विसुत्तिया होइ ज्ञाणस्स ॥३५७२॥
 जइ सव्वपोग्गलचओ, अहव सुहत्ताए तस्स परिणमइ । तह वि न से संजायइ, विसोत्तिया सुद्धज्ञाणस्स ॥३५७३॥
 सच्चित्ते साहरिओ, सो तत्थुप्पिकूखए विमुक्कंज्जो । उवसंते उवसग्गे, जयणाए थंडिलमुवेइ ॥३५७४॥
 वायणपरियट्ठणपुच्छणाओ, मोत्तूण तह य धम्मकहं । सुत्तत्थपोरिसीए, सरेइ सुत्तं च एगमणो ॥३५७५॥
 एवं अट्ठ वि जामे, अनुअडो ज्ञायए पसन्नमणो । आहच निदभावे वि, नऽत्थि थेवं पि सइनासा ॥३५७६॥
 सज्झायकालपडिले-हणाऽऽइयाओ न संति किरियाओ । जब्हा सुसागठाणे वि, तस्स ज्ञाणं न पडिक्कुट्ठं ॥३५७७॥
 आवासयं च सो कुणइ, उभयकालं पि जं जहिं कमइ । उवहिं पडिलेहेइ य, मिच्छक्कागे य से खलिये ॥३५७८॥
 वेउव्वियआहारग-चारणखीरासवाऽऽइलद्धीओ । कज्जे वि समुप्पन्ने, विरागभावा न सेवइ सो ॥३५७९॥
 मोणाऽभिग्गहनिरओ, आयरियाऽऽईण पुट्ठवागरगो । देवेहिं माणुसेहि य, पुट्ठो धम्मकहं कहइ ॥३५८०॥
 एवं ईंगिणिसरणं, सुयाऽणुसारेण साहियं सम्मं । प अवगमणमेत्तो, समासओ चेव वच्चिस्सं ॥३५८१॥

किर जतथ कत्थई एत्थ, मरणमेयम्मि पायवस्सेव । उवगमणमज्वत्थाणं, जायइ पाओवगमणं तं ॥३५८२॥
 जं जतथ जहा अंगं, निक्खिखइ तं तहिं तह धरेइ । पाओवगमणमेयं, नीहारं वा अनीहारं ॥३५८३॥
 उवसग्गेण वि जं सो, साहरिओ कुणइ कालमज्जत्थ । तं भणियं नीहारिय—मियरं पुण निस्सवसग्गम्मि ॥३५८४॥
 पुहवी-आऊ-तेऊ, -वाउ-वणस्सइ-तसेसु साहरितो । वोसट्टुचत्तदेहो, अहाऽऽउयं पालइ महापा ॥३५८५॥
 मंडण-गंधाऽऽलेवण-भूसियदेहो वि जावजीवं सो । पाअओगतो चिड्डइ, निच्चेहो सुद्धलेसाओ ॥३५८६॥
 जं पायवो व्व उद्धड्डिओ व्व, पासड्डिओ व्व सो भाइ । उव्वत्तगाऽऽइरहितो, निच्चेहो होइ तेणं नि ॥३५८७॥
 इय सत्तरसमरणसरूव—कित्तणं किंपि काउमेत्ताहे । तच्चरिमत्तिगविसयं, वत्तव्वं किंपि देसेमि ॥३५८८॥
 सव्वाओ अजाओ, सव्वे च्चिय पढमसंघयणवज्जा । सव्वे वि देसविरया, भत्तपरिवं पवज्जंति ॥३५८९॥
 अह इंगिणिमरणं पुण, दढतरधिइवल्लुया अणुट्ठिन्ति । अजापमुहाणं पुण, लक्खिखइ तस्स पडिसेहो ॥३५९०॥
 पढमिल्लुयसंघयणा, संलिहिइयप्पाऽहवा असंलिहिआ । दढतमधीवल्लुजा, पाओवगमं पुग कुणंति ॥३५९१॥
 नेहवसा देवेणं, साहरिया देवऽऽरन्नमाइसु । न वि ते चलंति धीरा, पारद्धविसुद्धज्ञाणतो ॥३५९२॥
 तेसिं पुण वोच्छेओ, चोइसपुव्वीण होइ बुच्छेए । पढमिल्लुयसंघयणं, तत्तो न परेण होइ जओ ॥३५९३॥
 एवं इमंमि दारे, मरणं संखेवतो समक्खायं । आराहणफलदारे, फलं तु एयस्स वि भणिस्सं ॥३५९४॥

इय समओदहिअमओ-वमाए संवेगरंगसालाए । आराहणाए मूलि-छयंमि परिकम्मविहिदारे
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाऽणुसारेण । एक्कारसमं भणियं, मरणविभत्ति चि पडिदारं
 पुब्बिं मरणाणि पव-न्नियाणि सामन्नओ बहुविहाणि । एत्तो य पगयमरण-दारसरूवं परूवेमि
 किं पुण पगयं भण्णइ, पंडियमरणं दुहोहयल्लीण । विद्धं सणेक्कं^१ निकडं-धारुम्भडपरसुपडितुल्लं
 एयविवक्खं पुण, बाल-मरणमऽकूखं ति खीणमोहमला । उभयसरूवं च इमं, पंचवियणं परिकहेमि
 पंडियपंडियमरणं^१, पंडिययं^२ बालपंडियं तइयं^३ । बालमरणं चउत्थं^४, पंचमणं बालवालं ति^५
 तत्थ पढमं जिणाणं, वीयं साहूण देसविरयाणं । तइयं^३ संनिनु तुरियं, मिच्छदिट्ठीण पंचमयं
 अन्ने उ त्हरिणो पुण, एत्थं पत्थुयपमेयविसयम्मि । मरणयणगस्सरूवे, इमं विभागं भणोत जहा
 पंडियपंडियमरणं, मरमाणानं तु केवलीण भवे । भत्तपरिन्नाऽइ पुण, पंडियमरणं सुणिवराणं
 देसविरयाणमऽविरय-संमाण य बालपंडियं मरणं । मिच्छदिट्ठीउवसम-पराण जं बालमरणं तं
 जं च कसायकलुसिया, मरंति दढमऽभिगहीयमिच्छता । सव्वजहन्नं भन्नइ, तं मरणं बालवालं ति
 अहवा पंडियमरणाइं, तिन्नि दो चेव बालमरणाइं । पढमाइं संमदिट्ठिस्स, जाण वीयाइं इयरस्स
 तत्थाऽइल्लेहि^१ तिहिं, मरमाणानं कमेण मरणेहिं । उत्तम-मज्झ-जहन्नो, नेओ अब्भुज्जओ उ विही

संमत्ताऽणुगमणो, जीवो मरणे असंजओ जइ वि । जिणवयणमऽणुसरं तो, परिचसंसारियो तहवि ॥३६०८॥
 सदहगा पत्तियगा य, रोयगा जे हु जिणवराऽणाए । संमत्तमऽणुसरं ता, ते खलु आराहगा होति ॥३६०९॥
 जिणमणियपवयणमिणं, असदहंतेहिं अपोगजीवेहिं । बालमरणाणि तीए, मयाणि काले अणंताणि ॥३६१०॥
 न य तेहिं अणंतेहिं वि, विवेयवियलाण नाणरहियाण । जीवाण वरायाणं, संपक्वो को वि गुणलेजो ॥३६११॥
 बालमरणस्स तग्हा, वित्थरमऽवहत्थिउं विवागं से । संखेवेण भणन्तस्स, दिन्नक्रणा निसामेह ॥३६१२॥
 बालमरणेहिं जीवा, वियडंमि भवाऽडवीकडिह्मि । भमिया भमिन्ति भमिह्मिन्ति, दीहकालं किल दुहत्ता ॥३६१३॥
 तहाहि-

एत्थ पुणरुत्तदुत्तर-जग्गमजरा मरणपरिसरणीणा । भवजंतजंतुगेणा, अपत्तपारा परिभसंता ॥३६१४॥
 चउसु वि गईसु जं जं, जं जं चुलसीइजोणिलक्खेसु । जीवाजमज्जिं पं, तं तं दुक्खं अणुभवन्ति ॥३६१५॥
 किंच-

जं निरऽणुबं धमिड्डं, जं चाऽणिट्ठमऽणुबं धि दुद्धरिसं । तं बालमरणतरुणो, फलविलसियमाऽह्हु मुणिअसभा ॥३६१६॥
 इय बालमरणभीसण-सरुवमुवजाणिऊण धीरेहिं । पंडियमरणं गज्झं, नामऽथो तस्स पुण एवं ॥३६१७॥
 पंडा भन्नइ बुद्धी, तीए जुओ पंडिओ त्ति नायव्वो । तस्स मरणं तु जं तं, पंडियमरणं समक्खवायं ॥३६१८॥
 तं पुण भत्तपरिन्ना-मरणं चिय एत्थ पत्थुयं सत्थे । जेण मरंताण धुवं, जायइ वंछियफरूपसिद्धी ॥३६१९॥

काले वि दुस्समाए, संघयोगे वि हु अणिट्टेवट्ठे । विरहे वि १अइसईणं, तह दढधिइवलअभावे वि ॥३६२०॥
 एयं पि वियरइ चिय, सुंदरकालाऽऽज्जोगसज्झाणं । पाओवगमणंइंगिणि-मरणाणं साहणिज्जकलं ॥३६२१॥
 एयं हि मणोवंचिय-सुहफलदाणेक्ककप्पतरुसंडं । इममऽन्नाणतमोघण-दुस्समरणीए सरयससी ॥३६२२॥
 एयं हि भीमभवसर-मज्जे विलसंतविमलजलसरसी । अच्चंतियदोगच्चे, चिंतारयणं पहाणमिणं ॥३६२३॥
 इममऽइदुरंतदुग्गइ-गत्ताओ उत्तमुत्तरणमग्गो । एयं सिवपासाया-ऽऽरुहणविहीए सुनिस्सेणी ॥३६२४॥
 धीवलवियलाणमऽकाल-मच्चुकलियाणमऽकयकरणाण । निरवजमऽज्जकालिय-जईण जोगं निरवसणं ॥३६२५॥
 निच्छियमरणाऽवत्थो, वाहीवत्थो जई गिहत्थो वा । भविओ भत्तपरिन्ना-पंडियमरणे जएज्ज ततो ॥३६२६॥
 पंडियमरणेण मया, अणंतसत्ता सिवाऽऽलयं पत्ता । बालमरणेण य पुणो, भमंति भीमं भवाऽरन्नं ॥३६२७॥
 एगं पि एगवारं, पंडियमरणं जियस्स दुक्खांइ । निन्नासित्ता दूरं, सग्गऽपवग्गे सुहं देइ ॥३६२८॥
 जाएण जीवलोगे, सन्वेण वि जं अवस्समरियच्चं । ता कहवि तह मरिज्जइ, जह मरणं पुण ण संभवइ ॥३६२९॥
 तारियच्चमुगगतो वि हु, पंडियमरणं कंहं पि जइ ल्हइ । तो वंचियत्थसिद्धिं, सुंदरिन्दो व्व कुणइ जिआ ॥३६३०॥
 तद्वाहि-

एत्थेव जंबुदीवे, भरहे वासम्मि वासवपुरि व्व । विवुहजणहिययरणी, अणवरयपयट्ठपरममहा ॥३६३१॥

सिखिवासुपुञ्जजिणवर-वयणि दुविबुद्धभविद्यकुसुयवणा । लच्छीए सोहिया चक-पाणिमुत्ति व जयपयडा ॥३६३२॥
 चंपा नामेण पुरी, आसि परिभविद्यधणवइधणोहो । वत्थव्वो तत्थ धणो, अहेसि सेट्ठी गुणविसिट्ठो ॥३६३३॥
 तस्स य वसुनामेणं, निवासिणा तामलिच्चिनयरीए । वणिण्ण समं सेत्ती, संजाया निरुजवरिय च्चि ॥३६३४॥
 जिणधम्मपालणपरा-यणाग सुस्समगचलणभत्ताणं । तेसिं वच्चंतेसु, दिणोसु एगम्मि पत्थावे ॥३६३५॥
 अब्बुच्छिन्नं पीइं, पवंच्छमाणाण निच्चकालं पि । सुंदरिनामा धूया, नियणा धणसेट्ठिणा दिन्ना ॥३६३६॥
 नंदस्स वसुसुयस्स उ, कओ विवाहो य सोदणमुहुत्ते । दावियभुवणच्छरिओ, महया रिद्धीसमुदएणं ॥३६३७॥
 अह सुंदरीए सद्धिं, पुव्वज्जियपुन्नपायवस्सुचियं । नदस्स विसयसुहफल-सुवसुं जंतस्स जंति दिणा ॥३६३८॥
 अच्चंतविमलबुद्धि-त्तणेण विन्नायजिणमयस्सावि । तस्सेगम्मि अवंसरे, जाया चिंता इयसरूवा ॥३६३९॥
 ववसायविभच्चिगलो, पुरिसो लोगम्मि होइ अवगीओ । कापुरिसो त्ति विमुच्चइ, पुव्वसिरीए त्ति अचिरेण ॥३६४०॥
 ता पुव्वपुरिससंतइ-कमाज्जयं जाणवत्तयाणिज्जं । पकरेमि पुव्वधणविल-सणेण का चांगिमा मज्झ ॥३६४१॥
 किं सो वि जीवइ जए, नियधुयजुयलज्जिण दव्वेण । जो वंछियं पयच्छइ, न मग्गमाणं पइदिणं पि ॥३६४२॥
 विज्जाविक्रमगुणसलह-णिज्जविचीए जो धरइ जीयं । तस्सेव जीवियं वन-णिज्जमियस्स किं तेण ॥३६४३॥
 उपज्जंति विणस्संति, णेगसो के जयम्मि नो पुरिसा । जलबुब्बुय व पमत्थ-रहियसोहेहि किं तेहि ॥३६४४॥

कह सो वि पसं सिद्ध, न जस सप्पुरासकित्तणाज्वसरे । चागाऽऽहुणगणेणं, पढमं चिय जायए रेहा ॥३६४५॥
 इति चिंतिजण तेणं, परतीरदुल्लंभभंडपडिहत्थं । पारे पारावारस्स, झत्ति पगुणीकयं पोयं ॥३६४६॥
 गमणुम्मणं च तं पेच्छि-उण अहविरहकायरत्तेण । अचं तसोगविहुराए, सुंदरीए इमं भणियं ॥३६४७॥
 हे अजउत्त ! अहमउवि, तुमए सह नूणमाऽऽगमिस्सामि । पेमपरायत्तमिमं, चिंचं न तरामि संठविउं ॥३६४८॥
 इय भणिए दढतरपणय-भाववक्खित्तचित्तपसरेणं । पडिवन्तमिमं नंदेण, तयऽणु जायम्मि प्पुत्थावे ॥३६४९॥
 आरूढां दोन्नि वि, ताइं विसिद्धम्मि जाणवत्तम्मि । पत्ताणि य परतीरं, खेमेणाऽणाऽऽउलमणाणि ॥३६५०॥
 विणिवट्ठियं च भंडं, उवज्जिओ भूरिकणगसंभारो । पडिभंडं घेत्तण य, इत्ताण समुहमज्झम्मि ॥३६५१॥
 पुव्वकयकम्मपरिणति-यसेण अचं तपवलपवणेण । विलुलिज्जन्ती नावा, क(झ)डत्ति सयसिकरा जाया ॥३६५२॥
 अह कहवि तहाभवियव्वयाए, उवलद्धफलणवंडाणि । एकम्मि चैव वेला-उलम्मि लग्गाणि लहु ताणि ॥३६५३॥
 अघडं तं घडणसुघडिय-विहडणवावडविहिस्स जोगेण । जायं परोप्परं दंस-णं च गुरुविरहविहुराणं ॥३६५४॥
 तो हरिसविसायवसु-च्छलन्तदढमन्नुं फुन्नमलसरणी । सहस ति सुंदरी नंद-कंठमज्जलंविउं दीणा ॥३६५५॥
 रोविउमाऽऽरुद्धा निव्वि-रामनिवडं तनयणसलिलभरा । जलनिहिंसं गुवलणं ङ्खु-विंदुनिवहं सुयंति व्व ॥३६५६॥
 कह कहवि धीरिमं धा-रिज्जण नंदेण जंविषं ताहे । सुयणु किमेवं सोगं, करेसि अचं तकस्सिणमुही ॥३६५७॥

को नाम मयच्छि ! जए, जाओ सो जस्स नेत्र वसणाणि । पाउभूयाणि न वा, जायाणि य जम्ममरणाणि ॥३६५८॥
 कमलमुहि ! पेच्छ गयणं—गणेक्कचूडामणिसस वि रविस्स । उदय-पयाव-विणासा, पइदिवसं चिय वियंभंति ॥३६५९॥
 किं वा न सुयं तुमए, जिणिंदवयणम्मि जं सुरेंदा वि । पुव्वसुकयकूखयम्मि, दुत्याज्वत्थं उवलंभंति ॥३६६०॥
 कम्मवसवत्तिजंतूण, सुयणु ! किं एत्तिए वि परितावो । जेसिं छाव व्व समं, भमडइ दुकूवाण दंदोली ॥३६६१॥
 इय एवमाऽऽइधयेणेहि, सुंदरिं सासिउं वसिमहुत्तं । तीए समं चिय चलिओ, नंदो तन्हाछुहकिलंतो ॥३६६२॥
 अह सुंदरीए भणियं, पिययम ! एत्तो परिस्समकिलन्ता । अच्चंतितिसाडभिहया, पयमडवि न तरामि गंतुमड्हं ॥३६६३॥
 नंदेण ज पियं सुयणु, एत्थ वीसमसु तं खणं एकं । जेणाड्हं तुज्झ कए, सलिलं कत्तो वि आणेमि ॥३६६४॥
 पडिसुयमणाए ताहे, नंदो आसन्नकाणणुदेसे । सलिलाडवलोयणत्थं, तं मोत्तूणं गतो सहसा ॥३६६५॥
 दिट्ठो य कयंतेण व, विजंमिउम्मडमुहेग सीहेण । तिव्वछुहाडसिहएणं, अइचवललंतजहीहेण ॥३६६६॥
 तत्तो शयसंभंतो, विस्सुमरियअगसणाऽऽक्रायव्वो । अट्टज्झाणोवगतो, निहओ सो असरणो तेण ॥३६६७॥
 उववन्नो य तहिं चिय, वणसंडे बालमरणदोसेण । चुयसम्मत्तसुहगुणो, सो नंदो वानरत्तेण ॥३६६८॥
 एत्तो य सुंदरीए, परिवालित्तीए अइययं दिवसं । तह वि हु न जाव नंदो, समागतो ताव संखुद्धा ॥३६६९॥
 निच्छइयतव्विणासा, धसत्ति सा निवडिया धरणिवट्ठे । मुच्छानिमीलियड्छी, मय व्व ठाऊण खणमेक्कं ॥३६७०॥
 वणङ्कुसुमसुरहिमारुय—मणागउवलद्धचेयणा दीणा । रोविउमाऽऽरद्धा निविड—दुकूखपासुक्कपोकारा ॥३६७१॥

हा अजउत्त ! हा जिणवरिंद-पयपउमपूयणाऽऽसत्त !। हा सद्धम्ममहानिहि !, कत्थ गओ ? देहि पडिवयणं ॥३६७२॥
 हा पावदइव ! धणसयण-गेहनासे वि किं न तुडो सि । जमऽणज्ज ! अजउत्तो वि, निहणमिन्हिं समुवणीओ ॥३६७३॥
 हे ताय ! सुयावच्छल ! हा हा हे जणणि ! निक्कवडपेमे । दुहजलहिनिवडियं कीस, निययधूपं उवेहेह ॥३६७४॥
 इय सुचिरं विलविचा, निविडपस्सिसमकिलामियसरीरा । करयलनिहित्तवयणा, सुत्तिकूखदुकूखं अणुहवंती ॥३६७५॥
 उरगपरिवाहणऽस्थं, तत्थोवगएण सिरिउरनिवेण । दिट्ठा कह वि पियंकर-नामेणं चिन्तियं च इमं ॥३६७६॥
 सावब्भट्ठा किमिमा, तियसवहू मयणचिरहिया व रई । वणदेवया व विज्जा-हराण रमणि व्व होज्ज त्ति ॥३६७७॥
 विम्भियमणेण पुट्ठा य, सुयणु ! का तं सि ? किमिह आवससि ? । कत्तो य आगया ? कीस, वहसि संतावमेव त्ति ॥३६७८॥
 अह सुंदरीए दीहुउण्ह-मुक्कनिस्सासतरलियगिराए । सोगवसमउलियऽच्छीए, जंपियं भो महासत्त ! ॥३६७९॥
 वसणपरंपरनिव्वत्तणेक्क-पडुविहिविहाणवसराए । मज्झ पउत्तीए अलं, इमाए दुहणिवहेउए ॥३६८०॥
 आवइगया वि उत्तम-इल्लप्पसयत्तणेण नो एसा । साहिस्सइ नियवत्तं ति, चिंतिऊणं महीवइणा ॥३६८१॥
 अणुणइऊणं मंजुल-गिराहिं नीया कहं पि नियगेहे । काराविया य गाढो-वरोहओ भोयणाऽऽइविहिं ॥३६८२॥
 मणवंडियं च सव्वं, संपाडइ तीए मेइणीनाहो । अणुराणेणं सप्पुरिस-विच्चिभावेण य सया वि ॥३६८३॥
 सम्माणदाणसप्पणय-संक्रहारंजिय त्ति सुगमाणो । महुरगिराए नरेंदो, एगंते सुंदरिं भणइ ॥३६८४॥

ससिसुहि ! सरीरमणनि-व्वुइहरं पुव्वकालवुत्तंतं । मोत्तुण मए सद्धिं, जहिच्छियं भुंज विसयसुहं ॥३६८५॥
पइदिणसोगोवहया, सुकुमारा सुयणु ! तुज्झ कायलया । दीवयसिहोवतत्ता, मालत्तिमाल व्व पमिलाइ ॥३६८६॥
न य सुयणु ! जोव्वणं पव्व-णिंदुविंबं व जणमणाऽऽणंदं । सोगंविडण्णकडणु-प्पीडियमुवचिणइ सोहग्गं ॥३६८७॥
अच्चंतसुंदरं पि हु, मणोऽभिरासं पि भुवणदुलहं पि । पव्वमट्टं नट्टं वा, वत्थुं सोइति नो कुसला ॥३६८८॥
ता होउ भूरिभणिण, कुणसु मह पत्थणं तुसं सहलं । पत्थावुच्चियपविचीए, चैव जंतं कुणंति बुहा ॥३६८९॥
अच्चन्तकक्कड्डयं, अस्सुयपुव्वं च तीए सोच्चैमं । वयमंगभयवसट्टाए, गाढदुकूखाऽऽउलमगाए ॥३६९०॥
भणियं भो नरपुंगव !, सुकुलपह्मयाण जणपसिद्धाण । नयमग्गदेसगाणं, तुम्हारिसपव्वश्चुरिसाण ॥३६९१॥
अच्चन्तमणुच्चियं उभय-लोगविद्धं सणेक्कपड्डयं च । परमणिरमणमेयं, अवजसपडहो तिहुयणे वि ॥३६९२॥
रत्ता पयंपियं कमल-वयणि ! चिरपुन्ननिवहउवणीयं । रयणनिहिमणुसरंतस्स, होज्ज किं दूसणं मज्झ ॥३६९३॥
तो नरवइनिरुक्कम-निव्वंधं सुणिय तीए पडिभणियं । जइ एवं ता नखर !, चिरगहियाऽभिमगहो जाव ॥३६९४॥
पुज्जइ ता पडिवालेसु, मज्झ तं केत्तियं पि नणु कालं । पच्छा य तुज्झ वंछा-ऽणुरुक्कमड्डमाऽऽचरिस्सामि ॥३६९५॥
एवं सोच्चा तुडो, भूमिवइ नट्टखेड्डमाऽईणि । चित्तविणोयऽत्थं से, दरिसाविन्तो गमइ कालं ॥३६९६॥
अह पुव्वभणियनंदो, वानभावेण वट्टमागो सो । गहिओ मक्कडखेड्डा-वग्गेहि उच्चिओ त्ति काऊण ॥३६९७॥
नट्टाहवहुकलाओ, सिक्खवियो पइपुरं पि दंसित्ता । ते पुरिसा तं धेत्तुं, समागया सिरिपुरे कहवि ॥३६९८॥

खेछाविच्चा पइमंदिर् च, ते रायमंदिर्म्मि गया। पारद्धो य तहिं सो, पणच्चिउं सव्वजत्तेण
 अह नच्चत्तेण कहिं पि, सुंदरी रायसंनिहिंनिसत्ता। दिट्ठा णेणं चिरणय-भाववियंसंतनेत्तेण
 कत्थ माए दिट्ठेयं ति, चिंतयंतेण तेण पुणरुत्तं। जाई सरिया नाओ, सव्वो च्चिय पुव्वविचंतो
 तो परमं निव्वेयं, समुव्वहंतेण चिन्तियं तेण। हा ! हा ! अणत्थनिहिणो, धिरत्थु संसारवासस्स
 जेण तहाविहनिम्मल-विवेयजुत्तो वि धम्मरागी वि। अणुसमयसमयसंसिय-विहिणाऽणुट्ठाणकारी वि
 तह बालमरणवसओ, विसमदसं एरिसिं समणुपत्तो। तिरियत्ते वट्ठंता य, संपयं किं करेमि अहं
 अहवा किमज्जेण विचिंतिणं, इय अवसराऽणुरूवं पि। पकरेमि धम्मकम्मं, पज्जत्तं जीवियव्वेण
 इय सो परिभावतो, सुट्ठिओ चि सुणित्तु तेहिं पुरिसेहिं। नीओ सट्ठाणम्मि उ, तेणं पुण अणसणं गहियं। ॥३७०६॥
 पंचपरमेट्ठिमंतं, अणुसुमरंतो य सुद्धभावेण। मरिज्जणं उववन्नो, दिव्वो देवो महिद्धियो
 ओहिवसमुणियचिरवइ-यरो य अवयरिय बोहइ नरिंदं। सुंदरिमडवि सरीणं, अप्पइ पव्वजगहणडत्थं ॥३७०८॥
 इय तिरियत्तगयस्स वि, पंडियमरणं पणामइ जीयस्स। सुगइपुरपरमज्जं, निरवज्जं भणियजुत्तीए ॥३७०९॥
 किंच-

आजम्मं पि करित्ता, कडमहं रइययावपभारं। पच्छा पंडियमरणं, लहिज्जण य सुज्जाए जीवो ॥३७१०॥

संसारन्नपडिओ, अणाऽऽइजीवो न ताव उत्तरह । जाव न पंडियमरणं, अपच्चपुव्वं इहं लहइ ॥३७१॥
 पंडियमरणेण मया, तेणेव भवेण केई सिज्झंति । केई पुण देवलोए, गंतूण इहाऽऽगया सन्ता ॥३७१॥
 सावयकुल्लेसु जम्मं, पाविच्चा सुचिरारियसामन्ना । पंडियमरणेण मया, सिज्झंति भवम्मि तइयम्मि ॥३७१॥
 नारयतिरियविवजं, सुमणुयदेवेषु विलसमाणा वि । अट्टभवऽऽभन्तरओ, पंडियमरणेण सिज्झंति ॥३७१॥
 तथ य गिही मुणी वा, निजंतुपएम्मसंठियो विहिणा । उद्धरियसव्वसद्धो, वज्जियनीसेसआहारो ॥३७१॥
 छक्कायरकखणपरो, खामणमरिसावणाहिं उज्जुत्तो । अविराहगो अचवलो, जिइंदियो जियतिंदरिज्ज ॥३७१॥
 जियचउकसायसेनो, समसत्तुमित्तयाए वट्ठंतो । इय पंडियमरणेणं, जो हु मओ १ सुम्मओ सो हु ॥३७१॥
 एयं पंडियमरणं, सम्मदिट्ठी लहंति लहुक्कमा । पाघंति मंदपुन्ना वि, किमिह चिन्तामणीरयणं ॥३७१॥
 सेसं तु बालमरणं, बालाण पए पए सुलभमेव । नवरं तमऽणत्थकलं, संसारपवइढणं जेण ॥३७१॥
 बालो सुक्खो सो पुण, सनियाणं अणसणं तवं विविहं । काऊण मओ जायइ, वंतरजाईसु अलुहासु ॥३७१॥
 तत्थुप्पन्नो तं तं, करेइ बालो व्व केलिपडिच्चो । जेण पुण भवसमुदे, अणोस्पाग्मि परिभमइ ॥३७१॥
 तो तं पंडियमरणं, असेसकम्मभवयत्थमुवत्ता । कुणमाणा सह धीरा, नित्थाग्गपाग्गा हुंतु ॥३७१॥
 एगं पंडियमरणं, मरिऊण पुणो बहूणि मरणाणि । न मरंति अप्पमत्ता, चरित्तिमाऽऽराहियं जेहिं ॥३७१॥

खेछाविचा पद्मंदिर् च, ते रायमंदिरस्मि गया। पारद्धो य तहिं सो, पणच्चिउं सव्वजत्तेण ॥३६९९॥
 अह नच्चत्तेण कहिं पि, सुंदरी रायसंनिहिहिनिसन्ना। दिट्ठा णेणं चिरपणय-भाववियसंतनेत्तेण ॥३७००॥
 कथ्य माए दिट्ठयं ति, चित्तयत्तेण तेण पुणरुत्तं। जाई सरिया नाओ, सव्वो चिय पुव्वविचंतो ॥३७०१॥
 तो परसं निव्वेयं, समुव्वहत्तेण चिन्तियं तेण। हा ! हा ! अणत्थनिहिणो, धिरत्थु संसारवासस्स ॥३७०२॥
 जेण तहाविहनिम्मल-विवेयजुत्तो वि धम्मरागी वि। अणुसमयसमयसंसिय-विहिणाऽणुट्ठाणकारी वि ॥३७०३॥
 तह वालमरणवसओ, विसमदसं एरिसिं समणुपत्तो। तिरियत्ते वट्ठता य, संययं किं करेमि अहं ॥३७०४॥
 अहवा किमज्जेण विचिंतिणं, इय अन्नसराऽणुरूवं पि। पकरेमि धम्मकम्मं, पज्जत्तं जीवियव्वेण ॥३७०५॥
 इय सो परिभावत्तो, सुट्ठिओ चि मुणित्तु तेहिं पुरिसेहिं। नीओ सट्ठाणम्मि उ, तेणं पुण अणसणं गहियं ॥३७०६॥
 पंचपरमेट्ठिमंतं, अणुसुमंतो य सुद्धभावेण। मरिऊणं उव्वन्नो, दिव्वो देवो महिद्दिह्यो ॥३७०७॥
 ओहिवसमुणियचिरवड्-यरो य अवयारिय बोहड् नरिंदं। सुंदरिमडवि सूरिणं, अप्पइ पव्वज्जगहणड्त्थं ॥३७०८॥
 इय तिरियत्तगयस्स वि, पंडियमरणं पणामइ जीयस्स। सुगइपुरपरमज्जं, निरवज्जं भणियजुत्तीए किंच- ॥३७०९॥

आजम्मं पि करित्ता, कडमंदं रइयपावपव्वमारं। पच्छा पंडियमरणं, लहिऊण य सुज्झए जीवो ॥३७१०॥

संसाररन्ध्रपडिओ, अणाऽऽजीवो न ताव उत्तरइ । जाव न पंडियमरणं, अपत्तपुव्वं इहं लहइ ॥३७११॥
 पंडियमरणेण मया, तेणेव भवेण केई सिज्झंति । केई पुण देवलोए, गंतूण इहाऽऽगया सन्ता ॥३७१२॥
 सावयकुलेसु जम्मं, पाविता सुचिरियसामन्ना । पंडियमरणेण मया, सिज्झंति भवग्निं तइयग्निं ॥३७१३॥
 नारयतिरियविवज्जं, सुमणुयदेवेसु विलसमाणा वि । अट्टभवऽऽभन्तरओ, पंडियमरणेण सिज्झंति ॥३७१४॥
 तथ य गिही सुणी वा, निजंतुपएसंसंठियो विहिणा । उद्धरियसव्वसंछो, वज्जियनीसेसआहारो ॥३७१५॥
 छक्कायरकरवणपरो, खामणमरिसावणाहिं उज्जुत्तो । अविराहगो अचवलो, जिहंदिओ जियतिदंडरिज्ज ॥३७१६॥
 जियचउकसायसेवो, समसत्तूमित्तयाए वट्ठंतो । इय पंडियमरणेणं, जो हु मओ सुम्मओ सो हु ॥३७१७॥
 एयं पंडियमरणं, सम्महिट्ठी लहंति लहुक्कम्मा । पावेंति मंदपुन्ना वि, किमिह चिन्तामणीरयणं ॥३७१८॥
 सेसं तु बालमरणं, बालाण पए पए सुलभमेव । नवरं तमऽणत्थफलं, संसारपवइढ्ढणं जेण ॥३७१९॥
 बालो सुक्खो सो पुण, सनियाणं अणसणं तवं विविहं । काऊण मओ जायइ, वंतरजाईसु असुहासु ॥३७२०॥
 तत्थुप्पन्नो तं तं, करेइ बालो व्व केलिपडिबद्धो । जेण पुण भवसमुदे, अणोरपारग्निं परिभमइ ॥३७२१॥
 तो तं पंडियमरणं, असेसकम्मखयत्थमुवत्ता । कुणमाणा सह धीरा, नित्थासपासा हुंतु ॥३७२२॥
 एणं पंडियमरणं, मरिऊण पुणो बहूणि मरणाणि । न मरंति अप्पमत्ता, चरित्तमाऽऽराहियं जेहिं ॥३७२३॥

संजमगुणेषु सम्मं, सुसंबुडा सच्चसंगओ मुक्का । जे उ चयंति सरीरं, पंडियमरणं कयं तेहिं
जं निजरेइ कम्मं, असंबुडो सुबहुणा वि कालेण । तं संबुडो तिगुत्तो, खवेइ ऊसासमित्तेण
निच्छयतिंदविरया, तिगुत्तिगुत्ता तिसल्लनिससल्ला । तिविहेण अप्पमत्ता, जयजीवदयापहाणमणा
पंचमहव्वयनिरया, संपुन्नचरित्तसीलसंजुत्ता । विद्धिपुव्वविहियमरणा, भवंति आराहगा मुणिणो
अच्चाहीणा जाहे, धीरा सुयसारकलियपरमज्झा । तो आयरियविदिन्नं, उवंति अब्भुज्जयं मरणं
पंडियमरणं च इमं, विसुज्झमाणस्स चेव जीवस्स । कस्स वि जइ संपज्जइ, विसेसकुसलाऽणुबन्धस्स
रयणकरंडयतुल्लं, उम्बरपुक्कं व दुल्लहं लोए । एयं पंडियमरणं, पुब्बविहीणा न पावेति
मरणं चिय मरणाणं, जराण पुण पडिजर चिय विणासे । एयं पंडियमरणं, अणुणब्भावो य जम्मस्स
सारीरमाणसोभय—समुब्भवाऽस्सवतिकखदुकुखाणं । पंडियमरणमएणं, सव्वाग जलंऽज्जली दिन्तो
अन्नं च—
जं जं जयम्मि जायइ, जीवाणं साऽणुबंधमिहुसुहं । तं तं वियाण सच्चं, पंडियमरणस्स विष्फुरियं ॥३७३३॥
अहवा—
जं साऽणुबंधमिहुं, जमऽणिट्ठं निरऽणुबंधमिह किंपि । तं सच्चं पि वियाणसु, पंडियमरणस्स कलं ॥३७३४॥
एकं पंडियमरणं, सच्चभवाऽणिट्ठनिहुवणदक्खं । अहवेको अग्निकणो, न उहइ किं इंधणपवंधे ॥३७३५॥

एयं पंडियमरणं, पिया व माया व बंधुवग्गो व । जीवाणं हियकरणे, रणम्मि सुहडोव्व ः परिहत्थं ॥३७३६॥
 दक्कियकुणइदुवारं, पयडीकयसुगइपुरपवेसं च । निदारियदुरियरयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३७॥
 अहमपुरिसाण दुलहं, उत्तमपुरिसाण सेवणिज्जं जं । उत्तमफलसंजणयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३८॥
 जं जं अहिलसणिज्जं, जं जं च सुदुल्लहं सलहणिज्जं । तस्संपाडणपडुयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३९॥
 जं किर चिन्तामणिकाम-धेणुकपडहमाण वि असज्जं । तस्संपाडणपडुयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७४०॥
 एकं पंडियमरणं, छिन्दइ जाईसयाइ बहुया तं मरणं मरियव्वं, जेण मओ सुहमओ होइ ॥३७४१॥
 जइ भयमडत्थि मरणजं, पंडियमरणेण ता मरेयव्वं । एकं पंडियमरणं, छिन्दइ सयलाणि मरणाण ॥३७४२॥
 के सका वन्नेउ, पंडियमरणस्स गुणगणं सभ्मं । जं चरिऊण सुधीरा, असेसकम्मकूखयमुवेति ॥३७४३॥
 इय पावजलणजलभर-समाए संवेगरंगसालाए । आराहणाए मूलिछ-यम्मि परिकम्मविहिदारे ॥३७४४॥
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाडुणसारेण । भणियमिमं वारसमं, अहिगयमरणं ति पडिदारं ॥३७४५॥
 अहिगयमरणे अंगी-कए त्रि नाड्डाहणं विणा रसीति । आरोडुमडलं जीवो त्ति, सीइदारं पवकूखामि ॥३७४६॥
 सीई य होइ दुविहा, दव्वे भावे य तत्थ व्वम्मि । उच्चट्टाणाड्डोहण-हेऊ निस्सेणिगाड्डईया ॥३७४७॥
 संजमठाणाणं कंडगाण, लेसाठिईविसेसाणं । मुद्धतराणऽकमणं, भावसिई केवलं जाव ॥३७४८॥

तद्वाहि-

उवरुवरिमगुणठाणं, पडिचञ्जंतस्स होइ भावसिई । दब्बसिई निस्सेणी, पासायमिवाऽऽरुहंतस्स ॥३७४९॥
अह सो सिइमाऽऽरूढो !, वसहिं उवहिं च उग्गमाऽऽईहिं । दोसेहिं उवहयं परि-हरितु सम्मं खु विहरेज्जा ॥३७५०॥
गणिणा सह संलावो, कज्जं पइ सेसएहिं साहूहिं । मोणं से मिच्छज्जो, भज्जं सन्नीसु सज्जणे य ॥३७५१॥
इहरा जह तह अन्नोऽन्न-संक्रहक्खित्तपसरस्स । कस्स वि पमायओ पत्थु-यत्थविग्घो वि होज्ज तओ ॥३७५२॥
आराहणमिच्छंतो, तदेगचित्तो जएज्ज सीईए । एयाए विगमम्मि, संयंभुदत्तो व्व सीएज्ज ॥३७५३॥

तद्वाहि-

कंचणपुरस्मि नगरे, वसंति दो भायरा जणपसिद्धा । अवरोपरदहपणया, संयंभुदत्तो सुगुत्तो य ॥३७५४॥
णिययकुलकमअविरुद्ध-सुद्धविचीए जीवणोवायं । कुणमाणं तेसिं, कालो दोलेइ लीलाए ॥३७५५॥
अह एगम्मि अवसरे, बुडीविरहेग कूरगहवसओ । पउरजणजणियदुकूवं, दुब्बिभक्खं निवडियं घोरे ॥३७५६॥
स्त्रीणा चिरसंगहिया, ताहे तणराणिणो मंहतां वि । सुमहत्था वि य पत्था, धन्नाण वि उवगया निहणं ॥३७५७॥
सीयंतचउण्यदुपयवग-मज्जलोइऊण उच्चिगो । परिचत्तवत्थो प-त्थिवो वि आणवइ नियपुत्तिसे ॥३७५८॥
रे ! रे ! पुरीए जस्सजत्थि, जेत्तिओ धन्नसंचओ एत्थ । तत्तियमेत्तस्सऽहं, तस्स बलो गेण्हह लहुत्ति ॥३७५९॥

एवं आणत्तेहि, तदेव सन्धं अणुट्ठियं तेहिं । रायपुरिसेहिं जमभिउडि-भंगभीमेहिं सन्धत्य ॥३७६०॥
 तो सविसेसं लोगो, छुहाओ धगसयणनासओ य दहं । अच्चत्तरोगभरविहु-रियो य मरिउं समाढत्तो ॥३७६१॥
 सुन्नीहुंतेसु य मंदिरेसु, रत्थासु रुंडमुंडेहिं । दुग्गम्मासु लोएसु, सुत्थदेसे सरंतेसु ॥३७६२॥
 सो वि हु सयंभुदत्तो, सुगुत्तसाहितो पुराउ नीहरिओ । सत्थेण समं लग्गो, गंतुं देसंतराजभिमुहं ॥३७६३॥
 दूरपहमड्ढकंते सत्थे, पत्ते य रत्तमज्झम्मि । संनद्धा रणसज्जा, चिलायघाडी समावडिया ॥३७६४॥
 पमुक्कहकभीसणा, चावोवलगंगमगणा । उव्वद्धउद्धकेसिया, जमेण १नाइ पेसिया ॥३७६५॥
 तमालतालसामला, विपक्खभंगपच्चला । फुरंततोरखगिया, सविज्जू २नं ३घणोलिया ॥३७६६॥
 वेल व्व सागरुडिया, संछन्नभूमिवडिया । सच्छंदचारदारुणा, निम्बिन्नन्नवारणा ॥३७६७॥
 कुरंगंसपोसिया, विसिट्ठलोयदूसिया । जुज्जेण सा य लग्गिया, रणेक्कवद्धरंगिया ॥३७६८॥
 अह कुंतखगभच्छय-पमुहपहरणकरा समरधीरा । सत्थसुहडा वि तीए, समगं जुज्जेण संलग्गा ॥३७६९॥
 खंडियपयंडसुहड, विहडियरणरहसनस्सिरनरोहं । ४उप्पित्थसत्थनाहं, जायं समरं महाभीमं ॥३७७०॥
 अच्चंतनिदएणं, पवलवलेणं चिलायनिवहेणं । कलिकालेण व धम्मो, निहतो सत्थो समत्थो वि ॥३७७१॥
 घेत्तूण सारमडत्थं, सुरूवरामाजणं मणुस्से य । बंदगगाहेण ततो, चिलायसेणा गया पछिं ॥३७७२॥

तद्वाहि-

उवखुरिमगुण्ठाणं, पडिवजंतस्स होइ भावसिई । दव्वसिई निस्सेणी, पासायमिवाऽऽरुहंतस्स
अह सो सिइमाऽऽरुहो !, वसहिं उवहिं च उग्गमाऽईहिं । दोसेहिं उवहयं परि-हरितु सम्मं खु विहरेज्जा ॥३७४९॥
गणिणा सह संलावो, कज्जं पइ सेसएहिं साहूहिं । मोणं से मिच्छजणे, मज्जं सन्नीसु सजणे य ॥३७५१॥
इहरा जह तह अन्नोऽन्न-संक्रहक्खित्तचिप्पसरस्स । कस्स वि पमायओ पत्थु-यऽत्थविग्घो वि होज्ज तओ ॥३७५२॥
आराहणमिच्छंतो, तदेगचित्तो जएज्ज सीईए । एयाए विगमम्मि, सयंभुदत्तो न्व सीएज्ज ॥३७५३॥

तद्वाहि-

कंचणपुरम्मि नगरे, वसंति दो मायरा जणपसिद्धा । अवरोप्परदढपणया, सयंभुदत्तो सुगुत्तो य ॥३७५४॥
णिययकुलक्कमअविरुद्ध-सुद्धविचीए जीवणोवायं । कुणमाणं तेसिं, कालो बोलेइ लीलाए ॥३७५५॥
अह एगम्मि अवसरे, बुड्डीविरेहए कूरगहवसओ । पउरजणजणियदुक्खं, दुब्बिक्खं निवडियं घोरं ॥३७५६॥
खीणा चिसंसंगहिया, ताहे तणरासिणो मंहता वि । सुमहत्ता वि य पल्ला, धन्नाण वि उवगया निहणं ॥३७५७॥
सीयंतचउप्पयदुपयवग्ग-मऽवलोइऊण उच्चिग्गो । परिचत्तवत्था प-त्थिवो वि आणवइ नियपुरिसे ॥३७५८॥
रे ! रे ! पुरीए जस्सजत्थि, जेत्तिओ धन्नसंचओ एत्थ । तत्तियमेत्तस्सऽहं, तस्स बलो गेण्हह लहु चि ॥३७५९॥

एवं आणचेहि, तेहव सव्वं अणुट्ठियं तेहि' । रायपुरिसेहि' जमभिउडि-भंगभीमेहि' सव्वत्थ
 तो सविसेसं लोगो, छुहाओ धगसयणनासओ य दढं । अच्चत्तरोगभरविहु-रियो य मरिउं समाहत्तो
 सुन्नीहत्तेसु य मंदिरेसु, रत्थासु रुंडुंडेहिं । दुग्गम्मासु लोएसु, सुत्थदेसे सरंतेसु
 सो वि हु सयंसुदत्तो, सुगुत्तसहितो पुराउ नीहरिओ । सत्थेण समं लग्गो, गंतुं देसंताराडभिमुहं
 दूरपहमड्ढंते सत्थे, पत्ते य रत्नमज्झमि । संनद्धा रणसज्जा, चिलायधाडी समावडिया
 पमुक्कहक्कभीसणा, चावोवलगगमंगणा । उव्वड्डउद्धकेसिया, जमेण १ नाइ पेसिया
 तमालतालसामला, विपक्खमंगपच्चला । फुरंतताखगिया, सविज्जू २ नं ३ धणोलिया
 वेल व्व सागरुट्ठिया, संछन्नभूमिवट्ठिया । सच्छंदचारदारुणा, निब्भन्नन्नवारणा
 कुरंगंसपोसिया, विसिट्ठलोयदूसिया । जुज्जेण सा य लग्गिया, रणेक्कवद्धरंगिया
 अह कुंतखग्गभल्लय-पमुहपहरणकरा समरधीरा । सत्थसुहडा वि तीए, समं जुज्जेण संलग्गा
 खंडियपयंडसुहड, विहडियरणरहसनस्सिरनरोह' । ४ उप्पित्थसत्थनाहं, जायं समं महाभीमं
 अच्चंतनिदएणं, पवलवलेणं चिलायनिवहेणं । कलिकालेण व धम्मो, निहतो सत्थो समत्थो वि
 वेत्तूण सारमडत्थं, सुरुत्तरामाजणं मणुस्से य । बंदग्गाहेण ततो, चिलायसेणा गया पट्ठिं

सो वि य सयंभुदत्तो, कंहं पि नियलहुगभाउगविउत्तो । धणवं ति चिंतिऊणं, चिलायसेणाए संगहिंतो ॥३७७३॥
 सुचिरं निहयकसघाय-बं धणाऽईहिं उवहओ वि दढं । सो इच्छइ जाव न किं पि, देयदव्वं चिलाएहिं ॥३७७४॥
 ताव विणासियपसुमहिंस-रुधिरधाराऽणुलित्तभवणाए । दाराऽवबद्धकुस्सर-रणंतगुरुधं टयाऽऽलीए ॥३७७५॥
 पइदिणपुन्नोवाइय-चिलायकीरं तत्तप्पणविहीए । रत्तकणवीरमाला-विरइयपूओवयाराए ॥३७७६॥
 गयचम्मनिवसणाए, चाभुंडाए पयंडरूवाए । उवहारऽत्थं नीओ, भयवसवेवं तसव्वं ऽगो ॥३७७७॥
 रे वणिगाऽहम ! जइ जीवि-यव्वसऽभिलससि तालहुं दव्वं । अज्ज वि इच्छसु अम्हं, किमऽकंडे जासि जमभवणं ॥३७७८॥
 एवं ते जंपंता, सयंभुदत्तं न जाव खग्गेण । दायंति ताव सहसा, समुट्ठिओ बहलहलन्नोलो ॥३७७९॥
 हंहो ! सुंचह एयं, वरागमऽणुसरह वेरिवग्गमिमं । थीवालवुइदविद्धं स-कारिणं मा चिरावेह ॥३७८०॥
 एसा हम्मइ पल्ली, दज्जन्ति इमांइ मंदिरां पि । इय उच्छावं सोच्चा, सयंभुदत्तं विमोत्तण ॥३७८१॥
 पवणजइणा जवेणं, सुमरियचिरवेरिसुहडंसपाया । कच्चाइणीगिहातो, ते पुरिसा झत्ति नीहरिया ॥३७८२॥
 जाओ अज्जेव अहं, अज्जे व य सयलंसपयं पत्तो । इइ चितंतो तुरियं, सयंभुदत्तो अवक्कंतो ॥३७८३॥
 भीसणचिलायभयतर-लिओ य गिरिकुहरमज्झयारेण । बहलतरुवह्छिपडला-ऽऽउलेण अपहेण वच्चंतो ॥३७८४॥
 खद्धो भुयंगमेणं, उपपन्ना वेयणा महाघोरा । परिचिंतियं च तेणं, नूण णस्सामि एत्ताहे ॥३७८५॥
 जइ कहन्नि चिलाएहिं, पम्मुक्को ता कयंततुल्लेण । डसिओग्धि भुयंगेणं, अहह ! विचित्तं विहिसरूव ॥३७८६॥

अहवा जम्मो मरणेण, जोव्वणं सह जराए संजोगो । सममेव वियोगेण, उपज्जइ किमिह सोगेण ॥३७८७॥
 एवं परिभावे'तो, जा वच्छच्छायमऽणुसह सिसिरं । ता तरुणो हेट्ठठियं, चारणसमणं महासत्तं ॥३७८८॥
 सुत्तं परियत्तंतं, विचित्तनयंसंगसंगदुव्विगमं । पेच्छइ पउमासणवन्ध-धीरसुवरुद्धमणपसरं ॥३७८९॥
 विसम्मविमोसगविसविहु-रियस्स भयवं ! ममेत्थ पत्थावे । सरणं तुमं ति जंपिय, विचेयणो तयणु सो पडिओ ॥३७९०॥
 अह तं विसवसनिन्नट्ट-चेयणं पेच्छिज्जण करुणाए । परिच्चित्तइ मुणिवसभो, किमियाणि' जुज्जए काउ' ॥३७९१॥
 पावपभ्रयणनिरयाग नो गिहत्थाण ताव उवयारे । वड्डिउघुचियं साहूण, सव्वभूयऽपभूयाण ॥३७९२॥
 ताणवयारे तव्विहिय-पावट्टाणाण कारणं जम्हा । निरवज्जवित्तिणो वि हु, भवंति गिहिसंगदोसेणं ॥३७९३॥
 जइ पुण ते उवयरिया, मोत्तूणं सव्वसंगमऽच णं । पडिवज्जिय पव्वज्जं, जयंति सद्धम्मकज्जेसु ॥३७९४॥
 ता होज्ज तक्कया नि-जरा वि इय चिन्तिरस्स समगस्स । अनिमित्तमेव सहसा, विप्फुरिथं दाहिणं नयणं ॥३७९५॥
 तो तदुववार णऽसो-गिज्जण दट्ठुण से भुयगदंसं । चरणोवरिम्मि सुहुमं, वियाररहियं च मुणिवसभो ॥३७९६॥
 परिभावइ नूणमिमो, जीविस्सइ जेण दंसटाणमिमं । अवरुद्धं सिरपमुहाणि, चेव सत्थे चिरुद्धानि ॥३७९७॥
 तहाहि-

सीसे लिगे ँचिबुए. कंठे रसखेसु तह गुदे य थणे । ओट्टे वच्छयलम्मि य, भुमयासु' नाभिनासउडे ॥३७९८॥

करचरणतले खंधे, कंकूखायुं इकूवणे निडाले य। केसंतसंधिदेसेसुं, जाइ दड्डो जमगिहम्मि ॥३७९९॥

तहा—

पंचमीअड्ढमीछट्ठी—नवमीचउद्दसीतिहीसु अहिदड्डो। पकूवते वि विणस्सइ, अज्जं च तिही वि न विरुद्धा ॥३८००॥
 नकूवत्तं पि हु दुड्डं, सधा विसाहा य मूलमडसिलेसा। रोहिणिअदा^१कित्तिय, तं पि न वड्डइ इह सुहुत्ते ॥३८०१॥
 रिडं पि पुंनवमुणिणो, भंगंति मणुयस्स सुयगदड्डस्स। कंपो लालामुग्रणं, रजिंभा नयणाऽरुणत्तं च ॥३८०२॥
 मुच्छा सरिरभंगो, कवोलखामत्तणं पहाहाणी। ३हिका सरिणीय—त्तणं च अचिरेण मरणाय ॥३८०३॥
 न य एत्तो एगं पि हु, दीसइ रिडं इमस्स भव्वस्स। ता कीरइ पडियारो, दयापहाणो हि जिणधम्मो ॥३८०४॥
 परिभाविज्जण एवं, सुणिवसहो ज्ञाणनिमियथिरनयणो। अणुसुमरिउं पवत्तो, विसेससुत्तं समुवउत्तो ॥३८०५॥
 अह जाव सरयससहर—निव्वभरपसरंतपहपहासिल्लं। उल्लवइ अमयकुल्ला—ऽणुकारिणिं अकूवरस्सेणिं ॥३८०६॥
 ताव तिमिरं व दिवसयर—पहभरऽब्बमाहयं महाडहिविसं। नड्डं सुत्तविउद्धो व्य, उड्डिओ सो वि पड्डेदहो ॥३८०७॥
 तो जीवियव्वदाय त्ति, पवरसाहु त्ति जायपडिन्नयो। नमिज्जण सबहुमाणं, तं समणं भणिउमाऽड्डत्तो ॥३८०८॥
 भयवं! भमंतभीसण—सावयकुलसंकुलाए अडवीए। मन्ने पुन्नेणं मे, तुम्ह निवासो इहं जातो ॥३८०९॥
 कहमऽन्नहा महाविस—विसहरविसहरियचेयणस्स ममं। होज्जेह जीवियव्वं, जइ न तुमं नाह! हेंतो सि ॥३८१०॥

कथ्य मरुमंडलो कथ्य, कष्पविडवी महाफलसमिद्धो । कथ्य अधणस्स गेहं, कथ्य व तत्थेव स्यणनिही ॥३८११॥
 कथाऽहं सुदुहट्ठो, अणप्पमाहण्वं च कथ्य तुमं । अहह ! विहिद्विलसियाणं, को परमत्थं जए मुणइ ॥३८१२॥
 एवंविहोवयारिस्स, तुज्झ भयवं महं अधन्नस्स । दिन्नेण केण व, कएण जाएज रिणमोकूलो ॥३८१३॥
 मुणिणा भणियं भदय !, जइ रिणमोकूलं समीहसे काउं । निरवज्जं पव्वज्जं, पडिवज्जसु ता तुममियाणि ॥३८१४॥
 उवयारो वि मए तुह, एईए कएण नणु कओ इहरा । अस्संजयचिन्ताए, अहिगारो नत्थि सुमुणीण ॥३८१५॥
 न य भइ ! धम्मवियलं, सलहिरुइ जीवियं मणुस्समाणं । ता चयमु पिहाऽऽसंगं, णिस्संगो हवसु सुस्समगो ॥३८१६॥
 भालयलाऽऽरावियपाणि-कमलमडलेण तेण तो भणियं । भयवं ! करेमि एयं, नवरं लहुभाइपडिवंधो ॥३८१७॥
 विहुरेइ मम मणं जइ य, होज्ज सह तेण दंसणं कहवि । ता निस्सल्लो पव्वज्ज-मेक्कचित्तो करेज्जमऽहं ॥३८१८॥
 मुणिणा पयंपियं भइ !, जइ तुमं विसवसा मओ होंतो । ता कह लहुगं भाउग-मड्वलाइंतो सि एवं च ॥३८१९॥
 परिचय पडिवंधमिमं, निरत्थयं सरसु धम्ममज्जवज्जं । भाइ-पिइ-माइतुल्लो, एक्को एसो चिय जियाण ॥३८२०॥
 एवं मुणिणा भणिए, संयंभुदत्तो परेण विणएण । पडिवज्जइ पव्वज्जं, कुणइ विचित्तं तवोक्कम्मं ॥३८२१॥
 विहरइ गुरुणा सद्धिं, गामाऽऽगरनगरसंकुलं वसुहं । दुस्समहपरीसहचमुं, अहियासितो महासत्तो ॥३८२२॥
 एवं च चिरं कालं, विहरित्ता नाणदंसणसमग्गो । थोवाऽऽउयं च नाउं, भत्तपरिन्नं पव्वजंतो ॥३८२३॥
 गुरुणा पन्नविओ सो, अहो महाभाग ! पुन्नभरलब्भं । पज्जंतकालियमिमं, सविसेसाऽऽराहणविहाणं ॥३८२४॥

ता सयणे उवहिम्मि य, कुले य गच्छे य निययेदेहे वि । पडिबं धं मा काहिसि, मूलमणत्थाणमेस जओ ॥३८२५॥
 इच्छामो अणुसट्ठिं ति, जंपिउं गुरुगिराए बद्धरई । ताहे सयंभुदत्तो, पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥३८२६॥
 तप्पुन्नपगरिसेण य, १आउट्ठोः कुणइ पुरजणो पूयं । अह सो पुव्वविउत्तो, सुगुत्तनामो लहुगभाया ॥३८२७॥
 परिभममाणो पत्तो, तम्मि पएसम्मि तो पुरीलोगं । एगाडभिहुहं मुणिवं-दणउट्ठमिं तं पलोइत्ता ॥३८२८॥
 पुच्छियउमणेण किं एस, एत्थ वच्चइ जणो समंगो वि । काहियं नरेण ए ण, तस्स जह एत्थ मुणिवसभो ॥३८२९॥
 कयभत्तपरिचागो, सद्धम्ममहानिहि व्व पच्चकुखो । निवसइ तं पुण तित्थं व, वंदिउं एस जाइ जणो ॥३८३०॥
 एवं सोचा कोउहलेण, लोणेण सह सुगुत्तो वि । समणं सयंभुदत्तं, दट्ठुं तं देसमणुपत्तो ॥३८३१॥
 अह मुणिणो खं पे-च्छिउण संजायपच्चभिन्नाणो । पम्मुक्कदीहपोकं, रोइत्ता भणिउमाउट्ठत्तो ॥३८३२॥
 हे भाय ! सयणवच्छल !, छलिओ सि कहं व कूडसमणेहि । जं एरिसिं अवत्थं, गओ तुमं दूराकिसियंजो ॥३८३३॥
 अज्ज वि छट्ठेहि लहं, पासंडमिमं वयामु नियदेसं । तुज्झ वियोगेण फुडं, फुट्ठइ मह हिययमउचिरेण ॥३८३४॥
 इय जंपियम्मि तेणं, सयंभुदत्तो वि ईसिपडिबं धा । तं बाहरिउं पुच्छइ, समगमउवि पुव्ववुत्तं ॥३८३५॥
 सो वि य चिलायधाडी-विहउणपामोक्खनियगवुत्तं । साहेइ सोगखलिर-उक्खराए वाणीए दुक्खत्तो ॥३८३६॥
 अह कलुणवयणसवणुभवंत-पडिबं धकलुसियज्झाणो । सन्वट्ठसिद्धिपाआग-२कंडगां पि खंडित्ता ॥३८३७॥

तदुवरि सिणेहदोसेणं, मरिय सोहम्मदेवलोगम्मि । मज्झिमगाऽऽरु देवो, संयंभुदत्तो समुत्पन्नो
एवं भावसिईए, जो जो जोगो हवेज्ज पडिपंथी । आराहणाऽभिलासी, तं तं वज्जेज्ज उज्जुत्तो ॥३८३८॥
एत्तो चिय गणिणा सह, इच्चाइ निंदसियं पयत्तेण । आराहणुच्चयासाय-भावसिई चिलगस्स
ता उत्तिमट्ठकारी, सव्वं सुहसीलयं पयहिज्जण । भावसिइमाऽऽरुहिन्ता, विहरेज्जा पेमपासुक्को ॥३८४०॥
इय मयणभुयगगरुलो-वमाए संवेगंगसालाए । आराहणाए मूलि-ह्ययम्मि परिकम्मविहिदारे
पत्थुयपन्नसह, पडिदारणं कमाऽणुसारेण । भणियमिमं तेरसमं, सीइविसयं पडिहारं ॥३८४१॥
सीइसमारूढो वि हु, न भावणाए विणा थिरो होइ । ता भावणदारमऽह, सवित्थरत्थं परूवेमि ॥३८४२॥
भाविज्जइ इमीए, जीवो जं तेण भावणा भणिया । दुविहा सा पुण णेया, पसत्था तह पसत्था य ॥३८४३॥
कंदपः देवकिन्विसः, अभियोगाः आसुरी य संमोहा । एसा हु अप्ससत्था, पंचविहा भावणा तत्थ ॥३८४४॥
कंदप्पभावणा नाम, जत्थ हासाऽऽइबहुपयारेहि । अप्पाणं भावेई, सा य भवे पंचहा एवं ॥३८४५॥
कंदप्पे कोकुइए, दुयसीलत्ते यः हासकरणे यः । परविम्हयज्जणे वि य, कंदप्पो णेगहा तत्थ ॥३८४६॥
अट्ठहास-परिहास-णिहुयउल्लावकामकरूवो । कामोवएसकाम-प्पसंसविसओ य नायव्यो ॥३८४७॥
कुक्कुइयं पुण तं जं, रसयमऽहसं अच्छिभुमयपमुहेहि । देहाज्वयवेहि परं, सपरिष्कदेहि हासेइ ॥३८४८॥

दुयसीलुत्तं तं पुण, जं किर दप्येण गमणभासाऽऽइ। सव्वं पि कज्जजायं, अच्चं तदुग्रदुयं कुणइ ॥३८५१॥
 हासकरणं पि तं जं, वेसवेससस्स करणओ अहवा। सवियारवणतो वा, सपरेसिं हासज्जणं ति ॥३८५२॥
 परविम्हयजणं पि हु, जमिंदजालकुहेडगाऽऽइहिं। परविम्हयं जणेई, थेवं पि सयं अविम्हइओ ॥३८५३॥
 इय निदिट्ठा कंदप्प-भावणा अह कुदेवभावकरी। पंचवियप्पा किच्चिसिय-भावणा भन्नए वीया ॥३८५४॥
 सुयनाणं केवलीणं^१, धम्मायरियाणं^२ सव्वसाहूणं^३। रअव्वन्नभासणं तह य, गाढमाइल्लया व त्ति ॥३८५५॥
 तत्थ सुयस्साज्वन्ना, एवं जे जीववयपमायाऽऽइ। अत्था एगत्थुत्ता, अन्नत्थ वि ते पुणो बुत्ता ॥३८५६॥
 केवल्लिणं पि अवन्ना, जइ सच्चं ते पणहुपेमाणो। तो कीस भव्वसत्ताणं, चेव धम्मं उवइसंति ॥३८५७॥
 धम्मगुरूणमवड्ढा, जच्चाऽऽइहिं तु हीलणे तेसिं। एगकूखेते न रइ, लहन्ति एमाऽऽइ य सुणीणं ॥३८५८॥
 माइल्लया उ अप्पस्स, भावविणिग्गूहणाऽऽइवावरो। इय भणिया पंचविहा, किच्चिसिया भावणा वीया ॥३८५९॥
 गारवपड्विद्वस्सा-डमिओगिएहिं च मंतमाऽऽइहिं। जं अप्पभावणं सा, अमिओगियभावणा नेया ॥३८६०॥
 कोउयं^४ भूइक्कमं^२, पसिणेहिं^३ तह य पसिणपसिणेण^४। तह य निमित्तेण^५ चिय, पंचवियप्पा भवे सा य ॥३८६१॥
 तत्थ य अग्गीहोमो-सहाऽऽइणा जं परं वसे काउं। भत्ताऽऽइ उवजीवइ, कोउगआजीवणं तं तु ॥३८६२॥
 जं पुण भूईसुत्ताऽऽइएहिं, रक्खवं परस्स काऊणं। असणाऽऽइ आजीवइ, भुइक्कमाऽऽजीवणं तं च ॥३८६३॥

१ कुहेडगं = चमत्कारकारकं मन्त्रतन्त्रादिज्ञानम् ।

अंगुष्ठाऽऽहसु देवय-सडयारिय जा परड्यनिबयणे । भत्ताऽऽईणुवलद्धी, तं पसिणाऽऽजीवणं विन्ति ॥३८६४॥
 सुमिणगविजाव'टिग-सवरीहि'तो परड्यनिच्छयणे । वित्ति' पसिणापसिणा-ऽऽजीवणमाऽऽहंसु मुणिवसभा ॥३८६५॥
 लाभाऽलाभाऽऽणिवे-यणेण उवजीवइ परेहि'तो । असणाऽऽइ जं निमित्ता-ऽऽजीवणमऽकखं'ति तं गुरुणो ॥३८६६॥
 अभियोगभावणा वि य, निदंसिया इन्दि असुरसिरिजणा । पंचवियप्पा आसुरिय-भावणा भन्नए किं'पि ॥३८६७॥
 सह विगगहसीलत्तं, संसत्तवो' निमित्तकहणं च' । निक्खिया वि य अवरा', पंचमगं निरऽणुकंपत्तं ॥३८६८॥
 तत्थ उ विगगहसीलत्त-माऽऽहु निच्च' पि कलहकरणइ । आहाराऽऽइनिमित्तं, तवं पि संसत्तवक्कम्मं ॥३८६९॥
 अभिमाणेण पओसेण, वा वि तीयाऽऽइयाण जं कहणं । भिक्खुस्स गिहत्यं पइ, निमित्तकहणं तयं भणियं ॥३८७०॥
 जं हइसरीरो विं हु, चंळमणाऽऽईणि किर तसाऽऽईसु । पकरेइ निरऽणुतावो, भणियमिमं निक्खिवत्तं तु ॥३८७१॥
 दइणः वि दुक्खत्तं, अच्चंतभण कंपमाणं च । जं निहु'रहिययत्तं, तं भणियं निरऽणुकंपत्तं ॥३८७२॥
 आसुरियभावणं, दुत्ता संमोहभावणा इन्दि' । भन्नइ सपरेसि' पि हु, संमोहु'पायणसरूवा ॥३८७३॥
 उम्मगगदेसणा' मग्ग-दूसणा' मग्गविपडि'ती य' । मोहो' य मोहजणं', एव' सा भवति पंचविहा ॥३८७४॥
 उम्मगगदेसणा तत्थ, सम्मनाणाऽऽइयाणि दूसित्ता । तव्विपरीयं सिवपह-मुवइसमाणंस्स मुणियव्वा' ॥३८७५॥
 निव्वणमग्गभूयाणि, नाणमाऽऽईणि तइयि' च' जणं । दूसि'तस्स भव' मग्ग-दूसणा मूलमऽसुहस्स ॥३८७६॥
 तह मग्गविपडि'ती, मग्ग' दूसित्तु नियवितक्काए । उम्मगगमऽणुसर'तस्स, जंतुणो होइ नायव्वा ॥३८७७॥

दुयसीलितं तं पुण, जं किर दप्पेण गमणभासाऽऽह। सन्वं पि कज्जायं, अच्चं तदुयदुयं कुणह॥३८५१॥
 हासकरणं पि तं जं, वेसविसेसस्स करणओ अहवा। सवियारवयणतो वा, सपरसिं हासजणं ति॥३८५२॥
 परविम्हयजणं पि हु, जमिंदजालकुहेडगाऽऽईहिं। परविम्हयं जणेई, थेवं पि सयं अविम्हओ॥३८५३॥
 इय निदिट्ठा कंदप्प-भावणा अह कुदेवभावकरी। पंचवियप्पा किच्चिसिय-भावणा भन्नए वीया॥३८५४॥
 सुयनानं केवलीणं, धम्ममारियणं सन्वसाहूणं। रअव्वन्नभासणं तह य, गाढमाइल्लया व ति॥३८५५॥
 तथ सुयस्साज्वन्ना, एवं जे जीववयपमायाऽऽई। अत्था एगत्थुत्ता, अन्नत्थ वि ते पुणो वुत्ता॥३८५६॥
 केवल्लिणं पि अवन्ना, जइ सच्चं ते पण्डुपेमाणो। तो कीस भव्वसत्ताणं, चेव धम्मं उवइमंति॥३८५७॥
 धम्मगुरुणमवन्ना, जच्चाऽऽईहिं तु हीलणे तेसिं। एगकूखेत्ते न रं, लहन्ति एमाऽऽह य सुणीणं॥३८५८॥
 माइल्लया उ अपस्स, भावविणिगूहणाऽऽइवावारे। इय भणिगा पंचविहा, किच्चिसिया भावणा वीया॥३८५९॥
 गारवंपडिवद्धस्सा-अभिओगिएहिं च मंतमाऽऽईहिं। जं अप्पभावणं सा, अभिओगियभावणा नेया॥३८६०॥
 कोउयं भूइकम्मं, पसिणेहिं तह य पसिणपसिणेणं। तह य निमित्तेणं चिय, पंचवियप्पा भवे सा य॥३८६१॥
 तत्थ य अग्गीहोमो-सहाऽऽइणा जं परं वसे काउं। भत्ताऽऽह उवजीवइ, कोउगआजीवणं तं तु॥३८६२॥
 जं पुण भूईसुत्ताऽऽइएहिं, रकूवं परस्स काऊणं। असणाऽऽई ओजीवइ, सुइकम्माऽऽजीवणं तं च॥३८६३॥

अंगुष्ठाऽऽसु देवय-सऽवयारिय जा परऽत्यनिवयणे । भत्ताऽईणुवलद्वी, तं पसिणाऽऽजीवणं विन्ति ॥३८६४॥
 सुमिणगविजाघंदिग-सबरीहिंती परऽत्यनिच्छयणे । वित्तिं पसिणापसिणा-ऽऽजीवणमाऽऽहंसु सुणिवसभा ॥३८६५॥
 लभाऽलाभाऽऽङ्गिणे-यणेण उवजीवइ परेहिंती । असणाऽऽइ जं निमित्ता-ऽऽजीवणमऽकव'ति तं गुरुणो ॥३८६६॥
 अभियोगभावणा वि य, निदंसिया इन्दि असुरसिरिजणा । पंचवियप्पा आसुरिय-भावणा भन्नए किं'वि ॥३८६७॥
 सइ विगगहसीलं, संसत्तवो? निमित्तकहणं च३ । निक्खिया वि य अवरा, पंचमगं निरऽणुकंपत्तं ॥३८६८॥
 तथ उ विगगहसीलत्त-माऽऽहु निच्चं पि कलहकरणइ । आहाराऽऽइनिमित्तं, तत्रं पि संसत्तवक्कम्मं ॥३८६९॥
 अभिमाणेण पओसेण, वा वि तीयाऽऽइयाण जं कहणं । भिक्खुस्स गिहत्थं पइ, निमित्तकहणं तयं भणियं ॥३८७०॥
 जं दइसरीरो वि हु, चंळमणाऽऽईणि किर तसाऽऽईसु । पकरेइ निरऽणुतावो, भणियमिमं निक्खित्तं तु ॥३८७१॥
 दइणः वि दुक्खत्तं, अच्च'तभएण कंपमाणं च । जं निदुराहियत्तं, तं भणियं निरऽणुकंपत्तं ॥३८७२॥
 आसुरियभावणें, वुत्ता संमोहभावणा इन्दि । भवइ सपरेसिं पि हु, संमोहप्यायणमरूया ॥३८७३॥
 उम्मगगदेसणा? मग्ग-दूसणा? मग्गविपडिती य३ । मोहो य मोहजणं, एव' सा भवति पंचविहा ॥३८७४॥
 उम्मगगदेसणा तथ, सम्भनाणाऽऽइयाणि दूसिन्ता । तच्चिपरीयं सिवपहु-मुवइसमाणंस्स सुणियव्वा ॥३८७५॥
 निव्वाणमग्गभूयाणि, नाणमाऽऽईणि तद्वियं च जणं । दूसिं तस्स भवे मग्ग-दूसणा मूलमऽसुहस्स ॥३८७६॥
 तह मग्गविपडिती, मग्ग दूसिन्तु नियवितक्काए । उम्मगगमऽणुसरं तस्स, जंतुणो होइ नायव्वा ॥३८७७॥

नाणंस्तरेसु चरणंस्तरेसु, परतिथियण रिद्धिसु य । मोहिज्झं जेण जिओ, सो मोहो भवइ तहाहि ॥३८७८॥
 मन्ने परमत्थेणं, धम्मो ससरकूखोरुयाऽऽईण । पूयासक्कारा जेसिं, हेति लोणे परा एवं ॥३८७९॥
 सबभावेण कवडेण, वा वि अन्नयरकुमयविसए जं । लोयस्स मोहमुवज्जणइ, तं भवे मोहज्जणं ति ॥३८८०॥
 एयाओ भावणाओ, चरित्तमलिणत्तहेउभूयाओ । अच्चं तदुग्गदुग्गइ—करीओ भणियाओ लेसेण ॥३८८१॥
 जो संजओ वि एयासु, अप्पसत्थासु वट्ठइ कहं पि । सो तव्विहेसु गच्छइ, सुरेसु भइओ चरणहीणो ॥३८८२॥
 एयाहिं अप्पाणं, भावेतो देवदुग्गइ जाइ । तत्तो चुओ समाणो, भमइ भवसायरमज्जणं ॥३८८३॥
 ता एयाओ दूरेण, वज्जिउं भावणाओ भावेइ । सुपसत्थाओ सम्मं, निस्संगो सव्वसंगेसु ॥३८८४॥
 तवभावणा^१ य सुय^२ सत्त^३, भावणेगत्तभावणा^४ चेय । धीइवलभावणा वि य^५, इय ताओ भवंति पंचविहा ॥३८८५॥
 तवभावणाए पंचेन्द्रियाणि, दंताणि जस्स वसमे^६ ति । इंदियजोगाऽऽयरिओ, समाहिकरणाणि सो कुणइ ॥३८८६॥
 मुणिनिंदियम्मि इंदिय—सुहम्मि सत्तो परीसहपरद्धो । अकयपरिकम्मकीवो, मुज्झइ आराहणाकाले ॥३८८७॥
 जोगमऽकारिज्जंतो, आसो सुहलालिओ चिरं कालं । रणभूमीए वाहिज्ज—माणओ जह न कज्जकरो ॥३८८८॥
 पुव्वमऽकारियजोगो, समाहिकामो तहा मरणकाले । न भवइ परीसहसहो, विसयसुहपरम्महो जीवो ॥३८८९॥
 सुयभावणाए नाणं, दंसणत्तवंसज्जं न परिणमइ । तो उवयोगपइन्नं, सुह^१मऽव्वहिओ समाणेइ ॥३८९०॥
 जयणाए जोगपरिभाविस्स, जिणवयणमऽणुगयमइस्स । परिणामो न भविस्सइ, घोरे वि परीसहाऽऽवाए ॥३८९१॥

समगं आवाए वि हु, सारीरियमाणसोभयदुहाण । चिन्तिय दुहं अईअं, न हु मुज्झइ सत्तभावणओ ॥३८९२॥
 बालमत्स्याणि धीरो, परिभाविय अत्तणो अणंताई । मरणे समुट्ठिए वि हु, न मुज्झइ सत्तभावणतो ॥३८९३॥
 जुज्झपरिभावियप्पा, बहुसो मुज्झइ रणे न जह सुहडो । तह सत्तभावणाए, मुज्झइ न मुणी वि उवसग्गे ॥३८९४॥
 देवेहिं भेसिओ वि हु, दिया व राओ व भीमरूवेहिं । तो सत्तभावणाए, धम्मधुरं निवभरो वहइ ॥३८९५॥
 एगत्तभावणाए, न कामभोगे मणे संरीरे वा । सज्जइ वेरगगतो, फासेइ अणुत्तरं धम्मं ॥३८९६॥
 भगिणीए वि हम्मंतिआए, एगत्तभावणाए जहा । जिणकप्पियो न मूढो, खवगो वि न मुज्झइ तेहव ॥३८९७॥

तहाहि- ॥३८९८॥
 पुण्डउरे नरवहुपुण्ड-केउणो पणइणीए उप्पन्नो । पुण्डवईए जमल-त्तणेण पुत्तो य धूया य ॥३८९९॥
 उच्चियसमयंमि नामं, विहियं पुत्तस्स पुण्डचूलो त्ति । धूयाए पुण्डचूल त्ति, दो वि पत्ताई तारुण्यं ॥३९००॥
 अच्चंतपरोपरनिविड-पणयमडवलोइज्ज तेसिं च । रत्ता वियोगवज्जण-अण अणुरूपपत्त्यावे ॥३९०१॥
 परिणाविज्जण पडिरूव-पुरिसहत्थेण पुण्डचूला उ । धरिया नियभवणे चिय, पइणा सह सा ममइ कालं ॥३९०२॥
 भुंजेइ पुण्डचूलो य, रज्जलच्छिं जहिच्छमडच्छिन्नं । अविरोहियं भइणीए, परमपणयम्मि चट्टन्तो ॥३९०३॥
 एगम्मि य पत्थावे, स महप्पा जायपरमसंवेगो । पव्वइओ तन्नेहेण, पुण्डचूला वि पव्वइया ॥३९०४॥
 सो अहिगयसुत्तज्जो, जिणकप्पवज्जणट्टया धीरो । एगत्तभावणाए, परिकम्मइ वाढमडप्पाणं

अह १ तव्वीमंसड्ढा, एकेण सुरेण पुण्हचूलाए । विडपुरिसहदाड्ढरं मिय-चयभंगाए दुहड्डाए ॥३९०५॥
 जेहड्डज्ज ! रक्ख रक्ख चि, जंपिरीए, विडव्वियं रुवं । तं दड्डुं पि स धीमं, अगणेंतो सुद्धपरिणामो ॥३९०६॥
 एगो चिय जीव ! तुमं, किमिमेहिं वज्झसयणजोगेहिं । इय भावणाए चलितो, थेंवं पि न धम्मज्ञाणाओ ॥३९०७॥
 कसिणा परीसहचमू, सहोवसगेहिं जइ वि उट्टजा । दूरं दुस्सहवेगा, भयजणणी अप्पसत्ताणं ॥३९०८॥
 धिइयणियवद्धकच्छो, हत्थं पीडिजमाणगतो वि । पडिपुन्नवंछियड्ढत्थो व्व-ज्जाउलो तमड्हियासेइ ॥३९०९॥
 एयाए भावणाए, चिरकालं पविहरेज्ज सुद्धाए । काऊण अत्तसुद्धिं, दंसणनाणे चरित्ते य ॥३९१०॥
 पडिवज्जंतो कप्पं, अप्पाणमिमाहिं तुलइ मुणिवसभो । एसो वि जहासत्तिं, भावेइ इमाउ को दोसो ॥३९११॥
 धन्नो सो चिय भयवं, सिरिअजमहागिरी गरुयसत्तो । रतीए वि हु जिणकप्पे, तप्परिक्कम्मं कयं जेण ॥३९१२॥
 तथाहि-

कुसुमपुरनगरनो, नंदस्स विसिद्धबुद्धिमयरहरो । मंती सगडालो नाम, सावगो जिणमयविहन्तू ॥३९१३॥
 नलक्खरो व्व रुवेण, तस्स पुत्तो पवित्तगुणकलितो । नामेण थूलभदो, परमविलासी य भोगी य ॥३९१४॥
 सो सगडालेण विस-प्पओगओ साहियम्म मरणट्ठे । वररुइपवंचरुद्धं, दड्डुं नंदं महासत्तो ॥३९१५॥
 भणिओ रत्ना ३पिउसं-तियं पयं भयसु पुव्वनाएण । रत्तभरमुधुरं धरसु, धीर ! मोत्तूण कुवियप्पं ॥३९१६॥

१ तद्धिमर्कार्थं = तपरीशार्थम् ।

२ तीए = अतीते = व्युत्क्रान्ते ।

३ वित्तुसत्कम् ।

मुहमहुरं पर्णिगहमंगुलं च, सो चिन्तिऊण वरवासं । निच्छिन्नविसयवंछो, पडिन्नो संजमुजोगं ॥३९१७॥
 संभूयविजयमुनिवह—पयंडतिण्डहिगयसयलसुत्तड्यो । अणुयोगधरो जातो, तक्कालियमुणिवरवरिडो ॥३९१८॥
 जो पुव्वपरिचियाए, उवकोसविलासणीए गेहम्मि । बुत्थो चाउम्मासं, मुसुम्भूरियमणमाहण्पो ॥३९१९॥
 अच्चंतविम्भयकरं, चरियं अङ्गडवि निसामिडं जस्स । के के न होति आणंदं—वहलपुलयंडचियसरीरा ॥३९२०॥
 धीरा ते चिय जेसिं, संते वि मणवियारहेउम्मि । न वियारमेइ तग्गिह—गण्ण इति संसियं जेण ॥३९२१॥
 सीहुगुहामुहउस्सग्ग—कारिपमुहपहाणमुणिमज्जे । अइदुक्करदुक्करा—गो त्ति जो भासिओ गुरुणा ॥३९२२॥
 निम्मलसीलाडणं दिय—मणाए नरनाहदिन्नपइपुरओ । उवकोसाए वि सभत्ति—पुव्वमुववृहिओ जो य ॥३९२३॥

“न दुक्करं अम्बयलुं वितोडणं, न दुक्करं सिक्खिउ नच्चियाए । तं दुक्करं तं च महाणुभावं, जं सो मणी

पमयवणम्मि बुत्थो” ॥३९२४॥
 इय कोमुइमयलंछण—सच्छहजसलच्छिमंडियजयस्स । जाया से दो सीसा, महागिरी तह मुहत्थी य ॥३९२५॥
 ते वि तहाविहनिम्मल—गुणमणिनिहिणो विणिज्जियाडणं गा । भव्वजणकुमुयवोहण—पयंडससिमंडलसमाणा ॥३९२६॥
 चरणकरणाणुओग—पहाणसव्वाणुओगपरिहत्था । उच्छाइयवहलससु—च्छलन्त भिच्छत्ततमपमरा ॥३९२७॥
 उवलद्धसुद्धगुणमणि—खणिगणिपयपयडपसरियपयावा । भुवणजणपणयचरणा, चिरकालं विहरिया वसुहं ॥३९२८॥
 अह सिस्सपसिस्साण वि, विहिपुव्ववइइसयलसुत्तड्यो । निययगणमडप्पिणं, महागिरी सिरिसुहत्थिस्स ॥३९२९॥

बुच्छिन्नं जिणकण्ठं, सुणिऊण वि तदणुत्तुवपरिक्कमं । कुणमाणो सो विहरिउ-माऽऽरुद्धो गच्छनिस्साए ॥३९३०॥
 विहरंतो य महप्पा, पाडलिपुत्तम्मि वरपुरम्मि गतो । भिक्खवड्ढा य पविट्ठो, समुचियसमयम्मि उवउत्तो ॥३९३१॥
 अह तत्थेव पुरम्मि, वत्थव्वेणं स सयणवोहत्थं । अज्जमुहत्थी वसुभू-सेट्ठिणा नियगिहे नीओ ॥३९३२॥
 पारद्धा धम्मकहा, तेणाऽवि य तच्चिन्नोहणनिमित्तं । एत्थंतरम्मि पत्तो, महागिरी तत्थ भिक्खवड्ढा ॥३९३३॥
 दड्ढं सुहत्थिणा भाव-सारमऽवमुट्ठिओ य स महप्पा । तो विम्हइयमणेणं, भणियं वसुभूणा एवं ॥३९३४॥
 भयव ! किं तुम्हाण वि, अग्ने विज्जति सूरियो गरुया । जं एवमिमस्स कया, अबुद्धाणाऽऽपडिवत्ती ॥३९३५॥
 भणियं सुहत्थिणा भद ! एस भयवं सुदुक्कराऽऽरंभे । अईए वि हु जिणकण्ठे, तत्परिक्कमं इय करेइ ॥३९३६॥
 उवसणवगगंससग-निच्चलो उज्झियऽन्नभोई य । निच्चोलं वियहत्यो, धम्मज्झाणेक्कपडिवट्ठो ॥३९३७॥
 ससरीरे वि हु मुच्छा-विवज्जियो नियगणे वि अमत्तो । सुवहरसुसाणाऽऽइसु, विचित्ठाणोवठाई य ॥३९३८॥
 इय एवमाऽऽइज्जिणकण्ठ-विसयपरिक्कमकारिणो तस्स । गुणसंथवं करित्ता, सरी धम्मे य ठविऊणं ॥३९३९॥
 वसुभूइसयणवग्गं, विणिग्गओ तग्गिहाओ अह सेट्ठी । भणइ नियपरियणं जइ, कंहं पि एवंविहो साहू ॥३९४०॥
 आगच्छेज्जा भिक्खवड्ढ-मेत्थं उज्झंतगाणि ता तुब्भे । काऊणाऽसणपाणाऽऽई, तस्स देज्जह पयत्तेणं ॥३९४१॥
 एवं दिननं हि वहु-फलं भवे इय परूविए संते । पत्तो महागिरी अब्ब-वासरे भिक्खणट्ठाए ॥३९४२॥
 वसुभूइदिनसिक्खाणु-रूवओ परियणं च दट्ठुणं । दाणऽहुवट्ठियमुज्झि-यऽन्नपाणप्यारेण ॥३९४३॥

दव्याऽऽसु उवउत्तो, महागिरी मंदरो ब्व गुरुसत्तो । जाणइ कवडविरयणं, अगहियभिवक्को नियत्तइ य ॥३९४४॥
 कहइ य सुहात्थिणोऽणोस-णां कया सो भणेइ नणु केण । तुमए मइ इंतम्मि, अबुद्धाणं कुणंतोण ॥३९४५॥
 अह ते दो वि समं चिय, वडदिसनयरि' गया विहारेण । जियपडिमं वंदित्ता, तत्थज्जमहागिरिमुणि'दो ॥३९४६॥
 तत्तो विणिक्खमित्ता, गयगणपयवदणहुया चालितो । नयरम्मि एलगच्छे, तमेलगच्छं च जह जायं ॥३९४७॥
 तह भन्नइ किर पुवं, नांणेण इमं दसन्नपुरमाऽऽसि । तत्थ य सुसाविद्या सिच्छ-दिट्ठिणो संनिया गिहिर्णा ॥३९४८॥
 जिणधम्मनिच्चलमणा, पच्चक्खाणं पओससमयम्मि । कुणमाणी हीलाए, भणिया मा भत्तुणा पवं ॥३९४९॥
 रयणीए मुद्धि ! किं कोई, भोयणं गुणइ जेण संवरणं । एवं पइदियहं पि हु, निरुत्थयं तं समायगग्नि ॥३९५०॥
 जइ पुण असुज्जमाणउत्थ-पच्चक्खाणे वि होज कोई गुणो । ता कहसु जेण अहमडवि, पच्चक्खाणं करेभि चि ॥३९५१॥
 तीए पयंपियं अत्थि, चेव विनिवित्तिसंभवो सुगुणो । नवरं पच्चक्खाणे, वेत्तुं भग्गे महादोसो ॥३९५२॥
 आ मुद्धि ! निसिम्मि तए, दिट्ठो हं किं कयाइ जेसंतो । इय हीलाए जंपिय, पच्चक्खाणं कयं तेण ॥३९५३॥
 अह तदेसगयाए, विचि'तियं देवयाए एक्काए । हीलाकरस्स एयस्स, अज फेडेमि दुच्चिययं ॥३९५४॥
 तत्तो भणिणीरुखेण, दिव्वसोयग^१पहेणयं वेत्तुं । देवी समागया से, पणामियं तीए तं भोजं ॥३९५५॥
 सो सु'जिउमाऽऽरद्धो, पडिसिद्धो साविगाए तो भणइ । हो ! होउ कयं तुह मुद्धि !, कूडनियमेहिं मह इन्दिं ॥३९५६॥

आ पाव ! जिणमयं पि हु, उवहससि विणहुमुहसमायार ! ! इइ जंपिरीए दहजाय—कोववसपाडलञ्छीए ॥३९५७॥
 तह देवयाए पहओ, मुहम्मि सो रयणिभोयणाऽऽसत्तो । जह अच्छिगोलगा दो वि, निवडिया तस्स भूवहे ॥३९५८॥
 अहह ! मह अवजसो एस, होहिइ इय वियक्कजायभया । काउस्सग्गेण ठिया, जणपुरओ साविगा तोहे ॥३९५९॥
 अह अइहरत्तसमए, समागया देवया इमं भणइ । किं सुमरियम्हि तीए, परंपियं देवि ! अवणेसु ॥३९६०॥
 अवजसमिमं ति तक्कण—हणिजमाणेलगस्स अञ्छीणि । अह वेत्तु देवीए, तस्सञ्छिजुयम्मि ठवियाणि ॥३९६१॥
 जाए पक्कायसमए, सविम्हयं सयणनयरलोएण । भणियं चोच्चमिमं भो !, जाओ तं एलगञ्छो च्चि ॥३९६२॥
 एवं च एलगञ्छो च्चि, सो पसिद्धिं गतो हु सच्चत्थ । तस्संवधेण पुरं पि, एलगञ्छं तओ जायं ॥३९६३॥
 अह पुव्वज्झिमाणेणं, दसन्नकूडो च्चि विस्सुओ वि जए । स गयऽग्गपओ सेलो, जह जाओ तह परिकहेमि ॥३९६४॥
 किर पुव्विं तथ पुरे, दसन्नभदो महानिवो आसि । तस्स य पंच सयाइं, सुरूवरमणीण ओरोहो ॥३९६५॥
 नियजोव्वणेण रूवेण, रायलञ्छीए पवरसेणाए । पडिवद्धो सो सेसे, अवमन्नइ मेइणीवड्ढो ॥३९६६॥
 अह एगम्मि अवसरे, दसन्नकूडे गिरिम्मि जगनाहो । सिखिद्धमाणसामी, समोसन्नो आगया तियसा ॥३९६७॥
 तह वंदिस्सामि जिणं, जह केणचि नेव वंदिओ पुव्विं । इइ गव्वधुव्वहंतो, सव्वविभूईए संजुत्तो ॥३९६८॥
 चउरं गवलसणाहो, दसन्नभदो निवो गयाऽऽरूहो । अंतोउपरियरिओ, गंतूणं वंदए नाहं ॥३९६९॥

अह तस्मणो गयकुवियप्प-मज्जगच्छिऊण सुरनाहो । अहरावणवयणे निम्म-वेइ अट्टव वरदसणे
 एक्कम्मि य दसणे, विउव्वइ अट्ट अट्ट वावीओ । एक्केकाए वावीए, तयऽणु अट्टऽट्ट पउमाइं
 पउमे पउमे पवराइं, अट्ट पत्ताइं तत्थ एक्के । पत्ते वत्तीसनिवद्ध-नाडयं निम्मवित्ताणं
 तत्थाऽऽरूढो संतो, अणेगसुरकोडिपरिखुडो सामिं । तिपयाहिणिउं वंदइ, अच्छरियकरीए रिद्धीए
 इय रिद्धिजुयं सकं, दट्ठं गयरिद्धिगारवो राया । पुब्बिं अणेण धम्मो, कओ मए नो अहन्नेण
 ता संपयं पि तं उवचिणेमि, इइ चिंतिऊण तव्वेलं । पव्वज्जं पडिवज्जइ, चेच्चा रज्जं महप्पा सो
 अह सकहत्थिणो तत्थ, पव्वए देवयाऽणुभावेण । अगगपयाइं खुत्ताइं, टंकि उक्कीरियाणि व्व
 तो सो दसन्नकूडो, तप्पभिइं चिय समत्थलोवम्मि । पत्तो परं पसिद्धिं, गयज्जगपयगो चि नामेण
 इय तत्थ गयज्जगपए, भयवं स महागिरी समणसीहो । चिरसुचरियसामन्नो, निस्सामन्नं तवं काउं
 जहविहिभावियभावण-निवहो कयभत्तपच्चत्ताणो य । असुरसुरखयसमहिओ, मरिउं देवत्तमऽणुपत्तो
 एवं सव्वेणं चिय, भववासविणासमऽभिलसंतेण । सुपसत्थभात्राणासुं, पमायविरहेण जइव्वं
 इय चउकसायभयभंजणीए, संवेगं गसालाए । आसाहणाए मूलिह-यम्मि परिकम्मविहिदारे
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाऽणुसारेणं । भणियमिमं चोइसमं, भावणविसयं पडिदारं
 सुपसत्थभावणाभावणो वि, नाऽऽसाहणं स्वमइ काउं । जेण विणा तं भन्नइ, एत्तो संलेहणादारं

॥३९७०॥
 ॥३९७१॥
 ॥३९७२॥
 ॥३९७३॥
 ॥३९७४॥
 ॥३९७५॥
 ॥३९७६॥
 ॥३९७७॥
 ॥३९७८॥
 ॥३९७९॥
 ॥३९८०॥
 ॥३९८१॥
 ॥३९८२॥
 ॥३९८३॥

अहवा सन्वेसुं पि हु, अरिहाऽऽसु पुव्वभणियदारेसु । परिकम्ममेव पगयं, तं च भवे भावमुद्धीए ॥३९८४॥
 भावचिसुद्धी उ हवेज्ज, तिव्वारागाऽऽइवासाणाविगमे । तव्विगमो पुण मोहो-दयस्स विद्धं सभावम्मि ॥३९८५॥
 तव्विद्धं सो पाएण, देहधाऊणमऽवचयवसेण । तदऽवचओ पुण जायइ, विचिच्चतवसेवणाऽऽईहिं ॥३९८६॥
 तवसेवणं पि संले-हणाऽणुगं होइ पत्थुयऽत्थकरं । ता एत्तो त्रित्थरओ, भन्नइ संलेहणादारं ॥३९८७॥
 संलेहणा य एत्थं, तवक्किरिया ज्ञिणवरेहिं पन्नत्ता । जं तीए संलिहिज्जइ, देहकसायाऽऽइ नियमेण ॥३९८८॥
 ओहेणं सन्वा चिय, तवक्किरिया जइ वि एरिसी होइ । तह वि य इमा विसिद्धो, वेप्पइ जा चरिमकालम्मि ॥३९८९॥
 एसा हि सुदीहरदुप्प-सज्जवाहिम्मि अहव उवसगे । चारित्तथणविणासण-करम्मि वा कारणम्मि परे ॥३९९०॥
 सोइदियाऽऽइविगलत्त-संभवे अहव तिकुखदुब्बिकुखे । कायन्वा धीरेणं, समणेणं सावण्णं च ॥३९९१॥

जओ-

पविंलिऊण विमलं, सावगधम्मं सुदीहरं कालं । आगयविहीए काउं, सम्मं संलेहणं अंते ॥३९९२॥
 आराहिउगक्किरिया, इह आणंदाऽऽइणो महासत्ता । पत्ता कमेण परमं, कल्लणपरंपरसुयारं ॥३९९३॥
 तह आदिकवाउ चिय, चिरं पि चरिऊण दुच्चरं चरणं । आजम्मं तं दित्त, तवं च तविउं महापुरिसां ॥३९९४॥
 अंते विसेससंले-हणाए संलिहियदव्वभावा य । कालं काउं सुव्वंति, पुव्वरिसिणो वि सिद्धिगया ॥३९९५॥
 तित्थयरा वि हु तइलोक्क-तिलयभूया वि विवुहमहिया वि । अप्पडिहयनिम्मलनाण-किरणउज्जोवियजया वि ॥३९९६॥

सिरिसिहसामिपुहा, जेहि विं किर सिज्जियव्वयमऽव्वसं । ते वि विसेतवपरा, अंते जाया किर तहाहि ॥३९९७॥
 १ निव्वाणमेत्तिकिरिया, सा चोदसमेण पढमनाहस्स । सेसाणं मासिणं, वीरजिणिं दस्स छट्ठेणं ॥३९९८॥
 तपक्खवाइणो ता, ताण कमेणेव भविकामस्स । भवमीयस्सऽन्नस्स वि, जुत्ता संलेहणा काउ ॥३९९९॥
 किं तु विणा तवकम्मं, पायं नो झत्ति उज्झइ देहो । चियमंसोणियत्तं, ता कायव्वं इमं पढाणं ॥४०००॥
 चियममसोणियस्स हि, असुहपत्तिीए कारणमज्वझं । संजायइ मोहुदओ, सहकारिविसेसजोगेण ॥४००१॥
 सइ तम्मि विवेगी वि हु, साहेइ न नियमओ अहिगयऽहुं । किं पुण विवेयवियलो, अदीहदरिसी अतवसेवी ॥४००२॥
 ता जह न देहपीडा, न याऽवि चियमंसोणियत्तं तु । जह धम्मझाणबुड्डी, तेहव संलेहणं कुआ ॥४००३॥
 एसा य दुविहभेया, उक्कोसा तह भवे जहन्ना य । उक्कोसा वरिसवारस—छम्भासे जाव य जहन्ना ॥४००४॥
 अहवा वि दव्वओ भावओ य, संलेहणा दुहा तथ । दव्वे सरीरगस्सा, भावे इंदियकसायाणं ॥४००५॥
 तथ य जा उक्कोसा, वारस वरिसाइं कालओ भणिया । सा दव्वओ पबुच्चइ, सुत्तऽणुसारेण इय किं पि ॥४००६॥
 विविहाभिगगहंसंगय—चउत्थल्लुहुमाऽइविविहतवं । काऊण सव्वकाम—ग्गुणिणं चैव पारं तो ॥४००७॥
 पढमं वासचउक्कं, गमेइ खमगो पुणो वि चत्तारि । सुविचित्तवोजुचाइं, नवरि भुजह न सो विगइ ॥४००८॥
 एगंउतरिओवासा—ऽऽयंबिलपाणगविहिसणाहाइं । तवइ वरिसाइं दोनि, इय वरिसाइं दस गयाइ ॥४००९॥

अह एक्कारसवच्छर-छम्मासे आइमे तवं काउं । नाड्विगिहुं परिमिय-माड्यामेणं च सुंजेइ ॥४०१०॥
 अन्तिमछम्मासे पुण, अहुमदसमाड्डइतवविहं काउं । आयामेण जहिच्छं, सुंजइ तणुथारण्डाए ॥४०११॥
 एवं एक्कारसवच्छराणि, गमिऊण बांसमवरिसं । कोडीसहियाड्डयं विल-तवकरणेणं समाणेइ ॥४०१२॥
 नवरं वात्समस्सा, वरिसस्स उ अन्तिमम्मि चउमासे । एगंउत्तरियं सुचिरं, धारेज्जा तेछगंइसं ॥४०१३॥
 तं छारमछणे प-किखविचु, धोवेज्ज आणणं तत्तो । किं पुण एत्थ निमित्तं, भन्नइ वाएण मा वयणं ॥४०१४॥
 संभिछेज्जा तस्म उ, एवं च कर्याम्मि सरणसमए वि । उच्चइ नमोक्कारं, संयं अजत्तेण स महप्पा ॥४०१५॥
 एसुक्कोसा सले-दूणा मए दव्वओ समकुखाया । छ-चउमासाड्डया, एस च्विय भन्नइ जहन्ना ॥४०१६॥
 सविसयपसत्तइदिय-कसायजोगाण निग्गहणरूवा । एसा उ भावसंले-हणेह नाणीहिं उवइड्डा ॥४०१७॥
 इय ताव विसेसविहिं, पडुच्च संलेहणा विणिहिं । चिन्नियसामन्नेणं, एवं चिय अणसणाड्डईहिं ॥४०१८॥
 अणसणं मूणोयरिया, वितीसंखेदणं रसच्चाओ । कायकिलेसो सेज्जा, विवित्तसंलीणयाड्डई य ॥४०१९॥
 देसे सन्वेडणसणं, सव्वाज्जासणं भणति भवचरिमं । देसे चउत्थमाड्डई, जहसत्तीए कुणइ एसो ॥४०२०॥
 ऊणोयरिया दुविहा, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । उवगरणभत्तपाणे, सा उवगरणे जिणाड्डईणं ॥४०२१॥
 जिणकण्ठभासीण व, न उ अन्नेसिं पि संजमाड्डभावा । अहरित्तपरिच्चाया, सव्वेसिं वा जओ भणियं ॥४०२२॥
 जं वड्डइ उवयारे, उवगरणं तं खु होइ नायव्वं । अइरेगं अहिगरणं, अजओ अजयं पस्सिहंतो ॥४०२३॥

तद्वा—

वृत्तीसं किर कवला, आहारो कुच्छिपूरओ भणितो । पुरिसस्स महिलियाए, अट्ठावीसं भवे कवला ॥४०२४॥
कवलण उ परिमाणं, कुकुडिअंडयपमाणमेत्तं तु । जं वा अविगियवयणो, वयणम्मि छुहेज वीसत्यो ॥४०२५॥
एवं ववत्थियम्मि, ऊणोयरिया उ भत्तथणेषु । जिणगणहरपन्नत्ता, अप्पाऽहाराऽइपंचविहा ॥४०२६॥
अप्पाऽहार-अवइहा, दुभागपत्ता तहेव किंचूणा । अट्टदुवालससोलस—चउवीस तहेकतीसा य ॥४०२७॥

अहवा—

एगाऽइकवलहाणी, नियगाऽहाराउ ताव जा कवलं । कवलऽद्धमेगसित्थं, ऊणोयरिया इमा दन्वे ॥४०२८॥
कोहाऽईणमऽणुदिणं, चाओ जिणवयणभावणाए उ । भावेणोमोयरिया पन्नत्ता, वीयरगेहिं ॥४०२९॥
वित्तीसंखेवो पुण, गोयरकालम्मि दत्तिभिकूवाण । जं परिमाणं पिडे—सणाण पाणेसणाणं च ॥४०३०॥
अहवा पइदिवसं सो, ँचित्ताऽभिग्गहपग्गहणरूवो । ते पुण दन्वे खेत्ते, काले भावे य नायव्वा ॥४०३१॥

तत्थ—

लेवडमऽलेवडं वा, अयुगं दन्वं व अज्ज रवेच्छामि । अमुणेण व दन्वेणं, अह दव्वाऽभिग्गहो नाम ॥४०३२॥
तद्वा—

अट्ट उ गोयरभूमी, एलुगविकूखं भमेत्तगहणं च । सग्गामपरग्गामे, एवइयधराउ खेत्तम्मि ॥४०३३॥
 उज्जुयगंतुं पच्चाऽऽगई य, गोमुत्तिया पयंगविही । पेडा य अट्टपेडा, अट्ठिभन्तरवाहिसंनुक्का ॥४०३४॥
 काले अभिग्गहो पुण, आई मज्जे तहेव अवसाणे । अपत्ते सइ काले, आई वी मज्झि तइयंते ॥४०३५॥
 दि'तगपडिच्छगाणं, हवेज्ज सुहुमं पि मा हु अचियत्तं । इह अपत्त अईए, पवत्तणं मा य तो मज्जे ॥४०३६॥
 उविखत्तमाऽऽचरगा, भावजुया खलु अभिग्गहा होति । गायंतो य सयंतो, जं देइ निसन्वमाऽऽई वा ॥४०३७॥
 ओसक्कणअहिसक्कण-परंमुहाऽल'किएयो वा वि । भावऽन्नयेण जुओ, अह भावाऽभिग्गहो नाम ॥४०३८॥
 खीराऽऽईसो विगई, तासिं चाओ उ होइ परिहारो । संथओ जं ताओ, दुग्गइमूलाउ भणियाउ ॥४०३९॥
 चत्तारि महाविगईओ, होति नवणीयमंसमहुमजं । कंखापंसंगदप्पा-ऽसंजमकारीउ एयाउ ॥४०४०॥
 आणाऽभिकंखिणाऽवज्ज-भीरुणा तवसमाहिकामेण । ताओ जावज्जीवं, निज्जुहाओ पुरा चेवं ॥४०४१॥
 खीरदहिसप्पितेहं, गुलो य ओगाहिमं च जहसत्तिं । निज्जुहइ अन्नाणि वि, सो लोणपलंडुमाऽऽईणि ॥४०४२॥
 विगतिपरिणतिधम्मो, मोहो जमुदिज्जए उड्ढने य । सुट्ठु वि चित्तजयपरो, कंहं अकज्जे न चट्ठिहिइ ॥४०४३॥
 दावाऽनलमज्झगतो, को तदुवसमऽड्डयाए जलमाऽऽई । संते वि न सेवेज्जा, मोहाऽनलदीविएसुवमा ॥४०४४॥
 अणुसुरं पडिस्सरं च, उड्ढस्सरं च तिरियस्सरं च । समपायमेगपायं, गद्धोलीणाऽऽइठाणाइ ॥४०४५॥

वीराऽऽसण-पलियंकं, समपुय-गोदोहिया य उक्कुडुयं । दंडाऽऽयय-उत्ताणय-ओमंथ-लंगंडसयणाऽऽई ॥४०४६॥
 मगरमुहत्थिसुं डी-उडूहसइत्तेगपाससाइत्ते । तणकलगसिलाभूमी-सयणाणि निसाअसाइत्ते ॥४०४७॥
 अण्हाणमऽणुव्वट्टण-मऽकायकंडुयणकेसलोय च । कायकिलेसो एसो, सीओण्हाऽऽयावणाऽऽई य ॥४०४८॥
 दुक्खसहत्तमिह गुणा, कायनिरोहो दया य जीविसु । परलोयमई य तद्वा, बहुमाणो चेव अन्नेसिं ॥४०४९॥
 एत्तोऽणंततरगुणा, कट्ठाओ वेयणाओ नरएसु । अवसेहिं सहिज्जंती, तदवेक्ख्वाए किमिह कट्ठं ॥४०५०॥
 इय भावणवसपाउ-ब्भवंतंसवेगपयसिगुणाण । कायकिलेसो संसार-वासनिव्वेय-रसभरणं ॥४०५१॥
 तरुमूलाऽऽराभुज्जाण-गिगिगुऽसम-पवा-मसाणेसु । सुन्नवर-देउलेसु य, जाइयपरदिन्नगेहेसु ॥४०५२॥
 उगमउपायण-एसणाहिं परिसुद्धिया अथो चेव । अकया अकारियाज्जणु-मया य मूलाज्वसाणेसु ॥४०५३॥
 इत्थिनपुंसगपसुवज्जिया य, सीया व होज्ज उसिणा वा । उच्चावया व समविसम-भूमिगा वा वि वहरिंज्जो ॥४०५४॥
 भइयपावयंसहाऽऽइएहिं, जीए विसोत्तिया णऽत्थि । सज्झायझाणविग्घं व, नऽत्थि सेज्जा विचिच्चा सा ॥४०५५॥
 एवंविहसेजाए, जम्हा पायं न संभवन्ती वि । सपरोभयसंजणिया, रागदोसाऽऽया दोसा ॥४०५६॥
 सेज्जाए अणुगुणाए वि, संठिओ भावएज्ज अप्पाणं । संलीणयाए सम्म, निग्गिन्हिय इंदियाऽऽईणि ॥४०५७॥
 सो नऽत्थि इंदियऽत्थो, निच्चमऽत्तिच्चाणि जमऽणुभविज्जण । जंतिन्दियाणि तिच्चिं, नाणाविहविसयरसियाणि ॥४०५८॥

एकैको य इमेसिं, विसयाण विसोचमाण हणणत्तमो । खंमं पुण तस्स कहं, पंच वि जो सेवए जुगवं ॥४०५९॥
 जह किर दुइतेहिं, तुएहिं रणंउणम्मि साराहिणो । विणडिजंति तह इहं, परत्थ वि इंदियहिं पि ॥४०६०॥
 अन्ने वि बहुविहा इह, मुक्कमहापुरिससेवियक्कमाण । इंदियनिगहरहियाण, होंति दुहदास्सणा दोसा ॥४०६१॥
 एमाऽऽहुदुहविवागं, सम्मं परिभाविउं नियमईए । विसयरसिइंदियाणं, धीरो संलीणयं कुज्जा ॥४०६२॥
 सा पुण तेसिं इहे-यरेसु विसएसु सम्मभावेणं । रागहोसपसज्जण-धज्जणरूवा मुणेयव्वा ॥४०६३॥
 अवि य—

सोचा दंढं भोत्तण, जिंविउं फासिउण तह विसए । जस्स न रई न अरई, इदियसंलीणया तस्स ॥४०६४॥
 ता गुविलविसयरणे, अणिबद्धमिओ तओ य वियरंतं । नाणंउकुसेण कुज्जा, अप्पवंसं इंदियगइंदं ॥४०६५॥
 इय धीवलेण धीरो, दमेज्ज मणकुंडरं पि तह कहवि । जह निज्जियपडिवक्खो, गिणहेज्जाऽऽराहणपडांयं ॥४०६६॥
 एवं कसायजोगे, निरुद्धपसरेऽरिणां व्व कुणमाणो । जणइ चिय तग्गोयर-मण्हं संलीणयं धीमं (धणियं) ॥४०६७॥
 संलीणयं उवगतो, पसत्यजोगहिं सुप्पउत्तेहिं । पंचसमिओ तिगुत्तो, १आयउट्टपरायणो होइ ॥४०६८॥
 जं निजरेइ कम्मं, असंबुडो सुमहया वि कालेणं । तं संबुडो तवस्सी, खवेइ अंतोसुहुत्तणं ॥४०६९॥
 तवसजवि तं कुज्जा सो, जेण मणो मंगुलं ण चित्तेह । जेण य न जोगहाणी, मणनिव्वाणी य होइ जओ ॥४०७०॥

दव्वं खेतं कालं, भागं मुणिउण धाउणो य तहा । कुजा तवं जहा वाय-पिससिंभा न खुवमंति ॥४०७१॥
 इहा उगमउपा-यणेसणसुद्धभत्तपाणेण । मियलहुयविरसलुकाऽऽ-इणा वि जावेज्ज अप्पाणं ॥४०७२॥
 अपुण्वेणाऽऽहारं, संवद्धितो य संलिहे देहं । आयं विलं तु तहियं, समयविउ विंति उक्कोसं ॥४०७३॥
 अप्पाऽऽहारस्स न इंदियाइं, विसएसु संपयद्धंति । नेव किलिम्मइ तवसा, रसिएसु न सज्जए वा वि ॥४०७४॥
 किं बहुणा एकेकं, तह २ असइं सो तवं समऽभसइ । जह तेण करिसियस्स वि, न जायए कद्ववि असमाही ॥४०७५॥
 एवं सरीसंले-हणाविहिं बहुविहं पि फासंतो । अज्जवसाणविसुद्धिं, खगं पि खवओ न मुचेज्जा ॥४०७६॥
 अज्जवसाणविसुद्धीए, वज्जिओ जो तवं विगिहं पि । कुणइ न जायइ जम्हा, मुद्धि चिय तस्स कइया वि ॥४०७७॥
 अविगिहं पि तवं जो, करेइ सुविसुद्धसुक्कलेसगो । अज्जवसाणविसुद्धो, सो पावइ केवलं सुद्धिं ॥४०७८॥
 अज्जवसाणविसुद्धी, कसायकलुसिकयस्स य न अत्थि । ता तस्स सुद्धिहेउं, संलिहइ ददं कसायकलं ॥४०७९॥
 कोहं खमाए मागं च, मदेवणज्जेवण मायं च । संतोसेण य लोमं, संलिहइ लहुं लहुभ्रूओ (लहुभ्रूओ) ॥४०८०॥
 कोहस्स य माणस्स य, मायालोभाण सो न एइ वसं । जो तागं मूलाओ, उपत्तिं चेव वज्जेइ ॥४०८१॥
 तं वत्थुं मोत्तव्वं, जं पइ उपज्जए कसायऽग्गी । तं वत्थुमाऽऽयरेज्जा, जेण कसाया न उट्ठिंति ॥४०८२॥
 जं अज्जियं चरित्तं, देवणाए वि पुव्वकोडीए । तं पि कसाइयमेत्तो, हारंइ नरो मुहुत्तेण ॥४०८३॥

जलिओ हि कसायडगी, चरित्तसारं डहेज्ज कसिणं पि । संमत्तं पि विराहिय, अणंतसंसारियं कुञ्जा ॥४०८४॥
 धन्नाणं खु कसाया, जगडिज्जंता वि परकसाएहिं । न चयंति उट्ठिउं जे, सुनिविट्ठो पंगुलो चेव ॥४०८५॥
 जइज लइ जलउ लोए, कुसत्थपवणाऽऽहतो कसायडगी । तं चोज्जं जं जिणवयणा-सलिलसित्तो वि पज्जलइ ॥४०८६॥
 कलुसफलेण न जुज्जइ, किं चोज्जं जं इहं विगयरागो । संते वि जो कसाए, निगिण्हइ सो वि तत्तुछो ॥४०८७॥
 रुवं उच्चं गोयं, अविसंवाओ सुहो य लाभो सि । कोहाऽऽनिगहाणं, फलं क्रमेणुत्तमं नेयं ॥४०८८॥
 ता उपज्जंतो चिय, कसायदावाऽनलो लहुं चेव । इच्छामिच्छाउक्कड-जलेण विज्झावणिज्जो हु ॥४०८९॥
 तह चेव नोकसाया, संलिहियव्वा परेणुवसमेणं । संनाओ गारवाणि य, तह लेसाओ असुद्धाओ ॥४०९०॥
 परिबट्ठिओवहाणो, त्रियडसिरान्हारुपसुलिकडाहो । संलिहियकसाओ वि य, दुविहं संलेहणमुवेइ ॥४०९१॥
 एवं सम्मं कयदव्व-भावपरिकम्मविहिसमाओगो । संलिहियऽप्पा पाउणइ, चेव आराहणपडागं ॥४०९२॥
 जो पुण इयविहि विपरीय-करणओ नियमईए वदेज्जा । आराहगो न सो होज्ज, गंगदत्तो व्व पज्जंते ॥४०९३॥
 तथाहि—

पुरनगरनिगमसंकुल-कुलगिरिगुलदेवभवनरमणिज्जे । वच्छाविसए नयरं, जयवद्धणमाऽऽसि सुपसिद्धं ॥४०९४॥
 सिद्धं तपसिद्धविमुद्धधम्म-कम्मसैक्कयद्धपडिबंधो । वंधुपिओ नाम तहिं, अहेसि रसिद्धी नयविसिद्धो ॥४०९५॥

सिद्धाऽणुमौ पुत्तो य, गंगदत्तो चि तस्स सुविणीतो । सो य क्रमेणऽणुपत्तो, तारुणं तरुणिमणहरणं ॥४०९६॥
 तं च तहाविहमऽवल्लोइऊण, पिउणा संयंभुनामस्स ! वणिणो थूया वरिया, वीवाहऽड् पडिड्डेणं ॥४०९७॥
 अह सुपसत्थे हत्थगहस्स, जोगग्गि तिहिमुहुत्तम्मि । सा हरिसमुवगणं, उव्वढा गंगदत्तेणं ॥४०९८॥
 नवरं अव्वेलं चिय, तीसे सो पाणिपह्वे लग्गो । तव्वेलं चिय तीण, वियंभिओ दुस्सत्तो दाहो ॥४०९९॥
 किं हुयवहेण आलि'गियग्गिह, सिच्चिह्मि किं विसस्सेण । इति चिंतंती पल्लत्थ-वामहत्थाऽऽणणा विमणा ॥४१००॥
 अच्छिन्नमऽच्छिण्डसं-वडं तंवाहच्छा वलियगीवा । निहुयं परिदेवंती, संयंभुणा एवमुल्लुचिया ॥४१०१॥
 वच्छे ! हरिसट्ठाणे वि, कीस संतावमेवमुव्वहसि । पहसिरवयणा जं सहि-जणं पि नाऽल्लवसि सप्पणयं ॥४१०२॥
 किं च न येच्छसि तुह ःछणए, लोयणाऽऽणंदनिब्भमणस्स । सविलासगीयनट्टाई, सयगलोयस्स पुत्ति ! तुमं ॥४१०३॥
 ता कुण सरलं गीवा-मुणालमज्वणेहि नयणजलकाणियं । सच्छायं मुहलच्छिं, पयडेहि विसुं च सोगमिमं ॥४१०४॥
 अह अत्थि गाढतरसोग-कारुणं किं पि ता तमऽविसंकं । फुडवयणेहिं साहेहि, जेण अवणिज्जए सज्जो ॥४१०५॥
 तीए पर्यपियं ताय !, इण्हिं किमऽईयवत्थुकहणेण । नक्खत्तमगणा मुं-डिए सिरं कं गुणं कुणइ ॥४१०६॥
 भणियं संयंभुणा पुत्ति !, तहवि साहेहि एत्थ परमत्थं । तो तीए सव्वो वि य, वरवुत्तंती समाऽऽड्डो ॥४१०७॥
 सोऽऊण तं च वजाऽऽ-हओ व्व अवहरियगेहसरो व्व । मसिसलिलोहलिओ इव, सो विच्छायत्तमऽणुपत्तो ॥४१०८॥

विचो य विवाहविही, सयणज्जो वि य गओ सगेहेसु । अह अवरवासरम्मि, ससुरगिहे निजमाणीए ॥४१०९॥
 अचं तदहपदोहग—खगनिभिज्जमाणहिययाए । अचं मोक्खोवायं, थेवं पि अपेच्छमाणीए ॥४११०॥
 पासायसिहरमाऽऽरुहिय, तीए मरणऽट्टया लहु विमुक्को । अप्पा निवडियमेत्ता य, सा गया झत्ति पंचत्तं ॥४१११॥
 मिलिया अम्मापिउणो, सयणज्जो वि थ समागतो तुरियं । विहिओ य से समगो, सरीरसक्कारपसुहविही ॥४११२॥
 तम्मरणनिमिच्चं पि य, सवत्थ पुरम्मि तत्थ वित्थरियं । नियदोहग्गेण दंढं च, लज्जिओ गंगदत्तो वि ॥४११३॥
 नवरं पिउणा भणिओ, मा वच्छ ! विसायमेत्थ थेवं पि । काहिसि तहा जइस्सं, जह अवरा होज्ज तुह भज्जा ॥४११४॥
 अह कहवि दूरपुरवासि—चणियथयं पुणो वि सो तेण । परिणाविओ तहाविह—पभूयतरदव्वविणिओगा ॥४११५॥
 सा वि तहच्चिय हत्थ—ग्गहाओ उइदं गया परमसोगं । तग्गिहगमणाऽवसरे, नवरं उल्लंघणेण मया ॥४११६॥
 तो सवत्थ वि देसे, दुस्सहदोहगदूसणं पत्तो । सोगभरविहुरियंजो य, गंगदत्तो विचिंतेह ॥४११७॥
 किं पुव्वभवेसु मए, पावं पावेणुवज्जियं गरुयं । जस्स पभावेणवं, भवामि देसोऽहमित्थीणं ॥४११८॥
 भन्ना भयवंतो ते, सणंकुमाराऽऽहणो महासत्ता । ददणयसालिणं पि हु, तत्तिपमंज्जेउरं मोलुं ॥४११९॥
 लग्गा संजसमग्गे, अहं तु निब्भगवगवगगूर वि । दोहगवमित्थीणं, सुमिणे वि अपत्थयिज्जो य ॥४१२०॥
 मिगयोयगो व्व मायहिियाए, निच्चिसयविसयतण्हाए । विण्ढिज्जामि हयाऽऽसाए, अहह ! एत्तो सुहं कत्तो ॥४१२१॥

इय जात्र सो विचिंतइ, ताव पिपा से समाऽऽगओ भणइ । वच्छ ! परिचय सोगं, निरत्ययं कुणसु कायव्वं ॥४१२२॥
 चिरमवपरं परोवज्जियाण, पावाण विलासियं एयं । वयणिज्जमेत्य कस्स वि, परमऽत्थेणं अओ नत्थि ॥४१२३॥
 ता एहि पुत्त ! जामो, भयवं गुणसायरो इहं सखी । सुव्वइ समोसढो तं च, वंदिमो नाणरयणनिहिं ॥४१२४॥
 पडिवव्वं तेण ततो, सूरिसमीवे गया विणयपूव्वं । वंदित्तु तं निसत्ता, संनिहियम्मि धरावड्डे ॥४१२५॥
 सखी वि दिव्वनाणो-वओगविन्नायसव्वनायंव्वो । अक्खेव्वणिविकखेव्वणि-सरूवमऽह कहइ धम्मकहं ॥४१२६॥
 अह पत्थावं उवलब्भ, गंगदत्तेण पुच्छिओ सखी । भ वं ! पुरा मए किं?, दोहगकरं कयं कम्मं ॥४१२७॥
 जेणोहभवे परमं, विहेसं पाविओ म्हि जुवईण । इति तेण पुच्छियम्मि, भणइ गुरू भो ! निसामेहि ॥४१२८॥
 नयरम्मि सयदुवारं, रन्नो सिरिसेहरस्स तं भज्जा । अच्चंतवल्लहा आसि, गाढकामाऽणुवंधा य ॥४१२९॥
 तस्स य रन्नो निम्मेर-रूवलायव्वमहरं जीण । भज्जानमणूणांइ, हुन्ताणि सयाणि किरि पंच ॥४१३०॥
 ताणि य तुमए विहेसणाऽऽइ-बहुक्खडंमंततं तेहिं । हणियाणि जहिच्छमऽविग्घ-मवणिवइरमणवंछाए ॥४१३१॥
 समुवज्जिउं च वज्जं व, दारुणं भूरिपावसंभारं । तप्पच्चयं च अच्चंत-दुग्गदोहगकम्मं पि ॥४१३२॥
 पज्जन्ते य सुदुस्सह-सासाऽऽइपभूयपवल्लोरोहिं । मरिऊण नरयतिरिण्णु, णेगसो सहिय दुक्खवाइं ॥४१३३॥
 कहकहवि कम्मलाघव-वसेण एत्थोवलद्धमणुयत्तो । पुव्वकयपावदोसेण, इन्दि दोहगमऽणुहवसि ॥४१३४॥
 एव सोच्चा संजाय-धम्मसद्धो भवाउ उव्विग्गो । आपुच्छिऊण पियरं, सो पव्वज्जं पवज्जत्ता ॥४१३५॥

गामाऽऽगतगरेसु, विहरइ वाउ व्व चत्तपडिवंधो । गुरूलवासोऽवगतो, सुत्तत्थविभावणुज्जुत्तो ॥४१३६॥
 अह केत्तियं पि कालं, पव्वज्जं निकलंक्रमणुचरिउं । भत्तपरिन्नाविहिणा, उवट्ठिओ अणसणं काउं ॥४१३७॥
 भणिओ थेरेहिं तओ, अहो महाभाग ! अणुचियमिमं ते । उवचियसोणियमंसस्स, अणसणं पत्थ पत्थावे ॥४१३८॥
 चत्तारि विचित्ताइ, विगईनिज्जहियाइं चत्तारि । इच्चाऽऽण्णा क्रमेणं, तम्हा संलहणं कुणसु ॥४१३९॥
 संलिहियदव्वभावो, पच्छाऽणुदेज्ज वंछियत्थंपि । इहरा विसोत्तिया वि हु, भवेज्ज बहुविण्वमिममाऽहु ॥४१४०॥
 इय पन्नाविओ वि बहु, तग्गिरमऽवगन्विऊण सच्छंदो । घेत्तूण अणसणं गिरि-सिलायले सो निसन्नो त्ति ॥४१४१॥
 अह तस्स तहा द्वाण-द्वियस्स पडिरुद्धदुद्दुभोगस्स । अगमणगयस्स जं किर, वित्तं तं संपइ सुणेह ॥४१४२॥
 ताविच्छगुच्छसच्छह-सुकंतकुंतलकलावकलियाहिं । छणमयलंछणसच्छह-मुहजोन्हाथवलियदिसाहिं ॥४१४३॥
 निम्मलमऊहमुत्ताकलाव-रेहंतथोरथणयाहिं । सुसिलिट्ठुमणिंकंचि-दामसोहंतरमणीहिं ॥४१४४॥
 वट्ठाणुपुव्वरंभा-उभिरामदिपंपतजंघजुयलाहिं । चरणपरिलगरणद्वाणिर-मंजुमंजीरस्माहिं ॥४१४५॥
 अच्चंतविचित्तमहग्घमुल्ल-दोगुल्लवरनियत्थाहिं । मंदाकुसुमपरिमल-मिलंतभसलोलिसामाहिं ॥४१४६॥
 सुंदेरमणहराहिं, तरुणीहिं परिगतो अणेगाहिं । विज्जाहरायसुओ, अणंगेऊ त्ति सुयसिद्धो ॥४१४७॥
 सिद्धाऽऽययणाइं वंदिऊण, सगिहं पडुच्च वच्चंतो । सुणिमणसणद्वियं जाणि-ऊण भूमितलमोहन्नो ॥४१४८॥
 तो गंगदत्तमऽभूरि-भत्तिभरनिस्समंतरोमंचो । सुच्चिरं धुणिऊण गतो, रामाजणपरिबुडो सपुरं ॥४१४९॥

साहू वि तस्स सोहण-मुग्गमञ्चलामणोहरणदक्खं । दड्डुं पडिभग्गमणो, चिंतिउमेवं समाढत्तो ॥४१५०॥
 एस महप्पा एवं, विलासिणीसत्थपरिगओ ललइ । अहर्यं तु पावक्कम्मो, तह तइया ताहिं परिभूओ ॥४१५१॥
 ता धी ! निरत्थयं मज्झ, जीवियं दुड्डु माणुसं जम्मं । निरुहयंजो वि तहा, विडंघणं जोऽणुपत्तो म्हि ॥४१५२॥
 इय कुवियण्वसगतो, सो जंपइ जइ इमस्स फलमडत्थि । सामन्नस्स तया हं, इमो व्व होज्जामि पज्जम्मं ॥४१५३॥
 एयं नियणवंधं, काज्जण मओ महिंदकप्पम्मि । उवन्नो पवरसुरो, तत्थ य विमए निसेवित्ता ॥४१५४॥
 आउगविगमम्मि चुओ, उवन्नो भूमितिलयभूयाए । उज्जेणीए पुरीए, रन्नो सिरिसमरसाहम्मस ॥४१५५॥
 भज्जाए सोमनामाए पुत्तभावेण पवरसुमिणेहिं । कयहओ नीरोओ, ससुचियसमए पम्भओ य ॥४१५६॥
 विहियं वद्धावणयं पत्थावे ठावियं च से नामं । रणसुरो चि क्रमेणं, तारुन्नं पवरमऽणुपत्तो ॥४१५७॥
 अह पुव्वज्जियनिरवग-हुग्गसोहणसंगतो जत्थ । सो भमइ तत्थ जुवईण, तम्मि निक्खिन्नचत्तकम्भूण ॥४१५८॥
 मयणवसविहियवहुहाव-भावविब्भमविलासलीलाण । अवहत्थियलज्जाणं, अवरं विरमंति वाथाग ॥४१५९॥
 राइसरसेणावह-महिब्भसामं तमं तिधूयाहिं । एसोऽन्ह पई अहवा वि, हुयवहो इइ वयंतीहिं ॥४१६०॥
 उव्वूढो गाढपरूढ-पणयसाराहिं ताहिं समगं च । पंचविहविसयसोकखं, अणुभुंजइ दीहरं कालं ॥४१६१॥
 मरिउं च भवुत्थसुत्तिकूल-दुकूलकूलाण भायणं भूओ । नियदुव्विलसियवसओ, चिरकालं गंगदत्तो चि ॥४१६२॥
 एएण कारणेणं, बुच्चइ संलेहणं दुविहरूवं । काउं पुव्वं पच्छा, भत्तपरिन्नं अणुट्टेज्जा ॥४१६३॥

एवं कथपरिक्रमस्स, पायसो नो विसोत्तिया होह । आराहिज्जइ सम्मं, एत्थं चिय जिणवराड्डणा वि ॥४१६४॥
 इय सिसिजिणचन्द्रमुणिन्द-रइयसंवेगंरं गसालाए । परिक्रमविहीनामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥४१६५॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । परिक्रमविहीनामस्स, दंसियं चरमपडिदारं ॥४१६६॥
 तदंसणाओ पनरस-पडिदारसयं पदंसियं सम्मं । परिक्रमविहीनामग-मेयं पढमं महादारं ॥४१६७॥
 संवेगंरं गसालाड्डाराहणाए, पनरसपडिदारपडिवद्धं । परिक्रमविहीनामगं, पढमदारं समत्तं ति ॥४१६८॥
 अण्हं अरयं अरुयं, अजरं अमरं अरागमपओसं । अभयज्मकम्ममज्जम्मं, सम्मं पणमह महावीरं ॥४१६९॥
 अहं कथपरिक्रमविहिस्स, तस्स गणसंक्रमं करंतस्स । विहिमज्जितहं भणिस्सं, तत्थ य दाराणिमाणि दस ॥४१७०॥
 दिसं^१ खामण^२ अणुसद्धी^३, परगण^४ सुट्ठियगवेसणा चेव^५ । उवसंपया^६ परिच्छा^७, पडिलेहा^८ पुच्छणं^९ पडिच्छा^{१०} ॥४१७१॥
 तत्थ य दिसं ति गच्छो, जं तीए दिसिजए जइसमूहो । तीए दिसाए अणुणं, वण्णेमि जहाविहिं एत्तो ॥४१७२॥
 इह पुण पुव्वपवंचिय-कमाड्डुंसारेण गहियपव्वजो । सडूहो व सुचिरपालिय-पव्वजो कोई साहू वा ॥४१७३॥
 अहवा निम्मलगुणगण-वसपावियपूयणिज्झरिपओ । साहु चिय आराहण-विहिमणहं काउमिच्छेज्जा ॥४१७४॥
 एत्थं य जो सूरिपयं, पवयणविहिणाड्डुपालिउं सुचिरं । निप्फाइउं च सिस्से, सुत्तज्जेहिं समत्थेहिं ॥४१७५॥
 इडिहरससायगास्व-रहियं आगमठिईए विहरित्ता । वोहिता भव्वजणं, वडिज्जाड्डाराहणविहाणं ॥४१७६॥
 वडूहन्तउत्तरोत्तर-पसत्थपरिणामपरमसंवेगो । सो अणुसरेज्ज पढमं, वहुज्जज्जोग्गं महाखेत्तं ॥४१७७॥

तो वाहरिज्ज गणं, निययं पुरखेडकब्बडाऽऽह्मयं । तत्पुरओ पयडेई, तहाविहं अप्पडभिप्पायं ॥४१७८॥
 आभोइज्ज य तओ, अपक्खवाएण सम्मबुद्धीए । पढमं खु सगच्छे चिय, परगच्छे वा पुरिससयणं ॥४१७९॥
 आरियंदेसुप्पन्नं, जाईकुलूवसंपयाकलियं । कुमलं कलाकलावे, लोयट्टिइसुहुपत्तहं ॥४१८०॥
 पयइसुविमिट्ठचेहं, पयइगुणज्जभासनिच्चत्तल्लिच्छं । पयईए थिमियरूवं, पयईए जणाऽणुरागपयं ॥४१८१॥
 पयइसुपसत्ताचित्तं, पयईए पियपयंपणपहाणं । पयइसुपसंतमुत्तिं, एतो चिय पयइगंभीरं ॥४१८२॥
 पयइसुविसालसीलं, पयइमहापुरिसचरियचित्तरहं । पयइनिरज्जविज्जा—समज्जणज्जुत्तचित्तं च ॥४१८३॥
 कल्लाणमित्तमेत्ती—पहाणमडविकृत्यणं अमाइल्लं । दढसंघयणं धीवलिय—मऽणुमयं धम्मियज्जाण ॥४१८४॥
 आहिंढियवहुदेसं, अवधारियसयलेदसभासं च । परिचियवहुववहारं, आयन्नियविचिवुत्तं ॥४१८५॥
 दीहदरिणमज्जुहं, दक्खिन्नमहोयहिं सुलज्जालुं । बुद्धाऽणुगं त्रिणीयं, सब्बत्य सुवद्लल्लूवं च ॥४१८६॥
 अदुराऽऽराहं गुणपक्ख—वाइणं देमकालभावन्नु । परहियइं विसेस—न्नुयं परं पावभीरुं च ॥४१८७॥
 सुगुरुविहिदिच्चदिकूवं, तयऽणुकमाऽहीयसपरसमयविहिं । चिरपरिचियसुत्तत्थं, जुगप्पहाणाऽगमधरं च ॥४१८८॥
 सुत्ताऽणुसारिबोहं, तत्तविहिविसारयं च खंतिलमं । सक्किरियाकरणयं, संविगं लद्धिमंतं च ॥४१८९॥
 भावियभवनेगुन्नं, सम्मं तत्तो विरत्तचित्तं च । सन्नाणाऽऽइगुणाणं, परूवगं पालगं च संयं ॥४१९०॥
 संगहसीलं अपमाइणं च, कडजोणिं भणिहनिउणं । तह परलोगपसाहग—गुणगणसंगाहणे कुसलं ॥४१९१॥

निचाऽऽसेवियगुरुकुल—निवारामाऽऽदेयमऽसमपसमरसं । संजमगुणेकरसियं, वच्छहृपरं पवयणस्र
 मणसुद्धं वडंसुद्धं, कायविसुद्धं विसुद्धणुद्दाणं । दव्वाइअगिद्धिपरं, जयणासारं च सच्चत्य
 दंतिदियं तिगुत्तं, गुत्ताऽऽयारं अमच्छरमऽणीसं । जहसत्तीए तवचाय—संगयं गयमयवियारं
 अणुवत्तणापहाणं, सच्चवयारुज्जयं ददपइन्नं । उक्खित्तभरुव्हणेक्क—धीरश्रवलं अणाऽऽसंसं
 तेयस्सिममोयस्सिमण—मडविसाइणमऽपस्सिमाविणं धीरं । हियमियफुडवत्तारं, कन्नसुहोदत्तघोसं च
 मणवयणकायचावच्छ—वज्जियं सयलजइजणगुणइहं । अगिलाणीए जहडिय—पवयणसुत्तऽत्थयत्तारं
 ददजुत्तिहेउदाणा, पारद्धयमेयठावणपडिट्ठं । तक्कालुपन्नुत्तर—पयाणापहुयं सुमज्झात्थं
 पंचविहाऽऽयारथरं, भवियाणुवएसदाणदुल्ललियं । जियपरिसं जियनिदं, विविहाऽभिगहगहगनिरयं
 कालसहं भारसहं, उवसगसहं परीसहसहं च । खेयसहमज्वक्कसहं, कट्टसहमिलच्च सच्चसहं
 उस्सगजववायाणं, नियनियसमए निसेवणपहाणं । मुद्धजणसमकूवं पुण, निसेवणं नाऽववायाणं
 आवाए संवासे य, भद्दगं तह समुदबुद्धिं । रायकरंडगतुल्लं, मद्धकुंभं मद्धपिहाणं च
 बुद्धिपरगज्जिरहिण, जणगनिण्णायगेण य तेहव । खेत्ते चिय काले चिय, देसे सव्वे य बुद्धिमया
 पुक्खलसंवट्टेण य, मेहेण समं वंदतप्पवमाणं । अंतो वहिं च सारं, तह अप्पपराऽणुकंपपरं
 तह परिगंतसोयं, निच्चं आसंगंतसोयं च । सुयदाणगहणविहिणा, सीयासीओयहरयं च

॥४१९२॥

॥४१९३॥

॥४१९४॥

॥४१९५॥

॥४१९६॥

॥४१९७॥

॥४१९८॥

॥४१९९॥

॥४२००॥

॥४२०१॥

॥४२०२॥

॥४२०३॥

॥४२०४॥

॥४२०५॥

कालपरिहाणिदोसा, एत्तो एक्काऽऽगुगविहीणं पि । अपलहुदोसवंतं पि, सेसवहुगुगुणोवेयं ॥४२०६॥
 एवंविहं सुसिस्सं, हुरी रिणभोयणं करिउकामो । आपुच्छिताण गणं, गणाऽहिवत्ते निरूवेजा ॥४२०७॥
 नवरं गुरुसीसाणं, दोणं पि हु पवरचंदवलकलिए । उचट्टाणट्टियसव्व-?सुहगहालोणिणं लणे ॥४२०८॥
 नीसेससंघसिओ, हिओवउत्तो गणे गणवई सो । सुत्तुत्तविहाणेणं, निययपयं निसिगइ तम्मि ॥४२०९॥
 अह संघसमकूखं चिय, सुत्तुत्तविहीणं चैव निसंगो । अणुजाणेइ दिमं सो, एस दिमा भे त्ति भगमागो ॥४२१०॥
 जो पुण भविसेसाऽसेस-गुणगणोवेयपुसिस्सिविरहम्मि । कइवयसुगुणुवेयं पि, तदवस्समणऽवकूग्याण ॥४२११॥
 नियए पयम्मि न ठवेज्ज, नेव तस्साणुजाणइ दिमं पि । सो हारेज्ज मकड्जं, गणं च सिवभइसुरि व्व ॥४२१२॥

तथाहि— ॥४२१३॥
 कंचणपुरम्मि नयरे, सुयस्यणमहोयही महाभागो । आसि सिवभइसुरी, बहूमिस्सगणस्स चक्रवुसमो ॥४२१४॥
 सो य महणा एगम्मि, अवसरे स्यणिमज्झसमयम्मि । कालपरिन्नाणज्झा, अवलोयइ नहयलं जाव ॥४२१५॥
 तावुच्छलन्तजोन्हा-पवाहधवल्लियसमगादिसिचकं । समकालं पेच्छइ हरिण-लंछणाणं जुगमऽकम्हा ॥४२१६॥
 मइसंमोहा किं दिट्ठि-विवभमो किं विहीसिया किं वा । इत्ति विम्भियच्चिंणं, तेणुट्ठविओ अवमामहु ॥४२१७॥
 भणितो य भइ ! पेच्छसि, गयणे हरिणंऽक्रमंडलजुगं किं । तेणं पयंपियं एक-मेव पेच्छामि निसिनाहं ॥४२१८॥

निच्चाऽऽसेवियगुरुकुल-निवासमाऽऽदेयमऽसमपसमसं । संजमगुणेकरसियं, वच्छछपरं पवयणसस
 मणसुद्धं वईसुद्धं, कायविसुद्धं विसुद्धणुद्धानं । दव्वाइअगिद्विपरं, जयणासारं च सन्वत्य
 दंतिदियं तिगुत्तं, गुत्ताऽऽयारं अमच्छरमणीसं । जहसत्तीए तवचाय-संगयं गयमयवियारं
 अणुवत्तणापहाणं, सच्चुवयारुज्जयं ददपइन्नं । उक्खित्तभरुच्चहणेक्क-धीरथवलं अणाऽऽसंसं
 तेयस्सिसणमोयरिसण-मज्जिसाइणमऽपरिसाविणं धीरं । हियमियफुडवत्तारं, कन्नसुहोदत्तघोसं च
 मणवयणकायचवच्छ-वज्जियं सयलजइजणगुणइहं । अगिलाणीए जहद्विय-पवयणसुत्तऽत्यवत्तारं
 ददजुत्तिहेउदाणा, पारद्धपमेयठावणपडिडं । तक्कालुप्पन्नुत्तर-पयाणपडुयं सुमज्झत्थं
 पंचविहाऽऽयारधरं, भवियाणुअसदाणदुल्ललियं । जियपरिसं जियनिदं, विविहाअभिगहगहगनिरयं
 कालसहं भारसहं, उवसगसहं परीसहसहं च । खेयसहमज्जक्कसहं, कट्टसहमिलव्व सव्वसहं
 उस्सगगज्जवायाणं, नियनियसमए निसेवणपहाणं । मुद्धजणसमक्खं पुण, निसेवणं नाज्जवायाणं
 आवाए संवासे य, भदगं तह समुद्वुद्धिं । रायकरंडगतुल्लं, मद्धुकुंभं महपिद्धानं च
 बुद्धिपरगज्जिरहिण्ण, जणगनिष्कायणेण य तहेव । खेत्ते चिय काले चिय, देसे सव्वे य बुद्धिमया
 पुक्खलसंवेट्टेण य, मेहेण समं वंहतमुवमाणं । अंतो वहिं च सारं, तह अप्पपराडणुकंपपरं
 तह परिगलंतसोयं, निच्चं आसंगलंतसोयं च । सुयदाणगहणविहिणा, सीयासीओयहरयं च

॥४१९२॥

॥४१९३॥

॥४१९४॥

॥४१९५॥

॥४१९६॥

॥४१९७॥

॥४१९८॥

॥४१९९॥

॥४२००॥

॥४२०१॥

॥४२०२॥

॥४२०३॥

॥४२०४॥

॥४२०५॥

कालपरिहाणिदोसा, एत्तो एक्काऽऽगुगविहीणं पि । अपलहुदोसवतं पि, सेसवहुगुरुगुणोवेयं ॥४२०६॥
 एवंविहं सुसिस्सं, सरी रिणभोयणं करिउकामो । आपुच्छिचाण गणं, गणाऽहिवत्ते निरूवेजा ॥४२०७॥
 नवरं गुरुसीमाणं, दोणं पि हु पवरचंदवलकलिए । उच्चट्टाणाट्टियसव्व-?सुहगहालोगिए लगे ॥४२०८॥
 नीसेससंघसाहिओ, हिओवउत्तो गणे गणवई सो । सुत्तुत्तविहाणेणं, निययपयं निसिरइ तम्मि ॥४२०९॥
 अह संघसमकूलं विय, सुत्तुत्तविहीए चैव निसंमो । अणुजाणेइ दिसं सो, एस दिसा भे त्ति भगमागो ॥४२१०॥
 जो पुण सविसेसाऽसेस-गुणगणोवेयपुसिसिविरहम्मि । कइवयसुगुणववेयं पि, तदवरस्समणऽवकुग्गाए ॥४२११॥
 नियए पयम्मि न ठवेज्ज, नेव तस्साऽणुजाणइ दिसं पि । सो हारेऽज्ज मक्कडंजं, गणं च सिवभट्टसूरि व्व ॥४२१२॥

तहाहि—

कंचणपुरम्मि नयरे, सुयरयणमहोयही महाभागो । आसि सिवभट्टसूरी, बहूसिस्सगणस्स चक्रवुत्तसो ॥४२१३॥
 सो य महप्पा एगम्मि, अवसरे रयणिमज्झसमयम्मि । कालपरिच्चाणऽट्ठा, अवलोयइ नहयलं जाव ॥४२१४॥
 तावुच्छलन्तजोन्हा-पवाहधवलियसमगदिसिचकं । समकालं पेच्छइ हरिण-लंछणाणं जुगमऽकम्हा ॥४२१५॥
 मइसंमोहा किं दिट्ठि-विब्भमो किं विहीसिया किं वा । इति विस्सियच्चित्ताणं, तेणुट्ठविओ अवगमाह ॥४२१६॥
 भणितो य भट्ट ! पेच्छसि, गयणे हरिणंऽकमंडलजुगं किं । तेषं पयंपियं एक-मेव पेच्छामि निसिनाहं ॥४२१७॥

तो सुणिवइणा नायं, नूणं पज्जंतपत्तमिव जीयं । तेषुप्पाओ मे, अदिट्ठुप्पो पजाओ चि ॥४२१८॥
 न कयाइ जेण चिरजीवि-णो जणा एरिसे उ उप्पाए । पेक्खंति विम्भयकरे, परेसिमच्चंतमज्जडंते ॥४२१९॥
 अहवा किऽमणेण विगप्पिएण, उप्पायविरहओ विजियं । तिणयज्जलगजलमिव, नचिराज्वत्थाणमज्जुभत्तइ ॥४२२०॥
 ता किमिह चोज्जमइ किंच, वाउलत्तं क एव संमोहो ? । अणुसमयविणस्सिरजीवि-यव्वजुत्ताण सत्ताण ॥४२२१॥
 चिरक्कालकलियनिम्मल-सीलाणं धोरचरियसुत्ताणं । परमज्जुदयनिमित्तं, मरणं पि मणोरुहं कुणइ ॥४२२२॥
 अणुवज्जियसद्धमा, अपोढपाहेज्जदूरपाहिय न्व । परभवसंकमकाले, जे ते पुण दत्थिआ होति ॥४२२३॥
 तन्हा पडिरुव्वगुणम्मि, सयल्लुणिलोयलोयणाऽऽणंदं । आरोविऊण गणभर-मेगम्मि नियविणेयम्मि ॥४२२४॥
 अच्चंतविणिट्ठविसिद्ध-तवविसेसेहिं संलिहियक्काओ । दीहरसामन्नफलं, एगगमणो उवचिणामि ॥४२२५॥
 नंवरं सिस्साणमिमाण, कोवि कौवाऽऽसो सहावेण । को वि य वियक्खणो नेव, सत्थपरमज्ज्यवोहम्मि ॥४२२६॥
 को वि य वियलो रूवेण, को वि सिस्साणुवत्तेण अविऊ । को वि य कलिप्पिओ को वि, लोभमायाज्जिभूतो य ॥४२२७॥
 को वि पभूयगुणो वि हु, थद्धो हा ! किं करेमि सव्वगुणो । नेवडत्थि कोवि गणहर-पयमिममाऽसोविमो जस्स ॥४२२८॥
 भन्नइ य इमं गणत्तर-पयं हि जो ठवइ किर कुपत्तम्मि । जांतो वि सिणेहा, सो पवयणपच्चीओ चि ॥४२२९॥
 इय १ दुक्कहाए तहाविहेहिं, केहि वि गुणेहिं जुनं पि । सिस्सगणं अन्नगणिउं, अविभावियभाचिराज्जल्यो ॥४२३०॥

कालाऽणुरूपकायन्त्र-मूढभावो तहाविहं किंचि । संलेहणं करेत्ता, भक्तपरिणं चिय पवनो ॥४२३१॥
 तस्मि य तहट्टिए जा न, साणावाणोऽइ संभवति । ताव वणवाणा इव, सीसावि निरंकुसीहया ॥४२३२॥
 तह अप्णो उवेहा-परं पहुं पेक्खिअज्ज निरवेक्खा । तप्पडियणाऽऽपओ-यणेसु मंदाऽऽदरा जाया ॥४२३३॥
 सरी वि ते तहा पे-च्छिअज्ज हिययस्मि धरियसंतावो । असमत्थिउत्तिमट्ठो, मरिउं असुरेसु उप्पन्नो ॥४२३४॥
 सीसगणो वि य चाढं, नायगविहेण नयल्लोगो व्व । अक्कंतो अइनिक्खि-पमायरिसुहउच्चकंण ॥४२३५॥
 सिद्धिलियमुणिकायव्वो, कोउयमंताऽऽएसु वट्ठंतो । जाओ य सामिविरंहे, आभागी अणत्थसत्थाण ॥४२३६॥
 एएण कारणेणं, मज्झिमगुणसंगयं पि ठविय पए । तव्विहियगणाऽणुन्नो, गणी जएज्जुत्तिमट्ठस्मि ॥४२३७॥
 इहरा पवयणस्विंसा, धम्मवभंसो य मग्गवुच्छेओ । अहिगरणं धम्मस्सुह-विप्परिणामाऽऽया दोमा ॥४२३८॥
 इय कुगइत्तिमिरदिणयर-पहाए संवेगरंगसालाए । मरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्वहेअए ॥४२३९॥
 आराहणाए पडिदार-दसगजुत्तस्स वीयदारस्स । गणसंकमस्स भणियं, दिस त्ति पढमं पडिदारं ॥४२४०॥
 एवं नियपयठाविय-सीसनिवेइयदिसस्स वि गणिस्स । एगंतनिजरापे-हिणो वि जीए विणा सम्मं ॥४२४१॥
 उल्लासं न लहइ अइ-महल्लकल्लाणवट्ठरी कहवि । सा खामणा इयाणिं, कित्तिजइ कुगइनिम्महणी ॥४२४२॥
 अह सो पसंतच्चित्तो, सवाल्लुड्डाऽऽउलं गणं णियगं । तकालणिवेसियगण-वडं च वाहरिय महरगिरा ॥४२४३॥
 इय वागरेज्ज हंभो !, महाऽणुभावा ! सहाऽऽव्वसंतानं । सुहुमं व वायरं चा, अचियत्तं किंपि होज धुवं ॥४२४४॥

ता जं कया वि असणं, पाणं वत्थं व पत्तमड्ह पीढं । धम्मोवयारजणयं, अन्नं पि तहाविहं किं पि ॥४२४५॥
 लद्धं पि विज्जमाणं पि, कप्पणिज्जं पि नो मए दिन्नं । दिज्जंतं वा अवरेण, क्हवि होजा व पडिसिद्धं ॥४२४६॥
 जं वा पुच्छंतण वि, अक्खरपयगाहअज्जयणमाड्डई । मुत्तं नेवुवड्डं, सम्मं वक्ख्वाणियं नो वा ॥४२४७॥
 जं वा किं पि कहं पि हु, इड्ढीरससायगावधसेण । खरफुलसगिराहि चिर च, चोइया तज्जिया वा वि ॥४२४८॥
 अच्चंतविणयपण्या वि, गाढपडिबंधंयुरा वि दढं । जं पि य रागाड्डवसा, पलोइया विसमदिट्ठीए ॥४२४९॥
 जं च न संमं सुगुणड-ज्जणे वि उववूहिंया जहाज्वसरं । तं भे खामेमि अहं, निस्सल्लो निक्कसाओ य ॥४२५०॥
 तह भो देवाडुणिया !, पियस्स वि अपियमन्नणाए जं । अपए वि दूमिया काल-मेत्तियं तं पि खामेमि ॥४२५१॥
 किं केणाडवि पियं चिय, अणिसं कस्साडवि तीए काउं । ता जमडपियं कयं किं पि, तुम्ह तं मे खमेज्जाह ॥४२५२॥

किं बहुणा—

दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च अणुचियं जमिह । किं पि कयं तुम्ह मए, तं सव्वं पि हु खमावेमि ॥४२५३॥
 अह ते वि तिव्वगुरुभत्ति-चित्तजुत्तडप्पवित्तिणो एयं । गुरुवयणमडुयपुव्वं, सोऊण ससज्झसं सव्वे ॥४२५४॥
 उप्पन्नमन्नुमंथर-गगरगलनालिणो सुविउणो वि । अणवरयफुरंतोदार-वाहसलिलोछनयणिह्ला ॥४२५५॥
 जंपति पहुं अप्पा-णयं पि सव्वप्पणा किलेसेउं । अग्गे चिय परिपुट्ठा, सामिय ! तुम्हेहिं जेहिं सया ॥४२५६॥
 ते वि कहं तुम्हे हं, खामेमि इमेरिसं भणह वयं । अवि य सुगुणेषु ठविया, अणुमोएमो त्ति वत्तव्वं ॥४२५७॥

अप्पत्तगुणाणं पावगं त्ति, पत्ताण वुड्हिज्जणग त्ति । कञ्जाणवह्खरीका-रिणो त्ति एगंतहियय त्ति ॥४२५८॥
 इय वच्छल त्ति निव्वाण-गमणसुपसत्थसत्थवाह त्ति । निक्कारणेक्कपियवंध-व त्ति संजमसहाय त्ति ॥४२५९॥
 सयलज्जयीवपरिता-इणो त्ति भवजलहिकन्नधार त्ति । सव्वंडगिग्गपरमत्थ-ज्जणजिगग त्ति काऊण ॥४२६०॥
 जे तुम्हे सव्वेसिं, परमवियड्डाण भव्वलोयाणं । ज्जणजिणगे वि चड्डं, ^१आसयणिज्जा महासत्ता ॥४२६१॥
 ते क्ह कस्स वि तुम्भे, भयत्तभयमूयणा हियपरा य । होऊण अणुचियं मे-ज्जसा वि चिंत्तिस्सह वि लोए ॥४२६२॥
 दव्वं खेत्तं कालं, पडुच्च पियमेव सव्वसत्ताण । निच्चं चेड्डताणं, तुम्ह वि किं खामणिज्जपयं ॥४२६३॥
 एवं खु गुणो होहि त्ति, जं पि जंपेह किंपि फल्साइ । तं पि परिणतिसुहड्डा, सुवेज्जकड्डोसहकमेण ॥४२६४॥
 तम्हा अम्हेहिं चिय, तुम्हे उ पडुच्च अणुचियं किंपि । जमिह कयं कारियमण्डु-मयं च तं होइ खमणिज्जं ॥४२६५॥
 तं पुण रागा उ दो-सओ य मोहेण वा अणाभोगा । मणसा वयसा काएण, जमिह भंते कयं तत्थ ॥४२६६॥
 रागेण अपववहुमाणओ उ, दोसेण पहुपओसाओ । मोहेणं अन्नाणा, विणोवओगं अणाऽऽभोगा ॥४२६७॥
 सम्ममण्डणुग्गवुद्धीए, अग्गं विहियं हियं पि तुम्हेहिं । संभावियं च वित्ठं, अम्हेहिं किंपि जं मणसा ॥४२६८॥
 अन्तरभासाविप्पिय-पयंपणं पड्डिमंसमक्खित्तं । पेसुन्नं तह जच्चाऽऽ-खिंसणं जं च वायाए ॥४२६९॥
 कत्तराणोऽव्हिसंघट्ठणाऽऽइ, काएण अणुचियं जमिह । विहियं तं खाभेमो, तिच्चिदं तिच्चिहेण मव्वं पि ॥४२७०॥

तद्वा

पाणाऽऽसणाइ सुत्तऽत्थ-तदुभयं वत्थपत्तदं डाऽड्ढे । सारणवारणचोयण-पडिचोयणपमुहमऽह जं च ॥४२७१॥
 तुम्हेहिं चियत्तेहिं, दिन्नं अम्हेहिं अविणएणं जं । भंते ! पडिच्छियं कहवि, तं समणं पि स्वामेमो ॥४२७२॥
 दब्बे खेत्ते काले, भावे य कहिं पि का वि हु कया जं । आसायणा य तं पि हु, तिविहंतिविहेण स्वामेमो ॥४२७३॥
 कयमेत्थ पसंगेण, एवं ते गुणगुरुं गुरुं णिययं । धम्माऽऽयरियं धम्मो-त्रएसयं धम्मधुरधवलं ॥४२७४॥
 भत्तिब्भरनिब्भरंजा, सम्मं कमकमलमिलियभालंयला । पुणरुत्तमऽत्तविहियं, अहम्मकम्मं स्वमावेति ॥४२७५॥
 आदिकूवाकालाओ, अन्नाणपमायदोसवसगेहिं । पडिलोमिया जमाऽऽणा, हिओवएसं पि दिं ताण ॥४२७६॥
 तुम्हाणं अम्हेहिं, संजमभरधरणधवलगुणनिलय ! । मणवायाकाएहिं, सव्वं पि हु तं स्वमावेमो ॥४२७७॥
 आणंदंऽसुनिवायं, कुणमाणा इय मही ? निमियसीसा । स्वामेति ते जहऽरिहं, जहारिहं खामिया गुरुणा ॥४२७८॥
 एवं च स्वामणाए, कयाए जाएज्ज अत्तणो सुद्धी । थेवं पि वेरकारण-मऽवरभवे नाणुवहुंजा ॥४२७९॥
 इहरा नाणऽभासो, परोवएसाऽइधम्मवावरो । नयसीलद्धरिणो इव, भवेज्ज विहलो परभवम्मि ॥४२८०॥
 तद्वाहि-

एगम्मि गरुयगच्छे, अतुच्छुयनाणनायनायव्वो । दूरदिसाऽऽगयसुस्सु-सिस्ससंसयसयुस्महणो ॥४२८१॥

? निमिय = न्ययत् ।

नामेणं नयसीलो, अहेसि सखी सयं सुरगुरु व्व । बुद्धीए नवरि न तहा, सुहसीलत्तेण किरियाए ॥४२८२॥
सिस्सो य तस्स एगो, सम्मं नाणी य चरणजुत्तो य । तो तस्स समीवम्मि, समयड्ढथवियकखणा लोणा ॥४२८३॥
निमुणंति जिणवराड्ढगम-मुवउत्तमणा तहत्ति जंपता । पकुणंति य बहुमाणं, पवित्तचारित्तजुत्तो त्ति ॥४२८४॥
एवं वच्चं तम्मि, काले सो चिंतइ इमं सखी । मोत्तण ममं सुद्धा, किमिममिमे पज्जुवांसंति ॥४२८५॥
अहवा कुणंतु किंपि हु, एए सच्छंदचारिणो णिहिणो । एसो वि कीस सिस्सो, वहुसुओ तह कओ वि मए ॥४२८६॥
तह दिक्खिओ वि तह पालिओ वि, तह गुरुणेषु ठवियो वि । रमममडवगणिज्जणं, वड्डइ परिसाए भेयम्मि ॥४२८७॥
“रायम्मि जीवमाणे, न छत्तभंगो हवेइ” एसो वि । मन्ने लोगपवाओ, न सुओ गेणं अणज्जेण ॥४२८८॥
जइ इण्हिं निवारिज्जइ, धम्मकहाकरणओ मए एसो । ता मच्छरि त्ति लोगो, मन्नेज्ज ममं महामुद्धो ॥४२८९॥
ता कुणउ किंपि एवंविहाण, जुत्तं उवेहणं एकं । कीरंतमडवरमडफलं, तव्वत्तज्जेणं दिट्ठं च ॥४२९०॥
इय संकिलेसवसगो, पओसवं तदुवरिम्मि सो सखी । अंतसमए दि तदडविहिय-ग्गामणो मरगमडणुपत्तो ॥४२९१॥
तो संकिलेसदोसा, तत्थेव वणम्मि पन्नगत्तेण । उववतो कूरड्ढपा, सन्नी ताविच्छसच्छओ ॥४२९२॥
अह तेसिं चिय साहूण, कहत्ते सज्झायझाणभूमीए । आगंतूणं तु ठिओ, इओ तओ परिभमंतो सो ॥४२९३॥
तम्मि य काले सज्झाय-करणवंधाए पड्डिए सिस्से । अवसउणो संजाओ, पडिसिद्धो सो य थरेहिं ॥४२९४॥

पडिवालिय खणमेक्कं, पुणो पयइम्मि तम्मि अवसउणो । पुणरवि तहेव जाओ, ताहे थेरा विच्चिंतति ॥४२९५॥
 होयव्वमेत्थ केणाडवि, कारणेणं वयं पि ता जामो । इह तेणं चिय समगं, गया उ सज्जायभूमीए ॥४२९६॥
 अह थेरमज्झयारे, पुव्वभवाउत्तुच्छमच्छरवसेण । तं पेच्छिउण भीमो, भुयगस्स वियंभिओ कोवो ॥४२९७॥
 तंडवियपयंडफणो, अरुणडच्छिच्छोहपाडलियगयणो । दूरविदारियवयणो, पडुच्च तं धाविओ ताहे ॥४२९८॥
 मोत्तूण सेसमुण्णिणो, महया वेगेण सिस्समणुसरिउं । वचंतो सो कहमडवि, पडिरुद्धो झत्ति थेरहिं ॥४२९९॥
 नायं च तेहिं नूणं, को वि इमो साहुपच्चीओ चि । विद्धसियसामन्नो, एवं जो उव्वहइ वेरं ॥४३००॥
 एगम्मि य पत्थावे, समागओ तत्थ केवली भयवं । पुंढो वुत्तंतमिमं च, सो य थेरहिं जत्तणं ॥४३०१॥
 तो केवल्लिणा तेसिं, पुव्वोइयसुरिवइयो सव्वो । तदुवरि पओसगम्भो, निदेसिओ मूलओ चव ॥४३०२॥
 एवं निसामिडणं, वेरगाऽऽवडियवुद्धिणो मुण्णिणो । जंपति अहो भीमं, पओसदुव्विलसियं जेण ॥४३०३॥
 तारिसुयनानणुणाऽऽयोरो वि, धीमं पि मुणियकिच्चो वि । सुरी महाणुभावो, भीसणभुयगत्तणं पत्तो ॥४३०४॥
 कह पुण भयवं ! वेरो-वसामणं तस्स संपयं होआ । केवल्लिणा पडिमणियं, गंतूणं तस्समीवम्मि ॥४३०५॥
 उवइसह पुव्वभववेर-वइयरं कुणह खामणं वहुसो । एवं कयम्मि सो जाय-जाइसरणो विवुज्झिइहि ॥४३०६॥
 चेच्चा मच्छरमुपन्न-धम्मवंछो य अणसणं काउं । आराहिही पुणो वि हु, तक्कालुच्चियं सुधम्मविहिं ॥४३०७॥
 तो थेरहिं तह चिय, सव्वं भुयगं पडुच्च पडिविहियं । कयअणसणाऽऽकिच्चो, मरिउण य सो सुरो जाओ ॥४३०८॥

इय वेरपरपरपसम—णट्टया उत्तिमट्टकालम्मि । सविसेसा सिस्सगणस्स, स्वामणा सुहफला होइ ॥४३०९॥
 किंच—
 स्वामिंतस्स इह गुणा, निस्सह्यया विणयदीवणा मग्गो । लाघवियं एगत्तं, अप्पडिवंधो य होइ कओ ॥४३१०॥
 इय गुणमणिरोहणगिरिधराए, संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो—वलंमनिच्चिग्घहेउए ॥४३११॥
 आराहणाए पडिदार—दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं हि, स्वामणा वीयपडिदारं ॥४३१२॥
 समयविहिद्विहियसुणिस्वामणो वि, न समाहिमुवलभइ सम्मं । जीए विणा सा एत्तो, दंसिज्जइ किंपि अणुमट्टी ॥४३१३॥
 अह जहाविहीए एगगयाए, सब्बेसु धम्मजोगेसु । उज्जममाणमऽणुदिणं, वड्हंतविमुदुच्छाहं ॥४३१४॥
 अवगयसमयरहस्सं, जइजणजोगं समथमाऽयारं । मयमऽविकलं कुणंतं, सेसमुणीणं पि दंसंतं ॥४३१५॥
 नियपयपइट्ठियं पेच्छि—ऊण सूरिं गणं च नीसेसं । संजमरयं महप्पा, सो पुब्बुवदंसिओ मूरी ॥४३१६॥
 अणुवकयपराऽणुगह—पसत्तचित्तो दढं महासत्तो । संवेगगब्भहियओ, अणुमोयइ उचियममए य ॥४३१७॥
 वियरइ गुरुणनिवह—प्पवुड्ढिदुड्ढीए धुयकुवुद्धिमलं । सुपसत्तमणो वुहमण—तुट्ठिपयपसमनिम्मंदं ॥४३१८॥
 सुसिणिद्धमऽसंदिद्धं, गंभीरं भवचिरागसंजणणिं । अणहमऽमोहं अभिहेय—गाहिणिं कुग्गहग्गसणिं ॥४३१९॥
 मणतुरयधम्मजड्ढिं, महुरत्तणविजियस्वीरमहुलट्ठिं । अणुरंजियमंसजड्ढिं, गणिणो सगणस्स अणुसट्ठिं ॥४३२०॥
 हंभो देवाऽणुपिया !, धण्णा तुभे जयम्मि जेहिं इमं । पत्तं विसेसदुलहं, आरियदेसम्मि मणुयत्तं ॥४३२१॥

पणइयणसंकुलम्मि, कुलम्मि जम्मो पसत्थजई य । तह रूवं च उदणं, वलमाऽऽरोगं सुचिरमाऽऽउं ॥४३२२॥
 विन्नाणं सद्वमो, बुद्धी सम्भत्तमविक्कलं सीलं । न हि इय कुसलकलावो, कह वि अउन्नाण संपडइ ॥४३२३॥
 एवं सामन्नेणं, सव्वाणुववूहणं करेत्ताणं । तो पढमं अणुसट्ठिं, वियइ, गणनायगस्स जहा ॥४३२४॥
 निज्जामओ—भवज्जव तारणसद्धमज्जाणवत्तम्मि । मोक्खवपहसत्थवाहो, अन्नाणंऽधाण चक्खु य ॥४३२५॥
 अत्ताणाणं ताणं, नाहोऽनाहाण भव्वसत्ताणं । तेण तुमं सुपुरिस ! गळय—गच्छभारे निउत्तो सि ॥४३२६॥
 छत्तीसं गुणधुराधरण—धीरधवेहिं पुरिससीहेहिं । गोयमपामोक्खेहिं, जं अक्खयसोक्खमोक्खवक्कए ॥४३२७॥
 सव्वुत्तमफलजणयं, सव्वुत्तमपयमिमं समुव्वूढं । तुमए वि तयं दढमऽसह—दुक्खिणा धीर ! धरणीयं ॥४३२८॥
 धन्नाण निवेसिज्जइ, धन्ना गच्छति पारमेयस्स । गंतुं इमस्स पारं, पारं दुक्ख्वाण वच्चंति ॥४३२९॥
 न इओ वि परं परमं, पयमऽत्थि जए वि कालदोसाओ । बोलीणेसु जिणेसु, जमिणं पवयणपयासकरं ॥४३३०॥
 अओ—

नाणाविणियवगाऽणु—सारिसिजिणवराऽऽगमाऽजुगयं । अगिलाणीएणुवजीवि—णा य चिहिणा पइदिणं पि ॥४३३१॥
 कायव्वं वक्खाणं, जेण परत्थुज्जएहिं धीरेहिं । आरोविंयं तुममिमं, नित्थरसि पयं गणहराणं ॥४३३२॥
 जम्मजरमणदारुण—दीहरभवगहणभमणरीणाणं । परमपयक्कपपायव—सुहफलसंपत्तिमिच्छुणं ॥४३३३॥
 एयाण भव्वसत्ताण, जं न भुवाणे वि सुंदरो अन्नो । जिणभणियधम्मसत्थो—वणससरिसोऽत्थि उवयारो ॥४३३४॥

जं च परमथ्यगोयर-संसयतमखंडणैकमायंड' । संवेगपसमजणंगं, कुणगहगहनिगहपहणं ॥४३३५॥
 सपरोवयारगरुयं, पसत्थतित्थयरनामनिग्मवणं । जिणभणियाऽऽगमवक्खाण-करणमिममऽणगुणजणंगं ॥४३३६॥
 अगणियपरिस्समो ता, परेसिमुवयारकरणदुल्ललिओ । सुंदर ! दरिसेज्ज तुमं, सग्गं गग्गं अरिहवग्गं ॥४३३७॥
 पडिलेहणाऽऽदसभेय-भिन्नमुणिचक्खालकिरियाए । खंतीमदवपमुहे, दमपयारे य जड्धग्गं ॥४३३८॥
 सत्तरसविहे तह संजसग्गि, सीले य सयलसुहफलए । किं बहुणा अन्नं सु वि, भभूमिगाउच्चियकिञ्चेमु ॥४३३९॥
 निच्चं पि अपमाओ, कायव्वो सब्बहा वि धीर ! तुमे । उज्जमपरे पटुम्मि, मीसा वि समुज्जमंति जओ ॥४३४०॥
 सत्तेसु सया मेत्ती, पसंतच्चित्तेण तह तुमे किञ्चा । सम्माणदाणवयणाऽऽइणहिं पीई पुण गुणिसु ॥४३४१॥
 करणीयं कारुणं, दीणाऽणाहं धवत्तिरदुहिणसु । अगुणिगुणिनिन्दगेसु, पावपमत्तं सु य उवेहा ॥४३४२॥
 वड्ढंतओ विहारो, कायव्वो सब्बहा तहा तुमए । हे मुंदर ! दरिसणनाण-चरणगुणपरिममिच्चं ॥४३४३॥
 संखित्ता वि हु मूले, जह वड्ढह वित्थरेण वच्चंती । उदहिं ज्जेण वरनई, तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि ॥४३४४॥
 मज्जारसियसरिसं, सुंदर ! तं मा हु काहिसि विहारं । इहरा हारिहिसि धुवं, अप्पाणं चैव गच्छं च ॥४३४५॥
 सीयावेह विहारं, गिद्धो सुहसीलयाए जो मूढो । सो नवरं लिं गधारी, संजमसारेण निम्सारे ॥४३४६॥
 जो रज्जदेसपुरगाम-गिहकुले चइय ते च्चिय 'ममाइ । सो नवर लिं गधारी, संजमसारेण निम्सारे ॥४३४७॥

पणइयणसंकुलम्मि, कुलम्मि जम्मो पसत्थजाई य । तह रूवं च उदग्गं, बलमाऽऽगेगं सुचिरमाऽऽउं ॥४३२२॥
 विन्नाणं सद्धम्मे, बुद्धी सम्भत्तमऽविकलं सीलं । न हि इय कुसलकलावो, कह वि अउन्नाण संपडइ ॥४३२३॥
 एवं सामन्नेणं, सव्वाणुववूहणं करेत्ताणं । तो पढमं अणुसट्ठि, वियरइ, गणनायगरस्स जहा ॥४३२४॥
 निज्जामओ—भवऽन्नव तारणसद्धम्भजाणवत्तम्मि । मोक्खपहसत्थवाहो, अन्नाणंऽधाण चक्खू य ॥४३२५॥
 अत्ताणाणं ताणं, नाहोऽनाहाण भव्वसत्ताणं । तेण तुमं सुपुरिस्स ! गरुय—गच्छभारे निउत्तो सि ॥४३२६॥
 छत्तीसंगुणधुराधरण—धीरधवलेहिं पुरिससीहेहिं । गोयमपामोक्खेहिं, जं अक्खयसोक्खमोक्खकए ॥४३२७॥
 सव्वुत्तमफलजणयं, सव्वुत्तमपयमिमं समुव्वूढं । तुमए वि तयं दढमऽसह—दुद्धिणा धीर ! धरणीयं ॥४३२८॥
 धन्नाण निवेसिज्जइ, धन्ना गच्छंति पारमेयस्स । गंतुं इमस्स पारं, पारं दुक्ख्वाण वच्चंति ॥४३२९॥
 न इओ वि परं परमं, पयमऽत्थि जए वि कालदोसाओ । बोलीणेसु जिणेसु, जमिणं पवयणपयासकरं ॥४३३०॥

अओ—

नाणाविणियवग्गाऽणु—सारिसिरिजिणवराऽग्गमाऽनुगयं । अगिलाणीएऽणुवजीवि—णा य चिहिणा पड्ढिणं पि ॥४३३१॥
 कायव्वं वक्ख्वाणं, जेण पसत्थुज्जएहिं धीरेहिं । आरोविंयं तुममिमं, नित्थरसि पयं गणहराणं ॥४३३२॥
 जम्मजरमणदास्स—दीहरभवगहणभमणीणाणं । परमपयकप्पपायव—सुहकलसंपत्तिमिच्छूणं ॥४३३३॥
 एयाण भव्वसत्ताण, जं न भुवणे वि सुंदरो अन्नो । जिणभणियधम्मसत्थो—वएससरिस्सोऽत्थि उवयारो ॥४३३४॥

जं च परमथगोयर—संसयतमखंडणैकमायंडं । संवेगपसमजगणं, कुण्हगहनिग्गहपहाणं ॥४३३५॥
 सपरोवयारसरुयं, पसत्थतिथयरनामनिम्भवणं । जिणभणियाऽऽगमवक्खाण—करणमिममऽणगुणजगणं ॥४३३६॥
 अगणियपरिस्समो ता, परोसिमुवयारकरणदुल्लिओ । सुंदर ! दरिसेज तुमं, सम्मं रम्मं अग्निहम्मं ॥४३३७॥
 पडिलेहणाऽऽइदसमेय—भिन्नपुणिचक्खालकिरियाए । खंतीमद्वपमुहे, दमपयारे य जइयम्म ॥४३३८॥
 सत्तरसविहे तह संजमम्मि, सीले य सयलसुहकलए । किं वहुणा अन्नेसु चि, मभूमिगाउच्चियकिञ्चेसु ॥४३३९॥
 निच्चं पि अपमाओ, कायव्वो सब्बहा वि धीर ! तुमे । उज्जमपरे पहुम्मि, मीमा वि समुज्जमंति जओ ॥४३४०॥
 सत्तेसु सया मेत्ती, पसंतचित्तेण तह तुमे किच्चा । सम्माणदाणवयणाऽऽइहिं पीई पुण गुणिमु ॥४३४१॥
 करणीयं कारुणं, दीणाऽणाहं धववहिरिदुहिएसु । अगुणिगुणिनिन्दगेसु, पात्रपमत्तेसु य उवहा ॥४३४२॥
 वइहंतओ विहारो, कायव्वो सब्बहा तहा तुमए । हे सुंदर ! दरिसणनाण—चरणगुणपयग्गिमिमिच्चं ॥४३४३॥
 संखित्ता वि हु सूलै, जह वइहइ वित्थरेण वच्चंती । उदहिंजेण वरस्सई, तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि ॥४३४४॥
 मज्जारारसियसरिस्सं, सुंदर ! तं मा हु काहिसि विहारं । इहा हारिहिसि धुवं, अप्पाणं चैव गच्छं च ॥४३४५॥
 सीयावेइ विहारं, गिद्धो सुहसीलयाए जो मूढो । सो नवरं लिंगधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४६॥
 जो रज्जदेसपुरगाम—गिहकुले चइय ते च्चिय ममाइ । सो नवर लिंगधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४७॥

निवह्विहूणं खेचं, निवई वा जत्थ दुइओ होजा । पव्वजा य न लव्वह, संजमघाओ य तं वज्जं ॥४३४८॥
 वज्जेसु वज्जणिज्जं, नियपरपक्खे तहा विरोहं च । वायं असमाहिकरं, विसडग्गिभूए कसाए य ॥४३४९॥
 जो नियघरं पलित्तं, नेच्छइ विज्जाविउं पयत्तेण । सो कह सद्दहियव्वो, परघरदाहं पसामेउं ॥४३५०॥
 नाणम्मि दंसणम्मि य, चरणम्मि य तीसु समयसारेसु । चाएइ जो ठवेउं, गणमडपाणं गणहरो सो ॥४३५१॥
 पिंडं उवहिं सेज्जं, उगमउप्पायणेसणाऽऽईहिं । परिसुद्धं गिन्हेज्जासु, वच्छ ! चारित्तसुद्धिकए ॥४३५२॥
 एसा गणहरमेरा, आयात्थ्याणवन्निया सुत्ते । आयागविरहिया जे, ते तमज्जस्सं विरोहंति ॥४३५३॥
 अपपरिसावी सम्मं, समदंसी होज्ज सव्वकज्जेसु । संरक्खसु चक्खुं पिव, सवालवुइवाऽऽउलं गच्छं ॥४३५४॥
 कणगतुला सममज्जे, धरिया भरमडविसमं जहा धरइ । तुछगुणपुत्तजुगलं, माया व समं जहा वहइ ॥४३५५॥
 नियनयणजुयलियं वा, अविसेसियमेव जह तुमं वहसि । तह होज्ज तुछदिट्ठी, विचित्तचित्ते वि सीसगणे ॥४३५६॥
 अइनिविडमूलगुणकलिय-मिह जहा पायवं सुपत्ताणि । परिवारिंति समंता, चिविहदिसामुहसमुत्थाणि ॥४३५७॥
 तह निविडमूलगुणसं-गयं ति तुममडवि इमे महामुणिणो । परिवारिहिंति नाणा-दिसासमुत्था वि सव्वत्तो ॥४३५८॥
 अबं च सोक्खवलकल्लि-भनियसउगण सेवणिज्जो तं । होहिसि लद्धच्छाओ, तरु व्व मुणिपत्तजोगेण ॥४३५९॥
 ता एए वरष्ठुणिणो, मणयं पि हु नाज्वमाणणीया ते । उक्खित्तमरुव्वहणे, परमसहाया तुह इमे जं ॥४३६०॥

जह भइ-भंद-मिग-सं-किन्नत्तणभेयभिन्नहत्थीणं । विविहाण वि विझगिरी, आहारो निच्चकालं पि ॥४३६१॥
 तह खत्तिय-माहण-चइस-सुद्ध-कुलसंभवाण साहूण । सव्वाण वि आहारो, होज तुमं संजमठियाणं ॥४३६२॥
 तह जह सो चिय आसन्न-दूवणवच्चिहत्थिज्झाणं । आधारभावमडविसेस-मेव उव्वहइ सव्वाणं ॥४३६३॥
 एवं तुमं पि सुंदर !, दूरं सयणंयराऽऽमंरुपं । मोत्तुमिमाण सुणीणं, सव्वाण वि होज आहारो ॥४३६४॥
 सयणाणमडसयणाण य, भूणप्पायाण सयणरहियाण । रोगिनिस्कखरकुखीण, चालजरज्जराऽऽइण ॥४३६५॥
 पेमइहपिया व पियामहोऽह-वाऽणाहमंडवो वा वि । परमोवट्टुंभकरो, सव्वेसि सुणीण होज तुमं ॥४३६६॥
 तह इह दुसमागिग्हे, साहूणं धम्ममइपिवासाणं । परमपयपुरपहाऽणुग-सुविहियचरियापचाण, ठिओ ॥४३६७॥
 संपाहेज्जज्जाण वि, किच्चजलं देसणापणालीए । वज्जियसंसग्गीण वि, तुममंज्त्वासिणीउ चि ॥४३६८॥
 तह दुविहो आयरियो, इहलोए हांइ तह य परलोए । इहलोए सारणिओ, परलोए फुडं भणंतो य ॥४३६९॥
 जीहाए वि लिहंतो, न भइओ जत्थ सारणा णऽत्थि । दंडेण वि ताडंतो, म भइओ सारणा जत्थ ॥४३७०॥
 जह सरणसुवगयाणं, जीवियववरोचणं कुणइ कोई । एवं सारणियाणं, मूरी वि अयागओ गच्छे ॥४३७१॥
 ता भो देवाऽणुपिया !, परलोए होज सम्ममायऽरिओ । मा होज सपरनासी, होउं इहलाइयाऽयरियो ॥४३७२॥
 जं पाविज्जण परमे, नाणाऽई दुहियतायणसमत्थे । भवभयभीयाण दहं, ताणं जो कुणइ सो भन्नो ॥४३७३॥

तह मणवइकाएहिं, करिंहु विपियसयाहं तुह समणा । तेसु तुमं तु पियं चिय, करेज्ज मा विपियलवं पि ॥४३७४॥
 निगहिज्जण १ अणकुखे, अकुणतो तह य एगपक्खित्तं । साहम्मिएसु समचित्त-याए मव्वेसु वड्डेज्जा ॥४३७५॥
 सव्वज्जणवंधुभावाडरिहं पि, एकस्स चैव पडिबद्धं । जो अप्पाणं कुणह, तओ वि मूढो ह को अन्नो ॥४३७६॥
 अप्पाणं पि हु परिपीडिज्जण, साहम्मियाण कज्जेसु । तह कह वि वड्डियव्वं, जहडपतुहो भवसि तेसिं ॥४३७७॥
 एवं च कीरमाणे, होही तुह भुवणभूसणा कित्ती । एत्तो चैव य चंदं, पडुच्च क्रेणाडवि जं भणियं ॥४३७८॥
 गयणंज्जणपरिसक्करण-खंडणदुक्खाइं सहसु अणवरयं । न सुहेण हरिणलंछण !, कीरइ जयपायडो अप्पा ॥४३७९॥

तहा—

जे तुह अन्नाणवसा, जे वा पयइवियारदोसेण । मणसा वयसा काएण, परिभवं चैव जणयंति ॥४३८०॥
 ते वि पहुणा वि तुमए, वड्डं खमंतेण महुरवयणेहिं । खुहचरियाउ तत्तो, निवत्तणीया पयत्तेण ॥४३८१॥
 अविणीए सासितो, कारिमकोवे वि मा हु मुंचेज्जा । भइ! परिणामसुद्धिं, रहस्समेसा हि सव्वत्थ ॥४३८२॥
 उप्पाइयपीडाण वि, परिणामवसेण गतित्रिसेसो जं । जहा गोव-खरय-सिद्ध-त्थयाण धीरं समासज्ज ॥४३८३॥
 कन्ने कीलं छोडुं, गोवो वीरस्स पावियो नरयं । तं कइइत्ता पत्ता, सुरलोयं खरय-सिद्धत्था ॥४३८४॥

तहा—

अतितिक्खो खेयकरो, होहिसि परिभवपथं अहमिज्ज य । परिवारम्मि वि सुंदर !, मज्झत्थो तेष होज्ज तुमं ॥४३८५॥
 संपराऽवायनिमित्तं, संभवइ जहा १असीअपरिवारो । एवं पहू वि ता तयऽणु-वत्तणाए जाण्ज तुमं ॥४३८६॥
 अनुवत्तणाए सीसा, पायं पाविंति जोग्गयं परमं । रयणं पि गुणुक्करिसं, पावइ परिकम्मणगुणेण ॥४३८७॥
 अन्नान्नविरुद्धाण वि, जलजलणाऽमयविसाऽऽयण जहा । जोगे वि महाजलही, अवियारो चैव पर्यइए ॥४३८८॥
 इय वज्झकारणवसु-च्छलंतविविहंस्तरं गभावेहि । सुंदर ! तुमं पि निच्च, अविगियस्सुवो च्चिय हवेज्जा ॥४३८९॥
 को नाम भणिइकुसलो वि, एत्थ अब्बऽभुयपभावम्मि । गणहरणं पइपयं, सच्चुवएसे म्वमो वोत्तु ॥४३९०॥
 परमेत्तिय भणामो, जायइ जेणुन्नई पवयणस्स । तं तं विचिंत्तिज्जणं, तुमए मयमेव कायच्चं ॥४३९१॥
 एवमऽणुसासिउणं, पढमं गणनायगं विहाणेणं । अह सेससाहुणो सो, अणुमासइ मुयविहीए जहा ॥४३९२॥
 हंमो देवाऽणुपिया !, पियाऽपिएसु समत्थविसएसु । होज्जाह मा हु तुम्भे, कया वि गगप्पओसपरा ॥४३९३॥
 होज्जाह अप्पमत्ता, सज्झायऽज्झयणझाणजोगेसु । अन्नेसु वि समणजणो-चिएसु किञ्चेसु निच्चरया ॥४३९४॥
 जहवाइणो तहाका-रिणो वि होज्जाह मा य होज्जाह । निगंथे पावयणे, परिसिद्धिलमणा मगागं पि ॥४३९५॥
 कुणह पमारं माऽवस्सएसु, संजमतवोविहाणेसु । निस्सारे माणुस्से, दुलहं वोहं वियाणिता ॥४३९६॥
 सभिया पंचसु समिइसु, सया वि जिणवयणअणुगयमईया । तिहिं गारंवेहिं रहिया, होह विणिग्गहियदं डा य ॥४३९७॥

सन्नाड कसाए वि हु, अट्टं रोदं च परिहरह निच्चं । दुट्ठाणि इंदियाणि य, सम्मं सव्वप्पणा जिणह ॥४३९८॥
जह सन्नद्धो पग्गहिय-चावदंडो भडो पलायंतो । निंदिज्जइ तह इंदिय-कसायवसमणुगओ साहू ॥४३९९॥
धन्ना य साहुणो ते, जे विसयवसाणुगम्मि लोगम्मि । विहरंति विगययंगा, अकलंका नाणचरणेसु ॥४४००॥
जे य विमुक्कविरोहा अव्वामोहा अभिन्नसुहसोहा । अणलियगुणसंदोहा, जयन्ति ते पसरियजसोहा ॥४४०१॥
सीसाणुसासणे वि हु, पारेद्धे अहं इमं तुमं पि खणं । वन्निज्जंतं जइप्पहु !, पट्ठिच्चित्तो निसामेहि ॥४४०२॥
वज्जेह अप्पमत्ता ! अज्जा-संसग्गिमडग्गिविससरिंसं । अज्जाणुचरा साहू, पावइ वयणिज्जमडचिरेण ॥४४०३॥
थेरस्स तवस्सिस्स वि, सुवहुसुयस्स वि पमाणभूयस्स । अज्जासंगीए, निवडइ वयणिज्जदद्वज्जं ॥४४०४॥
किं पुण तरुणो अवहुस्सुओ य, अविगिट्ठतवपसत्तो य । सदाऽऽहुगुणपसत्तो, न लहइ जणजंपणं लोए ॥४४०५॥
सव्वत्तो वि विमुक्को, साहू सव्वत्थ होइ अपवसो । सो चेव होइ अज्जाओ, अणुचरंतो अणडपवसो ॥४४०६॥
साहुस्स नडत्थि लोए, अज्जासरिंसी हु वंधणे उवमा । लद्धपसराओ जं तोओ, भावसंमग्गखलणीओ ॥४४०७॥
जइ वि सयं थिरचित्तो, तहा वि संसग्गिलद्धपसराए । अणिसमीवे वयमिव, मणं विलीएज्ज अज्जाए ॥४४०८॥
एमेव सेसमहिला-वग्गेण वि दूरओ पयत्तेण । वज्जेज्जह संसग्गिं, इंदियदमदारुद्धणज्जिं ॥४४०९॥
महिला कुलं सवंसं, पइं सुयं मायरं च पियरं च । विसयंऽधा अगणंती, दुव्वखसमुद्दिम पाडेइ ॥४४१०॥
माणुन्यस्स पुग्गिस्सद्दमस्म, नीयो वि आरुहइ सीसं । महिला निस्सेणीए, गुणगणफलकलियसाहस्स ॥४४११॥

माणुन्या वि पुरिसा, ओमंथिज्जंति दुट्ठमहिलाहिं । जह अंकुसेण करिणो, निसियाविज्जंति वलिणो वि ॥४४१२॥
 सुव्वंति य महिलस्सथे, लोणे जुज्झाई बहुपयांइ । भयजणयाइं जणाणं, भारहरामायणाऽऽईसु ॥४४१३॥
 नीयंगमाहिं सुपओहराहिं, उप्पित्थमंथरगईहं । अहिलाहिं निवयाहिं व, गिरि च गम्भ्या वि भिज्जंति ॥४४१४॥
 सुट्ठु वि जियासु सुट्ठु वि पियासु, सुट्ठु वि परूढपमासु । महिलासु भुयंगीसु व, वीसंभं नाम को कुणइ ॥४४१५॥
 वीसंभनिब्भरं पि हु, उवयागपरं परूढपणयं पि । कयवपिण्यं पियं झत्ति, निंति निहणं हयाऽऽसाओ ॥४४१६॥
 सीमन्तिणीण सीमं, दोसाण लहंति नेय विउसा वि । जं गुरुदोसाण जए, ताओ च्चिय होंति मीमाओ ॥४४१७॥
 रमणीयदंसणाओ, सुमालंजगीओ गुणनिवद्दाओ । नवमालइमाला इव, हंति हिययं महिलियाओ ॥४४१८॥
 किंतु महिलाण तासि, दंसणसुंदरजणियमोहाणं । आलिंगणमऽचिरा देइ, वज्जमालाण व विणामं ॥४४१९॥
 निक्कवडपेसपरवसमणो वि, सोमालियाए नरनाहो । पंगुलेउं छुढो, नईए गंगाऽभिहाणाए ॥४४२०॥

तहाहि—

नयरम्मि वसन्तपुरे, जियसत्तुनराऽहिणो जयपसिद्धो । सोमालियाऽभिहाणा, भज्जा निपपडिमरूचा से ॥४४२१॥
 दढमणुरागपराजिय—हियओ सो तीए सद्धिमणवरयं । परिचत्तरज्जज्जो, कीलंतो चोलइ कालं ॥४४२२॥
 रज्जं च विसीयंतं, दढुं मंतीहिं तीए सह सहसा । निच्छुढो सो पुत्तो य, तस्स रज्जम्मि अहिसित्तो ॥४४२३॥
 जियसत्तू पुण मग्गे, गच्छंतो निवाडिआं अडविमज्जे । तन्हाऽऽउराए देवीए, मग्गिओ पाणियं पाउं ॥४४२४॥

सन्नाड कसाए वि हु, अडुं रोहं च परिहरह निच्चं । दुडाणि इंदियाणि य, सम्मं सव्वडप्पणा जिणह ॥४३९८॥
जह सन्नद्धो पग्गहिय-चावदुं डो भडो पलायंतो । निंदिज्जइ तह इंदिय-कसायवसमडगुगओ साहू ॥४३९९॥
धन्ना य साहुणो ते, जे विसयवसाडगुगम्मि लोगम्मि । विहरंति विगयसंगा, अकलंका नाणचरणेसु ॥४४००॥
जे य त्रिमुक्कविरोहा अब्बामोहा अभिन्नसुहोहा । अणलियगुणसंदोहा, जयन्ति ते पसरियजसोहा ॥४४०१॥
सीसाडगुसासणे वि हु, पारद्वे अहं इमं तुमं पि खणं । वन्निज्जंतं जइप्पहु !, पहिड्डुचिचो निसामेहि ॥४४०२॥
वज्जेह अप्पमत्ता ! अज्जा-संसग्गिमडग्गिविससरिसं । अज्जाडुचरो साहू, पावइ वयणिज्जमडचिरेण ॥४४०३॥
थेरस्स तवस्सिस्स वि, सुवहुसुयस्स वि पमाणभूयस्स । अज्जामंसग्गीए, निवडइ वयणिज्जददवज्जं ॥४४०४॥
किं पुण तरुणो अवहुस्सुओ य, अविगिट्ठतवपसत्तो य । सदाडइगुणपसत्तो, न लहइ जणजंपणं लोए ॥४४०५॥
सव्वत्तो वि त्रिमुक्को, साहू सव्वत्थ होइ अप्पवसो । सो चेव होइ अज्जाओ, अणुचरंतो अणडप्पवसो ॥४४०६॥
साहुस्स नडत्थि लोए, अज्जासरिसी हु वंधणे उवमा । लद्धपसराथो जं तोओ, भावसंसमगवल्णीओ ॥४४०७॥
जइ वि सयं थिरचिचो, तहा वि संसग्गिलद्धपसराए । अग्गिसमीवे वयमिव, मणं विलीएज्ज अज्जाए ॥४४०८॥
एमेव सेसमहिला-वग्गेण वि दूरओ पयत्तेण । वज्जेज्जह संसग्गिं, इंदियदमदारुद्धहणडग्गिं ॥४४०९॥
महिला कुलं सवंसं, पइं सुयं मायरं च पियरं चे । विसयं डधा अगणंती, दुव्वसवसमुद्धम्मि पाडेइ ॥४४१०॥
माणुन्नयस्स पुरिसद्दमस्स, नीयो वि आरुहइ सीसं । महिलानिस्सेणीए, गुणगणफलकलियसाहस्स ॥४४११॥

माणुन्या वि पुरिसा, ओमंथिज्जंति दुट्ठमहिलाहिं । जह अंकुसेण करिणो, निसियाविज्जंति बलिणो वि ॥४४१२॥
 सुवन्ति य महिलस्ये, लोभे जुज्झाइं बहुपयाराइं । भयजणयाइं जणाणं, भारहरामायणाऽऽईसु ॥४४१३॥
 नीयंगमाहिं सुपओत्तराहिं, उप्पित्थमंथरगईहं । महिलाहिं निवयाहिं व, गिरि व्व गळ्या वि भिज्जंति ॥४४१४॥
 सुट्ठु वि जियासु सुट्ठु वि पियासु, सुट्ठु वि परूढपेमासु । महिलासु भुयंगीसु व, वीसंभं नाम को कुणइ ॥४४१५॥
 वीसंभनिअरं पि हु, उवयारपरं परूढणयं पि । कयविप्पियं पियं झत्ति, निंति निहणं हयाऽऽसाओ ॥४४१६॥
 सीमन्तिणीण सीमं, दोसाण लहंति नेय विउसा वि । जं गुरुदोसाण जए, ताओ च्चिय होंति सीमाओ ॥४४१७॥
 रसंगीयंदं सणाओ, सुमालंजगीओ गुणनिवद्धाओ । नवमालइमाला इव, हंगंति हिययं महिलियाओ ॥४४१८॥
 किंतु महिलाण तासिं, दंसणसुंदेरजणियमोहाणं । आलिं गणमडचिरा देइ, वज्जमालाण व चिणांम ॥४४१९॥
 निक्कवडपेमपरवसमणो वि, सोमालियाए नरनाहो । पंगुलहेउं छुढो, नईए गंगाडभिहाणाए ॥४४२०॥

तहाहि—

नयरम्मि वसन्तपुरे, जियसत्तुनराऽहियो जयपसिद्धो । सोमालियाऽभिहाणा, भज्जा निप्पडिमरूचा से ॥४४२१॥
 दढमऽणुरागपराजिय-हियओ सो तीए सद्धिमऽणवरयं । परिचत्तरज्जकज्जो, कीलंतो बोलइ कालं ॥४४२२॥
 रज्जं च विसीयंतं, दढुं मंतीहिं तीए सह सहसा । निच्छुढो सो पुत्तो य, तस्स रज्जम्मि अहिसित्तो ॥४४२३॥
 जियसत्तु पुण मग्गे, गच्छंतो निवडिआं अडविमज्जे । तन्हाऽऽउराए देवीए, मग्गिओ पाणियं पाउं ॥४४२४॥

ओसहिवस-अविणस्सिर-भुयरुहरिं पाइया य नरवइणा । मा वीहेज्ज त्ति विचिं-तिरेण अच्छीणि ठइऊण ॥४४२५॥
 पुणरडवि छुहाडभिमुया, ऊरुं छेत्तुं असाविया मंसं । संरोहिणीए ऊरु, पुणन्नवो तक्रुखणं च क्रओ ॥४४२६॥
 पत्ताणि दूरनयरं, तस्साडधरणेहिं नरवइ ताहे । नीसेसकलाकुसलो, वाणिज्जं काउमाडडहत्तो ॥४४२७॥
 दिन्नो य तीए वीयो, पंगू णेणं सुनिच्चियारो त्ति । गीयच्छलियक्रहाडइहिं, नवरि तेणऽज्जिया देवी ॥४४२८॥
 जाया तदेगच्चित्ता, भत्तारोवरि गया पओसं च । अवरम्मि अवसरम्मि, उज्जाणगओ सुवीसत्थो ॥४४२९॥
 जियसत्तू पाइत्ता, पधूयतरमइसडसरियाए । पविखत्तो किर तीए, तं पंगुलमडभिसरंतीए ॥४४३०॥
 इय नियमंससोणिण-पणामणेणं पि पीणिंयंजीओ । विस्सुमारिओवयाराओ, निति निहणं हयाडसाओ ॥४४३१॥
 पाउसकालनईउ व्व, जाओ निच्चं पि कलुसहिययाओ । धणहरणकयमईओ, चोरो व्व सकज्जगरयाओ ॥४४३२॥
 वग्धि व्व घोररूवाओ, ताओ संझ व्व चवलरागाओ । मयभिंभलाओ णिच्चं, गयाडवलीओ व्व महिलाओ ॥४४३३॥
 अलिणहिं हसियमणिणहिं, अलियरून्नेहिं अलियसवहेहिं । विवसं कुणंति चित्तं, नरस्स सुवियकूत्खणस्साडवि ॥४४३४॥
 महिला पुरिसं वयणेहिं, दइ हियएण-हणइ निक्कलणा । अमयमइया व वाया, विसमयमिव होइ हियं से ॥४४३५॥
 रसोयसरि दुरियदरी, कवडकुडी महिलिया किलेसकरी । वइरविरोयणअरणी, दुक्कववणी सोक्कवपडिवक्खा ॥४४३६॥
 एत्तो चिय मायमडवि, ससं पि धूयं पि नेव एगंते । भासिंति महासत्ता, मा सवियारं मणो होहि ॥४४३७॥

अविहियपरियम्भो सम्भं, को नाम नामिउं तरइ । वम्महसबरसरोहे, दिट्ठिच्छोहे मयच्छीणं ॥४४३८॥
 घणमालाओ व समुन्नमंत-सुपओहराओ वड्ढंति । मोहविसं महिलाओ, गोणसगरलं व पुरिसस्स ॥४४३९॥
 परिहरह तहा तासिं, दिट्ठिं दिट्ठिविमस्स व अहिस्स । पायं तीए निवाओ, चरित्तपाणे हणइ जम्हा ॥४४४०॥
 महिलासंसगीए, अग्गीए घयं व अप्पसारस्स । मयणं व मणो मुणिणो वि, हंत सिग्घं निय विलाइ ॥४४४१॥
 जइ वि परिचत्तसंगो, तवंतणुयंजो तहा वि परिवडइ । महिलासंसगीए, कोसाभवणुसिओ ज्ञ गिमी ॥४४४२॥
 गुरुविहियथूलमदोव-वूहणुपन्नमच्छरुच्छाहो । किर उवकासधरम्मि, वासावामम्मि वड्डन्तो ॥४४४३॥
 सभूयविजयसिस्सो, दुक्कतवसत्तिसमियमयराओ । सीलोवरक्खण्डा, उवकासाए सुवेसाए ॥४४४४॥
 सवियारहसियभासिय-चं कमणड्डच्छीपेच्छियाड्डहिं । तह विहिओ लीलाए, ?साड्यत्तो जह लहं जाओ ॥४४४५॥
 अपुण्वसाहुसयसहस-मुल्लकंवलगदाइनरवणो । पासम्मि पेसियो रया-कंवलभ्मोवलभडा ॥४४४६॥
 इय संजमजीवियहरण-वड्डलक्खाण विहियदुक्खाण । परमत्थचिंत्ताए, अरीण नारीण न विसोमो ॥४४४७॥
 तहा— ॥४४४८॥
 सिं'गारतर'गाए, विलासवेलाए जोव्वणजलाए । पहासियफेणाए मुणी, नारिन्दए न श्वुम्भन्ति ॥४४४९॥
 विसयजल' मोहकल', विलासविज्जोयजलयराड्डन्नं । मयमयं उत्तिवा, तारुन्नमहज्जवं धीरा

पासो व वंधिउं जे, छेत्तुं महिला असि व पुरिसस्स । सछं व सछिउं जे, विमोहिउं इंदजालं व ॥४४५०॥
 फालेउं करवचं व, होइ सुलं व महिलिया भेत्तुं । पुरिसस्स खुप्पिउं क-इमो व मच्चु व मरिउं जे ॥४४५१॥
 खेलाऽऽलीना तुच्छ व, मच्छिया दुकरं विमोएउं । इत्थीसंसगीओ, अप्पा णो पुरिसमंत्तण ॥४४५२॥
 सब्बत्थ इत्थिवग्गम्मि, अपमत्तो सया अवीसत्थो । नित्थइ वंमचें, नव्विवरीओ न नित्थइ ॥४४५३॥
 महिलाणं जे दोसा, ते पुरिसाणं पि होति नीयाणं । तत्तो अहिगतं वा, तंस्सिं बलसत्तिमंताणं ॥४४५४॥
 ता सीलरक्खगणं, पुरिसाणं निंदियाउ महिलाउ । सीलं रक्खंताणं, महिलाणं निंदिया पुरिसा ॥४४५५॥
 किं पुण गुणकलियाओ, महिलाओ दूरवित्थयजसाओ । तित्थयरचक्किहलहर-गणहरसप्पुरिसज्जणीओ ॥४४५६॥
 सीलवईओ सुवन्ति, महीयले पत्तमाडिहेराओ । नरलोयदेवयाओ, चरमसरीराओ पुज्जाओ ॥४४५७॥
 ओहेण न वृढाओ, जलंतघोरइरिगणा न दड्ढाओ । सीहेहिं सावएहिं य, परिहरियाओ अपावाओ ॥४४५८॥
 ता संवहा न एयं, वोत्तुं जुत्तं जहा महिलियाओ । अविसेसेणं होंति, नियमेणं सीलवियलाओ ॥४४५९॥
 किंतु भवे मोहवसा, जीवो सब्बो वि चेव दुस्सीलो । नवरं सो महिलाणं, पाएण जमुक्कडो होइ ॥४४६०॥
 तेणेयं पन्नवणं, पडुच्च बुच्चंति थीकया दोसा । तं य परिचिंतयंतो, विसएसु विरज्जाए पुरिसो ॥४४६१॥
 ते सुकयमालिणो च्चिय, नियंविणीणं वसंति जे हियए । ताओ न जाण ते पुण, होंति सुराणं पि नमणिज्जा ॥४४६२॥
 इय भाविज्जण भावेण, सब्बहा अत्तणो हियइत्थीहिं । एत्थइत्थे अत्तं, अपमत्तेहिं भवेयव्वं ॥४४६३॥

एमाऽऽङ्गा कमेणं, सीसे अणुसासिङ्गण मुणिवसभो । संपइ पवत्तिणिं पि हु, अणुसासइ समयनीईए ॥४४६४॥
 जइ वि तुमं कुसल च्चिय, सच्चय्य वि तहवि अस्स अहिगारो । सिक्खादाणे तेणं, देवाऽणुपिए ! पियं भणिमो ॥४४६५॥
 संपत्ता इय पयविं, समत्थगुणसाहणग्गि गल्लययीं । ता तीए उत्तरात्तर-बुद्धिक्कए कीरउ पयत्तो ॥४४६६॥

अविय—

सुत्तऽत्थोभयरूवे, नाणे 'नाणुत्तकिच्चवग्गेसु । सत्तिं अइक्कमित्ता वि, उज्जमो किर तुमे किच्चो ॥४४६७॥
 पावाओ वि पवित्ती, सुमग्गि परिणामसुंदरा पायं । किं पुण संवेगाओ, ता संवेगे य जइयव्वं ॥४४६८॥
 सुच्चिरं पि तन्नो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पडियं । संवेगसेण विणा, विहलं जं ता तदुवएसो ॥४४६९॥

तहाहि—

सन्नाणाऽऽइगुणेषु, पवत्तणेणं इमाण समणीणं । सच्चं पवत्तिणि च्चिय, जह हेसि तहा जएज्ज तुमं ॥४४७०॥
 सोहगनइरूवाऽऽइ—विविहविन्नाणारागत्ताओ । लीयंति लोयदिट्ठीओ, रंगगयनट्ठियाए जहा ॥४४७१॥
 सन्नाणपमुहचहुविह—सद्धम्मगुणाऽणुरागत्ताओ । नाणादेससमुग्गव—विसालकुलसंपसयाओ ॥४४७२॥
 देवाऽणुपिए ! पिइमाइणो वि, मोत्तण तह इमाओ वि । पावियपवत्तिणिपय—रम्माए तुह समल्लीणा ॥४४७३॥
 तुम्हा जह स च्चिय नच्चणीह, संजससदिट्ठिदाणेण । भणियशुणपयडणेण य, पेच्छगदिट्ठीओ पीणेइ ॥४४७४॥

संजसदिद्विपसाएण, धम्मगुणदाणओ य तह निच्चं । सम्मं तुमं पि पीणञ्ज, अज्जियाओ धुवमिमाओ ॥४४७५॥
 निअयगुणेहिं महव्वं, सियवियासं ससिकलं जह कलाओ । कमसो समल्लियंति, पयइहिमहारधवलाओ ॥४४७६॥
 तह तुह वि तहाविहनिय-गुणेहि अग्यासरिहाए लोगम्मि । एयाउ समल्लीणा पयइसुधवलुञ्जलगुणाओ ॥४४७७॥
 जह ताहिं तीए बुइढी, मूलाऽऽधारे उताण सा जह य । न वडइ टिइ वि जह वा, तयं विणा ताण थेवं वि ॥४४७८॥
 तह तुह इमाहिं बुइढी, मूलाऽऽधारे तुमं पुण इमाण । सज्जणमलाहणिज्जा, ठिई वि न विणा तुममिममिस्सि ॥४४७९॥
 तहा—

सा चेव चंदलेहा, कलाहिं रहिया विरायए न तहा । जह तह ताओ वि न तं, विणा तहा जह विरायंति ॥४४८०॥
 एवं तुमं पि एत्थं, इमाहि रहिया विरायसे न तहा । एयाओ वि य न तहा, राइस्संति विणा तुमए ॥४४८१॥
 तम्हा निव्वाणपसाहगण, जोगाण साहणविहीए । सम्मं सहाइणीए, होयव्वं सह इमाण तए ॥४४८२॥
 तह वज्जिस्संखला इव, मंजसा इव सुनिविडवाडी व । पायारे व्व हवेऽज्जसु, तुममऽज्जाणं पयत्तेण ॥४४८३॥
 अन्नं च विदुमल्या, सुत्तासुत्तीउ रयणरासीउ । अइमणहराउ धारइ, न केवलाओ जलहिवेला ॥४४८४॥
 किं तु जलसिप्पिणीउ, मेरीओ वराडियाऽऽइयाओ वि । जलजोणित्तसमत्ता, असुंदराओ वि धारेइ ॥४४८५॥
 एवं राईसरसेट्ठि-पमुहपुत्तीओ पउरमयणाओ । बहुपटियपडियाओ, सवग्गसयणीओ जाओ य ॥४४८६॥

मा ताओ चेव तुमं, धारेज्जसु किंतु तदियराओ वि । संजमभरवहणगुणेण, जेण सव्वाउ तुल्लाओ ॥४४८७॥
 अवि नाम जलहिवेला, ताओ धरिउं कयाइ उज्झइ वि । निच्चं पि तुमं तु धरेज्ज, चेव एयाओ धन्नाओ ॥४४८८॥
 अन्नं च दुत्थियाणं, दीणाणमज्जकूखराण विगलाणं । ऊणहिययाण निब्बंध-वाण तह लद्धिरहियाणं ॥४४८९॥
 पयइनिराऽऽदेयाणं, विन्नाणविवज्जियाण असुहाणं । असहायाण जरापरि-गयाण निब्बुद्धियाणं च ॥४४९०॥
 भग्गविलुगं जीण वि, विसमाऽवत्थगयं खंढखडाणं । इयरूवाण वि संजम-गुणेक्कसियाण समणीणं ॥४४९१॥
 गुरुणी व अंगपडिचारिग व्व, धावी व पियवयंसी व । होज्ज भगिणी व जणणी व, अहव पिइमाइभाया व ॥४४९२॥
 तह दढफलियमहादुम-साह व्व तुमं पि उचियगुणसहला । समणीजणसउणिसाहा-रणा दढं होज्ज किं वहुणा ॥४४९३॥
 एवमऽणुसासिउणं, पवत्तिणिं अज्जियाउ अणुसासे । जह एसो तुम्ह गुरु, बंधू व पिया व माया व ॥४४९४॥
 एए वि महामुणिणो, सहोयरा जेहुभायरो व सया । तुम्हं देवाणुपियाण, परमवच्छल्लतल्लिच्छा ॥४४९५॥
 ता गुरुणो मुणिणो वि य, मणसा वयसा तहेव काणं । न य पडिक्कूलेयव्वा, अवि य सुवहुमन्नियव्वा उ ॥४४९६॥
 एवं पवत्तिणी वि हु, अखलियतव्वयणकरणओ चेव । सम्ममऽणुवत्तणिज्जा, न कोवणिज्जा मणागं पि ॥४४९७॥
 कुत्रिया वि कहवि तुम्हं, सदोसपडिवत्तिपुव्वमऽणुवेलं । खामेयव्वा एसा, भिगावईए व्व नियगुरुणी ॥४४९८॥
 एसा सिवपुरममणे, सुपसत्था सत्थवाहिणी जं मे । एसो पमायपरचक्क-पेच्छणे पहु (हु) यपडिसेणा ॥४४९९॥

॥४५००॥

॥४५०१॥

॥४५०२॥

॥४५०३॥

॥४५०४॥

॥४५०५॥

॥४५०६॥

॥४५०७॥

॥४५०८॥

॥४५०९॥

॥४५१०॥

॥४५११॥

सिद्धत्वालकूखणअकूखं ड—खीरधारापयाणधेणुसमा । अन्नाणं ध्याण तहा, सत्ताणं ज्ञणसलागाओ
मालइकलिया इव महुयरीण, नलिणी व रायहं सीण । वणराई इव सउणीण, सेवणीया इगा तुम्ह
तह केलिकलहविणहो—पमायपरचक्कमडकसित्ताणं । परलोगकिच्चनिच्चु—ज्जमाहिं जम्मो गमेयव्वो
जेट्टकणिट्टसहोयर—भगिणिगणेण च परोप्परं सम्मं । संजमजोगपसाहण—सहाइणीहि य भवियन्वं
तह निहुयं चंक्रमणं, निहुयं हसणं पयंपियं निहुयं । सब्बं पि चेद्धियं निहुय—मड्हव तुम्हेहिं कायव्वं
वाहिं उवस्सयाओ, पयं पि नेगाणिणीहिं दायव्वं । बुद्धजियाजुयाहिं य, जिणजइहेसु गंतव्वं
एक्केक्कवग्गमेव, अणुसासित्ताण ताणमेव पुरो । सव्वेसिं साहारण—मड्ह खरी देइ अणुसट्ठिं
भत्तीइ य सत्तीइ य, वेयावच्चुज्जया सया होह । आणत्तिं^१निरय त्ति य, सवालबुद्धाड्डले गच्छे
सज्जायतवाड्डणं च, जेणं तं चिय पहाणयं वेत्ति । सब्बं किर पडिवाई, वेयावच्चं अपडिवाई
भरहो बाहुवली वि य, दसारकुलनंदणो य वसुदेवो । वेयावच्चाड्डहरणा, तम्हा पडितप्पह जई णं
तहाहि—

रणसवडम्मुहपडिभट—भिण्डुवभडरायचक्कमडकमिडं । छकूखं डखोणिमंडल—साहणअप्पडिहयपयावं
चउसट्ठिसहस्ससुरूव—पवररामाडभिराममड्ढत्थं । पउरंकरितुरयपाइक्क—संकुलं नवनिहिसणाहं

?ईसि सविद्यासलोयण-पलांयणाओ नमंतसामंतं । निययपओयणनिरवेक्ख-जक्खवीरं तसांणिज्झं ॥४५१२॥
 जं चक्खवट्ठिजं, भरहो भरहम्मि पाविओ पुब्बिं । तं पुव्वजम्मज्झजण-वेयावच्चस्स फलमाऽऽहु ॥४५१३॥
 जं सो वि महप्पा पवल-भुयवल्लुव्वधरणिभारो वि । पउररंणं गणपविदत्त-सरयससिनिम्मलजसो वि ॥४५१४॥
 पडिवक्खसिरविदारण-निक्खिन्नविकंतचक्कपाणी वि । मन्ने किमेस चक्कि त्ति, रोविओ संसयतुलाए ॥४५१५॥
 दिट्ठीजुद्धाऽईहिं, निज्जिणिओ तियसलोयपच्चक्खं । लीलाए ग्राहुवलिणा, पयंडभूयदंडन्नलनिहिणा ॥४५१६॥
 तं पि सुसाहुजणोचिय-वेयावच्चस्स विलसियमऽसेसं । पवरोचरोत्तरफलु-प्पायणक्कप्पुईम वेति ॥४५१७॥
 जं च नियरूवचंगिम-निज्जियजयपयडदप्पकंदप्पा । अहमहमिगाए मिगलो-यणाहिं विज्झाहरसुयाहिं ॥४५१८॥
 उत्तुंगथणत्थलसालिणीहिं, नवजोव्वणाऽभिरामाहिं । छणरयणीससहरवयणि-याहिं मयणाऽऽउरंऽगीहिं ॥४५१९॥
 जह तह परिभमिरो वि हु, दसारकुलकुमुयक्रोमुइमयंको । वसुदेवो तह तइया, उव्वूढो गाढपणयाहिं ॥४५२०॥
 तं पि सुतवस्सिसिक्खग-बालगिलाणाऽऽइगोयरस्स फलं । निज्जियचिंतामणिणो, वेयावच्चस्स नीसेसं ॥४५२१॥
 इय भो महाऽणुभावा !, वेयावच्चं अचिंत्ताहपं । जो न करेइ समत्थो, संतो तं जाण सुहविमुहं ॥४५२२॥
 तित्थयराऽणाक्रोवो, सुयधम्मविराहणा अणाऽऽयारो । अप्पा परो पवयणं, तेणं दूस्सिज्झया होति ॥४५२३॥
 किं च अहुंतगुणक्कए, हुंतगुणं तु बुद्धिक्कणाय । सुयणेहिं चेव सद्धिं, सया वि संगं करेज्जाह ॥४५२४॥

हुं तगुणनासणभया, अहुं तगुणदूस्तरगमभएणं । दोसऽल्लियणभएण य, दुज्जणसंगं विवज्जेह ॥४५२५॥
 भाविज्जइ जइ दब्बेण, नवघडो सुरहिणेयरेणं वा । ता गुणदोसेहिं नरो, भाविज्जइ किं न पसंगा ॥४५२६॥
 दुज्जणसंसगीए, पायं सुयणो वि नियणुणं चयइ । संसग्गीए अग्गिस्स, जह जलं सीयलत्तगुणं ॥४५२७॥
 दुज्जणसंसग्गीए, संकिज्जइ सज्जणो वि दोसेहिं । चंडालगिहे दुद्धं, पिवंतओ वंभणो व्व जणे ॥४५२८॥
 वेरगवं पि दुज्जण-जणसंसग्गीए भाविओ पायं । न रमइ सज्जणमज्जे, रमइ य दुज्जणजणस्संतो ॥४५२९॥
 कुलुममऽगंधं पि जहा, देवयसेस चि कीरए सीसे । तह सुयणमज्झवासी, पूइज्जइ दुज्जणो वि जणो ॥४५३०॥
 अबं पि तहा वत्थुं, जं जं चरणगुणनासणं कुणइ । तं तं परिहरह तओ, होहिह ददसंजमा तुब्भे ॥४५३१॥
 निचं पासत्थाऽईहि, संथवं पि य पयत्तओ चयह । पुरिसो संसग्गिवसेण, तम्मओ होइ अचिरेण ॥४५३२॥

तहाहि—

संविग्गस्स वि तस्संगईए, पीई ततो वि वीसंभो । सइ वीसंभे य रई, होइ रईए य तम्मयया ॥४५३३॥
 ततो लज्जाविगमो, पवत्तणं निव्विंसंक्रमऽसुहऽत्थे । पियधम्मो वि हु एवं, परिभस्सइ संजमाओ लहु ॥४५३४॥
 संविग्गण उ मज्जे, अप्पियधम्मो वि कायरो वि नरो । उज्जमइ चरणकरणे, भावण-भय-माण-लज्जाहिं ॥४५३५॥
 संविग्गो पुण तस्संगमेण, सविसेसगुणजुओ नियमा । जायइ जह कण्णरो, सुरभितरो भिगमए मिलितो ॥४५३६॥

पासत्यसयसहस्राओ, हंदि एक्को वि वरमिह सुसीलो । जं संसियाण दंसण-नाणचरित्ताणि वइहंति ॥४५३७॥
 वरमिह कुसीलकयपूयणाओ, संजयकओज्वमाणो वि । पढमाउ सीलविगमो, संपज्जइ न उण इयराओ ॥४५३८॥
 कुसलेहिं पसमियं पि हु, कुसीलसंसग्गिमेहवहलए । वंतरविसं व कुप्पइ, पुणो वि मुणिणो पमायविसं ॥४५३९॥
 तम्हा पियदढधम्मेहिं, वज्जभीरुहिं कुणह संसग्गिं । उज्जमइ मंदधम्मो वि, तप्पभावा जओ भणियं ॥४५४०॥
 “नवधम्मस्स पाएणं, धम्मे न रमइ मई । वहए सो वि संजुत्तो, गोस्विाडविधुर धुरं” ॥४५४१॥
 संवासं सीलगुणइहएहिं, जो संकहं वियइडेहिं । पीइं अलुद्धबुद्धीहिं, कुणइ सो कुणइ अप्पहिंयं ॥४५४२॥
 आसयवसेण एवं, पुरिसा दोसं गुणं च पावेति । तम्हा पसत्थगुणमेव, आसयं अह्णिएज्जाह ॥४५४३॥
 कन्नकडुयं पि पत्थं, परोप्परं वागरेज्ज अट्ठुहा । कडुओसहं व होही, परिणामे सुंदरं तं खु ॥४५४४॥
 सगणे व परगणे वा, परपरिवायं च मा करेज्जाह । अच्चास्सायणविरया, होह सया पावभीरू य ॥४५४५॥
 अन्नं च सव्वहा तह, परिकम्मह अप्पयं पयत्तेण । जह तुम्ह गुणपह्या, किच्ची सव्वत्थ वित्थरइ ॥४५४६॥
 एए निम्मलसीला, बहुसुया नयपरा अणुवतावी । करणगुणसुट्ठियि चि य, धन्नाणं घोसणा भमइ ॥४५४७॥
 एसो य मए तुम्हं, मग्गमज्जाणाण मग्गदेसरओ । चक्खू व अचक्खूणं, सुवाहिचिहुराण वेज्जो व्व ॥४५४८॥
 असहायाण सहाओ, भवगतगयाण हत्थदाया य । दिवो गुरू गुणगुरू, अहं च परिमोक्कलो इहिं ॥४५४९॥

एयस्स य पयमूलं, मोत्तण कयाइ कथइ तुम्ह । गंतुं जुत्तं न वरं, वयणेण इमस्स जइ कहवि ॥४५५०॥
 एयाऽऽएसगएहि वि, कहिं चि पुन्नाऽजरो गुरू एस । भावेण न मोत्तव्वो, आणानिदेसनिरएहिं ॥४५५१॥
 सामी भडेहिं अंधेहिं, कडूदओ पंथिएहिं सत्थाहो । जहं न विमुच्चइ एसो, तह तुव्वेहिं वि न मोत्तव्वो ॥४५५२॥
 एयम्मि सारणावार-णाऽऽइदाणे वि नेव कुवियव्वं । को हि सक्कनो कोवं, करेज हियकारिणि जणम्मि ॥४५५३॥
 कडुयं पि कहवि भणियं, सप्पणयं तमऽभयं व मन्नंता । मा कुलवहु व्व तुम्हे; विणयं एयम्मि छड्डिहिह ॥४५५४॥
 गुरूळंदाऽऽणंदरुई, गुरुदिट्ठिनिवायनियमियपयारा । गुरूरुइयविणयवेसा, कुलवहुसरिसा अओ सीसा ॥४५५५॥
 भाविगुणाऽवेक्खाए, कयणेणियरेण वा वि कोवेणं । आवद्धभीमभिउडी-भीसणयरमालवद्धो वि ॥४५५६॥
 होऊण कह वि तुम्हे, जइ वि इमो कज्जकारणविहन्नु । निव्वञ्छइ निच्छुभइ य, तह वि इमो चेव सिंगारो ॥४५५७॥
 अमहं ति मन्नमाणा, सुनिउणतरविणयजोगओ तुम्हे । अमुमेव पसाएज्जह, एवं हिययम्मि भावे'ता ॥४५५८॥
 सब्भावगव्वभहुविह-तहाविहप्पहुपसायणप्पवणे । पुणरुत्तमऽव्वंफले, विविहोवाए नियमणम्मि ॥४५५९॥
 चित्ति'ताणं धी जीविण, भव्वाणं ताण जाण इहं । आकंपियपासजणं, खणं पि पहुणो न कुप्पंति ॥४५६०॥

तहा—

जह सागरम्मि मीणा, संखोभं सागरस्स असंहता । नि'ति तओ सुहकामी, निग्गयमेत्ता विणस्संति ॥४५६१॥

एवं गच्छसमुदं, तुभे गुरुसाणाऽऽव्रीहया । मा सुहकामी ? नीहिह, इहरा मीण व्व नासिहिह ॥४५६२॥
 एसो तुम्हाण पहू, पभूयगुणरणसायरो धीरो । नेयो एस महणा, तुम्ह भत्राऽडविनित्रडियाणं ॥४५६३॥
 ओमो समराइणिओ, अपपरसुओऽहव त्ति धीरसिमं । परिभविहिह मा तुभे, गणि त्ति इन्दिहं दढं पुजो ॥४५६४॥
 एयस्स नाणनिहिणो, वयणं न कयाइ लंघणीयं भे । वायाए तं पडिच्छिय, कायव्वं कम्मणा सममं ॥४५६५॥
 जम्हा इमस्स उवमा, न विज्जए वंधुणा न पिउणा वि । न य जणणीए वि तहा, निकाणवच्छलस्स जए ॥४५६६॥
 तम्हा एसो चिय निच्च-मेव धमेक्कवद्धुद्धीहि । आमरणंत्तं ताणं, सरणं च पवज्जियव्वो त्ति ॥४५६७॥
 मोक्खडत्थिणो हि तुभे, न य तदुवाओ गुरुं विणा अन्नो । ता गुणनिही इमो चिय, सेवेयव्वो हु तुम्हाणं ॥४५६८॥
 अन्नं च इमस्स गिरा, अन्नोनुवगारिभावओ सममं । तुम्हेहि वड्डियव्वं, विवज्जए जं गुणो नत्थि ॥४५६९॥
 तहा—

तुम्वं विणा न अरया, न पुष्पपत्ताइं जह विणा विटं । बंधति चयं तुभे वि, एवमेयं विणा नूनं ॥४५७०॥
 तुवं पि अरयरहियं, विटं पि य खुडियदलचयं न जहा । रेहइ न य कज्जकरो, पभू वि एवं अपरिवारो ॥४५७१॥
 जइ पुण होज्ज परोपर-साऽवेक्खा अवयवा अवयवी य । तो वंछियऽत्थसिद्धी, सोहा वि हवेज्ज चेव तहा ॥४५७२॥
 नासा मुहेण सुहमडवि, नासाए सोहए जह तहेव । वरपरिवारेण पहू, परिवारो वि हु पवरपहुणा ॥४५७३॥

एयस्स य पयमूलं, मोत्तण कयाइ कत्थइ तुम्ह । गंतुं जुत्तं न वरं, वयणेण इमस्स जइ कहवि ॥४५५०॥
 एयाऽऽएसगएहि वि, कहिं चि पुन्नाऽऽगरो गुरू एस । भावेण न मोत्तव्वो, आणानिद्दसनिरएहिं ॥४५५१॥
 सामी भडेहिं अंथेहिं, कइदुओ पंथिएहिं सत्थाहो । जह न विमुच्चइ एसो, तह तुव्वेहि चि न मोत्तव्वो ॥४५५२॥
 एयम्मि सारणावार-णाऽऽइदाणे वि नेव कुवियव्वं । को हि सकन्तो कोवं, करेज हियकारिणि जणम्मि ॥४५५३॥
 कहुयं पि कहवि भणियं, सपणयं तमऽमयं व मन्नंता । मा कुलवहु व्व तुम्हे; विणयं एयम्मि छड्डिहिह ॥४५५४॥
 गुरुंदाऽऽणंदरूई, गुरुदिट्ठिनिवायनियमियपयारा । गुरुहयविणयवेसा, कुलवहुसरिसा अओ सीसा ॥४५५५॥
 भाविगुणाऽवेकूखाए, कयगेणियरेण वा वि कोवेणं । आवद्धभीमभिउडी-भीसणयरभालवद्धो वि ॥४५५६॥
 होऊण कह वि तुम्हे, जइ वि इमो कज्जकारणविहन्नू । निव्वञ्छइ निच्छुभइ य, तह चि इमो चेव सिं गारो ॥४५५७॥
 अमहं ति मन्नमाणा, सुनिउणतरविणयजोगओ तुम्हे । अमुमेव पसाएज्जह, एवं हिययम्मि भावेता ॥४५५८॥
 सव्भावगव्वभुविह-तहाविहपहुपसायणपवणे । पुणरुत्तमऽव्वंफले, विविहोवाए नियमणम्मि ॥४५५९॥
 चिंतिं ताणं धी जीविण्ण, भन्वाण ताण जाण इहं । आकंपियपासजणं, खणं पि पहुणो न कुपंति ॥४५६०॥

तहा—

जह सागरम्मि मीणा, संखोभं सागरस्स असंहता । निंति तओ सुहकामी, निग्गयमेत्ता विणस्संति ॥४५६१॥

एवं गच्छसमुद्धं, तुम्हे गुरुसायणाऽऽसीद्ग्रहया । मा सुहकामी ? नीहिह, इहरा मीण च नासिहिह ॥४५६२॥
 एसो तुम्हाण पहू, पभूयगुणरयणसायरो धीरो । नेयो एस महणा, तुम्ह भवाऽडविनिवडियाणं ॥४५६३॥
 ओमो समराइणिओ, अपयसुओऽहव चि धीरमिमं । परिमविहिह मा तुम्हे, गणि चि इन्दि दंढ पुज्जो ॥४५६४॥
 एयस्स नाणनिहिणो, वयणं न कयाइ लंघणीयं भे । वायाए तं पडिच्छिय, कायव्वं कम्मुणा सम्मं ॥४५६५॥
 जम्हा इमस्स उवसा, न विज्जए वंशुणा न पिउणा वि । न य जणणीए वि तहा, निक्कारणवच्छलस्स जए ॥४५६६॥
 तम्हा एसो चिय निच्च-मेव धम्मक्कवद्वुद्धीहि । आमरणंजं ताणं, सरणं च पवज्जियव्वो चि ॥४५६७॥
 मोक्खवडत्थिणो हि तुम्हे, न य तदुवाओ गुरुं विणा अन्नो । ता गुणनिही इमो चिय, सेवेयव्वो हु तुम्हाणं ॥४५६८॥
 अन्नं च इमस्स गिरा, अन्नोन्नुवगारिभावओ सम्मं । तुम्हेहि वडियव्वं, विवज्जए जं गुणो नत्थि ॥४५६९॥
 तहा—

तुम्हं विणा न अरया, न पुण्णपत्ताइ जह विणा विटं । वंधंति चयं तुम्हे वि, एवमेयं विणा नूणं ॥४५७०॥
 तुंवं पि अरयरहियं, विटं पि य खुडियदलचयं न जहा । रेहं न य कज्जकरो, पभू वि एवं अपरिवारो ॥४५७१॥
 जइ पुण होज्ज परोपर-साऽवेक्खा अवयवा अवयवी य । तो वंछियज्ज्यासिद्धी, सोहा वि हवेज्ज चैव तहा ॥४५७२॥
 नासा मुहेण मुहमडवि, नासाए सोहए जह तेहव । वरपरिवारेण पहू, परिवारो वि हु पवरपहुणा ॥४५७३॥

तह रक्खणीयरक्खग—भावं वणसीहविसयमज्जनोन्नं । परिभाविऊण सम्मं, अन्नोन्नं वद्धियन्वं भे
 किं वहुणा— ॥४५७४॥
 भमियव्वे जिमियव्वे, भणिअव्वे सव्वचिद्धिअव्वे य । होज्जह अईव ँनिहुया, एसो उवएससारो चि
 एवमुवइडमड्ढेहि, तुम्ह करुणाए इड्डयाए य । ता जह न हवइ विहलं, तह तुव्वेहिं विहेयव्वं ॥४५७५॥
 अह ते धरपीढुठंत—सीसवीसन्तगुरुपर्यञ्जुरुहा । आणंदं सुपवाहं, परिमुंचंता गुरूण पुरो ॥४५७६॥
 तह मन्नुपुन्नमंथर—कंठसमुट्ठितं गगरिगिरिछा । गाढधरिज्जंतुण्ह—दीहनीहंतनीसाम्मा ॥४५७७॥
 कल्लणं मंगलयं, देवयमड्ढ चेइयं ति मन्नंता । इच्छामो अणुसट्ठिं ति, जंपिउं इय पुणो विंति ॥४५७८॥
 भयवं ! अणुगगहो णे, जं नियदेहं व पालिया तुमए । सारणवारणपडिचो—यणाहिं संठाविया मग्गे ॥४५७९॥
 अचक्खुणो वि सच्च—क्खुणो दंढं सहियाया अहियाया वि । निकन्ता वि सकन्ता, अइदुल्लहल्लसिद्धिपद्दा ॥४५८०॥
 विहिया अम्हे तुम्हेहिं, संपयं पुण पण्डुसन्नाणा । तुम्ह वियोए सामिय !, हा अम्हे कह भविस्सामो ॥४५८१॥
 सव्वजजीवहिए, थेरे सव्वजगजीवनाहम्मि । पवसंते य मरंते, ही ! देसा सुन्नया होंति ॥४५८२॥
 सीलड्डुगुणड्डेसुं, पहूसु अपरोपतावकारीसु । पवसन्तमरन्तेसु य, देसा ओखंडिया होंति ॥४५८३॥
 वियलियवलेण जरज्जरेण, गयदंतपंतिण्णा वि । अज्ज वि कुलं सणाहं, जूहाडहिच ! रपइं चरंतेण ॥४५८४॥
 १ निहुया = निभृताः । २ पइं = त्वया विचरता ।

सन्वत्सरायगाणं, समसुहदुक्त्वाण निष्पकंपाणं । दुक्ख खु विसहिउं जे, किर ? प्पवासो वरगुरूणं ॥४५८६॥
 इय कुनयकुंगयवागुराए, संवेगंगसालाए । गरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४५८७॥
 आसहणाए पडिदार-दसगसइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं, तइयं अणुसट्ठिपडिदारं ॥४५८८॥
 अणुसट्ठिपयाणे वि हू, गणिणो सगणट्ठियस्स न समाही । होज्ज त्ति वेमि एत्तो, परगणसंकमणविहिदारं ॥४५८९॥
 अह स महप्पा पुव्व-प्पदं'सिओ सुणिवइ निययस्सरिं । गणमडवि पुव्वुवदिट्ठा-ऽणुसासणाऽणुगुणकिच्चपरं ॥४५९०॥
 पुणरडवि वाहरिऊणं, मयंकजोन्हापवाहसिसिराए । आणंदसंदिराए, गिराए एवं समुल्लवइ ॥४५९१॥
 हंभो देवाऽणुपिया !, संपइ तुम्हे पइच्च जाओ हं । सुत्ताऽऽइययाणेणं, सम्मं कयसन्वकायव्वो ॥४५९२॥
 ता एत्तो अवरं मह, उवओगवओ वि तुम्ह विसयम्मि । विप्पुरइ किच्चमुवद-सियव्वमडच्चंत्योवं पि ॥४५९३॥
 ता एत्तो वि हू पुव्वं, निव्विग्घाऽऽराहणाए सिद्धिकए । सम्मऽणुमन्नह ममं, परगणसंकमणकरणाय ॥४५९४॥
 भुज्जो भुज्जो मह संत्तियं च, मिच्छामि दुक्कडमियाणिं । हवउ विणीयाण वि भे, गुरूवरिं गरुयभत्तीण ॥४५९५॥
 अह ते वि सोगभरसं-गिलंतदढमन्नुपुव्वगलरंधा । नीरंधवाहजलविंदु-पूरुव्वं तनयणपुडा ॥४५९६॥
 स्सरिपयंपंकउच्छंग-संगिसीसा सगगयं सीसा । जंपत्ति पहू ! किं सवण-सल्लतुल्लं समुल्लवह ॥४५९७॥
 एवं तुव्वे अच्चंत-दुस्सहं जइ वि सव्वहा अम्हे । न तथा उवयारकरा, न तथा दक्खवा न तह गीया ॥४५९८॥

न तहा जांग्गा गुरुपाय-पंक्याऽऽराहणस्स न तहा य । पज्जंतसमयंसंसिय-संलेहणपमुहविहिक्खुसला ॥४५९९॥
 तह वि य एगंतणं, पराऽणुकंपापरेक्कचित्तेहिं । परऽणुगहपह्वाणेहिं, पत्थणाभंगभीरूहिं ॥४६००॥
 तुभेहिं नेव भयवं !, मोत्तुं उचिया जओ इमं जूहं । मज्झट्टिएहिं रेहइ, अज्ज वि भे चलणकमलेहिं ॥४६०१॥
 ता कालक्कनिवडण-कपेणं जंपिण पज्जत्तं । एण चित्तिण वि, तुम्हाणऽम्हं सुहट्टाए ॥४६०२॥
 इय तेहिं जंपियम्मि, महरगिराए गुरू वि वागरइ । हंहो महाऽणुभावा !, परिणयअरिहतवयणाण ॥४६०३॥
 नियमइविहवविभाविय-जुत्ताऽजुत्ताण पेव तुम्हाणं । मणसा वि चित्तिमिमं, जुत्त दूरे पयंपेउं ॥४६०४॥
 को नाम किर सक्कनो, करेज्ज विक्खं भमुच्चियपक्खे वि । अहवा किमिमं अरिहत-भणियसमयम्मि नाऽणुमयं ॥४६०५॥
 चिरपुरिसेहिं किंवा, न सेवियं किं न कत्थ वि य दिट्ठं । किंच न पेच्छह पडुपवण-पहयधयवडचलं जीयं ॥४६०६॥
 जेणेवं निरज्वगह-मज्जदग्गहमऽणुसरित्तु वागरह । ता मा पडिक्कूलह सव्व-हा वि मह पत्थुयं अत्थं ॥४६०७॥
 इच्चाऽऽ गुरुगिरं निसुणि-ऊण तं विन्नवित्ति पुण एवं । भयवं ! जइ वि हु एवं, तह वि अलं परगणगमेणं ॥४६०८॥
 सगणे च्चिय कुणह समीहि-यड्थमेत्थ वि जमऽत्थि गीयत्था । पत्थुयकज्जसत्था, निव्वूढभरा महामइणो ॥४६०९॥
 उच्छाहवुद्धिजणगा, निकंपा भेरवणपडिमएसु । संविग्गा खंतिखमा, सुविणीया साहुणो पेगे ॥४६१०॥
 एवं सुसाहुभणिओ, को वि हु तत्थेव वंछियं कुज्जा । निदिस्समाणगुणदोस-पक्खमऽभिविक्खित्तु अवरो ॥४६११॥

॥४६१२॥

भणियविहीए पुच्छिय, सगणं अबुज्जएण भावेण । आराहणाणिमित्तं, परगणगमणं कुणइ जम्हा

सगणे आणाकोवो^१, फलसवई^२ कलहकरण^३ । परिताव^४ ।

निम्भय^५ सिणेह^६ कोलुणिय^७, ज्ञाणविघो^८ य असमाही^९ ॥

॥४६१३॥

उट्ठाहकरा थेरा, कलहकरा खुड्डया खरा सेहा । आणाकोवं गणिणो, करेज्ज तो होज्ज असमाही

॥४६१४॥

जं तेसु न वावारी, जुज्जइ परगणनिवासिणो गणिणो । ता कह असमाहाणं, आणाकोवम्मि वि कयम्मि

॥४६१५॥

खुड्डो थरे सेहे, असंबुडे दहुं भणइ सो फरुसं । पडिचोयणमज्झंतेहिं, तेहिं सह होज्ज कलहो वि

॥४६१६॥

तत्तो गणिणो ताण य, होज्जा परितावणाऽऽइया दोसा । तेसु सगणम्मि गणिणो, ममत्तदोसेण असमाही

॥४६१७॥

रोगाऽऽयंकाऽऽईहि य, सगणे परियावणाऽऽइ पत्तेसु । गणिणो भवेज्ज दुक्खं, असमाही वा सिणेहो वा

॥४६१८॥

तन्हाऽऽइएसु अइदुस्सहेसु, सगणम्मि निम्भओ संतो । जाएज्ज व सेवेज्ज व, अकप्पियं किं चि वीसत्थो

॥४६१९॥

अज्जाओ अणाहाओ, बुड्डे य नियंज्जवड्डिह बाले । पासंतस्स सिणेहो, भवेज्ज अच्चंतियविओए

॥४६२०॥

खुड्डा व खुड्डिया वा, अज्जाओ च्चिय करेज्ज कोलुणियं । ता होज्ज ज्ञाणविघो, असमाही वा गणधरस्स

॥४६२१॥

तदाहि—

भत्ते वा पाणे वा, सुस्ससाए व सीसवग्गम्मि । कुब्बंतम्मि पमायं, असमाही होज्ज गणवड्डणो

॥४६२२॥

एए^१ दोसा गणिगो, पाएण हवंति सगणवासिस्स । भिक्खुस्स वि^२ अपसमा, सरेज्ज तस्सा परगणं सो
 संतं पि भत्तिमंतं पि, निययं गच्छं पि छड्डिउं एत्थ । पत्तो एस महप्पा, अग्गे मणसीकरेमाणो
 इइ चिंतिउण परमाऽऽयेण, सव्वाए निययसत्तीए । भत्तीए परमाए, चट्ठइ से परगणो वि दंढं
 गीयत्थो चरणत्थो, पुण्हेउणाऽऽगयस्स खमगस्स । सव्वाऽऽयेण सूरी वि, तस्स निजामगो होजा
 संविगऽवज्जभीरुस्स, पायमूलम्मि तस्स विहरंतो । जिणवयणसव्वसारस्स, होइ आराहओ नियमा
 इय मुद्धुद्विसंजीवणीए, संवेगरंगसालाए । मरणणजयपडागो—चलंभनिव्विग्यहेउए
 आराहणाए पडिदार—दसगमइयम्मि कीयदारम्मि । गणसंक्रमे चउत्थं, भणियं परगणपडिदारं
 परगणसंक्रमणम्मि वि, जहुत्तमुट्ठियगवेसणाऽभावे । न समीहियऽत्थसिद्धी, तां तं संपई परूवेमि
 अहं स महप्पा समय—पसिद्धताएण मुक्कनियगगणो । समरपरिहत्थसंमिलिय—भूरिसेन्नं व निवरहियं
 दूसरनयरपत्थिय—मत्थं पिव सत्थवाहपरिचत्तं । चरणाऽऽइगुरुगुणाऽऽगर—गुरुहियं परगणं सुणिउं
 जौयणसयाणि छ—स्सत्त, वा वि वरिसाण जात्र वारसगं । निजामगमाऽऽयरियं, समाहिकामो गवेसेजा
 सो पुण चरणपहागो, सरणाऽऽगयवच्छलो थिरो सोमो । गंभीरो कयकरणो, पसिद्धिपत्तो महासत्तो
 आयाव^३ माऽऽहारवं^४, चवहारो^३ वीलए^४ पकुब्बी^५ य ।
 निज्जव^६ अवायदसी^७, अपरिस्सावी य^८ बोधव्वो ॥ [दारगाहा]

॥४६४८॥

उक्कवेज्ज व सहसा, निगच्छेज्ज व करेज्ज उडाहं । गच्छेज्ज व मिच्छंत्तं, मरेज्ज असमाहिमरणेण

एवं च—

॥४६४९॥

इच्छासंपाडणओ, सरीरपरिकम्मकरणओ तह य । अन्नेहिं व उवाएहिं, दब्बक्खेत्ताऽऽअणुरुत्तं
परिजाणइ गीयत्थो, सुयविहिणा कारणं समाहीए । पन्नवणं च तदुचियं, दिप्पइ जह से सुझाणऽग्गी
मुणइ य फासुयदब्बं, उवक्कपेउं तहा १ उदिन्नाणं । जाणइ पडियारं वाय-पित्तसिंभाण गीयत्थो
सम्मं उवायपुव्वं, उस्सग्गऽववायजाणओ सो हु । खमग्गस्स पयलियं पि हु, चित्तं विहिणा पसामेत्तो
सम्मं समाहिकरणाणि. कुणइ तुइं च कहवि कम्मवसा । संधेइ पुण समाहिं, वारेइ असंबुडगिरं च
जिणवयणसुइपभावा, पावियपसमो पणहुमोहतमो । गयपत्तिसोसपओसो, विरागरोसो सुहं झाइ
निग्गहिय मोहजोहं, समच्छरं रागरायमुद्धरिउं । चउरंगवलेण तओ, सुंजइ निव्वाणरज्जसुहं
गीयत्थपायमूले, होति गुणा एवमाऽऽइया वहवे । न हु होइ संकिलेसो, जायइ असमा समाही य
पंचविहं ववहारं, जो जाणइ तचओ सवित्थारं । बहुसो य दिट्ठपट्ठा-वओ य ववहारं नाम
आणासुयआगमधारणे य, जीइ य होति ववहारा । एएसिं सवित्थारा, परूवणा सुत्तनिदिट्ठा
दब्बं खेत्तं कालं, भावं कणपरिणाममुच्छाहं । संघयणं परियायं, आगमपुरिसं च विन्नाय

॥४६५०॥

॥४६५१॥

॥४६५२॥

॥४६५३॥

॥४६५४॥

॥४६५५॥

॥४६५६॥

॥४६५७॥

॥४६५८॥

॥४६५९॥

१ उदिन्नाणं = उदीर्णानाम् = क्षुब्धानामित्यर्थः ।

मोक्षं रागदोषे, ववहारं पट्टवेइ सो तस्स । ववहारकरणकुसलो, जिणवयगविसारओ धीरो ॥४६६०॥
 ववहारमड्याणंतो, ववहरणिज्जं च ववहरंतो य । ओसीयइ भवपंके, असुहं कम्मं च आयरइ ॥४६६१॥
 जह रोगिणं न सज्जी-करेइ विज्जो तिगिच्छयाऽकुसलो । तह अववहारविउ, न सोहिकामं विसोहेइ ॥४६६२॥
 तम्हा संवसियव्वं, ववहारविउस्स पायमूलम्मि । तत्थ हु विजा चरणं, समाहिवोहीओ नियमेण ॥४६६३॥
 ओयंसी तेयंसी, वच्चंसी पहियकित्ती आयरिओ । सीहोवमो य भणिओ, जिणेहिं ओवीलओ नाम ॥४६६४॥
 निद्धमहुरेहिं हिययंगमेहि, पल्हायणिज्जवयोहिं । परहियकरणपरायण-मणेण तेणाऽवि मुणिवइणा ॥४६६५॥
 इह पण्णविअमाणो, सम्मं पि हु तिच्चवणाऽईहिं । कोई णियए दोसे, सम्मं नाऽड्लोयए खवगो ॥४६६६॥
 तो ओवीलेयव्वो, गुरुणा ओवीलएण सो अहवा । जह उयत्थं मंसं, वमयइ सीही सियालीए ॥४६६७॥
 तह फलसगिराहिं अणुज्जयस्स, खवगस्स नीहरइ दोसे । आयरिओ तं कइओ-सहं व पत्थं भवइ तस्स ॥४६६८॥
 सुलहा लेण आयट्ट-चिंतगा परहियम्मि मुक्कथुरा । आयट्टं च पट्टं च, चिंतयंता जए दुलहा ॥४६६९॥
 खवगस्स जइ न दोसे, उग्गालेइ सुहुमे व इयरे वा । ता न नियत्तइ तत्तो, खवगो न गुणे य पस्णिमइ ॥४६७०॥
 तम्हा गणिणा ओवीलएण, खवगस्स दोससन्वस्सं । उग्गालेयव्वं खलु, तस्स हियं चिंतयंतेण ॥४६७१॥
 सेज्जासंथारोवहि-संभोगाऽऽहारानिक्खमपवेसे । ठाणनिसीयतुयट्ठण-विगिंचणुव्वचणाऽईसु ॥४६७२॥

१ ओवीलओ = अपट्टीडकः = धनञ्जय इर इराणी प्रायश्चित्त लेवा भाटे शिष्येने नैयार इरनार ।

॥४६४८॥

॥४६४९॥

॥४६५०॥

॥४६५१॥

॥४६५२॥

॥४६५३॥

॥४६५४॥

॥४६५५॥

॥४६५६॥

॥४६५७॥

॥४६५८॥

॥४६५९॥

उक्तेवेज्ज व सहसा, निगच्छेज्ज व करेज्ज उडाहं । गच्छेज्ज व मिच्छत्तं, मरेज्ज असमाहिमरणेण एवं च—

इच्छासंपाडणओ, सरीरपरिकम्मकरणओ तह य । अन्नेहिं व उवाएहिं, दव्वकूखेत्ताऽऽअणुरूवं परिजाणइ गीयत्थो, सुयविहिणा कारणं समाहीए । पन्नवणं च तदुच्चियं, दिप्पइ जह से सुझाणऽग्गी मुणइ य फासुयदव्वं, उवक्कपेउं तहा १ उदिन्नाणं । जाणइ पडियारं वाय-पित्तसिं भाण गीयत्थो सम्मं उवायपुव्वं, उस्सग्गज्वायजाणओ सो हु । खमग्गस्स पयलियं पि हु, चित्तं विहिणा पसामेत्तो सम्मं समाहिकरणाणि. कुणइ तुइं च कहवि कम्मवसा । संथेइ पुण समाहिं, वारेइ असंबुडगिरं च जिणवयणसुइपभावा, पावियपसमो पणइमोहतमो । गयपरितोसपओसो, विरागरोसो सुहं झाइ निम्महिंय मोहजोहं, समच्छरं रागरायमुद्धरिउं । चउरंगवलेण तओ, भुंजइ निव्वणरज्जसुहं गीयत्थपायमूले, होति गुणा एवमाऽऽइया बहवे । न हु होइ संकिलेसो, जायइ असमा समाही य पंचविहं ववहारं, जो जाणइ तच्चओ सवित्थारं । बहुसो य दिट्ठपट्ठा-वओ य ववहारवं नाम आणासुयआगमधारणे य, जीर य होति ववहारा । एएसिं सवित्थारा, परूवणा सुत्तनिदिट्ठा दव्वं खेतं कालं, भावं करणपरिणाममुच्छाहं । संवयणं परियायं, आगमपुरिसं च विन्नाय

मोत्तण रागदोसे, ववहारं पट्टवेइ सो तस्स । ववहारकरणकुसलो, जिणवयगविसारओ धीरो ॥४६६०॥
 ववहारमड्याणंतो, ववहरणिज्जं च ववहरंतो य । ओसीयइ भवंपके, असुहं कम्मं च आयरइ ॥४६६१॥
 जह रेगिणं न सज्जी-करेइ विट्ठो तिगिच्छयाऽकुसलो । तह अव्ववहारविट्ठ, न सोहिकामं विसोहेइ ॥४६६२॥
 तम्हा संवसियव्वं, ववहारविउस्स पायमूलम्मि । तत्थ हु विज्जा चरणं, समाहिबोहीओ नियमेण ॥४६६३॥
 ओयंसी तेयंसी, वच्चंसी पहियकित्ती आयरिओ । सीहोवमो य भणिओ, जिणेहिं ? ओवीलओ नाम ॥४६६४॥
 निट्ठमदुरेहिं हिययंगमेहि, पलहायणिज्जवयणेहिं । परहियकरणपरायण-मणेण तेणाऽवि मुणिवइणा ॥४६६५॥
 इह पण्णविअमाणो, सम्मं पि हु तिव्वगारवाऽईहिं । कोई णियए दोसे, सम्मं नाऽलोयए खवगो ॥४६६६॥
 तो ओवीलेयव्वो, गुरुणा ओवीलएण सो अहवा । जह उयत्थं मंसं, वमयइ सीही सियालीए ॥४६६७॥
 तह फलसगिराहिं अणुज्जयस्स, खवगस्स नीहरइ देसे । आयरिओ तं कइओ-सहं व पत्थं भवइ तस्स ॥४६६८॥
 सुलहा लेए आयट्ठ-चिंतगा परहियम्मि सुक्कयुरा । आयट्ठं च पट्ठं च, चिंतयंता जए दुलहा ॥४६६९॥
 खवगस्स जइ न दोसे, उग्गालेइ सुहुमे व इयरे वा । ता न नियत्तइ तत्तो, खवगो न गुणे य परिणमइ ॥४६७०॥
 तम्हा गणिणा ओवीलएण, खवगस्स दोससव्वस्सं । उग्गालेयव्वं खलु, तस्स हियं चिंतयंतेण ॥४६७१॥
 सेज्जासंथारोवहि-संभोगाऽऽहारनिकूलमपवेसे । ठाणनिसीयतुयट्ठण-विगिंचणुव्वचनाऽईसु ॥४६७२॥

अबुज्जयं चरियाए, उवयारमणुत्तरं पकुव्वंतो । सव्वेण आयरेणं च, सव्वसत्तीए भत्तीए ॥४६७३॥
 अपपरिस्सममग्गणिय, वट्ठइ खवगस्स निचपडियरणे । जो आयरियो सो खलु, इह होइ पकुव्वओ नाम ॥४६७४॥
 खवगो किलामियंजो, पडियरणगुणेण निव्वुइं लहइ । तम्हा उ निवसियव्वं, खवगेण पकुव्विणो पासे ॥४६७५॥
 संथारभत्तपाणे, अमणुन्ने अह चिरस्स दिन्ने वा । पडिचरणपमाणे न, सेहाऽऽअंसं वुडगिराहिं ॥४६७६॥
 सीउन्हलुहातन्हा—किलामिओ तिव्ववेयणत्तो वा । कुविओ भवेज्ज खवगो, मेरं वा भेत्तुमिच्छेजा ॥४६७७॥
 निव्वावणेण गणिणा, चित्तं खवगस्स निव्ववेयव्वं । अकूवोभेण खमाए, जुत्तेण पणइमाणेण ॥४६७८॥
 अंगसुए य वहुविहे, नोअंगसुए य वहुविहे चैव । रयणकरंडयभूए, अइनिउणो तह तदऽत्थस्स ॥४६७९॥
 वत्ता कत्ता य दहं, विचित्तसुयधारओ विचित्तकहो । आओवायविहन्नु, मइसंपन्नो महाभागो ॥४६८०॥
 निद्धं म्हुरं हिययंगमं च, आहरणहेउजुत्तं च । कहइ कंहं निव्ववओ, समाहिक्कणाय खवगस्स ॥४६८१॥
 खुहियं परीसहुम्मीहिं, साहुपोयं भवोहवुव्वंतं । संजमरणं निज्जा—मओ व्व निज्जावओ धरइ ॥४६८२॥
 धीवलक्कमाऽऽयहियं, म्हुरं कन्नाऽऽहुइं जइ न देइ । सिवसुहकरिं च तो णं, चत्ता आराहणा होइ ॥४६८३॥
 ता निज्जामगस्सरी, निव्ववओ चैव होइ खवगस्स । आराहणा वि निव्वा—वगस्स दारेण चैव धुवं ॥४६८४॥
 तडपत्तसाऽवि विचित्त—कम्मपरिणइवसेण खवगस्स तण्हालुहाऽऽएहिं, अवि होज्ज विसोत्तियाऽऽयं ॥४६८५॥
 तं पुण पूयाकामो, कित्तीकामो अवन्नमीरू य । निज्जहूणाभएणं, लज्जाए गारवेणं वा ॥४६८६॥

को वि विवेकवियलो, जइ नाऽऽलोएइ सम्मधुवउत्तो । तं जो अवायदंसण-पुरस्सरं सामए एवं ॥४६८७॥
 इहलोए अवियडंते, सढो चि संभावणा अकित्ती य । परलोए पुण माइ-त्तणेण अंतो असारस्स ॥४६८८॥
 इहभवकयभावविहूण-कट्टकिरिया वि कुगइहेउ त्ति । सो चिय वुच्चइ सूरी, अवायदंसि त्ति नामेण ॥४६८९॥
 एवंविहगुणगणसंगओ य, एसो महुरवणेहिं । जंयेइ भो महायस !, खवग ! विभावेषु सम्ममिमं ॥४६९०॥
 जह नाम कंटगप्पमुह-दब्बसल्लं पि धुवमऽणुद्धरियं । जणयइ जणस्स देहे, ण केवलं वेयणं चेव ॥४६९१॥
 किंतु ^१जरडाहरफग-जालागइभदुसज्जलुयती य । तदऽवरोगसमूहं पि, जणइ ता जाव मरणं पि ॥४६९२॥
 तह चेव भावसल्लं, भिक्खुस्स वि मोहमोहियमइस्स । सम्मं खु अणुद्धरियं, धरियं अप्पाणए चेव ॥४६९३॥
 जणयइ ण केवलं इह-भवमि अजसाऽइ चेव किंतु परं । संजमजीवियहरणा, चारित्ताऽभावमरणं पि ॥४६९४॥
 आसमल्लं व अरिपोसणं व, निम्मवणमऽसुहकम्माणं । जणयइ भवंऽतरेसुं, अइदुल्लहवोहियत्तं च ॥४६९५॥
 तो भट्टवोहिलाभो, अणंतकालं भवन्नवे भीसे । जम्मणमणाऽज्जत्ते, अणोरयारमि दुहसलिले ॥४६९६॥
 उच्चाऽणुच्चासु विचित्त-भेयजोणीसु दुक्खदोणीसु । वच्चंतो पच्चंतो, सुत्तिकखदुक्खवऽग्गिणा चिड्ढे ॥४६९७॥
 तथा—

लद्धणमेत्थ जीवो, संसारमहन्नवमि सामन्नं । तवसंजमं च अबुहो, नासेइ ससल्लमरणेण ॥४६९८॥

१ उबर-दाह-रफग = बल्मीको = रोगविशेषः - ज्वाला-गर्दभ = रोगविशेषः - दुःसाध्य-लुयती = रोगविशेषः इत्यादयो रोगाः ।

मरिउं ससल्लमरणं, संसाराऽडविमहाकाडिल्लम्मि । सुइरं भंमंति जीवा, अणोरपारम्मि ओइन्ना ॥४६९९॥
 न वि तं सत्थं व विसं व, दुप्पउत्तो व्व कुणइ वेयालो । जंतं व दुप्पउत्तं, सप्पो व्व पमाइओ कुट्ठो ॥४७००॥
 जं कुणइ भावसल्लं, अणुद्धियं मरणदेसकालम्मि । दुल्लहवोहीयत्तं, अणंतसंसारियत्तं च ॥४७०१॥
 ता न खमं खु पमाया, मुहुत्तमऽवि चिट्ठिउं ससल्लेण । लज्जागारवरहिओ, अओ तुमं सल्लमुद्धरसु ॥४७०२॥
 उप्पाडित्ता सल्लं, मूलमऽजेसं पुणव्वमलयाए । उम्मुक्कभया धीरा, तरंति भवसायरं जेण ॥४७०३॥
 इय जइ अवायंदसी, न होज्ज निजामगो वि खवगस्स । ता तस्स ससल्लस्स वि, किं फलमाऽऽराहणाकरणं ॥४७०४॥
 तम्हा खवगेण सया, अवायंदसिस्स पायमूलम्मि । अप्पा निवेसियव्वो, धुवा हि आराहणा तत्थ ॥४७०५॥
 आयसपत्तनिहित्तं जलं व, आलोइया अईयारा । न परिस्सवन्ति जत्तो, अपरिस्साविं तयं विंति ॥४७०६॥
 भिदंतेण रहस्सं, सो साहू तेण होइ परिचत्तो । अप्पा गणो पवयणं, धम्मो आराहणा चेव ॥४७०७॥
 लज्जाए गारेवेण य, कोई दोसे परस्स काहियम्मि । विप्पणिवेज्ज ओहा-वेज्ज व गच्छेज्ज मिच्छत्तं ॥४७०८॥
 कोई रहस्समेए, कए १पउट्ठो हणेज्ज तं सुरिं । अप्पाणं वा गच्छं, भिंदेज्ज करेज्ज उट्ठाहं ॥४७०९॥
 इच्चेवमाऽइदोसा, न होति गणिणो रहस्सयारिस्स । अपरिस्सावी तेणं, मग्गिज्जइ निजवगसूरी ॥४७१०॥
 इय अट्ठगुणोवेयस्स, सुरिणो पयपसायओ खवगो । आराहणमाऽऽराहइ, संपुणं हयपमायरिउ ॥४७११॥

इय पावकमलाहिमभर-समाए संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए

॥४७१२॥

आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गगसंक्रमम्मि पंचम-सुवइड्डु सुट्ठियद्वारं

॥४७१३॥

सुट्ठियगवेसणेवं, कया वि न फलप्पसाहणायाडलं । जव्विरहे तं भणिमो, संपयसुवसंपयादारं

॥४७१४॥

अह सो परिमगिन्ता, निज्जवयगुणेहिं जुत्तमाऽऽयरियं । विज्जाचरणसमगं, उवसंपज्जइ तओ तस्स

॥४७१५॥

किइकम्मं काऊणं, पणुवीसाऽऽयासएहिं परिसुद्धं । विणएण पंजलिउडो, सच्चाऽऽयरमेवमुल्लवइ

॥४७१६॥

भयवं ! निस्सेसदुवालसंज-सुयजलहिपारगा तुम्हे । तुम्हेत्थ सयलसिरिसमण-संघनिज्जाभगा गुरुणो

॥४७१७॥

तुम्हे चिय अज्ज इहं, जिणसासणभवनधारणकूखं भा । भवगहणभमणरीणंजगि-वग्गनिव्वुइपयं तुम्भे

॥४७१८॥

तुम्हे गई मई चिय, सरणमऽसरणाण अम्ह तुम्हेत्थ । तुम्भे चैव अणाहाण, अम्ह नाहा वि ता भंते !

॥४७१९॥

आदिकूखादिवसाओ, काऊणाऽऽलोयणापयाणेण । दंसणनाचरित्ते, सुविसुद्धे सम्मभावेण

॥४७२०॥

तुम्ह पयपउममूले, दीहरसामन्नफलमऽहमियाणिं । कयउचियसेसकिच्चो, निस्सल्लाऽऽराहणं काहं

॥४७२१॥

एवं बुत्ते तेणं, निज्जामगसुणिवई भणइ भइ ! । मणवंछियऽत्थमऽचिरा, सोहेमि तुह अविग्घणं

॥४७२२॥

धन्नो सि तुमं सुविहिय !, असेससंसारदुकूखलवयजणणिं । जो आराहणमज्जहं, एवं काउं समुच्छहसि

॥४७२३॥

अच्छाहि ताव सुंदर !, वीसत्थो अणसूणो य जाव खणं । पडिचरएहिं सममऽहं, इणमऽड्डुं संपधारेमि

॥४७२४॥

इय दुग्गइपुरपरिहो-वमाए संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए

॥४७२५॥

आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं, छट्ठं उवसंपयादारं ॥४७२६॥
 उवसंपन्नो वि सुणी, अन्नोन्नपरिच्छणाए विरहम्मि । न लभइ समाहिमण्हं, परिच्छदारं अओ भणिमो ॥४७२७॥
 अह जो अणसणकामो, साहू सरी व पुव्वनिदिट्ठो । तग्गणनाहो सुणियो य, निट्ठयवुद्धीए पढमं पि ॥४७२८॥
 तेणं परिक्रियव्वा, किमिसे भावियमणा व इयरे वा । तग्गणगयसाहहिं वि, परिक्रियव्वो इमो चहुहा ॥४७२९॥
 तप्पहुणा वि न केवल-मंणसणकामी परिक्रियव्वो हु । किंतु नियगा वि सुणियो, तदस्यनिव्वाहिणो व न चा ॥४७३०॥
 आंगंतुणेण तत्थ उ, विभावणिजो गणाऽहिवो ताव । जइ हरिसवियसियऽच्छो, सागयमिच्चाइ जंपत्तो ॥४७३१॥
 अब्बुट्टेज्ज संयं चिय, इंतं दट्ठण अहव नियसुणियो । पेसेज्जुचियं काउं, ता सो पत्थुयविहिविहाया ॥४७३२॥
 कसिणसुहच्छाओ सुन्न-वक्खुक्खेवो य विस्सरगिरो य । एवंविहो य नेओ, इयरो पत्थुयपविच्चीए ॥४७३३॥
 सुणियो वि हु भणियव्वा, भिक्खाकाले अहो ! मह निमित्तं । कलमोयणं सखीरं, तुव्वेहिं आणियव्वं ति ॥४७३४॥
 जइ ते एवं बुत्ता, हंसति अन्नोन्नमऽहवसुलुंठं । जंपति ता अभाविय-मणो ति विभावणिज्जा ते ॥४७३५॥
 अह ते सहारिसमेवं, वयंति तुमए अणुगिणीयम्ह । एवं चिय काहामो, सइ लाभे सव्वजत्तेण ॥४७३६॥
 आंगंतुणेण एवं, वत्थव्वपरिक्खणा उ कायव्वा । आंगंतुं पि वत्थव्व-साहुणो इय परिक्रुवन्ति ॥४७३७॥
 कलमोयणाऽइउत्तम-आहारमऽमगिया वि उवणिंति । आंगंतुगस्स जइ सो, सविम्हयं एवमुल्लवइ ॥४७३८॥
 अहह चिरधरणिभमणे वि, एरिसा पवरगंधवंधुरया । सरस्सत्तणं पि नेवो-यणस्स दिट्ठं कहिं पि मए ॥४७३९॥

न य वंजणसामगगी वि, दीसइ अनत्थ एसिसरूवा । भुंजिस्सामि पकामं पि, ता अहं भोयणमिमं ति ॥४७४०॥
 ता सो णिसोहिब्वो, न उच्चिमड्ढप्पसाहणायाजलं । अजिइंदिओ चि पुणरवि, जहाऽऽगयं पेसियव्वो य ॥४७४१॥
 जो पुण तारिसमऽसणं, दट्ठुं जंपेज्ज उच्चिमड्ढत्थी । हंहो महाऽणुभावा !, किमऽणेण ममोवणीएण ॥४७४२॥
 एवंविहस्स पवराऽसणस्स, को भुंजिउं ममं कालो । तो णं पडिच्छियव्वो, स महासत्तो समुच्चिओ चि ॥४७४३॥
 एवं कओवयाग, परोप्परं ठाणगमणसज्जाए । आवस्सयमिक्खगगह—वियारमाऽइसु परिक्रव'ति ॥४७४४॥
 अह जइया सो अब्भु—च्छहेज्ज आराहणं पकाउं जे । वत्थव्वस्सरिणा वि हु, परिक्रियव्वो तया एवं ॥४७४५॥
 सुंदर ! तुमए अप्पा, संलिहिओ ? जइ वएज्ज सो एवं । किं चम्मऽट्ठियमेत्तं, भयवं ! नो पेच्छसि ममंजं ॥४७४६॥
 असुणंतो व्व पुणो वि हु, ता पुच्छेज्जा पुणो वि स सरोसं । अइनिउणो सि न सिट्ठे वि, नेव दिट्ठे वि पत्तियसि ॥४७४७॥
 इइ जंपंतो जइ नियग—मंजुलिं भंजिऊण दंसेज्जा । पेच्छसु निउणं भयवं !, जह एत्थ सुथेवमेत्तं पि ॥४७४८॥
 मंसं व सोणिंयं वा, मज्जं वा अत्थि एवमऽवि भंते ! । किं संलिहामि ? तो णं, स स्सरिणा एव भणियव्वो ॥४७४९॥
 “न हु ते दव्वसंलेहं, पुच्छे पासामि ते किसं । कीस ते अंगुली भग्गा, भावं संलिह मा तुर” ॥४७५०॥
 “इंदियाणि कसाए य, गारवे य किसे कुरु । ण चेयं ते पसंसामि, किसं साहू ! सरीरं” ॥४७५१॥
 सिलोयजुयलं चेयं, वुत्तं वत्थव्वस्सरिणा । आराहणानिमित्तेणं, आगयप्पडिबोहणे ॥४७५२॥
 एवं परोप्परं सइ, सुकयपरिक्खाण उभयपक्खाण । भत्तपरिन्नाकाले, थेवं पि ण होज्ज असमाही ॥४७५३॥

अइरभसकयाणं पुण, पाएण पओयणाण पज्जंते । धम्मस्यसंगयाण वि, न विवागो निव्वुहं जणइ ॥४७५४॥
 इय धम्मतावसाऽऽसम-समाए संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४७५५॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमे परिच्छ त्ति, सत्तमं दारमुवइइं ॥४७५६॥
 विहिओभयपक्खपरिक्खणे वि, नाऽऽराहणऽत्थिणे कज्जं । जीए विणा निव्विग्घं, संपज्जइ भाविकालम्मि ॥४७५७॥
 तं पडिलेहं एत्तो, किंत्तेमि सा पुणो भवइ एधं । क्रिर निज्जामगसूरी, सुगुरुरपरंपरयपत्तेण ॥४७५८॥
 खवगस्सुवसंपन्नस्स, तस्स आराहणाए वक्खेवं । दिव्वेण निमित्तेण, पडिलेहइ अप्पमत्तमणो ॥४७५९॥
 रज्जं खेत्तं अहिवइ-गणमऽप्पाणं च पडिलिहिच्चाणं । तमऽविग्घम्मि पडिच्छइ, अप्पडिलेहाए बहुदोसा ॥४७६०॥
 परओ वा तं नाउं, पारगमिच्छंति इहरहा नेव । सिवखेमसुभिकूखेसुं, निव्वाघाएण पडिवत्ती ॥४७६१॥
 इहरा रायाऽऽईणं, सरूवपडिलेहणाए विरहम्मि । आराहणाए विग्घो वि, होज्ज हरिदत्तमुणिणो व्य ॥४७६२॥

तद्वाहि-
 संखपुरे नयरम्मि, पसिद्धिपत्तो नराऽहिवो आसि । सिवभदो नामेणं, महाबलो विजियसत्तुकुलो ॥४७६३॥
 उवरोहिओ य वेय-प्पमोक्खनीसेससत्थकुसलमई । मत्तिसागराऽभिहाणो, अहेसि से सम्मओ चाढं ॥४७६४॥
 तेण य राया अणवरय-मेव निव्विग्घरज्जसुहेउं । दुग्गइनिबंधणेसु वि, पयट्ठियो ऽज्जनकज्जेसु ॥४७६५॥

अह एगम्मि अवसरे, समोसढो नयरवाहिरुजाणे । बहुसमणसंघसहिओ, सरी गुणसेहरो गाम ॥४७६६॥
 तवंदणवडियाए, सवालवुइढाऽऽलो नगरलोगो । वाहणजाणाऽऽरूढो, महाविभूईए तत्थ गओ ॥४७६७॥
 राया वि तम्मि समए, तेणेव पुरोहिण सह तुए । आवाहिउं पयड्डो, पुरस्स बहियाविभागम्मि ॥४७६८॥
 अह तं नयरीलयं, इतं विणियत्तमाणमऽवि दड्डुं । कोऊहलेण रत्ता, पुड्डुं किं अज को वि महो ? ॥४७६९॥
 जेणेस जणो एवं, पवराऽलंकारभूसियसरीरो ! । निययनिहवाऽणसारेण, सव्वओ वियइ जहिच्छं ॥४७७०॥
 सिड्डो य परियेणं, परमत्थो तो सविम्हओ राया । उज्जाणे तम्मि गओ, वंदिय सूरिं निसन्नो य ॥४७७१॥
 तो रायपमुहपरिसं, उद्दिसिउं सूरिणा वि धम्मकहा । पारद्धा जलहरगज्जि—गहीरघोसाए चाणीए ॥४७७२॥

जहा—

हंभो नरवर ! नीसेस—सत्थपरमत्थसंगया एत्थ । सलहिजइ जीवदया, एक चिय सव्वसोकूवकरी ॥४७७३॥
 एयाए न विउत्तो, ससि व्व रयणिं विणा मणागं पि । पावइ सोहं धम्मो, तवनियमकलावकलियो वि ॥४७७४॥
 एयाए निरयमणा, गिहिणो वि गया सुरिंदभवणेसु । एयविमुहा य सुणिणो वि, नरयमऽड्डुहकरं पत्ता ॥४७७५॥
 जो वंछइ अच्छन्नं, सोकूखमऽतुच्छं तहाऽऽयं दीहं । सो कप्पमहापायव—लयं व पालेइ जीवदयं ॥४७७६॥
 सुमुणिपणीओ वि सुजुत्तिओ वि, जो नाम जीवदयारहिओ । सो भीमभुयंगो इव, धम्मो दूरेण हेयव्वो ॥४७७७॥
 एवं भणिए गुरुणा, जागविहिपरूवगम्मि नरवइणा । उवरोहियम्मि दिट्ठी, कुवलयदलसच्छहा खित्ता ॥४७७८॥

उवरोहिण ततो, अंतो पसरंततिव्वरोसेण । भणियं हंहो मुणिवर !, तुममऽहं दूसेसे जागं ॥४७७९॥
 वेयऽत्थं अमुणेंतो, पुराणसत्थाण किंपि परमऽत्थं । अवियाणमाणो वि हु, अहो ! सुधिदुत्तणं तुज्झ ॥४७८०॥
 गुरुणा भणियं भद्दय !, किमेवमुल्लवसि रोसवसगो तं । वेयपुराणाण तुमं, परमऽत्थं नेव मुणसि ति ॥४७८१॥
 किं भद्द ! तुज्झ सत्थेसु, पुव्वमुणिविरइएसु सव्वत्थ । जीवदया न कहिज्झ, तव्वयणं वा न सुयमेयं ॥४७८२॥
 “यो ददाति सहस्राणि, गवामऽथशतानि च । अभयं सर्वसत्त्वेभ्य-स्तद्दानमऽतिरिच्यते ॥४७८३॥
 समग्रावयवान् दण्डून्वा, नरान् प्राणिवधोद्यतान् । पंगुभ्यश्छिन्नहस्तेभ्यः, कुण्ठिभ्यः स्पृहयाम्यहं ॥४७८४॥
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नार्हति पोडशी ॥४७८५॥
 नाऽतो भूयस्तमो धर्मः, कश्चिदऽन्योऽस्ति भूतले । प्राणिनां भयभीतानां, अभयं यत्प्रदीयते ॥४७८६॥
 वरमेकस्य सत्त्वस्य, दत्ता ह्यभयदक्षिणा । न तु विप्रसहस्रेभ्यो, गोसहस्रमऽलंकृतं ॥४७८७॥
 अभयं सर्वसत्त्वेभ्यो, यो ददाति दयापरः । तस्य देहाद्विमुक्तस्य, भयं नाऽस्ति कुतश्चन ॥४७८८॥
 हेमथेनुधराऽऽदीनां, दातारः सुलभा भुवि । दुर्लभः पुरुषो लोके, यः प्राणिव्यभयप्रदः ॥४७८९॥
 महतामपि दानानां, कालेन क्षीयते फलं । भीताऽभयप्रदानस्य, क्षय एव न विद्यते ॥४७९०॥
 दत्तमिष्टं तपस्तप्तं, तीर्थसेवा तथा श्रुतं । सर्वाण्यभयदानस्य, कलां नार्हन्ति पोडशी ॥४७९१॥
 यथा मे न प्रिया मृत्युः, सर्वेषां प्राणनां तथा । तस्मान्मृत्युभयव्रस्ता-स्त्रातव्याः प्राणिनो बुधैः ” ॥४७९२॥

“एकत्र दानवः सर्वे, समग्रवरदक्षिणाः । एकतो भयभीतस्य, प्राणिनः प्राणरक्षणं

सर्वसत्त्वेषु यद्दानं, एकसत्त्वे च या दया । सर्वसत्त्वप्रदानाद्धि, दयैवैका प्रशस्यते

सर्वे वेदा न तत् कुर्युः, सर्वे यज्ञा यथोदिताः । सर्वतीर्थाभिषेकाश्च, यत् कुर्यात् प्राणिनां दया”

इयं भो सहायस ! तुभं, नियसत्यऽर्थं पि किं न सुमरेसि ? । परमत्थवडंतं पि हु, पडिवज्जसि जं न जीवदयं

एवमऽणुसासिओ सो, समणोवरि ददपओसमाऽऽवन्नो । श्रेवमुवसंतचित्तो, राया पुण भद्गो जातो

सूरी वि भव्वसत्तं, ठाविय धम्मं जिणप्पणीयस्मि । तत्तो विणिक्खमिच्चा, विहरिउमऽन्नत्थ आरक्को

अपुव्वखेदकव्वड—पुराऽऽगाराऽऽइसु चिरं च विहरित्ता । पुणरवि तत्थेव पुरे, समोसहो उचियेदस्मि

तत्थ य ठियस्स हरिदत्त—नामगो मुणिधरो निययगच्छं । मोत्तूण उत्तिमडुं, काउं कयकायसंलिहणो

आगंतूण महप्पा, पयओ पयंपकयं पणमिउणं । भालयलरइयपाणी, विन्नविउं एवमाऽऽवत्तो

भयवं ! कुणह पसायं, संसारंसमुदनावकप्पेणं । संलिहियस्सा अणयण—दाणेणाऽणुगगंहं मज्झ

तो निययगणं आपुच्छिउण, करुणापहाणचित्तेण । पडिवन्नं तव्वयणं, मुणिवडुणसेहरेण लहुं

अह सोहणे मुहुत्ते, अविभाविय पत्थुयऽत्थपच्चूहं । सहस चिय मुणिवडुणा, सो ठविओ उत्तिसडुम्मि

जाया पुरे पसिद्धी, ताहे भचीए कोऊहल्लेण । अणवरयमेइ लोगो, वंदणवडियाए खवगस्स

तस्स य सिवमहनराऽहिवस्स, समयस्मि तस्मि जेडुमुओ । अवित्तकियाऽऽगमेणं, रोगेणं आउरो जाओ

॥४७९३॥
॥४७९४॥
॥४७९५॥
॥४७९६॥
॥४६९७॥
॥४७९८॥
॥४७९९॥
॥४८००॥
॥४८०१॥
॥४८०२॥
॥४८०३॥
॥४८०४॥
॥४८०५॥
॥४८०६॥

बाहरिया वरवेजा, कया तिगिच्छा विचिचमंताडई । उवजुंजिया तहा वि य, पडियारो से न संपत्तो ॥४८०७॥
 किंकायव्यवाउल-मणो य भूमीवई तओ वाढं । विच्छायवयणक्रमलो, सोगं काउं समाढत्तो ॥४८०८॥
 एत्थं तरम्मि तेणं, चिरकालच्छिदपेच्छणपरेण । धम्मपटुङ्गेण पुरो-हिण लद्धाज्जगसेण ॥४८०९॥
 भणियं देव ! कंहं चिय, होइ सुहं तत्थ जत्थ निगंथा । अपत्थावे वि कुणंति, मरणमस्सणं परिच्चइउं ॥४८१०॥
 काहिओ य समग्गो उत्ति-मट्टडियखमगाहुत्तंतो । सुणिज्जण तं च राया, अच्चंतं रोसमाज्जन्नो ॥४८११॥
 आणत्ता नियपुरिसा, अरे इमे साहुणोऽम्ह विसयाओ । तह कुणह जहा सिग्गं, सव्वे वि य नीहरंति ति ॥४८१२॥
 तो तेहिं सूरिणो नर-वइस्स आणा निवेइया पुरओ । अह एगेणं सुणिणा, पयंडविजावलज्जुएण ॥४८१३॥
 जिणसाणलहुयत्तण-मज्जलोइय जंपियं सरोसेण । हंहो मूढा ! निम्मेर-सेवमुल्लवह किं तुम्भे ॥४८१४॥
 किं न सुणह सुणिणो जत्थ, समयसत्थुत्तजुत्तिअविरुद्धं । धम्मक्रियं पवज्जंति, जंति असिवाऽऽणो तत्तो ॥४८१५॥
 भावे वि तेसिं क्हममवि, सकम्मणो चेव एस अवरहो । साहूसु कीस कुप्पह, विहलं चिय ? कुप्पइ तुम्ह ॥४८१६॥
 ता अम्ह गिराए निवं, सग्गे ठावेह मोयह कुतक्कं । ते किं भिच्चा सासेंति, जे पहुं न कुपहपवणं ॥४८१७॥
 एवं भणिए पुरिसेहि, जंपियं ससण ! मा वहुं वयसु । जइ अच्छिउभिच्छसि ता, गंतुं समयमेव सिद्धखवसु ॥४८१८॥
 अह सो पुरिसेहिं समं, गओ समीवम्मि पुहइनाहस्स । आसीवायपुरस्सर-मेवं वोत्तुं पवत्तो य ॥४८१९॥

नरनाह ! न जुतं तुज्झ, धम्मे विग्धं पकप्पित्तं एवं । धम्मा' पाले'त च्चिय, बुद्धिं' पावति भूवङ्गो ॥४८२०॥
 तं पुण सममाणं' समय-बुचकिरियापवन्नचित्ताण । समदिट्ठीए पडणीय-लोयपडिसेहेणेण भवे ॥४८२१॥
 मा य तुमं मुणसु इमे, समणा किं' कोविया वि काहन्ति । नणु अइमहिज्जमाणं, चंदणमऽवि मुयइ ? हव्वहं ॥४८२२॥
 एमाऽऽइ भूरि भणिओ वि, भूवइ जा न कुणहं शुयइ । ता तेण मुणिवरेणं, दुट्ठो च्चि विभाविउ' विहियं ॥४८२३॥
 चलिरिथिरथोरथंभं, कंप्पिरमणिकुट्ठिमं टलंतसिरं । विहडंतपडुमालं, नमंतवरतोरणाऽवयं ॥४८२४॥
 पकूलुभियभित्तिभागं, सव्वत्तो वेवमाणपागारं । पल्लत्थमंसधिंघं, विज्जासत्तीए तव्ववणं ॥४८२५॥
 अह तं तहाविहं पे-च्छिऊण भीओ निवो सवहुमाणं । चलणेसु निवडिऊणं, साहु' विन्नविउमाऽऽहत्तो ॥४८२६॥
 भयवं ! उवसमसारो, दयाऽऽगरो दमथरो तुमं चेव । तुममेव भयाऽवडनिवडि-याण हत्थाऽवलंयो सि ॥४८२७॥
 ता खमसु कलुसमइणो, एकं दुव्वलसियं ममं एयं । न पुणो काहामि पसीय, इण्हं नियदुव्विणेये व्व ॥४८२८॥
 न मुणि'द ! काउमेवं, मणसा वि कया वि संपहारेमि । किं' तु सुयविहुरयाए, दुहुवएसा विहियमेयं ॥४८२९॥
 इण्हिं च तुज्झ सामत्थ-मंथमंथिजमाणमणजलही । इय वइयरववएसा, विवेयरयणाऽऽयरो जाओ ॥४८३०॥
 ता पज्जतं पुत्तेण, तेण तेण वि य रज्जरुहेण । जं तुमं पयंपकय-पडिक्कूलत्तेण मे दोही ॥४८३१॥
 अह पणयवच्छलेणं, मुणिणा भीओ च्चि भाविउ' भूवो । आसासिओ पसंता-ऽऽणणेण महरेहि' वयणेहि' ॥४८३२॥

एत्थंतरम्मि सड्हो, जिणदासो तप्पभावपरितुडो । वागरह नरवहं देव !, नूणमेयस्स वरसुणिणो
 नामगहणेण वि उवसमंति, गहभूयसाङ्गीदोसा । चलणकूवालाणपयसा, पसमंति उदगरोगा वि
 एवं सोच्चा रण्णा, सुणिपयपकूवालाणेदणेण सुओ । अभिसित्तो तव्वेलं च, पगुणदेहचणं पत्तो
 तो तम्माहपुपेहणेण, निच्छइयधम्मसारत्तो । जिणधम्मं पडिच्चो, राया साहुस्स नयणेण
 तत्तो सद्धम्मविरुद्ध-जंपिरं तं पुरोहिंयं अहिंयं । सुयुणिजणपच्चणीयं, निव्वासेऊण नयरीओ
 राया सच्चिव्इहीए, सव्वेणं आयरेण खवगस्स । उज्झयनियकायव्वो, बहुमाणं काउमाऽऽरद्धो
 एवं हरिदत्तमहा-मुणिस्स लीणस्स उत्तिमट्ठम्मि । समुवट्ठिओ वि विग्घो, अइसइणा झत्ति पडिखलिओ
 एवंविहा य अइसय-समंनिंया केत्तिचा व होहिंति । ता तढमं चिय विग्घं, पडिलेहिय उज्जेयव्वं
 इय समयसिं धुवेलोवसाए, संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो-वलंभनिच्चिग्घहेऊए
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे वुत्तं, पडिलेहणदारमऽड्डमगं
 पच्चूहणं पडिलेहणे वि, नो जं विणा कुसलमऽट्ठं । काउं पारइ खवगो, तं पुच्छादारमऽह भणिमो
 अह वत्थच्चगम्मरी, णियगच्छणए तवस्सिणो सव्वे । वाहरिऊणं जंपइ, एसो खवगो महासत्तो
 निस्साए तुम्ह काउं, वंछइ आरोहणाविहिं अणहं । जइ पाणगाऽड्डव्वाणि, खवगसुसमाहिकारीणि
 सुलभाणि एत्थ खेत्ते, तुम्मे एयं च पडियरह सम्मं । ता साहह जेणेमं, महाऽणुभावं पडिच्छेमो

॥४८३३॥

॥४८३४॥

॥४८३५॥

॥४८३६॥

॥४८३७॥

॥४८३८॥

॥४८३९॥

॥४८४०॥

॥४८४१॥

॥४८४२॥

॥४८४३॥

॥४८४४॥

॥४८४५॥

॥४८४६॥

तो जइ सहस्रसमिय ते, भणंति सुलभाणि असणमाऽईणि । अणुगिण्हह खवगमिमं, सज्जा अग्गे वि एत्थऽत्थे ॥४८४७॥
 ताहे पडिच्छियव्वो, खवगो इय होज्ज तरस निव्विग्घा । वंछियसिद्धी न परो-प्परं च थेंवं पि असमाही ॥४८४८॥
 निज्जावगाऽयरियाण, गणंतरादाऽजयस्स खवगस्स । णिज्जावगसाहूण य, पुच्छा सव्वेसि गुणजणिगा ॥४८४९॥
 तदऽपुच्छणे परोप्पर-मऽचियत्तं भत्तपणविरेहे य । खवगस्स वि असमाही, एमाऽई होति बहुदोसा ॥४८५०॥
 इय निव्वुइपहंसदणसमाए, संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो-चलंभनिव्विग्घहेउए ॥४८५१॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयस्मि वीयदारस्मि । गणसंक्रमणे कहियं, नवमं पुच्छापडिदारं ॥४८५२॥
 जहविहिकयपुच्छस्स वि, उत्तरकायव्वसंगयं सम्मं । खवगं पडुच्च संपइ, पडिच्छदारं पवकूखामि ॥४८५३॥
 पुव्वपवंचियविहिणा, खमगं समुवट्ठियं पडिच्छंति । सव्वाऽयरेण मुणिवइ-तवस्सिणो उज्जया नवरं ॥४८५४॥
 जइ तत्थ गणे कहमऽवि, समकालं चिय उवट्ठिया दोन्नि । खवगा तेसि' एक्को, पढमं चिय संलिहियकाओ ॥४८५५॥
 जो सो संथारगओ, चयइ सरीरं जिणोवएसेण । वीयो संलिहइ तणुं, उग्गेहि' तवोविसेसेहि' ॥४८५६॥
 तइयं च पुणो खवगं, वारेज्ज उवट्ठियं पि विहिपुव्वं । पडिचरगणमऽभावे, समाहिचिगमो भवे इहरा ॥४८५७॥
 अहव पहुपंति कहं पि, तस्स जोग्गा वि पवरपडियरगा । तदऽणुनाओ संतो, ता सो वि पडिच्छियव्वो चि ॥४८५८॥
 तह भत्तपच्चखाया, जइ सो नो पत्थुयऽत्थनित्थरणं । काउं तरेज्ज लोणेण, जाणिओ पेहिओ य भवे ॥४८५९॥
 ता तस्स ट्ठाणम्मि, वीयो संलेहणाकरो साहू । ठवियव्वो इयव्वा, तदंस्तरे ःचिलिमिणी सम्मं ॥४८६०॥

तो जेहि' पुव्वं सो, सुओ व दिट्ठो व होज्ज तो तेसिं । वंदिउमुवागयाणं, दंसेयव्वो मणागं पि ॥४८६१॥
 इहरा होज्जुडाहो, पवयणखिंसाऽऽइया महादोसा । चिलिमणिवाहिठिय चिय, तेणं वंदावियव्वा ते ॥४८६२॥
 गणसंकमणं काउं, विहिणा एएण विहडियममत्ता । आणं आराहित्ता, करांत दुक्खवक्खयं धीरा ॥४८६३॥
 इय सिरिजिणचंदमुणिंद-इयसंवेगंगसालाए । मरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४८६४॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमे पडिच्छत्ति, दसममुत्तं पडिदारं ॥४८६५॥
 तवमणाओ य पुणो, परगणसंकमणनामगं एयं । मूलदारचउक्के, भणियं दारं दुइज्जं पि ॥४८६६॥

॥ परगणसंकमाऽभिहाणं वीयं मूलिद्धदारं समत्तं ॥

दव्वे खेत्ते काले, भावम्मि य सव्वहा धुयममत्तो । भयवं भंवंतयारी, निरंजणो जयइ वीरजिणो ॥४८६७॥
 परिकम्मियंऽप्पणो वि हु, कयरपरगणसंकमस्स वि य जम्हा । अब्बुच्छिन्नममत्तस्स, नत्थि आराहणा तम्हा ॥४८६८॥
 भणिउं गणसंकमणं, इन्हिं वोच्छं ममत्तवोच्छेयं । तम्मि य पडिदाराइ, कमेण एयाइं नव होन्ति ॥४८६९॥
 आलोयणाविहाणं^१, सेज्जा^२ संथारओ^३ य निज्जवया^४ । दंसण^५ हाणी^६ पच्च-क्खवाणं^७ तह स्वासणा^८ स्वमणा^९ ॥४८७०॥
 अब्बुवगओ वि खमगो, गुरुणा नाऽऽलोयणं विणा सुद्धिं । पावइ जं ताऽऽलोयण-विहाणदारं परूवेमि ॥४८७१॥
 किर भणइ गुरू खवगं, विहिणा महुरक्खवरं गणसमक्खं । हंहो देवाऽणुप्पिय !, सम्मं संलिहियकाओ सि ॥४८७२॥
 सम्मं पवन्नसामन्न-वन्निययाऽसेसकिच्चनिरओ सि । सम्मं सीलगुणाऽऽगर-गुरुज्जणपयसेवणपरो सि ॥४८७३॥

मम्ममऽपुन्नुदुलंभं, परमं पर्यवि' तुमं पवन्तो सि । ता एत्तो सन्निसेसं, मुक्काऽहंकारममकारो ॥४८७४॥
 अहदुज्जयं पि इंदिय-कसायगारवपरीसहाणीयं । निडिज्जणिऊणं सम्मं, उवसंतविसोत्तियातावो ॥४८७५॥
 आलोएसु विहीए, सुविहिय ! हियमऽण्णो समीहंतो । दुच्चरियमऽण्णयमेत्त पि, इह पुणाऽऽलोयणविहाणे ॥४८७६॥
 आलोयण दायव्वा, केवइकालाउ^१ कस्स^२ केणं^३ वा । के य अंदाणे दोसा^४, के य गुणा होन्ति दाणम्मि^५ ॥४८७७॥
 कह दायव्वा य तहा^६, आलोएयव्वयं च^७ किं गुरुणो । कह व दवावेयव्वा^८, पच्छित्तं फलं च^९ दाराइं ॥४८७८॥
 जइ वि हु पइदिणमऽपमत्त-माणसो जयइ सब्बकिच्चैसु । कंटकवेहं व पहे, तहा वि किं'पि हु अईयरं ॥४८७९॥
 आवज्जइ साऽवज्जविवज्जगो वि, कम्मोदयस्स दोसेण । कत्थइ किच्चविसेसे, तस्स य सुद्धिं समीहन्तो ॥४८८०॥
 पक्खियचउमासाऽऽइसु, नियमेणाऽऽलोयणं सुणी देज्जा । गिण्हेज्जऽभिगहे पुण, पुव्वग्गहिए निवेइत्ता ॥४८८१॥
 एमेव उत्तिमइ, संवेगपरेण सीयलेणाऽवि । आलोयणा हु देया, जाणियज्जिणवयणसारेण ॥४८८२॥
 इय जेत्तियकालाओ, देया आलोयण त्ति निहिइं । एत्तो जारिसयस्सा, देया सा तं पवक्खामि ॥४८८३॥
 पर्याडिजइ जह रोगो, कुसलस्स चिगिच्छागस्स लोगम्मि । लोगुत्तरे वि तह कुसल-सूरिणो भावरोगो वि ॥४८८४॥
 कुसलो य सो च्चिय इहं, दोसस्स नियाणमाऽइ जो मुणइ । अच्चंतमऽपमाई, सब्बत्थ समो य सो दुविहो ॥४८८५॥
 आगमओ सुयओ वा, आगमओ छव्विहो विणिहिट्ठो ।
 केवलं मणो-हि २-३ चोदस ४-दस ५ नव ६-पुब्बी य नायव्वो ॥ ॥४८८६॥

कण्पकण्पयो य सुए, आणाइत्तो य धारणाए य । एसो वि हु कारणाओ, कुसल इव जिणेहऽणुन्नाओ ॥४८८७॥
 जह क्रिः विभंगिणो रोग-कारणं ओसहं च तत्समणं । नाउं विविहाऽऽमङ्गं पि, दिन्ति विविहोसहसमूहं ॥४८८८॥
 पावेति तदुवओणेण, रोगिणो तकूखणेण रोगखयं । निव्वुड्ढमङ्गहं च सया, एसेनुवमाओ इहं पि ॥४८८९॥
 विभंगिणो इव जिणा, रोगी साहू य रोग अवरहा । सोही य ओसहाइ, सुद्धं चरणं तु आरोगं ॥४८९०॥
 जह य विभंगिकएहि, रोगं नाऊण वेजसत्थेहि । भिसजा करिति किरियं, तह पुव्वधरा वि सोहि'ति ॥४८९१॥
 कण्पकण्पधरो चिय, आयाखमाऽऽगुणगणोवेओ । सोहेइ भव्वसत्ते, सोहीए जिणोवड्डाए ॥४८९२॥
 जंघावलहणीए, देसंस्तरसंठियाण दोण्हं पि । अग्गीयगूढचियडणा, सोही आणाए एस चिही ॥४८९३॥
 असइ कयं विसोहि, अवधारियसयलत्तत्तम्मत्तो । तह चैव ववहरंत्तो, धरणाजुत्तो मुणेयव्वो ॥४८९४॥
 निज्जुत्तीसुत्तस्थे, पीढधरो विय किलेत्थ जोगो चि । कालं पडुच्च नेओ, जीयधरो जो वि गीयत्थो ॥४८९५॥
 सेसा न होति जोगा, जह कूडचिणिच्छगा उ अवियइहा । रोगविबुड्ढं मरणं च, रोगिमणुयाण उवणे'ति ॥४८९६॥
 पावेति य ते गरिहं, लोए दंडं च निवसयासाओ । लोउत्तरे वि एवं, लोएजा सव्वमेय ति ॥४८९७॥
 कूडाऽऽलोइयसोही-दाणं विवरीयदोसपरिवुड्ढी । तत्तो चरणाऽभावो, मरणं पुण एत्थ नायव्वं ॥४८९८॥
 गरिहा भवंस्तरेशु वि, जिणवयणविराहाण गरिहेसु । ठाणेशु समुप्पत्ती, दंडो पुण दीहसंसारो ॥४८९९॥

आलोयणाऽरिहेमो, उस्मग्गऽव्वायओ विणिहिट्ठो । सा जारिसेण देया, तारिसयं संपयं वोच्छं ॥४९००॥
 जाइकुलविणयनाणे, दंसणचरणेहिं होइ संपन्नो । खंतो दंतो अमाई, अपच्छयावी य वोधव्वो ॥४९०१॥
 जाईकुलसंपन्नो, पायमऽकजं न सेवइ कहिचि । आसेविउं च पच्छा, तग्गुणओ सम्ममाऽल्लोए ॥४९०२॥
 विणएण उ संपन्नो, निरेज्जकिइम्ममाऽइविणएणं । आलोएइ जहुत्तं, सुद्धसहावो सयं पावं ॥४९०३॥
 नाणेण उ संपन्नो, दोसविवागं वियाणिउं वोरं । आलोएइ सुहं चिय, पायच्छित्तं च अवगच्छे ॥४९०४॥
 सुद्धो अहं ति सम्मं, सदहई दंसणेण संपन्नो । चरणेण उ संपन्नो, न कुणइ सुज्जो तमऽवराहं ॥४९०५॥
 अवियडिए य चरित्तं, न सुज्जइ मे त्ति सम्ममाऽल्लोए । खंतो आयरिएहिं, फलसं भणिओ वि नो रूसे ॥४९०६॥
 दंतो समत्थु वोढुं, पच्छित्तं जमिह दिज्जए तस्स । न प्पलिउं चे व अमाई, अपच्छयावी न पस्तिप्पे ॥४९०७॥
 एयारिसेण तम्हा, दायव्वाऽल्लोयणा जइज्जेणं । संविग्गेणऽप्पणं, कयत्थमिय मन्नमाणेणं ॥४९०८॥
 परलोयम्मि अवाया, एएसिं दारुण त्ति दोमाणं । धन्नो हं जस्स गुरू, इहेव ते मे विसोहिनत्ति ॥४९०९॥
 सोहीए अभीएणं, अपुणक्करणुज्जएण दोमाणं । नो पडिवक्कवज्जुएणं, जमेस भणिओ अजोगो त्ति ॥४९१०॥
 आकंपइत्ता ? अणुमाणइत्ता २, जं दिट्ठं ३ वायरं ४ च सुहुमं ५ वा ।
 छन्नं ६ सदाऽऽउल्लयं ७, बहुजण ८ ? अव्वच ९ तस्सेवी १० ॥ [दारगाहा] ॥४९११॥

॥४९१२॥

वेयावचाऽऽईहि, पुण्वं आकंपहुत्तु आयरियं । आलोएइ कहं मे, थेंवं वियरेज पच्छित्तं

तथाहि—

॥४९१३॥

भत्तेण व पाणेण व, उवगरणेणं च कीइकम्मणं । आकंपेऊण गणिं, करेइ आलोयणं कोइ

॥४९१४॥

आलोइयं असेसं, होही काही अणुगहमिमो त्ति । इय आलोइंतस्स उ, पढमो आलोयणादोसो

॥४९१५॥

नाऊण विसं पुरिसो, जह को वि पिवेज जीवियत्थी उ । मन्नंतो हियमज्झियं, सल्लविसोही तेहेसा वि

॥४९१६॥

किं एस उग्गदंडो, मिउदंडो व त्ति एवमऽणुमाणे । अहव अवलो त्ति थेंवं, पच्छित्तं मज्झ देजाहि

॥४९१७॥

धन्ना ते भगवंतो, सुट्ठ^१ निसइ^२ च जे कुणंति तवं । वयइ निहीणो खु अहं, जं न समत्थो तवं काउं

॥४९१८॥

जाणह य मज्झ थामं, गहणीदोवछया अणाऽऽरोगं । तुम्ह पभावेण इमं, सोहिं^३ बहु नित्यरिस्सामि

॥४९१९॥

अणुमाणेऊण गुरुं, एवं आलोयणं तओ पच्छा । कुणइ ससल्लो ता सो, वीयो आलोयणादोसो

॥४९२०॥

गुणकारओ त्ति भुंजइ, जहा सुहत्थी अपत्थमाऽऽहारं । पच्छा विवागकडुयं, सल्लविसोही तेहेसा वि

॥४९२१॥

दिट्ठा उ जे परेणं, दोसा वियडेइ ते चिय न अन्नं । सोहिभया जाणंतु व, एसो एयाज्वराहो त्ति

॥४९२२॥

सोहेण मोहियमई, अडिइ^४ सव्वहा निगूहंतो । आलोएइ जं तं, तईओ आलोयणादोसो

॥४९२३॥

जह वालुयाए अवडो, पूरइ उकीरमाणओ चेव । तह कम्माऽऽयाणकरी, सल्लविसोही इमा होइ

वायरवहुस्वराहे, जो आलोएइ सुहुमए नेय । अहवा सुहुमे वियडइ, वरमन्न^१तो उ एवं तु ॥४९२४॥
 जो सुहुमे आलोयइ, सो कहि नाऽलोए वायरे दोसे । अहवा जो वायरए, वियडइ सो किं न सुहुमे उ ॥४९२५॥
 वायरमाऽलोएइ, वयमंगो जत्थ जत्थ से जाओ । पच्छाएइ य सुहुमं, चउत्थओ वियडणादोसो ॥४९२६॥
 जह कंसियभिं^२गारो, अंतो मइलो वि सुद्धओ बाहि । अंतो ससछदोसा, सल्लविसोही तहेसावि ॥४९२७॥
 १ केवलइ चिय सुहुमे, आलोयइ थूलए उ गोवेइ । भयमयमायासहिओ, भवइ य सो पंचमो दोसो ॥४९२८॥
 रसपीयलं व कडयं, जह वा जुत्तीसुवनकडयं च । जह व जउरूकडयं, सल्लविसोही तहेसा वि ॥४९२९॥
 जइ मूलगुणे उत्तर-गुणे य कस्सइ विराहणा होजा । पढमे वीए तइए, चउत्थए पंचमे च वए ॥४९३०॥
 को तस्स दिज्जइ तथो, इय पच्छन्नं पपुच्छिउं कुणइ । समयमजवि पायच्छिउं, छट्ठो आलोयणादोसो ॥४९३१॥
 अहवा आलोइंतो, छन्नं आलोयए जहा नवरं । नियुणेइ अप्पण चिय, न परो छट्ठो भवइ एवं ॥४९३२॥
 समयतण्हाओ उदयं, इच्छइ कूरं व चंदपरिवेसे । जो सो इच्छइ सोहिं, अकहे^३ता अप्पणो दोसे ॥४९३३॥
 पक्खिय-चाउमासिय-संवच्छरिएसु सोहिकालेसु । सदाऽउले कहेइ, दोसे सो होइ सत्तमओ ॥४९३४॥
 अरहद्वघडीसरिसी, अहवा २ बुंदछिओवमा होइ । भिन्नघडसरिच्छा वा, सल्लविसोही इमा तस्स ॥४९३५॥
 एकस्साऽलोइत्ता, जो आलोए पुणो वि अन्नस्स । ते चैव उ अवराहे, तं होइ गहजुणं नाम ॥४९३६॥

१ केवलइ = केवलान् । २ बुंदछिओवमा = यथा वृन्दे ध्रुतं न गण्यते तथा इति प्रतिभाति B ।

आलोड्ज्जण गुरुणो, पायच्छित्तं पडिच्छिडं तत्तो । तमस्सदहओ पुच्छइ, अन्नज्जन् अट्ठमो दोसो ॥४९३७॥
 पउणो वणो ससहो, जह संतावेइ आउरं पच्छा । तिच्चाहिं वेयणाहिं, सहविसोही तहेसा वि ॥४९३८॥
 जो सुयपरियाएहिं, अव्वत्तो तस्स निययदुच्चरियं । आलोयंतस्स फुडं, णवमो आलोयणादोसो ॥४९३९॥
 कूडहिरन्नं जह निच्छएण, दुज्जणकया जहा मेत्ती । पच्छा होइ अपत्थं, सहविसोही तहेव इमा ॥४९४०॥
 ते चैव जीज्वराहे, सेवइ सूरी स होइ तस्सेवी । तस्स समीवे एमो, मम समदोसो चि नो दोही ॥४९४१॥
 अइगरुयं मह दंडं ति, मोहओ संक्किलिडुभावस्स । आलोयंतस्स भवे, दसमो आलोयणादोसो ॥४९४२॥
 लोहियदूसियवत्थं, धोवइ जह कोवि लोहिण्णेव । सोहीकरण मूढो, सहविसोही तहेव इमा ॥४९४३॥
 पवयणनिहवयाणं, जह दुकरयं तवं करेताणं । दूरं खु सिद्धिगमणं, सहविसोही तहेसा वि ॥४९४४॥
 इय दस वि इमे दोसे, सो भयलज्जाओ माणमायाओ । निज्जहिता सुद्धं करेइ आलोयणं खवणो ॥४९४५॥
 नट्टं चलवलियगिहिभास-सूयदइदरसरं च मोत्तण । आलोएइ स धन्तो, सम्मं गुरुणो अभिमुहत्थो ॥४९४६॥
 इय जेणं दायव्वा, सविवक्खो सो समासओ भणिओ । जे य अदाणे दोसा, तीए ते संपयं वोच्छं ॥४९४७॥
 लज्जाए^१ गारेवेण^२ य, बहुस्सुयमएण वा वि^३ दुच्चरियं । जे न कहे^४ ति गुरुणं, न हु ते आराहणा हो^५ ति ॥४९४८॥
 जाए कहिं चि खलिए, लज्जा नो^६ वियिडणाए कायव्वा । सा णवरं करणीया, अक्किचपडिसेवणे णिच्चं ॥४९४९॥

आहरणं जुवरन्तो, सागारियोरगकहणं वेज्जे । लजाए रोगवुड्ढी, न भोग मरणं उवणओ उ ॥४९५०॥
 जुवरायसमा साहू, सागारियोरगतुल्ल अवरहा । अकहण-वेज्ज-समा पुण, एत्थमज्जाऽऽलोयणाऽऽयरिया ॥४९५१॥
 लजाए होइ तुल्ला, रोगविबुड्ढी उ अचरणविबुड्ढी । सुरमणएसु न भोगा, असई मरणं तु संसारो ॥४९५२॥
 अहवा लजावसओ, सम्मसऽकहणम्मि जो भवे दोसो । लजावागे य गुणो, दिट्ठतो तत्थ विण्णसुओ ॥४९५३॥

तथाहि—

उज्जाणभवणदीहिय—सुरगिहवावीतडागरमणिज्जे । नीसेसज्जयपसिद्धं, पाडलिपुत्तम्मि नयरम्मि ॥४९५४॥
 वेयपुराणवियाणग—दियप्पहाणो पसिद्धिपत्तो य । कविलो नामेण दिओ, अहेसि धम्मज्जयमई उ ॥४९५५॥
 सो य सयमत्तराणी—कडकूखमिव भंगुरं भवसरूवं । पवणाऽऽहयतूलं पिब, तरलं तारुन्नलायनं ॥४९५६॥
 मुहमहुरमंज्जतविसं, किं पागफलं व विसयसोकूवं पि । निविडतरवंधणं यिव, सवं पि हु सयणसम्बन्धं ॥४९५७॥
 नियवुड्ढीए परिभा—विऊण परिचत्तेगहपडिबन्धो । एगम्मि वणनिगुजे, तावसदिकूवं पवन्नो चि ॥४९५८॥
 समयनिंदसियविट्ठिपुब्बयं च, विविहं करेइ तवचरणं । फलमूलकंदमाऽईहि, समुच्चियं पाणवित्तिं च ॥४९५९॥
 अह एगया गओ सो, ण्हणणिमित्तं णईए तीरम्मि । पेच्छेइ मच्छमंसं, भकूवंते मच्छिण पवे ॥४९६०॥
 तो पावसीलाए, बाढं जिब्भंदियस्स पवलत्ता । तमंसमभकूवणम्मि, महई वंछा समुप्पन्ना ॥४९६१॥
 तत्तो तं मग्गित्ता, आकंठं जेमिओ स तेहिंतो । तब्धुजणे य जाओ, अजिन्नदोसा जरो घोरो ॥४९६२॥

तस्म चिगिच्छनिमित्तं, कुसलो वेओ पुराओ वाहरिओ । पुडो य तेण पुव्वं, तुमए किं भइ ! भुत्तं ति ॥४९६३॥
 लज्जाए य जहट्टिय-मडकहि'तेणं पयंपियं तेणं । तं भुत्तं जं भुंजंति, तावसा कं'दफलमाऽऽई ॥४९६४॥
 एवं कहिए वेज्जेण, वायदोसुव्वभवं जरं नाउं । तदुव्वसमकरी किरिया, कया गुणो को वि नो जाओ ॥४९६५॥
 पुणरवि पुट्ठेण तहेव, तेण लज्जावसेण सिट्ठम्मि । वेज्जेणं सविसेसा, स चिय किरिया कया गवरं ॥४९६६॥
 विवरीयचिगिच्छाए, अच्चं तं वेयणाए अक्कं तो । मरणभयवेविरं'जो, एगंते वज्जिउ' लज्जं ॥४९६७॥
 सो मूलाओ वेज्जस्स, कहेइ सव्वं पि मंसवुत्तं । तो विज्जेणं भणियं, हा मूढ ! किमेत्तियदिणाणि ॥४९६८॥
 संतावं उवणीओ, अप्पा एवं ति संपयं पि तए । लट्ठं चिय भइ ! कयं, रोगनिमित्तं जमुवइडं ॥४९६९॥
 ता मा भाहिसि एत्तो, तह काहं जह निराऽऽमओ होसि । तो तदुचियं चिगिच्छं, पजुंजिउं' सो कओ पगुणो ॥४९७०॥
 इय एयनिदंसणओ, लज्जं मोत्तण जं जहा विहियं । तं तह आलोइतो, परमं आरोगयं लभइ ॥४९७१॥
 नो गारवपडिचंधो, कायव्यो अवि य चरणपडिचंधो । गारवरहिया मुणियो, थिरचरणा जं गया मोक्खं ॥४९७२॥
 १इड्ढाऽऽइगारेवसु, दोग्गइभूलेसु जे उ पडिवद्धा । वियडं'ति नाऽवराहे, मा अम्ह इमे न होहि'ति ॥४९७३॥
 ते अथिरकायमणिए, काऊण पिए जडाऽवमन्नं'ति । निरुव्वमसुहसंजणयं, निच्चं चिंतामणीरयणं ॥४९७४॥
 ता चत्तगारेवणं, जिइंदियेजं कमायरहिणं । रागदोसविमुक्कण, वियडणा होइ कायव्या ॥४९७५॥

ज्ञाणमि जहा सम्मं, पच्छित्तमज्झं तथा णु को अन्नो । को वा बहुस्सुओ भं, मएण इय जो न वियडेइ ॥४९७६॥
 दुच्चरियं अन्नेसिं, पमायओ सम्मकिरियपरिहीणो । वेज्जो व न सो पावो, पावइ आराहणाऽऽरोगं ॥४९७७॥
 जह कोई रोगिवेज्जो, अकहिय अन्नेसि नाणगव्वेण । रोगं तव्वाहाए, सयकयकिरिओ हु विणट्ठो ॥४९७८॥
 तह चैव य गव्वाओ, नासं पावेंति आणओ चैव । जे न अवराहरोगं, सम्मं वियडे'ति अन्नेसिं ॥४९७९॥
 छत्तीसगुणजुएण वि, जम्हा एसा अवस्सकायव्वा । परसक्खिय चिय सया, सुट्ठु वि ववहारकुसलेणं ॥४९८०॥
 दंसणनाणचरित्ताऽऽ-यारा अट्ठुभेयभिन्ना तो । बारसविहतवज्जुत्ता, छत्तीसगुणा य इय हो'ति ॥४९८१॥
 वयछक्काऽऽई अट्ठारसेव, आयाखाइ अट्ठेव । पच्छित्तदसगमेए, अहवा छत्तीसखरिगुणा ॥४९८२॥
 तह पवयणमायासमण-धम्मवयछक्कायछक्काऽऽई । अट्ठदसट्ठारसभेय-ओ गुणा हो'ति छत्तीसं ॥४९८३॥
 आधारवमाऽऽइया, अट्ठ गुणा दसविहो य ठियक्को । बारसतव छाऽऽवासय-छत्तीसगुणा इमे अहवा ॥४९८४॥
 इय बहुभेयछत्तीसगुण-गणाऽलंकिण वि विसोहि । परसक्खिय चिय सया, कायव्वा मोक्खसाकूत्तकए ॥४९८५॥
 जह कुसलो वि हु वेज्जो, अबस्स कहेइ अप्पणो वाहिं । सोऊण तस्स वेज्जस्स, सो वि किरियं समाऽऽरभइ ॥४९८६॥
 एवं जाणंतेण वि, पायच्छित्तविहिमऽप्पणो सम्मं । तहवि य पागडतरयं, आलोएयव्वयं गुस्सो ॥४९८७॥
 आलोयणं अदाउ', सइ अबम्मि वि तहऽप्पणो दाउ' । जे वि हु करेंति सोहिं, ते वि न आराहणा हो'ति ॥४९८८॥
 एनो चिय सोहिकाए, गीयस्सऽन्नेसणा उ उक्कोसा । जोयणसयाणि सत्त उ, वारस वरिसाणि कायव्वा ॥४९८९॥

आलोयणाअदाणे, दोसा इह वन्निया समासेणं । वोच्छामि अओ उइहं, जे उ गुणा हो'ति दाणम्मि ॥४९९०॥
 लहुया १ ल्हाईजणणं २, अप्परनियत्ति ३ अज्जवं ४ सोही ५ । दुक्करणं ६ विणयो ७, निस्सल्लत्तं ८ च सोहिगुणा ॥४९९१॥
 इह कम्मचओ भारो, भंजइ जीवे स जेण अच्चत्थं । भग्गा य तेण सिवगइ—गमणम्मि ण पच्चला हो'ति ॥४९९२॥
 वियड'तस्स उ दोसे, असंक्किलिड्डस्स सुद्धभावस्स । सो परिहायइ वहुसो, पुव्वचिओ कम्मगुरुभारो ॥४९९३॥
 तह भावओ य गुरुइ, चारित्तगुणे पडुच्च जीवाणं । सिवगतिकाणभूआ, जायइ परमत्थओ लहुया ॥४९९४॥
 जह जह सुद्धसहायो, दोसे वियडेइ सम्मसुवउत्तो । तह तह पल्हाइ मुणी, नवनवसंवेगसद्वाओ ॥४९९५॥
 पत्तो मया सुवेओ, दुल्लहो एसो य भाववाहिम्मि । लज्जाड्डया य तुच्छा, वाहिस्स विवड्डया घोरा ॥४९९६॥
 ता वियडिज्जण सम्मं, इमस्स चलणंत्तियम्मि धन्नंस्स । काहामि अप्पमत्तो, भवदुक्खनिवारणिं किरियं ॥४९९७॥
 तह वियडिण्णं य ल्हाई, उप्पजइ एव सुद्धभावस्स । धन्नो हं भवगहणे, जेण मए सोहिओ अप्पा ॥४९९८॥
 न कुणइ अओड्वरोहे, चणाउ लज्जओ य किच्चाणं । पायच्छित्तभएण य, नियत्तिओ एवमडप्पा उ ॥४९९९॥
 दट्ठूण तं सुसाहुं, एव जयंतं परे वि भयभीया । न कुणंति अकिच्चाइ, सेवंति य नवरं किच्चाइ ॥५०००॥
 अप्परनियत्तीए, एवं सपरोवयाग्भावो उ । न य सपस्वगाराउ, महल्लतरयं गुणट्ठाणं ॥५००१॥
 आलोयणाए अज्जव—सोहीओ परमनेवुइकरीओ । भवभयनिवारणीओ, पन्नत्ता वीयरोगेहिं ॥५००२॥
 सोही उज्जुयभूयस्स, धम्मो सुद्धस्स १ चेहुइ । निब्बाणं परमं जाइ, वयसिंत्ते व्व पावए ॥५००३॥

णियडीकिलिडुचिचो, बंधइ कम्मं किलिडुमेव बहुं । जीवो पमायवहुलो, किलिडुकम्मस्स य नियाणं ॥५००४॥
 अहमंकिलिडुकम्माणु-वेयणे जो उ होइ परिणामो । सो संकिलिडुकम्मस्स, कारणं जमिह पाएणं ॥५००५॥
 तत्तो य भवविहूढी; तथो य दुक्खाइं णेगभैयाइं । इइ संकिलेसमूलं, नियडि चिय होइ नायव्वा ॥५००६॥
 उम्मूलोण तीसे, संजायइ अज्जवं जओ तेण । आलोयण दायव्वा, सोहिनिमित्तं च जीवस्स ॥५००७॥
 दुक्कररणं च इमं, जं सेविज्जइ सुहं पमाण । दुक्खं आलोइज्जइ, जहडियं कम्मदोसाओ ॥५००८॥
 लज्जाअभिमाणाऽऽह-महावले णेगभवसयऽब्बन्थे । वियड'ति जे अगणिउं, ते दुक्कराग्या लोए ॥५००९॥
 पावि'ति वि ते चेव य, अकलंकाऽऽराहणं महासत्ता । भवसयविवागमहणिं, जे आलोयंति इय सम्मं ॥५०१०॥
 तिथ्यराऽऽणापालण-गुरुजणविणओ य सेविओ होइ । आलोयणापयाणे, सम्मं नाणाऽऽविणओ य ॥५०११॥
 “विणओ सासणे मूलं, विणीओ संजओ भवे । विणयाओ विप्पुक्कस्स, कओ धम्मो कओ तवो ॥५०१२॥
 जम्हा विणयइ कम्मं, अट्ठविहं चाउरंतमोक्खाए । तम्हा उ वयंति विऊ, विणयो चि विलीणसंसार ॥५०१३॥
 जं ज्ञायइ निस्सल्लो, नियमा आलोइऊण जइसत्थो । नो अब्बह चि तम्हा, निस्सल्लत्तं गुणो नीए ॥५०१४॥
 न ह सुज्झइ ससल्लो, जह भणियं सासणे धुरयराणं । उद्धरियसव्वसल्लो, सुज्झइ जीवो धुयकिलेसो ॥५०१५॥
 तो उद्धरंति गारव-रहिया मूलं पुणब्बवलयाणं । मिच्छादंसणसल्लं, मायासल्लं नियाणं च ॥५०१६॥
 उद्धरियसव्वमल्लो. आलोइयनि'दिओ गुरुमयासे । होइ अइरेगलहुओ, ओहरियभगे च्व भाग्यहो ॥५०१७॥

आलोयणागुणा खलु, इह एवं वनिया समासेणं । एत्तो जह दायव्वा, तह वोच्छं तत्थिमा मेरा ॥५०१८॥
 वक्खेवविहिण्णं^१ पसत्थदब्बाऽऽजोग^२ सुदिसाए^३ । विणएण^४ मुज्जुणाऽऽसे-वणाऽऽइलोमेण छस्सवणा ॥५०१९॥
 वक्खेवविहिण्णं, निच्चं चिय जइजणेण होयव्वं । मोत्तण संजमपयं, विसेसओ वियडणाए उ ॥५०२०॥
 विहिं तिहिं वा दिवसेहिं, दायव्वाऽऽलोयण त्ति तो सम्मं । सुत्तविउद्धो हियए, अवराहए निवेसेज्जा ॥५०२१॥
 तो ऋजुभावमुवगओ, सव्वे दोसे सरित्तु तिकूलुत्ता । लेसाहिं विमुज्झंतो, उवेइ सल्लं समुद्धरिउं ॥५०२२॥
 पच्चाऽऽगयसंवेगो, सम्मं वियडेज्ज तह जहा कम्मं । परिणामविसेसेणं, छिंदेज्ज भवंतरकयं पि ॥५०२३॥
 दब्बाऽऽइया य चउरो, एक्कं दुहा पसत्थमऽपसत्था । अपसत्थे वज्जेउं, पसत्थएसुं तु आलोए ॥५०२४॥
 अमणुन्नधन्नासी, अमणुन्नदुमा य होंति दव्वम्मि । खेत्तम्मि भग्गझामिय-वरज्जसरपमुहठाणाइ ॥५०२५॥
 काले दइढतिही तह, अमावसा अट्टमी य नवमी य । छट्ठी य चउत्थी वा-रसी य दोण्हं पि पक्खणं ॥५०२६॥
 तह संझागयरविगय-पमोकखनकूलत्तअसुहजोगा य । भावे य रागदोसा, पमायमोहाऽऽदओ अहवा ॥५०२७॥
 एएसुं नाऽऽलोए, आलोएज्जासु तन्निवक्खेसु । दव्वे सुवन्नमाऽऽईसु, खीरदुमाऽऽईसु वाऽऽलोए ॥५०२८॥
 उच्छुवणे साल्लिवणे, चेइहरे चेन्न होइ खेत्तम्मि । गंभीरसाऽणुनाए, पयाहिणाऽऽवत्तमुदए य ॥५०२९॥
 पुव्वुत्तसेसतिहिरिक्ख-करणजोगाऽऽइए सुकालम्मि । भावे मणाऽऽइपसमे, उच्चाऽऽइठिएसु य गहेसु ॥५०३०॥
 सोमग्गहल्लगेसु व, पुत्तेसु पसत्थभावजणगेसु । सुहदब्बाऽऽइसमुदओ, जोगो पुण एत्थ विन्नेओ ॥५०३१॥

सुदिमाओ पुण पुव्वुत्तराउ, अहवा चरंति जिणमाऽऽई । जा नवपुव्वी जीए, जीए जिणचेइयाइं वा ॥५०३२॥

तथ—

जइ पुव्वसुहाऽऽयरिओ, तो इयरो ठाइ उत्तराऽभिमुहो । अह उत्तरायरिओ, तो इयरो ठाइ पुव्वमुहो ॥५०३३॥

पाईपोदीणिमुहो, चेइयहुओ व्व सुहनिमन्नो य । आलोयणं पडिच्छइ, परोवयारेकरसियमणो ॥५०३४॥

भत्तिवहुमाणपुव्वग—मुचियं दाउणमाऽऽसणं गुरुओ । काउण य किइकम्मं, कयंऽजली अभिमुहो य ठिओ ॥५०३५॥

संविणभव्वुज्जिगो, विसयविरत्तो य सो महासत्तो । उक्कोसेणकुहुओ, जइ पुण अरिसाऽऽइरोगत्तो ॥५०३६॥

वहुपडिसेवी य भवे, अणुन्नवेउं तओ निसेजगओ । भत्तिविणउत्तमंगो, वियडेज्जा अवितहं सव्वं ॥५०३७॥

जह वालो जंपंतो, कज्जमऽकज्जं च उज्जुओ भणइ । तं तह आलोएजा, मायामयविप्पमुक्को य ॥५०३८॥

दुविहेणऽणुलोमं, आसेवणवियडणाऽभिहाणेणं । आसेवणाऽणुलोमं, जं जह आसेविअं वियडे ॥५०३९॥

आलोयणाऽणुलोमं, गुरुगज्जराहे उ पच्छओ वियडे । पणमाऽऽइणा कमेणं, जह जह पच्छित्तवुइदीओ ॥५०४०॥

तह आउड्डियदण—प्पमायओ कप्पओ य जयणाए । कज्जे वा जयणाए, जहट्ठियं सव्वमाऽऽलोए ॥५०४१॥

चउमवणा साहूणं, छस्सवणा साहूणीण नायव्वा । सा पुण गुरुम्मि वुइढे, वुइढाए अप्पवीयाए ॥५०४२॥

दोइ तह अद्धसवणा, तल्लुम्मि गुरुम्मि अप्पवीयस्स । अप्पवीयाए देया, तरुणीए थेरिसहियाए ॥५०४३॥

जह दायव्वा तह वन्निया उ, आलोयणा समासेणं । एत्तो उ अणेगविहं, आलोएयव्वयं वोच्छं ॥५०४४॥

तं पुण नाणंइसण-चरणतवोविरियभेयभिन्नस्स । पंचविहाऽऽयारस्स उ, वितहपविचीए नायब्बं
 तत्थ समत्थपयत्थ-प्पयासणे सरयहरसरिसस्स । अइसयनिहिणो नाणस्स, भयवओ भुवणमहियस्स
 जो को वि हु अइयारो, कालाऽऽइसु वितहसेवणाजणिओ । सो कुसलसल्लभूओ, आलोएयव्वओ सम्मं
 सन्नाणलच्छिविच्छङ्कु-धारणां च पुरिससीहाणं । तह नाणाऽऽधाराणं, गोत्थयपडपट्टियाऽऽईणं
 चरणाऽऽइयट्ठेणं, हीलाकरणेण अविणएणं वा । जो अइयारो विहिओ, आलोएयव्वओ सो वि
 एवं खु दंसणम्मि वि, संकाऽऽईणं कहं पि करेण । उववृहणाऽऽइयाण य, पमायदोसा अकरेण
 तह पवयणप्पभाचण-पुरिसवियेसाण जणपसिद्धाणं । पावयणियपमुहाणं, उचियपविचीअकरणेण
 सम्मत्तनिमित्ताणं, तेहव जिणभवणविम्बमाऽऽईणं । जिणसिद्धहरिचायग-समणाण तवस्सिणीणं च
 सावयसुसाविगाण य, अच्चाऽऽसायणअवन्नमाऽऽईहि । जो विहिओ अइयारो, सो वि हु आलोयणाविसयो
 चरणम्मि वि मूलत्तर-गुणरूवे समिइगुत्तिरूवे य । जो अइयारो सो वि हु, आलोएयव्वओ तत्थ
 छजीविनिकायाणं, घट्टणपरित्तावणाए उदवणे । णणाऽऽवायविरमाण-विसयो संभवइ अइयारो
 एवं बीयवयम्मि वि, कोहेणं माणमायलोभेहि । हासेण भएणं वा, तहाविहाऽऽसच्चयणम्मि
 पहुणा जमऽदिन्नानं, सच्चित्ताऽचित्तमीसदब्बाणं । हरणं तं तइयव्वय-गोपरमऽइयारमज्जगच्छ
 सुगतिरियन्नस्सिलीणं, पत्थणअदिलसणसेवणाऽऽईहि । तुरियवए अइयारं, आलोएयव्वयं जाण

॥५०४५॥

॥५०४६॥

॥५०४७॥

॥५०४८॥

॥५०४९॥

॥५०५०॥

॥५०५१॥

॥५०५२॥

॥५०५३॥

॥५०५४॥

॥५०५५॥

॥५०५६॥

॥५०५७॥

॥५०५८॥

देवकुलमिहत्थेसु, अइरित्तुवहिम्मि जो अईयारो । चरिमवए अइयारो, सो वि हु आलोयणाजोग्गो ॥५०५९॥
 दिअंगहियाऽऽचउहा, निसिभत्तवयम्मि जो अईयारो । सुगुरुपमीवे सो वि हु, सम्मं आलोयणाअरिहो ॥५०६०॥
 उत्तरगुणे य पि'डगहम्मि, अहवा वि भिकूखुपडिमासु । भावणत्तासरगम्मि, दव्वाऽऽअभिग्गहेसु' च ॥५०६१॥
 पडिलेहणापमज्झण—पत्तुवाहिनिमीयणाऽऽविसयम्मि । जो अइयारो विहिओ, सो वि हु आलोयणिजो त्ति ॥५०६२॥
 ईरियाए अणुवओगे, सावजोहारिणीए भासाए । अविमुद्धमत्तपाणाऽऽह—गहणओ एसणाए वि ॥५०६३॥
 अप्पडिलेहपमज्झिअ—भंडगउवगरणगहणनिकूखेवे । उच्चारईणमऽथं—डिले वि जह तह य परिट्ठवणे ॥५०६४॥
 इय पंचसु समिईसु, गुत्तीसु य तीसु जो अईयारो । जाओ पमायओ को वि, सो वि आलोयणाअरिहो ॥५०६५॥
 इय रागाऽऽवसेणं, नट्टविवेगेण असुहलेसेणं । जं कलुसियं चरित्तं, तं सइ आलोयणिजं तु ॥५०६६॥
 एवं तवम्मि अणमण—माऽऽइपयारेहि' वज्झरूवम्मि । अब्भिंतरम्मि वि तहा, पायच्छित्ताऽऽभेगहि' ॥५०६७॥
 सत्तीसवभावम्मि वि, जमज्जायरणं कयं पमाणं । सो होइ अईयारो, आलोएयव्वओ नियमा ॥५०६८॥
 विरिए वि हु अइयारं, सपरक्कमगोवणेण किच्चेसु । सिवगइनिवंधणेसु, आलोएयव्वयं जाण ॥५०६९॥
 रागदोसकसाओ—वसगइंदियपरिसहडेण । जं दुहु वट्ठिय तं पि, संममाऽऽलोइयव्वं ति ॥५०७०॥
 मंदाज्वधारणत्तेण, जे य नो सुमरणापहे ठंति । असहस्स तस्स ओहेण, ते वि आलोइयव्वा उ ॥५०७१॥
 एवं विचित्तभेयं, आलोएयव्वयं तु निदिट्ठं । जह सा दवावियव्वा, गुरुणा तह संपयं वोच्छं ॥५०७२॥

पुव्वुत्तो चेव गुरु, णवरं जो तत्थ होइ आगमिओ । पडिवज्झिहि त्ति नाउं, पग्गुडे सारणं कुणइ ॥५०७३॥
 जो पुण नो पडिवज्झइ, सुट्ठुवि जत्तेण सासिओ तं तु । नो सारेइ भयवं, जम्हा सो सारणवसेण ॥५०७४॥
 गच्छं पि परिचाज्जा, गुणगणपरिमंडियं तु लज्जाए । अहवा होज्ज गिहत्यो, मिच्छत्तं वा वि गच्छेज्जा ॥५०७५॥
 गुणदोसे सुणिज्जणं, इच्छइ आलोयणं पुणो पच्छा । चोएइ देसकाले, सम्मं पडिवज्झिही जम्मि ॥५०७६॥
 एगंतेण अजोगं, सुणिज्जणं अहव नो पडिच्छेइ । तह जह से न वि जायइ, सुहुमं पि अपत्तियं किं पि ॥५०७७॥
 इयरे य सुयाऽऽया, आलोयावेत्ति ते पुण तिवुत्तो । सरिसट्थअपलिउं चिं, आगाराऽऽइहिं नाऊण ॥५०७८॥
 आगारेहिं सरेहिं, पुव्वाज्वरवाहयाहिं य गिराहिं । पलिउं चिस्स सरुवं, कुसला पाएण जाणंति ॥५०७९॥
 जो सम्मं नाऽऽलोए, तस्सऽणुसट्ठिं पुणो पजुंजति । तह वि हु अठायमाणे, कारणओ नवरि पडिसेहो ॥५०८०॥
 आह न छउमत्थेणं, पडिच्छियन्वे वि वियडणा नेय । दायब्बं पच्छित्तं, नाणस्स अभावओ सम्मं ॥५०८१॥
 परिणामहेउकम्मं, न य नज्जइ कस्स केरिसो सो य । निच्छयओ अन्नाए, तम्मि य कम्मं पि तेण समं ॥५०८२॥
 भन्नइ जह छउमत्थो वि, आगमे कयपरिस्समो वेज्जो । दिट्ठकिरिओ य रोगं, अवणेइ तहेव एसो वि ॥५०८३॥
 इय जह दवावियन्वा, गुरुणा आलोयण त्ति तह भणिया । पच्छित्तदारमेत्तो, समासओ संपवक्खामि ॥५०८४॥
 दसविहपायच्छित्तं, आलोयणमाऽऽयं सुणेयब्बं । जो तत्थ जेण सुज्झइ, अह्यारो तं तदऽरिहं तु ॥५०८५॥
 आलोयेणेण सुज्झइ, अह्यारो को वि को वि पडिकमणे । मिस्सेण को वि ता जाव, को वि पारं चिणं ति ॥५०८६॥

पच्छिन्ताइं चरेंतस्स, सुद्धचित्तस्स अप्पमायाओ । जायइ पावविमुद्धी, भुज्जो तदऽकरणसच्चस्स ॥५०८७॥
 तम्हा वज्झऽब्भन्तर-करणसमग्गेण धम्मिण्णेह । निच्चं चिय होयव्वं, न अब्भहागाहजुत्तेण ॥५०८८॥
 पच्छित्तदारसेवं, कमपत्तं वन्नियं समासेण । फलदारमऽओ वोच्छं, चोएइ य चोयगो तत्थ ॥५०८९॥
 आलोयणाए पुव्वं, जे चेव गुणा पवन्निया इहं । तयऽण्तरभावाओ, ते चेव फलं किमेण्ण ? ॥५०९०॥
 भन्नइ न एत्थ दोसो, ते चेवाऽण्तरं फलं किंतु । इहं परंपरफलं, पडुच्च दारस्सुवन्नासो ॥५०९१॥
 तं पुण इमीए भणियं, जिणेहिं जियरागदोसमोहेहिं । मोक्खो सारीरेयर-दुक्खक्खयओ सयासोकूलो ॥५०९२॥
 सम्भत्तनाणचरणा, तवो य जं मोक्खवहेयवो भणियो । सइ चरणम्मि य नियमा, हवंति सम्भत्तनाणाइं ॥५०९३॥
 तस्स य पमायदोसा, मालिन्नमुवागयस्स संतस्स । भवसयसहस्समहणी, कीरइ सोही इमाए उ ॥५०९४॥
 सुद्धचरणो य साह, जयमाणो अप्पमायवं धीरो । खविज्जण कम्मसेसं, अचिरा वरक्खलमुवेइ ॥५०९५॥
 संपत्तक्खेली पुण, तेणेव भवेण नीरओ भयवं । असुरसुरमणुयमहिओ, उवेइ मोक्खं सयासोकूलं ॥५०९६॥
 एवं पच्छित्तफलं, लेसुइसेण किंपि उवइइ । तन्भणणा पुण भणियं, पत्थुयमाऽल्लोयणविहाणं ॥५०९७॥
 एयं च सम्भमऽवगम्भ, खवग ! परिचत्तअत्तरउक्कोसो । उक्कोसं आराहण-विहाणमऽमिलसिउकामो सो ॥५०९८॥
 ठाणाऽऽइसु अइयारं, अणुमेत्तं पि हु समुद्धसु धीर ! । अकयण्डियारो विस-ल्लो वि मारेइ गियमेण ॥५०९९॥

१ नीरजाः = कर्मकुशलाः । २ उक्कोसो = उत्कर्षः = अहङ्कारः ।

॥५१००॥

थेवो वि हु अइयासो, पायं जं होइ बहुअणिठफलो । एत्थं पुण आहरणं, विन्नेयं सूरतेयनिवो

तहाहि—

॥५१०१॥

पउमावईए पुरीए, विविहड्छेरयनिवासभूयाए । राया अहेसि नामेण, विस्सुओ सूरतेओ त्ति

॥५१०२॥

निक्कवडपेमधरणी, नामेणं धारणी उ से भज्जा । तीए समं नरवइणो, विसयसुहं भुंजमाणस्स

॥५१०३॥

उच्चियससयाड्णुरूवं, जणवयकज्जं च चिंतयंतस्स । धम्मड्त्थं पि हु परिभा—विरस्स वच्चंति दियहाइं

॥५१०४॥

अह एगम्मि अवसरे, सुयसागरपारगो जयपसिद्धो । पुरवहिया उज्जाणे, एगो सरी समोसरिओ

॥५१०५॥

तस्साड्गमणं सोउं, राया पुरिपवरलोयपरियरियो । करिंकराड्धिरूढो, सिरोवरिं धरियसियछत्तो

॥५१०६॥

पासट्ठियतरुणीयण—करचालियचारुचामरूपीलो । सहरिसपुपरिसप्पिर—मागहगिजंतगुणनिवहो

॥५१०७॥

अरिहंतधम्मसवणड्त्थ—माड्गओ तम्मि चेव उज्जाणे । नमिउं च सूरिचरणे, उच्चियएसम्मि आसीणो

॥५१०८॥

अह सुणिवइणा नाज्जण, जोगगयं सजलमेहगहीराए । वाणीए सुद्धसद्धम्म—देसणा काउमाड्गद्धा

जहा—

परियट्ठिज्जण जीवा, सुचिरं भवसायरे अपारम्मि । कहकहवि कम्मलह्रय—त्तणेण पावे'ति मणुयत्तं ॥५१०९॥

पत्ते वि तम्मि हीण—त्तणेण खेत्तस्स हो'ति निद्धम्मा । पवरे' वि तम्मि जाती—कुलवियला किं पकुव्वंति ॥५११०॥

उत्तमजाइकुला वि हु, रूवाड्जोगाड्गगुणगणविउत्ता । न खमंति किं'पि काउं, छायापुसिस्स ज्व सुहमड्त्थं ॥५१११॥

रूचाऽऽगोऽईहिं पि, संगया थोऽआउयत्तेण । नेवाऽवत्थाणं पा-उणंति जलवुवुय ज्व चिरं ॥५११२॥
 सुचिराऽऽउणो वि बुद्धी-सवणोगहविरहिया हियऽत्थेसु । विमुहा के वि हु मूढा, अच्चं तं विसमसरविहुरा ॥५११३॥
 तत्तोवएसयं सुह-गुरुं पि वेरिं व दुज्जज्जणं व । मन्नं ता विसएसु, अणवरयं पि हु पयहुंति ॥५११४॥
 ते य तह संपयट्ठा, विविद्वाहिं आवयाहिं पयिरिया । मरणमुवेति अवंति-निवो ज्व विहलियमणुस्सभवा ॥५११५॥
 अन्ने पुण कुसलमईए, गुणियविसयत्थसोक्खविमुणत्ता । नरसुंदरो ज्व ददधम्म-वद्धलक्खा लहुं होन्ति ॥५११६॥
 अहं सूरतेरन्ना, विम्बियहियएण पुच्छियं भंते ! । कोऽयमज्वंतीनाहो, को वा नरसुंदरो एसो ॥५११७॥
 गुरुणा भणियं नवर !, कहेमि सम्मं तुमं निसामेसु । धरणियलमंडणाए, नयरीए तामलिचीए ॥५११८॥
 कोवम्मि जमो किंतीए, अज्जुणो सुयजुयम्मि बलभट्ठो । एगो वि अणेगो इव, राया नरसुंदरो आसि ॥५११९॥
 अप्पडिमरूवकलिया, रू व लच्छि ज्व पवरलायन्ना । भङ्गी वंधुमई से, अहेसि ददनेहपडिन्नद्धा ॥५१२०॥
 सा य विसालापुर्निनायेणेण, रन्ना अंधंतिनाहेण । परमेण आयरंणं, पयिणीया पत्थणापुब्बं ॥५१२१॥
 ता सो तीए वाढं, अणुरत्तो मज्जपाणवभणे य । आसत्तो अणवरयं, दिवसाइं गमेउमाऽऽरद्धो ॥५१२२॥
 तस्स उ पमायदोसा, रज्जे रंहु य सीयमाणम्मि । पयइपहाणज्जोहिं, सच्चिव्हि य मंतिउं सम्मं ॥५१२३॥
 तण्णुत्तो रज्जम्मि, ठविओ सो पुण निसाए पासुत्तो । पउरं पाइय मइरं, देवीए समं नियनरेहिं ॥५१२४॥
 पल्लं कंठिओ संकेइएहिं, नेउण उज्झिओ रन्ने । हरिहरिणिकोलसदल-भिच्छभल्लुं किंवहुलम्मि ॥५१२५॥

वद्धो य उत्तरिज्जे, लेहोऽ-णाऽऽगमणस्यगो तस्स । अह पच्चसो उवलद्ध-चैयणो ववगयमओ य
 पासाइं जा पलोयइ, राया ता वत्थअंचलनिवद्धं । लेहं दहुं तं वा-इउं च विन्नायपरमत्थो
 भालयलवडियभिउडी, कोववसाऽऽयंविरेऽच्छिविच्छोहो । दमणऽगदइउडो, इय भज्जं भणिउमाऽऽद्धत्तो
 ओ ! पेच्छ पेच्छ पावाण, मत्तिसामंतभिच्चपमुहाण । निच्चं कओययाराण, निच्चं दिज्जंतदाणाणं
 निच्चमऽपुब्बाऽपुब्ब-प्पसायविफारियऽप्पसिद्धीणं । अवरहे वि हु निच्चं, सपणयदिड्डीए दिट्ठाण
 अविभिन्नरहस्साणं, संसइयऽत्थेसु पुच्छणिजाणं । नियकुलकमाऽणुरूवं, एवंविहचेट्ठियं सुयणु !
 मन्ने सयमेव मुहम्मि, मच्चुणो पविसिउं समीहंति । ते पावा कहमिहरा, सामिदोहे मई होजा
 ता तम्मुंडाई खंडिज्जण, महिमंडलं अहं इन्हिं । मंडेमि निसिचरे वि हु, तदीयपिसिएण पोसेमि
 तल्लोहिण तण्हं, अवणेमि य पूयणासमूहस्स । कीणासस्स व कुवियस्स, मज्झ किमऽसज्जमिह सुयणु !
 एमाऽऽ जंपमाणो, अविभावियनियदेव्वपरिणामो । राया वंधुमईए, विन्नत्तो मंजुलगिराए
 देव ! पसीयसु संपइ, मुंचसु कोवं न एस पत्थावो । समओचियं हि सव्वं, कीरंतं चहुणं होइ
 तुममऽसहाओ पब्भट्ठ-लट्ठरज्जो विरत्तपयई य । कह नाह ! इन्हि सत्तूण, विप्पियं काउमुच्छहसि
 ता उसुगत्तमुज्झसु, वच्चाओ तामलिचिनयरीए । पेच्छामो दइणयं, तत्थ य नरमुंदरनरेंदं
 पडिवन्नमिमं रन्ना, कमेण गंतुं च संपयइइ । पत्ताणि य सामंतै, नयरीए तामलिचीए

॥५१२६॥

॥५१२७॥

॥५१२८॥

॥५१२९॥

॥५१३०॥

॥५१३१॥

॥५१३२॥

॥५१३३॥

॥५१३४॥

॥५१३५॥

॥५१३६॥

॥५१३७॥

॥५१३८॥

॥५१३९॥

अह देवीए भणियं, नरवर ! तुममेतथ ठाहि उजाणे । अहमऽवि कहेमि गंतूण, भाउणो तुज्झ आगमणं ॥५१४०॥
 जेणं सो हरिकरिओह-संदणुहामनिययग्घीए । आगंतूणाऽभिमुहो, तुमं पवेसेइ नयरीए ॥५१४१॥
 एवं होउ चि निवेण, जंपिए सा गया नरेंदहरं । सीहासणे निसन्नो, दिट्ठो नरसुंदरो य तहिं ॥५१४२॥
 अवितक्कियमाऽगमणं, दट्ठुं तेणाऽवि विग्घियसेणं । उचियपडिवित्तिपुब्बं, पुट्ठा सव्वं पि वुत्तंतं ॥५१४३॥
 सिट्ठो य तीए ता जात्र, असुगट्ठाणम्मि चिट्ठुं निवो चि । तो सो सव्विइहीए, तदऽभिमुहं पट्ठिओ झत्ति ॥५१४४॥
 सो पुण अवंतिनाहो, तव्वेलं दट्ठुहाए संतत्तो । वालुकिक्कळयम्मि, चिब्बिडिगाभद्धखणनिमित्तं ॥५१४५॥
 चोरो व्व अवहारेण, पविसमाणो उ कच्छगनरेण । मग्गपएसे पहओ, जट्ठीए निरऽणुकंपेण ॥५१४६॥
 अह घोरायावसनहु-चेयणो वत्तिणीविईणंऽतो । कट्ठघडिओ व्व पडिओ, निच्चेट्ठो धरणिवट्ठम्मि ॥५१४७॥
 एत्थंऽतरम्मि नरसु-दरो निवो विजयरहवराऽरूढो । तस्साऽवलोयणऽत्थं, पत्तो तम्मि पएसम्मि ॥५१४८॥
 नवरं तरलतुंगम-खुरप्पहारुक्खण्हिं रेणुहिं । तिमिरभरऽकंतं पिव, तव्वेलं नहयलं लायं ॥५१४९॥
 अवलोयणविरहेण य, निवरहतिकूखजगच्छकाराए । तह निवडियस्स कंटो, दुहाकओ अवंतिनाहस्स ॥५१५०॥
 अह पुव्वुवदिट्ठं ठाणगम्मि, भइणीविति अपेच्छंतो । राया वंधुमईए, वित्तंमिमं कहावेइ ॥५१५१॥
 हा हा दिव्व ! किमेयं ? ति, संसमुब्भंततरलतारऽच्छी । वंधुगिरं वंधुमती, सुणिउण समागया झत्ति ॥५१५२॥

तो अवलोक्यतीए, सुनिउणदिट्ठीए नट्टुरयणं व । तमज्जत्थं संपत्तो, कहकहवि हु तीए सो दिट्ठो ॥५१५३॥
दट्ठं च नट्टजीयं, तं मोगगराचूरिय व्व दुक्खत्ता । मुच्छानिमीलियज्जली, झडत्ति धरणीयले पड्डिया ॥५१५४॥
पासपरिवत्तिपरियण-कयसिसिरुयारविगयमुच्छा य । पम्मुक्कदीहपोक्कं, विलविउमेवं समारद्धा ॥५१५५॥
हा हा अवतिनवर !, निरुवमविक्रमनिदाण ! पावेण । एवंविहं अवत्थं, केणाज्जजेण नीओ सि ॥५१५६॥
हा पाणनाह ! तुमए, सग्गोवगयम्मि मह अपुत्ताए । अज्ज वि य जीवियन्वे, चिज्जइ नाज्जलंणं किं पि ॥५१५७॥
हयदिव्व ! किं न तुट्ठो, रज्जज्वहारेण देसचाएण । सुहिज्जणविओयणेण य, जमेयमडवि ववसिओ पाव ! ॥५१५८॥
हे हियय ! दीण ! निग्घिण !, अणज्ज ! वज्जेण किमडसि निम्मवियं ? ।

जं न विलिज्जसि अज्ज वि, पियविरहुयासतवियं पि ॥ ॥५१५९॥
सा रायसिरी सो भय-नमंतसामंतमंडलो सामी । तमज्जन्नकामिणीज्जण-कमणीयं तस्स मइ पेम्मं ॥५१६०॥
तं आणिस्सरियं सयल-लोयसाहारणं धणं विट्ठी ! । नट्ठं एक्कए चिय, सव्वं गंधच्चनयरं व ॥५१६१॥
आणंदसंदिसुंदर-मुट्ठं दुमज्वलेइउं च देवस्स । कहमिनिहं पेच्छिस्सं, थुडुं कियाइं खलु मुहाइं ॥५१६२॥
कह वा देवपसाएण, विविदकीलादिं कीलिज्जणिनिहं । रुद्धपयारा रिउगे-हिणि व्व वसिहं परमिहम्मि ॥५१६३॥
एमाज्ज विलवमाणी, करताडणदलियपीणथणवट्ठा । विलुलियकुंतलमुयउत्त-रिज्जपरिगलियवलया य ॥५१६४॥

अपाणं सुचिरं झरिऊणं, तं किंपि सोगसंभारं । हिययग्गि उव्वहंती, नरसुंदराइणा बहुसो ॥५१६५॥
 वारिज्जंती वि बहु-प्पयारवयणेहिं भत्तुणा समगं । जालाऽऽउलम्मि जलणम्मि, निवडिया सा पयंगि व्व ॥५१६६॥
 अह संवेगोवगओ, राया नरसुंदरो विचिंतेइ । अविचिंतणीयरूवा, धिद्धो एसा भवस्स ठिइ ॥५१६७॥
 जत्थ सुही वि हु दुहिओ, निवो वि रोगो सुमिचमऽवि सत्तू । संपत्ती वि विवत्ती, परिणमइ निमेसमिच्चे वि ॥५१६८॥
 कहमऽहुण च्चिय तीए, चिरकालाओ समागमो जाओ । कहमिन्हिं पि विओगो, धिरट्थु संसारवासस्स ॥५१६९॥
 मन्ने करिकवसुरिंदचाव-तडिचावलेण निम्मवियं । वत्थु समत्थं एत्थं, तेणं खणदिट्ठनट्ठं तं ॥५१७०॥
 एवंविहे य कहमिह, खणमऽवि निवसंति मुणियपरमत्था । वीसत्था सगिहेसु, अहह ! महा धिड्ढिमा तेसिं ॥५१७१॥
 इय संसारविरत्तो, स महासत्तो सुयं निययरज्जे । ठविऊण कयाऽणसणो, सुहम्मि भावम्मि वट्ठंतो ॥५१७२॥
 सव्वन्नुसामणम्मि, बहुमाणमऽपुव्वमुव्वहंतो य । मरिऊण वंभलोए, भासुररूवो सुरो जाओ ॥५१७३॥
 तत्तो य उत्तरोत्तर-विसोहिवमओ स कइ वि भवगहणे । नरसुरसिरिमऽणभविउं, परमसुहं सिवपयं पत्तो ॥५१७४॥
 एवमऽवंतीवइणो, रत्नो नरसुंदरस्स वि य चरियं । जं पुच्छियमाऽऽसि तए, नरवर ! तमऽसेसमऽवि सिइं ॥५१७५॥
 सोचा य इमं पडिवक्ख-पक्खनिक्खित्तवअसुहकायव्वो । तह कह वि पयइसु स्सर-तेय ! जह स्सरतेओ सि ॥५१७६॥
 एवं गुरुणा कहिए, राया परमुल्लसन्तसंवेगो । देवीए धारिणीए, सह पव्वइओ गुरुसमीवे ॥५१७७॥
 अहिगयमुत्तऽत्थाण य, पइदिणवड्ढंतमुद्धभावाण । अइआरकलंकविमुक्क-साहुकिरिआरइपरण ॥५१७८॥

छट्टुड्डमाऽऽङ्गिण्डुर - तवोविहाणेक्कचद्धलक्खवाणं । दोणहं पि तेसि अपमत्त-याए वोले'ति दियहाइं ॥५१७९॥
अह अणया कयाई, स महप्पा विविहदूरेसेसु । विहरित्ता संपत्तो, नयरम्मि हत्थिणागपुरे ॥५१८०॥
धीपसुपंडगरहिए, ठिओ य एगस्स गहवइस्स वरे । ओगहमड्णजाणाविय, वासावासस्स करणत्थं ॥५१८१॥
सा वि हु अज्जा कहमडवि, विहरंती तत्थ चेव नयरम्मि । वासाकालं काउं, वुत्था उचियप्पएसम्मि ॥५१८२॥
तेसि' च समणधम्मं, पालिंताणं विसुद्धचित्ताणं । जो वित्तंतो जाओ, तत्थ पुरे तं णिसामेह ॥५१८३॥
नियधणावित्थरनिजिय-कुवेरविहवस्स विन्हुनामस्स । इभस्स सुओ दत्तो त्ति, विस्सुओ मयणपडिरूवो ॥५१८४॥
नीसेसकलाकुसलो, विविहविलासाऽऽलओ विमलसीलो । विसवयस्साऽणुगओ, नडपेच्छणयं गओ दड्हु ॥५१८५॥
तत्थ य विसट्टकंदोड्ड-दीहरड्छी रइ व्व पच्चक्खा । दिट्ठा नडस्स धूया, तदुवारि रागो य से जाओ ॥५१८६॥
तव्वेलं चिय अविआरिज्ण, आकम्मकालियकलंकं । निययकुलस्स स दूरं, उज्झियलओ गिहे गंतुं ॥५१८७॥
तं चेव सुमरमाणो, जोगि व्व निरुद्धसेसवावारो । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, घरेगदेसे ठिओ विजणे ॥५१८८॥
आपुच्छिओ य पिउणा, वच्छ ! किमेवं तुमं अयंडे वि । करचरणंचपिओ चंप-गो व्व नज्जसि सिरीसुक्को ॥५१८९॥
किं रोसवसा किं वाऽ-वमाणओ किंव कहिंवि पडिवंधा । एवं वड्डसि पुत्तय !, कहेसु जा तदुचियं कुणिमो ॥५१९०॥
दत्तेण जंपियं ताय !, किंपि न सुणेमि कारणं सम्मं । नवरं अन्नाणं अणु-भवामि पीलिज्जमाणं व ॥५१९१॥
तो आदन्नो सेट्ठी, कया य तप्पस्समणे वहुवाया । न य थेवो वि हु जाओ, पडियारो अह वयस्सेहिं ॥५१९२॥

पेच्छणयदिदुनडधूय-पेहणुप्पन्नरागनुत्तो । सिद्धो सेट्ठिस्स तओ, सो चित्तेउं समाहत्तो ॥५१९३॥
 अहह कुलीनत्तग्गिंमिं वि, पडिरुल्लणपरग्गिंमिं सुंदरविवेगे । पमवन्ते वि स उल्लसइ, को वि जीवस्स उम्माओ ॥५१९४॥
 जेण न गणेइ गुरुणो, न लोयलज्जं न धम्मविद्धं स । नो किञ्चित्तिं नो बंधुं, नो दुग्गइपडणपडिघायं ॥५१९५॥
 ता किं करेमि एवं, ठियस्स एयस्स मूढहिययस्स । नडत्थि स को वि उवाओ, जो लोयदुग्गस्स अवरुद्धो ॥५१९६॥
 तह वि हु सुकुलपसूयाउ, कन्नगाउ मणोहरंज्गीउ । दंसेमि इमस्स मणो, जइ पुण विरमइ कहवि तत्तो ॥५१९७॥
 एवं विभावज्जणं, निंदसिओ कन्नगाज्जणो तस्स । नडधूयाहरियमणो, खिवइ न सो तत्थ चक्रूखुं पि ॥५१९८॥
 तो अचिकिञ्छो त्ति विभा-विज्जण सो सेट्ठिणा कओ सिट्ठिलो । उज्झियलज्जेण तओ, तेणं दाउं नडाण धणं ॥५१९९॥
 परिणीया सा कन्ना, अहह ! अकज्जं कयं ति नयरे य । सव्वत्थ वि वित्थरिओ, लोयज्जवाओ अपडिघाओ ॥५२००॥
 जणसुहपरंपराए, सोज्जण इमं च ईसि रागवसा । जंपेइ सस्तेओ, सविम्हयं नत्थि रागस्स ॥५२०१॥
 नूणमज्जज्जं किञ्चिवि, कहमिहरा पवरकूलपसूओ वि । एवंविहं अकज्जं, काउं ववसेज्ज स वरागो ॥५२०२॥
 तीए वि साहुणीए, वंदणवडियाए आगयाए तहिं । वित्तंतमिमं सोच्चा, भणियं ईसिं पओसवसा ॥५२०३॥
 भो ! होउ हीणज्जणसंकहाए, नियकज्जसाहणे जयह । मयणवसाणमडकिच्चं, सुलहं चिय किमिह वयणिज्जं ॥५२०४॥
 इय संकहाए सुणिणो, सुहुमो रागो तवस्सिणीए वि । सुहुमपओसो जाओ, पमायओ तं च गुरूमूले ॥५२०५॥
 सम्ममज्जालोइत्ता, तव्वसओ नीयभोगयसुवचिणिउं । पज्जंतम्मि मयाइं, काऊणं अणसणविहाणं ॥५२०६॥

उववन्नाणि य देवत्तणेण, सोहम्मदेवलोयमि । घुसिणवणसारनिव्वर-सोरभयव्वभारभरियम्मि ॥५२०७॥
 उव्वंभुज्जिज्जण तत्थ य, पंचपयाराइं विसयसोकूखाइं । सो सूरतेयजीवो, चव्विज्जणं इव्वभवणियगिहे ॥५२०८॥
 पुत्तत्तेणुववन्नो, देवी वि हु लंखगस्स गेहम्मि । भयत्तेणुववन्ना, कयं च दोहि वि कलागहणं ॥५२०९॥
 पत्ताणि य तारुणं, न य कहमडवि तस्स जुव्वध्वगम्मि । उण्णज्जइ रागमई, तीए वि हु पुरिसवगम्मि ॥५२१०॥
 एवं च तेसि वच्चंतयम्मि, कालम्मि एगया कहवि । तुडिजोगा संजोगो, जाओ अच्चंतरागो य ॥५२११॥
 दत्तेण व तेण तओ, मयणहुयासणतविज्जमाणेण । वारिज्जेतेण चि जणणि - जणगपमुहेहिं सयणेहिं ॥५२१२॥
 नडभूरिदाणपुव्वं, उव्वूढा सा विमुक्कलज्जेण । उज्झियगिहो य अह सो, नडेहिं सह भमिउमाऽऽहत्तो ॥५२१३॥
 सुचिरं च दूरेदंसंतरेसु, भयिरस्स कहवि से जायं । मुणिदंसणमीहाऽपोह-भावओ जाइसरणं च ॥५२१४॥
 अह सुमरियपुव्वभवो, स महप्पा उज्झिउं विसयसंगं । पव्वज्जं पडिवन्नो, पत्तो अंते य देवत्तं ॥५२१५॥
 इय अकयपडिविहाणं, अइयारं थोयमडवि मुणेज्जण । कुसलपडिखलणपडुयं, परिणतिकडुयं च कुसलमई ॥५२१६॥
 पुव्वपवंचियविहिणा, तह कहवि हु कुणइ अत्तणो सोहिं । जह सुक्कज्झाणऽग्गीए, दइहनीसेसकम्मवणो ॥५२१७॥
 लोयऽज्जगमत्थयमणी, सिद्धो बुद्धो निरंज्जणो । सव्वन्नू सव्वदरिसी य, अणंतमुहवीरिओ ॥५२१८॥
 अकूखओ निरुजो निच्चो, कळाणी मंगलाऽऽलओ । अपुणव्वू सिंव ठाणं, उवेइ अपुणाऽऽगमं ॥५२१९॥
 एवं पवयणसायर-पारगओ सो चरित्तसोहीए । पायच्छित्तविहन्नू, कुणइ विसुद्धं तयं खवगं ॥५२२०॥

एयारिसस्स गणिणो, असइ उवज्झायमाऽऽपामूले । सोहेज्जा अप्पाणं, खवगो आराहणाकंखी
 पडिसेवणाऽइयारा, जइ वीसरिया कहिं पि होजाहि । सल्लुद्धरणनिमित्तं, तव्विसए इय भणेयव्वं
 जं मे जाणंति जिणा, अवराहा जेसु जेसु ठाणेषु । ते हं आलोएमि, उवट्ठिओ सव्वभावेणं
 एवं आलोइंतो, गारवरहिओ विसुद्धपरिणामो । विस्सुमारियाऽवराहु-त्थपावपसरं पि पडिहणइ
 इय पावकलिलजलविबभमाए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुछाए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे आलो-यणाविहाणं पढमदारं
 पुव्वुदंसियविहिणा, कयसोही पि हु न जं विणा खवगो । पावइ समाहिमज्ज तं, सेजादारं परूवेमि
 सेजा भन्नइ वसही, तं पुण खरक्कम्मियाण चोरण । वेसाण मच्छंवाण, लोद्धयाऽऽईण पावाण
 हिंसग-असब्भभासग-कीवाणं कामुयाऽऽइयाणं च । लोयाण ण पाडिसे, नो पडिगाहेज्ज खवगकए
 मा असमंजससदाऽऽइयाण, सवणाऽऽज्जा उ खवगस्स । एवंविहसेज्जाए, होज्ज समाहीए वाघाओ
 कुच्छियंसंसगीए, भावियमइणो वि भावपरियत्तो । संपज्जइ एत्तो चिय, पडिसिद्धा पावसंसगी
 असुहसुहसंगवसओ, दीसंति य पयडमेव दोसगुणा । तेरिक्खजोणियाण वि, गिरिसुयजुयलं इहं नायं
 विंशमहागिरिपरिसर-सरंतसरियासहस्सरमणिज्जा । कुलेव विडवरुद्धा, अडवी कायंवरी अत्थि

नि'वं'ऽवजं'वुजं'वीर—सालअंकोह्वेषुसेलुया । सल्लइमोयइनालुय—वउलपलामा करं'जा य ॥५२३४॥
पुं'नागनागसीवन्नि—सत्तवन्नपमुकूखरुकूखगणा । रेहंति जत्थ मंसल — परिमलकुसुमेहि' संछन्ना ॥५२३५॥
तत्थ य दीहरवडविडवि—क्रोडरे सइगा सुगे दोणि । अविणइलइदेहे, समुच्चियसमयम्मि उ पसूया ॥५२३६॥
पकूखाऽनिलपइदिणचूणि—दाणओ वडिइया य ते तीए । थेवोवलद्धनहगम—सामत्था अवरदियहम्मि ॥५२३७॥
चावह्छयाए तत्तो, उड्डित्ता जाव गंतुसाऽऽरद्धा । दुव्वलपकूखत्तणओ, ता पडिया अद्धमग्गम्मि ॥५२३८॥
तदेसमाऽऽगएहि', अह एगो तेसि तावसेहि' सह । नीओ आवासम्मि, इयरो भिह्छेहि' पल्लीए ॥५२३९॥
“ हण छिंदं भिंदं मंसं, अससु लहु' लोहिदं पित्र इमस्स ” । इच्चाऽऽइदुइवयणाइ', भिल्लपल्लीठिओ कीरो ॥५२४०॥
पइखणमऽविरामं चिय, सुणमाणो तम्मणो दहं जाओ । इयरो य तावसाणं, करुणारसियं'स्तकरुणाण ॥५२४१॥
“ मा मा मारह जीवे, कुणह दयं पंथियाऽऽणो दुहिए । अणुकंपह ” इच्चाऽऽइ—वयणेहि' भाविओ चाहं ॥५२४२॥
एवं वच्चं'तं'ग्गि, काले एग्गिम अवसरे राया । नामेण कणगंकेऊ, वंसंतपुरनयरत्थव्वो ॥५२४३॥
विवरीयसिक्खतुरेणेण, सिग्घवेणेण अवहडो इंतो । भिल्लसुएणं तरुसिहर—संठिएणं कहवि दिट्ठो ॥५२४४॥
अह पावभावणाभाविण, तेणं पयंपियं “ रे । रे । भिह्छा ! धावह गेण्हह, सिग्घमिमं नरवइ' जंतं ॥५२४५॥
एयस्स दिव्वमणिक्काग—रयणाऽलंकारमऽवहरह तुरियं । इहरा पेच्छंताण 'वि, तुम्हाण पलायणे लुगो ” ॥५२४६॥
देसम्मि जत्थ विहगा वि, एरिसा दूरओ स मोत्तव्वो । इइ चिन्तिऊण राया सिग्घं तत्तो अवकंतो ॥५२४७॥

पत्तो य तावसाऽऽसम-समीवदेसम्मि कहवि तुडिजोगा ! इयरसुणेणं दड्डुण, महुरवाणीए तो भणियं ॥५२४८॥
 हंहे तावसमुणिणा !, तुरंगहरिओ नराऽहिवो एसो । एइ चउगाऽऽसमगुरू, ता कुणह इमस्स पडिवत्ति ॥५२४९॥
 तव्वयेणेण य सव्वाऽऽ-येरेण निययाऽऽसमम्मि नरनाहो । नेऊण तावसेहिं, उवयरिओ भोयणाऽऽईहिं ॥५२५०॥
 अह वीसत्थसरीरो, विम्हइयमणो निवो सुगं भणइ । तुल्लम्मि वि तिरियच्चं, विसरिससीलत्तणं किं भे ॥५२५१॥
 जेणं स भिच्छपल्ली-सुगो तहां निट्ठं पयंपेइ । तुममऽवि एवं मंजुल-गिराए उल्लवसि हियमेव ॥५२५२॥
 ताहे सुगेण सिट्ठं, एगा उणणी पिया वि एक्को य । मस तस्स य नवंर सो, नीओ पल्लीए भिच्छेहिं ॥५२५३॥
 अहमऽवि सुणीहिं नियनिय-संसग्गसपुब्भवा य गुणदोसा । संजाया अम्हाणं, पयडं तुमए वि दिट्ठमिमं ॥५२५४॥
 एवं जइ तिरियाणं वि, संसग्गिवसेण दोसगुणसिद्धी । लोयम्मि वि सुपसिद्धा, ता न कहं तवेण किसियस्स ॥५२५५॥
 दुरऽणुचसुत्तिमं, पसाहिउं उज्जयस्स खवगस्स । दुट्ठजणपाडिवेसेण, होज्ज सज्झाणविग्घाऽऽई ॥५२५६॥
 सुट्ठु वि समी वि सुट्ठु वि, दमी वि सुट्ठु वि पणहुमाणो वि । किं चोज्जं कउसिज्जइ, कुसीलजणसन्निहाणेण ॥५२५७॥
 कलहो बोलो ज्ञा, वामोहो संकरो ममत्तं च । ज्ञाणऽज्झयणविघाओ, नऽत्थि विविचाए वसहीए ॥५२५८॥
 तम्हा मणखोहकरो, पंचिदियगोयरो जहिं णऽत्थि । चिट्ठु तत्थ तिगुत्तो, खवगो सुहज्झाणसंजुत्तो ॥५२५९॥
 उग्गमउप्पायणएसणाहिं, सुद्धाए अपरिकम्माए । वसईइ अंससत्ताए, निष्पाहुडियाए सेज्जाए ॥५२६०॥
 धणकुइडे सकवाडे, गामवहिं बालवुइहणजोगे । उज्जाणघरे ठायइ, सेलगुहाए य सुन्नघरे ॥५२६१॥

दो तिन्नि य वसहीओ, लेजा सुहनिगमपवेसाओ । कडचिलिमिणिजुत्ताओ, धम्मकहामंडवजुयाओ ॥५२६२॥
 एगत्य ठवे खवगं, गच्छट्टियसाहुणो य अन्नत्थ । मा होज भोयणरूई, खवगस्साऽऽहारगंधेण ॥५२६३॥
 पाणाऽऽईणि वि तहियं, ठवेज्ज जम्मि निएज्ज नो खवगो । न य अपरिणया मुणिणो, कम्हा नणु भन्गइ निमित्तं ॥५२६४॥
 अममाहियस्स खवगस्स, कहवि मा पेच्छिऊण दिजंतं । असणाऽऽई मुद्धानं, तदुवरि अप्पच्चओ होजा ॥५२६५॥
 चिरभवपंपरापरि—चियत्तणेणाऽवि खवगपोयस्स । आवडइ कहवि विग्घो चि, जेण तेणोस जत्तो चि ॥५२६६॥
 आराहणा महोयहि—तडपत्तस्साऽवि खवगपोयस्स । पाउम्भेज्ज सहसा, खवगस्स महाऽणुभावस्स ॥५२६७॥
 इय धम्मसत्थमत्थयमणीए, संवेगरंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुछाए ॥५२६८॥
 आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे वीयं, भणियं सेज्ज त्ति पडिदारं ॥५२६९॥
 सेज्जाए जहुत्ताए वि, होज्ज संथारंगं विणा न रई । आराहगस्स तम्हा, तद्दारमियाणिं किच्चेमि ॥५२७०॥
 पुब्बं पवंचियाए, सेज्जाए जत्थ क्रिर पएसम्मि । मूसगरयउक्केरस्स, नत्थि थवं पि उद्वणं ॥५२७१॥
 ऊसतुसारोऽईणं, न विणासो न य पईवविज्जणं । न य पवलप्पवणाणं, पाईणपडीणपभिईणं ॥५२७२॥
 न य संवट्ठो वीयाण, सालिपमुहाण नेव हरियाण । नोवद्वणं पि पिपीलि—याऽऽइयाणं तसजियाणं ॥५२७३॥
 अमणुन्नदव्वगंधा—ऽऽइणो य असमाहिकारिणो न जहिं । तत्थ वसभिलुगरहिए, १ हियए खवगस्स पयईए ॥५२७४॥

पुढवीसिलामओ वा, फलहमओ तणमओ य संथारो । कीरइ समाहिहेउं उत्तरसिर अहव पुव्वमुहो ॥५२७५॥
 तत्थ य फासुयदेसे, समे अञ्जसिरे य भूमिसंथारो । अप्पुडियअसंसत्तो, समपट्टिसिलामओ होइ ॥५२७६॥
 निच्छिड्डुगनिकंपो, लहुओ एगंडगिओ य फलहमओ । निस्संधी अप्पोछो, तणसंथारो भवति मउओ ॥५२७७॥
 एसो पुण संथारो, उभओकालपडिलेहणासुद्धो । जुत्तपमाणविरइओ, आरुहियव्वो तिगुत्तेण ॥५२७८॥
 निस्संगयाए लिंगं, भणिया एए वि दव्वसंथारा । सुणियो भावसमाहीए, कारणत्तेण अह तत्थ ॥५२७९॥
 संलीणयाठियड्पो, संवेगगुणडन्निओ य तक्कालं । संथारम्मि निसन्नो, विहरइ संलेहओ धीरो ॥५२८०॥
 अह दढकाढिणत्तणओ, तणसंथाराऽऽएसु खवगस्स । चिट्ठिउमऽपारयंतस्स, होज्ज जइ कह वि असमाही ॥५२८१॥
 ता तत्थ पत्थरिज्जंति, एगदुगमाऽऽइया वि से [कंथा] कप्पा । अववाएणं ता जा, पाचारगत्तूलिमाऽऽई वि ॥५२८२॥
 एवमज्जेगपयारो, वुत्तो दव्वं पडुच्च संथारो । तं चिय अणेगमेयं, जाणसु भावं पुण पडुच्च ॥५२८३॥
 रागं दोसं मोहं, कसायजालं च दूग्घुज्झिंतो । संपत्तपरमपसमो, २आय चिय होइ संथारो ॥५२८४॥
 सावज्जजोगविरओ, संजमसारो तिगुत्तिगुत्तो य । समियड्पा भावजइ, आय चिय होइ संथारो ॥५२८५॥
 निम्ममनिरइंकारो, समतणमणिलिहुकंचणो धणियं । मुणियपरमऽत्थसारो, आय चिय होइ संथारो ॥५२८६॥
 जस्स परे सयणे वा, मित्ते सत्तम्मि अप्पपरविसए । परमसमया हु सो चिय, आया संथारओ नेओ ॥५२८७॥

दो तिन्नि य वसहीओ, लेज्जा सुहनिगमणपवेसाओ । कडचिलिमिणिजुत्ताओ, धम्मकहामंडवजुयाओ ॥५२६२॥
 एगत्य ठवे खवंगं, गच्छट्टियसाहुणो य अन्नत्थ । मा होज्ज भोयणरूई, खवगस्साऽऽहारगंधेण ॥५२६३॥
 पाणाऽऽईणि वि तहियं, ठवेज्ज जम्मि निएज्ज नो खवगो । न य अपरिणया मुणिगो, कम्हा नणु भन्नइ निमित्तं ॥५२६४॥
 अममाहियस्स खवगस्स, कहवि मा पेच्छिऊण दिज्जंतं । असणाऽऽई मुद्धानं, तदुवरि अप्पच्चओ होज्जा ॥५२६५॥
 चिरभवंपरंपरापरि—चियत्तणेणाऽवि कहवि मा गिद्धी । पाउम्भवेज्ज सहसा, खवगस्स महाऽणुभावस्स ॥५२६६॥
 आराहणांमहोयहि—तडपत्तस्साऽवि खवगपोयस्स । आवडइ कहवि विग्घो वि, जेण तेणोस जत्तो त्ति ॥५२६७॥
 इय धम्मसत्थमत्थमणीए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५२६८॥
 आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे वीयं, भणियं सेज्ज त्ति पडिदारं ॥५२६९॥
 सेज्जाए जहुत्ताए वि, होज्ज संथारंगं विणा न रई । आराहगस्स तम्हा, तद्दारमियाणिं क्कित्तेमि ॥५२७०॥
 पुवं पवंचियाए, सेज्जाए जत्थ किर पएसम्मि । मूसगरयउक्केरस्स, नत्थि थेंवं पि उद्वचणं ॥५२७१॥
 ऊसतुसाराऽऽईणं, न विणासो न य पईवविज्जणं । न य पबलप्पवणाणं, पाईणपडीणपभिईणं ॥५२७२॥
 न य संवट्ठो वीयाण, सालिपमुहाण नेव हरियाण । नोवद्वचणं वि पिपीलि—याऽऽइयाणं तसजियाणं ॥५२७३॥
 अमणुन्नदब्बगंधा—ऽऽइणो य असमाहिकारिणो न जहिं । तत्थ घसभिलुगरहिए, १ हियए खवगस्स पयईए ॥५२७४॥

पुढवीसिलामओ वा, फलहमओ तणमओ य संथारो । कीरइ समाहिहेउं उत्तरसिर अहव पुव्वमुहो ॥५२७५॥
 तत्थ य फामुयदेसे, समे अञ्जसिरे य भूमिसंथारो । अप्फुडियअंसत्तो, समपट्टिसिलामओ होइ ॥५२७६॥
 निच्छिहुगनिक्कंपो, लहुओ एणंउगिओ य फलहमओ । निस्संधी १अप्योल्लो, तणसंथारो भवति मउओ ॥५२७७॥
 एसो पुण संथारो, उभओकालपडिलेहणासुद्धो । जुत्तपमाणविइओ, आरुहियव्वो तिगुत्तेण ॥५२७८॥
 निस्संगयाए लिंगं, मणिया एए वि दव्वसंथारा । मुणियो भावसमाहीए, कारणत्तेण अह तत्थ ॥५२७९॥
 संलीण्यायठियडपो, संवेगगुणउन्निओ य तक्कालं । संथारम्मि निस्सन्नो, विहरइ संलेहओ धीरो ॥५२८०॥
 अह दढकढिणत्तणओ, तणसंथाराऽऽइएसु खवगस्स । चिट्ठिउमडपारयंतस्स, होज्ज जइ कह वि असमाही ॥५२८१॥
 ता तत्थ पत्थरिज्जति, एगदुगमाऽऽइया वि से [किंथा] कप्पा । अववाएणं ता जा, पावारगतूलिमाऽऽई वि ॥५२८२॥
 एवमडोमपयारो, बुत्तो दव्वं पडुच्च संथारो । तं चिय अणेगमेयं, जाणसु भावं पुण पडुच्च ॥५२८३॥
 रागं दोसं मोहं, कसायजालं च दूमुज्झितो । संपत्तपरमपसमो, २आय चिय होइ संथारो ॥५२८४॥
 सावज्जजोगविरओ, संजमसारो तिगुत्तिगुत्तो य । समियडप्पा भावजई, आय चिय होइ संथारो ॥५२८५॥
 निम्ममनिरइहंकारो, समतणमणिलेहुंक्कणो धणियं । मुणियपरमड्ठ्यसारो, आय चिय होइ संथारो ॥५२८६॥
 जस्स परे सयणे वा, मित्ते सत्तम्मि अप्पपरविसए । परमसमया हु सो चिय, आया संथागओ नेओ ॥५२८७॥

જસ પિયવિપિયપરે, પરે સમુદ્ધરિસમડહવ અવકરિસં । ન મળો મળયં પિ હુ ભયહ, તસ આયા હુ સંથારો ॥૫૨૮૮॥
 દન્ધે સેતે કાલે, ભાવે પહિવંધવજ્ઞગુજ્ઞુત્તો । સત્તેસુ મેત્તિસારો, આય ધ્વિય હોહ સંથારો ॥૫૨૮૯॥
 સમત્તનાચારિત્ત-લક્ષણા મોકૂલ્લસાહગુણા જે । એત્થં સુ સંથરિજ્ઞંતિ, તેણ આયા હુ સંથારો ॥૫૨૯૦॥
 અનિલ્લાડસવદારો, અપ્પાણં ન ય ધરેહ સારમ્મિ । આરુહહ ય સંથારં, અવિસુદ્ધો તસ સંથારો ॥૫૨૯૧॥
 જો ગારધેહિં મત્તો, નેચ્છહ આલોયણં ગુરુસગારે । આરુહહ ય સંથારં, અવિસુદ્ધો તસ સંથારો ॥૫૨૯૨॥
 જો પુણ પંતઞ્ખૂઓ, કરેહ આલોયણં ગુરુસગારે । આરુહહ ય સંથારં, સુવિસુદ્ધો તસ સંથારો ॥૫૨૯૩॥
 સવ્વવિગહાવિમુક્કો, સત્તભયદ્દાણવિરહિઓ ધીમં । આરુહહ ય સંથારં, સુવિસુદ્ધો તસ સંથારો ॥૫૨૯૪॥
 નવવંભચેરગુત્તો, જુત્તો જો દસવિહે સમણધમ્મે । આરુહહ ય સંથારં, સુવિસુદ્ધો તસ સંથારો ॥૫૨૯૫॥
 અદ્દમયદ્દાણવિસંદુલસસ, નિદ્ધંધસસ લુદ્ધસસ । ઉવસમવિત્તચિત્તસસ, કાહિહ કિમિહ સંથારો ॥૫૨૯૬॥
 રાગી દોસી મોહી, કોહી માળી ય માયવં લોભી । જો સો સંથારથો વિ, નેય સંથારફલભાગી ॥૫૨૯૭॥
 અનિરુદ્ધજોગપસરા, સવ્વંડાં જો અસંદુહડપ્પા ય । પરમથસારરહિઓ, કહ સો સંથારફલભાગી ॥૫૨૯૮॥
 જહ તા ગુણરહિઓ વિ હુ, સંથારથો સમીહણ મોકૂલ્લં । તો પહિયદમગસેવગ-જ્ઞાણ પદમં હવડ મોકૂલ્લો ॥૫૨૯૯॥
 વજ્ઞંતરગુણહીણો, વજ્ઞંતરદોસદૂસિયડપ્પા ય । સંથારથો ન વિ થેવ-મડવિ ફલં લહહ સ વરાઓ ॥૫૩૦૦॥
 વજ્ઞંતરગુણકલિઓ, વજ્ઞંતરદોસદૂરવત્તી ય । સંથારગડ્ડણવવિદ્ધો વિ, હટ્ટફલભાયણં હોહ ॥૫૩૦૧॥

गारवतिगेण रहिआ, तिदंउपरिमोडणे पहियकिची । जो य निराऽऽसंसमणो, सफलो खलु तस्स संथारो ॥५३०२॥
 छक्कायरफूलणऽट्ठा, निविहुचेहो पणहुअट्ठमओ । विसयसुहनिप्पिवासो, जो सो संथारफलभागी ॥५३०३॥
 समणो समाहियमणो, संजमतवनियमजोगजुत्तमणो । सपरकसायपसमणो, जो सो संथारफलभागी ॥५३०४॥
 सुविहियगुणवित्थारं, संथारं जे लहंति सप्पुरिसा । तेहिं जियलोगसारं, रयणाऽऽहरणं कयं होइ ॥५३०५॥
 सव्वंसहत्तसन्नाह—विहियसव्वंजरकूखणो खिपं । समननाणाऽऽइगुणा, मोहमहापहरणवमालो ॥५३०६॥
 अइयारमलविज्जिय—पंचमहव्वयगइंदमाऽऽरूढो । पत्थुयसंथारणं—गणाऽऽवलीविलसमाणो य ॥५३०७॥
 उवसग्गपरीसहसुहउ—उब्भडं पवलक्रमरिउसेणं । निज्जिणिऊणं गेण्हइ, वीरो आराहणपडाणं ॥५३०८॥
 समसत्तभूमिगाए, विसुद्धसद्धमगुणतणेसुं च । पसमफलणे व सुविसुज्झ—माणलेसासिलाए वा ॥५३०९॥
 संथारइ अप्पाणं, काउं संलेहणं परं आया । जम्हा तिगुत्तिगुत्तो, ता सो चिय होइ संथारो ॥५३१०॥

किंच—

न वि कारणं तणमओ, संथारो न वि य कासुया भूमी । अप्पा खलु संथारो, भवति विसुद्धं मरंतस्स ॥५३११॥
 अग्गिम्मि वि उदगम्मि वि, पाणेसु य तह य बीयहरिएसु । तस्स भवे संथारो, तिविहेण वि जो असंभंतो ॥५३१२॥
 अग्गिउदगपाणाऽऽइसु, जहाक्रमेणं भवंति आहरणा । गयसकुमालज्जियसुय—चिलाइपुत्ताऽऽइणो धीरा ॥५३१३॥

तथाहि—

वारवईए नयरीए, अहेसि कन्हो चि पच्छिमो विन्हू । जायवकुलेककेऊ, भरहऽद्ववसुंधरानाहो ॥५३१४॥
 गयसुकुमालो नामेण तस्स, आसी कणीयसो भाया । सो य अणिच्छंतो वि हु, जणणिजणदणपमोकुखेहिं ॥५३१५॥
 सयणेहिं सोमसम्माऽ—भिहाणविप्पस्स संतियं धूयं । परिणाविओ वि सोउं, धम्मं जिणनेमिपासम्मि ॥५३१६॥
 नयजोव्वणो वि कामोवमो वि, खणनस्सरं जयं नाउं । पव्वजं पडिवन्नो, चरिमसरीरो महासत्तो ॥५३१७॥
 विहरइ पुराऽऽगराऽऽइसु, जिणेण सद्धिं पणहुभयमोहो । चिरकालाओ पुणरवि, नयरिं वारवइमऽणुपत्तो ॥५३१८॥
 रेवयगिरिम्मि य जिणो, समोसहो तियसविइओसरणो । गयसुकुमालसुणी पुण, पडिमाए ठिओ मसाणम्मि ॥५३१९॥
 अह कहवि तं पएसं, पत्तेणं तेण सोमसम्मेण । सो एस मज्झ धूया, परिणित्ता उज्झिया जेणं ॥५३२०॥
 इइ जायतिव्वकोवेण, हणिउकामेण तस्स सीसम्मि । काऊण मड्डियाए, पाली भरिया चियज्जीए ॥५३२१॥
 ताहे गयसुकुमालो, डज्झंतो तेण सीसजलणेण । आपूरियसुहझाणो, अंतगडो केवली जाओ ॥५३२२॥
 इय अग्गी संधारो, इमस्स एत्तो य सलिलसंधारो । जस्साऽहेसि स सीसइ, अन्नियपुत्तो मुणिवरिंदो ॥५३२३॥
 सिरिपुण्णभदनयरे, पयंडरिउपक्खदलणहुल्लिओ । आसी महानरेंदो, नामेणं पुण्णकेउ चि ॥५३२४॥
 देवी से पुण्णवई, तीए पुण जमलगत्तणुपन्नो । पुत्तोऽत्थि पुण्णचूलो, धूया पुण पुण्णचूल चि ॥५३२५॥
 ताणि य परोप्परं गाढ—पणयवंताणि पेच्छिउं रत्ना । अवियोगकए परिणा—वियाणि अन्नोन्नमेव तओ ॥५३२६॥

पुंफक्वई तेणं चिय, निव्वेणं पवज्जिउं दिक्खं । देवत्तं संपत्ता, अह सा करुणाए सुमिणिम्मि ॥५३२७॥
 नए नेइए वि य, दरिसइ तह तिक्खदुक्खसंतत्ते । पडिबोहणड्डया सुह-सुत्ताए पुंफक्खलाए ॥५३२८॥
 अह ते भीसरूवे, दंहुं सा झत्ति जायपडिबोहा । साहेइ नरयवित्तं, नरवणो सो वि वाहरिउं ॥५३२९॥
 पासंडिणो असेसे, पुच्छइ देवीए पच्चयनिमित्तं । भो ! केरिसया नरया, तह तेसु दुहं ? ति साहेह ॥५३३०॥
 नियनियमयाऽणुरूवेण, तेहिं सिद्धो य नरयवित्तो । नवरं नो पडिवन्नो, देवीए तयऽणु भूवइणा ॥५३३१॥
 अन्नियपुत्ताऽयरियो, वहुसुओ विस्सुओ य थरो य । वाहरिउणं पुट्ठो, जहट्ठिओ तेण सिद्धो य ॥५३३२॥
 तो भत्तिनिव्वमराए, भणियं देवीए पुंफक्खलाए । किं भयवं ! तुमए वि हु, दिट्ठो सुमिणिम्मि एसो ति ॥५३३३॥
 गुरुणा भणियं भदे !, जिणिं दसमयपईवसामत्था । तं णऽत्थि जं न नजइ, केत्तियमेत्तं नरयवित्तं ॥५३३४॥
 अवरसमए य तिस्सा, तीए जणणीए दंसियो सगो । सुविणम्मि विम्भयाऽज्जह-विभूइरंहंतसुरनियरो ॥५३३५॥
 पुब्बं पिव पुणरवि पत्थिवेण, ता जाव पुच्छिओ सरी । तेणाऽवि तस्परूवं, निवेइयं हरिसिया देवी ॥५३३६॥
 चलणेसु णिवडिउणं, भत्तीए जंपिउं समादत्ता । कह होज नरयदुक्खं, कह वा सुरसोकूखसंपत्ती ॥५३३७॥
 गुरुणा भणियं भदे !, विसयपसत्तिप्पमोकूखपावेहिं । पाविजइ नरयदुहं, तच्चाणेणं च सग्गसुहं ॥५३३८॥
 ताहे सा पडिबुद्धा वि, सम्मं मोत्तूण विसयवासंगं । पव्वज्जागहणऽत्थं, आपुच्छइ पत्थिवं तत्तो ॥५३३९॥
 अन्नत्थं विहरियव्वं, तुमए ण कया वि इइ पइन्नाए । कहकहवि अणुन्नाया, नरवइणा विरहविट्ठरेण ॥५३४०॥

धेत्तू य पव्वज्जं, विचित्तवक्कम्मनिम्माहियपावा । “ओमं” ति दूरदेसे, पेसियनीसेसीसस्स ॥५३४१॥
 जंघावल्परिहीणस्स, तस्स एगागिणो ठियस्स तहिं । सूरिस्स असणपाणं, निवभवणाओ पणामेइ ॥५३४२॥
 एवं वच्चंतम्मि, काले अच्चंतसुद्धपरिणामा । निद्धुणियघाइक्कम्मा, सा पत्ता केवलाऽऽलोयं ॥५३४३॥
 पुव्वपवत्तं विणयं च, केवली अमुणिओ न लंघेइ । इइ सा पुव्वकमेणं, गुरुणो असणाऽऽइ उवणेइ ॥५३४४॥
 एगम्मि य पत्थावे, सिं भेणऽव्वाऽऽहयस्स सूरिस्स । जायाए तित्तभोयण-वंछाए उचियसमयम्मि ॥५३४५॥
 तीए य तहचिय पूरियाए, विम्हइयमाणसो सूरी । भणइ कंहं नायमिणं, मम माणसियं तए अज्जे ! ॥५३४६॥
 जं उवणीयं अइदुल्लहं पि, भोजं अकालपरिहीणं । तीए भणियं नाणेण, केण ? पडिवायरहिण ॥५३४७॥
 धी ! धी ! मए अणज्जेण, कहमिमो केवली महासत्तो । आसाइओ त्ति सोगं, तो सूरी काउमाऽऽरद्धो ॥५३४८॥
 मा मुणिवर ! कुण सोगं, अमुणिज्जंतो हु केवली वि जओ । पुव्वडिइं न भिंदइ, एवं तीए य पडिसिद्धो ॥५३४९॥
 चिरसुचरियसामन्नो वि. किं न निव्वुइमऽहं लहिस्सामि । इइ संसयं कुणंतो य, तीए सूरी पुणो भणिओ ॥५३५०॥
 संदेहं कीस मुणीस !, कुणसि निव्वुइक्कण जेण लहुं । सुरसरियमुत्तरंतो, काहिसि कम्मकूखयं तुमऽवि ॥६३५१॥
 एणं निसामिऊणं, सूरि नात्राए आरुहिय गंगं । अइलंघिउं पवत्तो, परतीरगमाऽभिलासेण ॥५३५२॥
 णवरं जत्तो जत्तो, स निसीयइ कम्मदोसओ सो सो । नावादेसो मज्झइ, सुरसरिसलिलम्मि अत्थाहे ॥५३५३॥
 सव्वविणासं आसंकिऊण, निज्जामगेहिं तो खित्तो । अब्बियपुत्ताऽऽयस्सियो, नावाहिं तो सलिलमज्जे ॥५३५४॥

अह परमपसमरपरिणयस्स, सुपसन्नाचित्तिस्स । सव्वप्पणा निरुंभिय-नीसेसाऽऽसवदुवारस्स
 दव्वेणं भावेण य, परमं निस्संगं उवगयस्स । सुविमुद्धमाणदढसुक्क-ज्ञाणनिम्महियकम्मस्स
 जलसंथारगयस्स वि, अच्चंतनिरुद्धसव्वजोगस्स । मणवंछियज्ज्यसिद्धी, जाया निव्वानलाभेण
 एवं जलसंथारय-माऽऽसज्जन्नियसुओ समज्जुसिद्धो । तससंथारगविसए य, संसिओ चिय चिलाइसुओ
 अब्बत्थ वि जो जम्मि, समभावा पाउणेज पज्जेते । सुसमाहिं सो सव्वो, नायव्वो तस्स संथारो
 इय संथारगओ सो, अणुचरं तवसमाहिमाऽऽरूढो । पण्णोडंतो विहरइ, बहुभववाहाकरं कम्मं
 चक्कीण वि न य सुहं तं, न तं सुहं सयलसुचरणं पि । जं दव्वभावसंथा-रगत्यसुणिणो अरागस्स
 एवं संथारगत्तो, गओ व्व चिररूढकम्मदुमगहणं । चूरंतो चरणेणं, चरेज्ज निरज्जतरजोगो
 इय मयणभुयगगल्लोवमाए, संवेगरंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुल्लाए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, तइयं संथारपडिदारं
 तह संथारगयस्स वि, निजामगमंस्तरेण न समाही । संपज्जइ खवगस्सा, ता तद्दारं निदंसेमि
 अह सो कयसंलेहो, निहयपरीसहकसायसंताणो । छत्तीसगुणोवेए, पच्छित्तविसाए धीरे
 पंचसमिए तिगुत्ते, अणिस्सिए रागदोसमयरहिए । कडजोगी कालन्नू, नाणचरणंदंसणसमिद्धे
 मरणविट्ठिकालकुसले, इंगियपत्थियसहाववेचारे । ववहारविहिविहन्नू, अब्भुजयमरणसारहिणो

॥५३५५॥
 ॥५३५६॥
 ॥५३५७॥
 ॥५३५८॥
 ॥५३५९॥
 ॥५३६०॥
 ॥५३६१॥
 ॥५३६२॥
 ॥५३६३॥
 ॥५३६४॥
 ॥५३६५॥
 ॥५३६६॥
 ॥५३६७॥
 ॥५३६८॥

अक्रवलिमाऽऽङ्गुणऽचिय-दुवालसंगीसुएक्कजलनिहिणो । नियनिज्जामगगुरुणो, मग्गेजा निज्जवगमुणिणो ॥५३६९॥
 तो तेसिं सरीणं, पयमूले पवयणप्पईवाणं । पडिवज्जेज महत्थं, धीरो अब्भुज्जयं मरणं ॥५३७०॥
 अह तस्स अप्पनिहा, संविग्गाऽवज्जभीरुणो धीरा । पासत्थोसन्नकुसील-ठाणपरिवज्जणुज्जमिणो ॥५३७१॥
 खंतिवमा मद्विया, असदअलोला य लद्धिसंपन्ना । असदग्गाहविमुक्का, दक्खा सुसरा महासत्ता ॥५३७२॥
 सुत्तऽत्थअपडिवद्वा, निज्जरेपेही जिइंदिया दंता । कोऊहलविपमुक्का, पियददधम्मा सउच्छाहा ॥५३७३॥
 आगादमणा गाढे, सदहगनिवेयगा य सट्ठाणे । छंदन्नू पच्चइया, पच्चक्खाणम्मि य विहन्नू ॥५३७४॥
 कप्पाऽक्कप्पे कुसला, समाहिक्करणुज्जया सुयरहस्सा । मुणिणो अडयालीसं, गुरुदिन्ना होति निज्जवगा ॥५३७५॥
 तथाहि—

उव्वत्त १ दार २ संथार ३, कहग ४ वाई ५ य अग्गदारम्मि ६ ।

भत्त ७ पाण ८ उच्चार ९ विघारे १०, कहग ११ दिसासुं १२ च चउ चउरो ॥

उव्वत्तणपरियत्तण-संचारणपमुहमंजणपरिकम्मं । अच्चंतकोमलकरा, करेति चत्तारि खवगस्स ॥५३७६॥
 संचारिज्जति उत्थांघिओ हु, अह जइ स नाऽहियासेइ । संथारगट्ठिओ च्चिय, ता संचारिज्जए तेहिं ॥५३७७॥
 अब्भंतसरदारम्मि, चउरो चिइंति सम्मसुवउत्ता । चत्तारि य संथारं, रइति पडिलेहणापुव्वं ॥५३७८॥
 अब्बाविद्धमऽविच्चा-मिलियमऽक्खलियमऽणहियमंजणं । अविलंवियमऽदुयमऽमि-लियमऽपुणरुत्तं सुधोसं च ॥५३८०॥
 फुडवन्नमऽणुच्चमणीय-मऽणलीयं तह य साऽणुणायं च । सुद्धं सपरिच्छेयं, जह होइ तहा असंदिद्धं ॥५३८१॥

खवगस्स कहेयव्वा उ, सा कहा ण सुणिचु सो सम्मं । चयइ विसोच्चियभावं, वच्चइ संवेगनिब्बेयं ॥५३८२॥
 चत्तारि वाइमुणिणो, खलंति परिवाइणो पयंपंते । अग्गदुवारे चउरो, तवस्सिणो ठंति उवउत्ता ॥५३८३॥
 मग्गंति अणुच्चिग्गा, पाउग्गं भोयणं च चत्तारि । छंदियमज्जवयदोसं, अमाइणो लद्धिसंपन्ना ॥५३८४॥
 चत्तारि जणा पाणग-मुक्कप्पेति अ गिलाणपाउग्गं । उज्झंति अ उचारं, चउरो खवगस्स मुणिवसमा ॥५३८५॥
 चउरो चयंति विहिणा, पासवणं खेलमह्छगाऽऽई य । बाहिम्मि धम्मकाहिणो, गीयत्था ठंति चत्तारि ॥५३८६॥
 चउसु वि दिसासु चउरो, सहस्समह्छा तवस्सिणो ठंति । इय निज्जवंति खवगं, अडयालीसं तु निज्जवगा ॥५३८७॥
 जो जारिसओ कालो, भरहेरवएसु होइ वासेसु । ते तारिसया तइया, अडयालीसं तु निज्जवगा ॥५३८८॥
 कालाऽणुसारओ पुण, चउरो चउरो क्रमेण हावेज्जा । जा चउरो अहवा दो, होति जहन्नेण निज्जवगा ॥५३८९॥
 भणियं च—

“जो जारिसओ कालो, भरहेरवएसु होइ वासेसु । ते तारिसया तइया, दुवे जहन्नेण निज्जवया” ॥५३९०॥
 एगो खवगं पडिचइ, पासवची सया वि अपमत्तो । बीओ तदप्पणोच्चिय-मऽसणाऽऽई मग्गइ पयओ ॥५३९१॥
 जइ पुण एगागि च्चिय, कंहं पि खवगस्स होज्ज निज्जवओ । ता सो सनिमित्तं पि हु, भिक्खव्वमणाऽऽइ अकुणंते ॥५३९२॥
 अप्पाणं परिवेयइ, तच्चिवरीयत्तणेण खवगं वा । तच्चागे य अवस्सं, दूरं चत्तो समणधम्मो ॥५३९३॥
 जं सेवेज्ज अकप्पं, कुज्जा वा जायणाइ उडाहं । तन्हाहुहाऽऽइ भग्गो. खवगो निज्जवगविरहम्मि ॥५३९४॥

असमाहिणा व कालं, करेज्ज वच्चेज्ज दुग्गईए वि । तेणं जहणेण वि हो'ति, दुन्नि खवगस्स निज्जवया ॥५३९५॥

किं'च—

संलेहगं सुणेत्ता, जुत्ताऽऽयारेहि' निज्जविज्जंतं । सव्वेहि वि गंतवं, जईहि' इयत्थ भयणिज्जं ॥५३९६॥
संलेहगस्स मूलं, जो वच्चइ तिव्वभत्तिराएण । भोत्तूण दिव्वसोकूलं, सो पावइ उत्तमं ठाणं ॥५३९७॥
एकम्मि वि भवगहणे, समाहिमरणेण जो मओ जीवो । न हु सो हि'डइ बहुसो, सत्तऽड्ढभवे पमोत्तणं ॥५३९८॥
सोऊण उत्तमऽड्ढस्स, साहगं तिव्वभत्तिसंजुत्तो । जइ ना वच्चइ का उत्त-मऽड्ढमरणम्मि से भत्तो ॥५३९९॥
जस्सुत्तमऽड्ढमरणम्मि, नेव भत्ती वि विज्जए तस्स । कइ उत्तमऽड्ढमरणं, संपज्जइ मरणकालम्मि ॥५४००॥
न य खमगस्स समीवे, अल्लियणमजंसंबुडाण दायवं । तेसि' असंबुडगिराहि', होज्ज खवगस्स असमाही ॥५४०१॥
तेल्लकसायाऽईहि', बहुसो गंइसया य दायव्वा । इइ जिब्भाकन्नचलं, जायइ वयणं च से विसयं ॥५४०२॥
इय धम्मवएसमणोहराए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुय-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४०३॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे तुरियं, भणियं निज्जवगपडिदारं ॥५४०४॥
एवं सामग्गीसंभवम्मि, आहारचायकायस्स । खवगस्स सव्ववत्थू, सम्मं नाउ' निरीहत्तं ॥५४०५॥
दायव्वमऽणसणं तं च, नज्जए भोयणाऽइदंसणओ । ता तदंसणदारं, एत्तो लेसेण साहेमि ॥५४०६॥

अह स महप्पा पइसमय-पवरवइढंतसुद्धपरिणामो । गिम्हाऽभिहउ व्व मरुम्मि, बहलदलकिच्चतरुणो व्व ॥५४०७॥
 अच्च'तरेगविहुरो व्व, दक्खवपडिचारए व्व निजवए । लद्धूण गुरुं पणमित्तु, भत्तीए विन्नेज्ज इमं ॥५४०८॥
 भयवं ! दुल्लहलंभा, सामग्गी एरिसी मए पत्ता । ता एत्तो नो जुत्तो, कालविल्लो ममं काउं ॥५४०९॥
 कुणसु पसायं वियरसु, अणसणमेत्ता वि किं ममं इमिणा । असणाऽऽईणुवभोगेण, सुचिरसंलिहियकायस्स ॥५४१०॥
 तो तं निरीहभावो-वल्लभेउं गुरू पदंसेज्जा । पयइसुरसाणि पयईए, चित्तसंतोसकारीणि ॥५४११॥
 पयईए सुरहिगंशु-दुराणि उक्कोसगाणि दब्बाणि । असण पभिईणि पयईए, तस्स अक्खेवज्जगगाणि ॥५४१२॥
 एएसु दंसिएसु य, हिययगतो तस्स नूण संकप्पो । कुरराऽऽरवं निसामिय, मीणगणो इव भवे पयडो ॥५४१३॥
 दब्बपयासमऽकिच्चा, जइ कीरु तस्स तिविहवोसिरणं । ता कहिं वि भत्तभेयम्मि, उज्जुगो होज सो खवगो ॥५४१४॥

किंच—

भुत्तभोगी पुरा जो य, गीयत्थो वि सुंभाविओ । सत्थो आहारधम्मेषु, सो वि खिप्पं तु खुब्भए ॥५४१५॥
 तम्हा तिविहाऽऽहारं, पडुच्च सवरणकरगकामस्स । उक्कस्सियाणि सब्बाणि, तस्स दब्बाणि दंसेज्जा ॥५४१६॥
 इय चउकसायभयभंजणीए, संवेगरंगसालाए । संविग्गमणोमहुर-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४१७॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे पंचम-मुत्तं दंसणपडिदार ॥५४१८॥
 दब्बपयाऽण्णाऽणं-तरं च खवगस्स जो हु परिणामो । कमपत्तहाणिदार-प्परूवणेण तयं वोच्छं ॥५४१९॥

अच्चंतपवलसत्तो-ऽणुणाओ भोयणऽट्ठया गुरुणा । पुरओ उवणीयाइं, दब्बाइं असणमाऽऽईणि ॥५४२०॥
 पासित्ता फासित्ता, जिंघित्ता अहव ताइं गिन्हेत्ता । ववगयकोऊहल्लो, सभ्भं एवं विचिंतेज्जा ॥५४२१॥
 भवगहणम्मि अणाइम्मि, णंतसो इह मए भमंतेणं । किं नो भुत्तं किं नेव, फासियं जिंघियं किं नो ॥५४२२॥
 किं किं संपन्नं नेव, वंछियं तह वि पावजीवस्स । तिच्ची मणागमेत्तं पि, जा पुरा नेव संपन्ना ॥५४२३॥
 सा किं अहुणा होही, ता तीरगयस्सिमेहिं किं मज्झ । इइ चिंततो कोई, संवेगपरायणो होइ ॥५४२४॥
 आसाइत्ता कोई, तीरं पत्तस्सिमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२५॥
 देसं भोच्चा कोई, हा हा ! इन्दिं इमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२६॥
 सव्वं भोच्चा कोई, धिद्धि ! इन्दिं इमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२७॥
 कोई तमाऽऽयइत्ता, मणुन्नरसरसियचित्तरिणामो । पकुणइ अणुबंधं सव्व-देसविसयं तहिं चेव ॥५४२८॥
 तस्स य रसाऽणुबंधा-वहारिपल्हायणिज्जवयणेहिं । धम्मकहं कहइ गुरु, खवगस्स पुणो वि वोहकए ॥५४२९॥
 धम्मकहं चिय न कहेइ, केवलं किंतु तस्स भयहेउं । सुहुमस्साऽवि अवाए, इय दंसइ गिद्धिसल्लस्स ॥५४३०॥
 द्विमंवत्तमलयमंदर-दीवोदधिधरणिसरिसरासीतो । अहिययो आहारो, छुहिण्णाऽऽहारिओ होज्जा ॥५४३१॥
 संसारचक्कवाले, सव्वे वि य पोण्णला तुमे बहुसो । आहारिया य परिणा-मिया न तुमं तह वि तिच्चो ॥५४३२॥
 आहारनिभिच्चा गंतुं, मंखु सव्वेसु नयलोणसु । उवन्नो अइयहुसो, सव्वासु य मेच्छजातीसु ॥५४३३॥

आहारनिमित्तांगं, मच्छा गच्छंतः पुनरुत्तरं नश्यं । सर्वं आहारविहिं, ता मा मणसा वि चित्तेजा ॥५४३४॥
 तणकडेहिं व अग्नी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं । न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं भोयणविहीहिं ॥५४३५॥
 जं किर जलं पि पीयं, दग्गमाऽऽयवजगडिण्ण तं पि इहं । सव्वेसु वि अगडतलाय-इईसमुहेसु वि न होजा ॥५४३६॥
 प्रीयं थणयच्छीरं सागरसलिलाउ होज अहिययरं । संसारस्मि अणंते, साऊणं अन्नमऽच्चाणं ॥५४३७॥
 वयखीरुच्छुरसेसु य, साऊसु महोयहीसु बहुसो वि । उववन्नो न य तण्हा, छिन्ना ते सीयलजलेण ॥५४३८॥
 जइत्ता न गतो तिच्छिं, अणंतएण वि अईयकालेण । ता किमियाणि वि एवं, ठियस्स तुह एत्थ खिद्धीए ॥५४३९॥
 जह जह कीइ गिद्धी, अवगासो तह तहा अविरईए । जह जह य तदऽवगासो, तप्पच्चइओ तह तहेह ॥५४४०॥
 जीवाणं कम्मबधो, तजो भवो दुहपरंपरा य तहिं । इयं सयलाऽच्चायाणं, रसगिद्धी कारणं तमहा ॥५४४१॥
 नीसेसकिलेसाऽऽयासं-गुरुयमाणाऽवमाणमूलपयं । संसारियसत्ताणं, विद्धि एमा हु रसगिद्धी ॥५४४२॥
 एवं स महामत्तो, संमं आराहणाविहिपसत्तो । नाणाऽऽइगुगुरुणां, गुरुणा रदियदीहदुहतुरुणां ॥५४४३॥
 निउणमुवदसिएसु, विविहाज्वाएसु गिद्धिसंल्लस । भवभमाणदुकखमीओ, संविग्गो चंयइ रसगिद्धिं ॥५४४४॥
 अह कोवि कम्मदोसा, न चएजा त भणिज्जमाणो वि । ता तप्पयईए हिंयं, वियरिजइ भोजिमऽणवज्ज ॥५४४५॥
 तदऽसंपत्तीए पुण, मग्गिजइ तह अलव्वमाणं च । कीयाऽऽइपयारेण वि, दावेयव्वं समाहिकए ॥५४४६॥

नवरं गुरुगा मुनिगो, सिक्खवियव्वा रहम्मि एयपुगे । वत्तव्वं तुब्भेहि, “पाउग्गं एत्थ दुलहं ति” ॥५४४७॥
ते य तथा पन्नात्रिया, तदेव जंपति खवगमुणिपुरओ । किञ्चेण थोयथोयं, अणुदियहं देंति य सखेया ॥५४४८॥
उचियसमयम्मि य गुरु, सासइ भो खवग ! पेच्छ तुज्झ कए । मुणिगो दुल्लहअसणाऽऽइ—जायणे कह किलिस्संति ॥५४४९॥
अह जायपच्छयात्रो, खवगो एक्केक्कवलचाणेण । पइदियहं हावेंतो, ठवेइ पोरणमाऽऽहारं ॥५४५०॥
अणुपुण्वेण य तं पि हु. संवड्डेंतो वि सव्वमाऽऽहारं । पाणगपरिकम्भेणं, खवगो भावेइ अप्पाणं ॥५४५१॥
इय कुमयकमलहिमभर—समाए संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४५२॥
आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, छट्टं हाणि चि पडिदारं ॥५४५३॥
अह पाणगपरिकरमण—पुरस्सरं जहं स कुणइ संवरणं । तह पच्चखाणदारं, लेसुहेसेण साहेमि ॥५४५४॥
अच्छं वहलं लेवड—मड्लेवडं तह ससित्थयमऽसित्थं । छव्विहपाणगमेयं, भणियं परिकम्मपाओग्गं ॥५४५५॥
तं पुण तिलजवगोहूम—पमुहधन्नाण धोयणुपन्नं । गुडरुंडभंडधोयण—संभूयं अचिलाऽऽईयं ॥५४५६॥
एयपयारं अवरं पि, सपरसत्थेहिं जायविद्धंसं । नवकोटिपरिसुद्धं, मुहियाए जणाउ उवलद्धं ॥५४५७॥
साहूण होइ जोगं, जहोवलद्धेण तेण खवगमुणी । परिकम्भेज्जऽप्पाणं, समाहिहेउं सया णवरं ॥५४५८॥
आयविलेण सिंभो, खिज्जइ पित्तं च उवसमं जाइ । वायस रक्खणड्ढा, पुव्वुवइडं विहिं कुज्जा ॥५४५९॥
तित्ताइ पाणयाइ, वज्जित्ता उदरमलविसुद्धिकए । महुरं पज्जेयव्वो, मंदं च विरेयणं खवगो ॥५४६०॥

एलतयनागकेसर-तमालपत्तं संसक्करं दुद्धं । पाऊण कटियसीयल-समाहिपाणं इमं पच्छा ॥५४६१॥
 महुरविरेणमेसो, कायव्वो फोफलाऽऽइद्व्वेहिं । निव्वाविओदरज्जी, जेण समाहिं सुहं लहइ ॥५४६२॥
 आणाइ बत्थिमाऽईहिं, वा वि कायव्वसुदरसोहणयं । वेयणमुप्पाएज्जा, करीसमऽच्छंतयं उदरे ॥५४६३॥
 तो जाजीवं तिविहं, आहारं वोसिरेहिइ खवगो । इइ निज्जवगाऽय्यरिओ, संघस्स इमं भणावेइ ॥५४६४॥
 एस महप्पा खवगो, जाजीवियमज्जसणं गहेउमणो । सिरि रइयपाणिपउमो, तुब्भं पयवंदणं कुणइ ॥५४६५॥
 विन्नवइ य तह कहमऽवि, सपसाएणं ममं भवेयव्वं । भयवं ! तुमए जह वं-छियज्थनित्थारगो होमि ॥५४६६॥
 आराहणपच्चइयं, खवगस्स य निरुवसग्गपच्चइयं । काउस्सग्गमऽणुव्विग्ग-माणसो कुणइ तो संघो ॥५४६७॥
 पच्चकूखावेइ तओ, सूरी खवगं चउव्विहाऽऽहारं । संघसमवायमज्जे, चिइवंदणपुव्वयं विहिणा ॥५४६८॥
 अहवां समाहिहेउं, साऽगारं चयइ तिविहमाऽऽहारं । तो पाणगं पि पच्छा, वोसिरियव्वं सयाकालं ॥५४६९॥
 जं पाणगपरिक्कम्ममि, छव्विहं पाणगं समकूखायं । तं से ताहे कप्पइ, तिविहाऽऽहारस्स वोसिरणे ॥५४७०॥
 आरुहियचरित्तभरेण, गुरुसयासे अणूसुणेण सया । दव्वे खेत्ते काले, भावम्मि य अपडिद्व्वेण ॥५४७१॥
 पच्चकूखाणम्मि कए, आसवदागइ होति पिहियाइं । आसववोच्छेयम्मि उ, तंहावोच्छेयणं होइ ॥५४७२॥
 तंहावोच्छेयम्मि, जीवस्स उ पावपसमणं होइ । पावस्स पसमणेण उ, विसुद्धमाऽऽवासयं लहइ ॥५४७३॥
 आवासयसोहीए, दंसणसोहिं तु पावए जीवो । दंसणसोहीए पुणो, चरित्तसोहिं धुवं लहइ ॥५४७४॥

लहइ चरित्त विसुद्धो, ज्ञाणञ्जयणस्स सोहणं जीवो । ज्ञाणञ्जयणविसुद्धो, परिणामविसुद्धयं लहइ ॥५४७५॥
परिणामविसुद्धीए, कम्मविसुद्धत्तणं लहइ जीवो । कम्मविसोहिविसुद्धो, वच्च सिद्धिं धुयकिलेसो ॥५४७६॥
इय दुग्गहपुरपरिहोवमाण, संवेगरंगसालाए । संविग्गमगोमहुयर-कुमुमियवणराइतुल्लाए ॥५४७७॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवुच्छेए । तइए दारे पच्च-कूखाणं सत्तमपडिदारं ॥५४७८॥
कयपच्चकूखाणस्स चि, न सोग्गई खामणाए विरेहेण । खवगस्स तेण एत्तो, खामणदारं निदंसेमि ॥५४७९॥
अह निज्जामगह्वरी, खवगं महुरऽकूखरेहिं वागरइ । हंढो देवाणुप्पिय !, पिया व बंधू व मित्तो व्व ॥५४८०॥
एसो बहुगुणसंधो, संघो तइलोक्खंदणिज्जेहिं । तित्थयेरेहिं नमिओ, 'तित्थस्स नमो' त्ति काज्जण ॥५४८१॥
तुममणुगिन्हिउमिहइ, समागओ वट्टए महाभागो । बहुभवपरं परुभव-इक्कियतमकंडमायंडो ॥५४८२॥
ता भत्तिनिधम्मणो, एयं भयवंतमाऽयरेण तुमं । खामेसु पुव्वकालिय-आसायणनिवहचाएण ॥५४८३॥
अह सो भत्तिभरोणय-सीसोवरि विरइयंजली सम्मं । इच्छामो अणुत्तहि, लइ अणुसासिओ हं ति ॥५४८४॥
गुरुगिरिमुववूहेतो, तिकरुणसुद्धीए कयपणांमो य । खामेइ सव्वसवं, संवेगं संजणेमाणो ॥५४८५॥
हे भंते ! भट्टारग !, गुणरयणसमुह ! सिरिसमणसंघ ! । जं किंचि पडुच्च तुमं, पावं पात्राणुबं धि मए ॥५४८६॥
सुहुमं व नायरं वा, एत्थ भवम्मि भवंतरे वा वि । मणसा विचितियं भा-सियं च वयसा कयं तणुणा ॥५४८७॥
अहवा मणवइकाएहि, जं कयं कारियं अणुमय वा । ते सव्वं तिविहेण, संपइ सव्वं खमावेमि ॥५४८८॥

तुल्ल नमो तुल्ल नमो, भावेण पुणो वि तुल्ल चेव नमो । पायवडिओ चिय तुमं, भुज्जो भुज्जो खमावेमि ॥५४८९॥
 खमउ य भयवं संघो वि, मल्ल दीणस्स काउमऽणुकंपं । होउ य आसीसपरो, निव्विग्घाऽऽराहणाए कए ॥५४९०॥
 तुत्त खामणाए तं नत्थि, एत्थ भुवणे वि खामियं जं नो । जणजिणगोवमाणो, तुमं खु जं जीवलोयस्स ॥५४९१॥
 आयारियउवज्जाए, सीसे साहम्मिए कुलगणे य । जे मे केई कसाया, सव्वे तिविहेण खामेमि ॥५४९२॥
 मणवइकाएहि' पुरा, कए य तह कारिए अणुमए य । सव्वे तंविमए वि हु, अहमऽवराहे खमावेमि ॥५४९३॥
 समसत्तुमित्तचित्ता, जियाण करुणारसेकजलनिहिणो । भगवंतो ते वि महं, खमंतु अणुकंपणीयस्स ॥५४९४॥
 इय खामंतो १संवं, सवालुइडं खमावए तत्तो । सम्मं संविगमणो, पुव्वविरुद्धे विसेसेण ॥५४९५॥

जहा—

जं कि'पि पमाणं, न सुट्टु मे वड्डियं मए पुव्वं । निस्सल्लनिकसाओ, सव्वं खामेमि तमियाणि' ॥५४९६॥
 इय समओयहिअमओ-वमाए सवेगंगसालाए । संविगमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४९७॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए मसत्त्वोच्छेए । तइए दारे खामण-पडिदारं भणिअमऽड्डुमयं ॥५४९८॥
 नो खामणिज्जवग्गम्मि, खामिए वि हु सयं अखमणाए । वंछियसिद्धी होइ चि, खवणदार' इओ वोच्छं ॥५४९९॥
 सव्वभावगव्वमिच्छा-दुक्कडदाणाऽऽइणा कसायजओ । जो एत्थं परमत्थेण, सा परं भण्णइ खमणा ॥५५००॥

एईए चिय जग्हा, तिक्वणुभागाण दीहठिइयाण । कम्माण निबिडवद्धान, होज विगमो पुरकयाणं ॥५५०१॥
 एवं सोच्चा सम्मं, निजामगस्सरिणो सयासाउ । संवेगमुव्वहंतो, पुणरवि खवगो भणेज्ज इमं ॥५५०२॥
 सव्वे अवराहपए, खामेमि अहं खमेउ मह भयवं । अहमएवि खमामि सुद्धो, गुणसंधायस्स संघस्स ॥५५०३॥
 विनायमएविनायं, अवराहपयं परस्स निस्सेसं । सुविसुद्धतिगरणए, खमामि सम्मं खु एस अहं ॥५५०४॥
 जाणंतो अजाणंतो च, खमउ मा वा परो खमउ मज्झं । तहवि अहं निस्सहो, तिविहेण खमामि चेव संयं ॥५५०५॥
 जइ ता परो वि खमई, ता लट्ठं होइ उभयवग्गे वि । अह गाढाणुसयपरो, परो न खमिउं तरइ तह वि ॥५५०६॥
 मुक्काड्हंकारपओ, पवियंभियपसमपयरिसाडरूढो । सुविसुद्धतिगरणगणो, सामाइयपरिणयएप्पा य ॥५५०७॥
 अकूखमणपरे वि परे, सम्मं तकूखमणकारणपरो हं । एस खमामि खलु संयं, जमेस मह खामणाकालो ॥५५०८॥
 खामेमि अहं सव्वे, जीवे ते वि य खमंतु मह सव्वे । उवरयवइरो मेत्ती-परो अहं सव्वजीवेसु ॥५५०९॥
 एवं खामेमाणो, संयं पि खमणापरो विसुद्धमणो । सिरिचंडरुद्धरि व्व, तकूखणा कुणइ कम्मखयं ॥५५१०॥

तद्वाहि—

उज्जेणीनयरीए, गीयत्थो अवज्जवज्जुज्जुत्तो । खरी अहेसि नामेण, विस्सुओ चंडरुद्धो चि ॥५५११॥
 पर्यईए चियं सो पुण, पर्यंडकोवत्तेण मुणिमज्जे । ठाउं सयमज्जरंतो, साहुविचित्ताए वसहीए ॥५५१२॥
 सज्झायज्झाणपरो, जत्तेण पसमभावणाए दहं । अप्पाणं भावेंतो, विहरइ गच्छस्स निस्साए ॥५५१३॥

अह एगमि अवसरे, केलिप्पियपियवयस्सरिगरिओ । एगो सहिबपुत्तो, नवपरिणीओ कयविभूसो ॥५५१४॥
 वियरंतो तियचचर-चउपहाडईसु तेसि साहूणं । परिहासकयणामो, आसीणो पायदेसम्मि ॥५५१५॥
 तो तस्स वयस्सेहि, परिहासेणं परंपियं भंते ! । एसो अह वयस्सो, भववासाओ समुच्चिणो ॥५५१६॥
 इच्छइ घेत्तुं दिक्खं, एत्तो चिय विहियपरसिंगारो । इहं समागओ ता, पव्वज्जमिस्स देह चि ॥५५१७॥
 आगारिं गियकुसला, मुणिणो य मुणित्तु तेसि परिहासं । अमुणेता इव ठिया निय-कजाइ काउमाऽऽत्ता ॥५५१८॥
 मुज्जो मुज्जो सुइर-पलाविणो जाव नेव विरमंति । दुस्सिक्खिया हु सिक्खंतु, ताव इइ चित्तंतेहि ॥५५१९॥
 साहूहिं विवित्तपएस-संठिओ चंडरुद्धमुणिनाहो । अम्हाण गुरू एसो, दाही दिक्खं ति निदिद्धो ॥५५२०॥
 केलीकिलत्तणेणं, तत्तो ते सुत्तिओ गया पासे । पुव्वठिंए य सिद्धा य, इब्भसुयदिकूखगहणिच्छा ॥५५२१॥
 अहह ! मए वि हु सद्धि, केलिं कुवंति कइ महापावा । इइ चित्तब्भंतरजाय-तव्वकौवेण तो तेणं ॥५५२२॥
 भणियं जइ एवमऽहो, ता मह भूइं लहुं समप्पेह । उअणीया य लहुं चिय कत्तो वि य से वयंसेहि ॥५५२३॥
 तो इब्भसुयं निविड-गहेण घेत्तण तं सहत्थेण । उअरियनमोक्कारो, सूरी लुं चेउमाऽऽरद्धो ॥५५२४॥
 भवियव्वयावसेण य, जाव वयस्सा न किंपि जंपति । न य इब्भसुओ ता तेण, सीसलेओ त्रिणिग्गविओ ॥५५२५॥
 तो भणियमिब्भपुत्तेण, भयवमाऽऽसी य एत्तियं कालं । परिहासो संपइ पुण, सव्भावो ता कुण पसायं ॥५५२६॥
 वियरेसु भावसारं, संसारसमुदतरणतरकंडं । दिव्वसिवनयरसोक्खं, जयगुरुजिणदेसियं दिक्खं ॥५५२७॥

एवं बुत्ते दिण्णा, पव्वज्जा तस्स तेण सुणिवद्दणा । वेलकूखयं उवगया, गया सठाणेसु य वयंसा ॥५५२८॥
 तेणं भणियं भंते !, बहुमयणो नो लहिस्सस्यड्ढमेत्थ । धम्मं काउमडविग्घं, ता जामो अन्नगामम्मि ॥५५२९॥
 एवं होउ त्तिऽणुमन्नि-ऊण सो पेसिओ तओ गुरुणा । मग्गपडिलेहणऽत्थं, पडिलेहिय आगए तम्मि ॥५५३०॥
 सणियं कयपयखेवो, वेवंतो सो जराए सुणिनाहो । तकूखंधनिहियदक्खिखण-करो य गंतुं समाऽऽहत्तो ॥५५३१॥
 थेवपयकूखलणे वि हु, पढम्मि रयणीए चकूखुवलवियलो । जायपकोवा बाढं, निव्वभच्छइ सिक्खगं भुज्जो ॥५५३२॥
 ताडेइ दंडएण य, सिरम्मि एवंविहो पहो तुमए । पडिलेहिओ त्ति पुणरुत्त-मेव परस्सं पयंपतो ॥५५३३॥
 अह सिक्खगो वि चिं'तइ, अहो महापावभायणेण मए । एस महप्पा एसि-किलेसजलहिम्मि पक्खिखत्तो ॥५५३४॥
 अहमेक्को च्विय एयस्स, धम्मरासिस्स सिस्सच्छउमेणं । जाओ म्हि पच्चणीओ, धिद्धी ! दुव्विलसियं मज्झ ॥५५३५॥
 इय अप्पाणं निंदंतयस्स, सा का वि भावणा जाया । पाउब्भूओ जीए, से विमलो केवलाऽऽलोओ ॥५५३६॥
 तो सो निम्मलकेवल-पईअपायडियतिहुयणाऽऽभोगो । गंतुं तहा पयडो, पयखलणा जह न से हवइ ॥५५३७॥
 अह जायम्मि पभाए, दंडपहात्थरुहिरउच्छसिरं । दट्ठुण सिक्खगं चंड-रुद्धसूरी विचिं'तेइ ॥५५३८॥
 पढमदिणदिक्खियस्स चि, अहो ! खमा सिक्खगस्स एवविहा । एवंविहमाऽऽयरियं, मह पुण चिरदिक्खियस्साऽवि ॥५५३९॥
 धी ! धी ! ममं विवेओ, धिद्धी ! सुयसंपया ममं विहला । धी ! धी ! मम सुरित्तं, खमागुणेणं विहीणस्स ॥५५४०॥
 इय संवेगोवगओ, तं खामे'तो पराए भचीए । तं झाणं पडिवन्तो, जेणं सो केवली जाओ ॥५५४१॥

एवं स्वामणस्वमणाहि, दूरन्मिहियपावसंधाओ । भवइ जिओ तेणोमा, किच्च त्ति कयं पसंणेणं
स्वमणापरो य स्वमगो, अणुत्तरं तवसमाहिमाऽऽरूढो । पण्होडे'तो विहरइ, बहुभववाहाकरं कम्मं

॥५५४२॥

॥५५४३॥

तहाहि—

जमऽतुच्छमहामिच्छत्त—वासणापरिगण चिरकालं । अच्चं तपावपच्चल—पावट्टाणाऽणुचरणेण

॥५५४४॥

जं च पमायमहामय—मत्तेण कसायकलुसिएणं वा । दुग्गइगमेक्कसजं, अवज्जमाऽऽवज्जियं किंपि

॥५५४५॥

तं सुद्वभावणाऽणिल—संधुक्कियस्वमणजलणजालाहि । स्वमगो खणेण निदहइ, सुक्कवडविडविनिवहं च

॥५५४६॥

इय सम्मं घाइयविग्घ—संधसंधाऽऽइस्वामणापरमो । सयमऽवि विग्घय—निस्सेस—संधपामोक्खसत्तखमो

॥५५४७॥

इहलोए परलोए, अनियाणो जीविए य मरणे य । वासीचंदणक्कणो, समो य माणाऽवमाणेसु

॥५५४८॥

निसिरित्ता अप्पाणं, सव्वगुणसमन्नियम्मि निज्जवए । संथारगविनिविट्ठो, अणूसुगो चेव विहरेजा

॥५५४९॥

इय परिकम्मविहीए, गणंऽतरत्थो ममत्तवोच्छेयं । काऊण मोक्खकंखी, समाहिलाभत्थमुज्जमइ

॥५५५०॥

इय सिरिज्जिचंदमुणिंद—इयसंवेगंगसालाए । संविग्गमगोमहुयर—कुसुमियवणराइतुल्लाए

॥५५५१॥

आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, नवमं स्वमण त्ति पडिदारं

॥५५५२॥

तब्बमणाओ य पुणो, ममत्तवोच्छेयनामयं एयं । मूलहारचउक्के, भणियं दारं तइज्जं पि

॥५५५३॥

संवेगंगसालाराहणाए, पडिदारनवगनिश्मायं । ममत्तवोच्छेयाऽभिहाणं, तइयं मूलदारं समत्तं

॥५५५४॥

सद्धम्मोसहदाणा, पसमियकम्माऽऽमयो तयऽणु काउं । सव्वंगनिव्वुइं लद्ध-जयपसिद्धी सुवेजो व्व ॥५५५५॥
 तइलोक्कमत्थयमणी, १मणीहियत्थाण दाणदुछलिओ । सिरिचद्धमाणसामी, समाहिलाभाय भवउ ममं ॥५५५५६॥
 परिकम्मउ अप्पाणं, गच्छउ गच्छंउतरं ममत्तं पि । छिंदउ तहवि न साहइ, विणा समाहिं अहिगयऽत्थं ॥५५५५७॥
 जग्गहा खवगो तम्हा, ममत्तवोच्छेयमऽक्खिउ वोच्छं । दारं समाहिलाभो चि, तत्थ पडिदारनवगमिमं ॥५५५५८॥
 १अणुसद्धी २पडिवत्ती य, ३सारणा ४कवयमऽह परं ५समया । द्दझाणं ७लेसा ८आराह-णाफलं ९विजयणा चरिमं ॥५५५५९॥
 इह खलु कारणविरहे, न कज्जमुणज्जइ चि कज्जं च । एत्थं पत्थुयमऽच्चत्थ-मेक्कमाऽऽराहणारूवं ॥५५५६०॥
 तकारणं च पडिवन्न-चउविहाऽऽह्वारपच्चखाणस्स । परमं समाहिलाभो, सो पुण अणुसद्धिदाणम्मि ॥५५५६१॥
 होइ चि त्रित्थरेणं, वोच्छं पढममऽणुसद्धिदारमऽहं । पडिसेहविहिपहाणऽत्थ-सत्थपयडणपईवसमं ॥५५५६२॥
 किर सुणसंतचित्तं, सयमऽवि परिचत्तावावारं । महरगिराए खवगं, भणंति निज्जामगा गुरुगो ॥५५५६३॥
 हंहो देवाणुप्पिय !, धन्नो सुहलक्खणो सुकयसीमा । ससहरसरिच्छजसलच्छि-धवलियाऽऽसो तुमं एत्थ ॥५५५६४॥
 माणुस्सजम्मजीचिय-फलं तु तुमए परं समणुपत्तं । दोग्गइनिवंधणाण य, कम्माण जलंजली दिन्नो ॥५५५६५॥
 जेणं तुमए तणमिव, पुत्तकलत्ताऽऽइपरिणपहाणं । संतं पि गिहाऽऽवासं, मोत्तण जिणिंदवरदिकूवा ॥५५५६६॥
 अब्बंतभावसारं, पडिवन्ना पालिया य चिरकालं । इन्हिं च सुणिजंतं पि, चित्तसंखोभंसजणं ॥५५५६७॥

अइदुकरं च पागय-जणस्स इममुत्तिमड्डमणुसरिय । एवं बट्टसि अपमत्त-चित्तयाए तुमं धीरो
 एवं ठियस्स य तुहं, सविसेसगुणप्पसाहणसमत्थं । दावियदुग्गइप्पट्ठिं, देमि अहं किं'पि अणुसट्ठिं
 एत्थं पुण परिहरणीय-वत्थुविसयाणि पंच दाराणि । करणीयवत्थुविसयाणि, ताणि तेरस वियाणाहि
 ताइं पुण १ अट्टारस्स-पावट्ठाणाइं २ अट्टमयठाणा । ३ कोहाऽऽणो ४ पमाया, ५ पडिबंध्यदायदारं च
 तह ६ संमत्तथिरत्तं, ७ अरिहाऽऽईछक्कभत्तिमत्तं च । ८ पंचनमोक्कारपरत्तं, ९ संमगाऽऽणोवओगो य
 १० पंचमहव्वयरकूला, तहाऽवरं ११ स्ववगचउत्तरणगमणं । १२ दुक्कडगारिहाकरणं १३ तह सुकडणुमोयणा अण्णं
 १४ बारसभावणनामं, तहाऽवरं १५ सीलपालणं जाण । १६ इंदियदमणं १७ तवउज्जु-गत्त १८ निस्सह्यं चैव
 एवं अट्टारसगं, पडिदाराणमणुसट्ठिदाराम्मि । पडिसेहविहिमुहेणं, निद्धिं नामसेत्तणं
 नियनियकमपत्ताइं, ताइं चिय वित्थरेण कित्तिस्सं । सिद्धं तसिद्धदिट्ठुत्त-जुत्तिपरमत्थजुत्ताइं
 इन्हिं तु तेसिं पढमं, अट्टारसपावठाणदारमड्डं । अट्टारसपडिदार-प्पडिच्चद्धं ताव वव्वेमि
 पंसयइ अवगुंइइ, जीवं जं तेण भन्नइ पावं । ठाणाणि पयाणि भवंति, तस्स अट्टारस इमाणि
 १ पाणिवहाऽ २ लिय ३ महत्त-गहण ४ मेहुण ५ परिग्गहो ६ कोहो ।
 ७ माणो ८ माया ९ लोभो, १० पेज्जं ११ दोसो तहा १२ कलहो ॥
 १३ अब्भकूलाणं १४ अरईरई य, १५ पेसुण्णा १६ परपरीवाओ । १७ मायामोसं १८ मिच्छा-दंसणसह्यं ति पढममिह
 १५५६८॥
 १५५६९॥
 १५५७०॥
 १५५७१॥
 १५५७२॥
 १५५७३॥
 १५५७४॥
 १५५७५॥
 १५५७६॥
 १५५७७॥
 १५५७८॥
 १५५७९॥
 १५५८०॥

पाणा उस्सासाऽई, संति इमेसि' ति पाणिणो जीवा । तेसिं व्हो विद्धं सो, पाणिव्हो सो य नरयपहो ॥५५८१॥
 धम्मज्झाणसरोरुह-संडाणमऽकंडचंडहिमबुद्धी । निस्सुगयाऽणणीए, महल्लचुल्लीपरिकुखेवो ॥५५८२॥
 तह रोइऽट्ठज्झाणतणंऽकु-रेक्कपरोहपाउसाऽरंभो । जलकुल्ला य महल्ला, अकिच्चिल्लीवियाणस्स ॥५५८३॥
 परचक्काऽऽगमसवणं, पसन्नजणवयणमणजणवयणं । तह असहणयाअविर्इ-रइपीईणं कुसुमवाणो ॥५५८४॥
 पज्जलियदीवपत्तं, महंतपाणिपयंगवग्गस्स । तलमुदहिणो अगाहं, अब्बुकुडपाचंपकस्स ॥५५८५॥
 अर्चंतदुग्गदुग्गइ-सेलुगुहाए महं सुहपवेसं । भवदहणतवियवहुदेहि-लोहवणयायअहिगरणी ॥५५८६॥
 खंताऽऽइगुणकणुक्कर-पीसणकरवणघरट्टजंतं व । तह नरयभूमिहरयस्स, पउणअवयरणनिस्सेणी ॥५५८७॥
 वहवंधरोहधणहरण-जायणामारणाणि इह चेव । पाणिवहम्मि पसत्तो, सत्तो पावेइ पुणरुत्तं ॥५५८८॥
 दिक्खवादेवऽच्चणदाण-ज्ञाणतवविणयपमुहकिरियाओ । जीवदयाए विहीणा, सव्वाउ निरस्थिया हो'ति ॥५५८९॥
 जइ नाम परमधम्मो, गोवंभणमहिलवहनिविचीए । तत्ता वि क्हं न परमो, सो सव्वजियाण रक्खवाए ॥५५९०॥
 सव्वे चिय संगंधा, पत्ता जीवेण सव्वजीवेहिं । तो मारे'तो जीवे, मारइ संगंधिणो सव्वे ॥५५९१॥
 मारेइ एगमऽवि जो, जीवं सो वहरु जम्मकोडीसु । वहुसो मारिज्जंतो, मरइ विहाणेहिं वहुएहिं ॥५५९२॥
 जावइयाइं दुक्खाइं, हो'ति चउगइगयस्स जीवस्स । सव्वाइं ताइं हिंसा-फलाइं निउणं निरूवेसु ॥५५९३॥
 जीवव्हो अप्पव्हो, जीवदया अप्पणो दया होइ । इय सव्वजीवहिंसा, परिचत्ता अत्तकामेहिं ॥५५९४॥

नचा मच्चुदुहत्ते, नाणाजोणीसमस्सिए जीवे । न हणेज बुहो केवल-मप्पोवम्मेण पासेज्जा ॥५५९५॥
 विद्धस्स कंटगेण वि, जायइ जीवस्स वेयणा तिच्चा । किं पुण पहम्ममाणस्स, सेल्लुतांताऽइसत्थेहिं ॥५५९६॥
 दट्ठमुवट्ठियहत्यसत्थ-वहणे विसोयभयविहुरो । कंणइ जीवो ही ! णत्थि, मच्चुदुहत्तं भयं लोए ॥५५९७॥
 'मरसु' इमम्मि वि भणिए, जायइ जीवस्स दारुणं दुक्खं । किं पुण मारिज्जंतस्स, तिक्रवसत्थाऽभिघाएहिं ॥५५९८॥
 जो जत्थेव य जायइ, जीवो सो तत्थ चेव कुणइ १इ । दयमेव तेण संतो, निचं कुव्वंति जीवेसु ॥५५९९॥
 अभयप्पयाणसरिसं, अन्नं दाणं न विज्जइ जए वि । ता तदाया जो किर, सच्चं सो चेव द्दानवई ॥५६००॥
 दिज्जइ धणकोडी जीवियं च, इह जंतुणो मरंतस्स । न य धणकोडिं गेण्हइ, इच्छंतो जीवियं जीवो ॥५६०१॥
 राया वि देज्ज वसुहं, मरणे समुवट्ठिए इय महगं । जो देइ जीवियं अलव-दाणदाई स जियलोए ॥५६०२॥
 सो धम्मिओ विणीओ, सुविऊ दक्खो सुई विवेगी य । जीवेसु सुहदुहं जो, अप्पोवम्मेण परिमिणइ ॥५६०३॥
 दट्ठुं समुवट्ठियमरण-मप्पणो जायए महादुक्खं । दट्ठव्वा सव्वे वि ह, जीवा तेणाऽणुमाणेण ॥५६०४॥
 जं अप्पणो अणिट्ठं, परेस्सिमज्जि तं न सव्वहा कुज्जा । जारिसयं इह किज्जइ, पेच्चा वि फलं पि तारिसयं ॥५६०५॥
 पाणेहिं तो वि पियं, न किंचि जीवाण विज्जइ जए वि । ता अप्पोवम्मेण, तेसु दया चेव कायव्वा ॥५६०६॥
 जो जह करेइ पावं, जेहिं निमिच्चेहिं जेण विहिणा य । सो तफ्फलं पि पावइ, बहुसो तेहिं चिय कमेहिं ॥५६०७॥

पाणा उस्सासाऽऽई, संति इमेसि' ति पाणिणो जीवा । तेसि' वहो विद्ध'सो, पाणिवहो सो य नरयपहो ॥५५८१॥
 धम्मज्झाणसरोरुह-संडाणमऽकंडचंडहिमवुड्डी । निसस्सगयाऽग्गीए, महल्लचुल्लीपरिक्खेवो ॥५५८२॥
 तह रोइऽड्डुज्झाणतणंऽकु-रेक्कपरोहपाउसाऽऽरंभो । जलकुल्ला य महल्ला, अक्किच्चिवल्लीवियाणस्स ॥५५८३॥
 परचक्काऽऽमसवणं, पसन्नजणवयणमणजणवयाणं । तह असहण्याअविरई-रइपीईणं कुसुमवाणो ॥५५८४॥
 पज्जलियदीवपत्तं, महंतपाणिपयंगवग्गस्स । तलमुदहिणो अगाहं, अचुक्कडपावंपक्कस्स ॥५५८५॥
 अच्चंतुग्गदुग्गइ-सेलुग्गहाए महं सुहपवेसं । भवदहणतवियवहुदेहि-लोहघणघायअहिरगणी ॥५५८६॥
 खंताऽऽइगुणकणुकर-पीसणकरघणघरट्टजंतं व । तह नरयभूमिहरयस्स, पउणअवयरणनिस्सेणी ॥५५८७॥
 वहनंधरोहधणहरण-जायणामारणाणि इह चैव । पाणिवहम्मि पसत्तो, सत्तो पावेइ पुणरुत्तं ॥५५८८॥
 दिक्खादेवऽच्चणदाण-झागतवविणयपमुहकिरियाओ । जीवदयाए विहीणा, सन्वाउ निरस्थिया हो'ति ॥५५८९॥
 जइ नाम परमधम्मो, गोवं'भणमहिलवहनिविचीए । तत्ता वि कहं न परमो, सो सन्वजियाण रक्खाए ॥५५९०॥
 सन्वे चिय संवधा, पत्ता जीवेण सन्वजीवेहि' । तो मारंतो जीवे, मारइ संव'धिणो सन्वे ॥५५९१॥
 मारेइ एगमऽवि जो, जीवं सो वहल्लु जम्मकोडीलु । बहुसो मारिजंतो, मरइ विहाणेहि' बहुएहि' ॥५५९२॥
 जावइयाइं दुक्खाइं, हो'ति चउगइगयस्स जीवस्स । सन्वाइ' ताइ' हिंसा-फलाइ' निउणं निरूवेसु ॥५५९३॥
 जीववहो अप्पवहो, जीवदया अप्पणो दया होइ । इयं सन्वजीवहिंसा, परिचत्ता अत्तकामेहि' ॥५५९४॥

नचा मन्चुदुहत्ते, नाणाजोणीसमस्सिए जीवे । न हणेज्ज बुहो केवल-मऽप्पोवग्गेण पासेज्जा ॥५५९५॥
 विद्धस्स कंटगेण वि, जायइ जीवस्स वेयणा तिन्वा । किं पुण पद्दम्माणस्स, सेल्लकुंताऽऽइसत्थेहि ॥५५९६॥
 दट्ठमुवट्ठियहत्थसत्थ-वहणे विसोयभयविहुरो । कंफइ जीवो ही ! णत्थि, मन्चुतुल्लं भयं लोए ॥५५९७॥
 'मरसु' इमम्मि वि भणिए, जायइ जीवस्स दारुणं दुक्खं । किं पुण मारिज्जंतस्स, तिकूवसत्थाऽभिघाएहि ॥५५९८॥
 जो जत्थेव य जायइ, जीवो सो तत्थ चेव कुणइ १रई । दयमेव तेण संतो, निच्चं कुवंति जीवेसु ॥५५९९॥
 अभयप्पयाणसरिं, अन्नं दाणं न विज्जइ जए वि । ता तद्दाया जो किर, सच्चं सो चेव २दाणवई ॥५६००॥
 दिज्जइ धणकोडी जीवियं च, इह जंतुणो मरंतस्स । न य धणकोडिं गेण्हइ, इच्छंतो जीवियं जीवो ॥५६०१॥
 राया वि देज्ज वसुहं, मरणे समुवट्ठिए इय महग्घं । जो देइ जीवियं अखय-दाणदाई स जियलोए ॥५६०२॥
 सो धम्मिओ विणीओ, सुविज्ज दक्खो सुई विवेगी य । जीवेसु सुहदुहं जो, अप्पोवग्गेण परिमिणइ ॥५६०३॥
 दट्ठुं समुवट्ठियमरण-मऽप्पणो जायए महादुक्खं । दट्ठन्वा सन्वे वि हु, जीवा तेणाऽणुमाणेण ॥५६०४॥
 जं अप्पणो अणिट्ठं, परेस्सिमऽवि तं न सन्वहा कुज्जा । जारिसयं इह किज्जइ, पेच्चा वि फलं पि तारिसयं ॥५६०५॥
 पाणेहिंतो वि पियं, न किंचि जीवाण विज्जइ जए वि । ता अप्पोवग्गेण, तेसु दया चेव कायन्वा ॥५६०६॥
 जो जह करेइ पावं, जेहिं निमिंचिहिं जेण विहिणा य । सो तफ्फलं पि पावइ, बहुसो तेहिं चिय कमेहि ॥५६०७॥

जह दाया छेत्ता वा, एत्थ फलं लहह तव्विहं चेव । सुहदुहदाई वि तहा, पुनं पावं च पाउणह
 दुडमणवयणकायाऽऽजेहेहि, जीवे उ जे विहिंसति । दसगुणियाऽऽअणंतं, तेहिं चिय ते विहम्मंति
 भीमभवकूखयदकूव, दयं न बुज्झंति जे उ हिंसिछा । निवडइ तेसु सगजा, अवजवजाऽसणी घोरा
 ता भो ! भणामि सच्चं, विवज्जियव्वेव सव्वहा हिंसा । हिंसा विवज्जिया जइ, कुगती वि विवज्जिया चेव
 पाणाऽऽवायंसंजणिय-पावपवभारभारिया संता । जीवा पडंति नरए, जले जहा लोहमयपिंडो
 जे पुण इह जीवेसुं, कुणंति सम्मं विसुद्धजीवदयं । ते सग्गे मंगलगीय-तूरवसवणसुहएसु
 अच्छरगणाऽऽउलेसु य, रयणपयासेसु वरविमाणेसु । जहचिंतियसंपज्जंत-सयलविसया सुरा होंति
 तत्तो वि चुया असरिच्छ-लच्छिविच्छङ्खपंडरजसेसु । सुकुलेसु चेव जायंति, सयलजयजीवसुहया य
 दीहाऽऽउया अरोगा, निच्चमऽणुप्पन्नसोगसंतावा । कायकिलेसविमुक्का, दयाऽणुभावेण होन्ति नरा
 जायंति न हीणंसा, न पंगवो न वडहा न खुज्जा य । नो वामणा न लायन्न-वज्जिया नो विरूवा य
 सुंदररूवा सोहग्ग-संगया बहुधणा गुणगरिद्धा । अप्पडिमवलपरक्कम-गुणरयणविराइयसरीरा
 अम्मापिह्पीइपरा, अणुरत्तकलत्तपुत्तमिच्चा य । हुंति य कुलबुद्धिकरा, नरा दयाधम्मकरणाओ
 न पिण्हि विप्पओगो, न याऽवि अप्पियसमागमो तेसिं । न भयं न गिलाणत्तं, न दोमणस्सं न हाणी य
 पुन्नाऽणुवंधिपुन्नाऽणु-भावओ वज्झमंज्तरं सव्वं । एवं अणकूलं चिय, सया वि संपज्जए तेसिं

॥५६०८॥

॥५६०९॥

॥५६१०॥

॥५६११॥

॥५६१२॥

॥५६१३॥

॥५६१४॥

॥५६१५॥

॥५६१६॥

॥५६१७॥

॥५६१८॥

॥५६१९॥

॥५६२०॥

॥५६२१॥

लहिऊण य संपुन्रं, जिणमयमाऽऽराहिउं च तं विहिणा । जीवदयाए फलं पार-मत्थियं पाउणंति नरा ॥५६२२॥
 एवं कछाणपरं-परं परं पाणिणो समज्जिंति । जीए पसाया पुज्जा य, होंति सा जयउ जीवदया ॥५६२३॥
 लोइयसत्थेसुं पि हु, परिहरणिज्जत्तेण वुत्तमिमं । पुव्वं व पाणिवहणं, किं पुण लोउत्तरे समए ॥५६२४॥
 एत्थेव भवे पाणिवह-निरयविरयाण होंति दोसगुणा । उभयत्थ वि दिहुतो, सासुयसुन्हा तथा धूया ॥५६२५॥
 तद्वाहि—

जणवहुले धणवहुले, अदिट्ठपरचक्कचोरमारिभए । संखउरे नयरम्मि, अहेसि राया वलो नाम ॥५६२६॥
 तस्स य रत्तो पडिबं ध-भायणं सयलं धणियल्लोयमओ । सेट्ठी सागरदत्तो, आसी सव्वत्थ सुपसिद्धो ॥५६२७॥
 भज्जा य संपया से, पुत्तो सुणिचंदनामगो ताणं । धूया वंधुमई दास-चेडओ थावरो नाम ॥५६२८॥
 तस्स पुरस्स अदूरे वडवड्ढभिहाणगोउले नियगे । सेट्ठी गंतुं चिंतं, करेइ नियगोसमूहस्स ॥५६२९॥
 पइमासं आणेइ य, तत्तो वयदुद्धभरियसगडाइं । वियरइ य वंधुमित्ताण, दीणदुत्थाण य जणाण ॥५६३०॥
 वंधुमई वि जिणाणं, धम्मं सोऊण साविआ जाया । पाणिवहपमुहपाव-ट्ठाणविरत्ता पसंता य ॥५६३१॥
 अह अन्नया कयाई, हरिधणुचडुलत्तेण जीयस्स । सागरदत्तो सेट्ठी, कमेण पंचत्तमऽणुपत्तो ॥५६३२॥
 ठविओ तस्स पयम्मि य, सुणिचंदो पउरसयणल्लोएण । पुव्वठिईए वड्डइ, सव्वेसु वि सपरकज्जेसु ॥५६३३॥

जह दाया छेत्ता या, एत्थ फलं लहइ तन्विहं चेव । सुहदुहदाई वि तहा, पुनं पावं च पाउणइ ॥५६०८॥
 दुट्ठमणवयणकायाऽऽहेहिं, जीवे उ जे विहिंसंति । दसगुणियाऽऽअणंतं, तेहिं चिय ते विहम्मंति ॥५६०९॥
 भीमभवकूवयदकूवं, दयं न बुज्झंति जे उ हिंसिच्छा । निवडइ तेसु सगज्जा, अवज्जवजाऽसणी घोरा ॥५६१०॥
 ता भो ! भणामि सच्चं, विवज्जियव्वेव सब्बहा हिंसा । हिंसा विवज्जिया जइ, कुगती वि विवज्जिया चेव ॥५६११॥
 पाणाऽऽवायसंजणिय—पावपवभारभारिया संता । जीवा पडंति नरए, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५६१२॥
 जे पुण इह जीवेसुं, कुणंति सम्मं विसुद्धजीवदयं । ते सग्गे मंगलगीय—तूरवसवणसुहएसु ॥५६१३॥
 अच्छरणाऽऽलेसु य, रयणपयासेसु वरविमाणेसु । जहचिंतियसंपज्जंतं—सयलविसया सुरा होति ॥५६१४॥
 तत्तो वि चुया असरिच्छ—लच्छिविच्छडुण्डरजसेसु । सुकूलेसु चेव जायंति, सयलजयजीवसुहया य ॥५६१५॥
 दीहाऽऽउया अरोगा, निच्चमणुप्पन्नसोगसंतावा । कायकिलेसविमुक्का, दयाऽणुभावेण होन्ति नरा ॥५६१६॥
 जायंति न हीणंसा, न पंगवो न वडहा न खुज्जा य । नो वामणा न लायन्न—वज्जिया नो विरूवा य ॥५६१७॥
 सुंदररूवा सोहग्ग—संगया बहुधणा गुणगरिद्धा । अप्पडिमवलपरक्कम—गुणरयणविराइयसरीरा ॥५६१८॥
 अम्मापिइपीइयरा, अणुरत्तकलत्तपुत्तमिच्चा य । हुंति य कुलवुड्ढिकरा, नरा दयाधम्मकरणाओ ॥५६१९॥
 न पिएहिं विप्पओगो, न याऽवि अप्पियसमागमो तेसिं । न भयं न गिलाणत्तं, न दोमणस्सं न हाणी य ॥५६२०॥
 पुन्नाऽणुवंविपुन्नाऽणु—भावओ बज्झमंज्जरं सब्बं । एवं अणकूलं चिय, सया वि संपज्जए तेसिं ॥५६२१॥

लहिऊण य संपुन्नं, जिणमयमाऽऽराहिउं च तं विहिणा । जीवदयाए फलं पार-मत्थियं पाउणंति नरा ॥५६२२॥
 एवं कल्लानपरं-परं परं पाणिणो समज्झिंति । जीए पसाया पुज्जा य, होंति सा जयउ जीवदया ॥५६२३॥
 लोइयसत्थेसुं पि हु, परिहरणिज्जत्तणेण वुत्तमिमं । पुव्वं व पाणिवहणं, किं पुण लोगुत्तरे समए ॥५६२४॥
 एत्थेव भवे पाणिवह-निरयविरयाण होंति दोसगुणा । उभयत्थ वि दिट्ठतो, सासुयसुन्हा तहा धूया ॥५६२५॥
 तद्वाहि—

जणवहुले धणवहुले, अदिट्ठपरचक्कचोरमारिभए । संखउरे नयरम्मि, अहेसि राया बलो नांम ॥५६२६॥
 तस्स य रत्नो पडिबंघ-भायणं सयल^१ धणियलोयमओ । सेट्ठी सागरदत्तो, आसी सव्वत्थ सुपसिद्धो ॥५६२७॥
 भज्जा य संपया से, पुत्तो सुणिचंदनामगो ताणं । धूया बंधुमई दास-चेडओ थावरो नाम ॥५६२८॥
 तस्स पुरस्स अदूरे वडवइडभिहाणगोउले नियगे । सेट्ठी गंतुं चित्तं, करेइ नियगोसमूहस्स ॥५६२९॥
 पइमासं आणेइ य, तत्तो घयदुद्धभरियसगडाइ । वियइ य बंधुमिच्चाण, दीगदुत्थाण य जणाण ॥५६३०॥
 बंधुमई वि जिणाणं, धम्मं सोऊण साविया जाया । पाणिवहपमुहपाव-ट्ठाणविरत्ता पसंता य ॥५६३१॥
 अह अनया कयाई, हरिधणुचडुलत्तणेण जीयस्स । सागरदत्तो सेट्ठी, कमेण पंचत्तमऽणुपत्तो ॥५६३२॥
 ठविओ तस्स पयम्मि य, मुणिचंदो पउरसयणलोएण । पुव्वठिईए वट्ठइ, सव्वेसु वि सपरक्कज्जेसु ॥५६३३॥

दंसेइ य बहुमाणं, पुव्वपवाहेण थावरो तस्स । घरकजाणि य चिंतइ, सुहि व्व पुत्तो व्व वंशु व्व ॥५६३४॥
 नवरं इत्थिसहावा, विवेयवियलत्तणेण य विसीला । तं दट्ठूणं चित्तेइ, संपया मयणसरविहुरा ॥५६३५॥
 केणोवाएण समं, इमेण अणिवारियं विसयसोकूलं । भुंजिस्समड्हं निप्पच्च-वायमेगंतमज्झीणा ॥५६३६॥
 कह वा सुणिचंदमिमं, वावाइत्ता सयस्स भवणस्स । धणकणगसमिद्धस्स वि, नाहमिमं ठावइस्सामि ॥५६३७॥
 एवं विचिंतयंती, सचिसेसं ण्हाणभोयणाऽईहि । उवचइ थावरं अहह !, दुट्ठया पावमहिलाण ॥५६३८॥
 अमुणियतदऽभिप्पाओ, वट्ठतिं तं च तह निएऊण । चित्तेइ थावरो इय, जणणित्तं मह करेइ इमा ॥५६३९॥
 अह उज्झऊण लज्जं, दूरे मोत्तुं च सकुलमज्जायं । तीए तस्सेगंते, सव्वाऽऽयरमऽपिओ अप्पा ॥५६४०॥
 भणिओ य भइ ! वात्ताइऊण, सुणिचंदमेत्थ गेहम्मि । सामि व्व मए सद्धिं, भोगे भुंजाहि वीसत्थो ॥५६४१॥
 तेणं भणियं एसो, सुणिचंदो कह णु मारियव्वो त्ति । तीए वुत्तं गोउल-पडियणत्थं तुमं तं च ॥५६४२॥
 पेसिस्सामि अहं किर, तो तुममऽसिणा वहेज्ज तं मग्गे । पडिवन्नमिमं तेणं, किमऽकिच्चं चत्तलज्जाण ॥५६४३॥
 वंशुमईअ एसो य, वइयरो निसुणिओ सिणेहेण । सिट्ठो य भाउणो त-कूखणेण गेहम्मि इंतस्स ॥५६४४॥
 तं तुण्हिक्कं काउं, सुणिचंदो मंदिरम्मि संपत्तो । कवडेणं जणणी वि हु, रोविउमऽच्चंतमाऽऽरद्धा ॥५६४५॥
 पुट्ठा तेणं किं स्यसि, अम्म ! तीए पयंपियं वच्छ ! । णियकज्जाइं सीयंत-याइं दट्ठूण रोएमि ॥५६४६॥
 जीवंतो तुज्झ पिया, जया तया नूण मासपज्जंते । गंतूण गोउलाओ, वयदुद्धाइं पणामेत्तो ॥५६४७॥

इन्हिं तु तुमं पुत्तय !, अच्चं तपमायसंगओ संतो । गोउलत्तत्तिं न करेसि, किंपि भणं कस्स साहेमि ॥५६४८॥
 भणियं च तेण अम्मो !, मा रुयसु अहं सयं पभायम्मि । वच्चामि गोउले था-वरेण सद्धिं चयसु सोगं ॥५६४९॥
 इय सोउं सा तुह्वा, ठिया य मोणेण अह बिइज्जदिणे । आरुहिऊण तुरंगं, चलिओ सो थावरेण समं ॥५६५०॥
 वच्चंतो य विचिंतइ, थावरओ जइ कहं पि मुणिचंदो । पुरओ वच्चइ ता खग्ग-जड्डिणा लहु हणामि अहं ॥५६५१॥
 मुणिचंदो वि हु भइणी-निवेइयं वइयरं विभावंतो । जसलो से अपमत्तो, मग्गे गंतुं पवत्तो त्ति ॥५६५२॥
 अह विसमगइदेसे, पत्ते तुरओ कसपहारेण । पइओ थावरएणं, पुरओ गंतुं पयडो य ॥५६५३॥
 मुणिचंदो य ससंको, जा गच्छइ ताव तेण करवालो । पट्ठिठिण्णाऽऽयड्ढिउ-माऽऽरद्धो तव्वहनिमित्तं ॥५६५४॥
 पेच्छइ य पडिच्छायं, मुणिचंदो तारिसं तओ तुरओ । वेगेण वाहिओ तेण, वंचिओ खग्गघाओ य ॥५६५५॥
 पत्तो य गोउलं सो, गोउलवइणा कया य पडिवत्ती । अन्नऽन्नसंकहाहिं, ठिया य ता जाव दिवसंजं ॥५६५६॥
 घाओवाए पेहइ, तम्मरणकारणेण थावरओ । चिंतैइ य रयणीए, वावाइस्सामि धुवमेयं ॥५६५७॥
 अह मंदिरस्स मज्जे, सयणिज्जे विरइयम्मि रयणीए । मुणिचंदेणं भणियं, चिरकाला आगओइहमिह ॥५६५८॥
 ता गोवाडम्मि इमं, एह जह तत्थ संठिओ सव्वं । गोमहिसीणं जहं, सम्मं पेहेमि पत्तेयं ॥५६५९॥
 तह चेव तं कयं परि-यणेण तो तत्थ संठिओ संतो । चिंतैइ भिच्चविलसिय-मऽसेसमज्जमऽज्ज पेच्छामि ॥५६६०॥
 पइरिकं य ठियं तं, दट्ठुं तुहो मणम्मि थावरओ । निव्वयणिज्जं अज्जं, सुहेण वज्झो त्ति काऊण ॥५६६१॥

अह सुत्तम्मि जणस्मि, मुणिचंदो निसियखगमाऽऽदाय । पडयाउयं च खोडिं, णियसयणिज्जम्मि ठव्णिज्जण ॥५६६२॥
 तद्दुव्विलसियअवल्लो-यणट्ठया वाढमप्पमत्तमणो । निहुओ मोणेण ठिओ, एगंते अह खणस्संसंते ॥५६६३॥
 आगंतुं थावरओ, वीसत्थो जाव पहरए तत्थ । ता मुणिचंदेण हओ, असिणा पत्तो य पंचत्तं ॥५६६४॥
 विचत्तस्स य एयस्स, गोवणट्ठं समग्गोवगं । वाडाओ नीणिता, वाहरिउमिमो समाहत्तो ॥५६६५॥
 हंहो ! धावह धावह, गावीओ तक्करेहिं हरियाओ । वहिओ य थावरो तो, सव्वत्तो धाविया पुरिसा ॥५६६६॥
 गावीओ वालियाओ, नट्टा चोर चि चित्तिं तेहिं । मयक्किचं णिव्वत्तिथ-मऽसेसमऽवि थावरस्स तओ ॥५६६७॥
 किं होहि चि सचिंता, जा तम्मगं पलोयए जणणी । ता एगागी गेहे, मुणिचंदो झत्ति संपत्तो ॥५६६८॥
 दिन्नाऽऽसणो निसण्णो, खगं गिहकीलगे विमोत्तण । पयस्सोहणं च काउं, पारद्धं तस्स भजाए ॥५६६९॥
 पुड्डो य ससोगाए, जणणीए वच्छ ! थावरो कत्थ । तेणं वुत्तं अम्मो, मंदगई पिड्डुओ एह् ॥५६७०॥
 तो संखुद्धा एसा, असिहुत्तं जा पलोयए ताव । पेच्छइ पिपीलियाओ, इंतीओ रुहरिगंधेणं ॥५६७१॥
 सम्मं पैहंतीए, दिड्डो खण्णो वि लोहियविलित्तो । ता पवलकोहुयवह-पलित्तगत्ताए पावाए ॥५६७२॥
 आयडिहळण तमऽदिस्स-माणदेहाए झत्ति पुत्तस्स । सीसं छिन्नं तीए, कंहं पि वक्खित्तचित्तस्स ॥५६७३॥
 तो सामिमारणुपन्न-तिव्वकोवाए तस्स भजाए । मुसलेण मारिया सा, वंधुमईए नियंतीए ॥५६७४॥
 सा पुण पाणिवहाओ, विरत्तचित्ता महंतसंतावं । हिययम्मि उव्वहंती, ठिया घरस्सेगेदेसम्मि ॥५६७५॥

मिलिओ य नयरलोगो, धित्तं मुणिय तं च सा भणिया । कीस तए नो हणिया, मायाए विणासिगा एसा ॥५६७६॥
 पाणवहविरूवो—डभिप्पाओ साहिओ य सो तीए । तो सलहिया जणेणं, धिसिक्रियाइं च सेसाइं ॥५६७७॥
 गिहसारं नरवड्ढाणा, गहिंयं सुन्हा य चारगे धरिया । इयरी य पूया इय, पाणिवहो ज्ञत्थहेउ त्ति ॥५६७८॥
 पाणवहनामगमिमं पावट्ठाणं निदंसियं पढमं । एत्तो उ अलियवयणा—भिहाणगं वीयमउकूखेमि ॥५६७९॥
 अलियं हि रुदकंदो, बाढमउविस्सासदुमसमूहस्स । वज्जाडसणीनिवाओ, जणपच्चयसेलसिहरस्स ॥५६८०॥
 गरिहापणतरुणीए, गहणगदाणं सुवासणासिहिणो । जलपकूखेवो संकेय—मंदिरं अजसकुलडाए ॥५६८१॥
 उभयभवभाविआवय—कुसुयपवंधस्स सारयमयंको । सुविसुद्धधम्मगुणसस्स—संपयाए कुवाओ य ॥५६८२॥
 पुवाडवरवयणविरोह—रूवपडिविंबणस्स आयरिसो । सत्थाहमत्थयमणी, नीसेसाडणत्थसत्थस्स ॥५६८३॥
 सप्पुरिसत्तणकाण—निदहणम्मि य सुतिव्वहव्वहो । ता एयपरिहारो, कायव्वो सव्वजत्तेण ॥५६८४॥

किंच—

जह परमउन्नस्स विसं, विणासयं जह य जोव्वणस्स जरा । तह जाण असच्चं पि हु, विणासयं सव्वधम्मस्स ॥५६८५॥
 होउ य जडी सिंहडी, मुंडी वा वक्कली व नगो वा । लोए असच्चवाई, भन्नइ पासंडिचंडालो ॥५६८६॥
 अलियं सइं पि भणियं, विहणइ बहुयाइं सच्चवयणाइं । एवं च सच्चवयणे वि, तम्मि अप्पच्चओ चेव ॥५६८७॥
 अलियं न भासियव्वं, गरहिज्जइ जं जणे अलियवाई । अप्पच्चयं च अप्पा—णयम्मि संजणइ जणमज्जे ॥५६८८॥

कारावेह य अलिय-पयंपणो थिहुवेडियं दट्ठुं । जीहाछेदाऽऽईयं, चंडं दंडं नरवई वि ॥५६८९॥
 इहलोगम्मि अकित्ती, सव्वजहन्ना गई य परलोए । अलियपयंपणपभवेण, होइ पावेण जीवस्स ॥५६९०॥
 नो कोहमाणमाया-लोभेहिं तो न हासओ न भया । भासेज्ज अलियवयणं, परलोयाराऽऽहणेक्कमणो ॥५६९१॥
 ईसाकसायकलिओ, अलियगिराहिं परं उवहणंतो । मुणह वराओ नेवं, जह अप्पाणं चिय हणेमि ॥५६९२॥
 उक्कोडागहणरओत्ति, कूडसाक्खि अलियवाइत्ति । धिक्कारमोगरहओ, णिवडइ नरए महाघोरे ॥५६९३॥
 नो कित्ती नो अत्थो, नयाऽवि मणनेब्बुई न धम्मो त्ति । उक्कोडागहणरयस्स, किंतु कुगईगमो चेव ॥५६९४॥
 सीलं कुलमऽप्पाणं, लज्जं मज्जायमऽह जसो जाइ । नायं सत्थं धम्मं च, कूडसकूखी परिच्चयइ ॥५६९५॥
 वियलिंदिया जडा मूअ-छा य हीणस्सरा य पूइयुहा । मुहरोगिणो गरहिया, जायंति असच्चवाइत्ता ॥५६९६॥
 सग्गापवग्गऽमग्गगलं व, कुगतीए पुण पहो पउणो । अलियपयंपणं अप्प-णो य माहप्पलुपणयं ॥५६९७॥
 लोए वि मुसावाओ, समत्थसाहुज्जणगरहिओ गाढं । भूयाणमऽविस्सासो, तम्हा भासेज्ज मा मोसं ॥५६९८॥
 लोए वि जो ससूगो, अलियं सहसा न भासए किंपि । जइ दिक्खियो वि अलियं, भासइ ता किंच दिक्खाए ॥५६९९॥
 सच्चं पि न वत्तव्वं, असच्चवयणं कहिंपि सच्चं पि । जं जीवदुक्खजणयं, सच्चं पि असच्चतुल्लं तं ॥५७००॥
 जं परपीडाजणगं, हासेण व तं न होइ वत्तव्वं । हासेण भक्खियं किं, कडुयविवागं विसं न भवे ॥५७०१॥
 ता भो ! भणामि सच्चं, वज्जेयव्वं खु सन्वहा अलियं । तं जइ विवज्जियं तो, कुगई वि वज्जिया चेव ॥५७०२॥

अलियपयंपणसंपत्त-पावपव्वभारभारिया संता । जीवा पडंति नरए, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५७०३॥
 ता चइऊणमडसच्चं, सच्चं चिय निच्चमेव भासेज । सग्गाऽपवग्गामणे, मणोहरं तं विमाणं जं ॥५७०४॥
 कित्तिकरं धम्मकरं, नरयदुवारज्जलं सुहनिहाणं । गुणपयडणप्पईयं, इडं मिडं च सिट्ठाणं ॥५७०५॥
 परिहरियसपरपीडं, बुद्धीए पेहियं पयइसोसं । निरवजं कज्जरमं, जं वयणं तं मुणसु सच्चं ॥५७०६॥
 इय सच्चवयणमंताऽ-भिमंतियं नो विसं पि पक्कमइ । धीरेहिं सच्चवयणं, साविओ उहइ न सिही वि ॥५७०७॥
 उम्मग्गविलग्गा गिरि-नई वि थंभिज्जइ हु सच्चेण । सच्चेण साविया कीलि-य व्व सप्पा वि चिड्ढति ॥५७०८॥
 पभवइ न सच्चवयणेण, थंभिओ दित्तपहरणगणो वि । दिव्वट्ठाणेसु वि सच्च-सावणा इत्ति सुज्झंति ॥५७०९॥
 आकंपिज्जंति सुरा वि, सच्चवयणेण धीरपुरिसेहिं । डाइणिपिसायभूया-ऽऽइणो वि न छलंति सच्चहया ॥५७१०॥
 एत्थ भवे सच्चेणं, निब्बिच्चं संचिऊण पुन्नचयं । होउं महिइइयसुरो, सुमाणुसत्तं लभइ तत्थ ॥५७११॥
 सव्वत्थ गेज्झवक्को, आदेओ दित्तिमं पयइसोमो । दीसंतो दिट्ठिसुहो, चिंनिज्जंतो य मणहारी ॥५७१२॥
 खीरं व महुं व सुहा-रसं व सुइमाणसं सुनिसिरेइ । इइ वयणगुणो पुरिसो, भासंतो होइ सच्चेणं ॥५७१३॥
 न जडो न मूयलो वा, नयाऽवि हीणस्सरो न कागसरो । न य मुहरोगी न य पूह-गंधवयणो य सच्चेण ॥५७१४॥
 सुहिओ समाहिपत्तो, पमुइअपकीलिओ रइपरो य । सुहसलहणिज्जचेट्ठो, इट्ठो कंतो पग्गियणम्म ॥५७१५॥
 जे पइमपात्राग-पडिवक्खवग्गा उ वन्निया पुब्बिं । तेहि इमेहि य कलिओ, होइ नरो मच्चभासि ति ॥५७१६॥

एवं कल्याणपरं-परं परं पाणिणो समञ्जिति । जीए पसाया पुजा य, होति सा जयइ सच्चगिरा ॥५७१७॥
 सच्चस्मि तवो सच्चस्मि, संजमो तस्मि चैव सव्वगुणा । अइसंजओ वि मोसेण, होइ तिणलवसमो पुरिसो ॥५७१८॥
 इय सुंदर ! जाणित्ता, सच्चास्सच्चचवियाण दोसगुणे । चेच्चा असच्चवयणं, सच्चगिरं चिय समुल्लवसु ॥५७१९॥
 नीयगपावट्ठाणे, ठाणव्भंसाऽऽणो बहू दोसा । वसुणो व्व तन्नियत्ताण, पुण गुणा नारयस्सेव ॥५७२०॥

तहाहि—

जंबुदीवे दीवे, सुत्तिमईए पुरीए नरनाहो । अभिचंदनामधेओ, अहेसि पुत्तो य तस्स बहू ॥५७२१॥
 वेयाज्वगमनिमित्तं, सो पिउणा आयरेण उवणीओ । अज्झावगस्स गुणिणो, खीरकयंवस्स विप्पस्स ॥५७२२॥
 पव्वयेणं उज्झाय-सूणुणा नारएण य समेओ । पढइ वसुरायपुत्तो, वेयरहस्सं अविस्सामं ॥५७२३॥
 अन्नदियहस्मि तिव्वि वि, एए पासित्तु गयणगामीहिं । अइसयनाणीहिं महा-मुणीहिं अवरोप्परं भणियं ॥५७२४॥
 वेयमऽहज्जंति इमे, जे तेसिं दोन्नि अहरगइगामी । एणो य उड्ढगामि त्ति, जंपिउं ते तिरोभूया ॥५७२५॥
 खीरकयंवो य इमं, सोच्चा धी ! धी ! निरत्थपाढेण । इति संवेगमुवगतो, पव्वइओ मोक्खमऽणुपत्तो ॥५७२६॥
 अह अहिचंदेण बहू, अहिसित्तो णियपए णिवो जाओ । रज्जं च भुंजमाणस्स, तस्स एगेण पुरिसेण ॥५७२७॥
 आगंतूणं भणियं, अडवीए गएण देव ! अज मए । हणणट्ठा पामुक्को, वाणो हरिणस्स सो य लहुं ॥५७२८॥
 पच्छाहुत्तो अन्निमट्ठिऊण, पडिओ सविम्वहएण मए । तो फल्लिहसिला विमला, दिट्ठा करफस्सिणवसेण ॥५७२९॥

जेणंत्तरिओ हरिणो, पयडो दीसइ तमड्युयं रयणं । देवस्स चैव जोगं ति, आगओ तुम्ह कहणट्टा ॥५७३०॥
 एवं सोच्चा रत्ता, फलिहसिलाड्डणाविज्जण सा रहसि । सिंहासणकरणट्टा, समप्पिया सिप्पियजणस्स ॥५७३१॥
 निम्मायम्मि य तम्मि, अत्थाणीमंडवे य ठवियम्मि । आसीणो नरनाहो, नज्जइ गयणंज्जणठिओ व्व ॥५७३२॥
 विम्हइओ नयरिज्जो, गया पसिद्धी य सेसरईसु । सच्चेण वस्सू राया, जह अच्छइ नहयलाड्डसीणो ॥५७३३॥
 एयपवायनिमित्तं च, सिप्पिणो ते विणासिया सन्वे । दूरट्टिओ य लोगो, लहेइ विन्नत्तियं काउं ॥५७३४॥
 एवं वच्चति काले, ते पुण पव्वयगनारया सिस्से । वेयरहस्सं पाढंति, नियगनियगेसु गेहेसु ॥५७३५॥
 अवरम्मि य पत्थावे, पुव्वपणणएण पव्वयगपासे । बहुसिस्सपरिवुडो ना-रओ गओ सगुरुपुत्तो च्चि ॥५७३६॥
 विहिया से पडिवत्ती, पव्वयगेणं ठिया य गोट्ठीए । पत्थावे पव्वयेणेण, अद्वक्कूवायवेयपयं ॥५७३७॥
 जन्नाडहिगारसंतिय-मज्जेहिं जहुव्वमिति ससिस्साणं । वक्कूवाणियं अजेहिं, छयलेहिं इइ विमूढेणं ॥५७३८॥
 तो नारएण भणियं, भणंति अजा तिवरितपरिवसिया । इह वीहियाड्डओ तेहिं, चैव जहुव्वमाड्डह गुरू ॥५७३९॥
 नो पडिवन्नमिमं प-व्वएण जाओ महं विसंवाओ । जिब्बभच्छेयपइन्ना, कया य जो जिप्पइ वाए ॥५७४०॥
 सहपडिओ च्चि वसुनिवो, एत्थ पमाणं कया इय ववत्था । अह तज्जणणी भीया, सच्चगिरं नारयं नाउं ॥५७४१॥
 धुवमिनिहं मह पुत्तो, जीहच्छेएण पाविही मरणं । ता पन्नेवेमि नरवइ-मिइ सा वसुमंदिरम्मि गया ॥५७४२॥
 अब्भुट्टिया य रत्ता, गुरूणो भज्ज च्चि तीए तो सिट्ठो । एगंते से सब्बो, नारयपव्वयगवुत्तंते ॥५७४३॥

वसुणा य जंपियं अम्म !, कहसु किं एत्थ मज्झ किच्चं ति । तीए वुत्तं पुत्तो, जह जिणइ तहा करेज्जासु ॥५७४४॥
 उवरोहसीलयाए, पडिवन्नभिमं पि वसुनरिंदेण । वीयदिवसे य दोन्नि वि, पक्खा तस्संसतिं पत्ता ॥५७४५॥
 काऊण सच्चसावण-मऽह भणियं नारएण भो राय ! । तुममिहइं धम्मतुला, तं पढमो सच्चवाईणं ॥५७४६॥
 ता कहसु कहं गुरुणा, अजेहिं जट्टव्वमिह पक्कूखायं । ताहे रत्ता परिचत्त-सच्चत्ताइत्तवाएण ॥५७४७॥
 जंपियमऽजेहिं छगलेहिं, भइ ! जट्टव्वमिह पक्कूखायं । एवं भणिए कुलदेव-याए अइक्कुडसक्खि चि ॥५७४८॥
 खुवियाए पाडिऊणं, फालियसीहासणाओ सो निहओ । अन्ने वि भूमिवइणो, तप्पयपरिवत्तिणो अट्ट ॥५७४९॥
 पव्वयगो वि जणेणं, धिसिक्खिओ दढमऽसच्चत्ताइ चि । मरिऊण य नरयम्मि उववणो वसुनरेंदो वि ॥५७५०॥
 इयरो य सच्चत्ताइ चि, नयरलोएहिं विहियसकारो । ससिसमदिच्चिं किच्चिं, पत्तो सुरलोयलज्जिं च ॥५७५१॥
 वीयं पावट्टाण-मेवं मोसाऽभिहाणसुवइं । एत्तो तइयमऽदत्ता-दाणऽभिहाणं पक्कूखामि ॥५७५२॥
 पंको व्व जलं किट्ठो व्व, दप्पणं चित्तभित्तिमिव धूमो । मइलेइ चित्तरयणं, परधणहरणस्स सरणं पि ॥५७५३॥
 एयपसत्तो सत्तो, अविभावेऊण धम्मविद्धंसं । अवहत्थिऊण सप्पुरिस-सेवियं कुलववत्थं पि ॥५७५४॥
 किच्चिकलंकं पि अपेहिऊण, अवहीरिऊण जीयं पि । गीयस्वं हरिणो इव, पईवकलियं पयंगो व्व ॥५७५५॥
 वडिसाऽमिसं व मीणो, भमरो कमलं व करिव्हूरिसं । वणचारणो व्व पावो, परधणहरणं कुणइ सो य ॥५७५६॥
 तज्जम्मे चिय पावइ, करकन्नच्छेयमऽच्छिनासं वा । करवत्तकिंतणं उत्ति-मंगपमुहंजगमंगं वा ॥५७५७॥

परसंतियं हरित्ता, अर्थं हरिसिञ्जइ ॥ नियड्त्थे य । हरिए परेण सहसत्ति, सत्तिभिन्नो व्व होइ दुही ॥५७५८॥
 लोओ वि कुणइ पक्खं, अवरज्जं तस्स अन्नमज्जराहं । रनीयल्लया वि पक्खे, न होति चोरिक्कसीलस्स ॥५७५९॥
 अबं अवरज्जं तस्स, देति नियए घरम्मि ओगासं । माया वि हु ओगासं, न देइ परदव्वहारिस्स ॥५७६०॥
 जस्स य घरम्मि सो लहइ, अल्लियावं कंहं पि तं सहसा । पाडेइ अइमहल्ले, अयसे दुक्खे महावसणे ॥५७६१॥
 कहक्कहवि किं पि सुचिरेण, विविहआसाहि संचिणइ दव्वं । इय जो जीयसमं तं, हरेज्ज तत्तो वि को पावो ॥५७६२॥
 संसारियसत्ताणं, पाणसमो सव्वहा इमो अत्थो । तेसिं च तं हरंतो, हरेइ तज्जीवियमड्हम्मो ॥५७६३॥
 त्रिहवम्मि उ अवहरिए, केवि लुहाए मरंति दीणमुहा । क्विणप्पाया तप्पंति, केवि सोयडग्गिणा अब्बे ॥५७६४॥
 पढमपह्यं पि चउ-प्पयाऽऽयं अवहरंति निक्करणा । जणणिविउत्ता तव्वच्छ-गा य दुहिया मरंति तओ ॥५७६५॥
 एवं च हणइ पाणे, भासइ मोसं अदत्तहरणपरो । तो इहमेवे वि पावइ, वहुविहवसणाणि मरणं च ॥५७६६॥
 दारिदं भीरुत्तं, पियुत्तकलत्तबधुवोच्छेयं । एमाऽऽए य दोसे, भवंतरे रतेन्नपावाओ ॥५७६७॥
 ता भो ! भणांमि सच्चं, विवज्जणीयं खु परधणं सव्वं । परधणविवज्जणाओ, कुगई वि विवज्जिया दंरं ॥५७६८॥
 अदत्तगहणसंजणिय-पावपब्भारभासिया संता । नए पडंति जीवा, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५७६९॥
 अदत्ताऽऽदानकलं, एयं नाऊण दारुणविवागं । तव्विरई कायव्वा, अत्तहियनिहित्तचित्तेण ॥५७७०॥

१ निजार्थे = स्वधने । २ नीयल्लया = निजकाः = स्वजनाः B । ३ मैन्यपापात् ।

परदव्वहरणवुद्धिं पि, जे न कुव्वंति सव्वहा जीवा । पुव्वुत्तदासजालं, १ मलंति ते वामपाएणं ॥५७७१॥
 पावेति सुदेवत्तं, तत्तो सुकुलेसु माणुसत्तं च । लद्धुं च सुद्धधम्मं, आयहियम्मि पयड्ढुति ॥५७७२॥
 मणिकणगरयणधणसंचयइह-कुललद्धमणुजम्मस्स । तेन्नवयपत्तपुत्ताऽणु-वंधिपुन्नस्स धन्नस्स ॥५७७३॥
 गोमे वा नगरे वा, खेत्ते व खले व अह अरन्ने वा । गेहे वा पथे वा, राओ वा दिव्सओ वा वि ॥५७७४॥
 भूमीए निहाणगयं, अहवा जहक्कहवि गोवियं संतं । पयडं चिय मुक्कं वा, एमेव कहिं वि पडियं वा ॥५७७५॥
 पम्हुडं वा कत्थवि, वड्ढिपउत्तं च उज्झियं जइवि । नो तस्स नस्सइ धगं, धणियं वड्ढइ अ किं ब्रहुणा ॥५७७६॥
 सच्चित्तं अच्चित्तं, मीसं वा किंपि तं पि हू अफयं । दुपयं चउप्पयं वा, तहा जहा कहमडवि ठियं पि ॥५७७७॥
 देसनगराऽऽगराणं, गामाण य दासणोवघाए वि । न कहिं पि किंपि पलयं, पावेइ तप्परिग्गहियं ॥५७७८॥
 अकिलेसघडं ताणं, जहिच्छियाणं व होइ दव्वाणं । सामी भोई य तहा, तस्स अणत्था खयं जंति ॥५७७९॥
 भाजाऽऽगयहेरियहरिय-थेरिगिहसारल्लियगोढी व । इह तइयपावठाणग-निरया पाविंति वंधाऽइ ॥५७८०॥
 जे पुण तओ विरत्ता, ते सुद्धसहावओ चिय न होति । तम्मज्झवुत्थसावय-पुत्तो व्व कया वि दोसपयं ॥५७८१॥
 तहाहि—

नयरम्मि वसंतपुरे, वसंतसेणाऽभिहाणथेरीए । जेमाविओ पुरज्जो, एगम्मि महूसवे सव्वो ॥५७८२॥

अह तत्थेव पुरम्मि, वत्थव्वा अत्थि दुल्ललियगोड्डी । तीए य थेरिगेहं, १ हेरित्ता रयणिसमयम्मि
 लुंटेउं आरद्धं, नवरं सावयसुओ उ वसुदत्तो । तग्गोद्धिमज्झवत्ती वि, नेव चोरिक्कयमऽकासी
 तो तं मोचुं थेरीए, चोरचरणा पणामववएसा । मा चोरह चि भणिरीए, अंकिया मोरपित्तेण
 मुस्सिऊण गेहसारं, निक्खवंता ते तओ पभायम्मि । थेरीए नरवइणो, तव्वुत्तंतो लहुं कहिओ
 अह मोरपित्तलंछिय-पयपुरिसपलोयणं कुणंतेहिं । रायनिउत्तनरेहिं, दिट्ठा सा दुल्ललियगोड्डी
 सच्छंदपाणभोयणविहीए, सव्वाऽऽयरं विलसमाणी । संजायनिच्छएहिं, तो नीया नरवइसमीवे
 अल्लंछियपयसावय-मेकं चेवुज्झिऊण ते सेसा । छिंदणभिंदणबहुजा-यणाहिं निहणं समुवणीया
 एवमऽदत्तादाण-प्पविच्चिणिविच्चिमंतजंतूणं । दट्ठूणमऽसुहफल-मेत्तो विरमसु तुमं वच्छ !
 इय तइयपावठाण-मऽदत्तगहणाऽभिहाणमुवइहं । भूरिविसयं पि एत्तो, लेसेण चउत्थमऽकूवेमि
 मेहुन्नं सुचिरकिलेस-पत्तवित्तस्स मूलविद्धं सो । दोसुप्पत्तीणमऽवंशं, कारणं ठाणमऽजसस्स
 गुणपयरिसकणनियरस्स, दारुणोदूहलो २ हलगं च । सच्चमहीए महिया, विवेयरविकिरणपसरस्स
 एत्थ पडिवद्धचित्तो, सत्तो विवरमुहो भवे गुरुणो । पडिवक्खवत्ते वट्ठइ, भाउयभइणीसुयाणं पि
 कुणइ अकज्जं कज्जं पि, वयइ लज्जइ त्रिसिट्ठगोड्डीए । झायइ बज्झावायार-विरयचित्तो सया एवं
 ॥५७८३॥
 ॥५७८४॥
 ॥५७८५॥
 ॥५७८६॥
 ॥५७८७॥
 ॥५७८८॥
 ॥५७८९॥
 ॥५७९०॥
 ॥५७९१॥
 ॥५७९२॥
 ॥५७९३॥
 ॥५७९४॥
 ॥५७९५॥

अहह ! रमणीण रेहइ, अरुणाऽरुणनहमउहचिच्छुरियं । चलणजुयं कमलं पिव, नवदिणयरकिरणसंवलयं ॥५७९६॥
 अणुपुव्ववट्टमणहर-सुरुमणिभिं गारनालरमणीयं । जंघाजुयलं वम्मह-करिकर^१ करणिं^२ समुव्वहइ ॥५७९७॥
 रमणफलं पि पंच-प्पयारुइरणकंतिपडिवट्टं । गयणयलं पिव सोहइ, फुरंतसुरायधणुकलियं ॥५७९८॥
 उयरम्मि मुट्ठिगेज्जे, मणोहरा वलिपरंपरा सहइ । थणगिरिसिहराऽऽरोहण-कएण सोवागंपति व्व ॥५७९९॥
 अंतवियसंतनवकमल-कमलनालोवं समुव्वहइ । कोमलमंसलकरेह-माणभुयवच्छरीजुयलं ॥५८००॥
 आणंदविंदुसंदिर-सुंदेरुहाममिंदुविंवं व । कामिचओराण मणो, उल्लासइ वयणसयवत्तं ॥५८०१॥
 अलिङ्गलकज्जलकसिणो, सुसिणिद्धो सहइ केसपव्वभारो । चित्तव्वमन्तरपज्जलिय-मयणसिहिधूमनिवहो व्व ॥५८०२॥
 एवं विलासिणीजण-सव्वंजगाऽवयवचिंतणाऽऽसत्तो । तदुव्वहयमाणसो इव, तदड्ढिसंघायघडिओ व्व ॥५८०३॥
 तदड्ढिड्ढिओ व्व सव्वज्ज-णावि तप्परिणईपरिणओ व्व । जंपइ अहो ! जयम्मि, कुवल्यदलसच्छहज्जणीणं ॥५८०४॥
 जुव्वईण चिजियंहंसं, गइविलसियमज्जह ! मणहरा वाणी । अद्धज्जिपेच्छियाणं, अहहो ! छेयत्तणमज्जुत्तुच्छं ॥५८०५॥
 अहह ! दरदलियकइरव-सुहयं हसियं फुरंतदंतज्जणं । उक्कंपिथोरथण-त्थलं अहो कणगकंडुयणं ॥५८०६॥
 रंगंतवलीवलं, पायडियविसट्टनाभिकंदोइ । फुट्टंतकचुयमज्जो !, पेहह मोट्टाहयमरट्टं ॥५८०७॥
 एककमवि इमेसिं, दुलहमिमाणं किमंजग समवाओ । अहवा किं वन्निज्जइ, तासिं संसारसारणं ॥५८०८॥

चिंतणमऽवि समयमोहं, जासिं अवलोयणं सहसमुहं । गोद्वी य कोडीमुह्या, अमोह्यओ अंगसंभोगो ॥५८०९॥
 एवं च सो वराओ, तगयचिंताविलाचेद्वाहिं । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, सव्वगंगहनिहयचेद्धो व्व ॥५८१०॥
 दिवसं निसं पिवासं, छुहं अरणं परं सुहं दुक्खं । सीयं उण्हं गम्मं, अगम्ममऽवि नो मुणइ किंतु ॥५८११॥
 वामकरधरियवयणो, विच्छाओ दीहमुस्ससइ खलइ । वेहइ परिदेवइ रुयइ, सुवइ जंभायइ य बहुसो ॥५८१२॥
 एवं अणंतचिंता—संताणुत्तममाणकामीण । कयदुग्गइप्पयारं, वियारमऽवलोइय बुहेण ॥५८१३॥
 सव्वं पि हु मेहुणं, दिव्वं माणुस्सयं तिरिच्छं च । उइहमऽहतिरियखेत्ते, राओ वा दिवसओ वा वि ॥५८१४॥
 रागाओ दोसाओ वा, दोसाण समुस्सयं महापावं । सव्वाऽवायनिमित्तं ति, चिंतणिज्जं न मणसा वि ॥५८१५॥
 चिंतिज्जंते य इमम्मि, पायसो पवरबुद्धिणो वि दढं । अविभावियपरनियजुवइ—सेवणादोसगुणपक्खो ॥५८१६॥
 आरन्नकरिवरो इव, दुव्वारो जायए तदऽभिलासो । जीवाण जमऽइरुइ, मेहुणसण्णा सहावाओ ॥५८१७॥
 तो पइदिणवइढंता—ऽभिलासपवणप्पदिप्पमाणसिहो । निरुवसमं सव्वंऽगं, पयंडमयणाऽनिलो जलइ ॥५८१८॥
 तेण य डज्झंतो असम—साहसं मणसि संपहारित्ता । जीयं पि पणं काउं, गुरुजणलजाऽइ अवगणिउं ॥५८१९॥
 सेवेज मेहुणं पि हु, तत्तो इह परभवे बहू दोसा । होति जओ सो निच्चं, संसंकिओ भमइ सव्वत्थ ॥५८२०॥
 अह तत्कारि चि कयाइ, कहवि लोणेण जइ स नज्जेजा । तो दीणमुहो जायइ, खणेण मरमाणलिंभो य ॥५८२१॥
 गिहसामियनगराऽऽरक्खिणहिं, वा गहियनिहयबद्धस्स । दुइखराऽऽरोवणपुव्व—गं च अह से वरायस्स ॥५८२२॥

उग्रोसणा पुरे तिक-चउकचचपहेसु परिभमइ । जह हंमो पउरजणा !, अवरज्झइ नेह रायाऽऽई
केवलमऽवरज्झंति, पावाइं सयं कडाइं कम्माइं । ता भो ! इयरूवाइं, इमाइं अनो वि मा कुजा
करचरणेयवहबं ध-रोहणुछं बणाऽऽइमरणंउता । के के न होति दोसा, इहभविआ ? मेहुणपरस्स
परभविए पुण दोसे, केत्तियमेत्ते उ किच्चिमो तस्स । जं मेहुणपाउब्भव-पावाउ अणंतभवसमणं
ता भो ! भणामि सच्चं, चयाहि सब्वं पि मेहुणं समं । तप्परिचागा कुगई, चत्त चिय होइ दुहपगई
अन्नं च—

॥५८२३॥
॥५८२४॥
॥५८२५॥
॥५८२६॥
॥५८२७॥

पायडियविगियरूवं, आयासकिलेससाहणिज्जं च । सब्वंङगियगुरुवायाम-जणियसेयाऽहिउब्बेगं
सज्झसरुज्झंतगिरं, विलज्जकज्जं जुगुज्छणिज्जं च । एत्तो चेव निमित्ता, पच्छन्नाऽऽसेवणीयं पि
हिययुक्कइखयपामोक्ख-विविहवाहीण हेउभूयं च । अपत्थभोयणं पिव, वलवीरियहाणिजणं च
किं पागफलं पिव सुज्ज-माणमज्वसाणविरसमऽइतुच्छं । वामोहकरं नडनच्चि-यं व गंधव्वनयरं व
सयलजणजणियनिरसाण-सुणगाऽऽइनिहीणजंतुसामन्नं । सव्वाऽभिसंकणीयं, धम्मत्थपरत्तविग्घकरं
आवायेमत्तसुहलेस-संभवम्मि विवेगवं को णु । निहुयणसोक्खं कंखेज्ज, मोक्खसोक्खेक्कपरिकंखी
मेहुणपसंगसंजणिय-पावपव्वारभारिया संता । निवडंति नरा नए, जले जहा लोहमयपिंडो
अक्खं डवंभेचें, चरिउं संपुन्नपुन्नपव्वारा । समुच्चिंति चिंतियत्थं, पावेति पहाणदेवत्तं

॥५८२८॥
॥५८२९॥
॥५८३०॥
॥५८३१॥
॥५८३२॥
॥५८३३॥
॥५८३४॥
॥५८३५॥

तत्तो चुया नरत्ते वि, तियसतुहोवभोगभोगजुया । जायंति पुन्नदेहा, विसिद्धकुलजाइसंपन्ना ॥५८३६॥
 होति १जणगज्झवयणा, सुभगा पियभासिणो सुसंठाणा । रुवस्सिणो य सोमा, पमुइयपक्कीलिया निच्चं ॥५८३७॥
 नीरोगा य असोगा, चिराऽऽसो कित्तिकोमुइमयंका । अकिलेसाऽऽयासपयं, सुहोइया अतुलबलविरिया ॥५८३८॥
 सव्वंजलकूवणधरा, साऽलंकारा सुकव्वगंथ व्व । सिरिमंता य वियइढा, विवेइणो सीलकलिया य ॥५८३९॥
 भरियाऽवत्था थिमिया, दकूखा तेयस्सिणो बहुमया य । परितूलियविण्हुबंभा, बंभव्यपालगा होति ॥५८४०॥
 इह तुरियपावठाणग-पविच्चिविणिविच्चिदोसगुणविसए । गिरिनयरनिवासिवयंसि-दारगा होइ दिट्ठतो ॥५८४१॥

तहाहि—

रेवययंगिरिविराइय-विसिद्धसोरुदुदेसतिलयम्मि । गिरिनयरे तिन्नि वयंसि-याओ इवभाण भूयाओ ॥५८४२॥
 परिणीयाओ तत्थेव, पवसुंदेरमणहरंजीओ । ताओ य पसूयाओ, कालेणे-कैक्कगं तणयं ॥५८४३॥
 अह अन्नया कयाई. पुरपरिसरकाणणम्मि मिलियाओ । किलंतीओ ताओ, तिन्नि वि चोरेहिं घेत्तूणं ॥५८४४॥
 पासकूले वेसंजणण, दिन्नाओ भूरिद्वेण । सिकूववियाओ ताहिं; वेसाचरियं निरऽवसेसं ॥५८४५॥
 दूरदिसाऽजगयउत्तम-वणिपुत्ताऽईण तयऽणु ठवियाओ । उवभोगत्तेण जणा, लद्धपसिद्धी य जायाओ ॥५८४६॥
 अह तासिं पुव्वसुया, तिन्नि वि तारुन्नभावमऽणुपत्ता । जणणीनाएणं चिय, वट्ठंतऽज्जनपीईए ॥५८४७॥

णवरं एगो तेसिं, सावयपुत्तो अणुव्वयधरो य । नियदारुवभोगी चिय, अवरे पुण मिच्छदिट्ठि ति ॥५८४८॥
 एगम्मि य पत्थावे, विचित्तभंडं गहाय नावाहिं । दव्वोवज्जणहेउं, पासकूलम्मि ते य गया ॥५८४९॥
 भवियव्वयावसेणं, बुत्था तासिं गिहेसु वेसाणं । णवरमणुव्वयधारिण-मज्जलोइय निव्वियारमणं ॥५८५०॥
 भणियं एगाए भइ !, कहसु कत्तो समागओ तं सि । किं होति तुज्झ एए, तो तेण पयंपियं भइ ! ॥५८५१॥
 गिरिनयराओ अम्हे, तिन्नि वि होमो परोप्परं मित्ता । अम्हं पुण जणणीओ, तिण्हं पि षड्ढाओ चोरेहिं ॥५८५२॥
 तीए पयंपियं संप-यं पि किं भइ ! तत्थ जिणदत्तो । पियमित्तो धणदत्तो य, तिन्नि वणिणो पस्विंसंति ॥५८५३॥
 तेणं भणियं किं तेहिं, तुज्झ तीए पयंपियं पइणो । ते अम्हाणं तिण्हं पि, आसि पुत्तो य एक्केको ॥५८५४॥
 एमाइई सब्बो वि हु, बुत्तंतो साहिओ तओ तेण । भणियं जिणदत्तमुओ, अहं ति एए य इयसुया ॥५८५५॥
 एवं बुत्ते पुत्तो ति, कंठमाडलंविज्जण सा वाहं । सेविउमाडत्ता मुक्क-कंठमियरो वि तह चेव ॥५८५६॥
 सुहदुक्खं खणमेत्तं च, पुच्छिउं सो जवेण मित्ताण । अक्कज्जकरणवारण-बुद्धीए गओ समीवम्मि ॥५८५७॥
 सिद्धो एगंतम्मि, सब्बा तव्वइयरो तओ ते य । तव्वेलकयाडक्क ति, सोगविहुरा दहं जाया ॥५८५८॥
 अह सब्बाओ वि पभूय-दव्वदाणेण वेसहत्थाओ । मोयावित्ता वलिया, ताहिं समं नियपुराजमिमुहं ॥५८५९॥
 इंताणसुयहिमज्जे, तेसिं चिंता इमा समुप्पन्ता । सयणाण कयाडक्कजा, दंसिस्सामो कहं वयणं ॥५८६०॥

इय संखोभवसेणं, लज्जाए गया दुवे विदेसम्मि । तम्मायरो य जलहिम्मि, चेव पडिउं विवन्नाओ ॥५८६१॥
 इय संखोभवसेणं, लज्जाए गया दुवे विदेसम्मि । तम्मायरो य जलहिम्मि, चेव पडिउं विवन्नाओ ॥५८६२॥
 सो उ अणुव्वयधारी, जणणिं घेतुं गओ सनयरम्मि । विन्नायवइयेरेणं, पसंसियो पउरलोएण ॥५८६३॥
 इय सोऊणं सुंदर !, दरजणं सुणियपरमतत्ताणं । चय अब्वंभं बंसं च, भयसु आराहणेकमणो ॥५८६४॥
 एवं मेहुणनामग-पावट्ठाणं चउत्थमऽकूखायं । पंचमपावट्ठाणं, परिगहमऽओ निदंसेमि ॥५८६५॥
 एसो य सयलपाव-ट्ठाणगपासायनिच्चलपइडा । भूरिसिरासंपवहो, गभीरसंसारकूत्रस्स ॥५८६६॥
 महुसमओ बुहनिं दिय-कुवियप्पअणप्पल्लवुव्वेए । एगगचित्तयादीहि-याए गरुयाऽऽ-रंभमहासस्स सिद्धीए ॥५८६७॥
 पाउससमओ नाणाऽऽइ-विमलगुणारायंहंसवग्गस्स । सरयाऽऽगमो य गरुयाऽऽ-रंभमहासस्स सिद्धीए ॥५८६८॥
 साऽऽयत्ताऽऽणंदविसिद्ध-सोकखकमलिणिवणस्स हेमंतो । सिसिराज्वसरो सुविसुद्ध-धम्मतरुत्तसाडस्स ॥५८६९॥
 सुच्छावल्लीए अखंडं-मंडवो काणणं दुहतल्लुणं । संतोससरयससिणो, दाहुग्गाढं विडप्पसुहं ॥५८७०॥
 अच्चंतमऽविस्सासस्स, भायणं मंदिरं कसायाणं । दुन्निगहो गहो इव, परिगहो के न चिन्डेइ ॥५८७१॥
 धणधन्नखेत्तवत्थूसु, रुपसुवन्ने चउप्पए दुपए । कुविए य करेज्ज बुहो, एत्तो चिय निच्चपरिमाणं ॥५८७२॥
 इहरा उ इमा इच्छा, दिन्नजहिच्छा अईव दुचिगिच्छा । सपरजणरुद्धदिच्छा, पूरिज्जइ कहवि जइ किच्छा ॥५८७३॥
 जीवस्स जमिह तोसो, न सया न सहस्सओ न लक्खाओ । न य कोडिओ न रज्जा, न य देवत्ता न इंदत्ता ॥५८७४॥
 जओ—

अवरगडगो वराडग-मडह पत्तवराडगो पुण वराओ । अहिलसइ रूवगं तंपि, पाविउं ईहए दम्म
 पत्तो वि तं तदेगु-त्तराए बुड्डीए जाव दम्मसयं । तं पत्तो य सहस्सं, सहस्सव कखए लक्खं ॥५८७४॥
 लक्खवई पुण कोडिं, कोडिवई पुण समीहए रज्जं । रज्जवई चक्किंतं, चक्की पुण महइ देवत्तं ॥५८७५॥
 तं पि कहंपि हु पत्तो, पावो ईहइ पुंरदरत्तं पि । तम्मि वि पत्ते इच्छा, १दीहडा वड्डए चेव ॥५८७६॥
 उवरि पवित्थरइ दढं, अणुकमं मल्लगस्स घडणव्व । इच्छा जस्स स सुगइं, अवहत्थिय पत्थइ कुगइं ॥५८७७॥
 बहुसो वि मिज्जमाणो, न आढओ कहवि मूढओ होइ । इय जो धणलवभागी, सो किं कोडीसरो होइ ॥५८७८॥
 जं पुव्वकम्मनिम्मिय-मज्जत्तओ लभइ तत्तियं चेव । दोणवणे वि य बुड्ढ, चिट्ठइ न जलं गिरिसिरम्मि ॥५८७९॥
 जा किर जहवपुनो, समडहियमीहइ धणं धणियचेट्ठो । गयणंजणं गहेउं, सो नियहत्थेण पत्थेइ ॥५८८०॥
 जइ लभइ निब्भगेहिं, भूयले एत्थ पत्तियपयत्थो । रज्जाडई ता न दुही, दीसेज्ज कयावि कोवि कहिं ॥५८८१॥
 मणिकणगरणपुन्नं, लेयं पि हु पाउणेज्ज जइ कह वि । तह वि य अछिन्नवंछो, ही ! अकयत्थो चिय वराओ ॥५८८२॥
 पुन्नेहिं सुन्नो वि हु, अत्थे पत्थेइ जो विमूढप्पा । एमेव सो विणस्सइ, असमत्तमणोरहो चेव ॥५८८३॥
 पवणेणं पूरेउं, न सक्कणिज्जो जहेत्थ कोत्थलओ । इय अत्थेण न सक्को, कहिं पि अप्पा वि पूरेउं ॥५८८४॥
 इच्छावोच्छेयकए, संतोसो चेव ता वरं विहिओ । संतोसिणो हि सोकूवं, दुक्खमज्जंतोसिणो धणियं ॥५८८५॥
 १ दीर्घत्वात् । ॥५८८६॥

पंचमपावद्वाणग-पसत्तविगियत्तयाण दोसगुणा । जह लोहनंदजिणदास-सावगाणं तहा गेया ॥५८८७॥

तहाहि—

पाडलिपुत्ते नगरे, बहुसमरविढत्तविजयजसप्पसरो । आसि जयसेणनामो, नरनाहो भूरिगुणकलिओ ॥५८८८॥

तत्थ य पुरम्मि अधरिय-कुवेरधणवित्थरा परिवसंति । नंदपमोकूखा वणिणो, जिणदासाऽऽई सुसड्ढा य ॥५८८९॥

अह एगम्मि अवसरे, समुद्दत्ताऽभिहाणवणिण । चिरकालियं सरोवर-माऽऽरद्धं खाणिउं एक्कं ॥५८९०॥

तत्थ खणिज्जंतम्मि, उड्डेहिं पुव्वपुरिसपक्खत्ता । लद्धा सुवन्नकुसया, चिरकालियकिट्टचयमलिणा ॥५८९१॥

तो लोहमय त्ति वियाणिऊण, वणियाण तेहिं उवणीया । जिणदासेणं गहिया य, दोन्नि नाऊण लोहमया ॥५८९२॥

अह तेण नियंतेणं, सम्मं नाउं सुवन्नमइय त्ति । परिमाणाऽङ्कमभया, दिन्ना तित्थयरभवणम्मि ॥५८९३॥

अवरे पुणो न गहिया, नवरं नंदेण जाणमाणेण । आढत्ता ते वेत्तुं, समहियअत्थव्वण्णाऽवि ॥५८९४॥

उड्ढा य इमं भणिया, लोहकुसे मा परस्स देआह । अहमिच्छियं दलिस्सामि, तुम्ह तेहिं च पडिक्खणं ॥५८९५॥

अवरम्मि दिणो मित्तेण, सो बला भोयणऽट्टया नीओ । तेण य पुत्तो भणिओ, जह तह गिण्हेज्जसु कुस त्ति ॥५८९६॥

पडिसुयमिमं सुएणं, भोत्तुं मित्तग्गिहे गओ ताहे । अच्चंतवाउलमणो, भोत्तुं च १ गिहंमुहो चलिओ ॥५८९७॥

अमुणियपरमत्थेण य, समजहियमोल्ल त्ति नो कुसा गहिया । तेण सुएणं उड्ढा य, जायकोवा परत्थ गया ॥५८९८॥

नियक्त्तारं कोवो, उहइ अवस्सं परे अणेगंतो । निययडहणे सिहिणो वि, अहव नियमो न अन्नत्थ ॥५९११॥
 सो किं व कुणउ अन्नस्स, पेसिओ खीणसत्तिसंजोगो । जो निययमाऽऽसयं नि-दहेह कोवो महापावो ॥५९१३॥
 जस्स किर कोवकलिणा, कलुसीकयमाणसस्स जंति दिणा । इह परलोगे वि नरस्स, तस्स कह सोक्खसंपत्ती ॥५९१४॥
 अवयारी किर वेरी वि, होइ एकम्मि चैव जम्ममि । कोहो पुण होइ दढं, दोसु वि जम्मेसु अवयारी ॥५९१५॥
 जं कज्जमुवसमपरो, साहइ न हु तं कया वि कोवपरो । जं कज्जकरणदक्खा, बुद्धी कुहस्स सा कत्तो ॥५९१६॥

अन्नं च—

कोहो उव्वेवणओ, पियबंधुविणासओ महापावो । कोहो संतावपरो, सोग्गइपहबंधणो कोहो ॥५९१७॥
 बुहयणसहस्सपरिनिंदियस्स, पर्यईए पावसीलस्स । कोहस्स न जंति वसं, विवेइणो तेण कइया वि ॥५९१८॥
 कोहाउ हणइ पाणे, कोहाओ भासइ भुसावायं । कोहा अदत्तगहणं, कोहाओ बंभवयभंगो ॥५९१९॥
 कोहाउ महाऽऽभो, परिग्गहो वि हु पयट्टए कोहा । किं बहुणा सव्वाणि वि, पावट्ठाणाणि कोहाओ ॥५९२०॥
 ता तिकूखवंतिवणेण, खंडिउं दक्खयाए निरेक्खो । कोहमहापडिमं, पडिवज्जसु पसमजयलच्छिं ॥५९२१॥
 कोहो दुक्खणिमिच्चं, तप्पसमो पुण सुहेक्कहेउ त्ति । उभए वि हु अप्पवसे, तप्पसमो चिय वरं जुत्तो ॥५९२२॥
 कोहो मणसा वि कओ, नरगाय भवे सिवाय तदुवसमो । उभयत्थ वि रायरिसी, पसन्नचंदो इहं नायं ॥५९२३॥

तद्वाहि—

जत्तो तत्तो य खिवंतयाण, अह कहवि ववगए किट्ठे । एगस्स उ कुसयस्सा, पयडं चामीयरं जायं ॥५८९९॥
 रायणुरिसेहिं तत्तो, उट्ठा गहिउं समप्पिया रन्नो । पुट्ठा य कत्थ अन्ने, विक्कीया कहह कुसग त्ति ॥५९००॥
 तेहिं कहियं नराडहिव !, दिन्ना जिणदाससेट्ठिणो दोन्नि । अवसेसा नीसेसा, उवणीया नंदवणियस्स ॥५९०१॥
 एवं भणिए रन्ना, वाहरिउं पुच्छिओ हु जिणदासो । सिट्ठो य तेण सब्बो, जहट्ठिओ नियगवुत्ततो ॥५९०२॥
 ताहे रन्ना सम्माणिज्जण, सो पेसिओ नियगिहम्मि । नंदो य नियगहट्ठं, समागओ पुच्छए पुत्तं ॥५९०३॥
 किं रे ! कुसया गहिया, न व त्ति तेणं पयंपियं ताय ! । बहुमुल्ल त्ति न गहिया, तो ताडिंतो उरं नंदो ॥५९०४॥
 हा ! हा ! मुट्ठो त्ति पयंपिरो य, जंघाउ भंजइ कुसेण । एयाणमेस दोसो, जेण गओ हं परगिहे त्ति ॥५९०५॥
 तो वज्झो आणत्तो, सो रन्ना अवहडं च सब्बस्सं । एमाऽऽई वहू दोसा, इच्छाविणिवित्तिरहियाणं ॥५९०६॥
 इय खमग ! मणागं पि हु, परिगहे मा मणो धरिज्जासि । खणदिट्ठनट्ठरूवे, का वंछा तत्थ धीराण ॥५९०७॥
 एवं परिगहविसयं, पंचमगं पावठाणगं बुत्तं । कोवसरूवाऽऽवेयण-परमेत्तो भन्नइ छुट्ठं ॥५९०८॥
 कोहो विगंधिदवु-वभवो व्व कोहो न कस्स उव्वेयं । उवजणयइ एत्तो चिय, चत्तो दूरेण विवुहेहिं ॥५९०९॥
 किञ्च—

गुरुकोवजलणजाला-कलावसविसेसकवलियविवेगो । न वियाणइ अप्पाणं, परं च परमत्थओ पुरिसो ॥५९१०॥
 उपपज्जमाणओ चिय, कोहो पुरिसं डहेइ ता पढमं । जत्थुप्पणो तं चेव, इंधणं धूमकेउव्व ॥५९११॥

नियक्त्तारं कोवो, उहइ अवसं परे अणेगंतो । नियपयडहणे सिहिणो वि, अहव नियमो न अन्नत्थ ॥५९१२॥
 सो किं व कुणउ अन्नस्स, पेसिओ खीणसत्तिसंजोगो । जो निययमाऽऽसयं नि-दहेइ कोवो महापावो ॥५९१३॥
 जस्स किर कोवकलिणा, कलुसीकयमाणसस्स जंति दिणा । इह परलोणे वि नरस्स, तस्स कह सोकूखसंपत्ती ॥५९१४॥
 अवयारी किर वेरी वि, होइ एकम्मि चेव जम्मम्मि । कोहो पुण होइ दढं, दोसु वि जम्मेसु अवयारी ॥५९१५॥
 जं कज्जमुवसमपरो, साहइ न हु तं कया वि कोवपरो । जं कज्जकरणदकूवा, बुद्धी कुट्टस्स सा कत्तो ॥५९१६॥

अन्नं च—

कोहो उव्वेवणओ, पियवंधुविणासओ महापावो । कोहो संतावयरो, सोग्गइपहवंधणो कोहो ॥५९१७॥
 बुहयणसहस्सपरिनिदियस्स, पर्यईए पावसीलस्स । कोहस्स न जंति वसं, विवेइणो तेण कइया वि ॥५९१८॥
 कोहाउ हणइ पाणे, कोहाओ भासइ सुसावायं । कोहा अदत्तगहणं, कोहाओ वंभवयभंगो ॥५९१९॥
 कोहाउ महाऽऽरभो, परिगहो वि हु पयडए कोहा । किं बहुणा सन्वाणि वि, पावट्टाणाणि कोहाओ ॥५९२०॥
 ता तिकूखवंतिखणेण, खंडिउं दकूखयाए निरवेकूवो । कोहमहापडिमहं, पडिवज्जसु पसमजयलच्चिं ॥५९२१॥
 कोहो दुकूखणिमित्तं, तप्पसमो पुण सुहेक्कहेउ च्ति । उभए वि हु अप्पवसे, तप्पसमो चिय वरं जुत्तो ॥५९२२॥
 कोहो मणसा वि कओ, नरगाय भवे सिवाय तदुवसमो । उभयत्थ वि रायरिसी, पसन्नचंदो इहं नायं ॥५९२३॥

तहाहि—

किं च—

माणतमभरऽङ्कतो, कजाऽकज्जेसु सुज्झिउ' मूहो । बहुमन्निउ' अगुणिणो, गुणिणो अवमन्निउ' बहुसो ॥५९५२॥
गयबुद्धी गोढामा—हिलो न्व पावो असेससुहमूलं । सम्मत्तकप्पतरुमवि, उम्मूलइ मूलओ चैव ॥५९५३॥
एवं नीयागोयं, माणंओ कम्ममऽसुहसुवचिणिउ' । नीएसु वि नीयतमो, परियडइ अणंतसंसारं ॥५९५४॥
तथा—

चइऊण वि किर संगं, संपाविता वि चरणकरणगुणे । चरिऊणं पि तवाऽई, कट्ठाऽणुट्ठाणमऽच्चुगं ॥५९५५॥
वयमेव चत्तसंगा, वयमेव बहुसुया वयं गुणिणो । वयमेव उगकिरिया, लिं गुवजीवी किमज्जे उ ॥५९५६॥
इय विलसमाणमाणाऽ—णलेण हद्धी ! दहंति संतं पि । पुव्वपवन्नियनियगुण—वणसंड' अहह ! कट्टमज्जो ! ॥५९५७॥
अनं च—

विवरीयवित्तिधम्मा, आरंभपरिगहाउ अनियत्ता । पावा सयं विमूहा, सेसं पि जणं विमोहिता ॥५९५८॥
हिंसंति जीवनिवहं, करंति कम्मं सयाऽज्जमविरुद्धं । तहवि य वंहंति गव्वं, धम्मनिमित्तं इहं अम्हे ॥५९५९॥
सायरसरिद्धिगल्या, दव्वकूखेत्ताऽइकयममत्ता य । निययकिरियाऽणुरूवं, परूवयंता जिणमयं पि ॥५९६०॥
दव्वकूखेत्ताऽईण अणु—रूवम्मि बलवीरियपप्पुहे । संते वि जहासत्तिं, अजयंता चरणकरणेसु ॥५९६१॥
अववायपयपसत्ता, पृइजंता तहाविंहजणेणं । अम्हे चैव इह त्ति, अत्तुकरिसाऽभिमाणाओ ॥५९६२॥

कालाऽणुरुचकिरिया-रए य संविगगीयवरमुणिणो । माहृणाऽऽइपरा-यण चि खिंसंति जणपुरओ ॥५९६३॥
 नियकिरियाऽणुरुवेणं, वट्टमाणं ममत्तपडिबद्धं । निक्कुडिलं ति वयंता, पासत्थजणं च सलहंति ॥५९६४॥
 एवं च असुहचेट्ठा, कम्मं बंधंति किंपि तं बहुसो । जेण बहुत्तिकुखदुकुखे, भमंति संसारकंतारे ॥५९६५॥
 जह जह करेइ माणं, पुरिसो तह तह गुणा परिगलंति । गुणपरिगलणेण पुणो, कमेण गुणविरहियत्तं से ॥५९६६॥
 गुणसंजोगेण विवज्जिओ य, पुरिसो जयम्मि धणुहं व । साहइ न इच्छियत्थं, उत्तमंवसुभवत्ते वि ॥५९६७॥
 ससरोभयकजहरो, इह परलोए य तिकुखदुकुखकरो । जत्तेण परिचत्तो, माणो दूरं विवेईहिं ॥५९६८॥
 ता सुंदर ! चयसु तुमं पि, माणमऽणवज्जयं गवेसें तो । खविए पडिबकूखम्मि, सपकूखसिद्धी जओ भणिया ॥५९६९॥
 एयम्मि अवगयम्मि, जरे न्व परमं सरीरसुत्थत्तं । जायइ तह एवं चिय, गुणकरमाऽऽराहणापत्थं ॥५९७०॥
 सत्तमपावट्ठाणग-दोसेण किलेसिओ हु बाहुबली । सो चिय तओ नियत्तो, सहस चिय केवली जाओ ॥५९७१॥

तहाहि—
 तक्कवासिलानयरीए, इक्कावागकुलुभवो जयकूखातो । बाहुबलि चि जहत्थो, उममसुओ पत्थिवो आसि ॥५९७२॥
 भरहेण चक्कवईणा, अट्ठाणवइकणिट्ठभाऊसुं । पव्वइएसुं सेवं, अपडिच्छंतो स इय भणिओ ॥५९७३॥
 परिचयसु लहुं रज्जं, अहवा आणापरायणो होसु । अज्जेव समरसज्जो, वट्टसु सवडम्मुहो अहवा ॥५९७४॥
 एवं सोच्चा निप्पडिम-भुयबलोहामियऽन्नसुहडेणं । संगामो पारदो, तेणं चक्काऽहिवेण समं ॥५९७५॥

अवि य—

पड'तमत्तकुंजरं, हम्भन्तजोहनिम्भरं । पलायमाणकायरं, निभिन्नसंदणुकरं ॥५९७६॥
 मिलंतजोगिणीकुलं, वंहंतलोहियाऽऽकुलं । कयंतगेहदारुणं, महाभाएक्ककारणं ॥५९७७॥
 सराऽवरुद्धभूयलं, गंडददाणवद्दलं । पयट्टुसुरमगणं, भंमततुट्टमगणं ॥५९७८॥
 पलोइउं रणंऽगणं, अणेगलोगमारणं । दयारसेक्कमाणसो, भणेइ सो महायसो ॥५९७९॥
 हे भरह ! किं जणेणं, निरवराहेण मारिएणिमिणा । जुज्झोमो तुमऽहयं च, जेसिमऽवरोपरं वेरं ॥५९८०॥
 पडिवन्नमिमं भरहेण, जुज्झिउं ते तओ समाहत्ता । ता जाव वाहुवल्लिणा, सव्वत्थ विणिज्जिओ भरहो ॥५९८१॥
 तो सो चिंतइ चक्की, किमऽहं न भवामि एस चक्कहरो । जं भुयवलेण सव्वत्थ, णेण जिप्पामि इयरो व्व ॥५९८२॥
 इय चिंतिरस्स भरहस्स, दंडरयणं फुरंततडितरलं । करकमलम्मि निलीणं, पयंडजमंडडुप्पेच्छं ॥५९८३॥
 अह वाहुवली तं तह, पलोइउं विलसमाणकोहऽग्गी । दंडेण समं पि इमं, किं चूरेमि त्ति चिंतंतो ॥५९८४॥
 खणमेगं अच्छित्ता, मणागमुवलद्धसुद्धुद्धीए । परिभाविउं पयत्तो, धिद्धी ! विसयाऽणुसंगस्स ॥५९८५॥
 जेणऽभिभूया सत्ता, मिच्चं सयणं पि वंधवज्जणं पि । न गणंति तिणसमं पि हु, काउमऽकिच्चं पि ववसंति ॥५९८६॥
 ता विसयवासणाए, निवडउ वज्जाऽसणि त्ति चिंतंतो । सयमेव विहियलोओ, निस्संगो सो महासत्तो ॥५९८७॥
 पव्वज्जं वेत्तूणं, कह लहुभाऊण वंदणं काहं । सामिसमीवम्मि गओ त्ति, माणदोसेण तत्थेव ॥५९८८॥

काउससगणेण ठिओ, उप्पन्ने केवलम्मि वच्चिस्सं । एत्तो त्ति कयपइन्नो, आवरिसं निरऽसणो किसिओ ॥५९८९॥
 वरिसंस्ते जिणपेसिय-बंभीसुंदरीतवस्सिणीहिं च । भणिओ भाउग ! ताओ, आणवइ न हत्थिचडियाण ॥५९९०॥
 उप्पज्जइ किरि नाणं त्ति, तयणु सो जा विभावए सम्मं । ता माणमेव हत्थिं, सुणिऊणं जायसुहभावो ॥५९९१॥
 उज्झियमाणो जिणपाय-मूलगसणाय उक्खिवियचलणो । तिन्नपइन्नो जोओ, वरकेवलनाणलाभेणं ॥५९९२॥
 इय माणपवित्तिनिविचिभाव-संपज्जमाणदोसगुणे । खमग ! महासत्त ! विहा-विऊण सुद्धाए बुद्धीए ॥५९९३॥
 तुममाऽऽराहणमेयं, आराहिय चरणवरगुणोवेयं । दंसणनाणसमेयं, पावसु सिवसोक्खमऽपमेयं ॥५९९४॥
 सत्तमयपावठाणं, उवइण्डं माणगोयरं एयं । एत्तो मायाविसयं, अट्टमयं किंपि साहेमि ॥५९९५॥
 माया उव्वेयकरी, धम्मियसत्थेसु निंदिया माया । माया पाबुप्पत्ती, धम्मकूखयकारिणी माया ॥५९९६॥
 माया गुणहाणिकरी, दोमाण विवइढणी फुडं माया । माया विवेयहरिणंस्क-विंवगसणेक्कराहुगहो ॥५९९७॥
 पढियं नाणं चरियं च, दंसणं पावियं च चारित्तं । तवियं सुचिरं पि तवं, जइ माया ता हयं सव्वं ॥५९९८॥
 अच्छउ तो परलोए, इहलोए च्चिय नरो उ माइल्लो । जइ वि अकयाऽवराहो, तहा वि सप्पो व्व भयेहेऊ ॥५९९९॥
 जह जह करेइ मायं, तह तह १अप्पच्चयं जणे जणइ । अप्पच्चयाओ पुरिसो, २अक्कयतूला लहु होइ ॥६०००॥
 ता भाविऊण एयं, सुंदर ! परिहसु सव्वहा मायं । तव्वज्जेणेण अणवजं, अज्जवं जायए जेण ॥६००१॥

अजगवगुणेण पुरिसो, संचरई जत्थ जत्थ तत्थ तहिं । सुयणो सरलसद्भावो, इमो त्ति सलहिज्झइ जणेणं ॥६००२॥
 आरूढजणपंसंस्स, पुण्णगुणा संक्रमंति सयरंहं । गुणगणगवेसिणो ता, जुत्तो जत्तो तहिं काउं ॥६००३॥
 महरुचं दंसित्ता, माई पच्छा वि दरिसियवियारो । तक्कं व जयम्मि नरो, न रोयए चत्तमहरुत्तो ॥६००४॥
 अट्टमयपावठाणग-दोसे नायमिह पंडरज्जाए । अहवा दोसगुणेषु वि, अहक्कमं दो वणियपुत्ता ॥६००५॥

तथाहि—

एगम्मि पुरे धणवंत-गरुयकुलसंभवा भवुव्विग्गा । पव्वजं पडिवन्ना, एगा सुस्सावगाण सुया ॥६००६॥
 सुस्समणीणं मज्जे, वसमाणी सा य गिम्हसमयम्मि । अच्चंतमलपरीसह-पराजिया देहसक्कारं ॥६००७॥
 असुयसक्कारं पि हु, कुणमाणी चोयणं च समणीहिं । दिजंतिं असहंती, भिन्नम्मि पडिस्सयम्मि ठिया ॥६००८॥
 पंडरपडदेहत्तेण, सा पसिद्धा य पंडरज्ज त्ति । कुणइ य पूयाहेउं, विज्जाए नयरजणखोभं ॥६००९॥
 अह पच्छिमम्मि काले, कहं पि संजायपरमवेरगा । सुगुरुसमीवे पडिवन्न-पुव्वदुच्चरियपच्छित्ता ॥६०१०॥
 संघसमकूखं घेत्तण-मज्जसणं सा ठिया सुहज्झाणे । णवरं पूयाहेउं, मंतेणाऽऽयइद्धइ लोयं ॥६०११॥
 तीए समीवे पुरलोय-मिंतमडणिसं पलोइउं गुरुणा । भणिया महाऽणुभावे !, मंतऽभिओगो न ते जुत्तो ॥६०१२॥
 “मिच्छा मि दुक्कडं” “नो, पुणो वि काहामि चोइया सुट्ठु” । पडिभणियमिणं तीए, नवरं अवरम्मि पुण दियहे ॥६०१३॥
 विजणे ठाउं अतरंतियाए, आयइिहओ पुणो लोगो । पडिसिद्धा य गुरुहिं, ता जाव चउत्थवेलाए ॥६०१४॥

मायासीलत्तेणं, तीए भणियं न किंपि भंते ! हं । विजाबलं पजुंजेमि, किंतु समयमेइ एस जणो ॥६०१५॥
 एवं सा मायावस—विहुणियआराहणाफला मरिउं । सोहम्मो एरावण—सुररमणीभावमडणुपत्ता ॥६०१६॥
 इय दोसे दिइंतो, निहिट्ठो ताव पंडरजाए । दोसगुणेषु य पुब्बो—वइड्डवणिए निदंसेमि ॥६०१७॥
 अवरविदेहे दो वणि—यवयंसा माइउज्जुगत्तेण । ववहरिउं चिरकालं, दो वि मया भरहवासम्मि ॥६०१८॥
 उज्जुगभावो मिहुणत्तेणेण, अवरो य हत्थिभावेण । उपन्ना कालेणं, परोप्परं दंसणं जायं ॥६०१९॥
 मायावसविहवियआभि—योगकम्मोदएण अह करिणा । खंधम्मि विलइयं तं, मिहुणगमड्वत्तपीईए ॥६०२०॥
 इय माइणो अणत्थं, तच्चिवरीयस्स पेच्छिउं च गुणं । खमग ! तुमं निम्माओ, सम्मं आराहणं लहसु ॥६०२१॥
 पावट्ठाणगमड्डुम—मेवं लेसेण संसियं एत्तो । लोभसरूवाड्वेयण—परमं नवमं पि कित्तेमि ॥६०२२॥
 जायइ जाओ वइड्ड, जह पाउसजलहरो अहुंतो वि । तह पुरिसस्स वि लोभो, जायइ पसरइ य पइसमयं ॥६०२३॥
 लोभे य पसरमाणे, कज्जाडक्कजं अचिन्तयन्तो य । मरणं पि हु अगणेंतो, कुणइ महासाहसं पुरिसो ॥६०२४॥
 अडइ गिरिदरिसमुदं, पविसइ दासुणरणं गणम्मि तहा । पियवंधवे नियं जी—वियं पि लोभा परिचयइ ॥६०२५॥

किंच—

अचं तमुत्तरोत्तर—समीहियइत्थाड्गमे वि लोभवओ । तण्ह चिय परिवड्डइ, सुमिणे वि न जायए तिच्ची ॥६०२६॥
 लोभो अकूखवाही, सयंशुरमणोदहि व्व दुण्णूरो । लामिंधणेण जलणो व्व, वुड्ढिमज्जं तमडणुगरइ ॥६०२७॥

लोभो सव्वविणासी, लोभो परिवारचित्तमेयकरो । सव्वाऽऽव्हङ्कुर्गईणं, लोभो संचाररायपहो
 एयदारेण नरो, घोरं प्रावं पवंचिउं सुचिरं । अविहियतप्पडियारो, परियडइ भवकडिल्लम्मि
 जो पुण लोभविवांगं, नाज्जण विवेगओ महासत्तो । तव्विवरीयं चिट्ठइ, उभयभवमुहाऽव्हो स भवे
 एत्थ य पावट्ठाणे, दिट्ठतो होइ माहणो कविलो । जो चडिओ कोडीए, कणगस्स दुमासगऽत्थी वि
 तप्पडिवक्खे वि हु खविय—सयलपरिखूलुसुहुमलोभंऽसो । सो चिय दिट्ठतपयं, संपावियकेवलाऽल्लोगो
 तहाहि—

॥६०२८॥

॥६०२९॥

॥६०३०॥

॥६०३१॥

॥६०३२॥

कोसंबीनयरीए, जसोयनामाए माहणीए सुओ । कविलो नामेणाऽसी, लहुंयस्स वि तस्स किर जणगो
 पंचत्तं संपत्तो, पियसमवयसं विभूतिसंपन्नं । माहणमज्वरं दट्ठुं, से जणणी संभरियनाहा
 रोविउमाऽद्धत्ता पु—च्छिया य कविलेण रुयसि किं अम्मो ! । तीए पयंपियं पुत्तं, पउरमिह रोवियव्वं मे
 तेण भणियं किमत्थं ? , तीए बुत्तं तुमम्मि जायम्मि । वच्छ ! विभूई निहणं, गया तहा जह य एस दिओ
 तह तुज्झ पिया वि पुरा, विभूइमं आसि तेण वज्जरियं । केण गुणेणं तीए, पयंपियं वेयकुसलत्ता
 साऽमरिसेणं कविलेण, भासियं तं अहं पि सिक्खामि । तीए भणियं एवं, करेसु गंतूण सावत्थिं
 पिमिच्चइदत्ताऽ—भिहाणअज्झावागरस पासम्मि । इह अत्थि वच्छ ! सम्मं, न तुज्झ सिक्खावगो को वि
 एवं ति सो पवज्जिय, सावत्थिपुरीए इंददत्तस्स । पासम्मि गओ पुट्ठो य, तेण कहिए य वुत्तंते
 ॥६०३३॥

॥६०३४॥

॥६०३५॥

॥६०३६॥

॥६०३७॥

॥६०३८॥

॥६०३९॥

॥६०४०॥

पियमित्तुओ त्ति वियाणिऊण, अज्झावगेण अवगूहो । भणिओ य वच्छ ! गिण्हसु, संऽगोवंगं पि चउवेयं ॥६०४१॥
 किंतु समिद्धं धणसेट्ठि-मेत्थ भोयणकएण पत्थेसु । अब्भत्थिओ य कविलेण, साऽऽयरं तेण वि य भणिया ॥६०४२॥
 एगा नियगा चेडी, भुंजावेज्जासि पाढगमिमं ति । एवं भोयणसुत्थो, वेए सो पढिउमाऽऽहत्तो ॥६०४३॥
 नवरं साऽऽयरपइदिण-भोयणदाणेण संथवेणं च । चेडीए उवरि जाओ, अच्चंतं तस्स पडिबंधो ॥६०४४॥
 अहतीए सो भणिओ, छणो त्ति कयविविहचारुसिं गारा । नियनियकामुयधियरिय-विसिट्ठवत्थाऽऽइरमणिजा ॥६०४५॥
 पुरवेसाओ णीहिं ति, कल्लदियहम्मि अच्चिउं मयणं । तासिं च अहं मज्जे, जंती वीभच्छनेवत्था ॥६०४६॥
 सहियाहिं हसिज्जिस्तं, ता पिययम ! तं सि पत्थणिजो मे । तह कुणसु कह वि जहनो-वहासपयविं पवज्जामि ॥६०४७॥
 एवं सोउं कविलो, कयत्थिओ अट्ठिइए पारद्धो । नट्ठा निसिम्मि निदा, पुणो वि चेडीए सो भणिओ ॥६०४८॥
 पिय ! परिहर संतावं, वच्चसु तं राइणो समीवम्मि । सो किर पइदियहं चिय, पढमपवुद्धो पढमदिट्ठ ॥६०४९॥
 विपपं सुवन्नमासग-दुगदाणेणाऽभिनंदइ इमं च । आयच्चिऊण कविलो, अविआणियरयणिपरिमाणो ॥६०५०॥
 नीहरिओ गेहाओ वच्चंतो दंडवासिएहिं तओ । चोरो त्ति गहिय वद्धो, पच्चूसे दंसिओ रण्णो ॥६०५१॥
 आगारिं गियकुसलत्तणेण, साहु त्ति जाणिउं रत्ता । आपुच्छिओ तगो भइ !, को तुमं ? तेण वि य सच्चो ॥६०५२॥
 मूलाओ चिय सिट्ठो, नियवुत्ततो तओ सकरुणेण । रत्ता भणियं भइय ! जं मग्गसि तं पयच्छामि ॥६०५३॥

कविलेण जंपियं देव !, रहसि आलोचिऊण मग्गामि । पडिवन्नमिमं रत्ना, एगंते सो तओ ठाउं ॥६०५४॥
 आलोचिउं पयत्तो न किंपि कणगस्स मासगदुणेण । पत्थेमि दम्मदसंगं, तेण वि वत्थं भवे एकं ॥६०५५॥
 ता पत्थिज्जइ वीसा, अहवा तीए वि हवइ नाऽऽभरणं । ता जाएमि सयमइहं, तेण वि किं तीए किं मज्झं ॥६०५६॥
 मग्गेमि सहसमेकं, नवरं तेणाऽवि थोवनिव्वाहो । एवं दससाहस्सिं, चडिओ ता जाव कोडिं पि ॥६०५७॥
 एवं च उत्तरोत्तर-वइइंतुदामदव्ववंछेण । मूलाऽभिलासमऽणुसरिय, तेण संचितियं एवं ॥६०५८॥
 “जहा लाभो तहा लोभो, लाभो लोभो पवइइह । दोमासकयं कज्जं, कोडीए वि न निट्ठियं” ॥६०५९॥
 “हा दुट्ठु दुट्ठु लोभस्स, चेट्ठियं” इइ विचिंतयंतो सो । सरिऊण पुव्वभवकय-पव्वज्जं जायसंवेगो ॥६०६०॥
 संबुद्धो पव्वइओ, गओ य भूमीवइस्स पासम्मि । तेणाऽऽवि पुच्छिओ भद !, किमिह आलोचियं तुमए ॥६०६१॥
 कोडीपज्जवसाणो, सिट्ठो नियवइयरो य कविलेण । रत्ना भणियं कोडिं पि, देमि मा कुणसु संदेहं ॥६०६२॥
 अलमेत्तो मज्झ परिग्गेण, इइ संसिउं च निकूवंतो । कविलो रायगिहाओ, संपत्तो केवलाऽऽलोयं ॥६०६३॥
 इय एयं लोभरिउं, सुंदर ! संतोसत्तिकूवखगेणं । जिणिऊण दुज्जयं पि हु, तमऽप्पणो नेव्बुइं कुणसु ॥६०६४॥
 नवमं पावट्ठाणग-मेवं लोभाऽभिहाणमुवइइं । पेज्जाऽहिहाणमेत्तो, दसमं पि हु संपवकूवामि ॥६०६५॥
 अच्चन्तलोभमाया-रूवमऽभिसंगमेच्चमिह पेज्जं । आयप्परिणामं चिय, तिलोयपुज्जा परूवंति ॥६०६६॥
 पेज्जं हि नाम पुरिसस्स, देहे दाहो निरऽग्गिओ घोरो । अविमुव्ववा य सुच्छा, अमंतंतो गहाऽऽवेसो ॥६०६७॥

॥६०६८॥

अणुवहयमऽच्छिसवणा—णमऽवलत्तं तदेव बहिरत्तं । परवसगत्तं च अणप्प—विक्रयं अहह धी ! पेजं

॥६०६९॥

अवि य—
अणुवत्त—किसत्तण—परितावुक्कंपियाणि अविण्हो । असई वियंभियाओ, दिट्ठीए अप्पसन्नत्तं

॥६०७०॥

मुच्छापलावकतउ—व्वेवुण्हुहदीहनीससणं । इय पेजस्स जरस्स व, मणयं पि न लिं'गमेओ त्थि

॥६०७१॥

चिं'तइ अचिं'तणीयं पि, तह य निचं' असच्चमऽवि वयइ । पेच्छइ अपेच्छणीयं पि, फुसइ अफरिसणिज्जं पि ॥६०७२॥

॥६०७२॥

मक्खवइ अभक्खणीयं पि, पिबइ अपेयं अगम्ममऽवि जाइ । कुणइ अकज्जं पि नरो, पेज्जपसंगा कुलीणो वि

॥६०७३॥

अन्नं च—
जइ पेज्जं चिय न भवे, जीवाण विडं'वणाकरं इह ता । असुइ'कलमलभरिए, रमेज्ज को माणुसीदेहे

॥६०७४॥

जं असुइं दुग्गंधं, वीमच्छं बुहज्जेण परिहरियं । जो रमइ तेण मूढो, अच्चो ! विरमेज्ज सो केण

॥६०७५॥

लज्जाकरं ति जं किर, मंगुलरूचं ठइजए लोए । तं चेव जस्स रम्मं, अहो ! विसं महुरयं तस्स

॥६०७६॥

उत्तसइ ससइ महिला, मउलइ नयणाइं नीसहा होइ । तं चिय कुणइ मरंती, रागिस्स तहा वि रमणिज्जा

॥६०७७॥

असुइ अदंसणिज्जं, मलाऽऽविलं पूइगंधि दुपेच्छं । अच्चंतलज्जणिज्जं, सुगोवणिज्जं अओ चेव

॥६०७८॥

तह असुइपवहमऽणिसं, बुहनि'दियमं'गदेसभित्थिणं । जं सो'डीरा वि नरा, रमंति ही ! रागचरियं तं ॥६०७९॥

॥६०७९॥

एवं सरीररागा, अवमं'गुव्वइणाऽऽइणा तस्स । खिजइ न य चिं'तइ जमिम—मऽसुइमेवोवचरियं पि

एवं धणधन्नेसु, सुवण्णरूपेसु खेत्तवत्थूसु । दुपयचउप्पयविसए य, वद्धरागो कए ताण ॥६०८०॥
 हिं'डइ देसा देसं, पवणुद्धुयसुकपत्तसमचित्तो । सारीमाणसासंख-तिकूखदुकूखाइं अणुहवइ ॥६०८१॥
 किं बहुणा भणिणं?, जं जं जीवाण जायइ जयम्मि । दुकूखं सुत्तिकूखवियणं, तं तं रागण्णलं सव्वं ॥६०८२॥
 जं देसचायवट्ठण-निप्पीसणयं च कुंकुमस्साडवि । जं वा मंजिह्वाए, कंहुप्पाडाऽऽइकहणंजं ॥६०८३॥
 जवणकंडणपायाऽऽइ-महणं जं च किर कुसुंभस्स । तं दव्वओ वि रागस्स, चेव दुव्विलसियं जाण ॥६०८४॥
 एवं तद्दारेणं, दुकूखं दुकूखेण अट्टरोदाइं । तेहिं च होइ देही, इहपरल्लोगे य दुहमागी ॥६०८५॥
 सयलाजसंजसकरो, रागो चिय अत्थि जइ जियाणेको । ता पज्जत्तं संसार-हेउजालेण अवरेण ॥६०८६॥
 रागाऽऽईहि य वत्थुं, इओ तओ साहिज्जण य किलेसा । जह जह तमऽणुभवेइ, तह तह परिचडूहइ रागो ॥६०८७॥
 जइ विंदूहिं भरिज्जइ, उदही तिपेज्ज 'विंधणेहिं' सिही । तो रागतिपापरिगय-पुरिसो वि लभेज्ज इह तित्तिं ॥६०८८॥
 न य पुण केणाडवि इमं, दिट्ठं व सुयं व एत्थ लोगम्मि । ता तव्विजए जत्तो, जुत्तो काउं सह विवेगे ॥६०८९॥
 जं जं जीवाण जयम्मि, जायए सुहमुयारमऽणुबंधि । तं तं दुज्जयरगाडरि-विजयविफुरियमऽकूखं'डं ॥६०९०॥
 एयस्स पुरो रेहइ, न य दिव्वं माणुसं व वरसोकूखं । लेसेण वि उत्तमरण-रासिणो कायमणिउ व्व ॥६०९१॥
 इह पेज्जपावठाणग-दोसे अरिहन्मयस्स किर भज्जा । नायं तपडिवकूखे, तदियरो चिय अरिहमित्तो ॥६०९२॥

तदाहि—

सिरिसिइणइडियपुरे,

अरहन्नयअरिहमित्तनामाणो ।

अवरोप्परदढणया, निवसंति भाउणो दोन्नि

॥६०९३॥

जेट्टस्स गेहिणीए, तिब्बडुणुरागाए एगसमयम्मि ।

अब्भत्थिओ कणिट्ठो, पडिसिद्धा तेण सा बहुसो

॥६०९४॥

तह वि हु उवसगंती, भणिया किं नियसि भाउगं न हु मे ।

तो तीए भत्तारो, विणासिओ अणत्थसीलाए

॥६०९५॥

पच्छा भणिओ एवं पि, कीस नो इच्छसि चि तो तेणं ।

तत्तो भाइविणासं, विणिच्छिउं गिहविरत्तेण

॥६०९६॥

गहिया जिणपव्वज्जा, साहूहिं समं च विहरिओ बहिया ।

इयरी अट्टवसट्ठा, सुणिगा मरिऊण उप्पन्ना

॥६०९७॥

गामम्मि जत्थ सुणिगा, सा वट्ठइ तत्थ चेव विहरंतो ।

समणगणेण समेओ, समागओ अरिहमित्तो वि

॥६०९८॥

तो पुव्वपेमवसगा, सा सुणिगा तस्स न सुयइ समीवं ।

उवसगो चि निसाए, ताहे नट्ठो अरिहमित्तो

॥६०९९॥

इयरी वि तव्विओणेण, मरिय अडवीए मक्कडी जाया ।

सो वि महप्पा कहमडवि, तमेव अडविं समज्जुपत्तो

॥६१००॥

दिट्ठो य मक्कडीए, लग्गा कंठम्मि पुव्वपेयेण ।

मोयाविओ य कहमडवि, सेसमुणीहिं पलाणो सो

॥६१०१॥

सा पुण तव्विरहम्मि, मरिऊणं जक्खिणी समुप्पन्ना ।

तच्छिड्डाइं विमग्गइ, विहरंतं तं च नीरागं

॥६१०२॥

हसिऊण तरुणसमणा, भणंति धन्नोऽसि अरिहमित्त ! तुमं ।

जं च पिओ सुणियाणं, वयंस ! गिरिमक्कडीणं च

॥६१०३॥

एवं कयपरिहासो वि, निक्कसोओ स अवरसमयम्मि ।

जलपव्वहमड्झमिउं, पसारिउं दीहरं जंघं

॥६१०४॥

जा गंतुं आरद्धो, ता गतिभेएण लद्धच्छिड्डाइए ।

पुव्वपरट्ठाए ज—क्खिणीए से ऊरुओ छिन्नो

॥६१०५॥

हा दुर्दु मा आउ-कायजीवा विराहिया होजा । एवं परिभावेतो, अधिं जा कुणइ सो झत्ति ॥६१०६॥
 ता सम्मदिट्ठिगाए उ, देवयाए पराजिणिच्चा तं । सपएसो से ऊरू, संघडिय पुणन्वो विहिओ ॥६१०७॥
 एवं पेज्जविवक्खे, वडुतो सो हु सुगतिमणुपत्तो । इयरी य पेज्जनडिया, विडंवाणाभायणं जाया ॥६१०८॥
 इय भो देवाणुप्पिय ! तुमं पि जिणवयणविमलसलिलेण । निव्वावसु पेज्जङ्गिं, समीहियड्यत्थस्स सिद्धिकए ॥६१०९॥
 दसमं पावट्ठाणग-मेवं संखेवओ पक्कूखायं । दोसाडभिहाणमेत्तो, एक्कास्समं परिकहेमि ॥६११०॥
 अचं'तकोहमाण-वभवो इहं असुहआयपरिणामो । दोसो भन्नइ जम्हा, दूसिज्जइ तेण सपरज्जणो ॥६१११॥
 दोसो अणत्थभवणं, दोसो भयकलहदुक्खभंडारो । दोसो कज्जविणासी, दोसो असमंजसाण निही ॥६११२॥
 दोसो अनिव्वुइकरो, दोसो पियमित्तदोहकारी य । सपरोभयतावकरो, दोसो दोसो गुणविणासो ॥६११३॥
 दोसेण चैव कलिओ, परगुणदोसे विकत्थइ पुरिसो । दोसकलुसियमणो चिय, आवहइ ऊणहिययत्तं ॥६११४॥
 ऊणहिययस्स उ परो, जं जं चेट्ठइ उ अप्पगयमेव । अप्पविसयं खु तं तं, मन्नइ मूढो किलिस्सइ य ॥६११५॥
 धम्मोवएसरूवं, रइठाणं पि हु परेण सीसंतं । महुं संभियपायसमिव, दूस्इ पित्तड्ढिओ व जडो ॥६११६॥
 ता जइ रइठाणं पि हु, अरइपयं होइ जस्स दोसेण । ता दोसस्स न जुत्तो, दाउमणज्जस्स अवयासो ॥६११७॥
 जे जेत्तिया य पुब्बिं, भणिया दोसा हयाज्जसदोसस्स । ते तेत्तिय चिय गुणा, भवंति सुविसुद्धपसमस्स ॥६११८॥

दोसदवाऽनलजोगा, दइदं दइदं समंऽबुवरिसेण । चित्तसमाहाणवणं, नियमेण पुणन्नवीहोइ ॥६११९॥
इह दोसपावठाणा, चरणमऽसुद्धं अकासि धम्मरूई । पच्छाऽऽगयसंवेगो, सो चिय सुद्धं तयमऽकासि ॥६१२०॥

तथाहि—
गंगामहानईए, नंदो नावाऽहिचो बहुं लोणं । मोल्लेणं उच्चारइ, एगम्मि य अवसरे साहू ॥६१२१॥
बहुलद्धिसंपउत्तो, धम्मरूई नाम गंगमुत्तिन्नो । नावाए मोल्लकए, धरिओ नंदेण नइपुल्लिणे ॥६१२२॥
फिडिया भिक्खुवेला, रविकरसंतत्तवेलुयाए दढं । गिम्हेण य अभिभूओ, तह वि हु तेणं अमुच्चंतो ॥६१२३॥
रुद्धो दिट्ठिहुयासेणं, भासरासिं तयं करिचा सो । अन्नत्थ गओ इयरो, सभाए घरकोइलो जाओ ॥६१२४॥
साहू वि विहरमाणो, भत्तं पाणं गहाय गामाओ । भोयणकरणनिमित्तं, तं चेव सभं अणुपविट्ठो ॥६१२५॥
दट्ठण तं च दढपुव्व-वेरओ जायतिव्वकोवो सो । भोत्तुं आरद्धस्स उ, मुण्णिओ उवरि ठिओ संतो ॥६१२६॥
पाडिउमाऽऽरद्धो कयवरं ति, तो उज्झिज्जण तं ठाणं । साहू अन्नत्थ ठिओ, तत्थ वि सो खिविउमाऽऽट्ठत्तो ॥६१२७॥
अन्नत्थ वि एवं चिय, कयवरकरणम्मि जायकोवेण । को एस नंदकप्पो च्चि, जंपिओ धम्मरूणा वि ॥६१२८॥
निइइहो सो ताहे, उपपन्नो मयंगंगतीरम्मि । हंसो मुणी वि तत्तो, चिहरियगामाऽणुगामेण ॥६१२९॥
तेणेव पएसेणं, वच्चंतो कहवि दिव्वजोएणं । दिट्ठो तेणं कुविएण, तयऽणु जलभरियपक्खवाहिं ॥६१३०॥
सिं'चिउमाऽऽरद्धो अह, पयंडकोवेण साहुणा दइहो । मरिज्जणं उववन्नो सीहो अंजणगिरि'दम्मि ॥६१३१॥

साहू वि सत्यसाहिओ, तेण पएसेण कहडवि वच्चंतो । दिडो सीहेण तओ, उज्झियसत्थो मुणिं हंतुं ॥६१३२॥
 सो इंतो निदइढो, मुणिणा वाणारसीए णयरीए । ताहे वडुगो जाओ, साहू वि य कहडवि तुडिजोगा ॥६१३३॥
 तं चैव पुरिं पत्तो, तो से भिक्खुवड्डया पविट्ठस्स । बडुगेण आरद्धा, धूलिक्खेवाऽऽइउवसग्गा ॥६१३४॥
 तत्थ वि पुव्वठिईए, दइढो जाओ य तीए नयरीए । राया मुणी वि सुचिरं, विहरिउमज्जन्तय आरद्धो ॥६१३५॥
 इयरो पुण रज्जसिरिं, अणुभुंजतो सरित्तु नियजाइं । भयभीओ संचिंतइ, जइ सो मारेइ एत्ताहे ॥६१३६॥
 ता होइ महाज्जत्थो, टालिज्जामि य विसिट्ठसोक्खाओ । जाणामि जइ तमज्जं, कहं पि ता लहु खमावेमि ॥६१३७॥
 तो तन्नाणनिमित्तं, तेण नरेंदेण पुव्वभवविच्चं । रइउं सइहसिलोगेण, नेहवाहिम्मि उव्भवियं ॥६१३८॥
 जहा— “गंगाए नाविओ नंदो, सभाए घरकोइलो । हंसो मयंगतीराए, सीहो अंजणपव्वए ॥६१३९॥

वाणारसीए वडुओ, राया तत्थेव आगओ चि”

जो किर एयं पूरइ, राया रज्जस्स देइ से अद्धं । आघोसियं च एवं, पुरीए तो सव्वपुरिलोगो ॥६१४०॥
 निअमइविहवड्डणरूवेण, विरइऊणत्तरद्धमड्डणसरइ । रायाणं नवरं नेव, तेण से पच्चओ होइ ॥६१४१॥
 अह धम्मस्सं सुचिरं, हिंदिय अन्नत्थ आगओ तत्थ । बुत्थो आरामम्मि, सुओ य आरामिओ तम्मि ॥६१४२॥
 पुणरुत्तमुच्चरंतो, “गंगाए नाविगाऽऽइयपयाइं” । भणिओ कीस इमाइं, पुणो पुणो वाहरसि भइ ! ॥६१४३॥
 कहिओ सब्बो वि हू तेण, वइयरो जाणिऊण परमज्जं । ताहे मुणिणा तस्संजति—मंडद्धमाऽऽपुरियं एवं ॥६१४४॥

“एसिं वायगो जो उ, सो एत्थेव समागतो चि”

अह पडिपुवसमस्सं, धेत्तूणाऽऽरामिओ गओ रन्नो । पासम्मि तयऽणु सिद्धं, तओ नरेंदो भयवसद्धो ॥६१४५॥
मुच्छानिमीलियऽच्छो, झडत्ति वियलत्तणं समऽणुपत्तो । पहुणो अणिट्ठकारि चि, जायकोवेण लोणेण ॥६१४६॥
सो भणइ हम्ममाणो, कव्वं काउं अहं न याणामि । लोयस्स कलिकरंडो, एसो समणेण मह कहिओ ॥६१४७॥
खणलद्धचेयणेणं, पडिसिद्धो राइणा स हम्मंतो । पुट्ठो य केण रइयं ति, तेण सिद्धं च मुणिण चि ॥६१४८॥
ताहे पहाणपुरिसे, पेसिय पुच्छाविओ नरिंदेग । साहू जइ अणुजाणह, ता वंदिउमऽहमुवेमि चि ॥६१४९॥
पडिवन्नम्मि मुणिणा, समागओ सावगो य संबुत्तो । धम्मरूई वि महप्पा, सरिऊणं पुव्वदुच्चरियं ॥६१५०॥
आलोइयपडिकंतो, दूरं निम्महिअसव्वकम्मंऽसो । उम्मूलियदोसतरू, सिवमऽयलमऽणुत्तरं पत्तो ॥६१५१॥
एयं नाउं तप्पसम-चारिवरिसेण पडिहयप्पसरं । पसरंतदोसदावाऽ-नलं तुमं कुणसु सप्पुरिसि ! ॥६१५२॥
एवं कए य सुंदर !, तुमं पि तिव्वयरजायसंवैगो । अंगीकयकज्जसमुह-पारगामी लहुं होसु ॥६१५३॥
एकारसमं एवं, निंदंसियं पावठाणगं एत्तो । कलहाऽभिहाणपात्र-ट्ठाणगमऽकुखेमि नारसरंग ॥६१५४॥
कोहाऽहिट्ठियजणवयण-जुज्झसरूवो भणिज्जए कलहो । सो य तणुमाणसुब्भव-अंसखसोक्खवाण पडिवक्खो ॥६१५५॥
कलहो कालुस्सकरो, कलहो वेराऽणुबंधफुडेहउ । कलहो मित्तुत्तासी, कलहो कितीए खयकालो ॥६१५६॥
कलहो अत्थस्वयकरो, कलहो दालिदपहमपाओ य । कलहो अविवेयफलं, कलहो असमाहिसमवायो ॥६१५७॥

राउलगहो य कलहो, नासइ कलहाउ गिहगया वि सिरी । कलहाउ कुलफेडो, कलहाउ अणत्थपत्थारी ॥६१५८॥
 कलहाओ दोहगं, संपजइ पइभवं पि दुव्विसहं । कलहाउ गलइ धम्मो, पावप्पसरो य कलहाओ ॥६१५९॥
 कलहो सुगइगमहरो, कलहो कुगतीगमे पउणपयवी । कलहाउ हिययोसो, पच्छा परितप्पणं कलहा ॥६१६०॥
 कलहो वेयालो इव, लद्धप्पसरो सरीरमसवि हणइ । कलहाओ गुणहाणी, समत्थदोसाऽऽगमो कलहा ॥६१६१॥
 आयपरोभयहियउरु—पिढरपरिसंठियं सिणेहरसं । आवड्डिज्जण तिन्वाऽ—नलोव्व कलहो खयं नेह ॥६१६२॥
 कलहो हि कीरमाणो, धम्मकलं हणइ तेण तन्नाम । “कलहं” ति सहलकूखण—वियकूखणा भिक्खुणो विंति ॥६१६३॥
 अच्छउ ता किर अन्नो, निययंजगसमुब्भयो वि कलहपिओ । फोडो व्व दुव्विसहणं, तिकूखं दुकूखं जणे जणइ ॥६१६४॥
 जावइया किर दोसा, सत्थे कलहुव्वत्ता भणिज्जंति । तावइया चैव गुणा, तप्परिहारेण जायंति ॥६१६५॥
 पसमवणभंगकलहं, कलहं परिभाविज्जण ता धीर ! । तव्विजए निव्वत्तिय—परमसुहे रम सुहे निच्चं ॥६१६६॥
 तह अप्पणो परस्सं य, न होइ कलहो जहा तहा किच्चं । अह कहडवि उट्ठिओ तहडवि, कुणसु तह जह न वइड्डो सो ॥६१६७॥
 कलहो गयपोओ वि हु, पवइड्डमाणो उ होइ दुव्वारो । नाणाविहवहंघण—निवंघणं जायए तत्तो ॥६१६८॥
 इह कलहपावठाणग—दोसेणं दूसिओ उ हंरिणसो । नियज्जणीजणगण वि, उव्वियणिज्जो दहं जाओ ॥६१६९॥
 सो चिय अहिदुगवइयर—दंसणदारेण नायपरमत्थो । साहुत्तं पडिवणो जाओ पुज्जो सुराणं पि ॥६१७०॥
 तहाहि—

महुराए नगरीए, संखो भूमिवई महाभागो । परिचत्तसव्वसंगो, सुगुरुसमीवम्मि पव्वइओ ॥६१७१॥
 कालक्कमेण अहिगय-सुत्तस्थो सो महिं परियडंतो । तियचच्चाडभिरामे, गजउरनगरम्मि संपत्तो ॥६१७२॥
 भिक्खूपविट्ठेण य तेण, गूढसिंहिकलियपहसमीवत्थो । पुट्ठो पुरोहिओ सोम-देवनामो पहेणिमिणा ॥६१७३॥
 किमड्हं वच्चामि ततो, हुयवहमगेण वच्चमाणमिमं । डज्झंतं पेच्छस्सं ति, चिंतिउं तेण भणियमिमं ॥६१७४॥
 वच्चसु भयवं ! ति सुणी, इरिउवत्तो य गंतुमाड्ढस्सो । ओलोयणट्ठिओ अह, पुरोहिओ सणियसणियं तं ॥६१७५॥
 वोले'तं पेच्छत्ता, तेण पहेणं गओ तओ सिसिरं । तं उवलंमिय विम्हइय-माणसो इय विचिंतेइ ॥६१७६॥
 धिद्धी ! पाविट्ठो हं, जेणाड्णट्ठियमिमं महापावं । दट्ठव्वो य महप्पा, सो जस्स तवण्णभावेण ॥६१७७॥
 जलणाड्ढलो वि सग्गो, झडत्ति हिमसल्लिसीयलो जाओ । विम्हयकरचरियाणं, महाड्णुभावाण किमड्ढस्सज्जं ॥६१७८॥
 एवं परिभावे'तो, गओ समीवे तवस्सिणो तस्स । नमिउं च भावसारं, णियदुच्चरियं निवेदेइ ॥६१७९॥
 सुणिणा वि य जिणधम्मो, परूवियो वित्थरेण से महया । तं सोच्चा पडिबुद्धो, पव्वइओ सो समणधम्मं ॥६१८०॥
 पालेइ जहाविहिणा, नवरं नो कहवि जाइमयेमसो । उज्झइ निसुणंतो वि हु, तस्स त्रिवागं महाभीमं ॥६१८१॥
 पज्जंते मरिज्जणं, उववन्नो भासुरो सुरो सग्गे । तत्तो चुओ समाणो, तीरम्मि तियससरियाए ॥६१८२॥
 जाइमयाज्वलेवा, मायंगकुले सुओ सणुपन्नो । बलनामो गरूवो, नियंत्रधूणं पि हसणिज्जो ॥६१८३॥
 अच्चं तकलहकारी, उव्वियणिज्जो महापिसाउ व्व । दोसेहि य देहेण य, कमेण बुद्धिं समड्णुपत्तो ॥६१८४॥

पत्ते य वसंतमहे, पाणपणञ्चणपराण सयणाणं । मज्झाओ निच्छूढो, कुणमाणो भंडणं सो य ॥६१८५॥
 परमविसाओवगओ, पासठिओ पवरविहकीलाहिं । अभिरममाणो सयणे, पेच्छंतो अच्छए जाव ॥६१८६॥
 ताव मसिमेहसामो, समागओ गयकरोवमो सप्पो । तत्थ पएसे वावो-इओ य लोणेण मिलिऊण ॥६१८७॥
 अह खणमेत्तम्मि गए, तहेव अवरो समागओ सप्पो । नवरसडविसो चि काउं, केणडवि वावाइओ नेव ॥६१८८॥
 एयं च पेच्छिऊणं, बलेण परिचिंतियं धुवं सव्वो । अयुहसुहं लभइ फलं, नियदोसगुणोचियं तम्हा ॥६१८९॥
 “भइणेणव होयव्वं, पावइ भद्दाणि भइओ । सविसो हम्मइ सप्पो, निव्विसो तत्थ मुच्चइ” ॥६१९०॥
 किं चोअं दोसपरा, पराभवज्जंति जं निहहिं पि । ता उज्झिऊण दोसे, इण्हं पि गुणे पयासेमि ॥६१९१॥
 एवं भावेमाणो, धम्मं सोऊण साहुमूलम्मि । भववासादुव्विगो, मायंगमहासुणी जाओ ॥६१९२॥
 छट्ठड्डमदसदुवालसद्ध-मासाऽऽविविहतवनिरओ । विहरंतो स महप्पा, पत्तो वाणारसिपुरीए ॥६१९३॥
 गंडीतिंदुगजकूखस्स, मंदिरे तिंदुगम्मि उजाणे । बुत्थो य तं च जकूखो, भत्तीओ पज्जुवासेइ ॥६१९४॥
 अन्नम्मि य पत्थावे, उजाणंस्तरनिवासिजकूखेण । आगंतूणं गंडी-तिंदुगजकूखो इमं बुत्तो ॥६१९५॥
 हे भाय ! किन्न दीससि, तेणं भणियं इमं सुणिवरिद्धं । नीसेसगुणाऽऽहारं, निच्चं चिट्ठामि थुणमाणो ॥६१९६॥
 दददुं सुणिस्स चेद्धं, परितुडो सो वि तिंदुगं भणइ । तं चिय मित्त ! कयत्थो, जस्स वणे वसइ एस सुणी ॥६१९७॥
 मज्झ वि वंसंति सुणिणो, उजाणे ता खणं तुमं एहि । गंतुं समगं ते वि हु, वंदामो तो गया दो वि ॥६१९८॥

दिद्धा य तेहिं मुणिणो, कहवि पमायाउ विकहकरणया । ताहे गाढयरागं, अणुरत्ता तम्मि ते जकूखा ॥६१९९॥
 अह निच्चं पि य भावेण, वंदमाणस्स पूयपावस्स । तं मुणिवसंहं जकूखस्स, परमसोकूखेण जंति दिणा ॥६२००॥
 एगम्मि य पत्थावे, कोसालियमहीवइस्स भइ च्चि । धूया बहुविहफलफुल्ल-पडलकरकिंकराऽणुगया ॥६२०१॥
 आंगंतूणं जकूखस्स, पडिममऽच्चैइ परमभत्तीए । तं अच्चिज्ज देंती, पयाहिणं मलविलित्ततणुं ॥६२०२॥
 कालविगरालरूवं, लायन्नविवज्जियं तवक्किसियं । मायंगमुणिं पेच्छइ, काउस्सग्गेण वडुंतं ॥६२०३॥
 तो निच्छदमज्जाए, मूढत्तणओ लहुं च कुट्टेण । मुणिनिंदाकरणाओ, जकूखेण अहिट्ठिया सा य ॥६२०४॥
 असमंजसांइ बहुसो, पलवंती कहवि रायभवणम्मि । नीया नरवइणाऽवि हु, अच्चंतविसन्नचित्तेण ॥६२०५॥
 बहुमंतंतपरमत्थ-वेइणो वाहराविया पुरिसा । विजा वि य तेहिं कया, चउप्पयारा वि से किरिया ॥६२०६॥
 अकयप्पडियारेसु य, वेजाऽऽसु उवरएसु सो जकूखो । जंपइ पत्तम्मि ठिओ, एयाए निंदिओ साहु ॥६२०७॥
 ता जइ एयं तस्सेव, देह मुंचामि नऽन्नहा मोकूखो । जह तह जियउ वराइ च्चि, राइणा पडिसुयमिमं पि ॥६२०८॥
 अह सा पगुणसरीरा, सन्वाऽलंकारभूसिया घेत्तुं । वीवाहजोग्गसुवगरण-माऽज्जया भूरिरिद्धीए ॥६२०९॥
 चलणेसु निवडिज्जणं, भणइ मुणिं कुण पसायमिह भगवं ! । मज्झं संयवराए, गिण्हेसु करं करेणं ति ॥६२१०॥
 मुणिणा वुत्तं इत्थीहिं, जे समं जंपिउं पि नेच्छंति । ते कह निययकरेहिं, रमणाण करे गहिस्संति ॥६२११॥
 सिद्धिवहुवद्धरागा, दुग्गइमूलसु कह णु जुवईसु । रज्जंति महामुणिणो, गेवेज्जनिवासितियस व्व ॥६२१२॥

अह तिच्चाऽमरिसेणं, जक्खेणऽच्छाइउण मुणिरूवं । उव्वुढा 'वेलविया य, सव्वरयणि' पि सा तेण ॥६२१३॥
 सुमिणं व मन्नमाणी, पभायसमयम्मि सोगविहुरंसी । पिउणो गया समीवं, सिद्धो सन्नो य बुत्ततो ॥६२१४॥
 २आदन्नो नरनाहो, मुणियसरूवेण रुददेवेण । उवरोहिण्ण भणियं, देव ! इमा साहुणो पत्ती ॥६२१५॥
 तेण विमुक्का कण्ड, पणामिउं तुम्ह वंमणाणं ति । पडिवन्नमिमं रत्ता, दिन्ना तस्सेव सा तत्तो ॥६२१६॥
 अह सो तीए सद्धिं, विसयनिसेवणपरो गमइ कालं । अन्नम्मि य पत्थावे, जन्नो तेणं समारद्धो ॥६२१७॥
 तत्थाऽऽगया य वहवे, वेयऽत्थवियक्खणा उवज्झाया । वहुभट्टचट्टचडयर—सहिया देसंतरेहिं तो ॥६२१८॥
 अह सो मायंगमुणी, भिक्खकए तत्थ जन्नवाडम्मि । सिद्धवहुभेयभत्ते, समागओ मासपारणए ॥६२१९॥
 तं च तवकिसियकायं, पंतोवाहियं मलीमसं लुक्खं । दट्ठूण धम्मदुड्डा, वहुप्पयारं पहसमाणा ॥६२२०॥
 जंणेन्ति भट्टवट्टा !, कीस तुमं एत्थ आगओ पाव ! । इन्निं चिय एयाओ, थामाओ लहुं चिणिस्सरसु ॥६२२१॥
 एत्थंतर्गम्मि जक्खो, रिसिणो देहम्मि पविसिउं भणइ । भिक्खवत्थमागतो हं, तत्तो विप्पेहिं पडिभणियं ॥६२२२॥
 जाव दिएहिं न भुत्तो, पढमं जलणम्मि जाव न वि छुट्ठो । ताव न दिज्जइ एसो, सुद्धानं वच्च तं समण ! ॥६२२३॥
 जह कालम्मि सुखेत्ते, विहिणा बीयं सुवावियं फलयं । जायइ तह पिइवंमण—जलणम्मि णिवेसियं दाणं ॥६२२४॥
 अह मुणिणा ते भणिया, जाइमिच्चेण होंति नो विप्पा । तुम्हारिस व्व पावा, हिंसाऽलियमेहुणाऽऽसत्ता ॥६२२५॥

जलणो वि पावहेऊ, कह तम्मि निवेसियं सुहं कुणउ । पिउणो वि परभवगया, इह दिन्नं कह णु गिण्हंतु ॥६२२६॥
१ नच्चा य पडिक्खो च्चि, जायकरोवा तओ मुणिं हन्तुं । दंडकसालेट्ठुकरा, सव्वत्तो धाविया विप्पा ॥६२२७॥
छिन्नतरुणो व्व ताणं, निवाडिया केवि तत्थ जक्खेण । अन्ने पहरेहिं हया, अन्ने पुण वामिया रुहिरं ॥६२२८॥
एवंविहं अवत्थं, संपत्ते पेच्छिऊण ते सव्वे । भयवेवमाणहियया, भट्ठा भणिउं समाढत्ता ॥६२२९॥
एसो सो जेण तया, सयंवरा उवणया अहं चत्ता । जो सिद्धिवहूरत्तो, नेच्छइ सुरसुंदरीओ वि ॥६२३०॥
अइधोरतवपरक्कम-वसीकयास्सेसतिरियनरदेवो । तेलोक्कणयचलणो, नाणाविहलद्धिसंपन्नो ॥६२३१॥
जियकोहमाणमाओ, जियलोहपरीसहो महासत्तो । सूरुो व्व दूरपसरंत-पावतमनियरनिहलणो ॥६२३२॥
जलणो व्व दहइ भुवणं, कुविओ तं चेव रक्खए तुट्ठो । ता एयं तज्जिंता वच्चिस्सह मच्चुवयणम्मि ॥६२३३॥
चलणेसु निवडिऊणं, एयं तोसेह महरिसिं तम्हा । इय सुणिय रुददेवो, सभारिओ भणिउमाऽऽढत्तो ॥६२३४॥
रागाऽऽइएहि जं भे अवरद्धं तं खमाहि रणे भयवं । पणिवइयवच्छल च्चिय, भवंति लोगम्मि वरमुणिणो ॥६२३५॥
अह ते सुणिणा भणिया, संसारनिबंधणस्स कोवस्स । को अवगासं देज्जा, विसेसओ मुणियज्जिणवयणो ॥६२३६॥
नवरं मम भत्तिपरायणस्स, जक्खस्स विलसियं एयं । ता तं चेव पसायह, कुसलत्तं पाउणह जेण ॥६२३७॥
ताहे बहुप्पयारेहिं, जक्खमुवसामिऊण भचीए । साहुं हरिसवसुग्गय-रोमंचा माहणा सव्वे ॥६२३८॥

पडिलाभि'ति तेहि', सनिमित्तोवकूखडेहि' भत्तेहि' । जकूखेण य तुडेणं, खित्ता गयणाउ वसुहारा
 गंधोदयं च बुडं, भमराऽऽलपुष्पनियरसंवलयं । कलहच्चाणेवं, सो जाओ देवपुजो चि
 कलहे तच्चागम्मि य, इय दोसगुणे विभाविउ' सय्मं । तह कहवि खमग ! वट्टसु, जह सिज्झइ पत्थुयऽत्थो ते ॥६२३९॥
 पावट्ठाणगेमं, वारसमं पि हु पवन्नियं किं'पि । अब्भकूखाणऽभिहाणं, एत्तो किच्चेमि तेरसमं
 पाएणं पच्चकूखं, उट्ठिस्स परं असंतदोसाणं । आरोवाणं जमेत्थं, अब्भकूखाणं तयं वे'ति
 एयं अब्भकूखाणं, सपरोभयदुडुच्चित्तसंजणं । तप्परिणओ य पुरिसो, किं किं पावं न अज्जेइ
 तज्जंपणे य जे कोह-कलहप्पमुहेसु वन्निया केवि । इहपरभवुब्भवा. ते, दोसा सव्वे वि जायंति
 जइवि किर परमथोयं, पावमऽभकूखाणदाणयं तहवि । देइ दसगुणविवागं, सव्वन्नूहिं जओ भणियं
 “वहवंधणअब्भकूखाण-दाणपरधणविलोवणाऽऽर्द्धं । सव्वजहन्नो उदओ, दसगुणिओ एकसि कयाणं”
 “तिव्वयरे उ पओसे, सयगुणितो सयसहस्सकोडिगुणो । कोडाकोडिगुणो वा, होज्ज विवागो बहुतरो वा ॥६२४०॥
 तहा—

सव्वेसि' सोकूखाणं, निरासकरणम्मि सुपडिवकूखाणं । गणणाए असंखाणं, कुओ वि नो भाविरकूखाणं ॥६२४१॥
 अच्चंतं तिकूखाणं, हिययदरीदारणेक्कदकूखाणं । एयं अब्भकूखाणं, निवंधणं सव्वदुकूखाणं
 एयविरत्ताणं पुण, इहपरभवभाविमहिमा सव्वा । अप्पवस चिय निच्चं, जहिच्छिया जायइ जयम्मि ॥६२४२॥
 ॥६२४३॥
 ॥६२४४॥
 ॥६२४५॥
 ॥६२४६॥
 ॥६२४७॥
 ॥६२४८॥

रुदो ज्व अजसमऽसमं, पावइ तेरसमपावठाणाओ । अंगरिसी विव तव्विरय-माणसो लभइ कछाणं ॥६२५२॥

तहाहि—

चंपाए नमरीए, अज्झावगकोसियजपासम्मि । अंगरिसी रुदो वि य, धम्मणेण पढंति दो सीसा ॥६२५३॥

आणत्ताज्जाए, ते पुण तेणं अरे उवणमेह । एक्केक^१कडुहारग-मडवीहि^२तो लहुं अज्ज ॥६२५४॥

पर्यईए चिय सरलो, तहत्ति पडिवज्जिऊण अंगरिसी । अडवीए कट्ठाणं, आणयणट्ठा गओ तुरियं ॥६२५५॥

रुदो य दुडुसीलो, गेहाउ नीहरितु डि^३भेहि^४ । सह कीलितमाऽऽरद्धो, जाए य विगालसमयम्मि ॥६२५६॥

चलिओ अडवीहुत्तं, दूरे दिट्ठो य गहियकडुभरो । इंतो सो अंगरिसी, अविहियकजो त्ति तो भीओ ॥६२५७॥

तदेसगामिणि^५ कट्ट-हारिणि^६ मारिऊण जोइजसं । थेरिं तक्कडुभरं, धेत्तूणं तं च गत्ताए ॥६२५८॥

पक्खिखविऊणं सिग्धं, समागओ भणइ कवडसीलो सो । उज्जाय ! सज्झसकरं, चरियं तुह धम्मसीसस्स ॥६२५९॥

अज्ज समत्थं पि दिणं, रमिउं इण्हिं च मारिउं थेरिं । तक्कडुभरं धेत्तुं, जवेण सो एइ अंगरिसी ॥६२६०॥

जइ पत्तियह न तुभ्भे, आगच्छह ता जहा निदंसेमि । जमज्वत्थं उवणीया, जहिं च खित्ता य सा थेरी ॥६२६१॥

एवं भणमाणम्मि, कट्टभरं धेत्तुमाऽज्जओ झत्ति । अंगरिसी कुट्ठेणं, भणितो अज्झावणेण तओ ॥६२६२॥

आ पाव ! अकिच्चमिमं, काउं अज्ज वि तुमं गिहे एसि । अवसर दिट्ठिपहाओ, पज्जत्तं तुज्झ पाट्ठेण ॥६२६३॥

वज्रवहणं व दुस्सह-मज्झकूवाणं इमं च सुणिज्जण । परमविसायमुवगतो, संचित्तो मेवमाऽऽवृत्तो ॥६२६४॥
 आ पावजीव ! पुब्बभवग्ग्मि, एवंविहं कयं कम्मं । किं पि तए तेणेमं, दुब्बिसहं वसणमाऽवडियं ॥६२६५॥
 इय संवेगेवगतो, सरिडं चिरभवसुचिण्णसामन्नं । सुहज्झाणहणियकम्मो, सो केवललच्छिमऽणुपत्तो ॥६२६६॥
 महिओ देवनरेहि य, रुहो पुण तेहिं चैव सन्वत्य । पावो त्ति खिंसिओ वहु, तह अब्भकूवाणदाइ त्ति ॥६२६७॥
 इय सोज्जणं तुममऽवि, अब्भकूवाणाउ विरम भो खमग ! जेणीहियगुणसाहण-हेउसमाहिं लहुं लहसि ॥६२६८॥
 तेरसमपावठाणग-मुवइहं लेसओ इमं ताव । अरइइनामधेयं, एत्तो दंसेमि चोइसमं ॥६२६९॥
 अरइइहिं दोहिं वि, एकं चिय विंति पावठाणं जं । विसओवयारवसओ, अरई वि रई रई १वरई ॥६२७०॥
 जह निप्पम्हदिसाए, पावारे पाउयग्ग्मि जा अरई । स चिय पम्हदिसाए, तप्पाउरणे रई होइ ॥६२७१॥
 तह पम्हल्लदिसाए, पावारे पाउयग्ग्मि जा य रई । स चिय इयरदिसाए, तप्पाउरणे भवे अरई ॥६२७२॥
 जह य असंपत्तीए, पत्थियवत्थुस्स होइ जा अरई । स चिय इत्तणेणं, तस्संपत्तीए परिणमइ ॥६२७३॥
 तह जा संपत्तीए, पत्थियवत्थुस्स होइ एत्थ रती । अरइत्तणेण स चिय, तस्स विवत्तीए परिणमइ ॥६२७४॥
 अहवा वज्झनिमिच्चं, विणा वि किर अरतिमोहकम्मुदया । देहे चिय जा जायइ, अणागयाऽणिहुसूयणिया ॥६२७५॥
 सा अरई तव्वसओ, अलसो विहलंघलो विगयसन्नो । इहपरलोयपओयण-पसाहणेसुं पमायंतो ॥६२७६॥

उच्छादिओ वि उच्छहइ, नेय किच्चम्मि कम्मि वि कयाइ । छगलगलत्थणसरिसं स, तारिसो जियइ जियलोए ॥६२७॥
 तह रइपसत्तच्चित्तो, कहिं वि तत्तो नियत्तिउमज्जत्तो । चिक्खल्लुत्तजरगोण—उ व्य रतिमोहकम्मवसा ॥६२७८॥
 कज्जमिहलोइयं पि हु, न कुणइ पारत्तियं पुण कहं व । अच्चं तपपयत्तपउत्त—विच्चनिव्वत्तणिज्जं जं ॥६२७९॥
 एवं अइरईऊ, भवभावनिबंधणं वियाणित्ता । मा तासिं अवगासं, खणं पि दाहिसि तुमं अहवा ॥६२८०॥
 अइं पि कुणसु अस्सं—जमम्मि संजमगुणेषु य रं पि । एवं च पकुव्वंतो, लहिहिसि आराहणं पि धुवं ॥६२८१॥
 किं बहुणा भणिणं, अइरइं भवनिबंधणं धुणिउं । काउमडधम्मे अइं, धम्माड्डामे रतिं कुणसु ॥६२८२॥
 समभावपरिणईए, इट्ठाडणिट्ठविसएसु जइ तुज्जा । धीर ! न रई न अरई, ता तुममाड्डाराहणं लहसि ॥६२८३॥
 धम्माड्डहम्मे अरई—रईओ, पुरिसं करंति जणसोच्चं । खुड्डगकुमारमुणिमिव, संजमभरधरणपरितंतं ॥६२८४॥
 सम्मं असंजमे संज—मे य अरईरईहिं पुण होज्जा । सो चिय पचागयचेय—णो य जह तह जणे पुज्जो ॥६२८५॥

तहाहि—

साकेयम्मि पुरवरे, पुंडरीओ नाम भूवई तस्स । कंडरीओ लहुभाया, जसभद्दा नाम से भज्जा ॥६२८६॥
 अच्चंतमणहरंज्जी, चंकम्मंती घरंज्जणे सा य । दिट्ठा पुंडरीएणं, अज्झुववन्नेण अह तेणं ॥६२८७॥
 दूई विसज्जिया लज्जि—रीए तीए य सा पडिनिसिद्धा । अच्चंतं निव्वंधे य, राइणो तीए पडिभणियं ॥६२८८॥
 किं न लहुभाइणो वि हु, तं लज्जसि जेण उल्लवसि एवं । पच्छन्नो कंडरीओ, तयणु विणासाविओ रत्त्वा ॥६२८९॥

१ अन्वत्थिया पुणो वि हु, ताहे सा सीलखंडणभएण । नियगाऽऽभरणणि लहु, गहाय गेहाओ नीहरिया ॥६२९०॥
 सत्थेण समं एगागिणी वि, पडिवन्नजणगभावस्स । थेरवणियस्स निस्साए, नयरिं सावत्थिमऽणुपचा ॥६२९१॥
 जियसेणस्सरिसिस्सिणि—कित्तिमईमयहरीसमीवे य । वंदणवडियाए गया, कहिओ सब्बो य वुत्तंतो ॥६२९२॥
 संबुद्धा पव्वइया, रहुंतो वि न साहिओ तीए गब्भो । मयहरियाए मज्झं, मा पव्वज्जं न दाहि ति ॥६२९३॥
 कालक्कमेण बुद्धिं, गयम्मि गब्भम्मि मयहरीए सा । पुट्ठा एगंतम्मि कारणमऽवि तीए परिकहियं ॥६२९४॥
 पच्छा पच्छन्न चिय, ता धरिया जा सुयं पत्तया सा । सइहकुलम्मि संवद्धि—ओ य सो जाव पव्वइओ ॥६२९५॥
 स्सरिस्स समीवम्मि, कयं च से नाम खुडुगकुमारो । सिक्खविओ य समगं, जईण जोगं समायारं ॥६२९६॥
 अह जोव्वणमऽणुपत्तो, संजममऽणुपाल्लितं अचाइंतो । पडिभग्गो जणणिं सो, पुच्छइ उन्निकूखमणहेउं ॥६२९७॥
 पडिसिद्धो जणणीए, बहुप्पयारेहिं तहवि नो ठाइ । पच्छा तीए भणिओ, पुत्तय ! मज्झोवरोहेण ॥६२९८॥
 पडिवाल्लसु चारस्स वच्छराइं, एवं ति तेण पडिवणं । तेसु य अइक्कंतेसु, पडिओ तीए पुण भणिओ ॥६२९९॥
 मह गुरुणिं अपुच्छसु, आपुट्ठाए य तीए वि य धरिओ । तेत्तियमेत्तं कालं, आयरिणाऽवि एमेव ॥६३००॥
 एवं उज्झाएण वि, अडयालीसं गयाणि वरिसाणि । तह वि हु अठायमाणो, उवेहिओ गवरि जणणीए ॥६३०१॥
 पिउनामंडका मुदा, कंचलरयणं च पुव्वसंठवियं । तस्सऽप्पिज्जण सिद्धं, मा पुत्तय ! तत्थं तत्थेव ॥६३०२॥

वच्चिहिसि किंतु पुंडरीय-भूवइ होइ ते महल्लपिया । पिउणामंडकं मुदं, दरिसेज्जासि य तस्स इमं ॥६३०३॥
 जेणं स तुज्ज रज्जं, परियाणिता पणामइ अवस्सं । एवं ति पवज्जिता, विणिग्गओ खुड्डगकुमारो ॥६३०४॥
 कालक्कमेण पत्तो, साकेयपुरम्मि राहणो गेहे । तव्वेलं पुण वट्ठइ, पेच्छणयं अच्छरियभूयं ॥६३०५॥
 कल्ले पेच्छिस्सं भू-वइं ति संचिंतिऊण तत्थेव । आसीगो नट्टविहिं, एगगो दट्ठुमाऽऽरद्धो ॥६३०६॥
 तत्थ य सव्वंपि निसं, पणच्चिउं नड्डिया परिस्संता । ईसिं निदायंती, जणणीए पभायसमयम्मि ॥६३०७॥
 विविहकरणप्पओगाऽ-भिरामसंजायरंगभंगभया । गीईगणमिसेणं, सहस चिय वोहिया एवं ॥६३०८॥
 “सुट्ठु गोइयं सुट्ठु वाइयं, सुट्ठु नच्चियं सामसुंदरि ! । अनुपालिय दीहराइयाउ, सुमिणंस्ते मा पमायए” ॥६३०९॥
 सोच्चेमं चेल्लेणं, कंबलरयणं पणामियं तीए । कुंडलरयणं नरवइ-सुएण तह सत्थवाहीए ॥६३१०॥
 सिरिकंताए हारो, कडगो जयसंधिणा अमच्चेण । रयणंऽकुसो य मिंठेण, लक्खमुल्लाइं सव्वाइं ॥६३११॥
 अह भावजाणह्ठा, रत्ता पढमं पि खुड्डगो भणिओ । कीस तए दिब्बमिमं ति, तेण तो सव्ववुत्तंतो ॥६३१२॥
 मूलाउ चिय कहिओ, ता जाव समागओ म्हिं रज्जकए । गीइं इमं निसामिय, संवुद्धो विगयविसइच्छो ॥६३१३॥
 पव्वजाथिरचिच्चो, जाओ म्हि अओ इमीए गुरुणो त्ति । कंबलरयणं दिण्णं, पच्चभिजाणित्तु तं च निवो ॥६३१४॥
 जंपेइ वच्छ ! गेण्हसु, रज्जमिमं चेल्लएण पडिभणियं । आउयसेसम्मि किं, चिरसंजमविहलणेणिण्हं ॥६३१५॥
 अह नियपुत्तप्पमुहा, भणिया रत्ता कहेह तुम्हाणं । दाणम्मि कारणं किं, तो वुत्तं रायपुत्तेण ॥६३१६॥

ताय ! तुमं वावाइय, रज्जमडहं गिण्हउं समीहंतो । गीइयमेयं च निसा-मिऊण रजाउ विणियत्तो ॥६३१७॥
 तह सत्थाहीए वि हु, भणियं पइणो ममं पउत्थस्स । वोक्कंताइं वारस, वरिसाइं अहं च चिंतेमि ॥६३१८॥
 अवरं पइं करेमि च्चि, तस्स आसाए किं किलिस्सामि । सिट्ठमडमन्वेण तओ, देव अहं अनराईहिं ॥६३१९॥
 १संधिं घडामि किं वा, न व च्चि पुवं इमं विचिंतो । मिंठेणाडवि य भणियं, अहं पि सीमालराईहिं ॥६३२०॥
 आणेहि पइहत्थिं, अहवा मारेहि इइ बहं बुत्तो । संसयदोलाचलचित्त-वित्तिओ संठिओ य चिरं ॥६३२१॥
 अह तेसिमडभिप्पायं, जाणिय तुट्टेण पुंडरीयरत्ता । दिन्नाडणुत्ता जं भे, पडिहासइ तं करेह च्चि ॥६३२२॥
 एवंविहं अकिच्चं, काउं केवच्चिरं वयं कालं । जीविस्सामो च्चि पयं-पिऊण संजायवेरग्गा ॥६३२३॥
 खुड्डुगकुमारमूले, सव्वे वि य तक्खणेण पव्वइया । तेहिं च सह महप्पा, विहरइ सो सयलज्जणपुत्तो ॥६३२४॥
 इय एयनिंदसणओ, अस्संजमसंजमे पडुच्च तुमं । अरइइओ वि करेसु, खमग ! मणवंछियडत्थकए ॥६३२५॥
 चोइसमपावठाणग-मेवं लेसेण साहिउं एत्तो । पेसुन्ननामयेयं, पन्नस्समं पि हु परिकहेमि ॥६३२६॥
 पच्छन्नं चिय जमस्संत-संतपदोसपयडणसरूवं । पिसुणस्स कम्ममिह तं, भवइ लोगम्मि पेसुन्नं ॥६३२७॥
 एयं च मोहमूढो, कुणमाणो सुकुलसंपसुओ वि । चाई वि मुणी वि जणे, किच्चिज्ज एस पिसुणो च्चि ॥६३२८॥

तहा—

ता मितं सुहचिचं, ताव चिय इह नराण मेची वि । थेंवं पि अंतराले, जाव न संचरइ हयपिसुणो ॥६३२९॥
 पेसुन्नत्तिकवत्तरपरसु-हत्यओ अहह पिसुणलोहारो । दारेइ चिय निचं, पुरिसाणं पेमदारूणि ॥६३३०॥
 बाढं वीहावणओ, लोयाणं दारूणो पिसुणसुणओ । जो पट्टीए भसंतो, खणेइ कन्ने अनिव्विन्नो ॥६३३१॥
 अहवुज्जलवेसे पाडि-वेसिए सामिए परिचिए य । दाणपरे य न सुणओ, भसइ वराओ जहा पिसुणो ॥६३३२॥
 सज्जणसंजोगम्मि वि, गुणो न पिसुणस्स जायए अहवा । ससिमंडलमज्झपरि-ठिओ वि कलुसो चिय कुरंगो ॥६३३३॥
 जइ इह पेसुन्नं चिय, ता किं अन्नेण दोसजालेण । एयं चिय एकं उभय-लोगविहलत्तणं काही ॥६३३४॥
 कीरइ पडुच्च जमिमं, तदणत्थुप्पायणे अणेगंतो । पेसुणकारिणो पुण, पओसभावा धुवोऽणत्थो ॥६३३५॥
 माइत्तमऽसच्चंतं, निस्सुगंतं च दुज्जणंतं च । निद्धम्मत्ताऽई वि य, दोसा पेसुन्नओ विविहा ॥६३३६॥
 वरसुत्तमंऽगळेओ, परस्स विहिओ न चेव पेसुन्नं । जं न तह दुही पढसे, मणऽग्गिदाणं तु सइ इयरे ॥६३३७॥
 न य पेसुन्नाउ परं, पावं विहिएण जेण आजम्मं । विसदिद्धसेल्लभल्ली-सल्लियदेहो व्व जियइ परो ॥६३३८॥
 किं सामिघायगो गुरु-विणासगो हीणचिद्धिओ अहवा । पेसुन्नकरो न हि न हि, इमाण अन्नो अहम्मयरो ॥६३३९॥
 पेसुन्नगदोसेणं, सुबंघुसच्चिवो विडंघणं पत्तो । तदऽकरोणं तदुवरि, चाणको पुण गतो सुगतिं ॥६३४०॥

तहाहि—

पाडलिपुत्ते नयरे, मोरियकुलसंभवो अहेसि निवो । नामेण विंदुसारो, तस्स सुमंती य चाणको ॥६३४१॥

जिणधम्मनिरयचित्तो, उप्पत्तियपमुहवुद्धिसंपन्नो । सासणपभात्रणऽब्भु-ज्जओ य सो गमइ दियहाइं ॥६३४२॥
 पुव्वुच्छोइयनिवन्द-मंतिणा एगया य तच्छिहं । पाविता नरवइणो, सुवंधुनामेण भणियमिणं ॥६३४३॥
 देव ! न जइ वि हु तुब्भे, पसायसवियासचक्रुणा वि ममं । पेच्छह तहा वि तुब्भं, हियमेवऽम्हेहि वत्तव्वं ॥६३४४॥
 तुब्भं जणणी चाणक्क-मंतिणा फालिज्जण फुडमुयरं । पंचत्तं उवणीया, ता भे एत्तो वि को वेरी ॥६३४५॥
 एवं सोच्चा कुविणण, राइणा पुच्छिया नियगधावी । तीए वि तहा कहियं, मूलउ न कारणं सिट्ठं ॥६३४६॥
 पत्थावे चाणक्को, समागओ भूवई वि तं दट्ठुं । भालयलरइयभिउडी, झडित्ति विपरंमुहो जाओ ॥६३४७॥
 अहह ! कहं गयजीओ त्ति, परिभवं मह करेइ एस निवो । परिभाविज्जण एवं, चाणक्को नियगिहम्मि गओ ॥६३४८॥
 दाज्जण गेहसारं, पुत्तपोत्ताऽऽइसयणवग्गस्स । निज्जणमईए विभावइ, मह पयसंपत्तिवंधाए ॥६३४९॥
 केण वि पिसुणेण इमो, मन्ने राया पकोविओ एवं । ता तह करेमि जह सो, दुक्खाऽभिहओ चिरं जियइ ॥६३५०॥
 ता पवरगंधंघुर-जुत्तिपओगेण साहिया वासा । खित्ता समुग्गयम्मि, लिहियं भुज्जम्मि तह एयं ॥६३५१॥
 जो एए वरवासे, जिंघित्ता इंदियाण अणुकूले । विसए निसेवइस्सइ, सो वच्चिस्सइ जमघरम्मि ॥६३५२॥
 वरवत्थाऽऽभरणविलेव-णांइ तूलीउ दिव्वमच्छांइ । ग्हाणं सिंगारे वि हु, जो काही सो वि लहु मरिही ॥६३५३॥
 इय वाससरूवपरूव-णापरं भुज्जयं पि वासंतो । पक्खिवविज्जण समुग्गो, ठविओ मंजूसमज्झम्मि ॥६३५४॥
 सा वि हु पवरोवरए, जडिउं पउराहिं किलियाहिं दढं । पम्मुक्को तालित्ता, तस्स कवाडाइं निविडाइं ॥६३५५॥

खामित्ता सयणजणं, जिणि'दधम्मं नियोज्जिणं च । रन्नेऽणाउलठाणे, इंगिणीमरणं पवन्नो सो ॥६३५६॥
 जाणियपरमत्थाए, अह धावीए नराऽहिचो बुच्चो । पिउणो वि हु अब्भहिओ, चाणक्को कीस परिभूओ ॥६३५७॥
 रत्ता भणियं जणणी-विणासगो एस तीए तो भणियं । जइ तं न विणासंतो, एसो ता तुमऽवि नो हुंतो ॥६३५८॥
 जम्हा तुह पिउविसभावियऽन्न-कवलं गहाय भुंजंती । पइ गब्भठिए देवी, विसविहुरा मरणमऽणुपत्ता ॥६३५९॥
 तम्मरणं च पलोइय, चाणक्केणं महाऽणुभावेणं । उयरं वियारिजणं, छुरियाए तुमं विणिच्छूहो ॥६३६०॥
 तह तुह नीहरियस्स वि, विसविंदू जो सिरम्मि संलग्गो । मसिवन्नो तेण तुमं, निव ! बुच्चसि विंदुसारो त्ति ॥६३६१॥
 एवं सोच्चा राया, परमं संतावमुवगओ संतो । सव्वविभूईए गतो, सहसा चाणक्कपासम्मि ॥६३६२॥
 दिट्ठो य सो महप्पा, करीसमज्झट्ठिओ विगयसंगो । सव्वाऽऽयरेण रत्ता, पणमित्ता खामिओ वहुसो ॥६३६३॥
 भणिओ य एहि नगरं, रज्जं चित्तेहि तेण तो बुच्चं । पडिवन्नाऽणसणो हं, विमुक्कसंगो य वट्ठामि ॥६३६४॥
 न य नाऊण वि सिट्ठं, सुबंधुदुब्बिलसियं तया रन्नो । चाणक्केणं पेसुन्न-कडुविवागं मुणंतेण ॥६३६५॥
 अह भालयलाऽऽरोविय-करेण राया सुबंधुणा भणिओ । अणुजाणह देव ! ममं, जह भत्तिमिमस्स पकरेमि ॥६३६६॥
 अणुजाणिण य तओ, सुबंधुणा खुदबुद्धिणा य धुवं । दहिऊण तदंऽगारो, करीसमज्झम्मि पक्खित्तो ॥६३६७॥
 सट्ठाणगए य नराऽ-हिवाऽऽल्लोगम्मि सुद्वलेसाए । वट्ठतो चाणक्को, तेण करीसऽग्गिणा दइहो ॥६३६८॥
 उववन्नो सुरलोए, भासुरवोंदी महिड्ढिओ देवो । सो पुण सुबंधुसच्चिवो, तम्मरणाऽऽणंदिओ संतो ॥६३६९॥

अवसरपत्थियपत्थिव—विदिन्नचाणक्कमंदिरम्मि गओ । पेच्छइ गंधोवरयं, धट्टियनिविहुब्भडकवाडं ॥६३७०॥
 इह सब्वमडत्थसारं, लहिहं ति कवाडचिहडणं काउं । निच्छूढा मंजूसा, ता जावज्जाइया वासा ॥६३७१॥
 दिट्ठं च भुज्जलिहियं, तस्सडत्थो वि य वियाणिओ सम्मं । तो पचयत्थमेक्को, वासे अग्घाविओ पुरिसो ॥६३७२॥
 भुंजाविओ य विसए, गओ य सो तक्खणेण पंचत्तं । एवं विसिट्ठवत्थुसु, सेसेसु वि पच्चओ विहिओ ॥६३७३॥
 हा ! तेण मएण वि मारि—ओ म्हि इइ परमदुक्खसंततो । जीयड्डी स वरागो, सुमुणी इव ठाउमाडरद्धो ॥६३७४॥
 इयदोसं पेसुन्नं, तप्परिहारं च इयगुणं नाउं । तुममाडराहणचित्तो, चित्ते वि हु मा तयं धरसु ॥६३७५॥
 पन्नरसमिमं भणियं, पावट्ठाणं इयाणि वन्नेमि । परपरिवायडभिहाणं, संखेवेणेव सोलसमं ॥६३७६॥
 लोयाण समक्खं चिय, परदोसविकत्थणं जमिह सो उ । परपरिवाओ मच्छर—अत्तुकरिसेहिं संभवइ ॥६३७७॥
 जम्हा मच्छरगहिओ, न गणइ पणयं न चैव पडिवन्नं । न य कयमुवयारं पि य, न परिचयं नेय दक्खिखन्नं ॥६३७८॥
 न गणेइ य सुयणत्तं, न यडप्पपरभूमिगाविसेसं पि । न कुलक्कमं न धम्म—ट्ठिइं च नवरं स निच्चं पि ॥६३७९॥
 चलइ ववहरइ कह सो, किं चिंतइ भासइ कुणइ किं वा । इय परछिदनिरिक्खण—वक्खिखत्तमणो मुणइ न सुहं ॥६३८०॥
 एवं कमेण एक्को वि, मच्छरो जायए परो हेऊ । परपरिवायविहीए, किं पुण अत्तुकरिससहिओ ॥६३८१॥
 सुरगिरिगरुयं पि परं, परमाडणुं मुणइ अत्तउक्करिसी । अप्पाणं पुण तिणतुल्ल—मडवि गुरुं अमरगिरिणो वि ॥६३८२॥
 एवं परपरिवायं, अकयं कह पोढकारणत्तणओ । धरिउं सक्को वि, नामरहिओ वि वेगेण ॥६३८३॥

जह जह परपरिवायं, करेइ तह तह लहुत्तणमुवेइ । जह जह तमुवेइ जणे, तह तह जायइ ददमऽपुज्जो ॥६३८४॥
 जह जह परपरिवाओ, किज्जइ तह तह गुणा पणस्संति । जह जह ताण पणासो, तह तह दोसाण संकमणं ॥६३८५॥
 जह जह तस्संकमणं, तह तह वयणिज्जभायणं हवइ । एवमऽकल्लाणणं, परपरिवाओ पढमठाणं ॥६३८६॥
 परपरिवाएणं सं-घडंति दोसा अहुंतया वि नरे । हुंता पुण बहुवहुतर-बहुतमघणनिविडया होति ॥६३८७॥
 परपरिवायं मच्छर-अत्तुक्करिसेहिं जो नरो कुणइ । जम्मंस्तरेसु वि चिरं, सो भमइ निहीणजोणीसु ॥६३८८॥
 गुणरणहारणं दोस-कारणं जाणिऊण न करेति । धन्ना परपरिवायं, परमगुरूहि वि जओ भणियं ॥६३८९॥
 परपरिवायं गिण्हइ, अट्टमयविरिहणे सया रमइ । उज्झइ य परसिरीए, सकसाओ दुक्खिओ निच्चं ॥६३९०॥
 विग्गहविवायरुइणो, कुलगणसंघेण बाहिरकयस्स । नऽत्थि किर देवलोए वि, देवसमिईसु अवगासो ॥६३९१॥
 जह ता जणसंववहार-वज्जियमऽकज्जमाऽय्यइ अनो । जो तं पुणो विकत्थइ, परस्स वसणेण सो दृहिओ ॥६३९२॥
 सुट्ठु वि उज्जममाणं, पंचेव करेति रित्तयं समणं । अप्पथुई परनिंदा, जिब्भोवत्था कसाया य ॥६३९३॥
 परपरिवायमई उ, दूसइ वयणेहिं जेहिं परं । ते ते पावइ दोसे, परपरिवाई इय अपेच्छो ॥६३९४॥
 परपरिवायपसत्तो, सत्तो दोसे परस्स जंपंतो । ते च्चिय भवंत्तरगओ-ऽणंताणंते सयं लहइ ॥६३९५॥
 एवं परपरिवाओ, किज्जंतो परसदारुणविवाओ । वसणसयसन्निवाओ, समत्थगुणकरिसणकुवाओ ॥६३९६॥
 सुहगिखिज्जनिवाओ, न देइ गंतुं कहिं पि हु भवाओ । इह सव्वदुहसमवाओ, भवंतरे दोग्गइनिवाओ ॥६३९७॥

परपरिवायपसत्तो, उवरि सुभदाए ससुरवग्गो व्व । अजसप्पवायपहओ, जणमज्जे पावए खिंसं ॥६३९८॥
 परपरिवायपरम्मि वि, तम्मि सा पुण तयं अकुव्वंती । देवकयपाडिहेरा, किच्चिं पत्ता महासत्ता ॥६३९९॥
 तथाहि—

चंपाए नयरीए, तच्चणियभत्तवणियपुत्तेण । दिट्ठां कहमडवि जिणदत्त—सइहधूया सुभद्दं ति ॥६४००॥
 उप्पन्नत्तिव्वराणेण, मग्गिया सा य तेण परिणेतुं । जणेण य नो दिन्ना, मिच्छहिट्ठिं ति काऊण ॥६४०१॥
 तप्परिणयणनिमित्तं च, तेण कवडेण साहुमूलम्मि । पडिवन्नो जिणधम्मो, भावेण य परिणओ पच्छा ॥६४०२॥
 निच्छउमधम्मनिरओ त्ति, निच्छित्तं सावणेण वि सुभद्दा । दिन्ना कओ विवाहो, भणितो य विभिन्नगेहम्मि ॥६४०३॥
 थारेज्जसु मह धूयं, विसरिसधम्मम्मि ससुरगेहम्मि । कत्तो इमीए इहारा, होही नियधम्मवावरो ॥६४०४॥
 पडिवन्नम्मिं तेण वि, तहेव ठविया विभिन्नगेहम्मि । जिणपूयण्युणिदाणाऽऽइ—धम्ममडणिसं च सा कुणइ ॥६४०५॥
 जिणधम्मपच्चणीय—त्तेणेण तीए परं ससुरवग्गो । छिदाइं पेहमाणो, निंदं काउं समाहत्तो ॥६४०६॥
 तब्बत्ता वि पउट्ठं त्ति, तण्णिं थइ नेव चित्तम्मि । एवं वच्चइ कालो, तेस्सिं सद्धम्मनिरयाणं ॥६४०७॥
 अह एगम्मि दिणम्मि, निष्पडिक्कम्मो महासुणी एगो । भिक्खुवड्ढाए पविट्ठो, ताण गिहे तो सुभदाए ॥६४०८॥
 भिक्खुं देंतीए नयण—निवडियं कणुगमऽग्गजीहाए । अवणीयं सुणिणो छेय—याए पीडाकरं नाउं ॥६४०९॥

नवरं तीसे तयऽवणय-णेण भालयलविहइओ तिलओ । लग्गो भुण्णिणो भाले, नणंदपमुहाहिं दिट्ठो य ॥६४१०॥
चिरकाललद्धछिदाहिं, ताहिं तप्पिययमो ततो भणिओ । पेच्छसु नियमजाए, एवंविहसीलमऽकलंकं ॥६४११॥
इन्हिं चिय एस मुणी, भोए भोत्तुं विसज्जिओ तीए । पत्तियसि जइ न ता नियसु, समणभालम्मि तत्तिलयं ॥६४१२॥
तह चेव तं पलोइय, विलिओ अविभाविऊण परमत्थं । सिट्ठिलियपुव्वप्पणओ, तदुवरि मंदाऽऽदरो जाओ ॥६४१३॥
पायडियं संसुखुले, सब्वत्थ वि ताहिं तं च वयणिज्जं । अच्चंतपरंसुहपइ-पलोयणाओ जणाओ य ॥६४१४॥
सासणखिं सासम्मिस्स-मऽप्पणो सीलमलिणमालिन्नं । नाऊण सुभदाए, वाढं सोगं वंहतीए ॥६४१५॥
जिणपूयं काऊणं, भणियं जइ को वि देवयवियेसो । सांणिज्जं मज्झ काही, ता एत्तो हं चलिस्सामि ॥६४१६॥
तो उस्सग्गेण ठिया, सुनिच्चला परमसत्तंसंजुत्ता । तव्भावरंजिओ अह, सम्मदिट्ठी सुरो पत्तो ॥६४१७॥
भणियं च तेण भइं, कहेहि जं भे करेमि करणिजं । उस्सग्गं पारित्ता, वुत्तं च इमं सुभदाए ॥६४१८॥
हंहो ! तह कुण जह सासणस्स, जायइ पभावणा धणियं । हणिऊण दुट्ठजणजणिय-वयणमालिन्नमऽचिरेण ॥६४१९॥
एवं काहं ति पवज्जिऊण, देवेण सा इमं भणिथा । कल्लम्मि तह पुरीए, दासकवाडाणि सव्वाणि ॥६४२०॥
गाढाणि ठइस्से हं, उग्घाडेउं न को वि जह तरइ । गयणट्ठिओ भणिस्सं च, सुद्धसीला परं नारी ॥६४२१॥
तिकूलुत्तखित्तालणि-निहित्तजल्लुत्तयताडियकवाडा । उग्घाडिस्सइ एयाइं, न उण अन्ना ततोऽणेणा ॥६४२२॥
नारीओ अकयपओयणाओ, विरमंति जाव ताव तुमं । पुव्वुत्तविहिरुणाहा, उग्घाडेज्जासि लीलाए ॥६४२३॥

एवं सिकूखविऊणं, झडत्ति सो सुरवरो तिरोभूओ । इयरी वि सिद्धकज्ज च्चि, उवगया परमसंतोसं ॥६४२४॥
 अह जायम्मि पभाए, अणुगवडंतसु पुरीकवाडेसु । आदन्नो नगरिजणो, जाया गयणे य सा वाणी ॥६४२५॥
 ताहे निवसेणावइ-सुकुलपद्दयाओ सीलकलियाओ । दारुघाडणहेउं, नारीओ उवड्डियाओ लहुं ॥६४२६॥
 नवरमड्ठायंते चालणीए, सलिलम्मि विगयगव्वाओ । अकयण्णओयणाओ, विणियत्तंतीओ दट्ठण ॥६४२७॥
 अब्बंतं आदन्नो, सब्बो लोगो पुणो वि नयरीए । सब्बत्थ वि सविसेसं, सीलवईमग्गणा विहिया ॥६४२८॥
 एत्थंजतरे सुभदा, सासुयपमुहाण सविणयं पणया । भणइ अहं पि हु नयरी-दुवारसुग्घाडिउं जामि ॥६४२९॥
 जइ अणुजाणह तुब्भे, निहुयं हसियं परोप्परं ताहिं । तो भणियं साड्ढयं, तुममेव महासई पुत्ति ! ॥६४३०॥
 सुपसिद्धा सुमिणम्मि वि, अजायमलिणा य ता लहुं वच्च । अप्पाणमड्प्पण च्चिय, विगोवसु एत्थ किमज्जुत्तं ॥६४३१॥
 एवं च ताहिं भणिया, विहियण्हाणा नियत्थसियवसणा । चालणिनिहित्तसल्लिया, लोणेणं अग्घविज्जंती ॥६४३२॥
 किच्चिज्जंती वंदिण-जणेण सा तिन्नि नयरिदाराइं । उग्घाडिऊण जंपइ, चउत्थगं दारमिममिन्हिं ॥६४३३॥
 सीलेण मह सरिच्छा, जा उग्घाडेज्ज सा परं नारी । इय तीए तं विमुक्कं, ताहे रायाड्ढलोणेण ॥६४३४॥
 सा पूइया समाणी, गेहम्मि गया तओ ससुखग्गो । लोणेण खिंसिओ ब्रहु, असच्चपरिचायकारि च्चि ॥६४३५॥
 इय नाऊणं तुममज्जि, खमग ! वराड्ढराहणेक्कतल्लिच्छो । मा मणसा वि हु काहिसि, परपरिचायं ब्रहुआयं ॥६४३६॥
 सोलसमपावठाणग-सुवदंसियमिय समासओ इण्हिं । मायामोसज्झिहाणं, सत्तरसमं पि हु पक्खामि ॥६४३७॥

मायाए कुडिलयाए, संवलियं मोसमडलियमिह वयणं । मायामोसं भन्नह, अचं तकिलिड्डयापभवं ॥६४३८॥
 एयं च बीय-अडुम-पावट्ठाणेसु जइवि उवइट्ठं । पत्तेयदोसवन्नण-दारेण तहावि दोहि' पि ॥६४३९॥
 सविसेसपरयारण-पहाणनेवत्थेयभणिईहि' । जेण पयट्ठइ पावे, तेण पुढो भण्णइ इमं च ॥६४४०॥
 सुद्धजणमणकुंराण, वागुरा सीलवंसियालीए । फरुसंभवो य पच्छिम-गिरिगमणं नाणसरस्स ॥६४४१॥
 मेत्तीए नासगं विणय-भंसगं कारणं अकित्तीए । जं ता दुग्गइविमुहो, समायेज्जा न कइवि बुहो ॥६४४२॥

अवि य—

हम्मउ गिरी सिरें, चाविज्जउ तिक्खरत्तगधारड्गं । पिज्जउ जलियडग्गिसिहा, छिज्जउ अप्पा करक्कणं ॥६४४३॥
 निवडिज्जउ जलहिजले, पविसिज्जउ जमसुहम्मि किं बहुणा । एक्कं चिय मा किज्जउ, मायामोसं निमेसं पि ॥६४४४॥
 सिरगिरिहण्णाड्डीणि हि, क्रया वि साहसधणण धीराण । अवगारीणि न हो'ति वि, अदिट्ठसाणिज्झसामन्था ॥६४४५॥
 अह अवगारीणि वि हो'ति, तह वि एक्कम्मि चैव जम्मम्मि । मायामोसविही पुण, अणंतभवदारुणविवागो ॥६४४६॥
 जह अंविळेण दुद्धं, सुरालवेण जह पंचगन्वं वा । जाइ विहलं समाया-मोसं तह धम्मकरणं पि ॥६४४७॥
 तवउ तवं पढउ सुयं, धरउ वयं तह चिरं चरउ चरणं । जइ ता मायामोसी, गुणाय न तयं तहवि होही ॥६४४८॥
 मायामोसी अइधम्मिओ य, एवं विरुद्धनामदुगं । एक्कम्मि चैव पुरिसे, मुद्धान वि भुवमडसद्वेयं ॥६४४९॥
 को नाम किर सकन्नो, करेज्ज ता अप्पणो हियगवेसी । मायामोसं पोसं, भवस्स सुब्बंतवहूदोसं ॥६४५०॥

अह दीग्गइगमणमणो, ताव य सेसाणि पावठाणाणि । मायामोसं एकं पि, चेव तन्नयणविहिपडुयं ॥६४५१॥
जइ ता मायामोसं, एगंतेणं न होज्ज बहुदोसं । ता न कहिं सु सुधोसं, चिरमुणिणो एवमस्पओसं ॥६४५२॥
जो वि य पाडेऊणं, मायामोसेहिं खाइ मुद्धजणं । तिग्गाममज्झवासी, सोयइ सो कूडखवगो व्व ॥६४५३॥

तहाहि—

उज्जेणीनयरीए, अच्चंतं कूडकवडपडिवद्धो । नामेण अघोरसिवो, अहेसि विप्पो महाखुदो ॥६४५४॥
माइंदजालिओ इव, वट्टंतो लोयवंचणम्मि य सो । निद्धाडिओ जणेणं, पुरीओ देसंस्तरम्मि गओ ॥६४५५॥
तत्थ वि विडाण मिलिओ, भणइ य तो संक्किलिट्ठपरिणामो । जइ संवाहेह ममं, तुभे ता हं मुणी होउं ॥६४५६॥
सब्भावविहवच्छिदाणि, जाणिउं निच्छएण लोगेण । साहेमि तुम्ह तत्तो, सुहेण तुभे वि ते मुसह ॥६४५७॥
पडिवन्नं सव्वमिमं, विडेहिं सो वि हु तिदंडिणो वेसं । धेत्तूण गामतिगमज्झ—उववणम्मि ठिओ गंतुं ॥६४५८॥
तेहि य कओ पवाओ, एसो नाणी महातवस्सी य । मासाओ मासाओ, आहारं गिण्हइ महापा ॥६४५९॥
तं च बहुवसणखिन्नं, सभावओ चिय किसं पलोइत्ता । लोगो महातवस्सि चि, पूयए परमभत्तीए ॥६४६०॥
निययगिहेसु निमंतइ, सव्भावं कहइ पुच्छइ निमित्तं । दंसेइ विभववित्थर—मण्डणुदियं कुणइ से सेवं ॥६४६१॥
सो पुण वगचेट्ठाए, लोगाणुगहपरं निदंसेइ । अत्ताणं चोराण य, तच्छिदाइं परिकेहेइ ॥६४६२॥
रयणीए चोराणं, मिलिओ नेहाणि मुसइ य अणजो । कालंस्तरेण य जणो, न स को वि न जो तहिं मुहो ॥६४६३॥

एगम्मि य पत्थावे, तेहिं खत्तं खणेउमाऽऽरद्धं । एगम्मि घरे घरना—यगेण नायं च तो तेण ॥६४६४॥
 खत्तमुहम्मि ठवेऊण, पासियं विसहरो व्व पविसंतो । गहिओ एगो चोरो, सेसा सव्वे वि य पलाणा ॥६४६५॥
 जाए पभायसमए, चोरो भूमिवइस्स उवणीओ । तेणं भणियं मुंचह, एयं जइ कहइ सव्भावं ॥६४६६॥
 मुक्को तहइवि न साहइ, पच्छा कसदंडलेट्टुमुट्ठीहिं । हम्मंतेण तेणं, कहिओ सव्वो वि वुत्तंतो ॥६४६७॥
 वंधेऊण य सिग्धं, सो वि तिदंडी तओ समाणीओ । ता पहओ जा तेण वि, पडिवन्नं निययदुच्चरियं ॥६४६८॥
 पच्छा सोत्तियपुत्तो त्ति, चक्खुजुयलं समुक्खयं तस्स । निव्वमच्छिऊण हत्थं, पुराउ निव्वासिओ तत्तो ॥६४६९॥
 भिक्खं परिचमंतो, खिंसिजंतो जणेण य दुहट्ठो । हा ! कीस मए एयं, कयं ति सोएइ अप्पाणं ॥६४७०॥
 एवमऽविणयपहाणं, मायाभोसमऽसमंजसनिहाणं । मोत्तुं परमपहाणं, सुंदर ! कुण मणसमाहाणं ॥६४७१॥
 सत्तरसमपावठाणं, निदंसियं संपयं च दंसेमि । अट्ठारसमं मिच्छा—दंसणसट्ठाऽभिहाणं पि ॥६४७२॥
 मिच्छा विवरीयं दंस—णं ति दिट्ठीविवज्जयसरूवं । ससहरदुगदरिसणमिव, जं मिच्छादंसणं तमिह ॥६४७३॥
 एयं च दुरुद्धरणत्तणेण, दाइत्तणेण य दुहाणं । सट्ठं व तेण मिच्छा—दंसणसट्ठं ववइसति ॥६४७४॥
 नवरं सट्ठं दुविहं, नायव्वं दव्वभावभेएहिं । दव्वम्मि तोमराऽऽइ, अह मिच्छादंसणं भावे ॥६४७५॥
 मिच्छादंसणसट्ठं, सट्ठं व पइडियं हिययमज्जे । सव्वेसिं पि अवायाण, कारणं दारुणविवागं ॥६४७६॥
 पढममऽवायानिमित्तं पि, नूणमेकस्स चेव विन्नेयं । भावे जं पुण सट्ठं, तं उभयस्माऽवि दुहहेउं ॥६४७७॥

जह राहुपहापडलं, हणइ पयासं न केवलं रविणो । तामिस्सयाए पहणइ, नूण पयासं जयस्साडवि ॥६४७८॥
 एवं खु भावसल्लं पि, विलसमाणं न चेव एक्कस्स । हणइ पयासं किं पुण, हणइ पयासं जगस्साडवि ॥६४७९॥
 जह राहुपहापडलं, किर मिच्छादंसणं तहा नेयं । जह य खी तह पुरिसो, पयासतुल्लं च सम्मत्तं ॥६४८०॥
 एवं च ठिए मिच्छा-दंसणराहुपहाकडप्येणं । हयसम्मत्तपयासो, तहाविहो को वि पुरिसखी ॥६४८१॥
 भावतमानियरकारण-मिच्छादंसणविमोहिओ संतो । तं चेव परे तह अप्प-यम्मि वद्धारइ मूढो ॥६४८२॥
 तेण य परंपरापसर-माणमाणाद्धरित्तएण दढं । गुविलगिरिकंदरे इव, विगयाड्लोयम्मि लोयम्मि ॥६४८३॥
 भववासुव्विणाण वि, सम्मं पेच्छिउमणाण वि पयत्थे । कह सम्मत्तपयासो, सुहेण संपज्जइ जियाण ॥६४८४॥

किंच-

एयं सो दिसिमोहो, एयं सो अच्छिपट्टवंधो उ । तम्मिं जच्चंध्यत्तं, नेत्तुद्धारो स एयं ति ॥६४८५॥
 आसुपरिभमणभममाण-धुवणपडिहासमाणमड्ढव इमं । हिमवंतगमणमिममड्ढव-सायरं गंतुक्कामस्स ॥६४८६॥
 केसुंडुगनाणम्मिं, अहवा मइविब्भमो स एसो त्ति । सुत्तीए रययविसयं, विन्नाणं वा तमेयं ति ॥६४८७॥
 उज्जलजलविसओ वा, एस स मायण्हियासु पडिहासो । तं च इमं जं सुव्वइ, जणम्मि विवरीयथाउत्तं ॥६४८८॥
 तमड्कंडविडुरम्मिं, तह तम्मिं पंसुबुट्ठिउव्वहणं । वोरंध्यक्खवक्खुरम्मि, निवड्ढणं नणु तमेयं चि ॥६४८९॥
 जम्मिं मिच्छादंसण-सल्लं सम्मत्तखलणपडिमल्लं । [वासो]समयम्मि महल्लं, पयट्ठमाणस्स चिकूवहल्लं ॥६४९०॥

अन च—

जमऽदेवो वि हु देवो, अगुरु वि गुरु अतत्तमऽवि तत्तं । जमऽधर्मो वि हु धम्म-त्तणेण मन्निज्जइ जिएहिं ॥६४९१॥
जं पि जहुत्तगुणम्मि वि, देवम्मि गुरुम्मि तत्तवणे य । धम्मे य परमपयसा-हगम्मि अरई पओसो वा ॥६४९२॥
जमुदासीणत्तं पि हु, परमपयत्थेसु देवपमुहेसु । मिच्छादंसणसल्लस्स, तमिह दुव्विलसियं सव्वं ॥६४९३॥

तहा—

अविवेयमूलवीयं, अणुवहयं सव्वहा इमं जम्हा । मिच्छत्ता होइ नरो, मूढमणो जइ वि बुद्धिधणो ॥६४९४॥
मयतन्दिहयाउ उदयं, मगंति मिगा जहा गरुयतिन्हा । सव्वभूयमऽसव्वभूयं, तहेव मिच्छत्तमूढमणा ॥६४९५॥
पेच्छइ असंतमऽत्थं, भक्खियधत्तरओ जहा पुरिसो । मिच्छत्तमोहियमणो, तह धम्माऽहम्मविसयं पि ॥६४९६॥
मिच्छत्तभावणाए, अणाऽइक्कालेण मोहिओ जीवो । लद्धे वि खओवसमा, सम्मत्ते दुक्करं रमइ ॥६४९७॥
न वि तं करेइ अग्गी, नेव विसं नेय किन्हुसणो य । जं कुणइ महादोसं, तिब्बं जीवस्स मिच्छत्तं ॥६४९८॥
कडुयम्मि अनिव्वलियम्मि, दोद्धीए जह विणस्सए खीरं । तह मिच्छत्तकलुसिए, जीवे तवनानचरणाणि ॥६४९९॥
संसारमहातरुणो, मिच्छत्तमऽतुच्छवीयमेयं ति । तम्हा तं मोत्तव्वं, सिवसोकूखं कंखमाणेहिं ॥६५००॥
मिच्छत्तमोहियमणा, मुणंति जीवा न अतत्तत्तं पि । कुसमयसवणसमुब्भव-कुवासणावासिया संता ॥६५०१॥
न हु मिच्छत्तंऽधत्तण-संछन्नविवेयचक्खुणो जीवा । सद्धम्मदेसगरविं, पेच्छंति वि तामसखग व्व ॥६५०२॥

जइ एयं चिय एकं, नरेसु मिच्छत्तसल्लमल्लीणं । ता सयलदुहाण कए, तं चिय होही किमऽन्नेण ॥६५०३॥
 मिच्छत्तसल्लविद्धा, तिव्वाउ वेयणाउ पावे'ति । विसलित्तकंडविद्धा, जह पुरिसा निप्पडीयारा ॥६५०४॥
 ता पयडिय दच्छत्तं, हत्थं उच्छादिअण मिच्छत्तं । सुंदर ! कुणसु ममत्तं, पडुच्च निच्चं पि सम्मत्तं ॥६५०५॥
 मिच्छादंसणसल्लं, वत्थुविवज्जासवोहजणगमिणं । सद्धम्मदूसगं का-रगं च भवगहणभमणस्स ॥६५०६॥
 ताव चिय मणभवणे, सम्मत्तपईवओ पंहं देइ । जाव न मिच्छादंसण-पयंडपवणो पणोल्लेइ ॥६५०७॥
 पत्तं पि पुन्नपव्वभार-लव्वभसम्मत्तरयणमुत्तरइ । मिच्छाऽभिमाणमइरा-मत्तस्स जहा जमालिस्स ॥६५०८॥

तथाहि—

जयगुरुणो वीरजिणेसरस्स, पासम्मि गहियपव्वज्जो । पंचसयरायपुत्तेहिं, परिगओ चत्तरज्जसुहो ॥६४०९॥
 भयवंतंभइणिपुत्तो, जमालिनामो सुधम्मसद्वाए । संवेगसारमऽणगा-रियाए किरियाए वड्डुत्तो ॥६५१०॥
 एगम्मि अवसरे पवल-पित्तजरविहरयाए पडिभग्गो । सयणत्थं नियथेरे, संधारं संधरावेइ ॥६५११॥
 अह वयणाऽणंतरतूर-माणमुणिदीयमाणसंधारे । कालविलम्बं थेंव पि, असहमाणेण तेण पुणो ॥६५१२॥
 संधरिओ किं व न व त्ति, पुच्छिया साहुणो तओ तेहिं । थेवमऽसंधरिए वि हु, “संधरिओ” इइ पवुत्तम्मि ॥६५१३॥
 तं देसमाऽगओ संध-रिज्जमाणं पलोइउं तं च । सहस त्ति जमाली जाय-विब्भमो भणिउमाऽढत्तो ॥६५१४॥
 मुणिणो ! कीस असच्चं, जंपह जं संधरिज्जमाणम्मि । संधरियं संधारं त्ति, वयह थेरेहिं तो भणियं ॥६५१५॥

जह कजमाणयं कड-माऽऽह पहू सुवणदिणयो वीरो । तह संथरिज्जमाणो, संथरिओ एस किमऽजुत्तं ॥६५१६॥
 एवं पि तेहिं भणिओ, मिच्छाऽभिनिवेसनिहयसग्गं चो । कडमेव कडं ति कुपकूख-तरलिओ सो चिरं कालं ॥६५१७॥
 विपडिवन्नो तइलोक-बंधुणो विहियदुक्कतवो वि । विहरित्था वसुहाए, वुग्गाहिं तो जणं मुद्धं ॥६५१८॥

किंच—
 नियदुहियो नियहत्येण, दिक्खित्वा सइ सयं च सिक्खविद्या । पियंदसणा वि अज्जा, जमालिपकूखं अणुसरंती ॥६५१९॥
 विपडिवन्ना मिच्छत्त-दोसओ अहह ! सा वि जयगुरुणो । पच्चकूखसुवणभकूखर-भूयस्त वि वद्धमाणस्स ॥६५२०॥
 कयमिन्निहं पसंगेणं, विहलीकयसंजमो अह जमाली । मरिउं लंतयकप्पे, किच्चिसियसुरो समुप्पणो ॥६५२१॥
 ते चरणगुणा सो नाण-पयरिसो तं च तस्स सच्चरियं । एकूपए चिय णंढं, धिरऽत्थु मिच्छाऽभिमाणस्स ॥६५२२॥
 दे ! पेच्छ पेच्छ मिच्छत्त-पडलपच्छाइयाण जंतूण । वत्थुं पि अवत्थुत्तेण, तक्खणे चेव परिणमइ ॥६५२३॥
 सम्मत्ताऽऽइगुणसिरी, सा तस्स तहाविहा जइ न हुंता । मिच्छत्तमंस्तरिया, न याणिमो तो किमऽवि हुंतं ॥६५२४॥
 इय सुणिय विवेयाऽमय-पाणपयोगेण मणसरीरगयं । मिच्छत्तगरलमेयं, वमसु तुमं सब्बहा वच्छ ! ॥६५२५॥
 मिच्छत्तगरलमुक्को, ववगयनिस्सेसतन्वियारो य । सुत्थीभूओ सम्मं, पत्थुयमाऽऽराहणं लहसु ॥६५२६॥
 एवं मिच्छादंसण-सल्लभिमं कहियमेयकहणाओ । कहियाणि असेसाणि वि, अट्टारस पावठाणाणि ॥६५२७॥
 एक्केक्कमऽवि इमेसिं, पावट्टाणाण इय विवागकरं । जो उ विवागो तेसिं, समवाए तत्थ किं भणिमो ॥६५२८॥

अवि य—

इहलोयसुहृपसत्ता, सत्ता सत्ताण हिंसभावेण । फरुसाऽऽइअलियवयोणेणऽ—ण्णदव्वहरणेण य परेसिं ॥६५२९॥
 विसयव्वासंगेणं, नरसुरतिरिजुवइगोयेरेण दढं । निच्चविचिन्ताऽपरिमिय—परिगहाऽऽरंभकरणेण ॥६५३०॥
 कोहेण कयविरोहेण, तह य माणेण दुहविहाणेण । मायाए फुडअवायाए, निहयसोहेण लोहेण ॥६५३१॥
 पेज्जेण सुमुणिज्जवज्जिएण, दोसेण कुगइपोसेण । कलहेण पणयरिउणा, अन्भक्खाणेण य खलेण ॥६५३२॥
 अरइइहिं कयभवगईहिं, अवजसमहापवाहेणं । परपरिवाएणं नीय—लोयकयहियतोसेणं ॥६५३३॥
 मायामोसेणं तह, अच्चंतं संक्किलेसपभवेणं । मिच्छादंसणसहेण, सुद्धपहसुहडमल्लेण ॥६५३४॥
 मणसा वयसा वउसा, मूढमणा अप्पणो सुहनिमित्तं । अकयपरलोयचिन्ता, समज्जितं पवलपावभरं ॥६५३५॥
 चुलसीइजोणिलकूखाऽऽ—उलम्मि भवसायरे अणाऽऽइम्मि । पुणरुत्तजम्ममरणे, अणुभवमाणा चिरमऽऽति ॥६५३६॥
 एयाणि य जो मूढो, उदीरए अप्पणा परस्साऽवि । सो तन्निमित्तवद्धेण, लिप्पए पाचकम्भेण ॥६५३७॥
 ता भो देवाणुप्पिय !, पयत्तजुत्तो इमं वियाणेत्ता । लहु तेहिं तो विरमिय, तप्पडिक्खे समुज्जमसु ॥६५३८॥
 भणियमंणुसद्धिदारे, अट्टारसपावठाणदारिभिणं । एत्तो वीयं भन्नइ, अट्टमयट्ठाणपडिदारं ॥६५३९॥
 अट्टारसपावट्ठाण—विरयचिन्तं पलक्किखज्जण गुरू । सविसेसगुणाऽऽवज्जण—कएण खवगं इमं भणइ ॥६५४०॥
 धन्नो तुमं गुणायर !, गुरूयाऽऽराहणधुराधरणधवल ! । एत्थ ठिओ सन्वे वि हु, मणोवियारे निरुंभिन्ता ॥६५४१॥

जाइमयं १ कुलमयं २, रूवमयं ३ वलमयं ४ सुयमयं ५ च ।
तवमयदमडह लाभमयं ७, इस्सरियमयं ८ च अट्टमयं ११

॥६५४२॥

॥६५४३॥

॥६५४४॥

॥६५४५॥

परिहर परिहरणीयं, धम्मज्ज्धीणं सया अकरणीयं । नीयजणाऽऽयरणीयं, गुणधणलुंटाणपराजणीयं
जिणवयणभावियमई, तत्थ तुमं ताव तिव्वतावकरं । मा काहिसि जाइमयं, पढमं पढमं अणत्थपयं
जं एस कीरमाणो, माणधणणं पि माणमालिणं । कालेण कुणइ गियमा, पावित्तु तहाविहाऽवत्थं

किंच—

॥६५४६॥

॥६५४७॥

॥६५४८॥

॥६५४९॥

॥६५५०॥

॥६५५१॥

॥६५५२॥

॥६५५३॥

अडुवियडु' हि'डिय, निहीणजोणीसु कहवि संपत्ते । एकसि उच्चागोए, बुहाण किर को मयाऽवसरो
कीरेज व जाइमओ, अवट्ठिओ जइ स होज्ज जाइगुणो । इहरा पुण पवणुप्फुन्न-वत्थिपाएण किं तेण
कम्मवसा जाईओ, उत्तमज्झिमजहन्नियाउ भवे । दट्ठुं सुदिट्ठपरमत्थ-ओ वि को तम्मयं कुज्जा
इंदियनिव्वत्तणपुव्व-गाओ पावे'ति पाणिणो बहुहा । जाईउ संसारं, अवट्ठियत्तं न ताण ततो
साया वि बंभणो इह, होउ' जइ ता भवंत्तरे सो वि । कम्मवसा सोवागो, जायइ ता तम्मएणाऽलं
सव्वुत्तमजाइस्स वि, कल्लाननिवंधणं गुणा चेव । जाइरहिओ वि गुणवं, पूइज्जइ जेण जणमज्जे
वेयाण पाहगो बंभ-सुत्तधारि चि लोयगउरविओ । भूदेवो हं सव्वु-त्तिमो चि जाइमओम्मत्तो
जइ बंभणो वि सुदाऽहमाण, गेहेसु होज्ज कम्मकरो । ता जुत्तं काउ' से, सरणं मरणं न जाइमओ

कुणमाणो जाइमयं, बंधइ जाईए चेव नीयत्तं । सावत्थीवत्थव्वो, विप्पसुओ एत्थ दिइत्तो
तहाहि—

सुरभवणवाविदीहिय—पोक्खरणिक्काणणोलिरम्माए । सावत्थीए पुरीए, बहुपत्थिवपणयपयपउमो
आसी नरेंदसीहो, नामेण महीवई जयपसिद्धो । वेयज्जविचारविऊ, पुरोहिओ अमरदत्तो से
पुत्तो य तस्स सुलसो, तारुणेणं सुएण विभवेण । नरवइसक्कारेण य, सो परमं गन्वमुव्वहइ
समयवयवयस्सजणपरि—गओ य तियचच्चराइसु पुरीए । सच्छंदं विहरइ वार—णो व्व अवगणियजणसंक्रो
एगम्मि य पत्थावे, सुहाइसणत्थस्स तस्स उवणीया । सहयारमंजरी मालि—एण रणञ्जणिरभमरउला
तो वम्महालिहियसहत्थ—पत्तलं पिव पलोइऊणं तं । पत्तो वसंतमासो त्ति, जायहरिसो सहत्थेण
वियरेऊण य से पारि—ओसियं छेयपरियणाइणुगओ । नंदणवणाइभिहाणे, उज्जाणे सो गओ झत्ति
तो कयअव्भुट्ठाणेण, नंदणुज्जाणपालणेण सयं । भणिओ कुमार ! चक्रूंतु, खिवसु खणं इहपएसम्मि
पसरंतवहलपरिमल—मित्तअलिवलयकलियसाहउगा । रुहक्खमालहत्था, वउला जोगि व्व रेहंति
कंकेछिणो वि उम्मिच्छ—पह्वुछिहियनहयलाइभोगा । पज्जलियजलणपुंज व्व, दिंति विरहीण संतावं
कमलमुही किं सुयकुसुम—अंसुया मल्लियामउलदसणा । पाडलनयणा कोरइय—कुरवयत्थवयथोरथणी
फुरियसुसिणिद्धतिलया, वणलच्छी तारपरहुयरवेण । १ उग्गायइ व्व वम्मह—महिंवइणो तिजयविजयजसं
॥६५५४॥ ॥६५५५॥ ॥६५५६॥ ॥६५५७॥ ॥६५५८॥ ॥६५५९॥ ॥६५६०॥ ॥६५६१॥ ॥६५६२॥ ॥६५६३॥ ॥६५६४॥ ॥६५६५॥ ॥६५६६॥

इय नंदणवणवाल्य-पिसुणियतरुसोहदुगुणिउच्छाहो । सो उज्जाणस्सब्भं-तरम्मि परिभमिउमाऽऽरद्धो ॥६५६७॥
 परिभममाणेण य तेण, कद्वि एगत्थ वणनिउंजम्मि । वहुंतो सज्झाए, एगो दिट्ठो मुणिवरिट्ठो ॥६५६८॥
 तो पाविट्ठत्तणओ, जाइमयं परममुव्वहन्तेण । परिहासं काउमणेणं, वंदिओ भत्तिसारं च ॥६५६९॥
 भणितो य भदंत ! ममं, भवभयभीरुस्स कहसु नियधम्मं । तुज्झ पयपउममूले, जा पडिवज्जामि पव्वज्जं ॥६५७०॥
 उज्जुयभावत्तणओ, भणिओ मुणिणा वि जीवदयामूलो । अलियपरदव्वमेहुण-परिगहच्चायपडिवद्धो ॥६५७१॥
 पिंडविसुद्धिप्पमुह-प्पहाणगुणनिवहंचधुरो सम्मं । सिवगइपज्जसाणो, जयगुरुजिणेदसियो धम्मो ॥६५७२॥
 अह तं सोज्जणं सो, सहासमुल्लविउमेवमाऽऽरद्धो । हे समण ! केण एवं, वेलविओ तं सि धुत्तेण ॥६५७३॥
 पच्चकूखदिसमाणं पि, जेण मोत्तण दिव्वविसयसुहं । परमऽप्पणं च किलेस-कप्पणाए निवाडेसि ॥६५७४॥
 जीवदयाइविहीए, धम्मो तस्स फलं च मोकूखो त्ति । दट्ठूण केण सिट्ठं, कट्ठं जं एवमाऽऽयरसि ॥६५७५॥
 ता एहि मए सद्धिं, वणलच्छिं पेच्छ मुंच पासंडं । विलससु पासायगओ, समं मयच्छीहि य जहिच्छं ॥६५७६॥
 इय असमंजसभासिय-हासियनियपरियणेण तेण मुणी । घेत्तण करे तत्तो, गिहहुत्तं नेउमाऽऽरद्धो ॥६५७७॥
 एत्थंतरम्मि वणदेवयाए, मुणिहसणजायकोवाए । कट्ठं व नट्टचेट्ठो, निवाडिओ सो महीवट्ठे ॥६५७८॥
 साहू वि मणागं पि हु, अपउस्सन्तो ठिओ सक्किच्चम्मि । सुलसो वि तहाऽवत्थो, गेहे नीओ वयस्सेहि ॥६५७९॥
 सिट्ठो तव्वुत्तं, कया य तप्पसमणज्झया पिउणा । देवयपूयापमुहा, विविहोवाया दुहेट्ठेण ॥६५८०॥

कुणमाणो जाइमयं, वंधइ जाईए चेव नीयत्तं । सावत्थीवत्थव्वो, विप्पसुओ एत्थ दिट्ठो तहाहि—

सुरभवणवाविदीहिय—पोकूवरणिकाणणोलिरम्माए । सावत्थीए पुरीए, बहुपत्थिवपणयपयपउमो आसी नरेदसीहो, नामेण महीवई जयपसिद्धो । वेयड्ढथवियारविऊ, पुरोहिओ अमरदत्तो से पुत्तो य तस्स सुलसो, तारुणेणं सुएण विभवेण । नरवइसक्कारेण य, सो परमं गव्वमुव्वहइ समवयवयस्सजणपरि—गओ य तियच्चराड्डइसु पुरीए । सच्छंदं विहरइ वार—णो व्व अवगणियजणसंको एगम्मि य पत्थावे, सुहाड्डसणत्थस्स तस्स उवणीया । सहयारमंजरी मालि—एण रणझणिरभमरउला तो वम्महल्लिहियसहत्थ—पत्तलं पिव पलोइऊणं तं । पत्तो वसंतमासो त्ति, जायहरिसो सहत्थेण वियरेऊण य से पारि—ओसियं छेयपरियणाड्डणुगओ । नंदणवणाड्डभिहाणे, उज्जाणे सो गओ झत्ति तो कयअब्भुट्ठाणेण, नंदणुज्जाणपालणेण संयं । भणिओ कुमार ! चक्रुं, खिवसु खणं इहपएसम्मि पसरंतबहलपरिमल—मिलंतअलिवलयकलियसाहग्गा । रुद्धकूखमालहत्था, वउला जोगि व्व रेहंति कंकेळिणो वि उम्मिह—पछवुछिहियनहयलाड्डभोगा । पज्जलियजलणपुंज व्व, दिंति विरहीण संतावं कमलमुही किंसुयकुसुम—अंसुया मल्लियामउलदसणा । पाडलनयणा कोरइय—कुरवयत्थवयथोरथणी फुरियसुसिणिद्धतिलया, वणलच्छी तारपरहुयरवेण । १ उग्गायइ व्व वम्मह—महिवइणो तिजयविजयजसं

॥६५५४॥

॥६५५५॥

॥६५५६॥

॥६५५७॥

॥६५५८॥

॥६५५९॥

॥६५६०॥

॥६५६१॥

॥६५६२॥

॥६५६३॥

॥६५६४॥

॥६५६५॥

॥६५६६॥

इयं नंदणवणवाल्लय-पिसुणियतरुसोहदुगुणितच्छाहो । सो उज्जाणस्सब्भं-तरम्मि परिभमिउमाऽऽरद्धो ॥६५६७॥
 परिभममाणेण य तेण, कहवि एगत्थ वणनिउंजम्मि । वडुंतो सज्झाए, एगो दिट्ठो मुणिवरिड्ठो ॥६५६८॥
 तो पाविट्ठत्तणओ, जाइमयं परममुव्वहन्तेण । परिहासं काउमणेणं, वंदिओ भत्तिसारं च ॥६५६९॥
 भणितो य भदंत ! ममं, भवभयभीरुस्स कहसु नियधम्मं । तुज्झ पयपउममूले, जा पडिवज्जामि पव्वज्जं ॥६५७०॥
 उज्जुयभावत्तणओ, भणिओ मुणिणा वि जीवदयामूलो । अल्लियपरदव्वमेहुण-परिगहच्चायपडिवद्धो ॥६५७१॥
 पिंढविसुद्धिप्पमुह-प्पहाणगुणनिवहंबंधुरो सम्मं । सिवगइपज्जसाणो, जयगुरुजिणदेसियो धम्मो ॥६५७२॥
 अहं तं सोऊणं सो, सहासमुल्लविउमेवमाऽऽरद्धो । हे समण ! केण एवं, वेलविओ तं सि धुत्तण ॥६५७३॥
 पच्चकूखदिससमाणं पि, जेण मोत्तण दिव्वविसयसुहं । परमऽप्पाणं च किलेस-कप्पणाए निवाडेसि ॥६५७४॥
 जीवदयाइविहीए, धम्मो तस्स फलं च मोक्खो त्ति । दट्ठूण केण सिट्ठं, कट्ठं जं एवमाऽऽयरसि ॥६५७५॥
 ता एहि मए सद्धिं, वणलच्छिं पेच्छ मुंच पासंडं । विलससु पासायगओ, समं मयच्छीहि य जाहिच्छं ॥६५७६॥
 इय असमंजसभासिय-हासियनियपरियणेण तेण मुणी । घेत्तूण करे तत्तो, गिहहुत्तं नेउमाऽऽरद्धो ॥६५७७॥
 एत्थंतरम्मि वणदेवयाए, मुणिहसणजायकोवाए । कट्ठं व नट्टवेड्ठो, निवाडिओ सो महीवेड्ठो ॥६५७८॥
 साहू वि मणागं पि हु, अपउस्सन्तो ठिओ सक्किच्चम्मि । सुलसो वि तहाऽवत्थो, मेहे नीओ वयस्सेहिं ॥६५७९॥
 सिट्ठो तव्वुत्तं तो, कया य तप्पसमणऽट्ठया पिउणा । देवयपूयापमुहा, विविहीवाया दुहेड्ढेण ॥६५८०॥

न मणागं पि हु जाओ, तदुवसमो तो मुणिस्स सो पासे । नेऊणं पम्मुक्को, जाओ पउणो मणागं च ॥६५८१॥
 भणितो य मुणी पिउणा, भयवं ! तुह हीलणाफलं एयं । ता कुणसु पसायं अव-हरेसु दोसं सुयस्स ममं ॥६५८२॥
 एमाऽऽ जा पयंपइ, पुरोहिओ देवयाए ता बुत्तं । किं रे मिलेच्छसच्छह !, सच्छंदं बहु समुल्लवसि ॥६५८३॥
 जइ दुइसुओ एसो, मुणिणो दासो व्व वइइ सया वि । ता पउणत्तं पाउणइ, इयरहा नऽत्थि जीयं पि ॥६५८४॥
 तो जहतह जीवंतं, पेहिससमऽहं ति चिंतयंतेण । पिउणा समप्पिओ सो, मुणिस्स तेणाऽवि भणियमिणं ॥६५८५॥
 अस्संजए गिहत्थे, कुव्वन्ति परिग्गहम्मि नो समणा । पडिवज्जइ जइ दिक्खं, ता ठाउ इमो मह समीवे ॥६५८६॥
 एवं भणिए मुणिणा, पुरोहिणं पयंपिओ पुत्तो । वच्छ ! न जइ वि हु जुत्तं, तुहहुत्तं एवमुल्लविउं ॥६५८७॥
 तहवि हु परो उवाओ, न विजए तुज्ज जीवियव्वम्मि । ता एयस्स समीवे, जइस्स गिण्हाहि पव्वज्जं ॥६५८८॥
 न य वच्छ ! अकल्लाणं, होही तुह धम्ममाऽऽयरंतस्स । मणवंलियंसंपाडण-पडुओ धम्मो परं जेण ॥६५८९॥
 अह निरुवमरणभवु-ब्भवन्तसन्तावीणवयणेण । सुलसेण अकामेण वि, वयणं जणगस्स पडिवचनं ॥६५९०॥
 पव्वाविओ य मुणिणा, कायव्वविही य दंसिओ सन्वो । जाणाविओ य समयऽत्थ-वित्थरं उचियसमयम्मि ॥६५९१॥
 मच्चुभयगहियदिक्खो, विचित्तपरिवत्तमाणसुत्तत्थो । जाओ जिणिंदधम्मम्मि, सो थिरो विणयनिरओ य ॥६५९२॥
 नवरं नो जाइमयं, मुयइ मुणंतो वि तस्स फलमऽसुहं । तमज्जाऽऽलोइत्तु मओ, जाओ देवो य सोहम्मो ॥६५९३॥
 आउक्खयम्मि तत्तो, चविऊणं नंदीवद्धणपुरम्मि । जाईमयदोसेणं, मायंगसुओ समुप्पन्नो ॥६५९४॥

ईसिचिरसुकयवसओ, रूवी सोहग्वं च संबुत्तो । जणमणनयणाऽऽणंदं, कमेण पत्तो य तरुणत्तं ॥६५९५॥
 दट्ठूण य विलसंते, नायए सो विचित्तए एवं । सिट्ठज्जनिदण्णजं, धिद्धी ! हु जीवियं मज्झ ॥६५९६॥
 तारुत्तसिरी जस्सेरिसी वि, मायंगसंगयसोहा । रत्तनलिणि व्व निव्वुह-मुवज्जणयइ नो विसिट्ठाणं ॥६५९७॥
 हयविहि ! विहिओ जम्मो, कुलम्मि जइ निदियम्मि मह तुमए । रूवाऽऽइणो गुणा किं, विहलच्चिय ता समुवणीया ॥६५९८॥
 अहवा किमऽणेणाऽण-त्थएण परिदेविण्ण वच्चाप्पि । देसम्मि तम्मि जम्मि, जाइ नो मुणह मज्झ जणो ॥६५९९॥
 एवं परिभाविता, अकहिता निययसयणप्पिचाण । केणाऽवि अनजंतो अवकंतो सो सनयरीओ ॥६६००॥
 पत्तो य दूतरदेस-संठिए कुंढिणम्मि नयरम्मि । ओलग्गिउं पवत्तो, तहिं च रणो दियाऽमच्चं ॥६६०१॥
 जाओ य नियगुणेहिं, पसायठाणं परं अमच्चस्स । निस्संकं विसयसुहं, भुंजइ पंचप्पयारं पि ॥६६०२॥
 एगम्मि य पत्थावे, सावत्थीउ वयंसया तस्स । अच्चंतगीयकुसला, भममाणा तत्थ संपत्ता ॥६६०३॥
 गायंतोहिं तेहि य, अमच्चपुरओ पलोइओ एसो । तो हरिसुक्करिसवसा, अविभावियभाविवोसेहिं ॥६६०४॥
 भणिओ वयंस ! इहइ, उवेहि चिरंदसणोच्चियं जेण । आलिं गणाऽइ कुणिमो, पियाऽइवत्तं च सोहेमो ॥६६०५॥
 अह सो ते दट्ठूणं, वयणं पच्छाइउं अवकंतो । तो विम्मिहण पुट्ठा, ते बुत्तं अमच्चेण ॥६६०६॥
 मुद्धत्तणेण सिट्ठो, जहट्ठिओ तेहि तो अमच्चेण । कुविणं आणत्तो, वज्झो ख्लापओणेण ॥६६०७॥
 तो रासहम्मि आरोविज्जण, पुरिसेहिं नयरिमज्झम्मि । सनिकारं हिं डाविय, नीओ ख्लापएसम्मि ॥६६०८॥

एत्थंतरग्गि अंजण-सिद्धेण अदिस्समाणरूवेण । जोगेसरनामेणं, उप्पन्नाऽपुव्वकरुणेण ॥६६०९॥
 कह वच्चिही वराओ, अपत्तकाले वि एस पंचत्तं । थोयवओ इन्हिं चिय, एवं परिभावयंतेण ॥६६१०॥
 अंजणसलाइयाए, झडत्ति से अंजियाइं नयणाइं । भणिओ य वच्च एत्तो, अवीहमाणो जमाओ वि ॥६६११॥
 तो सो तोओ पलाणो, अंजणसिद्धं नमित्तु विणएण । मरिऊण य उववन्नो, कइ वि भवे हीणजोणीसु ॥६६१२॥
 तो पाविय माणुस्सं, केवलिकहणाउ मुणियपुव्वभवो । वेत्तणं पव्वज्जं, महिंदकप्पे सुरो जाओ ॥६६१३॥
 इय जाइमयसमुव्वभव-दोसं दट्ठुं अणिट्ठुफलजणं । मा काहिसि जाइमयं, तुमं मणां पि हे खमग ! ॥६६१४॥
 एवं पढमं बुत्तं, मयठाणं संपयं च वोच्छामि । कुलविसयं वीयमड्हं, मयठाणं किंचि लेसेणं ॥६६१५॥
 एमेव कुलमयं पि हु, कुणमाणा माणवा गुणविहीणा । परमत्थमऽजाणंता, अप्पाणं चिय विडंवंति ॥६६१६॥
 जओ—

गुणसंकुलं कुलं किं, काहीह दुरप्पणो सयमऽगुणिणो । किं किमिणो कुसुमेसुं, गंधइहेसुं न जायंति ॥६६१७॥
 हीणकुलुप्पन्ना वि हु, गुणवंतो सव्वहा जणऽधविद्या । पंकुव्ववं पि पउमं, सिरोवरिं बुन्मइ जणेण ॥६६१८॥
 सीलयरूवमइसुय-विहवप्पमुहऽन्नपुन्नगुणसुन्नो । जइ जायइ सुकुलीणो वि, ता अलं कुलमएणाऽवि ॥६६१९॥
 होउ कुलं सुविसाल, साऽलंकारो वि कीरउ कुसीलो । चोराऽऽइदुइसंभावणस्स-किं कुलमओ कुणउ ॥६६२०॥
 हीणकुलस्स वि सुकुलु-गया वि जइ इह मुहं पलोयंति । ता सेउ मरणं चिय, न कुलमओ ताण अण्णं च ॥६६२१॥

जइ नडत्थि गुणा ता किं, कुलेण गुणिणो कुलेण न हु कज्जं । कुलमऽकलंकं गुणव-ज्जियाण गरुयं चिय कलंकं ॥६६२२॥
जइ ता न कुणंतो चिय, मिरिई कुलगोयरं मयं तइया । ता नाऽणुभवंतो चिय, चरमभवे कुलपरावत्तं ॥६६२३॥

तहाहि—

नाहिसुयरज्जकज्जुज्जमंत-नरविणयतुड्हियएणं । सक्केण विनिम्मविद्या, आसि विणीया पुरी पवरा ॥६६२४॥
तिहुयणपहुउसभजिणि'द-चलणतामरसफरिसपूयाए । अमरावई वि जीए, न पुरे परभागमुवलभइ ॥६६२५॥
सुंदरमुदारं जीए, अणिमिसऽच्छीहि' पेच्छमाणेहि' । तियसेहि' अणिमिसत्तं, तयाऽऽ पत्तं अहं मन्ने ॥६६२६॥
तं पालित्था पत्थिव-मत्थयमणिकिरणविच्छुरियचरणो । लल्लक्कचक्कनिक-त्तियाऽरिचको भरहराया ॥६६२७॥
थणवीढुढुढंतंऽसुय-सुरुपंहरयणासियंजगरुइपसरं । मुत्ताहारपरिगह-मुवभुजियसिरिफलसमूह ॥६६२८॥
हरिपीलुकलियमंदिर-मऽच्छीणं पयडवालवियणं च । जस्साऽरिवहूवि'दं, होत्था दुत्थं पि सुत्थं व ॥६६२९॥
तस्स पियपणइणीए, वम्मानामाए उचियसमयम्मि । सूरुगे व्व सुओ जाओ, मिरिइजालं विमुचंतो ॥६६३०॥
पत्ते य वारसाऽहे, परमविभूईए तस्स नरवइणा । जम्मसमयाऽणुरूवं, मिरिइ-त्ति पइड्डियं नाम ॥६६३१॥
वोक्कंतवालभावो, स महप्पा एगया जिणिंदस्स । उसभस्स समीवम्मि, धम्मं सोऊण पडिबुद्धो ॥६६३२॥
नलिणिदलज्जगविलगंऽबु-विंदुलोलं पलोइउं जीयं । विसारुभभुत्थसमत्थ-वत्थुसत्थं च नाऊण ॥६६३३॥
परिचत्तविसयसोक्खो, अणवेक्खियवंधवाऽऽइपडिबंधो । भुवणगरुणो समीवे, पडिवन्नो संजमुजोगं ॥६६३४॥

विहरित्था य जिणेणं, समं पढंतो पराए सद्दाए । थेराण अंतियग्मि, सामाइयमाऽऽ अंगसुयं ॥६६३५॥
अह अनया कयाई, पयंडमायंडकरकरालग्मि । जायग्मि गिग्महाले, संतत्ते मेइणितलग्मि ॥६६३६॥
वायंतैसु य पवणेसुं, सकरुक्करफरुसफरुसेसु । अन्हाणवसकिलंतो, इमं कुलिंगं विचिंतैह ॥६६३७॥
समणा तिदंडविरया, भगवंतो निहुयसंखुचियगत्ता । अजिंदियदंडस्स य, होउ तिदंडं महं चिंधं ॥६६३८॥
लोइंदियमुंडा संजया उ, अहयं खुरेण ससिहागो । थूलगपाणिवहाओ, वेरमणं मे सया होउ ॥६६३९॥
निकिंचणा य समणा, ममं पुणो होउ किंचणं किंचि । सीलसुयंथा समणा, अहयं सीलेण दुग्गंधो ॥६६४०॥
ववगयमोहा समणा, मोहच्छन्नस्स छत्तयं होउ । अणुवाहणा य समणा, मज्झं तु उवाहणा होंतु ॥६६४१॥
सुक्कंज्वरा य समणा, निरंज्वरा मज्झ धाउरत्ताइं । वत्थाइं होंतु जमऽहं, अरिहामि कसायकलुसमई ॥६६४२॥
वज्जेति वज्जभीरु, बहुजीवसमाऽऽउलं जलाऽऽरंभं । होउ मम परिमिणं, जलेण ण्हाणं च पियणं च ॥६६४३॥
इय सच्छंदविगप्पिय—विचित्तवहुजुत्तिनिवहसंजुत्तं । समणविलक्खणरूवं, पारिव्वज्जं पवत्तेह ॥६६४४॥
विहाइ य जिणेण समं, भव्वे पडिबोहिउं समप्पइ य । सीसंचेणं भुवणेक्क—भाणुणो उसभसामिस्स ॥६६४५॥
अह भरेहेणोसरणे, निपडिमिस्सरियमऽरुहओ दट्ठुं । होहिनति केत्तिया ताय !, तुज्झ सरिस त्ति पुट्ठेण ॥६६४६॥
सिद्धा अजियाऽऽइजिणा, जयगुरुणा चक्किणो य पुट्ठेण । अप्पुट्ठेण वि सिद्धा, हरिहलिणो पुण भणइ भरहो ॥६६४७॥
भयवं ! किमेत्तियाए, सदेवमणुयाऽसुराए परिसाए । तुह संतियाइ होही, इह भरहे कोई तित्थयरो ॥६६४८॥

तो एंगंतनिलीणं, सिरोंवरि' धरियछत्तयं मिरिहं । दंसेइ जिणो भरहस्स, एस चरिमोऽरिहा होही ॥६६४९॥
 एसो चिय विण्हूणं, पढमो पोयणपुरग्गि आयाही । मूयाए विदेहे चक्क-वट्टिलच्छिं लहिस्सइ य ॥६६५०॥
 एवं सोउ' भरहो, हरिसवसविसप्पिवहल्लरोमंचो । सामि आपुच्छत्ता, मिरिहं अभिवंदिउं जाइ ॥६६५१॥
 तो तिकूखुत्तो दाउं, पयाहिणं परमभत्तिसंजुत्तो । सम्ममऽभिवंदिउणं, महुरगिरा भणिउमाऽऽढत्तो ॥६६५२॥
 धन्नो तुमं महायस !, तुमए चिय पावणिज्जमिह पत्तं । जं होहिसि तित्थयो, अपच्छिमो वीरनामो चि ॥६६५३॥
 पढमो य वासुदेवाण, भरहवासऽद्धमहिन्नइनाहो । छक्खंडखोणीमंडल-सामी मूयाए चकी य ॥६६५४॥
 पारिव्वज्जं जम्मं च, तुज्झ नो मणहरं ति वंदामि । किं तु जिणो होहिसि जं, अपच्छिमो तेण पणमामि ॥६६५५॥
 एमाऽऽइ संथुणित्ता, गयम्मि भरहे जहाऽऽगयं मिरिहं । उप्पणगाढहरिसो, विसट्टकंदोड्डलनयणो ॥६६५६॥
 रंगगओ मल्लो इव, तिवहं अण्णोडिउण तिकूखुत्तो । तं नियविवेयमऽवहाय, जंपिउं एवमाऽऽढत्तो ॥६६५७॥
 “जइ वासुदेवपढमो, मूयविदेहाए चक्कवट्टी वि । चरिमो तित्थयराणं, अहो ! अलं एत्तियं मज्झ ॥६६५८॥
 पढमो हं विण्हूणं, पिया य मे चक्कवट्टिवंसस्स । अज्जो तित्थयराणं, अहो ! कुलं उत्तमं मज्झ” ॥६६५९॥
 एवं नियकुलचंगिम-संकित्तणकलुसभाववसरेणं । नीयागोयं कम्मं, बद्धं तप्पच्चयं च तओ ॥६६६०॥
 स महप्पा उपन्नो, छ भवग्गहणाइं माहणकुलेसु । नीएसुं अन्नसुं य, हरिचक्किसिरिं च अणुभविउं ॥६६६१॥
 अरिंहंताऽऽइवीसं, ठाणाइं फासिउण चरिमभवे । चिरबद्धनीयकम्मस्स, दोसओ माहणकुलम्मि ॥६६६२॥

देवाणंदाए माहणीए, गव्भे अरिहा वि उण्णो । वायासीइदिणंउते, नवरं सक्केण नाऊण ॥६६६३॥
 अणुचियमेयं ति विभाविउं च, हरिणगेमेसिमाऽऽइसिउं । सिद्धत्थरायेगेहिणि—तिसिलाए ठाविओ गव्भे ॥६६६४॥
 उचियसमए पम्हओ, अहिसित्तो मंदरम्मि तियसेहिं । तित्थं पवत्तिऊणं, संपत्तो सो य परमपयं ॥६६६५॥
 इय जइ सकुलपसंसण—समुवाज्जियनीयकम्मदोसेण । एवंविहं अवत्थं, उवेत्ति सिरितित्थनाहा वि ॥६६६६॥
 ता कह मुणियभवाणं, कुलमयविसया भवेज्ज बुद्धी वि । एवं च खमग ! तुममिम—मित्तो मा काहिसि कहं पि ॥६६६७॥
 इय कुलमयपडिदारं, बीयं पन्नत्तमिन्हि तइयं पि । रूवमयगोयरमड्हं, लेसुदेसेण किच्चेमि ॥६६६८॥
 पढमं पि सुक्कसोणिय—संजोयवसेण जस्स उपत्ती । रूवस्स तं पि आसज्ज, न हु मओ होइ कायव्वो ॥६६६९॥
 रोगा पोगलगलणं, जरा य मरणं च जस्स नासम्मि । कारणगणो सहचरो, तम्मि वि रूवे मओ न मओ ॥६६७०॥
 वत्थाऽऽहरणाऽऽईणं, संजोगा चेव किंचि रमणीए । निच्चं परिसंठपे, निच्चं च चयाऽवचयधम्ममे ॥६६७१॥
 अंतो कलुसाऽऽउण्णे, बाहिं तु तथाए वेढिए अथिरे । रूवे मयाऽवगासो वि, नऽत्थि चिंतिज्जमाणम्मि ॥६६७२॥
 होइ विरूवो रूवी, कम्मवसा रूवं पि गयरूवो । कायंदीवत्थव्वा, इह नायं भायरो दोन्नि ॥६६७३॥

तद्वाहि—

बहुदेसपसिद्धाए, विविहऽच्छेयनिवासभूयाए । कायंदीए पुरीए, आसी इव्वो जसो नाम ॥६६७४॥
 कणगवई से भजा, पुत्तो पढमो य ताण वसुदेवो । देवकुमारोवमरूव—लच्छिविम्हइयजियलोगो ॥६६७५॥

वीओ य खंदओ नाम, कायरऽछो अईव मडहंगो । किं बहुणा सव्वेसिं, निंदसणं सो विरूपाणं ॥६६७६॥
 लोगुत्तरं च तेसिं, रूविविरूवित्ताणं णिसामेत्ता । दूराओ एह जणो, दट्ठुं कोऊहलाऽऽउल्लिओ ॥६६७७॥
 एवं वच्चतेसुं, दिणेषु एगम्मि अवसरे सुखी । विमलजसो नाम तहिं, समोसढो ओहिनाणधरो ॥६६७८॥
 तस्साऽऽगमणं नाउं, वंदणवडियाए भूवईपमुहो । नयरिजणो संपत्तो, ते वि य इम्मस्स दो वि सुया ॥६६७९॥
 तिकूखुत्तो विहियपया—हिणा य उव्वुहगाढभत्तिभरा । कयसूरिचलणनमणा, सच्चियठाणेषु आसीणा ॥६६८०॥
 अह धम्मकहं कुणमाणयस्स, दिट्ठी कहिं पि मुणिवङ्गो । इम्मसुएसु य तेसुं, पडिया पीऊसबुद्धि व्व ॥६६८१॥
 तो ताण चक्खुपेक्खिय, तप्पुव्वभवेण ईसि हसिरेण । संलत्तं गुरुणा अहह !, कम्मदुव्विलसियं भीमं ॥६६८२॥
 जं निरुव्वमरूवो वि हु, होइ विरूवो दढं विरूवो य । विसमसरोवमरूव—त्तणेण परिणमइ सो चेव ॥६६८३॥
 अह विम्भिहण परिसाजणेण, भणियं कयप्पणामेण । परमत्थमेत्थ साहसु, अम्ह कोऊहलं भंते ! ॥६६८४॥
 तो गुरुणा संलत्तं, होऊणं अवहिया निसामेह । एए हि इम्मपुत्ता, नयरीए तामलिचीए ॥६६८५॥
 आसी दो वि वयंसा, धणरक्खियधम्मदेवनामाणो । एसिं रूवी पढमो, परमविरूवो विइओ य ॥६६८६॥
 कीलंति य अब्बोन्नं, नवरं धणरक्खिओ बहुपयारं । रूवमएणं परिहसइ, धम्मदेवं जणसमकूव' ॥६६८७॥
 अह एगम्मि अवसरे, भणिओ धणरक्खिण सो भइ ! । भज्जाए विणा विहलो, सयलो गिहवासवासंगो ॥६६८८॥
 दारपरिगहविमुहो, ता किं दिणगमणियं करेसि मुहा । एवं पि जइ समीहसि, ठाउं ता होसु पव्वइओ ॥६६८९॥

उज्जुसभावत्तणओ य, जंपियं तेण मित्त ! सच्चमिणं ! णवरं इत्थीलाभे, दो चेव भवंति इह हेऊ ॥६६९०॥
 जणमणहरणं रुवं, लच्छी वा दूरपत्तचित्थारा । एयसुभयं पि हयविहि-वसेण नो मज्झ संपन्नं ॥६६९१॥
 अह एवं पि तहाविह-बुद्धिदसा संभवेज्ज थीलाभो । ता साहेसु तुमं चिय, कओ पणमंज्जली तुज्झ ॥६६९२॥
 एवं तेण पवुत्ते, वुत्तं धणरक्खिण ह मित्त ! । निच्चित्तो अच्छ तुमे, एत्थइत्थे हं भलिस्सामि ॥६६९३॥
 अत्थेणं बुद्धीए, परक्कमेणं नएण अनएण । किं ब्रहुणा जह तह तुज्झ, वंछियइत्थं करिस्सामि ॥६६९४॥
 तेणं पयंपियं कुणसु, किंपि निक्कवडपेम्मनिम्माए । तइ उवणीयसदुक्खो, संवुत्तो हं सुही एत्तो ॥६६९५॥
 धणरक्खिण तत्तो, कुवेरसेट्टिस्स संतिया धूया । तत्तुल्लरूवविहवा, भणाविया दइवयणेण ॥६६९६॥
 कुसुमाऽऽउहसमरूवं, तुज्झ अहं पिययं पणामेमि । जमऽहं भणेमि तं जइ, पडिवज्जसि सुक्ककुवियप्पा ॥६६९७॥
 तीए भणावियं निव्वि-संकमाऽइससु तेण तो वुत्तं । अज निसाए केणइ, अमुणिजंती मुगुंदगिहे ॥६६९८॥
 एज्जासि जेण सम्मं, तेण सम्मं तुह वडेमि वीवाहं । पडिवन्नं तीए तओ, अत्थमिए कमलवंधुम्मि ॥६६९९॥
 पसरंतेसुं कलकंठ-कंठकलसेसु तिमिरनियरेसु । होंतीसु य पइवेलं, निस्संचारासु रत्थासु ॥६७००॥
 परिणयोचियउवगरण-धारिणा परमहरिसियमणेण । सो तत्थ मुगुंदगिहे, गओ सम्मं धम्मदेवेण ॥६७०१॥
 तत्कालोचियनेवत्थ-धारिणी सा वि तत्थ संपत्ता । विहियं संखेवेणं, पाणिग्गहणं तओ तेसिं ॥६७०२॥
 उवणेऊण पईवं, तत्तो धणरक्खिण हसिरेणं । भणिया भदे ! पइणो, तारामेलं करेसु त्ति ॥६७०३॥

तो दीवुजोएणं, लजावसथिमियलोयणा जात्र । ईसुन्नमंतवयणा, पलोयणं काउमाऽऽरद्धा ॥६७०४॥
 ताव अहरऽगलगोरु-दसणमऽच्चंतचिबिडनासणं । चिबुगेगेदेसनिगय-कइवयवीभच्छवररोमं ॥६७०५॥
 वूयाऽणुरूवनयणं, वयणऽब्भंतरपाविट्ठगंडयलं । तिरियट्ठियधूमलयाऽ-णुरूवधुमयं मसिच्छायं ॥६७०६॥
 पडियं चकूखुपहम्मि, तस्स सुहं तीए वयणमऽवि तस्स । तत्तुल्लगुणं नवरं, तत्तो भेओ अरोमत्ते ॥६७०७॥
 अह झत्ति वलियकंठं, तीए परियत्तिऊण नियवयणं । भणियं धणरक्खिय ! विप्प-यारिया हं बुवं तुमए ॥६७०८॥
 मयणोवमं पयंपिय, पिसल्लतुल्लं पइं कुणतेणं । मह तुमए आचंदं, अप्पा अजसेण उवलित्तो ॥६७०९॥
 धणरक्खिएण भणियं, मा मे कुप्पसु जओ विही चेव । सरिसं सरिसेण समं, संघडइ क एव मह दोसो ॥६७१०॥
 अह तिक्वकोवदंतऽग-दट्ठउट्ठा सभावकसिणं पि । सविसेसं कसिणंती, वयणं अफुडऽकूखरं किंपि ॥६७११॥
 मंदं समुल्लवती, पल्लत्थियहत्थकंकणा झत्ति । अप्परिणीय व्व तओ, मुगुंदगेहाउ निक्खंता ॥६७१२॥
 हिययवियंभियहासेण, तयऽणु धणरक्खिएण सो वुत्तो । हंभो वयंस ! एत्तो वि, उत्तरं किंपि ण करेसि ॥६७१३॥
 तो उज्जुयभावेणं, संतावं परममुव्वहंतेणं । भणियमियरेण भाउय !, एत्तो वि हु किं भणेयव्वं ॥६७१४॥
 वच्चसु सगिहम्मि तुमं, ममं तु किं जीविणए एत्ताहे । जो रक्खसितुल्लए, एवं तीए वि परिभूओ ॥६७१५॥
 धणरक्खिएण वुत्तं, पज्जत्तमिमेण अलियसोणेण । इत्थीसु पुरिसगुणदोस-विसयविनाणविमुहासु ॥६७१६॥

१ किं भण करेमि पाठां० ।

नीओ य कहवि गेहे, नवरं रयणीए नीहरेऊण । पडिवन्नो सो दिक्खं, तावसमुणिणो समीवग्ग्मि ॥६७१७॥
 काऊणं बालतवं, देवत्तं पाविओ मओ रूची । एसो सो इब्भसुओ, जाओ वसुदेवनामो चि ॥६७१८॥
 धणरक्खिखओ वि चाढं, रूवमउम्मत्तमाणसो मरिउं । अकयपरल्लोयकिच्चो, तिरियाऽऽग्गईसु चिरकालं ॥६७१९॥
 आहिंडिय रूवमउत्थ-दोसओ एस खंदनामो चि । उवन्नो एवंविह-विहीणसव्वंगलान्नो ॥६७२०॥
 ता जो तुंभेहिं पुरा, परमत्थो पुच्छिओ स एसो चि । आयन्निऊण य इमं, जं उच्चियं तं समायरह ॥६७२१॥
 एवं निसामिऊणं, पडिबुद्धा पाणिणो तहिं बहवे । इब्भसुया पुण वेत्तुं, पव्वज्जं सिवपयं पत्ता ॥६७२२॥
 इय रूवमयसमुत्थं, दोसं तच्चागसंभवं च गुणं । मुणिऊणं खवग ! तुमं, मा तं थवं पि हु करेज्ज ॥६७२३॥
 रूवमयद्वाणमिमं, तइयं उवदंसियं मए किंपि । एत्तो बलमयठाणं, चउत्थमऽक्खेमि संखेवा ॥६७२४॥
 खणउवचियग्ग्मि खण-अवचियग्ग्मि जंतूण सह सरीखले । अणिययरूवत्तणओ, को णु वुहो तम्मयं कुणइ ॥६७२५॥

तहा—

होऊण पुरा बलवं, पुरिसो संपुण्णगलक्खोलो य । भयरोगसोगवसओ, खणेण विवलो जया होइ ॥६७२६॥
 विवलत्तमुवगतो तह, होउं परिसुसियगलक्खोलो वि । उवयारवसेण पुणो, सो वि य जायइ जया बलवं ॥६७२७॥
 तह पवलवलो वि नरो, जया कयंतं पडुच्च निच्चं पि । अच्चंतं अवलो च्चिय, कह णु तया बलमओ जुत्तो ॥६७२८॥
 सामनभूवईणं, बलेण भदा भवंति बलमदा । तत्तो य भद्या चक्क-वड्डिणो होति तत्तो वि ॥६७२९॥

तत्तो वि अणंतवला, तिथ्यरा उत्तरोत्तरपहाणे । एवं बलम्मि नूणं, अबुहा कुव्वंति बलगव्वं ॥६७३०॥
 खओवसमवसोवज्जिय-बल्लेसेणं पि जो उ मज्जेज्ज । सो तब्भवे वि निहणं, लभेज्ज निवमल्लेदेवो व्व ॥६७३१॥

तहाहि—

सिरिपुत्तनगरे राया, अहेसि निप्पडिमलच्छिचिच्छुडो । नामेण विज्यसेणो, सरयनिसायरसमजसोहो ॥६७३२॥
 सो एगया सभाए, जावञ्छइ आसणे सुहनिसन्नो । दाहिणदिसिपेसियसेन्न-नायगो ताव संपत्तो ॥६७३३॥
 कयपंचंगणामो, तयऽणु निविट्ठो समीवदेसम्मि । सुसिणिद्वचकूखुणा पेक्खि-ऊण भणितो य नरवइणा ॥६७३४॥
 अइकुसलं तुह तेणं, पयंपियं देवपयपसाएणं । कुसलं न केवलं चिय, विजिओ दाहिणनरेंदो वि ॥६७३५॥
 तो गाढहरिसपयरिस-विष्कारियलोयणेण नरवइणा । संलत्तं कहसु कहं, तेणं भणियं गिसामेह ॥६७३६॥
 देवाऽऽएसेण अहं, हयगयरहजोहज्झसंजुत्तो । गंतूण ठिओ दाहिण-दिसिभूवइदेससंधीए ॥६७३७॥
 दूयवयणेण तत्तो, भणाविओ सो मए जहा सिग्घं । सेवं मे पडिवज्जसु, संगरसजोऽहवा होसु ॥६७३८॥
 आयन्निज्जण एवं, तेणं रत्ता पयंडकोवेणं । निद्धाडिऊण दूयं, आइहा नियपहाणनरा ॥६७३९॥
 रे ! रे ! सिग्घं सन्नाह-सइगं भेरिमिन्दि ताडेह । पगुणीकरेह चउरंग-सेन्नमाऽणोह जयहत्थिं ॥६७४०॥
 उवणेह पहरणं मे, सिग्घं च पयाणगं दवावेह । तक्खणमेव नरेहिं, तहत्ति संपाडियं सव्वं ॥६७४१॥
 तो मगरगरुलसद्दूल-पसुहधयभीसणाए सेणाए । कवलिउमणो व्व तइलोक्क-मेक्केहेलाए संचलिओ ॥६७४२॥

अहमऽपि चारनिवेद्य-तदाऽगमो विहियसेन्नसंवाहो । अणवस्यपयाणोहि, गंतुं तदऽभिमुहमाऽऽरद्धो ॥६७४३॥
 नवरं चारेहितो, तस्स समीवं गण्ण तस्सेणं । नाउं अपरिमियं कइ-यवेण जुञ्जिउमणेण मए ॥६७४४॥
 दरिसावं से दाउं, अइजविणतुरंगमेहिं नियसेन्नं । पच्छाहुत्तं सिग्घं, नियत्तियं ताव जा दूरं ॥६७४५॥
 भीयं ति मं वयंतं, नाउं अच्चंतवइडउच्छाहो । सो राया मुद्धमई, लग्गो सेन्नस्स पट्टीए ॥६७४६॥
 अह पइदिणगमणवसा, ददसुट्ठियं संकडे य आवडियं । अभयं पमत्तच्चित्तं च, पेच्छिउं तस्स सेन्नमज्झं ॥६७४७॥
 सब्बऽपणा पयट्ठो, जुञ्जेउं देव ! तुह पभावेण । अइरेण निजियं पर-वलं च वहुसुहडकलियं पि ॥६७४८॥
 एत्थंतरम्मि सेणाऽहिबुत्त-पुरिसेहिं तस्स भंडारो । पुत्तो य अट्ठवरिसो, उवणीओ भूमिनाहस्स ॥६७४९॥
 भणियं सेणावहणा, देव ! इमो दाहिणेसभंडारो । पुत्तो य इमो तस्सेव, जमुच्चियं कुणसु तं इन्हिं ॥६७५०॥
 तो रण्णो तं सुयमऽणि-मिसाए दिट्ठीए पेहमाणस्स । केवलमऽणुभवगम्मो, जाओ पुत्ते व्व पडिंचो ॥६७५१॥
 पयपीढम्मि उववेसिऊण, चुंविय सिरम्मि भणितो य । अच्छाहि वच्छ ! नियमंदिरे व्व, इहं अणुव्विण्णो ॥६७५२॥
 सन्निहिमाऽऽसीणाए, सब्बाऽयसरसमपिओ य देवीए । एसो सुओ मए तुह, दिन्नो त्ति पयंपियं रत्ता ॥६७५३॥
 अणुव्वगओ य तीए, कलाकलावो य अहिगओ तेण । निजियसुरसुंदरं, कमेण तारुणमऽणुपत्तो ॥६७५४॥
 अच्चंतसुयवलेणं, महल्लमच्छा विनिजिया तेण । तत्तो रत्ता ठवियं, नामं से मल्लदेवो त्ति ॥६७५५॥
 अह जोगो त्ति नियए, निवेसिऊणं तयं महीनाहो । धेत्तूण तावसाणं, दिक्खं वणवासमऽड्डीणो ॥६७५६॥

इयरो य पवलभुयवल-निजियसीमालसयलमहीवालो । उव्वहमाणो बलमय-मऽसमं पालेइ नियरञ्जं ॥६७५७॥
 योसावियं च तेणं, जो मम पडिमल्लमुवइसइ कोई । दीणारल्लकुवमेकं, नूणमऽहं तस्स देमि ति ॥६७५८॥
 सोऽण इमं एक्को, पाउयजरक्कण्डो किसियकाओ । देसंतरिओ पुरिसो, रायाणमुवट्ठिओ भणइ ॥६७५९॥
 देव ! निसामेसु मए, परिवभंतेण सयलदिसिचकं । पुव्वदिसाए दिट्ठो, राया नामेण वज्जहरो ॥६७६०॥
 अप्पडिमपगिट्ठबलेण, तेणं निजियविपक्खचक्केण । गायाविज्जइ अप्पा, पयडं तेलोक्कवीरो ति ॥६७६१॥
 न य संभवइ न एवं, जं लीलाए वि तेण भूवइणा । करडी चवेडपहओ, उम्मिंठो वि हु पहे ठाइ ॥६७६२॥
 एवं निसामिज्जणं, दाऽणं तस्स देयमाऽइडा । नियपुरिसा रे ! गंतुं, तं भूवं एवमुल्लवह ॥६७६३॥
 जइ कहवि मागहेहिं, तिलोगवीरो ति कित्तिओ तं सि । दाणऽत्थीहिं ता किं, तुमए ते नेव पडिसिद्धा ? ॥६७६४॥
 अहवा किं एणं, इन्दिं पि विसेसणं चयसु एयं । इहराऽहमाऽगओ एस, जुज्झसज्जो भवेज्जासि ॥६७६५॥
 पुरिसेहिं तओ गंतुं, तहत्ति सव्वं निवेइयं तस्स । तो वद्धभिउडिभीमाऽ-णणेण तेणेवमुल्लवियं ॥६७६६॥
 को सो रे तुम्ह निवो ? , नामं पि हु इन्दिं से मए नायं । को वा इय वत्तव्वे, तस्सऽहिगारोऽहवा होज ॥६७६७॥
 जइ मह समरहुयासण-सिद्दाए पावइ पयंगपयविं नो । स वरागो दुन्नयवाय-वल्लियअसमत्थपक्खवलो ॥६७६८॥
 ता रे ! वच्चह सिग्घं, पेसह तं जेण तम्मयं कुणिमो । सोऽणोवं विणिय-त्तिज्जण पुरिसेहिं से सिद्धं ॥६७६९॥

१ उम्मिंठो = निरङ्कुशः = मदोन्मत्तः इत्यर्थः ।

अहं सन्वसेन्नसहिओ, वारिञ्जंतो वि मंतिवगेण । सां गंतुं आरद्धो, क्रमेण पत्तो य तदेसं ॥६७७०॥
 सोउं तस्साऽऽगमणं, वज्जहरो वि हुं समागओ तुरियं । बहुसुहडकूलयजणणं, जायं च परोप्परं जुञ्जं ॥६७७१॥
 दट्ठूणं लोयखयं, वज्जहरेणं भणाविओ इयरो । जइ वहसि वलमयं ता, तुममऽहमऽवि दो वि जुञ्जामो ॥६७७२॥
 किं निरवराहलोयकूखण, एएण उभयपकूखे वि । पडिवन्नं तेणेयं, लग्गा अनोन्नजुद्धेण ॥६७७३॥
 मल्लणं पिव उट्ठाण-पडणपरियत्तणुव्वलणभीमो । विम्वहइदेवमणुओ, जाओ सिं समरसंसमदो ॥६७७४॥
 अहं पवलभुयवलेणं, वज्जहरेणं स निज्जिओ झत्ति । वलमयकयंतवसगो, इय सो पंचत्तमऽणुपत्तो ॥६७७५॥
 एवंविहदोसविसेस-कारयं वलमयं वियाणिता । आराहणाठिओ खमग !, मा तुमं तं करेज्जासि ॥६७७६॥
 वलमयनामगमेयं, चउत्थयं किच्चियं मयट्ठाणं । सुयगोयरं पि एत्तो, पंचमगं किं पि साहेमि ॥६७७७॥
 संपइ पसरंतनिरंतरोरु-मिच्छत्ततिमिरपव्वभारे । पभवंतपवलपरमय-जोइसचक्कपयारमि ॥६७७८॥
 परमपमायनिन्नर-विलसंतसुदुब्बियइहवूयमि । दंसणपयत्तपरपाणि-निवहहयदिट्ठिपसरमि ॥६७७९॥
 सुवणगयणंऽगणमि, सन्नाणदिवायरो अहं चेव । एवं तुमं सुयमयं, मणयं पि करेज्ज मा धोर ! ॥६७८०॥

किंच—

सुत्तथतदुभएहिम्वि, चोदसपुव्वाणि जाण होताणि । छट्ठाणाऽऽवडियत्तं, सुव्वइ ताणं पि अन्नोन्नं ॥६७८१॥
 जइ ता को णु सुयमओ, विसेसओ अजकालियजईणं । जेसिं मइत्तच्छा, न तहाविहसुयसमिद्धी वि ॥६७८२॥

तथाहि—

नो ता अंगाङ्गणपविट्ठ—सुयसुद्धपरिचयो अज्ज । नो तह निज्जुत्तीसु वि, न भासचुणिसु न वित्तीसु ॥६७८३॥
संविग्गागीयसक्किरिय—पुव्वसुणिकयपइन्नागाऽऽइसु वि । जइ न तह परिचओ ता, न हु कायव्वो सुयमओ वि ॥६७८४॥
संते वि सयलसुत्तस्य—पारगत्ते न सुयमओ जुत्तो । काउं किमंज ! तदप्पार—गत्तणम्मि जओ भणियं ॥६७८५॥
मा वहउ को वि गव्वं, एत्थ जए पंडिओ अहं चेव । आसव्वन्नुमयाओ, तरतमजोगेण मइविहवो ॥६७८६॥
दुस्सिक्खियकइइए, समयविरुद्धे य अहिगए वि दहं । पगरणकहापबंधे, अवगासो चिय न हु मयस्स ॥६७८७॥
सामाइयमेत्तसुया वि, केवलाऽल्लोयमऽमलमऽणुपत्ता । सुयसिंधुपारगा पुण, बुत्थाऽणंतसु चिरकालं ॥६७८८॥
ता मा सव्वमयहरं, सुयं पि संपाविज्जण तन्विसयं । थेवं पि मयं काहिसि, तुममऽणसणिओ विसेसेण ॥६७८९॥
किं न सुयं सुयरासी, सुयमयदोसेण थूलभदो वि । अंतिमचउपुव्वणं, छिन्नाऽणुन्नो कओ गुरुणा ॥६७९०॥

तथाहि—

पाडलिपुत्ते नगरे, रत्तो नंदस्स विस्सुयजसस्स । मंती सयडालो आसि, सयलनिरवज्जकज्जकरो ॥६७९१॥
पुत्तो य थूलभदो, पढमो से बीयओ सिरिओ त्ति । रूववईओ धूयाओ, सत्त जकूखापमोकूखाओ ॥६७९२॥
सेणा वेणा रेणत्ति, ताण पज्जंतिमाउ तिन्नेव । नेण्हति एक-दो-तीहि, वायणेहि अपुव्वसुयं ॥६७९३॥
जिणपयपूयणवंदण—समयऽत्थविभावणप्पमुहधम्मं । सम्मं कुणमाणणं, तेसिं वोले'ति दियहाइ ॥६७९४॥

अह वत्थव्वो तत्थेव, भूवंइ वररुइ कई विप्पो । अप्पुव्वड्डुसएणं, वित्ताणं थुणइ पइदियंह

॥६७९५॥

तक्कव्वसत्तिट्ठो, राया दाणं समीहए दाउं । नवरं सयडालम्मि, अपसंसंते न देइ च्चि

॥६७९६॥

तो वररुइणा सयडाल-भारिया कुसुमदाणमाड्डईहिं । उवचरिया तो तीए, भणिओ सो कहसु कज्जं ति

॥६७९७॥

वज्जरियं तेण तए, भणियव्वो तह कहं पि हु अमच्चो । जह रायपुरो कव्वं, पढंतयं मं पसंसेइ

॥६७९८॥

पडिसुयमिमीए बुत्तो, मंती किं वररुइं न सलहेसि । तेणं पर्यपियं कह, मिच्छदिट्ठिं पसंसामि

॥६७९९॥

अह पुणरुत्तं तीए, भणिरीए पडिस्सुयं अमच्चेणं । रायपुरो पढमाणो, पसंसिओ सो सुपडियं ति

॥६८००॥

तो अट्ठसयं रत्ता, दीणाराणं दवावियं तस्स । जाया पइदिवसं चिय, एत्तियमेत्ता य से विच्ची

॥६८०१॥

अत्थखयं च पलोइय, भणियमडमच्चेण देव ! किमिमस्स । देहि च्चि तेण बुत्तं, सलाहिओ जं तए एस

॥६८०२॥

भणियमडमच्चेण मए, अविणट्ठं पढइ लोयकव्वं ति । सलहियमेयस्स ततो, रत्ता पुट्ठो कहं एवं

॥६८०३॥

तेणं भणियं मज्झं, धूयाओ वि हु पढंति जेणवं । उचियसमए य पत्तो, पढणत्थं वररुइं तत्तो

॥६८०४॥

जवणियअंतरियाओ, धरियाओ मंतिणा सधूयाओ । सेणाए पढमवाराए, अहिगयं से पढंतस्स

॥६८०५॥

ता तीए नरवइणो, पुरओ अविणट्ठुच्चरतीए । वाराहिं दोहिं पडियं, वेणाए तीए बुत्तम्मि

॥६८०६॥

तइयाए वाराए, रेणाए अहिगयं च बुत्तं च । चिरपडियं पिव सयमेव, विरइयं पिव नरिंदपुरो

॥६८०७॥

तो कुविण्णं रत्ता, दुवारमडवि वारियं वररुइस्स । पच्छा सो गंगाए, जंतपयोगेण दीणारे

॥६८०८॥

ठविऊणं रयणीए, पभायसमयम्मि संथवं काउं । पाएण हणइ जंतं, तत्तो गिण्हेइ दीणारे ॥६८०९॥
 भणइ य लोयाण पुरो, थुइतुड्ढा मज्झ देइ गंगं त्ति । कालंतरेण रत्ना, सोउं सिट्ठं अमच्चस्स ॥६८१०॥
 तेणं भणियं जइ मह, पुरो इमा देइ ता देव ! । वच्चासो य पभाए, गंगाए पडिस्सुयं रत्ना ॥६८११॥
 अह मंतिणा वियाले, पच्चओ नियनरो समाइहो । गंगाए पच्छन्नो, अच्छसु जं वरुई सलिले ॥६८१२॥
 किं पि हु ठवेइ तं गिन्हि-ऊण मह भइ ! उवणभेज्जासि । गंतूण नरेण तओ, आणीया दम्मपोट्टलिया ॥६८१३॥
 गोसम्मि गओ नंदो, मंती य पलोइओ थुणंतो सो । गंगं जलनिवुड्ढो, थुइअवसाणे य तं जंतं ॥६८१४॥
 करचरणेहिं सुचिरं पि, घट्टियं जाव वियइ न किं पि । अच्चंतविलकूखत्तण-मज्जुपत्तो वरुई ताव ॥६८१५॥
 पायडिया सयडालेण, राइणो सा य दम्मपोट्टलिया । हसिओ य राइणा सो, कुविओ मंतिस्स उवरि तओ ॥६८१६॥
 आरद्धो छिड्ढाई, पलोइउं अन्नया य सयडालो । वीवाहं काउमणो, सिरियस्स नरिंदजोगांइ ॥६८१७॥
 विविदां आउहाइं, पच्छन्नं कारवेइ एयं च । उवरियाए कहियं, वरुइणो मंतिदासीए ॥६८१८॥
 पावियछिइडेण तओ, तेणं डिंभाइं सोयगे दाउं । सिंघाडगतियचच्चर-ठाणेसु पाटियाणि इमं ॥६८१९॥
 “एउ लोओ नवि जाणइ, जं सगडालु करेस्सइ । नंदु राउ मारेविणु, सिरियउ रज्जि ठवेस्सइ” ॥६८२०॥
 सुणियं च इमं रणा, चरेहिं पेहावियं च मंतिगिहं । दट्ठूण कीरमाणं, पच्छणं आउहाऽइवहुं ॥६८२१॥
 सिट्ठं रत्नो तेहिं, कुविओ राया ठिओ पराहुत्तो । सेवाऽऽगयस्स चलणेसु, निवडमाणस्स मंतिस्स ॥६८२२॥

कुविय चि निवं नाउं, सयडालो मंदिरम्मि गंतूण । कहइ सिरियस्स पुत्तय !, राया मारेइ सच्चाइं ॥६८२३॥
 जइ न मरिस्सामि अंहं, ता रत्तो पायनिवडियं वच्छ ! । मं मारेज्जासि तुमं, ठइया सिरिएण तो सवणा ॥६८२४॥
 सयडालेणं भणियं, तालउडे भक्खियम्मि मयपुब्बं । निवपायपडणकाले, मारेज्जसु तं गयाऽऽसंको ॥६८२५॥
 सव्वविणासाऽऽसंक्किय-मणेण पडिसुयसिमं च सिरिएण । तह चेत्र पायपडियस्स, सीसमेयस्स छिण्णं ति ॥६८२६॥
 हा ! हा ! अहो ! अक्कजं ति, जंयिरो उट्ठिओ य नंदनिवो । भणिओ सिरिएण तओ, देव ! अलं वाउलत्तेण ॥६८२७॥
 जो तुम्हं पडिक्कलो, तेणं पिउणा वि नत्थि मे कज्जं । तो सो रत्ता बुत्तो, पडिबज्जसु मंतिपयविं ति ॥६८२८॥
 तेणं भणियं भाया, जेडो मे थूलभदनामोऽत्थि । वारस्सं से वरिसं, वेसाए गिहे वसंतस्स ॥६८२९॥
 सदाविओ स रण्णा, बुत्तो य भयाहि मंतिपयविं ति । तेणं भणियं चिंतेमि, राइणा पेसियो ताहे ॥६८३०॥
 सन्निहियअसोगवणे, तत्थ य सो चिंतिउं समारद्धो । परक्कज्जावडाणं, के भोगा किं च सोक्खं ति ॥६८३१॥
 सोक्खे वि हु गंतवं, नए अवस्सं अलं तदेतेहिं । इय चिंतिऊण वेरग्ग-मुवगओ भवविरत्तमणो ॥६८३२॥
 काऊण पंचमुट्ठिय-लोयं सयमेव गहियमुणिवेसो । गंतूणं भणइ निवं, इमं मए चिन्तियं राय ! ॥६८३३॥
 उववूहिओ निवेणं, नीहरिओ मंदिराओ स सहप्पा । गणियाए वरे जाहि चि, पेहिओ राइणा जंतो ॥६८३४॥
 दट्ठूण मयक्केवर-दुग्गंधपहेण वच्चमाणं तं । रत्ता नायं निव्विन्न-कामभोगो धुवमिमो चि ॥६८३५॥
 ठविओ पयम्मि सिरिओ, इयरो संभूयविजयपामूले । पव्वइओ अच्चुगं, करेइ विविहं तवच्चरणं ॥६८३६॥

एत्थाऽनसरे वररूह—विणासणाऽऽह सुयाउ वत्तन्वं । ता जाव भइवाहुस्स, थूलभदो गओ पासे ॥६८३७॥
 पढियाइ' पुब्बाइ' देसूणाइ' च तेण दस तत्तो । सुयगुरुणा सह पत्तो, पाडलिपुत्तम्मि विहरंतो ॥६८३८॥
 जक्खवापामोक्खाओ, सत्त वि भइणीओ गहियदिक्खाओ । भाउयवंदणहेउं, समागयाओ तओ सूरिं ॥६८३९॥
 वंदित्ता पुच्छंति, जेड्डो कत्थ सूरिणा भणियं । सुत्तं परियत्तंते, अच्छइ इह देवउलियाए ॥६८४०॥
 तो पत्थियाउ तहियं, दट्ठुं इतीउ थूलभदमुणी । नियरिद्धिदंसणत्थं, केसरिरूवं विउव्वेइ ॥६८४१॥
 तं दट्ठुं नट्ठाओ, अज्जाओ सूरिणो निवेइंति । भयवं ! कुरंगराएण, भक्खिखओ नूण जेड्डो ॥६८४२॥
 उवउत्ता आयरिया, भणंति सीहो न थूलभदो सो । वच्चह इन्हं ताओ, गयाओ वंदंति तं तत्तो ॥६८४३॥
 पुच्छिय विहारवत्तं, ठाऊण खणं गयाओ सट्ठाणं । वीयदिणे उद्दंसण—कालम्मि उवड्डिओ संतो ॥६८४४॥
 पडिसिद्धो सूरिहि', तुमं अजोगो त्ति थूलभदमुणी । सीहविउव्वणरूवं, तेण य सुणिऊण नियदोसं ॥६८४५॥
 भणिओ सूरि भंते !, न पुणो काहामि खमह मह एयं । पडिवन्नं सुणिवइणा, कंहंपि महया किल्लेसेण ॥६८४६॥
 नवरं गुरुणा वुत्तो, अंतिमपुव्वाणि पढसु चत्तारि । अब्बेसिं मा देज्जसु, वोच्छिन्नाइ' तओ ताइ' ॥६८४७॥
 एवं विहियाऽणत्थो, न सम्मओ सुयमओ वरसुणीणं । ता खमग ! तं विवज्जिय, पत्थुयकज्जे समुज्जमसु ॥६८४८॥
 इय पंचममऽक्खायं, सुयमयठाणं इओ पवक्खामि । तवविसयमयनिसेहण—परमं छट्ठं समासेण ॥६८४९॥
 उणं पि तवो तवियं, चिरकालं बालिसो कुणइ विहलं । अहमेव दुक्करतवो—कारि त्ति मयं परिवहंतो ॥६८५०॥

वंसाउ व्व तवाउ, मओ हुयासो व्व अहह ! संभूओ । सट्ठाणं उहह न किं नु, सेसगुणतरुसमूहं पि ॥६८५१॥
 सेसाउणुट्ठाणाणं, सुट्ठकरं वागरेति तवसेव । तं पि मएणं हारिति, ही ! मंहं मोहमाहणं ॥६८५२॥
 किं च जिणिंदाउड्डीणं, अगिलाए अणुवजीवणेणं च । अणिगूहियवल्लीरिय-त्तणेण निरवेकूखविचीए ॥६८५३॥
 तिहुयणदिणउच्छेरं, तवकम्ममणुत्तरं निसामेत्ता । मज्जेज्ज को अणज्जो, धेवेणाउवि हु नियतवेण ॥६८५४॥
 अच्छंतु पुव्वपुरिसा, असरिसवलबुद्धिवंधुरा धणियं । जो न तहाविहअहिगय-सुओ वि सामन्नरूवो वि ॥६८५५॥
 साहू दढपहारी, तस्स पि नाज्जण वोरतवचरणं । तवविसए थेंवं पि हु, को णु सयणो मयं कुज्जा ॥६८५६॥
 तहाहि—

एगम्मि महानगरे, नयवंतो माहणो वसइ एक्को । पुत्तो दुहंतो से, अविणयमाउय्यइ अविरामं ॥६८५७॥
 संताविएण पिउणा, स नीणिओ अब्बया नियगिहाओ । हिंडंतो य कंहपि हु, तक्करपछिं समल्लीणो ॥६८५८॥
 दिट्ठो सेणावइणा, अपुत्तएणं च पुत्तबुद्धीए । संगहिओ सिक्खविओ य, खग्गधणुपहरणाउड्डकलं ॥६८५९॥
 अच्चंतं पत्तड्ढो, जाओ सो निययबुद्धिविभवेग । पाणप्पिओ य सेणा-वइस्स सेसस्स य जणस्स ॥६८६०॥
 निदयदढप्पहासित्तेण, नामं दढप्पहारि त्ति । गोवं पइड्डियं से, सेणावइणा पइड्डेण ॥६८६१॥
 अह हयलालाहरिधणु-विणस्सरत्तेण सच्चभावाणं । सेणावई तहाविह-रोगवसा मरणमणुपत्तो ॥६८६२॥

तम्मयकिच्चं काउं, जणेण सेणावइत्तणे ठविओ । उचिओ विभाविऊजं, दढप्पहारी पणमिओ य ॥६८६३॥
पुव्वठिईए पालइ, सो य महाविक्रमो नियं लोयं । लुंटेइ य विगयभओ, गामाऽऽजरनगरनिगमाणि ॥६८६४॥
अह अनया कयाई, हंतं गामं कुसत्थलं स गओ । तहियं च देवसम्मो, अइरोरो माहणो वसइ ॥६८६५॥
तम्मि य दिणम्मि पायस-कण्ण सो पत्थिओ अवच्चेहिं । अच्चं तपयत्तेण, घराघरिं मग्गिउं दुद्धं ॥६८६६॥
सह तंदुलेहिं अप्पइ, महिलाए तयणु तम्मि सिज्झंते । सरियातीरे वच्चइ, काउं देवऽच्चणाऽइविहिं ॥६८६७॥
चोरा य तस्स भवणे, पत्ता दिट्ठो य पायसो सिद्धो । गहिओ य तक्केणं, एक्केण छुहाकिंलत्तेण ॥६८६८॥
तं हीरंतं दट्ठुं, हा ! हा ! मुट्ठ ति जंपिरां जवा । गंतूण चेडरूवाइं, देवसम्मस्स साहिंति ॥६८६९॥
अह सो क्रोववसुगय-भालयलकरालमिउडिभीममुहो । पुणरुत्तचंडतंडविय-तारनयणो विमुक्कसिहो ॥६८७०॥
अइवेगगमणविगलिय-कडिछसंठवणवावडकरगो । करहसिसुपुच्छसच्छह-मंस्सणि परामुसंतो य ॥६८७१॥
रे ! रे ! कहिं गमिस्सह, पाव ! मिलेच्छ ! ति वाहरेमाणो । परिहं वेत्तुं लग्गो, जुज्जेउं तक्करेहिं समं ॥६८७२॥
गुरुगब्भभरक्कन्ता, जुज्झंतं तं च वारए महिला । तहवि न सो पहरन्तो, विरमइ कुविओ कयंतो व्व ॥६८७३॥
तो तेणं हम्मंते, दट्ठुं सेणावई निययचोरे । अच्चंतजायक्रोवो, आयइिहय तिक्रवकरवालं ॥६८७४॥
छिंदेइ माहणं माह-णिं च तस्संजतरम्मि वट्ठंति । मा पहरसु ति पुणरुत्त-जंपिरिं अड्ढदिन्नकरं ॥६८७५॥
दट्ठुं च फुरुरुरंतं, असिधाएणं दुहाकयं गब्भं । संजायपच्छयावो, दढप्पहारी विचिंतेइ ॥६८७६॥

हा ! हा ! अहो ! अकञ्जं, कयं मए कहमिमाउ पावाओ । मुंचिस्समड्हं एत्तो, ता किं तित्थेसु वच्चामि ॥६८७७॥
 किं वा भेरवपडणो, पडामि जलणम्मि अहव पविसामि । किं वा खिवामि भागी-रहीए सलिलम्मि अप्पाणं ॥६८७८॥
 एमाऽऽ विमुद्धिकए, उच्चिगगमणो विचिंतयंतो सो । पेच्छइ मुणियो एगत्थ, संठिए धम्मज्ञाणपरे ॥६८७९॥
 तप्पायपंकयं वंदि-ऊण परमाऽऽयरेण सो भणइ । एवंविहस्स पावस्स, कहह भंते ! मह विमुद्धिं ॥६८८०॥
 नीसेसपावपव्वय-निद्वलणुदामकुलिसपडितुल्लो । कहिओ तस्स मुणीहिं, कयसिवसम्मो समणधम्मो ॥६८८१॥
 उवलद्धकम्मविवरत्तणेण, अमयं व तस्स अभिरुइओ । तो संवेगोवगतो, ताण समीवम्मि निक्रवंतो ॥६८८२॥
 सुमरिस्सं जत्थ दिणो, तं दुच्चरियं न तत्थ मुंजिस्सं । इयऽभिगहं च घेतुं, विहरइ तत्थेव गामम्मि ॥६८८३॥
 सो एस तहाविहरुर्य-पावकारि त्ति जंपमाणेण । निंदिज्जइ लोणेणं, हम्मइ य पहम्मि हिं डंतो ॥६८८४॥
 अहियासइ सो सम्मं, अत्ताणं निंदइ य पुणरुत्तं । न य गिन्हइ आहारं, धम्मज्ञाणम्मि वड्डइ य ॥६८८५॥
 एवं च तेण धीरेण, एक्कसिं पि हु कयाइ न हु भुत्तं । उप्पाडियं च नाणं, विहुणियनीसेसकम्मरयं ॥६८८६॥
 सुरअसुराणमंतर-थुवंतमयंकनिम्मलगुणोहो । अकलियसुहप्पमाणं, कमेण पत्तो य निव्वाणं ॥६८८७॥
 एयं णिसामिज्जणं, सुट्ठु विगिडं तवं करेत्तो वि । मा तम्मयं करेज्जासि, खवण ! थेंवं पि सिवकामी ॥६८८८॥
 छट्ठमयट्ठोणमिमं, निदिडं लेसओ सदिट्ठंतं । एत्तो य लाभविसयं, सत्तमयं तं पसाहेमि ॥६८८९॥
 खउवसमाउ लाभंतराय-नामस्स कम्मणो लाभो । तस्सेव उदयओ पुण, होइ अलाभो नराण तओ ॥६८९०॥

लाभे वि लद्धिमंतो—इहमेव एवं न अत्तउकरिसो । न विसाओ य अलाभे, विवेयवंतेण कायब्बो ॥६८९१॥
 जो लाभं इहभवे, भिक्खं पि भवंतरे न सो लभइ । कम्मवसा दिट्ठतो, इहं सुणी ढंढणकुमारो ॥६८९२॥

तद्वाहि—

मगहाविसए नामेण, धण्णपूरो चि अत्थि वरगामो । किसिपरो पारासरनामो, तत्थ धणइढो वसइ विप्पो ॥६८९३॥
 कुणइ य जं जमुवायं, दव्वकए करिसणाऽइयं किंपि । लाभाय भवइ सो सो, तस्स चिरज्जियसुक्यवसओ ॥६८९४॥
 विलसइ य पवरभूसण—दिव्वंडसुयकुसुममणहरसरीरो । बंधहिं समं एयं, लच्छीए फलं ति मवंतो ॥६८९५॥
 मगहाऽहिवनखइणो, आएसा सो य गामपुत्तिसेहिं । करिसावेइ चरीओ, हलाण पंचहिं सएहिं सया ॥६८९६॥
 अह अनया नराहिव—चरीउ करिसित्तु उवरया एए । भोयणसमयग्मि छुहा—किलामिया करिसगा १ सुट्ठिया ॥६८९७॥
 वसहा य चंसमेक्के—मऽप्पणो तेण दाविया छेत्ते । हत्थमऽणिच्छंता वि हु, बलाऽभियोगा अकरुणेण ॥६८९८॥
 तपच्चइयं च दढं, निव्वत्तियमंज्तराइयं कम्मं । मरिऊण समुप्पन्नो, नेरइओ नरयपुढवीए ॥६८९९॥
 तत्तो उव्वट्ठित्ता, विचित्तमेयासु तिरियजोणीसु । देवेसु मणुस्सेसु य, संसरिओ कहवि सुक्यवसा ॥६९००॥
 जलनिहिसंगेण व पत्त—पुण्णलावणमणहरंजीहिं । रामाहिं रायमाणे, विसिद्धुसोरुदेसस्मि ॥६९०१॥
 धणधनसमिद्धाए, पच्चक्खं देवलोगभूयाए । पयइगुणरागिसद्धाण—सूखग्मिद्धलोयाए ॥६९०२॥

हा ! हा ! अहो ! अकजं, कयं मए कहमिमाउ पावाओ । मुंछिस्समज्हं एत्तो, ता किं तित्थेसु वच्चाभि ॥६८७७॥
 किं वा भेरवपडणो, पडाभि जलणम्मि अहव पविसामि । किं वा खिवामि भागी-रहीए सलिलम्मि अप्पाणं ॥६८७८॥
 एमाऽऽ विमुद्धिकए, उच्चिगगमणो विचिंतयंतो सो । पेच्छइ मुणिणो एगल्य, संठिए धम्मज्ञाणपरे ॥६८७९॥
 तप्पायंपकयं वंदि-ऊण परमाऽऽयरेण सो भणइ । एवंविहस्स पावस्स, कहह भंते ! मह विमुद्धिं ॥६८८०॥
 नीसेसपावपव्वय-निद्लणुदामहुलिसपडितुद्धो । कहिओ तस्स मुणीहिं, कयसिवसम्मो समणधम्मो ॥६८८१॥
 उवलद्धकम्मविवरत्तणेण, अमयं व तस्स अभिरुद्धो । तो संवेगोवगतो, ताण समीवम्मि निकूवंतो ॥६८८२॥
 सुमरिस्सं जल्य दिणो, तं दुच्चरियं न तल्य भुंजिस्सं । इयऽभिग्गहं च वेत्तुं, विहरइ तत्थेव गामम्मि ॥६८८३॥
 सो एस तहाविहरलय-पावकारि च्चि जंपमाणेण । निंदिज्जइ लोणेणं, हम्मइ य पहम्मि हिंढंतो ॥६८८४॥
 अहियासइ सो सम्मं, अत्ताणं निंदइ य पुणरुत्तं । न य गिन्हइ आहारं, धम्मज्झाणम्मि वड्डइ य ॥६८८५॥
 एवं च तेण धीरेण, एक्कसिं पि हु कयाइ न हु भुत्तं । उप्पाडियं च नाणं, विहुणियनीसेसकम्मरयं ॥६८८६॥
 सुरअसुराणांमंतर-शुब्बंतमयंकनिम्मलगुणोहो । अकलियसुहृप्पमाणं, कमेण पत्तो य निव्वाणं ॥६८८७॥
 एयं णिसामिज्जणं, सुट्ठु विगिडं तवं करेंतो वि । मा तम्मयं करेज्जासि, खवग ! थेवं पि सिवकामी ॥६८८८॥
 छट्ठमयट्ठोणमिमं, निदिडं लेसओ सदिट्ठंतं । एत्तो य लाभविसयं, सत्तमयं तं पसाहेमि ॥६८८९॥
 खववसमाउ लाभंतराय-नामस्स कम्मणो लाभो । तस्सेव उदयओ पुण, होइ अलाभो नराण तओ ॥६८९०॥

लाभे वि लद्धिमंतो—ऽहमेव एवं न अत्तउक्करिसो । न विसाओ य अलाभे, विवेयवंतेण कायव्वो ॥६८९१॥
 जो लाभवं इहभवे, भिक्खुं पि भवंतरे न सो लभइ । कम्मवसा दिट्ठतो, इहं सुणी ढंढणकुमारो ॥६८९२॥

तद्वाहि—

मगहाविसए नामेण, धण्णपूरो चि अत्थि वरगामो । किसिपरो पारासरनामो, तत्थ धणइढो वसइ विप्पो ॥६८९३॥
 कुणइ य जं जमुवायं, दव्वकए करिसणाऽऽयं किंपि । लाभाय भवइ सो सो, तस्स चिरऽज्जियसुकयवसओ ॥६८९४॥
 विलसइ य पवरभूसण—दिव्वंऽसुयकुसुममणहरसरीरो । बंधूहिं समं एयं, लच्छीए फलं ति मन्तो ॥६८९५॥
 मगहाऽहिवनरवइणो, आएसा सो य गामपुरिसेहिं । करिसावेइ चरीओ, हलाण पंचहिं सएहिं सया ॥६८९६॥
 अह अन्नया नराहिव—चरीउ करिसित्तु उवसया एए । भोयणसमयम्मि लुहा—किलामिया करिसगा १सुट्टिया ॥६८९७॥
 वसहा य चंभमेक्के—मऽप्पणो तेण दाविया छेत्ते । हत्थमऽणिच्छंता वि हु, बलाऽभियोगा अकरुणेण ॥६८९८॥
 तप्पच्चइयं च दढं, निव्वत्तियमंऽतराइयं कम्मं । मरिऊण समुप्पन्नो, नेरइओ नरयपुहवीए ॥६८९९॥
 तत्तो उव्वट्ठित्ता, विचित्तभेयासु तिरियजोणीसु । देवेसु मणुस्सेसु य, संसरिओ कहवि सुकयवसा ॥६९००॥
 जलनिहंसंगेण व पत्त—पुण्णलावणमणहरंजीहिं । रामाहिं रायमाणे, विसिट्ठसोरुदुदेसम्मि ॥६९०१॥
 धणधन्नसमिद्धाए, पच्चकूलं देवलोगभूयाए । पयइगुणरागिसद्धाण—सूरधम्मिदुलोयाए ॥६९०२॥

वारवईए पुरीए, मुसुमूरियकेसिकंसदप्पस्स । तिक्खं^१डभरहभूवइ—सिरमणिरुइरुइरचरणस्स ॥६९०३॥
 जायवकुलनहयलदिणयरस्स, सिरिकन्हवासुदेवस्स । पुत्तत्तेणुववन्नो, नामेणं ढंढणकुमारो ॥६९०४॥
 अहिगयकलाकलावो, कमेण सो तरुणभावमडणुपत्तो । जुवईणं मज्झाओ, विलसइ दोगुंदुगसुरो व्य ॥६९०५॥
 अह अन्नया कयाइ, पसमियसवंडगिवगसंतावो । देहप्पहाहिं^२ दिसि दिसि, कुवलयरपरं व विकिरंतो ॥६९०६॥
 अट्टारससहसेहिं, सीलंगाणं व पवरसाहूणं । सहिओ सहिओ इव धम्म—गारिज्जूयरवगस्स ॥६९०७॥
 भयवं अरिट्टुनेमी, गामाऽऽइसुं कमेण विहरंतो । संपत्तो वारवइ, समोसदो रेवउज्जाणे ॥६९०८॥
 तो जिणपउत्तिविणिउत्त—माणवेहिं^३ कयप्पणा^४मेहिं । आगमणेणं तित्थाऽ—हिवस्स वद्धाविओ कन्हो ॥६९०९॥
 तेसिं^५ च पारिओसिय—मुच्चियं दावाविऊण महुमहणो । जायववगेण समं, निक्खमिओ चंदिउं नेमिं^६ ॥६९१०॥
 तो परमहरिसपगरिस—विष्फारियल्लोयणो जिणं नमिउं । गणहरपमुहे य मुणी, समुच्चियठाणे समासीणो ॥६९११॥
 सुसमणुयतिरियसाहाराणाए, वाणीए भुवणनाहेण । पारद्धा धम्मकहा, पडिबुद्धा पाणिणो वहवे ॥६९१२॥
 अच्चंततहाविहकुसल—कम्मसंभारभाविकछाणो । पडिबुद्धो धम्मकहं, सुणिउं^७ ढंढणकुमारो वि ॥६९१३॥
 मुणियज्वयारं मित्तं, भुयंगभीमं गिहं व विसयसुहं । उज्झित्ता सो धन्नो, पव्वइओ जयगुरुसयासे ॥६९१४॥
 संसाराऽसारत्तं, भावेत्तो सह सुयं^८ अहिज्जेइ । कुव्वंतो विविहत्तवं, विहरइ सब्वन्नुणा सद्धिं^९ ॥६९१५॥

विहरंतस्स य तं पुव्व-जम्मनिव्वत्तियं अणिट्ठकलं । समुदिण्णमंजतराइय-कम्मं ढंढणकुमारस्स ॥६९१६॥
 तो तदोसेणं जेण, साहुणा सह भमेइ सो भिकूखं । उवहणइ तस्स लद्धिं पि, अहह ! भीमाइं कम्माइं ॥६९१७॥
 एगम्मि अवसरम्मि, मुणीहिं तदडलाभवइयरे सिट्ठे । मूलाओ च्चिय सिट्ठो, तव्वुत्ततो जिणिंदेण ॥६९१८॥
 तं सोउं सो धीमं, अभिग्गहं गिण्हइ जिणसगासे । एत्तो परलद्धीए, भुजिस्समड्हं न कइया वि ॥६९१९॥
 एवमडविसण्णच्चित्तो, सुहडोव्व रणाडघणिं समल्लीणो । दुक्कम्मवेरिविहियं, दुक्खं थवं पि अगणेत्तो ॥६९२०॥
 निव्वाणविजयलच्छिं, उवलद्धुं विहियविविहवाचरो । उवभुत्ताडमयवरभो-यणो व्व दिवसाइं वोलेइ ॥६९२१॥
 अह अनया जिणिंदो, पुट्ठो कंसाडरिणा भयवमेसिं । साहूणं मज्जे को, दुक्करकारि चि वागरसु ॥६९२२॥
 तो भणियं जयगुरुणा, नणु दुक्कराकराया इमे सव्वे । नवरं दुक्करकारी, एत्तो वि हु ढंढणकुमारो ॥६९२३॥
 बहुकालो वोलीणो, जम्हा एयस्स धीरहिययस्स । दुसहमडलाभपरीसह-मडसमं सम्मं सहंतस्स ॥६९२४॥
 धन्नो कयणुन्नो सो, जं किच्चइ इय सयं जएक्कपहू । एवं परिभावंतो, जहाडगयं पट्ठिओ कन्हो ॥६९२५॥
 पविसंतेण पुरीए, तेण य दिट्ठो कहिं पि दिव्ववसा । भिकूखं भममाणो उच्च-नीयगेहेसु स महप्पा ॥६९२६॥
 तो दूराओ च्चिय करिवराओ, ओयरिय परमभत्तीए । धरपीढलुलंतसिरेण, वंदिओ सो सिरिहरेण ॥६९२७॥
 तं महमुहेण वंदिज्ज-माणमड्वलोइऊण इब्भेण । गेहट्ठिएण एक्केण, चिंतियं विम्बियमणेण ॥६९२८॥
 धण्णो एस महप्पा, जो एवं माहवेण भत्तीए । वंदिज्जइ सविसेसं, देवाण वि वंदणिज्जेण ॥६९२९॥

अह वंदितुं नियते, हरिम्भिः भिक्खुं कमेण भममाणो । इवमस्स तस्स भवणे, संपत्तो ढंढणकुमारो ॥६९३०॥
 तो तेण सिंहेकसर-मोयगथालेण गरुयभत्तीए । पडिलाभिओ महप्पा, गओ य सव्वन्नुपामूले ॥६९३१॥
 नमिज्जण भणइ भगवं !, किमंस्तारायं ममेण्हि खीणं ति । जययुरुणा चागरियं, विज्जइ अज्ज वि य तस्सेसं ॥६९३२॥
 एसा उ कन्हलद्धी, परमत्थेणं जओ नमंतं तं । तुह पेच्छिज्जण इव्वेण, वियरिया मोयगा एए ॥६९३३॥
 एवं जिणेण भणिए, स महप्पा ते परस्स लद्धि ति । गंतूण थंडिलम्मि, सम्मं परिठविउमाऽऽरद्धो ॥६९३४॥
 परिठवमाणस्स य कम्म-कडुयविवागं विचित्तंयंतस्स । सुद्धज्झाणवसेणं, उप्पन्नं केवलं नाणं ॥६९३५॥
 तो केवलपिज्जायं, पालित्ता वोहिउं च भव्वज्जणं । जस्सड्ढा पव्वइओ, तं मोक्खवपयं समणुपत्तो ॥६९३६॥
 एवं कम्माऽऽयत्तं, लाभाऽल्लभं विभावित्तं धीर ! । मा लाभवं पि काहिसि, तम्मयमच्चंतपडिसिद्धं ॥६९३७॥
 इय लाभमयट्ठाणं, सत्तमसुवहुड्डमड्डमं इण्हिं । इस्सरियमयनिवारण-परमं अक्खामि संखेवा ॥६९३८॥
 गणिमं धरिमं मेज्जं, पारिच्छेज्जं धणं पभूयं मे । कोट्टागारा खेत्तं, वत्थुं च अणेगहा मज्झ ॥६९३९॥
 रुपसुवन्नाण चया, आणासंपाडगा विविहभिच्चा । दासीदासजणा विय, रद्दा य तुरगा करिवरा य ॥६९४०॥
 गोमहिंसिकरहपभिइय-विचित्तमेया पभूयंभंडारा । गामनगराऽऽगाराऽऽई, अणुरत्तकलत्तपुत्ताऽऽई ॥६९४१॥
 एवं पसत्थसव्वत्थ-वित्थराऽवत्थमीसरत्तं मे । मन्नेऽहमेव ता इह, सकूला जक्खो स वेसमणो ॥६९४२॥
 इय इस्सरियं पि पडुच्च, न हु मओ सव्वहा वि कायव्वो । संसारुत्थपयत्था, सव्वे वि विणस्सरा जम्हा ॥६९४३॥

रायडगिचोर्दाइय-परिकुवियसुराऽऽइकारणगणम्मि । सइ सन्निहिण विहव-कूखयस्स न हु तम्मओ जुत्तो ॥६९४४॥

किंच—

न कुणंति दक्खिणुत्तर-महुरावणियाण सोउमऽकूखाणं । समयपसिद्धं धन्ना, इस्सरियत्ते मयलवं पि ॥६९४५॥

तद्वाहि—

सुपसत्थतिथजयपहु-सुपासमणिथूभसोभिया नयरो । नामेण अत्थि महुरा, मणोहरा चमरचंच व्व ॥६९४६॥

तुलिण्लविलमहाधण-संभारो तीए लोयविकूखाओ । इब्भो परमविलासी, अहेसि नामेण धणसारो ॥६९४७॥

सो अन्नया तद्वाविह-कज्जवसा भूरिपुरिसपरियरिओ । दाहिणमहुराए गओ, तहिं च समविभवकलिण ॥६९४८॥

धणमित्तेणं वणिण्ण, विहियपाहुन्नयाऽऽइकिच्चस्स । अचंत्तणयसारा, जाया निक्कित्तिमा मेत्ती ॥६९४९॥

अन्नम्मि वासरम्मि, पसन्नचित्ताण सुहनिसन्नाण । उल्लावो संवुत्तो, तेसिं अनोन्नमियरूवो ॥६९५०॥

पुहवीए भमंताणं, केसिं समं नेव होंति उल्लावा । के वा पणयपहाणं, न मित्तभावं पवजंति ॥६९५१॥

संबंधमंत्तरेणं, किं तु सरंत्तेसु भूरिदिवसेसु । सो पल्लत्थइ वेलुय-निम्माओ पालिबंधो व्व ॥६९५२॥

संबंधो य ँदुरूवो, मूलभवो होइ उत्तरभवो य । पिइमाइभाइविसओ, मूलो सो इन्दि नेवऽत्थि ॥६९५३॥

उत्तरसंबन्धो पुण, वीवाहित्तेण संभवइ सो य । जइ णो धूया जायइ, सुओ व काउं तओ जुत्तो ॥६९५४॥

एवं च जावजीवं, विहडइ मेत्ती न वज्जजडिय व्व । पडिवन्नमिमं दोहि वि, जुत्तं ति विमुक्कुवियपं ॥६९५५॥
 अह धणमित्तस्स सुओ, जाओ धणसारसेट्ठिणो धूया । अण्णोणं ताण कयं, बालाण वि तेहि दिज्जं ति ॥६९५६॥
 नियनगरीए य गओ, धणसारो साहिऊण नियकज्जं । इयरो य संपउत्तो, वट्ठिउमऽभिरुइयकिञ्चैसु ॥६९५७॥
 एगम्मि य पत्थावे, सरयऽव्वचलत्तणेण जीयस्स । सो पत्तो पंचत्तं, तस्स पयम्मि य ठिओ पुत्तो ॥६९५८॥
 सो एगया निसन्नो, मज्जनपीढम्मि ण्हाणकरणत्थं । तइया चउसु दिसासु, चउरो कलहोयवरकलसा ॥६९५९॥
 तत्तो दुव्वणमया, तंवमया तयणु मिउमया तत्तो । तेहि च कीरमाणे, ण्हाणे महया पवंधेण ॥६९६०॥
 इस्सरियत्तस्स सुरे'द-चावचवलत्तणेण कणयमओ । पुव्वदिसाए कलसो, नट्टो गयणेण खयरो व्व ॥६९६१॥
 एवं चिय सव्वे वि हु, नट्टा तो उट्ठियस्स ण्हाणाओ । नट्टं मज्जनपीढं पि, विविहमणिक्कणयचि'चइयं ॥६९६२॥
 तो जायगाढसोगो, सो तव्विहवइयरं पलोइत्ता । गेयट्ठुमुवट्ठियनाड-इज्जपुरिसे विसज्जेइ ॥६९६३॥
 जाओ भोयणसमओ, भिच्चेहि' रसवई उवट्ठुविया । कयदेवऽच्चणकिच्चो, भोयणकरणत्थमाऽऽसीणो ॥६९६४॥
 विहियं पुरिसेहि' पुरो, तस्सिंसुसमुज्जलं रययथालं । अच्च'तजच्चकंचण-क्कच्चोलयरुपसिप्पियुयं ॥६९६५॥
 भुंजंतस्स य एक्केक्क-भायणं नासिउ' समारद्धं । ता जाव मूलथालं पि, पत्थियं नासणक्कण ॥६९६६॥
 तो तेण विग्गिहणं, गहियं हत्थेण तं पणस्संतं । गहियं च जेत्तियं मोत्तुं, तच्चिअं सेसयं नट्टं ॥६९६७॥
 तो सिग्गिरं पलोयइ, तं पि हु पेहेइ विगयसव्वधणं । नट्टां निहाणाइं, वट्ठिपउत्तं पि नो लहइ ॥६९६८॥

आभरणसमूहं पि हु, नो पावइ निययहृत्यठवियं पि । तह उवयरिओ लहु दास-दासीवगो वि हु पलीणो ॥६९६९॥
 सयणगणो वि समगो, कओवयारो वि गोगवाओ । बाढं अपरिचिओ इव, कत्थइ किच्चे ण वट्टइ ॥६९७०॥
 एवं च तं समगं, गंधव्वपुरं व सुमिणदिट्ठं व । परिभाविऊण सो सोग-विहुरहियओ विचि'तेइ ॥६९७१॥
 धी ! मज्झ जीविणं, जस्सेवं मंदभगगसिरमणिणो । जम्मंतरं व पल्लइ-मेक्कदिवसस्स चिय अंते ॥६९७२॥
 सयखंडं विहडियसं-पयं पुणो संघडंति सण्णुरिसा । हारि'ति विज्जमाणं पि, मारिसा अहह ! काउरिसा ॥६९७३॥
 मन्ने पुव्वभवग्ग्मि, धुवं मए कि'पि नो कयं सुकयं । पडिओ इण्हिं चिय तेण, एस विसमो दसापागो ॥६९७४॥
 ता संपयं पि सुकयज्जणाय, वट्ठामि होउ सोगेण । इह चिन्तिऊण सिरिधम्म-घोसमूलग्ग्मि पव्वइओ ॥६९७५॥
 संवेगाऽऽवडियमई, विणयपरो परमधम्मसद्दाए । सुत्तेणं अत्थेण य, पढेइ एक्कारसंडगाइ ॥६९७६॥
 पुव्वगहिं च तं थाल-खंडमुज्झइ न कोउहट्ठेण । जइ पुण विहरंतो कहवि, पुव्वथालं निएमि त्ति ॥६९७७॥
 अनिययविहारचरियाए, विहरमाणो य सो कहिं पि गओ । उत्तरमहुरपुरीए, भिक्खुवट्ठाए य भममाणो ॥६९७८॥
 तस्स धणसारइब्भस्स, मंदिरे सुंदरे कहवि पचो । मज्जित्ता तव्वेलं, इब्भो य उवट्ठिओ भोत्तु ॥६९७९॥
 दिन्नं पुरओ तं चेव, सययथालं सुया वि से पुरओ । नवजोव्वणाऽभिपामा, ठिया गहेऊण वीयणं ॥६९८०॥
 साहू वि अणिमिसज्छो, खंडं थालं पलोयए जाव । इब्भेण ताव भिक्खा, दवाविया तहवि नो जाइ ॥६९८१॥
 तो इब्भेणं भणियं, भयवं ! किं पेच्छसे ममं धूयं । वागरियं मुणिणा भइ !, नत्थि धूयाए मे कज्जं ॥६९८२॥

किं तु कहेसु कहं ते, थालमिणं तेण जंपियं भंते ! । अज्जयपज्जयणडिपज्ज-याऽगयं साहुणा भणियं ॥६९८३॥
 साहेसु अवितहं तो, इब्भेणं पयंपिअं महं मयवं ! । ण्हायंतस्स उवड्डिय-मऽखिलं ण्हाणोवगरणमिणं ॥६९८४॥
 भोयणसमए य इमं, भोयणभंगपमोकूत्वमुवगरणं । सिरिधरमवि पउरेहि, निहीहि आऊरियं गाढं ॥६९८५॥
 मुणिणा भणियं सब्वं, एयं मह आसि तेण तो बुत्तो । कहमेयं ? तो मुणिणा, पच्चयेहेउं तओ थालं ॥६९८६॥
 आणावेत्ता तं थाल-खंडं पुव्वकालसंगहियं । दोइयमज्ज तत्तं पिव, इड्डत्ति लगं सठाणम्मि ॥६९८७॥
 सिट्ठो य धामपिउनाम-विभवविद्धंसवइयरो सब्वो । सो एस मज्झ जामा-उओ त्ति नाऊण तो इब्भो ॥६९८८॥
 अंतोपसरंतमहतं-सोगवसनीहरंतवाहजलो । साहुमुवणूहिऊणं, वाढं रोवेउमाऽऽरद्धो ॥६९८९॥
 विमइयमणेण य परि-येणेण कहकहवि वारिओ संतो । गाढपडिबंधवधुर-मेवं साहुं समुल्लवइ ॥६९९०॥
 धणवित्थारो सब्वो, तदऽवत्थो एस अच्छइ तुल्ल । एसा य पुव्वदिण्णा, धूया मे तुल्ल साहीणा ॥६९९१॥
 आणानिदंसकरो, किंकरवणो य एस नीसेसो । ता पव्वज्जं मोत्तुं, विलससु सगिहे व्व सच्छंदं ॥६९९२॥
 मुणिणा भणियं पुव्वं, पुरिसो परिचयइ कामभोगगुणे । ते वा पुव्वं पुरिसं, चयंति सुकयाऽवसाणम्मि ॥६९९३॥
 जे उज्झिऊण वच्चंति, तेसिं गहणं न माणिणो जुत्तं । सरयऽवभविब्भमेहि, ता मज्झं तेहि पज्जत्तं ॥६९९४॥
 एवं निसामिऊणं, इब्भो पाउब्भवंतसंवेगो । चित्तेइ ममं पि इमे, पावा निययं चइस्संति ॥६९९५॥

ता किं इमेहिं नियमा, विणाससीलेहिं कडुविवागेहिं । दुग्गहनिबंधणेहिं, भूवइचोराऽऽइगज्जेहिं ॥६९९६॥
 हिययाऽयासकरोहिं, दुस्संठपेहिं दुक्खवेएहिं । सन्वासु अवत्थासु, बाढं सम्मोहजणएहिं ॥६९९७॥
 एवं विभाविज्जणं, इब्भो मोत्तूण सव्वमऽवि संगं । सुगुरुसमीवे सम्मं, पडिवनो सुसुणिपव्वज्जं ॥६९९८॥
 इय इस्सरियं नाउं, विणस्सरं तम्मयं कंह कुसलो । कुज्जा तहाविहे वि हु, विहवे पत्तम्मि कम्मवसा ॥६९९९॥

तहा—

सीसा सीसिणियाओ, आणापरसव्वसंधपरिसा मे । मह सपरसमयसंतिय—महत्यपोत्थयपवित्थारो ॥७०००॥
 मह पउरवत्थपायाऽऽ—सणाइं अहमेव पउरज्जनेयो । एवंपमुहो वि दढं, इस्सरियमओ अणिट्टफलो ॥७००१॥
 एवं अट्टपयारं, मयं निरुद्धं ऽगिसोगाइपयारं । कयघणतमंऽधयारं, मा काहिसि बहुदुहवियारं ॥७००२॥
 अहवा तवइस्सरिय—ट्ठाणेसुं बुद्धिवल्लहत्ताइं । वत्तव्वाइं तेसिं, सरूवमेयं समवसेय ॥७००३॥
 गहणुग्गाहणनवकिइ—वियारणट्ठाऽवधारणाऽऽईसु । बुद्धीए वियप्पेसुं, अणंतपज्जायबुइटेसुं ॥७००४॥
 पुव्वपुरिससीहाणं, विन्नाणोऽइसयगुणअणंतत्तं । सोउं संपयपुरिसा, कह नियबुद्धीए जंति मयं ॥७००५॥
 चाडुसएहिं काऊण, वल्लहं अप्पयं परज्जणस्स । सुणहो व्व ही ! वराओ, गरुयमरइं पयडेइ ॥७००६॥
 तह तेणेव स मण्णइ, इमस्स अहमेव वल्लहो एक्को । कत्ता हत्ता च अहं, एयगिहे सव्वकज्जेसु ॥७००७॥
 न उण वियाणइ मूहो, पुराकडेहिं सुनिज्जणपुन्नेहिं । एयस्स पुन्ननिहिणो, विहिओ सव्वंगकम्मयरो ॥७००८॥

अह अवगणिय कइया वि, जइ तहाभूयवहहत्तं से । दंसेइ विप्पियत्तं, तां तं उहइ विसायऽग्गी ॥७००९॥
 तम्हा एवंविहव-हहत्तणे पाविए वि को णु गुणो । मयकरणेणं सुंदर !, दरिसियपच्छावियारम्मि ॥७०१०॥
 चाणक्यसगडालाऽ-भिहाणमंतीण पुव्वकहियाइं । सोउं कहाणयाइं, मा काहिसि वह्हहत्तमयं ॥७०११॥
 ता एयवह्हो हं ति, चायमऽवहाय भीमभुयगं व । संपत्तवह्हत्तो वि, तुममिमं चेव भावेजा ॥७०१२॥
 अणवेक्खियनियकज्जो, वट्ठामि इमस्स सयलकज्जेसु । तेण पणयप्पहाणं, पयडइ मइ वह्हहत्तमिमो ॥७०१३॥
 जइ पुण निरेक्खो हं, भवामि ता नूण निरुवयारि ति । चक्खुपहम्मि वि ठाउं, न लहामि कयाऽवराहो व्व ॥७०१४॥
 अट्ठ मयट्ठणाइं, उवलक्खणवयणमेव जाणाहि । इहरा वाई वत्ता, पोरुसिसो नीइमंतो हं ॥७०१५॥
 इच्चाऽऽगुणुक्करिसा, मयटाणाइं अपेगभेयाइं । सव्वगुणगोयरं पि हु, ता मा काहिसि मयं वच्छ ! ॥७०१६॥
 जाइकुलाऽऽइमयपरे, पुरिसे न गुणोऽत्थि किं तु मयकरणे । जाइकुलाऽऽईणं चिय, भवंस्तरे लहइ हीणत्तं ॥७०१७॥
 अन्नं निययगुणेहिं, खिंसंतो तेहिं चेव अप्पाणं । उक्करिसंतो वंधइ, नीयागोयं घणं कम्मं ॥७०१८॥
 तप्पच्चयं च सुचिरं, सरइ अपारम्मि भवससुहम्मि । अच्चं ताऽहमजोणी-कळोलुप्पीलहीरंतो ॥७०१९॥
 इहभविमसव्वगुणगण-गोयरगव्वं अकुव्वमाणो य । जम्मंस्तरम्मि निम्मल-समत्थगुणभायणं भवइ ॥७०२०॥
 इय चीयं पडिदारं, अट्ठमयट्ठानामगं भणियं । कोहाऽऽइंनिग्गहमिओ, तइयं दारं पवक्खामि ॥७०२१॥
 कोहाऽऽईण विवागो, अट्ठारसपावटानगे वुत्तो । पत्तेयं पत्तेयं, जइ वि हु दिट्ठतदारोण ॥७०२२॥

तह वि हु तव्विणिविची, अच्चंत' दुक्कर चि एत्थं पि । भुजो ठाणाऽसुण्णत्थ-माऽऽह खवगं पडुच्च गुरू ॥७०२३॥
कोहाऽऽईण विवागं, नाऊणं ताण निग्गहे य गुणं । निग्गिन्हसु तं सुपुरिस !, कसायारिउणो पयत्तेणं ॥७०२४॥
जे अइतिकूखं दुक्खं, जं च सुहं उत्तमं तिलोईए । तं जाण कसायाणं, बुद्धिक्खयहेउयं सव्वं ॥७०२५॥
न वि तं करेति रिउणो, न वाहिणो न य मयारिणो कुविया । कुव्वंति जमज्वयारं, मुणिणो कुविया कसायारिउ ॥७०२६॥
रागहोसवसगया, कसायवामोहिया नरा बहवे । संसारुच्छेयकरं, जिणेदवयणं पि सिढिलेति ॥७०२७॥
धण्णाणं खु कसाया, होऊणं जलहरा व्व साऽऽडोवा । परकोवपवणपहया, दूरुल्लसिया वि विहडंति ॥७०२८॥
धन्नाणं खु कसाया, मयणवियार व्व कुलपस्यणं । अंतो चिय जंति खयं, अकयाऽकजा सयाकालं ॥७०२९॥
धन्नाणं खु कसाया, गिम्हाऽयवसेयसलिलविंदु व्व । जत्थुप्पन्ना निहणं पि, नूण तत्थेव वच्चंति ॥७०३०॥
धन्नाणं खु कसाया, परमुहकोद्दालगरुघाएहिं । अंतो चिय जंति खयं, सुरंगधूलि व्व खम्मंता ॥७०३१॥
धन्नाणं खु कसाया, परवयणाऽनिलवसेण संभूया । होन्ति असारफल चिय, तुंगा वि हु सरयमेह व्व ॥७०३२॥
धन्नाणं खु कसाया, अमरिसवसवड्ढिया सुभीसणया । गरुया वि जंति विलयं, जलकल्लोल व्व तडपत्ता ॥७०३३॥
धण्णाण वि ते धण्णा, कसायगोधूमजवकणे जे उ । निप्पिट्ठपेसणे सह-करेति अंतोघरट्ठ व्व ॥७०३४॥
ता भो देवाणुपिया !, तुमं पि कोहाऽऽइनिग्गहपहाणो । होऊण तहा जय जह, सम्मं आराहणं लहसि ॥७०३५॥
इय कोहाइविणिग्गह-दारं तइयं समासओ कहियं । तुरियमिओ सवियणं, पमायदारं पयपेमि ॥७०३६॥

धम्मं जेण पमायइ, स पमाओ सो य होइ पंचविहो । मज्जं ? विसय २ कसाए ३, निदं ४ विगहं ५ पि य पडुच्च ॥७०३७॥
 तथ य मज्जइ जीवो, जेणं मज्जं ति भन्नइ तेण । सन्वेसिं पि वियाराण-मडविकलं कारणं पयडं ॥७०३८॥
 अबुहअविसिद्धपेयं, एयं हेयं तु बुहविसिद्धाण । जग्हा पेयमडपेयं, विबुहविसिद्ध चिय मुणति ॥७०३९॥
 इहपरलोयवियारे, जमडुडुं दिट्ठमिह विसिद्धेहि । तं उत्तमं जसकरं, पयडं पेयं पवित्तं च ॥७०४०॥
 जं वाऽऽगमपडिक्कुडं, विसिद्धजणनिंदियं वियारकरं । इहलोके चिय पच्चकूख-मेव दीसन्तवहुदोसं ॥७०४१॥
 जं पीयं पच्छायइ, विमलं पि मइ मणं च उवहणइ । सन्विंदियाण जणयइ, वत्थुविबोहे विवज्जासं ॥७०४२॥
 अप्पा वि जओ समभाव-पत्तसन्वेदियो वि सुत्थो वि । पोढमई वि हु फुडचेय-णो वि छेयाण वि नराण ॥७०४३॥
 आसाइयमेत्ताओ, सहस चिय अनहा विपरिणमइ । तं किर मज्जमणज्जं, को णु सयणो पिवेज फुडं ॥७०४४॥
 इहपरभवदुहुजणगा, दोसा पइसमयमेव मज्जाओ । पाउब्भवंति विविहा, वीयंस्कूरा इव जलाओ ॥७०४५॥
 तहा—

मज्जा रागुक्करिसो, रागुक्करिसाउ वइइइ कामो । कामाऽऽसत्तो य दहं, गम्माऽगमं न चिंतेइ ॥७०४६॥
 विगलत्तमडविगलाणं, मज्जं जइ जणइ इहभवे चेव । ता वहउ विसं समसीसि-यं पि सह तेण किं भणिमो ॥७०४७॥
 अह मज्जं चिय जम्मंतरेवि, विगलिंदियत्तणं देइ । एकभवियं विसं ता, कह मज्जेणं समं तुलइ ॥७०४८॥
 न य चिंतणीयमेयं, जह संधाणत्ताओ विसिद्धाण । पेज्जं चिय मज्जमज्जो !, जहाऽऽरनालं हि जेणेह ॥७०४९॥

पेयाऽपेयवत्था, सच्चा वि विसिद्धलोकसत्थकया । संधानसमत्ते वि हु, पेयं एकं परं न तथा ॥७०५०॥
 सिद्धं संधिपदकृत्वाऽऽह—पाणगं सन्वहा जहा पेयं । संधाणत्ते तुच्छे वि, न तह अत्थियकरीरजलं ॥७०५१॥
 ता एसा लोककया, पेयवत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०५२॥
 गौडी पैट्टी तथा माध्वी, विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथा चैका तथा सर्वा, न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥७०५३॥
 यस्य कायगतं ब्रह्म, मद्येन प्लाव्यते सकृत् । तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं, शुद्धत्वं च नियच्छति ॥७०५४॥
 नारीपुरुषयोर्हन्ता, कन्यादूषकमद्यपौ । एते पातकिनः श्रोक्ताः, पञ्चमस्तैः सहाऽऽवसन् ॥७०५५॥
 वर्षाणि द्वादश वने, ब्रह्महा व्रतमाऽऽचरेत् । गुरुतल्पः सुरापो वा, नाऽमृतौ शुद्धिमर्हतः ॥७०५६॥
 मद्येन मद्यगंधेन, स्पृष्टं भाण्डमपि द्विजः । न संस्पृशेदथ स्पृष्टं, तदा स्नानेन शुध्यति ॥७०५७॥
 मज्जपमायविरओ, अमज्जमंसाऽसि एवमाऽऽह पुण । लोउत्तरियं सत्थं, उभयनिसिद्धं तओ मज्जं ॥७०५८॥
 जेट्ठं कारणमेयं, मने पावस्स तेण किर मज्जं । विणिवेशियं विज्झहिं, सन्वपमायगणमाऽऽईए ॥७०५९॥
 अप्पीए साऽऽकंखा, पीए विहलंघला य होति जओ । सन्वज्जेसुं तम्हा, निच्चमज्जोग्गा तदाऽऽसत्ता ॥७०६०॥
 विज्जन्ती वि हु न फुरइ, मत्तस्स मइ ति निच्छओ मज्झ । कहमज्जहा उ अत्थे, गमइ अणत्थे उ आणेइ ॥७०६१॥
 रिउगम्मत्तप्पमुहा, इहलोगे चेव ताव बहुदोसा । परलोगे पुण दुग्गइ—गमाऽऽणो मज्जपाणस्स ॥७०६२॥
 मत्तस्स वयणखलणं, जं तं आउक्खवउब्बुवट्ठियओ । नरगं व पत्थिओ तह, अहो लुठंतो सयं जाइ ॥७०६३॥

धम्मे जेण पमायइ, स पमाओ सो य होइ पंचविहो । मज्जं ? विसय २ कमाए ३, निदं ४ विगहं ५, पि य पइच्च ॥७०३७॥
 तत्थ य मज्जइ जीवो, जेणं मज्जं ति भवई तेण । सव्वेसिं पि वियागण-मज्जिकलं कारणं पयडं ॥७०३८॥
 अबुहअविसिद्धपेयं, एयं हेयं तु बुहविसिद्धाण । जग्धा पेयमज्जपेयं, विवुहविसिद्धं चिय म्णंति ॥७०३९॥
 इहपरलोयवियारे, जमडुडुं दिट्ठमिह विसिद्धेहि । तं उत्तमं जसकरं, पयडं पेयं पवित्तं च ॥७०४०॥
 जं वाऽऽगमपडिक्कुडं, विसिद्धजणनिंदियं वियारकरं । इहलोणे चिय पच्चकस्व-मेव दीसन्तवहुदोसं ॥७०४१॥
 जं पीयं पच्छायइ, विमलं पि मंइ मणं च उवहणइ । सच्चिंदियाण जणयइ, वत्थुविवोहे विवज्जासं ॥७०४२॥
 अप्पा वि जओ समभाव-पत्तसव्वेदियो वि सुत्थो वि । पोढमई वि हु फुडचेय-णो वि हेयण वि नराण ॥७०४३॥
 आसाइयेमेत्ताओ, सहस चिय अबहा विपरिणमइ । तं किर मज्जमज्जजं, को णु सयणो पिवंज फुडं ॥७०४४॥
 इहपरभवदुहजणगा, दोसा पइममयेव मज्जाओ । पाउब्भवंति विविहा, वीयंज्जरा इव जलाओ ॥७०४५॥

तथा—

मज्जा रागुक्करिसो, रागुक्करिसाउ वइहइ कामो । कामाऽऽसत्तो य दहं, गम्माज्जम्मं न चित्तेह ॥७०४६॥
 विगलत्तमज्जिगलाणं, मज्जं जइ जणइ इहभवे चेव । ता वहउ विसं समसीसि-यं पि सह तेण किं भणिमो ॥७०४७॥
 अह मज्जं चिय जम्मंतरेचि, विगलिंदियत्तणं देइ । एकमवियं विसं ता, कह मज्जेणं समं तुलइ ॥७०४८॥
 न य चिंतणीयमेयं, जह संथाणत्तओ विसिद्धाण । पेज्जं चिय मज्जमज्जो !, जहाऽऽस्सनालं हि जेणेह ॥७०४९॥

पेयाऽपेयवत्त्वा, सच्चा वि विसिद्धलोयसत्थकया । संधाणसमत्ते वि हु, पेयं एक्कं परं न तहा ॥७०५०॥
 सिद्धं संधियदक्खाऽऽह—पाणगं सच्चहा जहा पेयं । संधाणत्ते तुल्ले वि, न तह अत्थियकरीरजलं ॥७०५१॥
 ता एसा लोयकया, पेयवत्त्वा इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०५२॥
 गौडी पैण्टी तथा माध्वी, विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथा चैका तथा सर्वा, न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥७०५३॥
 यस्य कायगतं ब्रह्म, मधेन प्लाव्यते सकृत् । तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं, शूद्रत्वं च नियच्छति ॥७०५४॥
 नारीपुरुषयोर्हन्ता, कन्यादूषकमद्यपौ । एते पातकिनः प्रोक्ताः, पञ्चमस्तैः सहाऽऽवसन् ॥७०५५॥
 वर्षाणि द्वादश वने, ब्रह्महा व्रतमाऽऽचरेत् । गुरुतल्पः सुरापौ वा, नाऽमृतौ शुद्धिमर्हते ॥७०५६॥
 मधेन मद्यगंधेन, स्पृष्टं भाण्डमपि द्विजः । न संस्पृशेदस्य स्पृष्टं, तदा स्नानेन शुध्यति ॥७०५७॥
 मज्जप्पमायविरओ, अमज्जमंसाऽसि एवमाऽऽह पुण । लोउत्तरियं सत्थं, उभयनिसिद्धं तओ मज्जं ॥७०५८॥
 जेट्ठं कारणमेयं, मने पावस्स तेण किर मज्जं । विणिवेसियं विजहिं, सच्चपमायाणमाऽऽईए ॥७०५९॥
 अप्पीए साऽक्कंवा, पीए विहलंघला य होति जओ । सच्चत्थेसुं तम्हा, निच्चमऽजोग्गा तदाऽऽसत्ता ॥७०६०॥
 विज्जन्ती वि हु न फुरइ, मत्तस्स मइ चि निच्छओ मज्झ । कहमच्चहा उ अत्थे, गमइ अणत्थे उ आणेइ ॥७०६१॥
 रिउगम्मत्तप्पमुहा, इहलोगे चेव ताव बहुदोसा । परलोगे पुण दुग्गइ—गमाऽऽहणो मज्जपाणस्स ॥७०६२॥
 मत्तस्स वयणखलणं, जं तं आउक्खउव्वुवट्ठियओ । नरगं व पत्थिओ तह, अहो लुठंतो संयं जाइ ॥७०६३॥

नयणाञ्जलमवि किर, आसन्नीमूयनरयतावक्रयं । अनिवद्वहल्यखिद्यणा, मन्त्रं जाओ निगलंओ ॥७०६४॥
रिसिणो य वंभणा विय, अन्ने वि हु धम्मकंखिणो जे य । मज्झिम्मि जइ न विजइ, दोओ तो कीम्म न पिवंति ॥७०६५॥
पढमग्गि पमायंओ, सुहचित्तविट्ठसगग्गि मज्झिम्मि । दोसा पच्चक्खं चिय, भंडणपमुहा अणेगविहा ॥७०६६॥
सुव्वइ य लोइयरिसी, होऊण महात्तवो वि मजाओ । देवीहिं खित्तचित्तो, मूढो अ विडंणं पत्तो ॥७०६७॥
कोइ रिसी तवइ तवं, भीओ इंदो उ तस्स खोभक्कए । पेसेइ देवीओ, ताहे आगम्म ताउ तयं ॥७०६८॥
आराहिऊण विणया, वरदाणोवड्डियं च अभणिंसु । मज्जं हिंसं अम्हे, पडिमाभंगं च सेवेसु ॥७०६९॥
एयाइ जइ न चउरो, ता एकं किंपि आयरसु भंते ! । एवं स ताहिं भणिओ, सेसाणं नरयेउच्चं ॥७०७०॥
परिभाविऊण समई-ए सुहेउत्तणं च मज्झस्स । मज्जं पिविंसु मत्तो य, निच्चरं मंसपरिभोगं ॥७०७१॥
तप्पागक्कए दारु-प्पडिमाभंगं च तासि भोगं च । नूणमड्कासी उज्झिय-लज्जो पम्मुक्कमजाओ ॥७०७२॥
तो भग्गतवोसत्ती, मरिज्जणं दोग्गइं गओ सो उ । एवं बहुसावज्जं, मज्जं पुंजं च दोसाणं ॥७०७३॥
मज्जाउ जायवाणं पि, दोसमड्डदारुणं निसामेत्ता । मज्जपमायं सुंदर !, सुट्ठसुज्झसु य सुयत्ततो ॥७०७४॥
तस्स निरंतरथम्मो, तस्सेव य सच्चदाणफलमड्डलं । सो सच्चतित्यन्हाओ, मज्जनिवत्ती कया जेण ॥७०७५॥
जह संधाणुप्पज्जंत-जंतुसंभारकारणत्तेण । मज्जं च बहुसावज्जं, तह मंसं मक्खणमहुं पि ॥७०७६॥
अणवरयंजंतुसंभूह-भावओ सिट्ठनिंदियत्तेण । संपाइमसत्तविणा-सओ य एगसि दुट्ठं ॥७०७७॥

तद्वा—
सारो धम्मस्स दया, सा पुण भण मंसमक्खिणो कत्तो । ता समं धम्ममई, वज्जेजा मंसमाऽऽजम्मं ॥७०७८॥
संतंसें अन्नेसु वि, अपाणिपीडाकरेसु पुरिसाणं । सुस्माऊसु सिणिद्धेसु, महुरपयइपविचेसु ॥७०७९॥
वन्नससंगंधफासेहि, पयइसव्विंदियाऽभिरामेसु । अरिहेसु विसिद्धानं, विसिद्धवत्थूसु लोगम्मि ॥७०८०॥
किं गरहिण मंसेण, असिणं हा ! धिरत्थु मंसस्स । सुविसत्थधिराऽत्ताक्किय-परपाणविणासणं जत्थ ॥७०८१॥
जेण न रक्खवाहिंतो, जायइ मंसं न पुण्णलओ वा । न य भूमीओ न गयणा, नवरं घोराउ पाणिवहा ॥७०८२॥
ता को णु निक्खियो किर, दारुणपरिणामजीववहजायं । मंसमऽसेजा सज्जो, जं भुजिय पडइ पयवीओ ॥७०८३॥
अन्नं च पयांतर-जायं ताऽवस्सजहरभरणस्स । एगस्स वि दइदसरी-रगस्स एयस्स भरणत्थं ॥७०८४॥
जं सुद्धो कुणइ जणो, जीववहं तुच्छसुहकए तमिह । किं तस्स पयइकरिकन्न-पालिचलमऽवि धिरं जीयं ॥७०८५॥
न य चि'तणीयमेयं, जीवंगत्तेण नणु विसिद्धानं । असणीयमेव मंसं, सेसाऽऽहारी व्व इह जेण ॥७०८६॥
भक्खवाऽभक्खववत्था, सव्वा वि विसिद्धलोयसत्थकया । जीवंगसमत्ते वि य, एगं भक्खं परं न तहा ॥७०८७॥
सुपसिद्धभिणं गावीए, जह पयं पिज्जए न तह रुहिरं । जीवंगत्ते तुल्ले वि, एवमऽण्णत्थ वि य नेयं ॥७०८८॥
गोसाणमंसपडिसेह-णं पि न कहिं पि जुज्जए एवं । हडाइ वि असणीयं, होजा जीवंगतुल्लत्ता ॥७०८९॥
किंच—

नयणाऽरुणत्तमऽवि किर, आसन्नीमूयनरयतावकयं । अनिवद्धहृत्थखिद्वणा, मन्त्रे जाओ निरालंबो ॥७०६४॥
 रिसिणो य ब्रंभणा विय, अन्ने वि हु धम्मकंखिणो जे य । मज्झिम्मि जइ न विज्झइ, दोसो तो कीस न पिवंति ॥७०६५॥
 पढमम्मि पमायंजो, सुहचिच्चविदूसगम्मि मज्झिम्मि । दोसा पच्चकूखं चिय, भंडणपसुहा अणेगविहा ॥७०६६॥
 सुव्वइ य लोइयरिसी, होऊण महातवो वि मज्जाओ । देवीहिं खित्तचिच्चो, मूढो व्व विडंबणं पत्तो ॥७०६७॥
 कोइ रिसी तवइ तवं, भीओ इंदो उ तस्स खोभकए । पेसेइ देवीओ, ताहे आगम्म ताउ तयं ॥७०६८॥
 आराहिऊण विणया, वरदाणोवट्ठियं च अभणिंसु । मज्झं हिंसं अग्हे, पडिमाभंगं च सेवेसु ॥७०६९॥
 एयाइं जइ न चउरो, ता एकं किंपि आयरसु भंते ! । एवं स ताहिं भणिओ, सेसाणं नरयहेउत्तं ॥७०७०॥
 परिभाविऊण समई-ए सुहहेउत्तणं च मज्झस्स । मज्झं पिविंसु मत्तो य, निम्भरं मंसपरिभोगं ॥७०७१॥
 तप्पागकए दारु-प्पडिमाभंगं च तासि भोगं च । नूणमऽकासी उज्झिय-लज्जो पम्मुक्कमज्जाओ ॥७०७२॥
 तो भग्गतवोसत्ती, मरिऊणं दोग्गइ गओ सो उ । एवं बहुसावज्झं, मज्झं पुंजं च दोसाणं ॥७०७३॥
 मज्जाउ जायवाणं पि, दोसमऽद्धारुणं निसामेत्ता । मज्झपमायं सुंदर !, सुदूरमुज्झसु य सुयतत्तो ॥७०७४॥
 तस्स निरंतरधम्मो, तस्सेव य सव्वदाणफलमऽउलं । सो सव्वतित्थन्हाओ, मज्झनिवत्ती कया जेण ॥७०७५॥
 जह संधाणुप्पजंत-जंतुसंभारकारणत्तेण । मज्झं च बहुसावज्झं, तह मंसं मकूखणमहुं पि ॥७०७६॥
 अणवरयजंतुसंभूइ-भावओ सिट्ठनिंदियत्तेण । संपाइमसत्तविणा-सओ य एएसि दुट्ठत्तं ॥७०७७॥

तहा—

सारो धम्मस्स दया, सा पुण भण मंसमभक्खिणो कत्तो । ता सम्मं धम्ममई, वजेज्जा मंसमाऽऽज्जम्मं ॥७०७८॥
संतंसे अनेसु वि, अपाणिपीडाकरेसु पुरिसाणं । सुस्साज्जसु सिणिद्धेसु, महुरपयइपविचेसु ॥७०७९॥
वन्नरसंगंधफासेहि, पयइसव्विंदियाऽभिरामेसु । अरिहेसु विसिद्धाणं, विसिद्धवत्थूसु लोगम्मि ॥७०८०॥
किं गरहिण मंसेण, असिएणं हा ! धिरत्थु मंसस्स । सुविसत्थयिराज्जत्तिकिय—परपाणविणासणं जत्थ ॥७०८१॥
जेण न रुक्खाहिंतो, जायइ मंसं न पुण्णलओ वा । न य भूमीओ न गयणा, नवरं वोरउ पाणिवहा ॥७०८२॥
ता को णु निक्खिवो किर, दारुणपरिणामजीववहजायं । मंसमज्जेज्जा सज्जो, जं भुंजिय पडइ पयवीओ ॥७०८३॥
अन्नं च पयांतर—जायं ताऽवस्सज्जरभरणस्स । एगस्स वि दइढसरी—रगस्स एयस्स भरणत्थं ॥७०८४॥
जं सुद्धो कुणइ जणो, जीववहं तुच्छसुहकए तमिह । किं तस्स पयइकरिकन्न—पालिचलमऽवि थिरं जीयं ॥७०८५॥
न य चित्तणीयमेयं, जीवंगत्तेण नणु विसिद्धाणं । असणीयमेव मंसं, सेसाऽऽहारो व्व इह जेण ॥७०८६॥
भक्खाऽभक्खववत्था, सब्बा वि विसिद्धलोयसत्थकया । जीवंगसमत्ते वि य, एगं भक्खं परं न तहा ॥७०८७॥
सुपसिद्धमिणं गावीए, जह पयं पिजए न तह रुहिरं । जीवंगत्ते तुल्ले वि, एवमज्जणत्थ वि य नेयं ॥७०८८॥
गोसाणमंसपडिसेह—णं पि न कहिं पि जुजए एवं । हइइ वि असणीयं, होज्जा जीवंगतुल्लत्ता ॥७०८९॥
किंच—

जइ जीवंगत्तसमत्त-मेत्तओ किज्जए इह पविच्ची । जणणीगिहिणीसु थीभाव-ओ य ता सा भवे तुल्ला ॥७०९०॥
तो एसा लोगकया, भक्खववत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०९१॥
हिंसाप्रवर्त्तकं मांसं, अर्धमस्य च वर्द्धनं । दुःखस्योत्पादकं मांसं, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९२॥
स्वमांसं परमांसेन, यो वर्द्धयितुमिच्छति । उद्विग्नं लभते वांसं, यत्र यत्रोपजायते ॥७०९३॥
दीक्षितो ब्रह्मचारी वा, यो हि मांसं ग्रभक्षयेत् । व्यकृतं स नरकं याति, अधर्मः पापपूरुषः ॥७०९४॥
आकाशगामिनो विप्राः, पतिता मांसभक्षणात् । विप्राणां पतनं दृष्ट्वा, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९५॥
गच्छन्ति नरकं वोरं, तिर्यग्योनिं कुमानुषं । येऽत्र खादन्ति मांसानि, जन्तूनां मृत्युभीमतां ॥७०९६॥
योऽत्ति यस्य च तन्मांसं, अन्योः पश्यताऽन्तरम् । एकस्य क्षणिका तृप्ति-रन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥७०९७॥
श्रूयन्ते यानि तीर्थानि, त्रिषु लोकेषु भारत ! । तेषु प्राप्नोति स स्नानं, यो मांसं नैव भक्षयेत् ॥७०९८॥
निर्वाणं देवलोकं वा, प्रार्थयन्ति हि ये नराः । न वर्जयन्ति मांसानि, हेतुषां न विद्यते ॥७०९९॥
किं लिङ्गवेषग्रहणैः, किं शिरस्तुण्डमुण्डनैः । यदि खादन्ति मांसानि, सर्वमेव निरर्थकं ॥७१००॥
यो दद्यात् काञ्चनं मेरुं, कृत्स्नां चैत्र वसुन्धरां । अभक्षणं च मांसस्य, न च तुल्यं युधिष्ठिर ! ॥७१०१॥
नाऽकृत्वा प्राणिनां हिंसां, मांसमुत्पद्यते क्वचित् । न च प्राणिवधे स्वर्ग-स्तरमाप्त्यासं न भक्षयेत् ॥७१०२॥
शुक्रशोणितसंभूतं, यो मांसं खादते नरः । जलेन कुरुते शौचं, हसन्ते तत्र देवताः ॥७१०३॥

यथा वनगजः स्नातो, निर्मले सलिलाङ्गवे । रजसा गुण्येद् गात्रं, तद्वन्मांसस्य भक्षणं
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नाऽर्घति षोडशीं
 अनुमन्ता विशसिता, निहन्ता द्रव्यविक्रयी । संस्कर्ता चाऽन्यदाता च, खादकश्चाऽष्ट वातकाः
 अल्पायुषो दरिद्राश्च, परक्रमोपजीविनः । दुःकुलेषु प्रजायन्ते, नरा ये मांसभक्षकाः
 इच्छाऽऽव्रह्मपयारं, लोभ्यसत्थमऽवि अत्थि एत्थऽत्थे । लोउत्तरियं च पुणो, 'अमज्जमंसाऽसि' इच्चाइ
 अहवा जं चिय लोऽय-सत्थं इह हेडुओ विणिहिंढं । लोउत्तरियं तं पि हु, इहाऽवयारित्तु भणणाओ
 मिच्छादिट्ठीसुयं पि हु, किर सम्मदिट्ठिणा परिगहियं । सम्मसुयं होइ सोव-विद्धलोहं पिव सुवन्नं ॥७११०॥
 आह किर जइ बुहेहिं, जीवंगत्ता विवज्जियं मंसं । मुग्गाऽऽणो वि किं नो, जीवंगं दसिया जं नो ॥७१११॥
 भन्नइ जेसि तदंगं, न ते जिया तुल्लरूविणो जम्हा । जह पंचेदियजीवा, माणसविन्नाणपडिवद्वा ॥७११२॥
 तणुंदसल्लिज्जमाणसु, मंसपेयीसु निसियसत्थेहिं । अच्चंतदुक्खिया होति, पइखणुम्मुक्कसिक्कारा ॥७११३॥
 जीवत्तम्मि तुल्ले वि, नो तहा एगंदियत्तंग । मुग्गाऽऽणो भवंती, ता कहमेसिं मिहो समया ॥७११४॥

तहाहि—

रे ! ! मारेह लहुं, भक्खामो एयमेवमाऽर्द्धयं । अच्चंतक्कसगिं, सोत्तन्ता सुणइ फुडमेव ॥७११५॥
 उक्खयसुत्तिकूखग्गाऽऽह-वग्गकरपुरिसओ पहारं पि । भयभमिस्तरलत्तारा-उ हत्थमऽच्छीओ पेच्छति ॥७११६॥

जइ जीवंऽगत्तसमत्त-मेत्तओ किञ्जए इह पवित्ती । जणणीगिहिणीसु थीभाव-ओ य ता सा भवे तुछा ॥७०९०॥
तो एसा लोगकया, भकूखववत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थियं पढमं ॥७०९१॥
हिंसाप्रवत्तकं मांसं, अर्धमस्य च वर्द्धनं । दुःखस्योत्पादकं मांसं, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९२॥
स्वमांसं परमांसेन, यो वर्द्धयितुमिच्छति । उद्विग्नं लभते वांसं, यत्र यत्रोपजायते ॥७०९३॥
दीक्षितो ब्रह्मचारी वा, यो हि मांसं प्रभक्षयेत् । व्यकृतं स नरकं याति, अधर्मः पापपूरुषः ॥७०९४॥
आकाशगामिनो विप्राः, पतिता मांसभक्षणात् । विप्राणां पतनं दृष्ट्वा, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९५॥
गच्छन्ति नरकं घोरं, तिर्यग्योनिं कुमानुपं । येऽत्र खादन्ति मांसानि, जन्तूनां मृत्युभीमतां ॥७०९६॥
योऽत्ति यस्य च तन्मांसं, अन्योः पश्यताऽन्तरम् । एकस्य क्षणिका तृप्ति-रन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥७०९७॥
श्रूयन्ते यानि तीर्थानि, त्रिषु लोकेषु भारत ! । तेषु प्राप्नोति स स्नानं, यो मांसं नैव भक्षयेत् ॥७०९८॥
निर्वर्णं देवलोकं वा, प्रार्थयन्ति हि ये नराः । न वर्जयन्ति मांसानि, हेतुरेषां न विद्यते ॥७०९९॥
किं लिङ्गवेषग्रहणैः, किं शिरस्तुण्डमुण्डनैः । यदि खादन्ति मांसानि, सर्वमेव निरर्थकं ॥७१००॥
यो दद्यात् काञ्चनं मेरुं, कृत्स्नां चैव वसुन्धरां । अभक्षणं च मांसस्य, न च तुल्यं युधिष्ठिर ! ॥७१०१॥
नाऽकृत्वा प्राणिनां हिंसां, मांसमुत्पद्यते क्वचित् । न च प्राणित्रये स्वर्ग-स्तरमान्मांसं न भक्षयेत् ॥७१०२॥
शुक्रशोणितसंभूतं, यो मांसं खादते नरः । जलेन कुल्ले शौचं, हसन्ते तत्र देवताः ॥७१०३॥

यथा वनगजः स्नातो, निर्मले सलिलाब्धवे । रजसा गुण्डयेद् गात्रं, तद्वन्मांसस्य भक्षणं ॥७१०४॥
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नादर्धति पोडशीं ॥७१०५॥
 अनुमन्ता विशसिता, निहन्ता क्रयविक्रयी । संस्कर्ता चाऽन्यदाता च, खादकश्चाऽष्ट घातकाः ॥७१०६॥
 अल्पायुषो दरिद्राश्च, परक्रमोपजीविनः । दुःकुलेषु प्रजायन्ते, नरा ये मांसभक्षकाः ॥७१०७॥
 इजाऽऽवहृष्यां, लोभ्यसत्थमऽवि अस्थि एत्यऽथे । लोउत्तरियं च पुणो, 'अमज्जमंसाऽसि' इच्चाइ ॥७१०८॥
 अहवा जं चिय लोभ्य-सत्थं इह हेदुओ विणिहिद्वं । लोउत्तरियं तं पि हु, इहाज्वयारित्तु भणणाओ ॥७१०९॥
 मिच्छादिद्वीसुयं पि हु, किर सम्महिद्विणा परिगहियं । सम्मसुयं होइ रसोव-विद्वलोहं पिव सुवन्नं ॥७११०॥
 आह किर जइ बुहेहि, जीवंगत्ता विवज्जियं मंसं । मुग्गाऽऽणो वि किं नो, जीवंगं दसिया जं नो ॥७१११॥
 भन्नइ जेसि तदंगं, न ते जिया तुल्लरुविणो जम्हा । जह पंचेदियजीवा, माणसविन्नाणपडिवद्वा ॥७११२॥
 तणुंसखिज्जमाणालु, मंसपेसीसु निसियसत्थेहि । अच्चंतदुक्खिया होति, पइखणुमुक्खसिक्कारा ॥७११३॥
 जीवत्तम्मि तुल्ले वि, नो तहा एगइदियत्तंग । मुग्गाऽऽणो भवंती, ता कहमेसिं मिहो समया ॥७११४॥

तथाहि—

रे ! ! मारेह लहुं, भक्खामो एयमेवमाऽईयं । अच्चंतक्कसगिरं, सोत्तत्ता सुणइ फुडमेव ॥७११५॥
 उक्खयसुत्तिक्खवग्गाऽऽइ-वग्गकरपुरिसओ पहारं पि । भयभमित्तरलत्तारा-उ हत्थमऽच्छीओ पेच्छंति ॥७११६॥

चित्तं च वेयइ भयं, जायभओ पुण पकंपिसरीरो । कण्हेइ इय वराओ, अहह ! ममोवड्डियं मरणं ॥७११७॥
 एवं च जियत्तम्मि, तुल्ले वि पणिंदियो जहा तिकूखं । दुकूखं अणुहवइ फुडं, न तथा मुग्गाऽऽएणिंदी ॥७११८॥
 किंच—

मणवइकायतिगेण वि, साऽवेक्खेणं परोप्पसमऽवरसं । अच्चंतं^१ वत्तं चिय, दुकूखं अणुहवइ पंचिदी ॥७११९॥
 मुग्गाऽऽइणो य एणिंदिया उ, संपज्जमाणमऽवि दुकूखं । काएणं चिय तं पि हु, अब्वत्तं किंचि वेयंति ॥७१२०॥
 अन्नं च मरणभीओ, दट्ठूणमुवड्डियं कहवि वहगं । नियजीयरक्खणकए, इओ तओ जह जह वराओ ॥७१२१॥
 चलवलइ तसइ नासइ, लुक्कइ अवलोक्कई य पंचेंदी । तह तह वहगो वि दहं, जायाऽऽवेसो पिसियगिद्धो ॥७१२२॥
 तच्चिस्सासाणवंचण—संगिण्हणमारणाऽऽइओवाए । जह चिंतइ एणिंदिय—हणम्मि नो तथा नियमा ॥७१२३॥
 ता जत्थ जत्थ बहुदुकूख—संभवो घायणिज्जविसयम्मि । घायगविसयम्मि य जत्थ, जत्थ दुट्ठाऽभिसंघित्तं ॥७१२४॥
 तत्थेव य बहुदोसो, तं पुण संभवति तसजिएसु फुडं । तेणं तदंजामेव हि, मंसं तं चेव य निसिद्धं ॥७१२५॥
 तच्चिक्खरीयत्तणओ, जीववहुत्ते वि मुग्गमाऽऽइया । नो मंसं न य दुट्ठा, लोगम्मि वि तह पसिद्धीउ ॥७१२६॥
 न य जीवंजत्तादेव, केवलमेयमऽभक्खणीयमिमं । किं तु तदुब्भववहुअन्न—जीवभावा जओ भणियं ॥७१२७॥
 “आमासु य पक्कासु य, विपच्चमाणासु मंसपेसीसु । आयंतियमुववाओ, भणिओ य निओयजीवाणं” ॥७१२८॥

अन्ने उ पंचमुग्गाण, भक्खणे भक्खणं पणि'दिस्स । जंपंति मूढमङ्गो, तण्ण जओ मोहवयणं तं ॥७१२९॥
 अवरोप्परसाऽवेक्खत्त-संगया तंतवो जह पडत्तं । पावे'ति न उण निरवेक्ख-याए मिलिया सुवहवो वि ॥७१३०॥
 इय साऽवेक्खवाण मिहो, समवायो इंदियाण एगत्थ । पावइ पणि'दियत्तं, सगोयरगगहणपवणाणं ॥७१३१॥
 विन्नाणपयरिसो वि ह, सुहदुहसंवेयगो तहि' चेव । पडिभिन्नइंदिएसुं, मुग्गाऽइसु बहुसु वि न सो उ ॥७१३२॥
 इय अच्चं तमऽवत्तं, फासि'दियनाणमेक्कमाऽसज्ज । मुग्गाऽइसु बहुएसु वि, पणि'दियत्तं अजुत्तं ति ॥७१३३॥
 लोइयसत्थे मंसं, भणियकमा वारिउ' पडुन्नायं । आवइसद्दाऽईसुं, तत्थेव य जेण भणियमिणं ॥७१३४॥
 प्रोक्षितं भक्षयेन्मांसं, ब्राह्मणानां च काम्यया । यथाविधिनियुक्तस्तु, प्राणानामेव वाऽत्यये ॥७१३५॥
 यथाविधिनियुक्तस्तु, यो मांसं नात्ति वै द्विजः । स प्रेत्य पशुतां याति, संभवानेकविंशतिम् ॥७१३६॥
 एवमडुन्नायस्स वि, इमस्स परिवज्जणं चिय पहाणं । जम्हा तस्सत्थेसु वि, पुणो वि एवं समक्खायं ॥७१३७॥
 आपद्यपि च श्राद्धे च, यो मांसं नाऽत्ति वै द्विजः । सदायादः सगोत्रोऽसौ, सूर्यलोके महीयते ॥७१३८॥
 ता लोइयलोउत्तर-सत्थनिरत्थं अउ च्चिय अवत्थुं । परिवज्जणिजमेव हि, मंसं दूरेण धीरेहि' ॥७१३९॥
 सव्वजणाउ अवन्ना, भवंतरे दारुणं दरिदं । जाइकुलाणमऽल्लभो, सुनीयकम्मोवजीविच्चं ॥७१४०॥
 देहे असत्तिमत्तं, भयाऽऽउत्तं सुदीहरोगित्तं । सव्वत्थाऽणिट्ठत्तं, जायइ मंसाऽस्सिणो नियमा ॥७१४१॥
 विक्किणगो धणलोभा, उवभोगविहाणओ य भक्खागो । बंधणवहेहि' हंता, तिण्ह वि मंसाउ वहगत्त ॥७१४२॥

जो किर मंसं नाऽसइ, नासइ सो अप्पणो अजसवायं । जो पुण तयमाऽऽसेवइ, सेवइ सो नीयठाणाणि ॥७१४३॥
 एवं अच्चंतदुरंत-दुक्खनरएक्ककारणं मंसं । अपविच्चमऽणुचियं सब्व-हा वि हेयं ति नाऽऽदेयं ॥७१४४॥
 जं दुट्ठं ववहारे, लोए सत्थे य दूसियं जं च । तं मंसमऽभक्खं चिय, चक्खुहि वि नो निरिक्खेज्जा ॥७१४५॥
 करगहियमंसपेसी, चंडालाऽऽई वि कहवि मग्गम्मि । पुरओ आगच्छंतं, लज्जइ दट्ठुं विसिड्डजणं ॥७१४६॥
 गोहेममहीदाणाणि, तेण दिन्नाणि लक्खसंखाणि । जो बहुदोससमुस्सय-मऽसेज्ज मंसं न मणसा वि ॥७१४७॥
 तथा—

जह परमंसं तह जइ, समंसमेवाऽऽयरेज्ज तवभोई । ता न तथा दोसं पि हु, परपीडाऽभावओ मन्ने ॥७१४८॥
 संभवइ न उण एयं, अट्टारसकणयकोडिओ इहरा । मंसजवतिगकए कह, मिलिया सुव्वंति अभयस्स ॥७१४९॥
 तथाहि—

रायग्गिहम्मि नयरे, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । अभयकुमारप्पमुह-प्पहाणमंतीहिं सहियस्स ॥७१५०॥
 सेणियरन्नो पुरओ, विविहकहासुं पयइमाणीसुं । पत्थाववसा भणियं, एक्केण पहाणपुरिसेणं ॥७१५१॥
 देव ! महग्घमऽसुलहं, धणधन्नाऽऽइ इह तुम्ह नयरम्मि । नवरमऽमहग्घमेक्कं, मंसं सुलभं च सब्वत्थ ॥७१५२॥
 इय तव्वयणं सामंत-मंतिजुत्तेण राइणा सम्मं । पडिवन्नं केवलमऽमल-बुद्धिणा भणियमऽभएण ॥७१५३॥
 ताय ! किमेवं-मुज्झह, मंसाओ वि हु महग्घमिह नत्थि । जह तह सुलहाई कंस-दूसपमुहाणि वत्थूणि ॥७१५४॥

मंतीहिं जंपियं थेव-मुछ्छाणे वि भूरिलाभाओ । कहमऽच्चं तमहग्घत्त-मेवमुछ्छावसि मंसस्स ॥७१५५॥
पच्चकूखं चिय सेसाणि, पेच्छ वत्थूणि पउरदव्वेण । लब्भंति एव भणिए, मोणं काउं ठिओ अभओ ॥७१५६॥
नवरम्मिमेव वयणं, पइड्डिउं तेण सेणियनरेंदो । वुत्तो पंच दिणाइं, ताय ! महं देहि रज्जं ति ॥७१५७॥
वाहरिउं सयलज्जणं, अभओ रज्जे पइड्डिओ रण्णा । बाह्ह सिरं ति सयमऽवि, वुत्थो अंतेउरस्संज्जो ॥७१५८॥
अभएण वि उस्सुंको, अकरो लो गो कओ समत्थो वि । दोसाविआ अमारी, नियरज्जे वड्डमाणम्मि ॥७१५९॥
पत्ते य पंचमदिणे, रयणीए विहियवेसपरियत्तो । सामंतमंतिगेहेसु, सो गतो सोगविहुरो व्व ॥७१६०॥
वुत्तो सामंताऽईहिं, नाह ! किं एवमाऽज्जमणकज्जं । भणियमऽभएण राया, अहविहुरो सीसवियणाए ॥७१६१॥
विज्जेहि य कालेज्जय-मोसहमाऽइड्डुमुत्तमनराण । नियगस्स तस्स तुब्भे, ता सिग्घं जवतिगं देह ॥७१६२॥
खुदो एसो त्ति विचिंतिज्जण, तेहिं पि अप्परकूखट्ठा । रयणीए दिन्नाओ, अट्टारस्स कणयकोडीओ ॥७१६३॥
जाए पभायसमए, पुन्नो अवहि त्ति रज्जमुवणीयं । अभएणं निययिउणो, अह सो तं कणयगुरुरासिं ॥७१६४॥
ददट्ठण आउलमणो, विचिंतए निद्धणो धुवमऽणेण । लोगो कओ कहऽन्नह, एत्तियमेत्तत्थसंपत्ती ॥७१६५॥
अह नयरवासिलोय-प्पवायमुवलंभिउं नरिंदेण । गूढनरा तियचच्चर-चउप्पहाऽईसु आइट्ठा ॥७१६६॥
आचंदस्सरियं रज्ज-लच्छिमऽणुहवउ निगयपयावो । सुचिरं अभयकुमारो, मणहारी अमयमुत्ति व्व ॥७१६७॥
इय पडोहं चिय जण-मुहाउ सोउं पुग्गि जसवायं । गूढनरा नरवड्डणो, जहाड्डियं सव्वमऽकहिंसु ॥७१६८॥

जो किर मंस नाऽसइ, नासइ सो अपणो अजसवायं । जो पुण तयमाऽऽसेवइ, सेवइ सो नीयठाणाणि ॥७१४३॥
 एवं अच्च'तदुरंत-दुकूलनरएक्ककरणं मंसं । अपविच्चमऽणुचियं सब्व-हा वि हेयं ति नाऽऽदेयं ॥७१४४॥
 जं दुडं ववहारे, लोए सत्थे य दूसियं जं च । तं मंसमऽभकूखं चिय, चकूखहि वि नो निरिक्खेजा ॥७१४५॥
 करगहियमंसपेसी, चंडालाऽई वि कहवि मग्गम्मि । पुरओ आगच्छंतं, लज्जइ दट्ठं विसिद्धजणं ॥७१४६॥
 गोहेममहीदाणाणि, तेण दिन्नाणि लकूखसंखाणि । जो बहुदोससमुस्सय-मऽसेज्ज मंसं न मणसा वि ॥७१४७॥

तथा—

जह परमंसं तह जइ, समंसमेवाऽऽयरेज्ज तब्भोई । ता न तहा दोसं पि हु, परपीडाऽभावओ मन्ने ॥७१४८॥
 संभवइ न उण एयं, अट्टारसकणयकोडिओ इहरा । मंसजवतिगए कह, मिलिया सुब्बंति अभयस्स ॥७१४९॥

तथाहि—

रायग्गिहम्मि नयरे, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । अभयकुमारप्पमुह-पहाणमंतीहि सहियस्स ॥७१५०॥
सेणियरनो पुरओ, चिविहकहासुं पयइमाणीसुं । पत्थाववसा भणियं, एक्केण पहाणपुरिसेणं ॥७१५१॥
 देव ! महग्घमऽसुलहं, धणधन्नाऽइ इह तुम्ह नयरम्मि । नवरमऽमहग्घमेकं, मंसं सुलभं च सब्वत्थ ॥७१५२॥
 इय तव्वयणं सामंत-मंतिजुत्तेण राइणा सम्मं । पडिवन्नं केवलमऽमल-बुद्धिणा भणियमऽभएण ॥७१५३॥
 ताय ! किमेवं-सुज्जह, मंसाओ वि हु महग्घमिह नत्थि । जह तह सुलहाइं कंस-दूसपमुहाणि वत्थूणि ॥७१५४॥

मंतीहि' जंषियं श्वेव-मुल्लदाणे वि भूरिलाभाओ । कदमऽच्च तमहग्घत्त-मेवमुल्लवसि मंसस्स ॥७१५५॥
पच्चकूलं चिय सेसाणि, पेच्छ वत्थूणि पउदब्बेण । लब्भंति एव भणिए, मोणं काउं ठिओ अमओ ॥७१५६॥
नवरम्मिममेव वयणं, पइड्डिउं तेण सेणियनरेंदो । बुत्तो पंच दिणाइं, ताय ! मंहं देहि रज्जं ति ॥७१५७॥
वाहरिउं सयलज्जणं, अभओ रज्जे पइड्डिओ रण्णा । बाहइ सिरं ति सयमऽवि, बुत्थो अंतउरस्संज्जो ॥७१५८॥
अभएण वि उस्सुंको, अकरो लो गो कओ समत्थो वि । वोसाविया अमारी, नियरज्जे वट्टमाणम्मि ॥७१५९॥
पत्ते य पंचमदिणे, रयणीए विहियेवसपरियत्तो । सामंतमंतिगेहेसु, सो गतो सोगविहुरो व्व ॥७१६०॥
बुत्तो सामंताऽईहिं, नाह ! किं एवमाऽऽगमणकज्जं । भणियमऽभएण राया. अइविहुरो सीसवियणाए ॥७१६१॥
विज्जेहि य कालेज्जय-मोसहमाऽऽइड्डमुत्तमनराण । नियगस्स तस्स तुब्भे, ता सिग्घं जवतिगं देह ॥७१६२॥
खुदो एसो चि विचिंतिऊण, तेहिं पि अप्परकूखट्ठा । रयणीए दिन्नाओ, अट्टारस्स कणयक्रोडीओ ॥७१६३॥
जाए पभायसमए, पुन्नो अवहि चि रज्जमुवणीयं । अभएणं नियपिउणो, अह सो तं कणयगुल्लासिं ॥७१६४॥
दट्ठूण आउलमणो, विचिंताए निद्धणो धुवमऽणेण । लोगो कओ कहज्जह, एत्तियमेत्तऽत्थसंपत्ती ॥७१६५॥
अह नयरवासिलोय-प्पवायमुवलंभिउं नरिंदेण । गूढनरा तियचच्चर-चउप्पहाऽईसु आइट्ठा ॥७१६६॥
आचंदस्सरियं रज्ज-लच्छिमऽणुहवउ निगयपयावो । सुचिरं अभयड्डुमारो, मणहारी अमयमुत्ति व्व ॥७१६७॥
इय पइगेहं चिय जण-मुहाउ सोउं पुरम्मि जसवायं । गूढनरा नरवण्णो, जहड्डियं सव्वमऽकहिंसु ॥७१६८॥

ताहे विम्हइयमणेण, राइणा पुच्छिओऽभयकुमारो । कत्तो एत्थिमेत्ता, धणरिद्धी पुत्त ! पत्त त्ति ॥७१६९॥
 तेणाऽवि मंसजवतिग-मग्गणपमुहो उ सव्ववुत्तं । सिद्धो जहट्ठिओ सेणि-यस्स विम्हइयहिययस्स ॥७१७०॥
 अचं तमहघत्तं, सुदुल्लहत्तं च तयऽणु मंसस्स । रत्ता निव्वभिचारं, पडिवन्नं सेसएहिं त्ति (पि) ॥७१७१॥
 इय सोऊणं सम्मं, मंसस्साऽऽसेवणं पुरा वि कयं । आराहणाकयमणो, मुणिवर ! मा संभरेज्ज तुमं ॥७१७२॥
 एवं पसंगपाविय-मंसाऽऽइसरूवकहणसंवद्धं । भणिऊण मज्जदारं, विसयदारं पवक्खामि ॥७१७३॥
 पुव्वं अणंतरं चिय, जे दोसा मज्जगोयरा भणिया । पाणं विसएसु वि, ते चेव भवंति सविसेसा ॥७१७४॥
 जम्हा उ विसेसेणं, सीयंति इमेसु कयमणा मणुया । एण कारणेण, विसयत्ति निरुत्तमेएसिं ॥७१७५॥
 एए उ महासल्लं, इमे महासत्तुणो परे लोए । एए उ महावाही, एए उ परमदारिइं ॥७१७६॥
 सल्लं हिययनिहित्तं, न सुहेल्लिं देइ देहिणो उ जहा । अंतो विचिंतिया तह, विसया वि दुहाऽऽवहा चेव ॥७१७७॥
 जह नाम महासत्तू, दावेइ कयत्थणाओ विविहाओ । एमेव य विसया वि हु, अहवा एए परभवे वि ॥७१७८॥
 जह नाम महावाही विहुरत्तं कुणइ इहभवम्मि तहा । विसया वि नवरमेए, भवंतरेसु वि अणंतगुणं ॥७१७९॥
 ठाणं पराभवाणं, सव्वाण जहेह परमदारिइं । विसया वि किर तह चिय, पराभवाणं परं ठाणं ॥७१८०॥
 पत्ताइं पावे'ति, पाविस्संति य बहूणि बहवो वि । परिभवपयाइं पुरिसा, ते जे विसयाऽऽमिसपसत्ता ॥७१८१॥
 मन्नइ तणं पिय जगं, संदेहपए वि पविसइ विसइ । मरणस्स वि देइ उरं, अपत्थणिज्जं पि पत्थेइ ॥७१८२॥

लंघंति समुद्रं भीषणं पि, साहेति धोरवेयालं । किं बहुणा विसयकए, पविसंति जमाऽऽणणे वि नरा ॥७१८३॥
गरुयं पि हु परिवज्जिय, कज्जं विसयाऽऽउरो मुहुत्तेण । तं कुणइ जेण हासो, जावजीवं जए होइ ॥७१८४॥
ववसइ पिउणो वि वंहं, बंधुं सत्तुं व मन्वइ मूढो । होइ अणिवद्धकजो, विसयगहपरिगओ पुरिसो ॥७१८५॥
विसया अणत्थपंथो, विसया माहण्लुपगा पावा । विसया लहुत्तपयवी, अकंडविडुरकरा विसया ॥७१८६॥
विसया अवमाणपयं, विसया मालिन्नकारणमऽवञ्जं । विसया दुहेकहेऊ, इहपरभववाहगा विसया ॥७१८७॥
खलइ मणो गलइ मई, परिहायइ पोरिसं पि पुरिसस्स । विसयाऽऽसत्तस्स गुरू-वइडुमिडुं पि वीसरइ ॥७१८८॥
सा जाई तं च कुलं, सा किन्ती सुवणभूसणपयंडा । जइ ता विसयपसत्ती, ता फुसिया वामपाएणं ॥७१८९॥
जिणवयणदकूखचकूखू वि, पेकूखए पेकूखणिज्जभावे ता । जावऽज्जवि विसयपसत्ति-लकूखणा नीलिमा न भवे ॥७१९०॥
धम्माम्भिप्पायपई-वओ मणोमंदिरम्मि ता फुरइ । जावऽज्जवि विसयपसत्ति-लकूखणा नेइ वाओली ॥७१९१॥
सव्वन्नुवयणपोओ, ता भवजलहीउ तारणसमत्थो । विसयप्पसंगपवणो, जावऽज्जवि नाऽवकूलेइ ॥७१९२॥
विमलं विवेयरयणं, तावऽज्जवि दिप्पए पयासइ वा । विसयप्पसंगपंसू, जावऽज्जवि नाऽवगुंडेइ ॥७१९३॥
विमलं पि जीवसंखे, पइडिंयं सहइ ताव सीलजलं । विसयाऽभिनिविसेसाऽसुइ-संगा कलुसिज्जइ न जाव ॥७१९४॥
धम्मं काउमऽसत्ता, विसयपसत्ता निहीणतमसत्ता । अत्ताणं अत्ताणं, न मुणंति हियं च न कुणंति ॥७१९५॥

विसया विऊण १ विसया, दूरजगन्नियजिणाऽज्जमंजुकुसया । तणुरुहिरहरणमसया, भवंति दावियअणिहुसया ॥७१९६॥
 सुचिरं पि तवो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पटियं । जइ ता विसएसु मई, ता तं ही ! निष्फलं सव्वं ॥७१९७॥
 सन्नामणिमहग्घं, फुरंतचारित्तरयणचिंचइयं । ओ ! विसयचंडचरडा, लुंठंति जीवभंडारं ॥७१९८॥
 सा तुंगिमा स तेओ, तं विन्नाणं गुणा वि ते चेव । सव्वं खणेण नइ, धिरत्थु विसयाऽऽभिलासस्स ॥७१९९॥
 हद्धी ! अलद्धपुव्वं, जिणवयणरसायणं पि घोइउं । विसयमहाहालाहल-हल्लोहल्लिएहिं उग्गलियं ॥७२००॥
 सुहचरिए २ अप्पाणं, पावा पावाऽऽसवेसु सप्पाणं । अप्पाणं अप्पाणं, विसयाण कए कयत्थित्ति ॥७२०१॥
 चिद्धइ दिट्ठिविसगोयरम्मि, वगइ य तिकूखवग्गज्जे । असिपंजरम्मि कीलइ, सोयइ सत्तीए अग्गम्मि ॥७२०२॥
 वंयइ पडम्मि अग्गिं, मूढो नियमत्थएण हणइ गिरिं । आलिं गइ सुहुयहुया-सणं च विसमऽसइ जीयऽत्थी ॥७२०३॥
 छुहिंयं सीहं कुवियं च, पन्नगं सुवहुमन्डियं च महुं । आहणइ सो अणज्जो, जो विसएसुं कुणइ गिद्धिं ॥७२०४॥
 अहवा विसं सुहे चिय, खंधे चिय सुनिसिओ असी तस्स । गत्ता सुहपुरओ चिय, उच्छंणे चिय कसिणसप्पो ॥७२०५॥
 पासड्डिओ चिय जसो, हियए चिय तस्स जलइ पलयऽग्गी । मूलनिलीणो य कली, विसएसुं जस्स किर गिद्धी ॥७२०६॥
 अहवा नियवत्थं जल-गंठीवद्धं खु धइ सो मरणं । सोयइ य निस्सहंजो, चलंतकुहुयलपासाए ॥७२०७॥
 उवविसइ स सल्लाए, पविसइ य जलंतजउहरस्संजतो । कुंतजग्गम्मि य नच्चइ, करेइ विसएसुं जो गिद्धिं ॥७२०८॥

अहवा दिट्ठिविसाऽऽई, हो'ति विणासाय तब्भवे चेव । एए पुण हयविसया, अणंतभवदारुणविवागा ॥७२०९॥
 अहवा ते सव्वे संत-तंतदेवाऽऽथंभिया संता । न भवंति तब्भवे वि हु, भयाय विसया उण दुरंता ॥७२१०॥
 विसए सेवि'ति जडा, अरईदुक्खस्स पसमणनिमित्तं । तं पुण तेहिं दढयरं, उच्छलइ घएण जलणो व्व ॥७२११॥
 स्ररा वि विसयगिद्धा, मुहजोया हो'ति महिलियाणंपि । जे पुण ताण विरत्ता, ते देवाणं पि पणतिपयं ॥७२१२॥
 मोहमहागहगहितो, सहितो अरईए धम्मरहरिओ । विसयवसो वावारइ, मणवइकाए अविसेए वि ॥७२१३॥
 विसयरणाऽवणिविणिवेसिया य, दुव्वारकरणकरडिवडा । मणवइतणूहिं विलसइ, पेक्खियपडिवक्खरूवाऽऽई ॥७२१४॥
 अणं च विसयवासंग-वज्जिणाऽवि नियबुद्धीए । पुरिसेण धरंतेणं, तहाविहं निम्मलविवेयं ॥७२१५॥
 सब्भावो वीसंभो, नेहो रइवइयो य जुवइजणे । कीरंतो अचिरेणं, तवसीलवयाइं फेडेज्जा ॥७२१६॥
 जह जह कीरइ संगो, तह तह पसरो खणे खणे होइ । थेवो वि होइ बहुओ, न य लहइ धिइं निरुंसंतो ॥७२१७॥
 एवं च सो अणजो, ववगयलजो समीहियअकजो । तं चेव कुणइ सजो, मुक्कंजीकयसुकयकजो ॥७२१८॥
 भीओ भीयाएसं, समंतओ विहियनिहुयरइकिरिओ । अहह ! तहाऽवि स विसई, जइ होज सुही दुही को णु ? ॥७२१९॥

किंच—

दुलहं चरित्तरणं, खंडिउमेक्सि कहि'चिं विसयवसो । पावइ दुगुंछियत्तं, जावज्जीवं पि सयलजणे ॥७२२०॥
 आवायमेत्तमुहया वि, किं'पि बहुभाविविभवनिमित्ता । विसया सण्णुरिसाणं, सेविजंता वि दुहजण्या ॥७२२१॥

हा ! धी ! विलीणबीभच्छ-कुच्छणिज्जम्भि रमह अंगम्भि । किमियो व्व एस जीवो, दुहं पि सोकूखं ति मन्नंतो ॥७२२२॥
 ता ताण कए दुहसय-निवंधणं भयइ बहुविहं जीवो । आरंभमहपरिग्गह-मओ उ वंधं पि पावाणं ॥७२२३॥
 ता नरयवेयणाओ, तिरियगतीओ य पाउणइ बहुसो । इय जरियजंतुणो मज्झि-याऽऽइपाणोवमा विसया ॥७२२४॥
 जइ होल्ल गुणो विसयाण, कोई ता न हु जिणिंदचक्किवला । दूरुज्झियविसयसुहा, धम्माऽऽरमे तह रंता ॥७२२५॥
 ता भो देवाणुपिया !, पयओ परिभाविज्ज तुममेवं । चयसु ँमियं विसयसुहं, अपरिमियं भयसु पसमसुहं ॥७२२६॥
 जेणमऽकिलेससाहण-मऽलज्जणीयं विवागसुंदरयं । पसमसुहमिमाहिंतो-ऽणंताणंतेहिं संगुणियं ॥७२२७॥
 ता सुकयत्था एत्थेव, गाढपडिबद्धमाणसा धीरा । धन्ना ते चिय परमत्थ-साहगा साहुणो निच्चं ॥७२२८॥
 अणवरय-मरण-रणरणय-भीसणं पेच्छिज्ज संसारं । चंचं विसं व विसमं, विसयसुहं जेहिं दूरेण ॥७२२९॥
 विसयाऽऽसांसदाणिय-चित्ता य अपत्तविसयसोक्खा वि । हिंढंति कंढरीउ व्व, नियमओ धोरसंसारे ॥७२३०॥
 तद्वाहि—

पुंडरीगिणीपुरीए, पयंडसुयदंडखंडियविपकूखो । आसी पुंडरीयनिवो, जिणिंदधम्मैक्कपडिबद्धो ॥७२३१॥
 सो य महप्पा तडिंदंड-भंगुरं जाणिज्ज रज्जसिरिं । खरपवणाऽऽहयदीवय-सिंहं व जीयं पि परिलोलं ॥७२३२॥
 किं पागफलं व विराम-दिन्नदुकूलं च विसयसोक्खं पि । लक्खित्ता सविसेसं, सुगुरुसमीचाउ पडिबुद्धो ॥७२३३॥

पव्वज्जं काउमणो, कणिट्ठनियभायरं दहप्पणयं । कंडरीयनामधेयं, वाहरिउं भणिउमाऽऽढत्तो ॥७२३४॥
 हे भाय ! रज्जलच्छिं, उवभुंजसु संपयं तुमं एत्थ । भववासाउ विरत्तो, अहमिन्निं पव्वइस्सामि ॥७२३५॥
 कंडरीएणं भणियं, दुग्गइमूलं ति जइ तुमं रज्जं । मोत्तणं पव्वज्जं, वंछसि वेत्तुं महाभाग ! ॥७२३६॥
 ता किं मज्झ वि रज्जेण, सव्वहा हं गुरुस्स पामूले । इन्निं चिय निस्संगो, जिणिं ददिक्खं गहिस्सामि ॥७२३७॥
 अह नरवइणा सुवहु-प्पयारहेज्जहिं वारियो वि दढं । अच्चं ततरलयाए, सूरिसमीवे स निक्खवंतो ॥७२३८॥
 गुरुकुलवासोवगओ य, विहरमाणो पुराऽऽग्गराऽईसु । अणुचियआहारवसा, संजायसरीरेलन्नो ॥७२३९॥
 चिरकालाओ पुंडरि-णिणीए नयरीए आगओ संतो । उवयरिओ वेज्जोसह-विहीए पुंडरियनरवइणा ॥७२४०॥
 जाओ पगुणसरीरो, रसगिद्धीए तहाजवि अन्नत्थ । विहरिउमऽणुच्छहंतो, रत्ना उच्छाहिओ एवं ॥७२४१॥
 धन्नो तुमं म्हायस !, निस्संगो जो न दव्वमाऽईसु । थवं पि हु पडिबंथं, करेसि तवसुसियदेहो वि ॥७२४२॥
 तुममेव अम्ह कुलनह-यलम्मि संपुन्नपुन्निमाचंदो । सच्चरियपहापसरेण, जस्स धवल्लिजए भुवणं ॥७२४३॥
 अप्पडिचद्वविहारो, तुमए चियऽणुद्धिओ महाभाग ! । जो मज्झऽणुविचीए वि, ठासि नो एत्थ ठाणम्मि ॥७२४४॥
 इय उच्छाहगवयणेहिं, राइणा तह कहं पि पन्नविओ । जह सीयविहारी वि हु, कंडरिओ विहरिओ वहिया ॥७२४५॥
 संजमपडिभग्गमणो, भूसयणाऽसारभोयणाऽईहिं । सीलमहाभरपडिवहण-भंगुरो चत्तमजाओ ॥७२४६॥
 विसयाजभिसंगगरुओ, गुरुकुलवासाउ सो विनिक्खमिउं । रज्जोवभुंजणट्ठा, समागओ पुण सनयरीए ॥७२४७॥

तत्तो निवउज्जाणे, तरुसालोलइयधम्मउवगरणो । हरियाऽऽउलधरणियलम्मि, संनिसन्नो य निह्ज्जो ॥७२४८॥
 तं च तहट्ठियमाऽऽयन्निज्जण, राया समागओ नमिउं । संजमथिरकरणट्ठा, एवं भणिउं समारद्धो ॥७२४९॥
 तुममेको चिय धन्नो, कयपुन्नो लद्धजीवियफलो य । पालेसि निरइयारं, जो पव्वज्जं जिणुहिट्ठं ॥७२५०॥
 दोग्गइनिबंधणेणं, रज्जेणं निविडबंधणेणं व । बद्धो हं पुण न लभामि, धम्मकज्जं किमऽवि काउं ॥७२५१॥
 एवं बुत्तो वि हु रुक्ख-चक्रुखुक्खेवो न जाव सो किंपि । जंपेइ ताव रत्ता, वेरगं उव्वहंतेणं ॥७२५२॥
 पुणरवि भणिओ हे मूढ !, पुव्वकाले वि वारिओ बाढं । पव्वजापडिवत्तिं, तुमं कुणंतो मए तइया ॥७२५३॥
 दिंतो य रज्जमिन्हं च, तस्स दाणे वि किं सुहं तुज्झ । उज्झयनिययपइण्णस्स, तिणलवाओ वि लहुयस्स ॥७२५४॥
 एवं भणिज्जण नराऽहिवेण, रज्जं पणामियं तस्स । काज्जण संयं लोयं, गहिओ सब्बो वि तव्वेसो ॥७२५५॥
 तो समयमऽवि पडिवज्जिय, पव्वज्जं अइगओ गुरुसमीवे । तत्थ पुण गहियदिक्खो, छट्ठकूखमणस्स पारणए ॥७२५६॥
 अणुचियआहारवसा, बाढं संजायपोट्ठुल्लो य । मरिज्जणं उव्वन्नो, देवो सव्वट्ठसिद्धिम्मि ॥७२५७॥
 इयरो य मंतिसामंत-दंडनाहाऽऽइसयल्लोगेण । हीलिज्जंतो पव्वज्ज-चायकारि चि पावो चि ॥७२५८॥
 अचं तविसयगिद्धीए, पउरसपाणभोयणाऽऽसत्तो । रुद्धज्जाणोवगओ, विह्वइयादोसनिहयाऽऽज्ज ॥७२५९॥
 मरिज्जणं नेरइओ, उप्पन्नो सत्तमाए पुढवीए । एवमऽपावियविसया, विसइणो दुग्गइसुवेन्ति ॥७२६०॥
 ता सुंदर ! दरिसियदोस-दूसिए निरसिज्जण हयविसए । आराहणाकयमणो, मणोऽणवज्जं चिय धरेज्जा ॥७२६१॥

एवं विसयद्वारं, निदंसियं संपयं च लेसेणं । तइयं कसायदारं, कमपत्तं चिय परूवेमि ॥७२६२॥
 जइ वि कसाया हेडा, उवइडा भूरिभणिइनिवहेण । दुज्जेय चि तहावि हु, पुणो वि भणंति लेसेण ॥७२६३॥
 एए दुइकसाया, विडंगणाकारिणो जह पिसाया । पच्छा विहियविसाया, असुहविहाणेक्कववसाया ॥७२६४॥
 जणियदुरऽज्जवसाया, अणिट्टदाणेण दावियपसाया । संरुद्धसिद्धिसाया, परलोणे विहियविरसाऽया ॥७२६५॥
 आणेति परं वसणं, गालेति य संपयं सुविउलं पि । कजं च हारवेति, सेविज्जन्ता इह कसाया ॥७२६६॥
 धम्मरस सुयस्स जसस्स, अहवा सव्वस्स गुणकलावस्स । अब्बो ! कसायकरणा, पुरिसेण जलंजली दिण्णो ॥७२६७॥
 सव्वजणगरहियत्तं, कसायकरणेण एत्थ लोगम्मि । परलोए संसारो, जायइ जरमरणदुत्तारो ॥७२६८॥
 अह पुनपावखेलय—चउगइसंसारवाहियालीए । गिरिउ व्व भमइ जीवो, कसायचोयाण हम्मत्तो ॥७२६९॥
 सव्वाज्वत्थासुं पि हि अ—णिट्ठियाऽणिट्ठकारिणो चेव । जीवाण हयकसाया, पुव्वसुणीहि वि जओ भणियं ॥७२७०॥
 कडुयकसायतरूणं, पुक्कं च फलं च दो वि विरसाइं । पुप्फेण शाइ कुविओ, फलेण पावं समायरइ ॥७२७१॥
 जं किर मणुयाण सुहं, जं च सुहं सव्वसुवराणं पि । तत्तोऽणंतगुणं तं, कसायजइणो जिणा वेति ॥७२७२॥
 पीडाकरं पि लोए, खलाउ अक्कोसहणमाऽड्ढयं । चंदणरसं व मणइ, सुतवस्सिजणो अओ चेव ॥७२७३॥
 अक्कोसहणमारण—धम्मवंधसाण बालसुलभाणं । लाभं मन्नइ धीरो, जहुत्तराणं अभावम्मि ॥७२७४॥
 अहह ! बलिया कसाया, विजिया विजिया समुच्छलंति पुणो । तत्त्वियकयमणाण वि, सुणीण समए वि जं भणियं ॥७२७५॥

ततो निवउज्जाणे, तरुसालोलइयधम्मउवगरणो । हरियाऽऽलधरणिगियलम्मि, संनिसन्नो य निह्जो
 तं च तहट्टियमाऽऽयन्निज्जण, राया समागओ नमिउं । संजमथिरकरणट्ठा, एवं भणिउं समारद्धो
 तुममेकओ चिय धन्नो, कयपुन्नो लद्धजीवियफलो य । पालेसि निरइयारं, जो पव्वज्जं जिणुद्धिं
 दोग्गइनिबंधणेणं, रज्जेणं निविडबंधणेणं व । बद्धो हं पुण न लभामि, धम्मकज्जं किमऽवि काउं
 एवं बुत्तो वि हु रुक्ख-चक्रुसुक्खेवो न जाव सो किंपि । जंपेइ ताव रत्ता, वेरणं उव्वहंतेणं
 पुणरवि भणिओ हे मूढ !, पुव्वकाले वि वारिओ बाढं । पव्वज्जापडिवत्तिं, तुमं कुणंतो मए तइया
 दिंतो य रज्जमिन्दिं च, तस्स दाणे वि किं सुहं तुज्ज । उब्बियनिययपइणस्स, तिणलवाओ वि लहुयस्स
 एवं भणिज्जण नराऽहिवेण, रज्जं पणामियं तस्स । काज्जण संयं लोयं, गहिओ सब्बो वि तव्वेसो
 तो समयमऽवि पडिवज्जिय, पव्वज्जं अइगओ गुरुसमीवे । तत्थ पुण गहियदिक्खो, छट्ठकूखमणस्स पारणए
 अणुचियआहारवसा, बाढं संजायपोट्टुल्लो य । मरिज्जणं उववन्नो, देवो सब्बट्टुसिद्धिम्मि
 इयरो य मंतिसामंत-दंडनाहाऽऽइसयललेगेण । हीलिज्जंतो पव्वज्ज-चायकारि चि पावो चि
 अब्बंतविसयगिद्धीए, पउरसपणभोग्गणाऽऽसत्तो । रुद्धज्जाणोवगओ, विह्मइयादोसनिहयाऽऽज्ज
 मरिज्जणं नेरइओ, उप्पन्नो सत्तमाए पुढवीए । एवमज्जावियविसया, विसइणो दुग्गइसुवेन्ति
 ता सुंदर ! दरिसियदोस-दूसिए निरसिज्जण हयविसए । आराहणाकयमणो, मणोज्जवज्जं चिय धरेज्जा
 ॥७२४८॥ ॥७२४९॥ ॥७२५०॥ ॥७२५१॥ ॥७२५२॥ ॥७२५३॥ ॥७२५४॥ ॥७२५५॥ ॥७२५६॥ ॥७२५७॥ ॥७२५८॥ ॥७२५९॥ ॥७२६०॥ ॥७२६१॥

एवं विसयद्वारं, निंदसियं संपयं च लेसेणं । तद्दयं कसायदारं, कमपत्तं चिय परूवेमि ॥७२६२॥
 जइ वि कसाया हेडा, उवइडा भूरिभणिहनिवहेण । दुज्जेय च्चि तद्दावि हु, पुणो वि भणंति लेसेण ॥७२६३॥
 एए दुड्ढकसाया, विडंढणाकारिणो जह पिसाया । पच्छा विहियविसाया, असुहविहाणेक्कववसाया ॥७२६४॥
 जणियदुरड्ढवसाया, अणिट्ठदाणेण दावियपसाया । संरूद्धसिद्धिसाया, परलोगे विहियविरसाया ॥७२६५॥
 आणे'ति परं वसणं, गाले'ति य संपयं सुविउलं पि । कजं च हारवे'ति, सेविज्जन्ता इह कसाया ॥७२६६॥
 धम्मस सुयस्स जसस्स, अहवा सव्वस्स गुणकलावस्स । अब्बो ! कसायकरणा, पुरिसेण जलंजली दिण्णो ॥७२६७॥
 सव्वजणगरहियत्तं, कसायकरणेण एत्थ लोगम्मि । परलोए संसारो, जायइ जरमरणदुत्तारो ॥७२६८॥
 अह पुनपावखेलय—चउगइसंसारवाहियालीए । गिरिउ व्व भमइ जीवो, कसायचोयाण हम्मंतो ॥७२६९॥
 सव्वाज्वत्थासुं पि हि अ—णिट्ठियाडणिट्ठकारिणो चेव । जीवाण दयकसाया, पुव्वमुणीहि वि जओ भणियं ॥७२७०॥
 कड्डयकसायतरूणं, पुक्कं च फलं च दो वि विरसाइं । पुप्फेण झाइ कुविओ, फलेण पावं समायरइ ॥७२७१॥
 जं किर मणुयाण सुहं, जं च सुहं सव्वसुरराणं पि । तत्तोडणंतगुणं तं, कसायजणो जिणा वे'ति ॥७२७२॥
 पीडाकरं पि लोए, खलाउ अक्कोसहणमाड्डयं । चंदणरसं च मणइ, सुतवस्सिजणो अओ चेव ॥७२७३॥
 अक्कोसहणणमारण—धम्मन्भसाण बालसुलभाणं । लाभं मन्नइ धीरो, जहुत्तराणं अभावम्मि ॥७२७४॥
 अहह ! बलिया कसाया, विजिया विजिया समुच्छलंति पुणो । तव्विजयकयमणाण वि, मुणीण समए वि जं भणियं ॥७२७५॥

उवसामं पुवणीया, गुणमहया जिणचरित्तसरिसं पि । पडिवायंति कसाया, किं पुण सेसे सरागत्ये
जीवो कसायकलुसो, चउगइसंसारसायरे घोरे । भिनं व जाणवत्तं, धूरिज्झइ पावसलिलेण
किंच—

कोहो माणो माया, लोभो रागो य दोसमोहो य । कंदप्पो दप्पो मच्छ—रो य एए महारिउणो
एए हि जीवसन्वस्स—हारिणो कारिणो अणत्थाणं । सम्मं विवेयपडिवूह—विरयणा कुणसु निप्पसरे
दुम्महणकसायपयंड—सत्तुणा पीडियं जयं सव्वं । ता सो धन्नो जो तं, हंतूण समं समल्लियह
कामत्थइपरद्धा, मुज्झन्ति जमेत्थ धीरपुरिसा वि । तं मन्ने हं नूणं वियंभियं हयकसायाणं
ता तह कहविहु किंचं, जह न कसाया उइति उइया वा । अंतो चेव सुरंगाधूली—निचउ व्व निसमिंति
जइ जलइ जलउं लोए, कुसत्थपवणाऽऽहओ कसायऽग्गी । तमऽजुत्तं जं जिणवयण—सल्लिसित्तो वि पज्जलइ
उक्कडकसायरोग—प्पकोवओ जायनिविडपीडस्स । पसमाऽऽरोगं जायइ, जिणवयणरसायणाहिं तो
अइभीमकसायविसप्पि—दप्पसप्पेहिं परिगयंज्जाणं । तणुसत्ताणं ताणं, जिणवयणमंहंतमंताओ
किंच—

जइ ताव कसाय चिय, विणिज्जिया दुज्जया महारिउणो । ता निज्जियं तुमे खलु, सव्वं जेयव्वचकं पि
हंतुं कसायतेणे, मोहमहावग्घपेहणं काउं । नाणाऽऽइमग्गलग्गो, लंघसु भीमं भवाऽरणं

॥७२७६॥

॥७२७७॥

॥७२७८॥

॥७२७९॥

॥७२८०॥

॥७२८१॥

॥७२८२॥

॥७२८३॥

॥७२८४॥

॥७२८५॥

॥७२८६॥

॥७२८७॥

एवं कसायदारं, परूविंयं संपयं कमपत्तं । जहठियदोसाऽणुगयं, निदादारं निदंसेमि ॥७२८८॥

अदिस्समाणरूवो, निदागहू जयम्मि कोई इमो । जो जीवससिखीणं, करेइ गहणं निराऽऽलोयं ॥७२८९॥

सा खयमुवेउ निदा, जीवन्तो विय मओ व्व जीए नरो । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, पणट्टसत्तो लहुं होइ ॥७२९०॥

जह पयइकुसलसयलिं-दियगामो वि हु नरो विसं पाउं । लहु उवहयतस्सत्ती, जायइ तह निद्वसगो वि ॥७२९१॥

किंच—

निउणनिमीलियनयणं, पुणरुत्तविमुक्कघोरघुरुडुक्कं । विहडियउट्टउडुग्घाड-दंतविगरालमुहकुहरं ॥७२९२॥

अस्संठवियनिवसणं, इओ तओ खित्तअंगुवंगं च । गयलायन्नमऽसन्नं, नियसु पसुत्तं मरंतं व ॥७२९३॥

तथा—

निदावसेण पुरिसो असमंजससंभवंततणुवेट्ठो । सुहुमे य वायरे वि हु, उवमइ पाणिणोऽणोगे ॥७२९४॥

निदा उज्जमविघो, निदा विसधारियत्तमिव परमं । निदा असिट्ठचेट्ठा, निदा भयसंभवो परमो ॥७२९५॥

निदा नाणाऽभावो, निदा निस्सेसगुणगणंऽत्तरणं । निदा विवेयससिणो, वहलमहामेहपडलसमा ॥७२९६॥

इहलोयपारलोइय-ववसायाणं निरुंभणी निदा । सव्वाऽवायाण परं, निवंधणं निच्छियं निदा ॥७२९७॥

तेणेव अगलदत्तो, निदाचागेण जीविंयं पत्तो । इयरनरा पुण निदा-पमायओ पाविया निहणं ॥७२९८॥

तथाहि—

उज्जणीए जियसतु-राइणो सम्मओ अमोहरहो । नामेण आसि रहिओ, जसोवई पणइणी तस्स ॥७२९९॥
 पुत्तो य अगलदत्तो, तम्मि य बाले मओ अमोहरहो । तं जीवणं च दिन्नं, रत्ना अन्नस्स रहियस्स ॥७३००॥
 अह तं जसोमई पेच्छि-ऊण विलसंतमऽत्तणो य सुयं । अकलाकुसलं बाढं, सेणेण अभिकूखणं रुयइ ॥७३०१॥
 पुडा पुत्तेण सा, अम्मो ! तं कीस रूयसि निच्चं । निब्बंथे ँसिढं तीए, कारणं तेण तो बुत्तं ॥७३०२॥
 अम्मो ! किमऽत्थि इह कोवि, सो ममं जो कलाउ सिक्खवइ । तीए बुत्तं पुत्तय ! नत्थि इहं किं तु पिउमिच्चो ॥७३०३॥
 कोसंबीए पुरीए, दढण्हारिच्चि अत्थि तो सिग्घं । सो तत्थ गओ तस्सं-तियम्मि तेणाऽवि पुत्तो व्व ॥७३०४॥
 रईसत्थाऽऽइकलासु, परमं कोसल्लयं समुवणीओ । नीओ य रायपासे, नियविज्जादंसणकण्ण ॥७३०५॥
 दंसियमऽसेसमीसत्थ-पमुहकोसल्लमऽगलदत्तेण । तुडा सव्वो लोगो, नवरि न एक्को महीनाहो ॥७३०६॥
 तह वि य तेणं बुत्तो, भण किं ते जीवणं दवावेमि । दूरेणाभियसीसेणं, भणियमऽह अगलदत्तेण ॥७३०७॥
 साहुक्कारं जइ मे, न देसि ता किं परेण दाणेण । एत्थंतरम्मि राया, विन्नत्तो नगरिलोएण ॥७३०८॥
 देव ! समग्गा नयरी, छुंटिज्जइ तक्केण केणाऽवि । गूढपयारेणं तस्स, वारणं झुणउ ता देवो ॥७३०९॥
 तो बुत्तो नरवइणा, नयराऽऽरकूवो जहा तुमं भइ ! । सत्तदियसाण अन्नं-तरम्मि चोरं लहेसु चि ॥७३१०॥
 अह जा नयराऽऽरकूवो, सुल्लूखवचकूवू न किंपि जंपेइ । ता अवसरो चि कलिऊण, जंपियं अगलदत्तेण ॥७३११॥

देव ! पसीयह वियरह, आएसमिमं महं जहा तुम्ह । उवणेमि तकरं सत्त-रत्तमज्झम्मि कत्तो वि ॥७३१२॥
 दिन्नो रन्नाऽऽसो, तत्तो सो राउलाओ नीहरिओ । चिंतेह विविहणेवत्थ-धारिणो लिं'गिवेसा य ॥७३१३॥
 सुन्नसभाऽऽसमदेउल-पमोक्खठाणेसु तक्करा पायं । निवसंति चारुपरिसेहिं, ताणि ता पेहयामि अहं ॥७३१४॥
 एवं विचिंतिऊणं, सब्बट्ठाणाणि मग्गिओ सम्मं । नीहरिओ नयरीओ, पत्तो एगम्मि उजाणे ॥७३१५॥
 अह सहयारत्तले, निवासियमलिणंऽसुओ समाऽऽसीणो । चोरग्गहणोवायं, चिंततो अच्छए जाव ॥७३१६॥
 ता आगओ कुओ वि हु, तत्थ परिव्वायगो रुणुङ्गंतो । भंजिय तरुसाहं विर-इयाऽऽसणे सन्निसन्नो य ॥७३१७॥
 दट्ठूण तं च उब्बद्ध-पिंडियं तालदीहरजंघं । कूरच्छमेस चोरो त्ति, चितियं अगलदत्तेण ॥७३१८॥
 एवं विचिंतयंतां, तेण परिव्वायगेण सो भणिओ । आओ सि वच्छ ! कत्तो, हिं'डसि केण व निमित्तेणं ॥७३१९॥
 तेणं भणियं भयवं !, उज्जेणीओ पहीणविभवो हं । एवं भमामि नेवऽत्थि, कोई मे जीवणोवाओ ॥७३२०॥
 सुणिणा वुत्तं पुत्तय !, जइ एवं देमि ता अहं दव्वं । संलत्तमऽगलदत्तेण, सामि ! दढमऽणुगिहीओ हं ॥७३२१॥
 एत्थंऽतरम्मि अत्थवण-सुवगयं चंडभाणुणो विम्बं । तदऽक्कज्जरणंवळ व्व, पसरिया सब्बओ संझा ॥७३२२॥
 तीए य अइगयाए, समुच्छलंतेसु तिमिरनियरेसु । आयड्हिऊण खगं, तिंदडमज्झाउ निसियऽगं ॥७३२३॥
 आवद्धपरियरो सो, समगं चिय झत्ति अगलदत्तेण । नगरीए गओ खत्तं च, पाडियं धणवइगिहम्मि ॥७३२४॥
 आयड्हिइयाउ तत्तो, पेडाउ भूरिभंडभरियाउ । मोत्तूण अगलदत्तं, तहिं च सुरभवणसुत्तनरा ॥७३२५॥

उट्टविज्जणं उवल्लोभिउं च, पस्विवायेणेण आणीया । गिन्हावियाओ ताओ, तत्तो तेहिं सह पुरीओ ॥७३२६॥
 सिंघं चिय निक्खंतो, पत्तो एगम्मि जिन्नउज्जाणे । भणिया य तेण पुरिसा, सप्पणयं अगलदत्तो य ॥७३२७॥
 रे पुत्ता ! सुयह खणं, इहेव जा सब्वरी गलइ किंपि । पडिवन्नं सब्वेहिं, सुत्ता य सुनिब्भरं सब्वे ॥७३२८॥
 नवरं संक्रियचित्तो, निद्दाकवडेण ठाउं खणमेकं । तरुगहणम्मि निलुक्को, नीहरिज्जणं अगलदत्तो ॥७३२९॥
 निद्दावसगा य परे, पुरिसा णाउं तिदंडिणा निहया । सत्थए हणत्थं, निरिक्खिओ अगलदत्तो वि ॥७३३०॥
 तं च अपेच्छंतो सो, वणगहणे पेहिउं समाऽऽरद्धो । अभिसुहमिंतो य हओ, खणेणं अगलदत्तेणं ॥७३३१॥
 अह गाढघायवियणा— घुम्मिरदेहेण तेण संलत्तं । विगयप्पायं हे वच्छ !, जीवियव्वं मह इयाणिं ॥७३३२॥
 ता गिन्हसु मम खगं, वच्चसु य मसाणपच्छिमविभागे । तहियं च चंडियाऽऽययण—भित्तिपासम्मि ठाज्जणं ॥७३३३॥
 संदं करेज्ज जेणं, तब्भूमिहराउ नीइ मम भइणी । दंसेज्जसु तीए असिं, जेणं सा भवइ तुह भज्जा ॥७३३४॥
 दंसइ य नेहसारं, एवं वुत्तम्मि अगलदत्तेण । तह चेव कयं तां जाव, भूमिभवणम्मि वि पइड्ढो ॥७३३५॥
 दिट्ठा य तत्थ पायाल—कन्नगा विव मणोहरसरीरा । एगा जुवई पुड्ढो, तीए कत्तो तुमं सि त्ति ॥७३३६॥
 आयइहिज्जण खगं, निदंसियं तीए अगलदत्तेण । मुणियं च णाए नियंभाउ—मरणमइह रुंभिउं सोगं ॥७३३७॥
 संभमभरियऽच्चीए, सुहय ! तुहं सागयं ति भणिरीए । उवणीयमाऽऽसणं से, आसीणो सो य साऽऽसंको ॥७३३८॥
 तीए य पुव्वविरइय—गरुयसिलाजंतसंगया सेज्जा । दिव्वोवहाणकलिया, पणुणा सव्वाऽऽयरेण कया ॥७३३९॥

भणिओ य अगलदत्तो, वीसमसु खगं इहं महाभाग ! । वीसंता सो य तहिं, नवरं एवं विचिंतेह ॥७३४०॥
 नूनं न सुंदरमिहाऽ-वत्थाणं मा भवेज्ज कूडमिमं । ता निदं अकुणंतो, ठामि इमा वच्चए जाव ॥७३४१॥
 अह ठाऊण खणं सा, जंतनिवाडणकएण नीहरिया । इयरो वि पएसन्तर-मड्ढीणो उज्झितं सेजं ॥७३४२॥
 तीए य कीलियं फे-डिऊण सा पाडिया सिला सहसा । भग्गा य तीए सेज्जा, सब्वत्तो निवडमाणीए ॥७३४३॥
 तो परमहरिसपसरिय-वियसियहिययाए तीए संलत्तं । हा ! सुट्ठु हओ दुड्ढो, मह भाउविणासकारि त्ति ॥७३४४॥
 तो धाविऊण धरिया, केसकलावग्गि अगलदत्तेण । हा ! हा ! दासीधीए !. को मं हणइ त्ति भगिरेण ॥७३४५॥
 पाएसु निवडिऊण य, संलत्तं तीए रक्ख रक्ख त्ति । चत्ता तत्तो नीया य, राइणो पायमूलम्मि ॥७३४६॥
 सयलो से बुत्तंतो, सिट्ठो तुट्ठेण तो महीवइणा । दिन्ना मरई शुत्ती, लोणेण य पूइओ चांढ ॥७३४७॥
 सब्वत्थ जायकित्ती, गओ य कालकमेण नियनगरिं । दिन्ना पिउणा शुत्ती, रत्ता सकारिऊणं से ॥७३४८॥
 निदाचागाऽचाणे, एवं संपेहिऊण गुणदोसे । इहपरभवसुहकामी, को बहुमन्नेज्ज निदं त्ति ॥७३४९॥

किं व— ॥७३५०॥
 नरवइसेवापसुहे, ववसाए बहुविहे वि इहभविए । सज्जायज्झाणाऽइ, परभविए वि हु हणइ निदा ॥७३५१॥
 रिउणो लहंति छिडुं, ढसंति सप्पा पसुत्तमज्ज कहवि । अग्गीए होइ गम्भो, सुविरो त्ति हंसंति मित्ताऽइ ॥७३५२॥
 दोसकरोवरिसंठिय-जियमुत्ताऽइ सुहेज्जवा पडइ । अह सुदेवया वा, छलइ पसुत्तं पमत्तं त्ति ॥७३५२॥

तं दक्षत्वं सो बुद्धि-पयसिो तं च क्रिर सुविन्नानं । पुरसस्स अन्तरिज्झइ, एक्कए चैव निहाए
अन्नं च—

॥७३५३॥

निहातमस्स सरसिो, सव्वाऽवारी परं तमो णऽत्थि । ता निज्जिणेज्ज सम्मं, निहं ज्ञाणस्स विग्घकरिं
जओ—

॥७३५४॥

जागरिया धम्ममीणं, आहम्मीणं तु सुत्तया सेया । वच्छाऽहिंवभिणीए, अकहिंसु जिणो जयंतीए
सुयइ सुयंतस्स सुयं, संक्रियखलियं भवे पमत्तस्स । जागरमाणस्स सुयं, थिरपरिचियमऽप्पमत्तस्स
सुयइ य अयगरभूओ, सुयं च से नासए अमयभूयं । होही ! गोणब्भूओ, नहुम्मि सुए अमयभूए
ता भो देवाऽणुपिया !, जिणिउं निहापमायपरचक्कं । अप्पडिहयप्पवोहो, विहरसु थिरपरिचियसुयऽत्थो
एवं चउत्थसुवइहु-मेत्थ निहाऽभिहाणपडिदारं । एत्तो विगहादारं, पंचमगं पि हु पंचेमि
विविहा विरुविगा वा, अहवा संजमविवाहगत्तेण । संभवइ जा विरुद्धा, कहा वि विगह त्ति सा भणिया
विसयं पडुच्च सा पुण, चउप्पयारा परूविया समए । इत्थिकहा भत्तकहा, देसकहां तह य रायकहा
इत्थीणं इत्थीसु व, कह त्ति इत्थीकहा सुणेयव्वा । तदारेणं संजम-विरोहिगा जा उ सा विकहा
जाइकुलरूवेनेवत्थ-गोयरा थीकहा भवे चउहा । तत्थवि खत्तिणिवंभणि-वेसिणिसुदीण मज्झाओ
अन्नयरजाइयाए, पसंसणा निंदणा व कीरइ जा । सा जाइकहा भन्नइ, तीए सरूवं इमं तु जहा

॥७३५५॥

॥७३५६॥

॥७३५७॥

॥७३५८॥

॥७३५९॥

॥७३६०॥

॥७३६१॥

॥७३६२॥

॥७३६३॥

॥७३६४॥

धी ! जीविण खत्तिणि-बंधिनिवेसीण बालविह्वानं । जीवन्तमयाए सव्व-ओ वि तह संकणिज्जाणं ॥७३६५॥
सुदीओ चिय मणो, धण्णाउ जयम्मि नवरमेक्काउ । नो जाण नवनवडन्न-पुरिसकरणे वि दोसोऽत्थि ॥७३६६॥
जाइकहा ।

उग्गाऽइ-कुलुप्पन्नाण-मडन्नतरगाण जा पुण पसंसा । निंदा वा किर कीरइ, भणंति तं कुलकहं ति जहा ॥७३६७॥
चोलुक्कसुयाणं चिय, तहाविहं साहसं न अन्नाणं । निप्पेमा वि हु पविसंति, जाउ जलणं पइम्मि मए ॥७३६८॥
कुलकहा ।

जा पुण रूवपसंसा, अंधिप्पभिइण अन्नतरगाए । निंदा वा तच्चिउणो, तं रूवकहं भणंति जहा ॥७३६९॥
लीलालंतलोयणमुहीसु, लायन्नसलिलजलहीसु । रइरमणो वि हु अंधीसु, चेव सव्वंगमऽल्लीणो ॥७३७०॥

अहवा—
धूलिपंगुरियतणू, जउमयमणिया वि नो गले बहुया । जइीए कारवियां, उट्टवइस्सं तहवि पहिया ॥७३७१॥
रूवकहा ।

तासिं चिय अन्नयरीए, जा उ नेवत्थसंसणाऽइया । सा पुण नेवत्थकहेह, देसिया तच्चिज्जहिं जहा ॥७३७२॥
अत्तुच्छाऽणच्छेणं, नेवत्थेणं मुछाइयंगीए । वियंसंतनयणनीलु-पलाए सोहग्गवावीए ॥७३७३॥
नारीए उ दिव्वाए, धिरऽत्थु तारुणयस्स तरुणेहिं । लायन्नजलं नयणं-जलीहिं नाऽपिज्जाए जीए ॥७३७४॥

तं दक्षत्वं सो बुद्धि-पयसिो तं च किर सुविन्नानं ।
अन्नं च—

निदातमस्स सरिसो, सव्वाड्वारी परं तमो णडल्लि, एकपाए चेव निहाए

॥७३५३॥

जओ—

जागरिया धम्मीणं, आहम्मीणं तु सुत्तया सेया । वच्छाडहि वभगिणीए, अकहिं सु जिणो जयंतीए

सुयइ सुयंतस्स सुयं, संक्रियखलियं भवे पमत्तस्स । जागरमाणस्स सुयं, थिरपरिचियमडप्पमत्तस्स

॥७३५५॥

सुयइ य अयगरभूओ, सुयं च से नासए अमयभूयं । होही ! गोणब्भूओ, नट्टम्मि सुए अमयभूए

॥७३५६॥

ता मो देवाडणुपिया !, जिणिउ' निदापमायपरचक्कं । अप्पडिहयप्पचोहो, विहरसु थिरपरिचियसुयडत्थो

॥७३५७॥

एवं चउत्थमुवइह—मेत्थ निदाडभिहाणपडिदारं । एत्तो विगहादारं, पंचमगं पि हु पंचवेमि

॥७३५८॥

विविहा विरूविगा वा, अहवा संजमविवाहगत्तेण । संभवइ जा विरुद्धा, कहा वि विगह त्ति सा भणिगा

॥७३५९॥

विसयं पडुच सा पुण, चउण्यारा परूविया समए । इत्थिकहा भत्तकहा, देसकहा तह य रायकहा

॥७३६०॥

इत्थीणं इत्थीसु व, कह त्ति इत्थीकहा सुणेयव्वा । तदारेणं संजम—विरोहिगा जा उ सा विकहा

॥७३६१॥

जाइकुलरूवनेवत्थ—गोयरा थीकहा भवे चउहा । तत्थवि खत्तिणिवंभणि—वेसिणिसुदीण मज्झाओ

॥७३६२॥

अन्नयरजाइयाए, पसंसणा निंदणा व कीरइ जा । सा जाइकहा भन्नइ, तीए सरूवं इमं तु जहा

॥७३६३॥

॥७३६४॥

धी ! जीविण खचिणि-बंधणिवेसीण बालविहवाणं । जीवन्तमयाए सब्व-ओ वि तह संकणिज्जाणं ॥७३६५॥
सुदीओ चिय मणो, धण्णाउ जयम्मि नवरमेक्काउ । नो जाण नवनवञ्जव-पुरिसकरणे वि दोसोऽत्थि ॥७३६६॥

जाइकहा ।

उग्गाऽऽइ-कुलुप्पनाण-मञ्जतरगाण जा पुण पसंसा । निंदा वा किर कीरइ, भणंति तं कुलकहं ति जहा ॥७३६७॥
चोलुक्कसुयाणं चिय, तहाविहं साहसं न अत्राणं । निप्पेमा वि हु पविसंति, जाउ जलणं पइम्मि मए ॥७३६८॥

कुलकहा ।

॥७३६९॥

॥७३७०॥

जा पुण रूवपसंसा, अंधिप्पभिईण अन्नतरगाए । निंदा वा तच्चिउणो, तं रूवकहं भणंति जहा
लीलललंतलोयणसुहीसु, लायन्नसलिलजलीसु । रइसणो वि हु अंधीसु, चेव सव्यंगमऽद्धीणो

अहवा—

धूलिपंगुरियतणू, जउमयमणिया वि नो गले बहूया । जड्डीए कारवियां, उट्टवइस्सं तहवि पहिया ॥७३७१॥

रूवकहा ।

॥७३७२॥

॥७३७३॥

॥७३७४॥

तासिं चिय अन्नयरीए, जा उ नेवत्थंसंसाऽऽइया । सा पुण नेवत्थकहेह, देसिया तच्चिउहिं जहा
अतुच्छाणच्छेणं, नेवत्थेणं सुछाइयंङ्गीए । वियसंतनयणनीलु-पलाए सोहग्गवावीए
नारीए उ दिव्वाए, धिरऽथु तारुणयस्स तरुणेहिं । लायन्नजलं नयणंऽ-जलीहिं नाऽपिजए जीए

इच्चाऽऽनेवत्यकहा । गया इत्यिकहा ॥

भक्तकहा वि चउद्धा, आवायकहा तहेव निच्चावे । आरंभकहा तइया, निट्टाणकहा चउत्थी उ ॥७३७५॥

आवायकहा इह रसवतीए, एवइयगाउ सागाऽऽई । एत्तियमेत्ता य घयाऽऽ-इणो रसा पुण पउत्त ति ॥७३७६॥

इच्चाऽऽह आवायकहा ।

निच्चावकहा भन्नइ, एत्तियमेत्ता उ वंजणपयारा । तह पक्कन्नविसेसा, एवइया तत्थ भोज्जे ति ॥७३७७॥

इच्चाऽऽह निच्चावकहा ।

अह आरंभकहा पुण, जलथलखहयरजियाण उवओगो । एत्तियमेत्ताण फुंडं, संजायइ तत्थ भोज्जे ति ॥७३७८॥

इच्चाऽऽह आरंभकहा ।

निट्टाणकहा एसा, संयं व पंच व सया सहस्सं वा । किं बहुणा लक्ख्वाऽऽह वि, उवजुज्जइ तत्थ भोज्जे ति ॥७३७९॥

इच्चाऽऽह निट्टाणकहा । भणिया भक्तकहा ॥

देसकहा वि चउद्धा, छंदकहा विहिकहा वियप्पकहा । नेवत्यकहा य तहा, तत्थ य देसो उ मगाहाऽऽई ॥७३८०॥

छंदो गम्माज्जम्मं, जह किर लाडाण माउलगधूया । गम्मा गोछाऽऽईणं, भणिणि चिय सा अगम्मेव ॥७३८१॥

अहवा उ उइच्चाणं, माउसवत्ती जहा भवे गम्मा । अन्नेसि' नेव तहा, जणणि व्व इमा उ छंदकहा ॥७३८२॥

इच्चाऽऽह छंदकहा ।

भूभंगमोक्कल्लजं त-जंतसांमंतकप्पियणामो । अणवज्जवज्जिराऽऽज्ज-मेस राया पुरमऽईइ ॥७३९५॥
 वलवाहणं तु भण्णइ, गयहयवेगसरकरहपभिइयं । तव्वण्णणस्सरूवा, वुच्चइ वलवाहणकह चि ॥७३९६॥
 हयगयरहजोहसमूह-दुम्महुम्महिअभूरिरिउवगं । एवंविहं न सेणं, मने अन्नस्स नरवण्णो ॥७३९७॥
 कोट्ठाऽगारा धन्नाऽऽलया उ, कोसो य होइ भंडारो । तव्वण्णं तु जं सा, कहा वि तन्नामपुव्वा उ ॥७३९८॥
 नियभुयपरक्कमकन्त-रायकोसेहिं निच्चवइढंतो । नियवंसजपुरिसपरं-पराऽगओ जयइ से कोसो ॥७३९९॥
 इच्चेयाओ चउरो, विगहाओ इमीसु कीरमाणीसु । जे दोसा ते भणिमो, तत्थित्थिकहाए ता पढमं ॥७४००॥
 दढमऽप्पणो परस्स य, मोहस्सुदीरणं थिइकहाओ । उदीरियमोहो पुण, दूरुज्झियलज्जमजाओ ॥७४०१॥
 किं किं न चिंतह मणे, असुहं किं किं न जंपइ गिराए । काएण किं व न कुणइ, कए य तह पवयणुड्ढाहो ॥७४०२॥
 इत्थीकहं कहंतं, सोउं दट्ठं च जेण छेयजणो । उगाराऽगारेहिं, इयमित्तो एस इइ कलइ ॥७४०३॥

जओ—

वंकभणियाइं कत्तो, कत्तो अद्धच्छिपेच्छियव्वाइं । ऊससियं पि मुणिज्जइ, वियइढजणसंकुले गामे ॥७४०४॥
 एवं परेहिं परिकलिय-मज्झसारस्स तस्स तुच्छस्स । वंभव्वए वि कीरइ, नूणमऽसंभावणा न कहं ॥७४०५॥
 संभावणाचुतो पुण, चिंतह एवं पि णऽत्थि साहुत्तं । ता तं कयं वरं जं, अप्पाऽमियं ति तो मूढो ॥७४०६॥
 इय चिंतिउं पमायइ, न अट्ठदसठाणाइं पेहेइ । हंमो ! इत्थ दूसमाए, दुप्पजीवीपभीईणि ॥७४०७॥

॥७४०८॥
॥७४०९॥
॥७४१०॥
॥७४११॥
॥७४१२॥

॥७४१३॥
॥७४१४॥
॥७४१५॥
॥७४१६॥
॥७४१७॥
॥७४१८॥
॥७४१९॥
॥७४२०॥

इय इत्यकहादासा, अहवा कमसो कहाचउकं वि । दोसे भणामि ठाणंस्त-रुत्तगाहाचउकं
आयपरमोहुदीरण-उडाहो सुत्तमाऽऽपरिहाणी । बंभवए अणुत्ती, पसंगदोसा उ गमणाऽऽई
आहारमंस्तरेण वि, मेहीओ जायए सङ्गालं । अजिइंदियओ परिया-वाओ य अणुणदोसा य
रागदोसुप्पत्ती, सपकूखपरपकूओ उ अहिगरणं । बहुगुण इमो त्ति देसो, सोउं गमणं च अन्नसिं
चारियचोराजमिमेरे-हि य मारियसंककाउकामा वा । भुत्ताऽभुत्तोहाणे, करेज वा आससपओगं

तहा—

जो जं किर कहइ कहं, सो तप्परिणामपरिणओ संतो । तं कहइ सउक्करिसं, काउं तरलिज्जइ य पायं
तरलियचित्तो य नरो, संतमज्जंतं पि पत्थुयड्यगयं । गुणदोसं आरोवइ, ता तस्स असच्चवाइत्तं
रुइयड्यथपरिसाऽज्जो-वणं च रागाउ होति तह दोसा । तप्पडिक्खविरसणं, एवं पुण रागिदोसित्तं
तम्हा असच्चवाइत्तं ?-रागि २-दोसित्तं ३-कारणं विकहा । सव्वा वि वल्लणिज्जा, अवज्जहेउ त्ति साहूणं
विगहा परो पमाओ, विगहा सद्धम्महाणविग्घयरी । विगहा अवोहिवीयं, विगहा सज्झाय-पल्लिमंथो
विगहा अणत्थज्जणी, परमसज्जंभावणापयं विगहा । विगहा असिद्धपयवी, लहुयत्तगकारिया विगहा
विगहा य समिइमहणी, विगहा संजमगुणाण हाणिक्करी । विगहा गुत्तिविचत्ती, कुत्रासणाकारणं विगहा ॥७४१९॥
तम्हा विगहाउ विवज्जिऊण, हे अज्ज ! होज तं निच्चं । निव्वाणंजगमऽव्झं, सज्झायं पइ पयत्तपरो ॥७४२०॥

भूभंगमोक्कलिजं त-जंतसामंतकप्पियपणामो । अणवज्जवज्जिराऽऽज-मेस राया पुरमऽईह
 बलवाहणं तु भण्णह, गयहयवेगसरकरहयमिईयं । तव्वण्णणस्सरूवा, वुच्चह बलवाहणकह चि
 दयगयरहजोहसमूह-दुग्महुम्महियभूरिरिवगं । एवंविहं न सेणं, मन्ने अन्नस्स नरवइणो
 कोट्ठाजारा धन्नाऽलया उ, कोसो य होह भंडारो । तव्वण्णणं तु जं सा, कहा वि तन्नामपुब्बा
 नियभुयरहककत्त-रायकोसेहिं निच्चवइदंतो । निवंसजपुरिसपरं-पराऽगओ जयइ से कोसो
 इच्चेयाओ चउरो, विगहाओ इमीसु कीरमाणीसु । जे दोसा ते भणिमो, तत्थित्थिकहाए ता पढमं
 दढमऽप्यणो परस्स य, मोहस्सुदीरणं थिइकहाओ । उदीरियमोहो पुण, दूल्लियलजमजाओ
 किं किं न चिंतइ मणे, असुहं किं किं न जंपइ गिराए । काएण किं व न कुणह, कए य तह पवयणुइहो
 इत्थीकहं कहंतं, सोउं दटुं च जेण छेयजणो । उगाराऽगारेहिं, इयमित्तो एस इइ कलइ
 जओ—

॥७३१५॥

॥७३१६॥

॥७३१७॥

उ ॥७३१८॥

॥७३१९॥

॥७४००॥

॥७४०१॥

॥७४०२॥

॥७४०३॥

॥७४०४॥

॥७४०५॥

॥७४०६॥

॥७४०७॥

॥७४०८॥

॥७४०९॥

॥७४१०॥

॥७४११॥

॥७४१२॥

॥७४१३॥

॥७४१४॥

॥७४१५॥

॥७४१६॥

॥७४१७॥

॥७४१८॥

॥७४१९॥

॥७४२०॥

॥७४२१॥

॥७४२२॥

॥७४२३॥

॥७४२४॥

॥७४२५॥

॥७४२६॥

॥७४२७॥

॥७४२८॥

॥७४२९॥

॥७४३०॥

॥७४३१॥

॥७४३२॥

॥७४३३॥

॥७४३४॥

॥७४३५॥

॥७४३६॥

॥७४३७॥

॥७४३८॥

॥७४३९॥

॥७४४०॥

॥७४४१॥

॥७४४२॥

॥७४४३॥

॥७४४४॥

॥७४४५॥

॥७४४६॥

॥७४४७॥

॥७४४८॥

॥७४४९॥

॥७४५०॥

॥७४५१॥

॥७४५२॥

॥७४५३॥

॥७४५४॥

॥७४५५॥

॥७४५६॥

॥७४५७॥

॥७४५८॥

॥७४५९॥

॥७४६०॥

॥७४६१॥

॥७४६२॥

॥७४६३॥

॥७४६४॥

॥७४६५॥

॥७४६६॥

॥७४६७॥

॥७४६८॥

॥७४६९॥

॥७४७०॥

॥७४७१॥

॥७४७२॥

॥७४७३॥

॥७४७४॥

॥७४७५॥

॥७४७६॥

॥७४७७॥

॥७४७८॥

॥७४७९॥

॥७४८०॥

॥७४८१॥

॥७४८२॥

॥७४८३॥

॥७४८४॥

॥७४८५॥

॥७४८६॥

॥७४८७॥

॥७४८८॥

॥७४८९॥

॥७४९०॥

॥७४९१॥

॥७४९२॥

॥७४९३॥

॥७४९४॥

॥७४९५॥

॥७४९६॥

॥७४९७॥

॥७४९८॥

॥७४९९॥

॥७५००॥

॥७५०१॥

॥७५०२॥

॥७५०३॥

॥७५०४॥

॥७५०५॥

॥७५०६॥

॥७५०७॥

॥७५०८॥

॥७५०९॥

॥७५१०॥

॥७५११॥

॥७५१२॥

॥७५१३॥

॥७५१४॥

॥७५१५॥

॥७५१६॥

॥७५१७॥

॥७५१८॥

॥७५१९॥

॥७५२०॥

॥७५२१॥

॥७५२२॥

॥७५२३॥

॥७५२४॥

॥७५२५॥

॥७५२६॥

॥७५२७॥

॥७५२८॥

॥७५२९॥

॥७५३०॥

॥७५३१॥

॥७५३२॥

॥७५३३॥

॥७५३४॥

॥७५३५॥

॥७५३६॥

॥७५३७॥

॥७५३८॥

॥७५३९॥

॥७५४०॥

॥७५४१॥

॥७५४२॥

॥७५४३॥

॥७५४४॥

॥७५४५॥

॥७५४६॥

॥७५४७॥

॥७५४८॥

॥७५४९॥

॥७५५०॥

॥७५५१॥

॥७५५२॥

॥७५५३॥

॥७५५४॥

॥७५५५॥

॥७५५६॥

॥७५५७॥

॥७५५८॥

॥७५५९॥

॥७५६०॥

॥७५६१॥

॥७५६२॥

॥७५६३॥

॥७५६४॥

॥७५६५॥

॥७५६६॥

॥७५६७॥

॥७५६८॥

॥७५६९॥

॥७५७०॥

॥७५७१॥

॥७५७२॥

॥७५७३॥

॥७५७४॥

॥७५७५॥

॥७५७६॥

॥७५७७॥

॥७५७८॥

॥७५७९॥

॥७५८०॥

॥७५८१॥

॥७५८२॥

॥७५८३॥

॥७५८४॥

॥७५८५॥

॥७५८६॥

॥७५८७॥

॥७५८८॥

॥७५८९॥

॥७५९०॥

॥७५९१॥

॥७५९२॥

॥७५९३॥

॥७५९४॥

॥७५९५॥

॥७५९६॥

॥७५९७॥

॥७५९८॥

॥७५९९॥

॥७६००॥

॥७६०१॥

॥७६०२॥

॥७६०३॥

॥७६०४॥

॥७६०५॥

॥७६०६॥

॥७६०७॥

॥७६०८॥

॥७६०९॥

॥७६१०॥

॥७६११॥

॥७६१२॥

॥७६१३॥

॥७६१४॥

॥७६१५॥

॥७६१६॥

॥७६१७॥

॥७६१८॥

॥७६१९॥

॥७६२०॥

॥७६२१॥

॥७६२२॥

॥७६२३॥

॥७६२४॥

॥७६२५॥

॥७६२६॥

॥७६२७॥

॥७६२८॥

॥७६२९॥

॥७६३०॥

॥७६३१॥

॥७६३२॥

॥७६३३॥

॥७६३४॥

॥७६३५॥

॥७६३६॥

॥७६३७॥

॥७६३८॥

॥७६३९॥

॥७६४०॥

॥७६४१॥</

इय इत्थिकहादोसा, अहवा कमसो कहाचउकं वि । दोसे भणामि ठाणंस्त-रुत्तगाहाचउकंण
 आयपरमोहुदीरण-उड्डाहो सुत्तमाऽऽपरिहाणी । बंभवए अगुत्ती, पसंगदोसा उ गमणाऽऽई
 आहारमंजरेण वि, गेहीओ जायए सईगालं । अजिंदियओ परिया-वाओ य अणुण्णदोसा य
 रागदोसुप्पत्ती, सपकूवपरपकूओ उ अहिगरणं । बहुगुण इमो त्ति देसो, सोउं गमणं च अन्नं
 चारियचोराऽभिमेरे-हि य मारियसंक्राउकामा वा । भुत्ताऽभुत्तोहाणे, करेज वा आससपओगं
 ॥७४०८॥
 ॥७४०९॥
 ॥७४१०॥
 ॥७४११॥
 ॥७४१२॥

तहा—
 जो जं किर कहइ कहं, सो तप्परिणामपरिणओ संतो । तं कहइ सउक्करिसं, काउं तरलिज्जइ य पायं
 तरलियचित्तो य नरो, संतमऽसंतं पि पत्थुयऽत्थगयं । गुणदोसं आरोवइ, ता तस्स असच्चवाइत्तं
 रुइयऽत्थपयरिसाऽसो-वणं च रागाउ होति तह दोसा । तप्पाडिवकूवनिरसणं, एवं पुण रागिदोसित्तं
 तम्हा असच्चवाइत्त १-रागि २-दोसित्त ३-कारणं विकहा । सब्बा वि वज्झणिज्जा, अवज्जेउ त्ति साहूणं
 विगहा परो पमाओ, विगहा सद्धम्मज्ञाणविघयरी । विगहा अन्नोहिचीयं, विगहा सज्जाय-पलिमंथो
 विगहा अणत्थज्जणणी, परमसंभावणापयं विगहा । विगहा असिट्ठपयवी, लहुयत्तणकारिया विगहा
 विगहा य समिइमहणी, विगहा संजमगुणाण हाणिकरी । विगहा गुत्तिविचत्ती, कुवासणाकारणं विगहा ॥७४१९॥
 तम्हा विगहाउ विवज्जिऊण, हे अज्ज ! होज तं निच्चं । निव्वाणंजमऽवंधं, सज्जायं पइ पयत्तपरो ॥७४२०॥

तपस्सिंसेतो संतो, संतोसं चिय मणे परिवंहतो । संजमगुणाविरुद्धा, ता चेव कहा कहेज्ज जहा ॥७४२१॥
 तेलेककितिलयकप्पं, पसविता पुत्तरयणमंडतम्मि । अन्तगडकेवलित्तं, पत्ता मुत्तिं च मरुदेवी ॥७४२२॥
 पासंडिवयणपवणु—च्छलंतमिच्छत्तंपुण्डलेण । पिहियपहं पि न विहियं, दंसणरयणं च सुलसाए ॥७४२३॥
 इय धन्ना इय पुन्ना, अन्ना मन्ने जयम्मि नत्थित्थी । सुवणगुरुग्गिन्नगुणा, सुए वि सा चेव जं भणिया ॥७४२४॥
 रागदोसविउत्तं, संतं वायालदोसपरिचत्तं । संजमपोसपवित्तं, निच्चमुवट्ठंभियचरित्तं ॥७४२५॥
 सुत्तुत्तविहिनिउत्तं, सुमुहाजीवित्तमेत्तसंपन्नं । जुत्तं भत्तं भोत्तुं, उत्तमसाहुत्तणनिमिच्च ॥७४२६॥
 आपणदंसंदिराइं, जिणिंदचंदाण मंदिराइं जहिं । अन्नयवहरेगगया, गुणा य तेस्स इमे जत्थ ॥७४२७॥
 चिक्रुवत्थपाणथंडिल—वसहीगोरसजलाऽऽउले वेज्जे । ओसहनिययाऽहिवह—पासंडा भिक्रुवसज्झाए ॥७४२८॥
 साहम्मियजणपउरो, अणुडुओ आरिओ अपचन्तो । संजमगुणेकहेऊ, साहुविहाराऽरिहो देसो ॥७४२९॥
 चंडमुयदंडमंडव—निवेसियाऽसेसचक्कवाट्टिसिरी । नमिरनरनाहसिरमणि—मऊहविच्छुरियपयवीढो ॥७४३०॥
 भरहो राया रयणं—गुलीयगलणुवभवन्तसंवेगो । अंतेउरमज्झगओ वि, केवलं झत्ति संपत्तो ॥७४३१॥
 एवंविहाउ थीभत्त—देसनरनाहगोयराओ वि । धम्मगुणहेउयाओ, कहाओ ताओ न विकहाओ ॥७४३२॥
 इय जह विगाहागहगसिय—धम्मसारस्स परिगलंति गुणा । संजमगुणोवउत्तस्स, ता वरं चिट्ठिं जुत्तं ॥७४३३॥
 एस विकहापमाओ, भणिओ तवभणणओ य पुण भणिओ । मज्जाऽऽइलकुवणो खलु, पंचपयारो पमाओ वि ॥७४३४॥

अन्नं पि समयविणो, जूयपमायं भणति किर छट्टं । सो पुण लोगदुग्गस्साऽवि, वाहगो चैव निहिट्ठो ॥७४३५॥
 इहलोके ताव नरो दुज्जयजूयप्पमायसत्तुजिओ । चउरंगवलसमेयं, सज्जो रज्जं पि हारेइ ॥७४३६॥
 हारेइ धणं धन्नं, खेत्तं वत्थुं सुवन्नयं रूपं । दुपयं चउप्पयं पि हु, निस्सेसं कुवियजायं च ॥७४३७॥
 किं बहुणा अंगरायं पि, जाव कच्छोटयं पि हारित्ता । पहपडियपत्तकण्ड-पच्छाइयकडियलविभागो ॥७४३८॥
 हारियसव्वस्सो वि हु, देहाऽवयवं पि हत्थपायाऽइ । उड्डिय जूयाराणं, जूयं चिय रमइ मूढमणो ॥७४३९॥
 ःदिहो रणाऽवणीए, अगणियअत्थव्वओ सह परेहि । जयवद्धमणो विलसइ, जूयारो रायपुत्तो व्व ॥७४४०॥

अहवो— ॥७४४१॥
 अगणियखुहापिवासो, अगणियसीउण्डंसमसगो य । अगणियअत्तसुहदुहो, अगणियसयणाऽड्डपडिबंधो ॥७४४२॥
 अगणियपरोवहासो, निष्पडिक्कमो निराऽऽवरणदेहो । जियनिहो थिरएगग-धारणो पत्थुयत्थम्मि ॥७४४३॥
 अन्नत्तो विणियत्तिय, तुरंगतत्तरलइंदियप्पसरो । ओ ! नज्जइ जूयारो, झाणोवगओ महरिसि व्व ॥७४४४॥
 जरचीरियानिवसणो, लीहालयवडियखरडियसरीरो । कंहुयणुद्वियरेहो, समंतओ लुलियकेसो य ॥७४४५॥
 खरफरुससरीरच्छवि-कडित्तघसणुत्थहत्थकिणजालो । अवणिइयरत्तऽच्छो, उवमिज्जइ केण जूयारो ॥७४४६॥
 सो तारिसो वराओ, पइदिणवइदंतजूयदहराओ । पइखणअवरोप्परविद्विय-संपसाओ-अमाराओ

किं पि हु अपावमाणो, हारइ भजं पि तं च मोएउं । चितेइ चोरियं पि हु, तप्परिणयमाणसो य तओ ॥७४४७॥
 तथेव संपयइइ, तहा पयटो य पावइ पावो । सो तइयपावठाणग-वन्नियदोसे असेसे वि ॥७४४८॥
 ओवाइयाइं इच्छइ, कुलेदेवयजकूसकमाऽऽईणं । निवडंतसमत्थाऽणत्थ-सत्थनित्थरणकज्जकए ॥७४४९॥

जहा—

अहियं सऽहिओ खिज्जउ, जूयरा खयमुवेंतु सन्वे वि । पसमंतु अणत्था पुण, होउ य अत्थो महं विउलो ॥७४५०॥
 एवं च चिंतयंतो, अपुन्नवंछो वंहं च बंधं च । रोहं अंगच्छेयं, तेहिंतो लहइ मरणं पि ॥७४५१॥
 एवं च कुलं सीलं, कित्तिं भित्तिं परक्कमं सकमं । सत्थं अत्थं कामं, जूयप्पसत्तो पणासेइ ॥७४५२॥
 इय इहलोइयगुणव-जिओ कंहं सुगइहेउणो सम्मं । सक्को समऽज्जिणेउं, गुणे जणे लद्धधिकारो ॥७४५३॥
 पामाकंडुयणसुहेछि-तुल्लमऽवि वासणाजणियमऽणुयं । किर किं पि कामकीलाए, कामुओ कलयइ सुहं पि ॥७४५४॥
 नीरसचिरकालियहहु-खंडकवलणसमेण साणो व्व । जूयसमेण किर किं, जूयारो पुण सुणइ सोकुवं ॥७४५५॥
 नेहसिरी देहसिरी, सिट्ठत्तसिरी य सुहसिरी अहवा । इहपरलोयगुणसिरी, सज्जो जूयाओ जाइ खयं ॥७४५६॥
 सुव्वंति य एत्थऽत्थे, सत्थेसु अपेगहा कहाणाइ । । हारियरज्जाऽऽईणं, नलपंडवपमुहराईणं ॥७४५७॥
 अन्ने पुण अन्नानं १, मिच्छानाणं २ च संसयं ३ रागं ४ । दोसं ५ सुईए ६ भंसं, अणाऽऽयरं तह य धम्मम्मि ७ ॥७४५८॥
 मणवयणकायजोगाण, दुप्पणिहाणाणसह ८ परं काउं । पत्थुयपमायमेयं, अट्ठपयारं परूवेति ॥७४५९॥

तत्थ य नाणाऽभावं, अन्नाणं नाणरासिणो वेति । तं पुण सव्वाणं पि हु, जीवाणं दारुणो सत्तू ॥७४६०॥
 कट्ठाण परमकट्ठं, अहिट्ठिओ जेण एस जंतुगणो । अप्पगयं पि हियाहिय-मड्ढं न सुणइ मणागं पि ॥७४६१॥
 नवरं नाणाऽभावो, शेवत्तविवक्खया इहं नेयो । नो पुण स सव्वह चिय, जहा इमा अणुदरी कण्णा ॥७४६२॥
 शेवत्तणे वि नाणस्स, मासतुसयाऽऽयण जइ वि सुए । सुव्वंति केवलाइ, बहुनाणत्तं खु तहवि वरं ॥७४६३॥

जओ—

जह जह सुयमऽवगाहइ, अइसरसपरनिभ्रमऽपुव्वं । तह तह पल्हाइ सुणी, नघनघसंवेगसद्दाओ ॥७४६४॥
 सुगुरुपरतंतयाए, सिद्धे वि हु मासतुसपमोक्खिखाणं । नाणिचे अन्नाणं, बहुनाणाऽभावओ नेयं ॥७४६५॥
 पायं पमायदोसा, जम्हा जायइ जियाणमऽच्चाणं । कारणकज्जुवयारा, ता अन्नाणं चिय पमाओ ॥७४६६॥
 नाणं पुण थेवं पि हु, भवंतमिह किं पि जायए सम्मं । अन्नं न तहा तं पुण, मिच्छानाणं सुणेयव्वं ॥७४६७॥
 मिच्छत्तभण्णओ चिय, हेट्ठा खलु तं निंदसियमिहेव । अह संसओ त्ति सो पुण, मिच्छानाणस्स चेवंऽसो ॥७४६८॥
 दोलायमाणमाणस-करणाओ देससव्वगो एस । उप्पज्जंतो जीवाऽऽ-इएसु जिणदेसियऽत्थेसु ॥७४६९॥
 सम्मत्तमहारयणं, निम्मलमऽवि जेण कुणइ अहमल्लिणं । जिणऽपच्चयादऽकिच्चो, जीवाऽऽइसु संसओ तम्हा ॥७४७०॥
 रागदोसपमाया वि, हेट्ठओ पेज्जदोसभण्णेण । भणिय चिय ता ते वि हु, खमग ! तुमं परिचयसु जेण ॥७४७१॥
 जं न लहइ सम्मत्तं, लद्धूण य जं न एइ संवेगं । विसयसुहेसु य रज्जइ, सो दोसो रागदोसाणं ॥७४७२॥

किं पि हु अपावमाणो, हारह भजं पि तं च मोएउं । चित्तेह चोरियं पि हु, तप्परिणयमाणसो य तओ ॥७४४७॥
तथेव संपयइइ, तथा पयइओ य पावइ पावो । सो तइयपावठाणग-वन्नियदोसे असेसे वि ॥७४४८॥
ओवाइयाइं इच्छइ, कुलदेवयजकूवसक्कमाऽऽईणं । निवडंतसमत्थाऽणत्थ-सत्थनित्थरणकज्जकए ॥७४४९॥

जहा—

अहियं सऽहिओ खिजउ, जूययरा खयमुवेतु सव्वे वि । पसमंतु अणत्था पुण, होउ य अत्थो मंहं विउलो ॥७४५०॥
एवं च चिंतयंतो, अपुन्रवंछो वंहं च वंधं च । रोहं अंगच्छेयं, तेहिंतो लहइ मरणं पि ॥७४५१॥
एवं च कुलं सीलं, किंचिं मित्तिं परक्कमं सकमं । सत्थं अत्थं कामं, जूयप्पसत्तो पणासेइ ॥७४५२॥
इय इहलोइयगुणव-ज्जिओ कंहं सुगइहेउणो सम्मं । सक्को समऽज्जिणेउं, गुणे जणे लद्धधिकारो ॥७४५३॥
पामाकंडुयणसुहेह्छि-तुल्लमवि वासणाजणियमऽणुयं । किर किं पि कामकीलाए, कामुओ कलयइ सुहं पि ॥७४५४॥
नीरसचिरकालियहड्डु-खंडकवलणसमेण साणो व्व । जूयरमणेण किर किं, जूयरो पुण सुणइ सोकूव ॥७४५५॥
गेहसिरी देहसिरी, सिट्ठत्तसिरी य सुहसिरी अहवा । इहपरलोयगुणसिरी, सज्जो जूयाओ जाइ खयं ॥७४५६॥
सुव्वंति य एत्थऽत्थे, सत्थेसु अणेगहा कहाणाइं । । हारियरज्जाऽऽईणं, नलपंडवपमुहराईणं ॥७४५७॥
अन्ने पुण अन्नानं १, मिच्छानाणं २ च संसयं ३ रागं ४ । दोसं ५ सुईए ६ भंसं, अणाऽऽयरं तह य धम्मम्मि ७ ॥७४५८॥
मणवयणकायजोगाण, दुप्पणिहाणाणमऽह ८ परं काउं । पत्थुयपमायमेयं, अट्टपयारं परूवेति ॥७४५९॥

तथ य नाणाऽभावं, अन्नाणं नाणरासिणो वेति । तं पुण सन्वाणं पि हु, जीवाणं दारुणो सत्तू ॥७४६०॥
 कट्ठाण परमकट्ठं, अहिट्ठिओ जेण एस जंतुगणो । अप्पगयं पि हियाहिय-मड्ढं न सुणइ मणागं पि ॥७४६१॥
 नवरं नाणाऽभावो, शोवत्तविक्खया इहं नेयो । नो पुण स सव्वह चिय, जहा इमा अणुदरी कण्णा ॥७४६२॥
 शेषत्तणे वि नाणस्स, मासतुसयाऽऽयण जइ वि सुए । सुव्वंति केवलाइ, बहुनाणत्तं खु तहवि वरं ॥७४६३॥

जओ—
 जह जह सुयमऽवगाहइ, अइसरसपरनिव्वरमऽपुव्वं । तह तह पल्हाइ सुणी, नवन्नवसंवेगसद्दाओ ॥७४६४॥
 सुगुरूपरत्तयाए, सिद्धे वि हु मासतुसपमोक्ख्वाणं । नाणित्ते अन्नाणं, बहुनाणाऽभावओ नेयं ॥७४६५॥
 पायं पमायदोसा, जम्हा जायइ जियाणमऽन्नाणं । कारणकज्जुवयारा, ता अन्नाणं चिय पमाओ ॥७४६६॥
 नाणं पुण श्वं पि हु, भवंतमिह किंपि जायए सम्मं । अन्नं न तहा तं पुण, मिच्छानाणं मुणोयव्वं ॥७४६७॥
 मिच्छत्तभणओ चिय, हेट्ठा खलु तं निदंसियमिहेव । अह संसओ त्ति सो पुण, मिच्छानाणस्स चेवंऽसो ॥७४६८॥
 दोलायमाणमाणस-करणाओ देससन्वगो एस । उप्पज्जंतो जीवाऽऽ-एसु जिणदेसियऽत्थेसु ॥७४६९॥
 सम्मत्तमहारयणं, निम्मलमऽवि जेण कुणइ अइमल्लिणं । जिणऽपचयादऽक्किचो, जीवाऽऽइसु संसओ तम्हा ॥७४७०॥
 रागदोसपमाया वि, हेट्ठओ पेज्जदोसभणणेण । भणिय चिय ता ते वि हु, खमग ! तुमं परिचयसु जेण ॥७४७१॥
 जं न लहइ सम्मत्तं, लद्धुण य जं न एइ संवेगं । विसयसुहेसु य रज्जइ, सो दोसो रागदोसाणं ॥७४७२॥

न वि तं कुणइ अमित्तो, सुट्ठु वि सुविराहिओ समत्थो वि । जं दो वि अणिग्गहिआ, करेइ रागो य दोसो य ॥७४७३॥
इहलोए आयासं, अयसं च करे'ति गुणविणासं च । पसवति य परलोए, सारीरमणोगए दुक्खे ॥७४७४॥
धी ! धी ! अहो अक्खं, जं जाणंतो वि रागदोसेहि' । फलमज्जलं कडुयस्सं, तं येव निसेवए जीवो ॥७४७५॥
को दुक्खं पावेज्जा, कस्स व सोक्खेहि' विग्गहो होज्जा । को व न लभेज्ज मोक्खं, रागदोसा जइ न हो'ता ॥७४७६॥
तो बहुगुणनासाणं, सम्मत्तचरित्तगुणविणासाणं । न हु वसमाज्जंतव्वं, रागदोसाण पावाणं ॥७४७७॥
सुभंसो पुण नेओ, जिणिंदवयणस्स सवणविदंसो । सपरोभयाण विगहा-कलहाज्जइविग्वकरणेण ॥७४७८॥
एसो य महापावो, पयासिओ परमसमयकेज्जहि' । निविडुक्कडनाणाज्जवरण-कम्मवंधेक्कहेउ त्ति ॥७४७९॥
धम्मे अणाज्जयो पुण, पमायमेओ सुदारणो चेव । धम्माज्जयराउ जग्गहा, समत्थकल्लणनिष्फत्ती ॥७४८०॥
को नाम किर सक्को, कहि' पि चि'तामणि' पि पाविता । कल्लणेक्कनिहाणे, होज्जाणाज्जयसरो तत्थ ॥७४८१॥
दुप्पणिहाणतिंगं पि हु, निग्गसेसाज्जदुदंढमूलपयं । 'सम्ममज्जगम्म सुप्पणि-हाणतिगे चेव जइयव्वं ॥७४८२॥
एवं एस पमाओ, मज्जाज्जइवहुप्पयारनिम्माओ । सद्धम्मगुणाज्जाओ, भणिओ कयकुगइविणिवाओ दव्वं खेचं कालं, भावं च पडुच्च भवक्कडिल्लग्गिम्म । कट्ठाज्जत्था जायइ जीवाणं एत्थ जा का वि ॥७४८३॥
तं सव्वं पि वियाणसु, इमस्स अच्चन्तकडुविवागरस । जम्मंज्जरनिव्वत्तिय-पावपमायस्स विप्फुरियं ॥७४८४॥
सुवहुं पि सुयमज्जिजिय, सुदीहमज्जि पालिज्जण परियायं । पावपमायपरवसा, मूढा हांरति सव्वं पि ॥७४८५॥
॥७४८६॥

तं सामग्गिं संजमग्गुणाण, तं तारिसं महापयविं । ओहारेइ पमाई, धिरत्थु ही ! ही ! पमायस्स ॥७४८७॥
 देवा वि दीणभावं, पच्छायावं परव्वसत्ताऽऽई । जमऽणुभवन्ति फलं तं, जम्मंस्तरकयपमायस्स ॥७४८८॥
 तिरियत्तमऽणेगविहं, हीणनरत्तं च नारगत्तं च । जं जीवाणं तं पि हु, जम्मऽन्तरकयपमायफलं ॥७४८९॥
 एसो परमत्थरिऊ, एसो परमत्थदारुणो नरओ । एसो परमत्थवाही, एसो परमत्थदारिदं ॥७४९०॥
 एसो परमत्थखओ, एसो परमत्थदुक्खसमवाओ । एसो परमत्थरिणं, जीवाणमिमो पमाओ जो ॥७४९१॥
 सुयकेवली वि आहारगो वि, उवसमियसव्वमोहो वि । जइ पडइ पमायवसा, कहा वि ता कां परेसिं तु ॥७४९२॥
 धम्मो अत्थो कामो, मोक्खो य पमायओ परिगलंति । विरलतरंऽगुलिकरयल-निलीणसलिलं व पुरिसस्स ॥७४९३॥
 इमिणा विडंविओ एक-सिं पि जो होज्ज इहभवे जीवो । भवक्रोडिसयसहस्से, अडेज स विडंवणानडिओ ॥७४९४॥
 एयम्मि अणिगहिण, समग्गकल्लणनिग्गहो विहिओ । अह निग्गहो पमायस्स, सयलकल्लणपभवो ता ॥७४९५॥
 इय भो देवाणुप्पिय !, पिया व इह निग्गहो पमायस्स । विहिओ हियावहो होही, तुह ता १तत्थेव कुण जत्तं ॥७४९६॥
 एवमऽणुसड्डिदारे, सवित्थरऽत्थं सभेयपडिभेयं । भणिंयं पमायनिग्गह-नामं तुरियं पडिदारं ॥७४९७॥
 एत्तो पमायनिग्गह-निमित्तभूयं भणामि संखेवा । सव्वपडिबंधवज्जण-नामं पंचमपडिदारं ॥७४९८॥
 अभिसंगलकूखणं खलु, पडिबंधं वे'ति बुद्धवयणविऊ । दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च सो चउहा ॥७४९९॥

तथ सच्चित्तमऽच्चिन्, मीसं च तिभेयमिह भवे दब्बं । दुपयं चउप्पयं अपय—मिय पुणो तं तिहेक्कं ॥७५००॥
 एवं च विसयमेया, तब्भेयन्नुहि' समयकेऊहि । संखेवेणऽकूखाओ, नवभेओ दब्बपरिवंधो ॥७५०१॥
 पढमो पुरिसिथिसुगाऽऽएसु, बीओ य हयगाऽऽईसु । तइओ पुण्फलाऽऽइसु, इय ता सच्चित्तदब्बगओ ॥७५०२॥
 सगडरहाऽऽइसु तुरिओ उ, पट्टखट्ठाऽऽइएसु पंचमओ । कणगाऽऽइएसु छट्ठो, इमो उ अच्चित्तदब्बगओ ॥७५०३॥
 सत्तऽड्ढमा उ कमसो, साऽऽहरणाऽऽवरणनरगाऽऽईसु । नवमो य कुसुममालाऽऽइएसु इय मीसदब्बगओ ॥७५०४॥
 अह गामनगरेहाऽऽवणाऽऽइविसएसु खेत्तपडिवंधो । काले वसंतसरयाऽऽइएसु राओ दियाओ वा ॥७५०५॥
 भावे पुण पडिवंधो, सुंदरसदाऽऽइगीयरा गिद्धी । अहवा उ कोहमाणाऽऽइयाण निच्चं अचाओ जो ॥७५०६॥
 एसो य कीरमाणो, सव्वो वि दुरंतदीहदुहदाई । दिट्ठो विसिद्धदिट्ठीहि, देसिए सासणे जइणे ॥७५०७॥
 किंच—

जत्तियमेत्तो एसो, पडिवंधो तत्तिओ दुहो होइ । जायइ जीवाण जओ, ता वरमेसो परिच्चत्तो ॥७५०८॥
 एयम्मि अपरिचत्तं, न होइ चत्ता अणत्थरिंछेली । अह सो परिचत्तो ता, सा वि हु दूरं परिच्चत्ता ॥७५०९॥
 पडिवंधो वि हु कीरइ, जइ ता तन्विसयवत्थुजायम्मि । सारत्तं किंपि भवे, अह नो ता किं च एएण ॥७५१०॥
 पयइखणभंगुरेसु वि, पयइअसारेसु पयइतुच्छेसु । का भल्लिमा भणिज्जइ, संसारसमुत्थवत्थूसु ॥७५११॥
 तद्वाहि—

काओ करिकन्नचलो, रूवं पुण खणविणस्सरसरूवं । तारुणं पि परिमियं, लायनं दिनवेवनं ॥७५१२॥
 सोहरणं पि हु विहडइ, विगलत्तमुवेति इंदियाइं पि । सरिसवमेत्तं पि सुहं, सुरगिरिगुरुदुहभरड्कंतं ॥७५१३॥
 चवलत्तमुवेइ बलं, जीयं पि य जलतरंगतरलमिणं । सुमिणसमाणं पेम्मं, छायसरिच्छाओ लच्छीओ ॥७५१४॥
 भोगा सुरचावचवला, संजोगा सिद्धिसिहोवमा सव्वे । तं नडत्थि सेसवत्थुं पि, किं पि जं सासयसहावं ॥७४१५॥
 एवं च समत्थेसु वि, भवुत्थवत्थूसु सोकूखकज्जेण । कीरंतो पडिबंधो, सुंदर ! दुक्खेण परिणमिही ॥७४१६॥
 जाओ न समं बंधूहि, किर तुमं न य मओ वि सह तेहिं । ताज्जं तेहिं पि समं, सुंदर ! पडिबंधकरणेण ॥७४१७॥
 जं भवजलहिम्मि जिया, कम्ममहालहरिवेगबुभंता । संघडणविहडणाओ, लहन्ति ता कस्स को बंधू ॥७४१८॥
 पुणरुत्तजम्मरणे, चिरं भसंतो भवम्मि न हु कोई । अत्थि स जीवो जाओ, जो न मिहोड्ढेगहा बंधू ॥७५१९॥
 जं चेच्चा गंतव्वं, तम'डप्पणिज' कहं भवे नाम । इय चिंतिउं चएज्जा, बुहो सरीरे वि पडिबंधं ॥७५२०॥
 चिरसुवयरियं विविहो-वयारकरणेहिं जइ सरीरं पि । दरिसइ वियारमंज्जे, ता सेसड्ढेसु का आसा ॥७५२१॥
 पडिबंधो बुद्धिहरो, पडिबंधो वंधणं धणियमुगं । पडिबंधो भवसंधो, पडिबंधं धीर ! ता चयसु ॥७५२२॥
 जइ पुण तुमं महायस !, सक्को न हु सव्वहा इमं चइउं । पडिबंधं ता सुपसत्थ-वत्थुविसयं करेसु जओ ॥७५२३॥
 तित्थयेरे पडिबंधो, पडिबंधो सुविहिए जइजणे य । एसो पसत्थगो चिय, सरागंसंजमजईणज्ज ॥७५२४॥

अहवा सिवसुहसाहग-गुणसाहणहेउगग्मि दन्वे वि । तह सिवसाहगगुणसा-हणाऽणुकूलग्मि खेत्ते वि ॥७५२५॥
 तह सिवसाहगगुणसा-हणाऽवसरलकूवणग्मि काले वि । सिवसाहगगुणरूवे, भावग्मि वि कुणसु पडिबंधं ॥७५२६॥
 एयं पि पसत्थपयत्थ-विसयपडिबंधकरणमऽच्चंतं । केवलनाणदिवायर-पयासविक्रवं भगं भणियं ॥७५२७॥
 एत्तो चिय जयगुरुवीर-नाहविसए वि बद्धपडिबंधो । सुचरियचरणो वि चिरं, न गोयमो केवलं पत्तो ॥७५२७॥
 हंमो देवानुप्पिय !, इह जह सुहवत्थुमोयरो वि इमो । एवंविहपरिणामो, पडिबंधो ता अलं तेण ॥७५२८॥
 किं च सुहदत्थी जीवो, सुहं च संजोगओ इहं पायं । ता संजोगं इच्छइ, सो दव्वाऽऽहिं सुहहेउं ॥७५३०॥
 दव्वाण य निच्चवओ, खेत्ताणि वि निच्चमेव न रहकए । कालो वि परावत्तइ, एगसहावो न भावो वि ॥७५३१॥
 संजोगो वि इमेहिं, जो होत्था अत्थि होहिइ कीवि । कस्स वि सो सव्वो वि हु, नियमेण वियोगपज्जंतो ॥७५३२॥
 एवं च वियोगऽत्ते, नियमा दव्वाऽऽएहिं संजोगे । दव्वाऽऽसु पडिबंधो, कीरन्तो कं गुणं लहइ ॥७५३३॥
 अनं च जीवदव्वाऽऽइयाण- मऽवरोप्परेण अन्नंतं । अन्नाऽऽयत्तं असुहं च, सुहं चिय परवसत्तेण ॥७५३४॥
 जह पढमं पि न काहिसि, अन्नाऽऽयत्तग्मि चित्तं ! पडिबंधं । ता तव्वियोगजणियं, दुक्खं पि हु नेव पाविहिसि ॥७५३५॥
 जह जह किर पडिबंधं, संसारपयत्थवित्थरे कुणइ । तह तह बंधइ कम्मं, इह मूढो गाढगाढयरं ॥७५३६॥
 एवं पि नो विभावइ, पडिबंधो जत्थ कीरइ पयत्थे । स खलु विणासी तुच्छो, विचित्तभवहेउओ य तओ ॥७५३७॥
 बीहसु भीमभवाओ, उव्वियसु य पुव्वविहियपावाओ । कुणसु पडिबंधचायं, जह इच्छसि अप्पणो पत्थं ॥७५३८॥

जह जह संगच्चाओ, तह तह कम्माण अवचओ होइ । जह जह सो पुण तह तह, आसन्नं होइ परमपर्यं ॥७५३९॥
 आराहणाकयमणो, मुणिवर ! सव्वं पि पावपडिबन्धं । ता दूरमुल्लिङ्गणं, आयाऽऽरामो भवसु निच्चं ॥७५४०॥
 पंचममेवं भणियं, पडिवंधच्चायनामपडिदारं । सम्मत्तविसयमेत्तो, छट्ठं पडिदारमऽकूखेमि ॥७५४१॥
 जमऽणंतम्मि वि न कयाइ, पत्तपुव्वं अईयकालम्मि । लंघिज्जइ गोपयमिव, जस्सामत्थेण भवजलही ॥७५४२॥
 अष्टियइ पाणिकमले, जस्स पभावेण मोकूखमोक्खसिरी । जं च पवेसदुवारं, महच्छक्खणकोसस्स ॥७५४३॥
 मिच्छत्तपवलहुयवह—तावियजीवाण जं च अमयं व । पडियारपर्यं पत्तं, सम्मत्तं खवग ! तं तुमए ॥७५४४॥
 एत्थ य संपत्तम्मि, मा भाहिसि भीमभवभयाहिंतो । एयाऽणुगएहिं जओ, भवस्स सलिलंजली दिन्नो ॥७५४५॥

किंच—

नरयम्मि वरं अइदीहरं पि, कालं ठिओ समं इमिणा । मा पुण एयविउत्तस्स, देवलोगे वि उववाओ ॥७५४६॥
 जम्हा नरयाउ इहाऽऽगयाण, सुद्धस्स तस्स अणुभावा । सुव्वंति केसु वि सुए, तित्थयरत्ताऽऽलद्धीओ ॥७५४७॥
 सम्मत्तगुणविहीणस्स, देवलोगाओ पुण चुयस्सेह । पुट्ठाऽऽईसु वि गमणं, सुव्वइ दीहट्ठिई य तहिं ॥७५४८॥
 अंतोमुहुत्तमेत्तं पि, फासियं जइ भवेज्ज कहवि इमं । ता एस अणाऽऽई वि हु, भवोयही गोपर्यं मण्णे ॥७५४९॥
 धणवमऽधणो वि पुरिसो, सम्मत्तमहाधणं हि जस्सऽत्थि । इहभवसुही जइ धणी, सुही सुदिट्ठी पइभवंपि ॥७५५०॥
 सम्मत्तरयणमऽइयार—पंसुणरिवज्जियं मणोभवणे । जस्स वियंभइ मिच्छत्त—तिमिरविहरो कंहं स भवे ॥७५५१॥

सत्त्वाऽऽस्यनिमित्तं, मणम्मि सम्मत्तलक्खणो मंतो । जस्सऽत्थि न तं पुरिसं, मोहपिसाओ छलेउमऽलं ॥७५५२॥
 जस्स मणोगयणयले, सम्मत्तदिवायरो परिणुरइ । न कुमयजोइसचकं, तम्मि पयासं पि पाउणइ ॥७५५३॥
 यासंदिदिट्ठिविस-विसयगो वि, सम्मत्तदिव्वमणिधारी । जो न हु कुवासणाविस-संक्रन्ती तस्स संभवइ ॥७५५४॥
 तो मा कासि पमायं, सम्मत्ते सव्वदुक्खखयजणगे । जेणेयपइट्ठणाइं, नाणतव्वीरियचरणाइं ॥७५५५॥
 नगरस्स जह दुवारं, मुहस्स चक्खुं तरुस्स जह मूलं । तह जाणसु सम्मत्तं, वीरियतव्वनाणचरणणं ॥७५५६॥
 भावाऽणुरायपेमाऽणुराय-सुणुणाऽणुरायरत्तो य । धम्माऽणुरायरत्तो य, होसु जिणसासणे निच्चं ॥७५५७॥
 अब्बो को वि पभावो, इमस्स निस्सेसगुणपहाणस्स । सम्मत्तमहारायणस्स, पावियस्सेह जं भणियं ॥७५५८॥
 जस्स दिवसं पि एकं, समत्तं निच्चलं जहा मेरु । संकाऽऽद्धोसरहियं, न पडइ सो नरयतिरिएसु ॥७५५९॥
 दंसणभड्डो भड्डो, न हु भड्डो होइ चरणपव्वभट्टो । दंसणमऽसुयंतस्स हु, परियडणं नऽत्थि संसारे ॥७५६०॥
 सुद्धे सम्मत्ते अविरओ वि, अज्झिणइ तित्थयरनामं । जं आगमेसिभट्ठा, हरिक्कलपहु-सेणिया जाया ॥७५६१॥
 कल्लणपंपरयं, लभंति जीवा विसुद्धसम्मत्ता । सम्मत्तमहारायणं, नऽव्वइ ससुराऽसुरो लोगो ॥७५६२॥
 सो च्चिय जयम्मि जाओ, पत्तं सम्मत्तरयणमिह जेण । अरहइजंतसरिसे, संसारे को किर न जाओ ॥७५६३॥
 निज्जियचिंतामणिक्कप्प-पायवं ता लहित्तु सम्मत्तं । तुमए एत्थं सुंदर !, खणं पि जत्तो न मोत्तव्वो ॥७५६४॥
 सम्मत्तजाणवत्तं, अप्पत्ता दुत्तरे भवससुद्धे । एत्थ निमज्जिस्संति, तहा निमग्गा निमज्जंति ॥७५६५॥

सम्मत्तजानवत्तं, पाविता दुत्तरं पि भवजलहिं । तिन्ना तरंति भविआ, अचिरेण तद्वा तरिस्संति ॥७५६६॥
आराहणाकयमणो, मणोरहणं पि दुल्लहं तग्हा । पाविता सम्मत्तं, धीर ! तुमं मा पमाएज्ज ॥७५६७॥
इहरा उ पमायपरस्स, पत्थुयाऽऽराहणा इमा तुज्झ । नाव व्व भट्ठिप्ता, तडत्ति विहडिस्सइ न्णूं ॥७५६८॥
सम्मत्तणामधेयं, छट्ठं पडिदारमेवमऽकूत्वायं । अरिहाऽऽइछक्कभत्ती-विसयं अह सत्तमं भणिमो ॥७५६९॥
अरिहंतं ? सिद्ध २ चेइय ३-आयरि ४ उज्झाय ५ साहुणो ६ त्ति इमं । छक्कं सिवपुरपयवी-सत्थाहसमं सुणेऊण ॥७५७०॥
हे खवग ! हरिसपयरिस-वसवियसियहिययरुहस्संतो । भत्तीए धरसु सम्मं, निव्विण्यं पत्थुयऽत्थकए ॥७५७१॥
एगा वि किर समत्था, जिणभत्ती दुग्गइं णिवारेउं । दुलहाइं लहावेउं, आसिद्धिपरंपरसुहाइं ॥७५७२॥
किं पुण परमेसरसिद्ध-वेइयाऽऽयरियवायगाऽईसु । भत्ती न होज संसार-कंदनिकंदणसमत्था ॥७५७३॥
विज्जा वि ताण भत्तीए, सिद्धिमुयाइ होइ फलदा य । किं पुण निव्वुडविज्जा, सिज्झिहिइ अभत्तिमंतस्स ॥७५७४॥
तेसिं आराहणनाय-गाण न करेज्ज जो नरो भत्तिं । विहलेइ संजमं सो, ऊसरमहिववियसालिं व ॥७५७५॥
बीएण विणा सस्सं, इच्छइ सो वासमऽब्भएण विणा । आराहणमीहइ जो, आराहगभत्तिविरेहेण ॥७५७६॥
विहिववियस्स वि सस्सस्स, जह य निष्कावंगं भवइ वासं । तह आराहगभत्ती, तवदंसणनाणचरणानं ॥७५७७॥
एक्केक्कगोयरा वि हु, अरिहाऽऽइसु सुहपरंपरं जणइ । भत्ती उ कीरमाणा, कणगरुहनिवो इहं नायं ॥७५७८॥

तद्वाहि—

सुंदरपइकरकृत्वा, सुदीहरच्छा सुवच्छकलिया य । जा महिल न्व विरायइ, तीसे मिहिलाए नयरीए ॥७५७९॥
 आसी कणगरहनिचो, जस्स रविस्स व पयावपसरेण । हयमडिक्खिलमडसिरीयं, संकुइयं कुमुयसंडं व ॥७५८०॥
 पणइज्जणजणियतोसं, अवरोपरदूरवज्जियपओसं । तस्स य नीइपहाणं, रज्जसुहं भुंजमाणस्स ॥७५८१॥
 एगस्मि अवसरे रयण-रुहरसिंहासणे निसत्तस्स । दूरोणामियसिरसा, विण्णत्तं संधिपालेण ॥७५८२॥
 देव ! महच्छरियमिमं, जं जिप्पइ दिणयो वि तिमिरेण । केसरिक्खिसोरेकेसर-सडा वि तोडिज्जइ मिगेण ॥७५८३॥
 चिरकालपेसियं तुम्ह, संतियं तित्तियं पि चउरंजं । सेन्नं भजइ उत्तर-दिसिनाहमहिंदसीहेण ॥७५८४॥
 किर तप्पउत्तिविणिउत्त-गूढपुरिसेहिं सिग्घमाऽऽगंतुं । इन्निं चिय सह कहिओ, जहट्टिओ समरवुत्तंतो ॥७५८५॥
 तथ य जो तुम्ह पसाय-ठाणमाऽऽसि कलिं गतरनाहो । सो पडिवक्खेण समं, पडिवन्नो भेयमऽविलज्जो ॥७५८६॥
 कुरुदेसाऽहिवई वि ह, तुह सेणाऽहिवपओसदोसेण । तव्वेलमऽवक्कंतो, रणंजणाओ अदक्खिन्नो ॥७५८७॥
 अन्ने य कालकुंजर-सिरिसेहरसंकराऽऽसामंता । ओसरिया समराओ, दट्ठूण विसंहयं सेन्नं ॥७५८८॥
 एवं च मत्तकरिक्कर-चूरिजं तप्पहाणरहनिवहं । रहनिवहचूरणुत्तट्ठ-तुरयहमंतनरनियंर ॥७५८९॥
 नरनियरपडणदुग्गम-मग्गाऽऽलसंचरंतवरसुहडं । वरसुहडपरोपरभिडण-वाउलिज्जंतसेन्नज्जणं ॥७५९०॥
 सेन्नज्जणमुक्कपोकार-बोलनासंतकायरनरोहं । हयजोहं जमगेहं, तुह सेन्नं पाविंयं रिउणा ॥७५९१॥
 एवं सीच्चा भालयल-घडियविगरालभिउडिणा रत्ता । ताडाविद्या गुरुत्वा, पयाणयाऽऽवेइया भेरी ॥७५९२॥

अह मेहसंघनिघोस-निम्भरेणं रवेण लहु तीए । मुणियपयाणपओयण-मुवड्डियं चाउरंगबलं ॥७५९३॥
 ताहे तेणाऽणुगओ, कणगरहमहीवई दढं कुविओ । अविलंविपपयाणेहिं, सत्तुणो भूमिमऽणुपत्तो ॥७५९४॥
 अह तं आगयमुवलक्खिअण, उव्वूढगाढरहसेण । पडिरिउणा पारद्धो, सुमहंतो समरसरंभो ॥७५९५॥
 अह मुक्कचकनारायवग, उत्थारिय सुहड तेइण उदग्ग । कंणमणिकंतिकयाऽवरोह, नं कुवियकयंतह दिड्डिओह ॥७५९६॥

मणपवणवेगतुरयाण थट्ट, रिउसेन्निण सह जुल्लिण पयड्ड । ॥७५९७॥

हयदंड सहहिं पुंडरीयजाल, भुंजेवि चत्त नं जमिण थाल ॥
 पडिवक्खवगगनिल्लुणियकंठ, रणकम्मणतोसियतियसवंठ । ॥७५९८॥

णियसामिकजपरिचत्तदेह, कयकिच्च नाइ नच्चिय सुजोह ॥
 रुहरहसुंदमंडियधरित्ति, रत्तुपलेहिं नं रइय भित्ति । दोहंडियकुंजर भूमिवडिय, नं रेहहि अंजणकूड खुडिय ॥७५९९॥

इय एवंविहसंगरि बहुजणखयकरि, वडुंतइ मिहिलाऽहिवेण ।
 नियकुंजरु चोयाविउ रणपहे ठाविउ, रिउसवडम्महु दुद्धरिण ॥ ॥७६००॥

एत्थंतरम्मि मंतीहिं, जंपियं देव ! विरमह रणाओ । मा पूरह सत्तूणं, मणोरहे नियह नियसत्तिं ॥७६०१॥
 एसो हि उत्तरदिसा-नराऽहिओ समरकम्मपरिहत्थो । तियसकयपाडिहेरो, पयंडपक्खो महासत्तो ॥७६०२॥
 एयं गूढचरेहिं, णिवेइयं अमह संपयं चेव । ता न खमं खणमेत्तं पि, अच्छिउं एत्थ थाणम्मि ॥७६०३॥

अजहावलमाऽऽरंभो य, देव ! मूलं वयंति मञ्चुस्स । ता सञ्चपयारेहिं वि, अप्प चिय रक्खियञ्चो चि ॥७६०४॥

अविदलियवलो इण्हिं पि, जह तुमं देव ! विरमसि रणाओ ।

ता अकलियमज्झो निय-पुरिं पि पावेसि निञ्चिग्वं ॥

॥७६०५॥

इहरा विहिंसविहडिय-विजयस्स परेहिं भग्गपसरस्स । असहायस्स य एत्तो, पलायणं पि हु न तुह सुलंहं

॥७६०६॥

इय मंतिवयणगाढो-वरोहओ निब्भओ वि कणगरहो । ओसरिओ समराओ, फुडमञ्चसरवेइणो गरुया

॥७६०७॥

पडिभगं पडिवकूखं, पलायमाणं महेंदसीहो वि । अवलोइऊण चलिओ, करुणाए अकयतप्पहरो

॥७६०८॥

अह जायमाणभंगो, हिययऽब्भंतरफुरंतदढसोगो । अप्पणं निहयं पिव, मन्नंतो कणगरहारायां

॥७६०९॥

पेच्छइ विणियंततो, तियसाऽहिवनिवहविहियपयसेवं । सिरिमुणिसुञ्चयसामिं, समोसहं सुं सुमारपुरे

॥७६१०॥

ताहे दूरुज्झियराय-चिंधउवसंतधरियनेवत्थो । तिकूखुत्तो दाऊणं, पयाहिणं गाढभत्तीए

॥७६११॥

जयनाहं वंदित्ता, गणधरमुणिकेवलीहिं परियरियं । सुद्धमहीए निसण्णो, नरत्ताहो धम्ममसवणत्थं

॥७६१२॥

खणमेत्तं च निसामिय, सामिगिरं समरवइयरं सरिउं । परिचिंतिउं पयत्तो, धिरइत्थु मह जीवियञ्चस्स

॥७६१३॥

जस्स तह सत्तुपडिहय-परक्कमस्स पणड्डुसारस्स । अवहरियपुञ्चमुकया, वित्थरिया धणियमऽपसिद्धी

॥७६१४॥

एवमऽणुचिंतयंतो, विच्छायमुहो महीवई सामिं । नमिऊण निक्खमंतो, ओसरणाओ सक्कुरेण

॥७६१५॥

विज्जुप्पभनायेणाऽ-सुरेंदसामाणिण देवेण । भणिओ भद ! क्रिमेवं, पहरिंसठाणे वि तुममेत्थ

॥७६१६॥

हियज्जम्भंतरनिक्खिच-तिक्खसच्छो व वहसि संतावं । करमलियनलिणतुल्ले, गयसोहे धरसि नयणुल्ले ॥७६१७॥
 सायरकयप्पणामेण, तयणु मिहिलाजहिवेण पडिभणियं । सयमेव मुणह तुब्भे, जहट्टियं किमिह साहेमि ॥७६१८॥
 चिरकालवोलियाणि वि, अच्चंतं दूरकालभावीणि । जे किर मुणंति कजाणि, तेसिं नणु केत्तियं एयं ॥७६१९॥
 एवं रत्ना भणिए, ओहिन्नाणेण नायपरमत्थो । विज्जुप्पभो सुखरो, पयंपिउं एवमाऽऽढत्तो ॥७६२०॥
 रिउपरिभवलक्खणतिक्ख-दुक्खसुव्वहसि तुममऽहो ! हियए । दुक्खविमोक्खणमूलाय, गिज्जए जिणवरे भत्ती ॥७६२१॥
 ता नखर ! जयगुरुपाय-पउमवंदणविहीए तुज्झ अहं । तुड्डो अह सत्तुजयं, ममाऽणुभावेण कुणसु लहुं ॥७६२२॥
 इयं तियसवयणसाऽऽयन्निऊण, राया वियासिमुहकमलो । सेन्नाऽणुगओ सहसा, पडिपडिचकुखं पडिनियत्तो ॥७६२३॥
 अह भूरिसमरसंपन्न-विजयगव्वो पुणो वि तं इतं । सोच्चा महेदंसीहो, सज्जीहोउं ठिओजभिमुहो ॥७६२४॥
 जुज्झं च समावडियं, नवरं विज्जुप्पभप्पभावेण । मिहिलाजहिवेण विजिओ, महिंदसीहो पढममेव ॥७६२५॥
 अवहरिय पुव्वपगगहिय-हत्थितुरगाऽऽइविविहरज्जंजगे । सेवं च गाहिऊणं, मुक्को तत्थेव रज्जम्मि ॥७६२६॥
 अह निज्जियजेयव्वो, कणगरहो आगओ नियनयरिं । सरयनिसायरकरगोर-लद्धकित्ती जए जाओ ॥७६२७॥
 अवरम्मि य पत्थावे, विसुद्धलेसाए वट्टमाणो सो । परिचिंतिउं पवत्तो, अहो जिणिंदस्स माहप्पं ॥७६२८॥
 जमऽहं तइया वंदण-मेत्तेण वि वंछियऽथमज्जत्थं । पत्तो मणोरहाण वि, अगोयरं नूण लीलाए ॥७६२९॥
 एवं च सो चिय परं, परमप्पा कप्पपायवण्डिमो । इहपरभवभाविरभह-करणसीलो जएक्कपहू ॥७६३०॥

अणुसरणिञो भवइ त्ति, चिंतिउं सुव्वयस्स पामूले । पडिवन्नो पव्वज्जं, राया काउं च तं विहिणा ॥७६३१॥
 गुणगणहरगणहरनाम-गोयक्रमं च वंधिज्जणंते । मरिउं देवो जाओ, महिहिओ भासुरसररीरो ॥७६३२॥
 तत्तो चुओ य सुहले, माणुस्सं पाविज्जण भोगे य । तित्थयरपायमूले निक्खमिउं गणहरो होउं ॥७६३३॥
 निम्मूलुम्मूलियभव-महदुमो पत्तकेवलाऽऽभोगो । जरजम्ममरणरहियं, निव्वाणं पाविही परमं ॥७६३४॥
 एवंविहोत्तरोत्तर-कल्लणनिबंधणं मुणेज्जणं । अरिहाऽऽईसुं भत्तिं, खवग ! तुमं सम्ममाऽऽयस्सु ॥७६३५॥
 अरिहाऽऽइछक्कभत्ति त्ति, सत्तमं दारमिय मए वुत्तं । अट्ठममिओ भणिस्सं, पंचनमोक्कारपडिदारं ॥७६३६॥
 हंभो खवगमहासुणि ! पारद्विसुद्धधम्मअणुबंधं । वंधवभूयाण जिणाण-मिण्हि तह सव्वसिद्धानं ॥७६३७॥
 आयारपालयाणं, आयरियाणं च सुत्तदाईणं । उज्झायाणं सिवसा-दुगाण तह सव्वसाहूणं ॥७६३८॥
 निच्चं भव उज्जुत्तो, समाहियऽपा पहीणकुवियप्पो । सिद्धिसुहसाहणम्मि, नूण नमोक्कारकरणम्मि ॥७६३९॥
 जेणेस नमोक्कारो, सरणं संसारसरमरपडियाण । कारणमसंखदुक्ख-कूखयस्स हेऊ सिवपयस्स ॥७६४०॥
 कल्लणकण्ठत्तणो, अवंधवीयं पयंडमायंडो । भवहिमगिरिसिहराणं, १पक्खिखपहू पावभुयगाणं ॥७६४१॥
 आमूलुकूखणणम्मि, वराहदाहा दरिदकंदस्स । राहणधरणी पढसु-ब्भवंतस्सम्मत्तरयणस्स ॥७६४२॥
 कुसुमोगमो य सोगइ-आउयबंधदुमस्स निव्विग्धं । उवलंभचिंधमऽमलं, विसुद्धसद्धम्मसिद्धीए ॥७६४३॥

अन्तं च—

एयस्स जहाविहि विहिय—सन्वआराहणापयारस्स । कामियफलसंपायण—पहाणमंतस्स य पभावा ॥७६४४॥
सत्तू वि होइ मित्तो, तालउडविसं पि जायए अमयं । भीमाड्ढवी वि वियरइ, चित्तरइं वासभवणं व ॥७६४५॥
चोरा वि रक्खगत्तं, उवेति साणुगगहा भवंति गहा । अवसउणा वि हु सुहसउण—साहणिज्जं जणंति फलं ॥७६४६॥
जणणीओ इव न कुणंति, डाइणीओ वि थोवमडवि पीडं । पभवंति न रुद्धा मंत—तंतजंतप्पयारा वि ॥७६४७॥
पंकयपुंजो ब्व सिही, सीहो गोमाउओ ब्व वणहत्थी । मिगसावो ब्व विहावइ, पंचनमोक्कारसामत्था ॥७६४८॥
एत्तो च्चिअ सुमारिजइ, निसियणउट्टाणखलणपडणेसु । सुरखेयपभिर्इहिं वि, एसो परमाए भत्तीए ॥७६४९॥
धण्णाण मणोभवणे, सद्धावहुमाणवड्ढिनेहिल्लो । मिच्छत्ततिमिरहरणो, वियरइ नवक्कारवरदीवो ॥७६५०॥
जाण मणवणणिगुंजे, रमइ णमोक्कारकेसरिकिसोरो । ताणं अणिट्टोदोघट्ट—घट्टघडणा न नियडे वि ॥७६५१॥
ता निविडनिगघडणा—गुत्ती ता वज्जंपजरनिरोहो । नो जावज्जवि जविओ, एस नमोक्कारवरमंतो ॥७६५२॥
दण्णिट्टुदुडुनिट्टुर—सुल्लदिट्ठी वि होइ ताव परो । नवक्कारमंतचिंत्तण—पुब्बं न पलोइओ जाव ॥७६५३॥
मरणरणंजगणसं—गमे गमे गामनगरमाड्ढिणं । एयं सुमरंताणं, ताणं संमाणणं च भवे ॥७६५४॥

तहा—

जलमाणमणिपहुफुन—फ्फारफ्फणिवइक्फणागणाहिं तो । पसरंतकिरणभरभग्ग—भीमतिमिरम्मि पायाले ॥७६५५॥

चिन्ताऽण्तरघडमाण-भाणसाऽऽणदिइदियऽत्था जं । विलसंति दाणवा किर, तं पि नमोकारफुरियलवो
 जं पि य विसिद्धपयवी-विजाविन्नाणविणयनयनिउणं । अकूखलियपसरपसरंत-कंतजसभरियभुवणयलं
 अच्चंतऽणुरत्तकलत्त-पुत्तपामोकूखसयलसुहिसयणं । आणापडिच्छणुच्छाहि-दच्छगिहकम्मकारिजणं
 अच्छन्नलच्छिच्छिच्छु-सामिभोइत्तवियणपहाणं । रायाऽमच्चाऽऽइविसिद्ध-लोयपयईवहुमयं च
 जहचिंतियफलसंपत्ति-सुंदरं दिण्णदुककहचमकं । पाविज्जइ मणुयत्तं, तं पि नमोकारफललेसो
 जं पि य सव्वंगपहाण-लडहचउसट्टिसहसविलयालं । वत्तीससहस्समह-प्पभावभासंतसामन्तं
 पवरपुरसरिसच्छन्नवह-गामकोडीकडप्पदुप्पसरं । सुरनयसरिसपुरवर-विसत्तरीसहससंखालं
 बहुसंखखेडकब्बड-मंडवदोणमुहपमुहवहुवसिमं । दीसंतकंतसुंदर-संदणंसंदोहदिण्णादिहिं
 परचक्ककप्पणाऽणप्प-दप्पपाइक्कचकंसंकिन्नं । पगलंतगंडमंडल-पयंडोवट्ठयट्ठिह
 मणपवणजवणचंचल-खुरकूखयखोणितलतुरंगालं । सोलससहस्सपरिसंख-जकूखरकूखापरिक्किन्नं
 नवनिहिचोइसरयण-प्पभावपाउब्भवंतसयलऽत्थं । छकूखंडभरहखेत्ताऽ-हिवत्तणं लब्भए भुवणे
 तं पि हु किर सद्भासलिल-सेयपरिबुद्धिद्वयस्स तस्सेव । पंचनमोकारतरुस्स, को वि फलविलसियविसेसो
 जं पि य सियदेवंसुय-संबुयसुरसयणसुंदरुच्छंणे । सिप्पिपुडंजतो मुत्ता-हलं व उववज्जई तत्तो
 आजम्मं रस्मतणू, आजम्ममुदग्गजोव्वणाज्वल्यो । आजम्मं रोगजरा-रयसेयविविज्जियसरीरो

॥७६५६॥
 ॥७६५७॥
 ॥७६५८॥
 ॥७६५९॥
 ॥७६६०॥
 ॥७६६१॥
 ॥७६६२॥
 ॥७६६३॥
 ॥७६६४॥
 ॥७६६५॥
 ॥७६६६॥
 ॥७६६७॥
 ॥७६६८॥
 ॥७६६९॥

आजम्म् ण्हारुवसऽट्टि-मंसरुहिराऽऽत्तणुमलवियुक्को । आजम्म् अमिलायन्त-मल्लवरं देवदूसधरो
 उत्तत्तच्चक्रं चण-तरुणदिवायरसमप्पहसरीरो । पंचप्पहरयणाऽऽहरण-किरणकब्बुरियदिसियक्को
 अकूखंडंगंडमंडल-लुलंतकुंडलपहापहासिच्छो । रमणीयरसणअमरण-रमणीगणमणहरो किं च
 गहचक्केहेल, पाडेउं भूयलं भमाडेउं । सयलकुलाऽचलचक्रं, चूरेउं तह य लीलाए
 माणसपुमुहमहासर-सरियादहसायरण सलिलाइ । पलयपवणो व्व समकाल-मेव सत्तो विसोसेउं
 तेलोक्कपूणत्थं इत्ति विउच्चियमहल्लवहुरूवो । परमाणुमेत्तरूवो वि, तह य होउं लहु समत्थो
 तह एककरंऽगुलिपंचगस्स, पत्तेयमऽजगभागेसु । मेरुपणगाउ एकैक्क-मेक्ककालं धरणसत्तो
 किं बहुणा सन्तं पि हु. असंतयं तह असंतमऽवि संतं । वत्थुं एकखणे च्चिय, दंसेउमऽलं करेउं च ॥७६७७॥
 नमिसुरविसरिसरमणि-मऊहरिं छोलिविच्छुरियपाओ । भूभंगाऽऽइपहिट्ट-संभमुट्ठितपरिवारो
 च्चिं ताऽणंतसरहसत्ति-संधंडं ताऽणुकूलविसयगणो । अणवरयरइरसाऽऽविल-विलासकरुणेक्कदुल्लिओ
 निम्मलओहिन्नाणा-ऽनिमेसदिट्ठीए दिट्टदट्टव्वो । समकालोदयसमुचित-सयलसुहक्कम्मपर्यइ य
 रिद्विप्पबंधंधुर-विमाणमालाऽहिवत्तणं सुहरं । पालइ अखलियपसरं, सुरलोए किर सुरेंदो वि
 तं पि असेसं जाणसु, सस्मं सब्भावगव्भविहियस्स । पंचनमोक्काराऽऽरा-हणस्स लीलाइयलवोत्ति
 उट्ठाऽहोतिरियतिलोण-रंगमज्झग्गि अइसयविसेसो । दब्बं खेतं कालं, भावं च पडुच्च चोअकरो ॥७६८३॥

दीसइ सुणिज्जाए वा, जो को वि हु कहवि कस्स वि जियस्स । सव्वो वि सो नमोकार-सरणमाहपनिष्कन्नो ॥७६८४॥
 जलदुग्गे थलदुग्गे, पव्वयदुग्गे मसाणदुग्गे वा । अन्नत्थ वि दुत्थपए, ताणं सरणं नमोकारो ॥७६८५॥
 वसियरण्णाडणथोभ-णेसु पुरखोभंभणाऽऽइसु य । एसो चिय पच्चलओ, तहा पउत्तो नमोकारो ॥७६८६॥
 मंतंत्तरपारद्दाइ, जाइ कजाइ ताइ वि समेइ । ताणं चिय नियसुसरण-पुव्वाऽऽरद्धाण सिद्धिकरो ॥७६८७॥
 ता सयलाओ सिद्धीओ, मंगलाइ च अहिलसंतेण । सव्वत्थ सया सम्मं, चिंतेयव्वो नमोकारो ॥७६८८॥
 जागरण-सुयण-छीयण-चिट्ठण-चंक्रमण-खलण-पडणेसु । एस किर परसमंतो, अणुसरियव्वो पयत्तेणं ॥७६८९॥
 जेणेस नमोकारो, पत्तो पुब्बाऽणुनंचिपुण्णेणं । नारयतिरियगईओ, तस्साऽवस्सं निरुद्धाओ ॥७६९०॥
 न स पुणरुत्तं पावइ, कया वि किर अयसनीयगोत्ताइ । जम्मंस्तरे वि दुलहो, तस्स न एसो नमोकारो ॥७६९१॥
 जो पुण-सम्मं गुणिउं, नरो नमोकारलकूत्वमऽकूत्वंडं । पूएइ जिणं संघं, वंधइ तित्थयरनामं सो ॥७६९२॥
 होन्ति नमोकारपभा-वओ य जम्मंस्तरे वि किर तस्स । जाईकुलरूवाऽऽरोग-संपयाओ पहाणाओ ॥७६९३॥
 ताव न जायइ चित्तेण, चित्तिं पत्थियं च वायाए । काएण य पारद्धं, जाव न सरिओ नमोकारो ॥७६९४॥
 अन्नं च इमाउ चिय, न होइ मणुओ कयाइ संसारे । दासो पेसो दुहगो, नीओ विगलिंदिओ चेव ॥७६९५॥
 इहपरलीयसुदर्रो, इहपरलीयदुहदलणपच्चलओ । एस परमेद्धिविसओ, भत्तिपउत्तो नमुक्कारो ॥७६९६॥
 किं वन्निएण बहुणा, तं नत्थि जयम्मि जं किर न सको । काउं एस जियाणं, भत्तिपउत्तो नमुक्कारो ॥७६९७॥

जइ ताव परमदुलहं, संपाडइ परमपयसुहं पि इसो। तावदऽणुसंगसज्जे, तदऽन्नसोक्खम्मि का गणणा ॥७६९८॥
 पत्ता पाविसंति, पाविन्ति य परमपयपुरं जं ते। पंचनमोक्कारमहा-रहस्ससामत्थजोगेणं ॥७६९९॥
 सुचिरं पि तवो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पट्ठियं। जइ ता न नमोक्कारे, रई तओ तं गयं विहलं ॥७७००॥
 चउरंङगाए वि सेणाए, नायगो दीवगो बहा होइ। तह भावनमोक्कारो, दंसणतवनाणचरणणं ॥७७०१॥
 भावनमोक्कारविवज्जियाइं, जीवेण अकयकजाइं। गहियाणि य मुक्काणि य, अणंतसो दव्वलिं गाइं ॥७७०२॥
 तम्हा नाऊणेवं, जत्तेण तुमं पि भावणासारं। आराहणाकयमणो, मणम्मि सुंदर! तयं धरसु ॥७७०३॥
 हंभो देवाणुप्पिय!, पुणरुत्तं पत्थिओ सि एत्थ तुमं। संसारजलहिसेउं, सिटिलेज्जसु मा नमोक्कारं ॥७७०४॥
 जं एस नमोक्कारो, जम्मजरामरणदारुणसरूवे। संसाराऽन्नम्मि, न मंदपुन्नाण संपडइ ॥७७०५॥
 विज्झइ राहा वि फुडं, उम्मूलिज्झइ गिरी वि मूलाउ। गम्मइ गयणयलेणं, दुलहो य इसो नमोक्कारो ॥७७०६॥
 सब्वत्थऽन्नत्थ वि धीधोण, सरणं ति एस सरियव्वो। सविसेसं पुण एत्थं, समहिगयोऽऽराहणाकाले ॥७७०७॥
 आराहणापडागा-गहणे हत्थो इसो नमोक्कारो। सग्गाऽपवग्गमग्गो, दोगइदारऽग्गला गरुई ॥७७०८॥
 पट्ठियव्वो गुणियव्वो, सुणियव्वो समऽणुपेहियव्वो य। एसऽन्नया वि निच्चं, किमंङ्ग पुण मरणकालम्मि ॥७७०९॥
 गेहे जहा पलित्ते, सेसं मोत्तुण लेइ तस्सामी। एगं पि महारयणं, आवइनिथारणसमत्थं ॥७७१०॥

आउरभए भडो वा, अमोहमेकं पि लेइ जह सत्यं । आवद्धभिउडिभडसं—कडे रणे कज्जकरणखमं ॥७७११॥
 एवं न आउरत्ते, सको वारसविहं सुयकूखंधं । सव्वं पि विचिंतेउं, सम्मं तगगयमगो वि तओ ॥७७१२॥
 मोत्तुं पि वारसंसंगं, स एव मरणम्मि कीरणे सम्मं । पंचनमोक्कारो खलु, जम्हा सो वारसंगत्थो ॥७७१३॥
 सव्वं पि वारसंसंगं, परिणामविसुद्धिहेउमेत्तांगं । तक्कारणभावाओ, कह न तदत्थो नमोक्कारो ॥७७१४॥
 तगगयचित्तो तम्हा, समणुसरेज्जा विसुद्धसुहेलसो । तं चेव नमोक्कारं, कयत्थयं मन्नमाणो उ ॥७७१५॥
 को नाम किर सकन्नो, कन्नाऽमयसच्छंहं नमोक्कारं । नो आयरेज्ज मरणे, रणे व्व सुहडो जयपडांगं ॥७७१६॥
 एक्को वि नमोक्कारो, परमेट्ठीणं पणिट्ठभावाओ । सयलं किलेसजालं, जलं व पवणो पणोच्छेइ ॥७७१७॥
 संविग्गेणं मणसा, अखलियफुडमणहरेण य सरेण । पउमाऽऽसणिओ करवद्ध—जोगसुद्धो य काएणं ॥७७१८॥
 सम्मं संपुन्नं चिय, समुच्चरेज्जा संयं णमोक्कारं । उस्सग्गेणोस विही, अह वलगलणे तहा न पहु ॥७७१९॥
 तन्नामाऽणुग असिया—उस त्ति, पंचकूखरे तहविं सम्मं । निहुयं पि परावत्तेज्ज, कह वि अह तत्थऽवि असत्तो ॥७७२०॥
 ता झाएज्जा ओमिति संगहिया जं इमेण अरहंता । असरीरा आयरिया, उवझाया मुणिवरा सव्वे ॥७७२१॥
 एयन्नामाऽऽइनिसन्न—वन्नसंधिपयोगओ जम्हा । सहन्नुएहिं एसो, ओक्कारो किर विणिहिट्ठो ॥७७२२॥
 एयज्झाणा परमे—ट्ठिणो फुडं झाइया भवे पंच । अहवा जो एयं पि हु, झाएउं होज्ज असमत्थो ॥७७२३॥
 सो पासट्ठियकल्लण—मित्तवग्गेण पंचनवकारं । निसुणेज्ज पटिज्जंतं, हिययम्मि इमं च भावेज्जा ॥७७२४॥

एसो स सारंगी, एस स को वि हु दुलंभलंभो चि । एसो स इडसंगो, एयं तं परमतत्तं ति ॥७७२५॥
 अहह ! तडत्थो जाओ, नूणं भवजलहिणो अहं अज्ज । अन्नह कहिं अहं कह व, एस एवं समाओगो ॥७७२६॥
 धन्तो हं जेण मए, अणोरपरम्मि भवससुद्धम्मि । पंच्ह नमोक्कारो, अचिंतचिंतामणी पत्तो ॥७७२७॥
 किं नाम अज्ज अमय-त्तेण सव्वंउगियं परिणओ हं । किं वा सयलसुहुमओ, कओ अकंडे वि केणाउवि ॥७७२८॥
 इय परमसमसापत्ति-पुव्वमाऽऽयन्निओ नमोक्कारो । निहणइ किलिडुकम्मं, विसं व सियधारणाओगो ॥७७२९॥
 जेणेस नमोक्कारो, सरिओ भावेण अंतकालम्मि । तेणाऽऽहूयं सोकूवं, दुक्खस्स जलंजली दिन्नो ॥७७३०॥
 एसो जणओ जणणी य, एस एसो अकारणो बंधू । एसो मिच्च एसो, परमुवयारी नमोक्कारो ॥७७३१॥
 सेयाण परमसेयं, मंगल्लणं च परममंगलं । पुन्नाण परमपुन्नं, फलं फलाणं नमोक्कारो ॥७७३२॥
 तह एस नमोक्कारो, इहलोगगिहाओ जीवपहियाण । परलोयपहयट्ठाण, परम^१पच्छयणसारिच्छो ॥७७३३॥
 जह जह तस्सवणरसो, पणिमइ मणम्मि तह तह कमेण । खयमेइ कम्मगंठी, नीरनिहिताऽऽमकुंभो व्व ॥७७३४॥
 तवनियमंसंजमहो, पंचनमोक्कारसारिहपउत्तो । नाणतुरंगमजुत्तो, नेइ नरं नेव्वुइनगरं ॥७७३५॥
 जल्लणो वि होज्ज सीओ, पडिपहहुत्तं वहेज्ज सुरसरिया । न य नामन नेज्ज इमो, परमपयपुरं नमोक्कारो ॥७७३६॥
 आराहणापुरस्सर-मण्णन्नहियओ विसुद्धलेसागो । संसारुच्छेयकरं, ता मा सिदिलसु नमोक्कारं ॥७७३७॥

एसो हि नमोकारो, कीरइ नियमेण मरणकालम्मि । जं जिणवरेहिं दिट्ठो, संसारुल्लेयणसमत्थो ॥७७३८॥
 अकुखेवेंणं कम्म-कूवओ तहा मंगलाऽऽगमो नियमा । तक्काले चियं सम्मं, पंचनमोकारकरणफलं ॥७७३९॥
 कालन्तरभाविफलं तु, दुविहमिहभवियमण्णभविंयं च । इहभवियमत्थकामा, उभयभवसुहावहा सम्मं ॥७७४०॥
 इहभवसुहावहा तत्थ, ताव अकिलेसभवणओ ताण । आरोगगपुव्वगं तह, निव्विग्वं ताण माणणओ ॥७७४१॥
 परभवसुहावहा पुण, सुत्तविहीए सुठाणविणियोगा । पंचनमोकारफलं, अह भन्नइ अन्नभविंयं पि ॥७७४२॥
 जइ वि न तज्जम्मे चिय, सिद्धिगमो कह वि जायए तह वि । पत्तनमोकारा एक्क-सिं पि किर तमऽविगहिं ता ॥७७४३॥
 उत्तमदेवेषु तहा, कुलेसु विउलेसु अतुलसुभकलिया । हिंढित्ता पज्जंते, सिज्झंति चेव चिहुयरया ॥७७४४॥
 इह पुण परमत्थेणं, नाणावरणाऽऽइयाण कम्ममाणं । पइखणमज्जंतपोगल-विगमम्मि जायमाणम्मि ॥७७४५॥
 पाउणइ नमोकारस्स, पढमं वण्णं नकारमऽह सेसे । वने पत्तेयं चिय, तदज्जंतविसुद्धिसम्भावो ॥७७४६॥
 एवं एक्केकं पि तु, अकूवरमच्चन्तकम्मवयलब्भं । जस्स स कढं न वंछिय-फलदाई होइ नयकारो ॥७७४७॥

किंच—

इहभवियमत्थकामा, जं भणियं तत्थ अत्थविसए ता । सावगपुत्तो नायं, जायज्ज्थो मडगवइयरओ ॥७७४८॥

तहाहि—

एगम्मि महानगरे, सावगपुत्तो उ जोव्वणुम्मत्तो । वेसाज्जयपसंगी, अच्चंतपमायपडिबद्धो ॥७७४९॥

सुचिरं बहुप्यारेहि, भन्नमाणो वि धम्मपडिवत्तिं । न कुणइ निरंजुसो करि-वरो व्व विस्संथुलं ललइ ॥७७५०॥
 अह सो पिउणा करुणाए, वाहरेऊण मरणसमयस्मि । भणिओ पुत्तय ! जइ वि हु, दहं पमत्तो तहावि तुमं ॥७७५१॥
 पंचनमोक्कारमिमं, समत्थवत्थूण साहणसमत्थं । पढसु सया य सरेज्जसु, दुत्थाज्वत्थासु वरमंतं ॥७७५२॥
 एयस्स पभावणं, न विद्वंतीह भूयवेयाला । खुद्देवद्दववग्गो, सेसो-वि पणस्सइ अवस्सं ॥७७५३॥
 एयं पिउणो वयणो-वरोहओ सो तहत्ति पडिवन्नो । कालं गए य जणए, खीणस्मि य अत्थसारम्मि ॥७७५४॥
 सच्छंदभमणसीलो, घड्डे मेत्तिं तिदंढिणा सद्धिं । उज्झयड्डलक्कमाणं, केत्तियमिममइव पुरिसाणं ॥७७५५॥
 एगम्मि अवसरे सो, भणिओ य तिदंढिणा सविस्संभं । कस्सिणचउदसिरयणीए, मडयमडविणड्डलंडुंगं ॥७७५६॥
 आणेसि जइ तुमं भइ !, ता तुहं विद्वेमि दारिंदं । तं साहिऊण अहयं, दिव्वाए मंतसत्तीए ॥७७५७॥
 पडिवन्नमिमं सावयसुएण, पत्ते य भणियसमयम्मि । विज्जणमसाणपएसे, तहेव तेणोवणीयं से ॥७७५८॥
 पाणिपइड्डियखगंगं, ठवियं च तयं तु मंडलगउवरिं । सावयसुओ य पुरओ, तस्सेव निवेसियो तत्थ ॥७७५९॥
 सो य तिदंढी बाढं, विज्जं उच्चारिउं समाज्जद्धो । विज्जाज्जवेसवसेण य, मडगं उट्टेउमाज्जद्धं ॥७७६०॥
 भीओ सावयपुत्तो, सरिओ य झडत्ति पंचनवकारो । तप्पडिहयसामत्थं, पडियं च महीयले मडयं ॥७७६१॥
 पुणरवि तिदंढिदढविज्ज-जावओ उट्ठिऊण पडियम्मि । मडए भणियमज्जेणं, सावयसुय ! मुणसि किं पि तुमं ॥७७६२॥
 तेणं पयंप्पियं नेव, किं पि अह ज्ञाणपयसिमाज्जद्धो । जविउं पुणो तिदंढी, पारद्धो निययवरविज्जं ॥७७६३॥

सइहसुयमऽकुस्वमेणं, पंचनमोक्काररक्खियं हंतुं । १दोहंडिओ तिदंडी, मडएण झडत्ति खग्गेण ॥७७६४॥
 अह मडयखग्गघायप्पभाव—संजायजायरूवंडो । सावयसुएण दिट्ठो, झत्ति तिदंडी पहिट्ठेण ॥७७६५॥
 ताहे तदंडुगंवाइ, खंडिउं णियणिहे निहित्ताइं । पंचपरमेट्ठियंत—प्पभावओ ईसरो जाओ ॥७७६६॥
 कामविसयम्मि नायं तु, साविगा मिच्छदिट्ठिणो भज्जा । जीए नमोक्कारोओ, जाओ सप्पो वि कुसुमसरी ॥७७६७॥

तथाहि—

एगम्मि सन्निवेसे, मिच्छदिट्ठी गिहाऽहिवो एक्को । भज्जा य साविघा से, अच्चन्तं धम्मपडिचद्धा ॥७७६८॥
 तीसे उवरिं अवरं, भज्जं पण्णिउमीहमाणो सो । ससवचिगो त्ति तं पुण, अलहंतो खुदपरिणामो ॥७७६९॥
 चिन्तेइ पुव्वभज्जं, कहं हणिस्सं ति अनया कस्मिणं । सप्पं घडे ३निहित्ता, भवणस्सऽब्भन्तरे ठवइ ॥७७७०॥
 कयभोयणो य तं भणइ, सावियं अमुगठाणणिहियाउ । घडयाओ कुसुममालं, भदे ! मज्झं पणाभेहि ॥७७७१॥
 अह सा गिहे पविट्ठा, अचक्खुविसओ त्ति पंचनवकारं । सरमाणी तम्मि घडे, कुसुमत्थं पक्खिवइ हत्थं ॥७७७२॥
 एत्थंतरम्मि सप्पो, अवहरितो देवयाए गंधइहा । ठविया य तम्मि ठाणे, वियसियसियकुसुमवरमाला ॥७७७३॥
 घेत्तुं सा तीए सम—प्पिया य पइणो तओ ससंभंतो । गंतूण तं णिहालइ, घडयं नो पेच्छइ पं ॥७७७४॥
 ताहे महप्पभाव त्ति, पायवडिओ कहेइ नियवंचं । खामेऊण य ठवइ, तं नियघरसामिणिपयम्मि ॥७७७५॥

१ दोहंडिओ = द्विखण्डितः ।

२ कुसुमसरी = कुसुममाला ।

३ छुहिच्चा पाठा० ।

इय इहलोगे धणकाम-साहगो एस ताव नवकारो । परलोगे चिय सुहओ, हुंडियजक्खस्स व इमो त्ति ॥७७७६॥

तथाहि—

महुराए नगरीए, हुंडिज्जनामो उ तक्करो लोयं । सुसमाणो अणवरयं, पत्तो आरक्खवपुरिसेहि ॥७७७७॥

आरोवेज्जणं रास-भस्मि नगरीए भामिओ पच्छा । पक्खित्तो खलाए, भिण्णसरीरो य तीए दहं ॥७७७८॥

तन्हाकिलामियंज्जो, तेण प्रएसेण पेच्छिउं जंतं । जिणदत्तणामधेयं, सुसावगं भणइ सुदुहडो ॥७७७९॥

हंभो ! महायस ! तुमं, सुसावगो दुक्खिएसु करुणपरो । ता मम तिसियस्स लहुं, कत्तो वि जलं पणामेहि ॥७७८०॥

अह सावएण भणियं, इमं नमोक्कारसणुविचिंतेहि । जा ते ओणेमि जलं, जइ पुण विस्सारिहिसि एयं ॥७७८१॥

ता आणीयं पि न तुज्झ, भइ ! दाहासि एव भणिओ सो । तल्लोलुययाए दहं, नवकारं सरिउमोऽऽरुद्धो ॥७७८२॥

जिणदत्तो पुण सलिलं, गहाय गेहाओ आगओ जाव । नवकारमुच्चरंतस्स, ताव से अइगयं जीयं ॥७७८३॥

तो तप्पभावओ सो, सरिउं जक्खत्तणं समणुपत्तो । अह चोरभत्तदाइत्ति, रायपुरिसेहिं जिणदत्तो ॥७७८४॥

वेत्तण अप्पिओ नर-वइस्स तेणाऽवि जंपियमिमं पि । खलाए आरोवह, तक्कास्पडितुल्लदोसं ति ॥७७८५॥

एवं वुत्ते नीओ, जिणदत्तो तेहिं आघयणठाणे । एत्थंतरम्मि हुंडिय-जक्खेण पउंजिओ ओही ॥७७८६॥

खलाए निब्भिनं, नियदेहं सावयं च तह दइहुं । रुद्धो सो नयरोवरि, पव्वयमुप्पाडिउं भणइ ॥७७८७॥

रे ! रे ! देवयभूयं, सावयमेयं खमाविउं सुयह । इहरा इमेण गिरिणा, तुवमे सव्वे वि चूरिस्सि ॥७७८८॥

अह भीएणं रत्ता, जिणइत्तो खामिऊण पम्मुक्को । इय हुंडियचोरस्स व, परलोगसुहो नमुक्कारो ॥७७८९॥
 एवं च उभयलोगे वि, सोक्खवसूलं इमं सुणेऊणं । आराहणाऽभिलासीं, खवण ! तुमं सह सरेज्ज जओ ॥७७९०॥
 “पंचण्ह णमोक्कारो, जीवं मोएइ भवसहस्साओ । भावेण कीरमाणो, होइ पुणो वोहिलाभाय ॥७७९१॥
 पंचण्ह णमोक्कारो, धन्नाण भवकूखयं करेन्ताणं । हिययं अणुम्भुयंतो, विसोत्तियावारओ होइ ॥७७९२॥
 पंचण्ह नमोक्कारो, एवं खुलु वन्नियो महडत्थो त्ति । जो मरणम्मि उवगे अभिकूखणं कीराए बहसो ॥७७९३॥
 पंचण्ह नमोक्कारो, सव्वपावप्पणासणो । मंगलाणं च सव्वेस्सिं, पढमं भवइ मंगलं” ॥७७९४॥
 इय ताव भणियमेयं, पंचनमोक्कारनामपडिदारं । सम्मन्नाणुवओगाऽमि—द्वाणमऽकूखेमि अह नवमं ॥७७९५॥
 खमण ! पमायं उम्मूलिऊण, नाणोवओगवं होसु । जम्हा सव्वाऽवाहा—विवज्जियं जीवलोगस्स ॥७७९६॥
 नाणं चकूखू नाणं, पईवओ नाणमेव दिण्णाहो । तिहुयणतिमिसगुहाए, पगासरयणं परं नाणं ॥७७९७॥
 जइ ताव नाणचकूखू, न होज जीवाण जीवलोगम्मि । ता मोक्खमग्गविसया. सम्मपवित्ती न जाएज्जा ॥७७९८॥
 कह वा कुवोहसलहाऽ—वहारिणाणपईवविरेहेण । होज्जा जयं वरायं, मिच्छत्ततोभरऽकंतं ॥७७९९॥
 तह फुरइ फुडं हयतस—सन्नाणदिवायरप्पभावेण । संसारसरे सुंदर—विवेयकमलाऽऽयरवियासो ॥७८००॥
 तिहुयणतिमिसगुहाए, अन्नाणतमंऽधयाग्घोराए । जइ नो हुंतो सन्नाण—कागणीरयणवावारा ॥७८०१॥
 ता कह इमं वरायं, भूहं जिणचक्किमग्गमऽणुलगं । अप्पडिहयप्पयारं, इह णीहंतं भवियसेणं ॥७८०२॥

सका सुएण णाउं, उइढं च अहं च तिरियलोगं च । ससुरासुरं समणुयं, सगरुल्लुयगं संगंधव्वं ॥७८०३॥
 बंधं मोक्खं गइमाऽगइं च, जीवाण जीवलोगम्मि । जाणंति सुयसमिद्धा, जिणसासणभाविमईया ॥७८०४॥
 सइ जहा ससुत्ता, न नासइ कयवरम्मि पडिया वि । जीवो वि तह ससुत्तो, न नासइ गओ वि संसारे ॥७८०५॥
 सइ जहा असुत्ता, नासइ पडिया कयासमज्झम्मि । पुरिसो वि तह असुत्तो, नासइ संसारगहणम्मि ॥७८०६॥
 जह आगमेण वेज्जो, जाणइ वाहिं चिगिच्छिउं निउणो । तह आगमेण नाणीं, जाणइ सोहिं चरित्तस्स ॥७८०७॥
 जह आगमपरिहीणो, वेज्जो वाहिस्स न मुणइ तिगिच्छं । तह आगमपरिहीणो, चरित्तसोहिं न याणाइ ॥७८०८॥
 तम्हा पुवं पुव्वरिसि-परुवियम्मि अप्पमत्तेहिं । उज्जोओ कायव्वो, नरेहिं मोक्खवाऽभिक्रवीहि ॥७८०९॥
 मेहा होज्ज न होज व, जं सा कम्मकूखओवसमसज्झा । उज्जोओ कायव्वो, नाणं अभिक्रवमाणेहिं ॥७८१०॥
 जइ वि य दिवसेण पयं, पढेइ पक्खेण वा सिलोगद्धं । नाणं सिक्खेउमणो, तह वि हु मा मुंच उज्जोगं ॥७८११॥
 पेच्छह ता अच्छेरं, अणऽच्छमाणीए अच्छमाणस्स । पासाणस्स वलवओ, खओ कओ वारिधाराए ॥७८१२॥
 तह सीयएण मउयएण, जोगं अमुंचमाणेण । उदएण गिरी भिन्नो, थवं थवं व्हंतेण ॥७८१३॥
 अपरिजिएण मणूसो, बहुणा वि सुएण अपरिसुद्धेण । खलिएण संक्रिएण य, जाणुयज्जणहासओ होइ ॥७८१४॥
 थेवेण वि अखलियसुद्धएण, थिरपरिचिएण गहियथो । सज्झाएण मणूसो, अलज्जियाऽणाउलो होइ ॥७८१५॥

गंगाए वालुयं जो मिणेज्ज, उस्सिंचिउण य समत्थो । हत्थउडेहिं समुदं, सो नाणगुणे अणुमिणेज्जा ॥७८१६॥
 पावाउ विणिविची, तहा पविची य कुसलधम्मस्स । विणयस्स य पडिवची, तिन्नि वि नाणस्स कज्जाइं ॥७८१७॥
 संजमज्जे आराहणा य, आणा य वद्धमाणस्स । सक्का नाउं नाणेण, तेण नाणं अहिज्जेज्जा ॥७८१८॥
 नाणे आउत्ताणं, नाणीणं नाणजोगुत्ताणं । को निजरं तुलेज्जा, पयडियसिवपउणपयवीणं ॥७८१९॥
 छड्डडुमदसमुवालेसेहिं, अवहुस्सुयस्स जा सोदी । तत्तो बहुतरुणिया, हवेज्ज जिमियस्स नाणिस्स ॥७८२०॥
 एक्काइहेण तवस्सी, भवेज्ज नट्थेत्थ संसओ को वि । एक्काइहेण सुयथरो, न होइ धंतं पि तूंतो ॥७८२१॥
 जं नेरइओ कम्मं, खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं । तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ ऊसासमेत्तेण ॥७८२२॥
 नाणेण सव्वभावा, नज्जंति चराउचरा तिहुयणत्था । तम्हा नाणं कुसलेण, सिक्खियव्वं पयत्तेण ॥७८२३॥
 नाणं गिण्हइ नाणं गुणेज्ज, नाणेण कुणइ किचाइं । इय संसारसमुदं, नाणी नाणद्धिओ तरइ ॥७८२४॥
 नाणं खु सिक्खियव्वं, नरेण लद्धूण दुछ्हं वोहिं । जइ इच्छा नाउं जे, जीवस्स विसोहणं परमं ॥७८२५॥
 सव्वत्थामेण सुयं, वेत्तव्वं जहव्वलं तवो किच्चं । उस्सुत्तं कीरंतो, तवो वि न जओ गुणाय भवे ॥७८२६॥

किंच—

न हु मरणम्मि उवग्गे, सक्को वारसविहो सुयक्खंधो । सव्वो अणुचिंतेउं, धणियं पि समत्थचिच्चेण ॥७८२७॥
 ता जो एक्कपयम्मि वि, संजोगं कुणइ वीयरगमए । सो तेण मोहजालं, छिंदइ अज्झप्पजोगेण ॥७८२८॥

एकस्मि वि मोक्षवनिबंधणम्मि, जो होइ निच्चमाऽऽउत्तो । तं तस्स होइ नाणं, जेण विरागत्तणमुवेइ ॥७८२९॥
 जे पयणुभत्तपाणा, सुयहेउं ते तवस्सिणो नेया । सुत्तविउत्ताण तवो, जरविहुराण व छुहामारो ॥७८३०॥
 नाणेण वज्जणिजं, वज्जिज्जइ किज्जइ य करणिजं । नाणी जाणइ काउं, कज्जमऽकज्जं च वज्जेउं ॥७८३१॥
 नाणसहिंयं चरित्तं, नूणं संपायगं गुणसयाणं । एसा जिणणमाऽऽणा, नऽत्थि चरित्तं विणाऽऽणाए ॥७८३२॥
 जं नाणं तं करणं, जं करणं पवयणस्स सो सारो । जो पवयणस्स सारो, सो परमत्थो त्ति नायव्वो ॥७८३३॥
 परमत्थगहियसारो, बंधं मोक्षवं सुणेइ जीवाणं । नाऊण बंधमोक्षवं, खवेइ भवसंचियं कम्मं ॥७८३४॥
 नाऽदंसणिस्स नाणं, न य अन्नाणिस्स होंति चरणगुणा । अगुणस्स नत्थि मोक्षवो, नत्थि असुत्तस्स निव्वाणं ॥७८३५॥
 भइं बहुस्सुयाणं, सव्वत्थेसु परिपुच्छणिज्जजाणं । नाणेणुज्जोयकरा, जे सिद्धिगणसु वि जिणेसु ॥७८३६॥
 किं एत्तो लट्ठयरं, अच्छेयरं व सुंदतरं वा । चंदमिव जमिह लोया, बहुस्सुयमुहं पलोयंति ॥७८३७॥
 चंदाउ नीइ जोन्हा, बहुस्सुयमुहाउ नीइ जिणवयणं । जं सोऊण मणूसा, तरंति संसारं कंतारं ॥७८३८॥
 चोइसपुव्वधरा जे, ओहिनाणी य केवली चेव । लोगुत्तमपुरिसाणं, तेसिं नाणं अभिन्नाणं ॥७८३९॥
 ँददमूढमहाणम्मि वि, वरमेगो वि सुयसीलसंपन्नो । मा हु सुयसीलविगलं, काहिसि माणं पवयणम्मि ॥७८४०॥
 तग्हा सुयम्मि जत्तो, कायव्वो होइ अप्यमत्तेणं । जेणऽप्पाणं परमऽवि, दुक्खसमुदाउ तारेइ ॥७८४१॥

नाणोवयोगरहितो, न तरइ नियचित्तिगहं काउं । नाण अकुसभूयं, चित्तस्सुमत्तकरिणो व्व
 विज्जा जहा पिसायं, सुट्ठु पउत्ता करेइ पुरिसवसं । नाणं हिययपिसायं, सुट्ठु पउत्तं तह करेइ ॥७८४२॥
 उअसमइ किन्हसप्पो, जह मंतेण विहिणा पउत्तेण । तह हिययकिन्हसप्पो, सुट्ठुवउत्तेण नाणेण ॥७८४३॥
 आरन्नओ वि इत्थी, मत्तो नियमिज्जए वरत्ताए । जह तह इह नियमिज्जइ, नाणवरत्ताए मणहत्थी ॥७८४४॥
 जह मक्कडओ खणमडवि, रज्जूए विणा न ठाइ एगत्थ । तह खणमडवि मज्झत्थो, नाणेण विणा न होइ मणो ॥७८४५॥
 तम्हा सो अइचवलो, मणमक्कडओ जिणोवएसेणं । काउं सुत्तनिवद्धो, रामेयव्वो सुहज्झाणे ॥७८४६॥
 नाणुवओगो तम्हा, खमगस्स विसेसओ सया भणिओ । जह १ चक्कट्ठुवओगो, चंदगवेज्झं करे तस्स ॥७८४७॥
 नाणपईवो पज्जलइ, जस्स हियाए विसुद्धलेसस्स । जिणदिट्ठुमोक्खमगे, न पणासभयं भवे तस्स ॥७८४८॥
 नाणुज्जोएण विणा, जो इच्छइ मोक्खमगगमुवगंतुं । गंतुं कडिछिमिच्छइ, जम्मंडो इव वरागो सो ॥७८४९॥
 जइ खंडसिलोगेहिं वि, मरणाउ रक्खिओ जवो साहू । ता कह नो रक्खिखज्जइ, जिणुत्तसुत्तेण भवभयओ ॥७८५०॥
 तद्वाहि— ॥७८५१॥

उज्जेणीनगरीए, अनिलसुओ नरवाई जवो आसि । पुत्तो य गद्दो से, जुवराओ परमपणयपयं ॥७८५२॥
 नीसेसरज्जकज्जाण, चिंतगो दिग्घपिट्ठुनायो य । ती अहेसि विस्सास-भायणं सन्वकज्जेसु ॥७८५३॥

अर्चं तरुवकलिया, जवस्स धूया अडोछिया आसि । भइणी जुवरनो गह-भस्स नवजोव्वणसुहंइगी ॥७८५४॥
 तं एगया पलोइय, जुवराया मयणविहुरिओ संतो । तदस्संपत्तीए किंसी, पइदियहं होउमास्सद्धो ॥७८५५॥
 पुडो य अमन्चेणं, कीस किंसी होसि गाढनिब्बंथे । तेगेगंते सिद्धं, ताहे वुत्तं अमन्चेण ॥७८५६॥
 जह कोवि नेव जाणंइ, तह भूमिहरे इमं छुहेज्जण । भुंजेसु विसयसोक्खं, सत्तप्पसि कीस तं कुमर ! ॥७८५७॥
 एवं कयम्मि लोगो वि, जाणिही नूण केणई हडत्ति । पडिवन्नं कुमरेणं, कयं च तह चेव मूढेणं ॥७८५८॥
 वइयरमिमं च नाउं, जवराया जायगाढनिब्बेओ । पुत्तं रज्जे ठविउं, सुगुरुसमीवम्मि पव्वइओ ॥७८५९॥
 अनुसासिज्जंतो वि हु, न तहा पाढम्मि सो समुज्जमइ । पुत्तपडिवंधेण य, पुणो पुणो एइ उज्जेणि ॥७८६०॥
 अह अब्बया कयाई, उज्जेणिपुरिं पडुच्च वच्चंतो । जवखेत्तरक्खणुज्जय-मइनिहुयमिओत्तओ हुंतं ॥७८६१॥
 अनुसरिय रासहं खेत्त-सामिणा फुडगिराए भणंतं । पायडियभावमेयं, खंडसिलोगं निसामेत्था ॥७८६२॥
 “आधावसि पधावसि, ममं चेव निरिक्खसि । लक्खितो ते मए भावो, जवं पत्थेसि गइहा !” ॥७८६३॥
 एयं च सिलोगं कोउगेण, अवधारिज्जण सो साहू । गंतुं पहे पयडो, नवरं एगत्य ठाणम्मि ॥७८६४॥
 रसमाणेहिं डिंभेहिं, खिप्पमाणा कहिं पि चिलमज्जे । पडिया अमुणिज्जंती, अडोछिया तं च सव्वत्थ ॥७८६५॥
 मगंति डिंभाइं, निउणं जा नेव कहवि पेच्छंति । ता तं विलं पलोइय, डिंभेणेक्कण पट्ठियमिमं ॥७८६६॥
 “इओ गया इओ गया, मग्गिज्जंती न दीसइ । अहमेयं वियाणामि, विले पडिया अडोछिया” ॥७८६७॥

सोच्चा इमो वि सुणिणा, कोऊहलोओवधारिओ सम्मं । पत्तो य स उज्जेणिं, ठिओ गिहे कुंभयारस्स ॥७८६८॥
 तथ वि य कुंभयारो, भयभीयमिओतओ पलायंतं । मूसगमाऽऽसज्ज इमं, खंडसिलोगं पढेइ जहा ॥७८६९॥
 “सुकुमालया भदलया, रत्तिं हिंडणसीलया । दीहपिट्ठस्स वीहेहि, नत्थि ते ममओ भयं” ॥७८७०॥
 एसो वि रायरिसिणा, जवेण अवधारिओ सिलोयतियं । एयं च विभावेंतो, अच्छइ सो धम्मकिच्चपरो ॥७८७१॥
 नवरं पुव्वाऽणुसयं, किंपि वहंतेण दिग्घपिट्ठेण । तव्वसहीए विविहाऽऽ-उहाणि ठविउं णिवो भणिओ ॥७८७२॥
 सामन्नपराभगो, रज्जथमिहाऽजओ तुहं जणगो । पत्तियसि जइ न मज्झं, ता तव्वसहीए पेहेसु ॥७८७३॥
 विविहाइं आउहाइं, विविहपयारेहिं नूमियाइं तओ । पेहावियाइं रत्ता, दिट्ठाणि य ताइं तह चेव ॥७८७४॥
 रज्जाव्वहारभीओ, तयऽणु णिवो दिग्घपिट्ठपरियरिओ । लोयाऽववायरकूखण-कएण रयणीए वेत्तूण ॥७८७५॥
 १नीलपहोलिकरालं, करवालं कुंभयारभवणम्मि । केणइ अमुणिज्जंतो, गतो लहुं साहुहणणट्ठा ॥७८७६॥
 एत्थंतरम्मि सुणिणा, कहंपि पढिओ स पढमसिलोगो । रत्ता नायं नूणं, अइसेसी एस नाओम्हि ॥७८७७॥
 अह वीओ, वि हु पढिओ, सुणिणा तं पुण निसामिउं राया । चिम्हइओ अहह ! कहं, भइणीविचं पि नायंति ॥७८७८॥
 अह तइओ वि हु पढिओ, तत्तो राया पवड्हियाऽमरिसो । चिन्तइ उज्झियरज्जो, कह मज्झ पिपा पुणो रज्जं ॥७८७९॥
 वंछेइ नवरसेसो, पावाऽमच्चो ममं विणासेउं । एवं कुणइ पयत्तं, ता दुट्ठमिमं हणेमि चि ॥७८८०॥

सीसं से छि'दिता, कहेइ साहुस्स निययवुत्तंत । तो सो सुयपढणे जाय-उज्जमो इय विचिंतेइ ॥७८८१॥
 सिक्खिव्वं मणूसेण, अवि जारिसतारिसं । पेच्छ खंडसिलोगेहिं, जीवियं परिरक्खियं ॥७८८२॥
 एत्तो चिय पढणत्थं, पुरां ममं गुरुज्जणोऽणुसासिं तो । मुक्खत्तणेण य अहं, तइया थेवं पि न पढे'तो ॥७८८३॥
 जइ मूढलोयइयं पि, पटियमेवंफलं सुयं होइ । ता जिणवरप्पणीयं, कंहं न होही महाफल्यं ॥७८८४॥
 एवं विभावित्तं सो, गओ समीवे गुरुस्स दुब्बिण्यं । स्वामेत्ता जत्तेण, पढित्तं सुत्तं समारद्धो ॥७८८५॥
 जीयं संजमपरिपालणं च, एवं जवो समणुत्तो । इयरो य जणगअविणा-सणेण कित्तिं च सुगतिं च ॥७८८६॥
 इय सामन्नसुयस्स वि, पहावउसुवलक्खिखऊण खवग ! तुमं । तेहोक्कपहुपणीए, सुयम्मि सव्वाऽऽयरं कुणसु ॥७८८७॥
 एवं सम्मंनाणोवयोग-पडिदारमऽक्खियं एत्तो । पंचमहव्वयरक्खा-दारं दसमं पवक्खामि ॥७८८८॥
 सम्मंनाणोवओगस्स, होइ वयरक्खणं फलं । वरनिव्वाणनयरपहंसं-दणाण ताणं पुण वयाण ॥७८८९॥
 पढमं वहवाओ बीय-मऽलीयविरइ तइज्जमज्जेणं । मेहुणनिविची तुरियं, पंचममऽपरिगहो तत्थ ॥७८९०॥
 परिहर छजीववहं, सम्मं मणवयणकायजोगेहिं । जीवविसेसे नाउं, जाजीवमिमे य ते जीवा ॥७८९१॥
 पुढविदगाज्जाणिवाया, एक्केका सुहुमवायरा होति । साहाराणपत्तेओ, दुविहो य वणस्सई होइ ॥७८९२॥
 साहाराणो य दुविहो, सुहुमो तह वायरो य नायव्वो । पज्जत्ताऽपज्जत्तग-भेया सव्वे चि वाचीसं ॥७८९३॥
 दुत्तिचउरि'दियविगला, पणि'दि सण्णी असन्निणो दुविहा । पज्जत्ताऽपज्जत्तग-भेएण तसा दसवियप्पा ॥७८९४॥

एमाऽऽइवियप्पेसुं, जीवेसु सया वि नायपरमत्थो । सव्वाऽऽयसुवत्तो, अप्पोवप्पेण कुणसु दयं
तहाहि—

॥७८९५॥

सव्वे वि हु जीवा जीवियं खु, इच्छंति नेय मरिउं जे । ता पाणवहं घोरं, धीरा परिवज्जयंति सया ॥७८९६॥
तन्हालुहाऽऽइपरित्ताविओ वि, जीवाण घायणं काउं । फडियारं सुमिणम्मि वि, कइयावि हु मा करेज्जासि ॥७८९७॥
रइअरइहरिसभयऊसु—गत्तदीणत्तणाऽऽइजुत्तो वि । भोगपरिभोगेहउं, मा तं चित्तेसु जीववहं
तेलोककजीवियाणं, वरेहि एगयरयं ति देवेहिं । भणिण तेलोकं को, वरेज्ज नियजीवियं मोत्तुं ॥७८९८॥
जं एवं तेल्लोकं, णजघइ जीवस्स जीवियं तम्हा । सुवणत्तयलाभाओ वि, दुल्लहं वल्लहं च सया ॥७८९९॥
थोवत्थोवेण वहुं, संजममडज्जिणिय महुयो व्व महुं । तिहुयणसारं हिंसा—महंतकलसेहिं मा चयसु ॥७९०१॥
नत्थि अणूओ अप्पं, आयासाओ महल्लयं नत्थि । जह तह जियस्कूखाओ, अवरं पवरं न वयमडत्थि ॥७९०२॥
तहा—

जह पव्वएसु मेरू, उच्चागो होइ सव्वलोगम्मि । तह जाणसु अइगरुयं, सीलेसु वएसु य अहिंसं ॥७९०३॥
जह आयासे लोगो, दीवससुदा जहा य भूमीए । तह जाण अहिंसाए, ठियाणि तवदाणसीलाणि ॥७९०४॥
जं जीववेहेण विणा, विसयसुहं नत्थि जीवलोगम्मि । ता जीवदया जायइ, महच्चयं विसयविमुहस्स ॥७९०५॥
परिचत्तविसयसंणे, फासुयआहारपाणभोइम्मि । मणवयणकायगुत्ते, होइ अहिंसावयं सुद्धं ॥७९०६॥

कुव्वंतस्स वि जत्तं, तुवेण विणा न ठंति जह अरया । अरएहिं विणा य जहा, तुवं पि न साहइ सकज्जं ॥७९०७॥
 तह जाण अहिंसाए, विणा उ न पयं लहंति सेसगुणा । न य तेहिं च विउत्ता, कुणइ सकज्जं अहिंसा वि ॥७९०८॥
 सच्चमचोरिक्कं बंभ-चेरमऽपरिगहो अनिसिभत्तं । एयाइं अहिंसाए, रक्खा दिक्खाए गहणं च ॥७९०९॥
 जम्हा असच्चवयणाऽऽइएहिं, दुक्खं परस्स होइ दढं । तप्परिहारो तम्हा, परं अहिंसा गुणाऽऽह्माणं ॥७९१०॥
 मारणसीलो कुणइ, जीवाणं रक्खसो व्व उव्वेवं । संबंघिणो वि मारंत-यंमि नो जंति विस्सासं ॥७९११॥
 जीवगयाऽजीवगया, दुविहा हिंसा उ तत्थ जीवगया । अट्ठुत्तरसयभेया, इयरा एक्कारसविहा उ ॥७९१२॥
 जोगेहिं कसाएहिं, कयकारियअणुमईहिं तह गुणिया । संरंभसमारंभा-ऽऽरंभाउ भवंति अट्ठसयं ॥७९१३॥

तत्थ—

संरंभो संक्रप्पो, परित्ताक्करो भवे समारंभो । आरंभा उद्वओ, सव्वनयाणं वियुद्धानं ॥७९१४॥
 निक्खेवो निव्वची, तहेव संजोयणा निसग्गो य । कमसो चउ-दुग-दुगतिग-भेयादेक्कारस भवंति ॥७९१५॥
 अपमज्जियदुपमज्जिय-सहसाऽणाभोगओ य णिक्खेवो । कोउयदुप्पउत्तो, तहोवगणं च निव्वची ॥७९१६॥
 संजोयणसुवगराण, पढममियरं च भत्तपाणाणं । दुट्ठनिसिद्धा मगवइ-काया भेया निसग्गस ॥७९१७॥
 हिंसाओ अविरमणं, वहपरिणामो य होइ हिंसा जं । तम्हा पमत्तजोगो, पाणव्ववरोवओ निच्चं ॥७९१८॥
 जीवो कसायबहुलो, संतो जीवाण घायणं कुणइ । जो पुण विजियकसायो, सो जीवहं परिच्चयइ ॥७९१९॥

आयाणे निक्षेवे, वोसिरणे ठाणगमणसयणे य । सव्वत्थ अप्पमत्ते, दयावरे होइ हु अहिंसा ॥७९२०॥
 काएसु निगारंभे, सन्नाणे रउपरायणमणम्मि । सव्वत्थुवओगवरे, संपुन्ना होइ हु अहिंसा ॥७९२१॥
 तेणेवाऽऽरंभरया—णाऽणेसणीयाऽऽपिंडभेईण । घरसरणपडिवद्धानं, सायरसगिद्धिगिद्धानं ॥७९२२॥
 सच्छंदपयाराणं, गामकुलाऽऽईसु कयममत्ताण । अन्नाणीणमडहिंसा, न घडइ खरसिरविसाणं व ॥७९२३॥
 ता नाणदाणदिक्खा—दुक्करतवजागसुगुरुसेवाणं । जोगऽब्भासाणं पि हु, सारो एक्को चिय अहिंसा ॥७९२४॥
 अप्पाउमज्जारोगं, दोहग—दुरूवया य दोगच्चं । दुव्वन्नगंधरसया य, होंति वहगस्स परलोए ॥७९२५॥
 तम्हा इह परलोए, दुक्खवाणि सया अणिच्छमाणेणं । उवओगो कायव्वो, जीवदयाए सया मुणिणा ॥७९२६॥
 जं किंचि सुहसुयारं, पहुत्तणं पयइसुंदरं जं च । आरोगं सोहगं, तं तमडहिंसाफलं सव्वं ॥७९२७॥
 परिहर असच्चवयणं, खमग ! चउम्भेयमडवि पयत्तेण । संजमवंता वि जओ, भासादोसेण लिप्पंति ॥७९२८॥
 सम्भूयऽत्थनिसेहो, पहममऽसच्चं न सन्ति जह जीवा । वीयमऽसम्भूयकहा, संति जहा भूयकचारा ॥७९२९॥
 अन्नह वयणं तइयं, निच्चो जीवो भवे अणिच्चो वा । साऽवज्जमज्जेणविहं, वयणमऽसच्चं चउत्थं तु ॥७९३०॥
 जत्तो पाणिवाहाऽई, दोसा जायंति तमिह साऽवज्जं । अप्पियवयणं च तहा, कक्कसपेसुण्णमाऽऽइयं ॥७९३१॥
 हासेण व कोहेण व, लोभेण मएण वा वि तमऽसच्चं । मा भणसु भणसु सच्चं, जीवहियत्थं पसत्थमिणं ॥७९३२॥
 मियमहरमऽखरमऽफरुस—मऽच्छलकज्जेवगं असावज्जं । धम्माऽहम्मियसुहयं, भणाहि तं चेव य सुणाहि ॥७९३३॥

सचं वयंति रिसिणो, रिसीहि विहिंयाउ सव्वविजाउ । मेच्छस्स वि सिज्जंती, नियमेणं सचवाइस्स ॥७९३४॥
 विस्ससणिज्जो माय व्व, होइ पुज्जो गुरुव्व लोमस्स । सयणो व्व सचवाई, पुरिसो सव्वस्स होइ पिओ ॥७९३५॥
 सच्चम्मि तवो सच्चम्मि, संजमो तम्मि चेव सव्वगुणा । इह संजओ वि मोसेण, होइ तणतुच्छओ पुरिसो ॥७९३६॥
 न उहइ अग्गी न जलं पि, बोलए सचवाइणं पुरिसं । सच्चवलियं सुपुरिसं, न नेइ तिकूवा गिरिनिई वि ॥७९३७॥
 सच्चेण देवयाओ, नमंति पुरिस्स ठंति य वसम्मि । सच्चेण गहगहियं, मोइंति करंति रक्खं च ॥७९३८॥
 सच्चं ववगयदोसं, वोत्तण जणस्स मज्झयारम्मि । पावइ परमं पीइ, जसं च जयविस्सुयं लहइ ॥७९३९॥
 मायाए वि हु वेसो, पुरिसो अलिण होइ एक्केण । किं पुण सेसाण भुयं-गमो व्व नो होज्ज अइवेसो ॥७९४०॥
 अप्पच्चओ अकित्ती, धिक्कारो कलहवेरभयसोगा । धणनासो बहवंधो, असचवाइम्मि संनिहिंया ॥७९४१॥
 परलोगम्मि वि दोसा, ते चेव हवंति अलियवाइस्स । चोरिक्काऽइ सेसे, जत्तेण वि परिहरंतस्स ॥७९४२॥
 इहलोगपारलोइय-दोसा जे हंतंति अलियवयणस्स । कक्कसवयणाऽइण वि, दोसा ते चेव नायव्वा ॥७९४३॥
 अलियं परंपमाणो, एमाऽइ पावए बहू दोसे । परिहरमाणो तं पुण, तच्चिवरीए य लहइ गुणे ॥७९४४॥
 मो कुणसु धीर ! बुद्धिं, अपं च बहुं च परधणं धेतुं । दंतंतरसोहणयं, किलिं चमेत्तं पि अचिइणं ॥७९४५॥
 जह मक्कडओ पक्कफ्लांइ, दट्ठण धाइ धाओ वि । इय जीवो परविहवं, विविहं दट्ठण अहिलसइ ॥७९४६॥

न य तं लहइ न भुंजइ, भुत्तं पि न कुणइ निव्वुइ तस्स । सव्वजएण विजीवो, लोभाऽऽविट्ठो न लिप्पइ य ॥७९४७॥
 तह जो अत्थं अवहरइ, जस्स सो जीवियं पि से हरइ । जं सो अत्थकएणं, उज्झइ जीयं न उण अत्थं ॥७९४८॥
 हुंते य तम्मि जीवइ, सुहं च सकलत्तओ तओ लहइ । तं पुण तस्स हरंतेण, तेण सव्वं पि हडमेव ॥७९४९॥
 ता जीवदयं परमं, धम्मं गहिज्जण गेण्ह माऽदिणं । जिणगणहरपडिसिद्धं, लोयविरुद्धं च अहमं च ॥७९५०॥
 चरिउं पि चिरं चरणं, किलिं चमेत्तं पि धेत्तुमऽविदिणं । तणलहुओ होइ नरो, अप्पच्चइओ य चोरो व्व ॥७९५१॥
 वड्वंधजायणाओ, छायाभंसं पराभवं सोगं । पावइ चोरो सयमऽवि, मरणं सव्वस्सहरणं च ॥७९५२॥
 निच्चं दिवा य रत्तिं च, संकेमाणो न निद्वसुवलभइ । भयतरलं पेच्छंतो, अच्छइ गच्छइ य हरिणो व्व ॥७९५३॥
 उंदुरकयं पि सइ, सोच्चा परिवेवमाणसव्वंजो । सहसा समंतओ तह, उव्विगगो धावइ खलंतो ॥७९५४॥
 परलोगम्मि चि चोरो, करेइ नरयम्मि अप्पणो वसहिं । तिच्चाओ वेयणाओ, अणुभवइ तत्थ सुचिरं पि ॥७९५५॥
 तिरियगईए वि तहा, चोरो पाउणइ तिकूखदुकूखाइ । किं बहुणा दुत्तारे, संसारसरे सरइ बहुसो ॥७९५६॥
 हरिया व अहरिया वा, नस्संति नरभवेवि तस्सऽत्था । न हु से धणमुवचीयइ, सयं च ओलोट्टइ धणाओ ॥७९५७॥
 १ परदव्वहरणवुद्धी, सिरिभूई दुक्खदारुणे नए । पडिओ तचोऽणंतं, भमिओ संसारंकंतारे ॥७९५८॥
 एए सव्वे दोसा, न होति परदव्वहरणविरयस्स । होति समग्गा य गुणा, एत्तो चिय निच्चमुवउत्तो ॥७९५९॥

देवे'दरायगहवइ-सागरिसाहग्मिओगहम्मि तुमं । समुच्चियविहिणा दिण्णं, मेण्हसु सामण्णहेउं ति ॥७९६०॥
 रकूखाहि बंभचेरं च, बंभगुत्तीहिं नवहिं परिमुद्धं । निच्चं पि अप्पमत्तो, पंचविहे इत्थिवेरग्गे ॥७९६१॥
 जीवो बंभा जीवम्मि, चेव चरिया भवेज्ज जा जइणो । तं जाण बंभचेरं, विमुक्कपरदेहतत्तिस्स ॥७९६२॥
 “वसाहिकहनिसेज्जे”दिय-कुहुं तरपुव्वकीलियपणीए । अइमायाऽऽहारविभूसणा य, नव बंभगुत्तीओ” ॥७९६३॥
 कामकया १ इत्थिकया २, दोसा अमुच्च ३ बुइसेवा ४ य । संसग्गीदोसा ५ वि य, करंति इत्थीसु वेरग्गं ॥७९६४॥
 जावइया किर दोसा, इह परलोगे दुहाऽऽवहा होंति । आवहइ ते उ सव्वे, मेहुणसन्ना मणूसस्स ॥७९६५॥
 सोयइ वेवइ तप्पइ, जंपइ कामाऽऽउरो असंबद्धं । रत्तिं दिया वि निदं, न लहइ पज्झाइ विमणो य ॥७९६६॥
 सयणे जणे व सयणाऽऽसणे वि, गामे घरे अरन्ने वा । कामपिसायगहिओ, न रमइ तह भोयणाऽऽईसु ॥७९६७॥
 कामाऽऽउरस्स गच्छइ, खणो वि संबच्छरो व्व पुरिस्स । सीयंति य अंगां, वहइ मणे इहुउकंठ ॥७९६८॥
 करयलकलियकवोलं, बहुसो चिंतेइ किंपि दीणमुहो । कायुम्मत्तो अंतो, अंतो डज्झइ य चिंताए ॥७९६९॥
 विवरीयविहिवसेण य, कामिज्जंते जणे अलब्भंते । पाडइ निरत्थयं सो, गिरिजलजलोसु अप्पाणं ॥७९७०॥
 अरइइतरलजीहाउण, संकप्पउब्भडफुडेण । विसयविल्लासिणा मय-मुहेण विव्वायरोसेण ॥७९७१॥
 कामभुयगेण दड्ढा, विलासनिम्भोयदप्पदाढेण । नासंति नरा अवसा, दूसहदुक्खुक्कडविसेण ॥७९७२॥
 आसीविसेण दट्ठस्स, होंति वेया नरस्स सत्तेव । कामभुयंगमदट्ठस्स, होंति वेया दस दुरंता ॥७९७३॥

इहलोको वि महच्छं, दुकूखं कामस्स वसगओ पत्तो । मरिउ' च पावबद्धो, कडारपिणो गो नरयं ॥७९८८॥
 एए सव्वे दोसा, न होति पुरिसस्स बंभयारिरस्स । तव्विरीया य गुणा, भवंति विविहा विरागिस्स ॥७९८९॥
 महिला इहपरभविए, हणिऊण गुणे नरस्स सवसस्स । उभयभवदुकूखजगगे, दोसे नियमेण आणेइ ॥७९९०॥
 महिला सहावकुडिला, ?अडणिव्व बहु' पि अणुसरिज्जंती । पुरिसं सभूमिगाउ, वालिय विविहं भमाडेइ ॥७९९१॥
 महिला पहधूलिसमा, सहावकलुसा अकलुसय्यइं पि । लद्धप्पसरा पुरिसं, सव्वंगं चैव कलुसेइ ॥७९९२॥
 महिला वंसकुडंगी व, गहणभूया सहावओ चैव । संपव्वकला वि हु कुणइ, निययवंसकूखयं दुट्ठा ॥७९९३॥
 महिला नत्थि वीसंभएण, पणयपरिचयकयन्नुयाऽऽगुणा । उज्झंति नियकुलां, जमऽन्नचित्ताओ ताओ लहुं ॥७९९४॥
 पुरिसे वीसंभेइ, महिला हेलाए चैव पुरिसा उ । महिलं वीसंभेउ', बहुप्पयारेहि' वि न सक्का ॥७९९५॥
 अइलहुगे वि अविणए, कयम्मि सुकयाण लकूखमऽगणे'ती । पइमऽप्पाणं सयणं, कुलं धणं नासए महिला ॥७९९६॥

अहवा—

अकए वि हु अवराहे, नारीओ नरंस्तरे कयमणाओ । कुव्वंति व्हं पइणो, सुयस्स ससुरस्स पिउणो वि ॥७९९७॥
 सक्कारं उवयारं, गुणं च सुहलालणं च नेहं च । महुस्वयणं च महिला, परप्पसत्ता परिप्फुसइ ॥७९९८॥
 चोरऽग्गिबग्घविसजलहि—मत्तगयकसिणसप्पसत्तु । सो वीसंभं गच्छइ, वीसंभइ जो महिलियासु ॥७९९९॥

वग्धाऽऽह्या य अह्वा, दोसं न नरस्स तग्गिह कुव्वंति । जं कुण्ह महादोसं, दुट्ठा महिला मणूसस्स ॥८०००॥
 रोगो दारिद्रं वा, जरा व न उवेइ जाव पुरिसस्स । ताव पिओ हवइ नरो, कुलजायाए वि महिलाए ॥८०००१॥
 जुन्नो व दरिद्रो वा, रोगी व पिओ व होइ से विस्से । निप्पीलिओ व्व उच्छू, माला व मिलाणगयंगंधी ॥८०००२॥
 महिला पुरिसमज्जनाए, चेव वंचेइ कूडकवडेहिं । पुरिसो समुज्जओ वि हु, महिलं न चणइ वंचेउं ॥८०००३॥
 वाओलीउ व्व रयाऽऽउलाउ, मडलंति महिलियाउ नरं । संझाउ व्व अवस्सं, भवंति खणमेत्तरागाओ ॥८०००४॥
 जावइयाइं जलाइं, वीईओ वालुगा व जलहीसु । नइसु य हवंति तत्तो, महिलाचिच्चाइं वहुयाइं ॥८०००५॥
 आगासभूमिजलनिहि-सुरगिरिपवणाऽऽइणो वि पुरिसेहिं । नाउं सका न पुणो, कहमज्जवि इत्थीण चिच्चाइं ॥८०००६॥
 चिद्धंति जहा न चिरं, विज्जू जलवुव्बुया व उक्का वा । तह न चिरं महिलाणं, एक्कम्मि नरे रमइ चित्तं ॥८०००७॥
 परमाणू वि कहंचि वि, आगच्छेज्ज गहणं मणूसस्स । न य सका घेत्तुं जे, चित्तं महिलाण अइसुहुमं ॥८०००८॥
 कुविओ वि कन्हसणो, दुट्ठो सीहो वि मत्तहत्थी वि । घेणइ कह वि नरेणं, न य चित्तं दुट्ठमहिलाए ॥८०००९॥
 उदगम्मि वितरइ सिला, सिही वि न दहेइ होइ हिमसिसिरो । न उण महिलाण कइय वि, उज्जुभावो भवइ पुरिसे ॥८००१०॥
 उज्जुगभावम्मि असंतयम्मि, कह होइ तासु वीसंभो । वीसंभे य असंते, का होज्ज रई महिलियासु ॥८००११॥
 गच्छेज्ज समुदस्स वि, पारं पुरिसो भुयाहिं तरिज्जण । मायाजलमहिलोयहि-पारं न य सकए गंतुं ॥८००१२॥
 रयणसहिया सग्गधा, गुहा व सीयलजला सगाहा य । सरिय व्व जणमगहरा (विहु), उव्वियणिज्जा य ही ! महिला ॥८००१३॥

दिष्टं पि न सम्भावं, पण्डितमेव उइडेइ । गोदानिलुक्कमित्थी, करेइ पुरिसम्मि कुलजा वि ॥८०१४॥
 तारिसओ णत्थि अरी, नरस्स अबो त्ति बुच्चए नारी । पुरिसं सया पमत्तं, कुणइ त्ति य बुच्चए पमया ॥८०१५॥
 पुरिसम्मि अणत्थसए, विलायइ जेण तेण विलया सा । जोजेइ नरं दुक्खे य, तेण जुवई य जोसा य ॥८०१६॥
 अचल त्ति होइ जं से, न दढं हिययम्मि धिइवलं अत्थि । इय महिलानामाणि वि, चिंतिजंताणि असुहाणि ॥८०१७॥
 निलओ कलीए अलियाण, आलओ कुलहरं अविणयाणं । आयासस्स य वसही, महिला मूलं तु कलहस्स ॥८०१८॥
 धम्मस्स परमविग्घो, पाउम्भावो य धुवमऽधम्मस्स । संदेहो देहस्स वि, हेऊ माणाऽवमाणानं ॥८०१९॥
 बीयं पराभवाणं, महिलाओ कारणं अकिच्चीए । अत्थाणं सब्बगमो, समागमो तह अणत्थाणं ॥८०२०॥
 दोग्गइमग्गो सग्गाऽप-वग्गमग्गे य अगला उग्गा । दोसाण नियाऽवासो, सब्ब-गुणाणं पवासो य ॥८०२१॥
 चंदो वि होज उण्हो, सीओ स्रो वि निविडमाऽयासं । न य होज अदोसा भ-दिया य महिला सुकुलजा वि ॥८०२२॥
 इच्चाऽई चहुदोसे, महिलाविसए विचिंतयंतस्स । पायं विरजइ मणो, महिलाहिंतो विवेइस्स ॥८०२३॥
 जह जाणिऊण दोसे, वग्घाऽई एत्थ परिहरिजंति । तह दट्ठूणं दोसे, महिलाहिंतो वि विरमेज ॥८०२४॥
 किं बहुणा भणिणं, दोसा महिलाकया इहं चेव । हेट्ठाऽण्णसट्ठिदारे, गणवइणा देसिया चेव ॥८०२५॥
 जं सुद्धकारणकयं, कारणसुद्धीए सुब्बइ तयं तु । कत्तो अमेज्झघडियस्स, होज सुद्धी सरिरस्स ॥८०२६॥
 देहस्स सुक्कसोणिय-मऽसुई उपत्तिकारणं जम्हा । ता देहो चिय असुई, अमेज्झघडिओ जहा घडओ ॥८०२७॥

तहाहि—

अम्माणिसंजोगे, सोणियसुक्काण मीलणे कलुसं । जं होइ तत्थ जीवो, उप्पज्जइ पढममेव तओ
तं कलुसं सत्ताहं, कललं होज्जण अब्बुयं होइ । सत्ताहं चिय तत्तो, घणरूवं पढममासम्मि
करिस्सणं पलमेत्तं, जायइ वीयम्मि तं च मासम्मि । घणरूवंसंपेसी, संपज्जइ तइयमासे य
जणणीए जणइ डोहल-मंङ्गाणि य पीणइ चउत्थम्मि । निव्वत्तइ पंचमगे, सिरकरचरणंङ्कुरमङ्गत्तं
उवचिणइ छट्ठमासे, सोणियपित्ताइं सत्तमम्मि पुणो । सत्तसयाइं सिराणं, पंच सयाइं च पेसीणं
धमणीओ नव सवंग-भाविअद्दुइरोमकोडीओ । निव्वत्तइ अट्टमाए, विचीक्कप्पो भवइ पच्छा
नवमे वा दसमे वा, जणणिं अप्पाणयं च पीडंतो । नीसरइ जोणिकुहराओ, विरससदं रसेमाणो
अणुपुब्बीए बुइदीगए य, देहम्मि सुत्तरुहिराणं । पत्तेयमाऽऽट्ठयं कुल-वओ य तह सिंभपित्ताणं
सुक्कस्स अद्धकुलवो, हवेइ पत्थो य मत्थुलिं'गस्स । अट्ठाऽऽट्ठओ वसाए, एक्को पत्थो पुरीस्सस्स
अट्ठीणं तिन्नि सया, भरिया वीमच्छकुणिमज्जाए । संघीणं सव्वगं, सट्ठीअहियं सयं होइ
नव-न्हारूण सयाइं, सिरासयाइं च हेति सत्तेव । हेति य पंच याइं, देहम्मि मंसपेसीणं
इय सुक्कसोणियप्पमुह-कलुसप्पोगलचएण निम्माओ । नवमासमाओ असुइ-रसपाणुवलद्धपरिबुइदी
जोणिमुहनीहरिओ चि, जणणीयणछीरपीणिओ बाढं । पगइअमेज्जमइओ, सुइत्तमाऽऽवहइ कढं देहो

॥८०२८॥

॥८०२९॥

॥८०३०॥

॥८०३१॥

॥८०३२॥

॥८०३३॥

॥८०३४॥

॥८०३५॥

॥८०३६॥

॥८०३७॥

॥८०३८॥

॥८०३९॥

॥८०४०॥

एवंविहे य इहं, बहिरंस्तो वा वि कयलिथंवे(मे) व्व । सम्मं पेहिज्जंते, न विज्जए सारलेसो वि ॥८०४१॥
 सत्पेसु मणी दंता. गएसु चमरीसु केसफब्भारो । दिट्ठो सारो न उणडत्थि, को वि सारो मणुयदेहे ॥८०४२॥
 छगणे सुत्ते दुद्धे, गोणीए दीविणो य चम्मम्भि । सुचिया दिट्ठा न उणडत्थि, का वि सुचिया मणुयदेहे ॥८०४३॥
 वाइयपित्तियसिंभिय-रोगा तन्हाछुहाऽइया य तहा । निबं तवंति देहं, १अदहियजलं व जलियज्जमी ॥८०४४॥
 एवंविहदेहो वि हु, बालो जोव्वणमएण वासूढो । ससरीरुल्लकारण-निम्मायम्मि वि जुवइंदेह ॥८०४५॥
 उवमेइ केसहत्थं, बरहिकलावेण भालवडुं पि । अट्टमिमयंकविंवेण, नयणमंऽभोरुहदलेण ॥८०४६॥
 अहरं पि पोमराएण, गीवसुवमेइ पंचयन्नेण । कणयकलसेहिं थणए, सुयजुयलं नलिणिनालेण ॥८०४७॥
 पाणिं पि पल्लवेणं, निर्यवकलयं पि कंचणसिलाए । रंभाहिं ऊरुजुयं, चलणे रत्तुपलेहिं च ॥८०४८॥
 न विभावेइ अणज्जो, कत्तिच्छणं अमेज्जनिम्मायं । कलमलयमंसमोणिय-पुन्नामिमं अप्पदेहं व ॥८०४९॥
 सुरहिविलेवणतंबोल-जुसुमनिम्मलदुगूलभूसाहिं । खणमेत्तपत्तवाहिर-सोहं रम्मं ति काज्जण ॥८०५०॥
 केवलमज्जलादेहं, परियुज्जइ काममोहियमणेहिं । जह कडुहड्डाऽइजुयं, मंसमज्जिज्जइ सपूइं पि ॥८०५१॥
 तहा—

बालो अमेज्जलिन्तो, अमेज्जमज्जम्मि चेव जह रमइ । तह रमइ नरो मूढो, महिलअमेज्जे सयमज्जेज्जो ॥८०५२॥

कुणिमसकुणिमगंधं, सेवता महिलियातणकुडीरं । सायाडमिमाणिणो जे, ते लेए होंति हसणिज्जा ॥८०५३॥
 एवं एए अत्थे, देहे चिन्तन्तयस्स पुरिसस्स । परदेहं परिभोचुं, इच्छा कह होज्ज सघिणस्स ॥८०५४॥
 एए अत्थे सम्मं, देहे पेच्छंतओ नरो सघिणो । ससरीरे वि विरज्झइ, किं पुण अण्णस्म देहम्मि ॥८०५५॥
 थेरा वा तरुणा वा, बुद्धा सीलेहिं हुंति बुद्धेहिं । थेरा वा तरुणा वा, तरुणा सीलेहिं तरुणेहिं ॥८०५६॥
 खोभेइ पत्थरो जह, दहे पडंतो पसंतमडवि पंकं । खोभेइ तहा मोहं, पसंतमडवि तरुणसंसग्गी ॥८०५७॥
 कलुसीकयं पि उदयं, विमलं जह होइ कयगकलजोगा । तह मोहकलुसियमणो, जीवो वि हु बुद्धसेवाए ॥८०५८॥
 तरुणो वि बुद्धसीलो, होइ नरो बुद्धसंसिओ अहरा । लज्जाडवरोहसंका—गउरवभयधम्मबुद्धीहिं ॥८०५९॥
 बुद्धो वि तरुणसीलो, होइ नरो तरुणसंसिओ अहरा । वीसंभनिव्विसंको, समोहणिज्जा य पयईए ॥८०६०॥
 लीणो वि मट्ठियाए, जायइ जलजोगओ जहा गंधो । तह लीणो वि वियंभइ, मोहो तरुणाण सेयाओ ॥८०६१॥
 तरुणेहिं सह वसंतो, संतो वि चलिंदिओ चलमणो य । अचिरेण सहरचारी, पावइ महिलागयं दोसं ॥८०६२॥
 पुरिसस्स य अपसत्थो, भावो तिहिं कारणेहिं संभवइ । विरहम्मि अंधयारे, कुसीलसेवाए सयरहं ॥८०६३॥
 जह चैव चारुदत्तो, गोडीदोसेण आवइ पत्तो । पत्तो य उन्नइ सो, पुणो वि तह बुद्धसेवाए ॥८०६४॥
 तहाहि—

चंपाए नयरीए अहेसि माणू चि सावगो इब्भो । भज्जा य से सुभदा, पुत्तो पुण चारुदत्तो चि ॥८०६५॥

जोव्वणमडुणपत्तो वि हु, सो पुण साहु व्व निव्वियारमणो । वंछइ न विसयनामं पि, गेण्हिउं किं पुणाऽऽयरिउं ॥८०६६॥
 तो जणणीजणगेहिं, खित्तो दुल्ललियगोड्डिमज्झम्मि । भावपरियत्तणकए, तो तीए सह स वट्ठतो ॥८०६७॥
 जातो विसयाऽभिमुहो, ठितो य गेहे वसंतसेणाए । वेसाए समा बारस, नीयं निहणं च सव्वघणं ॥८०६८॥
 निव्वासिओ य भवणाहि, १वाइयाए गओ स गेहम्मि । अम्मापिऊण मरणं, सोऊण य गाढदुक्खत्तो ॥८०६९॥
 भज्जाऽलंकारं गेण्हिऊण, वाणिज्जकरणवंछाए । माउल्लगेणं सद्धिं, उसीरवत्ते पुरम्मि गओ ॥८०७०॥
 कप्पासं गेहेत्ता, तत्तो वलितो य तामलित्तीए । दावडग्गिणा य दइढो, कप्पासो अद्धमग्गम्मि ॥८०७१॥
 अह संभमम्मि मोत्तुं, माउल्लगं तुरगसाऽऽरुहिय तुरियं । पुव्वदिसाए पलाणो, पत्तो य पियंगुनयरम्मि ॥८०७२॥
 दिट्ठो य तहिं पिउणो, मित्तेण सुरेंददत्तनामेण । पुत्तो व्व गोरवेणं, धरिओ य चिरं नियगिहम्मि ॥८०७३॥
 अह तस्स जाणवत्तेण, दव्वुवज्जाणकएण परतीरे । गंतूण चारुदत्तेण, अज्जिया अट्ट धणकोडी ॥८०७४॥
 वलमाणस्स य सहसा, मज्झे उदहिस्स विहडियं वहणं । लद्धं च फल्लगवंडं, कहक्कहवि य चारुदत्तेण ॥८०७५॥
 ता उत्तिन्नो जलहिं, पत्तो य कहिं पि रायउरनयरे । दिट्ठो य तहिं एको, रवि व्व रुहो तिदं डिमुणी ॥८०७६॥
 पुट्ठो य तेण कत्तो, तुमं ति सिट्ठा य चारुदत्तेणं । सव्व चिय नियत्ता, भणियं च तिदं डिणा वच्छ ! ॥८०७७॥
 एहि करेमि धणइहं, वच्चासो पव्वयं रसं तत्तो । आणित्ता चिरदिट्ठं, पच्चइयं कोडिवेहं ति ॥८०७८॥

पडिवन्नं इयरेणं, गया य ते दो वि पव्वयनिगुंजे । कीणासवयणभीमा, दिट्ठा रसकूविया य तहिं ॥८०७९॥
 बुत्तो तिदंढिणा सो, भद्द ! इहं पविस तुंवयं वेत्तुं । रज्जुमज्जलंविज्जणं, पुणो वि लहु नीहरिज्जासि ॥८०८०॥
 तो रज्जुबलेणं सो, तीए पविट्ठो अईव उंढाए । ठाऊण मेहलाए, जाव रसं मेण्हिउं लण्णो ॥८०८१॥
 ताव निसिद्धो केण्ह, मा मा भो भद्द ! मेन्हसु रसं ति । भणियं च चारुदत्तेणं, को तुमं मं निवारेसि ॥८०८२॥
 तेणं पयंपियं उयहि-भिनयोओ अहं इहं वणिओ । धणलुद्धो रसहेउं, तिदंढिणा रज्जुणा खित्तो ॥८०८३॥
 रसभरियतुम्भए अप्पि-यम्मि पावेण उज्झिओ एवं । रसविवरूपयणत्थं, छगलो व्व सकज्जसिद्धिकए ॥८०८४॥
 रसखद्धद्धसरीरो, वट्ठामि य इण्हि कंठगंयजीवो । जइ अप्पिहिसि रसं से, ता तुममडवि इय विणस्सिहिसि ॥८०८५॥
 दोएसु मे अलाहुं, जेणं भरिऊण ते समप्पेसि । एवं तेणं बुत्ते, तमडप्पियं चारुदत्तेण ॥८०८६॥
 अह रसभरिए तेणं, उवणीए तम्मि चारुदत्तेण । तत्तो उत्तरणत्थं, करेण संचालिया रज्जू ॥८०८७॥
 आयद्धिउमाऽऽरद्धो, तं च तिदंढी रसं समीहंतो । नवरं न चारुदत्तं, उच्चारइ जाव कहमडवि य ॥८०८८॥
 ताव रसो परिचत्तो, कूवे चिय इत्ति चारुदत्तेण । तो सो सरज्जुओ चिय, रुसिएण तिदंढिणा मुक्को ॥८०८९॥
 पडिओ य मेहलाए, एत्तो नो जीवियं ति चिंतंतो । कयसाऽगारअणसणो, परमेट्ठिं सरिउमाऽऽरद्धो ॥८०९०॥
 भणिओ य तेण वणिणा, अईयदिणे इह रसं गया पाउं । गोहा जइ एज्ज पुणो, ता तुज्झ हवेज्ज नीहरणं ॥८०९१॥
 एवं सोऊणं सो, ईसिं उवलद्धजीवियव्वाऽऽसो । पंचनमोक्कारपरो, जावञ्छइ ताव अन्नदिणे ॥८०९२॥

गोहा समागया तं, रसं च पाऊण निक्खमंती सा । पुच्छस्मि दढं गहिया, जीयत्थं चारुदत्तेण ॥८०९३॥
 उत्तारिओ य तीए, तत्तो अच्चंतजायपस्तिओ । गंतुं पुणो पयड्ढो, उत्तिण्णो कहवि कंतारं ॥८०९४॥
 एगस्मि य कुणामे, मिलिओ रुद्धो चि माउलगमित्तो । तेणव तओ सद्धिं, टंकणदेसम्मि संपत्तो ॥८०९५॥
 तत्थ य सुवन्नभूमी-गमणकए दो अजे दढे घेत्तुं । चलिया पत्ता दूरे, वुत्तो रुद्धेण तो इयरो ॥८०९६॥
 भाय ! न एत्तो गंतुं, तीरिज्झइ ता इमे अजे हणिउं । कीरंति मत्थाओ, अब्भंतरनिहियरोमाउ ॥८०९७॥
 तासु य सत्थं गेण्हिय, पविसिज्झइ जेण आमिसाऽऽसाए । वेत्तणं भारुंडा, सुवन्नभूमीए मेळंति ॥८०९८॥
 तत्थ य संपत्ताणं, होही विउला सुवन्नसंपत्ती । उप्पण्णघिणेण तओ, पयंपियं चारुदत्तेण ॥८०९९॥
 मा मा एवं उल्लवसु, भद् ! को पावमेरिसं काही । जं जीववेहेण धणं, तं मज्झ कुले वि मा होउ ॥८१००॥
 रुद्धेण जंपियमड्हं, निययअजे निच्छियं हणिस्सामि । किं तुज्झ एत्थ तत्तो, उव्विग्गमणो ठिओ इयरो ॥८१०१॥
 अह हणिउं पारद्धो, रुद्धेण अजो सुनिग्घिमणेण । ठाऊण कन्नभूले, अजस्स अह चारुदत्तेण ॥८१०२॥
 भणिओ पंचाऽणुव्वय-सारो परमेद्धिपंचनवकारो । तस्सुइसुहभावेण य, मरिऊण अजो सुरो जाओ ॥८१०३॥
 तक्खव्हाए तत्तो, पक्खिविउं चारुदत्तमियराए । अजखव्हाए य संयं, सो रुद्धो लहु पविट्ठो चि ॥८१०४॥
 तो आमिसल्लोलेहिं, भारुंडेहिं दुवे वि उक्खित्ता । णवरं वच्चं ताणं, पक्खीणं परोप्परं जुज्झे ॥८१०५॥
 पडिओ चंचुपुडाओ, सल्लिलोवरि कहडवि चारुदत्तो तं । सत्थेण भिंदिऊणं, गव्भाओ इव विणिक्खंतो ॥८१०६॥

एवंविहवसणाइं, अणिट्ठसंगेण पाविओ इण्हिं । जह सिट्ठसंगतो सिरि-मणुपत्तो सो तहा सुणसु ॥८१०७॥
 तं जलमुल्लंघित्ता, संनिहिए सो गतो रयणदीवे । तं च पलोएमाणो, आरूढो सेलकूडम्मि ॥८१०८॥
 काउस्सग्गेण ठियं, अमियगइं नाम चारणं समणं । तत्थ य दट्ठुं वंदइ, पहरिसपुलयं चियसरीरो ॥८१०९॥
 सुणिणा वि काउसगं, पारांवि य दिन्नधम्मलाभेण । भणियं कह दुग्गे इह, समागओ चारुदत्त ! तुमं ॥८११०॥
 सुमरसि किं न मद्वायस !, जं तुमए हं पुरीए चंपाए । सत्तुव्वद्वो काणण-गएण परिमोइओ पुव्वं ॥८१११॥
 विजाहरज्जसिरिं, भुंजित्ता केत्तियाणि वि दिणाणि । पडिवन्नो पव्वजं, आयाविंतो इह वसामि ॥८११२॥
 एमाऽऽ जा पर्यपइ, अमियगती ताव मयणपडिरूवा । ओयरिया गयणाउ, दोण्णि विजाहरकुमारा ॥८११३॥
 साहुं नमंसिज्जणं, अभिवंदेज्जण चारुदत्तं च । आसीणा धरणीए, भालोवरि रइयकरकमला ॥८११४॥
 एत्थंतरम्मि मणिमय-मउडोणाभियसिरो सुरो एइ । वंदइ य चारुदत्तं, पढम पच्छा तवस्सिं पि ॥८११५॥
 अह विग्गिहएहिं विजाहरेहिं, पुड्डो सुरो अहो ! कम्हा । साहुं मोत्तण तुमं, पडिओ गिहिणो पएसुं ति ॥८११६॥
 भणियं सुरेण एसो, धम्मगुरू मज्झ चारुदत्तो त्ति । पावाविओ इमेणं, दिंतेणं जिणणमोक्कारं ॥८११७॥
 मरणम्मि अजो हुंतो, देवसिरिं एरिस्सं सुदुल्लंभं । एत्तो चिय जाणामि, मुणिणो सव्वन्नुणो य जओ ॥८११८॥
 वुत्तो य चारुदत्तो, सुरेण भो ! वरसु संपइ वरं ति । एज्जासि सुमरणम्मि, इय भणिओ चारुदत्तेण ॥८११९॥
 देवो गओ सथामं, तत्तो विज्जाहरेहिं गुणवं ति । पउरम्मणिक्कणयंसंभार-भरियगुरूए विमाणम्मि ॥८१२०॥

आरोविऊण चंपा-पुरीए नेऊण निययभवणम्मि । शुक्को य चारुदत्तो, पत्तो य समुन्नंइ परमं
इय दुद्धसिद्धगोड्डी-फलाइं आलोइउं' इहभवे वि । निम्मलगुणइत्थुवियइत्थ-बुद्धसेवाए जइयव्वं
किंच—

निचं बुद्धसहावे, तरुणे बुद्धे य सुट्ठु सेवंता । तह गुरुकुलमऽभ्युयंता, चरंति बंभव्वयं धीरा
कामाऽणिलेण हियं, पचलइ पुरिसस्स अप्पसारस्स । पेच्छंतस्स य बहुसो, इत्थीयणवयणरमणाणि

मंथरगइठाणाविलास-हासविन्वोयहावभावेहि' । सोहगगरूवलान्न-लट्ठसंठाणचेट्ठाहि'
अद्धऽच्छिपेच्छिणहि' वि, विसेसदरहसियजंपियव्वेहि' । सरसपइकूखणसंलाव-ललियलीलाइयव्वेहि'
पयईए सिणिद्धेहि', पयईए मणोहरेहि' पाएणं । श्रीसंतिणहि' पुरिसो, रहमिल्लणेहि' च खुभइ तओ
कमवड्ढिदयपीइइ-पावियवीसंभणयपसरो य । लज्जालुओ वि पुरिसो, किं किं तं जं न वि करेइ

तथाहि—

पिइमाइमित्तगुरुसिद्ध-लेयरायाऽऽसंतियं लज्जं । गउस्वमऽवरोहं परि-चयं च दूरेण परिहरइ
कित्ति' अत्थविणासं, कुलकमं पाविण य धम्मगुणे । करचरणकन्ननासाऽऽ-लुपणं पि हु न पेहेज्जा
संसग्गीमूढमणो, मेहुणरमिओ विसुक्कमज्जाओ । पुन्वावरमऽगणे'तो, किमऽकिच्चं जं न आयइ
इंदियकसायसन्ना-गारवपमुहा सहावओ सव्वे । संसग्गिलद्धपसरे, पुरिसे अचिरा वियंभंति

॥८१२१॥

॥८१२२॥

॥८१२३॥

॥८१२४॥

॥८१२५॥

॥८१२६॥

॥८१२७॥

॥८१२८॥

॥८१२९॥

॥८१३०॥

॥८१३१॥

॥८१३२॥

श्रेरो बहुस्सुओ वि हु, पमाणभूओ सुणी तवस्सी वि । अचिरेण लहइ दोसं, महिलावगस्स संसग्गा ॥८१३३॥
 किं पुण तरुणा अबहु—स्सुयाऽऽणो सरुइचारिणो मंदा । तस्संसग्गीए मूलओ, (ते) विनहु चिय भवंति ॥८१३४॥
 महिलासंसग्गीए, अमाणुसाऽडविकाडिल्लवासी वि । नइकूलवालगसुणी, विडवणं पाविओ परमं ॥८१३५॥
 जो महिलासंसग्गिं, विसं व दूराउ चेव परिहरइ । नित्थरइ वंभचेरं, जावजीवं अकंपं सो ॥८१३६॥
 अवलोयणमेत्तेण वि, जं मुच्छं तोओ देंति पुरिसस्स । तेण हयमहिलियाणं, नयणाइं विसाऽऽलयाइं फुडं ॥८१३७॥
 मारेइ एक्कसिं चिय, तिव्वविसभ्रुयंगवगसंसग्गी । इत्थीसंसग्गी पुण, अणंतस्सुत्तो नरं हणइ ॥८१३८॥
 इय वयवणमूलडग्गिं, धीसंसग्गिं सया वि जो चयइ । स सुहेण वंभचेरं, नित्थरइ जसं च वित्थरइ ॥८१३९॥
 ता खवग ! विसयवंछा, जइ होज कयाइ मोहदोसेण । तह वि हु होसु उवउत्तो, पंचविहे इत्थिवेरगे ॥८१४०॥
 जायं पंकम्मि जलम्मि, वड्डियं पंकयं जह न तेहिं । लिप्पइ सुणी वि एवं, विसयसलिलइत्थिपंकहिं ॥८१४१॥
 बहुदोससावयगणे, मायामाहिण्ह्यासणाहम्मि । कुमइगहणे वि सुणी, न मुज्झइ इत्थिरन्नम्मि ॥८१४२॥
 सव्वम्मि इत्थिवग्गम्मि, अप्पमत्तो सया सुवीसत्थो । वंभवयं णित्थरइ, चरित्तमूलं सुगइहेउं ॥८१४३॥
 मज्झन्हतिकूवसूरं व, इत्थिरूवं न पासइ चिरं जो । खिपं पडिसाहरइ य, दिट्ठिं सो नित्थरइ वंभं ॥८१४४॥
 किं जंपइ कह पासइ, परो ममं कहमडंहं च वट्ठामि । इजो सयाऽणुवेहइ, सो दढवंभवओ होइ ॥८१४५॥
 जोव्वणजलहिं दरहसिय—^१जंपिउम्मीचियं विसयसलिलं । धण्णा समुचरंती, महिलासगरेहिं अच्छक्का ॥८१४६॥

अन्विभन्तरचाहिरिए, सन्वे गंथे तुमं विवजाहि । कयकारियअणुमईहिं, मणवइकाएहिं तत्थ इहं ॥८१४७॥
 मिच्छत्ते वेयतिगं, जाणसु हासाऽऽइयाण छक्कं च । कोहाऽऽईण चउक्कं, चोइस अब्भिनन्तरा गंथा ॥८१४८॥
 बाहिरगंथं खेत्तं, वत्थुं धणधनकुप्परुप्पाणि । दुपयचउप्पयमडपयं, सयणाऽऽसणमाऽऽइ जाणाहि ॥८१४९॥
 जह कुडओ न सका, सोहेउं तंदुलस्स सतुसस्स । तह जीवस्स न सका, कम्ममलं संगसहियस्स ॥८१५०॥
 जइया रागा दोसा, गावसन्नाउ तह उदयमेति । तइया गंथं घेत्तुं, लुद्धो बुद्धिं कुणइ तत्तो ॥८१५१॥
 तस्स निमित्तं मारइ, भणेइ अलियं करेइ चोरिक्कं । सेवइ मेहुणमड्ढं च, अपरिमाणं कुणइ जीवो ॥८१५२॥
 सन्नागाखपेसुण्ण-कलहफरसाणि मंडणविवाया । के के न होति अच्चत्थ-मड्ढत्थवाभोहमूढस्स ॥८१५३॥
 गंथो भयं नराणं, सहोयरा एलगच्छया जं ते । अब्भोऽन्नं मारेउं, अत्थनिमित्तं मइमड्कासी ॥८१५४॥
 अत्थनिमित्तमड्ढभयं, जायं चोराणमेक्केहिं । मज्जे मंसे य विसं, संजोइय मारिया जं ते ॥८१५५॥
 संगो महाभयं जं, विहेडिओ सावएण संतेण । पुत्तेण हिए अत्थम्मि, मुणिवई कुंचिएणाऽवि ॥८१५६॥
 अत्थनिमित्तं सीयं, उण्हं तण्हं छुहं च वासं च । दुस्सेजं दुब्भत्तं च, सहइ वहई य गुरुभारं ॥८१५७॥
 गायइ नच्चइ धावइ, कंपइ विलेवेइ मलइ असुइणि । नीयं च कुणइ कम्मं, कुलम्मि जाओ वि गंथज्थी ॥८१५८॥
 एवं चिद्धंतस्स वि, संसइओ होइ अत्थलाभो से । न य संचीयइ अत्थो, सुचिरेण वि मंदभग्गस्स ॥८१५९॥
 जइ पुण कहिं चि संचय-सुवेइ अत्थो तहाऽवि से नत्थि । तित्ती पउरड्ढेण वि, लाभे लोभो पवइढ्ढं जं ॥८१६०॥

जह इंधणेण अग्गी, न तिण्ह जलनिही जलनईहिं । तह जीवस्स न तिची, अत्थि तिलोए वि लद्धम्मि ॥८१६१॥
 आहम्मइ मारिजइ, रुग्गइ भिजइ य निरवराहो वि । धणवं आमिसहत्यो, तत्थो पक्खीहिं जह पक्खी ॥८१६२॥
 मायापिइपुत्तेसु वि, दारेसु वि नेय जाय वीसंभं । गंथनिमित्तं जग्गइ, रक्खंतो सव्वरत्तिं पि ॥८१६३॥
 अंतोहुत्तं उज्झइ, पुरिसो नट्टे सयम्मि अत्थम्मि । उम्मत्तो इव विलवइ, परिदेवइ कुणइ उक्कंठं ॥८१६४॥
 गंथस्स गहणरक्खण-सारवणाइं संयं करेमाणो । वक्खित्तमणो ज्ञाणं, उवेइ कह मुक्कमज्जाओ ॥८१६५॥

किंच—

गंथेसु ःगढियहियओ, होइ दरिदो भवेसु बहुएसु । गंथनिमित्तं कम्मं, किलिड्हियओ समाइयइ ॥८१६६॥
 एएहिं दोसेहिं, मुच्चइ मुंचंतओ मुणी अत्थं । परमज्जुदयपहाणं, पावेइ गुणाण पज्भारं ॥८१६७॥
 सपवहुले अरण्णे, असंतविजोसहो जहा पुरिसो । पावइ अणत्थमज्जं, धरंतओ तह मुणी वि परं ॥८१६८॥
 रागो होइ मणुणो, गंथे दोसो य होइ अमणुणो । गंथच्चाएण पुणो, रागदोसा दुवे चत्ता ॥८१६९॥
 सीउण्हंसमसगाज्झयाण, दिन्नो परीसहाण उरो । तव्विणिवारणहेउं, अत्थं दूरे चयंतेण ॥८१७०॥
 निस्संगो चव सया, कसायसंलेहणं कुणइ साहू । संगो कसायहेउ, अग्गिस्स व होंति कट्ठाणि ॥८१७१॥
 सव्वत्थ होइ लहुओ, रूवं वेसासियं भवइ तस्स । गस्सओ य संगसत्तो, संकिजइ चव सव्वत्थ ॥८१७२॥

तम्हा सन्वे संगे, अणागए वड्डमाणएऽतीए । परिहरसु तुमं सुविहिय !, कयकारियअणुमईहिं सया ॥८१७३॥
 इय चत्तसव्वसंगो, सीईभूओ पंसंतचित्तो य । जीवंतो च्विय पावइ, साहू निव्वाणसुहमऽण्हं ॥८१७४॥
 साहेति जं महऽत्थं, आयरियाइं च जं महल्लेहिं । जं च महल्लाइं तओ, महव्वयाइं ति भण्णंति ॥८१७५॥
 एसिं च रक्खणढा, करेसु सइ रयणिभोगणनिवित्तिं । पत्तेयं भावेजसु, सम्मं तन्भावणाओ य ॥८१७६॥

तथ—

जुगमित्तनिमियनयणं, अवलियलक्खं पए पए १अदुयं । जायइ जयं चरंतस्स, पढमवयभावणा पढमा ॥८१७७॥
 आराहिएसणस्स वि, अवलोयणपुव्वयं असणपाणे । जायइ जयं कुणंतस्स, पढमवयभावणा बीया ॥८१७८॥
 सपमज्जसपडिलेहं, भंडुवगरणस्स गहणनिकूखेवं । जायइ जयं कुणंतस्स, पढमवयभावणा तइया ॥८१७९॥
 अलुहविसयं निरुंभिय, सम्मं सुहविसयमाऽज्जमविहीए । जायइ मणं कुणंतस्स, पढमवयभावणा तुरिया ॥८१८०॥
 रुद्धपसरं अकज्जे, कज्जे वि हु सुयविहीए निउणवइं । निसिंरते पढमवयस्स, भावणा पंचमी होइ ॥८१८१॥
 भणियक्कमविवीरियं, चिट्ठतो पुण विहिंसए जीवे । पढमवयदढत्तकए, भावणपणने जएज्ज तओ ॥८१८२॥
 हांसं विणा वयंतस्स, बीयवयभावणा भवे पढमा । अणुवीइभासिणो पुण, बीयव्वयभावणा बीया ॥८१८३॥
 कोहाओ लोभाओ, भयाओ अस्सच्चसंभवो पायं । तो ताण चायओ चेव, बीयवयभावणा तिन्नि ॥८१८४॥

पहुमऽह पहुसंदिहं, अणुजाणावेज्ज ओगगं विहिणा । इहरा भावअदत्तं ति, तइयवयभावणा पहमा ॥८१८५॥
 अह दव्वाऽऽर्चउहा-ऽणुनवणं कारवेज्ज सागरियं । तस्सीमाऽवगमकए, तइयवयभावणा वीया ॥८१८६॥
 कयसीमं चिय विहिणा, सेवेजाऽवगहं सया इहरा । होज्ज अदत्तं एवं च, तइयवयभावणा तइया ॥८१८७॥
 साहम्मियसामणं, अणं पाणं च तेहिं गुरुणा य । अणुजाणियं असंतस्स, तइयवयभावणा तुरिया ॥८१८८॥
 मासाऽऽइकालमाणं, पंचकोसाऽऽखेत्तरूवं च । गीयत्थसमंतुज्ज-विहारिसाहम्मियगुणण ॥८१८९॥
 ओगगहमऽह तव्वसहिं, तदऽणुण्णापुव्वगं निसेवेज्जा । इहरा होज्ज अदत्तं ति, तइयवयभावणा चरिमा ॥८१९०॥
 सुसिणिद्धमऽइपमाणं, आहारं परिहरेज्ज बंधवई । एवं चिय संजायह, चउत्थवयभावणा पहमा ॥८१९१॥
 सिंगारदव्वजोगं, सरिरनहदन्तकेसंसंठपं । भूसाकए न कुज्जा, चउत्थवयभावणा वीया ॥८१९२॥
 इत्थीगइंदियाइं, सरागचेट्ठाउ नो मणे कुज्जा । जोएज्जा वि न एयं, चउत्थवयभावणा तइया ॥८१९३॥
 पसुपंडगइत्थीहिं, संसत्तं वसहिमाऽऽसणं सयणं । परिहरमाणस्स भवे, चउत्थवयभावणा तुरिया ॥८१९४॥
 इत्थीण केवलणं, तव्विसयं वा कं अकहमाणो । पुव्वरयं असंते, चउत्थवयभावणा चरिमा ॥८१९५॥
 अमणुनेयरसदाइ-विसयपण्णे पओसगेहीओ । अकुणंतस्स उ जायह, पंचमवयभावणापणं ॥८१९६॥
 इय पंचमहव्वयभावणाण, पणुवीसइं पि भावेसु । सुंदर ! इच्छतो अप्प-यम्मि परमं वयदहत्तं ॥८१९७॥
 इहरा पडुपवणपणेह्छमाण-नववणलयासमाणमणो । तेसु अणवट्ठियप्पा, पाविहिस्सि न तप्फलं खवग ! ॥८१९८॥

ता भो देवाणुपिया !, पंचसु वि महव्वएसु होज्ज दढो । एसु वंचिओ जो, स वंचिओ सयलठाणेसु ॥८१९९॥
 जह तुंवस्स दढत्तं, विणा न अरया सकज्जकरणाखमा । एवं महव्वएसु वि, अदढस्स असेसधम्मग्गुणा ॥८२००॥
 जह तरुणो साहप्साह-पुण्णफलकारणं भवे मूलं । एवं धम्मग्गुणाण वि, मूलं सुमहव्वयदढत्तं ॥८२०१॥
 घुणाखद्धमज्झसारो, नाजलं खंभो जहा धरं धरिउं । एवं वएसु अदढो, पोढो वोढुं न धम्मधुरं ॥८२०२॥
 अदढा छिहुजुया वि य, भंडं नावा जहा न वोढुमज्जलं । एवं वएसु अदढो, अइयारजुओ य धम्मग्गुणे ॥८२०३॥
 अदढो छिहुजुओ वि य, नाजलं कुंभो जहा जलं धरिउं । एवं वएसु अदढो अइयारजुओ य धम्मग्गुणे ॥८२०४॥

अन्नं च—

भमिया भमंति भमिहिंति, एत्थ वित्थिण्णभवसमुद्दम्मि । एयाणमज्जत्थित्ते, अदढत्ते साइयारत्ते ॥८२०५॥
 अन्नं च तुमं सुंदर !, सम्मं संविग्गमाणसो होउं । पुव्वरिसिमासियाइं, परिभावेज्जसु इमाइं जहा ॥८२०६॥
 संसारो य अणंतो, भट्टवरित्तस्स लिंगजीविस्स । पंचमहव्वयतुंगो, पागारो भेह्छिओ जेण ॥८२०७॥
 महव्वयअणुव्वयाइं, छहेउं जो तवं चरइ अन्नं । सो अन्नाणी मूढो, नावावुढो (वुड्डो B) सुणेयव्वो ॥८२०८॥
 सीलव्वयाइं जो बहुफलाइं. हंतूण सोक्खमज्जहिलसइ । धीदुव्वलो तवस्सी, कोडीए कागणी किणइ ॥८२०९॥
 अन्नं च चउव्विहमिलिय—सयलसिरिसंधंगमज्झम्मि । भीमभववाहिविहुरो, अन्नत्तो ताणमज्जलभंतो ॥८१००॥
 एसो महोणुभावो, वेज्जाण व अम्ह सरणमज्झीणो । ता अणुकंपेयव्वो, इय वुद्धीए सुदगुरुहिं ॥८१०१॥

एयाइं तुज्झ सुंदर !, निवेसियाइं अणुगहपरेहिं । ता होसु इमेसु दढो, होउं कुवियपविप्पजढो ॥८२१२॥
 जह नाम सारगब्भो, खंभो भारं गिहस्स वोढुमज्जं । एवं वएसु सुदढो, पोढो वोढुं सुधम्मधुरं ॥८२१३॥
 सव्वंजोसुं पि दढो, गोणो जह होइ भरमज्जं वोढुं । एवं वएसु सुदढो, पोढो वोढुं सुधम्मधुरं ॥८२१४॥
 सुदिहंगी निच्छिद्धा, भंडं वोढुं जहा अलं नावा । एवं वएसु वि दढो, निरईयारो य धम्मगुणे ॥८२१५॥
 कुंभो वि जह दढंगो, अखंडिद्धो अलं जलं धरिउं । एवं वएसु वि दढो, निरईयारो य धम्मगुणे ॥८२१६॥
 तिन्ना तरंति तरिहिंति, एत्थ वित्थिणभवसमुद्धमि । एयाणं सन्भावे, सुदढत्ते निरइयारत्ते ॥८२१७॥
 धणाणमेयलाभो, धणाणं चिय इमेसु सुदढत्तं । धन्नाणं चिय एसु, निरइयारत्तणं परमं ॥८२१८॥
 पंचमहव्वयरयणाइं, ता तुमं पाविउं सुदुलहाइं । मा उज्जेज्जसु एओ—वजीवणं मा ँकरेज्जसु य ॥८२१९॥
 इहरा तुमं पि उज्झिय—भोगवतीओ जहा तहा एत्थ । लद्धं जहनपयविं, अजसमस्सोक्खं च पाविहिसि ॥८२२०॥
 तो होसु दढचित्तो, पंचमहव्वयधुराधरणधवलो । पालेज्ज इमाइं सयं, अणोसिं पि य पयासेज्ज ॥८२२१॥
 पत्तो उत्तमपयविं, किञ्चित् च सया वि होहिसि सुहीओ । धणनामसेट्ठिसुण्हाउ, रक्खिया रोहिणीउ जहा ॥८२२२॥
 तहाहि—

रायगिहे धणसेट्ठी, धणपालाज्जई सुया उ चत्तारि । उज्झियभोगवतीरक्ख—या य तह रोहिणी वहुया ॥८२२३॥

वयपरिणामे चिंता, गिहं समप्तेमि तासि पारिच्छा । भोयणसयणनिमंतण-भुत्ते तब्बंयुपचक्रूवं ॥८२२४॥
 पत्तेयं अप्पिणं, पालेज्जह मग्गिया य देज्जाह । इय भणिउमाऽऽयरेणं, पंचहं सालिकणयाणं ॥८२२५॥
 पढमाए उज्झिया ते, वीयाए छोछिया य तइयाए । बंधण करंडिरक्खवण, चरिमाए रोविया विहिणा ॥८२२६॥
 कालेणं बहुएणं, भोयणपुव्वं तहेव जायणया । पढमा सरणविलक्खा, तह वीया तइय अप्पिणं ॥८२२७॥
 चरिमाए कुचिगाओ, खित्ताओ तुम्ह वयणपालणया । सा एवं चिय इहरा, सत्तिविणासा न सम्भं ति ॥८२२८॥
 तब्बंयूणअभिहाणं, तुज्जे कल्लणसाहगा मे चि । किं जुत्तेमत्थ मज्झं, ते आहु तुमं मुणेसि चि ॥८२२९॥
 तत्तो य कज्जउज्झण-कोट्टगभंडोरगिहसमप्पणया । जाहासंखमिमीणं, नियकज्जं साहुवाओ य ॥८२३०॥
 जह सेट्ठी तह गुरूणो, जह नाइज्जो तहा समणसंधो । जह बहुया तह भव्वा, जह सालिकणा तह वयाइं ॥८२३१॥
 जह सा उज्झियनामा, उज्झियसाली जहत्यअभिहाणा । पेसणगारित्तेणं, असंखदुक्खकखणी जाया ॥८२३२॥
 तह भव्वो जो कोई, संघसमकूवं गुरूहिं दिन्नाइं । पडिवज्जितं समुज्झइ, महव्वयाइं महामोहा ॥८२३३॥
 सो इह चेव भवस्मि, जणाण धिक्कारभायणं होइ । परलोए उ दुहत्तो, नाणाजोणीसु संचरइ ॥८२३४॥
 जह वा सा भोगवई, जहत्यनामोवभुत्तसालिकणा । पेसणविसेसकारि-त्तेण पत्ता दुहं चेव ॥८२३५॥
 तह जो महव्वयाइं, उवभुंजइ जीविय चि पालेत्तो । आहाराऽऽइसु सत्तो, चत्तो सिवसाहणिच्छाए ॥८२३६॥
 सो एत्थ जहिच्छाए, पावइ आहाराऽऽइं लिं गि चि । विउसाण नाइपुज्जो, परलोगम्मि दुही चेव ॥८२३७॥

जह वा रक्खियवहुया, रक्खियसालीकणा जहत्थकूवा । परिजणमण्णा जाया, भोगसुहाइं च संपत्ता ॥८२३८॥
 तह जो जीवो सम्मं, पडिवज्जित्ता महव्वए पंच । पालेइ निइयारे, पमायलेसं पि वडिजंतो ॥८२३९॥
 सो अप्पहिक्कई, इहलोगम्मि वि विज्जहिं पणयपओ । एंगंतसुही जायइ, परम्मि मोक्खं पि पावेइ ॥८२४०॥
 जह रोहिणी उ मुण्हा, रोवियसाली जहत्थनामा उ । वडिहत्ता सालिकणे, पत्ता सव्वस्ससामित्तं ॥८२४१॥
 तह जो भव्वो पाविय, वयाइं पालेइ अप्पणा सम्मं । अन्नेसि वि भव्वणं, देइ अपणेगेसि सुहहेउं ॥८२४२॥
 सो इह संघपद्दाणो, जुगपद्दाणो त्ति लहइ संसदं । अत्तपरेसिं कल्लण-कारओ गणहरपहु व्व ॥८२४३॥
 तित्थस्स बुडिढकारी, अक्खेवणओ कुत्तित्थियाऽऽईणं । विउसनरसेवियकमो, कमेण सिद्धिं पि पावेइ ॥८२४४॥
 एवमऽणुसद्धिदारे, सवित्थरत्थं मए समकूवायं । पंचमहव्वयरकूवा-नामं दसमं पडिदारं ॥८२४५॥
 एत्तो कमाऽणुपत्तं, परमपवित्तजणणसुनिमित्तं । चउसरणगमणनामे-गारसमऽक्खेमि पडिदारं ॥८२४६॥
 अरहन्तसिद्धसाहू-जिणधम्मचउक्कमिममऽहो खवग ! । सरणत्तेण पवज्जसु, कयवयरकूवाविहाणो वि ॥८२४७॥

तत्थ—

निद्धियनाणाऽऽवरणे, अप्पडिहयनाणदंसणपयारे । भीमभवभमणकारण-विद्धंसणपत्तअरुहन्ते ॥८२४८॥
 सव्वुत्तमचारित्ते, सव्वुत्तमलकूखणंऽकियसरीरे । सव्वुत्तमगुणकलिए, सव्वुत्तमपुन्नपन्नभारे ॥८२४९॥
 सव्वजगजीचहिए, सव्वजगजीवपरमबंधुजणे । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२५०॥

सवंगानिकलंके, समत्थतेलोकनहयलमयंके । परिगलियपावपंके, दुहचजयजीवजणयंके
 परमगरुयाडणुभावे, परमपयपसाहगे परमपुरिसे । परमप्पणे परमे-सरे य तह परमकल्लाणे
 सबभूयभावपरमत्थ-देसगे भूसगे य भुवणस्स । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 भवियजणकुमुयचंदे, तइलोकपयासणेक्कदिणनाहे । संसारसरणीरंगंडगि-वगगीसामथामे य
 परमाड्डसयसमिद्धे, अणंतबलविरियसत्तसंजुत्ते । भीमभवजलहिमज्जंत-जंतुगणजाणवत्ते य
 हरिहवंभपुरंदर-दुम्महवम्महमहाडरिदण्हरे । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 तेलोक्कसिरीतिलए, मिच्छत्ततमोविणासदिवसयरे । तेलोक्करंगमज्जे, अतुल्लमल्ले महासत्ते
 तेलोक्कपणयपाए, समत्थतेलोकपसरियपयावे । पसरियपयावखंडिय-पयंडपासंडियपभावे
 पसरंतकित्तिकमलिणि-वित्थरसंधडससत्थभुवणसरे । भुवणसररायंहसे, धम्मधुराधरणवरधवल्ले
 सव्वाज्वत्थपसत्थे, अपण्हिहयसासणे अमियतेए । संपुण्णपुणपब्भार-लब्भदंसणविसेसे य
 सिरिमंते भगवंते, करुणावंते पणिट्टुजयवंते । सव्वे वि हु अरिहंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 परिपालिय इह चरणं, काउं पावाड्डसवाण संवरणं । मरिउं पंडियमरणं, निरसिय संसारपरिसरणं
 सिद्धे कयकिच्चा, बुद्धे उण विमलकेवल्लगुणेण । सुक्के भवहेज्जहिं, परिनिब्बुडए सुहसिरीए
 कयसयलदुकूलअंते, सन्नाणाड्डगुणेहिं य अणंते । विरियसिरीए अणंते, अणंतसुहरासिसंक्रंते

॥८२५१॥
 ॥८२५२॥
 ॥८२५३॥
 ॥८२५४॥
 ॥८२५५॥
 ॥८२५६॥
 ॥८२५७॥
 ॥८२५८॥
 ॥८२५९॥
 ॥८२६०॥
 ॥८२६१॥
 ॥८२६२॥
 ॥८२६३॥
 ॥८२६४॥

सन्वोवलेवरहिण, अहेउणो सपरकम्मबंधस्स । अह भगवंते सिद्धे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२६५॥
 ववगयकम्माऽऽवरणे, नित्थरियसमत्थजम्मजरमरणे । तेलोक्कसिराऽऽभरणे, सव्वजगजीववरसरणे ॥८२६६॥
 खाइयगुणप्पमूए, समत्थतेलोक्ककयपरमपूए । सासयसोकूलसरूवे, दूरुज्झियवन्नसरूवे ॥८२६७॥
 मंगलनिलए मंगल-निबंधणे परमनाणमयत्तणुणो । अह भगवंते सिद्धे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२६८॥
 लोयऽगगसंनिविट्ठे, साहियदुस्सज्जसन्वपरमट्ठे । पत्तपगिट्ठपइट्ठे, एत्तो च्चिय निट्ठियट्ठे वि ॥८२६९॥
 सदाऽऽईणमऽगम्मे, अमुत्तिमंते अनिंदियजनाणे । परमाऽइसयसमिद्धे, सिद्धे सरणं पवज्जाहि ॥८२७०॥
 अच्छिज्जे धाराणं, अभिंदणिज्जे य सव्वअणियाणं । अपलावणिज्जरूवे, जलाणमऽग्गीण य अडज्जे ॥८२७१॥
 पलयपवलाऽनिलाण वि, अहीरणिज्जे न वज्जदलणिज्जे । सुहुमे निरंजणे अकूख-ए य अचिन्तमाहप्पे ॥८२७२॥
 अच्चन्तपरमजोगीहि, चेव जाणियजहट्ठियसरूवे । कयकिच्चे निच्चे वि य, अजे य अजरे अमरणे य ॥८२७३॥
 हणिउमणो नियकम्मं, सम्मं आराहणाणिविट्ठो य । सुंदर ! तुमं विसपंत-तिव्वसंवेगरसफुणो ॥८२७४॥
 सिरिमंते भगवंते, अरुहंते सव्वहा विजयवंते । परमेसरे सरणे, सिद्धे सरणं पवज्जाहि ॥८२७५॥
 सइ अहिगयजीवाऽजीव-पसुहपरमत्थवित्थरे सम्मं । समवगयपयइनिग्गुण-संसाराऽऽवाससब्भावे ॥८२७६॥
 संवेगररुयगीयत्थ-सुद्धकिरियापराण धीराणं । सारणवारणचोयण-पडिचोयणदायगाणं च ॥८२७७॥
 सुगुरुण पायमूले, सम्मं पडिवन्नपुन्नसामण्णो । अह समणे निग्गंथे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२७८॥

मोक्खमि बद्धलक्खे, संसारियसुहविरत्तचित्ते य । गुरुसंवेगा संसार—वाससस्वंगनिव्विन्ने
 एत्तो चिय चत्तकलत्त—पुत्तमित्ताऽऽच्चित्तपडिबंघे । पडिबंघेत्तयरिचत्त—सयलनिहवासवासंगे
 सव्वजियअपभूए, निव्वरपसमसथिमियसव्वंगे । अह समणे निगंथे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 इच्छामिच्छाऽऽईयं, पडिलेहपमज्जणापप्पुहमऽहवा । दसभेयचक्कवालय—सामायारिं पइ सुलग्गे
 छट्ठऽट्ठमदसमदुवालसऽद्ध—मासाऽऽइत्तवविसेसेसु । जहसत्तिमुज्जमंते, १पउमाऽऽतीहिं उवमिणिज्जे
 पंचसमिइप्पहाणे, पंचविहाऽऽयारए धीरे । सुंदर ! पावपसमणे, समणे सरणं पवज्जाहि
 गुणरणमहानिहिणो, समत्थसावज्जजोगपडिविरए । विहडियसिणेहनियडे, संजमभरवहणधुरधवले
 जियकोहे २हियमाणे, जियमाए विजियलोहजोहे य । जियरागदोसमोहे, जिइंदिए विजियनिंदे य
 जियमच्छरे जियमए, जियकामे जियपरीसहाणीए । अह समणे भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 वासीचंदणकप्पे, तुल्ले संमाणणाज्वमाणेसु । सुहदुहसमाणचित्ते, समचित्ते सत्तुमित्तेसु
 सज्झायऽज्झयणपरे, परोवयारेक्ककरणदुल्लिए । सुविमुज्झमाणभावे, समं पिहियाऽऽसचदुवारे
 मणगुत्ते वहगुत्ते य, कायगुत्ते ३पसत्थलेसे य । अह भगवंते समणे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 नवकोडीपरिसुद्धं, मियमऽवणीयं अरागदोसं च । कारणच्छक्काऽणुगयं, महुयरविचीपवित्तं च

१ पउमातीहिं = पद्मादिभिः । २ हियमाणे = हृतमानान् । ३ पसत्थलेसे पाठां० ।

निरवज्जमेगवेलिय-मरसं विरसं च समणजणजोगं । भत्तं भुंजिउकामे, भोच्चा संजमगुणए य ॥८२९२॥
 उग्गतवसा किसंजे, सुक्के लुक्खे य अपडिक्कमंजे । अहिगयइवालसंजे, समणे सरणं पवज्जाहि ॥८२९३॥
 संविग्गे गीयत्थे, धुवमुत्तपंतचरणकरणगुणे । संसारसरणकरण-पमायपयवज्जणुज्जुत्ते ॥८२९४॥
 वोक्कंताणुत्तरदेव-तेओलेसेज्वहत्थियकिलेसे । सफलीकयचउंजे, दूरसमुज्झियसयलसंगे ॥८२९५॥
 धीमंते गुणवंते, सिरिमंते सीलवन्तभगवंते । सुंदर ! सुहभावेणं, समणे सरणं पवज्जाहि ॥८२९६॥
 सव्वाइसयनिहाणं, समत्थपरतित्थिसांसणपहाणं । सुविचित्तसंविहाणं, निवंधणं निरुवमसुहाणं ॥८२९७॥
 असमंजसमुइकुखइदियाण, आणंदुंदुभिनिनायं । रागाइवज्जपडहं, मग्गं सग्गाऽपवग्गाणं ॥८२९८॥
 भीमभवाज्जडनिवडिय-भुवणसमुद्धरणसज्जरज्जुं व । अह जिणधम्मं सम्मं, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२९९॥
 जोयमहामइग्गिजण-पणमियचलणेहिं तित्थनाहेहिं । झेयत्तेणुवइहो, सुणीण तं मोहनिम्महणं ॥८३००॥
 सुनिउणमग्गाइनिहाणं, भूयहिंयं भूयभावणमज्जगं । अमियमज्जियं महत्थं, महाणुभावं महाविसयं ॥८३०१॥
 सुविचित्तज्जुत्तुत्तं, अप्पुणरुत्तं सुहाऽसयणिमित्तं । अनिउणजणदुन्नेयं, नयभंगपमाणमगमहणं ॥८३०२॥
 नीसेसकिलेसहरं, हरिणंकवलक्खुगुणगणेवेयं । अह सुंदर ! जिणधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि ॥८३०३॥
 सग्गाऽपवग्गमग्गाणु-लग्गंसंविगसव्वभक्खाणं । अप्पडिहयप्पमेयं, परमपमाणं जसच्चत्थं ॥८३०४॥
 दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च सयल्लोयगयं । जम्मजरमणवेयाल-वारणे सिद्धवरमंतं ॥८३०५॥

पयडियपयत्थगोयर-हेओवाएयसम्मपविभागं । तं सुंदर ! जिणधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 सयलसरिवालुयासयल-जलहिजलमेलसमुदयाहिंतो । पइसुचमज्जंतगुणं, अत्थं अणहं परिवहंतं
 मिच्छत्ततमं संधाणं, निव्वाघायपयासवरदीवं । आसं दीणासासग, दीवं च भवोयहिगयाणं
 चित्ताऽइक्कन्तपयाणओ य, चिन्तामणीओ अब्भाहियं । हे खवग ! जिणपणीयं, धम्मं सरणं पवज्जाहि
 जणगं व हियं जणणिं व, वच्छलं बंधवं व गुणजणगं । मित्तं व अदोहकरं, समत्थजयजीवरासिस्स
 सोयव्वाण पयरिसं, दुलहाणं परमदुह्हं लोए । भावाऽमयं व परमं, देसगमऽसमं सिवपहस्स
 नाहं अपत्तपावणगुणेण, पत्तस्स पालणेणं च । सुंदर ! जिणेंदधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 वत्थुगयवोहसाहग-मंज्जाऽणंगणविट्ठुसुयरूवं । विहिपडिसेहाऽणुगकिरिय-रूवं चारित्तरूवं च
 निव्विवरेरिवारोव-रुद्धकायरनरो व्व तायारं । नावं व जलाहिपडिओ, धम्मं सरणं पवज्जाहि
 अट्ठविहक्कम्मचयरिति-कारगं वारगं च कुगतीए । पयिचिंतेउं सोउं पि, दुक्करं कायरज्जाणं
 सुपसत्थमहत्थाणं, सव्वाण वि दव्वभावरूवाणं । साइसयविचित्ताणं, निबंधणं लद्धिरिद्धीणं
 असुरसुरायाकिं नर-नरवरविंदाण वंदणिज्जुगुणं । सुंदर ! जिणिंदधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 सब्भाववज्जियं पि हु, बाहिरकिरियाकलावरूवं पि । अक्खंडं कीरंतं, भेवज्जगसुरसमिद्धिफलं
 तेणेव भवेणं पुण, उक्कोसाऽऽराहगाण सिवफल्यं । सत्तऽट्ठभवंते उण, जहन्नआराहगाणं पि

॥८३०६॥
 ॥८३०७॥
 ॥८३०८॥
 ॥८३०९॥
 ॥८३१०॥
 ॥८३११॥
 ॥८३१२॥
 ॥८३१३॥
 ॥८३१४॥
 ॥८३१५॥
 ॥८३१६॥
 ॥८३१७॥
 ॥८३१८॥
 ॥८३१९॥

लोगुत्तमगुणमइयं, लोगुत्तमगुणहरहिं निम्मवियं । लोगुत्तमसेवियमवि, फलं पि लोगुत्तसं देति (दंतं B) ॥८३२०॥
 सिरिकेवलपन्नत्तं, सिद्धंतनिबंधणं च भगवंतं । सम्मं रम्मं धम्मं पि, धीर ! सरणं पवज्जाहि ॥८३२१॥
 इय कयचउसरणगमो, खमग ! महाकम्मसत्तुसंभूयं । भयमऽविगणयंतो तुम-मिच्छियमऽत्थं लहं लहसु ॥८३२२॥
 चउसरणगमणनामं, भणियं एक्कारसं पडिदारं । दुक्कडगरिहानामं, एत्तो कित्तेमि वारसमं ॥८३२३॥
 अरिंहंतप्पुहाणं, चउण्हमिण्हिं च उवगओ सरणं । गरिहाहि दुक्कडं कहु-विवागनिगहकए धीर ! ॥८३२४॥
 तत्थ जमऽरिंहंतो, जं वा तच्चेवएसुं सिद्धेसुं । सरीसु ओज्जाएसु, साहसुं साहुणीसुं च ॥८३२५॥
 एमाऽऽसु अणोसु वि, सव्वेसु विसुद्धधम्मठाणेसु । वंदणपूयणसक्कार-करणसम्माणविसएसुं ॥८३२६॥
 जं च तथा माईसु य, पिईसु य वंधवेसु मिच्चेसु । उवगारीसुं कइया वि, कहवि मणवयणक्काएहिं ॥८३२७॥
 किं'चि वि कयं अणुचियं, उचियं च न चेव जं व किं'पि कयं । तं सम्मं सब्बं पि हु, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३२८॥
 अहुमयद्वाणेसुं, अट्टारसपावठाणेसुं वा । जं कहवि किं'पि कइया वि, वड्डियं तं पि गरिहाहि ॥८३२९॥
 जं पि कयं कारियमऽणु-मयं च पावं पगिड्डमियरं वा । कोहा माणा मायाए, लोभओ तं पि गरिहाहि ॥८३३०॥
 राणा वा दोसा वा, मोहा वा गयविवेयरयेणेण । इहपरलोयविरुद्धं, जं पि कयं तं पि गरिहाहि ॥८३३१॥
 एत्थ भवे अब्बत्थ व, मिच्छादिट्ठित्तमऽणुसरंतेणं । जिणभवणविम्भसंघाऽऽ-याण मणवयणक्काएहिं ॥८३३२॥
 जो किर कओ पओसो, अवन्नवाओ तहोवघायाऽऽई । तं तिविहं तिविहेणं, सुंदर ! सब्बं पि गरिहाहि ॥८३३३॥

अचन्तपावमङ्गणा; मोहमहागहगसिञ्जमाणेण' । जिणबिम्बभंगगालण—फोडणकयविक्रया जे य ॥८३३४॥
 लोभाऽऽलि'गियमणसा, कया य काराविया य सपरेहि' । गरिहाहि ते वि सम्मं, स एस तुह गरिहणाकालो ॥८३३५॥
 तह एत्थ भवे अन्नत्थ, वा वि मिच्छत्तवुड्ढिसंजणं । सुहुमाण वायरण य, तसाण तह थावराणं च ॥८३३६॥
 जीवाण' एगंतेण, चेव उवघायकारणमज्वंझं । उक्खलअरहट्टघट्ट—मुसलहलकुलिससत्थाऽऽइ ॥८३३७॥
 १धम्मज्जिगिट्ठियवावी—कूवतलायाऽऽइजागपसुहं च । जमज्हिगरणं पवत्तिय—मज्जेसमडवि तं पि गरिहाहि ॥८३३८॥
 सम्मत्तं पि हु लद्धूण, तन्विरुद्धं कयं जमिह किं'चि । तं पि तुमं संविग्गो, सम्मं सव्वं पि गरिहाहि ॥८३३९॥
 इह अन्नत्थ व जम्मे, जइणा सइहेण वा वि संतेण । जिणभवणविम्बसंधाऽऽ—इएसु रागाऽऽइवसरेण ॥८३४०॥
 जं सपरवुद्धिकप्पण—पुरस्सरं थेवमडवि उदासत्तं । विहियं जा य अवण्णा, कया विधाओ पओसो वा ॥८३४१॥
 खवग ! मणवयणकाएहि', करणकारावणाऽणुमोयणओ । सम्मं तिविहंतिविहेण, तं पि सव्वं पि पडिकमसु ॥८३४२॥
 संपत्तसावगत्तेण, जं पि अणुव्वयगुणव्वयाऽऽइसु । अइयारपयं किं'पि हु, पकप्पियं तं पि पडिहणसु ॥८३४३॥
 इंगालकम्ममसइ जं, वणकम्मं जं च सागडीकम्मं । जं वा भाडीकम्मं, फोडीकम्मं च जं किं'चि ॥८३४४॥
 जं वा दंतवणिजं, रसवाणिजं च लक्खवाणिजं । विसवाणिजं जं वा, केसवणिजं च जं किं'चि ॥८३४५॥
 जंतप्पीलणनेल्लणाण, कम्मं दवगिदाणं जं । सरदहतलायसोसं, असईपोसं च जं किं'पि ॥८३४६॥

१ धम्मग्निट्ठिय = कर्षणार्थं क्षेत्रे जीर्णतृणानि दहन्ते सा धर्माग्निष्ठिका उच्यते ।

एत्थ भवे अन्नत्थ व, कयं तहा करियं अणुमयं च । तं पि दुगंछसु सम्मं, तिन्निहं तिविहेण सव्वं पि ॥८३४७॥
 जं किंचि कयं पावं, पमायओ दप्पओ उवेच्चाए । सहसाणाभोगेण व, तं पि हु तिविहेण गरिहाहि ॥८३४८॥
 परपरिभवकरणाओ, परवसणसुहित्तणाउ जं अहवा । जं परहसणाओ वा, जं परविस्सासवाइत्ता ॥८३४९॥
 जं परदक्खिन्ननाओ, सुतिव्वविसयाऽभिलसओ जं च । जं वा कीलाकेली-कुऊहलाऽऽसत्तचित्तत्ता ॥८३५०॥
 रोदहेहि जं वा, अत्थाओ अणत्थदंडओ अहवा । पावं समज्जियं किंपि, तं पि सव्वं पि गरिहाहि ॥८३५१॥
 तह धम्मसासायारी-भंगो जो जो य नियमवयभंगो । मोहंउधेणं विहियो, तं पि पयत्तेण निंदाहि ॥८३५२॥
 देवे अदेवबुद्धी, जमऽदेवे चेव देवबुद्धी य । सुगुरुम्मि अगुरुबुद्धी, अगुरुम्मि वि जं च गुरुबुद्धी ॥८३५३॥
 तत्ते अतच्चबुद्धी, जं च अतत्ते वि तच्चबुद्धी उ । धम्मो अधम्मबुद्धी, जमऽधम्मो धम्मबुद्धी उ ॥८३५४॥
 एत्थ परत्थ व जम्मे, कया तहा कारिया अणुमया य । मिच्छत्ततमंउधेणं, तं च विसेसेण निंदाहि ॥८३५५॥
 सत्तेसु जं न मेत्ती, कया पमोओ न जं गुणइडेसु । जं च न कयं कया वि हु, किलिस्समाणेसु कारुणं ॥८३५६॥
 तह पावपसत्तेसु, सत्तेसु नो कया उवेहा जं । जं च न सुस्सत्ता तह, कया पसत्थेसु सत्थेसु ॥८३५७॥
 जं च जिणपहुणीए, चरित्तधम्मो कओ न अणुरागो । वेयावच्चं गुरुदेव-गोयरं जं च नो विहियं ॥८३५८॥
 बिहियं च हीलणं ताण, जं च मिच्छत्तमोहमूढेण । तं पि य सव्वं सुंदरं !, दूरं निंदाहि गरिहाहि ॥८३५९॥
 जिणवयणमऽमयभूयं, पत्थमऽतुच्छं च भव्वसत्ताणं । निसुयं पि जं न सम्मं, नो सदहियं च सोऊणं ॥८३६०॥

संतम्मि बले संतम्मि, वीरिए तह परक्कमे संते । संते य पुरिसयारे, सोळ्ळणं सहहेउं वा ॥८३६१॥
अंगीकयं न सम्मं, अंगीकयमज्जि न पालियं जं च । तप्पालणापरेसु य, जं च पओसो समुवूढो ॥८३६२॥
भंगो य पओसाओ, चिह्मिओ तक्कणगोयरो जं च । तं तं गरिहाहि तुमं, स एस तुह गरिहणाकालो ॥८३६३॥
तह नाणे जो को विहु, अह्यारो दंसणे व चरणे वा । विहिओ तवे य विरिए, तं पि हु तिविहेण गरिहाहि ॥८३६४॥
नाणे तत्थ अकाले, विणएण विणा य अबहुमाणेण । अविहियजहोवहाणं, सुत्तथे गिन्हमाणेण ॥८३६५॥
तदायगनिहवणा, सुयाऽऽअसुयाऽऽज्ज'ण्णाउ तहा । सुत्तस्स व अत्थस्स च, उभयस्स व अनहाकरणा ॥८३६६॥
चोलीणाऽणागयवट्टमाण - कालेसु जो कओ कह वि । अह्यारो तमज्जेसं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३६७॥
अह दंसणम्मि जीवाऽऽह-गोयरं देससन्वगं संकं । अवराज्जरदंसणगाह-गोयरं दुविहमज्जि कंसं ॥८३६८॥
तह दाणसीलतवभाषणाऽऽह-फलगोयरं च वित्तिगिच्छं । जल्लमल्लित्तगत्ते, मुण्णिओ य पडुच्च वि दुगुच्छं ॥८३६९॥
दिट्ठीमोहं च कुणंतएण, अकुणंतएण धम्मीणं । उववूहाथिरीकरणे, वच्छल्लपभावणाओ य ॥८३७०॥
कालम्मि अईयम्मि, पडुपण्णेऽणागए य जो विहिओ । अह्यारो तमज्जेसं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३७१॥
तह चरणपहाणासु, पंचसु समिईसु तीसु गुत्तीसु । पढमाए तत्थ जो अणु-वउत्तगमणं कुणंतेण ॥८३७२॥
तह वयणमऽणुवउत्तं, जो भासंतेण बीयसमिईए । तइयाए अणुवउत्तं, भत्तगहणं कुणंतेण ॥८३७३॥
उवगरणगहणनिक्खिखण-मऽणुवउत्तं चउत्थसमितीए । चरिमाए चयणीय-चायमज्जयणं कुणंतेण ॥८३७४॥

तह पढमगुत्तिविसए, माणसमऽसमंजसं धरंतेण । वीयाए कज्जवज्जं, कज्जे वा जयणवज्जं पि ॥८३७५॥
वयणं भासंतेणं, एवं काएण तइयगुत्तीए । चेदंतेण अकज्जे, जयणावज्जं च कज्जे वा ॥८३७६॥
जो को वि हु अइयारो, विहिओ कालत्तए वि चरणम्मि । तं तिविहं तिविहेणं, सम्मं सव्वं पि गरिहाहि ॥८३७७॥
रागदोसकसायाऽऽइएसु पसरेण कलुसियं जं च । चारित्तमहारयणं, तं पि विसेसेण निंदाहि ॥८३७८॥
एत्तो दुवालसविहे, तवम्मि कइया वि कहवि जो विहिआ । सव्वंपि तंपि सम्मं, अइयारं धीरं गरिहाहि ॥८३७९॥
तह नाणाऽऽइगुणेसुं, बलविरियपरक्कमाण भावे वि । न परक्कमियं जं तं, विरियऽइयारं पि गरिहाहि ॥८३८०॥
जो दसविहजइधम्मे, जो वा किर चरणकरणगुणविसए । तिविहं तिविहेण तयं पि, धीरं गरिहाहि अइयारं ॥८३८१॥
जे पाणवहाऽऽईणं, मूलगुणाणं पि के वि अइयारा । सुहुमा व वायरा वा, सम्मं गरिहाहि ते सव्वे ॥८३८२॥
पिंडविमुद्धाऽऽईणं, अइयारा जे य उत्तरगुणाणं । सुहुमा व वायरा वा, ते वि हु गरिहाहि भावेणं ॥८३८३॥
मिच्छत्तुच्छाइयसुद्ध-बुद्धिणा धम्मिए जणे जं च । पावमज्जचारूवं, रइयं गरिहाहि तं सव्वं ॥८३८४॥
आहारभयपरिगह-भेहुणसन्नानिसन्नचित्तेणं । पावं जं पि पवत्तिय-भेत्ताहे तं पि निंदाहि ॥८३८५॥
इय दुक्कडगरिहं कारिउण, खवगं गुरू जहाजोगं । दुक्कडगरिहाकज्जं, खामणमऽवि इय करावेइ ॥८३८६॥
चउगइगएण हे खमगं !, पाणिणो ठाविया तुमे दुक्खे । जे के वि ते खमावेसु, एस तुह खामणाकालो ॥८३८७॥
तथाहि—

नेरइयत्ते जं नारयाण, नरयम्मि कम्मवसगाणं । भवधारणिज्जउत्तर-वेउन्वियरूवदेहेहिं ॥८३८८॥
 विउलुज्जलकक्कसदुस्सहाउ, वियणाउ निम्मियाउ दढं । खामेसु तं समग्गं, स एस तुह खामणाकालो ॥८३८९॥
 तह वन्नगंधरसफास-भेयभिन्नाण पुढविपभिर्इण । एगिंदियजीवाणं, तिरियत्ते संसरत्तेण ॥८३९०॥
 एगिंदियत्तपत्तेण, चेव अब्बोन्नसंगसत्थाओ । जा का वि कहिं पि कया, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९१॥
 बेइंदियाऽऽपंचे-दियाज्वसाणाण जा वि जीवाणं । एगिंदियत्तणे च्चिय, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९२॥
 तत्थ पुढवित्त्ताओ, विराहणा क्रि र बिइंदियाऽऽइणं । उवरिम्म सिलालेट्टुग-^१ भिउडीपडणाऽऽइदारेण ॥८३९३॥
 आउक्कायत्तणओ, तब्बाहा तप्पलावणा अहवा । हिमकरगवरिसधारा-जलच्छडच्छोडणाऽऽइहिं ॥८३९४॥
 विज्जुविणिवायजलियडग्गि-पडणवणदवपलीवणाऽऽइसु । तेउक्कायत्ताओ, बिइंदियाऽऽइण विहवणं ॥८३९५॥
 वाउक्कायत्तणओ वि, होइ तेसिं विराहणा नूणं । सोसणछणप्पुपाडण-भंजणपरिमोडणाऽऽइहिं ॥८३९६॥
 अहवा वणस्सइत्ता, तरुसाहानिवडणादुवरि तेसिं । पयइविरुद्धविसरूव-वणस्सईभकूखणाओ य ॥८३९७॥
 बेइंदियाऽऽभावं, गएण एगिंदियाऽऽइजीवाणं । विहिया विराहणा जा, तं पि हु त्तिविहेण खासेसु ॥८३९८॥
 तब्भावणा फुड च्चिय, अलसाऽऽइददुदुराज्वसाणा जं । संवड्ढिच्चा पुढविं, पढमं वोदिं-पि गिण्हंति ॥८३९९॥
 आउक्काउप्पणा, अणवरउप्फिडणमंदणाऽऽइहिं । परिचमदणपिवणाऽऽइ, कुणमाणा तं चिराहेंति ॥८४००॥

तह पढमगुत्तिविसए, माणसमऽसमंजसं धरंतेण । वीयाए कज्जवज्जं, कज्जे वा जयणवज्जं पि ॥८३७५॥
 वयणं भासंतेणं, एवं काएण तइयगुत्तीए । चेदुत्तेण अकज्जे, जयणोवज्जं च कज्जे वा ॥८३७६॥
 जो को वि हु अइयारो, विहिओ कालत्तए वि चरणम्मि । तं तिविहं तिविहेणं, सम्मं सन्वं पि गरिहाहि ॥८३७७॥
 रागदोसकसायाऽऽइसु पसरेण कलुसियं जं च । चारित्तमहारयणं, तं पि विसेसेण निंदाहि ॥८३७८॥
 एत्तो दुवालसविहे, तवम्मि कह्या वि कहवि जो विहिआ । सव्वंपि तंपि सम्मं, अइयारं धीर ! गरिहाहि ॥८३७९॥
 तह नाणाऽऽइगुणेषु, बलविरियपरक्कमाण भावे वि । न परक्कमियं जं तं, विरियऽइयारं पि गरिहाहि ॥८३८०॥
 जो दसविहजइधम्मै, जो वा किर चरणकरुणगुणविसए । तिविहं तिविहेण तयं पि, धीर ! गरिहाहि अइयारं ॥८३८१॥
 जे पाणवहाऽऽईणं, मूलगुणाणं पि के वि अइयारा । सुहुमां व वायरा वा, सम्मं गरिहाहि ते सव्वे ॥८३८२॥
 पिंडविमुद्दाऽऽईणं, अइयारा जे य उत्तरगुणाणं । सुहुमां व वायरा वा, ते वि हु गरिहाहि भावेणं ॥८३८३॥
 मिच्छतुच्छाइयसुद्ध-बुद्धिणा धम्मिए जणे जं च । पावमज्जन्नारूवं, रइयं गरिहाहि तं सव्वं ॥८३८४॥
 आहारभयपरिगह-मेहुणसन्नानिसन्नचित्तेणं । पावं जं पि पवत्तिय-मेत्ताहे तं पि निंदाहि ॥८३८५॥
 इय दुक्कडगरिहं कारिऊण, खवगं गुरु जहाजोणं । दुक्कडगरिहाकज्जं, खामणमऽवि इय करावेइ ॥८३८६॥
 चउगइगएण हे खमग !, पाणिणो ठाविया तुमे दुक्खे । जे के वि ते खमावेसु, एस तुह खामणाकालो ॥८३८७॥
 तथाहि—

नेरइयत्ते जं नारायण, नरयग्मि कम्मवसगणं । भवधारणिज्जउत्तर-वेउव्वियरूवदेहेहिं ॥८३८८॥
 विउज्जलककसदुस्सहाउ, वियणाउ निम्मियाउ दढं । खामेसु तं समग्गं, स एस तुह खामणाकालो ॥८३८९॥
 तह वन्नगंधरसकास-भेयभिन्नाण पुढविपभिंण । एगिंदियजीवाणं, तिरियत्ते संसरंतेण ॥८३९०॥
 एगिंदियत्तपत्तेण, चेव अब्बोन्नसंगसत्थाओ । जा का वि कहिं पि कया, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९१॥
 वेइंदियाऽऽपंचे-दियाज्वसाणण जा वि जीवाणं । एगिंदियत्तेण च्चिय, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९२॥
 तत्थ पुढविचणाओ, विराहणा किर विइंदियाऽऽणं । उवरिम्मि सिललेट्टुग-^१भिउडीपडणाऽऽइदारेण ॥८३९३॥
 आउक्कायत्तणओ, तब्बाहा तप्पलावणा अहवा । हिमकरगवरिसधारा-जलच्छडच्छोडणाऽऽईहिं ॥८३९४॥
 विज्जुविणिवायजलियडग्गि-पडणवणदवपलीचणाऽऽइसु । तेउक्कायत्ताओ, विइंदियाऽऽण विहवणं ॥८३९५॥
 वाउक्कायत्तणओ वि, होइ तेसिं विराहणा नूणं । सोसणछणुप्पाडण-भंजणपरिमोडणाऽऽईहिं ॥८३९६॥
 अहवा वणस्सइत्ता, तरुसाहानिवडणादुवरि तेसिं । पयइविरुद्धविसरूव-वणस्सईभकूखणाओ य ॥८३९७॥
 वेइंदियाऽऽभंचं, गएण एगिंदियाऽऽइजीवाणं । विहिया विराहणा जा, तं पि हु त्तिविहेण खामेसु ॥८३९८॥
 तब्भावणा फुड च्चिय, अलसाऽऽइददुदुराज्वसाणा जं । संवड्ढित्ता पुढविं, पढमं वेदिं-पि गिण्हंति ॥८३९९॥
 आउक्काउप्पणा, अणवरउप्पिडणं दणाऽऽईहिं । परिचमहणपिवणाऽऽइ, कुणमाणा तं विराहेत्ति ॥८४००॥

खारकडुतिकूखककस-रसफासविइंदियाऽऽदेहाओ । संभवह तेउवाउ-क्कायाण वि किर विराहण्या ॥८४०१॥
 वणसइकायंतोन्निहि-जायंतोहिं विइंदियाऽऽईहिं । वणसतिकायस्स वि सा, किज्जइ तक्खामणा तेण ॥८४०२॥
 वेइंदियाऽऽइभावं, गण्ण वेइंदियाऽऽइणो चेव । सपरोथयजातीया, विराहिया के वि जे जीवा ॥८४०३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेणं च ते वि खामेसु । तिबिहं तिबिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४०४॥
 जलचरत्थलचरखहर-जाइचमुवागएण जा का वि । सपरोभयजाईणं, जलत्थलखयराण चेव भिहो ॥८४०५॥
 आहारभयाऽऽल्लयऽवच्च-रक्खणाऽऽइकए नराणं च । विहिया विराहणा जा, तं पि य तिबिहेण खामेसु ॥८४०६॥
 इय तिरियत्ते तिरिनर-जीवाण विराहणं खमावेत्ता । खामेसु पुण नरत्ते, तिरिनरसुरगोयरं पि तयं ॥८४०७॥
 तत्थ नरत्ते सुहुमा, इयरा वा जे विराहिया जीवा । खामेसु ते वि सव्वे, स एस तुह खामणाकालो ॥८४०८॥
 दंताकलहलक्खण्डणेसु, कूषवावीतलायखणणेसु । घरहट्ठाऽऽरंभाऽऽईसु, विराहिया पुढविजीवा जं ॥८४०९॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेणं च तं पि गरिहेसु । तिबिहं तिबिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१०॥
 करचरणधूहकूखालण-अंगोहल्लिह्वाणसोयपाणेसु । जलक्कीलणाऽऽइएसु य, विराहिया आउजीवा जं ॥८४११॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं व तं पि खामेसु । तिबिहं तिबिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१२॥
 सेयणविसीयणाऽऽहार-पागडहणंज्जकणण्णैवेसु । सेसतदाऽऽरंमेसु य, विराहिया तेउजीवा जे ॥८४१३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं व ते वि खामेसु । तिबिहं तिबिहेणं पि य, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१४॥

तालोद्दिवियणगोक्कण-निस्ससणुस्सासधवणफुक्कासु । संखाऽऽङ्गनायेणसु य, विराहिया वाउजीवा जे ॥८४१५॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेहि । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१६॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेहि । तिविहं तिविहेणं विराहिया जे वणस्सइणो ॥८४१७॥
 तच्छणछेयणमोडण-तोडणउक्खवणभक्खवणाऽऽईहिं । खेत्तखलाऽऽरामाईसु, विराहिया जे वणस्सइणो ॥८४१८॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि य, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१९॥
 गंडोलयअलसजलूय-किमियसंखाणअंसखसंखा य । सिप्पिकवट्ठाऽऽईया, विहंदिआ जे वि कहवि हया ॥८४२०॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२१॥
 मंक्कुणमंकोडगंक्कुथु-कीडिया कत्तरा य वेइल्ला । उदंदिहियज्जूयाऽऽई, तिविहंदिआ जे वि कहवि हया ॥८४२२॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२३॥
 कंडरतिहुपयंगा, दंसा मसगा य मच्छिया भमरा । विच्छुयपमुहा उ विरा-हिया उ चउरिंदिया जे य ॥८४२४॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२५॥
 अहिनउलसग्गोहा, कुड्ढिगेरोगतदंङ्गगाऽऽईया । मूसगकागसियाला, सुणगा मजारपमुहा य ॥८४२६॥
 हासेण पओसेण व, अत्थाओ अणत्थओ य कीलणओ । आभोगअणाभोगा, वहिया पंचेंदिया जे य ॥८४२७॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२८॥

अहया—

મંડુકમચ્છકચ્છભ-સગરાડ્ઠ્યા ય જલચરા જે ય । થલચારિણો ય હરિહરિણ-રોજ્ઞસ્યસસાડ્ઠ્યા ॥૮૪૨૮॥
 સ્વચરા ય હંસસારસ-પારાગ્રયકુંચતિત્તિરાડ્ઠ્યા । સંકપ્પાડ્ઠમેહિ, વિરાહિયા વિવિહજીવા જે ॥૮૪૨૯॥
 જે વા સંઘદ્વિયઅભિહયા ય, પરિતાવિયા ય તાસિયયા । ઠાણાઠ ઠાણંતર-મહ્વા સંકામિયા જે ય ॥૮૪૩૦॥
 જે વા કિલામિયા દૂમિયા ય, સંઘાહયા ય અન્નોન્ન । ઇય વિવિહદુહે ઠવિયા, પાળે છટ્ટાવિયા જાવ ॥૮૪૩૧॥
 ઇત્ય ભવે અન્નથ વ, સયં પરેહિ' વ તે વિ સ્વામેસુ । તિવિહં તિવિહેણં પિ ય, સ ઇસ તુહ સ્વામણાકાલો ॥૮૪૩૨॥
 જે વિ મણુયત્તણે ચિય, વટ્ટેતેણ મણુયા તદ્દ કહવિ । રાયાજ્વત્થાડ્ઠગ્ગણ, પીહિયા તે વિ સ્વામેસુ ॥૮૪૩૩॥
 જે તથ દુટ્ટચિત્તણ, ચિ'તિયા જે ય દુટ્ટવાયાણ । મણિયા તહ જે તણુણા, પલોહયા દુટ્ટદિટ્ઠીણ ॥૮૪૩૪॥
 નાયં પિ હુ અન્નાયં, નાયમડ્ઠનાયં પિ ઠાવમણેણ । કલુસત્તણઓ દિવ્વે, દહાવિયા સોહિયા જે ય ॥૮૪૩૫॥
 સચ્ચમડ્ઠલિયં વ દોસં, આરોવિત્તા ગહાવિયા જે ય । સ્વોદગઅટ્ઠિહ્હાસું, ગોત્તિસુ વ સ્વિવાવિયા જે ય ॥૮૪૩૬॥
 ગંધાવિયા ય નિગઢાવિયા ય, તાઢાવિયા વ તહ જે ય । કુટ્ટાવિયા ય સેહા-વિયા ય વિવિહપ્પયારેહિ' ॥૮૪૩૭॥
 દંડાવિયા ય મુંડાવિયા ય, હિં'દાવિયાં તહ જાણ । જાણુકરચ્છનાસોટ્ટ-કન્નપમુંહંડુગંગાં ॥૮૪૩૮॥
 ગહિરુણ ય સત્થાંહં, તચ્છિય ઉક્કત્તિરુણ વા દેહં । પચ્છા વિ ય સન્નવંગં, સ્વારેહિ દહાવિયા જે ય ॥૮૪૩૯॥
 પીલાવિયા ય જંતેહિ', જે ય પડલાવિયા ય અગ્ગીણ । નિહ્ણાવિયા ય ગત્તાસુ, જે ડ ઉહ્ણવિયા સુક્કલે ॥૮૪૪૦॥
 ૧ગાલિયવસણા ઉક્કલ્લપિય-ચક્કસુણો જે વિલુત્તદસણા ય । વિહિયા તહ તિક્કલાણ, સ્સલાણ રોવિયા જે ય ॥૮૪૪૧॥

आहेडगेसु अहवा, रंगङगणेसुं च तिरियमणुया जे । छिन्ता भिन्ता य ः विलुं-पिया य घुम्माविया जे य ॥८४४२॥
 पहरंतअपहरंता, जे वि य मुक्काऽऽह्वा पलायंता । अहतिव्वरागदोसा, ववगयजीवां कया जे य ॥८४४३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, सयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खांमणाकालो ॥८४४४॥
 पुरिसत्ते इत्थित्ते, जं परदाराऽऽइगोयसज्जं । रागंउघेणं पावं, समज्जियं तं पि निंदाहि ॥८४४५॥
 जं च कयाइ कत्थई, एत्थ भंमतेण भवकडिछम्मि । विहवाऽऽइयंसुलित्ते, पावसमुब्बुयगब्भानं ॥८४४६॥
 तिण्हुण्हद्वन्वभक्खण-कट्टुवसुत्तिकूखवारपाणेहिं । तह पोट्टमलणखील-पक्खेवाऽऽइपओगेहिं ॥८४४७॥
 अवराणमऽप्पणो वा, पगिट्टरागाऽऽइगाढमूढेण । गालणसाडणपाडण-विणासणाऽऽइ कयं पावं ॥८४४८॥
 पच्चागायसंवेगो, तिविहं तिविहेण सव्वहा सव्वं । गरिहाहि खवग ! वंछिय-निव्विग्वाऽऽराहणकएण ॥८४४९॥
 जं च जुवइत्तणम्मि, सवक्खिवेहाऽऽइणा कयं पावं । तग्गव्भंभणाऽऽइय-मडहवा पइघायणाऽऽइयं ॥८४५०॥
 जं च वसियरणकारण-कयकम्मणविहडणाऽऽइ णो विहियं । विहियं जीवंतमय-त्तणं तुमं तं पि निंदाहि ॥८४५१॥
 जं पि किर पंसुलित्ते, विहियं जीवंतडिं भल्लुणयं । वेसत्ते पुण परच्चा-लियाण हरणं अदत्ताणं ॥८४५२॥
 जं च मणुयत्तणे च्चिय, रागदोसाऽभिभूयचित्तेणं । सुपउत्तमंतंत-प्पओगओ निविडपीडकरं ॥८४५३॥
 थंभणथोसुच्चाडण-विदेसीकरणवसियराणाऽऽइ । जेसिं कंहं पि विहियं, जीवाणं मोहमूढेणं ॥८४५४॥

एत्थ भवे अणत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४५५॥
 तह जे भूयाऽऽईया, सुरा वि मंताऽऽदिसत्तिजोगेण । कत्थइ कयाइ कहवि हु, आगरिसिच्चा बला चेव ॥८४५६॥
 काराचणेण आणाऽऽई, पीडिया अहव पत्तमोहना । जे के वि कीलिया ता-डिया व मोयाविया पत्तं ॥८४५७॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४५८॥
 इय तिरियमणुयदेवे, मणुयत्तविराहिए खमावेत्ता । खामेसु खवग ! संपइ, देवत्तविराहिए सम्मं ॥८४५९॥
 भवणवईवाणसंतर-जोइसवेसाणियत्तपत्तं । नेरइयत्तिरियमणुया, दूहविया जे य देवा य ॥८४६०॥
 मज्झत्थमणो होउं, तिविहं तिविहेण भावओ खवग ! । खामेसु संपयं ते, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६१॥
 तत्थ—

परमाहम्मियभावं, गएण दुक्खं चहुपयारेहिं । नेरइयाणं रइयाइं, जाइं ताइं पि खामेसु ॥८४६२॥
 उवभोगपरीभोगाऽऽइ-कारणपुढविकायपभिड्ढं । तन्निस्सियाण वेइं-दियाऽऽइजीवाण तह जं च ॥८४६३॥
 देवत्तणम्मि विहियं, विराहणं रागदोसमोहेहिं । खामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६४॥
 जं च किर माणुसाणं पि, वइरनिज्जायणाऽऽइक्कज्जेण । अवहरणं वंघवहल्लेय-भेयधणहरणमरणाऽऽइ ॥८४६५॥
 देवत्तणे चिय कयं, तिकूखं दुक्खं कसायकल्लसेणं । खामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६६॥
 जं च तियसत्तणे चिय, मंहिड्ढियत्तेण इयरदेवाणं । आपएसदाणवाहण-ताडणपरिभवकरणपमुहं ॥८४६७॥

विहियं महंतमसुहं, चित्ताऽचलचुवणेकवज्जसभं । स्वामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६८॥
 इय नारयतिरियनराऽमरंङ्गि-कयस्वामणो वि पत्तेयं । पंचमहव्वयविसयं, अइयारं इण्हि परिहरिउं ॥८४६९॥
 सब्वज्जगज्जीवेसुं, सुहुमेसु य वायेरेसु जं दुक्खं । इह परभवे य मणयं पि, कप्पियं तं पि निंदाहि ॥८४७०॥
 संजणियपाणिपीडं, पओसहासाऽऽण्णा अलियवयणं । अन्नाणंऽधेणं जं पि, जं पियं तं पि निंदाहि ॥८४७१॥
 परसंतमऽदत्तं कहवि, किं पि लोभाऽऽग्गहि यमऽवलवियं । जं तं पि पावपंसुं, पसरन्तं भइ ! रुंभाहि ॥८४७२॥
 नरतिरियाऽमरगोयर-मणवायाकायमेहुणसमुत्थं । जं पि य पावं तं पि हु, तिविहं तिविहेण निंदाहि ॥८४७३॥
 सच्चित्ताऽच्चित्ताऽईसु, दव्वेसु परिग्गहं कुणंतेणं । जं पावं खवग ! कयं, तं णिंदसु तिविहतिविहेणं ॥८४७४॥
 रसगिद्धीए कारणवसेण, अन्नाणओ य किं पि कहिं । जं रत्तीए भुत्तं, तं पि हु सव्वं पि निंदाहि ॥८४७५॥
 वोलीणाऽणागयवड्डमाण-कालेसु जाइं वइराइं । जीवेहि सह कयाइं, ताणि वि निंदाहि सव्व्याणि ॥८४७६॥
 जे य मणोवइकाया, असुहा उ सुहाऽसुहेसु वत्थूसु । वावारिया उ तीसु वि, कालेसु ते वि निंदाहि ॥८४७७॥
 दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च जं च सक्कं पि । न कयं किच्चमऽकिच्चं पि, विहियमऽह तं पि गरिहाहि ॥८४७८॥
 लोयम्मि कुतित्थपवत्तणोउ, मिच्छत्तसत्थदिसणाउ । मग्गविणिगूहणाओ, उम्मग्गपरूवणाओ य ॥८४७९॥
 कम्मपण्वंधवंधण-निवंधणं अप्पणो परेसिं च । जाओ सि खवग ! जं तं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८४८०॥
 पावाऽऽरंभपसत्ताइं. जाइं एत्थं अणाइनिहणम्मि । पइजम्मं कम्मवसा, भवच्च^{क्क} चंक्रमंतेणं ॥८४८१॥

गहियाणि य मुक्ताणि य, हे स्वमग ! सरीरगाणि त्रिविहाणि । सुसिणिद्रकुंडुचाणि य, तां सञ्चाणि वोसिसु ॥८४८२॥
 लोहवसट्टेण समज्जिऊण, जो पावठाणपडिबद्धो । विहिओ अत्थो तं पि हु, सम्मं सव्वं पि वोसिसु ॥८४८३॥
 बोलीणाऽणागयवट्टमाण-काले पवत्तिया जे य । पावाऽऽरंभा ते वि हु, सम्मं सव्वे वि वोसिसु ॥८४८४॥
 वितहं परुवियं जं, जिणवयणं वितहमेव सदहियं । अणुमणियं च वितहं, तं तं सव्वं पि गरिहाहि ॥८४८५॥
 खेत्तद्धाऽऽइदोसा, जहवि न सम्मं अणुट्ठिउं तरियं । जिणवयणं तह वि हु जं, पडिबंथो असदऽणुट्ठोणे ॥८४८६॥
 विहिओ मणोरहा वि हु, सम्माऽणुट्ठानगोयरा न कया । तं सव्विसेसं सुंदर !, निंदाहि पुणो पुणो सम्मं ॥८४८७॥
 किं बहुणा भणिएणं, समतणमणिलेट्टुक्कंचणो होउं । समसत्तुमित्तचित्तो य, गरुयसंवैगसारो य ॥८४८८॥
 सच्चित्तमजचित्तं मीस-गं च दव्वं पडुच्च जं पात्रं । विहियं तं पि हु गरिहाहि, त्रिविहतिविहेण खवग ! तुमं ॥८४८९॥
 नगनगराऽऽगरगामाऽऽ-रामविमाणाऽऽइभवणखलगाऽऽइ । आसज्ज जं पि किं चि वि, उड्ढाज्जोतिरियलोएसु ॥८४९०॥
 बोलीणाऽणागयवट्टमाण-सीउण्ढवासकालेसु । जं पि य कंठं पि राओ, दियाओ दीहऽप्पठिइयं वा ॥८४९१॥
 ओदइयाऽऽइयभावट्टिएण, गुरुरागदोसमोहेहिं । सुवणे जागरणे वा, तिन्वाऽऽइभेयभिन्नं च ॥८४९२॥
 पावाऽणुबन्धिपावं, सुहुमं वा वायरं व मणसा वा । वायाए काएण व, कयं व कारियमऽणुमयं वा ॥८४९३॥
 एत्थ व जम्मे जम्मन्तरे व, सव्वन्नुवयणओ निउणं । नाऊण दुक्कडं गरह-णीयमिणुज्झणीयं च ॥८४९४॥
 अरहन्तसिद्धगुरुसंव-सक्खियं दुक्खसंखयनिमित्तं । निंदंसु गरिहसु पडिकमसु, सव्वहा सव्वमवि सम्मं ॥८४९५॥

इय खवग ! भावसारं, सारंङ्गं सयलपावसुद्धीए । आराहणाकयमणो, मणे विसप्यंतसंवेगो ॥८४९६॥
 मिच्छामि दुक्कडं भण, पुणो वि मिच्छामि दुक्कडं चेव । मिच्छामि दुक्कडं ती, तदऽपुणकरणं च पडिवज्ज ॥८४९७॥
 दुक्कडगरिहानामं, वाससमं वन्नियं पडिहारं । सुकयाऽणुभोयणादार—मिण्हि साहेमि तेरसमं ॥८४९८॥
 भावाऽऽरोगगणिमित्तं, खवग ! महारोगवगविहुरंङ्गो । सत्थऽत्थकुसलवेज्जो—वड्हकिरियाकलावं व ॥८४९९॥
 सुहकम्मसमाऽऽसेवण—भावियभावत्तणं बहुभवेसु । अणुभोएज्जसु सम्मं, सन्वेसिं जिणवरिं दाणं ॥८५००॥
 तह तित्थयरभवाओ, आरेणं ऊसरित्तु तइयभवे । तित्थयरत्तनिवंधण—वीसट्ठणाऽणुसेवित्तं ॥८५०१॥
 सुरलोगभवाउ चिय, सरिसाऽऽगयमइसुओहिरूवेणं । निम्मलनानातिणेणं, सहियं गब्भाऽवयारित्तं ॥८५०२॥
 सहसा निरंतरोविं त—सयलसुरपूरियंऽवरत्तणओ । नियकट्ठणादिणेसुं, दावियलोगत्तिगेत्तं ॥८५०३॥
 सन्वजगजीवक्खल—तित्थपवत्तणपरायणत्तं च । सन्वगुणपयसित्तं, सन्वुत्तमपुण्णारासित्तं ॥८५०४॥
 सन्वाऽइसयनिहित्तं, तह ववगयरागदोसमोहत्तं । लोयाऽलोयपगासग—केवलसिरिसंगयत्तं च ॥८५०५॥
 अमरविणिग्गिमियलड्डु—पयडपहपाडिहेरसोहित्तं । सुरविसइयचामीयर—पउमोवरिपयनिवेसित्तं ॥८५०६॥
 अगिलाणीएऽणुवजीवणेण, भन्वाण धम्मदेसित्तं । अणुवकयपराऽणुगगह—संपायणलंपडत्तं च ॥८५०७॥
 समकालोदयमाऽगच्छमाण—निस्सेसपुन्नपयडित्तं । तेलोक्कचक्करीरंत—पायपउमोवसेवित्तं ॥८५०८॥
 अपडिहयपसरफुरंतनाण—दंसणगुणाण धारित्तं । अहस्वायचरणलकूखण—सिरीसमिद्धासियत्तं च ॥८५०९॥

अपडिडहयप्यावं, विहरितु अणुत्तराए चरियाए । जम्मजरमरणवज्जिय-सासयसुहययगमित्तं च
 सन्वेसिं सव्वन्नूण, सव्वदरिसीण जिणवरिंदाणं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 एवं सिद्धाणं पि हु, पहीणपुणरुत्तभवनिवासित्तं । ववगयनाणाऽऽवरणाऽऽइ-सयलकम्मोवलेवत्तं
 तह राहुगहपहापडल-विगमओ सूरससहराणं व । अणुमोएज्जसु सम्मं, जहट्टियप्पाऽवभासित्तं
 अमरत्तं अजरत्तं, अजम्मणत्तं अमुत्तिमत्तं वा । निरुज्जत्तमऽसामित्तं, सिद्धिपुरीए णिवासित्तं
 अपरायत्तेगंतिय-अच्चंतियज्जंतसुहसमिद्धत्तं । वितिमिरअणंतकेवल-नाणदंसणसरूवत्तं
 समकालसयललोयाऽ-लोयगसव्वभूयभावदरिसित्तं । एत्तो चिय अच्चंतिय-अणंतवीरियपरिगयत्तं
 सदाऽऽइअगम्मत्तं, अच्छेज्जत्तं अमिंदणीयत्तं । निच्चं कयकिच्चत्तं, अणिंदियत्तं अणुवमत्तं
 सव्वाऽसुहवियलत्तं, अणवज्जत्तं निरंजणत्तं च । निहंदत्तमऽकिरियत्त-मऽच्चुयत्तं सुथिमियत्तं
 सव्वाऽवेकूवारिहियत्तणं च, खाइगसमत्थगुणवत्तं । ववगयपरंतत्तं, तिलोयचूडामणित्तं च
 सन्वेसिं सिद्धाणं, समत्थतेलोकवंदणिज्जाणं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 तह पंचपयारस्स वि, सम्मं सुविहियज्जणाऽणुच्चिन्नस्स । आयारस्स भगवओ, पहुपायपसायपत्तस्स
 अगिलाणीएऽणुवजीवणेण, परिपालगत्तणं सम्मं । सम्मं परूवगत्तं, सन्वेसिं भव्वसत्ताणं
 अहिणवपुरस्सरं तेसि-मेव कारावणं च तस्सेव । सन्वेसिं सूरिणं, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं

॥८५१०॥

॥८५११॥

॥८५१२॥

॥८५१३॥

॥८५१४॥

॥८५१५॥

॥८५१६॥

॥८५१७॥

॥८५१८॥

॥८५१९॥

॥८५२०॥

॥८५२१॥

॥८५२२॥

॥८५२३॥

एव उवज्झायाणं, पंचविहायारपालणरयाणं । पयईए चैव परो-वयारकरणेक्करसियाणं ॥८५२४॥
 सुत्तज्थतदुभयहिं, अंगोवंगपाइन्नगप्पसुहं । सुत्तं जिणप्पणीयं, अहिज्जमाणेण ताव सयं ॥८५२५॥
 तह अन्नेसिं पि दुवालसंज्ज-गणिपिडगसुत्तदाइत्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सव्वं ॥८५२६॥
 एवं कयउन्नाणं, चरित्तचूडामणीण धीराणं । सुगिहीयणामधेयाण, विविहगुणरयणरासीणं ॥८५२७॥
 समणण सुविहियाणं, अकलंकविसालसीलसालित्तं । जावज्जीवं निरज्ज-वित्तिवत्तित्तणं तह य ॥८५२८॥
 जयजीववच्छलत्तं, ससरीरे वि हु ममत्तरहियत्तं । सयणजणेसु समत्तं, सुनिरुद्धपमायपसरत्तं ॥८५२९॥
 पसमरसनिब्भरत्तं, सज्झायज्झाणपरसरसियत्तं । आणापरत्तत्तं, संजमगुणवद्वलकूवत्तं ॥८५३०॥
 परमत्थगवेसित्तं, भवद्धिइनिगुणत्तभावित्तं । तत्तो य तव्विरागि-त्तणं परं परमसंवेगा ॥८५३१॥
 भवसंकडिष्ठपडिक्ख-भूयकिरियाकलावकारित्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं ॥८५३२॥
 तह सन्वेसिं पि हु सावगाण, पयईए पियसुधम्मत्तं । जिणवयणधम्मरागा-ऽणुरत्तदेहड्हिमिजत्तं ॥८५३३॥
 जीवाऽजीवाऽऽसमत्थ-वत्थुविसयग्मि परमकुसलत्तं । निगंथा पावयणा, देवाऽऽईहि वि अखोभिन्तं ॥८५३४॥
 सम्मंदसणपामोक्ख-मोक्खसाहगुणेसु गाढत्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं ॥८५३५॥
 अन्नेसिं पि हु आसण-भाविभद्दाण भविउकामाणं । कट्ठाणाऽऽसयविचीण, पयणुकम्माऽणुभावाणं ॥८५३६॥
 देवाण दाणवाण य, नरतिरियाणं पि सव्वसत्ताणं । सम्मगाऽणुगयत्तं, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं ॥८५३७॥

एवं अरिहंताऽऽईसु, सुकडंणुमोयणमऽणुकूखणं सम्मं । भालयलाऽऽरोवियपाणि-पल्लवो भद् ! कुणमाणो ॥८५३८॥
 सिटिलेसि तेसि हाणिं, खवेसि चिरसंचियं पि कम्ममलं । निहणियकम्मा सम्मं, सुंदर ! आराहओ होसि ॥८५३९॥
 सुकडाऽणुमोयणादार-मेवमऽकूखायमिण्हि साहेमि । चउदसमं पडिदारं, भावणपडलाऽभिहाणं ति ॥८५४०॥
 पाएणं सन्वरसाण, लवणवेहेण जह पहाणत्तं । जह वा पारयरससं-गमेण लोहाण कणगत्तं ॥८५४१॥
 एवं दाणाऽऽईण वि, धम्मंऽगाणं न भावणाए विणा । वंछियफलदाहत्तं, ता तीए खवग ! कुण जत्तं ॥८५४२॥
 तथाहि—

दिन्नं बहं पि दाणं, सीलं पि हु पालियं चिरं कालं । सुइहु तवियं तवो वि हु, भावणवियलं न किं पि तयं ॥८५४३॥
 दाणे अहिणवसेट्ठी, दिट्ठतो होइ भावसुन्नम्मि । सीलतवेसुं पुण विर-हिएसु भावेण कंडरिओ ॥८५४४॥
 हलिपारावणकयमण-हरिणस्स किमाऽऽसि दाणमइह तह वि । तवभावणापयरिसा, दायगतुल्लं फलं जायं ॥८५४५॥
 अह वा उ जुन्नसेट्ठी, दिट्ठतो सो वि दाणविरहे वि । तप्परिणामपरिणओ, पत्तो तह पुन्नपवभारं ॥८५४६॥
 तह सीलतवाऽभावे वि, पयइपसंतत्तिव्वसंवगा । तप्परिणामपरिणया, मरुदेवीसामिणी सिद्धा ॥८५४७॥
 अनं च दाणधम्मो, अवेकूखई नूणमऽत्थसव्भावं । सीलतवा वि जहुत्ता, संहणविसेससाऽवेकूखा ॥८५४८॥
 एसा हि भावणा पुण, न पयत्थंतरयऽवेकूखए किं पि । किं तु सुहचित्तपभवा, ता जइयव्वं चिय इमीए ॥८५४९॥
 ॥८५५०॥

ननु अंतरादिहीए, बज्झं कारणमड्वेक्खइ इमा वि । न सुहं ज्ञाउमडलं जं, उव्विग्गमणो मणागं पि ॥८५५१॥
 एत्तो चिय किच्चिज्झइ, मणुन्नभोयणमणुण्णगेहेसु । संतेसु ज्ञायइ मुणी, मणोन्नमडविसन्नमणजोगो ॥८५५२॥
 तन्न अवेक्खाकारण-विरहेणं भावणा वि सच्चमिणं । नवरं मणोनिरोहा-डसमत्थमुणिणो पडुच्च इमा ॥८५५३॥
 जे पुण अणप्पतरविरिय-जोगसामत्थान्हियमणपसरा । पसरंततिव्वपरकय-वियणावाउलियतणुणो वि ॥८५५४॥
 भिंदंति थेवमेत्तं पि, नो सुहज्झाणमुज्झियकसाया । खंदगसिस्साणं पिव, किं तेसिं बज्झहेऊहि ॥८५५५॥
 तह सवसे चेव सुहाडुसुहम्मि, भावे वरं सुहो स कओ । साहीणाडमयमुज्झिय, को नाम विसं गहेज्ज बुहो ॥८५५६॥
 ता भो देवाडुणुप्पिय !, पियं ममेयं ति निच्छयं काउं । मोक्खेक्खवद्धलक्खो, होसु सया भावणासारो ॥८५५७॥
 भीमभवुब्भंतेहि, भाविज्जंतीह भव्वभविविहि । जं तेहि इमासिं भाव-णत्ति विहियं निरुत्तं पि ॥८५५८॥
 जा किर एगंतसुहो, भावो सो चेव भावणाउ वि । जाउ वि भावणाउ, ता एवेगंतसुहभावो ॥८५५९॥
 सो भावो बारसहा, अहवा ताउ भवंति बारसहा । सो ताउ य सुहा पुण, संवेगरसाडरेगाओ ॥८५६०॥
 तो तस्स कए कमसो, भावेज्ज अणिच्चयं ? असरणत्तं २ । संसारं ३ एगत्तं ४, अन्नत्तं ५ तह य असुइत्तं ६ ॥८५६१॥
 भावेज्ज आसवं ७ संव-रं ८ च कम्माण निजरं ९ तह य । लोगसहावं १० बोहीए ११, धम्मगुरुणो य दुलहत्तं ॥८५६२॥
 संसारसमुत्थसमत्थवत्थु-सत्थस्स एत्थ बारसगे । भावेज्जा पढमं चिय, निच्चमडणिच्चत्तणं एवं ॥८५६३॥
 विज्जु व्व जोव्वणं संप-या वि संझब्भारागरेह व्व । जल्लुब्बुओ व्व जीविय-मडच्चं तमडणिच्चमेवमड्हो ! ॥८५६४॥

मायापिदुपुच्छेहि, मिच्छेहि य परमपेमपत्तेहि । जो संवासो सो वि हु, अणिच्चयाकवल्लिओ सन्वो ॥८५६५॥
 देहो सुभगतमद्धीण-पुन्नपंचेदियत्तणं रूवं । बलमाऽऽरोगं लायन्नसंपया सयलमऽवि अथिरं ॥८५६६॥
 भवणवइवाणमंतर-जोइसकप्पाऽऽइपभवदेवाणं । सन्वाणं पि हु सव्वं पि, देहरूवाऽऽइ वि अणिच्चं ॥८५६७॥
 भवणेहि' उववणेहि य, सयणाऽऽसणजाणवाहणाऽऽईहि । जो संजोगो सो वि हु, इहपरलोगेसु वि अणिच्चो ॥८५६८॥
 एगपयत्थऽणुमाणेण-ऽणिच्चयं निच्छिऊण सव्वगयं । धन्ना धम्मम्मि समुज्ज-मंति नगगइनरेंदो व्व ॥८५६९॥

तथाहि—

गंधारजणवयवई, नगगइनासो निवो सनयरीओ । बहुहयगयरहसंठिय-सामंतसमूहपरियरिओ ॥८५७०॥
 महुसमयसमागमसोह-माणवणराहपेच्छणट्ठाए । नीहरिओ महुया रिद्धि-समुदएणं विरायंतो ॥८५७१॥
 अह पेच्छइ अट्ठपहे, उम्मल्लमहल्लपल्लवसिरिह्ल । मयरंदविंदुपिंजरिय-मंजरीपुंजरमणिज्जं ॥८५७२॥
 उगायंतं व भमंत-भमरनिउरुंवगुंजियमिसेण । पवणपणोहिसाहा-भुयाहि' पारद्धनट्ठं व ॥८५७३॥
 मयमत्तपरहुयाएव-मिसेण मीणज्झयं थुणंतं व । नीरंधपत्तपरियर-परिकिणं तरुणचूयतरुं ॥८५७४॥
 अह तस्स रमयागुण-रंजियहियएण राइणा तेणं । कोऊहलेण गहिया, जंतेणं मंजरी एक्का ॥८५७५॥
 तो निययसामिमगाऽ-णुगामिसेवगजाण मज्झाओ । केणाऽवि मंजरीपत्त-गुच्छमऽवरेण साहज्जं ॥८५७६॥
 केणाऽवि हु पल्लववय-मऽन्नेणमऽपिक्कफलभरं पि दढं । गिण्हंतेणं विहिओ, खणेण खाणु व्व सो रुक्खो ॥८५७७॥

राया वि पयदुःरहदु-जंतचिक्कारवहिरियदिसेसु । उप्पित्थपउत्थ व तीसे, वियसिरसिसिरप्पएसेसु ॥८५७८॥
 पसंतपरिमलुप्पील-मिलियभसलाऽऽवलीमणहरेसु । उज्जाणेसु विहरिय, खणमेकं पडिनियत्तंत्तो ॥८५७९॥
 तेण पहेणं चूयं, अपेच्छमाणो य पुच्छती(इ) लोयं । सो कत्थ चूयसाहि चि, दंसियो तयऽणु लोणेण ॥८५८०॥
 सो खाणुसरिसरूवो, ताहे विम्हियमणेण भणियमिणं । किं एरिसो चि सिट्ठो, लोणेण वि पुव्ववुत्तंत्तो ॥८५८१॥
 आयन्निज्ज तं नर-वई वि संजायपरमसंवेगो । परिचि'तिउं पवत्तो, अच्चंतं सुहुमबुद्धीए ॥८५८२॥
 धी ! धी ! भवदुव्विलसिय-मऽहो न जत्थऽत्थि वत्थु किं'पि तयं । सव्वंगीणं घत्थं, जं नेवाऽणिच्चयाए सया ॥८५८३॥
 चूयाऽणुमाणओ चिय, अणिच्चयऽक्कंतसव्ववत्थूसु । किं पडिवंधट्ठाणं, ससररीराऽऽइसु वि विउसाण ॥८५८४॥
 इय सो विचि'तिज्जणं, रज्जं अंतैउं पुरं चेच्चा । पत्तेयबुद्धलि'गो, जाओ समणो महासत्तो ॥८५८५॥
 एवं सोच्चा सुंदर !, विज्जाम्मि गीयसाहुसहिण्ण । भावेयन्वा तुमए, अणिच्चया सव्वभावाणं ॥८५८६॥
 जेणेन समत्थाण वि, भवुत्थवत्थूण दढमऽणिच्चत्तं । तेणं चिय तेहि'त्तो, सरणं पि न किं'पि पाणीणं ॥८५८७॥
 नीसेसत्तंसंताण-ताणकरणेक्कवच्छलमऽतुच्छं । एकं चिय करुणारस-पहाणजिणवयणमऽवहाय ॥८५८८॥
 जम्मजरसरणरणय-सोगंसंताववाहिविहुरम्मि । नत्थेत्थ कत्थइ भीम-भववणे सरणमंजीण ॥८५८९॥
 तथा— ॥८५९०॥

मायापिद्वुत्तेहि, मित्तेहि य परमपेमपत्तेहि । जो संवासो सो वि हु, अणिच्चयाक्कालिओ सव्वो ॥८५६५॥
 देहो सुभगतमड्डीण-पुनपंचेदियत्तणं रूवं । वलमाऽऽरोगं लायन्नसंपया सयलमडवि अथिरं ॥८५६६॥
 भवणवइवाणमंतर-जोइसक्प्पाऽऽइपभवदेवाणं । सव्वाणं पि हु सव्वं पि, देहरूवाऽऽइ वि अणिच्चं ॥८५६७॥
 भवणेहि' उववणेहि य, सयणाऽऽसणजाणवाहणाऽऽईहि । जो संजोगो सो वि हु, इहपरलोगेसु वि अणिच्चो ॥८५६८॥
 एगपयत्थणुमाणेण-ऽणिच्चयं निच्छिळण सव्वगयं । धन्ना धम्मम्मि समुज्ज-मंति नगइनरेंदो व्व ॥८५६९॥
 तथाहि—

गंधारज्जणवयवई, नगइनामो निवो सनयरीओ । बहुहयगयरहसंठिय-सामंतसमूहपरियरिओ ॥८५७०॥
 महुसमयसमागमसोह-माणवणराइपेच्छणट्ठाए । नीहरिओ महुया रिद्धि-समुदएणं विरायंतो ॥८५७१॥
 अह पेच्छइ अद्धपहे, उम्मिच्छमहछपछवसिरिच्छं । मयरंदविंदुपिंजरिय-मंजरीपुंजरमणिज्जं ॥८५७२॥
 उग्गायंतं व भमंत-भमरनिउरुंवगुंजियमिसेण । पवणपणोछिरसाहा-भुयाहिं पारद्धनट्ठं व ॥८५७३॥
 मयमत्तपरहुयारव-मिसेण मीणज्झयं थुणंतं व । नीरंधपत्तपरियर-परिक्किणं तरुणचूयतरुं ॥८५७४॥
 अह तस्स रमयागुण-रंजियहियएण राइणा तेणं । कोऊहलेण गहिया, जंतेणं मंजरी एक्का ॥८५७५॥
 तो निययसामिसग्गा-णुगामिसेवगज्जाण मज्झाओ । केणाऽवि मंजरीपत्त-गुच्छमज्वरेण साहज्जं ॥८५७६॥
 केणाऽवि हु पल्लववय-मऽन्नेणमडपिक्कफलभरं पि दहं । पिण्हंतेणं विहिओ, खणेण खाणु व्व सो रुक्खो ॥८५७७॥

मुणिणा भणियं नरवर !, समयमडवि सरणेण विरहियस्स तुहं । कहमिव परेसि सरण-प्पयाणसामत्थउवलंभो ॥८६०४॥
 एवं वुत्तो संतो, संभंतो नरवई पयंपेह । पउरकरितुरयरहुसुहड-लक्खसामग्गिकल्लिओ हं ॥८६०५॥
 कहमिव सरणाय परेसि, नेव होमि त्ति मा मुसं वयसु । भयवं ! कह वा समयमडवि, निस्सरणो हं तए वुत्तो ॥८६०६॥
 मुणिणा संलत्तं भूमि-नाह ! एयस्स मुणसि नेवड्ढं । नेव य उत्थाणं ता, सुणेहि एगगचित्तो तं ॥८६०७॥
 कोसंबीनयरीए, उवहसियकुवेरविहवित्थारो । आसि बहुसयणवग्गो, मज्झ पिपा पायडो भुवणे ॥८६०८॥
 होत्था य ममं तइया, पढमवए चिय सुदुस्सहा धणियं । अच्छिवियणा मंहंती, तव्वसओ देहदाहो य ॥८६०९॥
 देहंत्तो भमिमहंत-निसियकुंतो व्व असणनिहओ व्व । उक्कुविंयनयणपीडा-भरेण विवसो म्हि संवुत्तो ॥८६१०॥
 बहुमंतंतविज्जा-चिगिच्छसत्थवेइणो य जणा । कासी मज्झ चिगिच्छं, नाऽसी थेवो वि पडियारो ॥८६११॥
 पिउणा वि य पडिवन्नं, सव्वस्ससमप्पणं पि किर तस्स । जो मज्झ थेवमेत्तं पि, वेयणं अवहरेज्ज लहुं ॥८६१२॥
 पम्मुक्कपाणभोयण विलेवणाऽऽहरणप्पुहावारो । मायाभाउगभगिणी-कलत्तमेत्ताऽऽइसयणगणो ॥८६१३॥
 अच्चन्तचित्तपीडा-विणिन्तवाहप्पवाहोयसुहो । किंकायव्वयमूहो, ठिओ समीवग्मि मे सन्नो ॥८६१४॥
 तह विं हु अणियंतंतीए, अच्छिवियणाए थेवमेत्तं पि । अहह ! न को वि हु सरणं, ममं ति परिचिन्तयन्तेणं ॥८६१५॥
 विहिया मए पइन्ना, जइ मुंचेज्जा इमाइ वियणाए । तो चत्तसव्वसंगो, काहं अणगारियं धम्मं ॥८६१६॥
 एवं विहियपइन्नस्स, मज्झ रयणीए आगया निदा । खयसुवगया य वियणा, जाओम्हि पुण्णवसरीरो ॥८६१७॥

पुरिसाणं तह देवाण, वा वि मज्झाओ दिव्वसत्तीए । जिणवयणटिए मोत्तुं, जियपुव्वो केण वि न मच्चू ॥८५९१॥
 मायापिइपुत्तकलत्त-मित्तसुसिणिद्धचंधुधणनिचया । वाहिबिहुरे वि पुरिसे, धेवं पि न होंति सरणाय ॥८५९२॥
 मंगलकोउयजोगेहिं, मंतवेज्जोसहीहिं विविहाहिं । नो हवइ परित्ताणं, मोत्तुं जिणवयणमेवेकं ॥८५९३॥
 जेणं चिय चित्तिजंत-मेत्थ नो वत्थु किंपि सरणाय । तेणं चिय दुस्सहचक्रु-वेयणावाउलियगतो ॥८५९४॥
 कोसम्बिइम्भपुत्तो, वट्ठतो दिव्वजोव्वणे पढमे । संगमज्जहाय धीमं, पडिवण्णो संजमुज्जोगं ॥८५९५॥
 तहाहि—

रायगिहनगरनाहो, सेणियराया विहारजत्ताए । नीहरिओ पेच्छइ मंडि-कुच्छिउज्जाणमज्झम्मि ॥८५९६॥
 तरुमूलम्मि निसणं, ससिरियं वम्महं व रहरियं । सरइंदुकलाकोमल-सरीरमेगं सुणिप्पवरं ॥८५९७॥
 तं पेच्छिउज्जण राया, रूवाऽऽगुणे पसंसिउं वाढं । साऽऽयरकयप्पणामो, तिपयाहिणपुव्वयमऽदूरे ॥८५९८॥
 ठाऊण पंजलिउडो, सविग्गहं भणिउमेवमाऽऽहतो । तरुणत्तणे वि भन्ते !, उवट्ठिओ कीस ? सामणो ॥८५९९॥
 समणेण जंपियं पुहइ-नाह ! सरणं नत्तो वि मह हुंतो । तेणेसा पडिवण्णा, दिक्ख्वा दुक्खाण खयजणणी ॥८६००॥
 अह हासवसविस्सपंत-दंतकंतीए धवलयंतेण । पढमुग्गमंतदिणयर-रुहोइं जंपियं रत्ता ॥८६०१॥
 अप्पडिमरूवलकूखण-पिसुणियच्चहुविहववित्थरस्स कंहं । तुह भयवमऽसरणत्तं, कहिज्जमाणं पि सदहिमो ॥८६०२॥
 अहवा किमऽणेणं, होमि, तुज्झं सरणं अहं भयसु गेहं । भुंजसु य विसयसोक्खं, दुलहं ख पुणेा वि माणुस्सं ॥८६०३॥

सुणिणा भणियं नरवर !, समयमडवि सरणेण विरहियस्स तुहं । कहमिव परेसि सरण-प्पयाणसामत्थउवलंभो ॥८६०४॥
 एवं बुत्तो संतो, संभंतो नरवई पयंपेइ । पउरकरितुरयरहसुहड-लक्खसामगिगकलिओ हं ॥८६०५॥
 कहमिव सरणाय परेसि, नेव होमि त्ति मा मुसं वयसु । भयवं ! कह वा समयमडवि, निस्सरणो हं तए बुत्तो ॥८६०६॥
 सुणिणा संलत्तं भूमि-नाह ! एयस्स मुणसि नेवड्ढं । नेव य उत्थाणं ता, सुणेहि एगगचिच्चो तं ॥८६०७॥
 कोसंबीनयरीए, उवहसियकुवेरविहववित्थारो । आसि बहुसयणवग्गो, मज्झ पिपा पायडो भुवणे ॥८६०८॥
 होत्था य ममं तइया, पढमवए च्चिय सुदुस्सहा धणियं । अच्छिवियणा मंहती, तव्वसओ देहदाहो य ॥८६०९॥
 देहंज्जो भमिरमंहंत-निसियकुंतो व्व असणिनिहओ व्व । उक्कुवियनयणपीडा-भरेण विवसो म्हि संबुत्तो ॥८६१०॥
 बहुमंतंतविज्जा-चिगिच्छसत्थड्ढत्थेइणो य जणा । कासी मज्झ चिगिच्छं, नाडसी थेवो वि पडियारो ॥८६११॥
 पिउणा वि य पडिवनं, सव्वस्ससमप्पणं पि किर तस्स । जो मज्झ थेवमेत्तं पि, वेयणं अवहरेज्ज लहुं ॥८६१२॥
 पम्मुक्कपाणभोयण विलेवणाऽऽहरणपमुहवावारो । मायाभाउगभगिणी-कलत्तमेत्ताऽऽइसयणगणो ॥८६१३॥
 अब्बन्तचित्त्तपीडा-विणिन्तवाहप्पवाहधोयमुहो । किंकायव्वयमूढो, ठिओ समीवम्मि मे सव्वो ॥८६१४॥
 तह वि हु अणियत्तंतीए, अच्छिवियणाए थेवमेत्तं पि । अहह ! न को वि हु सरणं, ममं ति परिचिन्तयन्तेणं ॥८६१५॥
 विहिया मए पइना, जइ मुंचेज्जा इमाइ वियणाए । तो चत्तसव्वसंगो, काहं अणगारियं धम्मं ॥८६१६॥
 एवं विहियपइन्नस्स, मज्झ रयणीए आगया निहा । खयसुवगया य वियणा, जाओम्हि पुण्णवसररीरो ॥८६१७॥

जाए पभायसमए, तत्तो आपुच्छिउं सयणवगं । सव्वन्नुणा पणीयं, दिक्खं सरणं पवन्नोमिह ॥८६१८॥
 ता नरवर ! एवंविह-दुहनिवहग्घत्थपाणिसत्थस्स । मोत्तुं जिणिंदधम्मं, सरणं ताणं न अन्नत्तो ॥८६१९॥
 एवं सोउं राया, तहत्ति पडिवज्जिउं कयणामो । निययट्ठाणमुवगओ, साहू वि तओ विणिक्खंतो ॥८६२०॥
 इय खवण ! समत्थंभवुत्थ-वत्थुपडिबंघदुद्धिमज्झहाय । भावेसु निहुयचित्तो, निस्सरणयभावणं सम्मं ॥८६२१॥
 जेणं चिय पइवत्थुं पि, एत्थ चिंतिजमाणमंजगीणं । सरणं न क्रिंपि तेणेव, नियसु संसारमज्झविसमं ॥८६२२॥
 जिणवयणविराहिओ इह, मोहमहातिमिरपडलपडिहणियो । जीवो वियारवोक्कंत-वेयणाविवससव्वज्जो ॥८६२३॥
 इगिविगलिंदियजलथल-खयराऽऽदिविचित्तिरियजोणीसु । सव्वसुरमणुयजोणीसु, नरएसु य भमडिओ बहुसो ॥८६२४॥
 वहंघणधणहरणाऽ-वमाणगुरुरोगसोगसंतावा । पत्ता विचित्तरूवा, बहुसो एक्केक्कजातीसु ॥८६२५॥
 उइढं तिरियमऽहे वा, लोयपएसो वि नत्थि सो को वि । पत्ताइं जत्थ बहुसो, न जम्मजरमरणपभिईणि ॥८६२६॥
 भोगोवक्खरदेहत्त-वंधवहणाऽऽइकारणत्तेण । बहुसो वि रूविदव्वाणि, पत्तपुव्वाणि सव्वाणि ॥८६२७॥
 सयणसुहिसामिदासत्त-सत्तुभावेहिं परिणया सव्वे । जीवा अणेगसो च्छिय, संसारे संसंतस्स ॥८६२८॥
 हद्धी ! उच्चियणिज्जो, संसारो जत्थ णिययज्जणी वि । मरिउण होइ दुहिया, पिया य मरिउण पुण पुत्तो ॥८६२९॥
 सोहगरूवगव्वं, समुव्वहंतो जुवा वि मरिउण । तत्थेव नियसरीरे, जायइ जम्मि किमित्तेण ॥८६३०॥
 जणणी वि भवंज्तरपत्त-पुत्तपिसियं पि भक्खए जं च । ही ! एत्तो वि किमज्झं, कण्डं दुइम्मि संसारे ॥८६३१॥

सामी भिचो भिचो वि, नायगो नियसुओ वि हवइ पियो । जणगो वि वेरिबुद्धीए, हम्मए धी ! भवसरूवं ॥८६३२॥
 केत्तियमेत्तं भणइ, विविहउच्छेयनिहिम्मि संसारे । तावससेट्ठिव्व चिरं, विणाडिज्जइ जत्थ जंतुगणो ॥८६३३॥

तथाहि—

कोसंघीनयरीए, तावससेट्ठि चि आसि सुपसिद्धो । सद्धम्मवाहिरमई, महयरआरंभकरणपरो ॥८६३४॥
 अच्चन्तेहसुच्छा-गट्ठिओ मरिउं सए चिय गिहम्मि । कोलत्तेणववन्नो, जाईसरणं च से जायं ॥८६३५॥
 अन्नाम्मि अवसरे तस्स, स्रूणुणा तस्स चैव कज्जेण । संवच्छरियविहाण, पारद्धं गुरुपवंधेण ॥८६३६॥
 सयणा माहणसमणा, निमंतिया तन्निमित्तमोक्खवडियं । मंसं स्रूयारीए, मज्जाराऽईहि तं च हंडं ॥८६३७॥
 अह गिहवइभीयाए, परमंसंजतरमप्पाउणंतीए । सो चिय कोलो हणिओ, झडत्ति तीए उवक्खवडिओ ॥८६३८॥
 तत्तो मओ य सो पुण, तत्थेव वरम्मि पन्नगो जाओ । स्रूयारिंदसणेण य, मरणमहाभयवसट्ठेण ॥८६३९॥
 सरिया जाई तेणं, तीए वि हु स्रूयाररमणीए । पकओ वोलो मिलिओ, जणो वि निहओ भुयंगो सो ॥८६४०॥
 कयपाणच्चागो पुण, नियपुत्तस्सेव पुत्तभावेणं । संबुत्तो सरिज्जण य, जाइ एवं विचिंतेइ ॥८६४१॥
 कह नियपुत्तं पियरं, वहुं च जणणिं उदाहरिस्सामि । इइ कयसंकप्पो सो, मोणेण ठाउमाऽऽरद्धो ॥८६४२॥
 पत्तो कुमारभावं, कालेण समागओ तहिं नाणी । धम्मरहो नाम गणी, समोसदो वाहिरुज्जाणे ॥८६४३॥
 नाणाऽऽलोएण पलोइयं च, को बुज्झिहि चि तेण परं । मुणिओ मोणव्वइओ, सो चिय तो साहुणो दोणि ॥८६४४॥

पुव्वभवपडिवद्धं, गाहं सिक्खविय पेसिया तस्स । पासम्मि चोहणत्थं, तेहिं गंतूण पडिया य ॥८६४५॥
 “तावस ! किमिणा मोणव्वएण, पडिवज्ज जाणिउं धम्मं । मरिऊण खुरोराग, जाओ पुत्तस्स पुत्तो त्ति” ॥८६४६॥
 अह सो नियभववित्तं, सोऊणं तक्खणेण पडिवुद्धो । खुरिसमीवे गंतुं, पडिवन्नो तित्थयरधम्मं ॥८६४७॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, संसारे तिकूखदुक्खलक्खाहं । पत्ताइं पाविही तह, जीवो धम्मं जइ न काही ॥८६४८॥
 इय खवग ! महादुहहेउ—भूयभवभावभावणुज्जुत्तो । भवसु तहा जह पत्थुय—मज्ज्थं लीलाए साहेसि [संसारो] ॥८६४९॥
 जेणं चिय संसारो, एस अणिच्चत्तेणेण वत्थूण । अणुवलभणिज्जसरणो, तेणेव जियाण एगत्तं ॥८६५०॥
 एगत्तभावणं ता, पइ मयपवड्डमाणसंवेगो । भावसु छिन्नमत्तो, तत्तं हिययम्मि काऊण ॥८६५१॥
 एगो आया संजोगियं तु, सेसं इमस्स पाएण । दुक्खनिमित्तं सव्वं, मोत्तुं मज्झत्थमावं तु ॥८६५२॥
 जं एक्को चिय जीवो, सुहं दुहं वा भवम्मि अणुभवइ । न हु तस्स को वि वीओ, सो वि न अब्बस्स कस्साडवि ॥८६५३॥
 एगो चिय सोयंताण, वेव मज्झाओ जाइ वंधूणं । न य तं अणुगच्छंती, पियपुत्तकलत्तमित्तज्जा ॥८६५४॥
 एक्को करेइ कम्मं, एक्को चिय तफ्फलं पि भुंजेइ । जायइ मरइ य एक्को, एक्को हु भवंतरं सरइ ॥८६५५॥
 को केण संमं जायइ, को केण संमं च परभवं जाइ । को कस्स किं करेइ, कस्स वि को किं च फेडेइ ॥८६५६॥
 अणुसोयइ अणज्जणं, अन्नभवजन्तरंगं तु बालज्जणो । न य सोयइ अप्पाणं, किलिस्समाणं भवे एक्कं ॥८६५७॥
 संतं पि समत्थपयत्थ—वित्थारं वज्झमुज्झिउं इत्ति । परलोणा इहलोणे, आगच्छइ गच्छइ एक्को ॥८६५८॥

एक्को नरयस्मि दुहं, सहइ न भिच्चा न बंधुणो तत्थ । एगो सग्गे वि सुहं, खुजइ न य से परे सयणा ॥८६५९॥
 एक्को चिय भवंपके, किलिस्सइ नेव से वरायस्स । इट्ठो दिट्ठिपहे वि हु, निवडइ समसोक्खदुक्खसहो ॥८६६०॥
 एत्तो चिय तिव्वुवसण-वग्गदुक्खे वि नो अवेक्खंति । परसाहेजं मुणिणो, वीरो व्व सहंति किं तु सयं ॥८६६१॥

तद्वाहि—

कुंडगामपुरप्पहु-पसिद्धसिद्धत्थपत्थिवंजण्हो । नियजम्मज्जणियतिहुयण-परममहो सिरिमहावीरो ॥८६६२॥
 भत्तिभरनभिरसामंत-मंतिमणिमडलीढपयवीहं । आणापडिच्छकिंकर-नरनियरं रत्तमडवहाय ॥८६६३॥
 जयजयरचमुहरमिलंत-तियसकीरंतपूयपव्वभारो । परिचत्तपेमबंधुर-बंधुजणो गहियसामण्णो ॥८६६४॥
 पढमे चिय दिक्खदिणे, कुम्मारगगामवाहिरुहंसे । वट्टंतो गोवेणं, भणिओणज्जेण किर एवं ॥८६६५॥
 देवज्जय ! जाव अहं, नेहे गंतूण पडिनियेत्तेमि । ताव तुमं मम वसभे, सम्मं एए निएज्जासु ॥८६६६॥
 एवं भणिउं तम्मि, गयम्मि वसभा जहिच्छमज्जमाणा । अडविं अणुप्पविट्ठा, उस्सग्गठियस्स जयगुरुणो ॥८६६७॥
 खणमेत्तेणं च समागओ य, वसहे अपेच्छमाणो सो । ते कत्थ गय त्ति जिणं, पुच्छइ संजायसंतावो ॥८६६८॥
 पडिवयणमज्जभमाणो, सव्वत्तो पेहिउं समारद्धो । ते वि य वसभा सुच्चिरं, चरिउं जिणपासमज्झीणा ॥८६६९॥
 इयरो वि सयलरयणिं, परियडिउं तं पएसमज्जुपत्तो । पेहेइ निययवसभे, रोमंथंते जिणसमीवे ॥८६७०॥
 नूणं नूमिय देवज्जएण, हरणड्डया इमे धरिया । कहमज्जवहा न कहिया, मए वहुं पुच्छिण्णाज्जि ॥८६७१॥

इय कुवियप्पवसुप्पन्न-तिव्वक्कोवो जवेण सो गोवो । आकोसिंतो निट्ठुर-सुवट्ठिओ जयगुरुं हणिउं ॥८६७२॥
 एत्थंतरम्मि ओहीए, सुरवई पेच्छिऊण जयपहुणो । तारिसमज्वत्थमुप्पित्थ-माणसो झत्ति ओइवो ॥८६७३॥
 निम्भच्छिऊण गोवं, तिपयाहिणपुव्वगं जिणं नमिउं । भालयलविरइयंज्जली, भत्तीए भणिउमाऽऽहत्तो ॥८६७४॥
 संवच्छाई वारस, एत्तो होहिंति तुम्ह उवसग्गा । ता देह ममाऽऽएसं, जेणुज्झियसेसकायव्वो ॥८६७५॥
 नरतिरियतियसविहिए, उवसग्गे पडिखलेमि पासठिओ । जयपहुणा संलत्तं, सुरिंद ! तं कुणसि सव्वमिमं ॥८६७६॥
 नवरं इमं न होही, नो हूयं भवइ नेव कइया वि । जं पुव्वविहियदुव्विलसि-उत्थकम्माण निज्जरणं ॥८६७७॥
 साणिज्जेणं कस्स वि, भवेज्ज मोत्तुं संयं समणुभवणं । दुक्करतवचरणं वा, जीवाण भवे भमंताणं ॥८६७८॥
 एक्को चिय सुहदुकूखे, जीवो अणुभवइ कम्मपरंततो । उवयारज्वयारकरा, तदज्वेकूखच्चिय परे होंति ॥८६७९॥
 एवं जिणेण भणिए, सक्को नमिउं गओ जहाजभिमयं । दुस्सहपरीसहे सहइ, एगगो भुवणनाहो वि ॥८६८०॥
 इय जइ चरमजिणो वि हु, एक्को चिय सहइ दुक्कखसोक्कूखाइ । ता कह न खवग ! एगत्त-भावणाभावगो होसि ॥८६८१॥
 जेणं चिय संतेसु वि, सयणाऽऽइविचित्तवज्जवत्थसु । एगत्तमंजिणो तेण, ताणमज्जोन्नमज्जत्तं ॥८६८२॥
 भुंजताण संयंकड-कम्मफलं भिन्नभिन्नमंज्जीणं । को कस्स एत्थ सयणो, भवेज्ज को वा परजणो वि ॥८६८३॥
 अन्नो देहाउ जिओ, अन्नो य इमाउ सयलविभवाउ । अन्नो चिय पियपिइपुत्त-मित्तसयणाऽऽइवग्गाओ ॥८६८४॥
 एए वि जियादज्जे, सच्चित्ताजचित्तवित्थरा सव्वे । ता काउ खमं से अप्प-णो हिंयं अप्पणो चेव ॥८६८५॥

एत्तो चिय नरयसमुत्थ-तिक्खदुक्खोवहम्ममाणंजो । अणुसासिओ सिवेणं, जेहो भाया सुलसनामो ॥८६८६॥

तथाहि—

नगरम्मि दसन्नपुरे, सुलसो य सिवो य भायरो दोन्नि । निवसंति परोप्परपउर-पणयपडिवद्धवच्चित्ता ॥८६८७॥

नवरं पढमो अहनिविड-कम्मगंत्तिणेण जिणधम्मं । सदहइ न भन्नंतं पि, हेउदिट्ठतजुचीहिं ॥८६८८॥

बीओ पुण अइलहुकम्मयाए, पडिवन्नतिथयरधम्मो । जइपज्जुवासाणाऽऽइसु, पयइइ सिट्ठचेट्ठासु ॥८६८९॥

अच्चं तपावपडिवद्ध-माणसं जेट्ठभाउगं च सया । अणुसासइ कीस करेसि, भाय ! असमंजसाइं तुमं ॥८६९०॥

किं नो पेच्छसि आउं, सच्छिड्ढकरकमलकलियसलिलं व । गलमाणमणुक्खणमंजग-चंगिमं पि हु पणस्संति ॥८६९१॥

किं वा न पेच्छसि सिरिं, हायंतिं सरयमेहसोहं व । विहटंतं पियजणसंग-मं पि सरियातरंगं व ॥८६९२॥

किं वा न पेक्खसि सयं, पइदिणमरमाणमाणवसमूहं । विविहाऽऽवयाऽवगाढं, महासमुदं व जियलीयं ॥८६९३॥

जेणेयं नरयनिवास-कारणं धोरपावमाऽयरसि । उज्जमसि न थें पि हु, तवदाणदयाऽऽइधम्मम्मि ॥८६९४॥

सुलसेण जंपियं मुद्ध !, धुत्तलोणेण विनडिओ तं सि । सोसेसि जो नियतणुं, तवसा दुद्धहेउभूण ॥८६९५॥

वियरसि य किलेसज्जिय-मज्जं तित्थांऽऽ चं पि । जीवदयारसियमणो, ठवसि न चरणं पि धरणीए ॥८६९६॥

एवंविहस्स य तुहं, सिक्खादाणेण न ं । को पीडइ अप्पाणं, पचक्खामुहं विमोत्तणं ॥८६९७॥

य सपरिहासभाउग-वयणाइं लिओ । इममेव य वेरगं, समुब्बहतो सुगुरुमूले ॥८६९८॥

इय कुवियप्पवसुप्पन्ना-तिव्वकोवो जवेण सो गोवो । आकोसिंतो निट्ठुर-सुवट्ठिओ जयगुरुं हणिउं ॥८६७२॥
 एत्थंतरम्मि ओहीए, सुरवई पेच्छिऊण जयपहुणो । तारिसमज्वत्थमुप्पित्थ-माणसो झत्ति ओइवो ॥८६७३॥
 निम्भच्छिऊण गोवं, तिपयाहिणपुव्वगं जिणं नमिउं । भालयलविरइयंजली, भत्तीए भणिउमाऽऽहत्तो ॥८६७४॥
 संवच्छराइं वारस, एत्तो होहिंति तुम्ह उवसग्गा । ता देह ममाऽऽएसं, जेणुज्झियसेसकायव्वो ॥८६७५॥
 नरतिरियतियसविहिए, उवसग्गे पडिलेलेमि पासठिओ । जयपहुणा संलत्तं, सुरिंद ! तं कुणसि सन्वमिमं ॥८६७६॥
 नवरं इमं न होही, नो हूयं भवइ नेव कइया वि । जं पुव्वविहियदुव्विलसि-उत्थकम्ममाण निज्जरणं ॥८६७७॥
 साणिज्जेणं कस्स वि, भवेज्ज मोत्तुं संयं समणुभवणं । दुक्करत्तवच्चरणं वा, जीवाण भवे भमंताणं ॥८६७८॥
 एको चिय सुहदुक्खे, जीवो अणुभवइ कम्मपरत्तंतो । उवयारऽवयारकरा, तदऽवेकखच्चिय परे होंति ॥८६७९॥
 एवं जिणेण भणिए, सको नमिउं गओ जहाऽभिमयं । दुस्सहपरीसहे सहइ, एगगो सुवणनाहो वि ॥८६८०॥
 इय जइ चरमजिणो वि हु, एको चिय सहइ दुक्खसोक्खाइं । ता कह न खवग ! एगत्त-भावणाभावगो होसि ॥८६८१॥
 जेणं चिय संतेसु वि, सयणाऽऽइविचित्तवज्झवत्थूसु । एगत्तमंजिणो तेण, ताणमऽन्नोन्नमऽन्नत्तं ॥८६८२॥
 भुंजंताण संयंकड-कम्मफलं भिन्नभिन्नमंजणीणं । को कस्स एत्थ सयणो, भवेज्ज को वा परजणो वि ॥८६८३॥
 अन्नो देहाउ जिओ, अन्नो य इमाउ सयलविभवाउ । अन्नो चिय पियपिइपुत्त-मित्तसयणाऽऽइवग्गाओ ॥८६८४॥
 एए वि जियादऽन्ने, सच्चित्ताऽचित्तवित्थरा सन्वे । ता काउ खमं से अप्प-णो हियं अप्पणो चेव ॥८६८५॥

एत्तो चिय नरयसमुत्थ-तिकूखदुक्खोवहम्ममाणंङ्गो । अणुसासिओ सिवेणं, जेहो भाया सुलसनामो ॥८६८६॥

तथाहि—

नगरम्मि दसन्नपुरे, सुलसो य सिवो य भायरो दोन्नि । निवसंति परोप्परपउर-पणयपडिन्नद्वचिच्चा ॥८६८७॥
नवरं पढमो अइनिविड-कम्मगंठिच्चेण जिणधम्मं । सदहइ न भन्नंतं पि, हेउदिहंतजुच्चीहिं ॥८६८८॥
बीओ पुण अइलहुकम्मयाए, पडिवन्नतिथयरधम्मो । जइपज्जुवासणाऽऽइसु, पयट्टइ सिट्ठचेट्ठासु ॥८६८९॥
अच्चंतपावपडिबद्ध-माणसं जेट्टभाउगं च सया । अणुसासइ कीस करेसि, भाय ! असमंजसाइं तुमं ॥८६९०॥
किं नो पेच्छसि आउं, सट्ठिड्ढकरकमलकलियसलिलं व । गलमाणमणुक्खणमंङ्ग-चंगिभं पि हु पणस्संति ॥८६९१॥
किं वा न पेच्छसि सिरिं, हायंति सरयमेहसोहं व । विहडंतं पियजणसंग-मं पि सरियातरंगं व ॥८६९२॥
किं वा न पेक्खसि सयं, पइदिणसरमाणमाणवसमूहं । विविहाऽऽवयाऽवगाढं, महासमुदं व जियलोकं ॥८६९३॥
जेणेयं नरयनिवास-कारणं दोरपावमाऽऽयरसि । उज्जमसि न थवं पि हु, तवदाणदयाऽऽधम्मम्मि ॥८६९४॥
सुलसेण जंपियं मुद्ध !, धुत्तलोणेण विनडिओ तं सि । सोसेसि जो नियतणुं, तवसा दुहहेउभूएण ॥८६९५॥
वियरसि य किलेसज्जिय-मऽत्थं तिथांऽऽइएसु णिच्चं पि । जीवदयारसियमणो, ठवसि न चरणं पि धरणीए ॥८६९६॥
एवंविहस्स य तुहं, सिक्खादाणेण नऽत्थि मे कज्जं । को पीडइ अप्पाणं, पच्चकून्नसुहं विमोत्तणं ॥८६९७॥
इय सपरिहासभाउग-वयणाइं णिसामिउं सिवो विलिओ । इममेव य वेरगं, समुन्वहतो सुगुरुमूले ॥८६९८॥

पव्वइउं उगगतं च, सुचिरकालं चरित्तु कालगतो । उववन्नो कयपुण्णो, देवत्तेणऽच्चुए कप्पे ॥८६९९॥
 सुलसो वि विहियपाव-पवन्नमऽच्चन्तमऽज्जिण मओ । उववण्णो नेरइओ, तइयाए नरयपुहवीए ॥८७००॥
 अणवरयदहणताडण-बंधणपामोकूलभूरिदुकूवाइ । विसहइ तहिं च कलुणं, विलवंतो गुत्तिखित्तो व्व ॥८७०१॥
 अह तं तहाविहं पेच्छिळण, ओहीए पुव्वपणएण । सो देवो तस्संसतिय-मोयरिउं भणिउमाऽऽहत्तो ॥८७०२॥
 किं पच्चभिजाणसि भइ !, नेव तो सो ससंभमं भणइ । को मणहररूवधरं, देवं न तुमं वियाणाइ ॥८७०३॥
 ताहे तियसेणं पुव्व-जम्मरूवं जहड्डियं तस्स । उवदंसियं तओ सो, पच्चभिजाणित्तु तं सम्मं ॥८७०४॥
 ईसि सवियासचकूवू, भणइ कंह दिव्वदेवरिद्धीयं । उवलद्धा तुमए भाय !, कहसु तियसेण तो वुत्तं ॥८७०५॥
 भइ ! मए दुक्करतव-विसेससज्जायझाणजोगेहिं । देहो कयत्थिओ तह, जह रिद्धिमिमं समणुपत्तो ॥८७०६॥
 तुमए पुण बहुविहलालणाहिं, पुड्डिं तणुं नयंतेणं । धणसयणाऽऽइनिमिच्चं, पावाणि सया कुणंतेणं ॥८७०७॥
 सासिज्जंतेण वि धम्मकम्म-विसए पमायवसरेण । तह कहवि वड्डियं जह, एवंविहवसणमाऽऽवड्डियं ॥८७०८॥
 एयं पि नेव नायं, जीवाओ जहा इमं सरिरं पि । अन्नं धणसयणा वि हु, विहुरे ताणाय न हवंति ॥८७०९॥
 एत्तो चिय भइय ! सीय-तावलुहवेयणाओ विसंहति । देहे दुक्खं हि महा-फलं ति झुणिणो विचिंतिता ॥८७१०॥
 सुलसेण जंपियं संपयं पि, तं मज्झ संतियं देहं । जइ एवं ता भाउय !, जाएहि जहा सुही होमि ॥८७११॥
 देवेण जंपियं भाय !, जीयरहिण जाइएण गुणो । को ? तेण संपयं ता, विसहसु पुव्वं कयं कम्मं ॥८७१२॥

इय तमऽणुसासिज्जणं, असकपडियारवसणमुवलब्भ । देवो गओ सुराऽऽलय-मियरो नरए चिरं वुत्थो ॥८७१३॥
 एवं सरिरधणसयण-भिनमुवलक्खिखज्जण खवग ! तुमं । जीवदयापडिवद्धो, धम्मो चिय उज्जओ होज्जा ॥८७१४॥
 जेणं चिय देहाओ, अणत्तं तत्तओ य जीवस्स । तेणं चिय सो सिद्धाऽ-वत्थो चिय दव्वभावसुई ॥८७१५॥
 इहरा तदऽण्णत्ता, न सन्वहा दव्वभावसुइभावो । जीवस्स भुवं जायइ, देहस्स सया वि असुइत्ता ॥८७१६॥
 तस्साऽसुइत्तणं पुण, पढमं चिय सुक्खसोणिउट्ठाणा । अणवरयमऽमेज्जरसाऽ-सायणनिष्फत्तिओ य तथा ॥८७१७॥
 जंवालपडलग्गादाऽ-वेढणओ जोणिनिगमाओ य । पूइथणछीरपाणाओ, पवलदुगंधभावाओ ॥८७१८॥
 रोगसयवाउलत्ता, निच्चं पि पुरीसमुत्तधरणाओ । नवच्छिहुगलंतुभड-वीभच्छमलत्तणाओ य ॥८७१९॥
 असुइप्फुन्नवडस्स व, समत्थतित्थुत्थसुराहिसल्लिहेहि । आजम्मं धोयाण वि हु, थेंवं पि अलद्धसुद्धिस्स ॥८७२०॥
 जो पुण असुइसरूवे, एत्थं सुइवायवाउलो भमइ । सुइवोदमाहणो इव, सोऽणत्थपरंपरं लभइ ॥८७२१॥

तथाहि—

एगम्मि महानगरे, वेयपुराणाऽऽइसत्थकुसलमई । एगो विप्पो सुइजाय-हसियनीसेसपुरलेगो ॥८७२२॥
 करधरियकुसड्कूखयमिस्स-चारिजुयतम्भभायणो भमइ । असुइयमिमं ति सन्वं, अब्भोस्सिंतो पुरपहेयु ॥८७२३॥
 सो अनया विचिंतइ, वसिमे वसिउं न जुजए मज्झ । असुइज्जणसंगदुडे, एत्थं हि सुइत्तणं कत्तो ॥८७२४॥
 ना जलनिहिणो दीवे, कम्मि वि जणविरहियम्मि गंतूण । अच्छामि उच्छुमाऽऽईहि, पाणवित्तिं पकप्पितो ॥८७२५॥

एवं कयसंकणो, परतीरपयदृजाणवेत्तेण । उयहिं विलंघिऊणं, थक्को सो उच्छुदीवम्मि ॥८७२६॥
 उच्छुमस्तुच्छं छुहिओ, जहिच्छमऽणुवासरं च भुंजतो । पडिभग्गो उच्छुच्छहि-छणियवणो परं भोजं ॥८७२७॥
 अवलोयंतो पेच्छइ, एगल्य समुद्धभिननावस्स । वणिणो उच्छुरसेणं, उपाइयदद्वविरेयस्स ॥८७२८॥
 उचारं उच्छूणं, हेट्ठा निस्संक्रमणसो तं च । पिंढीभूयं उच्छुफलं ति, भक्खेउमाऽऽरद्वो ॥८७२९॥
 कालेण तस्स वणिण, दंसणं तेण कहवि संपन्नं । सह संवासाउ चिय, जाया य परोप्परं पीई ॥८७३०॥
 भोयणकाले पुच्छा, किं भक्खसि तेण जंपियं इक्खुं । विप्पेण भणियमिक्खु-फ़लाइं किं लहसि नो एत्थ ॥८७३१॥
 वणिणं संलत्तं, इक्खूण फ़लाइं नेव जायंति । इयेण भणियमाऽऽगच्छ, जेण दंसेमि इण्हिं पि ॥८७३२॥
 ताहे कटिणीभूया, विट्ठा हेट्ठड्डिया य इक्खूण । सा तेण दंसिया से, भणियं वणिण तो एवं ॥८७३३॥
 हा ! हा ! महायस ! विमो-हिओं सि एसो उ मज्झ उच्चारो । एवं सोउं विप्पो, विचिणिच्छं परममाऽऽवन्नो ॥८७३४॥
 भणइ कइं भद ! एवं, वणिणं पच्चआ तओ विहिओ । तद्वरवोसिरिउच्चार-कटिणसमरूवेज्जहिं ॥८७३५॥
 परमं सोगमुवगओ, विप्पो तदेसगामिनावए । आरुहिऊणं पुणरवि, नियं ठाणं समणुपत्तो ॥८७३६॥
 इय इहलोए वि भवति, पाणिणो गाढसोयगहगहिया । एवंविहाणऽणत्थाण, भायणं अमुणियसरूवा ॥८७३७॥
 परलोए पुण असुई-जुंगल्लणुभूयपावपसरेण । पावेंति हीणजोणीसु, जेगसो जम्ममार्हेणि ॥८७३८॥
 ता खवग ! देहविसयं, असुइत्तं सव्वहा वि मुणिऊणं । परमसुइत्तनिमित्ते, धम्मे चिय उज्जमं कुणसु ॥८७३९॥

अन्ने उ पत्थुयम्मि, एत्थं असुहत्तभावणाठाणे । असुहत्तभावणं उव-इसंति तो तं पि पयडेमि ॥८७४०॥
 वज्जिय जिणि'दधम्मं, न सुहं भुवणे वि विज्जए अन्नं । कज्जं वा ठाणं वा, कहि'चि मच्चे व सग्गे वा ॥८७४१॥
 धम्मसत्थकामभेया, तिविहं कज्जं मणिच्छियं तत्थ । धम्मो चिय सुहकज्जं, असुहा पुण अत्थकामा उ ॥८७४२॥
 वइरण रायहाणी, आयासकिलेससोगदुहखाणी । सावजाऽऽरंभपयं, पावाण परा य सुईया ॥८७४३॥
 कुलसीलठिइविडंबी, सयणेहि वि सह विरोहकारी य । कुगईकारणमऽत्थो, अणत्थसत्थाण पंथो य ॥८७४४॥
 लज्जाकरा विलीणा, तुच्छा आयाससाहणिज्जा य । कि'चि सुहे महरा वि हु, दुहाऽवसाणा सुचीभच्छा ॥८७४५॥
 धम्मगुणहाणिजणगा, भयं बहुला अप्पकालिया घोरा । संसारयुडिद्वजणगा, कामा कामिज्जमाणा वि ॥८७४६॥
 सनरयतिरियगणम्मि, समाणुसाऽमरजणम्मि संसारे । निरुवदवं न कि'चिवि, विज्जइ ठाणं पि जीवाणं ॥८७४७॥
 बहुविदुहाऽऽउलत्ता, परंभवसत्ता महंतमोहत्ता । तिरिएसु वि न सुहत्तं, नरए पुण तं कुओ चेव ॥८७४८॥
 तह गबभजम्मदारिद्-रोगजरंमरणविप्पओगेहि । अभिभूएसुं मणुएसु, नऽत्थि थेंव पि हु मुहत्तं ॥८७४९॥
 मंसवणहारुहिरऽड्ढि-विट्ठमुत्तं जतपयइकलुसम्मि । नवछिडुपज्जरंते, तदेहे वि हु सुहत्तं किं ? ॥८७५०॥
 पियविप्पओगंस्ताव-चवणभयगवभमवणचि'ताहि । विहिएहि' दुक्खेहि', अभिक्खणं खिज्जमाणाणं ॥८७५१॥
 ईसाविसायमयलोह-पमुहदंढभाववेरिएहि' पि । देवा वि निच्च' नडिया, ता कत्तो ताण वि मुहत्तं ॥८७५२॥
 सन्वाऽवत्थासुं पि हु, असुहसरूवे भवम्मि जं कि'चि । जीवो इमो किलि'मइ, पावाऽऽमवचिलसियं तं से ॥८७५३॥

पावस्स आसवो सो, पाणवहाऽऽहेहिं तह कसाएहिं । अनिरुद्धिं दियमणवइ—काएहिं अविरेणं य
मिच्छचवासणाए य, पाणिणो आइयंति जं पायं । अच्चंतभूरिसलिलं, भूरिदुवारो तडागो व्व
तथाहि—

जह सव्वओ असंबुड—वियडुद्वारेहिं कलुससलिलभरो । पविसइ सरोवरम्मि, कत्तो वि अपत्तपडिखलणो ॥८७५६॥
तह इहं पि हु जीवे, पाणवहाऽऽहेहिं गरुदारेहिं । निच्चं असंबुडेहिं, संगलइ पभूयपावभरो ॥८७५७॥
तो तेणं पडहरथो, मच्छाऽऽण व ओणगदुक्खवाण । आभागी होइ जिओ, ता वज्जसु आसवं खवग ! ॥८७५८॥
आसववसगो सत्तो, संतावं तिव्वसुव्वहइ जम्हा । ता पाणवहाऽऽविस्म—णेण तस्सवरं कुणसु ॥८७५९॥
सव्वजियअप्पतुल्लो, संवरियाऽस्सेसआसवदुवारो । जीवो न तलागो इव, पूरिज्जइ पावसलिलेहिं
तथाहि—

जह संवरियदुवारे, नं पविस्सइ पाणियं वरतलागे । तह ठवियाऽऽसवदारे, जीवम्मि पावनिवहो वि ॥८७६१॥
ते धण्णा ताण नमो, तेहिं समं निच्च होज संवासो । जे पिहियाऽऽसवदारा, दूरं पावस्स विहरंति ॥८७६२॥
संवरियसव्वआसव—दुवारपसरो य संपयं सम्मं । नवमं विणिज्जराभाव—णं पि भावेसु खवग ! जहा ॥८७६३॥
पुव्वं सयं कडाणं, सुदुप्परकंतदुट्ठचिन्नाणं । कम्मण वेयणाओ, भणिओ मोक्खो जिणेहिं तहा ॥८७६४॥
तिव्वसुहऽज्झवसाया, सव्वासिं चेव कम्मपगडीणं । अनिकाइयाण पायं, जायइ सज्जो विनिज्जरणं ॥८७६५॥

छट्टुमदसमदुवालसऽद्ध-मासाऽऽह्णां विचिन्तेण । तवसा पुण कम्माणं, निकाइयाणं पि निज्जरणं ॥८७६६॥
तावेइ तयारुहिराऽऽह्-धाउणो तह य सब्वकम्मणि । तेण तवो चि निरुत्तं, तवस्स समयन्नुणो विंति ॥८७६७॥
तत्थ किर वेयेणेणं, नेरइयाऽऽह्ण कम्मनिज्जरणं । सुहभावा भरहाऽऽह्ण, संबपमुहाण पुण तवसा ॥८७६८॥

तथाहि—
नेरइयाऽऽह्णं किर, अणवरयविचित्तदुक्खतवियाणं । कम्माण विणिज्जरणं ति, किञ्चिज्जइ देसओ नवरं ॥८७६९॥
भरहाऽऽह्णं पि दढं, विसुज्जमाणप्पहाणभावाणं । सिद्धं सिद्धंते वि हु, तहाविहं कम्मनिज्जरणं ॥८७७०॥
संबपमुहा य कुमरा, हरिपुच्छियनेमिनाहकहियम्मि । वासवरिसाणंस्ते, वासवइपुरीविणासम्मि ॥८७७१॥
संवेगसमाऽऽवण्णा, नेमिसमीवम्मि गिण्हिउं दिक्खं । दुक्करतवचणरया, कम्मविणिज्जरणमऽकरिंसु ॥८७७२॥

किंच—
जह सीयतापवणाऽ-वधूयसुवसुसइ वारि पोरारणं । पडिरुद्धाज्वरसलिल-प्पवेससलिलासयच्छीणं ॥८७७३॥
तह पिहियाऽऽसवजीवत्थ-पुव्वपावं पि निज्जरसुवेइ । तवनाणझाणऽज्झयण-पमुहसुविसुद्धकिरियाए ॥८७७४॥
एवं च तुमं सुंदर !, विणिज्जराभावाणानुनावाए । कम्मजले दुत्तारे, तारेज्जसु खिप्पमऽप्पाणं ॥८७७५॥
अह सब्वसंगचागी, सम्मं होऊण निज्जराभागी । भावणनवगाऽऽसंगी, लोगटिइं पि हु तुमसजरागी ॥८७७६॥
भावेज्ज जहसरूचं, उड्डं तिरियं अहो य उवउत्तो । तग्गयसच्चिचाऽचित्त-सव्वदव्वसरूचं च ॥८७७७॥

उड्ढं तियसविमाणाऽऽदी, दीवोयहिणो अंसखा तिसियं । हेड्डा य सत्त पुढवी, लोगसभावो इय समासा ॥८७७८॥
अजहड्डिइलोगड्डिइ-नाया न सकज्जसाहगो होइ । तस्सम्मपरिनाणा, होइ चिय तावससिवो व्व ॥८७७९॥

तथाहि—

गयउरनगरे राया, नामेण सिवो विहाय रज्जसिरि' । घेत्तुं तावसदिक्खं, वणवासविहारमऽच्छीणो ॥८७८०॥
स्ररुम्मुहनिम्मियनिमेस-रहियनयणो तवेइ गाढवं । कुणइ य नियसमयऽणुरुव-सेसकिरियाकलावं च ॥८७८१॥
एवं तवं तवि'तस्स, तस्स पर्यईए भइयत्तेण । विव्भंगं संजायं, कम्मखओवसमओ य तथा ॥८७८२॥
अह सत्तदीवसायर-भेत्तं लोयं वियाणिउ' तेणं । सिवरायरिसी तुड्डो, विसिड्डिनियनाणपसरेण ॥८७८३॥
तो आंगंतूणं गय-पुरम्मि तियचच्चेरेसु लोयाणं । साहेइ इहं लोए, दीवोदहिणो परं सत्त ॥८७८४॥
तत्तो परेण लोगो, वोच्छिन्नो एवमऽमलनाणेण । जाणामि पासामि य, करयलठियकुवलयफलं व ॥८७८५॥
तम्मि य समए सामी, समोसढो तत्थ चेव वीरज्जिणो । भिक्खवड्डं च पविड्डो, गोयमसामी वि नयरम्मि ॥८७८६॥
अह सत्तोयहिदीव-प्पवायमाऽऽयन्निज्जण लोगओ । विम्भियमणो नियत्तिय, सप्पुचियसमयम्मि जयनाहं ॥८७८७॥
पुच्छेइ गोयमो नाह !, केत्तिया एत्थ दीवजलनिहिणो । जयगुरुणा संलत्तं, अस्संखा सिं'धुदीव च्चि ॥८७८८॥
एवं जिणप्पणीयं, लोगओ निसामिउ' सिवो सहसा । संकांकखो-वहुओ, जावऽच्छइ ताव विव्भंगं ॥८७८९॥
परिवड्डियं से खिपं, ताहे अच्चन्तभत्तिभरभरिओ । सम्मन्नाणनिमित्तं, आंगंतुं वंदए वीर ॥८७९०॥

सिरविरइयकरकमलो, ठाउं सन्निहियभूमिभागे य । जिणवयणणिहियचकूख, उज्जुत्तो पज्जुवासेइ ॥८७९१॥
 अह तियसतिरियनरसंकुलाए, परिसाए तस्स य जिणिंदो । लोगसरूवं सासइ, सवित्थरं धम्मसारं च ॥८७९२॥
 तं च निसामिय सम्मं, पडिबुद्धो जिणवरस्स पासम्मि । पन्वज्जं पडिवज्जइ, स महप्पा कयतवचरणो ॥८७९३॥
 कम्मद्वगंठिमज्झनिट्ठुरं पि, लीलाए निट्ठवेज्जण । अरुयमज्जम्ममज्जरणं, सिवमज्जुखयसोकूलमज्जुपत्तो ॥८७९४॥
 इय मुणियजगसरूवो, निस्संगो पत्थुयड्ढयसिद्धिक्कए । खवग ! मणागं पि मणो-ज्जणिजंतियं मा धरेज्जासु ॥८७९५॥
 जहउयिलोगसरूवं, वियाणमाणो य पयहिय पमायं । बोहीए दुल्लहत्तं, परमं भावेसु खवग ! जहा ॥८७९६॥
 कम्मपरतंतयाए, इओ तओ भववणे भमंताणं । जीवाण जंगसत्तं पि, दुल्लभं जं सुए भणियं ॥८७९७॥
 अत्थि अणंता जीवा, जेहिं न पत्तो तसत्तपरिणामो । उप्पजंति चयंति य, पुणो वि तत्थेव तत्थेव ॥८७९८॥
 कहकहवि जंगमत्ते, पत्ते पंचिंदियत्तमज्झदुल्लहं । जलथलखहरजोणी-चक्के चिरसंचरणओ य ॥८७९९॥
 तम्मि वि अगाहजलजलहि-खित्तजुगसमिलजोगनाएणं । दुल्लहं चिय मणुयत्तं, तम्मि वि अइदुल्लहा वोदी ॥८८००॥
 जमज्जकम्मभूमिअंतर-दीवेसुं मुणिविहारविरहेण । कत्तो पायं वोदी, कम्मगभूमोए अंतो वि ॥८८०१॥
 छण्हं खंडाणं खंड-पंचगं सन्वहा वि हु अगज्जं । मज्झिमखंडस्स त्तिहि, धम्माज्जरिहं ति काअण ॥८८०२॥
 जं पि भरहम्मि लड्डं, छड्डं खंडं अउज्झमज्जेणं । सइदपणुवीसजणवय-वज्जमज्जं तयं पि दंढं ॥८८०३॥
 सद्धपणुवीसजणवय-मेत्तं चिय खित्तमाज्जरियं जं च । तत्थ वि साहुविहारो, कहिं पि कइया वि जं भणियं ॥८८०४॥

रायगिह मगह १ चंपा, अंगा २ तह तामलिचि वंगा य ३ । कंचणपुरं कलिं गा ४, वाणारसि चैव कासी य ५ ॥८८०५॥
साय्य कोसला ६ गय-पुरं च कुरु ७ सोरियं कुसुद्धा य ८ । कं पिच्छं पंचाला ९, अहिहत्ता जंगला चैव १० ॥८८०६॥

वारवती य सुद्धा ११, मिहिल विदेहा १२ य वच्छ कोसंबी १३ ।

नंदिपुरं संडिन्भा(ह्ला) १४, भदिलपुरमेव मलया य १५ ॥ ॥८८०७॥

वहराड वच्छ १६ वरणा, अच्छा १७ तह मत्तियावद् दसन्ना १८ । सोत्तीमइ य चेई १९, वीइभयं सिं धुसोवीरा २० ॥८८०८॥

महुरा य सूरसेणा २१, पावा भंगी २२ य मासपुरि वड्डा(च्छा) ? २३ ।

सावत्थी य कुणाला २४, कोडीवरिसं च लाढा य २५ ॥ ॥८८०९॥

सेयविया वि य णयरी, केइयअद्धं च आरियं २६ भणियं । एत्थुप्पत्ती जिणाणं, चक्कीणं रामकण्हाणं ॥८८१०॥

पुन्वेण अंगमागह-विसयं अह दाहिणेण कोसंबी । अवरेण (वू)थुणविसओ, कुणालविसयं च उत्तरओ ॥८८११॥

एयं आरियखेत्तं, एत्थ विहारो उ कप्पह जईणं । वाहिं पुण नो कप्पह, जत्थ च नाणाऽऽइ नोसप्पे ॥८८१२॥

जत्थ उण नेय मुणिणो, सम्मन्नाणाऽऽइगुणरयणनिहिणो । विहरंति वयणकिरणेहिं, हणियमिच्छत्तमपसरा ॥८८१३॥

तम्मि पयंडपांसंडि-मंडलीचंडवयणपवणेहिं । निरु रूयपूणिया इव, पणोछिया दुल्लहा वोही ॥८८१४॥

इय भो देवाणुपिया !, नाउं वोहीए परमदुलहत्तं । चिरकालभीमभवभमण-ओ तयं पाविज्जणं च ॥८८१५॥

तह कहवि तए किंच, निचं अच्चाऽऽयरेण जह तीए । लद्धाए तुडिवसेणं, साफलं जायए जम्हा ॥८८१६॥
 लद्धेल्लियं च बोहिं, अकरं तोऽणागयं च पत्थितो । अबं १ दाहं बोहिं, लब्धिसि कयरेण मोल्लेण ॥८८१७॥

किंच—

कथइ सुहं सुरसमं, कथइ निरओवमं महादुक्खं । कथइ तिरियाऽऽहं, दहणंऽकणपमुहमऽवि असुहं ॥८८१८॥
 दट्ठूण वि नियदिट्ठीए, किंचि किंचि वि परोवएसेणं । नाऊणं पि हु मूढा, न बोहिमऽणहं पवज्जंति ॥८८१९॥
 जह नाम पट्ठणगया, मोल्ले सन्ते वि मूढभावेण । न लहंति नरा लाभं, नरभवपत्ता वि तह बोहिं ॥८८२०॥

तहा—

चिंतामणिं व मूढा, सम्भावपरिक्खणं अयाणंता । क्हमऽवि लद्धं पि हु बोहि—सुत्तमं क्षत्ति उज्झंति ॥८८२१॥
 गयबोहिणो य पुणरवि, गवेसमाणा वि तं ण पावेति । वणियंजतरदिन्नाहं, रयणाहं वणियपुत्त व्व ॥८८२२॥

तथाहि—

एगम्मि महानगरे, महिब्भजणसंकुले कलाकुसलो । वसइ सिवदत्तनामो, सेट्ठी सुपसंतनेवत्थो ॥८८२३॥
 तस्स य जरभूययिसाय—साइणीपमुहदोसहरणाणि । पायडपहावकलियाणि, संति विविहाणि रयणाणि ॥८८२४॥
 ताणि य सो जीवियमिव, महानिहाणं व रक्खइ सया वि । दंसइ जहा तहा नेव, निययपुत्ताऽऽइयाणं पि ॥८८२५॥

१ दाहं = दायिनम्, बोधिदातास्म इत्यर्थः ।

अह तत्थ पुरे एगत्थ, ऊसवे जत्तियाउ कोडीउ । अत्थस्स जस्स तेणं, इम्भेणं तेत्तिथयाओ ॥८८२६॥
 उम्भवियाओ नियनिय-धवलहरज्जेसु ससहरसियाओ । ताओ य पलोइत्ता, भणिओ पुत्तेहिं सो सेट्ठी ॥८८२७॥
 विक्किणसु ताय ! रयणाइं, कुणेसु अत्थं इमेहिं किं कज्जं । कोडिज्जाएहि गेहं, अम्हं पि हु सोहमुव्वहउ ॥८८२८॥
 रुट्ठेण सेट्ठिणा जे-पियं तओ रे ! पुणो वि मा एवं । भासेज्जह मह पुरओ, इमाइं न कंहं पि विक्केमि ॥८८२९॥
 एवमुवलद्धतन्नि-च्छएहिं पुत्तेहिं मोणमज्जह विहियं । सेट्ठी वि कज्जवसओ, वीसत्थमणो गओ गामं ॥८८३०॥
 पुत्तेहि वि विज्जणं जाणिऊण, अविमरिसियज्जनकज्जेहिं । दूरदिसाज्जगयवणियाण, ताणि रयणाणि दिन्नाणि ॥८८३१॥
 तव्विक्कयपत्तपभूयदब्ब-कोडिअणुरूवसंखाए । संखधवलाउ गेहे, उम्भवियां उ धयवडा तो ॥८८३२॥
 केवइकालाउ आगयो य, सेट्ठी पलोइउं गेहं । विम्हइयमणो सहसा, पुच्छइ पुत्ते किमेयं ति ॥८८३३॥
 सिट्ठो य तेहिं सव्वो, वुत्तंतो तो दढं परुट्ठेणं । निट्ठुरगिराहि सुचिरं, निम्भच्छित्ता अतुच्छाहिं ॥८८३४॥
 ताणि रयणाणि वेत्तुं, एज्जह मे मंदिरम्मि इइ भणिउं । कंठे हठेण धरिउं, निच्छूढा निययेहाओ ॥८८३५॥
 कह ते पुणो वरागा, दूरदिसोवगयवणियपासाओ । निययरयणाणि पावे'ति, नूणं सुचिरं भमंता वि ॥८८३६॥
 अहवा लभंति ते वि हु, कहिं पि रयणाइं देवयाज्जवसा । वोही उ न पम्भट्ठा, लम्भइ अच्चं तदुल्लंभा ॥८८३७॥
 किं च—

जाहे य पावियव्वं, इहपरलोए य होइ कल्लणं । ताहे चिय जिणभणियं, पडिवज्जह भावओ धम्मं ॥८८३८॥

जह जह दोसोवरसो, जह जह विसएसु होइ वेरगं । तह तह विनायव्वं, आसणो बोहिलासो चि ॥८८३९॥
 दुगो भवकंतारे, भसमाणेहि' सुइं पि नढेहि' । इहो जिणोवइहो, सोगइमगो दढं दुलहो ॥८८४०॥
 पत्ते वि हु मणुयत्ते, मोहसुदएण दुलहो सुपहो । कुपहवहुयत्तणेण य, विसयसुहाणं च लोभेण ॥८८४१॥
 बहुमोछरयणनिहिलाभ-सन्निहं पाविज्जण तं तग्हा । मा तुच्छसुहाण कए, एमेव य निष्फलं नेसु ॥८८४२॥
 लद्धाए दुल्लहाए वि, कहवि बोहीए एत्थ संसारे । दुल्लहो धम्माऽऽयरिओ, पयडं चिय जेण पेच्छ इमं ॥८८४३॥
 रयणऽत्थिणो य थोवा, तदायारी य जह य लोगग्गि । इय सुद्धधम्मरयणऽत्थि-दायगा दढयरं नेया ॥८८४४॥
 एत्थ य 'सत्थुत्तकसाऽऽइ-सुद्धधम्मस्स दायगा गुरुणो । साहुत्तणे जहुत्ते, ते पुण पावे'ति सुगुरुत्तं ॥८८४५॥
 एत्तो चिय णिहिहो, विसिट्ठदिट्ठीहि' भावसाहु चि । हंदि पमाणठियत्थो, तं च पमाणं इमं होइ ॥८८४६॥
 सत्थुत्तगुणो साहू, न सेस इइ णे पइन्न इह हेऊ । अगुणत्ता इति नेओ, दिट्ठितो पुण सुवणं व ॥८८४७॥
 विसधाइ १ रसायण २ मंगलत्थ ३-विणिए ४ पयाहिणाऽऽवत्ते ५ ।

गरए ६ अडज्झ ७ ऽकुच्छे ८, अट्ट सुवन्ने गुणा होंति ॥ ॥८८४८॥
 इय मोहविसं घायइ, सिवोवएसा रसायणं होइ । गुणओ य मंगलत्थं, कुणइ विणीओ य जोगो चि ॥८८४९॥
 मग्गणुसारिपयाहिण-गंभीरो गरुयओ तहा होइ । कोहऽग्गिणा अडज्झो, अकुच्छ सह सीलभावेण ॥८८५०॥

દેસકુલજાઈરૂવાડડ-ગુણજુઓ વત્તસવ્વસાવજો । સુહગુરુદિન્નગુરુપઓ, પસમમહપ્પા ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૭૯॥
 સયલાડણત્યનિહાણં, મજ્જં વજ્જેહ જો સયાકાલં । મંસં ચ અસુહમૂલં, ગુરુત્તણં તસ્સ હોહ ફુહં ॥૮૮૮૦॥
 હલ્લેચ્છગાવિમહિસી-ધરધરિણીપુત્તમંહવવહારો । સીસસ્સ વ ગુરુણો વિ હુ, જહ તા સરિયં ગુરુત્તેણ ॥૮૮૮૧॥
 પાવાડડરંભા સીસસ્સ; જે ઉ તે ચેવ હોંતિ ગુરુણો વિ । જહ તા લીલાએ ચિય, મંવંજુરાસી અહો ! તિણ્ણો ॥૮૮૮૨॥
 પાણડ્ઢએ વિ પીડં, પરસ્સ ન હુ સવ્વહા વિચિંતેહ । જીવાણ જણણિસરિસો, કરુણેક્કરસો ગુરૂ ક્કહિયો ॥૮૮૮૩॥
 વિસયામિસે પસત્તો, પુરિસો પરંવંચો મણં કુણહ । તા જો વિસયવિરત્તો, પરમત્થેણં સ ચેવ ગુરૂ ॥૮૮૮૪॥
 નિચં અકયમડ્ઢકારિય-મડ્ઢણુમયં સયલદોસપરિહીણં । ત્રાલગિલાણાડ્ઢએ, સંમોહત્તા જહાજોગં ॥૮૮૮૫॥
 વેયાવચ્ચાડ્ઢકારણેહિં, ઇંગાલધૂમપરિહીણં । જો ઉવંચુંજહ ઉંછં, સો ચિય સચ્ચં ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૮૬॥
 દવ્વં ચેવંતં કાલં, ભાવં ચ પહુચ્ચ ણિચ્ચકાલં પિ । જો પહિવંધચાઈ, સો ચિય સચ્ચં ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૮૭॥
 વાસાહ મહામુણિણો, તવસુસિયતણૂ વિ જત્ય પહિમગ્ગા । તં ધોરંવંમંચેરં, ચરંતઓ ચેવ ભાવગુરૂ ॥૮૮૮૮॥
 નિચસસુચ્છલણપરં, સપરોમયવિસયમડ્ઢવિ કસાયડગ્ગિં । પસમોવએસસલિલેણ, જો ય ઉવસામણસમત્થો ॥૮૮૮૯॥
 સ્વંતિપ્પમોક્કુલ્લસવિહ-નિમ્મલમુણિધમ્મગુણમણિગણસ્સ । રોહણગિરિભૂમિસમો, જિણનિદિહો સ હ્હુગુરૂ ॥૮૮૯૦॥
 પંચસમિઓ તિગુત્તો, જમનિયમપરાયણો મહાસત્તો । સમયાડ્ઢમયસત્તિત્તો, જો સો ભણિઓ ઉ ભાવગુરૂ ॥૮૮૯૧॥
 સક્કયપાયયઅવહટ્ઠ-દેસીભાસાવિસેસવયપેહિં । સીસાડ્ઢવોહકુસલો, પિયંવઓ હોહ ભાવગુરૂ ॥૮૮૯૨॥

जह रनो रंकस्स वि, तेहव समसरिसचिचिविचीए । अकूखंतो सद्धम्मं, भावपहाणो गुरू होइ ॥८८९३॥
 समसुहदुक्खो समेतिण—मणी य समकणयकयवरो धीरो । समपरिभवसम्माणो, समसुहिसत्तू य होइ गुरू ॥८८९४॥
 समसुहदुक्खो समेतिण—मणी य समकणयकयवरो धीरो । समपरिभवसम्माणो, समसुहिसत्तू य होइ गुरू ॥८८९५॥
 सारीरमाणसाड्योग—दुक्खसंततावतावियज्जाण । तुहिणाऽऽयरो व्व सिसिरो, जो होइ गुरूत्तणं तस्स ॥८८९६॥
 संवेगगब्भहियओ, सम्मं संवेगगब्भवयणो य । संवेगगब्भकिरियो, जो सो परमत्थओ सुगुरू ॥८८९७॥
 सावज्जणवज्जगिरं, जाणइ जो वज्जइ य सावज्जं । निरवज्जं कज्जे च्चिय, वज्जइ य तं गुरूं सयउ ॥८८९८॥
 सावज्जणवज्जाणं, वयणाणं जो न जाणइ विसेसं । वोत्तुं पि तस्स न खमं, किमंङ्ग ! पुण देसणं काउं ॥८८९९॥
 सावज्जणवज्जाणं, हेऊओ आगमे य आगमिओ । जो स गुरू इयरो पुण, जिणवयणविराहगो जम्हा ॥८८९०॥
 नियमइअवराहेणं, असंगयऽत्थाण पोसगो मूढो । जणयइ परस्स बुद्धिं, सव्वन्नू अलियवाई च्चि ॥८८९०॥
 दुग्गहीयकुनयलवमय—विमोहिओ जिणमयं अयाणंतो । खोत्तुं तमऽवहा वि हु, कुगईए गमेइ सपरुभयं ॥८८९०१॥

तम्हा—
 ससमयपरसमयविऊ १, संविगो २ सेसयाण संवेगं । जणयंतो ३ मज्झत्थो ४, कयकरणो ५ गाहणाकुसलो ॥८८९०२॥
 सत्तुवयारम्मि रओ ७, दढ्पइन्नो ८ ऽणुवत्तओ ९ मइमं १० । अरिहइ जिणिं दभणियं, धम्मं परिसाए परिक्खिउं ॥८८९०३॥
 ससमयपरसमयविऊ, तिथियसमयाउ दंसइ विसेसं । जिणधम्मस्स अओ सो, उच्छाहं कुणइ जिणधम्मे ॥८८९०४॥

सुत्तत्थं च पयासइ, निस्सेसनएहिं जिणमयन्नू य । उस्सग्गज्जवायाणं, जहट्ठियं दंसइ चिसेसं ॥८९०५॥
 संविणो सब्भावं, कहेइ इइ पच्चओ न इयरम्मि । चरणकरणं चयंतो, चएज सन्वंपि ववहारं ॥८९०६॥
 गुणसुट्ठियस्स वयणं, धयमहुसित्तो व्व पावओ भाइ । गुणहीणस्स न सोहइ, नेहविहीणो जहा दीवो ॥८९०७॥
 आयारे वडंतो, आयापररूपणे असंकेओ । आयापरिब्भट्ठो, सुद्धचरणदेसणे भइओ ॥८९०८॥
 भवसयसहस्सलद्ध, जिणवयणं भावओ चयंतस्स । जस्स न जायं दुक्खं, न तस्स दुक्खं परे दुहिए ॥८९०९॥
 जहथाममुज्जमंतो, संवेगं कुणइ तह य मज्झत्थो । अब्भुट्ठिएऽणुगिण्हइ, कयकरणी गाहणाकुसलो ॥८९१०॥
 सत्तुवयारम्मि रओ, थिरपरिचियमज्जत्थसुत्तमडगिलाए । पुणरुत्तवाणिदाणाऽऽह—णाउ सेहे करावेइ ॥८९११॥
 सेवेइ नाज्जवायं, मियाज पुरओ दहपइन्नो त्ति [दारं] । अणुवत्तगो अणुवत्तइ, जहजोग्गं बहुविहविणेए ॥८९१२॥
 महंमं जाणइ नियमा, उस्सग्गज्जवायागोपरमज्जेसं । परिणामगाऽऽहसीसे य, विविहमयदेसणाजोग्गे ॥८९१३॥
 पुढविं पिव सव्वसहं, मेरुं व अकंपियं ठियं धम्मे । चंदमिव सोमलेसं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१४॥
 कालन्नं देसन्नुं, नाणाविहहेउकारणविहन्नुं । संगहुवग्गहकुसलं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१५॥
 लोइयवेइयलोउचरेसु, नाणाविहेसु सत्थेसु । लद्धं गहियं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१६॥
 धम्मगुत्तहस्साइ, लहइ य जीवो भवेसु बहुएसु । कम्मेसु सिप्पेसु य, अन्नेसु य धम्मचरणेसु ॥८९१७॥
 जो पुण जिणप्पणीए, निग्गंथे पवयणम्मि धम्मगुरू । संसारमोक्खमग्गस्स, देसओ स इह दुल्लंभो ॥८९१८॥

॥८९१९॥
 ॥८९२०॥
 ॥८९२१॥
 ॥८९२२॥
 ॥८९२३॥
 ॥८९२४॥
 ॥८९२५॥
 ॥८९२६॥
 ॥८९२७॥
 ॥८९२८॥
 ॥८९२९॥
 ॥८९३०॥
 ॥८९३१॥
 ॥८९३२॥

जह दीवा दीवसयं, पइप्पएसो य दिप्पए दीवो ! दीवसमो धम्मगुरू, अप्यं च परं च दीवेह
 धम्मन्नु धम्मपरायणो य, सम्मं च धम्मकत्ता य । सत्ताण धम्मसत्थऽत्थ-देसगो भणए सुगुरू
 चाणक्कंपत्तंतय-कामंदकमाऽऽइरायनीईउ । वक्ख्वाणंतो जीवाण, ण खलु अणुकंपओ होइ
 तह जोइसज्जकं'डाऽऽइ, वेज्जयं मणुयतुरयहल्लीणं । धणुवेयधाउवायं च, परिकहंतो हणइ जीवे
 वावीक्खत्तडागाइ-गोयरं न खलु देइ उवएसं । जमऽसंखविणासेणं, न होइ थोवाणमऽणुकंपा
 एत्तो चिय सो हलसगड-पोयसंगामगोहणाऽईसु । उवएसं पि हु कहं देइ, सत्तअणुकंपसंजुत्तो
 ता कसंछेयाऽऽइविसुद्ध-धम्मगुणकणगदायगस्सेव । गुरूणो इह पत्थुयभाव-णाए दुलहत्तणं भणियं
 इय भावणाउ वारस, भइय ! संवेगसारचिन्तेण । भावेसु भीमभवभित्ति-भंजणे करिघडाउ व्व
 जह जह दहपइण्णो, समणो वेरगभावणं कुणइ । तह तह असुहं खगऽऽहयं व तिमिरं खयमुवेइ
 पइसमयभावणाभाव-णेण सब्भावनिव्वभरं भविणो । मयणं व तिव्वतरजलण-संगमा गलइ चिरकम्मं
 एइ न बंधं नवकम्मं, अवितहा भावणापहाणस्स । छिजंति चिन्मडुब्भड-गंधा सुकुमारियाउ व्व
 अक्खवंडंचंडमायंड-किरणकवलियहिमोवलो व्व खयं । वच्चइ कम्मपवंधो, असुहो सुहभावणाहिंतो
 ता सुंदर ! दरमउलंत-लोयणो ज्ञाणजोगनिहाए । वारसगमऽसंगो भाव-णाण भावेसु भवभीओ
 इय वारसविहभावण-पडलपडिदारमेयमऽक्ख्वायं । किन्तेमि सीलपालण-पडिदारं पन्नरसमेत्तो

सीलं पुरिससहावो, सीलं चारित्तपालणं भणियं । आसवदारनिरोहा, अहवा सालं मणसमाही ॥८९३३॥
 पुरिससहावो य दुहा, पसत्थओ तह य अप्पसत्थो य । रागदोसाऽऽईहिं, कलुसो जो अप्पसत्थो सो ॥८९३४॥
 होइ पसत्थो चित्तस्स, सरलया पयणुरागदोसित्तं । धम्माऽभिप्पाइत्तं च, एत्थ पगयं पसत्थेणं ॥८९३५॥
 एयं सुपसत्थसहाव-लक्खणं सीलमऽविगलं जस्स । सो मूलगुणाऽऽधारो, धरिही सेसं पि गुणनियरं ॥८९३६॥
 चयरित्तीकरणाओ, चारित्तं पुण भवे अणुट्ठाणं । विहिपडिसेहाऽणुगयं, आसवविर्सई तं च भवे ॥८९३७॥
 जम्हा चरित्तपालण-लक्खणसीलस्स चैव वुड्ढिक्कए । आसवनिरुंभणपरं, इमसुवएसं दिसंति जहा ॥८९३८॥
 इंदियदमणं काउं, कसायसेन्नं पि निम्महिय सव्वं । आसवदारनिरोहे, जइज सइ निजरापेही ॥८९३९॥
 इंदियकसायहणणा, हणिय चिय आसवा जओ होइ । अहियाऽऽहारे मुक्के, रोगा इव आउरजणस्स ॥८९४०॥
 एत्तो चिय सव्वेसु वि, जिएसु वट्ठंति अप्पए व्व मुणी । न य एत्तो वि उवाओ, अनो विज्जइ सुगइलाभे ॥८९४१॥
 ता नाणज्झाणेहिं, तवोवलेण य वला निरुंभित्ता । सव्वाऽऽसवदागाइं, धारेज्जा अविगलं सीलं ॥८९४२॥
 तह मणसमाहिलक्खण-मऽवि सीलं मोक्खसहाहणगुणानं । जाणाहि मूलकारण-भूयं जम्हा सुए भणियं ॥८९४३॥
 जस्स धिई तस्स तवो, जस्स तवो तस्स सोग्गइ सुलहा । जे अधिइमंतपुरिस्सा, तवो वि खलु दुल्लहो तेसिं ॥८९४४॥
 किं च मणवयणकाया, जे भणिया करणसन्निया तिन्नि । ते धित्तिमंतस्स गुणाय, होति दोसाय इयस्स ॥८९४५॥
 तम्हा पुरंधिपडिबंध-बंधणं दुहनिबंधणं धुणिउं । सामन्नं पडिबन्ना, धण्णा भवभवणनिब्बिण्णा ॥८९४६॥

धणा सत्तहियाइं, सुणंति धणा करंति निमुयाइं । धना सोगइमणे, रमंति सीले गुणपीले ॥८९४७॥
 सन्नाणवायसहितो, सीलुज्जलिओ विगिट्ठवज्जणो । संसारसूलवीयं, दहइ दवज्जी व तणरासिं ॥८९४८॥
 निम्मलसीलधराणं, इहलोए चैव तह य परलोए । गउखमुवेइ अप्पा, परम्प्या एस चैव चि ॥८९४९॥
 अच्चं तमहोघोरा वि, आवया सच्चसंधणपरेहिं । लीलाए नित्थरिज्जइ, सोच्छाहं सीलत्रालिहिं ॥८९५०॥
 सीलसमलंक्रियाणं, मरणं पि वरं खु तक्खणा चैव । चिरजीवियं पि मा पुण, सीलाजलंकारचुक्काणं ॥८९५१॥
 वरमउरिघरेसु भिक्खा, अभिक्खणं भमडिया सुसीलेणं । चक्कित्तणं पि मा पुण, परिमलियविसालसीलस्स ॥८९५२॥
 गरुयगिरितुंगसिं गा, वरं खु विसमे कहिं पि पडिज्जण । दढकढिणपत्थरं जतो, अप्पा सयसिक्करं नीओ ॥८९५३॥
 परिकुवियफारफुंकार-घोररुहिराजरुणज्जिहुपेच्छे । वरमउहिमुहम्मि हत्थो, पक्खित्तो तिक्खवदसणम्मि ॥८९५४॥
 गयणविसप्पणदुपेच्छ-पचुरजालाकलावकलियम्मि । वरमउप्पा पक्खित्तो, खयज्जिहुकुं डे पयंडम्मि ॥८९५५॥
 मत्तकरिकरउपुडाणेक्क-दप्पिहुदुडुकेसरिणो । वरमाउणणे पवेसो, सुतिक्खवदढाढकढिणम्मि ॥८९५६॥
 मा पुण सुदीहकालं, परिवालियविमलसीलरयणस्स । हे वच्छ ! तए भवसुह-कएण विहिओ परिचाओ ॥८९५७॥
 सीलाजलंकाराजलं-किओ हु अधणो वि होइ जणपुज्जो । दुस्सीलो पुण धणवं-तओ वि सयणेसु वि न पुज्जो ॥८९५८॥
 विमलं सीलं पालिंतगाण, चिरकालजीवियं होउ । पावाउसत्ताणं पुण, न किं चि चिरजीवियव्वेण ॥८९५९॥
 ता भो धम्मगुणाउगर !, गरलं व वमिच्चु दुडुसीलत्त । आराहणाकयमणो, मणहरहरिणंज्जकरविमलं ॥८९६०॥

हयभवंशकरीलं, चित्तचमकियसुराऽसुरूपीलं । सिवपुरनिवेशक्रीलं, परिचजियजीवपरिपीलं ॥८९६१॥
 कुगइपहविहियहीलं पावपविचीए कयगयनिमीलं । परमपयललणलीलं, परिपालसु निम्मलं सीलं ॥८९६२॥
 सीलपरिपालणादार-मेवमऽकूखायमिण्ह सोलसमं । इंदियदमाऽभिहाणं, पडिदारं किं पि दंसेमि ॥८९६३॥
 इंदो जीवो तस्स उ, इमाणि तेणिंदियाणि भन्न्ति । नाणाऽऽइणुणसिरीए, स पुण जिओ ललणपासादो ॥८९६४॥
 तस्स गवकूवाऽऽइपभूय-दारकण्याणि इंदियाणि धुवं । नियनिययविसयविरमण-कवाडविरहेण पुण तेसु ॥८९६५॥
 पविसन्तपउरकुवियप्प-कप्पणापावंपसुपूरेण । ओमइलिज्जइ जोणहु-ज्जला वि नाणाऽऽइणुणलच्छी ॥८९६६॥
 अहवा अनिरुद्धिंदिय-दारे पविसिजु जीवपासाए । हयविसयचंडचरडा, नाणाऽऽइसिंरिं अवहरंति ॥८९६७॥
 एवमऽवगम्म सम्मं, तस्सरकूवणकए कयपयत्तो । सन्वंदियदाराइं, सुनिरुद्धाइं धरसु धीर ! ॥८९६८॥
 ससमयपरसमयमया-ऽवगाहगरुयं पि पंडियं पि नरं । वलवं इंदियगामो, गंजइ अनिरुद्धपडिपसरो ॥८९६९॥
 धरउ वयं चरउ तवं, सरउ गुलं झरउ सुत्तअत्थे वि । इंदियदमपरिहीणस्स, तस्स तुसंकुणं सव्वं ॥८९७०॥
 मयचंडगंडमंडल-करडिघडाविहडणेक्कपडुओ वि । जइ नेव इंदियजई, ता सो चिय कायरो पढमो ॥८९७१॥
 ताव चिय गरुयत्तं, ताव चिय सुवणभूसणा किंसी । संभावणा वि पुरिसस्स, ताव जाविंदियाणि वसे ॥८९७२॥
 अह सो चिय ताण वसे, जायइ जइ ता कुले जसे धम्मे । संवे गुरुसुहिवग्गे, देइ मसीकुचयमऽवस्सं ॥८९७३॥
 दीणत्तमज्जादेयत्तणं च, सव्वाऽमिसंकणीयत्तं । किं किं तमज्जिण्डं जं, इंदियवसणा न पावेत्ति ॥८९७४॥

भिज्जइ गिरि वि सिरसा, पिज्जइ जालाकरालजलणो वि । खगज्जगे वि चरिज्जइ, दुदमा पुण इंदियतुरंगा ॥८९७५॥
 विसयाउरन्नपवन्नो, अणवरयमज्जकुसं व दुहन्तो । भंजंतो सीलवणं, ओ वियरइ इंदियगइंदो ॥८९७६॥
 तत्तं दिसंति तवमडवि, तवन्ति पालिंति संजमगुणे वि । इंदियनिरोहकरणे, रणे व्व कीवा विसीयंति ॥८९७७॥
 सको जमडच्छिबहुलो, जं च हरी षव्यवहूविहियहासो । भट्टारओ विरिं ची वि, जं च जाओ चउव्वयणो ॥८९७८॥
 निहट्टाज्जंगो वि हु, जमडद्धनारीसरो किर हरो वि । तं दुज्जयस्स विलसिय-मज्जेसमिंदियनरिंदस्स ॥८९७९॥
 पंचण्ह वसे होउ, होइ वसे सयलजीवलोगस्स । पंचण्ह जयं काउं, जयइ समत्थं तिहुयणं पि ॥८९८०॥
 जइ नेव इंदियदमो, विहिओ ता किमिह सेसधम्ममेहि । अह सो वि कओ सम्मं, तहा वि किं सेसधम्ममेहि ॥८९८१॥
 अहह ! बलधत्तमिंदिय-गामस्स जमडत्थिणो वि तं दमिउं । सकंति नेव समय-प्पसिद्धतदुवायविउणो वि ॥८९८२॥
 मोत्तण जिणे जिणमयठिए य, पव्वंतइंदियवलाइं । न जिणिं सु जिणइ जेस्सइ, मन्ने अन्नो तिहुयणे वि ॥८९८३॥
 सो च्चियं स्रो सो चेव, पंडिओ नणु गुणी वि सो चेव । सो चेव कुलपईवो, इंदियविजई जए जो उ ॥८९८४॥
 तस्स गुणा तस्स जसो, तस्स सुहं पाणिपच्छवज्झीणं । तस्स धिई सो मइमं, जयस्मि जो इंदियदमत्थो ॥८९८५॥
 जं सग्गे सुरराया, विलसइ सुरसेणिपणयपयकमलो । फणिमणिपहपहयतमो, जं च फणिंदो वि पायाले ॥८९८६॥
 जं व निहयाउरिचकं, चकं चक्किस्स करयले ललइ । तं दित्तिंदियदमलव-लीलाए विलसियं सव्वं ॥८९८७॥

तं नमह तं पंसंसह, तं सेवह तं विहेह य सहायं । जेण य वसं नीओ, दुहंतो इंदियगंदो ॥८९८८॥
सुगुरु स चैव देवो, तस्स नमो तेण भूसियं भवणं । न विसयपवणहओ वि हु, इंदियअगी जलइ जस्स ॥८९८९॥
तेण सुलद्धो जम्मो, जीवियमडवि तस्स चैव इह सहलं । जेण गिरुद्धो पसरो, इमस्स दुट्ठिंदियवलस्स ॥८९९०॥
ता भो देवाणुप्पिय !, पियं भणामो तुमं पि तह कह वि । चेहुसु जहिंदियाइं, आयारामाइं जायंति ॥८९९१॥
इंदियपभवं सोक्खं, सोक्खाऽऽभासो स न उण तं सोक्खं । तं पि हु कम्मोवचयाय, सो वि दुक्खेक्केहउ च्चि ॥८९९२॥
इंदियविसयपसत्ता, पडंति संसारकंदरे घोरे । पक्खि व्व छिन्नपक्खा, सुसीलगुणपेहुणविहीणा ॥८९९३॥
महुलित्तं असिधारं, जहा लिहंतो सुहं मुणइ पुरिसो । इंदियविसयसुहं तह, भयावहं पि हु अणुभवंतो ॥८९९४॥
सुट्ठु वि मग्गिजंतो, कत्थइ कयलीए नत्थि जह सारो । इंदियविसएसु तहा, नत्थि सुहं सुट्ठु वि गविट्ठु ॥८९९५॥
गिग्गुम्हहयस्स दुहं, जह धावंतस्स विरलत्तरेह्हा । छायासुहमडपं चिय, इंदियसोक्खं पि तह जाण ॥८९९६॥
अहह ! कदमडप्पणिज्जो, चिरसुवयरिओ वि इंदियगामो । विसयपसत्तो संतो, सत्तुजणं पि हु विसेसेइ ॥८९९७॥
जो इंदियाण छंदे, वट्ठइ मोहेण मोहिओ संतो । सत्तू तस्सडप्पा चैव, अप्पणो तिक्खवदुक्खकरो ॥८९९८॥
सोइदिण भद्दा, चक्खूराएण समरधीरनिवो । धाणेण रायपुत्तो, निहओ रसणाए सोयासो ॥८९९९॥
फासिंदिएण दिट्ठो, नट्ठो सयवारनयसत्थन्वो । एक्केक्केण वि निहया, किं पुण जो पंचसु पसत्तो ॥९०००॥
एयाण य भावत्थं, जहक्कमं साहिमो समासेणं । तत्थेमं अवसेयं, सोइंदियगोयरं नाय ॥९००१॥

नयरम्मि वसंतपुरे, अच्चन्तं सुस्सरो विरूवी य । नामेण पुण्फसालो च्चि, गायणो आसि सुपसिद्धो ॥९००२॥
 तत्थेव पुरे एगो, सत्थाहो सो गओ परं देसं । भइ च्चि तस्स भज्जा, घरवावारं विचिंतेइ ॥९००३॥
 तीए य एगया कार-णेण केणाडवि निययेचेडीओ । हइम्मि पेसियाओ, ताओ पुण पुण्फसालस्स ॥९००४॥
 किन्नरपडिरूवसरेण, गायमाणस्स भूरिजणपुरओ । गीयरवं सोऊणं, ठियाउ भित्तीए लिहिय न्व ॥९००५॥
 चिरवेलें अच्छित्ता, नियमंदिरमाऽऽगयाउ कुवियाए । तत्तो भद्दाए तज्जि-याओ फरुसेहिं वयणेहिं ॥९००६॥
 भणियं च ताहिं सामिणि !, मा रूस्ससु सुणसु तत्थ अम्हेहिं । तं किर सुयं पसूण वि, जं हरइ मणं किमऽणोसिं ॥९००७॥
 भणियं भद्दाए कंहं ति, तयऽणु ताहिं निवेइयं सव्वं । तो तीए च्चिंतियं कह, सो दट्ठव्वो महाभागो ॥९००८॥
 एगम्मि य पत्थावे, जत्ता पारंभिया सुरगिहम्मि । लोगो य तहिं सव्वो, वच्चइ दट्ठुं नियत्तइ य ॥९००९॥
 भद्दा वि दासचेडीहिं, परिवुडा उगयम्मि स्सरम्मि । तत्थ गया गाइत्ता, परिसंतो पुण्फसालो वि ॥९०१०॥
 तम्मि सुरमंदिरपरि-सरम्मि सुत्तो कंहं पि चेडीहिं । दिट्ठो सिट्ठो य स एस, पुण्फसालो च्चि भद्दाए ॥९०११॥
 अह तं चिविडियनासं, वीमच्छुट्ठं दंतुरं मडहवच्छं । पेच्छित्ता हुं दिट्ठं, रूवेण वि गेयमेयस्स ॥९०१२॥
 इय जंपिरीए तीए, निच्छुट्ठं दूरवालियवयणाए । सुत्तुट्ठियस्स एयं, कुसीलवेहिं च सिट्ठं से ॥९०१३॥
 सोऊण इमं सो कोव-दावनिहज्जमाणसव्वंजो । हट्ठी ! सा वि हयाऽऽसा, वणिणो गिहिणी ममं हसइ ॥९०१४॥
 इय असरिसअमरिसवस-विस्सुमारियनिययसव्ववावारो । अवयारं काउमणो, तीए गेहम्मि संपत्तो ॥९०१५॥

पारद्वो य कलगिरं, पउत्यवइयानिवद्ववित्तं । अच्चन्तमाऽऽयरेणं, गाइउमेवं जहा तुञ्ज ॥९०१६॥
 पुच्छइ वत्तं सत्थाऽ-हिवो दढं पेसइ सया लेहं । तुह नामगहणेणं, परं पमोयं समुच्चइ ॥९०१७॥
 तुह दंसणूओ एस, एइ इण्हिं गिहम्मि पविसइ य । एमाऽऽइ तह कहं पि हु, तेणं गीयं पुरो तीसे ॥९०१८॥
 जह सा सव्वं सच्चं, इमं ति एइ य पई च्ति मण्णंती । अब्भुट्ठिउं विमुच्चइ, आगासतलाओ अप्पणं ॥९०१९॥
 अइउच्चभूमिगावडण-घायंसंजायजीयनीहरणी । जिणमज्जणसमए हरि-तणु व्व पंचत्तमऽणुपत्ता ॥९०२०॥
 कालक्केमेण तीसे, समागओ निसुणिउं पई वत्तं । मुणिउं च १ पईवत्तं, अच्चन्तं पुण्फसालस्स ॥९०२१॥
 सो वाहराविज्जणं, विसिट्ठतरभोयणेण आकंठं । खुंजाविज्जण वुत्तो, गायंतो भद ! पासायं ॥९०२२॥
 आरोहसु चि तो सो, अच्चन्तं गाढगेयदप्पेण । गायंतो आरूढो, भवणोवरि सव्वसत्तीए ॥९०२३॥
 अह गेयपरिस्समवइढमाण-वेगुइढसासफुट्ठसिरो । निहणं गओ वरागो, सोइं दियमिय महादोसं ॥९०२४॥
 चक्खिंदियदोसे पुण, आहरणं पउमसंडनगरम्मि । अणुभवइ रज्जलच्छिं, नामेण निवो समरधीरो ॥९०२५॥
 जणणि व्व परकलत्तं, परकीयधणं तणं व जस्स सया । परकज्जं णियकज्जं व, आसि नीसेसनयनिहिणो ॥९०२६॥
 सरणाऽऽजयरक्खणदुक्खि-यंऽगिउणद्धरणधम्मकिच्चेसु । वडुंतं चिय नियजीवि-यं पि बहुमन्नियं जेण ॥९०२७॥
 तस्सेगम्मि अवसरे, सुहाऽऽसणत्थस्स सणियमाऽऽगंतुं । विन्नत्तं पडिहारेण, सायरं कयपणामेण ॥९०२८॥

देव ! तुह पायपंकज-पल्लोयणत्थं समागओ चाहिं । चिद्धइ सवसत्थाहा, आगच्छो ॥९०३०॥
 रत्ना वुत्तं एउ चि, तो पविट्ठो कयप्पणामो य । उचियाऽऽसणमाऽऽसीणो, सो भणिउमिं समाहत्तो ॥९०३१॥
 देव ! मह अत्थि धूया, उम्माइणिणामिया विसालऽच्छी । रूवोहामियंरभा, सुजोव्वणा पव्वणिं दुमुही ॥९०३२॥
 सा य विलयाण मज्जे, रणवभूया तुमं च रयणाण । नाहो सि ता तुममिं, गिण्हसु जइ देव ! पडिहाइ ॥९०३३॥
 तुज्झ अनिवेइज्जणं, कणारयणे परस्स दिज्जंते । का होइ सामिभत्ति चि, देव ! साहिज्जए तुम्ह ॥९०३४॥
 अम्मायिणो सलहिंति, सच्चमच्चन्तनिगुणं पि । निययाज्वच्चाइं परं, अब्ब चिय चंगिमा तीए ॥९०३५॥

तथाहि—

जम्मणभवणऽभन्तर-मिमीए देहेण जम्मसमए वि । विज्जुज्जोएणं पिव, सज्जो उज्जोइयमऽसेसं ॥९०३६॥
 एयमवल्लोइउं पिव, उच्चट्ठाणं ठिया गहा वि फुडं । एवं च देव ! तीए, न तुमाहिन्तो पई होइ ॥९०३७॥
 एवं सुणिज्जण नराऽहिवेण, अच्चन्तविग्गियमणेण । तीसे पलोयणट्ठा, पच्चइया पेसिया पुरिसा ॥९०३८॥
 सत्थाहेणेव समं, गया य ते मंदिरम्मि दिट्ठा सा । अच्छरियवभूएण य, ख्वेणं तोए अक्खित्ता ॥९०३९॥
 मत्त व्व मुच्छिया इव, अवहडहियय व्व गमिय खणमेकं । एगंते ठाज्जण य, मंतिउमेवं समाहत्ता ॥९०४०॥
 विजियऽच्छरमऽच्छरियं, किं पि इमीए सुरूवनेवत्थं । परिणयवया वि जीए, वयमेवं मोहमुवणीया ॥९०४१॥
 अम्हारिसा वि परिणयवया वि, जइ दंसणे वि एईए । एवंविहं अवत्थं, पत्ता ता वसुमइनाहो ॥९०४२॥

नवजोव्वणाऽभिरासो, निरंङ्कुसो सयलसंपयाऽऽवासो । अजिहंदिओ कंहं नो, एईए वसा भवे विवसो ॥९०४२॥
विवसत्ते एयस्स य, कंहं न रज्जं दढं विसीएज्ज । तत्थ य विसीयमाणे, अजहत्थं भूमिनाहत्तं ॥९०४३॥
इय नाऊण वि रण्णो, वयंसहत्थेणिमं उवणमिंता । कहं नो समत्थभाविरे-दोसाणं कारणं होमो ॥९०४४॥
ता किं पि कहिय दोसं, इमीए वावत्तिमो महीनाहं । पडिवन्नं सव्वेहिं वि, गया य रत्तो समीवम्मि ॥९०४५॥
धरणिंयलंचुंविणा मत्थ-एण सव्वाऽऽयरं क्रयपणामा । ओणमियसीसवीसंत-पाणिणो भणिउमाऽऽहत्ता ॥९०४६॥
देव ! समग्गगुणेहिं, रुवाऽऽईहिं विराइया कन्ना । सा केवलं अलकूखण-मेक्कं गुरु धरइ पइवहगं ॥९०४७॥
तो रत्ता परिचत्ता, तत्तो तस्सेव भूमिनाहस्स । सेणावइणो दिन्ना, पिउणा सा परिणीया तेण ॥९०४८॥
रूवेण जोव्वणेण य, सोहग्गेणं च अवहरियहियओ । जाओ तदेगच्चित्तो, दूरं सेणावई तीए ॥९०४९॥
वच्चंतेसु दिण्णेषुं, एगम्मि अवसरम्मि नरनाहो । भडचडयरपरियरिओ, तेणं सेणाऽह्विणेण समं ॥९०५०॥
कारिंक्धराऽधिरूढो, धुवंतुदामचामरुपीलो । ऊसियसियाऽऽयवत्तो, नीहरियो रायवाडीए ॥९०५१॥
अह सेणावइभज्जा, सा चिंतइ कहमऽहं महीचइणा । अवलकूखण चि चत्ता, दट्ठव्वो सो मए इन्तो ॥९०५२॥
एवं परिमावित्ता, नियंसियाऽमलमहव्वदोगुल्ला । रत्तोऽवलोयणट्ठा, पासाए आरुहित्तु ठिया ॥९०५३॥
राया वि तुरगकरिहवरेहिं, काउं परिस्समं बहिया । खणमेक्कं नियमवणं, पडुच्च आंगंतुमाऽऽरुद्धो ॥९०५४॥
इंतस्स य कहवि नराऽह्विस्स, वियसंतकमलदलीहा । तीए तहद्वियाए, निस्सट्ठं निवडिया दिट्ठी ॥९०५५॥

किं नु रई किं रंभा, किं वा पायालकचगा किं वा । तेयसिरी इय राया, संचिंततो तदेगमणो ॥९०५६॥
 ठाऊण खणं चकूखुं, लजारज्जहिं संजमिय बाढं । दुइतुरगं व कहकहवि, पडिगओ निययभवणम्मि ॥९०५७॥
 सट्ठाणपेसियास्सेस-मंतिसामंतसुहडवणो य । चावारंत्तरविरओ, कहमडवि सेजाए आसीणो ॥९०५८॥
 अह तीए अंगपचंगं, चंगिमाऽऽलोयणाऽऽलमणस्स । अंगमणंगो रण्णो, बाढं पीडेउमाऽऽरद्धो ॥९०५९॥
 तो तं चिय कुवलयलोय-णं निवो सच्चहिं पलोयंतो । जाओ तम्मयचित्तो, चित्ताऽऽलिहिओ न्व निष्फंदो ॥९०६०॥
 निययाज्वसरम्मि समागतो य, सेणावई महीवइणा । पुड्डो का तुज्झ तया, भवणोवरि देवया आसि ॥९०६१॥
 तेणं पयंपियं देव !, सा इमा जा तए परिचत्ता । सत्थाहसुया मह महिलि-य चि संपइ परं जाया ॥९०६२॥
 अहह ! कहां छलिओ हं, कारणियनरेहिं तं कुरंगऽच्छिं । निदोसं पि सदोसं ति, वाहरंतेहिं पावेहिं ॥९०६३॥
 एवं संचिंततो, राया पम्मुक्कदीहरुस्सासो । दुस्सहविसमसिलीमुह-सिहिसंतावं परं पत्तो ॥९०६४॥
 जाणियपरमत्थेणं, सेणावइणा लहित्तु पत्थावं । सामी ! कुणसु पसायं, गिण्हसु तं मज्झ भजं ति ॥९०६५॥
 भिच्चाण संतियं जीवि-यं पि नूणं पट्ठूण साहीणं । किं पुण धणपरियणभवण-वित्थरो वज्झरूवो च्ति ॥९०६६॥
 एवं सोउ' राया, हिययम्मि विभाविउ' समाढत्तो । दुसहो मयणहुयासो, बाढं कुलगंजणा गरई ॥९०६७॥
 आचंदकालिअजस-फंसणा नीइनिहणमऽच्चन्तं । परजुवइसेवणं मारि-साण मरणे वि नो जुत्तं ॥९०६८॥
 इय निच्छिऊण राया, सेणाहिवइ' पयंपए भदा ! । एवंविहं अकिच्चं, सुओ मा मे कहेजासि ॥९०६९॥

नरयपुरेकदुवारं, निम्मलगुणभवणवहलमसिकुच्चो । नीईधरेहिं कीरइ, कहमिव परदारपरिभोगो ॥९०७०॥
 सेणावइणा वुत्तं, जइ परदारं ति गिण्हसि न देव ! । देवाडययणेसु इमं, विलासिणित्तेण तां देमि ॥९०७१॥
 तत्तो तुब्भे वेस त्ति, सेवमाणा परित्थिदोसस्स । न भविस्सह नाह ! पयं, ता मह इह देह आपसं ॥९०७२॥
 रत्ना पयंपियं होउ, किं पि मरणे वि एरिसमडकिच्चं । नो काहमडहं विरमसु, सेणाडहिं व ! भूरिभणणाओ ॥९०७३॥
 तो पणमित्ता सेणाड-हिवो गओ नियगिहम्मि राया वि । तदंसेणाडगुरागड-गिणा ददं डज्जमाणंजो ॥९०७४॥
 परिचत्तरायकज्जो, तं किंपि हु हिययगाढसंधट्ठं । संपत्तो जेण मओ, जाओ तिरिओ य अट्टवसा ॥९०७५॥
 चक्रूखूरागो एवं-विहाण दोसाण कारणं भणिओ । घाणम्मि इन्हि दोसं, संखेवेणं निदंसेमो ॥९०७६॥
 किर एगो रायसुओ, गाढं गंधप्पिओ सुरहिवत्थुं । जं पेच्छइ अघायइ, तमडसेसं सो य कइयो वि ॥९०७७॥
 नावाहिं कीलइ नई-सलिलम्मि बहुवयस्सपरियरिओ । तं च तद्वा कीलंतं, नाऊण सवत्तिजणणीए ॥९०७८॥
 निययसुयरज्जवंछाए, तस्स गंधप्पियत्तणं मुणिउं । मारणेउं उगं, महाविसं भूरिभत्तीहिं ॥९०७९॥
 ठवियं मंजसाए, सा नइसलिले पवाहिया तत्तो । रममाणेणं तेणं, दिट्ठा व कहिं पि किर इती ॥९०८०॥
 तो तं उत्तारित्ता, उघाडइ तीए मज्झ संठवियं । एगं समुग्गयं नियइ, तं पि विहडेइ तस्संजतो ॥९०८१॥
 पाउणइ गंठिमेक्कं, तं पुण उब्भिंदिऊण गंधयिओ । तं विसमुज्जिंघंतो, झडत्ति पंचत्तमडणुपत्तो ॥९०८२॥
 एवंविहवमणकरं, घाणिंदिंयमडक्खियं सदिट्ठंतं । रसणादोसोदाहरण-मिन्हिं लेसेण कित्तेमि ॥९०८३॥

॥९०८४॥
॥९०८५॥
॥९०८६॥
॥९०८७॥
॥९०८८॥
॥९०८९॥
॥९०९०॥
॥९०९१॥
॥९०९२॥
॥९०९३॥
॥९०९४॥
॥९०९५॥
॥९०९६॥
॥९०९७॥

भूमिपइट्टियनगरे, सोदासो नाम भूवई आसि । अचंतं मंसपिओ, तेण य एगम्मि पत्थावे
घोसाविद्या अमारी, सब्वत्थ पुरम्मि नवरि स्रयस्स । रायनिमित्तं मंसं, उवक्खडिंतस्स जत्तेण
लद्धंउतरेण हरियं, कहवि विरालेण तो स भयभीओ । अनं पलमज्जहतो, सोयरियाड्डेण गेहेसु
अन्नायमेगडिंभं, रहम्मि वावाइउं नरिंदस्स । भोयणसमए दलयइ, अचंतसुसंभियं किच्चा
तं भुंजिऊण राया, तुडो वागरइ कहसु हे स्रव ! । कत्तो इमस्स लाभो च्चि, तेण सिहं च जहवित्तं
सोऊण तं च राया, रसणादोसेण वाउलिज्जंतो । माणुसमंसनिमित्तं, स्रवस्स सहाइणो देइ
तो सो रायनरेहि, परियरिओ मारिउं जणं मंसं । उवखडइ निवनिमित्तं, एवं जंतोसु दियहेसु
कारणियनरेहि सो, लक्खित्ता रक्खसो च्चि रयणीए । पाइत्ता पउसुरं, परिचत्तो अडविमज्झम्मि
तत्थ य करगहियगदो, तप्पहपरिवित्तिणं जणं हणिउं । भुंजइ परिब्भमेइ य, विगयाड्डसंक्रो कयंतो व्व
अवरम्मि अवसरम्मि, तेण पएसेण निसि गओ सत्थो । सुत्तेण वेइओ नेव, तेण णवरं कहवि मुणियो
सत्थब्भट्टा दिट्ठा, कुणमाणाड्डवस्सयं तओ पावो । सो तेसिं हणणट्ठा, पासे ठाउं समारद्धो
पवलतवत्तेयपहओ, साहुसमीवे य ठाउमज्जहतो । चित्तेइ धम्मसयणं, पड्डिउद्धो संजओ जाओ
जइ वि हु सो पज्जंतो, पत्तो बोहिं तहा वि पुवं पि । रज्जुहालणपमुहं, दोसं रसणाइ उवणीओ
फासिंदियदोसे पुण, आहरणं किर पुरे सयदुवारे । नामेण सोमदेवो, विप्पस्स सुओ परिव्वसइ

संपत्तजोव्वणो सो, सद्धिं रहसुंदरीए वेसाए । रुवेणं फासेण य, गढिओ वुत्थो चिरं कालं ॥९०९८॥
पुव्वपुस्सिज्जियं आसि, किंपि जं दव्वमडण्णो भुवणे । तं सव्वं निट्ठवियं, तत्तो अत्थस्स विरहम्मि ॥९०९९॥
निच्छेदो अत्ताए, गेहाउ विमणदुम्मणो तत्तो । चित्तेह सो अणेगे, अत्थस्स उवज्जणोवाए ॥९१००॥
अलभंतो य उवायं, तहाविहं अत्थवंतगेहेसु । जीवं काऊण पणं, पाडइ खत्ताइं रयणीए ॥९१०१॥
विलसइ य जहच्छंदं, तीए समं तदुवल्लदव्वेणं । दोगुंदुगो व्व अत्ता वि, अत्थलुद्धा वसे जाया ॥९१०२॥
नवरं अतिगूढाए, तक्करकिरियाए तस्स नयरज्जो । अच्चंतपीडिओ चोरु-वइवं कहइ नरवइणो ॥९१०३॥
तो नरवइणोऽऽरक्खिय-पुरिसा निव्वभच्छिया खरगिराहिं । वुत्तो य जइ न चोरे, लहिहि ता भे हणिस्सं ति ॥९१०४॥
अह तियचच्चरउपह-पवासभाऽईसु विविहठणेषु । भयभीया ते तक्कर-पलोयोणे उज्जया जाया ॥९१०५॥
कत्थइ य अपावेता, चोरपउत्तिं गिहाणि गणियाणं । अवलोइमाऽऽरद्धा, दिट्ठो य कहिं पि सो विष्णो ॥९१०६॥
चंदणरसचच्चिकिय-देहो सुविसुद्धपरिहियदुकूलो । तीए वेसाए समं, विलसंतो इव्वपुत्तो व्व ॥९१०७॥
तो तेहिं चित्तियं कह-मिमस्स एवंविहा वरविलासा । पइदियहं चिय वित्ती-करणपरभवणभमिरस्स ॥९१०८॥
ता निच्छियं इमेणं, होयव्वमऽसुंदरेण इह नाउं । कवडकयकोवत्तिवली-तंगरंगन्तभालेहिं ॥९१०९॥
रे रुडोडु ! वच्चिहसि, कत्थ निवसन्त ! एत्थ वीसत्थं । लुंठिता सयलपुरं, किं रे ! न वयं तुमं सुणिमो ॥९११०॥
एवं तेहिं भणिए, सकम्भदोसेण सा भउभंतो । सुणिओ चि पलायंतो, गहिओ रत्नो य उवणीओ ॥९१११॥

रसुंदरीए गेहं, उकडिहचा पलोइयं सम्मं । दिड्डं विविहपयारं, मोसं लोएण नायं च ॥९११२॥
 तो कुविणं रत्ना, वेसा निव्वासिया सनगराओ । विप्पसुओ पुण वज्झो, आणत्तो कुंभियाएणं ॥९११३॥
 एवंविहदोससुस्सयस्स, फासेदियस्स वसगाणं । इहपरभवेसु दुक्खं, होइ असंखं च तिक्खं च ॥९११४॥
 ता विसयक्कुपहपत्थिय-इंदियतुरगे निरुंभिउं भइ ! । संमग्गम्मि निजुंजसु, कडिहय वेरगवग्गाए ॥९११५॥
 अप्पडपविसयपरिधावमाण-मिंदियकुरंगवग्गम्मिमं । सन्नाणभावणावागु-राए बद्धं धरेज्जासु ॥९११६॥
 तह धीर ! धिइवलेणं, दुदंते दमसु इंदियतुरंगे । जह उक्खयपडिवक्खो, हरेसि आराहणपडागं ॥९११७॥
 इंदियदमाजभिहाणं, पडिदारं किंपि दंसियं एवं । एत्तो तवाजभिहाणं, तमडहं सत्तरसमं वोच्छं ॥९११८॥
 अब्भिन्तन्तबाहिरयं, कुणसु तवं वीरियं अगूहेतो । वीरियनिगही वंधइ, मायं विरियंतरायं च ॥९११९॥
 सुहसीलयाए अलस-त्तणेण देहपडिवद्धयाए य । सत्तीए तवमज्जुक्खं, निव्वत्तइ मायमोहणिंयं ॥९१२०॥
 सुहसीलयाए जीवा, तिब्बं बंधतज्जसायवेयणिंयं । अलसत्तणेण वंधइ, चरित्तमोहं च मूढमई ॥९१२१॥
 देहपडिवंधओ पुण, परिग्गहो होइ ता विवज्जिता । सुहसीलयाज्जदोसे, तवम्मि निच्चं पि उज्जमसु ॥९१२२॥
 तवमज्जुणंतस्सेए, जहसत्तिं साहुणो भवे दोसा । तं कुणमाणस्स पुणो, इह परलोगे य होति गुणा ॥९१२३॥
 कल्लाणिइइसुहाइं, जावइयाइं भवे सुरत्तराणं । परमं च निव्वुइसुहं, एयातिं तवेण लब्धंति ॥९१२४॥

तथा—

दुरियगिरिक्लिसदंडं, रोगुब्भडकुमुयसंडमायंडं । कामकरिहरिपयंडं, भवसागरतरणतरकंडं
ढक्कियकुगइदुवारं, दावियमणवंछियड्ठयसंभारं । कयजयजसप्पसारं, सारं एकं तवं वेति
एयं नाऊण तुमं, महागुणं संजमित्तु मणपसरं । सरहसमडणुदिवसं चिय, तवसा भावेसु अप्पाणं
नवरं जह न तणुपीडा, न याडवि चियमंससोणियत्तं च । जह धम्मज्ञाणबुद्धी, तह खवग ! इमं करेज्जासु
तवनामप्पडिदारं, परूवियं संपयं समारेण । निस्सच्छयपडिदारं, अट्टारसमं पि साहेमि
निस्सच्छस्सेव गुणा, भवंति हे खवग ! सच्छमडवि तिविहं । जाणसु नियणमाया—मिच्छादंसणवियप्पेहिं
तत्थ नियानं तिविहं, रागदोसेहिं मोहओ चेव । रागेण रूवसोहग्ग—भोगसुहपत्थणारूवं
दोसेण पइभवं पि हु, परमारणडणिट्ठकरणरूवं तु । धम्मडत्थं हीणकुलाऽऽइ—पत्थणं मोहओ होइ
अहव नियानं तिविहं, होइ पसत्थाऽपसत्थभोगकयं । तिविहं पि तं नियानं, वज्जेयव्वं तए तत्थ
संजमहेउं पुरिसत्त—सत्तवलविरियसंघयणबुद्धी । सावयवंधुकुलाऽऽइसु, होइ नियानं पसत्थभिणं
सोहग्गजाइकुलरूव—माऽऽआयरियगणहरजिणत्तं । पत्थंते अपसत्थं, माणेणं नंदिसेणे व्व
कोहेण परवहं जो, मरिउं पत्थेइ तस्स अपसत्थं । वारवईविणासनिबद्ध—बुद्धिदीवायगस्सेव
देवियमाणुसभोए, राईसरसेड्डिसत्थवाहत्तं । हलधरच्चक्कधरत्तं च, पत्थमाणस्स भोगकयं

॥९१२५॥

॥९१२६॥

॥९१२७॥

॥९१२८॥

॥९१२९॥

॥९१३०॥

॥९१३१॥

॥९१३२॥

॥९१३३॥

॥९१३४॥

॥९१३५॥

॥९१३६॥

॥९१३७॥

पुरिसत्ताऽऽनियानं, पसत्थमऽवि जं निवारियं एत्थ । तं निरऽभिसंगमुणिणो, पडुच्च षेयं न उण इयरे ॥९१३८॥
 दुक्खक्खयकम्मक्खय-समाहिमरणं च नोहिलाभो य । एमाऽऽइपत्थणं पि हु, साऽभिसंगाण संभवइ ॥९१३९॥
 संजमसिहराऽऽरूढो य, विहियदुक्कततो तिगुत्तो वि । अवगन्निऊण सिवसुह-मऽसमं पि परीसहाऽभिहो ॥९१४०॥
 एवं नियानबंधं, जो कुणइ सुतुच्छविसयसुहहेउं । सो कायमणिकएणं, वेरुलियमणिं पणासेइ ॥९१४१॥
 मुहमहुरमंस्तविरसं, भोत्तुं च सुहं नियानवसलद्धं । नरयाऽवडस्मि निवडइ, बहुदुक्खे वंभदत्तो व्व ॥९१४२॥

तथाहि—
 साकेयस्मि पुरवरे, आसि चंडावडे'सओ राया । मुणिचंदो से पुत्तो, सो पुण संजायवेरगो ॥९१४३॥
 सायरचंदमुणि'दस्स, अंतिए गेण्हिऊण पव्वज्जं । सुत्तथेऽहिजंतो, दुक्कतवकम्ममांऽऽयरइ ॥९१४४॥
 वच्चंतो य कहं पि हु, गुल्णा सह दूरदेसमऽभिसरिउं । भिक्खवट्ठाइ पविट्ठो, गामे मुक्को य सत्थेण ॥९१४५॥
 एगागी वि पयट्ठो, गंतुं पडिओ य कह वि अडवीए । तन्हालुहापरिस्सम-चसेण चाढं किलंतो य ॥९१४६॥
 गोवालदारे'गेहिं, चउहिं परिपालियो पयत्तेण । जाओ पगुणसरीरो, सिट्ठो धम्मो य तेणेसिं ॥९१४७॥
 पडिबुद्धा ते सव्वे, जाया सिस्सा य तस्स साहुस्स । कुव्वंति समणधम्मं, नवरं काउं दुगुंछं दो ॥९१४८॥
 मरिऊण देवलोए, पत्ता देवत्तणं तवपहावा । कालकमेण तत्तो, चइऊणं दसपुरे नगरे ॥९१४९॥
 संडिलदिएण जइमइ-दासीए जमलगा सुया जाया । बुद्धिबलजोव्वणेहिं, कमेण समलंकिया ते य ॥९१५०॥

छेत्तस्स रक्खणद्धा, अडवीए गया णिसिम्मि य पसुत्ता । वडविडविणो तलम्मि, उक्का य तहिं भुयंगेण ॥९१५१॥
 पडियरणाऽभावम्मि य, मरिउं जमलत्तणेण दो वि मिगा । कालिंजरम्मि जाया, नेहेण समं चिय चरंता ॥९१५२॥
 पारद्धिसुवगएणं, लेद्धेणं एककंडवाएणं । हणिज्जण दो वि कीणास—मंदिरं पेसिया विवसा ॥९१५३॥
 तत्तो गंगातीरे, हंसा जमलत्तणेण संवुत्ता । तत्थ वि य धीवरेणं, वद्धा एक्केण पासेण ॥९१५४॥
 विणिवाइया य वलिज्जण, कंधरं तेण निहयमणेण । तत्तो पुरीए वाणा—सीए मायंगअहिचइणो ॥९१५५॥
 बहुधणधणसमिद्धस्स, भूयदिणस्स दो वि ते पुत्ता । उवत्ता दढपणया, नामेणं चित्तसंभूया ॥९१५६॥
 अह अन्नया कयाई, तीए पुरीए निवेण संखेण । नसुई नाम अमच्चो, पत्ते गलयाऽवराहम्मि ॥९१५७॥
 लोगाऽववायगोवण—कएण पच्छन्नवज्झयाऽऽएसो । कुविएणं उवणीओ, पाणाऽहिबभूयदिन्नस्स ॥९१५८॥
 वज्झट्ठणं नीओ, तेणं वुत्तो य जइ सुए मज्झ । पाढसि भूमिहरिओ, ता तं मुंचामि अहयं ति ॥९१५९॥
 जीवियमिच्छंतेणं, पडिवन्नमिमं च तेण तो पुत्ते । पाढेउं आढत्तो, नवरं पम्मुक्कमज्जाओ ॥९१६०॥
 तज्जणणीए सद्धिं, अच्छंतो इंगियाऽऽकुसलेण । जारो त्ति सुणिय पाणाऽ—हिवेण मारेउमाऽऽरद्धो ॥९१६१॥
 उवयारि त्ति वियाणिय, परमत्थेहिं व तस्स एगंते । नियपिणो अभिप्पाओ, सिट्ठो संभूयचिच्चेहिं ॥९१६२॥
 तत्तो निसाए नट्ठो, गओ य नगरम्मि हत्थिणागपुरे । जातो य तहिं मंती, चक्किस्स सणंकुमारस्स ॥९१६३॥
 तेहिं पुण पाणपुत्तेहिं, गीयनट्ठाऽऽइएसु कुसलेहिं । अच्चंतं हयहियओ, विहिओ वाणास्सीलो गो ॥९१६४॥

अह अन्नया पयद्वे, पुरीए तियचच्चेरुसु मयणमहे । गिजंतीसुं विविहासु, चच्चरीसु पुंरंधीहिं ॥९१६५॥
 नच्च'तेसुं तरुणी-यणेसु ते तत्थ चित्तसंभूया । नियच्चच्चरिमज्झगया, गाइउमऽच्चं तमाऽऽरद्धा ॥९१६६॥
 गेएणं नट्टेण य, अक्खिखत्तमणो जणो गओ तेसि' । सच्चो वि समीवग्ग्मि, विसेसओ पउरतरुणीजणो ॥९१६७॥
 तत्तो ईसावसओ, चाउव्वेज्जाऽऽइपउरलोणेण । विन्नत्तो महिनाहो, देव ! पुरीए जणो सच्चो ॥९१६८॥
 एएहिं पाणपुत्तेहिं, संचरंतेहिं मुक्कपरिसंकं । एगाऽऽगारो विहितो त्ति, तो नरे'देण नगरीए ॥९१६९॥
 तेसिं पवेसो पडिसे-हिओ त्ति अवरग्ग्मि नवरि पत्थावे । जायग्ग्मि कोमुइमहे, अवगन्निय सासणं रण्णो ॥९१७०॥
 लोलि'दियत्तणेणं, कोऊहलओ य विहियसिं'गारा । ते नगरीए पविट्ठा, ठाऊण य एगदेसग्ग्मि ॥९१७१॥
 अंसुयकयमुहकोसा, हरिसेणं गाइउं समाढत्ता । परिवारिया य लोणेण, गेयअवहरियहियएण ॥९१७२॥
 अच्चंतुस्ससरा के, इमे त्ति वत्थे मुहाओ अवणीए । विन्नाया ते एए, मायंगसुय त्ति कुविएण ॥९१७३॥
 लोणेण तओ हण हण, हण त्ति परिजंपिरेण निस्सट्ठं । सच्चो पारद्धा, हंतुं जट्ठिडुगाऽऽइहिं ॥९१७४॥
 कहकहवि हम्ममाणा, विणिग्गया ते य नयरिमज्झाओ । संचि'त्तिउं पवत्ता, अच्चंतं जायसंतत्ता ॥९१७५॥
 धी ! अग्ग्ह जीविएणं, रुवाऽऽइसमग्गगुणगणेणं पि । जे नि'दियजाइवसा, एवं हीलापयं जाया ॥९१७६॥
 तो वेरगगोवगया, अकहित्ता सयणबंधवाऽऽईणं । मरणकयनिच्छया ते, दाहिणहुत्तं लहु पयट्ठा ॥९१७७॥
 वच्चंतेहि य तेहि, दिट्ठो एगत्थ गिरिवरो तुंगो । मरणत्थमाऽऽरुहंतेहिं, तत्थ एगत्थ सिहरग्ग्मि ॥९१७८॥

धोरतवक्रिसियकाओ, धम्मज्झाणो परम्मि वट्टन्तो । उस्सग्गओ साहू, पलोइओ हरिसियंजगेहिं ॥९१७९॥
 भत्तीए वंदिओ सो, सुणिणा वि हु जोगयं णिएज्जण । झाणस्स समत्तीए, पुट्ठा कत्तो भवंतो चि ॥९१८०॥
 तेहिं पि पुव्वबुत्तं-कहणपुव्वो सचित्तसंक्रप्पो । गिरिपडणमणरूवो, निवेइओ तस्स साहुस्स ॥९१८१॥
 तत्तो सुणिणा भणियं, महाज्जुभावा ! अजुत्ततरमेयं । जइ सच्चं उज्जिग्गा, ता जइधम्मं समायरह ॥९१८२॥
 पडिवन्नं तेहिं तओ, दिन्ना दिक्खा तवस्सिणा तेसिं । जोग चि सुणिय अचित्तह-अइसयनानोवलंभेण ॥९१८३॥
 कालक्कमेण जाया, गीयत्था अह कंहं पि विहरंता । दुक्करतवकरणपरा, संपत्ता हत्थिनागपुरे ॥९१८४॥
 एगत्थ काणणम्मि, बुत्था मासस्स पारणगदिवसे । संभूयसुणी नगरे, भिक्खुवट्ठाए अह पविट्ठो ॥९१८५॥
 दिट्ठो य नसुइणा सो, नाओ य तओ महं इमो कहिही । दुव्विलसियं जणाणं ति, गाढकुवियप्पवसणेण ॥९१८६॥
 नियपुस्सि पेसित्ता, जट्ठीमुट्ठीहिं हणिय णिस्सट्ठं । निट्ठाडिओ पुराओ, तो सुणिणो निरज्वराहस्स ॥९१८७॥
 उग्गयपयंडकोवस्स, पुरिसदहणट्ठया सुहाहिंतो । नीहरिंडं आरद्धा, तेउलेसा महाभीमा ॥९१८८॥
 अंधारियं च नगरं, कसिणज्जभसमाहिं धूमवत्तीहिं । ताहे चक्की लोगो य, तोसिंडं तं पवत्तो चि ॥९१८९॥
 जा न पसीयह थेंवं पि, ताव लोगाउ सुणिय बुत्तंतं । चित्तो समागओ इत्ति, महुरवाणीए तं भणइ ॥९१९०॥
 भो भो महायस ! कंहं, जिणवयणं सुणिय कुणसि तं कोवं । न वियाणसि तप्पभवं, भवभसणमज्जंतभयभवणं ॥९१९१॥
 को वा तस्सज्वराहो, अवयारकरस्स नणु वरायस्स । दुक्खे सुहे य कम्ममाणि, जेण पभवंति जंतूण ॥९१९२॥

एमाऽऽइपसमपीऊस-साखाणीए पसमियकसायो । उवसंतो संभूतो, गया य ते दो वि उजाणं ॥९१९३॥
 पडिवज्जिऊणमऽणसण-माऽऽसीणा दो वि एगदेसम्मि । तत्तो सणकुमारो, चक्की अंतेउरेण समं ॥९१९४॥
 आंगंतुं भत्तीए, तेसिं चलणुप्पले नमंसेइ । एवं श्रीरणं पि हु, नवरं तच्चिहुसुहफासं ॥९१९५॥
 अणुभवमाणो संभूय-युणिवरो भणइ जइ इमस्स फलं । अत्थि तवस्स तया हं, भवंतरे होज चक्कि च्चि ॥९१९६॥
 एवं नियणबंधो, तेण कओ चित्तसाहुणा बहुसो । वारिज्जंतेण वि भव-विवागंसंख्यगगिराहिं ॥९१९७॥
 आउकूखण मरिउं, सोहम्मे भासुरा सुरा जाया । तत्तो चविउं चित्तो, उवन्नो पुरिमतालम्मि ॥९१९८॥
 इब्भस्स सुयत्तेणं, संभूओ पुण पुरम्मि कंप्पिल्ले । वंभस्स भूमिवइणो, चुलणीए सुओ समुप्पन्नो ॥९१९९॥
 विहियं च वंभदत्तो च्चि, तत्थ नामं पसत्थदिवसम्मि । एत्थ य ता वत्तव्वं, जा सो चक्कित्तणं पत्तो ॥९२००॥
 साहियसमगभरहो, भरहो इव भुंजए विसयसोकूवं । अह जायजाइसरणो, कहमऽवि एगत्य पत्थावे ॥९२०१॥
 पुव्वभवभाउजाणण-कएण दासाऽऽइपंचभवगब्भं । लोगाण दंसणत्थं, विरएइ इमं सिलोगद्धं ॥९२०२॥

“आस्व दासौ मृगौ हंसौ, मातंगात्रमरौ तथा ।” इति

एयं च रायवारे, ओलंबावेत्तु इय भणावेइ । जो एयपच्छिमद्धं, पूरइ से देमि रज्जद्धं ॥९२०३॥
 अह सो पुव्वुवइहो, जीवो चित्तस मोत्तु गिहवासं । संजायजाइसरणो समं घेतूण पव्वज्जं ॥९२०४॥
 अपडिबद्धविहारं, विहरंतो आगओ तहिं नयरे । एगत्युजाणम्मि, ठिओ य सद्धम्मझाणेणं ॥९२०५॥

एतथंतरम्मि अरहट्टिएण, पहियं तयं सिलोगद्धं । उवउत्तेणं मुणिणा वि, पच्छिमद्धं भणियमेवं ॥९२०६॥

“ एषा नौ पष्ठिका जाति-रन्योन्याभ्यां वियुक्तयोः ॥ ” इति ॥९२०७॥

अह आरहट्टिएणं, एयं गंतुं णिवेइयं रनो । राया वि तं णिसामिय, भाइसिणेहाइरेणेण ॥९२०८॥

मुच्छावसेण वियलत्त-मुवगओ तो अणिट्टकारि त्ति । ताडिउमाऽऽरद्धो आर-हट्टिओ रायपुरिसेहिं ॥९२०९॥

हम्मंतेण य तेणं, भणियं मा हणह कयमिणं मुणिणा । खणलद्धचेयणो निसुणि-ऊण एयं च नरनाहो ॥९२१०॥

सव्वाइ विभूईए, गतो समीवम्मि तस्स साहुस्स । चलणे य वंदिऊणं, आसीणो दहसिणेहेण ॥९२११॥

विहिया मुणिणा सद्धम्म-देसणा तं च अवगणेतेण । साहू भणिओ चक्काऽ-हिक्केण भयवं कुण पसायं ॥९२१२॥

अंगीकरेसु रज्जं, सुंजसु भोए चयाहि पव्वज्जं । पुव्वं पिव समगं चिय, कालं अइवाहयामो त्ति ॥९२१३॥

मुणिणा भणियं नरवर !, रज्जं भोगा य दुग्गइमग्गो । ता मुणियजिणमयऽत्थो, एए तुममुज्झिउण लहुं ॥९२१४॥

पडिवज्जसु पव्वज्जं, जेण समं चिय तवं अणुचरामो । किं तुच्छकालिएणं, रुज्जाऽऽइसमुत्थसोक्खेण ॥९२१५॥

भणियं रत्ता भयवं !, दिट्ठं मोत्तूण किं अदिट्ठकए । तम्मसि मुहाए जेणं, वयणं मे इय विकूलेसि ॥९२१६॥

अह साहू नरवड्ढणो, नियाणदुव्विलसियस्स सामत्था । मुणिउण असज्झत्तं, उवसंतो धम्मकहणाओ ॥९२१७॥

कालक्केमेण विहुणिय-कम्ममलो सासयं पयं पत्तो । चक्को वि अंतसमए, रुद्धज्जाणम्मि वट्ठं तो ॥९२१८॥

मरिउण तमतमाए, उक्कोसट्ठिई उ नारगो जाओ । एवंविहदोसकरं, खवग ! नियाणं विवज्जेसु ॥९२१९॥

भणियं नियाणसहं, मायासहं तु तं वियाणेहि । जं काऊणड्यारं, थोवं पि चरिचविसयम्मि ॥९२२०॥
 गोखलजाड्डीहि, नेवाड्डलोएह अंतिए गुरुणो । अहवा उवरोहेणं, आलोयह नवरि नो सम्मं ॥९२२१॥
 एवंविहं च माया—सहमडणुल्लूरिऊण तवनिरया । न सुहं पावंति फलं, चिरकालं पि हु किलिस्संता ॥९२२२॥
 तेणं चिय तव्वसगा, सुचरियचिरकालदुक्कतवा वि । इत्थीभावं पत्ता, तवस्सिणो पीढमहपीढा ॥९२२३॥

तथाहि— किर पुव्वमाड्डसि जिणउत्सभजीवु, वेज्जस्स पुत्तु नियकुलईवु ।

निवमंतिसेट्टिसत्थाहपुत्त, संजाय तस्स चत्तारि मित्त ॥ ॥९२२४॥

सो ऽनियवि साहु किमिकोढवीणु, सुहधम्महाणि निच्चल निलीणु ।
 जायाडणुकंपु तंसु कयतिगिच्छु, अज्जिणिवि पुण्णसंचउ अतुच्छ ॥ ॥९२२५॥

आउक्खयम्मि कयपाणचाउ, सव्वन्नुधम्मससिन्नधाउ ।

चउहिं पि वयस्सिहि संहुरसुरुत्तु, अच्चुत्तसु अच्चुयकप्पि पत्तु ॥ ॥९२२६॥

अह जंबुदीवतिलओवमाए, वेसमणनयसिमविब्भमाए । सिरिपुव्वविदेहसिरोमणीए, नाम्मि पुरीए पुंडरीणिणीए ॥९२२७॥
 सुररायणयपयंपंकयस्स, सिरिविहसेणभूमिवइस्स । देवीए विमलगुणधारणीए, जयविस्सुयाए किर धारिणीए ॥९२२८॥
 ते सगगह पंच पि चविवि पुत्त, उप्पन्न अणोविमरूवजुत्त । अप्पडिमपरमगुणलच्छिसार, बुद्धिं च पत्त ते वरकुमार ॥९२२९॥

१ नियवि = दृष्ट्वा । २ सुरुत्तु = सुरत्वम् ।

तह पढसु चकिसिरिवइरनाहु, पुरपरिहदीहथिरथोरवाहु । तो ब्राहुसुत्राहु तउ चि पीढु, पंचमु महपीढु गुणाज्वलीढु ॥९२३०॥
अह पुव्ववद्धतित्थयरनासु, सिरिवइरसेणु सुरकयणामु । आरोविचि नियपइ वइरनाहु, वरचक्कवड्डिलच्छीसणाहु ॥९२३१॥

बहूनिवसयसहिउ सुसमण जाउ, परिचइवि रज्जु निव्धुणियपावु ।

शुव्वंतु देवदाणवगणेहि, आणंदजलाऽऽललोयणेहि ॥

अह जियमोहमहावलु पाविय केवलु, बोहिंतउ सो भव्वजणु ।

महिंसंढलमंडणु तमभरखंडणु, विहरिउ तह जह खरकिरणु ॥

विहरेविणु पुरगामाऽऽगरेसु, कव्वडमंडवआसमधरेसु ।

पुंडरीणिणीए नयरीए पत्तु, ओसरणु रइउ तियसिहिं विविचिउ ॥

उवविट्ठु तेत्थु तो तित्थनाहु, अह आगउ तक्खणि वइरनाहु ।

नियभाउजुत्तु जिणवरु थुणंतु, आसीणु महीयलि भत्तिमंतु ॥

पारद्ध जिणिंदिण धम्मकहा, संसारमहाभयहणणसहा ।

तं निसुणिज्जण सिरिवइरनाहु, संहं चउहिं वि भाउहिं जाउसाहु ॥

अहिगयसमत्थसुत्तसत्थु, दावेंतउ भव्वहं मोक्खपंथु ।

सज्झायद्वाणपडिवद्धचिउ, वोल्ह दिणाइं समसत्तुमिउ ॥

॥९२३२॥

॥९२३३॥

॥९२३४॥

॥९२३५॥

॥९२३६॥

॥९२३७॥

ति वि बाहुसुबाहु तवस्सि दो वि, एक्कारसंजग सम्मं पढेवि ।
असणाऽऽदणविस्सामणाउ, कुब्बंति तवस्सिहिं सुहमणाउ ॥

॥९२३८॥

इयरे वि दो वि सज्झायझाणि, वट्ठंति उक्कुडुयाऽऽइठाणि । पढमउ पुण वीसं ठाणगाइं, फासह जिणत्तनिव्वत्तगाइं

॥९२३९॥

अह बाहुसुबाहुहं विणयवित्ति, अणवरउ पसंसइ जा(उ) भत्ति ।
सुणिवहरनाहु किर जिणमयम्मि, उववूहजुत्तवुत्ति य गुणम्मि ॥

॥९२४०॥

तं निसुणिज्जण महपीढपीढ, चिंते'ति किं'पि माणोवगूढ । सलहिज्जाहिं ते जे विणयवंत, नो अम्हे नियसज्झायजुत्त ॥९२४०॥

एवंविहु य कुवियणु तेहिं, नवि सुट्ठु सिट्ठु वियडंतएहिं ।
इत्थित्तजणगु तो वड्ढु कम्भु, काऊण वि सुचिरु जिणिंदधम्भु ॥
अह आउगविगमि सव्वट्ठसिद्धि, पंच वि लहेवि तियसत्तरिद्धि ।
तो एत्थ भरहि नाभिस्स पुत्तु, हुउ वड्ढनाहु रिसहो त्ति बुत्तु ॥
ति वि बाहुसुबाहु चविवि पुत्त, रिसहस्स जाय रूवाऽऽइजुत्त ।
पढमउ चक्कीसरु भरहनासु, वीयओ पुण बाहुचलो सुथासु ॥
इयरे पुण दोन्नि वि धूय जाय, तसु वंभीसुंदरीनामधेय ।
पुव्वज्जियमायासल्लदोसु, इय एरिसु असुहहं विहियपोसु ॥

॥९२४४॥

॥९२४५॥

ते धन्वा कयपुत्रा, जेहिं पुरीपरिसरम्मि रम्माओ । पुक्खरिणीओ कारा-वियाओ सुइसलिलभरियाओ ॥९२७३॥
 जासु नयरस्स लोगो, पियइ जलं वहइ मज्जइ य निच्चं । ता जायम्मि पभाए, अहं पि आपुच्छिऊण निवं ॥९२७४॥
 कारावेमि महंति, पोक्खरणिं इय विभाविऊणं सो । खरे समुगयम्मि, पारित्ता पोसहं ण्हाओ ॥९२७५॥
 परिहियविसुद्धवत्थो, पायडहत्थो गओ निवसमीवं । साऽऽयरकयप्पणामो, रायं विन्नविउमाऽऽरद्धो ॥९२७६॥
 देव ! तुहाऽणुत्ताओ, पोक्खरणिं नयरपरिसरम्मि अहं । काउं इच्छामि तओ, रत्ता सो अब्भणुत्ताओ ॥९२७७॥
 तत्तो तेण समीहिय-देसे तरुसंडमंडियाऽऽभोगे । आरोग्गपहियभोगण-विसालसालोवगूहन्ता ॥९२७८॥
 कल्लहारकुमुयकुवल्लय-वल्लयविरायन्तसलिलपडिहत्था । हत्थं चिय कारविया, नंदानामेण पोक्खरिणी ॥९२७९॥
 मज्जन्तो कीलंतो, जलं पिबन्तो य तत्थ अब्भोन्नं । वाहरइ जणो एवं, धन्नो सो नंदमणियारो ॥९२८०॥
 जेण इमा पोक्खरिणी, कारविया विमलसलिलपडिपुन्ना । भममाणमच्छक्खव-विहंगमिहुणोहरमणिजा ॥९२८१॥
 एवंविहण्णवायं च, निसुणिउं जायगाढपरितोसो । मन्नइ स नंदसेट्ठी, अत्ताणं अमयसित्तं व ॥९२८२॥
 वच्चंतेसु य दिवसेसु, पुव्वभवअसुहकम्मदोसेण । तस्साऽहिद्वियमंजं, स च्छेह व दुक्खकारीहिं ॥९२८३॥
 जर १ सास २ कास ३ दाह ४ उच्छि ५, कुच्छि ६ सिरसूल ७ कोढ ८ कंइहिं ९ ।

अरिसि १० दगोदर ११ कन्नच्छि १२-वेयणा अजीर १३ अरुईहिं ॥

अइउग्गभंगंदर १६ दारुणेहिं, वाहीहिं सोलसहिं जुगवं । तन्वेयणपारुद्धेण, तेण घोसावियं च पुरे ॥९२८४॥
 ॥९२८५॥

एएसिं' रोगाणं, एकं पि हु जो ममं पणासेह । दोगच्चविच्छुद्धकरं, तस्स बहं देमि दब्बमड्हं ॥९२८६॥
 सोऊणोवं बहवे, चिगिच्छसज्जा समागया वेज्जा । पारंभंति तिगिच्छं, हत्थमज्जोगप्पगारेहिं ॥९२८७॥
 थोवो वि नो विससो, उप्पज्जइ तस्स तो परिस्संतो । लज्जावसविच्छाया, जहागयं पडिगया वेज्जा ॥९२८८॥
 नंदो पुण रोगाज्जवेग-वेयणाविहुरिओ मरेऊण । नियपोक्खरिणीए सन्नि-दहरत्तेण उववन्नो ॥९२८९॥
 धन्नो णंदो सेट्ठी, जेणेसा कारिय चि जणवायं । निमुणंतेण य तेणं, नियजाई सुमरिया सहसा ॥९२९०॥
 तो सम्वेगोवगतो, मिच्छत्तफलं इमं ति मन्नंतो । देसविइप्पदाणं, पुणो वि अणुसइ जिणधम्मं ॥९२९१॥
 नेण्हइ य इममज्जिगह-मेत्तो छट्ठं सया वि काहडमहं । पारणे शुजिस्सं, फासुगमुव्वलणिगाइ परं ॥९२९२॥
 एवं विणिग्गिच्छऊणं, स महप्पा आच्छिउं समाख्खो । अवरम्मि अवसरम्मि, समोसहो तत्थ वीरजिणो ॥९२९३॥
 तो पोक्खरिणीए जणो, मज्जंतो तीए एवमज्जोन्नं । जंप्पइ चलह लहुं चिय, वंदामो जेण जिणवीरं ॥९२९४॥
 गुणसिलए उज्जाणे, समोसहं तियसविहियपयपूयं । सोउं च ददुं इय, संजायाज्जुच्छमत्तिभतो ॥९२९५॥
 जिणनाहवंदण्डु, उक्किडाए गईए निययाए । गुणसिलउज्जाणं पइ, झडत्ति संपट्ठियो गंतु ॥९२९६॥
 अह गुडियकरिघडाज्जुरूह-सुहडददधडियनिविडपरिवेहो । तरलतरतुरयपहकर-खरसुरखंडियधरावट्ठो ॥९२९७॥
 सोमंतमंतिसत्थाह-सेट्ठिसेणाहिवेहिं' परिवरियो । करिंक्खराजधिरूहो, सिरोवरिं धारियसियछत्तो ॥९२९८॥

सुमहग्घालंकारेहि, भूसिओ सेणिओ महाराया । भत्तीए जिणवरवीर-वंदणत्थं लहु पयड्डो ॥९२९॥
 तस्स य एणेण तुरंगमेण, सो दहुरो खुरज्जेण । पढओ पहम्मि जंतो, भत्तीए वंदिउं नाहं ॥९३०॥
 तो घायपीडिओ सो, देत्तणं अणसणं जिणं सम्मं । सुमंतो मरिऊणं, सोहम्मे देवलोगम्मि ॥९३०१॥
 दहुरवडे'सयम्मि, पवरविमाणम्मि दहरंकोत्ति । देवो जातो तत्तो य, सिज्झिही सो विदेहम्मि ॥९३०२॥
 लहुसिद्धिओ वि एवं, जइ नंदो नि'दियं तिरियजोणिं । मिच्छत्तसह्रवसओ, पत्तो ता तं चयसु खवग ! ॥९३०३॥
 ता उज्झियसह्रतिगो, पंचहि' समिहि' तिहि य गुचीहि' । सम्मत्ताऽऽहुगुणगणं, कयसिवसोक्खं पसाहेसु ॥९३०४॥
 इय उवएसामयपाणएण, पलहाइयम्मि चित्तम्मि । निव्वुहुमुवेइ खवगो, पाऊण व पाणियं तिसिओ ॥९३०५॥
 इय संसारमहोयहि-तरीए संवेगरंगसालाए । चउमूलदाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए ॥९३०६॥
 आराहणाए पडिदार-नवगनिम्मियसमाहिलाभस्स । तुरियद्वारऽद्वारस-पडिदारेहि' विरइयम्मि ॥९३०७॥
 पढमेऽणुसट्ठिदारं, चरिं निस्सह्रयापडिदारं । भणियं तवभणाओ, समत्तमऽणुसट्ठिदारमिणं ॥९३०८॥
 एवमऽणुसट्ठिसवणे वि, जं विणा विणयणं न कम्माणं । संपज्जइ तमियाणि, भणामि पडिवत्तिपडिदारं ॥९३०९॥
 बहुवत्तव्यवित्थर-निम्मियअणुसट्ठिसवणपरितुट्ठो । मन्नंतो उत्तिन्नं व, अप्पयं भवसमुदाओ ॥९३१०॥
 सिरधरियपाणिपउमो, हस्सिक्करिसुच्छलंतरोमंचो । अंतोविसप्पिसुहसाहि-अंकुरुपीलकल्लिओ व्व ॥९३११॥
 खवगसुणी पुणरुत्तं, सम्मं अणुसासिओ चि जंपंतो । भत्तिव्वभरनिव्वभराए, गिराए भासेज्ज गुरुमेवं ॥९३१२॥

भयवं ! परमस्थेणं, न तुमाहि'तो वि विज्जए वेज्जो । जो तुममिय मूलाओ, कम्ममहावाहिमुवहणस्सि ॥९३१३॥
 तुममेव य अंतरपवल-सत्तुहम्मंतजंतुनिवहस्स । करणरणरंगभूमीए, सरणमेक्को असरणस्स ॥९३१४॥
 तुममेव य तिहुयणवित्थरंत-मिच्छत्तिमिरप्परस्स । विद्ध'सणम्मि विप्फुरिय-नाणकिरणुकरो सुत्तो ॥९३१५॥
 ता तुमए ज' सिट्ठ', विवज्जणीयत्तणेण णिच्च' पि । अच्चन्तदीहसंसार-साहिमूलप्पोहसमं ॥९३१६॥
 निस्सट्ठकयाऽणिट्ठ', अट्ठारसपावठाणपडलं मे । कालतियगोयरं पि हु, तमड्हं तिविहेण उज्झामि ॥९३१७॥
 सुमुणीणमऽकरणीयं, अलियवियद्वाण चेव सरणीयं । निं'दामि निंदणीयं, अट्ठमयट्ठाणअगणीयं ॥९३१८॥
 दुहनिवहहेउदुग्गइ-परिभमणसहाइणो कयाऽइणो वि तिविहं-तिविहेण इयाणि उज्झामि ॥९३१९॥
 छट्ठावियपसमाऽऽयं, पइसमयविसप्पमाणउम्मायं । सव्वं चेव पमायं, तिविहंतिविहेण वज्जामि ॥९३२०॥
 अच्चंतपावसंधं, पायडिअपयंडुग्गइरंधं । पडिवंधं वंधं पिव, तिविहंतिविहेण वि धुणामि ॥९३२१॥
 संक्राऽऽपंकपग्गुक्क-मेक्कसुकिट्ठसिट्ठचेट्ठाणं । समत्तमुत्तमं पुण, तुम्ह समकूवं पवज्जामि ॥९३२२॥
 हरिसुक्कारिसुब्भिज्ज'त-रोमकूवो पइक्खणं पि अहं । अरिहाऽऽइल्लक्कविसयं, करेमि भत्तिं पयत्तंण ॥९३२३॥
 पुणरुत्तभवपरं पर-करडिघडाविहडणेकंपंचमुहं । पंचनमोकारमड्हं, सरामि सव्वं पयत्तंण ॥९३२४॥
 पडिवज्जामि य वज्जं व, सव्वसावज्जेसेलदलणाम्मि । भव्वज्जणदावियमहं, सम्मन्नाणोत्रयोगमड्हं ॥९३२५॥

सुमहग्यालंकारेहिं, भूसिओ सेणिओ महाराया । भत्तीए जिणवरवीर-वंदणत्थं लहु पयड्डो ॥९२९९॥
 तस्स य एगेण तुरंगमेण, सो ददुरा खुरउग्गेण । पढओ पहम्मि जंतो, भत्तीए वंदिउं नाहं ॥९३००॥
 तो घायपीडिओ सो, घेत्तणं अणसणं जिणं सम्मं । सुमरंतो मरिअणं, सोहम्मे देवलोगम्मि ॥९३०१॥
 ददुरवडे'सयम्मि, पवरविमाणम्मि दहरंकोत्ति । देवो जातो ततो य, सिज्झिही सो विदेहम्मि ॥९३०२॥
 लहुसिद्धिओ वि एवं, जइ नंदो निर्दिंयं तिरियजोणिं । मिच्छत्तसह्रवसओ, पत्तो ता तं चयसु खवग ! ॥९३०३॥
 ता उज्झियसह्रतिगो, पंचहिं समिईहिं तिहि य गुत्तीहिं । सम्मत्ताऽऽगुणगणं, कयसिचसोक्खं पसाहेसु ॥९३०४॥
 इय उवएसामयपाणएण, पल्हाइयम्मि चित्तम्मि । निव्वुइमुवेइ खवगो, पाऊण व पाणिंयं तिसिओ ॥९३०५॥
 इय संसारमहोयहि-त्तरीए संवेगरंगसालाए । चउमूलदाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए ॥९३०६॥
 आराहणाए पडिदार-नवगनिम्मियसमाहिलाभस्स । तुरियद्वारऽद्वारस-पडिदारेहिं विरइयम्मि ॥९३०७॥
 पढमेऽणुसट्ठिदारं, चरिं निस्सह्रयापडिदारं । भणिंयं तवभणणाओ, समत्तमऽणुसट्ठिदारमिणं ॥९३०८॥
 एवमऽणुसट्ठिसवणे वि, जं विणा विणयणं न कम्मणं । संपज्जइ तमियाणिं, भणामि पडिवत्तिपडिदारं ॥९३०९॥
 बहुवत्तव्वयवित्थर-निम्मियअणुसट्ठिसवणपरितुड्डो । मनंतो उत्तिन्नं व, अप्पयं भवसमुदाओ ॥९३१०॥
 सिरघरियपाणिपउमो, हरिसुक्करिसुच्छलंतरोमंचो । अंतोविसप्पिसुहसाहि-अंकुरुणीलकलिओ व्व ॥९३११॥
 खवगसुणी पुणरुत्तं, सम्मं अणुसासिओ चि जंपंतो । भत्तिव्वभरनिव्वभराए, गिराए भासेज्ज गुरुमेवं ॥९३१२॥

भवभयभंजनदकूखं, चिद्वसियसव्वपावपडिवकूखं, पंचमहव्वयरकूखं, करेमि तुम्हाण पच्चकूखं ॥९३२६॥
 तह तिजगजगडणुब्भड-रागाजरिभयप्पणासणसमत्थं । मूढाणं दुरहिगमं, चउसरणगमं पवज्जामि ॥९३२७॥
 पुव्वभवप्पडिवद्धं, पडुप्पन्नगयं भविससविसयं पि । भुज्जो भुज्जो दुक्कड-मड्डउक्कडमडवि दुगुंछामि ॥९३२८॥
 भुवणजणपणयपयपउम-जुयलसिरिवीयवायवज्जरियं । जमडणुसरंतेण कयं, तं अणुमोएमि अहमड्डहुणा ॥९३२९॥
 बहुविहगुणनिम्मायं, सुहमीणगहे पगिडुज्जालं व । भावणजालं विलसंत-सुद्धभावो सरामि दढं ॥९३३०॥
 सुहुमं पि हु अइयारं, विवज्जयंतो भयंत ! सविसेसं । फल्लिहं व निस्सलं सील-भिन्नि पालेमि अकूखलियं ॥९३३१॥
 सुकयतरुसंडखंडण-पडिवद्धं गंधसिंधुरकुलं व । इंदियवगं पि हु संज-मेमि सन्नाणरज्जूए ॥९३३२॥
 अब्भित्तखाहिरभेय-भिन्नं वारसविगपत्तवक्रमं । समओवद्धविहिणा, काउं ववसेमि सस्मसड्हं ॥९३३३॥
 जं पि य तिविहं सल्लं, तुमए पहु ! संसियं महंतं पि । इन्निं सविसेसतरं, तिविहं तिविहेण वज्जामि ॥९३३४॥
 इय उज्झियव्वकायव्व-वत्थुविसयम्मि विहियपडिवत्ती । आराहुणुत्तरोत्तर-पयविं खवगो ! समारुहइ ॥९३३५॥
 तिसियस्स य अकसायं, अणंडविलं अकडुयं अतित्तं च । पत्थब्भूयं तस्संड-तरंडतरा पाणगं देज्जा ॥९३३६॥
 अह वोच्छिन्नतदिच्छो, स महप्पा होज्ज पाणगं पि तओ । पच्चकूखावेइ गुरू, निज्वगो जाणिउं समयं ॥९३३७॥
 अह वा भवविगुणत्ताड-वधारणा धरियधम्मपडिवंधो । सुस्सावगो वि को वि हु, भवेज्ज आराहगो तो सो ॥९३३८॥
 पुव्वुवदंसियविहिणा, काउं सयणाड्डइखामणाकिच्चं । संथारागपव्वज्जं, पवज्जिउं उज्जमेज्ज इह ॥९३३९॥

तयऽभावे निहिधम्मं, पुव्वपवन्नं दुवालसविहं पि । सुविसुद्धतरं भुजो, सुविसुद्धतमं च कुणमाणो ॥९३४०॥
नाणस्स दंसणस्स य, अणुव्वयाणं गुणव्वयाणं च । सिक्खावयाण य तहा, परिवज्जंतो अईयारे ॥९३४१॥
सिरधरियपाणिपउमो, पइसमयपवद्धमाणसंवेगो । दुच्चरियसुद्धिहेउं, उवउत्तो इय पयंपेज्जा ॥९३४२॥
मणवइकाएहि कयं, जमऽणुचियं किंचि इह मए मोहा । सिरिसंघस्स भगवओ, तमऽहं तिविहेण खामेमि ॥९३४३॥
असहायाण सहायो, सत्थाहो मोक्खपहपवन्नाणं । नाणाऽऽहुणपयरिसो, भयवं संघो वि खमउ महं ॥९३४४॥
संघो हि गुरू मज्झं, माया व पियो व मज्झ सिरिसंघो । संघो परमं भित्तं, निक्काणवंधवो संघो ॥९३४५॥
ता तीयाऽणागयवट्ट—माणकालेसु रागदोसेहिं । मोहेण वा कया का-रिया व अणुमन्निया जा य ॥९३४६॥
सिरिसंघस्स भगवओ, मए उ आसायणा मणागं पि । तं सम्मं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३४७॥
तह सुविहियाण साहूण, सुविहियाणं तवस्सिणीणं च । संविगमावगाणं, तह सुविहियसाविगाणं च ॥९३४८॥
मणवइकाएहिं कयं, जमऽणुचियं किंचि कहवि कइया वि । सहसाऽणाभोगेण व, तमऽहं तिविहेण खामेमि ॥९३४९॥
कारुन्नाऽऽउन्नमणा, इमे वि सव्वे पउत्तविणयस्स । संवेगपरायणमाण—सस्स सम्मं खमंतु महं ॥९३५०॥
एएसिं पि हु जा का वि, कहवि आसायणा मए विहिया । तं सम्मं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३५१॥
तह जा विहिया जिणभवण—विम्भसमणाऽऽइएसु य उवेहा । हीला पओसवुद्धी य, तं पि सम्मं समालोए ॥९३५२॥
चेइयदव्वं साहा—रणं तहा रागदोसमोहेहिं । भक्खियमुवेक्खियं वा, जं तं सम्मं समालोए ॥९३५३॥

जं सरवज्जणमत्ता-विंदुपयाऽऽर्हि' ऊणमऽर्हियं वा । पट्ठियं जिणवयणं उचिय-कालविणयाऽऽरहियं च ॥९३५४॥
 तह रागदोसमोह-प्पसत्तच्चित्तेण मंदपुत्तेण । मणुयत्ताऽऽइसुदुल्लह-समग्गसामग्गिजोगे वि ॥९३५५॥
 सव्वन्नुपणीयाऽऽगम-वयणं परमत्थअमयभूयं पि । जं न सुयं सुयमऽह्वा, अविहीए सुयमऽत्रि वा जं ॥९३५६॥
 जं न मए सद्दहियं, जं वा सद्दहियमऽन्नहा कह वि । बहुमन्नियं न जं वा, वितहं व परूवियं जं च ॥९३५७॥
 तह संतेसु वि वलविरिय-पुस्सिकाराऽऽइसु न तदुत्तं । नियभूमिगाऽणुरूत्तं, कयं मए वितहमऽह्व कयं ॥९३५८॥
 जो वा तत्थुवहासो, जो य पओसो मए कओ कहवि । तं सव्वं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३५९॥
 तह भीमभवाऽन्ने, परिभममाणेण विविहज्जमेसु । जस्स जयं अवरद्धं, पत्तेयं तं पि खामेमि ॥९३६०॥
 खामेमि माइवगं, पिइवगमऽसेसंधुवगं च । खामेमि मिच्चवगं, सविसेसमऽमिच्चवगं च ॥९३६१॥
 उवगारिवगमिच्चो, खामेमि अणुवगारिवगं च । खामेमि दिट्ठवगं, अदिट्ठवगं पि खामेमि ॥९३६२॥
 सुयमऽसुयं वा नायं, अनायमुवयरियमऽणुवयरियं च । आभासियं अणाऽऽभा-सियं च परिचियमऽपरिचियं ॥९३६३॥
 दीणाऽणाहप्पमुहं च, अंगिवगं समग्गमऽवि सम्मं । खामेमि अहं पयओ, स एस मह खामणाकालो ॥९३६४॥
 सम्मं धम्मियवगं, खामेमि अधम्मियाण वगं पि । तह साहम्मियवगं, तदियस्वगं च खामेमि ॥९३६५॥
 सम्मग्गट्ठियवगं, वग्गमऽमग्गट्ठियाण खामेमि । समुवट्ठिओ जमिण्हिं, स एस मह खामणाकालो ॥९३६६॥
 परसाहम्मियभावं, गएण अवरोपपरं च नरगम्मि । नेरइयाणं जा जा-यणा कया तं च खामेमि ॥९३६७॥

एणि'दियाऽऽभावं, गण एणि'दियाऽऽजीवाणं । तह जलयरथलयरवह—यरत्तणं कह वि पत्तेण ॥९३६८॥
 जं कि'चि जलयराऽऽईण, चेव मणवणकायजोगेहि' । तिरिएसु कयं मणयं पि, मंगुलं तं पि नि'दामि ॥९३६९॥
 तह मणुएसु वि रागा, दोसा मोहा भया व हासा वा । सोगाओ कोहमाणेहि', मायाउ लोभतो वा वि ॥९३७०॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, भवम्मि जं दोमणस्समज्वहसणं । तज्जणतालणवंधण-निब्भच्छणमारणं तं च ॥९३७१॥
 सारीरमाणसाऽणेग-पीडसंपाडणं कयं कह वि । कारियमऽणुमयमऽवि तं, तिविहेणं चेव नि'दामि ॥९३७२॥
 तह मंताऽऽसामत्थओ य, देवेषु जं पि अवरद्ध' । पत्ताज्वयारचावण-थंभणकीलणपयोगेहि' ॥९३७३॥
 अहव तिरियत्तपत्तेण, चेव किर तिरियनरसुराणं जं । तह पत्तनरत्तेण य, तिरिनरसुरगोयरं जं च ॥९३७४॥
 पत्तसुरत्तेणं पुण, नेरइयतिरिक्खनरसुराणं जं । सारीरमाणसं वा, विप्पियमुप्पाइयं किं पि ॥९३७५॥
 सम्मं तं पि समत्थं, तिविहंतिविहेण ते वि समयमऽवि य । खामेमि तह खमामि य, स एस मह खामणाकालो ॥९३७६॥
 चिट्ठउ ता पात्रमईए, पावमाऽऽहेडगाऽऽइ जं विहियं । धम्ममईए वि कयं, पावं पावाऽणुबंधकरं ॥९३७७॥
 सुरहिसुयवीवाहण-जांगऽणिगिट्ठियपवापयाणं जं । जुत्तहलगोमहीलोह-हेमतिलधेणुदाणं जं ॥९३७८॥
 जं व इह कुंडकूवाऽ-रधट्टवावीतलायखायाऽऽई । गोत्तरूपूयणचंदण-कप्पासाऽऽइपयाणाऽऽई ॥९३७९॥
 देवे अदेवबुद्धी, जा य अदेवम्मि देवबुद्धी य । अगुरुम्मि वि गुरुबुद्धी, गुरुम्मि पुण अगुरुबुद्धी य ॥९३८०॥
 तत्ते अतत्तबुद्धी, जा य अतत्ते वि तत्तबुद्धी य । काराविया कया अणु-मया य जइ कह वि कइया वि ॥९३८१॥

तं तं सव्यं मिच्छत्त-कारणं परिकलितु जत्तेण । आलोएमि सम्मं, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३८२॥
 मिच्छत्तमूढमतिणा, जं च कुतित्थं पवत्तियं लोए । अवलविज्जण सुमगं पि, देसिओ जं कुमग्गो य ॥९३८३॥
 कुमगहनिबंधणाइं, मिच्छत्तपवट्ठगाणि य जणाणं । रइयाइं कुसत्थाइं, अह व अदीयाणि तं निंदे ॥९३८४॥
 पावपसत्तिपराइं, जम्मणगहियाइं मरणमुकाइं । जाणि सरीराणिण्हिं, ताइं भावेण वोसिरिमो ॥९३८५॥
 तह जं पि पासपहरण-हलमुसलुक्कलघरट्ठजंताऽऽई । कयमऽहव कारियं अणु-मयं च जीवोवघायकरं ॥९३८६॥
 एत्थ व जम्मे जम्मंऽत्तरम्मि, वा सव्वमऽहिरणजायं । तं पि सपरिग्गहाओ, तिविहं तिविहेण वोसिरियं ॥९३८७॥
 आवज्जिज्जण किच्छेण, लोभओ मोहओ य रक्खियओ । मूढेण पावठाणेसु, चेव वावारिओ जो य ॥९३८८॥
 तं अत्थमऽणत्थपयं खु, संपयं भावओ समत्थं पि । सपरिग्गहाओ तिविहं, तिविहेणं वोसिरामि अहं ॥९३८९॥
 जा का वि केणं वि समं, मह वइरपरंपरा अभू अत्थि । तं पि पसमट्ठिओ हं, संपइ खामेमि निस्सेसं ॥९३९०॥
 जो गेहकुंडवाऽऽइसु य, सुंदरेसुं ममाऽऽसि पडिवंधो । इन्हिं च अत्थि जो वा, सो वि मए संपयं चत्तो ॥९३९१॥
 किं बहुणा भणिणं, इत्थेव भवे भवंऽतरेसुं वा । इत्थीपुरिसनपुंसग-भावसुं वट्ठमाणेणं ॥९३९२॥
 गवभपरिसाडणाइं, परदाराऽभिगमणाऽऽइयमऽणज्जं । विसयाऽभिलासवसरेणं, जं कयं दारुणं पावं ॥९३९३॥
 सपरहणाऽऽइ कोहेण, जं च परनिरसणाऽऽइ माणेणं । परवंचनाऽऽइरूवं, जं पि कयं किंपि मायाए ॥९३९४॥
 जं च महाऽऽरंभपरिग्गहाऽऽइ-लोभाऽणुबंधओ विहियं । अट्ठदुहुवसेणं, विविहमऽसमंजसं जं च ॥९३९५॥

रागेण संसभकृत्वा-पामोकृत्वा अभकृत्वाभकृत्वाऽऽईयं । महामज्जलावगरस-प्पमुहं पाणं च जं किं'चि
 दोसेण परगुणाऽसहण-नि'दणखि'सणाऽऽइ जं किं'चि । मोहमहागहगहिण, बहुविहं बहुविहाणेहिं
 हेओवाएयवियार-सुन्नचित्तेण जं च किर किं'चि । पावाऽणुबंधिपावं, पमायओ वा कयं जं च
 कयमिममिमं च काहं, करेमि इमगं तु इयवियपेहिं । बोलीणाऽणागयवट्ट-माणकालत्तिगाऽणुगयं
 तं संविगमणो हं, तिविहंतिविहेण गरहणविसुद्धो । आलोयणनि'दणगरि-इणाहिं सव्वं विसोहेमि
 एवं दुच्चरियगणं, गुणाऽऽगरो गरहिज्जण जहसरियं । पडिबंधनिरोहकए, अप्पाणं पनवेज्ज जहा
 अच्च'तपरमरमणीययाए, एत्तो अणंततमगुणिए । सुखलोयइज्जणए, सिंगारपए य सदाऽऽई
 विसए अणुहविय पुणो, इमे वि इहभवियतुच्छभीमच्छे । तयऽणंतगुणचिहीणे, मा चिंतेज्जासि जीव ! तुमं
 तहऽसंखतिकृत्तलकृत्तणेण, एत्तो अणंततमगुणियं । दीहरनिरंतरं दुक्ख-मेव नरएसु सहिज्जण
 नाणाविहसारीरिय-बाहाजोगे वि मा इयाणिं पि । आराहणाकयमणो, मणा वि कोवेज्ज जीव ! तुमं
 पेहेसु निउणबुद्धीए, नत्थि थवं पि तुज्झ साहरो । दुक्खेण सम्मसहणं, मोत्तं सयणाओ जेण सया
 एक्को चिय भइ ! तुमं, ण विज्जाए तिहूयणे वि तुह बीओ । तुममऽवि न चेव बीओ, कस्स वि अन्नस्स भुवणंतो
 अकृत्तंडनाणदंसण-चरित्तपरिणामपरिणओ धणियं । अप्प चिय तुह बीओ, सम्मं धम्माऽणुगो एक्को
 संजोगक्कारणो खलु, जीवाणं दुक्खसमुदयो सव्वो । ता सव्वं संजोगं, जावजीवं पि वज्जितो

सत्त्वं पि हु आहारं, सत्त्वं पि तहाविहं उवाहिजायं । सत्त्वं खेत्तगयं पि हु, पडिचंधं निद्रुणाहि लहुं ॥९४१०॥
जं पि य इहुं कन्तं, पियं मणुणं इमं हयसरिरं । जीवस्स दुक्खच्छुं, तिणतुच्छं तं पि मन्नेसु ॥९४११॥
इय कयसुहपणिहाणो, सम्मं वडिहयविसेससंवेगो । सम्मं उद्वियसल्लो, सम्मं आराहणाकंली ॥९४१२॥
सम्मं समाहियमणो, मणोरहाणं पि परमदुल्लंभं । अभिलसमाणो य मणो, पंडियमरणं रणं व भडो ॥९४१३॥
चद्धपउमाऽऽसणो चिय, जहासमाहीए धरियदेहो वा । संथात्थाज्वत्थो वि, दंसमसगाऽऽ अगणेंतो ॥९४१४॥
नियमालयलनिलीणं, काऊणं पाणिपंकयं धीरो । भत्तिभरनिव्वमणो, भुज्जो भुज्जो भणेज्ज इमं ॥९४१५॥
एस करेमि पणामं, अरिहंताणं तिलोयमहिंयाणं । परमत्थचंधवाणं, सम्मं देवाहिदेवाणं ॥९४१६॥
एस करेमि पणामं, सिद्धाणं परमसुहसमिद्धाणं । निकलरूवधराणं, सिवपयसरायंहसाणं ॥९४१७॥
एस करेमि पणामं, आयरियाणं पि पसमरासीणं । परमत्थजाणगाणं, ससमयपरसमयकुसलाणं ॥९४१८॥
एस करेमि पणामं, उज्झायाणं सुद्धाणह्माईणं । भवियजणवच्छलाणं, सुत्तपयाणप्पसत्ताणं ॥९४१९॥
एस करेमि पणामं, साहूणं सिद्धिपहसहायाणं । संजमसिरिनिलयाणं, परमत्थणित्रद्वलकूत्वाणं ॥९४२०॥
एस करेमि पणामं, सत्त्वंनुपणीयपवयणस्साज्जि । संसारसरणीणं ऽग्नि-वग्गविसामथामस्स ॥९४२१॥
एस करेमि पणामं, समत्थत्तिथयरकयपणामस्स । सुहकम्मोदयणिहलिय-विग्घसंघस्स संघस्स ॥९४२२॥
वंदाभि ते पएसे, जम्मणनिकूखमणनाननिव्वाणं । पत्तं जेसु जिणेहिं, कट्ठाणनिहाणभूएहिं ॥९४२३॥

वंतामि सीलसोरभ भरविजियवरगुरूप सुगुरूप । भवभीयजंतुसरणे, चरणे कछाणकुलभवणे
 पुर्विं पि पणयजणवच्छलाण, संविग्गणारासीणं । कालाऽणुरूवकिरिया—कलावजुत्ताण थेराणं
 पामूलम्मि सम्मं, रम्मं धम्मं पवज्जमाणेणं । सत्वं पच्चक्खेयं, पच्चक्खायं मए आसि
 पडिवज्जियव्वयं पुण, पडिवन्नं अह विसेससंविग्गो । तं चेव संपयं पुण, सविसेसतमं करेमि अहं
 तत्थ पढमं पि सम्मं, मिच्छताओ पडिक्कमिच्चाणं । तह सविसेसतममड्हं, काउं सम्मत्तपडिवत्तिं
 तत्तो पडिक्कमिच्चा, अट्ठारसपावठाणगेहिंतो । विहियकसायनिरोहो, अट्ठमयट्ठणपरिवज्जी
 परिचत्तपमायपओ, दव्वाऽऽइचउक्कमुक्कपडिंयधो । जहसंभवंतसुहुमा—ऽइयारपइसमयसोहिपरो
 पुणरुत्तुच्चरियअणुव्वओ य, कयसत्तत्त्वामणो धणियं । पुव्वुत्ताऽणसणक्कम—कयसव्वाऽद्वारपरिहारो
 नाणोवयोगपुव्वं, पइक्किच्चं निच्चमेव वड्हं(डं)तो । पंचाऽणुव्वयरक्खा—परायणो सीलसाली य
 इंदियदमपप्हाणो, निच्चमऽणिच्चाऽऽइभावणापरमो । साहेमि उत्तिमड्हं, एवं कयक्किच्चपडिवत्ती
 जीवियमरणाऽऽसंस्पयोग—पडिवज्जणुज्जु(ज्ज)ओ मइमं । इहपरलोणाऽऽसंसं—एओगमऽवि परिहरंतो य
 कयकामभोगविसयाऽऽ—संसापरिवज्जणो पसमरासी । पंडियमरणराज्वणि—विजयपडागागद्वणसुहडो
 पच्चक्खायतहाविह—पच्चक्खाणाऽरिहत्थसत्थो सो । तह कायव्वमिणं, ती पडिवन्नपचज्जियव्वो य
 नवनवतक्कालसमुच्छलंत—संवेगपयरिसगुणेण । अप्पुव्वमिवऽप्पाणं, पए पए परिकलंतो य

॥९४२४॥
 ॥९४२५॥
 ॥९४२६॥
 ॥९४२७॥
 ॥९४२८॥
 ॥९४२९॥
 ॥९४३०॥
 ॥९४३१॥
 ॥९४३२॥
 ॥९४३३॥
 ॥९४३४॥
 ॥९४३५॥
 ॥९४३६॥
 ॥९४३७॥

समसंचुमिच्चित्तो, समतणमणिलिट्ठुक्कणो धीमं । पइखणविलसंतमणो-समाहिरसपयसिसमुवेतो ॥९४३८॥
सोच्चा दट्ठुणं झुंजिऊण, परिजिंघिऊण फासित्ता । अच्चं ताजुंदरुंद-रे वि सदाऽऽणो विसए ॥९४३९॥
अरइणमऽकरण, वट्ठुसहावाज्वोहजेणे । सायसरियाजलसुप्प-सन्तचित्तो महासत्तो ॥९४४०॥
गुरुदेवयापणामं, काउं उचियाऽऽसणट्ठिओ चैव । एसो स चंदेवज्झग-समओ त्ति मणे विचिंतेतो ॥९४४१॥
निस्सेसक्कम्मदुमवण-विसेसपच्चलदवानुत्थाणं । सम्मं धम्मज्झाणं, झाएज्जा तत्थ सो अहवा ॥९४४२॥
संपुब्बचंदवयणं, उवमाऽऽक्कंतरूवलायणं । परमाऽऽणंदनिवंधण-मऽऽसयसयसमुदयमयं च ॥९४४३॥
चक्कंऽकुसकुलिसज्झय-पामोक्खवऽकूखंडलकूखणधरंजं । सव्वुत्तमगुणकूलियं, सव्वुत्तमपुण्णरासिमयं ॥९४४४॥
सरयससिकरवलच्छ-छत्तिगाऽसोगतरुत्तलनिलीणं । सिंहासणोवविट्ठं, दुंहुहिघणयणियनिग्घोसं ॥९४४५॥
धम्ममऽण्हं सदेवासुराए, परिसाए वागरेमाणं । सव्वजगजीववच्छल-मऽचिंततमसत्तिमाहणं ॥९४४६॥
सत्तुवयारपवित्तं, समत्थकछाणकारणमऽवञ्जं । सिववुद्धवंभपमुहाऽ-भिहाणधेयं परेसिं पि ॥९४४७॥
जुगवं सव्वं नेयं, निउणं नाणा मुणंतपासंतं । किर मुत्तिमंतधम्मं, झाएज्ज जिणं जगपईवं ॥९४४८॥
अहवा तस्सेव जिणस्स, भगवओ तिहुयणस्स वि पमाणं । झाएज्ज सुयं दुहतावि-यंगिपीऊसवरिसं व ॥९४४९॥
जइ पुण गेलण्णवसा, न हुं सक्का एत्तियं भणेउं सो । “असियाउस” त्ति वंजण-पणंगं पि मणस्मि झाएज्जा ॥९४५०॥

परमेष्ठिपंचगाओ, जायह एक्केक्यं पि दुरियहरं । जइ ता किमंग ? समंगं, समंगं पणंगं न पावाणं ॥९४५१॥
 परमेष्ठिपणगमेयं, कुणउ पर्यं मह मणे खणं जेण । साहेमि सकजमड्हं, इत्थं पत्थेज य तयाणिं ॥९४५२॥
 भवजलहितरणपोओ, सुगइपहे रहवरो कुगइपिहणं । सगगमणे विमाणं, सित्रपासाए य निस्सेणी ॥९४५३॥
 परलोयपहे पाहेय-मेस कल्लणवछ्छरीकंदो । दुक्खकरो सोक्खकरो, परमेठ्ठीणं नमोक्कारो ॥९४५४॥
 पंचनमोक्कारसमा, अंते वच्चं तु नूण मह पाणा । जेण मवसंभवाणं, दुहाण सलिलंजलिं देमि ॥९४५५॥
 इय पंचनमोक्कारे, पणिहाणपरेण सव्वकालं पि । भवियव्वं बुद्धिमया, किं पुण पञ्जंतकालम्मि ॥९४५६॥
 पासड्ढिएहिं अहवा, पढिज्जमाणं इमं नमोक्कारं । अवधारेज्जा एगग-माणसो सवहुमाणं सो ॥९४५७॥
 चंदावेज्जयआराहणाऽइ, संवेगजणगंगंथे य । सम्मं अवधारेज्जा, निज्जामगज्जपढिज्जं ते ॥९४५८॥
 वायाऽइउवहयगिरो, अच्चं तं आउरत्तपत्तो वा । भासिउमऽसहो अंगुलि-माऽईहिं करेज्ज सणं ति ॥९४५९॥
 निज्जामणापरा ते चि, साहुणो तस्स उच्चिमडुस्स । आसन्नाऽसन्नतमं, होउं सुइसुहयसंदेणं ॥९४६०॥
 जावज्जवि लक्खिज्जइ, अंगोवंगाऽइसंगया उम्हा । उवउत्तमाणसा ताव, अप्पणो खेयमऽगणे ता ॥९४६१॥
 अइनिज्जुणं करे ता, गंथे संवेगभावणाजणगे । पंचनमोक्कारं वा, पढंति अणवरयमऽकूखलियं ॥९४६२॥
 इट्ठमऽसणं व छुहिओ, सुसाउसीयलजलं व अइतिसिओ । परमोसहं व रोगी, गेण्हइ बहुमन्नइ य सो तं ॥९४६३॥

इय अकूखंडविहीए, सारीचलकूखए वि भावचलं । अवलंविऊण धीरो, करेज कालं पुरिससोहो ॥९४६४॥
 आसण्णभाविसोहो हु, जइ परं कोइ किर महासचो । इत्थं कहियकमेण', पुरिसो पाणे परिच्चइ ॥९४६५॥
 इय पावजलणजलहर-समाए संवेगरंगसालाए । चउमूलदाराए, सोण्णइगमपउणपयवीए ॥९४६६॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, वीयं पडिवत्तिदारमिणं ॥९४६७॥
 पडिवत्तिवओ वि कुओ वि, हेऊओ कहवि होज से खोहो । इय तप्पसमनिमित्तं, सारणदारं णिदंसेमि ॥९४६८॥
 संथारगट्टियस्स वि, कहं पि आराहणुज्जयस्साडवि । दढ्ढीसंथयणस्स वि, अभिलसियसुदुक्करस्साडवि ॥९४६९॥
 पर्यईए चिय परमं, संसारुन्वेयमुव्वंहंतस्स । अच्चंतमुत्तरोत्तर-वइहंतसुहाडसयस्साडवि ॥९४७०॥
 खमगस्स महामुणिणो, चिरभवदुच्चिककम्मदोसेण । वायाडइखोभओ वा, निसियणउव्वत्तणाडइसु वा ॥९४७१॥
 ऊरुदरसिरकरसवण-वयणदसणडच्छिपट्टिपामोकूखे । अंगे कत्थ वि उट्टुज, वेयणा ज्ञाणविग्घकरी ॥९४७२॥
 तो गुणमणिपडहत्थो, हत्थं पोउ व्व भिज्जए खमगो । भिन्नो य भीमभवसा-यरम्मि सुहरं परिब्भसइ ॥९४७३॥
 तं च तहा दट्ठूण वि, निज्जाभगसद्दमुव्वंहंतो वि । कुणह उवेकूखं जो किर, निद्धम्मो को तओ अन्नो ॥९४७४॥
 निज्जावगसाहुगुणा, जे पुब्बिं वच्चिया इहं आसि । तेसिं स होइ दूरे, खवगमुवेकूखेज्ज जो मूढो ॥९४७५॥
 तो तस्स चिगिच्छाजाण-एहिं साहूहिं अप्पणा चेव । वेज्जाडएसेणइहा, परिकम्मं होइ कायव्वं ॥९४७६॥
 वायकफपित्तपमुहं, कारणमुवलकिखऊण वियणाए । कासुयदन्वेहि करेज्ज, झत्ति विज्झवणमुवउत्तो ॥९४७७॥

बल्लिअणुवासगतावणेहिं, आलेवसीयकिरियाहिं । अब्भंगणपरिमद्दण-पमुहेहिं चिगिच्छए खवंगं ॥९४७८॥
 जह तहवि असुहकम्मोदएण, वियणा न से उवसेज्जा । अहवां तण्हाऽईया, परीसहा से उदिज्जेज्जा ॥९४७९॥
 तो वेयणाऽभिभूओ, परिसहाऽईहिं वा वहिज्जंतो । खवगो अणप्पवसगो, ओहासेज्जा व पलवेज्जा ॥९४८०॥
 संमुज्झंतो तो सो, तह कायव्वो जहाऽज्जमं गणिणा । जह सम्मं संवेगा, पच्चाऽज्जयचैयणो होइ ॥९४८१॥
 “को सि तुमं ? किं नामो, कत्थ वससि को व संपयं कालो । किं कुणसि कह व अच्छसि, को वा हं” इय विचिंतेसु ॥९४८२॥
 एवं सारेयव्वो, निज्जामगस्सरिणा सयं खवगो । साहम्मियवच्छल्लं, बहुलाभं मन्त्रमाणेणं ॥९४८३॥
 इय कुगइतिमिरदिणयर-पहाए संवेगंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणपयवीए ॥९४८४॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, तइयमिणं सारणादारं ॥९४८५॥
 अह सारियो वि खवगो, न जं विणा धीरिं धरेउमज्जं । धम्मवएससरूवं, तं कवयद्दारमऽकूखेमि ॥९४८६॥
 दुस्सहपरीसहोहामियस्स, मज्जायमुज्झिउमणस्स । आगारिं गियकुसलो, खवगस्स वियाणिऊण गुरू ॥९४८७॥
 विसरिसवेहं णिज्जामणेक्क-निउणो णमुक्कनियकिच्चो । निद्धाहिं महुराहिं, गिराहिं अणुसासनं कुज्जा ॥९४८८॥
 रोगाऽज्जकं सुविहिय !, निज्जिणसु परीसहे य धीचलिओ । तो निव्वूढपइन्नो, मरणे आराहओ होसि ॥९४८९॥
 तथा— ॥९४९०॥
 हल्लि व्व तुमं अवहल्लिऊण, आलाणखंभमिव मेरं । हल्लिवयत्थाणीए, गुरूणो वि य अवगणेऊण

अंकुससरिसं अवधीरिञ्जण, तेसिं च सदुपदेसं पि । अंगपडिचारगे वि हु, नियगे वि परंमुहे ठविउं ॥९४९१॥
 अचं तंभत्तिकोऊ-हलाऽऽपयं पेच्छगं पि बहुलोगं । धिपरंमुहिउं निरवज्ज-लज्जरज्जुं च तोडित्ता ॥९४९२॥
 पडिबद्धरिद्धिकुसुमं, पत्तपरिग्गहपसोहियच्छायं । भममाणो सीलवणं, भंजिहिसि लहं महाभाग ! ॥९४९३॥
 खंडिहिसि समिहगिहभित्ति-संचयं त्तरइस्ससि असेसं । गुत्तिवईवगं पि हु, दलिहिसि सुगुणाऽऽव्वणस्सेणिं ॥९४९४॥
 नूणं न भद ! कुलसंभवो त्ति, इय जणपवायरेणूहिं । अवगुंडिज्जिहिसि चिरं, स(गं)रिद्धिज्जसि वालगजणेण ॥९४९५॥
 पुव्वाऽऽपुभूयरायाऽइ-विहियसम्माणणाऽऽइयगुणाणं । चुक्किहिसि कुगइगड्डा-वडणेणं अह विणस्सिहिसि ॥९४९६॥
 ता भद ! समीहियकज्ज-सिद्धिविग्घोउ विरमसु इमाउ । कंटगवेहुवमाउ, असमाहिपयाउ इण्हिं पि ॥९४९७॥
 तह खुड्डुकुमारो इव, तुमं पि अणुसरसु सम्मदुद्धीए । इण्हिं पि सुट्ठु गाइय-मिचाइगीइयाअत्थं ॥९४९८॥
 निव्वाहिया हु तुमए, कोडी वयणिज्जवज्जिणोव । अहुणा कागणिनिव्वा-हणे वि कीवत्तमुव्वहसि ॥९४९९॥
 तिण्णो महासमुहो, तरियव्वं गोपयं तुहेयाणिं । समइकंतो मेरू, परमाणू चिट्ठइ एत्तो ॥९५००॥
 ता धीर ! धरसु अब्बन्त-धीरिं चथसु कीवणयइत्तं । हरिणंक्रन्मिमलं निय-कुलं पि सम्मं विभावेसु ॥९५०१॥
 मल्लो न्व पेछिज्जणं, पमायपरचकमेक्केहलाए । एत्थेव पत्थुयत्थे, जहसत्तीए परक्कमसु ॥९५०२॥
 परिभावेसु य पर्यईए, सुंदरत्तं तहाऽणुगामित्तं । भुजो य दुल्लहत्तं, धम्मगुणाणं अणग्वाणं ॥९५०३॥
 तह सरसु खवग ! जं तं, मज्झग्मि चउव्विहस्स संघस्स । वूढा महापइना, अहयं आराहइस्सं ति ॥९५०४॥

को नाम भडो कुलजो, माणी थूलाइऊण जणमज्जे । जुज्जे पलाइआवडिय-मेत्तओ चेव अरिभीओ ॥९५०५॥
 थूलाइऊण पुवं, माणी संतो परीसहाजरीहि । आवडियमेत्तगो चेव, को विसन्नो भवइ साहू ॥९५०६॥
 थूलाइयस्स कुलयस्स, माणिणो रणसुहे वरं मरणं । न य लज्जणयं काउं, जावज्जीवं पि जणमज्जे ॥९५०७॥
 थूलाइयस्स माणिणो उज्जयस्स, निहणगमणं पि होउ वरं । न य नियपइन्नभंगेण, इयरजणजंपणं सहियं ॥९५०८॥
 समणस्स माणिणो उज्जयस्स, को जंपणं करेज्ज नरो । पुत्तयपोत्ताऽऽज्जं, समरम्मि पलायमाणो न्व ॥९५०९॥
 एकस्स कए नियजीवियस्स, को जंपणं करेज्ज नरो । पुत्तयपोत्ताऽऽज्जं, समरम्मि पलायमाणो न्व ॥९५१०॥
 तह अप्पणो कुलस्स य, संघस्स य मा हु जीवियत्थी उ । कुणसु जणे जंपणयं, ताणियज्जिणवयणसारो वि ॥९५११॥
 जइ नाम तहऽन्नाणी, संसारपवट्टणाए लेसाए । तिब्वाए वेयणाए, समाउला तइ करिंति धितिं ॥९५१२॥
 किं पुण जइणा संसार-सन्वदुकूखूखयं करेत्तेण । बहुतिव्वदुकूखरसजाण-एण न धिई करेयव्वा ॥९५१३॥
 तिरिया वि तोडपीडा-विहरियदेहा वि गोणपोयलया । किं अणसणं पवन्ना, कंचलसंवला सुया न तए ॥९५१४॥
 तुच्छतणू तुच्छबलो, पयईए चेव तुच्छतिरिओ य । अणसणविहिं पवन्नो, वेयणी वानरो य तहा ॥९५१५॥
 खुदो वि पिपीलियविहिय-तिव्ववियणो वि जायपडिबोहो । मासद्धमऽणसणविहिं, पडिचन्नो कोसियो सप्पो ॥९५१६॥
 जम्मन्तरजणणी को-सलस्स वग्धीभवम्मि लद्धसुई । तिरिया वि छुहावेयण-मऽणिय तह संठियाऽणसणे ॥९५१७॥
 जइ ता पसुणो वि इमे, अणसणमऽकरिं सु थिरसमाहिपरा । ता नसीहो वि तुमं, सुंदर ! तं कीस न करेसि ॥९५१८॥
 देवीदारेण तहो-वसग्गजोगे सुदंसणगिही वि । अवि मरणमऽद्धवसिओ, पडिवन्नवया न उण चलिओ ॥९५१९॥

तह सव्वराइउस्सग्ग-जणियवियणं सुतिव्वमज्जणंतो । चंडावडिंसयनिवो, सुगं पचो अचलसत्तो ॥९५१९॥
 गोट्ठे पायोवगओ, सुबंधुणा गोमए पलिवियम्मि । डज्झंतो चाणक्को, पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥९५२०॥
 इय जइ गिहिणो वि तहा, अकूखलियसमाहिणो अहिगयत्थे । जाया तुमं पि ता समण-सीह ! तं कुणसु सविसेसं ॥९५२१॥
 मेरु न्व निप्पकंपा, अकूखोभा सायरो न्व गंभीरा । धीमंतो सप्पुरिसा, हंतंति महल्लावड्डवईसुं पि ॥९५२२॥
 धीरा चियुक्कसंगा, आयाड्डरोवियभरा अपरिकम्मा । गिरिपभारमड्डगया, बहुसावयसंकडं भीमं ॥९५२३॥
 धीधणियवद्धकच्छा, समयुत्तविहारिणो सुहसहाया । साहिंति उत्तिमट्ठं, सावयदाढंस्तगया वि ॥९५२४॥
 भालुंकीए अकरुणं, खज्जंतो घोरेवेयणइहो वि । आराहणं पवन्नो, झाणेण अवंतिसुकुमालो ॥९५२५॥
 मुगिगल्लगिरिम्म सुकोसलो वि, सिद्धत्थदइयओ भयवं । वग्धीए खज्जंतो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५२६॥
 पडिमाए ठिओ सीसे, दिएण पज्जालियम्मि जलणम्मि । भयवं गयसुकुमालो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५२७॥
 एवं चिय भयवं पि हु, कुरुदत्तसुओ ठिओ य पडिमाए । साएयनयरवाहिं, गोहरणे कुट्टियदिन्निग्गी ॥९५२८॥
 उदायणरायरिसी, उक्कडविसवेयणापरद्धो वि । अविगणियदेहपीडो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५२९॥
 नावाओ पक्खित्तो, गंगामज्जे अमुज्झमाणमणो । आराहणं पवन्नो, अंतगडो अन्नियापुत्तो ॥९५३०॥
 चंपाए मासखमणं, करित्तु गंगातडम्मि तण्हाए । घोराए धम्मघोसो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५३१॥

रोहीडयम्मि सन्नी, हओ वि कुंचेण खंदगडुमारो । तं वेयणमडहियासिय, पडिवन्नो उत्तमं अड्डं ॥९५३२॥
 हत्थिणपुर कुरुदत्तो, सिंबलीफाली व दोणीमंतम्मि । डज्झंतो अहियासिय, पडिवन्नो उत्तमं अड्डं ॥९५३३॥
 वसदीए पलिवियाए, रिट्टाडमच्चेण उसमसेणो वि । आराहणं पवन्नो, सह परिसाए कुणालाए ॥९५३४॥
 तह वईरखुड्डुगो वि हु, पाओवगओ सिलायले तत्ते । आराहणं पवन्नो, मयणं व विलीयमाणो वि ॥९५३५॥
 छिन्नज्झाणे सरिया-जलम्मि सवसे वि तण्हकयदाहो । धणसम्भु खुड्डुगो वि हु, अहयसमाही दिवं पत्तो ॥९५३६॥
 समकालमसयपिज्जंत-देहरुहिरो वि सुमणभट्टसुणी । तदवारणेण सम्मं, अहियासिंतो दिवं पत्तो ॥९५३७॥
 मेयजो वि महरिसी, सीसाडवेढेण निगयड्छी वि । तह कह वि समाहिमडकासि, झत्ति जाओ जहंजतगडो ॥९५३८॥
 भगवं पि महावीरो, वारसवासां वि सहेए सम्मं । विविहोवसगवगं, तेलोक्केकल्लमल्लो वि ॥९५३९॥
 कच्छुजरसाससोसाड-भत्तच्छंदडच्छिक्खिवियाओ । भयवं सणकुमारो, अहियासइ सत्त वाससए ॥९५४०॥
 अरिहन्नओ वि भयवं, पच्चाडगयचेयणो जणणिवयणा । सुकुमालयाए तणुणो, अखमो चरिउं चिरं चरणं ॥९५४१॥
 पायोवगओ धीरो, तत्तसिलाए सुहुत्तमेत्तणं । सहसा विलीणदेहो, कालगओ गुरुसमाहीए ॥९५४२॥
 हेमंते रत्तीए, अणउयंग्गा तवस्सिणो लूहा । पुरपव्वयंउतरपहे, आगासे संठिया पडिमं ॥९५४३॥
 किं न सुया ते सुंदर !, चउरो सिरिभट्टाहुणो सीसा । सीएण विचेट्टंगा, समाहिणा तह गया सुगइ ॥९५४४॥

किं न सुया ते तइया, भगवंतो कुंभकारकडनयरे । खंदगसूरिविणेया, समाहिपत्ता महासत्ता ॥९५४५॥
 दंडगिरन्नो उवरोहिण्ण, पावेण पालगदिण्ण । आराहणं पवन्ना, पीलिज्जंता वि जंतेण ॥९५४६॥
 तह कालवेसियसुणी, अरिसारोगेण तिक्खवियणो वि । तेगिच्छमणिच्छंतो, विहरंतो मुग्गसेलपुरं ॥९५४७॥
 पत्तो तत्थाट्ठियभगिणि-दिन्नअरिसोसहेडहिगणं ति । भत्तं पच्चक्खत्ता, विचित्तेसे ठिओ पडिमं ॥९५४८॥
 तिक्खसडिंभसियालीए, खिक्खिखंतीए खज्जमाणो वि । आराहणं पवन्नो, देवाणुपिया तह महप्पा ॥९५४९॥
 तह सावत्थिपुरीए, जियसत्तुसुओ कुमारभावम्मि । पव्वइयो भदसुणी, विहरंतो कहवि वेरज्जे ॥९५५०॥
 रायपुरिसेहिं पणिहित्ते, गेण्हिउं आदणित्तु तच्छित्ता । खयखित्तिकूखारो, डब्बेहि य वेढिउं मुक्को ॥९५५१॥
 सुक्कंतरुहिरखयवुत्त-डब्बभत्तणजणियतिकूखदुकूवो वि । सम्ममडहियासमाणो, समाहिणा चेव कालगतो ॥९५५२॥
 तिकूखुगंतुडलग्गिर-समकालपिबीलियापरद्धो वि । भयवं चिलाइपुत्तो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५५३॥
 गुरुपकूखवायविहियाऽ-णुसासणासवणजणियकोवेण । गोसालएण सहसा, मुक्काए तेउलेसाए ॥९५५४॥
 पलयाऽनलतुल्ल्याए, डब्बन्तो वि इ सुणी सुनकूखत्तो । आराहणं पवन्नो, एवं सव्वाणुभूई वि ॥९५५५॥
 तह सुंदर ! किं तुमए, न सुओ सो दंडनामअणगारो । उगतवो गुणरासी, खंत्तिवमो जो किर महप्पा ॥९५५६॥
 जउणांवकुज्जाणे, बाहिं महरापुरीए निंतेणं । आयाविंतो दट्ठुं, दुट्ठणं जउणनरवड्ढा ॥९५५७॥

अकुसलकमुदुब्धव-कोवेण सिरम्मि निट्ठुरफलेण । पढओ तब्बिच्चवेहिं, पत्थरासीकओ सहसा ॥९५५८॥
 अह तह वि तेण सुणिणा, समाहिणा अहह ! कहवि तह सहियं । जह खवियकम्मकवओ, अंतगडो केवली जाओ ॥९५५९॥
 किं वा कोसंविनिवासि-जणदत्तस्स माहणस्स सुओ । सुणिओ न सोमदेवो, तब्भाया सोमदत्तो य ॥९५६०॥
 सिरिसोमभूइसुणिणो, पासे सम्मं पवन्नसामन्ना । संविग्गा गीयत्था, जाया ते अह विहरमाणा ॥९५६१॥
 उज्जेणिसंकताण, जणजिजणयाण बोहणणिमित्तं । पासम्मि गया तत्थ य, दिया वि वियडं किर पिवंति ॥९५६२॥
 तो दब्बंउत्तरजुत्तं, सुणीण सन्नायगेहिं किर वियडं । दिन्नं अन्नं अन्ना-णओ य वियडं चिय भणंति ॥९५६३॥
 पीयं च तं विसेसं, अयाणमाणेहिं तेहिं साहूहिं । जाया य वियडविहुरा, तदज्जग्गे सुणियपरमत्था ॥९५६४॥
 चित्तेति ही ! अक्कं, कयं ति एयं महापमायपयं । इय वेरग्गा भत्तं, पच्चक्खिय ते महाधीरा ॥९५६५॥
 एगम्मि नईतीरे, सुविसंठुलकट्ठकूडउवरिम्मि । पाओवगया य अकाल-वरिससरिपूरहीरंता ॥९५६६॥
 जलद्विगया जलचरमकूख-णे वि उच्छल्लणाऽऽदुत्थे वि । सम्मं समाहिपत्ता, अचलियसत्ता दिवं पत्ता ॥९५६७॥
 जइ ता एए एवं, असहाया तिव्वेयणइढा वि । अच्चं तमऽपडिक्कम्मा, पडिवण्णा उत्तिमं अड्डं ॥९५६८॥
 किं पुण अणगारसहायएण, कीरंतयम्मि परिकम्मे । संघे य समीवत्थे, आराहेउं न संक्कजा ॥९५६९॥
 जिणवयणमऽमयभूयं, महुरं कन्नसुहयं सुणंतेण । सक्को हु संघमज्जे, साहेउं उत्तिमो अट्ठो ॥९५७०॥

तह नारयतिरिणुसुं, माणुसदेवचणेसु य ठिएणं । जं पत्तं सुहदुक्खं, तं तह चिन्तेसु तच्चित्तो ॥९५७१॥
 नरएसु वेयणाओ, सीउण्हकयाओ बहुवियपाओ । कायनिमित्तं पत्तो, अणंतयुत्तो सुत्तिकखाओ ॥९५७२॥
 जइ दगवारगमाणं, अयपिंडं कोइ पक्खिवे नरए । उन्हे भूमिमपत्तो, निमिसेण तओ विलीएजा ॥९५७३॥
 तह चैव तप्पमाणो, पज्जलियो सीयनरयपक्खित्तो । सो चिय भूमिमपत्तो, निमिसेण सडेज्ज अयपिंडो ॥९५७४॥
 जं खलकूडसामलि-वैयरणिक्खंवालुयासिवणे । नरए लोहंङ्गारे, खाविजंतो दुहं पत्तो ॥९५७५॥
 भजिययं पिव जं भजि-ओ सि जं गालिओ सि रसियं व । जं काप्पियो सि ?वल्लूर-यं व चुन्नं व चुन्निकओ ॥९५७६॥
 तलिओ तत्तकवल्लीहिं, जं च कुंभीहिं पक्कओ जं वा । भिन्नो भल्लीहिं फलेहिं, फालिओ तं विचिंतेसु ॥९५७७॥
 तिरिणुसु य छुहत्तन्हुन्ह-सीयखलंङ्कुसंङ्कदमणकयं । वहंघमरणजणियं, धणियं चिंतेसु तं दुक्खं ॥९५७८॥
 पियविरेहे अप्पियसंग-से य मणुयत्तणम्मि जं दुक्खं । धणहरणदारधरिसण-दारिद्रोवद्वकयं च ॥९५७९॥
 खंङ्गणमुंङ्गणताडण-जरोगवियोगसोगसंतावं । सारीरमाणसं तदुभ-यं च सम्मं विचिंतेसु ॥९५८०॥
 आणाऽभियोगपरिभव-ईसाऽमरिसाऽऽ माणसं दुक्खं । देवेसु चवणचिंता-वियोगावहुरेसु चिंतेसु ॥९५८१॥
 किंच—

सहसा परियाणिय चवण-चिंधं विहुरो सुरो विचिंतेह । विरहाऽऽउत्तरलच्छो, तमऽमरलच्छिं नियच्छंतो ॥९५८२॥

वसितं निचुजोए, सुरलोए सुरहिपरिमलघविण । निवसिस्सं गन्महरे, दुग्गंधमहं डधयारम्मि ॥९५८३॥
 वसिज्जण य पडपुरीस-रुहिररसअसुहनिम्भरे गन्भे । संकोडियंजमंजगो, १नीहं कह कडिक्कुडिच्छाओ ॥९५८४॥
 तह नयणाऽमयवुडिं, ददुहं सुरसुंदरीण सुहचंदं । हा ! हत्थं नारीणं, मयनियडिपुडुक्कियं वयणं ॥९५८५॥
 रमितं सुररमणीओ, सोमालसुयं व बंधुरंगीओ । नारिं पगलंताऽसुह-घट्टीसरिच्छं कह रमिस्सं ॥९५८६॥
 दुग्गंधमणुयतणुपरि-मलाउ दूरं पुरा पलायंतो । तं नरेदहं पूहं, पत्तो कत्तो पलाइस्सं ॥९५८७॥
 न कयं दीणुद्धरणं, न कयं धम्मियज्जणम्मि वच्छल्लं । हिययम्मि वीयरओ, न धारिओ हारिओ जम्मो ॥९५८८॥
 न कया य मए महिमा, जिणकल्लाणोसु सुकयकल्लाणा । मंदरगिरिन्दीसर-माऽईसु न सिद्धक्कडेसु ॥९५८९॥
 विसयविसमुच्छिण्णं, मोहत्तमं डधेण वीयरगाणं । वयणाऽमयं न पीयं, सुरजम्मं हा ! सुहा नीयं ॥९५९०॥
 दलइ व जलइ व चलइ व, हिययं पीलिजइ व भिजइ व । चिंतिय सुरविहवसिरिं, घट्टइ व तडत्ति फुट्टइ व ॥९५९१॥
 भयणं भवणाउ वणं, वणाउ सयणाउ सयणमजल्लियइ । तत्तसिलायलघोलिर-मच्छो व्व रइं न पावेइ ॥९५९२॥
 तं भभियं तं रमियं, तं दसियं तं पियाहिं सह वसियं । हा ! कत्थ पुणो दच्छं, इय २पलवं झत्ति विज्झाइ ॥९५९३॥
 इय चवणसमयभयविहुर-विबुहविसमं दसं नियंताणं । मोत्तु धम्मं धीराणं, किं व हिययम्मि संठाउ ॥९५९४॥
 एयमज्जंतं दुक्खं, चउगइगहणे परच्चसं सोढुं । तत्तो अणंतभागं, सहसु इमं सम्ममऽपवसो ॥९५९५॥

किं च तुहङ्गंतुतो, आसी तन्हा भवम्म तारिसिया । जं पसमेउं सन्वे, नइजलनिहिणो वि न तरेज्जा ॥९५९६॥
 आसी अणंतुतो, संसारे ते लुहा य तारिसिया । जं पसमेउं सन्वो, पोगलकाओ वि न तरेज्जा ॥९५९७॥
 जइ तारिसिया तन्हा, लुहा य अवसेण ते तया सोढा । धम्मो त्ति इण्हि सवसो, कहमेयाओ न सहसि तुमं ॥९५९८॥
 १ सुइपाणएण अणुसट्ठि-भोयणेण य सया उवगहियो । झाणोसहेण तिव्वं पि, वेयणं अरिहसे सोढुं ॥९५९९॥
 तथा—

अरिहंतसिद्धकैवल-पच्चकूखं सन्वसंघसक्खिस्स । पच्चकूखाणस्स कयस्स, भंजणाउ वरं मरणं ॥९६००॥
 जइ ता कया पमाणं, अरिहंताऽऽई भवेज्ज खवग ! तए । ता तस्सक्खियमडरिहसि, पच्चकूखणं न भंजेउं ॥९६०१॥
 सक्खिखकयरायहीलण-माऽऽवहइ नरस्स जह महादेसं । तह जिणवराऽऽआसा-यणा वि महदोसमाऽऽवहइ ॥९६०२॥
 न तहा दोसं पावइ, पच्चकूखाणमडकरित्तु कालगओ । जह भंजणाउ पावइ, तस्सेव अगोहिणीयकयं ॥९६०३॥
 संलेहणापरिस्सम-मिमं कयं दुकरं च सामणं । मा अप्पसोकूखेउं, तिलोगसारं विणासेहि ॥९६०४॥
 धीरपुरिसपणत्तं, सणुरिसनिसेविअं इमं वेत्तु । धन्ना निरेयकूखा, संथारगया विवज्जंति ॥९६०५॥
 इय पच्चविज्जमाणो, सो पुव्वं जायसंकिलेसो वि । विणियत्तो तं दुक्खं, पासिइ परदेहदुकूलं च ॥९६०६॥
 इय माणधणस्स महिद्धियस्स, उस्सगियं भवे कवयं । अववाइयं पि कवयं, आगाढे होइ कायव्वं ॥९६०७॥

इय गुणमणिरोहणगिरि-धराए संवेगसंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभग्मि । भणियं चउत्थदारे, कवयं ति चउत्थपडिदारं
 अह परकजउब्भुजय-निजामयगुरुगिराए कयकवओ । जं कुणइ तं इयाणि, समयादारेण दंसेमि
 अतिनिविडकयजुत्तो, सुहडो व्व झडत्ति आरुहेऊण । निययपइनाकुंजर-माऽऽराहरणरुणमुहग्मि ठिओ
 उच्छालियउच्छाहो, पासत्थपढंतसाहुनंदीहि । वेरुगगंथवायण-रणतूरसेण कयहरिसो
 संवेगपसमनिवेय-पसुहदिच्चाऽऽउहप्पभावेण । निद्धाडित्तो उब्भड अहुमयट्ठाणसुहडोलं
 हासाऽऽइछक्कदुकंत-करिघडं उब्भडं पि विहडंतो । पडिखलमाणो इंदिय-तुरंगथडं पयडंतं
 दुस्सहपरिसहपाइक्क-चक्कमऽच्चुक्कडं पि विजयंतो । मोहमहारायं पि हु, निहणंतो तिजयदुज्जेयं
 खवगो पडिचक्कजया, पावियनिरवज्जयजसपडागो । सव्वत्थ अपडिबद्धो, उवइ सव्वत्थ समभावं

तथाहि—

सव्वेसु दव्वपज्जव-विहीसु निच्चं ममत्तदोसज्जो । विप्पणयदोसमोहो, उवइ सव्वत्थ समभावं
 संजोगविष्णओगेसु, चयइ इट्ठेसु वा अणिट्ठेसु । रइअरइऊसुगत्तं, हरिसं दीणत्तणं च तथा
 मित्तेसु य नाईसु व, सीसे साहग्मिए कुले वा वि । रागं वा दोसं वा, पुब्बुप्पन्नं पि सो चयइ
 भोगेसु देवमाणुस्स-एसु न करेइ पत्थणं खवओ । मग्गो विराहणाए, भणिओ विसयाऽमिलासो जं

॥९६०८॥
 ॥९६०९॥
 ॥९६१०॥
 ॥९६११॥
 ॥९६१२॥
 ॥९६१३॥
 ॥९६१४॥
 ॥९६१५॥
 ॥९६१६॥
 ॥९६१७॥
 ॥९६१८॥
 ॥९६१९॥
 ॥९६२०॥

इष्टेसु अणिष्टेसु य, सदृक्फरिसरसरुवगंधेसु । इहपरलोए जीविय-मरणे माणाऽवमाणेसु
 सव्वत्थ निव्विसेसो, होइ तगो रागदोसरहियप्पा । खवगस्स रागदोसा, जसुत्तमइ' विराहे'ति
 एवं सव्वज्जेसु वि, समभावं उवगओ विसुद्धप्पा । भेत्ति' करुणं मुइयं, उवेइ खवगो उवेहं च
 तत्थ समत्थजिएसु, मित्ति' करुणं किलिस्समाणेसु । मुइयं गुणाऽहिएसु, अविणेयजणेसु य उवेहं
 दंसणनाणचरित्तं, तवं च विरियं समाहिजोगं च । तिविहेणुवसंपज्जिय, सव्वुवरिहं कम्मं कुणइ
 इय कुनयकुंगयवग्गुराए, संवेगंगंसालाए । चउमूलदाराए, सोगगइमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, समया पंचमपडिदारं
 समयापरायणेण वि, असुहज्झाणं विहाय सज्झाणे । जइयव्वं खवगेणं ति, ज्ञाणदारं निदंसेमि
 जियरागो जियदोसो, जिइदिओ जियभओ जियकसाओ । अरइरइमोहमहणो, कयभवदुममूलनिदहणो
 अट्ठं रोहं च दुवे, ज्ञाणाइं दुहमहानिहाणाइं । निउणमईए समयाउ, वुज्झिऊणुज्झिऊणं च
 धम्मं चउप्पयारं, सुकं पि चउन्विहं किलेसहरं । संसारममणभीओ, ज्ञायइ ज्ञाणाइं सो दोणि
 न परीसहेहि' संताविओ वि, ज्ञाएज्ज अट्ठोदाइं । सुट्ठुवहाणविसुद्धं पि, जेण एयाइं नासिंति
 अमणुन्नसंपयोगे, मणुन्नविगमम्मि वाहिविहुरत्ते । परइहिदपत्थणम्मि य, अट्ठं चउहा जिणा वे'ति
 हि'साऽलियचोरिकाऽणु-बंधि' सारकूखणाऽणुबंधि' च । तिक्कसायउदं, रुहं पि चउन्विहं अहवा

॥९६२१॥

॥९६२२॥

॥९६२३॥

॥९६२४॥

॥९६२५॥

॥९६२६॥

॥९६२७॥

॥९६२८॥

॥९६२९॥

॥९६३०॥

॥९६३१॥

॥९६३२॥

॥९६३३॥

॥९६३४॥

“કામાડુનુંરંજિયં અહું, રોદું હિંસાડુનુંરંજિયં । ધમ્માડુનુંરંજિયં ધમ્મં, સુક્કં જ્ઞાણં નિરંજણં”
 અદ્દે ચડપ્પયારે, રુદ્ધમ્મિ ચડવ્વિહમ્મિ જે મેયા । તે સવ્વે પરિજાણહ, સંથારગઓ સ્વગસાહૂ
 તો ભાવણાહિં ભાવિય-ચિત્તો જ્ઞાણહ ધમ્મવરદ્ધાણં । ચડહા વિ નાણદંસણ-ચરિત્તેવેરગરૂવાહિં
 પદમં આણાવિચયં, વિપાકાવિચયં અવાયવિચયં ચ । સંઠાણવિચયમેવં, ધમ્મજ્ઞાણે જ્ઞિયાહ સુણી
 પડમંજણવજ્જમડુનુવમ-મડણાડ્ડહિનિહણં મહત્થમડ્વહત્થં । હિયમડ્વજિયમડ્વવિત્તહ-મડ્વવિરોહમડ્વમોહમોહરં
 ગંભીરજુત્તિગરૂયં, સુહસુહયમડ્વજાહયં મહાવિસયં । નિડણં જિણાણડ્ડમાણં, ચિંતેહ અચિંતમાહપ્પં [દારં]
 ઇંદિયવિસયકસાયાડ્ડસવાડ્ડહ-કિરિયાસુ વડ્ડમાણાણં । નરયાડ્ડહભવાડ્ડવાસે, વિવિદ્ધાડ્વાણ વિચિંતેજ્ઞા [દારં]
 મિચ્છતાડ્ડહનિમિત્તં, સુદ્ધાડ્ડહં પયઈટિહપ્પેસાહં । કમ્મવિવાગં ચિંતેહ, તિવ્વમંદાડ્ડણુમાવં સો [દારં]
 પંચડ્વત્થિકાયમહયં, લોગમડ્ડણાડ્ડહિનિહણં જિણડ્ડકૂલાયં । તિવિહમડ્વહોલોગાડ્ડહ, દીવસસુદ્ધાડ્ડહ ચિંતેહ
 હોહ ય જ્ઞાણવિરમે, નિચ્ચમડ્વણિચ્ચાડ્ડહભાવણાડ્ડણુગઓ । તાઓ ય સુવિહિયાણં, પવયણવિહિણા પસિદ્ધાઓ
 એયં સમડ્ડકંતો, ધમ્મજ્ઞાણં જયા ભવહ સ્વઓ । તત્તો જ્ઞાયહ સુક્કં, ચડમેયં સુદ્ધલેસાગો
 વિંતિ પુહત્તવિયકં, સવિયારં જિણવરા પદમસુક્કં । વીયં સુક્કજ્ઞાણં, ઇગત્તવિયકમવિયારં
 સુહુમકિરિયાનિયદ્દિં, સુક્કજ્ઞાણં ભળંતિ તહયં તુ । વોચ્છિન્નકિરિયમડ્વપ્પડિ-વાડ્ડકં સુ ચડત્થં પિ
 પિહુ વિત્થરો ત્તિ ભણ્ણહ, વિત્થયભાવો ભવે પુહત્તં તિ । વિત્થરઓ તક્કયઈ, ચિંતયહ તો વિયકં તિ ॥૯૬૪૮॥

॥૯૬૩૫॥

॥૯૬૩૬॥

॥૯૬૩૭॥

॥૯૬૩૮॥

॥૯૬૩૯॥

॥૯૬૪૦॥

॥૯૬૪૧॥

॥૯૬૪૨॥

॥૯૬૪૩॥

॥૯૬૪૪॥

॥૯૬૪૫॥

॥૯૬૪૬॥

॥૯૬૪૭॥

॥૯૬૪૮॥

किह वित्थरओ भण्णइ, परमाणुजियाऽऽइएगदव्वमि । उप्पायट्ठिभंगा, मुत्ताऽमुत्ताऽऽइपज्जाया

॥९६४९॥

तेसिं जं अणुसरणं, नयमेएहिं बहुप्पयारेहिं । होइ वियक्को त्ति सुयं, तो पुव्वसुयाऽणुसारेणं

॥९६५०॥

विचरण होइ विचारो, गमणं अनोन्नपज्जेवुं तु । संक्रमणं अत्थवंजण, को अत्थो वंजणं किं वा

॥९६५१॥

दव्वं तु होइ अत्थो, वंजण होअक्खरं तु नामं च । जोगो य मणाऽईओ, अंतरमेएसु एसु

॥९६५२॥

जं संचरणऽन्नोन्ने, सो नियमा भण्णए वियारो त्ति । सह तेण वियारेणं, तो सवियारं पढमसुक्कं

॥९६५३॥

अहुणेगत्तवियक्कं, एगत्तं नाम एगपज्जाये । उप्पायट्ठिभंगाऽऽ-याणं जं होइ एगयरे

॥९६५४॥

होइ वियक्कं त्ति सुयं, पुव्वगयं तेण तं वियक्कं त्ति । न वि धरइ जमऽणन्ने, वंजणअत्थे व जोगे वा

॥९६५५॥

तो भन्नइ अविचारं, निक्कपं तं निवायदीवो व्व । वियसुक्कमेव भणियं, एगत्तवियक्कमऽवियारं

॥९६५६॥

सुहुम्मि कायजोगे, केवल्लिणो होइ सुहुमकिरियं तु । अकिरियमऽण्डिवाइ, सेलेसीए चउत्थमिणं

॥९६५७॥

एयं कसायजुज्झम्मि, होइ खवगस्स आउहं ज्ञाणं । ज्ञाणविहुणो ण जिणइ, जुज्झं व निराऽउहो सुहजो

॥९६५८॥

इय ज्ञायंतो खवओ, जइया वोत्तुमऽसमत्थओ होइ । तइया निज्जवगाणं, साऽभिप्पायप्पयडणत्थं

॥९६५९॥

हुंकारंजलिभसुहंजुलीहिं, अच्छीविकूणेणं वा । सिरचालणपमुहेहि य, लिंगेहि निंदसइ सणं

॥९६६०॥

तो पडियरगा खवगस्स, देंति आराहणाए उवयोगं । जाणंति सुयरहस्सा, कयसन्ना तस्स माणसियं

॥९६६१॥

इय समभावसुवगओ, तह ज्ञायंतो पसत्थयं ज्ञाणं । लेसाहिं विमुज्झंतो, गुणसेहिं सो समारुहइ

॥९६६२॥

इय धम्मसत्थमत्थयमणीए, संवेगंगसालाए ! चउमूलदाराए, सोगइगमपउणपयवीए ॥९६६३॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, छडं झाणं ति पडिदारं ॥९६६४॥
 लेसाविससउ चियं, सुहअसुहगईओ झाणजोगे वि । जायंति जेण तम्हा, लेसादारं निदंसेमि ॥९६६५॥
 किन्हाऽऽइक्कम्मदन्वाण, विविहरूवाण सन्निहाणेण । पयईए निम्मलस्स वि, फालिहमणिणो व्व जीवस्स ॥९६६६॥
 जंबूफलभकूखगपुरिस-छक्कपरिणामभेयसंसिद्धो । हिंसाऽऽभावभेओ, भण्णइ लेस चि परिणामो ॥९६६७॥

तथाहि—

एगम्मि वणनिगुंजे, परिब्भमंतंहेहिं छहिं उ पुरिसेहिं । गयणंउगणउगगविसण-कए व्व उइढं पवइढंतो ॥९६६८॥
 चक्कलविसालमूलो, सुपक्कफलभरनंतसाहगो । पसरियबहुप्पसाहो, समंतओ गुच्छसंछइओ ॥९६६९॥
 तह पइगुच्छं पेच्छज-माणपरिपिक्कसुरसफारफलो । पवणछडच्छोडणझडिय-पडियफलफुछतलभूमी ॥९६७०॥
 एको जंबूरूकूलो भुकूखाए खामकुक्खिबकुहरेहिं । दिट्ठो अदिट्ठपुव्वो, पच्चकूवं कप्परकूलो व्व ॥९६७१॥
 तो जंपिउं पयत्ता, परोप्परं ते जहो अहो ! एसो । संपाविओ सुपुन्नेहिं, पायवो कह वि अम्मेहिं ॥९६७२॥
 ता एह महातरुणो, इमस्स अमओवमाणि एयाणि । खामो खणं फलाइं, एवं होउ चि किन्तु कढं ॥९६७३॥
 अह तत्थेक्को जंपइ, आरुहमाणण जीवसंदेहो । तो छिंदिऊण मूले, पाडेउं ताहे भकूखामो ॥९६७४॥
 बीओ वेइ किमिमिणा, तरुणा सव्वंगिणण छिन्नेण । छिंदह महच्छसाहं, एक्कं तइओ पुण पसाहं ॥९६७५॥

गोच्छे वेह चउत्थो, पंचमओ भणइ भुंजह फलाइं । छट्ठो भणइ सयं चिय, पडिए भूमीए भक्खामो ॥९६७६॥
 दिट्ठतस्सोवणओ, जो भणइ तत्थ छिंदिमो मूला । सो वट्ठइ कण्हाए, साहाछिंदोवगो य नरो ॥९६७७॥
 नीलाए लेसाए, पसाहछिंदोवगो कवोयाए । गोच्छेच्छेदुवएसी, वट्ठइ पुण तेउलेसाए ॥९६७८॥
 तग्गयफलगाही पुण, पम्हाए वट्ठइ य सुक्काए । सयमेव धरणिणित्रिडिय—फलगहणुवएसदाणपरो ॥९६७९॥
 अह वा गामविलुपग—छट्ठोरा ताण जंपए एगो । दुपयं चउप्पयं वा, जं पासह हणह तं सव्वं ॥९६८०॥
 बीओ य माणुसाइं, पुरिसे चिय तइयओ हणावेइ । सत्थकरे उ चउत्थो, पंचमगो पहरमाणे उ ॥९६८१॥
 छट्ठो भणेइ तुम्हे, एकं ता हरह निदया दविणं । अन्नं मारेह जणं, अहह ! महापावमेयं ति ॥९६८२॥
 ता मां करेह एवं, दविणं चिय लेह जं ? चए पत्ते । तुम्ह पुण हवइ एयं, उवसंहारो इमो तेसिं ॥९६८३॥
 वट्ठइ सो कण्हाए, जो जंपइ हणह सव्वगामं ति । एवं कमेण सेसा, जा चरिमो सुक्कलेसाए ॥९६८४॥
 किण्हा नीला काऊ, लेसाओ तिनि अप्पसत्थाओ । चयसु सुचिसुद्धकरणो, संवेगमणुत्तरं पत्तो ॥९६८५॥
 तेऊ पम्हा सुक्का, लेसाओ तिनि सुप्पसत्थाओ । उवसंपज्जसु कमसो, संवेगमणुत्तरं पत्तो ॥९६८६॥
 परिणामविसुद्धीए, लेसासुद्धी उ होइ जीवस्स । परिणामविसुद्धी पुण, भंदकसायस्स नायव्वा ॥९६८७॥
 मंदा होति कसाया, वाहिरदन्वेसु संगरहियस्स । पावइ लेसामुद्धिं, तम्हा देहाऽऽइसु असंगो ॥९६८८॥

जह तंदुलस्स कुंडय-सोही सतुसस्स तीरइ न काउं । तह जीवस्स न सक्का, लेसासोही ससंगस्स
 उक्कोसाऽऽइठाणेसु, सुद्धलेसाण वडुमाणो सो । कालं करेज्ज जइ ता, तारिसमाऽऽराहणं लहइ
 ता लेसासुद्धीए, जत्तो नियमेण होइ कायव्वो । जछेसो मरइ जियो, तछेसेसुं तु उव्वज्जे
 लेसाऽईयं तु गतो, परिणामं नाणदंसणसमग्गो । अक्खवयसोक्खसमिद्धिं, पावइ सिद्धिं धुयक्किलेसो
 इय समयसिंधुवेलोवसाए, संवेगंगसालाए । चउमूलदाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, लेसा सत्तमपडिदारं
 लेसाविसुद्धिमाऽऽरोहिज्जण, आराहणं खमगसाहू । जं पाउणइ तमेत्तो, फलदारेणं निंदंसेमि
 आराहगो य तिविहो, उक्कोसो मज्झिमो जहन्नो य । लेसांदारेण फुडं, वोच्छामि विसेसमेयस्स
 सुक्काए लेसाए, उक्कोसगमंसगं परिणमेत्ता । जो मरइ सो हु नियमा, उक्कोसाऽऽराहगो होइ
 जे सेसा सुक्काए, अंसा जे आवि पम्हलेसाए । ते पुण जो सो भणियो, मज्झिमओ वीयरगेहिं
 तेउलेसाए जे, अंसा अह ते उ जो परिणमित्तो । मरइ तओ वि हु नेओ, जहन्नआराहगो एत्थ
 एसो पुण सम्भत्ताइ-संगओ चेव होइ विन्नेओ । न हु लेसामित्तेण, तं जमऽभव्वाण वि सुराणं
 एवं च केइ उक्कोस-गाए आराहणाए नीसेसे । खविज्जणं कम्मसे, सिद्धिं गच्छंति विहुयरया
 अह मज्झिममाऽऽराहण-माऽऽराहिय साज्वसेसकम्मंसा । सुविसुद्धसुक्कलेसा, भवंति लवसत्तमा देवा

॥९६८५॥

॥९६९०॥

॥९६९१॥

॥९६९२॥

॥९६९३॥

॥९६९४॥

॥९६९५॥

॥९६९६॥

॥९६९७॥

॥९६९८॥

॥९६९९॥

॥९७००॥

॥९७०१॥

॥९७०२॥

कपोवगा सुरा जं, अच्छरसहिया सुहं अणुभवंति । तत्तो अणंतगुणियं, सोकूखं लवसत्तमसुराणं ॥९७०३॥
 केइ वि मड्झिमलेसा, चरित्तवनानाणंदं सणगुणा य । वेमाणियदेविंदा, भवंति सामाणियसुरा वि ॥९७०४॥
 सुयभचीए समग्गा, उगतवा नियमजोगंसमुद्धा । लोगंतिया सुखरा, हवंति आराहया धीरा ॥९७०५॥
 जावइयाउ रिद्धीओ, होति इंदियगयाणि य सुहाणि । फुडमाऽऽगमेसिभहा, लभंति आराहया ताहं ॥९७०६॥
 जे वि हु जहन्नियं तेओ-लेसियाऽऽराहणं पवजंति । ते वि जहन्नेणं चिय, लभंति सोहम्मदेविड्ढिं ॥९७०७॥
 भोए अणुत्तरे भुंजि-ऊण तत्तो चुया सुमाणुस्से । इड्ढिमऽउलं चइत्ता, चरंति जिणदेसियं धम्मं ॥९७०८॥
 सहंमंता धीमंता, सद्भासंवेगवीरिओवगया । जित्ता परीसहचमुं, उवसगगरिडं अभिमवित्ता ॥९७०९॥
 सुकं लेससुवगया, सुक्कज्झाणेण खवियंसंसार । उम्मक्ककम्मकवया, उवेति सिद्धिं धुयकिलेसा ॥९७१०॥
 जेण जहन्नेणाऽवि हु, काऊणाऽऽराहणं धुयकिलेसा । सत्तडुभवाणज्जं-तरम्मि पाविंति परमययं ॥९७११॥
 सव्वन्नू सव्वदरिसी, निरुवमसुहसंगया य ते तत्थ । जम्माऽऽइदोसरहिया, चिहंति सया वि भगवंतो ॥९७१२॥
 नासयतिरिएसु दुहं, किंवि सुहं होइ तह य मणुएसु । देवसु किंवि दुक्खं, मोक्खे पुण सव्वहा सोक्खं ॥९७१३॥
 तथा—

रागाऽऽईणमऽभावा, जम्माऽऽईणं असंभवाओ य । अव्यावाहाओ खलु, सासयसोक्खं खु सिद्धाणं ॥९७१४॥
 रागो दोसो मोहो, दोसाऽभिमंसंगमाऽड्ढलिंगं चि अइसंकिलेसत्तं ना, हेऊ चिय संकिलेसस्स ॥९७१५॥

एहडभिभूयाणं, संसारीणं कओ सुहं किंचि । जाइजामरणजलं, भवजलहिं परियडंताणं ॥९७१६॥
 एहडभिभूयाणं, संसारीणं कओ सुहं किंचि । जाइजामरणजलं, भवजलहिं परियडंताणं ॥९७१७॥
 रागाऽऽइविरहओ जं, सोकूखं जीवस्स तं जिणो मुणइ । न हि सन्निवायगहिओ, जाणइ तदऽभावजं सोकूखं ॥९७१८॥
 उइढम्मि जहा वीए, न होइ पुण अंकुरस्स उपपत्ती । तह चेव कम्मबीए, दइढम्मि भवंऽकुरस्साऽवि ॥९७१९॥
 जम्माऽभावे न जरा, न य मरणं न य भयं न संसारो । एएसिमऽभावाओ, कहं न सोकूखे परं सोकूखं ॥९७२०॥
 अव्यागाहाउ चिय, सयलिंदियविसय-भोगपज्जंतं । उच्छुक्कनियत्तीओ, संसारसुहं व सदेयं ॥९७२१॥
 एसा सयलिन्दियविसय-भोगपज्जन्तवत्तिणी नवरं । उच्छुक्कनियत्ती श्रेव-कालिया पुण तदिच्छाओ ॥९७२२॥
 पुणरऽभिलासाऽभावा, सिद्धाणं सव्वकालिगी पुण सा । एंगंतिगा य अचंति-गो य ता तेसि परमसुहं ॥९७२३॥
 इय अणुहवजुत्तीहेउ-संगयं नूण निट्ठियऽट्ठाणं । अत्थि सुहं सदेयं, तह जिणचंदाऽऽगमाओ य ॥९७२४॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिच्चा जहाऽज्जमं सम्मं । तीयऽद्धाए अणंता, सिद्धा जीवा धुयकिलेसा ॥९७२५॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिच्चा जहाऽज्जमं सम्मं । इन्हिं पि हु संखेज्जा, सिज्झंति विवक्खिए काले ॥९७२६॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिच्चा जहाऽज्जमं सम्मं । एसऽद्धाए अणंता, सिज्झिस्संति धुवं जीवा ॥९७२७॥
 आराहणविहिमेयं, एमेव विराहिउं तिकालं पि । एत्थु अणेगे जीवा, संसारपवइहा भणिता ॥९७२८॥
 नाऊण एवमेयं, इमीए आराहणाए जइयवं । न हु अणो पडियारो, को वि इहं भवसमुद्दिस्मि ॥९७२९॥
 मूलमिमीए वि नेयं, एंगंतेणेव भव्वसंचेहिं । सद्धाऽऽभावओ खलु, आगमपरंतया गरुइ

जग्हा न मोकूलमग्ने, मोत्तूणं आगमं इह पमाणं । विज्झइ छउमत्थाणं, तग्हा तत्थेव जइयव्वं ॥९७३०॥
आगमपत्तंतैहि, तग्हा निच्चं पि सोकूलकंखीहिं । सव्वमण्डुट्ठाणं खलु, कायव्वं अप्पमत्तेहिं ॥९७३१॥
मरणविभत्तिदारे, पुब्बिं जं सइयं इहाऽऽसि जहा । भणियं आराहणफल-दारे मरणफलं पि फुडं ॥९७३२॥
अह अणुकमेण संपइ, संपत्ते तम्मि अहिगयदारे । मरणाणं पि फलमइहं, केत्तियमिच्चं पि किच्चेमि ॥९७३३॥
तत्थ य अविसेसेणं, वेहाणसगद्धपट्टजुत्ताइं । पढममरणाणि अट्ट वि, भणंति दुग्गइफलाइं ॥९७३४॥
तह सामणेणं चिय, पुब्बुत्तविहीए किच्चियकमाणि । सत्त उण उवरिमाइं, मरणाइं सोग्गइफलाइं ॥९७३५॥
नवरं अंतिममरण-त्तिगस्स सविसेसमज्जि फलं वोच्छं । सेसचउक्कस्स उ त-प्पवेसओ तुल्लमेव फलं ॥९७३६॥
तत्थ वि भत्तपरिन्ना-पवन्नियं चिय फलं णियट्ठाणे । एत्तो उ इंगिणीमरण-गोयरं फलमिमं भणिमो ॥९७३७॥
भणियविहीए सम्मं, साहेत्ता इंगिणिं धुयकिलेसा । सिञ्चंति केइ केइ, भवंति देवा विमाणेसु ॥९७३८॥
इय इंगिणिमरणफलं पि, पयडियं सुत्तसाहियविहीए । अह पायवोवगमणा-भिहाणमरणफलं भणिमो ॥९७३९॥
सम्मं पाओवगओ, धम्मं सुक्कं च सुट्ठु झायंतो । उज्झियदेहो जायइ, को वि वेमाणियसुरेसु ॥९७४०॥
को वि य पहीणकम्मो, कमेण पाउणइ सिद्धिसोक्कं पि । तस्स य भणामि लाभ-कमं सरूवं च ओहेण ॥९७४१॥
आराहगे जहुत्तर-चरणविसुद्धीए धम्मसुक्काइं । ज्ञायंतो सुहेल्लो, अपुव्वकरणाऽऽइगकमेण ॥९७४२॥
महिक्खण मोहजोहं, साऽऽवरणं खवगसेट्ठिमाऽऽरूढो । सुहडो इव रणसीसं, केवलरज्जं समज्झिणइ ॥९७४३॥

तत्तो देहणं पुव्वकोडि-मंस्तोसुहुत्तमेत्तं वा । विहरइ अह वेयणिज्जं, अहवहुयं थोवमाऽऽउं च ॥९७४४॥
होअ तओ स महप्पा, अंतसुहुत्तम्मि आउगे सेसे । कुणइ समुग्घायं तुल्ल-ठिइए सेसकम्ममाणं ॥९७४५॥
उल्लं संतं वत्थं, विरिहियं जह विसुक्कइ खणेणं । संवेहियं तु न तहा, तह वेयणियाऽऽइकम्माइं पि ॥९७४६॥
बहुकालकूखवणिजाइं-ऽणुक्कमं वेयणेण किर जाइं । खिज्जंति ताइं णियमा, समवहयस्स कूखणेणं पि ॥९७४७॥
इय नीसेसाऽऽवरणाऽ-वगमवियं भंतवीरिउल्लासो । आरभइ समुग्घायं, लहुकम्मखयट्ठया तत्थ ॥९७४८॥
चउहिं समएहिं दंडग-कवाडमंथजयपूरणाणि तओ । कुणइ कमेण णियत्तइ, तहेव सो चउहिं समएहिं ॥९७४९॥
काऊणाऽऽउसमं सो, वेयणियं तह य नामगोत्तातिं(इं) । सेलेसिसुवागंतुं, जोगनिरोहं तओ कुणइ ॥९७५०॥
बायरमणपओगं, बायरकाएण बायरवं च । बायरकायं पि तहा, रंभइ सुहुमेण काएण ॥९७५१॥
तत्तो सुहुमं मणवइ-जोगं रंभेतु सुहुमकाएण । काइयजोगे सुहुमम्मि, सुहुमकिरियं जिणो झाइ ॥९७५२॥
सुहुमकिरिएण ज्ञाणेण, सुनिरुद्धे सुहुमकायजोगे वि । सेलेसी होइ तओ, अंधगो निचलपएसो ॥९७५३॥
अवसेसकम्मअंस-कूखयाय पंचकूवरुगिरणकालं । वोळ्ळिन्नकिरियमऽपडि-वाइ ज्ञाणं झियाइ तओ ॥९७५४॥
सो तेण पंचमत्ता-कालेण खवेइ चरिमझाणेण । अणुइत्ताओ उवरिम-समए सत्त्वाउ पयडीउ ॥९७५५॥
चरिमसमयम्मिं तो सो, खवेइ वेइज्जमाणपयडीओ । वारस तित्थयरजिणो, एक्कास सेससव्वन्नु ॥९७५६॥
तत्तो अविग्गहाए, गईए समए अणंतरे चेव । पावइ जगस्स सिहरं, खेत्तं कालं च अफुसंतो ॥९७५७॥

तथाहि—

पञ्चमेतत्तन्निस्स, जेतियाइं जहन्नजोगिस्स । होंति मणेदब्बाइं, तब्बावरो य जम्मत्तो
तयडंसंखगुणविहीणे, समए समए निरुंभमाणो सो । मणसो सव्वनिरोहं, कुणइ असंखेज्जसमएहिं
पञ्चमेतत्तविदिय-जहन्नवजोगपज्जया जे उ । तदडंसंखगुणविहीणे, समए समए निरुंभत्तो
सव्ववइजोगरोहं, संखाडईएहिं कुणइ समएहिं । तत्तो उ सुहुमपणगस्स, पढमसमओववन्नस्स
जो किर जहन्नजोगो, तदडंसंखेज्जगुणहीणमेक्कसमएण । समए निरुंभमाणो, देहतिमागं च भुंचत्तो
रुंभइ स कायजोगं, संखाडईएहिं चैव समएहिं । तो कयजोगनिरोहो, सेलेसीभावणामेइ
सेलेसो किर मेरू, सेलेसी होइ जा तहाडचलया । होउं व असेलेसो, सेलेसी होइ थिरयाए
अहवा सेलु व्व इसी, सेलेसी होइ सो उ थिरयाए । सेव अलेसी होइ, सेलेसी होअलोवाओ
सीलं व समाहाणं, निच्छयओ सव्वसंवरो सो य । तस्सेसो सीलेसो, सेलेसी होइ तदडवत्था
हस्सडक्खराइं मज्जेण, जेण कालेण पंच भणंति । अच्छइ सेलेसिगओ, तच्चियमेत्तं तओ कालं
तणुरोहाडरंभाओ, झायइ सुहुमकिरियाडनियट्ठिं सो । वोच्छिन्नकिरियमडण्डि-वाइ सेलेसिकालग्मि
? तदडंसंखेज्जगुणसेदीए, विरइयं आसि जं पुरा कम्मं । समए समए खवयं, कम्मसो सेलेसिकालेण

? तदडंसंखेज्जगुणए, गुणसेदीए रइयं पुरा कम्मं पाठो ० ।

॥९७५८॥
॥९७५९॥
॥९७६०॥
॥९७६१॥
॥९७६२॥
॥९७६३॥
॥९७६४॥
॥९७६५॥
॥९७६६॥
॥९७६७॥
॥९७६८॥
॥९७६९॥

सब्बं खवेइ तं पुण, निह्वं किं चि दुचरिए समए । किं चि व्व होइ चरिमे, सेलेसीए तयं वोच्छं ॥९७७०॥
 मणुयगइजाइतसचाय-रं च पजत्तसुभगमाऽऽएज्जं । अन्नयरवेयणिज्जं, नराउमुच्चं जसो नामं ॥९७७१॥
 संभवओ जिणनामं, नराऽणुण्वी य चरिससमयम्मि । सेसा जिणसंताओ, दुचरिससमयम्मि निह्विंति ॥९७७२॥
 ओरागलियाऽऽइस्ववाहिं, चयइ विप्पजहणाहिं जं भणियं । निस्सेसतया न जहा, देसच्चाएण सो पुब्बिं ॥९७७३॥
 तस्सोदइया भावा, भव्वत्तं च विणियत्तए समयं । सम्मत्तणोणदंसण-सुहसिद्धत्ताणि मोत्तूणं ॥९७७४॥
 रिजुसेढिं पडिवन्नो, समयपएसंसतरं अफुसमाणो । एगसमएण सिज्झइ, अह सागारोवउत्तो सो ॥९७७५॥
 उइहं बंधणमुक्को, तहा सहावत्तओ य सो जाइ । जह एण्डस्स फलं, बंधणमुक्कं समुष्फिडइ ॥९७७६॥
 परओ धम्माऽभावा, तस्स गई नत्थि कम्ममुक्कस्स । होइ अधम्मेण ठिई, साइअणंतं च से कालं ॥९७७७॥
 इह देहतिगं मोत्तुं, सिज्झइ गंतुं तहिं सहावत्थो । चरिमत्तणुतिभागूणं, अवगाहमुवेइ जीवघणं ॥९७७८॥
 ईसीपब्भाराए, सीयाए जोयेण लोगंसतो । सिद्धाणोगाहणया, उक्कोसं कोसछब्भाओ ॥९७७९॥
 तेलोक्कमत्थयत्थो, सो सिद्धो दव्वपज्वसमेयं । जाणइ पासइ भगवं, तिकाळजुत्तं जयमऽसेसं ॥९७८०॥
 भावे समविसमत्थे, खरो जुगवं जहा पयासेइ । लोगमऽलोगं च तहा, निच्चाणगओ पयासेइ ॥९७८१॥
 जं नत्थि सव्ववाहाओ, तस्स सव्वं पि जाणइ जयं जं । जं च निरुस्सुगभावो, परमसुही तेण सुपसिद्धो ॥९७८२॥
 परमिइहीपत्ताणं, मणुजाणं नत्थि तं सुहं लोमे । अव्वावाहमऽणुवमं, जं सोक्खं तस्स सिद्धस्स ॥९७८३॥

देवे'दचक्कट्टी, इंदियसोकूवं च जं अणुहवंति । तत्तो अणंतगुणियं; अव्यात्राहं सुहं तस्स ॥९७८४॥
 तीसु वि कालेसु सुहाणि, जाणि पवराणि नरसुरि'दाणं । ताणेगसिद्धसोकूखस्स, एगसमयं पि नज्जंति ॥९७८५॥
 विसएहि' से न कज्जं, जं नत्थि लुहाऽऽइयाओ ग्राहाओ । रागाइआ य उवभोग-हेउणो तस्स जं नत्थि ॥९७८६॥
 एत्तो चिय निच्चं पि हु, भासणचंक्रमणचि'तणाऽईणं । चेट्ठाण नत्थि भावो, निट्ठियअट्ठम्मि सिद्धम्मि ॥९७८७॥
 अणुवसमऽमेयमकूखय-मऽमलं सिवमऽजरमऽरुजऽममयं धुवं । एगंतियमऽच्च'तिय-मऽव्यात्राहं सुहं तस्स ॥९७८८॥
 इय पायवोवगसणाऽभिहाण-जिणजोगचरममरणस्स । आगमजुत्तीए फलं, संखेवेणं समकूखायं ॥९७८९॥
 आराहणाफलमिणं, सोउं संवेगवडिढउच्छाहा । काज्जण तइं सव्वे, भव्वा निव्वुइसुहसुचि'तु ॥९७९०॥
 इय करणसउणिपंजसमाए, संवेगरंगसोलाए । चउमूलदाराए, सोगइगमपउणवयवीए ॥९७९१॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलभम्मि । भणियं चउत्थदारे, फलं ति अट्ठमपडिदारं ॥९७९२॥
 जीवं पडुच्च पुवं, फलाऽवसाणाणि अरिहमाऽईणि । दांराणि दंसियाइं, एत्तो पुण जीववियलस्स ॥९७९३॥
 खमगसरीरस्स भवे, जो किर कायव्वित्थरो कोई । सो विजहणदारोणं, जिणमयनिट्ठिनाएणं ॥९७९४॥
 भन्नइ साहूण अणु-ग्गहट्टया होति विजहणाए य । परिठवणा परिचाओ, उज्झणमिच्चाइ एगट्ठा ॥९७९५॥
 सा पुण पुव्वपवणिय-क्रमेण खमगम्मि मरणमऽणुपत्ते । निज्जामगेहि' सम्मं, तदीयदेहस्स कायव्वा ॥९७९६॥
 न य कायव्वो सोणो, जहा अहो ! सो तहा महाभागो । चिरसुवचरिओ चिरपज्जु-वासिओ चिरमऽहावसिओ ॥९७९७॥

सिक्खाविओ य सुचिरं, समाहिकरणेण चिरमणुग्गहिओ । नाणाऽऽईहि गुणेहि, बंधु व्व सुओ व्व भित्तो व्व ॥९७९८॥
 अरुहं इट्ठो आसी, निक्कित्तिमपेयभायणं च परं । इन्दिं च मत्तुणा कह-मज्जहरिओ निक्किवेणं सो ॥९७९९॥
 हा ! हा ! सुट्ठा मुट्ठ ति, एवमऽकंदसदमाऽऽईओ । जम्हा इह कीरंते, सरीरयं सि(द्धि)जई अचिरा ॥९८००॥
 परिगलइ बलमऽसेसं, सई पणस्सइ विवजए बुद्धी । उप्पज्जइ गहिलत्तं, संभवइ हियरोगो वि ॥९८०१॥
 हायंति इंदियाइ, छलंति खुदा य देवया कहवि । द्विजइ समयाऽयन्नण-समुब्भवो सुहविवेगो वि ॥९८०२॥
 संजायइ लहुयत्तं, संभाविजइ दढं विमूढत्तं । किं बहुणाऽणत्थाणं, सोगो सव्वेसि समवायो ॥९८०३॥
 ता तं दूरम्मि समुज्जिऊण, निज्जामगा महामुणिओ । दढमऽप्पमत्तचिच्चा, भवटिइमेवं विभावेति ॥९८०४॥
 हे जीव ! कीस सोयसि, किं न तुमं मुणसि जो इह जाओ । तस्साऽवस्संभावी, मच्चू जम्भो पुणो मरणं ॥९८०५॥
 अप्पडियारं च इमं, कहमिहरा भासरासिणो उदए । कूरगहस्स वि तहा, विन्नवणम्मि वि सुरिंदस्स ॥९८०६॥
 अतुलियबलसारेणं ति-जयपहुपरसेसरेण वीरेण । पडिवालियं न थेवं पि, सिद्धिगमणं जिणवरेण ॥९८०७॥
 न य तस्स सुचिरसंचिय-मुकयस्स गुणोलिनिलयभूयस्स । अड्धोरपंकपम्मुक्क-संजमुजोगजुत्तस्स ॥९८०८॥
 आराहणमाऽऽराहिय, पंचत्तं पावियस्स खमगस्स । विज्जइ मणागमेत्तं पि, नूण संसोयणिजं ति ॥९८०९॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, एवं सम्मं विभाविउं धीरा । तग्गयत्तिहि समगं, कुव्वंति लहुं गिरुच्चिग्गा ॥९८१०॥
 नवरं कालगयस्स हु, सरीरमंस्तो व्व होज्ज वाहिम्मा । जइ अंतो निज्जवगा, इमेण विहिणा चिगिंचन्ति ॥९८११॥

देवे'दचक्कव्ही, इंदियसोकूवं च जं अणुहवंति । तत्तो अणंतगुणियं; अब्बावाहं सुहं तस्स ॥९७८४॥
 तीसु वि कालेसु सुहाणि, जाणि पवराणि नरसुरि'दाणं । ताणेगसिद्धसोकूवस्स, एगसमयं पि नज्जवंति ॥९७८५॥
 विसएहि' से न कज्जं, जं नत्थि छुहाऽऽइयाओ वाहाओ । रागाइआ य उवमोग-हेउणो तस्स जं नत्थि ॥९७८६॥
 एत्तो चिय निच्चं पि हु, भासणचंक्रमणचिंतणाऽऽणं । चेट्ठाण नत्थि भावो, निट्ठियअट्ठम्मि सिद्धम्मि ॥९७८७॥
 अणुवममऽमेयमज्जुखय-मऽमलं सिवमऽजरमऽरुजऽमभयं धुवं । एगंतियमऽच्चंतिय-मऽब्बावाहं सुहं तस्स ॥९७८८॥
 इय पायवोवगमणाऽभिहाण-जिणजोगमचरमरणस्स । आगमजुत्तीए फलं, संखेवेणं समकूखाय ॥९७८९॥
 आराहणाफलमिणं, सोउ' संवेगवडिठउच्छाहा । काऊण तइं सन्वे, भव्वा निब्बुइसुहयुविंतु ॥९७९०॥
 इय करणसउणिपंजरसमाए, संवेगरंगसोलाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणवयवीए ॥९७९१॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलभम्मि । भणियं चउत्थदारे, फलं ति अट्ठमपडिदारं ॥९७९२॥
 जीवं पडुच्च पुवं, फलाऽवसाणाणि अरिहमाऽईणि । दांराणि दंसियाइं, एत्तो पुण जीववियलस्स ॥९७९३॥
 खमगसररीरस्स भवे, जो किर कायव्यवित्थरो कोई । सो विजहणदारेणं, जिणमयनिदिट्ठनाएणं ॥९७९४॥
 भन्नइ साहूण अणु-ग्गहट्टया होंति विजहणाए य । परिठवणा परिचाओ, उज्झणमिच्चाइ एगट्ठा ॥९७९५॥
 सा पुण पुव्वपवणिणय-क्रमेण खमगम्मि मरणमऽणुपत्ते । निज्जामगेहिं सम्मं, तदीयेदेहस्स कायव्वा ॥९७९६॥
 न य कायव्वो सोगो, जहा अहो ! सो तथा महाभागो । चिरमुवचरिओ चिरपज्जु-वासिओ चिरमऽद्दावसिओ ॥९७९७॥

सिक्खाविओ य सुचिरं, समाहिकरणेण चिरमणुण्हिओ । नाणाऽऽहं गुणेहिं, बंधु व्व सुओ व्व भित्तो व्व ॥९७९८॥
 अण्हं इट्ठो आसी, निक्कित्तिसपेयभायणं च परं । इन्हिं च मत्तुणा कह-मज्जहरिओ निक्किवेणं सो ॥९७९९॥
 हा ! हा ! सुट्ठा सुट्ठा ति, एयमऽकंदसदमाऽईओ । जम्हा इह कीरंते, सरीरयं सि(झि)जई अचिरा ॥९८००॥
 परिगलइ बलमऽसेसं, सई पणस्सइ विवज्जए बुद्धी । उप्पजइ गहिलत्तं, संभवइ हिययरोगो वि ॥९८०१॥
 हायंति इंदियाइ, छलंति खुदा य देवया कहवि । झिजइ समयाऽयन्नण-समुब्भवो सुहविवेगो वि ॥९८०२॥
 संजायइ लहुयत्तं, संभावजइ दढं विमूढत्तं । किं बहुणाऽणत्थाणं, सेगो सव्वेसिं समवायो ॥९८०३॥
 ता तं दूरम्मि समुज्झिज्जण, निज्जामगा महामुणिणो । दढमऽप्पमत्तचिचा, भवठिइमेवं विभावे'ति ॥९८०४॥
 हे जीव ! कीस सोयसि, किं न तुमं सुणसि जो इहं जाओ । तस्साऽवस्संभावी, मच्चू जम्मो पुणो मरणं ॥९८०५॥
 अप्पडियारं च इमं, कहमिहरा भासरासिणो उदए । कूरगहस्स वि तहा, विनवणम्मि वि सुरिंदस्स ॥९८०६॥
 अतुलियबलसारेणं ति-जयपहुपरमेसरेण वीरेण । पडिवालियं न थवं पि, सिद्धिगमणं जिणवरेण ॥९८०७॥
 न य तस्स सुचिरसंचिय-सुकयस्स गुणोलिनिलयभूयस्स । अद्घोरपंकपम्मुक्क-संजमुज्जोगजुत्तस्स ॥९८०८॥
 आराहणमाऽऽराहिय, पंचत्तं पावियस्स खमगस्स । विज्जइ मणागमेत्तं पि, नूण संसोयणिज्जं ति ॥९८०९॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, एवं समं विभावित्ता धीरा । तग्गयविहिं समग्गं, कुवंति लहुं गिलच्चिग्गा ॥९८१०॥
 नवरं कालगयस्स हु, सरीरसंजतो व्व होज वाहिम्या । जइ अंतो निज्जवगा, इमेण चिहिणा विगिंचन्ति ॥९८११॥

जत्थेव मासकप्यं, वासावासं व साहुणो ठंति । पढमं चिय गीयत्था, तत्थ महाथंडिले पेहे
दिसि अवरदक्खिणा १ दक्खिणा २ य, अवरा ३ य दक्खिणा पुव्वा ४ ।

अवरुत्तरा ५ य पुव्वा ६, उत्तर ७ पुव्वुत्तरा चेव ८ ॥

पढमाए अन्नपाणं, सुलहं वीयाए दुल्लहं होइ । उवही पुण तइयाए, नत्थि चउत्थीए सज्जाओ
पंचमियाए कलहो, गणभेओ ताण होइ छडीए । सत्तमदिसि गेलन्नं, मरणं पुण अट्टमीए उ
पढमदिसावाचाए, वीयाऽऽणं पि सो गुणो होइ । कमसो सव्वासु तओ, दिसासु महंथंडिले पेहे
जंवेलं कालजओ, तव्वेलंगुडमाऽऽ वंधेजा । छेयणजगण वसभा, कुणंति धीरा सुयरहस्सा
वन्तरमाऽऽ वि तयं, देहमाहिद्वेज तेण उट्टेजा । आगमविहिणा धीरेहिं, उवसमो तस्स कायव्वो
दोन्नि य दिवइद्भोगे, दब्भमया पुत्तला य कायव्वा । समभोगे पुण एगो, अवइद्भोगे न कायव्वो
तिन्नेव उत्तरां, पुणव्वस्स रोहिणी विसाहा य । एए छन्नकूवत्ता, पणयालमुहुत्तसंभोगा
सयभिसया-भरणीओ, अदा अस्सेस साइ जेढा य । छ इमे अवइद्भोगा, समभोगा सेसनकूवत्ता
जत्तोहुत्तो गामो, तत्तो सीसं ठवेत्तु तं धेत्तुं । गच्छंति थंडिलं पति, अपच्छओ ते नियच्छंता
सुत्तथतदुभयविज, पुरओ धेत्तूण पाणगच्छेसे य । गच्छइ य तणां सो, समां सव्वत्थ संथरइ
विसमा जइ होज तणा, उवरिं मज्जे व हेइओ वा वि । मरणं गेलन्नं वा, ता गणधरवसभमिक्खूण ॥९८२४॥

॥९८१२॥

॥९८१३॥

॥९८१४॥

॥९८१५॥

॥९८१६॥

॥९८१७॥

॥९८१८॥

॥९८१९॥

॥९८२०॥

॥९८२१॥

॥९८२२॥

॥९८२३॥

॥९८२४॥

जत्थ य नत्थि तणाइं, चुन्नेहिं तत्थ केसरेहिं व । कायब्बोऽत्थ ककारो, हेड्डि तकारं च बंधेजा ॥९८२५॥
जाए दिसाए गामो, तत्तो सीसं तु होइ कायब्बं । उड्ढिं तरकूखण्डा, न नियत्तेजा पयक्खिण्डं ॥९८२६॥
चिंधट्ठा रयहरणं, दोसा उ भवे अचिंधकरणम्मि । गच्छेज्ज व सो मिच्छं, राया व करेज्ज गामवहं ॥९८२७॥
जो जहियं सो तत्तो, नियत्तइ अविहिकाउसगं च । आगम्म गुरुसयासे, कुणंति तत्थेव न कुणंति ॥९८२८॥
खमणमऽस(सम)ज्झायं वा, रायणियमहानिनायनियेसु । कायब्बं नियमेणं, असिवाऽड्डमए न कायब्बं ॥९८२९॥
बीयदियहम्मि थेरा, सुत्तथविसारया पलोएंति । खमगसरीरं तत्तो, सुहाऽसुहगइं विजाणंति ॥९८३०॥
तरुसिहरगए सीसे, निव्वाण १ विमाणवासि २ थलकरणे । जोइसियवाणमंतर, समम्मि ३ खट्ठाइ भवणवई ॥९८३१॥
जइ दिवसे संविक्खणीयं, सरीरयं सावएहिं खवगस्स । ताए दिसाए सुभिक्खं, विहारजोगं सुविहियाणं ॥९८३३॥
जं वा दिससुवणीयं, सरीरयं सावएहिं खवगस्स । ताए दिसाए सुभिक्खं, विहारजोगं सुविहियाणं ॥९८३४॥
इय सिरिजिणचंदमुणिंद-रइयसंवेरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणपयवीए ॥९८३५॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारम्मि, चिजहणा नवमपडिदारं ॥९८३६॥
तब्भणणा पुण बुत्तं, समाहिलाभो चि तुरियदारं पि । तब्भणणे य समत्थिय-मित्थं आराहणासत्थं ॥९८३६॥
इय महसेणस्स महा-मुणिस्स जह गोयमेण सिट्ठमिमं । तह सव्वं निदिद्धं, एत्तो जं बुत्तमाऽऽसि पुरा ॥९८३७॥
जह तं आराहिचा, सिद्धिं सो पाविहिच्चि तमियाणि । साहेमि समासेणं, गोयमकहियाऽणुसारेणं ॥९८३८॥

तेलोकतिलकपसस, कपपहुवंदियस्स वीरस्स । सीसो गोयमसामी, सवित्थराऽऽराहणविहाणं

॥९८३९॥

पडिपुन्नमेवमणगार-वग्गगिहिगोयंरं सदिदुंतं । पन्नविउं महसेणं, पुब्बुद्धिं सुणिं भणह

॥९८४०॥

भो भो महायस ! तए, जं पुट्टं आसि तं मए सिट्ठं । ता एत्तो अपमत्तो, एत्थुजमसु तुमं जम्हो

॥९८४१॥

ते धन्ना सणुरिसा, तेहि सुलद्धं च माणुसं जम्मं । आराहणा हु एसा, पडिवण्णा जेहिं संपुन्ना

॥९८४२॥

ते स्ररा ते धीरा, पडिवजिय जेहिं संवमज्झम्मि । आराहणापडागा, सुहेण गहिया चउकूवंधा

॥९८४३॥

किं नास तेहिं लेए, महाणुभावेहिं होल्लज नो लद्धं । जेहिं इमं संपत्तं, अणग्घमाऽऽराहणारयणं

॥९८४४॥

आराहणाठियाणं, कुणंति साहिज्जसुज्जुया जे य । जम्मे जम्मे पावंति, ते वि आराहणं परमं

॥९८४५॥

आराहयं सुणिं जे, सेविंति नमंति भत्तिसंजुत्ता । आराहणाफलं सुगइ-सोकूवरूवं लंहंति ते

॥९८४६॥

इय गोयमेण भणिए, हरिसवसुच्छलियवहलरोमंचो । महसेणो रायरिसी, तिपयाहिणिऊण गणनाहं

॥९८४७॥

धरणियलंचुविणा मत्थ-एण पणमित्तु अणुरुत्ताहिं । अच्चन्तमहत्थाहिं, गिराहिं इय थोउमाऽऽरुद्धो

॥९८४८॥

जय मोहतिमिरपूरिय-तिहुयणभवणप्पयासणपईव ! । जय निव्वुडुपुरसंघुह-पत्थियभव्वोहसत्थाह !

॥९८४९॥

जय विमलकेवलाऽल्लोय-लोयणाऽल्लोइयड्थवित्थार ! । जय निरुवमरूवाड्ढ-सयविजियससुरासुडरतिलोय !

॥९८५०॥

जय सुक्कज्झाणाऽनल-निदंइदघणघाइकम्मवणगहण ! । जय परमविम्हयावह-ससहरहरसियसियचरिय !

॥९८५१॥

जय निकाणवच्छल !, सुपुरिसजणपत्तपढमयररेह ! । जय साहुलोयवंछिय-पयाणनिप्पडिमकप्पदुम !

॥९८५२॥

जयसि तुमं सिरिगोयम-गणधर ! हरिणंजकविमलजसपसर ! ।
सरणाऽऽजयकूखणवद्ध-लकूख ! रागाऽरिपडिक्ख ! ॥

॥९८५३॥

॥९८५४॥

॥९८५५॥

॥९८५६॥

॥९८५७॥

॥९८५८॥

॥९८५९॥

॥९८६०॥

॥९८६१॥

॥९८६२॥

॥९८६३॥

॥९८६४॥

॥९८६५॥

तुममेव ममं सामी, जणगो य तुमं गई मई तं सि । मिच्चो बंधू य तुमं, न तुमाहिंतो वि मज्झ हिओ
जेण तुमए भवाऽगड-गओ म्हि हत्थाऽवलंबदाणेण । उद्धरिओ आराहण-विहिमेयं उवइसंतेंणं
धन्नो कयपुन्नो हं, पत्तं च समीहियं मए सन्नं । जं तुम्ह वयणपीऊस-सलिलधाराहिं सिच्चो म्हि
पाविज्झइ तिहुयणसंपया वि, अच्चंतदुलहलंभा वि । परमगुरु ! तुज्झ वाणी-सवणं न हु लब्भइ कया वि ॥९८५७॥
इण्हिं च भुवणबंधव !, तुमए अणुजाणिओऽहमिच्छामि । आराहणाविहाणं, काउं संलेहणापुण्वं
अह कंतदंतपसरंत-सेयपहपडलधवलियदिसेण । सिरिगोयमेण भणियं, हंभो ! महसेण ! मुण्णिपवर !
सुविसुद्धुद्धिययरिस-परिभावियविगुणभवसरूवाण । परलोयचद्धलकूखाण, दूरमऽणवेक्खियसुहाण
तुम्हारिसाण सविसेस-सुगुरुसेवोवलद्धतत्ताण । जुत्तमिणं ता थेंवं पि, एत्थ मा कुणसु पडिवंधं
बहुविग्घो हु सुहुत्तो. पुणो वि दुलहा य धम्मसामग्गी । सच्चंगं चिय पच्चूह-संगया सेयसंसिद्धी
एवं ठिए य जेणं, सच्चपयत्तेण धम्मकज्जेसु । उज्जमियं तेणं चिय, लद्धा लोए जयपडागा
दिन्नो जलंजली भव-भयस्स करकमलगोरं नीया । सग्गाऽपवगलच्छी, किं वा नो साहियं तेण
तां सुचरियसामन्नो, कयपुन्नो तं सि जस्स सचिसेसं । आराहणाविहाणे, विजंभए चित्तपडिवत्ती

जह वि हु तुह सब्व चिय, किरिया आराहणां महाभाग ! । तह वि हु भणियविहीए, इमीए एत्तो दंढ जयसु ॥९८६६॥
एवं सोच्चा परम-पमोयपाउभवंतरोमंचो । चरणेसु निवडिऊणं, सिरौवरिं रखकरकमलो ॥९८६७॥
रायरिसी महसेणो, जं भयवं ! आणवेसि तुममेत्तो । तं काहं ति पइन्नं, काउं तत्तो विणिक्खंतो ॥९८६८॥
पुव्वपंचियविहिणा, सम्मं कयदव्वभावसंलिहणो । सविसेसविहियदुक्कर-तवचरणविहाणझीणंजो ॥९८६९॥
परिचत्तेहयपक्खो, सब्बोवादेयपक्खपडिवद्धो । विहरित्ता निस्संगो, केत्तियमेत्तं पि सो कालं ॥९८७०॥
अच्चं तमज्जचयं मंस-सोणियाऽऽईणं देहधाऊण । विवलत्तं गत्तस्स य, दट्ठूण इमं विचिंचित्तेह ॥९८७१॥
निजधम्मसुखिगारिय-वित्थराऽऽराहणाऽणुसारेण । उज्जमियं ताव मए, सब्बेसु वि धम्मकिंचेसु ॥९८७२॥
वावारिया य भव्वा, निव्वुहुमग्गम्मि सब्बजत्तेण । सुत्तत्थभावणाए य, भाविओ सम्मसऽप्पा वि ॥९८७३॥
अणिगूहिंतेण बलं, बालगिलाणाऽऽइसाहुकज्जेसु । वावारंस्तरविरएण, वट्ठियं एत्तियं कालं ॥९८७४॥
इण्हिं च भट्ठदिट्ठीवलस्स, वह्मासणे वि असहस्स । अच्चं तकिंसरीर-त्तेण गमणे वि अखमस्स ॥९८७५॥
किं जीविण्ण विहलेण, तेण सुकयप्पसाहणाऽभावे । धम्मज्जणप्पहाणं हि, जीवियं कित्तयंति सुहं ॥९८७६॥
तो धम्मगुरुं आपुच्छिऊण, निजामणाविहिविहन्नु । थेरे धम्मसहाए, काऊण य भणियविहिपुव्वं ॥९८७७॥
सत्तोवरोहरिहिए, देसम्मि सिलायलं पमजित्ता । भत्तपरिन्नाए ममं, जुज्झइ देहं परिच्चइउं ॥९८७८॥
एपं परिभावेत्ता, स महप्पो सणियसणियगमणेण । गंतूणं गणनाहं, पणमिय भणिउं समाढत्तो ॥९८७९॥

भयं जहसत्तीए, छट्ठइमपसुहदुक्कतवेहिं । संलिहिओ तावडप्पा, जा चम्मड्डीणि सेसाणि ॥९८८०॥
 संपयमड्हं च सक्को, न थेवमेत्ते वि कुसलकायव्वे । इच्छामि तेण भयवं !, गीयत्थत्थेरनिस्साए ॥९८८१॥
 तुब्भेहिं अणुन्नाओ, विविचदेसम्मि अणसणं काउं । एत्तो एत्तियमेत्तं, जेणं मह पत्थियव्वं ति ॥९८८२॥
 अह विमलक्केवलाडल्लोय-लोयणेणं पलोइउं तस्स । निव्विग्घपत्थुयड्थ-प्पसाहणं गोयमो भयवं ॥९८८३॥
 एवं कुणसु महायस !, नित्थास्यपाओ य लहु होसु । महसेणमेवमड्णजा-णिऊण थेरे इमं भणइ ॥९८८४॥
 हंहो महाणुभावा !, असहायसहायदाणतल्लिच्छा । एयस्स उत्तिमड्ढं, काउं अब्भुट्ठियस्स दढं ॥९८८५॥
 तुब्भे एगगमणा, समओचियविहियसव्वकायव्वा । निज्जामणं पकुव्वह, पासठिया आयरेणं ति ॥९८८६॥
 अह ते सव्वे वि पमोय-निव्वरुत्तिन्नगरुरोमंचा । भत्तीए मन्नंता, अब्बन्तकयत्थमडप्पाणं ॥९८८७॥
 आणं सीसेण पडिच्छिऊण, सिरिइंदभूणो सम्मं । रायरिसिं महसेणं, उवट्ठिया पत्थुयत्थकए ॥९८८८॥
 तो तेहिं परिगओ सो, गओ व्व अन्नेहिं भदजार्हीहिं । सुथिरेहिं सुदंतेहिं, महागएहिं व रायंतो ॥९८८९॥
 सणियं सणियं पयंपकयाइं, नमिऊण गोयमस्स गओ । पुव्वपडिलेहियम्मि, सिलायले वीयतसरहिए ॥९८९०॥
 तत्थं य पुव्वपवंचिय-विहिपुव्वं विहियसेसकायव्वो । वोसिरइ सव्वमड्सणं, चउव्विहं पि हु महासत्तो ॥९८९१॥
 थेरा वि तस्स पुरओ, संवेगपराइं पसमसाराइं । सत्थाइं महत्थाइं, परियट्ठेउं समारद्धा ॥९८९२॥
 अह सुसमाहियमणवयण-कायजोगस्स धम्मझाइस्स । तस्स सुहदुक्कव्वजीविय-मणाड्डसु तुल्लचिरास्स ॥९८९३॥

राहावेहसमुजय-मणुयस्स व दूरमऽप्पमत्तस्स । आराहणाविहाणे, पयचओ वट्ठलकूवस्स ॥९८९४॥
 अच्चंतथिरत्तं पेहिज्ज, ओहीए रंजिओ त्राढं । सोहम्मि तियसनाहो, सभागओ भणइ निययसुरे ॥९८९५॥
 हंहो ! पेच्छह पेच्छह, निययथिरत्तेण विजियसुरसेलं । साहुमिमं वट्ठंतं, निच्चलच्चित्तं समाहीए ॥९८९६॥
 मन्ने पलउब्भवपवल-पवणपकूखोलणाऽऽउलजलोहा । जलनिहिणो वि हु मेरं, सुयंति न इमो नियपइन्नं ॥९८९७॥
 निचाज्वट्ठियरूवा वि, किं पि पाविचु वत्थुणो हेउं । भिंदंति चिय नियय-व्वय्यमेसो न पुण साहु ॥९८९८॥
 जे करयलंम्मि लीलाए, लेट्ठुगणाए सयलकुलनिरिणो । धारिन्ति सिंथुणो वि हु, सोसेंति निमेसमेत्तेण ॥९८९९॥
 ते वि हु मन्ने तियसा, अतुल्लवलसालिणो इमस्स धुवं । न चिरेण वि खोभेउं, पारेति मणो मणागं पि ॥९९००॥
 चोजमिणं एत्थ जए, जायंति के वि ते महासत्ता । जेसि महिमाज्वधूयं, असारभूयं तिहुयणं पि ॥९९०१॥
 इयंजंपिरसुरइवयण-मऽलियबुद्धी असहहेमाणो । एक्को सुरो सरोसं, चित्तेउमिमं समाढत्तो ॥९९०२॥
 बालाणं व पट्ठण वि, वयणाइं जहा तहा पयट्ठंति । वत्थुसत्तचपरामरिस-मऽणुयमिच्चं पि न कुणंति ॥९९०३॥
 कहमऽन्नहा महावल-कलिएहि वि एस खोहिउं न जई । तीरइ सुरेहिं एवं, वएज्ज सक्को इह विसंकं ॥९९०४॥
 अहवो किमऽणेण विगप्पिएण, सयमेव तं सुणिं गंतुं । खोभेमि झाणाओ, करेमि हरिणो निरं वितहं ॥९९०५॥
 ताहे गईए मणपवण-विजइणीए तओ विणिक्खंत्तो । महसेणसुणिसमीचे, पत्तो य निमेसमेत्तेण ॥९९०६॥
 उप्पाइओ य पलइ व्व, दारुणो विज्जुण्डुजदुप्पेच्छो । अयसीकुसुमच्छाओ, सव्वत्तो मेहसंघाओ ॥९९०७॥

सुसलोवमाहि' नीरंध-भावबद्धंधयारघोराहि' । धाराहि' तक्खणं चिय, पासे वरिसेउमाऽऽस्सुद्धो ॥९९०८॥
 उब्भडसल्लिखणीडेहि', पूरियं दंसिऊण दिसिवलयं' । निज्जमगगुणिम्मि संक-मित्तु महसेणमुल्लवह ॥९९०९॥
 हंभो ! किन्न पलोयसि, सब्वत्तो पसरमाणसल्लेण । गयणऽगलगसिहरा वि, गरुयगिरिणो वि हीरंति ॥९९१०॥
 दीहरज्जाकडप्पो-त्थइयधरामंडला वि दुमनिवहा । उम्भूलिया जलेणं, पलालपडलं विव लुलंति ॥९९११॥
 किम्वा न नियच्छसि वोम-विवरपसंतवारिपूरेहि' । तारानियरो वि फुडं, तिरोहिओ नज्जह न सम्मं ॥९९१२॥
 इय एरिससल्लिमहा-पवाहवेगेण बुब्भमाणस्स । तुह अम्हाण वि एत्थं, न जाव संपज्जाए मरणं ॥९९१३॥
 तावेत्तो ओसरिडं, जुज्झं सुणिवसह ! मुयसु मरणरुद्धं । जत्तेण रक्खणिज्जो, अप्पा हु सुये जओ भणियं' ॥९९१४॥
 "सब्वत्थ संजमं संज-माउ अप्पाणमेव रक्खंतो । सुच्चइ अइवायाओ, पुणो विसोही न याऽविरुद्धं" ॥९९१५॥
 न य अम्हारिसमुज्जण-विणाससंभूयभूरिपावाओ । एत्थ द्वियस्स थवं पि, अत्थि मोकखो धुवं तुज्झ ॥९९१६॥
 जम्हा तुज्झ कएणं, अम्हे इह भइ ! आवसामो त्ति । इहरा जीविकाओ, वसेज्ज किं' को वि जलमज्जे ॥९९१७॥
 इय साहुवयणमाऽय्यन्नि-ऊण थोयं' पि अविचलियचित्तो । महसेणो रायरिसी, परिभावइ निउणबुद्धीए ॥९९१८॥
 को एसो पत्थावो, घणस्स कह वा इमो महासत्तो । साहू दूरं अणुचिय-मेवं जंपेज्ज दीणमणो ॥९९१९॥
 अच्चंतेमेवमध्वंडंतमेव, उवसग्गिउं' ममं' मन्ने । भावं परिकिखुउं' वा, केणइ असुराऽऽण्णा विहियं' ॥९९२०॥
 साहावियं जइ पुण, भवेज्ज ता दिट्ठसव्वदट्ठव्वो । गोयमसामी न ममं, थरे य इहाणुमन्नेजा ॥९९२१॥

ता जइ वि हु होयव्वं, सुराऽऽइदुव्विलसिएण केणाऽवि । हे हियय ! तहवि पत्थुय-पओयणे निच्चलं होसु ॥९९२२॥
 जइ ताव निहाणाऽऽइसु, गिण्हिज्जंतेसु होति पच्चूहा । परमट्टसाहगे कव, ण होति ता उत्तिमट्टम्मि ॥९९२३॥
 इय पुव्वुवदंसियधीर-भावमयक्कवयविहियदढरक्खो । अक्खुभियमणो धीमं, धम्मज्झाणे थिरो जाओ ॥९९२४॥
 तं च तहाविहमाऽभोगिज्जण, तियसो खणेण संहरिउं । मेहं तओ विउव्वइ, भीमं दावानलं पुरओ ॥९९२५॥
 अह दावानलपसरंत-फारजालाकलावसंवलिंतं । उल्लसियधूमलेहा-संछाइयरविकराऽऽभोगं ॥९९२६॥
 खरपवणुपाइयदीह-रच्चिदज्जंततारयाचकं । उच्छलियतडयडाऽऽरव-ठइयाऽन्नरसहवावारं ॥९९२७॥
 दाहभयवेविराऽमर-खयरवहूविहियगादहलोलं । सव्वत्तो वि पलितं व, झत्ति जायं जयमऽसेसं ॥९९२८॥
 एवंविहं पि तं पासि-ज्जणं झाणाओ जा न थवं पि । चलिओ महसेणसुणी, ताव सुरो रसवहं पउरं ॥९९२९॥
 नाणाविहवंजणमक्ख-भोयणाऽणेगपाणयाऽऽइन्नं । उवदंसिज्जण पुरओ, महुरगिराए इमं भणइ ॥९९३०॥
 हे समण ! किं किलिस्ससि, निरत्थयं निरसणो महाभाग ! । नणु णवक्कोडिविसुद्धं, आहारं भुंजसु एयं ॥९९३१॥
 निरवज्जाऽऽहारणं, साहूणं निच्चमेव उववासो । किं सुमरसि सुचमिमं, न तुमं जं सोसयसि अंगं ॥९९३२॥
 चित्तसमाहाणं चिय, कायव्वं किं व कडुकिरियाए । तपसुसियो वि हु अहरं, गइं गओ जेण कंडरिओ ॥९९३३॥
 तज्जेडो पुण भाया, पुंडरिओ सुद्धचित्तपरिणामो । अकयतवो वि महप्पा, उववन्नो देवलोगस्मि ॥९९३४॥

ता उज्झिय कुगाहं, भुंजसु सुविमुद्धमेवमाऽऽहारं । जह संजमाओ निव्वेय-भावमुव्वहसि नो भद !
 इय मुणिवेसेण सुरेण, भूरिसो भासिओ^५ वि महसेणो । ईसि^६ पि जा न चलिओ, झाणाओ ता पुणो तेण
 सुइनेवत्थरीओ, उब्भडसिं गारमणहंरंगीओ । जुवईओ निम्मियाओ, तम्मणवामोहणट्ठाए
 अह सवियारविजंभित-कडकूवविक्खेवसबलियदिसाहि^७ । सुंदरमुहि दुजोन्हा-पवाहहसियाऽमरनईहि^८
 सविलासुछांसियचाहु-वट्ठिपायडियथोरथणयाहि^९ । चरणपडिलगरणक(झ)णिर-मंजुमंजीरस्माहि^{१०}
 रसणामणिकिरणसमूह-इयदिसिचक्कसक्कचावाहि^{११} । मंदारदामपरिमल-आयडिइयभसलजालाहि^{१२}
 नीवीसंजमणच्छल-पयडियखणपीणसोणिविग्वाहि^{१३} । अनिमित्तुवदंसियगाय-भंगपिसुणियवियाराहि^{१४}
 बहुहावभावविब्भम-सुंदरविविहोवयारकुसलाहि^{१५} । दे नाह ! पसिय तायसु, तुममेव गई मई अम्ह
 इय जंपिरीहि^{१६} विइय-करंजलीहि^{१७} पि तियसजुवतीहि^{१८} । उवसग्णिओ वि चलिओ, झाणाउ न सो महासत्तो
 पडिलोमऽणुलोममहोव-सगवगं च निष्कलं नाउं । परिसंतो सो तियसो, चिंतेउमिमं समाहत्तो
 धी ! धी ! पावेण मए, असइहंतेण अवितहं पि गिरं । हरिणो महाणुभावस्स, एस आसाइओ साह
 एवंविहगुणगरयण-रासिमुणिजायणुत्थपावेण । दूमिज्जंतस्स ममं, कत्तो एत्तो परित्ताणं
 तं कुणइ किंपि कज्जं, सयमेसो महविवज्जए जीवो । जेणंत्तो सत्थेण व, पीडिजंतो दुहं जियइ
 इय झरिउण सुचिरं, पराए भत्तीए थुणिय महसेणं । जत्तेण खामिउण य, जहागयं पडिगओ तियसो ॥९९४८॥

महसेणो वि सममणो, माण्डवमाणेषु दुकूखसुकूखेषु । सविसेसमुत्तरोत्तर-वइठंतविसुद्धपरिणामो
 अच्चंतसमाहीए, कालं काऊणं भासुरो देवो । तेत्तीससागराऽऽऊ, जाओ सव्वट्टसिद्धम्मि
 अह कालगयं तं जाणि-ऊण थेरा जहाऽऽगमविहीए । तक्कालोचियकायव्व-वेइणो मुणियभवभावा
 तस्स सरीरं तसवीज-पाणहारियंऽकुराऽऽइणा रहिए । पुव्वणडिलेहिए थं-डिलम्मि सम्मं परिठवेति
 तयणंतं पडिग्गह-पसुहधम्मोवगरणमजवि तस्स । धेत्तुं अतुरियचवलं, गोयमसामिं समल्लीणा
 तिपयाहिणदाणपुरस्सरं च, तं वंदिऊण पणयसिरा । उवणीयतदुवगरणा, एवं भणिउं समाढत्ता
 भयवं स तुम्ह सीसो, खंतिखमो विजियदुज्जयाज्जंणो । पम्मुक्कसव्वसंगो, वज्जियनीसेससावज्जो
 पयईए चिय सरलो, पयईए चिय सुचिन्नसामन्नो । पयईए य विणीओ, पयईए चिय महासत्तो
 सम्मज्झियासियदुम्सह-परीसहो सरियपंचनवकारो । आराहणमाऽऽराहिय, निस्सामन्नं दिवं पत्तो
 अह मालइमालाहिं च, दसणपद्दाहिं पसाहयंतो व्व । थेरे गोयमसामी, महुरगिराए समुल्लवइ
 हंतो महाणुभावा !, सम्मं निजामिओ स तुम्भेहिं । जाणियजिणवयणाणं, एवं चिय वड्डिउं जुत्तं

असहायसहायत्तं, करेति जं संजमं करेत्तस्स । एएण कारणेणं, नमणिज्जा साहुणो होति
 न य एत्तो उवयारो, अब्बो वि हुं विज्जए जए सारो । जमुवट्ठमो कीरइ, पजंताऽऽराहणासमए
 धन्नो य सो महप्पा, जेणं आराहणासुनावए । दुहमयरनियरकिनो, तिनो व्व भवन्नवो भीमो

॥९९४९॥

॥९९५०॥

॥९९५१॥

॥९९५२॥

॥९९५३॥

॥९९५४॥

॥९९५५॥

॥९९५६॥

॥९९५७॥

॥९९५८॥

॥९९५९॥

॥९९६०॥

॥९९६१॥

॥९९६२॥

अह श्रेरेहि' भणियं, भयवं ! एत्तो कहि' स उववन्नो । कइया य निहयकम्मो, निव्वणं पाविही कहसु ॥९९६३॥
 तिहुयणभवणउभंतर-विस्सुयजसवीरनाहसिस्सेण । पढमेण तओ भणियं, एगगमणा णिसामेह ॥९९६४॥
 सो महसेणमुणिवरो, सम्मं आराहणाए थिरचित्तो । सुखइकयप्पसंसा-कुवियाऽमरविहियविग्घो वि ॥९९६५॥
 झाणाउ निमेषं वि हु, अचलंतो मंदरो व्व काऊण । कालं सव्वट्टम्मि, भासुरादो सुरो जाओ ॥९९६६॥
 आउकूलएण तत्तो, चविऊणं एत्थ जंबुदीवम्मि । उप्पजंतनिरंतर-जिणचक्किदसारवग्गम्मि ॥९९६७॥
 पुव्वविदेहे वासे, वासवपुरिमणहराए नयरीए । अवराजियाए जियवेरि-वग्गविकंतकित्तिस्स ॥९९६८॥
 किच्चिथरधरावह्णो, वयणोहामियमयंकविंभाए । विंवाऽहराए देवीए, विजयसेणाऽभिहाणाए ॥९९६९॥
 मुहपधिसंतचिरुगय-संपुन्नमयंकसुमिणकयह्मओ । गव्वे पाउव्वविही, पुत्तत्तेणं महप्पा सो ॥९९७०॥
 अद्धट्टमराइंदिय-समाहियमासेसु नवसु विगएसु । होही य तस्स जम्मो, सोहणनकूखत्ततिहिजोणे ॥९९७१॥
 अच्चंतुप्पणपगरिस-आगरिसियमाणसा य संनिहिया । देवा तजम्मम्मि, पडिसंतरयं दिसाभोगं ॥९९७२॥
 वायंतमंदपवणं, कीलंतजणं समंतओ काउं । कुंभगसो खिचिस्संति, पवरयणाइं नगरीए ॥९९७३॥
 अह मंगलसुहलमिलंत-वारविलयासहस्सरमणीयं । रमणीयमणिविभूषण-भूसियनीसेसनयरजणं ॥९९७४॥
 नयरजणदिज्जमाण-प्पभूयधणतुहुमगगणयलोगं । मग्गणलोउकिच्चिज-माणपायडगुणप्पसरं ॥९९७५॥
 गुणप्पसरसवणसरहस-मिलंतसामंतचककयतोसं । वद्धावणयं होही, महया रिद्धीसमुदएणं ॥९९७६॥

उचियसमयम्मि पियरो, रयणुक्कवरिसणेण य जहत्यं । रयणायरो चि नामं, तस्स पइट्ठावइस्संति ॥९९७७॥
 उम्मुक्कवालभावो, कमेण अहिगयसमत्थसत्थइत्थो । कइवयसमवयसुइवेस-विउससुवयस्सपरियरिओ ॥९९७८॥
 पयईए चिय विसय-प्पसंगविवरंमुहो भवविरागी । वियरंतो लीलाए, मणहरकाणणपएसेसु ॥९९७९॥
 एगम्मि अवसरे नयरि-पासपरिवत्तिपव्वयनिगुंजे । सो पेच्छिही विसाले, सिलायले अणसणपवणं ॥९९८०॥
 संनिहिनिसन्नमुणिजण-सव्वाऽऽयरदिजमाणअणुसट्ठिं । विविहतवकिसियकायं, दमघोसऽभिहाणमुणिवसभं ॥९९८१॥
 तं पेच्छिऊण तस्स य, कत्थ वि य मए वि एरिसाऽवत्था । सयमेव समणुभूय च्चि, ईहापोहं करेत्तस्स ॥९९८२॥
 जाईसरणं उप्प-ज्झिही लहुं तदणुभावओ सम्मं । सुमरियपुव्वभवऽब्भत्थ-सयलआराहणविहाणो ॥९९८३॥
 पासं व धराऽऽवासं, विसं व विसए धणं पि निहणं व । पियजोगसुहं दुक्खं व, बुद्धिचक्खूए पेहंतो ॥९९८४॥
 सव्वविरइं पवज्जिउ-कामो वि हु जणणिजणगवयेण । दारपरिगहविमुहो, वसिहि मेहे कइवि वरिसे ॥९९८५॥
 नवरं विसालसाला-मणहरगोउरविगयमाणानि । उंचुंसिंसोहा-पहसियहिमसिहरिसिहराइं ॥९९८६॥
 पवणपकंपिरधयवड-रणंतमाणकिंकिणीमणहराइं । हरिणंक-कुमुयखीरोय-फेणफलिहुज्जलपहाइं ॥९९८७॥
 गायंतथुणंतपढंत-भव्वहल्योलवाउलदिंसाइं । अणवरयपयट्ठूसव-कीरंतविससपूयाइं ॥९९८८॥
 देवंगदूसविरइय-उल्लोयविरायमाणमज्झाइं । मणिकुट्टिमतलनिम्मिय-मुत्ताहलवरचउकाइं ॥९९८९॥
 उज्जंतनिरंतरकुंदुरुक्क-घणसारसुरहिधूवाइं । कुसुमोवहारपरिमल-मिलंतरणझणिरभमराइं ॥९९९०॥

॥९९९१॥
 ॥९९९२॥
 ॥९९९३॥
 ॥९९९४॥
 ॥९९९५॥
 ॥९९९६॥
 ॥९९९७॥
 ॥९९९८॥
 ॥९९९९॥
 ॥१००००॥
 ॥१०००१॥
 ॥१०००२॥
 ॥१०००३॥
 ॥१०००४॥

अइसंतकंतसुंदर-सरूवजिणविं बसोभमाणाइं । काराविही विहीए, पउराइं जिणिंदभवणाइं
 अइदुक्करतवचरणोउत्त-मुणिपज्जुवासणानिरओ । साहम्मियजणवच्छुह-संगओ उवसमपहाणो
 लोगविरुद्धाई, जत्तेणं विजियइंदियग्गामो । सम्मसणुव्वयगुणवय-सिक्खावयपोलणपहाणो
 उवसंतवेसधारी, पडिमाणुट्ठाणविहियपरिकम्मो । गमिऊण केत्तियं पि हु, कालं निरवज्जवितीए
 स महप्पा रायसिरिं, नयरिं धणकणगरणसंभारं । अम्मापियरो दढनेह-निब्भरं बंधवज्जणं च
 मोत्तुण तणं व पडसगलग-मुवसमदमपहाणस्स । चोइसपुव्वमहासुय-रयणनिहाणस्स सूरिस्स
 धम्मजसनामधेयस्स, अंतिए तियसनिवहकयमहिमो । धणकम्मसेलवज्जं, पव्वज्जं गिणिहही सम्मं
 तो चिरकालं सुत्तथ-वित्थरुद्धामविलसितरंगं । अइसयरयणाऽऽइन्नं, अवगाहेतो समयसिंधुं
 छट्ठसुद्धमाऽऽइदुक्कर-विगिट्तवचरणभावणाहिं दढं । दुहओ वि हु अप्पाणं, पइदियहं संलिहंतो य
 कायरचित्तचमक्कार-कारिवीरासणाऽऽइठाणेहिं । संलीणत्तं परमं, पइक्खणं अब्भसंतो य
 संसारभीरुभव्वे, धम्मवएसप्पयाणरज्जूए । मिच्छत्तकूवाओ, समुद्धरंतो य करुणाए
 सूर्रो व्व दित्ततेओ, ससि व्व सोमो धर व्व सव्वसहो । सीहो व्व दुप्पधरिसो, एगागी खग्गसिगं व
 वाउ व्व अपडिबद्धो, संखो व्व निरंजणो गिरि व्व थिरो । भारुंडो व्वऽपमत्तो, गंभीरो खीरज्जलहि व्व
 इय लोणुत्तरगुणगण-विराइओ विहरिऊण धरणीए । पज्जंते सविसेसं, काही संलेहणविहाणं

संलिहियऽपा य तओ, चउव्विहाऽऽहाराचिहियंसवरणो । मासं पाओवगओ, सुक्कज्झाणाऽनलेण लहुं ॥१०००५॥
 नीसेसं कम्मवणं, निद्वहिज्जणं जरामरणरहियं । इद्विओगाऽणिद्वु--प्पओगादोगच्चपम्मुक्कं ॥१०००६॥
 एंगंतियअच्च'तिय--अव्वाचाहप्पहाणसुहमहुरं । अपुणरागममऽवलं, नीरयमऽल्लं खयविहीणं ॥१०००७॥
 असुहसुहकम्मविट्ठम--लब्भमऽवभयमऽणंतमऽसवत्तं । निव्वाणमेगसमएण, पाविही सो महाभागो ॥१०००८॥
 देवा य भत्तिवसनिस्स--रंतरोमंचकंचुइयकाया । निव्वाणमहिमसुवउत्त--माणसा तस्स काहि'ति ॥१०००९॥
 इय भो थेरा ! सम्मं, महसेणमहासुणिस्स सोज्जणं । पवरुत्तरोत्तरफलं, कल्लणपरंपरं परमं ॥१००१०॥
 परिवज्जियप्पमाया, मायामयमयणमाणनिग्महणा । भववासाविरत्तमणा, विसोत्तियाहिं विउत्ता य ॥१००११॥
 जिणमयमयरहरूपन्न--मेयमाऽऽराहणाऽमयं पियह । अजरामरा सया वि हु, जेण परं निव्वुइसुवेद ॥१००१२॥
 एवं निग्मलनाणाऽ-वलोयनिदलियमोहतिमिरेण । गोयमपहुणा भणिए, जहट्टिए वर्युपरमत्थे ॥१००१३॥
 मत्थयथिराविणिवेशिय--करकमला हरिसवियसियक्वोला । थेरा सविणयपणया, इय संथुणिउं समाढत्ता ॥१००१४॥
 जय निचिमिचवच्छल !, अतुच्छमिच्छत्ततिमिरदिवसर ! । सपरोभयभयभंजण !, जणगंजणमयणनिग्महण ॥१००१५॥
 नीहारागोरपसरंत--कित्तिपवभारभरियतइलोय ! । ससुराऽसुरनरविहय--सव्वाऽय्यरुहरयुइवाय ! ॥१००१६॥
 जय निव्वाणपुरुम्मुह--पट्टियभव्वोहपरमसत्थाह ! । अत्थोहउदहिक्विब्भम--निब्भरक्कणाऽरसपवाह ! ॥१००१७॥
 तं उवमाणं नेवऽत्थि, जेण उवमिज्जसे तुमं सामि ! । नवरं तुमए वि तुमं, उवमिज्जसि न उण अन्नेण ॥१००१८॥

हीणेणुवमाणेण हि, हवेज का चंगिमोवमेयस्स । न तडागो व्व समुहो, त्ति उवमियं पावए सोहं ॥१००१९॥
 सोहम्माऽहिवसुहा वि, जस्स गुणसंथवे न परिहत्था । तस्स पट्ठु ! तुब्झ किं तुच्छ-बुद्धिणो संथुणंतु परे ॥१००२०॥
 एवं च निरुत्तमो थुइ-अगोयरो जइ वि नाह ! तं तह वि । सुगुरु त्ति चक्खुदाइ त्ति, दूरपरमोवगारि त्ति ॥१००२१॥
 भत्तिभरतरलिएहि, अम्हेहिं थुणिज्जसे तुमं चेव ! न तुमाहिन्तो विजओ, थोयव्वो अत्थि किर अब्भो ॥१००२२॥
 ता जयसि तुमं चिय एत्थ, जेण भवजलहिमज्जमाणणं । आराहणातरंडं, एयं भव्वाणसुवइडं ॥१००२३॥
 इय थोऊणं थेरा, भयवंतं गोयमं समणसीहं । पारद्धम्मकिच्चेसुं, वट्ठिउं संपयइंति ॥१००२४॥
 एवमिमेह समप्पइ, संपइ संवेगरंगसालत्ति । आराहणा इयाणिं, तस्सेसं किं पि जंपेमि ॥१००२५॥
 आसि उसभाऽऽइयाणं, तित्थयराणं अपच्छिमो भयवं । तेलोक्कपहियकित्ती, चउवीसइमो जिणवरिंदो ॥१००२६॥
 दिचंतंरंगरिउक्कग-गंजणऽज्जियजहुत्तवीरत्थो । तेलोक्करंगमज्झं, अतुल्लमल्लो महाधीरो ॥१००२७॥
 लीलाललणसुहम्मो, संयमलच्छीए तस्स य सुहम्मो । सीसो तत्तो जंबू, गुणिजणसउणीण वरजंबू ॥१००२८॥
 नाणाऽऽइगुणप्पभवो, तत्तो य अभू महापभू पभ्वो । तयज्जंतरं च भयवं, आसी सेज्जं भवो भयवं ॥१००२९॥
 अह तस्स महापहुणो, मूलाओ चेव न हु जडाऽणुगए । न जहुत्तरं तणुतरे, परिमियपव्वे वि य न चेव ॥१००३०॥
 सव्वंगं सारे ध्विय, न अप्पवोच्छेयदच्छरुच्छफले । पत्तन्तसाडरहिए, समंतओ निच्चसच्छाए ॥१००३१॥
 न य अन्नेसिं गम्मे, अकंटए निरवसाणबुद्धिदुग्गे । तुंगमहीथरमुद्वाऽ-णुगे वि भुवि पावियपइड्डे ॥१००३२॥

अच्चंतं सरले चिय, अपुव्ववंसम्मि परिहंतम्मि । जाओ य वहरसामी, महापभू परमपयगामी ॥१००३३॥
 तस्साहाए निम्मल-जसधवलो सिद्धिकामलोयाणं । सविसेसवंदणिजो य, रायणा थो(थे)रप्पवग्गो व्व ॥१००३४॥
 कालेणं संभूओ, भयवं सिरिवद्धमाणमुणिवसभो । निष्णडिमपसमलच्छी-विच्छङ्गाज्खंडभंडारो ॥१००३५॥
 ववहारनिच्छयनय व्व, दव्वभावत्थय व्व धम्मस्स । परमुन्नइज्जणा तस्स, दोणिण सीसा समुप्पणा ॥१००३६॥
 पढमो सिरिस्सरिज्जिणेसरो च्चि, स्सरो व्व जम्मि उइयम्मि । होत्था पहाज्वहरो, दूरंततेयस्सिचक्कस्स ॥१००३७॥
 अज वि य जस्स हरहास-हंसगोरं गुणाण पव्वारं । सुमरंता भव्वा उव्व-हंति रोमंचमंगेसु ॥१००३८॥
 वीओ पुण विरइयनिउण-पवरवागारणपमुहचहुसत्थो । नामेण बुद्धिसागर-स्सरि च्चि अहेसि जयपयडो ॥१००३९॥
 तेसिं पयंपंकउच्छंग-संगंसंपत्तपरममाहणो । सिस्सो पढमो जिणचंद-स्सरिनामो समुप्पन्नो ॥१००४०॥
 अन्नो य बुन्निमाससहरो व्व, निव्ववियभव्वकुसुयवणो । सिरिअभयदेवस्सरि च्चि, पत्तकित्ती परं सुवणे ॥१००४१॥
 जेण कुवोहमहारिउ-विहम्ममाणस्स-नरवइस्सेव । सुयधम्मस्स दढत्तं, निव्वत्तियमंगविचीहिं ॥१००४२॥
 तस्सज्ज्वभत्थणवसओ, सिरिजिणचंदेण सुणिवरेण इमा । मालागारेण व उ-च्चिणित्तु वरवयणकुसुमाइं ॥१००४३॥
 मूलसुयकाणणाओ, गुंथित्ता नियमइग्गुणेण दढं । विविहत्थसोरभभरा, निम्मवियाज्जराहणामाला ॥१००४४॥
 एयं च समणमहुयर-हिययंहरं-अत्तणो सुहनिमित्तं । सव्वाज्जयेण भव्वा, विलासिणो इव निसेवंतु ॥१००४५॥

एसा य सुगुणसुगिजण-पयप्पणामप्पवित्तभालस्स । सुपसिद्धसेट्ठिगोद्धण-सुयविस्सुयजज्जणागस्स ॥१००४६॥
 अंगुब्भवाण सुपसत्थ-तित्थजत्ताविहाणपयडाणं । निप्पडिमगुणज्जियकुमुय-सच्छहास्तुच्छकिच्चीणं ॥१००४७॥
 जिणविंवपइट्ठावण-सुयलेहणपमुहम्मकिच्चेहि । अत्तुक्कासगदुक्कुह-चित्तचमक्कारकारीणं ॥१००४८॥
 जिणमयभावियबुद्धीण, सिद्धवीराजभिहाणसेट्ठीणं । साहेज्जेणं परमेण, आयरं च निम्मविया ॥१००४९॥
 एइए विरयणेण य, जमज्जियं किंपि कुसलमज्जेहि । पाविंतु तेण भव्वा, जिणवयणाऽऽराहणं परमं ॥१००५०॥
 छत्तावल्लिपुरीए, जेज्जयसुयपासणागभुवणम्मि । चिक्कमनिक्कालाओ, समइक्कन्तेसु वरिसाण ॥१००५१॥
 एक्कारससु सएसु, पणुवीसासमहिएसु निष्फत्तिं । संपत्ता एसाऽऽरा-हण त्ति कुडपायडपयत्था ॥१००५२॥
 लिहिया य इमा पढमम्मि, पोत्थए विणयनयपद्दाणेण । सिस्सेणमज्जेसगुणाऽऽ-लएण जिणदत्तगणिण त्ति ॥१००५३॥
 तेवण्णब्भहियाइं, गाहाणं इत्थ दससहस्साइं । सव्वगं ठवियं निच्छि-ऊण सम्मोहमहणत्थं ॥१००५४॥
 इति श्रीजिनचन्द्रस्सरिकृता तद्विनेयश्रीप्रसन्नचन्द्राचार्यसमभ्यर्थितगुणचन्द्रगणिप्रतिसंस्कृता जिनवल्लभगणिना च संशो-
 धिता संवेगंगशालाभिधानाऽऽराधना समाप्ता ॥
 संवत् १२०३ वर्षे ज्येष्ठ शुदि १४ गुरौ अद्यह श्रीचटपट्टके दंडश्रीवासरे प्रतिपत्तौ संवेगंगशालापुस्तकं लिखितमिति ।
 शिवमस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः । दोषाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखी भवन्तु लोकः ॥१॥

लेखक-प्रशस्तिः

१ जन्मदिने चरणभरा-क्रान्तशिरःसुरगिरिरिवाप्तेन । रुक्मरुचिसञ्चयेन, स्फुरत्तनुर्जयति जिनवीरः ।
सद्राजहंसचक्र-क्रीडाक्रमवति विलासिदलकमले । श्रीमस्यणाहिलपाटक-नगरे सरसीव कृतवासः

॥१॥

॥२॥

श्रीभिष्टमालगुरुगोत्रसमुद्भूतिं यः, चक्रेऽभिरामगुणसम्पदुपेतसूचिः ।

ताराधिनाथकमनोयशाः स धीरः, श्रीजीववानिति मतो भुवि ठक्कुरोऽभूत्

॥३॥

भद्रप्रकृत्यैव यथाग्रनागः, सदाऽभवत् सत्कृतवीतरागः । कटग्रविस्तारितभूरिदानः, तनन्दनः ठक्कुरवर्द्धमानः

॥४॥

तस्य चाजनि सत्पत्नी, नदीनाथक्रियागमा । यशोदेवीति गङ्गेव, सुमनोहरचेष्टिता

॥५॥

पुत्रः प्रयानेतयोश्चन्द्रतुल्यो, जज्ञे शश्वत् कौ मुदाप्यानहेतुः ।

प्राप्तः स्फातिं दृढये वै बुधाना-मीशः श्लाघ्यः ठक्कुरः पार्श्वनामा

॥६॥

यत्कारितं वीरजिनेन्द्रसत्र, चतुर्भुखं भाति कुमारपल्लयाम् ।

शुभ्रं कणत्काञ्चनकुम्भमुच्चैः, शुङ्गं हिमाद्रैर्ज्वलदौषधीव

॥७॥

सत्पादजड्विधकात्रिक-मन्यमुखाभरणवहुविधविलासम् । यच्छालिभञ्जिकागण-मुद्रहति स्वमिव सुशिरस्कम्

॥८॥

निःसपत्नाऽभवत् पत्नी, तस्य शस्यचरित्रभूः । गौरीव गिरीशालीना, धंधिका बन्धुवत्सला

॥९॥

१ ग्रेसलेसेरना बांउरनी प्रत छपरथी पू. मुनिराज श्री पुष्पविजयछ भक्षारान्ते इरावेदी दोठा कोपीमा संवेगरेगशाणानी प्रत
लणावनारनी आ प्रशस्ति आरेदी छे.

पुत्राः पञ्चाजनिपुनयोर्लोकपालायमाना, मानम्लानिप्रथनपटवः क्षुद्रजिह्वालतानाम् ।
सर्वज्ञाच्चाप्नुनिवितरणन्यायसंस्थापनोत्था, कीर्त्तिर्येषां विचरति शरच्चन्द्रकुन्दावदाता

॥१०॥

महत्तमो नन्तुक एषु पूर्वजो, द्वितीयकः ठक्कुरलक्ष्मणः सुधीः ।

॥११॥

वज्रीव नासत्यकृतप्रतिष्ठिति-स्तृतीय आनन्दमहत्तमः कृती

सुधायाः ।

॥१२॥

वाणी यस्य प्रसरति रसात् सोदरी शर्करायाः, चेतोवृत्तिर्विलसति तुलां कल्पयन्ती

॥१३॥

सत्कर्पूराञ्जनिमिव लसन्चेष्टितं शिष्टदृष्टीः, पुष्टिं नित्यं नयति यदि वा सुन्दरं

॥१४॥

धनपालनागदेवौ, ठक्कुरौ तुर्यपञ्चमौ । श्रियादेवी च सत्पुत्री, जातैका शीलशालिनी

॥१५॥

एतेष्वानन्दमहत्तमस्य, पत्न्यौ क्रमादभूतां द्वे । धृतशस्त्रशैलसंपत्, पूर्वार्वा वसुधेव विजयमतिः

॥१६॥

भिष्टमालकुलव्योम-सोमः श्रावकसोहिकः । ज्योत्स्नेव ललुका तस्य, पत्नी सन्नोतिभूरभूत्

॥१७॥

गुरूत्तरः सौम्यकान्ति-च्छड्डकस्तनयस्तयोः । सतिबुद्धिसमे जाते, राजिनीसीलुके सुते

॥१८॥

तत्रोपयेमे विधिवद्विनीता-मानन्दमन्त्री किल राजिनीं ताम् ।

पतिव्रतां यां प्रविलोक्य लोकाः, स्मरन्ति शीतादिमहासतीनाम्

॥१९॥

अजनि सन्धिवानन्दस्याङ्गो-द्भवो भुवि ठक्कुरः, शरणिग इति ख्यातो नाम्ना महीशपुरस्कृतः ।

॥२०॥

विजयमतितस्त्रासापेतः स रोहणसाङ्गरे-मणिशिव खनेर्यस्तेजस्वी स्वगोत्रविभूषणः ॥२१॥ (हरिणी)

सोदरी भगिनी चास्य, शान्तापीष्टसीव्रता । सदुत्तरापि सर्वेषां, दक्षिणा धाउकाभिधा ॥१९॥

राजिन्यथाङ्गजमदहत वराकलङ्कम्, पूर्णप्रासादकृतनामकमिष्टवन्धुम् ।

आतुः प्रियं शरणिगस्य नमस्यनम्रम्, रामस्य लक्ष्मणमिव प्रसरस्तुमित्रम् ॥२०॥ (वसन्ततिलका)

तनया पूनर्दिवी च, तस्याः समुदपद्यत । सदाभ्रस्थाननिरता, हंसीव मृदुवादिनी ॥२१॥

अथान्यदानन्दमहत्तमोऽसौ, शुश्राव सम्यग् गुरुसन्निधाने । धर्मं श्रुतज्ञानचरित्ररूपं, मोक्षार्थिसम्पादितमोक्षमुच्चैः ॥२२॥

तत्रापि विज्ञानविनाकृतायाः, साफल्यमाहुर्न जिनाः क्रियायाः ।

तदानमादावत एव सर्व-दानेषु शंसन्ति पठन्ति चैवं ॥२३॥

ये ज्ञानदानमपरं परिपालय यद्या, सत्पुस्तकादि च विलेख्य समाचरन्ति ।

ते नष्टमोहतिमिराः किल केवलेन, सम्यग् विलोक्य भुवनं विभवो भवन्ति ॥२४॥

न ते नरा दुर्गतिमान्बुवन्ति, न चान्धतां बुद्धिविहीनतां च ।

न मूकतां नैव जडस्वभावं, ये लेखयन्तीह जिनस्य वाक्यम् ॥२५॥

श्रुत्वेदमिमां संवेग-रङ्गशालामलीलिखद्गम्याम् । निजपत्न्या राजिन्याः, पुण्याय महत्तमानन्दः ॥२६॥

प्रासादः सिद्धिर्हन्नुपतिरनुपमा तत्प्रिया ज्ञानलक्ष्मीः-नीतिः सिद्धान्तगीः श्री-व्यकरणसमौ साधुसत्तन्त्रधर्मौ ।

काराः धर्मादिरादीनविषु गुणिषु तु, स्वःशिवश्रीर्नियोगः, साम्राज्यं यावदित्थं प्रतपतु भुवने पुस्तकस्तावदेव ॥२७॥

१ आदीनविषु = द्विष्टेषु = क्लेशां प्राप्तेषु ।

शुद्ध-पत्रकम्

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	टि० २	ऋषभ	ऋषभ	६	४८	धणतरगाणं	धणतरगाण
२	२	अपुव्वपईवा	अपुव्वपईवा	६	५२	बझाऽणुट्ठाणकट्ठेणं	बझाऽणुट्ठाणकट्ठेणं
४	२४	उसरे	उसरे	७	६५	नयणसुहदाईणी	नयणसुहदाईणी
४	२५	भवस्स	भवस्स	८	७०	एत्थं	एत्थं
४	२५	मोहणीजस्स	मोहणिजस्स	९	८१	भारहं कंहं	भारहकंहं
४	२६	सुगुरुवएससवणा	सुगुरुवएससवणा	९	८३	परिक्खत्ता	परिक्खित्ता
५	३४	आरहणमिच्छंतो	आराहणमिच्छंतो	९	८३	जलनिहिजगइ-	जलनिहिजगई-
५	३४	अनिरुद्धं	अनिरुद्धं			वेदिय	वेदिय
५	३८	कुसलकरो	कुसलकरो	९	८९	परंमुहा	परंमुहा
५	३९	इमेसि	इमेसि	१०	९३	निदारियदसिखेरे	निदारियदरिय
६	४६	सत्थत्तमणत्थयं	सत्थं तमणत्थयं	१०	९५	विजुहाणं	विजुहाण

ता उपनीय अतमां पादंतरं छे.

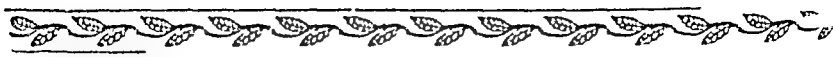
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१०	९६	छन्नंतरं	छन्नंतरं	१४	१४४	पहरणफडाडोवं	पहरणफडाडोवं
१०	९९	निहक्खिन्नत्तं	निहक्खिन्नत्तं	१५	१५५	कम्स	कम्स
११	१०९	विसंतु०	विसंतु०	१५	१६१	जुवईजण	जुवईजण
११	१०९	अवंगहारा	अवंगहारा	१५	१६२	रयजाणवसुक्खय-	रयजाणवसुक्खय-
१२	११६	उवसप्पिउणेवं	उवसप्पिउणेवं			कूखोणिरयं,	कूखोणिरयं,
१२	१२०	अम्बुद्धमणो	अम्बुद्धमणो	१५	१६४	विपक्खक्खएक्कसहं	विपक्खक्खएक्कसहं
१२	१२३	च्चिए	च्चिय	१५	१६४	पाविय भूरिमहं	पाविय भूरिमहं
१३	१२९	सेवगाहमा	सेवगाहमा !	१६	१६८	अहह	अहह !
१३	१३३	पट्टणं	पट्टण	१६	१६८	विबुवहनिस्सिद्धं,	विबुवहनिस्सिद्धं,
१३	१३६	कमेणंते	कमेणंते	१६	१६८	अक्कजमेवविहं	अक्कजमेवविहं,
१३	१३८	तुह हयस्स,	तुह, हयस्स	१६	१७६	अहह	अहह !
१४	१४३	रुसिएण	रुसिएण	१७	१८१	किं	किं

१. ताडपत्रीय अतमां पाठांतर छ.

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१७	१९१	भूमिपालं	भूमीपालं	२३	२५९	भिवखाय	भिकूखाए
१८	२०४	किं	किं	२३	२६३	सलहोम	सलहेमि
१९	२०६	सबरजुवाणेहि,	सबरजुवाणेहिं	२३	२६७	मलमलीण०	मलमलिण०
१९	२०९	कयाइ,	कयाई,	२५	२८८	सुयणु	सुयणु !
१९	२१२	इण्हं	इण्हं	२५	२८८	चत्तासि	चत्ता सि
१९	२१६	सालिगामम्मि,	सालिगामम्मि,	२६	२९८	विमणुम्मणयमि	विमणुम्मणयम्मि
२०	२२०	वच्चंतेसु	वच्चंतेसुं	२६	३०१	तडड्डिया,	आवयकूवावड्डियं,
२०	२२२	विहाणेणं	विहाणेण	२६	३१०	तेण	तेणं
२०	२३०	सज्ज	भट्ट ! (paḥāṅ)	२६	३११	सा	सो
२२	२४६	नईनीरे	नइनीरे	२७	३१८	जीव	जीव !
२२	२५८	जीविअव्वस	जीविअव्वस्स	२७	३२२	तारुणं'	तारुणं,
२३	२५९	इंदअगामे	इंदिअगामे	२८	३२५	तुज्झं	तुज्झं,

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२८	३३८	नरसुलच्छां,	नरसुलच्छी,	३३	३९४	पडिबुद्धा	पडिबुद्धो
२९	३३९	विसय०	विसय०	३३	४१०	०चिथो-पंच०	०चिथो, पंच०
२९	३४०	भवनां	भवन्नवं	३६	४३४	इड्डिवियागांइ	इड्डिवियोगाइ
२९	३४०	वगगो	वरागो	४०	४८३	अदुराराहा	अदुराराहो
२९	३४१	किलिगिसुं	किलिस्सिउं	४०	४८७	णिाणिय	णियणिय
३०	३५५	०पीऊस, पस०	०पीऊस-पस०	४५	५४८	जंहुसत्तीए	जहुसत्तीए
३०	३६०	तिवख	तिकूख	४५	५४८	पमायविरहो	पमायविरहा
३१	३७९	घटिस्सन्ति	घट्टिस्सन्ति	५०	६११	छेयोवट्टाणिए	छेयोवट्टावणिए
३२	३८३	इह परमवेसु	इह-परमवेसु	५०	६१९	निम्सेसदुड्डनिग्गह	निस्सेसदुड्डनिग्गह
३२	३८६	जणा	जणा !	५०	६२१	परमाहं	परमारहं
३२	३८६	व्व	व्व	५०	६२२	मणिरोहणगिीसु	मणिरोहणगिरीसु
३३	३९४	दट्ठुणं	दट्ठूणं	५०	६२२	पुि ससाहेसु	पुरिससीहेसु

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	जशुद्धम्	शुद्धम्
५०	६२२	भत्तिबहुमाणकरां भत्तिबहुमाणकरणं		६५	हेडीग	आराधनाह	आराधनाह
५१	६३१	सम्मतं सम्मतं		६५	८१६	पवयणपसंसाणाए	पवयणपसंसाणाए
५१	६३४	भावारीचक० भावारिचक०		६६	८२१	निययं निययं	निययं
५२	६३९	आहार आहारं		६७	८३८	विमलजसो	विमलजसो
५४	६६५	नमामि नमामि		६८	८४५	आणत्तो, आणत्तो,	आणत्तो,
५४	६६७	सणकुभारकप्पम्मि सणकुमारकप्पम्मि		६८	८५२	पज्जालित्तो, पज्जालित्ता,	पज्जालित्ता,
५४	६७५	पुत्तय, ! पुत्तय !,		६८	दि. १	पसरच्छरभ० प्रसरच्छरभ०	प्रसरच्छरभ०
५५	६८६	पिच्छि-ऊण पिच्छि-ऊण		७२	८९९	नव हरियसलिल० नवहरियसलिल०	नवहरियसलिल०
५६	७०२	कारणत्तेण ऊ कारणत्तेण उ		७२	९०५	विग्गुमरइ विग्गुमरइ	विस्सुमरइ
५९	७३६	दुंदहीथणियसद्द० दुंदहीथणियसद्द०		७६	९४७	पत्ता पत्तो	पत्तो
५९	७५४	महुरगिगए, महुरगिराए,		७७	९७०	दिन्न दिन्न	दिन्न
६३	७८८	०जयगुरुसाहूण, ०जयगुरुसाहूण,		७७	हेडीग	नेयम- नेयम-	नियम-

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७८	९७६	समुच्छ्रांतंरगन्त	समुच्छ्रांतंरगन्त	८८	१११३	सोहम्म	सोहम्म
८०	१०००	नच्च णड्डया	नच्च-णड्डया	८९	२५०३ नं०२	सोहम्म	११२४
८०	६५०३	उरुपवेपकरण-	पुरुपवेपकरण-	९०	११२९	देसिआ	देसिओ
८२	१०३१	आरुढो	आरुढो,	९४	११८४	निग्धिणमणा-	निग्धिणमणा,
८३	१०३४	महाणुभावे !	महाणुभावे !,	९७	६५०३	गुणदशनम्	गुणदर्शनम्
८३	१०४४	जेण, कुलं	जेण कुलं,	१००	१२६१	माणेहिइ	मा णेहिइ
८४	१०५२	अच्छरियमहो	अच्छरियमहो !	१०१	१२६८	तस्स	तस्स
८४	१०५४	धी धी अहह	धी ! धी ! अहह !	१०१	१२७७	कयंतओ दुव्व	कयंतओ व्व
८५	१०७४	असारिंसं	असारिंसं	१०२	१२७८	पडिक्खलियं	पडिक्खलियं
८६	१०८०	विहु	वि हु	१०७	१३४७	गहणसिक्ख	गहणसिक्खं
८७	११०२	फुरन्तत्तिकूखगयं	फुरन्तत्तिकूखगयं	१०८	१३५८	भवंत्तरफलं	भवंत्तरफलं
८७	६५०३	युद्धवणनम्	युद्धवर्णनम्	११६	१४६१	मेहुरामंगू	महुरामंगू

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
११७	हृदीग	जिहवा	जिह्वा	१६३	२०८३	०करुणा सा-य०	०करुणासा-यरेण
१३५	१७१७	नरवहणा	नरवहणो	१६४	२०९६	पडलाइऽवा०	पडलाऽइवा०
१३६	१७२४	किं समुन्भवो	किं समुन्भवो	१६६	२११०	सनिहिम्मि	संनिहिम्मि
१४०	१७८२	अचंचंतसामाहीए	अचंचंतसमाहीए	१७२	२१९०	परुपेज्जा	पकुपेज्जा
१४२	१७९७	एत्ता	एत्तो	१७२	२१९५	किं न्नं	किन्नं
१४२	१८०६	कामगुणकूडे	कामगुणकूडे	१७३	२२०५	तालोक	तइलोक
१४४	१८३१	सत्तूत्त०	सत्तुत्त०	१७४	२२२१	तमऽहोरत्तं	तमऽहोरत्तं
१४८	१८८२	अचचन्त	अचचन्तं	१७७	२२५४	दंसमसगण	दंसमसगण
१४८	१८८४	त	तं	१७७	२२५८	जस्साऽऽसमम्मि	जस्साऽऽसमम्मि
१५२	१९२४	विसएहिंता	विसएहिंतो	१७८	२२६९	गुणन्नुयांपयडणं	गुणन्नुयापयडणं
१६१	२०४८	०सामरिहते	०सामरिहन्ते	१७८	२२८०	सेम	सेस
१६२	हृदीग	०दशने	०दशने	१७९	२२८३	तमाऽऽसो	तमाऽऽवासो

પત્રમ્	શ્લોકઃ	અશુદ્ધમ્	શુદ્ધમ્	પત્રમ્	શ્લોકઃ	અશુદ્ધમ્	શુદ્ધમ્
૧૮૦	૨૨૯૬	૦ચિત્તારાહ૦	૦ચિત્તરહ૦	૧૯૩	૨૪૩૬	અમ્મો !	અમ્મો !
૧૮૦	૨૩૦૪	દિસિ	દિસિ	૧૯૫	૨૪૯૪	૦રોવણેવક૦	૦રોવણેવક
૧૮૦	૨૩૦૨ પછી ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, અતે ૯ નંબર છે	ત્યાં ૩, ૪, ૫, ૬, ૭ અતે ૮ શ્લોક નંબર સમજવા		૨૦૦	૨૫૫૫	કિસ્ત૦	ઉકિસ્ત૦
૧૮૫	૨૩૬૬	કિંચ્વ	કિચ્વં	૨૦૪	૨૬૦૫	સમ્મોહમૂહ	સમ્મોહમૂહ
૧૮૭	૨૩૮૨	પણરમણાં	પણરમણીણં	૨૦૫	૨૬૦૫	હં મો	હંમો
૧૮૭	૨૩૮૫	ડિયા	ઠિયા	૨૦૫	હુડાંગ	મુનિદશનં	મુનિદર્શનં
૧૮૮	૨૪૦૨	પરિવુડાનયર	પરિવુડા નયર	૨૦૭	૨૬૪૮	ધમ્મકમ્માવહી	ધમ્મકમ્મવિહિ
૧૮૮	૨૪૦૪	દસાઓ	દૂસાઓ	૨૦૮	૨૬૬૮	ચિત્તણવિસ્ત	ચિત્તણવિસ્ત
૧૯૦	૨૪૨૫	જંપતિ	જંપતિ	૨૧૦	૨૬૯૬	ટાંહં	ટાંહં
૧૯૦	૨૪૨૭	ગિરિસર૦	ગિરિસિર૦	૨૧૧	૨૭૦૩	ગુરુણા	ગુરુણો
૧૯૦	૨૪૨૭	૦કહોલચંચલ	૦કહોલચંચલ૦	૨૧૫	૨૭૬૦	સત્તમપાડમાણ	સત્તમપાડિમાણ
				૨૧૬	૨૭૬૭	સયણસિણહે	સયણસિણેહે

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	जशुद्धम्	शुद्धम्
२१७	२७८०	पडिवंध०	पडिवंध०	२३३	हुडीअ	गुरोरुपशश्च	गुरोरुपदेशश्च
२१९	२८१५	संचारेजो	संचारेजा	२३४	३००९	दंमणं	दंसणं
२२२	२८५०	पडिवक्खा	पडिवक्खो	२३५	३०१९	रवी	रवी
२२४	२८७६	उवडंभ०	उवठंभ०	२३६	३०३१	देसचारित्तो	देसचारित्तो
२२४	२८७९	मक्खायसावि०	मक्खायसावि०	२३६	३०३३	जयणा पमाय०	जयणा पमाय०
२३२	२९८०	हियत्थवित्ताए	हियत्थविचीए	२३६	३०३६	सकलत्तादन्नत्थ	सकलत्तादन्नत्थ
२३२	२९८९	कहवि	कहवि	२३६	३०४४	अभिग्गहा	अभिग्गहा
२३३	२९९०	विहरंतो	विहरंते	२३७	३०४७	निरूवणं	निरूवणं
२३३	२९९३	धरावट्ठो	धरावट्ठो	२३७	३०४८	तं	तं
२३३	२९९४	सोउ	सोउं	२३७	३०४९	जिणगिहंस्तो	जिणगिहंस्तो
२३३	२९९६	मेहमहावत्त	मेहमहावत्त	२३७	३०५३	तं	तं
२३३	३००२	पडिवक्खपक्ख-	पडिवक्खपक्ख-	२३८	३०६०	आसन्नाऽणासन्नं	आसन्नाऽणासन्नं
		निक्रिखत्त	निक्रिखत्त	२४८	३१८७	लित्तअंगो	लित्तअंगो

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२४९	३२०५	०सगमो	०संगमो	२७१	३४८२	पामुक्कपोकर	पामुक्कपोकरवं
२५१	३२२३	सुमिणा	सुमिणो	२७१	३४९१	मोकखकए	मोकखकए
२५१	३२२९	एव	एवं	२७१	३४९१	हासडाण	हासडाणं
२५३	३२४९	निडुयं	निडुयं	२७२	३५०९	भागप्रार्थने	भागप्रार्थने
२५८	३३१९	पक्	पक्खं	२७३	३५०९	साह	साह
२६०	३३४९	निरंतरुपात्तमरण	निरंतरुपात्तमरण	२७४	३५१८	०खय	०खयं
२६३	३३८३	सविसेसं	सविसेसं	२७७	३५५८	अक्खित्तं	अक्खित्तं
२६६	३४१८	समादत्ता-	समादत्तो-	२७८	३५७५	मोत्तण	मोत्तण
२६६	३४२१	कपि	किं पि	२७८	३५७६	सइनासा	सइनासा
२६६	३४२४	देहाऽऽसु	देहाऽऽईसु	२७८	३५७८	कम	कमइ
२६७	३४३५	तइलाकंगमज्जे	तइलाकंगमज्जे	२७८	३५८१	पाअवगमणमेत्तो	पाओवगमणमेत्तो
२६९	३४६५	वेत्तं	वेत्तुं	२७९	३५८७	सुद्धलेस	सुद्धलेसागो
२७०	३४७१	मोत्त	मोत्तुं	२८०	३६०२	भणंत	भणंति

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२८१	३६११	गुणलेतो	गुणलेसो	२९०	३७३२	०तिवख०	तिकूख०
२८२	३६२६	तता	ततो	२९२	३७५४	सयांदचो	सयंसुदचो
२८२	३६३०	तरियत्त०	तिरियत्त०	२९३	३७७०	०सुहड	०सुहड
२८२	३६३०	लिआ	जिओ	२९५	३७९५	विफुरियं	विफुरियं
२८३	३६३६	पवंछमाणान	पवंछमाणान	२९५	३७९८	सखेसु	सखेसु
२८३	३६३८	नदस्स	नंदस्स	२९७	३८१७	भालयलाडरा०	भालयलाडरोविय-
२८३	३६४०	पुवसिरीए	पुव्वसिरीए	२९७	३८१८	विहुरेइ	विहुरेइ
२८५	३६६४	जपियं	जंयियं	२९८	३८२९	एकण	एक्रेण
२८८	३७०५	जीवियव्वेण	जीवियव्वेण	२९८	३८३५	वाहरिउं	वाहरिउं
२८९	३७१६	०कखणपरो	०कूखणपरो	२९८	३८३७	०पाआग्ग	०पाओग्ग
२८९	३७१८	पावेति	पावेति	३००	३८५३	कूकुहेड०	१कूकुहेड०
२८९	३७२२	०कम्मकखय०	०कम्मकूखय०	३००	३८६३	आजीवइ	आजीवइ
२९०	३७३१	अपणन्भावो	अणुणन्भावो	३०२	३८८८	कज्जकरा	कज्जकरो

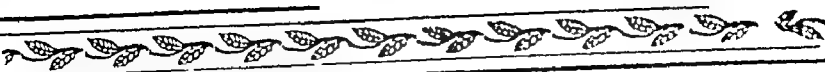
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३०२	३८९१	परीसहाऽवाए	परीसहाऽवाए	३१५	४०५२	गिरिगु ाऽसम	गिरिगुहाऽसम
३०३	३९००	अचं तपरोपर	अचं तपरोपर-	३१५	४०५८	जतिन्दियाणि	जतिन्दियाणि
३०५	३९१९	विलासणीए	विलासिणीए	३१६	४०५९	खमं	खेमं
३०५	३९२९	सुचत्था	सुचत्थो	३१६	४०७०	सा	सो
३०६	३९३५	भयव !	भयवं !	३१८	४०८६	जइज लइ	जइ जलइ
३०६	४०१०	आयसुहस्तिनः	आयसुहस्तिनः	३१८	४०९३	वटेज्जा	वट्टेज्जा
३०६	४०११	मिक्षायम्	मिक्षार्थम्	३१८	४०९४	नयर	नयरं
३०७	३९५५	भगिणीरुखेण	भगिणीरूखेण	३२१	४१२५	विणयपव्वं	विणयपुव्वं
३०८	३९५९	जणपुरआ	जणपुरओ	३२१	४१२७	भ वं	भयवं
३०८	३९६४	जाआ	जाओ	३२२	४१३६	गुरुकुलवासोऽवगतो	गुरुकुलवासोऽवगतो
३०९	४०१०	अद्विचिकुणम्	अद्विचिकुर्णम्	३२४	४१६९	अमर	अमरं
३११	४००९	दान	दोनि	३२४	४१६९	अभयऽमक०	अभयमऽक
३१२	४०१६	सले-हणा	संले-हणा	३२४	४१७६	वच्छिज्जाऽराहण	वच्छिज्जाऽराहण

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३२५	४१८५	सयलेदसभासं	सयलदेसभासं	३४२	४४११	पुरिसद्दुमस्स	पुरिसद्दुमस्स
३२५	४१८७	देमकालभावन्नुं	देसकालभावन्नुं	३४३	४४२०	छुढो	छुढो
३३०	४२४८	चिर	चिरं	३४४	४४२४	निवडिआ	निवडिओ
३३१	४२६०	जणणिजगग	जणणिजगग	३४४	४४३१	मंससोणिग-	मंससोणिग-
३३३	४२८२	स ।	सयं	३४५	४४४४	सभूयविजय०	संभूयविजय०
३३४	४३००	विद्धंसिय०	विद्धंसिय०	३४५	४४४६	रयण-कंवलस्सो०	०कंवलस्सो०
३३६	४३२२	०सकुलम्मि	०संकुलम्मि	३४७	४४६६	उत्तरात्तर	उत्तरोत्तर
३३६	४३२५	निजामओ-भवज्जव	निजामओ भवज्जव-	३४७	४४७४	तम्हा	तम्हा
				३४९	४४९९	सिवपुरममणे	सिवपुरगमणे
३४०	४३७९	०परिसक्करण	०परिसक्करण	३५१	४५१२	पलायणाओ	पलोयणाओ
३४०	४३८०	चेव	चेव	३५१	४५१३	चक्कवट्टिजं	चक्कवट्टिरजं
३४१	४३८८	अन्नान्नविरुद्धाण	अन्नोन्नविरुद्धाण	३५१	४५१७	कप्पद्दुम	कप्पद्दुमं
३४२	४४०३	अज्जाणुचरा	अज्जाणुचरो	३५३	४५४१	गोरिवाडविधुर	गोरिवाडविधुरं

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३५६	४५८३	सन्वगजीव०	सन्वजगजीव०	३७१	हुडीग लीटा १	गुणशेखरगुरि	गुणशेखरसुहृदि
३५७	४५८६	दुक्ख	दुक्खं	३७१	४७७८	उवराहियम्मि	उवरोहियम्मि
३५७	४५९३	किच्चसुवद-सिय	किच्चसुवदं-सिय	३७२	४७९२	प्रिया	प्रियो
३५७	४५९४	सम्मसणुमनह	सम्मसणुमनह	३७२	४७९२	प्राणानां	प्राणिनां
३५८	४५९९	जाग्गा	जोग्गा	३७३	४७९८	विहारउमञ्जत्थ	विहारिउमञ्जत्थ
३५८	४६०४	जुत्त	जुत्तं	३७५	४८२५	०संधिवंधं	०संधिवंधं
३५९	४६१५	परगणनिवासिणा	परगणनिवासिणो	३७६	४८४०	तहमं	पढमं
३६०	४६३५	अवायदसी,	अवायदंसी,	३७७	४८६०	सलेहणाकरा	संलेहणाकरो
३६३	४६६६	पण्णविज्जमाणो	पण्णविज्जमाणो	३७८	४८६३	करांत	करंति
३६३	४६७०	खवगा	खवगो	३७८	४८६८	कयपरगण-	कयपरगण
३६६	४७०३	उप्पाडत्ता	उप्पाडित्ता	३८४	४९३९	आलायणादोसो	आलोयणादोसो
३६६	४७०७	साह	साहू	३८४	४९४१	दोही	दाही
३६७	४७१४	सुट्टियगवेसणेवं	सुट्टियगवेसणेवं	३८४	श्रीः नं० २	४८४५	४९४५

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३८५	४९६२	आवंठं	आकंठं	३९७	५११२	थोआउयत्तेण	थोयआउयत्तेण
३८७	४९८५	०साकूखकए	०सोकूखकए	३९६	५१२५	०कोलसइल	०कोलसइल
३८९	५००८	दकूरकरणं, दकूखं	दकूरकरणं, दुकूखं	३९९	५१४०	अविताकय०	अवितकिय०
३८९	५०१४	जाय	जायइ	३९९	५१४४	झात्त	झत्ति
३८९	५०१५	सुज्झड	सुज्झइ	३९९	५१४९	लायं	जायं
३८९	५०१५	धयरयाणं	धुररयाणं	४०१	५१६५	झरिऊणं	झरिऊणं
३८९	५०१५	०सव्वसल्ला	०सव्वसल्लो	४०१	५१७३	०सामणम्मि	०सामणम्मि
३८९	५०१६	मलं	मूलं	४०१	५१७४	विसाहिपओ	विसोहिवसओ
३८९	५०१६	पणब्भव०	०पुणब्भव०	४०२	५१८०	अणया-	अणया
३८९	५०१६	इद्वरिय०	उद्वरिय०	४०२	५१८७	आकम्म०	आजम्म०
३८९	५०१६	तिकूखुत्ता	तिकूखुत्तो	४०३	५१९४	पडिखलणं०	पडिखलणं०
३९०	५०२२	वडिय	वडियं	४०३	५१९८	निंदसिआ	निंदसिओ
३९३	५०७०	आलाचना	आलोचना	४०३	५१९८	कचगाजणा	कन्नगाजणो
३९४	हुडींग						

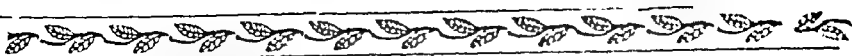
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४०७	५२४९	तावसमुणिणा !, तावसमुणिणो !,	नवरं	४१५	ढुडीगभां	निर्याकद्धार-	निर्यामिकद्धार-
४०७	५२५०	नवरं	संकरो	४१६	ढुडीगभां	नियमिकाणा	निर्यामिकाणां
४०७	५२५८	संकरा	वीयाण	४१८	५३९९	ना	नो
४०८	५२७३	वीयाण	सत्तुग्मि	४१९	५४१०	अणसणमेत्ता-	अणसणमेत्तो-
४०९	५२८७	सत्तुग्मि	अनोरुद्धाऽऽसव०	४१९	५४१२	असण पभिईणि	असणपभिईणि-
४१०	५२९१	अनोरुद्धाऽऽसव०	०चित्तस्स	४१९	५४१६	सवरण०	संवरण०
४१०	५२९६	०चित्तस्सं	०जोगपसरो	४१९	५४१९	दव्वपय्या णाणं-	दव्वपय्यासणाऽणं-
४१०	५२९८	०जागपसरा	रहिओ	४२०	५४२९	रसाऽणुबंधाऽ-	रसाऽणुबंधाऽ-
४०२	५३०२	रहिआ	०इणुणो,	४२४	५४७५	चरित्त विसुद्धो,	चरित्तविसुद्धो,
४११	५३०६	०इणुणा,	तणमओ	४२६	५५११	चंडरुटो	चंडरुटो
४११	५३११	तणमआ	पुत्राचार्यस्य	४२७	५५१६	अह, ५५९६	अम्ह, ५५१६
४१३	ढुडीगभां	ए णं	एवं	४२७	५५९७	दिक्खं	दिक्खं
४१३	५३५२			४२७	५५२२	तव्वकोवेण	तिव्वकोवेण

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४२७	५५२५	विणि मविओ	विणिम्मविओ	४४६	५७७१	०दासजालं	०दोसजालं
४२८	५५३२	जायपकोवा	जायपकोवो	४४६	५७८०	भाज्जा०	भोज्जा०
४३०	५५५९	विजयणा	विजहणा	४४८	५८०७	०कचुय०	०कचुय०
४३१	५५६२	संममाऽणो०	सम्मनाणो०	४४९	५८१८	०णाऽनिलो	०णाऽनिलो
४३१	५५६८	धीरा	धीरो	४५२	५८५७	गआ	गओ
४३१	५५७६	किात्तस्सं ।	कित्तिस्सं ।	४५२	५८५९	सब्बो	सब्बो
४३२	५५९०	तत्ता	तत्तो	४५४	५८७४	दम्मं	दम्मं
४३३	५६०७	निमित्तिहिं	निमित्तेहिं	४५४	५८७५	सहस्सव	सहस्सव
४३४	५६१४	वरविमाणेसु	वरविमाणेसु	४५४	५८७५	कखए	कखए
४३५	५६३३	पवग्मि	पयग्मि	४५४	५८८०	बुड्ड	बुड्ड
४३९	५६७७	पाणवह—	पाणिवह—	४५४	५८८१	जा	जो
४३९	५६८३	सथाह०	सत्थाह०	४५४	५८८१	०वेडो	०वेडो
४४०	५६९७	०वग्गऽमग्गगलं	०वग्गमग्गगलं	४५४	५९१७	काहो	कोहो
४४३	५७३७	अद्व०	अद्व०	४५४			

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४५८	५९३७	सत्तम !, नरए	सत्तम-नरए	५००	६४८९	चि	ति
४५९	५९४१	तूरवो	तूरवो	५००	६४९०	[वासा] समयम्मि	सम्मग्गम्मि
४६०	५९६२	पइजंता	पइजंता	५०४	६५३७	अपणा	अपणो
४६३	६०००	लहु	लहू	५०८	६५९०	०भयु-वम०	०भयु-वम०
४६४	६०११	वेत्तण	वेत्तण	५०९	६६०६	चिम्हिहण	चिम्हिहण
४७३	हुडींग	गृहकोलिल	गृहकोकिल	५१०	६६२०	सुविसाल	सुविसालं
४७७	६१८३	सपुप्पन्नो	समुत्थन्नो	५१२	६६३७	०फलसफलसेसु	०फलसफलसेसु
४७९	६२११	रमणाण	रमणीण	५२२	६७७०	सा	सो
४८५	६२७९	अच्चं तपयत्त०	अच्चं तपयत्त०	५२४	६८०८	ता	तो
४९०	हुडींग	सुवन्धुना-	सुवन्धुना-	५४४	७०६४	आसन्नीमूय०	आसन्नीमूय०
४९३	६३५५	पम्मुक्का	पम्मुक्को	५४६	७१०२	स्तरमान्मांसं	स्तरमान्मांसं
४९५	६३९६	वसण०	वसण०	५४७	७११४	एगइंदियत्तण	एगइंदियत्तण
४९५	६४२३	पुव्वुत्त०	पुव्वुत्त०	५४७	७११५	रे !!	रे ! रे !

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
५४९	७१४२	वहगत्	वहगत्	५८२	७५५६	मुहग्स	मुहस्स
५५३	हेडीग	विषयाणाम्	विषयाणाम्	५८६	७६१२	निसण्णा,	निसण्णो,
५६०	हेडीग	काषायान्	कषायान्	५८६	धाना नंभर	५८७	५८६
५६२	७३०६	तुडो	तुडो	५८६	हेडीग	देस्ना	देशना
५६३	७३१९	विचिंतयतां	विचिंतयतो	५९१	७६८२	असेस	असेसं
५६५	७३४०	वीसेता	वीसेतो	५९२	७६८५	नमोक्कारा	नमोक्कारो
५६५	७३४७	बुत्ता	बुत्तो	५९२	७६९४	चिंतिय	चिंतियं
५६५	७३४७	पूइआ	पूइओ	५९९	७७८५	तक्कार०	तक्कार०
५६६	७३५३	पुरस्सस्स	पुरिसस्स	६००	७८०१	०वावारा	०वावारो
५७६	७४८२	०तिग	०तिगं	६०१	७८१५	मणूसा	मणूसो
५७८	७५००	मीस	मीसं	६०४	७८४२	०निग्गह	०निग्गहं
५८१	७५४०	०दरसु०	दूरसु०	६०४	७८४२	नाण	नाणं
५८२	७५५२	जरस०	जस्स०	६०४	७८४२	अकुसभूय	अंकुसभूयं

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६०४	७८४४	उरसमइ	उवसमइ	६२४	८१०७	एवंवह०	एवंविह०
६०४	७८५३	...ती	मंती	६२४	८११५	पढम	पढमं
६०५	७८५७	सतप्पसि	संतप्पसि	६२४	८११६	मोत्तण	मोत्तण
६०६	७८८०	बंछेइ	बंछेइ	६२५	८१३२	दियकसाय	इंदियकसाय
६०७	७८८७	पहावउमुत्र०	पहावसुव०	६२६	हुडींम	संसर्ग-त्यागे	संसर्ग-त्यागे
६०८	७९०५	मह वयं	महव्वयं	६३१	८२००	०धम्मगुणा	०धम्मगुणा
६१०	७९२२	०णाऽणे नीया०	०णाऽणे सणीया०	६३१	८२०४	छिइडजुओ	छिइडजुओ
६११	७९४६	दट्ठण	दट्ठण	६३७	८२८९	०करणदुल्लिए	०करणदुल्लिए
६१२	७९४७	लिप्पइ	तिप्पइ	६३९	८३१४	रुद्धकायरनरो	रुद्धकायरनरो
६१४	७९७८	सुग्गी	सुग्गी	६३९	८३१४	जलाहिपडिओ,	जलहिपडिओ
६१९	८०५२	सयमऽमेज्झा	सयमऽमेज्झो	६३९	८३१७	वंदणिज्जुगुणं	वंदणिज्जुगुणं
६२०	८०५५	अणस्स	अणस्स	६३९	८३१८	सवभाववज्जियं	सवभाववज्जियं
६२२	८०९०	चि'तंता	चि'तंतो	६४४	८३७९	विहिआ	विहिओ

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६४७	८४१८	खाभेसु	खामेसु	६८०	८८५१	धर्मगुराः	धर्मगुरोः
६५०	८४५५	तविहेणं	तविहेणं	६८१	८८७४	भरहरणे	भरहरणे
६५१	८४८१	भवचक्क	भवचक्के	६८१	८८७५	नइ	जइ
६५२	८४९५	निदंसु	निदंसु	६८२	८८७९	गुणजुआ	गुणजुओ
६५४	८५१४	सिद्धिपुराए	सिद्धिपुरीए	६८२	८८७९	भणिओ	भणिओ
६५४	८५१५	आचाय	आचार्य	६८४	८९०९	लद्ध	लद्ध
६५७	८५५४	वि	वि	६८६	८९३३	सालं	सीलं
६६४	८६५१	पइमयपवइहं	पइमयपवइहं	६८७	८९६०	दुइसीलत्त	दुइसीलत्त
६६४	८६५५	रइ	सरइ	६८७	८९६०	०हरिणंउकं	०हरिणंउकं
६६४	८६५५	स्वरूपम्	स्वरूपम्	६८९	८९९३	मोत्तुण	मोत्तुण
६६५	८६५९	मुजइ	मुंजइ	६९०	८९८८	पसंसह	पसंसह
६६६	८६५९	प्राथना	प्राथना	६९१	९००५	गायमाणस्स	गायमाणस्स
६७०	८७३५	पच्चआ	पच्चओ	६९२	९०२७	—यंउगिउद्वरणं	—यंउगिउद्वरणं

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६९७	९०८८	कत्ता	कत्तो	७१५	९३२५	०दलणम्मि ।	०दलणम्मि ।
६९८	९०९९	भुवणे	भवणे	७२०	६६०६	व्युत्सर्गः	व्युत्सर्गः
६९८	९१११	उवणीआ	उवणीओ	७२१	९४०६	सग्गसहणं,	सम्मसहणं
७०४	९१९२	तस्सज्वराहा,	तस्सज्वराहो	७२१	९४०६	मोत्तं	मोत्तुं
७०७	६६०६	पाठमहापीठ-	पीठमहापीठ-	७२४	६६०६	चिन्तनम्	चिन्तनम्
७०७	९२२४	नियकुलार्इवु	नियकुलपईवु	७२४	९४४५	दुंहुद्विघणवणिय०	दुंहुद्विघणवणिय०
७०७	९२२६	सहुंरसुरत्तु	रसहुं सुरत्तु	७२५	९४५४	दुक्खकरो	दुक्खहरो
७१२	९२७६	पायडहत्था	पाहुडहत्थो	७२५	९४५५	मवसंभवाणं	मवसंभवाणं
७१२	९२८३	सत्ताह	सत्तूहि	७२५	६६०६	यतेः	गृहिणः
७१२	९२८४	वेयणा अजीर	वेयणा १३अजीर	७२७	९४८८	विमुक्कनियकिच्चो	विमुक्कनियकिच्चो
		१३अर्इहिं॥	१४अर्इहिं॥	७३०	९५२०	उज्झंता	उज्झंतो
७१४	९३००	ददुदुरा	ददुदुरो	७३१	९५३८	वि	वि
७१५	९३२३	पयत्तंण	पयत्तंण	७३२	९५५१	उज्झंति	उज्झंति

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७३३	९५६३	अन्नं	अन्ने	७५६	९८७९	एपं	एवं
७३४	९५८१	वियोगावहुरेसु	वियोगविहुरेसु	७६१	६३१३	विक्रवणेन	विक्रवणेन
७३५	९५८४	०रुहिररस०	रुहिररस०	७६३	९९६७	उपपजंतनिरंतर-	उपपजंतनिरंतर
७३७	९६२०	विसयाऽमिलासो	विसयाऽभिलासो	७६३	९९७६	होहो	होही
७५०	९७९१	०पउणवयवीए	पउणवयवीए	७६४	९९८७	०रणंतमणि०	०रणंतमणि०
७५०	९७९२	समाहिलभग्मि	समाहिलाभग्मि	७६६	६३१३	स्थरविरकृता	स्थविरकृता
७५४	९८५०	०सुरासुजतिलोय !	सुरासुजतिलोय !	७७१	१८	राहणसाद्गरे-	रोहणसाद्गरे-

इति श्रीतपागच्छीय-वज्रशाखीय-नवाङ्गीवृत्तिकारगुरुभ्रातृ-
श्रीअभयदेवसूरिसमभ्यर्थित-श्रीजिनचन्द्रसूरिविरचिता

संवेगरङ्गशाला समाप्ता ।

रचनासमयः वि. सं. ११२५